ספר

קרובות

והוא

מחזור

עם פירוש ע"ט בשם

בֵּית יִשְׂרָאֵל

ילקוט

פְּנִינִים יְקָרִים, וּמַעֲשֵׂה אַלְפַּס

ועוד מעלות והוספות רבות המבוארות בשער השני

ווילנא

ЛИТ. К. МАЦЪ и К°, ВИЛЬНА

МАХЗОРЪ

ПРАЗДНИЧНЫЯ МОЛИТВЫ

Вильна, Типографія Л. Л. МАЦА, Завальная № 30.
1909 г.

הוצאה חדשה

מחזור

עם פירוש ע"ט בשם

בית ישראל

וילקוט

פנינים יקרים, ומעשה אלפס

מאת הר"ר בן־ציון בהרב הגדול ר' ירמי' עקיבא זצ"ל אלפס מווילנא.

נוסח אשכנז

ראש השנה

(יום א')

די נייע מחזורים זיינען מיט הונדערט פינף און זיבעציג נייע מעלות והוספות (נייע משלים), וועלכע זיינען אויסגערעכענט אויף די צווייטע זייט שער, (אויסער אלע מעלות וועלכע געפינען זיך אין ביז יעצט געדרוקטע מחזורים).

אויך האבען מיר מוסיף געוועזען אין דיעז נייע אויסגאבע מחזורים: דגושים, מתגים, און קאמעס, דאס יעדער זאל ריכטיג זאגען די עברי און וויסען יעדעס ווארט אבצוזעצען. די נגינה צו אלע קריאות און הפטורות. פיעל משלים און הייליגע געדאנקען פון ספרים הקדושים.

אייגענטהום י. וועלטשער עט פ. מ"ץ ווילנא.

שנת תרס"ט לפ"ק

МАХЗОРЪ

Праздничныя молитвы, съ прибавленіемъ

Соч. Б. Альфеса.

Собст. и изд. И. Вельчера и Ф. Мацъ 1909 г.

דאס זיינען דיא נייע הונדערט פינף אונ זיבעציג מעלות (נייע משלים) וואס מיר האבין מוסף געוועזן • (אויסער דיא אלע מעלות וועלכע געפינען זיך אין אנדערע מחזורים), אין יעדען טהייל בעזונדער.

ראש השנה

ליום כפור

לחג הסוכות

לחג הפסח

לחג השבועות

פתח דבר למעשה אלפס

וַיַּעַשׂ לַבָּיִת חַלּוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים (מלכים א׳ ו׳ ד׳).

דֶער הֵיילִיגֶער תנ״ךְ דֶער צֵיילְט, בְּעֵת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ ע״ה הָאט גִיבּויעט דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָאט עֶר גִימַאכְט דִיא פֶּענְסְטֶער אִינְוֵוייְנִיג שְׁמָאל אוּנ פוּן דְרויסִין בְּרֵייט, נִיט וִויא שְׁטוּב פֶּענְסְטֶר (אינוויינִיג ברייטער וויא אין דרויסין), שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הָאט אוּנְז מִיט דֶעם גִילֶערְנְט אַהֲייכִין אוּנ אַוִוייכְטִיגֶען לִמּוּד, אַז דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז נִיט וִויא אַגִיוָואהְנְלִיכֶער פַּאלַאץ, וָואס דֶער צִיל פוּן דִי פֶּענְסְטֶער אִיז, אַרַיין צוּא בְּרֵיינְגִין לִיכְטִיגְקֵייט אִינְוֵוייְנִיג, וַוייל דֶער בּוֹרֵא אִיז אַלֵיין דִיא לִיכְטִיגְקֵייט, מִיר דַארְפִין פַאר אִים נִיט אַרַיין בְּרֵיינְגֶען דִיא זוּן לִיכְטִיגְקֵייט. אויךְ דַארְף דֶר בּוֹרֵא נִיט קֵיין פַּאלַאצִין, וִויא עֶר זָאגְט דוּרְךְ יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא „הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי״ דִיא הִימֶל אִיז מַיין שְׁטוּל אוּנ דִיא עֶרְד אִיז מַיין פוּס־בֶּיינְקֶעל „אֵיזֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי״? הַיינְט וֶועלְכֶע הויז קֶענְט אִיר בּויעֶן פַאר מִיר? דֶער תַּכְלִית פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז פַאר אוּנְז מֶענְשִׁין, מִיר זָאלִין דָארְטִין אַרַיין אַטְהֶעמֶען הֵיילִיגֶע לוּפְט, דוּרְךְ דִיא הֵיילִיגֶע עֲבוֹדָה פוּן דִיא כֹּהֲנִים אוּנ דִיא זִיסֶע שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת פוּן דִיא לְוִיִּם, אוּנ דִיא קְדוּשַּׁת הַתּוֹרָה וְהַלָּכוֹת פוּן דִיא סַנְהֶדְרִין פוּן לִשְׁכַּת הַגָּזִית (כי מציון תצא תורה), אַז נַאכְהֶער וֶוען מִיר וֶועלִין קוּמֶען צוּ הויז, זָאלִין מִיר זִיךְ הַאלְטִין הֵיילִיג, רֵיין אוּנ אַדִיל, בַּאגֵיין זִיךְ פְרַיינְדְלִיךְ מִיט יֶעדֶער מֶענְשִׁין, אוּנ בְּעֵת הַאנְדְלֶען אִין מַארְק, זָאל אויף אוּנְז לִיגֶען אַדֶעלְקֵייט, מ׳זָאל נִיט צוּ קָאכְט וֶוערִין פַארִין רוּבֶּל אוּנ וֶוערִין אויס מֶענְשׁ, אַצְוֵוייפִיסִיגֶע חַיָּה, נוּר בְּלַייבִּין מֶענְשִׁין אִין אַלֶע צֵייטִין. אִיז דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ גִיוֶוען דִי אִידִישֶׁע שׁוּלֶע פוּן בִּילְדוּנְג, אַרוֹיס צוּ גֶעבִּין לִיכְטִיגְקֵייט אויף דֶר וֶועלְט, אַז דוּרְךְ דֶעם אִידֶענְשׁ גוּטֶע אויפְפִירוּנְג מִיט אַלֶע מֶענְשִׁין, מִיט אִידִין אוּנ אוּמּוֹת הָעוֹלָם, זָאלִין אַלֶע עֶרְקֶענֶען אוּנְזֶער גְרוֹיסִין לֶעהְרֶער, דָאס אִיז דֶער בּוֹרֵא עוֹלָם, וָואס זַיין לֶעהְרֶע אִיז זָא וִוִיכְטִיג, לְבַד וָואס זִיא אַדִילְט דֶעם מוֹחַ, זִיא לֶערִינְט גְרוֹיסֶע וִויסֶענְשַׁאפְט אִין אַלֶע מִקְצוֹעוֹת הַחָכְמָה, וִוירְקְט זִיא אויךְ זֵייעֶר שְׁטַארְק, אויפְ׳ן הַארְצִין אוּנ אויפְ׳ן חַרַקְטֶער. אִיז לְבַד וָואס אַלֶע וֶועלִין זָאגִין „רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה״ וֶועלִין זֵייא נָאךְ זֶעהֶען דִיא „דַּרְכֵי נוֹעַם וּנְתִיבוֹת הַשָּׁלוֹם״ פוּן דֶער תּוֹרָה. מִיט דֶעם וֶועלִין מִיר מְפַרְסֵם זַיין אִין דֶער וֶועלְט, דִיא לוֹיב פוּן השי״ת, וִויא דֶער נָבִיא יְשַׁעְיָהוּ זָאגְט „עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי״ דִיזֶע פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאבּ אִיךְ בַּאשַׁאפִין אוּנ אויס גִיבִּילְדֶעט, צוּם צִיעל „תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ״ זֵייא זָאלִין מְפַרְסֵם זַיין אִין דֶער וֶועלְט מַיין לוֹיב, בִּכְדֵי אַלֶע זָאלִין זִיךְ צִיהֶען צוּם אֱמֶת:

וְאַף שֶׁבַּעֲוֹנוֹתֵינוּ שָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, הָאט דֶער בּוֹרֵא אוּנְז נִיט פַארְלָאזִין, עֶר הָאט אוּנְז גִיגֶעבִּין „בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת״ וָואס זֵיי הַייסֶען „מִקְדָּשׁ מְעַט״ (קליין פארמאט בית המקדש) זֵיי הָאבִּין אִין זִיךְ פִּיל וִוינְצִיג דִי סְגוּלָּה פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אַז דוּרְךְ אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת אוּנ דִיא חֲבוּרוֹת קְדוֹשׁוֹת „לְמִקְרָא, מִשְׁנָה, הֲלָכוֹת וְאַגָּדוֹת״ לְבַד וָואס דָאס וִוירְקְט זֵייעֶר פִּיל אויף אוּנְזֶער נְשָׁמָה, פַארְהֵיילִיגֶען אִיר, זִיא זָאל זַיין דָבוּק צוּ השי״ת, וִוירְקְט דָאס אויךְ אויף אוּנְזֶער חַרַקְטֶער, עֶס זָאל זַיין „כָּל רוֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ ה׳״, אַז אַלֶע וָואס וֶועלִין אוּנְז בַּאטְרַאכְטִין, זָאלִין אוּנְז דֶר קֶענֶען פַּר אַבֶּענְטְשׁוּנְג פוּן גָאט:

לֵיידֶער אָבֶער, צוּם גְרוֹיסֶען בֶּעדוֹיעֶרוּנְג, זֶעהֶען מִיר בַּייא פִּיל פְּרָאסְטֶע מֶענְשִׁין, אַז לְבַד וָואס דִיא וִוירְקוּנְג פוּן שׁוּל, אִיז אויף זֵיי שְׁוַואךְ. אִין גַאס אִיז גָאר נִיט

קָאנְטִיג, אַז עֶר אִיז הַיינְט גִיוֶועֶן אִין שׁוּל אוּנ הָט גִיאַטְהֶעמְט אַפְּרִישְׁין הֵיילִיגֶען לוּפְט, עֶס זָאל אִים סְטַאלִירֶען דִיא בְּלוּטִין, נוּר דִיא בְּלוּטִין בְּלַייבִּין גְרָאבּ אוּנ גִיפְטִיג, אַז פַאר אַרוּבֶּל פַּרְנָסָה וֶוערְט עֶר צוּ קָאכְט, עֶס אִיז רֶעכְט חָלִילָה אָבּ צוּ קוֹיפִין גְנֵבוֹת, זַיין אַ פַאלְשֶׁער עֵדוּת אוּנ נָאךְ אַזֶעלְכֶע שְׁווינְדְלֶעַריי וָוס אִיז מְחַלֵל דֶעם נָאמֶען אִיד, אוּנ לְבַד וָואס דִי הֵיילִיגְקַייט פוּן בֵּית הַכְּנֶסֶת אִיז נִיט קָאנְטִיג אוֹיף אִים בְּעֵת עֶר אִיז אִין מַארְק, אֲפִילוּ בְּעֵת עֶר אִיז אִין שׁוּל, שְׁפִּירְט עֶר אִיר אוֹיךְ נִיט, אוּנ פַאר אַבְּרֶעקִיל כָּבוֹד מְדוּמֶה קֶען אַרוּיס פְּלַאצִין זִידְלֶעַריי מִיט גְרוֹיס חִלוּל שֵׁם שָׁמַיִם וּבִזָיוֹן הַתּוֹרָה:

וָואס אִיז בֶּאֱמֶת דִי אוּרְזַאךְ, וָואס דִיא הֵיילִיגֶע אוּנ רֵיינֶע לוּפְט פוּן שׁוּל, ווירְקְט נִיט אוֹיף אוּנְזֶער בְּלוּט? אוּנ דִי לִיכְטִיגְקַייט פוּן שׁוּל שַׁיינְט נִיט אַרוּיס אִין גַאס, צוּ בֶּעלַייכְטִין אוּנְזֶער פִירוּנְג אִין מִסְחַר וְדֶרֶךְ אֶרֶץ? עֶרְקְלֶערְט יְשַׁעְיָה הַנָבִיא, נָאךְ דֶעם פָּסוּק (עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו) זָאגְט עֶר גְלַייךְ „וְלֹא אוֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב"? וָוארוּם בִּיסְטוּ מִיר נִיט מְפַרְסֵם (קריאה הוא לשון „פרסום", כמו ויקרא שם אברם בשם ה') בְּעֵת דוּ רוּפְסְט זִיךְ „יַעֲקֹב" (בְּעֵת דוּא בִּיסְט אִין מַארְק, וָואס דַאן הֵייסְטוּ מִיטֶן נָאמֶן „יַעֲקֹב")? הַיינוּ פַאר וָואס אִיז דַיין פִירוּנְג אִין גַאס אַזוֹי נִידֶערִיג? אַז עֶס אִיז גָאר נִיט קָאנְטִיג, אַז דוּ בִּיסְט אַ תַּלְמִיד פוּן מַיין הֵיילִיגֶען אוּנ אַדֶעלֶען חֶדֶר? „כִּי יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל" וַוייל בְּעֵת דוּ בִּיסְט אִין שׁוּל (וואס דאן הייסטו „ישראל") בִּיסְטוּ מִיד, דֶר דַאוֶונֶען אִיז בַּיי דִיר אַשְׁוֶוערֶער לַאסְט, עֶר פַארְמַאטֶערְט דִיר, דוּא ווִילְסְט קוֹים פְּרַיי וֶוערִין פוּן אִים, דוּא זוּפְּסְט נִיט אַרַיין דִיא הֵיילִיגְקַייט פוּן דִי וֶוערְטֶער אִין דַיינֶע לוּנְגֶען אוּנ הַארְץ, עֶס זָאל סְטַאלִירִין דַיינֶע בְּלוּטֶן, פַר הֵיילִיגִין דַיינֶע גִיפִילֶן, נָאר מִיטֶן מוֹיל מָאלְסְטוּ גִיךְ אָבּ קוֹים פָּטוּר גְוָוארֶן:

בֶּעמֶערְקֶענְדִיג דָאס אַלֶעס, קֶען זַיין וֶוען מ'וֶועט אַרוּיס גֶעבִּין דֶעם שַׁיין, וָוס לִיגְט פַארְוִויקֶעלְט אִין דִיא קוּרְצֶע וֶוערְטֶער פוּן דִי הֵיילִיגֶע תְּפִלּוֹת, אַז דֶער מִתְפַּלֵל זָאל קְרִיגֶען אַגִישְׁמַאק אִין זֵיי, וֶועט דָאס פִיל ווִירְקִין אוֹיף אִים, אַרַיין טָאן דֶעם גִידַאנְקֶען אִין דִיא הֵיילִיגֶע וֶוערְטֶער וָואס עֶר זָאגְט, אוּנ מְמֵילָא וֶועלִין זֵייא אִים אַרַיין גֵיין אִין הַארְצִין. וֶועט זַיין דִיא פְּעוּלָה דָאפִּילְט, הֵן בְּעֵת הַתְּפִלָּה וֶועט עֶר זַיין אִיבֶּער גִיגֶעבִּין בְּלֵב וָנֶפֶשׁ צוּ דִיא הֵיילִיגֶע וֶוערְטֶער פוּן דִיא תְּפִלּוֹת, אַז עֶר וֶועט וֶוערִין בְּמַדְרֵגַת „יִשְׂרָאֵל", אוּנ הֵן אַרוּיס גֵייעֶנְדִיג אִין גַאס, וָוס עֶר אִיז דַאן בְּמַדְרֵגַת „יַעֲקֹב", וֶועט דִיא זִיסְקַייט פוּן דִיא הֵיילִיגֶע גִידַאנְקֶען בְּלַייבֶּען אוֹיף זַיינֶע לִיפֶּען, אַז עֶר וֶועט דָאס מַאנְכֶע מָאל אִיבֶּער דֶערְצֵיילִין זַיין חָבֵר אִין מַארְק, אוּנ דָאס וֶועט אוֹיף אִים ווִירְקֶען נִיט פַארְלִירֶען זַיין אִידִישֶׁען שְׁטַאט אוּנ זִיךְ ווִיסֶען ווִי צוּ הַאלְטִין זִיצִינְדִיג בַּיי זַיין אַרְבַּייט אָדֶער בַּיי זַיין הַאנְדִיל אִין מַארְק, אַז עֶס וֶועט טַאקֶע זַיין „יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר". אוּנ אֲפִילוּ דִי בִּלְעָם'ס וֶועלִין אוֹיךְ מוּזִין זָאגִין „מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב"! ווִיא שֵׁיין אִיז דַיין אוֹיפְפִירוּנְג אִין מַארְק (וואס דאן הייסטו „יעקב"), דָאס אִיז אַלֶעס וַוייל „מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל", וַוייל אִין דַיינֶע שׁוּלֶען הַאלְסְטוּ זִיךְ הֵיילִיג (מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים), אַז עֶס פַּאסְט דִיר דֶער נָאמֶן „יִשְׂרָאֵל" דִי לִיכְטִיגְקַייט פוּן דַיין „מִקְדָּשׁ מְעַט" בֶּעלוֹיכְטֶעט דַיין פִירוּנְג אִין מַארְק, דוּא זָאלְסְט הָאבִּין וָואס צוּ עֶנְטְפֶערִין לְיוֹם הַדִין אוֹיף דִיא ווִיכְטִיגֶע שַׁאֲלָה „נָשָׂאתָ וְנָתַתָּ בֶּאֱמוּנָה?"

ד' לסדר, ה' מצליח בידו, תרס"ט, ווילנא. **בן־ציון** בהרב ר' **ירמיהו עקיבא אלפס.**

ערב ראש השנה

ער"ה איז דער לעצטער טאג פון יאהר, אונ וואס אויף מארגען וועט מען שטעהן צום היילינגען משפט, דארף מען זיך פריא אויף הייבען, גייען אין שו"ל זאגען סליחות (דען סליחות איז טייטש פאר געבען) מיר דארפען בעטען פון גאט ער זאל אונז פערגעבען דיא זינד. אונ מיר זאלען זיין ריין צום יום הדין, וועט אונז גאט משפטען מיט א גליקליך יאהר אמן:

מנהגים ודינים לערב ראש השנה

א) דער וואס זיצט שבעה רח"ל מעג גיין צו סליחות אונ צום דאוונען:

ב) פאר דיא סליחות מוז מען זאגען ברכת התורה:

ג) ביי סליחות זאגט מען תחנון אפילו ווען עס איז שוין טאג, אבער ביי דעם דאוונען זאגט מען ניט קיין תחנון:

ד) עס איז א מנהג צו מאכין התרת נדרים נאך דעם דאוונען פאר דרייא מענשען:

ה) איין אשה (פרויא) דארף ניט מאכין קיין התרת נדרים:

ו) דער וואס פערשטעהט ניט קיין לה"ק זאל זאגען אויף טייטש (איך האב חרטה אויף אלע נדרים וואס האב גיטאן, אונ וואס וועל טאהן וואס מען קען מתיר מאכין, אויך האב איך חרטה אויף אלעם וואס האב גענומען אויף מיר בנדר), דער נאך זאגט מען (איך בין מוסר מודעה אז ווען איך וועל טאהן איין נדר זאל ער גאר ניט חל זיין):

ז) דער וואס איז זיך נוהג צו פאסטין ער"ה דארף פריה מנחה דאוונען אונ עטוואס גנוסין, מען זאגט עננו אין שטילע שמו"ע אבער ניט די ווערטער (ביום צום תעניתנו):

ח) מען איז מחויב זיך טובל צו זיין במקוה, אונ ארום וואשען, אב שערען, קלאר זיך אן טוהען לכבוד יו"ט ולכבוד יום הדין:

ט) ער"ה טאהר אפילו א יחיד פאר זיך ניט שופר בלאזען:

סדר התרת נדרים

המבקש התרת חרם וקבלת נזיפה עומד לפני בית דין ויותר טוב אם הם עשרה שהם עדה קדושה. ואם אין יכול להיות בפני עשרה מ"מ צריכין להיות ב"ד דהיינו ג':

בשם אלהינו ע"פ התורה אנחנו מתירים נדרים ושבועות שהאדם אוסר בהם איזה איסר על נפשו ובכלל מתירים אנחנו נדרים ושבועות שהאדם נודר ונשבע מפי עצמו רק על דברים שבינו לבין עצמו. אבל ח"ו לכל איש לחשוב שאנחנו מתירים אלות ושבועות שנשבעים להממשלה ובמקומות המשפט. או אלות ושבועות שנודרים ונשבעים בענינים שבין אדם לחברו במה שנוגע לטובות ולתועלת זולתנו. ולכל איש מאיזה דת וגזע שיהיה. והנדרים והאלות והשבועות שנאמר עליהן בתורה כי לא ינקה ה' את עובריהן. מחויבות להיות שרירין וקיימים בתקפם ובלי שינוי. וכל העובר עליהם ישיגחו חרון אף אלהים. ויהיה לחרפות ולדראון עולם:

יאמר לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה וכו':

שמעו נא רבותי, דיינים מומחים, כל נדר, או שבועה, או אסר, או קונם, או חרם, שנדרתי, או נשבעתי בהקיץ, או בחלום, או נשבעתי בשמות

פנינים יקרים

שמעו נא רבותי וכו', כי יראתי פן אכשל ח"ו בעון נדרים. מען דארף שטארק נזהר צו זיין אין נדרים, יעדערע זאך וואס מען זאגט דארף מען זאגן בלי נדר, מיר געפינען שלמה המלך זאגט אין קהלת טוב אשר לא תדור עס איז פיל בעסער דו זאלסט גאר קיין נדר טוהן ווי דו זאלסט טוהן א נדר אונ נים בעצאלן. אל תתן את פיך לחטוא את בשרך לאז נים צו דיין מול צו פר זינדיגן זיך פר גאט מיט דיין נפש זאלסט נאכהער נים דארפן זאגן פר דעם מלאך ווס וועט קומן מאנען דיין נדר אז דו ביסט געווען אשוגג [illegible]ן ווארום זאל גאט צערנן איבר דיין קול אונ וועט כר דארבן

די ארבעט פון דיינע הענד דס הייסט חלילה דיין ווייב מיט דיינע קינדר וועלן שטארבן, זאגט דר דובנער מגיד זכרונו לברכה דעם פשט אז שלמה המלך פר ענטפערט דר מיט פר וואס די תורה הקדושה הט מיין מחמיר געווען ביי דעם קיום פון א נדר ווי ביי אנדערע מצות, על פי משל אקליין שטעטעלדינגער איז גקומן אין אגרויסע שטאט ער הט גטראפן אבעקאנטן הט דר באקאנטר מיט אים ארום געשפאצירט אונ אים געוויזן אלע שיינע זאכן ער הט אים אויך געוויזן אלע שווערע תפיסות ווי מען שטראפט אונ מען פייניגט יעדערן לוט זיין פר שולדיגן זיך, איין תפיסה הט ער גיזעהן גאר אלייכטע מענטשן גייען

ארום

הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁאֵינָם נִמְחָקִים, וּבְשֵׁם הוי"ה ב"ה, וְכָל מִינֵי נְזִירוּת שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי, (וַאֲפִילוּ נְזִירוּת שִׁמְשׁוֹן) וְכָל שׁוּם אִסּוּר, וַאֲפִילוּ אִסּוּר הֲנָאָה, שֶׁאָסַרְתִּי עָלַי, אוֹ עַל אֲחֵרִים, בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל אִסּוּר, בֵּין בִּלְשׁוֹן אִסּוּר, אוֹ חֵרֶם, אוֹ קוֹנָם, וְכָל שׁוּם קַבָּלָה, אֲפִילוּ שֶׁל מִצְוָה, שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי, בֵּין בִּלְשׁוֹן נֶדֶר, בֵּין בִּלְשׁוֹן נְדָבָה, בֵּין בִּלְשׁוֹן שְׁבוּעָה, בֵּין בִּלְשׁוֹן נְזִירוּת, בֵּין בְּכָל לָשׁוֹן, וְגַם הַנַּעֲשֶׂה בִּתְקִיעַת כָּף. בֵּין כָּל נֶדֶר, וּבֵין כָּל נְדָבָה, וּבֵין שׁוּם מִנְהָג שֶׁל מִצְוָה, שֶׁנָּהַגְתִּי אֶת עַצְמִי, וְכָל מוֹצָא שְׂפָתַי שֶׁיָּצָא מִפִּי, אוֹ שֶׁנָּדַרְתִּי וְגָמַרְתִּי בְּלִבִּי, לַעֲשׂוֹת שׁוּם מִצְוָה מֵהַמִּצְוֹת, אוֹ אֵיזוֹ הַנְהָגָה טוֹבָה, אוֹ אֵיזֶה דָבָר טוֹב שֶׁנָּהַגְתִּי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְלֹא הִתְנֵיתִי שֶׁיְּהֵא בְּלִי נֶדֶר, הֵן דָּבָר שֶׁעָשִׂיתִי, הֵן עַל עַצְמִי, הֵן עַל אֲחֵרִים, הֵן אוֹתָם הַיְדוּעִים לִי, הֵן אוֹתָם שֶׁכְּבָר נִשְׁכַּחְתִּי. בְּכֻלְּהוֹן אִתְחֲרַטְנָא בְהוֹן מֵעִקָּרָא, וְשׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ אֲנִי מִמַּעֲלַתְכֶם הַתָּרָה עֲלֵיהֶם, כִּי יָרֵאתִי, פֶּן אֶכָּשֵׁל וְנִלְכַּדְתִּי ח"ו בַּעֲוֹן נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת וּנְזִירוּת וַחֲרָמוֹת וְאִסּוּרִין וְקוֹנָמוֹת וְהַסְכָּמוֹת, וְאֵין אֲנִי תוֹהֵא ח"ו עַל קִיּוּם הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הָהֵם שֶׁעָשִׂיתִי, רַק אֲנִי מִתְחָרֵט, עַל קַבָּלַת הָעִנְיָנִים בִּלְשׁוֹן נֶדֶר, אוֹ שְׁבוּעָה, אוֹ נְזִירוּת, אוֹ אִסּוּר, אוֹ חֵרֶם, אוֹ קוֹנָם, אוֹ הַסְכָּמָה, אוֹ קַבָּלָה בְּלֵב, וּמִתְחָרֵט אֲנִי עַל זֶה שֶׁלֹּא אָמַרְתִּי הִנְנִי עוֹשֶׂה דָבָר זֶה בְּלִי נֶדֶר וּשְׁבוּעָה וּנְזִירוּת וְחֵרֶם וְאִסּוּר וְקוֹנָם וְקַבָּלָה בְּלֵב. לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל הַתָּרָה. בְּכֻלְּהוֹן אֲנִי מִתְחָרֵט, עַל כָּל הַנִּזְכָּר, בֵּין אִם הָיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּמָמוֹן. בֵּין מֵהַדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּגוּף. בֵּין מֵהַדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים אֶל הַנְּשָׁמָה. בְּכֻלְּהוֹן אֲנִי מִתְחָרֵט, עַל לְשׁוֹן נֶדֶר וּשְׁבוּעָה וּנְזִירוּת וְאִסּוּר וְחֵרֶם וְקוֹנָם וְקַבָּלָה בְּלֵב. וְהִנֵּה מִצַּד הַדִּין, הַמִּתְחָרֵט וְהַמְבַקֵּשׁ הַתָּרָה, צָרִיךְ לִפְרוֹט הַנֶּדֶר. אַךְ דְּעוּ נָא רַבּוֹתַי כִּי אִי אֶפְשָׁר לְפוֹרְטָם, כִּי רַבִּים הֵם, וְאֵין אֲנִי מְבַקֵּשׁ הַתָּרָה עַל אוֹתָם הַנְּדָרִים שֶׁאֵין לְהַתִּיר אוֹתָם, עַל כֵּן יִהְיוּ נָא בְעֵינֵיכֶם, כְּאִלּוּ הָיִיתִי פוֹרְטָם:

והמתירים מסיבים לו ג"פ בלשון זה:

הַכֹּל יִהְיוּ מֻתָּרִים לָךְ (ואם הם שנים או יותר יאמרו להם בלשון רבים לָכֶם). הַכֹּל מְחוּלִים לָךְ. הַכֹּל שְׁרוּיִם לָךְ. אֵין כַּאן לֹא נֶדֶר וְלֹא שְׁבוּעָה וְלֹא נְזִירוּת וְלֹא חֵרֶם וְלֹא אִסּוּר וְלֹא קוֹנָם וְלֹא נִדּוּי וְלֹא שַׁמְתָּא וְלֹא אָרוּר, אֲבָל יֵשׁ כַּאן מְחִילָה וּסְלִיחָה

פנינים יקרים

אַרוּם אִין אַגַאנְצֶען שְׁפַּאצִירֶען זַיי פֶעלְט נִיט קַיין עֶסֶען קַיין טְרִינְקֶען נָאר ווָאס מֶען לָאזְט זַיי נִיט אַרוֹיס אוֹיף דִי גַאס. עֶר פְרֶעגְט דֶעם עֶלְטֶסְטִין ווָאס אִיבֶּער דִי תְּפִיסָה פַר ווָאס דִי מֶענְטְשֶׁען פֶעהְלְט גָאר נִיט אִין דִי תְּפִיסָה, אוּנ מֶען גַייט מִיט זַיי אַזוֹי לַייכְט אוּם, דֶער עֶלְטֶסְטֶער עֶנְטְפֶערְט אִים דִי מֶענְטְשֶׁען הָאבֶּען קַיין שׁוּם פַארְבְּרֶעךְ גְטוּהְן זַיי זֶענֶען נִיט קַיין גַנָבִים קַיין רוֹיבֶּערְס נָאר דָס ווָאס זַיי הָאבֶּען זִיךְ אַיין גְשׁוּלְדִיגְט אִין חוֹבוֹת אוּנ זַיי הָאבֶּען נִיט צוּ בֶּעצָאהְלֶען הַאלְט מֶען זַיי נָאר דָא צוּ דֶר גַיין דֶעם אֱמֶת אוֹב זַיי הָאבֶּען נִיט צוּ בֶּעצָאהְלֶען ווֶעט מֶען זַיי אַרוֹיס לָאזֶען, דֶר קְלֵיין שְׁטֶעטֶעלְדִיגֶער הָט זִיךְ דִי ווֶערְטֶער גוּט גְנוּמֶען אִין זִינֶען אַרַיין עֶר אִיז אַרַיין אִין אַגְרוֹיס אַרְטִיגֶע אַכְסַנְיָא עֶר הָט זִיךְ גְהֵייסֶען גֶעבֶּען אַפַּיינֶעם צוּמֶער אוּנ גוּט צוּ עֶסֶען אוֹיךְ גוּטֶע ווַיין צוּ טְרִינְקֶען עֶר הָט זִיךְ גֶעלָאזְט ווֹאהְל גַיין אַפַּאהְר טָאג דָס עֶס הָט בֶּעטְרָאפֶען אַ הוּנְדֶערְטֶער,

עֶס אִיז גֶעקוּמֶען דִי צַייט פוּן פָאהְרֶען דֶר בַּעַל אַכְסַנְיָא בֶּעלַייגְט אִים דֶעם רֶעכֶענוּנְג עֶנְטְפֶערְט עֶר גְלַייךְ גִילְטִיג אִיךְ הָאבּ קַיין גֶעלְד נִיט צוּ בֶּעצָאלֶען עֶס אִיז גֶעווָארֶען אַשְׁטַארְק גֶערִידֶער מֶען הָט גֶערוּפֶען פָּאלִיצִיָּע מֶען הָט אִים פֶעסְט גֶענוּמֶען אוּנ גֶעשְׁלָאסֶען בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, מֶען הָאט אִים גְזֶעצְט גָאר אִין אַשְׁווֶערֶע תְּפִיסָה עֶס אִיז גֶעקוּמֶען צוּם מִשְׁפָּט הָט מֶען אִים אַשְׁווֶערֶען פְּסַק גֶעגֶעבֶּען, עֶר בֶּעהָט אִיבֶּער דִי שׁוֹפְטִים אוּנ פְרֶעגְט בַּיי זַיי פַאר ווָאס אִים קוּמְט אַזוֹי אַשְׁווֶערֶען פְּסַק, עֶר אִיז דָאךְ קַיין גַנָב קַיין מֶערְדֶער נָאר עֶר הָט קַיין גֶעלְד נִיט צוּ בַּאצָאלֶען דֶעם בַּעַל אַכְסַנְיָא זָאל מֶען אִים אַזוֹי שְׁווֶער מִשְׁפָּטֶען פַר ווָאס הָאבּ אִיךְ גִיזֶעהְן זִיצֶען אִין דִי לַייכְטֶע תְּפִיסָה פִיהְל מֶענְטְשֶׁען ווָאס זֶענֶען שׁוּלְדִיג מֵיין חוֹבוֹת ווִיא אִיךְ דֶעם בַּעַל אַכְסַנְיָא אוּנ מֶען טוּט זַיי גָאר נִיט. זַייא שְׁפַּאצִירֶען זִיךְ אִין גָארְטֶען אוּנ מֶען גִיט זַיי עֶסִין אוּנ טְרִינְקֶען,

עס

וְכַפָּרָה. וּכְשֵׁם שֶׁמַּתִּירִים הַבֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה, כַּךְ יִהְיוּ מֻתָּרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, וְלֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם רוֹשֶׁם כְּלָל:

ואח"כ יהא מוסר מודעה לפניהם ואומר כלשון זה:

הֲרֵי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה לִפְנֵיכֶם וַאֲנִי מְבַטֵּל מִכָּאן וּלְהַבָּא, כָּל הַנְּדָרִים וְכָל שְׁבוּעוֹת וּנְזִירוֹת וְאִסּוּרִין וְקוֹנָמוֹת וַחֲרָמוֹת וְהַסְכָּמוֹת וְקַבָּלָה בְּלֵב, שֶׁאֲקַבֵּל עָלַי בְּעַצְמִי. הֵן בְּהָקִיץ הֵן בַּחֲלוֹם, חוּץ מִנִּדְרֵי תַעֲנִית בִּשְׁעַת מִנְחָה, וּבְאִם שֶׁאֶשְׁכַּח לִתְנַאי מוֹדָעָה הַזֹּאת, וְאֶדּוֹר מֵהַיּוֹם עוֹד מֵעַתָּה אֲנִי מִתְחָרֵט עֲלֵיהֶם, וּמַתְנֶה עֲלֵיהֶם שֶׁיִּהְיוּ כֻּלָּן בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין, לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין, וְלָא יְהוֹן חָלִין כְּלָל וּכְלָל, בְּכֻלְּהוֹן אִתְחֲרַטְנָא בְהוֹן, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ויועיל זה כשלא יזכור לתנאי בשעת השבועה כמבואר ביו"ד וגם יחיד יש לאומרו אחר התרת נדרים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁכָּל הַקְּלָלוֹת וְהָאֲרוּרִים וְנִדּוּיִם וּנְזוּפִים וְהַחֲרָמוֹת וְהַשַּׁמְתּוֹת שֶׁקִּלַּלְתִּי אוֹ שֶׁאֵרַרְתִּי אוֹ שֶׁנִּדִּיתִי אוֹ שֶׁהֶחֱרַמְתִּי, אוֹ שֶׁשַּׁמַּתִּי אֶת עַצְמִי, אוֹ אִשְׁתִּי אוֹ בְּנֵי בֵיתִי, אוֹ אֶת אֲחֵרִים אֲשֶׁר מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. אוֹ אֲחֵרִים שֶׁקִּלְּלוּ אוֹ שֶׁנִּדּוּ אוֹ שֶׁהֶחֱרִימוּ, אוֹ שֶׁשַּׁמְּתוּ אוֹתִי אוֹ אִשְׁתִּי אוֹ אֶת זַרְעִי אוֹ אֶת בְּנֵי בֵיתִי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ שֶׁאַל יְשַׁלְּטוּ בָנוּ, וְאַל יַעֲשׂוּ רוֹשֶׁם, וְכָל הַקְּלָלוֹת יִתְהַפְּכוּ עָלֵינוּ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, כִּדְכְתִיב וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ, אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה, כִּי אֲהֵבְךָ, יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

ואח"כ גם העדה הקדושה יחזרו ויאמרו לו ג"פ כלשון זה:

כֻּלָּם מֻתָּרִים לָךְ. כֻּלָּם שְׁרוּיִם לָךְ. כֻּלָּם מְחוּלִים לָךְ. כְּשֵׁם שֶׁאֲנַחְנוּ מַתִּירִין לָךְ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַטָּה, כַּךְ יִהְיוּ מֻתָּרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה. וְלֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם רוֹשֶׁם כְּלָל. וְכָל הַקְּלָלוֹת יִתְהַפְּכוּ עָלֵינוּ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה כִּדְכְתִיב וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ, אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה, כִּי אֲהֵבְךָ, יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

נוסח מסירת מודעה נגד הצר הצורר הוא היצר (מספר עבודת הקודש):

הֲרֵינִי מוֹסֵר מוֹדָעָה לִפְנֵיכֶם, שֶׁכָּל מַחֲשָׁבָה רָעָה וְהִרְהוּר רַע וּרְעוּתָא דְלִבָּא אִם יַעֲלֶה בְּלִבִּי וּמוֹחִי וּבִפְרָט בְּעֵת הַתְּפִלָּה וְתַלְמוּד תּוֹרָה, בְּאֵיזֶה צַד וְאוֹפֶן שֶׁאֵינוֹ לִכְבוֹד וּרְצוֹן הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. מֵעַכְשָׁיו אֲנִי מְבַטֵּל אוֹתָן מַחֲשָׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וּרְעוּתָא דְלִבָּא אֲשֶׁר הֵם נֶגֶד רְצוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בִּטּוּל גָּמוּר, כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִם אֲדַבֵּר אֵיזֶה דִבּוּר רָע וְאִסּוּר מֵעַכְשָׁיו יִהְיוּ הַכֹּל בְּטֵלִים וּמְבֻטָּלִים. וְעַתָּה אֲנִי מְגַלֶּה דַעְתִּי וּרְצוֹנִי בְּכָל לִבִּי, כִּי רְצוֹנִי וּמַאֲוַיַי, וְכַוָּנָתִי, לַעֲבוֹד אֶת בּוֹרְאֵנוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל. עֲבוֹדָה שְׁלֵמָה,

---

פנינים יקרים

עס איז גווארן אין סאנהדרין אנרום גלעבט דו שופטים ענטפערן אים דו ביסט אנרוסר. נאר דו מיינסט דם מען שטראפט דיך פר דעם וואס דו האסט גיט צו בעצאלן מען שטראפט דיך נאר פר וואס דו האסט באלד געגומען אויף די קאנטע ניט צו בעצאלן, א לייכטע תפיסה גיט מען נאר אזעלכע מענטשן וואס זענען פריער גוועזן רייך אונ דר נאך זענען זיי גווארן ארום דם בעת זיי האבן גענומען האבן זיי גירעכינט זיי וועלן קענן באצאלן, אבר ניט דו וואס ביסט באלד ניגאנגען אויף די דעה ניט צו בעצאלען, אזו אויך זאגט שלמה המלך אויף אלע מצות וואס

אמענטש איז ניט מקיים איז דר עונש לייכטר ווי דר עונש פון נדרים, ווייל עס איז לכל הפחות דא אשטיקל תירוץ, בכן דר יצר הרע הט אים גובר גוועזן ער איז גווארן א ארימר בדעת דס דר יצר הרע איז איבר אלעם מושל אבר אז איינער מהוט א נדר אונ איז ביי זיך ניט פעסט אין אנדערע זאכן דעם יצר הרע גובר צו זיין איז אזו ניט גלייך ער גייט זיך איין שולדיגן באלד ניט צו בצאהלן ווער האט אים דען גיניים אנדר צו טוהן דו האסט גידארפט דיין מויל צו היטען איבער דעם דארף מען מיט נדרים זייער נזהר זיין:

עֲבוֹדָה תַּמָּה בְּמַחֲשָׁבָה וְדִבּוּר וּמַעֲשֶׂה, וְיִרְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה כַּדָּת מַה לַּעֲשׂוֹת. וְכָל מַחֲשָׁבָה וְדִבּוּר וּמַעֲשֶׂה שֶׁהֵם נֶגֶד רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, מֵעַכְשָׁיו בְּטֵלִים וּמְבֻטָּלִים כִּי הֵם מִצַּד יֵצֶר הָרָע, וְהַכֹּל הֶבֶל. בְּאוֹפֶן שֶׁכָּל עֲבוֹדָתֵנוּ לְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. בְּמַחֲשָׁבָה וְדִבּוּר וּמַעֲשֶׂה, הַכֹּל הוּא לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו דַּוְקָא. בְּלִי שׁוּם פְּנִיָּה כְּלָל, וְעִקַּר הַכֹּל הוּא לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֵד שֵׁם י"ה בו"ה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, לְדַעַת רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וּלְדַעַת רַבֵּנוּ יִצְחָק לוּרְיָא אַשְׁכְּנַזִּי. יְיָ בְּרַחֲמָיו יַעַזְרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יהיו לרצון וגו׳

לקוטי יסוד התשובה צבי

יען כי ערב ר"ה הוא יום האחרון מכל השנה ולמחר יעמוד בדין לכן צריך האדם לשום נגד עיניו ביום הזה תוכן עלילותיו מכל השנה ולפשפש במעשיו ולהרבות בתשובה בווידוי ובחרטה גמורה על העבר ובקבלה להבא שלא לשוב לכסלה עוד וייירא ויזהל מיום המשפט האיום והנורא אשר למחרתו ויכנס ליום הדין בקדושה ובטהרה בכובד ראש ובהכנעה. וכדי לעורר את לב האדם לתשובה הצגנו בזה ספר **יסוד התשובה להחסיד רבינו יונה** זצ"ל אשר ילמוד האדם תמיד ובפרט בער"ה ועשי"ת:

שלח לנו הקב"ה ביד עבדיו הנביאים. וביד יחזקאל הנביא. נאום ה' אלהים שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיו לכם למכשול, השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם. ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו. אדם אשר פשע וחטא ובא לחסות תחת כנפי השכינה ולהכנס בדרכי התשובה אשכילך ואורך בדרך זו תלך. ביום ההוא ישליך כל פשעיו אשר עשה. ויעשה עצמו כאלו בו ביום נולד ואין בידו לא זכות ולא חובה. וזה היום תחלת מעשיו. היום יפלס אורחותיו שלא ימו מעגלותיו מדרך הטוב. ודרך זו תביאנו לשוב בתשובה שלמה. כי הוא יעשה עצמו כמשליך מעליו כובד העונות ועוצם החטאים אשר עשה. ולא יבהילוהו רעיוניו ולא יניחוהו לשוב כי יבוש מחטאיו. כי יחשוב איך אוכל להעיז פני ולשיב

בית ישראל

יַעַן וַוייל עֶרֶב ראש הַשָּׁנָה איז דער לֶעצְטֶער טָאג פון יָאר אונ מָארְגִין מוז מֶען שְׁטֵיין צום מִשְׁפָּט דַארְף אַלְזָא דֶער מֶענְטְשׁ. אין דֶעם טָאג זִיךְ פָאר נֶעמֶען אַלֶע מַעֲשִׂים וָוס עֶר הָאט גִיטָאן אַגַאנְץ יָאר אונ זֵיי גוּט בֶּעטְרַאכְטִין אונ נָאךְ זוּכִין אִין זֵיי די שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים אונ בַּאלְד טָאן תְּשׁוּבָה הַיְינוּ עֶר זָאל זִיךְ מִתְוַדֶּה זַיין אוֹיף זֵיי, אונ חֲרָטָה הָאבֶּן מִיטִין גַאנְצֶען הַארְצֶען אוֹיף דֶעם וָוס עֶר הָט גִיטָאן שְׁלֶעכְטֶס אונ אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל זַיין גַאנְץ פֶעסְט מֵעֹהֶר נִיט צוּ זִינְדִיגֶן עֶר דַארְף דָאךְ צִיטֶערִין פַאר דֶעם שְׁרֶעקְלִיכֶן יוֹם הַדִּין וָואס עֶר וֶועט מָארְגִין אִין אִים גִימִשְׁפָּט וֶוערִין דַארוּם דַארְף עֶר זֶעהֶען צוּ קוּמֶען צוּא דֶעם יוֹם הַדִּין גַאנְץ רֵיין מִיט גְרוֹיס הַכְנָעָה אונ מִיט גְרוֹיס תְּשׁוּבָה:

שַׁעֲרֵי תְשׁוּבָה פון (החסיד רבינו יונה זצ"ל):

שָׁלַח לָנוּ גָאט הָט צוּ אוּנְז גֶעשִׁיקְט דוּרְךְ זַיינֶע קְנֶעכְט די נְבִיאִים אונ דוּרְךְ יְחֶזְקֵאל, הֶערְט צוּ די רֵייד פון גָאט קֶערְט זִיךְ אונ קֶערְט זִיךְ אָפּ פון אַלֶע אַייעֶרֶע זִינְד אונ עֶס זָאל אַייךְ נִיט זַיין צוּ אֵיין שְׁטְרוֹכְלוּנְג אונ וַוארְפְט אַרָאפּ פון אַייךְ אַלֶע אַייעֶרֶע זִינְד אונ אַייעֶר הַארְץ אונ אַייעֶר גֵייסְט זָאלְט אִיהְר בֶּענַייעֶן מִיט גוּטֶע זִיטֶען פַר וָוס זָאלְט אִיר שְׁטַארְבֶּן אָדָם אֲשֶׁר פָּשַׁע דֶער מֶענְטְשׁ וָוס הָט גִיזִינְדִיגְט אונ קוּמְט זִיךְ בַּאשִׁיצֶן אוּנְטֶער די פְלִיגִיל פון די שְׁכִינָה אונ וִויל אַרַיין גֵיין אִין דֶערֶךְ פון תְּשׁוּבָה וֶועל אִיךְ לֶערְנֶען אונ וַוייזֶען דֶעם וֶועג וִויא צוּ גֵיין בַּיּוֹם הַהוּא עֶר דַארְף דֶעם טָאג אַוֶועק וַוארְפֶען אַלֶע זַיינֶע זִינְד וָוס עֶר הָט גִיטָאן אונ זָאל וֶוערֶן גְלַייךְ אַזוֹ וִוי עֶר וָואלְט דֶעם זֶעלְבֶּען טָאג גֶעבָּארֶען גֶעוָוארֶען אונ הָט נָאךְ נִיט גִיטָאן קֵיין שׁוּם גוּטְס אונ קֵיין שְׁלֶעכְטְס וְזֶה הַיּוֹם אונ דֶער טָאג אִיז דֶער אָנְפַאנְג פון זַיינֶע מַעֲשִׂים דֶעם טָאג זָאל עֶר אָן הֵייבֶּן אוּם צוּ גְלַייכֶן זַיינֶע וֶועגֶן דָס זֵיי זָאלֶן נִיט אָבּ קְרִימֶען פון גוּטֶען וֶועג. אונ דֶער דֶערֶךְ וֶועט אִים בְּרֵיינְגֶען עֶר זָאל טָאן תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וָוארוּם דָס וֶועט אִים מַאכֶן אַזוֹ וִוי עֶר וָואלְט פון זִיךְ אַרָאפּ וַוארְפֶן די מַשָּׂא פון זַיינֶע זִינְד אונ זַיינֶע שְׁטַארְקֶע עֲבֵירוֹת וְלֹא יַבְהִילוּהוּ אונ עֶס וֶועלֶען אִיהם שׁוֹן מֶעהְר נִיט אָבּ שְׁרֶעקֶן זַיינֶע גֶעדַאנְקֶען גִיט דֶער לָאזֶן תְּשׁוּבָה צוּ טָאן מַחֲמַת די בּוּשָׁה פַר זַיינֶע זִינְד. וָוארוּם עֶר

ואני חטאתי עויתי פשעתי כזאת וכזאת עשיתי עברתי ושניתי ושלשתי עד אין ספורות. ואיך אבוא עוד לפניו כבושת גנב כי ימצא. כי בושתי לעמוד לפניו. ואף איך ארמוס חצריו ואיך אשמור חוקיו. אל יחשוב כן. כי המסית יושב כזבוב במפתחי הלב. מתחדש עליו בכל יום. צופה ומביט להכשילו ומשים לבו לעצה הרעה הזאת. רק יחשוב כי כן מדת הבורא ית'. ידו פשוטה לקבל שבים. לכן טוב לו להשליך פשעיו ולעשות לו לב חדש. וכה יעשה ביום טהרתו בהתנדבו רוחו אותו להיות עבד לבוראו יפיל תחינתו לפני בוראו. ויאמר:

אנא השם חטאתי עויתי פשעתי כזאת וכזאת עשיתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה.

ועתה נשאני לבי ונדבה אותי רוחי לשוב אליך באמת ובלב טוב ושלם בכל לבי ונפשי ומאודי ולהיות מודה ועוזב להשליך מעלי כל פשעי ולעשות לי לב חדש ורוח חדשה. ולהיות זריז וזהיר ביראתך. ואתה יי אלהי הפותח יד בתשובה ומסייע לבאים לטהר. פתח ידך וקבלני בתשובה שלימה לפניך. וסייעני להתחזק ביראתך. ועזרני נגד השטן הנלחם בי בתחבולה ומבקש נפשי להמיתני לבלתי ימשול בי. והרחיקהו מרמ"ח איברים שבי. ותשליכהו במצולות ים. ותגער בו לבלתי יעמוד על ימיני לשטני. ועשית את אשר אלך בחוקך והסירות לב האבן מקרבי. ונתת לי לב בשר. אנא ה' אלהי שמע אל תפלת עבדך ואל תחנוניו. וקבל תשובתי. ואל יעכב שום חטא ועון את תפלתי ותשובתי. ויהיה לפני כסא כבודך מליצי יושר להליץ בעדי להכנס תפלתי לפניך. ואם בחטאי הרב ועצום אין לי מליץ יושר. התור

בית ישראל

וועט זיך טראכטן איך אומלל ווי אזו קען איך אזו מעיז פנים זיין און טאן תשובה פר גאט וואס איך האב אזו פיל גיזינדיגט געגן אים און יעדע עבירה האב איך גיטאן וויפיל מאל גאר אן אשיעור. ווי אזו קען איך נאך האבן אהעזה צו קומן פר גאט. איך שעם מיך דאך צו שטיין פר אים אזו ווי אגנב שעמט זיך בשעת מען חאפט אים. ווי אזו קען איך זיך אפילו וואגן אין זיין חצר (אין שול) טרעטן און ווי קען איך שון זיינע גיזעצע היטן. גיין דו זאלסט ניט טראכטן אזו, ווארום דר יצר הרע וואס זיצט אין הארצן וואס ער פרישט זיך אב אלע טאג ער לויערט און קוקט דיך צו שטרויכלען. אט ער גיט דיך דם די שלעכטע עצה דו זאלסט זיך אב שרעקן פון תשובה צו טאן. ווי דען דו זאלסט טראכטן אז די מדה פון גאט ב"ה איז אום צו שטרעקן די האנד צו צו נעמן די וואס טוען תשובה. דארום איז גוט אוועק צו ווארפן די זינד און זיך מאכן אנייע הארץ און טאן תשובה. וכה יעשה און אזו זאל ער טאן ווען ער וועט זיך וועלען מטהר זיין פון זיינע עבירות צו דינען גאט ב"ה זאל ער מתפלל זיין צו אים און זאגען אנא השם איך בעט דיך גאט איך האב גיזינדיגט און האב געטאן אינרעכט צייט איך בין געבארן געווארן ביז היינטיגן טאג און איצט וויל איך תשובה טאן באמת מיטן גאנצן הארצן מיט מיין נפש און מיט מיין פערמעגן. איך בין זיך מתודה אוף מיינע עבירות און וויל שון מעהר דם ניט טאן. איך וויל אראפ ווארפן פון זיך אלע זינד און מיר מאכן אנייע הארץ און אנייעם גייסט און וועל שון נזהר זיין אין דיין יראה ואתה און דו מיין גאט וואס דו עפינסט די האנד צו די וואס טוען תשובה און העלפסט צו די וואס קומן זיך ריינגן. עפין דיין האנד און נעם צו מיין תשובה שלמה פר דיר. און העלף מיר איך זאל מיך שטארקן מיט דיין פארכט און העלף מיר קעגען שטן וואס ער האלט מלחמה מיט מיר מיט גרויסע תחבולות און וויל מיך טייטען. העלף מיר ער זאל ניט קענען שולט זיין אוף מיר און זאלסט אים דער ווייטערין פון מיינע רמ"ח אברים. און זאלסט אים ווארפען אין די טיפענעש פון דעם ים. און זאלסט אן שרייען אוף אים ער זאל ניט שטיין ביי מיין רעכטע האנד מיך צו פערפירען און זאלסט מאכען אז איך זאל גיין אין דיין גיזעץ און זאלסט אפ טאן דם שטיינערנע הארץ פון מיר און זאלסט מיר געבען אווייך הארץ אנא ה' אלהי איך בעט דיך מיין גאט הער צו דם גיבעט פון דיין דינסט און איהרע תפלות און נעם צו מיין תשובה. און עס זאל ניט פר האלטן קיין שום זינד מיין גיבעט און מיין תשובה און עס זאל זיין פאר דיין כסא כבוד גוטע מליצים וועלכע זאלן בעטן פר מיר אז מיין גיבעט זאל פר דיר קומן. און אוב איבר מיינע גרויסע זינד האב איך ניט קיין מליץ יושר בעט איך דיר דו זאלסט אליין עפענען

לי אתה מתחת כסא כבודך וקבל תשובתי ולא אשוב ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלה:

ותמיד ירגיל בתפלה זו:

וזה הדרך אשר ילך בה. ואת המעשה אשר יעשה. להרגיל עצמו להשמר מכל חטא. בבוקר בעת הקיצו משנתו יחשוב בדעתו כי ישוב ויפשפש במעשיו. ולא יעווית לפי כחו אפילו פסיעה אחת. לעת האוכל קודם שיאכל יתודה על כל עונותיו ואם עשה עיוות בשום דבר. יתודה על דבר בהעוותו. והוידוי הזה ירחיקהו מכל עון וחטא. כי אם יבא לידו דבר עבירה יזהר ממנה ויאמר בלבו. איך אעשה הרעה הגדולה הזאת. להתודות עליה. ואהיה מאותם שנאמר עליהם ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו. ואהיה כטובל ושרץ בידו. ואף כי אהיה בדעת קלה ומעיטה לפני בוראי. שלא איכל לעמוד כנגד תאותי מפני כבודו שעה מועטת כזאת. ובהעלותו דבר זה בלבו ורוחו. אז ישמר מעבירה. ויהיה קל כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביו שבשמים. ואף מעון עקביו יהא נזהר כי כל דרכיו יהיה במשקל. וכן אמר דוד המלך ע"ה. למה איךא בימי רע עון עקבי יסיבני והם העונות ומצות שאדם דש בעקביו ולא יחשבם לכלום. הגיע עת האוכל ויחפש ולא מצא את התרפים. אז יהא מודה ומשבח לפני בוראו על אשר עזרו משונאיו. וזכה להיות שעה אחת בתשובה בעוה"ז. ובזה יאכל אכילת שחרית. וקודם אכילת הערב יתודה הכל כאשר אמרנו וכן מזמן אכילה שבערב יעשה עד זמן שכיבה:

בית ישראל

אַטִיר פוּן אוּנְטֶער דַיין כִּסֵא כָּבוֹד אוּנ נֶעם צוּ מַיין תְּשׁוּבָה אוּנ אִיךְ זָאל נִיט אוּמֶעק גֵיין מִיט לֵיידִיגִין פוּן דִיר דֶען דוּ הֶערְסְט דָאךְ צוּ גִיבֶּעטֶע:

אוּנ דִיא תְּפִלָּה זָאל עֶר שְׁטֶענְדִיג מִתְפַּלֵל זַיין:

וְזֶה הַדֶּרֶךְ אוּנ דָאס אִיז דִי וֶועג אִין וֶועלְכֶער עֶר זָאל גֵיין אוּנ אַזוֹי זָאל עֶר טָאהְן אוּם זִיךְ צוּ גֶעוואוינֶען אָפּ צוּ הִיטֶן זִיךְ פוּן זִינְד עֶר זָאל אִין דֶר פְרִיא בְּשַׁעַת עֶר שְׁטֵייט אוּף פוּן שְׁלָאף בַּאלְד טְרַאכְטֶן תְּשׁוּבָה צוּ טָאן אוּנ נָאךְ צוּ קְלֶערִין זַיינֶע מַעֲשִׂים אוּנ הִיטִין נִיט צוּ פֶערְקְרִימֶן אֵיין טְרִיט. פַארֶען עֶסִין זָאל עֶר זִיךְ מִתְוַדֶּה זַיין אוּף אַלֶע זַיינֶע זִינְד. אוּנ אוּף יֶעדֶער קְרוּמֶע זַאךְ וָוס עֶר הָט פַּר קְרִימְט וְהַוִּידּוּי הַזֶּה אוּנ דֶער וִידוּי וֶועט אִים דֶר וַוייטֶערֶען פוּן אַלֶע זִינְד. ווארוּם אַז עֶס וֶועט אִים פָאר קוּמֶן אֵיין עֲבֵירָה וֶועט עֶר זִיךְ אָפּ הַאלְטֶן פוּן אִיר אוּנ וֶועט בַּיי זִיךְ טְרַאכְטֶן וִוי קֶען אִיךְ טְאן דָאס בֵּייזֶעס וְואס אִיךְ הָאבּ זִיךְ אַלֵיין דַארוּף מִתְוַדֶּה גִיוֶוען וֶועל אִיךְ דָאךְ זַיין פוּן דִי מֶענְטְשֶׁן וָוס דֶר פָּסוּק זָאגְט אוּף זֵיי וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם וכו׳ זֵיי רֵיידֶן גָאט אִיבֶּער מִיט זֵייעֶר מוֹל אוּנ מִיט זֵייעֶר צוּנְג זָאגֶען זֵיי אִים לִיגֶן אוּנ זֵייעֶר הַארְץ אִיז נִיט רִיכְטִיג מִיט אִים אוּנ זֵיי זַיינֶען נִיט עֶרְלִיךְ אִין זֵייעֶר אַפּ מַאךְ וְאֶהְיֶה אוּנ אִיךְ וֶועל דָאךְ זַיין אַזוֹ וִוי אֵיינֶער וָוס אִיז זִיךְ טוֹבֵל זִיךְ מְטַהֵר צוּ זַיין פוּן אַטוּמְאַת שֶׁרֶץ אוּנ עֶר הַאלְט בְּשַׁעַת טְבִילָה אַשֶׁרֶץ אִין הַאנְד וְאַף כִּי אֶהְיֶה אוּנ ווִידֶער וִוי קֶען אִיךְ זַיין אַזוֹי קְלֵיין אִין מַיין פֶערְשְׁטַאנְד גֶעגֶען מַיין בַּשֶׁעפֶער אַז אִיךְ זָאל נִיט קֶענֶען בַּשְׁטֵיין גֶעגֶען מַיין תַּאֲוָה אַקְלֵיינֶע וַוייְלֶע זִיךְ אָפּ צוּ הַאלְטֶן פוּן זַיין כָּבוֹד וֶועגֶען וּבְהַעֲלוֹתוֹ אוּנ אַז עֶר וֶועט דִי זַאכֶע בֶּעטְרַאכְטֶען וֶועט עֶר זִיךְ גֶעווִיס אָפּ הִיטִין פוּן אֵיין עֲבֵירָה אוּנ וֶועט זַיין לַייכְט וִוי אַהִירְשׁ אוּנ שְׁטַארְק וִוי אַלֵייב צוּ טָאן דֶעם ווִילֶן פוּן זַיין פָאטֶר וָוס זִיצְט אִין הִימֶל. וְאַף מֵעֲוֹן עֲקֵבָיו אוּנ עֶר זָאל זִיךְ הִיטִין אֲפִילוּ פוּן דִי קְלֵיינֶע עֲבֵירוֹת וָוס זֵיי וַועלְגֶערִין זִיךְ אוּנְטֶער דִי פִּיס אוּנ זָאל יֶעדֶר זַאךְ וֶועגֶן אוּנ בֶּעטְרַאכְטֶן אוּנ אַזוֹ הָט גִיזָאגְט דָוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע אִיר ווייסְט וָואס אִיךְ הָאבּ מוֹרָא אִין דִי טֶעג פוּן מַיין שְׁטְרָאף עֲוֹן עֲקֵבַי פִיר דִי זִינְד פוּן מַיינֶע טְרִיט וָוס רִינְגְלֶען מִיךְ אוּם דָס הֵייסְט דִי עֲבֵירוֹת אוּנ דִי מִצְוֹת וָואס אַמֶענְטְשׁ צוּ טְרֶעט זֵיי מִיט דִי פִּיס ווייל עֶר רֶעכֶנְט זֵיי פִיר קְלֵיינִיקֵייטֶן הִגִּיעַ עֵת הָאוֹכֶל אַז עֶס אִיז גֶעקוּמֶן דִי צַייט פוּן עֶסִין אוּנ עֶר הָט גֶעזוּכְט אִין זַיינֶע מַעֲשִׂים אוּנ הָאט נִיט גֶעפוּנֶען קֵיין בֵּייזֶעס זָאל עֶר דַאנְקֶן אוּנ לוֹיבֶּן גָאט וָואס עֶר הָאט אִים גֶעשִׁיצְט פוּן יֵצֶר הָרָע זַיין פַיינְד אוּנ פַר וָוס עֶר הָט זוֹכֶה גִיוֶוען צוּ זַיין אַשָׁעָה אִין תְּשׁוּבָה אוּף דֶר יֶועלְט וּבָזֶה אוּנ דֶער מִיט זָאל עֶר עֶסִין אִין דֶר פְרִי אוּנ אַזוֹ זָאל עֶר אוּךְ מִתְוַדֶּה זַיין פַארֶן עֶסִין בַּיי נַאכְט אוּנ אַזוֹ פַר דֶעם גֵיין שְׁלָאפֶן:

הרי לך שלשה פרקים לשלשה וידויים ככה יעשה כל הימים מיום תחלת תשיבתו עד חדש ימים או שנה תמימה עד שיתחזק ביראת הבורא ויניח כל מעשיו הרעים. וכשישמור עצמו מן העבירות שהיה רגיל בהם וכמה פעמים שבאו לידו ונזהר מהם. לא יירא עוד כי מן השמים יסייעוהו: ואף העבירות יחשבו לו לזכות. ועל פשעיו הישנים אשר השליך מעליו יהיה תמיד תוהה ומתחרט ומבקש עליהם מאת המקים למחותם מספר הזכרונות. וגם יענה נפשו עליהם. ואם אדם חלש היא שאינו יכול לסבול עינויין קשים ותעניות ימשוך מתאיתיו. ואל ימלא כל תאוותו. לא במאכל ולא במשתה וכן אמר הרב ר׳ אברהם בר דוד שהיה א׳ מחסידי עולם. הגדור הגדול המעולה המופלא מניעת המאכלות. וכן פירש דבריו אל יעזוב לגמרי מלאכול בשר ולשתות יין. כי דייך מה שאסרה תורה. אך בעת מאכלו ועודנו תאב לאכול. יניח ממנו לכבוד הבורא מתאוותיו ואל יאכל כפי תאוותו ודרך זה ימנענו מחטוא. ויזכרנו אהבת הבורא יותר מתענית אחד בשבוע. כי זה בכל יום תמיד מדי אכלו ומדי שתייתו יניח מתאוותו לכבוד הבורא. וישים לבו בתורה אם היה רגיל ללמוד דף אחד ילמוד שני דפין. כי גדול ת״ת שמביא לידי מעשה ויהיה מייסר עצמו בכפיית יצרו לתורה ולמצות והן הם יסורין של אהבה ואל ילך אדם במצות הבורא כאדם העושה במקרה פעמים עושה פעמים מניח אלא כולן יעשה בלב שלם תמיד. ואל יניח משום עניין לא מפני עצלות ולא מפני בושה כגון אם רגיל לאכול ג׳ סעודות שבת ימצוה ונתארח אצל בני אדם שאינם מחזיקים באותו מצוה. אל יניח המצוה מפני הבושה [illegible] לא יעיז פניו ויאמר ע׳ימ׳ יאסעוד כזית כמצות הבורא. וכן

בית ישראל

הֲרֵי לְךָ אַזוֹ הָט מֶען דְרַייא צַייטֶן אִין טָאג פַאר דִי דְרַייא וִדוּיִם וֶועלְכֶע מֶען זָאל זִיךְ מִתְוַדֶה זַיין יֶעדֶער טָאג פוּן דֶר צַייט אָן וָוס מֶען וֶועט אָנְפַאנְגֶען תְּשׁוּבָה צוּ טָאן בִּיז אֵיין חוֹדֶשׁ, אָדֶער אַגַאנְץ יָאהְר בִּיז מֶען וֶועט פֶערְשְׁטַארְקְט וֶוערֶען אִין גָאטְס פָארְכְט אוּנ אַוֶועק לֵייגֶען אַלֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים וּכְשֶׁיִשְׁמוֹר עַצְמוֹ אוּנ אַז דֶר מֶענְטְשׁ וֶועט זִיךְ אֵיין הִיטֶן פוּן דִי עֲבֵירוֹת וֶועלְכֶע עֶר אִיז גִיוֶוען גֶעוואוּנְט אִין זֵיי. אוּנ ווִי פִיל מָאל זֵיי וֶועלֶן אִים קוּמֶען צוּם הַאנְט וֶועט עֶר זִיךְ אִימֶער אוֹם הִיטֶן פוּן זֵיי וֶועט עֶר שׁוֹן מֶער נִיט דַארְפֶען קֵיין מוֹרָא הָאבֶּען פַאר זֵיי וָוארוּם מֶען וֶועט אִים שׁוֹן פוּן הִימֶל הֶעלְפֶען דֶר צוּ אוּנ דִי עֲבֵירוֹת וָוס פוּן לַאנְג אָן וֶועלֶן אִים פַר זְכוּיוֹת פַר רֶעכִינְט וֶוערֶען נָאר אַז עֶר זָאל שְׁטֶענְדִיג חֲרָטָה הָאבֶּען אוֹיף זֵיי אוּנ בֶּעטֶען גָאט עֶר זָאל זֵייא אָפּ מֶעקִין פוּן סֵפֶר הַזִכְרוֹנוֹת אוּנ זָאל זִיךְ פַּיינִיגֶען זַיין נֶפֶשׁ אִיבֶּער זֵיי וְאִם אָדָם חָלָשׁ הוּא אוֹב עֶר אִיז אָבֶער אַשְׁלַאפֶר מֶענְשׁ אוּנ קֶען זִיךְ נִיט פַּיינִיגֶען אוּנ פַאסְטֶען. זָאל עֶר לְפָחוֹת זִיךְ צוּרִיק צִיהֶען פוּן זַיינֶע תַּאֲוֹת עֶר זָאל נִיט דֶר פִילֶן זַיין תַּאֲוָה הֵן אִין עֶסִין הֵן אִין טְרִינְקֶען אוּנ נִיט דֶר מֵיינוּנְג אִיז אַז עֶר זָאל אִין גַאנְצֶען אוֹיף הֶערִין צוּ עֶסִין פְלֵיישׁ אוּנ צוּ טְרִינְקֶען וַויין נֵיין וָוארוּם עֶס אִיז גִינוּג דִי אִיסוּרִים וָואס דִי תּוֹרָה הָאט גִיאַסֶרְט מֶען דַארְף נִיט מוֹסִיף זַיין קֵיין אִיסוּרִים. נָאר בְּשַׁעַת עֶר עֶסְט אוּנ עֶר גֶעלוּסְט נָאךְ צוּ עֶסִין זָאל עֶר זִיךְ אַבִּיסִיל אָפּ הַאלְטֶען פוּן גָאטְס וֶועגֶען אוּנ נִיט עֶרְפִילֶען זַיין תַּאֲוָה אִין גַאנְצֶען עֶר זָאל נִיט עֶסִין וִוי פִיל עֶר וִויל וְדֶרֶךְ זֶה אוּנ דֶר פִיהְרוּנְג וֶועט אִים אָפּ הַאלְטֶען פוּן זִינְדִיגֶען אוּנ וֶועט אִים דֶר מַאנֶען אָן גָאט מֶעהְרֶער אַלְס אֵיין תַּעֲנִית אִין וָואךְ. וָוארוּם אַזוֹ וֶועט עֶר זִיךְ יֶעדִין טָאג בַּיי יֶעדֶען עֶסִין אוּנ טְרִינְקֶען זִיךְ דֶער מַאנֶען אָן גָאט אוּנ וֶועט אָפּ לָאזֶען זַיין תַּאֲוָה פוּן גָאטְס כָּבוֹד וֶועגֶען. וְיָשִׂים לִבּוֹ בַּתּוֹרָה אוּנ זָאל זַיין הַארְץ אַריין טָאן אִין דֶר תּוֹרָה. אוֹב עֶר אִיז גִיוואוּינְט גִיוֶוען צוּ לֶערְנֶען אֵיין בְּלַאט תּוֹרָה זָאל עֶר אִיצְטֶער לֶערְנֶען צְוֵויי בְּלַאט. וָוארוּם לֶערְנֶען תּוֹרָה בְּרֵיינְגְט צוּ טָאן מִצְוֹת. וִיהְיֶה מְיַיסֵר עַצְמוֹ אוּנ עֶר זָאל זִיךְ מַאטֶערִין צוּ צְוִוינְגֶען זַיין נַאטוּר אִים אֵיין צוּ גֶעוואוֹנֶען אִין תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת. אוּנ דִי מַאטֶערְנֶעס הֵייסִין יְסוּרִים שֶׁל אַהֲבָה. אוּנ עֶר זָאל נִיט טָאן דִיא מִצְוֹת נוּר צוּפֶעלִיג אַמָאל יוא אוּנ אַמָאל נִיט. דֶען עֶר מוּז אַלֶע מָאל אַלֶע מִצְוֹת טָאן מִיטֶן גַאנְצֶען הַארְצֶען קֵיינֶע נִיט אוֹיסֶען לָאזֶען נִיט מֵחֲמַת פוֹלְקֵייט אוּנ נִיט מֵחֲמַת שֶׁעמֶען זִיךְ. כְּגוֹן לְמָשָׁל אַמֶענְטְשׁ אִיז מְחוּיָב צוּ עֶסִין שַׁבָּת דְרַייא סְעוּדוֹת. אוּנ אַז עֶר קוּמְט גְרַאדֶע צוּ אַמֶענְשֶׁען וָוס עֶר אִיז נִיט נִזְהָר אִין דֶר מִצְוָה פוּן סְעוּדָה שְׁלִישִׁית טָאר עֶר דִי מִצְוָה נִיט אָפּ לָאזֶען מֵחֲמַת שֶׁעמֶען זִיךְ פַאר יֶענֶעם נָאר עֶר זָאל מֵעִיז פָּנִים

כל כיוצא בזה. ואפי' אם יהיו העולם מתלוצצים עליו מ"מ יש לו להיות כפתי בעיניהם ולא יעבור מצוה קטנה ממצות הבורא שעל זה נאמר באהבתה תשגה תמיד. כלו' באהבתה של מצוה תהיה שוגה ופתי להניח כל עסקיך ולדון בה. ודוגמת זה מצינו בר"א בן פרת. שהיה יושב בצד שוק התחתון של צפורי ועוסק בתורה וסדינו מוטל בצד שוק העליון והיה נראה כפתי בעיני העולם בשביל אהבת מצות הבורא לעסוק בתורה. (בפ' כיצד מעברין בעירובין). ואם עשה כן ונפטר בחצי ימיו. נותנין לו שכר כאלו חי כל ע' שנה ימי שנותינו במצות וז"ש שהע"ה בחכמתו מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל אם ימיו מרובין או מועטין שכרו של מועט כשכרו של מרובה. משה פרנס את ישראל מ' שנה. ושמואל הנביא פרנס י' שנים. ושקלן הכתוב כא' דכתיב משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו. משל למלך ששכר פועלים והתחילו במלאכה לעשות באמונה אמר המלך לאחד מהם בוא ונטייל במדינות בגנות ופרדסים. הלך עמו כל היום והאחרים טרחו במלאכתן. לעת ערב באו למלך ואמרו תן לנו שכרינו ובא אותו שטייל עם המלך ושאל שכרו כמו כן. אמרו האחרים ומה יש לך ליקח. הלא לא טרחת כל היום כולו באמונה במלאכה. השיב להם על ידי לא נשאר לפעול. וראה המלך שהדין עמו ונתן לו שכרו. כן היא כתוב במדרש תנחומא. והשב אל ידמה בנפשו לומר למה זה הבל איגע לריק ולתהו כחי אכלה. כי איך תעמוד תשובתי לפני עונותי וכל מה שאוכל לעשות לא יועיל כנגד העונות שעברו עלי. אל יאמר כן. כי הבטיח הקב"ה ע"י יחזקאל הנביא. כי פשעיהם לא יזכרו עוד. דכתיב והרשע אשר ישוב מכל חטאתיו אשר עשה. ושמר את כל חקותי. ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות. וכל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו עוד. בצדקתו אשר עשה יחיה:

נשלם יסוד התשובה

בית ישראל

זיין אונ בֶּעטֶן מֶען זָאל אִים גֶעבֶּן עֶסִין מְקַיֵים צוּ זַיין דִי מִצְוָה אוּנ דָאס גְלַייכֶען אִין אַלֶע מִצְוֹת אונ אֲפִילוּ אַז מֶען וֶועט לַאכֶן פוּן אִים דַארִיבֶּר טָאר עֶר פוּן דֶעסְט וֶועגֶען נִיט אָפּ לָאזֶן אֲפִילוּ די קְלֶענְסְטֶע מִצְוָה שֶׁעַל זֶה נֶאֱמַר בְּאַהֲבָתָהּ וכו' אוּנ אַזוֹ זָאלְסְטוּ דִיךְ פִירֶען בִּיז דוּ וֶועסְט אוּם לֶעבֶּן דַיינֶע יָארִין מִיט אַלֶעם גוּטֶן. וּבְאִם חָלִילָה וְחַס וֶועסְט נִיט אוּם לֶעבֶּן דַיינֶע יָארִין נוֹתְנִין לְךָ שָׂכָר וֶועט מֶען דִיר גֶעבֶּן שְׂכַר גְלַייךְ ווִי דוּ וָואלְסְט גִילֶעבְט זִיבֶּעצִיג יָאר מִיט דִי מִצְוֹת אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים וָוארוּם דוּ בִּיסְט נִיט שׁוּלְדִיג וָואלְסְט לֵיינְגֶער גִילֶעבְט וָואלְסְטוּ מֶער מִצְוֹת גִיטָאן. דֶער מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא בְּרֵיינְגְט אוֹיף דֶעם אַמָשָׁל אֵיין מֶלֶךְ הָט גִידוּנְגֶען פּוֹעֲלִים זָאלֶן אַרְבֶּעטֶן. הָאבֶּן זֵיי אָן גֶעהֵייבֶּן צוּ אַרְבֶּעטִין גִיטְרַיי. אִין דֶעם ווּפְט דֶער מֶלֶךְ אֵיינֶעם צוּ זִיךְ עֶר זָאל מִיט אִים גֵיין שְׁפַּאצִירֶען אִיז עֶר מִיט אִים גִיגַאנְגֶען אַגַאנְצֶן טָאג אוּנ דִי אִיבֶּערִיגֶע הָאבֶּן גִיאַרְבֶּעט גִיטְרַיי דֶעם טָאג. צוּם אָוֶונְט קוּמֶן זֵיי נֶעמֶן זֵייעֶר פַּר דִינְסְט פוּן מֶלֶךְ. אִיז דֶר אוֹיךְ גִיקוּמֶן אוּנ אוֹיךְ גִיפָאדֶערְט פַּר דֶעם טָאג פַּר דִינְסְט. הָאבֶּן דִי אַנְדֶערֶע פּוֹעֲלִים גִיזָאגְט פַּר ווָס קוּמְט דִיר דוּ הָאסְט דָאךְ נִיט גִיאַרְבֶּעט דֶעם טָאג. עֶנְפֶערְט עֶר זֵיי אִיךְ בִּין גְרֵייט גִיוֶועזֶן בַּיי דִי אַרְבֵּייט ווָס בִּין אִיךְ שׁוּלְדִיג אַז דֶר מֶלֶךְ הָט מִיךְ גִירוּפֶן צוּ גֵיין מִיט אִים שְׁפַּאצִירֶן. הָט דֶר מֶלֶךְ גִיזֶעהְן אַז עֶר אִיז גִירֶעכְט הָט עֶר אִים זַיין שְׂכַר גִיגֶעבֶּן פּוּנְקְט ווִי דִי ווָס הָאבֶּן גִיאַרְבֶּעט דֶעם גַאנְצֶען טָאג. וְאַל יֹאמַר אוּנ דֶר מֶענְטְשׁ ווָאס ווִיל תְּשׁוּבָה טָאן זָאל בַּיי זִיךְ נִיט טְרַאכְטֶען ווָאס וֶועל אִיךְ אוּמְזִיסְט זִיךְ מַאטֶערִין. אִיךְ הָאבּ אַזוֹ פִיל גִיזִינְדִיגְט ווִי אַזוֹ קֶען מִיר שׁוֹן הֶעלְפֶען תְּשׁוּבָה. נֵיין עֶר זָאל דָס גָאר נִיט טְרַאכְטֶן וָוארוּם תְּשׁוּבָה הֶעלְפְט אֲפִילוּ דֶעם גְרֶעסְטֶען בַּעַל עֲבֵירָה. אַזוֹ ווִיא מִיר גִיפִינֶען אִין כַּמָה פְּסוּקִים אוּנ מִדְרָשִׁים אוּנ גְמָרוֹת אוּנ דֶער כֹּחַ פוּן תְּשׁוּבָה אִיז אַזוֹי גְרוֹיס אַז דִיא גְמָרָא זָאגְט אַז אֲפִילוּ אַצַדִיק גָמוּר קֶען נִיט שְׁטֵיין אִין דִי מַדְרֵגָה וואוּ אַבַּעַל תְּשׁוּבָה שְׁטֵייט. וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה אוּנ וואוֹיל אִיז דֶעם ווָאס אִיז זוֹכֶה תְּשׁוּבָה צוּ טָאהְן עֶר אִיז דֶער מִיט אוֹיךְ מְזַכֶּה דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט וּבִזְכוּת הַתְּשׁוּבָה יָבֹא לְצִיּוֹן גוֹאֵל:

דיני עירובי חצרות

תקנו חכמים ז"ל לערב עירובי חצירות וכבה עושין גובין מעט קמח מכל בית ובית ואופין פת א' ממנו ונותנין אותו בא' מבתי החצרים בעתה אנו רואים כאלו כולן דרים באותו הבית לכן מנהג אשכנז בעושין מצה א' מאותו הקמח ותולין אותו בבה"כ ומניחין אותו בם כל הבנה וצריך לראות בלא יתקלקל ואתו לידי תקלה ומי במערב בבביל הב"ב צריך לזכות הפת ע"י אחר. ויאמר (זכה בעירוב זה לאחינו ב"י הדרים פה עמנו וביכולו לדור בעיר הזאת) (בחצר הזאת) (במבוי זה) (ביסמכו עליו לטלטל על ידו מלבות לרבות בשבת וביו"ט הבאים) ולא יזכה ע"י בנו הקטן ולא ע"י בנו הגדול הסמוך על בלחנו ולא ע"י אבתו. ומי בזוכה נוטל בידו ויגביה טפח והמערב יבלך ברכה זו:

א) אז יום טוב קומט אוים אום שבת מוז מען מאכען איין עירובי חצרות:

ב) מען נעמט איין חלה אונ מען גיט איינעם וואס וואנט אין דעם איינינם חצר ער זאל עלטר זיין פון דרייצעהן יאהר:

ג) ער מוז איף הייבען די חלה אטפח אונ מוז אין זינען האבען אז ער איז מזכה דיא חלה פאר דיא אלע וואס וואנען אין דעם חצר:

ד) דער זעלבער נעמט די חלה צוריק אונ מאכט די ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בַּדִין יְהֵא שָׁרָא לָנָא, לְהַכְנִים וּלְהוֹצִיא וּלְהָבִיא, בְּכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, מִבַּיִת לְבַיִת, מֵחָצֵר לְחָצֵר, וּמִגַּג לְגַג, וּמִבָּתִּים לְחָצֵר, וּמֵחָצֵר לְבָתִּים, וּמֵחֲצֵרוֹת לְמָבוֹי, וּמִמָּבוֹי לַחֲצֵירוֹת, וּמֵחֶדֶר לְחֶדֶר, וּמִבַּיִת לְגַג, וּמִגַּג לְבַיִת, כָּל מַה דִּצְרִיךְ לָן בְּשַׁבַּת הַבָּאָה, וּבְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה הַזֹּאת ואם ע"פ בע"ש וכן מי בעושה העירוב בכל ערב שבת ותל בעי"ט אומר [ביו"ט זה] וּבְיָמִים טוֹבִים שֶׁל שָׁנָה זוֹ, הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, לָנוּ, וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת, וּלְכָל מִי שֶׁיִּתּוֹסֵף בָּעִיר הַזֹּאת:

והאריז"ל נהג לעשותו בכל ער"ש אך לא יברך כ"ז שהעירוב קיים בביהכ"נ:

מיט דעם עירוב זאלען מיר מעגין אריין צו ברייגגען, אונ ארוים צו טראגען, פון איין שטוב, אין די אנדערע שטוב, פון איין שטוב, אין חצר, פון חצר אין שטוב, אונ פון איין חדר, צו דעם אנדערין חדר, ווס מיר וועלין דארפען, אונ צו די אלע, וואס וואהנען אין דעם חצר:

סדר עירוב תבשילין

אם חל יו"ט בער"ש מכריזין **עירוב תבשילין** להזכיר כל מי שלא הניח עדיין:

יום טוב טאר מען ניט קאכען אוף שבת אונ ווען יום טוב גיפאלט פרייטאג טאר מען יום טוב ניט ארבייטען, אן צו גרייטען עסין ווארג אוף שבת, סיידן מען מאכט ערב יו"ט איין עירוב תבשילין, דהיינו מען נעמט ערב יו"ט איין שטיק חלה, אודער ברוט, מער מצוה איז צו נעמן איין חלה, ווס איז אן גיגרייט אוף שבת פריא, אדער אויף סעודה שלישית, אונ דר צו נעמט מען איין כזית גיקאכטע פלייש, אדער פיש, אדר איין איי, אונ מען מאכט די ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

ברוך אתה גילובט ביסטו גאט אונזר גאט קיניג פון דער וועלט וואס ער האט אונז גיהייליגט מיט זיינע מצות אונ האט אונז גיבאטען די מצוה פון עירוב:

נאך דעם מוז מען זאגען בדין. אונ ווער עס פר שטייט ניט דעם פירוש זאל ער בעסער זאגען דיא טייטש פון בדין:

בַּדִין יְהֵא שָׁרָא לָנָא לַאֲפוּיֵי, וּלְבַשּׁוּלֵי, וּלְאַטְמוּנֵי, וּלְאַדְלוּקֵי שְׁרָגָא, וּלְתַקָּנָא, וּלְמֶעְבַּד כָּל צָרְכָנָא, מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבַּתָּא לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

בדין יהא שרא לנא דורך דעם עירוב זאל אונז זיין ערלויבט צו באקן אונ צו קאכען אונ צו באהאלטען עסינוארג אין ווארימקייט אונ ליכט אן צו צינדען אונ צו טאהן אלע באדערפניש פון יום טוב איף שבת פאר אונז אונ פאר אלע וואס וואהנען אין דיזע שטאט:

אונ מען באהאלט דעם עירוב אויף שבת. אונ שבת עסט מען אים אויף:

א דֶעם עֵירוּב תַּבְשִׁילִין מוּז מֶען מַאכֶן אֵיידֶר מֶען הָט גִיזָאגְט בָּרְכוּ וָוארוּם וַויא בַּאלְד עֶר הָט שׁוֹין גִיזָאגְט בָּרְכוּ, אָדֶר דֶר עוֹלָם הָט שׁוֹן גִיזָאגְט בָּרְכוּ, טָאר מֶען שׁוֹין נִיט מֶער מַאכֶען קֵיין עֵירוּב תַּבְשִׁילִין, דָאס בֶּעסְטֶע אִיז, אָבֶּער, צוּ מַאכֶען בֶּעצַייטֶען, פַאר מִנְחָה:

ב אִיטְלִיכֶר בַּעַל הַבַּיִת, מוּז זִיךְ מַאכֶן, אֵיין עֵירוּב תַּבְשִׁילִין, אוּנ אַז צְוֵויי, אָדֶער מֶערֶער, בַּעֲלֵי בַתִּים, וואוֹנֶען אִין אֵיין שְׁטִיבּ, מוּז אִיטְלִיכֶר פַר זִיךְ, מַאכֶן, אֵיין עֵירוּב תַּבְשִׁילִין:

ג וֶוען אֵיינֶר, הָט פַר גֶעסִין צוּ מַאכֶן, אֵיין עֵירוּב תַּבְשִׁילִין. מֶעג עֶר פוּן דֶעסְט וֶועגֶן, יוֹם טוֹב, קָאכֶען אוֹיף שַׁבָּת. וָוארוּם, עֶר אִיז יוֹצֵא בְּדִיעֶבֶד, מִיט דֶעם עֵירוּב תַּבְשִׁילִין, וָואס דֶער רָב פוּן דֶער שְׁטָאט, הָאט גִימַאכְט, אָבֶּער לְכַתְּחִלָּה, טָאר מֶען זִיךְ נִיט, סוֹמֵךְ זַיין, אוֹיף דֶעם רָבְ'ס עֵירוּב תַּבְשִׁילִין, מֶען מוּז אַלֵיין מַאכֶען:

ד וֶוען מֶען הָאט אוֹיף גִיגֶעסֶען דָעם עֵירוּב תַּבְשִׁילִין, אָדֶער עֶר אִיז פַר לָארֶען גִיוָוארֶען, אֵיידֶער מֶען הָאט אָן גֶעהוֹיבֶּען פְרַייטִיג צוּ קָאכֶען אוֹיף שַׁבָּת, טָאר מֶען נִיט קָאכֶן, אָבֶּר אַז עֶס אִיז נָאךְ גֶעבְּלִיבֶּען פוּן דֶעם עֵירוּב תַּבְשִׁילִין ווִי אַכְּזַיִת גְרוֹס מֶעג מֶען יוֹא קָאכֶן:

סדר התפלות כשבא לבית הכנסת

וכתב בהגה"ת קיצור של"ה במעלת תפלה נדפסה מה שראוי לאומרה קודם כל תפלה ובפרט בר"ה ויוה"כ. וזהו:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי בָשָׂר אֲנַחְנוּ, וְאֵין בָּנוּ כֹּחַ וְלֹא בְשׁוּם בְּרִיָּה, לְהַשִּׂיג וּלְכַוֵּן מַעֲלָתְךָ וּגְדֻלָּתְךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר, אַף אִם הָיִינוּ יוֹדְעִים צֵרוּף שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, וְכַוָּנוֹת כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה לְפִי זְמַנָּהּ, וְכָל בְּרָכָה שֶׁבְּתוֹךְ כָּל תְּפִלָּה, וְכָל הַיִּחוּדִים וְהַזִּוּוּגִים, שֶׁל הַמִּדּוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת, הַבָּאִים עַל יְדֵי הַתְּפִלּוֹת וְהַבְּרָכוֹת, כָּל שֶׁכֵּן כִּי בָשָׂר אֲנַחְנוּ וְלֹא בִינַת אָדָם לָנוּ, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים הַכַּוָּנוֹת הָאֵלּוּ, לֹא מֵהֶם וְלֹא מִקְּצָתָן. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת לְפָנֶיךָ תְּפִלַּת

לשחרית יאמר זה:	למנחה ומעריב יאמר זה:	לשחרית ומוסף יאמר זה:
(שחרית זו).	(מנחה ומעריב האלו).	(שחרית ומוסף האלו).

כְּאִלּוּ נִתְכַּוַּנְתִּי, בְּכָל הַכַּוָּנוֹת שֶׁנִּתְכַּוְּנוּ בָּהֶם אַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה, וּבְכָל צֵירוּפֵי שֵׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, מִתּוֹךְ הַתְּפִלָּה זוֹ, (או תְּפִלּוֹת הָאֵלּוּ) וּבְכָל הַיִּחוּדִים וְזִוּוּגִים הָרְאוּיִם לָבֹא, עַל יְדֵי תְּפִלָּה זוֹ (או תְּפִלּוֹת הָאֵלּוּ), וּתְצָרֵף מַחֲשַׁבְתִּי הַטּוֹבָה, דֶּרֶךְ כְּלָל, לְמַעֲשֶׂה פְּרָטִיּוֹת, לְכָל בְּרָכָה וּבְרָכָה, וְכָל שֵׁם וָשֵׁם בִּפְנֵי עַצְמוֹ, בִּתְפִלָּה זוֹ (או בִּתְפִלּוֹת הָאֵלּוּ). וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ, לִהְיוֹת עֲטָרָה לְרֹאשְׁךָ, עִם שְׁאָר תְּפִלּוֹת בָּנֶיךָ, הַיּוֹדְעִים וּמְכַוְּנִים כָּל כַּוָּנוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, הָרְאוּיִם לְכָל תְּפִלָּה וּלְכָל בְּרָכָה, הַמַּעֲלִים יִחוּד וְזִוּוּג מִדּוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת וּקְדֻשָּׁה, מַעְלָה וּמַעְלָה, בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אָמֵן:

בספר כוונת האר"י ז"ל כתוב קודם כל התפלה יקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך. ויכוון לאהוב כל אחד מישראל כנפשו ועי"ז כלולה תפלתו מכל ישראל לעלות ולעשות פועל. ובפרט אהבת חבירים שלנו צריך כל אחד לכלול עצמו כאילו הוא א' מהחבירים. ואם יש איזה צרה ח"ו או חולה בביתו או בבניו ישתתף בצערו ויתפלל עליו וזה סגולה אמתית שמקובל תפלתו בתוך תפלות כל ישראל. ע"כ יאמר בפה מלא:

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ:

כתבו המקובלים קודם כל תפלה יאמר פסוק זה:

הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים: וסודו כנ ורס:

תפלה כשבא לבית הכנסת

ביום א' דר"ה שהוא יום א' לימי תשובה יאמר זה [מהרב ר' נפתלי כ"ץ, בסי' בית רחל]:

רבש"ע אם פגמתי באות אל"ף וכל האשמות ועונות הנכללות באל"ף וכן אם פגמתי בכל המצות התלוים במדות המלכו"ת יהא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל עלי ביום זה שהוא יום ראשון לימי התשובה בזכות נסיון הראשון שנתנסה אברהם אוהבך שנתייעצו החרטומים ובקשו להורגו:

וביום ב' דר"ה שהוא יום ב' לימי תשובה יאמר זה:

רבש"ע אם פגמתי באות בי"ת וכל האשמות ועונות הנכללות בבי"ת וכן אם פגמתי בכל המצות התלוים במדות יסו"ד יהא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל עלי ביום זה שהוא יום שני לימי התשובה בזכות נסיון השני שנתנסה אברהם אוהבך שהושלך לאור כשדים על קידוש שמך:

עוד תחנה אחרת לומר קודם התפלה:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּכְנִיעַ כָּל הַמְקַטְרְגִים, וְכָל הַקְּלִפּוֹת הַחִיצוֹנִים, הַמְשׁוֹטְטִים בָּעוֹלָם, וּמְעַכְּבִים אֶת תְּפִלָּתִי, לַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ, כִּי יוֹדֵעַ אַתָּה, שֶׁרְצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. אַךְ שְׂאוֹר שֶׁבְּעִסָּה מְעַכֵּב אוֹתִי, לָכֵן גְּעוֹר בָּהֶם, שֶׁאַל יַזִּיקוּנִי. וְאַל יְקַטְרְגוּ, וְאַל יְעַכְּבוּ אֶת תְּפִלָּתִי, וְאַל יִשְׁלְטוּ בִּי, לֹא בְגוּפִי, וְלֹא בְנִשְׁמָתִי, וְשֶׁתְּהֵא תְפִלָּתִי, מְקֻבֶּלֶת לְפָנֶיךָ. אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

בשחרית קודם התפלה יאמר זה.

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי, לְהוֹדוֹת, וּלְהַלֵּל, וּלְהִתְחַנֵּן, אֶת בּוֹרְאִי, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וַהֲרֵינִי מִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, בְּסוֹד אַרְיֵה, שֶׁתִּקֵּן אַבְרָהָם אָבִינוּ סָבָא קַדִּישָׁא ע"ה. וּלְיַחֲדָא הַשְּׁכִינָה, עִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בִּדְרוֹעָא יְמִינָא, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

יאהדונה"י

קודם תפלת מנחה יאמר זה:

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל, וּלְהִתְחַנֵּן, אֶת בּוֹרְאִי, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּבָּ"ה, וַהֲרֵינִי מִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מִנְחָה, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, בְּסוֹד שׁוֹר, שֶׁתִּקֵּן יִצְחָק אָבִינוּ סָבָא קַדִּישָׁא ע"ה שֶׁהִקְרִיב אֶת עַצְמוֹ עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ כְּשׁוֹר, לְיַחֲדָא הַשְּׁכִינָה עִם קוּבּ"ה, בִּדְרוֹעָא שְׂמָאלָא, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: יאהדונה"י

קודם תפלת ערבית יאמר זה:

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי, לְהוֹדוֹת, וּלְהַלֵּל, וּלְהִתְחַנֵּן, אֶת בּוֹרְאִי, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּבָּ"ה, וּלְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עַרְבִית, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, בְּסוֹד נֶשֶׁר שֶׁתִּקֵּן יַעֲקֹב אָבִינוּ סָבָא קַדִּישָׁא ע"ה שֶׁמִּתְעוֹפֵף עַל בָּנָיו כְּנֶשֶׁר, לְיַחֲדָא הַשְּׁכִינָה עִם הַקָּבָּ"ה, בִּדְרוֹעִין דִּימִינָא וְדִשְׂמָאלָא, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

יאהדונה"י

תפלת מנחה לערב ר"ה

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד, הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה, נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ, לְכָל חַי רָצוֹן:

צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם, יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הש"ץ אומר ח"ק ואח"כ מתפללין שמ"ע בלחש:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה *)

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן, לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ, בִּינָה: חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ, דֵּעָה, בִּינָה, וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ, לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ, בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הָרוֹצֶה, בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ, מַלְכֵּנוּ, כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל, וְסוֹלֵחַ אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, חַנּוּן, הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

---

*) קדושה בחזרת הש"ץ

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אתה חונן וכו'

ראה נא, בענינו, וריבה ריבנו, וגאלנו מהרה, למען שמך. כי גואל חזק, אתה: ברוך, אתה, יי, גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא. הושיענו ונושעה. כי תהלתנו. אתה. והעלה רפואה שלמה. לכל מכותינו. כי אל, מלך, רופא נאמן ורחמן, אתה: ברוך, אתה, יי, רופא, חולי עמו ישראל:

ברך עלינו, יי אלהינו, את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה, לטובה. ותן ברכה, על פני, האדמה. ושבענו מטובך. וברך שנתינו. כשנים הטובות: ברוך, אתה, יי, מברך השנים:

תקע, בשופר גדול, לחרותנו, ושא נס. לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד, מארבע כנפות הארץ: ברוך, אתה, יי, מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו, כבראשונה. ויועצינו, כבתחלה, והסר ממנו, יגון ואנחה. ומלוך עלינו, אתה יי, לבדך, בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט: ברוך, אתה, יי, מלך, אוהב צדקה ומשפט:

ולמלשינים, אל תהי תקוה, וכל הרשעה, כרגע תאבד. וכל איבי עמך, מהרה יכרתו. והזדים, מהרה תעקר, ותשבר, ותמגר, ותכניע, במהרה בימינו: ברוך, אתה יי, שובר איבים ומכניע זדים:

על הצדיקים, ועל החסידים, ועל זקני עמך, בית ישראל, ועל פליטת סופריהם, ועל גרי הצדק, ועלינו, יהמו נא רחמיך, יי אלהינו. ותן שכר טוב, לכל הבוטחים בשמך, באמת. ושים חלקנו עמהם, לעולם. ולא נבוש, כי בך בטחנו: ברוך, אתה, יי, משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך, ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה, כאשר דברת, ובנה אותה, בקרוב בימינו. בנין עולם, וכסא דוד מהרה, לתוכה תכין: ברוך, אתה, יי, בונה ירושלים:

את צמח, דוד עבדך, מהרה תצמיח. וקרנו, תרום בישועתך, כי לישועתך, קוינו כל היום: ברוך, אתה, יי, מצמיח, קרן ישועה:

שמע קולנו, יי אלהינו, חוס ורחם, עלינו, וקבל, ברחמים וברצון, את תפלתנו. כי אל, שומע תפלות ותחנונים, אתה, ומלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו:

כי אתה שומע, תפלת עמך ישראל, ברחמים: ברוך, אתה, יי, שומע תפלה:

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל, ובתפלתם, והשב את העבודה, לדביר ביתך, ואשי ישראל. ותפלתם, באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד, עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו, בשובך לציון, ברחמים: ברוך, אתה, יי, המחזיר שכינתו לציון:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

חזן תִּתְקַבֵּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עלינו לשבח, לאדון הכל, לתת גדלה, ליוצר בראשית, שלא עשנו, כגויי הארצות, ולא שמנו, כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו, כהם, וגורלנו, ככל המונם. ואנחנו, כורעים, ומשתחוים, ומודים, לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש, ברוך הוא, שהוא נוטה שמים, ויוסד ארץ, ומושב יקרו, בשמים ממעל, ושכינת עזו, בגבהי מרומים, הוא אלהינו, אין עוד. אמת מלכנו, אפס זולתו, ככתוב בתורתו, וידעת היום, והשבות אל לבבך, כי יי, הוא האלהים, בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד:

על כן, נקוה לך, יי אלהינו, לראות מהרה, בתפארת עזך, להעביר גלולים, מן הארץ, והאלילים, כרות יכרתון, לתקן עולם, במלכות שדי, וכל בני בשר, יקראו בשמך, להפנות אליך, כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך, יי אלהינו, יכרעו ויפולו, ולכבוד שמך, יקר יתנו. ויקבלו כלם, את עול מלכותך, ותמלוך עליהם, מהרה, לעולם ועד. כי המלכות, שלך היא, ולעולמי עד, תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך, יי, ימלוך לעולם ועד: ונאמר, והיה יי, למלך, על כל הארץ, ביום ההוא, יהיה, יי, אחד, ושמו אחד:

יתגדל ויתקדש, שמיה רבא. בעלמא, די ברא כרעותה, וימליך מלכותה. בחייכון, וביומיכון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא, ובזמן קריב, ואמרו אמן: יהא שמיה רבא, מברך, לעלם, ולעלמי עלמיא: יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמיה, דקודשא, בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא, ושירתא, תשבחתא, ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא, מן שמיא, וחיים, עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:
עשה שלום, במרומיו, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

דינים פון ליכט צינדען בשבת ויום טוב

א) די ווייבער גיהערען נזהר זיין פריא ליכט צו צינדען אונ די וואס זענען נזהר וועלען זוכה זיין צו האבען בנים תלמידי חכמים:

ב) אום יום טוב זאל די אשה מאכען די ברכה איבער די ליכט פר דעם אן צינדען אונ אום ערב שבת זאל זיא פריער אן צינדען די ליכט דר נאך מאכען די ברכה ווארום ווען זיא וועט אום ערב שבת מאכען פריער די ברכה איז זיא שון מיט די ברכה מקבל דעם שבת וועט זיא שון ניט טארען קיין ליכט אן צינדען נאר וויל די ברכה דארף דאך זיין פר די מצוה איבער דעם האבען אונזערע גדולים א עצה גיגעבען דאס תיכף אים ערב שבת ווי זיא צינד זאל זיא זיך מיט די הענד פארשטעלען די אויגען דס זיא זאל ניט זעהען אונ ניט קיין הנאה האבען פון די ליכט אונ נאך דער ברכה נעמט זיא צו די הענד פון די אויגען אונ קוקט אין די ליכט הייסט שוין ווי מען וואלט אום ערב שבת אויך געמאכט די ברכה פר די מצוה:

ג) בשעת מצוה פון ליכט צינדען שרייבען די הייליגע ספרים אז עס איז א עת רצון די אשה זאל מתפלל זיין פר השם יתברך ער זאל איהר געבען בנים זכרים ניי זאלען לייכטען אין דער הייליגע תורה:

ד) דעם אנדערען טאג ראש השנה איז זייער גלייך דס די אשה זאל אן טוען צום ליכט

צִינְדֶען אַ נַייא מַלְבּוּשׁ אָדֶער זִיא זָאל אַנִידֶער לֶייגֶן אַנַייעֶ פְּרִי צוּ לִיבּ דִי שֶׁהֶחֱיָינוּ וָואס זִיא מַאכְט בַּיי לִיכְט צִינְדֶען נָאר זִיא זָאל אִין זִינֶען הָאבֶּן בְּעֵת זִיא מַאכְט דִי שֶׁהֶחֱיָינוּ יוֹצֵא צוּ זַיין אוֹיף דֶעם נַייעֶם מַלְבּוּשׁ אָדֶער דִי נַייעֶ פְּרִי אוֹיךְ דֶער נָאךְ דַארְף זִיא שׁוֹן אוֹיף דִי פְּרִי אָדֶער אוֹיף דֶעם נַייעֶם בֶּגֶד בַּאזוּנְדֶער נִיט מַאכֶען קֵיין שֶׁהֶחֱיָינוּ׃

א נייע תחנה פאר ליכט בענטשין לראש השנה

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַיין מִצְוָה וָוס אִיךְ טוּהֶע לְכָבוֹד יוֹם טוֹב דִי לִיכְט אָן צִינְדֶען זָאל אַזוֹ אָן גִינוּמֶען זַיין וִוי דִי מִצְוָה פוּן יעֶם כֹּהֵן גָדוֹל וֶוען עֶר הָט דִי לִיכְט אִין יבֶּען בֵּית הַמִקְדָשׁ אָן גִיצוּנְדֶן אִיז זַיין מִצְוָה אָן גְנוּמֶן גְוָוארֶן אַזוֹ זָאל מַיין מִצְוָה אוֹיךְ אָן גְנוּמֶן וֶוערֶן (נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶיךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי) דָם אִיז טַייטְשׁ דַיינֶע רֵייד אִיז וִוי אֵיין לִיכְט צוּ מַיינֶע פִיס אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער זָאלִין גֵיין אִין גָאטְס וֶועג אוּנ דִי מִצְוָה פוּן מַיינֶע לִיכְט וָוס אִיךְ טוּהֶע אָן צִינְדֶן זָאל אָן גִינוּמֶן וֶוערֶן אַז מַיינֶע קִינְדֶערְס אוֹיגֶן זָאלֶן לַייכְטֶן אִין דֶר לִיבֶּר הֵיילִיגֶר תּוֹרָה אוֹיךְ טוּ אִיךְ בֶּעטֶן דֶעם לִיבֶּן גָאט בָּרוּךְ הוּא אַז מַיין מִצְוָה פוּן דִיא לִיכְט צִינְדֶן זָאל אָן גְנוּמֶן וֶוערֶן וִוי דָם לִיכְט הָט גִיבְּרֶענְט פוּן דֶעם כּוֹם אֵייל אִין בֵּית הַמִקְדָשׁ אוּנ אִיז נִיט פַר לָאשִׁין גִיוָוארֶן בִּזְכוּת דִי לִיכְט פוּן דֶעם לִיבֶּן יוֹם טוֹב וָואס מִיר אַלֶע וַוייבֶּר טוּהֶען דֶר לַייכְטֶן מִיט דֶעם פַייעֶר פוּן דִי לִיכְט וָואס מִיר בֶּענְטְשִׁין לְכָבוֹד יוֹם טוֹב זָאל מֶגִין זַיין אַז אוּנְזֶערֶע קִינְדֶערְס לִיכְט זָאל לַייכְטִין אִין דֶער תּוֹרָה זֵייעֶרֶע מַזָלוֹת זָאלֶען לַייכְטֶען אִין הִימֶל זֵייא זָאלֶען קֶענֶען פַּרְנָסָה גֶעבֶּען דֶעם וַוייבּ אוּנ קִינְדֶער בְּעַיִן יָפֶה אוּנ אוּנְזֶערֶע מִצְוֹת זָאלֶען אָן גֶענוּמֶען וֶוערֶען וִויא דִי מִצְוֹת פוּן אוּנְזֶערֶע אָבוֹת וְאִמָהוֹת אוּנ דִיא שְׁבָטִים הַקְדוֹשִׁים מִיר זָאלִין זַיין אַזוֹ רֵיין וִויא אַ קִינְד וָואס וֶוערְט יֶעצְט גִיבָּארֶן פוּן זַיין מוּטֶער אָמֵן׃

וֶוען מֶען וֶועט בֶּענְטְשֶׁען לִיכְט זָאגְט מֶען דִיא בְּרָכָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לְהַדְלִיק נֵר לשבת **(שֶׁל שַׁבָּת וְ)שֶׁל יוֹם טוֹב׃**

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ, וְקִיְּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

לְכָבוֹד גָאט לְכָבוֹד אוּנְזֶער גִיבָּאט לְכָבוֹד דֶעם לִיבֶּן יוֹם טוֹב וָואס אוּנְזֶער הֶער גָאט הָט אוּנְז גִיגֶעבֶּן אוּנ הָאט אוּנְז גִיבָּאטֶן דִי לִיבֶּע מִצְוָה אִיךְ זָאל זִיא רֶעכְט קֶענֶן מְקַיֵּים זַיין אוּנ זִי זָאל אַזוֹ גִיווָאוגִין זַיין וִוי כָּל תַּרְיַ"ג מִצְוֹת אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן׃

תחנה ליום א של ר"ה נאך לעכט בענטשין

דִיא תְּחִינָה זָאגְט מֶען דִיא עֶרְשְׁטֶע נַאכְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה נָאךְ לִיכְט בֶּענְטְשִׁין׃

הִנְנִי בָּא לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם׃

נוּן אִיךְ קוּם אַצוּנְד צוּ רֵיידֶן פַאר דִיר גָאט וָוס דוּ בִּיסְט מֵיין פָאטֶער אִין הִימִיל אוּנ צוּ טָאן תְּפִלָּה פַאר דִיר דֶער בַּארֶעמְדִיגֶער פָאטֶער׃

בְּלֵב נִשְׁבָּר, וְרוּחַ נְמוּכָה, וְקוֹמָה כְּפוּפָה׃

מִיט אַצוּבְּרָאכֶען הַארְץ וָואס עֶס צוּ גֵייט אִין מִיר אַזוֹי וִויא וַואסֶער אוּנ מִיט אַנִידֶערִיג גִימִיט אוּנ אֵיין גֶעבּוֹיגֶען שְׁטַאנְד׃

כִּי יִרְאָה וַחֲרָדָה אֲנִי, מֵאֵימַת דִינֶךָ׃

דֶען אִיךְ פָארְכְט מִיךְ זֵייעֶר אוּנ צִיטֶער פוּן דֶר פָארְכְט פוּן דַיין מִשְׁפָּט וָוס דוּ וֶועסְט הַיינְט מִשְׁפָּטִין גָאר דִי וֶועלְט׃

זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים, לְפָנֶיךָ בָּא׃

הַיינְטִיגֶן טָאג טוּט פַר דִיר קוּמֶן אַלֶע מַעֲשִׂים וָוס דֶר מֶענְשׁ טוּט אַגַאנְץ יָאר סַיי דִי זַאכֶן וָוס עֶר טוּט וֶוען אַלֶע זֶעהֶן אוּנ עֶס סַייא דִי זַאכֶען

זָואס עֶר טוּט פַאר בָּארְגֶענֶער הֵייד:

תַּיוֹם יִכָּתְבוּ הַבְּרִיּוֹת, לְחַיִּים וְלַמָּוֶת:

הַיינְטִיגֶען טָאג וֶוערֶען פֶערְשְׁרִיבֶּען אַלֶע בַּאשֶׁעפֶּענֶעשׁ פוּן דֶר וֶועלְט זַייא זָאלֶען לֶעבֶּען בְּלַייבֶּען אָדֶער נִיט:

וְאָנֹכִי, אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ, הַנִּצֶּבֶת, בְּלֵב מַר:

אוּנ אִיךְ אִשָּׁה פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית הָאבּ אֵיין שְׁוֶוער גִימִיט אוּנ אִיךְ שְׁטֵייא מִיט אַבִּיטֶער הַארְץ אוֹיף מַיינֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים פוּן אַגַאנְץ יָאר:

דוּחִי קָצֵר, וְנִשְׁמָה, לֹא נוֹתְרָה בִּי:

מַיין אָטוּם אִיז קוּרְץ פוּן צוּ רֵייךְן פַאר דִיר דֶר בַּארֶעמְדִיגֶער פָאטֶער אוּנ עֶס בְּלַייבְּט אִין מִיר קֵיין נְשָׁמָה נִיט אִיךְ זָאל עֶפֶענֶען אַצוּנְד מַיין מוֹל:

יָדַעְתִּי, אֶת מֶרְיִי, וְאֶת עָרְפִּי, הַקָּשֶׁה:

אִיךְ וֵויים גוּט מַיין ווִידֶערְשְׁפֶּנִיקַייט אַקֶעגִין דִיר אוּנ וָוס אִיךְ בִּין נִיט גִיהָארְכְזָאם גִיוֶוען צוּ הֶערֶען דַיינֶע לִיבֶּע הֵיילִיגֶע גִיבָּאט:

סָלַפְתִּי אֶת דְּרָכַי, וְשָׁמַעְתִּי, לְיִצְרִי הָרָע:

אִיךְ הָאבּ פַר קְרִימְט מַיינֶע וֶועגֶן אוּנ הָאבּ גִיהֶערְט אִין דֶעם קוֹל פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע וָואס הָאט מִיךְ אָן גִירֶעט אַז אִיךְ זָאל טָאן חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים צוּ דֶער צֶערְנֶען דַיין לִיבֶּען הֵיילִיגֶען נָאמֶען:

אוֹי לִי, וְאוֹי לְנַפְשִׁי, כִּי טִמֵּאתִיהָ:

וֵויי טוּא אִיךְ שְׁרַייעֶן אוֹיף מִיר אוּנ וֵויי אוֹיף מַיין זֶעלֶע דֶען אִיךְ הָאבּ זַיי פַאר אוּם רֵיינִיגְט מִיט מַיינֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים וָוס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אַגַאנְץ יָאר:

אֵיזֶה זְכוּת אֲבַקֵּשׁ בְּקוּמְךָ לְשָׁפְטֵנִי:

וָואס פַאר אַזְכוּת קֶען אִיךְ גִיפִינֶען אוֹיף מִיר וֶוען דוּ וֶועסְט אוֹף שְׁטֵיין צוּ מִשְׁפָּטִין מִיךְ הַיינְט אִין דֶעם יוֹם הַדִּין:

רַחֵם עָלַי כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ לְצַדְקֵנִי בַּמִּשְׁפָּט:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ בֶּעט דִיךְ הָאבּ אוֹף מִיר רַחֲמָנוּת אַזוֹ וִוי דַיין פִיל דֶער בַּארִימְקֵייט צוּ גִירֶעכְט מַאכֶן אִין דֶעם מִשְׁפָּט אוּנ זָאלְסְט אָן שְׁרַייעֶן אוֹיף דִי מְקַטְרְגִים זַיי זָאלֶן נִיט רֵיידֶען קֵיין בֵּייז אוֹיף מִיר:

כִּי רַחוּם וְחַנּוּן, אָתָּה, וּמַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

דֶען דוּ בִּיסְט אַדֶער בַּארֶעמִיגֶער אוּנ אַלַייטְזֶעלִיגֶער אוּנ טוּסְט מֶערִין צוּ פַאר גֶעבֶּען אוֹיף דִי זִינְד פוּן דֶעם מֶענְטְשֶׁען חָאטְשֶׁע עֶר זִינְדִיגְט פִיל מָאל וִויא בַּאלְד עֶר טוּט תְּשׁוּבָה מִיט זַיין גַאנְץ הַארְץ נֶעמְסְט דוּ אָן זַיין תְּשׁוּבָה:

הֲלֹא אָנוּ בָנֶיךָ, וְאַתָּה אָבִינוּ:

לִיבֶּר גָאט פַאר וָואר דוּ בִּיסְט דָאךְ אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנ מִיר זַיינֶען דַיינֶע קִינְדֶער דְרוּם גִיהֶערְסְטוּ דֶער בַּארִימֶען זִיךְ אוֹיף אוּנְז כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים אַזוֹי וִוי אֵיין פָאטֶער הָט רַחֲמָנוּת אוֹיף זַיינֶע קִינְדֶער:

אַל תַּעַשׂ כָּלָה, לִשְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

זָאלְסְט נִיט טָאן קֵיין פַאר לֶענְדוּנְג צוּ דֶעם אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג פוּן דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָואס זַיי זַיינֶען נֶעבַּאךְ אִיבֶּר גִיבְּלִיבֶּן זֵייעֶר אֵיין ווִינְצִיגֶע צָאל:

זְכוֹר, דָּמָם אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ, כְּפַלְגֵי מָיִם:

גִידֵיינְק דֶר בַּארֶעמְדִיגֶר גָאט דָאס בְּלוּט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוס עֶס אִיז יֶענֶע צַייטֶען פַר גָאסֶען גִיוָוארֶען אַזוֹ וִויא טַייכֶן מִיט וַואסֶר וָוס זַיי זַיינֶען גִיטֵייט גִיוָוארֶן אוֹף קִדּוּשׁ הַשֵּׁם:

וְצַו יִשָּׁפֵךְ דָּמָם עַתָּה, בְּחֶרֶב מַלְאַךְ הַמָּוֶת:

אוּנ אִין דֶעם זְכוּת זָאלְסְטוּ זַיי אָן שְׁרַייבֶּן צוּ אֵיין לֶעבֶּעדִיג יָאר אוּנ עֶס זָאל נִיט פַר גָאסֶען וֶוערִין זֵייעֶר בְּלוּט דוּרְךְ דֶעם שְׁוֶוערְד פוּן דֶעם מַלְאַךְ הַמָּוֶת:

וּרְאֵה עַמְּךָ, כֻּלָּם מִתְקַבְּצִים, אֶל בֵּית תְּפִלָּתָם:

אוּנ קוּק לִיבֶּער גָאט וִוי אַזוֹי דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל טוּעֶן זִיךְ הַיינְט אֵיין זַאמְלֶען מִיט אַנַאנְדֶער אִין דִי שׁוּלִין צוּ וֵויינֶען אוּנ שְׁרַייעֶן אוּנ טָאן תְּפִלָּה פַאר דִיר:

זוֹעֲקִים אֵלֶיךָ בְּלֵב מַר, וְדוֹרְשִׁים חֲסָדֶיךָ:

זַייא טוּעֶן שְׁרַייעֶן צוּ דִיר אַלֶע מִיט אֵיין בִּיטֶער הַארְץ אוּנ מִיט אֵיין צוּ בְּרָאכֶן גִימִיט אוּנ פָארְשְׁטִין פוּן דִיר דוּ זָאלְסְט מִיט זַייא טָאהְן גִינָאד אוּנ דֶער בַּארֶעמְקֵייט:

מְצַפִּים לִישׁוּעָתֶךָ, וְעֵינֵיהֶם, לְךָ תּוֹלִים:

זַיי טוּעֶן הָאפֶּן צוּ דַיין גוּטֶע הִילְף אוּנ זֵייעֶרֶע אוֹגֶען הֵיינְגֶען צוּ דִיר אוּנ קוּקִין אַרוּם אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ דֶער בַּארִימֶען אוֹף אוּנְז אוּנ שְׁרַייבּ אוּנְז הַיינְטִיגֶן טָאג אִין דֶעם סֵפֶר פוּן לֶעבֶּן:

וְאַתָּה אֵל רַחוּם, זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים, וּמְתוּקִים:

אוּנ דוּ דֶער בַּארֶעמְדִיגֶער גָאט בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ זָאלְסְט אוּנְז גִידֵיינְקֶען צוּ אַגוּט לֶעבֶּען אוּנ זִיסֶע יָארֶען מִיךְ אוּנ מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ:

ותעלה

וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, בִּרְכָתִי, עַל הַנֵּרוֹת:

אונ עס זָאל אוֹיף גֵיין פַר דִיר דֶר בַּארֶמְדִיגֶר פָאטֶר צום גוּטֶען ווִילֶן דִי בְּרָכָה ווָאס אִיךְ הָאבּ גִימַאכְט אוֹיף דִי לִיכְט ווָאס אִיךְ הָאבּ אָן גֶעצוּנְדֶען לְכָבוֹד דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם הַדִּין:

בַּחֲסָדֶיךָ הַמְרֻבִּים, אֶת מִשְׁפָּטִי לְהָאִירָה:

אונ אַזוֹ ווִי אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶר לַייכְטֶען מַיין הויז מִיט דִי לִיכְט ווָאס אִיךְ הָאבּ גִיבֶּענְטְשְׁט אַזוֹ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָאלְסְטוּ דֶער לַייכְטֶען מַיין מִשְׁפָּט דוּ זָאלְסְט מִיךְ מְשַׁפְּטִין צוּ גוּטֶן:

וְלֹא יֶחְשַׁךְ, אוֹר חַיֵּי נַפְשִׁי, בָּעוֹלָם הַזֶּה:

אונ עס זָאל חָלִילָה נִיט פִינְצְטֶער ווֶערֶען דָס לִיכְטִיגְקַייט פוּן דֶעם לֶעבֶּען פוּן מַיין לַייבּ אוֹיף דֶר ווֶעלְט מַיין שַׁיין זָאל נִיט פַר גֵיין אַזוֹי ווִי דִי שַׁיין פוּן דֶר זוּן גֵייט אוּנְטֶער אוֹיף דֶר נַאכְט:

וְתָאִיר אֶת מַזָּלִי, לְפַרְנָסָה טוֹבָה, וְכַלְכָּלָה:

אונ זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶען לִיבֶּר גָאט מַיין מַזָל אונ דָס מַזָל פוּן מַיין מַאן אונ מַיינֶע קִינְדֶער צוּ אַגוּטֶע פַּרְנָסָה אונ שְׁפַּייז מִיר זָאלֶן נִיט דַארְפֶן אָן קוּמֶען צוּ דֶעם גָאבּ פוּן אַבָּשָׂר וָדָם גִייעֶרְט. צוּ דַיין פוּלֶע גִיבֶּענְטְשְׁטֶע הַאנְט:

וְאֶת עֵינֵי בַעֲלִי וְזַרְעִי, תָּאִיר בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אונ דִי אוֹיגֶן פוּן מַיין מַאן אונ מַיינֶע קִינְדֶער זָאלְסְטוּ דֶר לַייכְטֶען אִין דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אַזוֹי ווִי אִיךְ הָאבּ דֶר לַייכְט גָאר מַיין הויז מִיט דִי לִיכְט ווָס אִיךְ הָאבּ גִיבֶּענְטְשְׁט לְכָבוֹד רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

וְלֹא תִבְעַר עָלֵינוּ חֲמָתְךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

לִיבֶּער גָאט דֶר בַּארֶמִיגֶר גָאט עֶס זָאל נִיט בְּרֶענֶען אוֹיף אוּנְז דַיין גְרִים צָארֶען פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג אוּנ זָאלְסְט מִיט אוּנְז נָאר טָאן גִינָאר אונ דֶער בַּארֶעמְקֵייט:

וְתַכְרִית וּתְכַלֶּה, כָּל הַמְקַטְרְגִים עַל יִשְׂרָאֵל:

זָאלְסְט פַר שְׁנַיידֶן אונ פַר לֶענְדֶען אַלֶע ווָס רֵיידֶן פַר דִיר בֵּייז אוֹיף דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל שְׁרַייא אָן אִין דֶעם שָׂטָן אונ אִין אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים זֵיי זָאלֶען פַאר שְׁלִיסֶען זֵייעֶר מוֹל פוּן צוּ רֵיידֶן אוֹיף אוּנְז בֵּייז:

וְהָאֵר פָּנֶיךָ, עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם, אָמֵן סֶלָה:

אונ מַאךְ לַייכְטֶען לִיבֶּער דֶער בַּארֶעמְדִיגֶער גָאט דַיין הֵיילִיגֶע שַׁיין אוֹיף דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ ווָס עֶר אִיז ווִיסְט אונ חָרוּב שׁוֹן פוּן ווִיפִיל יָאר אונ מִיר זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ צִינְדֶן לִיכְט אִין דֶר הֵיילִיגֶר מְנוֹרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה:

אַנַייעֶ תְּחִנָּה אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ זָאגֶען נָאךְ לִיכְט בֶּענְטְשֶׁען:

נָא רְצֵה אֶת שַׁוְעָתִי אֲשֶׁר אֲשַׁנְּנָה.

אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּר גָאט, פַארְנֶעם מַיין גֶעשְׁרַיי ווָאס אִיךְ טוּא רֵיידֶען:

חַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנִי בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אוֹיף אַגוּט לֶעבֶּען זָאלְסְטוּ מִיךְ אָנְשְׁרֵייבֶּען אִין דֶעם רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

מַה נּוֹרָא מַלְכוּתְךָ הַיּוֹם.

ווִי שְׁרֶעקְלִיךְ אִיז דַיין מְלוּכָה הַיינְט:

נִסְקָרִים בָּאֵי עוֹלָם בְּצִפִּיָּתְךָ, אָיוֹם.

אַלֶע מֶענְטְשֶׁן ווָאס קוּמֶען אוֹיף דֶר ווֶעלְט ווֶערֶן גֶעקוּקְט מִיט דַיין קוּק, פָארְכְטִיגֶער גָאט:

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא.

אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער גָאט הֶעלְף אוּנְז:

הַיּוֹם תִּפֶן אֵלַי בְּרַחֲמִים, וּתְעַטְרֵנִי רָצוֹן כַּצִּנָּה.

הַיינְט זָאלְסְטוּ זִיךְ קֶערֶען צוּ מִיר מִיט דֶער־בַּארִימְקֵייט אונ מַאךְ מִיךְ קְרֵיינֶען מִיט דַיין גוּטֶען ווִילֶען ווִי מִיט אַפַּאנְצֶער:

רְצֵה, וְהַחֲלִיצֵנִי מִצַּר.

לָאז זַיין דַיין ווִילֶען אונ צִיה מִיךְ אוֹיס פוּן דֶעם שׂוֹנֵא:

נָא, קְרַע בַּדִּין רוֹעַ הַגְּזַר.

אִיךְ בֶּעט דִיךְ, זָאלְסְט צוּרַייסֶען בַּיי מַיין מִשְׁפָּט דֶעם שְׁלֶעכְטֶען גְזַר דִין:

זְכוֹר לָנוּ גִידֶענְק אוּנְז לִיבֶּער גָאט, דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶר פָאטֶער אַבְרָהָם ווָס פוּן דְרַייא יָאר אָן הָט עֶר דֶערְקֶענְט זַיין בַּאשֶׁעפֶר אונ אִיז ווָארֶן גִיפְּרוּבְט מִיט צֶעהֶן פְּרוּב, אִין זַיין זְכוּת זָאלְסְט דוּ זִיךְ דֶערְבַּארְמֶען אוֹיף זַיינֶע קִינְדֶער אִין דִי צֶעהֶן טֶעג פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּיז יוֹם כִּפּוּר, אִין דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער מוּטֶער שָׂרָה ווָס אִיז אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה נִפְקַד גִיווָארֶן זָאלְסְט

רוּ אָנְשְׁרַייבֶּען אַגוּט לֶעבֶּען מִיר אוּנ מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶר אוּנ קִינְדֶס קִינְדֶער אָמֵן. אִין דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער יִצְחָק וָוס מֶען הָט אִים מַקְרִיב גִיוֶועֶן אוֹיף דֶעם הַר הַמּוֹרִיָּה זָאלְסְט דוּ אוּנְז אָנְשְׁרַייבֶּען צוּ אַגוּט יָאר (*) אוּנ דָם קוֹל פוּן שׁוֹפָר וָוס מִיר וֶועלֶן מָארְגֶן בְּלָאזֶען זָאל פָארְטוּמְלֶען אַלֶע וָוס קוּמֶען מְקַטְרֵג זַיין אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל]. אוּנְזֶער מוּטֶער רִבְקָה וָוס הָט זִיךְ גִיפְלַייסְט אַז אוּנְזֶער פָאטֶער יַעֲקֹב זָאל נֶעמֶען דִי בְּרָכוֹת פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער יִצְחָק זָאל אוֹיךְ יֶעצְט שְׁטֵיין אוּן זַיין אַגוּטֶע מְלִיצָה אוֹיף אוּנְז אוּנ אִיר זְכוּת זָאל דֶערְוֶועקְט וֶוערֶן אוֹיף אִירֶע קִינְדֶר הַיינְט אִין דֶעם יוֹם הַדִּין, לִיבֶּער גָאט! אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גִיהָאלְפֶּן אוּנְזֶער פָאטֶער יַעֲקֹב פוּן עֵשָׂו אוּנ לָבָן זָאלְסְט אוּנְז הֶעלְפֶן פוּן אַלֶע מְקַטְרְגִים זֵיי זָאלֶן אוּנְז נִישְׁט מְקַטְרֵג זַיין צוּם יוֹם הַדִּין. זָאלְסְט אוּנְז אוּמְקֶערֶן בַּאלְד צוּ אוּנְזֶער לַאנְד אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט צוּגֶעזָאגְט אוּנְזֶער מוּטֶער רָחֵל וָוס זִיא הָט גֶעוֶויינְט אוּן גֶעקְלָאגְט וֶוען נְבוּזְרַאֲדָן הָט גִיפִירְט דִי יוּדֶען אִין גָלוּת, וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ. שְׁטֵייט נָאכְדֶעם וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם. אוּנ דֶעם זְכוּת פוּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וָוס עֶר הָט אָנְגֶעצוּנְדֶען אִין מִשְׁכָּן דִי מְנוֹרָה זָאלְסְט דוּ גִידֶענְקֶען מִיר יֶעצְט בַּיי מַיין לִיכְט צִינְדֶען אוּנ זָאלְסְט מִיר מְזַכֶּה זַיין אוֹיסְלֶעבֶּן מַיינֶע יָארֶן מִיט מַיין מַאן מִיר זָאלֶן נִיט פַארְנַאנְדֶער גֶעשֵׁיידְט וֶוערֶען, אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אָנְשְׁרַייבֶּן צוּ אַיָאר פוּן פְרֵייד אוּנ שַׁלְוָה אִין שְׁטִילְקֵייט, צוּ נַחַת אוּנ נִיט קֵיין צַעַר חָלִילָה, אוּנְזֶער מַזָל זָאל לַייכְטֶען אַזוֹי וִוי דִי שַׁיין פוּן דִי זוּנְן אִין הִימֶל אוּנ מִיר זָאלֶן גִיבֶּענְטְשְׁט וֶוערֶן פוּן דַיין לִיבֶּען נָאמֶען זוֹכֶה זַיין זֶעהֶן דִי לִיכְט וָוס מֶען וֶועט אָנְצִינְדֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

*) אז דער ערשטער טאג ראש השנה געפאלט אום שבת זאגט מען נישט דאס וואס איז איינגערינגעלט.

דִי עֶרְשְׁטֶע נַאכְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה פַאר מַעֲרִיב זָאגְט מֶען דָאס

אָחוֹת קְטַנָּה תְּפִלּוֹתֶיהָ. עוֹרְכָה וְעוֹנָה תְּהִלּוֹתֶיהָ. אֵל נָא, רְפָא נָא, לְמַחֲלוּיֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

בְּנוֹעַם מִלִּים, לְךָ תִּקְרָאֶה. וְשִׁיר וְהִלּוּלִים, כִּי לְךָ נָאֶה. עַל מַה תַּעְלִים עֵינֶיךָ, וְתִרְאֶה, זָרִים, אָכְלוּ נַחֲלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

רְעֵה אֶת צֹאנְךָ, אֲרָיוֹת זָרוּ. וּשְׁפוֹךְ חֲרוֹנְךָ, בְּאוֹמְרִים עָרוּ. וְכַנַּת יְמִינְךָ, פָּרְצוּ וְאָרוּ. לֹא הִשְׁאִירוּ עוֹלְלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

מָתַי, תַּעֲלֶה בִתְּךָ, מִבּוֹר. וּמִבֵּית כֶּלֶא, עָלָה תִשְׁבּוֹר. וְהַפְלֵא פֶּלֶא, בְּצֵאתְךָ

בית ישראל

אָחוֹת קְטַנָּה דִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וָוס זִיא אִיז בַּיי זִיךְ קְלֵיין תְּפִלּוֹתֶיהָ לֵייגְט זִיא פְר פַר גָאט דִי תְּפִלּוֹת. אוּנ זָאגְט אִירֶע לוֹב אֵל נָא אַךְ גָאט הֵייל דָאךְ אִירֶע קְרַאנְקְהֵייטֶען. תִּכְלֶה עֶס זָאל זִיךְ עֶנְדִיגֶען דָאס יָאר מִיט אִירֶע קְלָלוֹת: בְּנוֹעַם מִלִּים מִיט זִיסֶע וֶוערְטֶער בֶּעט זִיא זִיךְ בַּיי דִיר גָאט אוּנ מִיט גֶעזַאנְג אוּנ לוֹב. וִוי עֶס פַּאסְט פִיר דִיךְ עַל מַה וָוארוּם הָאסְטוּ דַיינֶע אוֹגֶן פַר הוֹלֶן זֶעה דָאךְ וִוי דִי הֵייְדֶן הָאבֶּן אִיר נַחֲלָה אוֹיף גִיגֶעסֶן תִּכְלֶה וכו': רְעֵה פִּיטֶר דַיינֶע שָׁאף וָוס דִיא לֵייבֶּען (דִי הֵייְדֶן) הָאבֶּן צוּ שְׁפְּרֵייט אוּנ פֶערְגִים דַיין צָארֶן אוֹיף דִי וָואס טְרַאכְטֶען זֵיי צוּ פֶערְנִיכְטֶען וְכַנַּת יְמִינְךָ דֶעם פֶעסְטֶען בּוֹים וָוס דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט הָט גִיפְלַאנְצְט דָם הֵייסְט דִי יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן זֵיי צוּ בְּרָאכֶן אוּנ דִי פֵּירוֹת גָאר אָבְּגֶעקְלִיבֶּען זֵייא הָאבֶּן אֲפִילוּ דִי קְלֵיינֶע צְוַויינְגְלִיךְ אוֹיךְ נִיט אִיבֶּר גִילָאזֶן תִּכְלֶה וכו': מָתַי וֶוען וֶועסְטוּ שׁוֹן אוֹיף בְּרֵיינְגֶען דַיין טָאכְטֶער כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל פוּן גְרוּב אוּנ צוּ בְּרֶעכֶן אִיר יָאךְ פוּן דֶער תְּפִיסָה וְהַפְלֵא בֶּעוַויְיז גְרוֹס ווּאוּנְדֶר מִיט דַיין אָרוֹם טְרֶעטֶען וִויא

כְּגִבּוֹר. לְהָתֵם וְכַלֵּה מַחֲלוּתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

ח יְלָדֶיהָ קָבְעוּ, הַגּוֹי כֻּלּוֹ. וְטוּבָהּ שָׂבְעוּ, וּבָזְזוּ אִישׁ לוֹ. וְלִבָּהּ קָרְעוּ, וּבְכָל זֹאת, לֹא מִמְּךָ נָעוּ, מִמַּעְגְּלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

ז מְרוֹת הַבַּת, וְחֶשְׁקָהּ, תַּגְבִּיר. לַחְפּוֹץ קִרְבַת דּוֹדָהּ. וְתַעֲבִיר. מִלֵּב, דַּאֲבַת נַפְשָׁהּ. וְתָסִיר לְבַקֵּשׁ, אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

נ חֵה בְנַחַת, לִנְוֵה רִבְצָהּ. רַב נִזְנָחָה, מִדּוֹד חֶפְצָהּ. וְהִיא כְּפוֹרַחַת, עָלְתָה נִצָּהּ. לֹא הִבְשִׁילוּ, אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

ח חִזְקוּ וְגִילוּ, כִּי שׁוֹד גָּמַר, לְצוּר הוֹחִילוּ, בְּרִיתוֹ שָׁמַר. לָכֶם. וְתַעֲלוּ לְצִיּוֹן. וְאָמַר סֹלּוּ סֹלּוּ מְסִלּוֹתֶיהָ. תָּחֵל שָׁנָה, וּבִרְכוֹתֶיהָ:

בית ישראל

אַהֶעלְד צו מַאכֶן אַסוף און אֵיין עֶנְדֶע צו אִיהְרֶע קְרַאנְקְהֵייטֶען תִּכְלֶה וכו׳: יַלְדֶּהָ אִיר פֶערְמֶעגֶען הָאבֶּן דָם פָאלְק דִי הֵיידֶן אִין גַאנְצֶן גֶערוֹבְּט. מִיט אִיר גוּטֶם הָאבֶּן זֵיי זִיךְ גֶעזֶעטִיגְט. יֶעדֶר פַּר זִיךְ הָט גֶערוֹיבְּט, אִיר הַארְץ הָאבֶּן זֵיי צוּ רִיסֶן וּבְכָל זאת אונ פוּן דֶעסְט וֶועגֶן זֶענֶן אִירֶע שְׁטֶעגֶן פוּן דִיר נִיט אָבְּגֶיוַויכְט תִּכְלֶה וכו׳: זְמִירוֹת הַבַּת דִי גִיזַאנְג פוּן דַיין טָאכְטֶער כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אונ אִיר גֶעלוּסְטִיגְקֵייט צוּ אִיר גֶעלִיבְּטֶען (דָאס הֵייסְט צו גָאט) זָאלְסְטוּ פֶערְשְׁטַארְקֶען וְתַעֲבִיר מִלֵּב דַּאֲבַת נַפְשָׁהּ אונ דוּ זָאלְסְט פוּן אִיר הַארְצֶן אַרָאפּ נֶעמֶן אִירֶע שְׁמֶערְצֶען אונ זָאלְסְט זוּכֶן דִי לִיבְּשַׁאפְט פוּן אִיר חוּפָּה דָאס הֵייסְט פוּן מַתַּן תּוֹרָה תִּכְלֶה וכו׳: נָחֵה פִיר רוּהִיג צוּ אִיר רוּהֶע דִי וָואס אִיז לַאנְג פֶערְלָאזֶען פוּן אִיר גֶעלִיבְּטֶען וְהִיא זִיא אִיז דָאךְ וַויא אֵיין בְּלוּם אוֹיף גֶעבְּלִיט אונ אִיהְרֶע פְּרִיכְטֶע זַיינֶען שׁוֹן צַייטִיג תִּכְלֶה וכו׳: חִזְקוּ שְׁטַארְקְט זִיךְ אִידֶען אונ פְרֵייט זִיךְ. דֶען עֶס הָאט זִיךְ שׁוֹן דָם אוּנְגְלִיק גִיעֶנְדִיגְט הָאפְּט צוּם בַּאשֶׁעפֶר עֶר הִיט זַיין פֶערְשְׁפְּרֶעכֶען צוּ אַייךְ. אִיר וֶועט שְׁטֵייגֶען נָאךְ צִיּוֹן. אונ עֶר וֶועט הֵייסֶען מַאכֶען אַוֶועג פַר אַייךְ. עֶס וֶועט זִיךְ שׁוֹין אָן פַאנְגֶען דָאס יָאר מִיט אִיהְרֶע בְּרָכוֹת:

הִתְעוֹרְרוּת קוֹדֶם תְּפִלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה

דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָאט תְּפִלָּה גִיטָאן (תהלים עו) אַתָּה נוֹרָא אַתָּה. וּמִי יַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז אַפֶּךָ. דוּ גָאט ב״ה בִּיזְט זֵייעֶר שְׁרֶעקְלִיךְ. אונ וֶוער קָאן בַּיישְׁטֵיין פַר דִיר. אוֹיף וֶועמֶען דוּ בִּיסְט אִין צָארִין. דֶעם פָּסוּק וֶועלִין מִיר עֶרְקְלֶערִין דוּרְךְ אַ מָשָׁל. עֶס אִיז גֶעוֶועזִין אַ גְרוֹסֶער סוֹחֵר. וָוס עֶר הָט גֶעהַאט אַגְרוֹיסֶען מוֹעֶר אונ אַגְרוֹיסֶען סקְלַאד, אוֹיךְ גָאלְד. אונ זִילְבֶּער. פֶּערִיל אונ דִימֶענְטֶען אָן אַשִׁיעוּר. צוּם סוֹף הָאט עֶר פְּלוּצְלוּנְג אָפּ גֶעבְּרֶענְט. אַלֶס וָוס עֶר הָט גִיהַאט אִיז אַשׁ גִוָוארֶען. מִמֵּילָא אִיז צוּ שְׁטֶערְט גְוָוארֶען זַיין גִישֶׁעפְט. עֶר הָט שׁוֹין קֵיין גֶעלְד נִיט גִיהַאט צוּ הַאנְדְלֶען הָט עֶר פֶערְקוֹיפְט אַלֶס וָואס עֶס אִיז נָאךְ גִיבְּלִיבִּין אונ אִיז אַוֶועק קֵיין לַייפְּצִיג אוֹיף יָרִיד הָאט אִיהְם דָארְטֶען נִיט גֶעקְלִיגְט אִיז אִיהְם גֶוֶועזֶען בִּיטֶער דִי הַארְץ. זָאגְט דִי וַוייבּ צוּ אִים מַיין מַאן. דוּ זֶעהְסְט דָאךְ אַז אוּנְזֶער מַזָּל וָוס הָט גְשַׁיינְט וִוי דִי זוּהְן אִיז פִינְסְטֶער גִוָוארֶען וִוי דִי נַאכְט. אַלְזָא פָאר שׁוֹין נִיט הַאנְדְלֶען מִיר וֶועלֶען פַר קוֹיפֶען דִי לֶעצְטֶע חֲפָצִים אונ זִיךְ צוּ הוֹיזֶע בֶּעטֶער. אִיז עֶר גֶעזֶעסֶען אַיין הַאלְבּ יָאהְר צוּ הוֹיזֶע רוּפְט זִיךְ אָפּ דִי וַוייבּ עֶס אִיז קֵיין תַּכְלִית נִיט מֶען קָאן אוֹיף עֶסֶען גִילְדֶערְנֶע בֶּערְג. כֶען מוּז פָארִין נָאךְ אַבִּיסֶל סְחוֹרָה. אֶפְשַׁר וֶועט אוּנְזֶער מַזָּל אָנְהוֹיבֶּן צוּ שַׁיינִין וִוידֶער. רוּפְט זִיךְ אָפּ דֶער מַאן וואו נֶעמְט מֶען גֶעלְד צוּ קוֹיפֶן סְחוֹרָה זָאגְט דִי וַוייבּ אִיךְ וֶועל זוּכֶען אַלֶע בּוֹידִימְס אַלֶע קֶעלֶערְס פַלַייכְט וֶועל אִיךְ נָאךְ עֶפֶּעס גֶעפִינִין. וֶועל אִיךְ פַארְזֶעצִין אַ מַשְׁכֵּן אונ מִיר וֶועלִין פְּרוּבִּין הַאנְדְלֶען שְׁפַּייזֶען דִי קְלֵיינֶע קִינְדֶער וָוס גֵיין אוֹיס פוּן הוּנְגֶער. אַזוֹי אִיז גֶעוֶועזִין זִיא הָט גֶעזוּכְט גֶעפוּנִין דֶעם גִילְדֶערְנֶעם רוּנְג מִיט אַיין דִימֶענְט גֶעזֶעצְט. וָוס עֶר הָט אִיר גֶעשִׁיקְט וֶוען זִיא אִיז אַ כַּלָּה גֶעוֶועזִין. מֶען הָט גֶעזֶוכְט גֶעלֵייגְט דָם אַמַשְׁכֵּן. וִוי עֶר הָאט זִיךְ גֶעזֶעצְט אוֹיף בַּאהְן אַרֵייזֶע קֵיין לַייפְּצִיג אִיז גֶעוָוארֶען אַ שְׁרֶעקְלִיכֶער גֶעוויין. זֶעה מַיין מַאן מֶען זָאל דִיר נִיט אָפּ נַארֶען. דוּ זָאלְסְט נִיט נֶעמֶען קֵיין פֶערְדָארְבֶּענֶע אוֹיס מָאדֶעשֶׁע סְחוֹרָה. מֶען זָאל קָאנִין הָאבִּין חִיוּנָה זֶעה אִיךְ הָאבּ גֶעלֵייגְט אַיין

מִשְׁכָּן מַיין גַאנְצֶע טְרֵייסְט פוּן יוּגֶענְד . דִי חֲתוּנָּה צִירוּנְג וִוי קָאן מִיר אַיין גֵיין מַיין גַאנְצֶער לֶעבִּין דִי אֶרְעל מֶעגְשׁ גִיסְט דֶער נוייטֶע טַייכֶען טְרֶערִין . דֶער נִמְשָׁל אִיז מִיר זַייְנֶען גֶעוֶועזִין גְלִיקְלִיךְ ווֶען דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גֶעשְׁטַאנֶען . פֶעלְדֶער אוּנ ווַיינְגֶערְטֶענֶער הָאבִּין מִיר גִיהַאט גֶאלְד אִין זִילְבֶּער הָאט אוּנְז נִיט גֶעפֶעלְט , אוּנ גֵייסְטְלִיכֶע זַאכֶן תּוֹרָה וַעֲבוֹדָה . אוּנ קָרְבָּנוֹת הָאבִּין מִיר גֶעהַאט מִיר זַייְנֶען גֶעוֶועזִין נָאנְט צוּ אַלֶע גְלִיקֶען . נָאר צוּ לִיב אוּנְזֶערֶע זִינְד זַייְנֶען מִיר אָרֶעם גְעוָוארֶן . אוּנ תּוֹרָה וּמִצְוֹת . הָאבִּין מִיר פַר מִשְׁכָּנְתְּ בֵּיידֶע בָּתֵּי מִקְדָּשִׁים מִיר זַייְנֶען אוּנ אַיין בִּיטֶערִין גָלוּת . הַיינְט דַארְפִין מִיר נָאר תְּפִלָּה טָאהֶן בַּיי יוֹם הַדִין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא מִיר זָאלֶן לֶעבֶּען מִיר זָאלֶן הָאבֶּן חִיוּנָה מֶען זָאל קֶענֶען דִינֶען אוּנְזֶער הֵיילִיגֶען פָאטֶער פוּן הִימִיל . מִיר קֶענִין אַרוּיס נֶעמֶען אוּנְזֶערֶע הֵיילִיגֶע מַשְׁכָּנוֹת . דִי הֵיילִיגֶע בָּתֵּי מִקְדָּשִׁים . אוּנְזֶערֶע אָרִימֶע תְּפִלּוֹת זָאל הַשֵּׁי"ת אָן נֶעמֶען מִיט גְרוֹיס רַחֲמָנוּת ווָארוּם ווֶער קֶען בַּיי שְׁטֵיין פַר אִיהְם בַּיי דֶעם דִין צוּ לִיב אוּנְזֶערֶע זִינְד . נָאר מִיט רַחֲמָנוּת זָאלְסְטוּ הֶערִין אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת זָאל הַשֵּׁי"ת אוּנְז דֶער מַאנֶען צוּ אַיין כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה עֶס זָאל ח"ו נִיט פֶעלִין פוּן אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער אוּנ אוּנְזֶערֶע פַאמִלִיעֶ קֵיין מֶענְשׁ אָמֵן סֶלָה :

סדר קבלת שבת

ווֶען ראש הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס :

מִזְמוֹר שִׁיר , לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן : לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת : עֲלֵי עָשׂוֹר , וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ , אֲרַנֵּן : מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד , עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל , לֹא יָבִין אֶת זֹאת : בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב , וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד : וְאַתָּה מָרוֹם , לְעֹלָם יְיָ : כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ , כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ , כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן : וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי , בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן : וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי , בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי : צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה : שְׁתוּלִים , בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ : עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה עלתה כ׳ בּוֹ :
יְיָ מָלָךְ , גֵּאוּת לָבֵשׁ , לָבֵשׁ , יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל , בַּל תִּמּוֹט : נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה : נָשְׂאוּ נְהָרוֹת , יְיָ , נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם . מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים , אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ : עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד , לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ , לְאֹרֶךְ יָמִים : ק"י

פנינים יקרים

דִי גְמָרָא זָאגְט אַבְרָהָם אָבִינוּ הָאט מְתַקֵּן גִיוֶועזִן תְּפִלַּת שַׁחֲרִית , יִצְחָק תְּפִלַּת מִנְחָה , יַעֲקֹב תְּפִלַּת עַרְבִית , דֶער מִדְרָשׁ זָאגְט ווֶען יַעֲקֹב הָט אָנְגֶעהוֹיבֶּן דַאווֶנֶען מַעֲרִיב הָאבֶּן דִי מַלְאָכִים אִים גֶעווָאלְט הַרְגֶנֶן , נָאר זֵיי הָאבֶּן מוֹרָא גֶעהַאט ווייל זֵייא הָאבֶּען גִיזֶעהֶן וְהִנֵּה ה׳ נִצָּב עָלָיו , הקב"ה שְׁטֵייט נֶעבִּין אִים , דַארְפֶן מִיר ווִיסֶען פַר ווָס זֶענֶען דִי מַלְאָכִים בֵּייז גִיוֶוען אוֹיף יַעֲקֹב אוּנ נִיט אוֹיף אַבְרָהָם אוּנ יִצְחָק אוֹיף זֵייעֶרֶע תְּפִלּוֹת , נָאר דֶער עִנְיָן אִיז לְמָשָׁל עֶס אִיז גִיוֶוען אַ גְרוֹסֶער גְבִיר עֶר הָט גֶעהַאט אַגְרוֹסֶע קְרָאם סְחוֹרָה , עֶר הָאט גֶעהַאנְדִילְט אוּנ פַארְדִינְט אוֹיף זַיין הוֹצָאָה אַמָאהל אַבִּיסוּל מֶעהְר אוּנ גֶעלֶעבְּט רוּהִיג , אַמָאהְל אִיז גֶעקוּמֶען צוּ אִים זַיינֶער אַגוּטֶער פְרֵיינְד אוּנ זָאגְט צוּ אִים אִיךְ ווֵייס בַּיי דִיר אִיז קַאסְטֶן לִיגְט גֶעלְד לֵיידִיג דוּ פַארְדִינְסְט נִיט מִיט זֵיי , גִיבּ מִיר דָאס גֶעלְט אִיךְ ווֶעל מִיט זֵייא הַאנְדְלֶען אִין אַמְשְׁטֶערְדַם מִיט בְּרִילַאנְטֶן ווֶעלֶען מִיר פַארְדִינֶען פִיל גֶעלְט , דֶער גְבִיר הָאט אִים גִיגֶעבֶּען הֶעלְפְט גֶעלְט אוּנ עֶר הָאט גֶעהַאנְדִילְט אוּנ עֶס אִיז גִיוֶוען אַגְרוֹיסֶער פַארְדִינְסְט , דֶער ווייל אִיז גֶעקוּמֶען צוּם גְבִיר נָאךְ אַגוּטֶער פְרֵיינְד , אוּנ הָאט גִיזָאגְט צוּ אִים דוּ זֶעהְסְט דָאךְ אַז דֶער הַאנְדִיל פוּן אוּנְזֶער גוּטֶען פְרֵיינְד גֵייט גוּט דוּ ווֶערְסְט אַלֶע טָאג רַייכֶער , גִיבּ מִיר אוֹיךְ דִי אַנְדֶערֶע הֶעלְפְט גֶעלְט אִיךְ ווֶעל אוֹיךְ אַזוֹי הַאנְדְלֶען מִיט בְּרִילַאנְטֶן , דֶער גְבִיר הָט אִים גִיגֶעבֶּן דִי אַנְדֶערֶע הֶעלְפְט גֶעלְט , דֶער הַאנְדִיל אִיז ווַייטֶער גוּט גֶעגַאנְגֶען מִיט גְרוֹיס פַארְדִינְסְט , אִיז גֶעקוּמֶען אַדְרִיטֶער גוּטֶער פְרֵיינְד אוּנ הָאט גֶעזָאגְט צוּם גְבִיר , דוּ זֶעהְסְט דָאךְ פוּן דִי בֵּיידֶע הַאנְדְלֶען ווֶערְסְטוּ גְלִיקְלִיךְ צוּ ווָס טוֹיג דִיר דַיין קְרָאם , פַארְקוֹיף מִיט

איין מאהל די סחורה פון דיין קראם אונ גיב מיר דם געלט איך וועל אויך האנדלן ווי די צוויי גוטע פריינד האנדלן, דער גביר הט פארקויפט מיט איין מאהל די גאנצע סחורה פון זיין קראם אונ האט אים גיגעבען צום האנדיל, אזוי לאנג וויא די דריי גוטע פריינר האבען געלעבט איז דער האנדיל זייער גוט געגאנגען אונ דער גביר האט געהאט פערגעניגן, ווי זיי זענען גישטארבן אונ דער האנדיל איז געקומן אין די הענט פון זייערע קינדר, איז דער האנדיל שלעכט גיווארן, אוף די ערשטע צוויי איז ער נים גיוועזן בייז, ווייל זיי האבן אים גילאזען די קראם מיט סחורה, הט ער געהאט פרנסה פון קראם ' נאר דער דריטער ווס הט אים צוגירעט ער זאל פארקויפן די קראם, אוף אים איז ער בייז גיוועזן ווייל ער הט ביי אים צוגענומען די גאנצע פרנסה, דס זעלביגע איז ביי די תפלות, פון די צייט וואס הקב"ה הט באשאפן די וועלט ביז אברהם אבינו האבען די מלאכים אלע נאכט געזאגט שירה פר הקב"ה, איז געקומען אברהם אבינו אונ הט געזאגט פר הקב"ה דו האסט ליידיג דעם טאג גיב מיר אים וועל איך זאגען שירה, הט אים הקב"ה גיגעבן אהאלבען טאג [ווי די גמרא זאגט רי"א תפלת השחר עד חצות], די תפלת שחרית איז ביז האלבען טאג, נאכדעם איז געקומן יצחק מיט די תפלה מנחה, הט ער פארנומען מיט זיין תפלה ביז נאכט, נאכדעם איז געקומן יעקב מיט זיין תפלה מעריב אונ הט פארנומען מיט זיין תפלה די גאנצע נאכט, האבען די מלאכים נים געהאט צייט צו זאגן שירה, נאר אזו לאנג וויא אברהם יצחק יעקב האבען גילעבט אונ זיי אליין האבן גדאווינט פר הקב"ה זענען די מלאכים נים בייז גיוועזן וואס מען הט ביי זיי צוגענומען די צייט פון שירה, ווייל זיי האבען גיזעהן הקב"ה וואס מער פערגעניגען צו הערין דעם דאוונען פון די אבות ווי צו הערן זייער שירה, אבער נאכדעם ווי די אבות זענען גישטארבען אונ זייערע קינדר זענען געקומען דאוונען, זייער דאוונען איז נים געפעלן צו הקב"ה, אונ מען דארף נאך אמאל האבען די מלאכים זאלן זאגן שירה, זענען די מלאכים נים בייז אוף אברהם אונ יצחק ווייל אברהם אונ יצחק האבען נים פארנומען זייער צייט, זייא זענען נאר בייז אויף יעקב ווס ער הט פארנומען זייער צייט, מיט זיין מעריב, די גאנצע נאכט, נאר נים אוף זיין מעריב זענען זיי בייז גיוועזן נאר אוף אונזער מעריב זענען זיי בייז, נאר דס איז אגאנץ יאהר ווס אונזערע תפלות נעמען פריער די מלאכים, אונ וועלכע תפלה עס איז נים גוט גיבען זייא נים די תפלה פר הקב"ה, אבער ראש השנה ווס הקב"ה אליין הערט די תפלות פון די יודן אונ ער וויים אלץ ווס דער מענטש טראכט, אונ אוב דר מענטש וועט נים גוט טראכטן ווען ער דאווינט וועט זיין תפלה נאך דערוועקין דעם כעס פון הקב"ה אונ די תפלה וועט נאך ח"ו ערגער מאכן אוף אים דעם יום הדין, דריבער דארף יעדער יוד דאוונען ווייניגסטענס ראש השנה יום כפור מיט גרויס כונה אונ מיט טרערין וועט אים הקב"ה מוחל זיין דיא אלע פסולה תפלות פון גאנצען יאהר אונ ער וועט אויסבעטען פאר זיך אונ פאר אלע יודען אגוט יאהר:

מעריב ליל ראש השנה

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו"ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ, מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף, אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר, אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם,

בית ישראל

ברוך גילובט ביסטו גאט אונזר גאט קיניג פון דר וועלט ווס דורך זיין ווארט מאכט ער פינצטער די אבינטין. מיט חכמה עפינט ער די טויערן פון הימל אונ מיט פר שטאנדיקייט פר ענדערט ער די צייטן אונ פרבייט די צייט אונ נאך זיין ווילן זעצט ער די שטערן אין הימל.

בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר, מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם, וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד, יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח, בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ, וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה, יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ, אַל תָּסִיר, מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בית ישראל

ער בַּאשַׁאפְֿט דֶעם טָאג אוּנ דִי נַאכְֿט. עֶר וֶועלְגֶערְט צוּ דִי לִיכְֿט אַזוֹ וֶוערְט פִינְצְטֶער. אוּנ אַז עֶר וֶועלְגֶערְט אַוֶועק דִי פִינְצְטֶערְנִישׁ וֶוערְט לִיכְֿטִיג אוּנ פִירְט אַוֶעק דֶעם טָאג אוּנ בְּרֶענְגְט דִי נַאכְֿט. אוּנ מַאכְֿט אֵיין צְווִישֶׁן שֵׁייד צְווִישֶׁן טָאג אוּנ צְווִישֶׁן נַאכְֿט. זֵיין נָאמֶן אִיז גָאט דֶער אַלֶער הֶערְשֶׁער: אֵל חַי וְקַיָּם עֶר אִיז אֵיין לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט אוּנ שְׁטַאנְד הַאפְֿטִיגֶער שְׁטֶעטִיגְלִיךְ וֶועט עֶר קִינִיגֶען אִיבֶּער אוּנְז צוּ

אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא מַאכְֿט פִינְצְטֶער דִי אָבִינְטִין:

אַהֲבַת עוֹלָם אֵיין אֵייבִּיג לִיבְּשַׁאפְֿט הָאסְטוּ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל לִיב. דִי תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת אוּנ גִיזֶעץ אוּנ גִירִיכְֿט הָאסְטוּ אוּנְז גִילֶערִינְט דְרוּם גָאט וֶוען מִיר לֵייגֶען זִיךְ שְׁלָאפֶֿן אוּנ וֶוען מִיר שְׁטֵייעֶן אוֹיף בַּאדַארְפֶֿען מִיר רֵיידֶען אִין דַיינֶע גִיזֶעץ. אוּנ מִיר טוּעֶן זִיךְ פְֿרֵייעֶן מִיט דִי רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה אוּנ טוּעֶן בֵאלְטֶן דַיינֶע מִצְוֹת אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג דֶען זֵיי זֶענֶען אוּנְזֶער לֶעבֶּן אוּנ זֵיי דֶער לֶענְגֶערֶן אוּנְזֶערֶע יָארֶן אוּנ מִיר בַּדַארְפֶֿן לֶערְנֶן דַיין תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְֿט: וְאַהֲבָתְךָ מִיר בֶּעטֶען דִיךְ טוּא נִיט אָפּ פוּן אוּנְז דַיין לִיבְּשַׁאפְֿט בִּיז אִין דֶער אֵייבִּיקֵייט: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער וָואס הָאט לִיב זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

אֵל גָאט אִיז אֵיין וָוארְהַאפְֿטִיגֶער קִינִיג:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל גָאט אִיז אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט:

בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט זָאל זֵיין דֶער נָאמֶען פוּן זַיין הֵיילִיגֶן קִינִיגְרֵייךְ אוֹיף אֵייבִּיג:

מעשה הגדולים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וגו'. דֶער מדרש זָאגְט פַֿר וָוס אַגַאנְץ יָאהְר זָאגֶען מִיר בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שְׁטִיל, יוֹם כִּפּוּר, הוֹיךְ, ווען משה רַבֵּינוּ אִיז גִיוֶוען אוֹיף דֶעם הִימֶל הָאט עֶר גִיהֶערְט מַלְאָכִים זָאגֶען בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, ווען עֶר אִיז צוּרִיק אַרָאפְּגֶעקוּמֶען פוּן הִימֶעל הָט עֶר דָס אִיבֶּערְגִיגֶעבִּין צוּ דִי יוּדִין זֵייא זָאלֶן אוֹיךְ זָאגִין בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, פַֿר וָוס זָאגְט מֶען שְׁטִיל, לְמָשָׁל אֵיינֶער הָט גֶעגַנְבֶת אַצִירוּנְג אוּנ הָט גֶעבְּרֵיינְגְט צוּ זַיין וַוייבּ, אוּנ עֶר הָאט גִיזָאגְט צוּ זַיין וַוייבּ דָאס צִירוּנְג:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה

מעשה הגדולים

זאלסטו נאר אנטאהן אין שטוב ניט אין גאס מען זאל ניט דערקענין, דריבער זאגט מען ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שטיל די מלאכים זאלן ניט הערין, ווילין זייא ניט זיין ביוז אויף משה, אבר יום כפור ווייל יודין זענין ווי מלאכים, מענין זיי הויך זאגין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את ה' אלהיך וכו'. דר ילקוט פרעגט ווי אזוי קען אמענטש ליב האבן הקב"ה, נאר אויב ער וועט לערנין תורה, דער מיינונג איז למשל אדארף מענטש איז אמאהל געקומען אין שטאט, ער איז גראדע גיגאנגען נעבין אקראם וואס מען פארקויפט אין איר קליידר, ער הט גיזעהן אין קראם שטייען מענטשין אונ פעסטין אן קליידער, ער האט גיזאגט צום קרעמער גיב מיר אויך אקאפאטע וואס זאל זיין ווי די ריכטיגע מאס מיינע, ווייל דר קרעמער איז געוואהנט גיוועז מיט דעם האנדיל, ווען ער הט נאר אקוק געטאהן אויף אמענטש הט ער געוואסט זיין מאס וועלכע קאפאטע ער זאל אים געבין, דר קרעמער האט אראפגענומן אקאפאטע פון וואנט אונ גיבט זיא צום דארף מאן אונ זאגט צו אים די קאפאטע איז דיין מאס, ווייל דר קרעמער איז גיוועז פארנומן מיט יענע מענטשין

בית ישראל

ואהבת אונ דו זאלסט גאט דיין גאט ליב האבן דו זאלסט מקיים זיין זיינע מצות פון וועגן ליבשאפט מיט דיין גאנצן הארצן אונ מיט דיין גאנצן נפש אונ מיט דיין גאנצע פר מעג: והיו אונ די ווערטער וואס איך זאג דיר היינט זאלן זיין אויף דיין הארצן אונ דו זאלסט זיי תמיד גדענקן: ושננתם אונ דו זאלסט זיי שארף ארוים ריידן אונ לערנן צו דיינע קינדר אונ דו זאלסט תמיד דר פון ריידן אז דו וועסט אין דיין הויז זיצען אונ אז דו וועסט אין וועג גיין אין דיין ליגען זיך אונ דיין אויף שטיין: וקשרתם אונ דו זאלסט זיי אן קניפן צו אצייכען אויף דיין האנט אונ זייא זאלען זיין צו תפילין צווישען דיינע אויגען: וכתבתם אונ דו זאלסט זיי אן שרייבען אויף דיא בייא שמידלען פון דיין הויז אונ פון דיינע טויערען:

והיה אונ עס וועט זיין אז איר וועט צו הערן מיינע מצות וואס איך זאג היינט אן דם איר זאלט ליב האבען גאט אייער גאט אונ צו דינען אים מיט אייער גאנצן לעבן: ונתתי וועל איך געבען דעם רעגען פון אייער לאנד אין זיין צייט פרי רעגן אונ שפעט רעגן אונ דו וועסט איין זאמלען דיין קארען אונ דיין וויין אונ דיין אייל: ונתתי אונ איך וועל געבן קארען אין דיין פעלד צו דיינע בהמות אונ דו וועסט עסן אונ וועסט זאט זיין: השמרו היט אייך טאמער וועט אפ ריידען פון מיר אייער הארץ אונ איר וועט אפ קערען פון דער תורה אונ איר וועט דינען פרעמדע אפ געטער אונ וועט גאטס צארען דר צונדן ווערן אויף

לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים

בית ישראל

אייך אונ ער וועט אויף האלטען די הימעל פון וואלקען אונ ווינטען אונ קיין רעגען וועט ניט זיין אונ די ערד וועט ניט געבען איר פרוכט אונ איר וועט באלד פר לארען ווערן פון דעם גוטען לאנד וואס גאט גיט אייך׃ וְשַׂמְתֶּם אונ איר זאלט טאן די רייד פון דער תורה אויף אייער הארץ אונ אויף אייער לייב אונ איר זאלט זיי אן קניפן צו אצייכן אויף אייערע הענט אונ זיי זאלען זיין צו תפילין צווישען אייערע אויגען׃ וְלִמַּדְתֶּם אונ איר זאלט לערנען אייערע קינדער דס זיי זאלען אלע צייט ריידען אין די רייד פון דר תורה אז דו וועסט זיצען אין דיין הויז אונ אז דו וועסט גיין זיין וועג אונ ווען דו לייגסט זיך אונ ווען דו שטייסט אויף׃ וּכְתַבְתָּם אונ דו זאלסט זיי אן שרייבן אין אייגע פון די ביי שטידלן פון דיין הויז אונ פון דיינע טוערן׃ לְמַעַן דרום וועלן זיך מערן אייערע טעג אונ די טעג פון אייערע קינדער אויף דער ערד וואס גאט האט געשווארען צו אייערע עלטערן צו געבען צו זיי אלס די טעג פון הימעל אויף דער ערד געדויערען׃

וַיֹּאמֶר אונ גאט זאגט צו משה׃ רייד צו די קינדר ישראל אונ זאלסט צו זיי זאגן דס זיי זאלן זיך מאכין ציצת אויף די עקין פון זייערע קליידר צו די גבירט ווס וועלן נאך זיי זיין אונ זיי זאלן מאכין אויף די ציצית אין די עקין אבלען פאדים. אונ דם זאל אייך זיין צו ציצית. אונ איר זאלט זעהן די ציצית אונ דורך די ציצית וועט איר גידיינקען אלע תרי"ג מצות פון גאט אונ איר וועט זיי טאן דס איר זאלט ניט נאך זעהן נאך די גידאנקען פון אייער הארצין אונ נאך דעם אן גיזיכט פון אייערע אויגין ווס איר קערט אפ פון גאטס דינסט איבר די תאות דרום דס

מעשה הגדולים

חט ער ניט גיזעהן ווס דר דארף מאן טוהט מיט די קאפאטע, דער דארף מאן קומט צום קרעמער אונ זאגט צו אים די קאפאטע איז ניט מיין מאס, זאגט דער קרעמער עס איז ליגען, עס איז ריכטיג דיין מאס, טוה־אן וועלין מיר זעהן, דר קרעמער זעהט ווי דר דארף מאן הייבט אן ציהען די קאפאטע אוף דעם פעלץ, זאגט דער קרעמער צו אים אזוי אקאפאטע טוהט מען ניט אן אויף אפעלץ, טוה־אויס דעם פעלץ וועט די קאפאטע זיין צו דיין מאס. דס פרעגט דר ילקוט דר מענטש וואס איז פוהל מיט יצר הרע מיט תאות מיט שלעכטע טראכטונג, ווי אזו קען זיין אין אזוי אהארץ אליבשאפט צו הקב"ה, ענפערט דר ילקוט פריער מוז זיין וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַל לְבָבֶךָ, דיא רייד פון דיא תורה אין דיין הארצען, זיא זאל ריין מאכען דיא הארץ פון אלע שלעכטע טראכטונג, אז די הארץ וועט זיין ריין אונ געהייליגט, וועט זיא קענען ליב האבען הקב"ה׃

אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין זוּלָתוֹ, וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ. מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ. מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל, לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת, עַד אֵין חֵקֶר, נִסִּים וְנִפְלָאוֹת, עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן, לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ, עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה, בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ, כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו, בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם, וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע, וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן, קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מעשה ניסים

משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כו'. דֶר מדרש זָאגְט וֶוען הקב"ה הָט גִיזָאגְט צוּ משֶׁה גֵיי צוּ פַּרְעֹה אַרוֹיסְנֶעמֶן דִיא יוּדִין פוּן מִצְרַיִם, הָט משֶׁה נִיט גֶעוָואלְט גֵיין, עֶר הָאט גִיזָאגְט שִׁיק אֵיין אַנְדֶערִין, הָאט הקב"ה גִיזָאגְט צוּ משֶׁה אוֹבּ דוּ וֶועסְט זֵיי נִיט אוֹיסְלֵייזִין אִיז נִיטָא אֵיין אַנְדֶערֶער ווּס זָאל זֵייא אוֹיסְלֵייזִין, דֶר עִנְיַן אִיז לְמָשָׁל אֵיינֶר הָאט גִיזָאגְט צוּ אַשְׁלִיחַ נַאדִיר גֶעלְט אוּנ גֵייא אִין גַאס בְּרֵיינְג מִיר סְחוֹרָה אוֹיף אַמַלְבּוּשׁ, דֶר שָׁלִיחַ קֶען זָאגִין אִיךְ הָאבּ נִיט צַייט, אָדֶער אֵיין אַנְדֶער תֵּירוּץ, גִיבּ דָאס גֶעלְט צוּ אֵיין אַנְדֶערִין וֶועט עֶר דִיר בְּרֵיינְגִין סְחוֹרָה אוֹיף דֶעם מַלְבּוּשׁ דִי שְׁלִיחוּת קֶען טָאהְן אֵיין אַנְדֶערֶער אַזוֹי גוּט וִוי אִיךְ, אָבֶּר וֶוען אֵיינֶר זָאגְט צוּ אַשְׁלִיחַ בְּרֵיינְג מִיר סְחוֹרָה אוֹיף אַמַלְבּוּשׁ, אוּנ דֶער שָׁלִיחַ פְּרֶעגְט, וָ גֶעלְט גִיבּ מִיר. עֶנְפֶערְט עֶר גֶעלְט הָאבּ אִיךְ נִיט לֵייג אוֹיס דַיין גֶעלְט מָארְגִין וֶועל אִיךְ דִיר דָס גֶעלְט צוּרִיק גֶעבִּין, דֶר שָׁלִיחַ קֶען נִיט זָאגִין שִׁיק דוּרְךְ אֵיין אַנְדֶערִין, נִיט יֶעדֶער שָׁלִיחַ הָט גֶעלְט אוֹיסְצוּלֵייגִין, דָס אִיז גִיוֶוען בַּיי דִי שְׁלִיחוּת פוּן משֶׁה, וֶוען יוּדִין וָואלְטִין גֶעהַאט אֵייגֶענֶע זְכוּתִים צוּם אוֹסְגִילֵייזְט

בית ישראל

אִיר זָאלְט גִידֵיינְקֶען אוּנ זָאלְט טָאן אַלֶע מַיינֶע מִצְוֹת וֶועט אִיר זַיין הֵיילִיג צוּ אַייֶער גָאט. אִיךְ בִּין גָאט אַייֶער גָאט וָואס אִיךְ הָאבּ אַייךְ אוֹיס גִיצוֹיגִין פוּן לַאנְד מִצְרַיִם צוּ זַיין צוּ אַייךְ פַאר אֵיין גָאט אִיךְ בִּין גָאט אַייֶער גָאט:

אֱמֶת דָאס אַלֶץ אִיז וַואר אוּנ שְׁטַאנְדְהַאפְטִיג דֶען עֶר אִיז אוּנְזֶער גָאט אוּנ חוּץ אִים אִיז קֵיין אַנְדֶער גָאט נִיט דָא אוּנ מִיר יִשְׂרָאֵל זַיינֶען זַיין פָאלְק דֶער וָוס הָט אוּנְז אוֹיס גִילֵייזְט פוּן הַאנְט פַּרְעֹה אוּנ פוּן דִי הֶענְט כַּשְׂדִים. עֶר אִיז גָאט וָוס הָט בַּצָאלְט אַלֶע אוּנְזֶרֶע בַּלֵיידִיגֶר אוּנ בַּצָאלְט פַר גֶעלְטוּנְג צוּ אַלֶע וָוס הָאבֶּן אוּנְז פַיינְט. עֶר טוּט נִסִּים. אוּנ פַר הוֹילֶענֶע זַאכִין אָן צָאל. עֶר בְּרֵיינְגְט אוּנְז צוּם לֶעבִּין אוּנ הָאט אוּנְזֶרֶע פִים נִיט גְּלָאזִין. אוֹיס גְלִיצִין. דֶער דָא מַאכְט אוּנְז טְרֶעטִין אוֹיף דִי הוֹיךְ פוּן אוּנְזֶרֶע פַיינְט אוּנ הָט אוֹיף גִיהוֹיבֶּן אוּנְזֶר הֶערְשַׁאפְט אִיבֶּר דִי מִצְרַיִם אוּנ כַּשְׂדִים דֶר דָא הָט גִיטָאן צוּ אוּנְז נִסִּים אוּנ רֶעכֶענוּנְג אָן פַּרְעֹה אוּנ וואוּנְדֶערְלִיכֶע צַייכֶען אִין לַאנְד פוּן דִי קִינְדֶער חָם. דֶר דָא הָט גְשְׁלָאגִין מִיט זַיין גְּרִים צָארִין אַלֶע דִי עֶרְשְׁט גִיבָּארֶענֶע פוּן מִצְרַיִם אוּנ גִיצוֹיגִין זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן צְווִישִׁין זֵיי צוּ אֵייבִּיגֶע פְרַיישַׁאפְט הַמַּעֲבִיר דֶער דָא הָאט אִיבֶּר גִיפִירְט זַיינֶע קִינְדֶר צְווִישִׁין דִי שְׁטִיקֶער פוּן דֶעם יַם. זַייעֶרֶע נָאךְ יָאגֶער אוּנ זַייעֶרֶע פַיינְט הָט עֶר אַיין גִיזוּנְקֶען אִין דִי אָפּ גְרוּנְטִין. וְרָאוּ זַיינֶע קִינְדֶר הָאבִּין גִיזֶעהְן זַיין שְׁטַארְקַייט אוּנ לוֹיבֶּען אוּנ דַאנְקֶען זַיין נָאמֶען. אוּנ זַיין קִינִיגְרַייךְ מִיטֶן גוּטֶן ווִילִין הָאבִּין זֵיי אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל גִיוֶוען משֶׁה מִיט דִי קִינְדֶר יִשְׂרָאֵל. מִיט גְרוֹיס פְרֵייד הָאבִּין זֵיי גְעזָאגְט לוֹיבּ גֶעזַאנְג. אַלֶע הָאבִּין גֶעזָאגְט:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלִי, עָנוּ וְאָמְרוּ: יְיָ, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ, מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה, מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ, אוֹיֵב דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן, מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ, תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, אָתָּה, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי,

---

בית ישראל

מִי גָאט וֶוער אִיז דִיר גְלַייךְ צְווִישֶׁן דִי שְׁטַארְקֶע וֶוער אִיז צוּ דִיר גְלַייךְ בַּשֵׁיינְט מִיט הֵיילִיקֵייט דוּ בִּיסְט פָארְכְטִיג מִיט לוֹיבּ טוּסְט ווּאוּנְדֶער מַלְכוּתְךָ דַיינֶע קִינְדֶער הָאבִּין גִיזֶעהֶן דַיין קִינִיגְרַייךְ דוּ הָאסְט גִישְׁפָּאלְטִין דֶעם יַם פַאר מֹשֶׁה דָאס אִיז מַיין גָאט הָאבִּין גִישְׁרִיעֶן אוּנ הָאבִּין גִזָאגְט גָאט וֶועט קִינִיגִין אִין דֶר אֵייבִּיקֵייט וְנֶאֱמַר אוּנ נָאךְ אִיז גִיזָאגְט גִיוָוארֶן דוּרְךְ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא גָאט הָט אוֹיס גִילֵייזְט יַעֲקֹב אוּנ הָט אִים אוֹיס גִילֵייזְט פוּן אֵיין שְׁטַארְקֶע הַאנְט בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הָאט אוֹיס גִילֵייזְט דִיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ לָאז אוּנְז גָאט אוּנְזֶער גָאט לֵייגִין צוּ פְרִיד אוּנ לָאז אוּנְז אוֹיף שְׁטֵיין צוּ לֶעבֶּן אוּנ שְׁפְּרֵייט אִיבֶּר אוּנְז דַיין פְרִידְלִיכֶע דֶעק אוּנ שְׁטֶעל אוּנְז אִין אֵיין גוּטִין רַאט פַאר דִיר אוּנ הֶעלְף אוּנְז אוּם דֶעם דַיין נָאמֶן אוּנ בַּאשִׁיץ אוּנְז וְהָסֵר אוּנ טוּא אָפּ פוּן אוּנְז דֶעם פַיינְט אוּנ מָארְד אוּנ שְׁוֶוערְד אוּנ הוּנְגֶער אוּנ טְרוֹיעֶרְקֵייט וְהָסֵר אוּנ טוּ אָפּ דֶם שָׂטָן פוּן אוּנְז אוּנ פַאר בָּארְג אוּנְז אִין שָׁטְן פוּן דַיינֶע פְלִיגִיל: כִּי דֶען דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער הִיטֶר אוּנ אוּנְזֶער בַּאשִׁירְמֶער כִּי דֶען דוּ גָאט בִּיסְט אֵיין לַייטְזֶעלִיגֶר אוּנ אֵיין דֶר בַּארְמִיגֶר קִינִיג וּשְׁמוֹר אוּנ טוּ הִיטֶען אוּנְזֶער אוֹיס גַאנְג אוּנ אוּנְזֶער קוּמֶען צוּ לֶעבֶּען אוּנ צוּ פְרִיד פוּן אַצוּנְד בִּיז אִין דֶר אֵייבִּיקֵייט:

וּפְרוֹשׂ אוּנ שְׁפְּרֵייט אִיבֶּר אוּנְז דַיין פְרִידְלִיכֶע דֶעק בָּרוּךְ גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא שְׁפְּרֵייט אַפְרִידְלִיכֶע דֶעק אִיבֶּר אוּנְז אוּנ אִיבֶּר זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אִיבֶּער יְרוּשָׁלָיִם:

מעשה נסים

וֶוערִין, וָואלְט יֶעדֶער מֶענְטְשׁ גִיקֶענְט זַיין אַשְׁלִיחַ צוּ גֵיין אוֹיסְלֵייזִין דִי יוּדִין, נָאר וַוייל מֹשֶׁה הָאט גֶעמוּזְט אוֹיסְלֵייגִין זַיין זְכוּת פַר דִי יוּדִין, דְרִיבֶּער הָאט הקב"ה גִיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה אוֹיבּ דוּ וֶועסְט נִיט אוֹיסְלֵייזִין יוּדִין אִיז נִיטָא אֵיין אַנְדֶערֶער ווָס זָאל זֵיי אוֹיסְלֵייזִין, אוּנ וֶוען מֹשֶׁה הָט אַרוֹיסְגֶעפִירְט דִי יוּדִין פוּן מִצְרַיִם אוּנ גִישְׁפָּאלְטִין פַר זֵיי דֶעם יַם, הָאבֶּן בֵּיידֶע גֶעהַאט אַשִׂמְחָה, יוּדִין הָאבֶּען זִיךְ גֶעפְרֵייט מִיט זֵייעֶר אוֹיסְלֵייזוּנְג, מֹשֶׁה הָט זִיךְ גֶעפְרֵייט וַוייל מִיט זַיין זְכוּת זֶענֶען זֵיי אוֹיסְגֶעלֵייזְט גִיוָוארִין. אוּנ מֹשֶׁה מִיט דִיא יוּדִין הָאבִּין דֶעם דַאנְק גִיגֶעבִּין צוּ הקב"ה:

וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יְיָ, אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: ח"ק

בית ישראל

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ טוט בְּלָאזֶין מִיט אַיין שׁוֹפָר אִין אָן הויב פון דֶעם חוֹדֶשׁ אִין דִי גֶעצֶעמְטֶע צַייט צוּ אַיין יוֹם טוֹב דָאס מֵיינְט מֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה כִּי ווָארוּם דָם בְּלָאזֶין פון רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז אַיין חוֹק צוּ יוּדִין ווייל דֶער טָאג אִיז אַיין מִשְׁפָּט צוּ גָאט פון יַעֲקֹב:

דינים פון ראש השנה

א) אום רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַארְף מֶען דַאוֶונֶען ווָארְט בַּוָוארְט גְלַייךְ ווִי מֶען צֵיילְט גֶעלְט. אוֹיךְ דַארְף מֶען צוּפַרְשְׁטֵיין דִי טַייטְשׁ פון דִי ווֶערְטֶער:

ב) עֶס אִיז נִיט רֶעכְט צוּ שְׁרַייעֶן בַּייא דִי שְׁטִילֶע שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה:

ג) בַּיי אַלֶע קַדִישִׁים פון רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ גַאנְץ עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה זָאגְט מֶען לְעֵילָא וּלְעֵילָא:

ד) מֶען דַארְף זֶעהְן נִיט פַר גֶעסִין זָאגִין זָכְרֵנוּ. מִי כָמוֹךָ. הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. וּכְתוֹב אוּנ בְּסֵפֶר:

ה) אַז מֶען פַאר גֶעסְט צוּ זָאגִין. זָכְרֵנוּ. מִי כָמוֹךָ. וּכְתוֹב בְּסֵפֶר. אִיז דֶער דִין אַז מֶען דֶר מָאנְט זִיךְ אֵיידֶער מֶען זָאגְט דֶעם שֵׁם פון דִי בְּרָכָה חָאטְשֶׁע מֶען הָט שׁוֹין גְזָאגְט בָּרוּךְ אַתָּה דַארְף מֶען נַיי צוּ זָאגֶן אָבֶּר אַז מֶען הָאט שׁוֹין גְזָאגְט בָּרוּךְ אַתָּה ה' דַארְף מֶען שׁוֹין ווייא נִיט זָאגִין:

ו) אַז מֶען פַאר גֶעסְט אָבֶער צוּ זָאגִין הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ אִיז דֶער דִין. אַז עֶר הָאט זִיךְ דֶר מָאנְט בַּאלְד נָאךְ דֶעם ווִי עֶר הָט גְזָאגְט הָאֵל הַקָּדוֹשׁ זָאל עֶר בַּאלְד זָאגֶען הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ אָבֶער אַז עֶר הָאט זִיךְ בַּאלְד נִיט דֶער מָאנְט אוּנ הָט שׁוֹין אָן גְהוֹבִין צוּ זָאגִין ווייטֶער דַארְף עֶר אָן צוּ הֵייבֶּן נָאךְ אַמָאל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה:

ז) אַז עֶר אִיז מְסוּפָּק צוּ הָאט עֶר גְזָאגְט הָאֵל הַקָּדוֹשׁ צוּ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ מוּז עֶר אוֹיךְ אָן הֵייבֶּען נָאךְ אַמָאהְל פון אָן הֵייב שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה:

ח) מֶען דַארְף זָאגֶן שֶׁהִשְׁלַטְתָּ מִיט אַקָמֶץ אוּנְטֶער דֶער שִׁין. אוֹיךְ דַארְף מֶען זָאגִין תִּקְפָּץ מִיט אַקָמֶץ אוּנְטֶער דֶער פ"א:

אמשל פאר שמנה עשרה פון ר"ה ויו"כ

אַנְגְלֶעזֶער אִיז אַמָאל גִיפָארֶען אוּנְטֶער ווֶעגִינְס מִיט אַסַךְ גְלָאז ווַארְג, אוֹיף דֶעם ווֶעג פְלֶעגְט עֶר שׁוֹין אַכְטוּנְג גֶעבִּין וואוּ אַשְׁטֵיין ווִיא אַגְרוּבּ וואוּ אַמִכְשׁוֹל צוּ הִיטִין זִיךְ עֶר זָאל קֵיין שָׁאדִין מַאכֶען אַמָאהְל אִיז דֶער יִלְעֶזֶר שְׁלַאף גִיוָוארֶען אוּנ עֶר הָאט בַּאדַארְפְט שִׁיקֶען דִי סְחוֹרָה דוּרְךְ אַשָׁלִיחַ ווִיא עֶר הָאט אִים אִיבֶּר גִיגֶעבֶּען דִי סְחוֹרָה זָאגְט עֶר דֶעם שָׁלִיחַ לְמַעה"ש זָאלְסְט שְׁטַארְק הִיטֶען דִי סְחוֹרָה ווָארוּם דָאס אִיז טַייעֶרֶע גְלָאז מֶען דַארְף זֵייעֶר הִיטֶען זֵיי גִיבּ אַכְטוּנְג אִין ווֶעג אַז דוּ ווֶעסְט קוּמֶען אוֹיף דֶעם אָרְט אִיז דָא אַשְׁטֵיין אַגְרוֹסֶר זָאלְסְטוּ דֶעם ווָאגִין אוּנְטֶער הֵייבִּין אוֹיף דִי אַקְסֶלֶען אוּנ פָארִין פַּאמֶעלַאךְ, אוּנ אַז דוּ ווֶעסְט קוּמֶען אוֹיף דֶעם אָרְט אִיז דָא אַבַּארְג דַארְפְסְטוּ אוֹיךְ פָארִין פַּאמֶעלַאךְ בִּיז דוּ ווֶעסְט בְּשָׁלוֹם אַרִיבֶּער דֶעם ווֶעג, אַזוֹ זָאל יֶעדֶער ווִיסִין אַז דִי תְּפִלּוֹת פון אַגַאנְץ יָאהְר זַיינֶען טַייעֶרֶע תְּפִלּוֹת וּמִכָּל שֶׁכֵּן דִי תְּפִלּוֹת פון ר"ה ויו"כ אוּנ זַיינֶען לַאנְגֶע תְּפִלּוֹת דֶערִיבֶּר טָאר מֶען נִיט לוֹפֶען גֶעשְׁווִינְד נָאר מֶען מוּז זִיךְ אַלֶע מָאהְל אָפּ שְׁטֶעלֶען אוּנ גֵיין פַּאמֶעלַאךְ ווייל עֶס אִיז דָארְט גְרוֹיסֶע בֶּערְג אוּנ הוֹיכֶע דְהַיְינוּ בַּייא מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, בַּיי תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ, דָא דַארְף מֶען זֵייעֶר ווֵיינֶען אוּנ פַר גִיסֶען דָם הַארְץ פַר השי"ת אַז עֶס זָאל זַיין דָם יָאהְר אַשְׁנַת גְאוּלָּה וִישׁוּעָה:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:

בית ישראל

אֲדֹנָי שְׂפָתַי גָאט טוּא עֶפֶענֶען מַיינֶע לֶעפְּצֶן אוּנ מַיין מוֹיל זָאל זָאגֶן דַיין לוֹיבּ:

בָּרוּךְ אַתָּה גְלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶר גָאט אוּנ דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן דֶר גָאט פוּן אַבְרָהָם דֶער גָאט פוּן יִצְחָק אוּנ דֶער גָאט פוּן יַעֲקֹב דֶער גִיאַכְפֶּערְטֶער שְׁטַארְקֶער אוּנ פָארְכְטִיגֶער גָאט דֶער הֶעכְסְטֶער גָאט דֶער דָא בֶּעצָאהְלְט גוּטֶע חֲסָדִים אוּנ אִיז דֶר בַּאשֶׁעפֶר פוּן אַלְץ דִינְג אוּנ גֶדֶענְקְט דָאס פְרוּמְקֵייט פוּן דִי עֶלְטֶערֶן אוּנ בְּרֵיינְגְט אֵיין דֶר לֵייזֶר צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדְס קִינְדֶער פוּן זַיין נָאמֶען וֶועגֶן מִיט לִיבְּשַׁאפְט:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים גִידֶענְק אוּנְז צוּם לֶעבֶּן קִינִיג וָוס דוּ בַּאגֶערְסְט דָס לֶעבֶּן אוּנ שְׁרַייבּ אוּנְז אָן אִין דֶעם בּוּךְ פוּן אֵייבִּיגֶן לֶעבֶּן פוּן דַיינֶעט וֶועגֶן לֶעבֶּעדִיגֶר גָאט:

מֶלֶךְ עוֹזֵר גָאט אִיז אֵיין קִינִיג דֶער דָא אִיז אֵיין דֶר לֵייזֶער אוּנ אֵיין הֶעלְפֶער אוּנ אֵיין בַּאשִׁיצֶער: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא אִיז דֶער בַּאשִׁיצֶער פוּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר דוּ גָאט בִּיסְט אֵיין שְׁטַארְקֶר צוּ אֵייבִּיג דוּ בִּיסְט דֶר דָא מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִיא טוֹיטֶע אוּנ בִּיסְט גְרוֹיס צוּ הֶעלְפֶן:

מְכַלְכֵּל חַיִּים עֶר שְׁפַּייזְט דִי לֶעבֶּעדִיגֶע מִיט חֶסֶד עֶר מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע מִיט גְרוֹיס דֶר בַּארֶעמְקֵייט דָס מֵיינְט מֶען אַז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וֶועט זַיין. עֶר לֶעהְנְט אוּנְטֶער דִי גִיפַאלֶנֶע אוּנ הֵיילְט דִי קְרַאנְקֶע דֶען צוּ צַייטֶן קוּמְט אוֹיף אֵיין מֶענְטְשֶׁן אֵיין טוֹיטְלִיכֶע קְרֶענְק אוּנ גָאט הֵיילְט אִים אוּנ מַאכְט אִים גִיזוּנְד אוּנ עֶר מַאכְט לוֹיז דִי גִיפַאנְגֶענֶע אוּנ אַזוֹ וִוי עֶר אִיז מְקַיֵּים זַיין הַבְטָחָה צוּ דִי לֶעבֶּעדִיגֶע אוּנ הֵיילְט זֵיי אַזוֹ אוֹיךְ וֶועט עֶר מְקַיֵּים זַיין זַיין הַבְטָחָה צוּ דִיא טוֹיטֶע וָוס זֵיי שְׁלָאפֶן אִין דֶר עֶרְד מִי וֶוער אִיז דַיין גְלַייכֶן דוּ קִינִיג דֶר דָא מַאכְט טוֹיט אוּנ לֶעבֶּעדִיג אוּנ מַאכְט שְׁפְּרָאצֶען הִילְף:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשִּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:
וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:
וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים,

---

בית ישראל

מִי כָמוֹךָ ווער איז דיין גלייכען דו דער בארעמיגער פאטער ער געדענקט זיינע באשעפעניש צום לעבען מיט דער בארימקייט:

וְנֶאֱמָן און דו ביסט באגלויבט די טויטע לעבעדיג צו מאכען: בָּרוּךְ געלויבט ביסטו גאט דער דא מאכט לעבעדיג די טויטע צו תחית המתים:

אַתָּה קָדוֹשׁ דו ביסט הייליג און דיין נאמען איז הייליג און די הייליגע ישראל לויבען דיך אלע טאג אייביג:

וּבְכֵן אזוי בעט איך דיך גיב דיין פחד גאט אונזער גאט אויף גאר דיין ווערק און דיין פארכט אויף אלע דיינע באשעפעניש. וְיִירָאוּךָ און לאזען זיך פארכטען פאר דיר אלע ווערק און לאזען זיך בוקען פאר דיר אלע באשעפעניש און לאזען זיך מאכען אלע איין בונד זיי זאלען טאן דיין ווילען מיט דעם גאנצען הארצען. כְּמוֹ אזו ווי מיר ווייסען גאט אונזער גאט דאס די געוועלטיקייט איז פאר דיר דר מאכט איז אין דיין האנט און שטארקייט איז אין דיין רעכטע האנט און דיין נאמען איז פארכטיג אוף אלע דיינע באשעפעניש:

וּבְכֵן איך בעט דיך גיב כבוד צו דיין פאלק. אלויב צו דיינע פארכטער און אגוטע האפענונג צו דיינע פארשטער און עפען דאס מויל צו די וואס האפען צו דיר מיט שמחה זאלסטו זיי ברענגען צו דיין לאנד און מיט פרייד צו דיין שטאט און אשפראצונג פון הערשאפט צו דיין קנעכט דוד און זאלסט אן ריכטען אדערלייכטונג צום זוהן פון ישי דיין געזאלבטען באלד און גיך:

וּבְכֵן און אז די צדיקים וועלען זעהן אז משיח וועט קומען וועלען זיי זיך פרייען און די רעכט פארטיגע וועלען לוסטיג זיין און די חסידים מיט געזאנג וועלען זיך פרייען און דם אונרעכט וועט צו שליסען איר מויל און דם גאנצע

בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

בית ישראל

בייזקייט וועט פר לענד ווערן ווי איין רויך אז דו וועסט איבר פירען פון דר ערד די מוטוויליקייט דס הייסט דר יצר הרע וואס ברענגט גאר דס שלעכטס:
וְתִמְלוֹךְ אונ דו גאט וועסט קיניגן אליין אוף גאר דיין ווערק אוף דעם בארג ציון וואו דיין כבוד רועט אונ אין ירושלים דיין היילגע שטאט אזו ווי עס שטייט אין תהלים ימלוך ה' גאט ברוך הוא וועט קיניגן אויף אייביג דיין גאט פון ציון וועט קיניגן צו אלע דורות לויבט גאט:
קָדוֹשׁ דו ביסט היילג אונ דיין נאמן איז פארכטיג אונ עס איז ניט דא קיין גאט חוץ דיר אזו וויא עס שטייט געשריבן אונ גאט ברוך הוא איז געווארען דער הויבען אין משפט אונ דער היילגער גאט איז געהייליגט געווארען מיט די צדקה וואס ער טוט צו די גאנצע וועלט: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער היילגער קיניג:
אַתָּה דו גאט האסט אונז בשעת יציאת מצרים אויס געקליבן פון אלע פעלקר וואס זענן דענסטמאלט גיוועזען דו האסט אונז ליב באקומן. אונ דו האסט אין אונז באוויליגט אונ האסט אונז דער הויבען פון אלע לשונות אונ שפראכן וואס מען הט דענסטמאל גירעט. אונ האסט אונז געהייליגט מיט דיינע מצות אונ דו גאט אונזער קיניג האסט אונז געמאכט גינעהנען צו דיין דינסט אונ דיין געאכפערטן אונ היילגן נאמן האסטו אויף אונז גערופען:

וֶוען עֶס גִיפַאלְט ראֹ"ש הַשָּׁנָה אום מוֹצָאֵי שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

ותודיענו יי אלהינו, את משפטי צדקך, ותלמדנו, לעשות בהם, חקי רצונך. ותתן לנו, יי אלהינו, משפטים ישרים, ותורות אמת, חקים, ומצות טובים. ותנחילנו, זמני ששון, ומועדי קדש, וחגי נדבה. ותורישנו, קדשת שבת, וכבוד מועד, וחגיגת הרגל. ותבדל יי אלהינו, בין קדש, לחול, בין אור, לחשך, בין ישראל, לעמים, בין יום השביעי, לששת ימי המעשה, בין קדשת שבת לקדשת יום טוב, הבדלת, ואת יום השביעי, מששת ימי המעשה, קדשת, הבדלת וקדשת את עמך ישראל, בקדשתך:

ותתן לנו, יי אלהינו, באהבה, את יום (לשבת השבת הזה, ואת יום) הזכרון הזה, יום (לשבת זכרון) תרועה, (באהבה), מקרא קדש, זכר, ליציאת מצרים:

אלהינו, ואלהי אבותינו, יעלה, ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר, זכרוננו, ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד, עבדך, וזכרון, ירושלים, עיר קדשך, וזכרון, כל עמך בית ישראל, לפניך, לפליטה, לטובה, לחן, ולחסד, ולרחמים, לחיים, ולשלום, ביום הזכרון הזה: זכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו, לברכה, והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה, ורחמים, חוס וחננו, ורחם עלינו, והושיענו. כי אליך, עינינו, כי, אל, מלך, חנון ורחום, אתה:

בית ישראל

ותתן און דו גאט אונזער גאט האסט אונז גיגעבן מיט ליבשאפט (דעם טאג פון שבת און) דעם טאג ראש השנה אזו אטאג וואס מען בלאזט שופר (אזכרון פון שופר) דער טאג ווערט אך גערופען איין היילגער טאג איין אן דענקונג צו יציאת מצרים:

אלהינו אונזער גאט און גאט פון אונזערע עלטערן עס זאל אויף גיין און עס זאל קומען און עס זאל גרייכען און עס זאל ווערן גזעהן און עס זאל ווערן באוויליגט און עס זאל ווערן באפוילן און עס זאל ווערן דר מאנט אונזער גדעכעניש און אונזער באפעלונג און גדעכעניש פון אונזערע עלטערן און גדעכעניש פון משיח דר זוהן פון דיין קנעכט דוד און דם גדעכעניש פון דר שטאט ירושלים די היליגע שטאט און דאס גדעכעניש פון דיין פאלק ישראל פר דיר צו אגוט אנטרינונג צו לייטזעליקייט צו גנאד און צו דר בארימקייט צו לעבן צו פריד. אין דעם טאג ראש השנה גדענק אונז אונזער גאט אין דעם טאג צו גוטען און באפעל אונז אין דעם טאג צו בענטשונג און העלף אונז אין דעם טאג צו לעבן. און מיט הילף און רחמנות דער בארעם זיך און לייטזעליג אונז און דער בארעם זיך איבער אונז און העלף אונז וואָרום צו דיר האפען אונזערע אויגען ווארום דו ביסט איין לייט זעליגער און איין דער בארעמיגער גאט:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְּעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בָהּ, יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

בית ישראל

אֱלֹהֵינוּ אונזער גָאט און אונזער עלטערינס גָאט. קיניג אויף די גאנצע וועלט מיט דיין כָּבוד און ווער דער הויבען אויף גָאר דעם לאנד מיט דיין עהרע און שיין מיט דיין גרויס און שטארק שיינקייט אויף אַלע ווָס זיצען אין דער וועלט און איטליכער ווָאס איז ווָארען גיווערקט זָאל וויסען אַז דו הָאסט אים גיווערקט און איטליכעס באשעפעניש זָאל פַר שטיין אַז דו הָאסט אים בּאשאפען און איטליכער ווָס הָט אַנְשָׁמָה זָאל זָאגען אַז גָאט דער גָאט פון די יִשְׂרָאֵל איז איין מֶלֶךְ און זיין קיניגרייך גיוועלטיגט אין אַלעמען. הייליג אונז מיט דיינע מִצְוֹת און גיב אונזער חֵלֶק אין דיין תּוֹרָה מאך אונז זאט פון דיין גוטקייט און מאך אונז פרייען מיט דיין הילף און ריינִיג אונזער הארץ צו דינען דיך מיט אֱמֶת ווָארום דו ביסט דער אֱמֶתֶר גָאט און דיינע רייד זענען אֱמֶת און דו לעבסט אייביג: געלויבט ביסטו גָאט קיניג אויף גָאר דער וועלט ער הייליגט (דעם שַׁבָּת און) די יִשְׂרָאֵל און דעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

רְצֵה גָאט אונזער גָאט הָאב דָאך איין וואויל גיפעלען אין דיין פָאלק יִשְׂרָאֵל און אין זייער תְּפִלָּה און מאך אום קערען די עֲבוֹדָה צום פאלעש פון דיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ און די קָרְבָּנוֹת פון די יִשְׂרָאֵל און זייער תְּפִלָּה וועסטו דענסטמָאל מְקַבֵּל זיין מיט גוטען ווילען און די עֲבוֹדָה פון דיין פָאלק יִשְׂרָאֵל וועט תָּמִיד זיין אָן גענומען מיט גוטען ווילען:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בית ישראל

וְתֶחֱזֶינָה אוּנ אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶען זָאלֶען זֶעהֶן אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ אוּם קֶערֶן קֵיין צִיּוֹן מִיט דֶר בַּארֶעמְהֶערְצִיקֵייט: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא קֶערְט אוּם זַיין שְׁכִינָה קֵיין צִיּוֹן:

מוֹדִים מִיר דַאנְקֶען דִיר דָס דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן צוּ אֵייבִּיג דוּ בִּיסְט דֶער שְׁטַארְקֶער פוּן אוּנְזֶער לֶעבֶּן דֶר בַּאשִׁיצֶער פוּן אוּנְזֶער הִילְף מִיר וֶועלֶען דִיר דַאנְקֶען אוּנ וֶועלֶען דַיין לוֹיבּ דֶר צֵיילֶען פוּן אֵיין דוֹר צוּם אַנְדֶערֶען פוּן וֶועגֶען אוּנְזֶער לֶעבֶּן דָס דָא אִיז אִיבֶּר גִיעֶנְטְפֶערְט אִין דַיין הַאנְט אוּנ פוּן וֶועגֶען אוּנְזֶערֶע נְשָׁמוֹת וָוס זַיי וֶוערֶען אַלֶע נַאכְט אִין דַיין הַאנְט בַּאהַאלְטֶען אוּנ פוּן וֶועגֶען דַיינֶע נִסִּים וָוס דוּ טוּסְט אַלֶע טָאג מִיט אוּנְז אוּנ אוֹיף דַיינֶע וואוּנְדֶער אוּנ דַיינֶע גוּטִיקֵייט וָואס זַייא זֶענֶען אַלֶע צַייט אָבִינְט אוּנ מָארְגֶען אוּנ מִיטֶען טָאג דוּ גוּטֶער גָאט דָאס דַיינֶע דֶער בַּארִימְקֵייט הָאבֶּען קֵיין עֶנְד נִיט אוּנ דוּ דֶער בַּארְמִיגֶער גָאט דָאס דַיינֶע חֲסָדִים לָאזֶען זִיךְ קֵיין מָאל נִיט אוּיס פוּן אֵייבִּיג הָאפֶען מִיר צוּ דִיר:

וְעַל אוּנ אוֹיף אַלֶע זַאכֶען זָאל גֶעלוֹיבְּט אוּנ דֶר הֵייבְּט וֶוערֶען דַיין נָאמֶען אוּנְזֶער קֵינִיג תָּמִיד צוּ אֵייבִּיג:

וּכְתוֹב אוּנ שְׁרַייבּ אָן צוּ אֵיין גוּטֶען לֶעבֶּען אַלֶע קִינְדֶער פוּן דִיא אָבוֹת וָוס דוּ הָאסְט מִיט זַיי כּוֹרֵת בְּרִית גִיוֶועזֶען:

וְכֹל אוּנ דִי דָא לֶעבֶּן טוּעֶן דִיךְ אֵייבִּיג לוֹיבֶּען אוּנ לוֹיבֶּען דַיין נָאמֶען מִיט אֱמֶת דוּ בִּיסְט דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶער הִילְף אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דָאס דַיין נָאמֶען אִיז גוּט אוּנ צוּ דִיר אִיז שֵׁיין צוּ לוֹיבֶּען:

שָׁלוֹם פִיל פְרֵייד זָאלְסְטוּ אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל טָאן צוּ אֵייבִּיקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט אֵיין מֶלֶךְ אֵיין הֶערְר אִיבֶּער אַלֶע פְרִיד אוּנ עֶס אִיז גוּט אִין דַיינֶע

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:
בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בית ישראל

אויגן צו בענטשן דיין פאלק ישראל אלע צייט און אלע שעה מיט דיין פריד: בספר אין בוך פון דעם לעבן בענטשונג אין פריד און גוטע פרנסה זאלן מיר געדאכט ווערן און אן געשריבען ווערן פאר דיר מיר און דיין גאנץ פאלק ישראל צו גוטען לעבען און צו פריד: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער דא מאכט דעם פריד:

אלהי מיין גאט איך בעט דיר היט מיין צונג פון שלעכטץ און מיינע לעפצן פון צו רייען פאלשקייט און אז איינער ווערט מיר שילטין זאל איך אים שווייגען און זאל אים ניט ענטפערן און זיך מאכען צו איטליכן מענטשן נידעריג אזו ווי די ערד עפין מיין הארץ אין דיין תורה און נאך דיינע מצות זאל מיין ווילן נאך יאגען און אלע די וואס טראכטען אויף מיר שלעכטין זאלסטו באלד זייער עצה פר שטערן און פר דארב זייערע גידאנקן טוא עס ווייל דיין רעכטע האנט טוא עס ווייל דיין הייליקייט טוא עס ווייל דיין תורה און ווייל דס דיינע גיליבטע זאלן אויס געצויגען ווערן פון זייערע צרות העלף מיט דיין רעכטע האנט און ענטפער מיר. די רייד פון מיין מויל און די גידאנקען פון מיין הארץ זאל זיין באוויליגט צו פר דיר גאט מיין שטארקר און מיין דר לייזער. דער וואס מאכט פריד אין זיין הימיל דר זאל מאכן פריד אויף אונז און אויף אלע ישראל און דרויף זאגט אמן:

יהי עס זאל זיין דער ווילן פאר דיר גאט אונזר גאט און גאט פון אונזערע עלטערן דס עס זאל געבויט ווערן דס בית המקדש באלד אין אונזערע טעג און גיב אונזער טייל אין דיין תורה און דארטען וועלן מיר דיך דינען מיט פארכט אזו ווי די טעג פון לאנג אן אז מיר זענן גיוועזן אין בית המקדש און אזוי ווי די ערשטע יארען און עס וועט גיזיסט זיין צו גאט דער קרבן מנחה פון יהודה און ירושלים וואס מיר וועלען ברענגען גלייך אז די טעג פון פאר מאלס און גלייך די פאריגע יארען:

וֶוען רֹאשׁ הַשָּׁנָה גֶעפַאלְט אוֹם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

וַיְכֻלּוּ, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ, אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

חזן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּמַאֲמָרוֹ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ. הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם רָצָה, לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד, בְּיִרְאָה וָפַחַד, וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת, וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי, וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג, זֵכֶר, לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

חזן אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ, מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ, יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

דִיא סְפָרַדִים זָאגִין דֶעם מִזְמוֹר פַאר קַדִּישׁ שָׁלֵם:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַייָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים, יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר, דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ

בית ישראל

לְדָוִד. צוּ גָאט אִיז דִי עֶרְד אוּנ דֶר פִילוּנְג דִי גַאנְצֶע וֶועלְט אוּנ דִי וָוס זִיצֶען אִין אִיר: כִּי דֶען עֶר בַּיי דִי יַמִּים הָט עֶר זִיא גִיגְרוּנְד פֶעסְט בַּיי דִי טַייכֶען הָט עֶר זִיא פֶעסְט גִיזֶעצְט: מִי וֶוער אִיז רָאוּי צוּ גֵיין אוֹיף גָאטְס בַּארְג דָס אִיז אִין דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ וֶוער גִיהֶער צוּ שְׁטֵיין אוֹיף זַיין הֵיילִיג אָרְט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: נְקִי וֶוער עֶס הָט רֵיינֶע הֶענְט פוּן גֶזֶל אוּנ הָט אַקְלָאר הַארְץ וָוס עֶר הָט נִיט גִישְׁוָוארֶען פַאלְשׁ בַּיי מִיר דָס זָאגְט גָאט אוּנ הָאט נִיט גִישְׁוָוארֶען פַאלְשׁ מִרְמָה צוּ זַיין לַייטֶען: יִשָּׂא דֶר וֶועט פוּן גָאט בָּרוּךְ הוּא נֶעמֶען אַבֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ וֶועט הָאבֶען גִינָאד פוּן גָאט זַיין הֶעלְפֶער: זֶה דָס מֵיינְט מֶען דֶר דוֹר וָואס פָארְשְׁטֵין אִים וָואס זֵיי בַּאגֶערִין צוּ שְׁטֵיין פַאר דִיר: שְׂאוּ וֶוערְט דֶר הֵייבֶּן אַייעֶר עֶלְצְטֶע טוֹיעֶרִין אוּנ וֶוערְט אוֹיף גִיהוֹיבִּין דִי טִירִין וָואס זֶענֶען פוּן אֵייבִּיג אוּנ אַזוֹי וֶועט קוּמֶען דֶער מֶלֶךְ וָואס גָאר דֶר כָּבוֹד גִיהֶער צוּ אִים: מִי וֶוער אִיז דָס

עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

ואח"כ יתפלל התפלה הזאת על הפרנסה שנוהגים לומר בלילי ר"ס ויוה"כ (והיא לקוחה מס' כף אחת להרחיד"א):

יְהִי רצון מלפניך יי אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שתתמלא רחמים ותחון עלינו למענך ולמען קדושת המזמור הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו וקדושת פסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו וסודותיו וקדושת השם הקדוש דקרנוסא (גי' חת"ך עם האותיות) היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפסוק נסה עלינו אור פניך ה' וכתבנו בספר פרנסה טובה וכלכלה שנה זו וכל שנה ושנה לנו וכל בני ביתנו כל ימי חיינו במילוי ובריוח בהיתר ולא באיסור בנחת ולא בצער ולא בעמל וטורח בשלוה והשקט ובטח בלי שום עין הרע ותזכנו לעבוד עבודת הקודש בלי שום טרדה ותפרנסנו פרנסה שלא יהיה בה שום בושה וכלימה ולא נצטרך למתנת בשר ודם כי אם לידך המלאה והרחבה ותצליחנו ותרויחנו בכל למודנו ובכל מעשה ידינו ועסקינו ויהיה ביתנו מלא ברכת ה' ונשבע לחם ונהיה טובים רחום חנון שומר תומך מציל ישר פודה (יכוין רח"ש תמי"ף) רחם עלינו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך שומע תפלה: (יכוין אוכף אראריתא כוז"ו אזבוגא):

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר,

---

בית ישראל

דֶער מֶלֶךְ הַכָּבוֹד דֶר שְׁטַארְקֶער גָאט אוּנ דֶר שְׁטַארְקֶער גָאט וָוס אִיז אַגִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ הֵייבְּט אוֹיף אֵייעֶר הֵויפְּט אִיר טִירִין אוּנ וֶוערְט דֶר הוֹיבְּ דִי טִירִין וָואס זֶענֶן אֵייבִּיג הֵיילִיג וָוארוּם עֶס וֶועט אַרַיין קוּמֶען דֶער מֶלֶךְ וָוס צוּ אִים גֶּיהֶערְט דֶר כָּבוֹד: מִי וֶוער אִיז דֶר מֶלֶךְ הַכָּבוֹד גָאט וָואס הֶעט שְׁט אוֹיבֶּען אוֹיף דִיא מַלְאָכִים אוּנ אוּנְטֶען אִיז עֶר דֶער מֶלֶךְ אוֹיף אֵייבִּיג:

יקראו בשמך, להפנות אליך, כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך, יי אלהינו. יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך, יקר יתנו. ויקבלו כלם, את עול מלכותך, ותמלוך עליהם, מהרה, לעולם ועד. כי המלכות, שלך היא, ולעולמי עד. תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך, יי. ימלוך לעולם ועד: ונאמר, והיה יי, למלך, על כל הארץ, ביום ההוא, יהיה, יי, אחד, ושמו אחד:

קדיש יתום

לדוד, יי, אורי וישעי, ממי אירא יי, מעוז חיי, ממי אפחד: בקרוב עלי, מרעים, לאכול את בשרי, צרי ואויבי לי המה, כשלו ונפלו: אם תחנה עלי, מחנה, לא יירא לבי, אם תקום עלי, מלחמה בזאת אני בוטח: אחת, שאלתי מאת יי, אותה אבקש, שבתי בבית יי, כל ימי חיי לחזות בנועם יי, ולבקר בהיכלו: כי יצפנני, בסכה, ביום רעה, יסתירני, בסתר אהלו בצור, ירוממני: ועתה, ירום ראשי, על אויבי סביבותי, ואזבחה באהלו, זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי: שמע יי, קולי אקרא, וחנני וענני: לך, אמר לבי, בקשו פני את פניך, יי אבקש: אל תסתר פניך, ממני אל תט באף, עבדך, עזרתי היית אל תטשני,

---

בית ישראל

לדוד יי אורי וישעי דוד המלך זאגט גאט איז מיין דר לייכטער און מיין העלפער פאר וועמען זאל איך מיך פארכטען גאט איז דם שטארקייט פון מיין לעבן פאר וועמען זאל איך מיך פארכטען: בקרוב אז עס טוען צו מיר גינעהענען שלעכטע צו עסין מיין לייב מיינע באליידיגער און מיינע פיינד זיי זענען גישטרויכילט גיווארין און זענען געפאלען פאר מיר: אם ווען עס וועט רוען אויף מיר חיילות טוט זיך ניט פארכטען מיין הארץ ווען עס וועט אויף מיר אויף שטיין איין שטרייט מיט דעם וואס אויבען גירעט איז פאר זיכער איך מיך: אחת איינס בעט איך ביי גאט דאס טוא איך בעטען איך זאל מוזען זיצען אין גאטס הויז אין בית המקדש אלע מיין לעבס טאג צו זעהן אין דר זיסקייט פון גאט און צו קומען אלע מארגענס פריא אין זיין היכל: כי דען ער טוט מיך בה..לטן אין זיין ביידעל פאר מיינע פיינד אין איין שלעכטן טאג ווען מיר איז שלעכט פון די שונאים טוט ער מיך בהאלטען אין דעם באהעלטעניש פון זיין גיצעלט ער טוט מיך דר הייבן אויף אהויכען שטיין פאר מיינע שונאים: ועתה און היינט אז ער הט מיר גיהאלפען פון די מלחמות טוט דר הייבען מיין קאפ אויף מיינע פיינד וואס זענען ארום מיר זיי זאלן שון מיט מיר קיין מלחמה ניט האלטען: ואזבחה און איך וועל שעכטען קרבנות אין זיין גיצעלט אין בית המקדש שעכטונג מיט שאלונג פון שופר איך טוא לויבן און איך טוא זינגען צו גאט: שמע הער צו גאט מיין קול וואס איך טוא רופן צו דיר און זייט זעליג מיך און ענטפער מיר: לך צו דיר גאט זאגט מיין הארץ השי״ת זאגט צו ישראל פארשטט און באגערט צו שטיין פאר מיר און איך דוד טוא אזו און בגער צו שטיין פאר דיר: אל דו

ואל תעזבני, אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויי, יאספני: הורני יי, דרכך, ונחני, בארח מישור למען, שוררי: אל תתנני, בנפש צרי כי קמו בי, עדי שקר, ויפח חמס: לולא האמנתי, לראות בטוב יי, בארץ חיים: קוה אל יי, חזק ויאמץ לבך וקוה, אל יי:

קדיש יתום

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל יציר נברא: לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא: ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלוך נורא: והוא היה, והוא הוה. והוא יהיה, בתפארה: והוא אחד ואין שני. להמשיל לו להחבירה: בלי ראשית, בלי תכלית. ולו העוז והמשרה: והוא אלי וחי גאלי. וצור חבלי בעת צרה: והוא נסי ומנוס לי. מנת כוסי ביום אקרא: בידו אפקיד רוחי. בעת אישן ואעירה: ועם רוחי גויתי. יי לי ולא אירא:

מען איז זיך נוהג ראש השנה בייא דער נאכט ווינשט איינער דעם אנדערען:

לזכר

לשנה טובה,
תכתב ותחתם:

לנקבה

לשנה טובה,
תכתבי ותחתמי:

לזכרים

לשנה טובה,
תכתבו ותחתמו:

לנקבות

לשנה טובה,
תכתבנה ותחתמנה:

צו איינעם זאגט מען: דו זאלסט געשריבען און געחתמת ווערן באלד צו א גוט יאר:

צוא אסאך זאגט מען: איר זאלט געשריבען און געחתמת ווערן באלד צו א גוט יאר:

בית ישראל

זאלסט ניט בהאלטען דיין פנים פון מיר דו זאלסט ניט נייגען מיט צארען דיין קנעכט פון מיינע שונאים דו ביסט דאך תמיד מיין העלפער געוועזען דו זאלסט מיך ניט פערלאזען גאט מיין העלפער: כי ווארום מיין פאטער און מוטער האבען מיך פערלאזט און גאט האט מיר צו זיך אריין גענומען: הורני ווייז מיר גאט דיין וועג און פיר מיך אין אגלייכען וועג פון וועגען מיינע נאך זעהר וואס זעהען אויס מיין שלעכץ: אל דו זאלסט מיך ניט איבער ענטפערען אין ווילען פון מיינע פיינד עס איז אויף געשטאנען אויף מיר פאלשע עדות וואס רעדען פון רוב: לולא ווען ניט ווייל איך האב געגלייבט און האב איין בטחון געהאט אויף השי"ת צו זעהען אין גוטסקייט פון גאט אין לעבעדיגען לאנד אין ארץ ישראל דאס האט מיר געהאלפען: קוה זאגט דוד צו איטליכען האף צו גאט שטארק דיך און דיין הארץ זאל דיך שטארקען מיט גרויס שטארקייט זאלסטו האפען צו גאט:

אז ראש הַשָּׁנָה גיפאַלט אום שַׁבָּת הייבט מען אָן יוֹם הַשִּׁשִּׁי:

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר,

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

על היין סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, אֶת (לשבת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ, וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ, וְקִיְּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ווען יום טוב גיפאַלט אום מוֹצָאֵי שַׁבָּת זאָגט מען ראָס פאַר שֶׁהֶחֱיָנוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ: שהחיינו

עס איז אַמִנְהָג אום ראש הַשָּׁנָה צו עסין פיש. אויך איז אַמִנְהָג צו עסין אַקאָפּ פון אַפיש. אויב פון אַשעפּס איז נאָך בעסער, אונ זאָל זאָגין יְהִי רָצוֹן שֶׁנִּהְיֶה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב, נאָך איז אַמִנְהָג צו עסין מערין גיקאָכטע אונ זאָל זאָגין יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּרְבּוּ זְכֻיּוֹתֵינוּ, מען זאָל עסין פעטע פליישׁ אונ זיסע זאַכן, ניט ביטערע אונ ניט זויערע מען זאָל נים עסין ניסי ראש הַשָּׁנָה ביי נאַכט נאָך דער הַמּוֹצִיא עסין, עסט מען איין עפּיל מיט האָניק אונ מען מאַכט ב״א פְּרִי הָעֵץ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

דער נאָך זאָגט מען דעם יְהִי רָצוֹן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:

מסכתא

ראש השנה

עם פי' רבינו עובדיה מברטנורא

ועם פירוש עברי טייטש

פרק א (א) אַרְבָּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים הֵם. בְּאֶחָד בְּנִיסָן רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַמְּלָכִים וְלִרְגָלִים. בְּאֶחָד בֶּאֱלוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַעְשַׂר בְּהֵמָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמְרִים בְּאֶחָד בְּתִשְׁרֵי. בְּאֶחָד בְּתִשְׁרֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַשָּׁנִים. וְלַשְּׁמִיטִּין. וְלַיּוֹבְלוֹת. לַנְּטִיעָה וְלַיְרָקוֹת. בְּאֶחָד

פ"א ארבעה ראשי שנים הם: למלכים. מלכי ישראל מונין להם מניסן שאם מלך בשבט או באדר משהגיע ניסן כלתה לו שנה. ומתחילין למנות לו שנה שניה ומקרא נפקא לן דמניסן מנינן להו דכתיב ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בנ"י מארמ"צ בשנה הד' בחודש זיו הוא החודש השני למלוך שלמה על ישראל. מקיש מלכות שלמה ליצ"מ מה יציאת מצרים מניסן מנינן לה אף למלכות שלמה מניסן מנינן לה. ולמלכי אוה"ע מונין מתשרי. והיינו דתנן לקמן בסמוך בא' בתשרי ר"ה לשנים כלומר לשנים של מלכי אוה"ע ונ"מ לפי שרגילין למנות זמן בשטרות לשנות המלך משנה שעמד בה משום שלום מלכות. ואם עמד מלך באדר וכתב לו הסופר בניסן שלאחר י"ג חודש. ניסן של שנה שניה כיון דניסן ר"ה למלכים ה"ל שטר מוקדם ופסול. משום דהאי ניסן של שנה שלישית הוא. ושטרי חוב המוקדמים פסולים. לפי שמגבה טורף לקוחות שלקחו השדה מן הלוה בין זמנו של שטר לזמן ההלואה שלא כדין שהרי קדמה מכירה להלואה. לפיכך קנסוהו לגבות גם מזמן ההלואה ואילך ולא גבי ממשעבדי: לרגלים. ה"ק רגל שבו שהוא פסח ר"ה לרגלים לענין הנודר שאם עברו שלשה רגלים משנדר ולא קיים נדרו עובר על בל תאחר. ור"ש אומר שאינו עובר על בל תאחר עד שיעברו עליו שלשה רגלים כסדרן וחג המצות תחלה כמו שהן סדורים במקרא בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ופסק הלכה משיעבור עליו רגל א' בלבד ולא הביא נדרו עובר בעשה דכתיב ובאת שמה והבאתם שמה עולותיכם וגו'. רגל הראשון שאתה בא אתה צריך להביא. ומשיעברו עליו שלש רגלים עובר על בל תאחר ואין הלכה כר"ש דבעי שלש רגלים כסדרן: ר"ה למעשר בהמה. שאין מעשרים מן הנולדין בשנה זו על הנולדין בחברתה. דכתיב עשר תעשר בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר דגן ואחד מעשר בהמה ואמר קרא שנה שנה ולא משנה זו על של חברתה: ר"א ור"ש אומרים בא' בתשרי. כיון דאתקש מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן ר"ה שלו תשרי אף מעשר בהמה ר"ה שלו תשרי. ואין הלכה כר"א ור"ש דאמרי בא' בתשרי. ות"ק סבר כיון דאתקש מעשר בהמה למעשר דגן דכתיב עשר תעשר מה מעשר דגן סמוך לגמרו עשורו. שהרי ר"ה שלו תשרי והוא סמוך לגמרו. שכל ימות החמה עומד בגורן להתיבש. אף מעשר בהמה נמי סמוך לגמרו עשורו דהיינו אחד באלול. שהבהמות יולדות באב שאז נגמר זמן עבורן. דהכי ילפינן מקרא. דכתיב לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר. אימתי לבשו כרים הצאן. כלומר שמתלבשות מהזכרים העולים עליהם ומתעברות. בזמן שעמקים יעטפו בר. דהיינו באדר שהזריעה צומחת ונכרת יפה. ויולדות באב. דזמן עבורה של בהמה דקה ה' חדשים. הלכך ר"ה של מעשר בהמה [בא'] באלול סמוך לגמרו: לשנים. לשני מלכי אוה"ע. כדפרישית לעיל: ולשמיטין וליובלות. משנכנס תשרי אסור לחרוש ולזרוע מן התורה: ולנטיעה. אם נטע אילן מ"ה יום קודם אחד בתשרי שהם שתי שבתות לקליטה. שהנטיעה נקלטת בשתי שבתות. ושלשים יום אחר הקליטה להחשב שנה. דשלשים יום בשנה חשובים שנה. הרי מ"ה יום. כשיגיע אחד בתשרי מונין לה שנה שניה משנות הערלה ולתשרי של שנה האחרת מונין לה שנה שלישית. ולאחר שנה שלישית כשיגיע א' בתשרי של שנה רביעית. אם חנטו בנטיעה זו פירות. עדיין הם אסורים משום ערלה. שאע"פ שתשרי ר"ה לנטיעה. ט"ו בשבט ר"ה לאילן. וזה כבר נעשה אילן. לפיכך אין שנתו מתחדשת לצאת מידי ערלה עד ט"ו בשבט. ומשם ואילך אם יחנטו בו פירות הם תורת רבעי עליהן. לאכלן בירושלים ובחמשה עשר בשבט לשנה הבאה יצאו מידי רבעי. פירות החונטים בה מכאן ואילך: ולירקות. למעשר ירק. שאין תורמין מן

פ"א אַרְבָּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים הֵם עֶס אִיז דָא פִיר צַייטֶען אִין יָאר. וָוס יֶעדֶע צייט אִיז אֵיין אָנְהֵייב יָאר צוּ אֵיין אַנְדֶער זַאךְ בְּאֶחָד בְּנִיסָן דֶר עֶרְשְׁטֶער טָאג אִין חוֹדֶשׁ נִיסָן רֹאשׁ וגו' אִיז אֵיין אָנְהֵייב יָאר צוּ דִי יוּדִישֶׁע קֶענִיגֶע וָוס זַיינֶען גִיוֶועזֶען. זַיין יָאר פוּן דִי מְלוּכָה וֶוערְט גִירֶעכֶנְט פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן. אַפִילוּ עֶר אִיז גִיוָוארִין אַמֶלֶךְ עֶרֶב רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן. הֵייסְט דֶר טָאג אַיָאר. אוּנ פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן וֶוערְט שׁוֹין גִירֶעכִינְט דָאס אַנְדֶערֶע יָאר וְלִרְגָלִים אוּנ צוּ יוֹם טוֹב. דֶר יוֹם טוֹב וָוס אִיז אִין חוֹדֶשׁ נִיסָן (פֶּסַח) וֶוערְט גִירֶעכֶנְט אַאָנְהֵייב יָאר צוּ דִי יָמִים טוֹבִים בְּאֶחָד בֶּאֱלוּל דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג אִין חוֹדֶשׁ אֱלוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וגו' אִיז אַאָנְהֵייב יָאר צוּ מַעֲשֶׂרִין בְּהֵמוֹת. מֶען טָאר נִיט מַעֲשֶׂרִין דִי בְּהֵמוֹת וָוס זַיינֶען גִיבָּארִין פַר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל אוֹיף דִי וָוס זַיינֶען גִיבָּארִין אִין חוֹדֶשׁ אֱלוּל. אוּנ נִיט פוּן דִי וָוס זַיינֶען גִיבָּארִין אִין חוֹדֶשׁ אֱלוּל אוֹף דִי וָוס זַיינֶען גִיבָּארִין פַר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוּנ רַבִּי שִׁמְעוֹן זָאגִין דֶר עֶרְשְׁטֶער טָאג אִין תִּשְׁרֵי אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ מַעֲשֶׂרִין בְּהֵמוֹת מֶען טָאר נִיט מַעֲשֶׂרִין דִי בְּהֵמוֹת וָוס זַיינֶען גִיבָּארִן פַר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי אוֹיף דִי וָוס זַיינֶען גִיבָּארִין אִין חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי. אוּנ נִיט פוּן דִי וָוס זַיינֶען גִיבָּארִין אִין חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי אוֹף דִי וָוס זַיינֶען גִיבָּארִין פַר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי בְּאֶחָד בְּתִשְׁרֵי דֶר עֶרְשְׁטֶער טָאג אִין תִּשְׁרֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַשָּׁנִים אִיז אַאָנְהֵייב יָאר גִיוֶועזֶען גִירֶעכִינְט צוּ דִי מְלָכִים פוּן דִי אוּמוֹת. אַז עֶר אִיז גִיוָוארִין אַמֶלֶךְ אַפִילוּ עֶרֶב רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי. הֵייסְט דֶער טָאג אַיָאר. אוּנ פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי וֶוערְט שׁוֹין גִירֶעכִינְט דָס אַנְדֶערֶע יָאר וְלַשְּׁמִיטִּין וְלַיּוֹבְלוֹת שְׁמִיטָּה אוּנ יוֹבֵל הֵייבְּט זִיךְ אָן פוּן עֶרְשְׁטִין טָאג אִין תִּשְׁרֵי וְלַנְּטִיעָה אוּב מֶען הָט גִיפְלַאנְצְט אַבּוֹים פִינְף אוּנ פֶערְצִיג טָאג פַר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי הֵייסְט שׁוֹין דָס אַיָאר. אוּנ אַז עֶס קוּמְט אִיבֶּר צְוֶויי יָאר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי. הָאבִּין זִיךְ שׁוֹין אוֹיס גִילָאזְט דִי דְרַיי יָאר עָרְלָה. נָאר דִי פֵּירוֹת וָוס אוֹיף דֶעם בּוֹים דֶערִיטֶן רֹאשׁ הַשָּׁנָה זַיינֶען נָאךְ עָרְלָה בִּיז פוּפְצֶען טָאג אִין שְׁבָט אוּנ דִי וָוס וַואקְסֶען נָאךְ פוּפְצֶן טָאג אִין שְׁבָט. דַארְף מֶען פִירִין אִין ירוּשָׁלַיִם. בִּיז אִיבֶּר אַיָאר פוּפְצֶען טָאג אִין שְׁבָט. דֶער נָאךְ מֶעג מֶען שׁוֹין עֶסִין דִי פֵּירוֹת אִין אַלֶע עֶרְטֶער וְלַיְרָקוֹת מֶען טָאר נִיט גֶעבֶּן מַעֲשֵׂר פוּן דִי גְרִינְוַוארְג וָוס אִיז גִיקְלִיבֶּן גִיוָוארְען פַר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי אוֹיף דִי וָוס אִיז

בִּשְׁבָט רֹאשׁ הַשָּׁנָה לָאִילָן כְּדִבְרֵי בֵּית שַׁמַּאי. בֵּית הִלֵּל אוֹמְרִים בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ: (ב) בְּאַרְבָּעָה פְרָקִים הָעוֹלָם נִדּוֹן. בְּפֶסַח עַל הַתְּבוּאָה. בַּעֲצֶרֶת עַל פֵּרוֹת הָאִילָן. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּל בָּאֵי הָעוֹלָם עוֹבְרִין לְפָנָיו כִּבְנֵי מָרוֹן. שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ל"ג) הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. וּבֶחָג נִדּוֹנִין עַל הַמָּיִם: (ג) עַל שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים הַשְּׁלוּחִין יוֹצְאִין. עַל נִיסָן מִפְּנֵי הַפֶּסַח. עַל אָב מִפְּנֵי הַתַּעֲנִית. עַל אֱלוּל מִפְּנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה. עַל תִּשְׁרֵי מִפְּנֵי תַקָּנַת הַמּוֹעֲדוֹת. עַל כִּסְלֵו מִפְּנֵי חֲנֻכָּה. וְעַל אֲדָר מִפְּנֵי הַפּוּרִים. וּכְשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. יוֹצְאִין אַף עַל אִיָּר. מִפְּנֵי פֶּסַח קָטָן: (ד) עַל שְׁנֵי חֳדָשִׁים מְחַלְּלִין אֶת הַשַּׁבָּת. עַל נִיסָן. וְעַל תִּשְׁרֵי. שֶׁבָּהֶן. הַשְּׁלוּחִין יוֹצְאִין לְסוּרְיָא. וּבָהֶן מְתַקְּנִין אֶת הַמּוֹעֲדוֹת. וּכְשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם מְחַלְּלִין אַף עַל כֻּלָּן. מִפְּנֵי

הירק הנלקט לפני ר"ה. על הירק הנלקט אחר ר"ה: ר"ה לאילן. לענין מעשר פירות. שאין מעשרין פירות אילן שחנטו קודם שבט. על שחנטו לאחר שבט דבאילן אזלינן בתר חנטה. אי נמי נפקא מינה לענין שנה שלישית של שמטה. שנוהג בה מעשר עני. שאותן פירות שחנטו מר"ה של שנה שלישית עד שבט דנין אותן כפירות של שנה שני' שעברה ונוהג בהן מעשר ראשון ומעשר שני. ומשבט ואילך נוהג בהן מעשר ראשון ומעשר עני: ב בארבעה פרקים. בשנה: בפסח על התבואה. מדאמרה תורה הביאו לפני עומר בפסח כדי שאברך לכם תבואה שבשדות. מינה ידעינן דבפסח נידונים על התבואה: בעצרת על פירות האילן. מדאמרה תורה הביאו לפני שתי הלחם בעצרת כדי שאברך לכם פירות האילן ותטה עץ קריה רחמנא. דכתיב ומעץ הדעת טוב ורע. כמ"ד עץ שאכל אדה"ר חטה היה: כבני מרון. כבני אמריא. ככבשים הללו שמוציאין אותן בפתח קטן זה אחר זה לעשרן. ואין שנים יכולין לצאת כאחד: היוצר יחד לבם. ה"ק היוצר ורואה הקב"ה רואה יחד לבם ומבין אל כל מעשיהם שאע"פ שעוברים לפניו אחד אחד. מ"מ כולן נסקרים בסקירה אחת: ובחג נידונים על המים. מדאמרה תורה נסכו לפני מים בחג: ג השלוחין יוצאין. כשקדשו ב"ד את החודש. שולחין ומודיעין לגולה יום שקדשוהו. אם ביום שלשים וחדש שעבר מלא ושלוחי ב"ד אין מחללין לא את השבת ולא את יו"ט: על אב מפני התענית. ט' באב לפי שהוכפלו בו צרות יותר מאחר תעניות: ועל אלול מפני ר"ה. מודיעין מתי אלול. ועושין ר"ה ביום שלשים לאלול בגולה. דרוב שנים אין אלול מעובר. ואע"פ שספק בידם שמא יעברוהו בית דין. אי אפשר להם לדעת. ועל כרחן הולכים אחר רוב שנים. ואם לא ידעו מתי מתחיל [אלול] לא ידעו יום ל' שלו: ועל תשרי מפני תקנת המועדות. לאחר שקדשו בית דין לתשרי. השלוחין יוצאין ליום המחרת והולכין עד מקום שיכולין להגיע עד החג. ומודיעין אותם אם עיברו בית דין את אלול אם לאו. כדי שלא יהא לבן נוקפן ביוה"כ ובסוכות: פסח קטן. פסח שני: ד מחללין את השבת. עדים שראו את החדש. כדי לילך ולהודיע לבית דין: שבהם שלוחי בית דין יוצאים לסוריא. להודיע לגולה יום קביעתם הילכך תשיבו. ומן התורה מחללין על כלן. אבל רבנן אסרו. לפי שאין תיקון המועדות תלוי בהן.

גִיקְלִיבְּן גִיוָוארִין נָאךְ רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי בְּאֶחָד בִּשְׁבָט דֶעם עֶרְשְׁטִין טָאג אִין שְׁבָט רֹאשׁ הַשָּׁנָה לָאִילָן אִיז אַאָנְהֵייבּ יָאר צוּ בֵּיימֶר. מֶען טָאר נִיט גֶעבִּין מַעֲשֵׂר פוּן דִי פֵּירוֹת וָוס הָאבִּין גֶעבְּלִיהְט פַר דֶעם עֶרְשְׁטִין טָאג אִין שְׁבָט אוֹיף דִי וָוס הָאבֶּן גִבְּלִיהְט נָאךְ דֶעם עֶרְשְׁטִין טָאג אִין שְׁבָט כְּדִבְרֵי בֵּית שַׁמַּאי אַזוֹ זָאגִין בֵּית שַׁמַּאי. בֵּית הִלֵּל זָאגִין דֶעם פוּפְצֶעטִין טָאג אִין שְׁבָט אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ בֵּיימֶער: (ב) בְּאַרְבָּעָה פְרָקִים אִין פִיר צֵייטֶן אִין יָאר וֶוערְט דִי וֶועלְט גִימִשְׁפֶּט בְּפֶסַח אוּם פֶּסַח מִשְׁפֶּט מֶען אוֹיף תְּבוּאָה בַּעֲצֶרֶת וכו' שְׁבוּעוֹת מִשְׁפֶּט מֶען אוֹיף פֵּירוֹת פוּן בּוֹימֶר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וכו' אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה גֵייעֶן אַלֶע מֶענְטְשִׁין וָוס זַיינֶען גִיקוּמֶן אוֹיף דֶער וֶועלְט פַאר גָאט אַזוֹ וִוי שֶׁעפְּסִין שֶׁנֶּאֱמַר אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט הַיּוֹצֵר דֶר בַּשֶׁעפֶר זֶעהְט אַלֶע הֶערְצֶר צוּ נַאמֶן מִיט אֵיין מָאל הַמֵּבִין וגו' עֶר פַר שְׁטֵייט אַלְץ וָוס זֵיי טוּעֶן וּבֶחָג וגו' אוּנ סֻכּוֹת וֶוערְט מֶען גִמִשְׁפֶּט אוֹיף וַואסֶר אוֹיף רֶעגֶן: (ג) עַל אוֹיף זֶעקְס חֳדָשִׁים אִין יָאר הַשְּׁלוּחִין גֵייעֶן אַרוֹיס שְׁלוּחִים פוּן בֵּית דִין אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָן צוּ זָאגֶען וֶועלְכֶען טָאג מֶען הָט גִימַאכְט רֹאשׁ חוֹדֶשׁ עַל נִיסָן אוֹיף נִיסָן גֵייעֶן זֵיי זָאגֶן מִפְּנֵי הַפֶּסַח מֶען זָאל וִויסֶן וֶוען צוּ מַאכֶן פֶּסַח עַל אָב אוֹיף אָב גֵייעֶן זֵיי זָאגֶן מִפְּנֵי הַתַּעֲנִית מֶען זָאל וִויסֶן וֶוען צוּ פַאסְטֶען תִּשְׁעָה בְּאָב עַל אֱלוּל אוֹיף אֱלוּל גֵייעֶן זֵיי זָאגֶען מִפְּנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מֶען זָאל וִויסֶען וֶוען רֹאשׁ הַשָּׁנָה וֶועט זַיין. דֶר דְרַייסִיגְסְטֶער טָאג אִין אֱלוּל אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל תִּשְׁרֵי אוֹיף תִּשְׁרֵי גֵייט מֶען זָאגֶען מִפְּנֵי מֶען זָאל מַאכֶין רִיכְטִיג דִי יָמִים טוֹבִים. יוֹם כִּפּוּר אוּנ סֻכּוֹת עַל כִּסְלֵו אוֹיף כִּסְלֵו גֵייט מֶען זָאגֶן מִפְּנֵי חֲנֻכָּה מֶען זָאל וִויסֶן וֶוען צוּ מַאכֶן חֲנוּכָּה וְעַל אֲדָר אוּנ אוֹיף אֲדָר גֵייט מֶען זָאגֶען מִפְּנֵי הַפּוּרִים מֶען זָאל וִויסֶן וֶוען צוּ מַאכֶן פּוּרִים וּכְשֶׁהָיָה וכו' אַז דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִישְׁטַאנֶן יוֹצְאִין וגו' אִיז מֶען אַרוֹס גִיגַאנְגֶן אוֹיף רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אִיָּיר אוֹךְ מִפְּנֵי מֶען זָאל וִויסֶן צוּ מַאכֶן דֶעם פֶּסַח שֵׁנִי: (ד) עַל שְׁנֵי אוֹיף צְוֵויי חֳדָשִׁים אִין יָאר מְחַלְּלִין זַיינֶן דִי עֵדוּת וָוס הָאבֶּן גִיזֶעהֶן דִי נַייעֶ לְבָנָה מְחַלֵּל שַׁבָּת אוּנ גֵייעֶן זָאגֶן צוּם בֵּית דִין. וֶועלְכֶע צְווֵיי חֳדָשִׁים עַל נִיסָן אוֹיף נִיסָן וְעַל תִּשְׁרֵי אוּנ אוֹיף תִּשְׁרֵי שֶׁבָּהֶן אִין זֵיי. אִין דִי צְווֵיי חֳדָשִׁים הַשְּׁלוּחִין גֵייעֶן דִי שְׁלוּחִים פוּן בֵּית דִין בִּיז סוּרְיָא אָן צוּ זָאגֶען וֶוען עֶס אִיז גִיוֶוען רֹאשׁ חוֹדֶשׁ וּבָהֶן וכו' וָוארוּם אִין דִי צְוֵוייא חֳדָשִׁים וֶוערֶין גִימַאכְט אַלֶע יָמִים טוֹבִים וּכְשֶׁהָיָה וכו' אַז דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִישְׁטַאנֶן מְחַלְּלִין הָט מֶען מְחַלֵּל שַׁבָּת גִיוֶוען אוֹיף אַלֶע חֳדָשִׁים. אָן צוּ זָאגֶען דֶעם בֵּית דִין וֶוען מֶען הָט גִיזֶעהֶן דִי נַייעֶ לְבָנָה מִפְּנֵי מֶען זָאל מַקְרִיב

תקנת הקרבן: (ה) בין שנראה בעליל בין שלא נראה בעליל. מחללין עליו את השבת. רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת: (ו) מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועכבן רבי עקיבא בלוד. שלח לו רבן גמליאל אם מעכב אתה את הרבים. נמצאת מכשילן לעתיד לבא: (ז) אב ובנו שראו את החדש. ילכו. לא שמצטרפין זה עם זה אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף השני עם אחר. רבי שמעון אומר אב ובנו. וכל הקרובין כשרין לעדות החדש. אמר רבי יוסי מעשה בטוביה הרופא שראה את החדש בירושלים. הוא ובנו ועבדו משוחרר. וקבלו הכהנים אותו ואת בנו. ופסלו את עבדו. וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו ואת עבדו ופסלו את בנו: (ח) אלו הן הפסולין. המשחק בקוביא. ומלוה ברבית. ומפריחי יונים. וסוחרי שביעית. ועבדים. זה הכלל. כל עדות שאין האשה כשרה לה. אף הן אינן כשרין לה: (ט) מי שראה את החדש ואינו יכול להלוך מוליכין אותו על החמור. ואפילו במטה. ואם צודה להם לוקחין בידם.

אבל בני חדשים אלו העמידו על דין תורה. שכל המועדות תלוין בהן: תקנת הקרבן. של ר"ח שיהא קרב בזמנו: ה בעליל. למעלה מן הארץ הרבה שהכל רואים אותה: ושלא בעליל. למטה בשפולו של רקיע סמוך לארץ והאדמומית החמה מכסה אותה ואינה נכרת כל כך: אין מחללין. דודאי ראו אותה בירושלים. ואין הלכה כר' יוסי: ו ממ' זוג. כתי עדים זוג אחר זוג: ועכבן ר"ע. שלא היה לב"ד צורך בהן: נמצאת מכשילן לעתיד לבא. שימנעו מלבוא להעיד כשיראו שדבריהם לא נשמעו. והלכה כר"ג: ז אב ובנו וכל הקרובים כשרים לעדות החדש. דאמר (לו) רחמנא למשה ולאהרן החדש הזה לכם. עדות זו של חדש תהא כשרה בכם. ואע"פ שאתם אחים. ורבנן דפליגי עליה אמרי החדש הזה לכם. עדות זו תהא מסורה לכם. לגדולים שבדור כמותכם ואין הלכה כר"ש: ח משחק בקוביא. עלמות שמשחקים בהן בערבון ואמור רבנן אסמכתא לא קני והרי הן גזלנים מדרבנן: ומלוה ברבית. לא קרוי גזלן דאורייתא למפסליה דהא מנפשיה יהיב ליה: ומפריחי יונים. היינו כעין קוביא אם תקדמה יונך ליוני: וסוחרי שביעית. שעושין סחורה בפירות שביעית. ורחמנא אמר לאכלה ולא לסחורה. ולפי שנחשדו כל אלו לעבור על דת מחמת ממון. חשודים להיות מעידים שקר על שוחד: ועבדים. פסולים דאורייתא הם ק"ו מאשה: עדות שאין האשה כשרה לה. לפי שיש עדות שהאשה כשרה כגון להעיד לאשה שמת בעלה. להתירה לינשא לזרים. וכן להעיד על סוטה שנטמאת שלא תשתה. והנך פסולין דרבנן נמי כשרים. אבל פסולין בעבירה מן התורה. לא הכשירו חכמים בעדות אשה. ואע"פ שהכשירו העבד והאשה שהן פסולין לעדות מן התורה: ט ואפי' [illegible].

זיין דעם קרבן פון ראש חודש אין די צייט: (ה) בין סיי די נייע לבנה איז [illegible] בין וכו׳ סיי זיא איז ניט קלאר גיזעהן גיווארין מחללין עליו איז מען מחלל שבת צו גיין זאגן צום בית דין. רבי יוסי זאגט אם אוב די לבנה איז קלאר גיזעהן גיווארן. הט מען איר גיוויס גיזעהן אין ירושלים. דריבער אין וכו׳ טאר מען ניט מחלל שבת זיין צו גיין אין ירושלים: (ו) מעשה וגו׳ עס הט גיטראפין אז מער ווי פערציג פאר עדות זיינען גיגאנגען עדות זאגן אויף די נייע לבנה אין ירושלים. ועכבן הט ר׳ עקיבא זיי פר האלטין אין לוד שלח וכו׳ הט רבן גמליאל גישיקט צו ר׳ עקיבא אם וכו׳ אוב דו וועסט אויף האלטין די עדות ווייל זיי זיינען פיל נמצאת וכו׳ וועסטו זיי אבהאלטין אויף די צייט ווס וועט קומען. אז זיי וועלען ניט קומען עדות זאגין. טאמר וועלען נייא דארפין צוריק גיין לוידיג. ווייל מען וועט זיי ניט אויס הערען: (ז) אב וכו׳ ווען א פאטער מיט א זון האבן גיזעהן די נייע לבנה זאלין זיי גיין עדות זאגן לא וכו׳ ניט זיי באהעפטין זיך ביידע. דער פאטער מיט דעם זון. מען זאל זיי אן נעמן ביידע פאר איין פאר עדות אלא וכו׳ נאר אוב איינר פון זייא וועט פסול ווערין יצטרף השני וועט זיך באהעפטין דר אנדערער מיט איין אנדערין זיי זאלן זיין צוויי עדות. ר [illegible] זאגט אב ובנו א פאטער מיט א זון וכל הקרובים אונ אלע נאהנטע דהיינו צוויי ברידר כשרין זיינען כשר עדות צו זאגן אויף די נייע לבנה אמר רבי יוסי ר׳ יוסי הט גיזאגט מעשה עס הט גיטראפן ביי דעם דאקטר טוביה שראה וגו׳ ער הט גיזעהן די נייע לבנה אין ירושלים הוא ובנו ער אונ זיין זון אונ זיין עבד כנעני ווס ער הט אים פריי גימאכט וקבלו וכו׳ האבן די כהנים אן גינומען פר עדות אים מיט זיין זון ופסלו אונ דעם קנעכט ניט וכשבאו וכו׳ אז זיי זיינען גיקומן פר דעם בית דין וקבלו אותו האבן זיי אן גינומן פר עדות אים מיט זיין קנעכט ופסלו אונ זיי האבן גיזאגט אז דר זון איז פסול: (ח) אלו הן די מענטשין זיינען פסול צו עדות מדרבנן המשחק בקוביא אז ער שפילט אין קארטען ומלוה אונ אז ער פר בארגט געלט אויף פראצענט ומפריחי די ווס מאכן פליהען טויבין. זיי וועטין זיך וועמעס טוב עס וועט גישווינדר פליהען זאל דר אנדערר אים געבן אזו פיל ווי זיי האבן אפ גירעט צווישין זיך וסוחרי אונ די ווס האנדלן מיט פירות ווס הט גיוואקסן דם זיבעטע יאר אין שמיטה ועבדים אונ קנעכט כנענים זה דם איז דר כלל כל וכו׳ צו אלע זאכן ווס א אשה איז ניט כשר עדות צו זאגן אף וכו׳ זיינען די אלע אויך ניט כשר עדות צו זאגן: (ט) מי שראה אז איינר הט גיזעהן די נייע לבנה ואינו אונ ער קען ניט גיין מוליכין אותו בירם

מקלות. ואם היתה דרך רחוקה לוקחין בידם מזונות. שעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת ויוצאין לעדות החדש. שנאמר (ויקרא כ"ג) אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם:

פרק ב (א) אם אינן מכירין אותו משלחין אחר עמו להעידו. בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם. משקלקלו המינין התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירין: (ב) בראשונה היו משיאין משואות. משקלקלו הכותים התקינו שיהו שלוחין יוצאין: (ג) כיצד היו משיאין משואות. מביאין כלנסאות של ארז ארוכין. וקנים ועצי שמן ונעורת של פשתן. וכורך במשיחה. ועולה לראש ההר ומצית בהן את האור. ומוליך ומביא ומעלה ומוריד. עד שהוא רואה את חברו שהוא עושה כן בראש ההר השני. וכן בראש ההר השלישי: (ד) ומאין היו משיאין משואות. מהר המשחה לסרטבא. ומסרטבא

הורג. כמו ואתה צודה את נפשי לקחתה: שנאמר אלה מועדי ה'. וכל מקום שנאמר מועד. במועדו. דוחה את השבת:

פ"ב אם אינן מכירין אותו. אם אין ב"ד מכירין את העד אם נאמן וכשר הוא: משלחין. בית דין שבעירו: אחר עמו. זוג אחר של עדים להעיד עליו לפני ב"ד הגדול שמקדשין את החודש: משקלקלו המינין. ששכרו עדי שקר להטעות את החכמים: ב היו משיאין משואות. לאחר שקדשו החודש ולא היו צריכין לשגור שלוחין לשלוח לגולה ולהודיע שהמשואות היו מודיעין אותן: משקלקלו הכותים. והשיאו גם הם משואות שלא בזמן להטעות. לפי שב"ד לא היו משיאין משואות אלא על החודש שנתקדש ביום שלשים. וכשלא היו משיאין לערב של יום שלשים. הכל יודעים שהחודש מעובר. ופעם אחת עיברו ב"ד את החודש. ולא עשו משואות לערב של יום שלשים. והכותים השיאו בהרים שלהם והטעו בני הגולה לעשות חסר: ג כלונסאות. עצים ארוכים גבוהים. תרגום נס כלונס. כדי שיראו למרחוק: וקנים ועצי שמן ונעורת של פשתן. כל אלו מרבים שלהבת: ד מהר המשחה. הר הזיתים שהוא נגד ירושלים במזרחה: כל הגולה. בני בבל: כמדורת

מען אים אויף א אייזיל ואפילו במטה אפילו אין אבעט טראגט מען אים ואם צודה להם אוב גזלנים לויערין אויף זיי לוקחין בידם מקלות נעמן זיי שטעקנס אין די הענד ואם וכו' אויב די וועג איז וייט גיוועזן לוקחין בידם מזונות נעמן זיי מיט זיך עסין שעל וכו' וואס מען דארף אנאכט מיט אטאג מחללין את השבת איז מען מחלל שבת ויוצאין לעדות החודש אונ מען גייט עדות זאגען אויף די נייע לבנה שנאמר ווארום די תורה זאגט אלה מועדי ה' דאס זיינען די ימים טובים פון גאט אשר תקראו אותם במועדם וואס איר זאלט זייא רופין אין זייער צייט:

פ"ב (א) אם אוב דם בית דין פון ירושלים קענען ניט דעם עדות צו ער איז אערליכר מאן משלחין כו' שיקט דאס בית דין פון זיין שטאט אאנדער פאר עדות. זייא זאלין עדות זאגין אויף דעם מענטש וואס זאגט עדות אויף די נייע לבנה אז ער איז אערליכר מאן בראשונה אין אנהייב היו וכו' הט מען אן גינומען דם עדות אויף די נייע לבנה פון יעדין מענטש משקלקלו וויא די אפיקורסים האבן קיילע גמאכט. זיי פלעגין דינגען פאלשע עדות זיי זאלין נארין דיא בית דין התקינו הט דם בית דין גימאכט אתקנה שלא וכו' זיי זאלין ניט אן נעמן קיין עדות נאר פון די מענטשן וואס מען קען זיי: (ב) בראשונה וכו' אין אן הייב פלעגט מען אן צינדין פייער אויף די הויכע בערג מען זאל וויסן אין גאנץ ארץ ישראל ווען דם בית דין הט גימאכט ראש חודש. אוב דם בית דין הט גימאכט ראש חודש דעם דרייסיגסטין טאג הט מען די נאכט וואס נאך דעם דרייסיגסטען טאג אן גיצונדן פייער אויף די בערג. האבן אלע גיוויסט אז דער טאג איז גיוועזן ראש חודש. אונ פון דעם טאג הט מען אין ניסן אונ תשרי גיציילט צו יום טוב. אונ אוב די נאכט הט ניט גיברענט קיין פייער הט מען גיוואוסט אז ראש חודש וועט זיין מארגען משקלקלו וויא די כותים האבען קיילע גימאכט. אז דיא בית דין האט ניט גימאכט ראש חודש דעם דרייסיגסטין טאג האבן זיי ניט גיצונדן פייער. האבן די כותים גיצונדן פייער צו נארן די יודין זיי זאלן מיינען אז היינט איז גיוועזן ראש חודש. זיי זאלן ניט מאכן יום טוב צו דר צייט. האבן די בית דין גמאכט אתקנה מען זאל גאר ניט צינדן פייער. נאר שיהו מען זאל שיקן שלוחים אין יעדר שטאט אן זאגן ווען זיי זאלן מאכן יום טוב: (ג) כיצד וכו' וויא הט מען גיצונדען די פייער מביאין וכו' מען פלעגט ברייגגען שטעקנס פון מענען בוימר גאנץ לאנגע וקנים אונ דינע שטעקליך אונ פעטע האלצין ונעורת אונ די שטעקליך וואס פאלט ארום פון פלאקס ווען מען קלאפט זיי וכורך אונ ער הט דם ארום גיוויקלט מיט אשנירל אויף דעם גרויסן שטעקין ועולה אונ איז ארוף גיגאנגן אויף דעם שפיץ בארג ומצית וכו' אונ ער הט אן גיצונדן אין זיי פייער ומוליך אונ ער הט דעם שטעקין מיט פייער גיפירט פון זיך אונ גיבראכט צו זיך ומעלה אונ הט אויף גיהובען ומוריד אונ אראפ גילאזין עד וכו' ביז ער הט גיזעהן זיין חבר טוט בראש אויף דעם שפיץ פון אנדערן בארג וכן וכו' אונ אזו אויף דעם שפיץ פון דריטן בארג: (ד) ומאין וכו' אינ פון וועלכע בערג הט מען גיצונדן

לגרופינא. ומגרופינא לחורן. ומחורן לבית בלתין. ומבית בלתין לא זזו משם. אלא מוליך ומביא מעלה ומוריד. עד שהיה רואה כל הגולה לפניו כמדורת האש: (ה) חצר גדולה היתה בירושלים ובית יעזק היתה נקראת. ולשם כל העדים מתכנסין. ובית דין בודקין אותם שם. וסעודות גדולות עושין להם בשביל שיהו רגילין לבא. בראשונה לא היו זזין משם כל היום. התקין רבן גמליאל הזקן שיהו מהלכין אלפים אמה לכל רוח. ולא אלו בלבד. אלא אף החכמה הבאה לילד. והבא להציל מן הדלקה ומן הגיס ומן הנהר ומן המפולת. הרי אלו כאנשי העיר. ויש להם אלפים אמה לכל רוח: (ו) כיצד בודקין את העדים. זוג שבא ראשון בודקין אותו ראשון. ומכניסין את הגדול שבהן ואומרים לו אמור כיצד ראית את הלבנה. לפני החמה או לאחר החמה. לצפונה או לדרומה. כמה היה גבוה. ולאין היה נוטה. וכמה היה רחב. אם אמר לפני החמה לא אמר כלום. ואחר כך היו מכניסין את השני ובודקין אותו אם נמצאו דבריהם מכוונים. עדותן קיימת. וכל שאר הזוגות. שואלין אותם ראשי דברים. לא שהיו צריכין להן

אש. שכל אחד ואחד נוטל אבוקה ומעלה לראש גגו: ה לא היו זזים משם כל היום. שעדים שבאו חוץ לתחומן בשבת ובאו להעיד. שהיוצא חוץ לתחום אין לו אלא ד׳ אמות: ו לפני החמה או לאחר החמה. פגימתה של לבנה לפני החמה. נוטה לצד החמה או לצד אחר. ועלה קתני כיפא אם אמר לצד החמה לא אמר כלום. שמעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה דלעולם החלק המאיר ממנה נוטה לצד השמש. והחלק הפגום נוטה לצד האחר: בצפונה או בדרומה. שהלבנה מתרחקת מן השמש פעם לצד צפון ופעם לצד דרום. ואם ידעו בית דין בדרך שהשכון שבאותו זמן ראוי שתהיה לצד צפון. ואמרו העדים שראוה נוטה לצד דרום או איפכא. בידוע שעדי שקר הן: כמה היה גבוה מן הארץ. לפי ראות עיניהם. אם אמר אחד מן העדים גבוה שתי קומות. והאחד אמר שלש. עדותן קיימת. אחד אומר שלש. ואחד אומר חמש. עדותן בטלה: ולאין היה נוטה. הראשי הפגימה. לאיזה צד נוטין. לצד צפון או לצד דרום: וכמה היה רחב. שהלבנה משתנה בשורה.

דס פייער מהר פון דעם בארג וואס הייסט הר הזיתים צום בארג סרטבא ומסרטבא אונ פון בארג סרטבא צום בארג גרופינא ומגרופינא אונ פון בארג גרופינא צום בארג חורן ומחורן אונ פון בארג חורן צום בית בלתין ומבית בלתין אונ פון בית בלתין האבן זיי זיך ניט גערירט אלא נאר ער הט געפירט דס פייער פון זיך אונ צו זיך ומעלה ער הט אים אויף גיהויבן אונ אראפ גילאזין עד ביז ער הט גיזעהן אז כל גאנץ בבל איז גיוועזן פאר אים ווי אפלאם פייער. ווייל יעדער איז ארויף גיגאנגן מיט אפלאם אויף זיין דאך: (ה) חצר אגרויסער הויף איז גיוועזן אין ירושלים ובית יעזק מען הט אים גירופן בית יעזק ולשם וכו׳ אונ דארט אין דעם הויף פלעגין זיך אלע עדות פערזאמלען ובית דין אונ די בית דין הט דארט אום גיהערט די עדות וסעודות וכו׳ אונ מען פלעגט זיי דארט מאכן גרויסע סעודות בשביל שיהו רגילין לבא אום זיי זאלן וועלן קומן בראשונה לא היו וכו׳ אין אנהייב די עדות וואס פלעגן קומן אום שבת פון ווייטער ווי דר תחום שבת. פלעגן זיי ניט טארן ארוס גיין פון דעם הויף דעם גאנצען טאג שבת התקין רבן גמליאל הזקן האט רבן גמליאל הזקן גימאכט אתקנה שיהו מהלכין אלפים אמה לכל רוח זיי זאלן מעגין גיין צוויי טויזנט איילן אין יעדר זייט ולא אלו בלבד אונ ניט צו די עדות אליין הט מען מתיר גיוועזן צו גיין צוויי טויזנט איילן אין יעדער זייט אלא אף החכמה נאר אפילו אהעבאמע וואס קומט אום שבת פון ווייטער ווי א תחום שבת צו מאכין גיוויגן אקינד והבא להציל מן הדליקה אדר ער קומט מציל זיין מענשין פון פייער ומן הגיים אדר פון גזלנים ומן הנהר אדר פון אטייך ומן המפולת אדר פון אשטוב וס איז גפאלן אויף מענטשן הרי אלו די אלע וס זיינן גיקומן אום שבת פון ווייטער ווי דר תחום שבת. צו טאן אמצוה האבן דעם דין ווי די מענטשן פון שטאט ויש להם וכו׳ אונ זייא האבען צו גיין צוויי טויזנט איילן אין יעדר זייט: (ו) כיצד וכו׳ ווי פרעגט מען אויס די עדות זוג שבא ראשון די פאר עדות וואס זיינען גיקומן צום ערשטין בודקין אותו ראשון פרעגט מען זיי אום צו ערשטין ומכניסין וכו׳ אונ מען רופט אריין דעם עלטערין עדות ואומרים לו אונ מען זאגט אים אמור זאג כיצד וכו׳ ווי אזו האסטו גיזעהן די לבנה. צו די שפיצען לבנה זיינן גיוועזן געגין די זון או וכו׳ אדר הינטר די זון לצפונה צו צפון זייט או לדרומה אדר צו דרום זייט כמה היה גבוה ווי הוך איז גיוועזן די לבנה פון די ערד ולאין היה נוטה צו וועלכע זייט זיינן גיוועזן די שפיצן פון די לבנה צו צפון אדר צו דרום זייט וכמה וכו׳ ווי פיל איז גיוועזן די ברייט פון די לבנה אם וכו׳ אוב דר עדות זאגט די שפיצען פון די לבנה איז גיוועזן געגין די זון לא וכו׳ איז זיינע רייד ליגען. ואחר כך דר נאך הט מען אריין גיבראכט דעם אנדרין עדות. מען הט אים אום גפרעגט דס זעלביגע וס מען הט גיפרעגט דעם ערשטין עדות אם וכו׳ אוב עס איז גיפונן גיווארן אז זייערע רייד זיינן גלייך עדותן קיימת איז זייערע עדות גוט

אֶלָּא כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצְאוּ בְּפַחֵי נֶפֶשׁ. בִּשְׁבִיל שֶׁיְּהוּ רְגִילִים לָבֹא: (ז) רֹאשׁ בֵּית דִּין אוֹמֵר מְקוּדָּשׁ. וְכָל הָעָם עוֹנִין אַחֲרָיו מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ. בֵּין שֶׁנִּרְאָה בִזְמַנּוֹ. בֵּין שֶׁלֹּא נִרְאָה בִזְמַנּוֹ מְקַדְּשִׁין אוֹתוֹ. רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי צָדוֹק אוֹמֵר אִם לֹא נִרְאָה בִזְמַנּוֹ. אֵין מְקַדְּשִׁין אוֹתוֹ שֶׁכְּבָר קִדְּשׁוּהוּ שָׁמַיִם: (ח) דְּמוּת צוּרוֹת לְבָנוֹת הָיוּ לוֹ לְרַבָּן גַּמְלִיאֵל בְּטַבְלָא וּבְכוֹתֶל בַּעֲלִיָּתוֹ. שֶׁבָּהֶן מַרְאֶה אֶת הַהֶדְיוֹטוֹת. וְאוֹמֵר הַכָזֶה רָאִיתָ. אוֹ כָזֶה. מַעֲשֶׂה שֶׁבָּאוּ שְׁנַיִם וְאָמְרוּ רְאִינוּהוּ שַׁחֲרִית בַּמִּזְרָח. וְעַרְבִית בַּמַּעֲרָב. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי עֵדֵי שֶׁקֶר הֵם. כְּשֶׁבָּאוּ לְיַבְנֶה קִבְּלָן רַבָּן גַּמְלִיאֵל. וְעוֹד בָּאוּ שְׁנַיִם וְאָמְרוּ רְאִינוּהוּ בִזְמַנּוֹ. וּבְלֵיל עִבּוּרוֹ לֹא נִרְאָה. וְקִבְּלָן רַבָּן גַּמְלִיאֵל. אָמַר רַבִּי דוֹסָא בֶּן הָרְכִּינַס עֵדֵי שֶׁקֶר הֵן. הֵיאַךְ מְעִידִים עַל הָאִשָּׁה שֶׁיָּלְדָה. וּלְמָחָר כְּרֵסָהּ בֵּין שִׁנֶּיהָ.

כפי מה שהיא רחוקה מן החמה או קרובה אליה: ז ראש בית דין אומר מקודש. דכתיב וידבר משה את מועדי ה' מכאן שראש בית דין אומר מקודש: וכל העם עונין אחריו. דכתיב מועדי ה' אשר תקראו אותם. קרי ביה אתם. דחסר כתיב בלא וי"ו: מקודש מקודש תרי זמני. דכתיב מקראי קדש שני מקראות: שנראה בזמנו. בליל שלשים: אם לא נראה בזמנו. ועושין ראש חדש ליל אחד ושלשים: אין מקדשין אותו. שקדוש החודש אינו חובה. דאמר קרא וקדשתם את שנת החמשים שנה. שנים אתה מקדש. שחובה על בית דין לומר מקודשת השנה בשנת היובל. ואין אתה מקדש חדשים שאין חובה על בית דין לומר החודש מקודש. וכשנראה בזמנו מקדשין אותו מפני שצריך חזוק. והלכה כרבי אלעזר ברבי צדוק: ח צורות לבנות. שיעור הירח ולאיזה צד קרניה נוטות: קיבלן רבן גמליאל. לא מפני שחשב שאפשר שתראה הירח שחרית במזרח בתחלת הנץ החמה. וביום עצמו תראה במערב עם שקיעת החמה. כי זה אי אפשר. אלא שקבל עדותן כמה שאמרו שראו הירח במערב ערבית. מפני שידע בדרכי החשבון שהיה אפשר שתראה באותו הלילה. וכמה שאמרו שראוה שחרית במזרח. אמר טועים הם ועננים כדמות ירח נראה להם ברקיע. דהכי תניא בברייתא. פעם אחת נתקשרו שמים בעבים ונראתה דמות לבנה בעשרים ושבעה לחודש וכו'. ור"י בן נורי דאמר עדי שקר הם. היה נראה לו לפי חשבונו שלא היה אפשר שתראה הירח באותו לילה שאמרו העדים שראו אותה. אמר עדי שקר הם. לפי שלא היה בין הראיה ובין המולד לפי דעתו כל כך זמן שיהיה אפשר שתראה בו. ועל זה השיב ר"ג בברייתא כך מקובלני מבית אבי אבא פעמים באה בארוכה ופעמים באה בקצרה. כלומר שהזמן שיש בין המולד עד שתראה הירח אינו שוה לעולם. אלא פעמים תהיה תנועת הירח מהרה ופעמים מאוחרת. וכפי מהירות תנועת הירח באותו הזמן. דן ר"ג שהיה ראוי שתראה הלבנה באותו הלילה. לפיכך קבל עדותן: ראינוהו בזמנו. בליל שלשים: ובליל עבורו. ליל ל' ואחד: וקבלן ר"ג. לא מפני שנאמר שנתרחקה הירח מן השמש בליל ל' עד שתראה ובליל ל"א חזרה לאחוריה ונתקרבה אצל השמש עד שנתכסית. שאין הירח חוזרת לאחוריה אלא עושה מהלכה כסבוב בגלגלה. אלא שידע ר"ג כחשבונו שבאותו הלילה

וכל וכו' אונ די אלע אנדערע פארין עדות שואלין וכו' פרעגט מען זיי אנהייב זאגען לא וכו' ניט מען הט גידארפט זייער עדות זאגן אלא וכו' נאר זיי זאלן ניט ארום גיין טרויעריג בשביל וכו' זייא זאלן זיין גיוואוינט אונ וועלן קומען: (ז) ראש וכו' דר נאך ווי מען הט אום גיהערט די עדות אונ זיי האבן ריכטיג גיזאגט זאגט דר גרעסטר פון בית דין דר חודש זאל זיין גיהייליגט וכל העם וכו' אונ דם גאנצע פאלק וואס זיינן דארטן ענטפערין גיהייליגט גיהייליגט בין שנראה בזמנו סיי די לבנה איז גיזעהן גיווארן צו די צייט. די נאכט וואס גיהער צום דרייסיגסטן טאג בין וכו' סיי זי איז ניט גיזעהן גיווארן צו די צייט. זי איז גיזעהן גיווארן צום איין אונ דרייסיגסטן טאג מקדשין אותו זאל אלץ דר גרעסטר פון בית דין זאגען מקודש החודש. רבי אליעזר ברבי צדוק זאגט אם וכו' אוב די לבנה איז ניט גיזעהן גיווארן צו דר צייט אין מקדשין אותו הייליגט מען אים ניט. זאגט מען ניט מקודש שכבר קדשוהו שמים ווייל מען האט אים שוין לאנג גיהייליגט אין הימעל: (ח) דמות צורות לבנות גשטאלטן פון דר לבנה היה לו וכו' הט רבן גמליאל גיהאט אוף גמאלט אוף אברעט אונ אוף די וואנט אוף זיין בוידים שבהן וכו' מיט זיי הט ער גיוויזן די פראסטע מענשן ואומר אונ ער הט גיזאגט הכזה ראית וויא די צורה האסטו גזעהן או כזה אדער ווי די צורה מעשה שבאו שנים עס הט גיטראפן צוויי עדות זיינן גיקומן ואמרו אונ האבען גזאגט ראינוהו שחרית במזרח מיר האבן גיזעהן די נייע לבנה אין דר פרי אין מזרח זייט וערבית במערב אונ ביי נאכט האבען מיר זי גיזעהן אין מערב זייט אמר וכו' הט רבי יוחנן בן נורי גיזאגט עדי שקר הם זיי זיינן פאלשע עדות כשבאו ליבנה אז די עדות זיינן גיקומן אין יבנה קבלן וכו' הט זיי רבן גמליאל אן גינומן פאר גוטע עדות ועוד באו שנים נאך הט זיך גיטראפן צוויי עדות זיינן גיקומן ואמרו אונ האבן גיזאגט ראינוהו בזמנו מיר האבן גיזעהן די נייע לבנה צו די צייט. די נאכט וואס גיהער צום דרייסיגסטן טאג ובליל אונ די נאכט וואס גיהער צום איין אונ דרייסיגסטן טאג איז זיא ניט גיזעהן גיווארן וקבלן וכו' הט רבן גמליאל אנגינומן זייערע עדות אמר וכו' הט רבי דוסא בן הרכינס גיזאגט עדי שקר הן זיי זיינן פאלשע עדות היאך וכו' דען ווי אזו קען מען עדות זאגן אוף א אשה אז זי הט גיבארן אקינד ולמחר וכו'. אונ מארגן זעהט מען אז זיא טראגט נאך. אזו ביי די לבנה אז זיא וואלט גיוועהן די נאכט וואס גיהער צום דרייסיגסטן טאג. וואלט זיא דאך די נאכט וואס גיהער

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רוֹאֶה אֲנִי אֶת דְּבָרֶיךָ: (ט) שָׁלַח לוֹ רַבָּן גַּמְלִיאֵל גּוֹזְרַנִי עָלֶיךָ שֶׁתָּבֹא אֶצְלִי בְּמַקֶּלְךָ וּבְמָעוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּחֶשְׁבּוֹנְךָ. הָלַךְ וּמְצָאוֹ רַבִּי עֲקִיבָא מֵיצֵר. אָמַר לוֹ יֶשׁ לִי לִלְמוֹד שֶׁכָּל מַה שֶּׁעָשָׂה רַבָּן גַּמְלִיאֵל עָשׂוּי. שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כ"ג) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם. בֵּין בִּזְמַנָּן. בֵּין שֶׁלֹּא בִזְמַנָּן אֵין לִי מוֹעֲדוֹת אֶלָּא אֵלּוּ. בָּא לוֹ אֵצֶל רַבִּי דוֹסָא בֶּן הָרְכִּינָס. אָמַר לוֹ אִם בָּאִין אָנוּ לָדוּן אַחַר בֵּית דִּינוֹ שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל. צְרִיכִין אָנוּ לָדוּן אַחַר כָּל בֵּית דִּין וּבֵית דִּין שֶׁעָמַד מִימוֹת מֹשֶׁה וְעַד עַכְשָׁו שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ"ד) וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלָמָּה לֹא נִתְפָּרְשׁוּ שְׁמוֹתָן שֶׁל זְקֵנִים. אֶלָּא לְלַמֵּד שֶׁכָּל שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשָׁה שֶׁעָמְדוּ בֵית דִּין עַל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵי הוּא כְּבֵית דִּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. נָטַל מַקְלוֹ וּמְעוֹתָיו בְּיָדוֹ. הָלַךְ לְיַבְנֶה אֵצֶל רַבָּן גַּמְלִיאֵל בְּיוֹם שֶׁחָל יוֹם הַכִּפּוּרִים לִהְיוֹת בְּחֶשְׁבּוֹנוֹ. עָמַד רַבָּן גַּמְלִיאֵל וּנְשָׁקוֹ עַל רֹאשׁוֹ. אָמַר לוֹ בּוֹא בְשָׁלוֹם רַבִּי וְתַלְמִידִי. רַבִּי בְּחָכְמָה. וְתַלְמִידִי שֶׁקִּבַּלְתָּ דְּבָרָי:

פרק ג (א) רָאוּהוּ בֵית דִּין וְכָל יִשְׂרָאֵל. נֶחְקְרוּ הָעֵדִים וְלֹא הִסְפִּיקוּ לוֹמַר מְקוּדָּשׁ עַד שֶׁחֲשֵׁיכָה הֲרֵי זֶה מְעֻבָּר. רָאוּהוּ בֵית דִּין בִּלְבָד.

שאמרו העדים שראוה כבר נתרחקה הירח מן השמש עד שהיה אפשר שתראה לפיכך קבל עדותן. וכמה שאמרו בליל עבורו לא נראה. אפשר שהיה מפני שכסה אותה הענן או סבה אחרת גרמה שהם לא ראו אותה: רואה אני את דבריך. לעבר את החודש: ט הלך ומצאו ר"ע. לרבי יהושע: מיצר. על שהנשיא גזר עליו לחלל את יוה"כ: אשר תקראו. בקריאת ב"ד תלאו הכתוב: בא. רבי יהושע אצל רבי דוסא: למה לא נתפרשו שמותן וכו'. שאם יבא אדם לדון אחר ב"ד שבימיו. לומר וכי בית דין זה כמשה ואהרן או כאלדד ומידד אומרים לו שמא חשוב הוא כאותן שנאמרו שלא נתפרשו שמותן:

פ"ג ראוהו בית דין וכל ישראל. בליל שלשים. דסד"א הואיל וראוהו ב"ד וכל ישראל. אפרסמא ליה מילתא דביום שלשים נראה לקדשו. קמ"ל דאם חשיכה והגיע ליל אחד ושלשים. ולא אמרו ב"ד מקודש. מעברים אותו וקובעים ר"ח יום ל"א: נחקרו העדים. הכי קאמר. אי נמי נחקרו העדים

צום אֵיין אוּנ דְרַייסִיגְסְטְן טָאג גְוִוים גִיוֶוען אָמַר לוֹ וכו' הָט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ גִיזָאגְט צוּ רַבִּי דוֹסָא רוֹאֶה וכו' אִיךְ זֶעה דַיינֶע רֵייד זַיינֶען רִיכְטִיג. אַז רֹאשׁ חוֹדֶשׁ דַארְף זַיין דֶעם אֵיין אוּנ דְרַייסִיגְסְטְן טָאג: (ט) שָׁלַח לוֹ וכו' הָט רַבָּן גַּמְלִיאֵל גִישִׁיקְט צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ גוֹזְרַנִי עָלֶיךָ אִיךְ בִּין גוֹזֵר אוֹיף דִיר שֶׁתָּבוֹא אֶצְלִי דוּ זָאלְסְט קוּמֶען צוּ מִיר בְּמַקֶּלְךָ וּבְמָעוֹתֶיךָ מִיט דַיין שְׁטֶעקִין אוּנ מִיט דַיין גֶעלְט בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים וכו' אִין דֶעם יוֹם כִּפּוּר וָואס גִיפַאלְט צוּ זַיין נָאךְ דַיין רֶעכֶענוּנְג הָלַךְ אִיז רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ גִיגַאנְגֶען וּמְצָאוֹ וכו' הָט רַבִּי עֲקִיבָא גִיטְרָאפֶען צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אַז עֶר אִיז אִין צַעַר אָמַר לוֹ הָאט רַבִּי עֲקִיבָא גִיזָאגְט צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ יֶשׁ לִי לִלְמוֹד אִיךְ קֶען לֶערְנֶען שֶׁכָּל וכו' אַז אַלְץ וָואס רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָט גִיטָאן עָשׂוּי אִיז גִיטָאן שֶׁנֶּאֱמַר וָוארוּם עֶס אִיז גִיזָאגְט אִין דֶער תּוֹרָה אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' דָס זַיינֶען דִי יָמִים טוֹבִים פוּן גָאט מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ וָוס זֵיי וֶוערֶען גִירוּפֶען הֵיילִיג אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם וָוס אִיר וֶועט זֵייא רוּפֶען בֵּין בִּזְמַנָּן סַיי זֵיי זַיינֶען אִין דִי צַייט בֵּין שֶׁלֹּא בִזְמַנָּן סַיי זֵיי זַיינֶען נִיט אִין דִי צַייט אֵין לִי מוֹעֲדוֹת הָאבֶּען מִיר נִיט קֵיין יוֹם טוֹב אֶלָּא אֵלּוּ נָאר דִי וָוס בֵּית דִּין זָאגְט אוֹיף זֵיי אַז זֵיי זַיינֶען יוֹם טוֹב בָּא לוֹ וכו' אִיז רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ גִיקוּמֶען צוּ רַבִּי דוֹסָא בֶּן הָרְכִּינָס אָמַר לוֹ הָט רַבִּי דוֹסָא בֶּן הָרְכִּינָס צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ גִיזָאגְט אִם וכו' אַז מִיר וֶועלֶען קוּמֶען קְלֶערֶען נָאךְ דֶעם בֵּית דִּין פוּן רַבָּן גַּמְלִיאֵל צְרִיכִין וכו' דַארְפֶען מִיר קְלֶערֶען נָאךְ יֶעדֶען, בֵּית דִּין וָוס אִיז גִיוֶוען פוּן מֹשֶׁה רַבֵּינוּס צַייט בִּיז אִיצְט שֶׁנֶּאֱמַר וִוי עֶס אִיז גִיזָאגְט וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אִיז אוֹיף גִיגַאנְגֶען מֹשֶׁה אוּנ אַהֲרֹן אוּנ נָדָב וַאֲבִיהוּא אוּנ זִיבֶּעצִיג פוּן דִי אַלְטֶע לַייט פוּן יוּדֶען וְלָמָּה וכו' פַאר וָואס הָט דִי תּוֹרָה נִיט אַרוֹיס גִישְׁטֶעלְט דִי נֶעמֶען פוּן דִי זְקֵנִים אֶלָּא לְלַמֵּד נָאר צוּ לֶערְנֶען שֶׁכָּל וכו' אַז יֶעדֶע דְרַיי מֶענְשֶׁען וָוס זַיינֶען גִיוָוארֶען בֵּית דִּין בַּיי יוּדֶען הֲרֵי הוּא וכו' אִיז עֶר אַזוֹ וִוי דֶער בֵּית דִּין פוּן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ נָטַל וכו' הָט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ גִינוּמֶען זַיין שְׁטֶעקֶען מִיט זַיין גֶעלְט אִין דֶער הַאנְט וְהָלַךְ וכו' אוּנ עֶר אִיז גִיגַאנְגֶען קֵיין יַבְנֶה צוּ רַבָּן גַּמְלִיאֵל בְּיוֹם וכו' אִין דֶעם טָאג וָואס יוֹם כִּפּוּר אִיז גִיפַאלֶען צוּ זַיין נָאךְ זַיין חֶשְׁבּוֹן עָמַד וכו' אִיז רַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹיף גִישְׁטַאנֶען אוּנ הָט אַקוּשׁ גִיטָאן צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹיף זַיין קָאפּ אָמַר לוֹ הָט רַבָּן גַּמְלִיאֵל גִיזָאגְט צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בּוֹא וכו' קוּם מִיט פְרִידֶען מַיין רַבִּי אוּנ מַיין תַּלְמִיד רַבִּי בְּחָכְמָה דוּ בִּיסְט מַיין רַבִּי אִין חָכְמָה וְתַלְמִידִי אוּנ דוּ בִּיסְט מַיין תַּלְמִיד שֶׁקִּבַּלְתָּ דְּבָרָי וַוייל דוּ הָאסְט אָן גִינוּמֶען מַיינֶע רֵייד:

פ"ג (א) רָאוּהוּ בֵּית דִּין וְכָל יִשְׂרָאֵל וֶוען יוּדֶען הָאבֶּען גִיזֶעהֶען דִי נַייע לְבָנָה דִי נַאכְט וָוס גִיהֶער צוּם דְרַייסִיגְסְטֶען טָאג. אָדֶער נֶחְקְרוּ הָעֵדִים מֶען הָט שׁוֹן אוּם גִיפָארְשְׁט דִי עֵדוּת דֶעם דְרַייסִיגְסְטֶן טָאג וְלֹא וכו' אוּנ בֵּית דִּין הָט נִיט צַייט גִיהַאט צוּ זָאגֶען מְקוּדָּשׁ עַד שֶׁחֲשֵׁיכָה בִּיז עֶס אִיז גִיוָוארֶען פִינְסְטֶער דִי נַאכְט וָוס גִיהֶער צוּם אֵיין אוּנ דְרַייסִיגְסְטֶען טָאג הֲרֵי זֶה מְעוּבָּר אִיז דֶער חוֹדֶשׁ מְעוּבָּר. דָס הֵייסְט דֶער אֵיין אוּנ דְרַייסִיגְסְטֶער טָאג אִיז רֹאשׁ חוֹדֶשׁ רָאוּהוּ בֵּית דִּין בִּלְבַד

יַעַמְדוּ שְׁנַיִם וְיָעִידוּ בִּפְנֵיהֶם. וְיֹאמְרוּ מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ. רָאוּהוּ שְׁלשָׁה וְהֵן בֵּית דִּין. יַעַמְדוּ הַשְּׁנַיִם וְיוֹשִׁיבוּ מֵחַבְרֵיהֶם אֵצֶל הַיָּחִיד. וְיָעִידוּ בִּפְנֵיהֶם. וְיֹאמְרוּ מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ. שֶׁאֵין הַיָּחִיד נֶאֱמָן עַל יְדֵי עַצְמוֹ: (ב) כָּל הַשּׁוֹפָרוֹת כְּשֵׁרִין חוּץ מִשֶּׁל פָּרָה. מִפְּנֵי שֶׁהוּא קֶרֶן. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי וַהֲלֹא כָּל הַשּׁוֹפָרוֹת נִקְרְאוּ קֶרֶן. שֶׁנֶּאֱמַר בִּמְשׁוֹךְ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל: (ג) שׁוֹפָר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. שֶׁל יָעֵל פָּשׁוּט. וּפִיו מְצֻפֶּה זָהָב וּשְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת מִן הַצְּדָדִין, שׁוֹפָר מַאֲרִיךְ וַחֲצוֹצְרוֹת מְקַצְּרוֹת שֶׁמִּצְוַת הַיּוֹם בַּשּׁוֹפָר: (ד) בְּתַעֲנִית. בְּשֶׁל זְכָרִים כְּפוּפִין וּפִיהֶן מְצֻפֶּה כֶסֶף. וּשְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת בָּאֶמְצַע. שׁוֹפָר מְקַצֵּר וַחֲצוֹצְרוֹת מַאֲרִיכוֹת שֶׁמִּצְוַת הַיּוֹם בַּחֲצוֹצְרוֹת: (ה) שָׁוֶה הַיּוֹבֵל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. לִתְקִיעָה. וְלִבְרָכוֹת. רַבִּי

בלבד. ולא הספיקו לומר מקודש עד שהגיע ליל של ל״א מעברים אותו דסד״א תהוי חקירת עדים כתחלת דין. ומקודש מקודש כגמר דין. וגמר דין הוי בלילה ונקדשיה בלילה קמ״ל דלא. שאין מקדשין את החדש בלילה. ומיהו אם ליל שלשים ראו בירח עם שקיעת החמה. ויש שהות ביום לומר מקודש קודם צאת הכוכבים. מקדשין אותו. דלא חשיב לילה עד צאת הכוכבים: יעמדו שנים ויעידו. מתניתין איירי כגון שראוהו בית דין בלילה ליל שלשים. ואי אפשר לקדשו בלילה. הילכך למחר יעמדו השנים ויעידו. דהם לא על עדותן של אש על מה יקדשו אבל אם ראוהו ב״ד עם שקיעת החמה. בזמן שיש שהות לומר מקודש יקדשוהו בראייתם. דלא תהא שמיעה שומעין מפי עדים גדולה מראיה. דהא גבי קדוש החודש לא כתיב עדות. אלא כזה ראה וקדש: יעמדו השנים. למחר כשבאים לומר מקודש: ויושיבו מחבריהם אצל היחיד. ואע״ג דיחיד מומחה דן אפילו ביחידי קדוש החודש לא הוה ביחידי. שאין לך מומחה לרבים יותר ממשה רבינו ע״ה וקא״ל רחמנא עד דאיכא אהרן בהדך. דכתיב ויאמר ה׳ אל משה ואל אהרן וגו׳ החדש הזה לכם: ב שהוא קרן. ואינו קרוי שופר. דכתיב בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו. וגבי ר״ה שופר כתיב והעברת שופר תרועה וגמרינן ר״ה מיובל: בקרן היובל. ויובל דכרא הוא דאמר רבי עקיבא כשהלכתי לגלייא היו קורין לדוכרא יובלא. אלמא אפי׳ שופר של איל נקרא קרן ורבנן אמרי כל השופרות אקרו קרן ואקרו שופר. דפרה קרן איקרי שופר לא איקרי. והלכה כחכמים: ג של יעל פשוט. דבתפלה בעינן פשוטות: ופיו מצופה זהב. בשל מקדש קאמר: שופר מאריך. לאחר שהחצוצרות פוסקים תקיעתם נשמע קול השופר: ד בשל זכרים. אילים: ושתי חצוצרות באמצע. שני שופרות היו להם א׳ מכאן וא׳ מכאן וחצוצרות באמצע: שמצות היום בחצוצרות. דכתם תענית על צרת צבור. וכתיב על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות. ודוקא במקדש עושין כן. אבל בגבולים בזמן שיש שופר אין חצוצרות בזמן שיש חצוצרות אין שופר דכתיב בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה׳. לפני המלך ה׳ אין שלא לפני המלך ה׳ לא: ה שוה היובל לר״ה לתקיעה. בפשוטים ואע״ג דתקיעה ביובל לא לתפילה ולא לזכרון אלא לסימן שלוח עבדי׳ והחזרת שדות לבעליהן. אפ״ה בעין ר״ה בעי דגמרי בג״ש משביעי שביעי שיהיו כל תקיעות שבחודש השביעי שוות זו כזו. פ״א לתקיעה. למנין התקיעות:

אוב בֵּית דִּין אַלֵיין הָאבֶּן גִיזֶעהֶן דִי נַייעֶ לְבָנָה דִי נַאכְט וָוס גִיהֶער צוּם דְרַייסִיגְסְטֶן טָאג. יַעַמְדוּ שְׁנַיִם זָאלֶן זִיךְ שְׁטֶעלֶן אוּף מָארְגֶן צְוֵויי דַיָינִים וְיָעִידוּ בִּפְנֵיהֶם אוּנ זָאלֶן עֵדוּת זָאגֶן פַר דִי אִיבֶּעריגֶע דַיָינִים אַז זֵיי הָאבֶּן גִיזֶעהֶן דִי נַייעֶ לְבָנָה וְיֹאמְרוּ מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ אוּנ זֵיי זָאלֶן זָאגֶן מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ רָאוּהוּ שְׁלשָׁה אוּב דְרַייא מֶענְשֶׁן הָאבֶּן גִיזֶעהֶן דִי נַייעֶ לְבָנָה וְהֵן בֵּית דִּין אוּנ דִי דְרַייא זַיינֶען בֵּית דִּין יַעַמְדוּ הַשְּׁנַיִם זָאלֶן זִיךְ שְׁטֶעלֶן צְוֵויי דַיָינִים פוּן דִי דְרַייא וְיוֹשִׁיבוּ וכו׳ אוּנ זֵיי זָאלֶען זֶעצֶען דַיָינִים פוּן זֵייעֶרֶע חֲבֵרִים צוּ דֶעם אֵיינְצִיגְן וְיָעִידוּ בִּפְנֵיהֶם אוּנ דִי צְוֵויי דַיָינִים זָאלֶן עֵדוּת זָאגֶן פַר דִי אִיבֶּערִיגֶע דַיָינִים וְיֹאמְרוּ אוּנ זֵיי זָאלֶן זָאגֶן מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ שֶׁאֵין וכו׳ וָוארוּם אֵיין דַיָין אִיז נִיט בַּגְלוֹיבְּט דוּרךְ זִיךְ אַלֵיין צוּ זָאגֶן מְקוּדָּשׁ הַחוֹדֶשׁ: (ב) כָּל הַשּׁוֹפָרוֹת כְּשֵׁרִין אַלֶע שׁוֹפְרוֹת זַיינֶען כָּשֵׁר חוּץ מִשֶּׁל פָּרָה נָאר פוּן אַקוּה אִיז נִיט כָּשֵׁר מִפְּנֵי שֶׁהוּא קֶרֶן וַוייל דָס הֵייסְט נִיט שׁוֹפָר נָאר קֶרֶן (הָארִין) אָמַר רַבִּי יוֹסֵי הָט רַבִּי יוֹסֵי גִיזָאגְט וַהֲלֹא וכו׳ אַלֶע שׁוֹפְרוֹת וֶוערֶן גִירוּפֶן קֶרֶן שֶׁנֶּאֱמַר וכו׳ וָוארוּם עֶס שְׁטֵייט אַז מֶען וֶועט צִיהֶן (בְּלָאזֶן) מִיט דֶעם קֶרֶן פוּן (יוֹבֵל) בַּארַאן. נָאר דֶר תִּירוּץ אִיז פוּן אַבַּארַאן וֶוערְט גִירוּפֶען קֶרֶן אוּנ שׁוֹפָר. אוּנ פוּן אַקוּה הֵייסְט נָאר קֶרֶן אוּנ נִיט שׁוֹפָר: (ג) שׁוֹפָר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דֶר שׁוֹפָר פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל יָעֵל דַארְף זַיין פוּן אַשְׁטֵיינְבָּאק פָּשׁוּט אַגְלַייכֶר וּפִיו מְצֻפֶּה זָהָב אוּנ דִי מוֹל פוּן שׁוֹפָר אִיז גִיוֶוען בַּאדֶעקְט מִיט גָאלְד וּשְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת מִן הַצְּדָדִין אוּנ צְוֵוייא כֹּהֲנִים מִיט צְוֵויי טְרוּמֵייטֶן זַיינֶען גִישְׁטַאנֶען פוּן דִי זַייטֶן פוּן דֶעם כֹּהֵן וָוט הָט גִיבְּלָאזֶן מִיט דֶעם שׁוֹפָר שׁוֹפָר מַאֲרִיךְ דֶר שׁוֹפָר הָט לַאנְג גִיבְּלָאזֶן וַחֲצוֹצְרוֹת מְקַצְּרוֹת אוּנ דִי טְרוּמֵייטֶן הָאבֶּן קִירְצֶר גִיבְּלָאזֶן שֶׁמִּצְוַת הַיּוֹם בַּשּׁוֹפָר וַוייל דִי מִצְוָה פוּן דֶעם טָאג אִיז צוּ בְּלָאזֶען מִיט אַשׁוֹפָר: (ד) בְּתַעֲנִית אִין דִי טֶעג וָואס מֶען פַאסְט בְּשֶׁל זְכָרִים בְּלָאזְט מֶען מִיט אַשׁוֹפָר פוּן אַשֶׁעפְּס אָזְכָר כְּפוּפִין דִיא שׁוֹפְרוֹת דַארְפֶן זַיין אֵיינְגִיבוֹגִינֶע וּפִיהֶן מְצֻפֶּה כֶסֶף אוּנ דִי מַיילֶער פוּן דִי שׁוֹפְרוֹת דַארְפֶן זַיין בַּאדֶעקְט מִיט זִילְבֶּר וּשְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת בָּאֶמְצַע צְוֵויי כֹּהֲנִים מִיט צְוֵויי טְרוּמֵייטֶן זַיינֶען גִישְׁטַאנֶען אִין מִיטֶען. אוּנ צְוֵויי כֹּהֲנִים מִיט צְוֵויי שׁוֹפְרוֹת זַיינֶען גֶעשְׁטַאנֶען פוּן בֵּיידֶע זַייטֶן שׁוֹפָר מְקַצֵּר דֶר [illegible] הָט קוּרְץ גִיבְּלָאזֶן וַחֲצוֹצְרוֹת מַאֲרִיכוֹת אוּנ דִי טְרוּמֵייטֶן הָאבֶּן לֶיינְגֶר גִיבְּלָאזֶן שֶׁמִּצְוַת הַיּוֹם בַּחֲצוֹצְרוֹת וַוייל דִי מִצְוָה פוּן דֶעם טָאג אִיז צוּ בְּלָאזֶן מִיט טְרוּמֵייטֶן: (ה) שָׁוֶה הַיּוֹבֵל וכו׳ יוֹבֵל אִיז גְלַייךְ צוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה לִתְקִיעָה צוּ שׁוֹפָר בְּלָאזֶן. אַז מֶען בְּלָאזְט מִיט גְלַייכֶע שׁוֹפְרוֹת וְלִבְרָכוֹת אוּנ צוּ בְּרָכוֹת פוּן מַלְכִיּוֹת זִכְרוֹנוֹת

יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל זכרים. וביובל בשל יעלים: (ו) שופר שנסדק ודבקו פסול. דבק שברי שופרות פסול. נקב וסתמו. אם מעכב את התקיעה פסול. ואם לאו כשר: (ז) התוקע לתוך הבור. או לתוך הדות. או לתוך הפיטם. אם קול שופר שמע יצא. ואם קול הברה שמע לא יצא. וכן מי שהיה עובר אחורי בית הכנסת. או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר. או קול מגלה. אם כון לבו יצא. ואם לאו לא יצא. אף על פי שזה שמע וזה שמע זה כון לבו וזה לא כון לבו: (ח) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' (שמות י"ז). וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה. אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברין. ואם לאו היו נופלין. כיוצא בדבר אתה אומר (במדבר כ"א) עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחי. וכי נחש ממית. או נחש מחיה. אלא

ולברכות. למנין הברכות. דבעי למימר מלכיות זכרונות ושופרו' ביוה"כ של יובל כמו בר"ה: רבי יהודה אומר כו'. ואין הלכה כרבי יהודה ולא כת"ק. אלא הלכה בין ר"ה בין יוה"כ של יובל שניהם בשל זכרים כפופים: ו שופר שנסדק ודבקו. בדבק: פסול. דהוה ליה כשני שופרות. והני מילי נסדק לארכו אבל נסדק לרחבו אם נשתייר ממקום הנחת פה עד מקום הסדק כדי שיעור תקיעה כשר ואם לאו פסול. וכמה שיעור תקיעה כדי שיאחזנו בידו ויראה לכאן ולכאן: נקב וסתמו. דוקא שסתמו במינו ונשתייר רובו שלם ולא עכבו הנקבים שנסתמו את התקיעה כשר ואם חסר אחד מן התנאים הללו פסול: ז בור. חפירה בקרקע: דות. מקום מוקף מחיצות על הארץ: פיטס. כלי גדול של חרס: אם קול שופר שמע. העומד חוץ לבור ושמע קול תקיעת התוקע בבור. דאלו אותן שבבור לעולם יצאו שהן שומעין קול שופר לעולם: אם כוון לבו. לצאת: יצא. ואע"פ שלא נתכוין התוקע להוציאו. הכא מיירי בחזן הכנסת שתוקע שהוא מתכוין להוציא כל השומעים קול תקיעתו הילכך אע"ג דלא נתכוין להוציא זה העובר אחורי בהכ"נ ולא ידע ליה יצא. אבל התוקע להוציא יחיד ידי חובתו בעי שיתכוין שומע ומשמיע: ח והיה כאשר ירים משה ידו וגו'. משום דאיירי לעיל בכוונת הלב תנא נמי להך דאית בה בשעה שמכוונים לבן לאביהם שבשמים הם מתגברים:

שופרות אום יום כפור פון יובל זאגט מען אוך מלכיות זכרונות שופרות אזו ווי ראש השנה. רבי יהודה זאגט בראש השנה תוקעין וכו' ראש השנה בלאזט מען מיט אשופר פון אשעפס אזכר וביובל אונ אום יובל בלאזט מען בשל יעלים מיט אשופר פון אשטיינבאק: (ו) שופר שנסדק אשופר וואס איז צו שפאלטן גיווארן אין די לייגג ודבקו אונ ער הט אים פאר קלעבט פסול איז ער פסול דבק וכו' אז ער הט צוזאמן גיקלעבט צובראכענע שטיקר שופר. איז ער פסול נקב אז דער שופר איז גילעכערט גיווארען וסתמו אונ ער הט פר מאכט די לאך אם וכו' אוב דאס פערהאלט דאס בלאזן. מען קען ניט בלאזן דורך דעם שופר פסול איז דער שופר פסול ואם לאו כשר אונ אוב די לאך וואס איז פר קלעבט גיווארן פערהאלט ניט דעם בלאזן. אונ דם מערסטע טייל פון דעם שופר איז גאנץ. אונ מען הט די לאך פר קלעבט מיט אשטיקיל שופר. איז דער שופר כשר: (ז) התוקע לתוך הבור אז ער בלאזט אין אגרוב או לתוך הדות אדער אין אזו אארט וואס איז ארום מיט ווענט או לתוך הפיטם אדער אין אפאס אם קול וכו' אוב דער וואס שטייט פון אויסוויינינג פון די גרוב הט גהערט אריכטיגן קול ווי פון אשופר דארף זיין. הט ער יוצא גיוועזן ואם קול וכו' אונ אוב ער האט גיהערט אווידר קלאנג פון דעם קול פון שופר לא יצא האט ער ניט יוצא גיוועזן וכן אונ אזוי מי וכו' ווען איינר איז גיגאנגען הינטער די שול או וכו' אדער זיין שטוב איז גיוועזן נאהענט צו דער שול ושמע אונ ער הט גיהערט אקול פון אשופר או קול מגלה אדער ער הט גיהערט ווי מען לייענט די מגלה אם כוון לבו אוב ער הט אין זינען געהאט יוצא צו זיין דר מיט שופר בלאזן אונ מגלה לייענען יצא הט ער יוצא גיוועזן ואם לאו אונ אוב ניט. ער הט ניט אין זינען געהאט יוצא צו זיין לא יצא הט ער ניט יוצא גיוועזן אף על פי וכו' אפילו דר הט געהערט זה כוון לבו דער הט גיוואלט יוצא זיין, איז ער יוצא. וזה לא כוון לבו אונ דער הט ניט געוואלט יוצא זיין. איז ער ניט יוצא: (ח) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכו' אין די תורה שטייט ווען משה הט אוף געהויבען זיינע הענט האבען זיך די יודען געשטארקט אונ אז ער הט אראפ געלאזט די הענט הט זיך עמלק געשטארקט וכי וכו' האבען דען די הענט פון משה געמאכט די מלחמה אדער צובראכען די מלחמה אלא לומר לך נאר די תורה וויל דיר זאגן כל וכו' די גאנצע צייט וואס יודען האבען גיקוקט צום הימל ומשעבדין וכו' אונ זיי האבען געמאכט דינען זייער הארץ צו זייער פאטר וואס אין הימל היו מתגברים האבען זיי זיך געשטארקט ואם לאו אונ אוב ניט היו נופלים זיינען זיי געפאלען כיוצא וכו' נאך אזוי אנגלייכען קען מען זאגן. אין די תורה שטייט עשה לך שרף מאך דיר אברענעדיגן שלאנג ושים אותו על נס אונ טו אים אוף אהוכן שטעקן והיה כל הנשיך אונ ווער עס וועט געביסן ווערן וראה אותו אונ ער וועט זעהן דעם קופערנעם שלאנג וחי וועט ער לעבען וכי נחש ממית הט דען דר

בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתרפאים. ואם לאו היו נמוקים. חרש שוטה וקטן. אין מוציאין את הרבים ידי חובתן. זה הכלל. כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן:

פרק ד (א) יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת. במקדש היו תוקעים. אבל לא במדינה. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין. אמר רבי אליעזר. לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד. אמרו לו אחד יבנה. ואחד כל מקום שיש בו בית דין: (ב) ועוד זאת היתה ירושלים יתרה על יבנה. שכל עיר שהיא רואה ושומעת וקרובה. ויכולה לבא. תוקעין. וביבנה לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד: (ג) בראשונה היה הלולב נטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהא לולב נטל במדינה שבעה. זכר למקדש. ושיהא יום הנף כלו אסור:

פ"ד יום טוב של ר"ה. במקדש היו תוקעים. שתקיעת שופר אינה מלאכה. ורבנן הוא דגזור עלה גזירה שמא יטלנו בידו ויעבירנו ד' אמות ברה"ר ובמקדש לא גזור דאין איסור שבות דרבנן במקדש: אבל לא במדינה. לא בירושלים ולא בגבולין. והרמב"ם מפרש שירושלים כולה קרויה מקדש. ושאר א"י קרויה מדינה: בכל מקום שיש בו ב"ד. ואפילו אינן קבועין אלא שבמקרה באו שם. תוקעין בו: אלא ביבנה. שהיתה שם סנהדרי גדולה בימיו. וכן בכל מקום שגלתה שם סנהדרי גדולה. אבל לא בבית דין של כ"ג: אמרו לו וכו'. איכא בין אמרו לו לת"ק. דת"ק סבר כל מקום שיש בו ב"ד ואפי' באקראי. ואמרו לו סברי. אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו ב"ד קבוע כמו ביבנה אבל ב"ד של אקראי לא. והלכה כאמרו לו: ב ועוד זאת היתה ירושלים. מתני' חסורי מחסרא והכי קתני. בירושלים היו תוקעין בכל העיר כל זמן שב"ד יושבין במקדש שב"ד יושבין עד שש שעות ביום. וביבנה לא היו תוקעין בכל העיר אלא בפני ב"ד. עוד זאת היתה ירושלים יתירה על יבנה וכו'. שכל עיר שהיא רואה ירושלים. פרט ליושבת בנחל. שאע"פ שהיתה קרובה לא היו תוקעין בה: ושומעת. פרט ליושבת בראש ההר: וקרובה. פרט ליושבת חוץ לתחום: ויכולה לבא. פרט למפסיק לה נהר: ג לולב ניטל במקדש שבעה. דכתיב ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים: ובמדינה יום אחד. דכתיב ולקחתם לכם ביום הראשון: וביהא

קופֿערנער שלאנג גיהרגת או נחש מחיה אדער דר קופֿערנער שלאנג הט לעבעדיג גימאכט אלא וכו' נאר ווען די יודן האבן געקוקט צום הימל ומשעבדין וכו' אונ זיי האבן געמאכט דינען זייער הארץ צו זייער פאטר וואס אין הימל היו מתרפאים זיינען זיי געהיילט געווארן ואם לאו אונ אויב ניט היו נמוקים זיינען זיי צופֿאלען חרש שוטה וקטן אטובער אונ איין משוגענער אונ אקינד אין וכו קענען ניט מוציא זיין (אוס ציהען) אנדערע מענשען פון זייער שולד וואס זייא זיינען מחויב צו טאן די מצוה זה הכלל דס איז דער כלל כל וכו' דער וואס איז ניט מחויב (ער דארף ניט) צו טאן די זאך אינו וכו' קען ער ניט מוציא זיין (אוים ציהען) אנדערע מענטשען פון זייער שולד וואס זייא זיינען מחויב צו טאן דיא מצוה:

פ"ד (א) יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת אז ראש השנה איז געפאלען שבת במקדש היו תוקעים הט מען אין ביהמ"ק געבלאזן שופר אבל לא במדינה אבער אין די מדינה (אין ירושלים אונ גאנץ ארץ ישראל) הט מען ניט געבלאזן משחרב בית המקדש אז דער ביהמ"ק איז חרוב געווארן התקין הט געמאכט אתקנה רבן יוחנן בן זכאי שיהו וכו' מען זאל בלאזן אין יעדן ארט וואס דארט איז דא אבית דין אמר רבי אליעזר הט רבי אליעזר געזאגט לא התקין וכו' רבן יוחנן בן זכאי הט ניט מער געמאכט די תקנה אלא ביבנה בלבד נאר אין יבנה אליין זאל מען בלאזן אמרו לו האבען די חכמים געזאגט צו רבי אליעזר אחד יבנה ואחד וכו' סיי יבנה אונ סיי יעדר ארט וואס דארט זיצט שטענדיג אבית דין אזו ווי אין יבנה בלאזט מען שופר. אין ירושלים הט מען געבלאזן שופר אין גאנצן שטאט די גאנצע צייט וואס בית דין איז געזעסן אין ביהמ"ק. דס איז ביז זעקס שעה אין טאג. אונ אין יבנה הט מען ניט געבלאזען אין די גאנצע שטאט. נאר פר דעם בית דין: (ב) ועוד וכו' אונ נאך מיט דר זאך איז גיוועזן ירושלים מער ווי יבנה שכל עיר וכו' יעדע שטאט וואס מען קען פון איר זעהן ירושלים ושומעת אונ מען הערט אין איר פון ירושלים וקרובה אונ זי איז נאהענט צו ירושלים אין צווייא טויזינט איילן ויכולה לבוא אונ זיא קען קומען אין ירושלים. עס איז גיטא צווישען זיי קיין טייך תוקעין בלאזט מען אין די שטאט אויך שופר וביבנה אונ אין יבנה לא היו תוקעין וכו' הט מען ניט מער געבלאזן נאר ביי בית דין אליין: (ג) בראשונה אין אנהייב ווען דר ביהמ"ק איז געוועזן היה וכו' הט מען גענומען דעם לולב אין ביהמ"ק זיבן טעג ובמדינה יום אחד אונ אין ירושלים אונ גאנץ ארץ ישראל האט מען נאר גענומען דעם לולב דעם ערשטען טאג סוכות משחרב ביהמ"ק אז דר ביהמ"ק איז חרב געווארן התקין וכו' הט רבן יוחנן בן זכאי גימאכט אתקנה שיהא לולב וכו' מען זאל נעמען דעם לולב אין דיא מדינה אויך זיבען טעג זכר למקדש

(ד) בָּרִאשׁוֹנָה הָיוּ מְקַבְּלִין עֵדוּת הַחוֹדֶשׁ כָּל הַיּוֹם. פַּעַם אַחַת נִשְׁתַּהוּ הָעֵדִים מִלָּבוֹא. וְנִתְקַלְקְלוּ הַלְוִיִּם בַּשִּׁיר. הִתְקִינוּ שֶׁלֹּא יְהוּ מְקַבְּלִין אֶלָּא עַד הַמִּנְחָה. וְאִם בָּאוּ עֵדִים מִן הַמִּנְחָה וּלְמַעְלָה נוֹהֲגִין אוֹתוֹ הַיּוֹם קֹדֶשׁ. וּלְמָחָר קֹדֶשׁ. מִשֶּׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִתְקִין רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי שֶׁיְּהוּ מְקַבְּלִין עֵדוּת הַחֹדֶשׁ כָּל הַיּוֹם. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קָרְחָה וְעוֹד זֹאת הִתְקִין רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי. שֶׁאֲפִילוּ רֹאשׁ בֵּית דִּין בְּכָל מָקוֹם. שֶׁלֹּא יִהְיוּ הָעֵדִים הוֹלְכִין אֶלָּא לִמְקוֹם הַוַּעַד: (ה) סֵדֶר בְּרָכוֹת. אוֹמֵר אָבוֹת וּגְבוּרוֹת. וּקְדֻשַּׁת הַשֵּׁם. וְכוֹלֵל מַלְכִיּוֹת עִמָּהֶן וְאֵינוֹ תוֹקֵעַ. קְדֻשַּׁת הַיּוֹם וְתוֹקֵעַ. זִכְרוֹנוֹת וְתוֹקֵעַ. שׁוֹפָרוֹת וְתוֹקֵעַ. וְאוֹמֵר עֲבוֹדָה. וְהוֹדָאָה. וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים. דִּבְרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא. אִם אֵינוֹ

יום הנף. יום הנפת העומר: נוגו הכור. נאכול מן החדש וטעמא מפורש בפרק לולב הגזול: ד נתקלקלו הלוים בשיר. של תמיד של בין הערבים ולא אמרו בו שיר כלל. לפי שרוב פעמים היו העדים באים קודם המנחה. לפיכך תקנו שיר של יום טוב בתמיד של בין הערבים ובתמיד של שחר ברוב פעמים עדיין לא באו עדים ולא ידעו אם יתקדש היום אם לאו לא תקנו לו שיר של יו"ט. אלא שיר של חול היו אומרים. ואותו פעם שהגיע שעת הקרבת התמיד של בין הערבים. ועדיין לא באו עדים לא ידעו הלוים אם יאמרו שיר של חול או שיר של יו"ט ולא אמרו שיר כלל: נוהגין אותו היום קדש. דמשתחשכה ליל שלאחר כ"ט באלול נהגו בו קדש שמא יבואו עדים מחר ויקדשוהו ב"ד. ונמצא שבלילה ליל יום טוב הוא. וכן למחר כל היום עד המנחה. ואם באו עדים קודם המנחה. בית דין מקדשין את החודש. ונודע שיפה נהגו בו קודש. ואם מן המנחה ולמעלה באו עדים. אע"פ שאין בית דין מקדשין אותו היום ויעברו את אלול ויקדשוהו למחר. אעפ"כ נוהגין אותו בקדושה ואסור במלאכה דלמא אתי לזלזולי ביה לשנה הבאה ויעשו בו מלאכה כל היום ואמרי אשתקד נהגנו בו קודש בחנם. ומן המנחה ולמעלה חזרנו ונהגנו בו חול: שאפילו ראש ב"ד בכל מקום. שצריך לפרוש ממקום הועד למקום אחר. והרי עיקר מצות החודש תלויה בו כדתנן בפ"ב לעיל ראש ב"ד אומר מקודש. מ"מ לא יהיו צריכין עדים לילך אחריו אלא למקום הועד שהסנהדרין יושבין. שם ילכו וסנהדרין מקדשין אותו בלא ראש ב"ד: ה אבות. מגן אברהם: וגבורות. אתה גבור: קדושת השם. קדוש קדוש: קדושת היום. אתה בחרתנו: זכרונות ותוקע שופרות ותוקע. מקראי ילפינן להו דכתיב זכרון תרועה. ודרשו רז"ל זכרון אלו זכרונות. תרועה אלו שופרות. ואמר קרא והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ה' אלהיכם. מה ת"ל אני ה' אלהיכם למד על כל מקום

אַנְדֵיינְקוּנג צוּם ביהמ"ק. נאך אַתַּקָנָה הָט רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי געמַאכְט וְשֶׁיְּהֵא יוֹם וכו' אַז דֶער טָאג וָוס מֶען פְלֶעגְט אִין אִים מַקְרִיב זַיין דֶעם עוֹמֶר. דָס אִיז דֶער אַנְדֶערֶר טָאג פֶּסַח. זָאל מֶען דֶעם גַאנְצֶען טָאג נִיט טָארֶן עֶסֶן פוּן דִי נַייעֶ תְּבוּאָה: (ד) בָּרִאשׁוֹנָה אִין אָנְהֵייבּ וֶוען דֶער ביהמ"ק אִיז גֶעוֶוען הָיוּ וכו' הָט מֶען אָן גֶענוּמֶען דִי עֵדוּת וָוס קוּמֶען זָאגֶען אוֹיף דִי נַייעֶ לְבָנָה. דֶעם גַאנְצֶען טָאג ראש הַשָּׁנָה פַּעַם אַחַת אֵיין מָאל נִשְׁתַּהוּ הָעֵדִים מִלָּבוֹא הָאבֶּען זִיךְ דִי עֵדוּת פַאר זַאמְט אוּנ זַיינֶען שְׁפֶּעט גֶעקוּמֶען. דֶער נָאךְ וִוי מֶען הָט שׁוֹין מַקְרִיב גֶעוֶוען דֶעם תָּמִיד פוּן פַאר נַאכְט וְנִתְקַלְקְלוּ הַלְוִיִּם בַּשִּׁיר זַיינֶען דִי לְוִיִּם גֶעשְׁטְרוֹיכִילְט גֶעוָוארֶען בַּיי דֶעם שִׁיר פוּן תָּמִיד פוּן פַאר נַאכְט. זֵיי הָאבֶּען נִיט גֶעווּאוּסְט וֶועלְכֶען שִׁיר זֵיי זָאלֶען זָאגֶען. צוּ פוּן דֶער וָואכֶען צוּ פוּן יוֹם טוֹב. הָאבֶּען זֵייא גָאר נִיט גֶעזָאגְט קֵיין שִׁיר הִתְקִינוּ הָאט מֶען גֶעמַאכְט אַתַּקָנָה שֶׁלֹּא וכו' מֶען זָאל נִיט מֶער אָן נֶעמֶען עֵדוּת נָאר בִּיז מִנְחָה. פַאר דֶעם תָּמִיד פוּן פַאר נַאכְט וְאִם וכו' אוּנ אוּבּ דִי עֵדוּת זַיינֶען גֶעקוּמֶען נָאךְ מִנְחָה דֶער נָאךְ וִוי מֶען הָט שׁוֹין מַקְרִיב גֶעוֶוען דֶעם תָּמִיד פוּן פַאר נַאכְט נוֹהֲגִין אוֹתוֹ וכו' הָט מֶען אוֹיס גֶעפִירְט דֶעם טָאג הֵיילִיג. דָאס הֵייסְט יוֹם טוֹב וּלְמָחָר קוֹדֶשׁ אוּנ צוּ מָארְגֶענְס אִיז אוֹיךְ גֶעוֶוען הֵיילִיג. יוֹם טוֹב. הָאט מֶען גֶעמַאכְט צְווֵיי טֶעג ראש הַשָּׁנָה מִשֶּׁחָרַב וכו' אַז דֶער ביהמ"ק אִיז חָרוּב גֶעוָוארֶען הִתְקִין וכו' הָט רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי גֶעמַאכְט אַתַּקָנָה שֶׁיְּהוּ וכו' מֶען זָאל אָן נֶעמֶען דִי עֵדוּת וָוס קוּמֶען זָאגֶען אוֹיף דִי נַייעֶ לְבָנָה. דֶעם גַאנְצֶען דְרַייסִיגְסְטֶען טָאג פוּן אֱלוּל. אוּנ אֲפִילוּ זֵיי קוּמֶען גָאר פַאר נַאכְט זָאל אוֹיךְ זַיין דֶער דְרַייסִיגְסְטֶער טָאג ראש הַשָּׁנָה. וָוארוּם דֶעם נַיין אוּנ צְוַואנְצִיגְסְטֶען טָאג בַּיי נַאכְט הָאבֶּען אַלֶע גֶעמַאכְט יוֹם טוֹב ראש הַשָּׁנָה טָאמֶער וֶועלֶען דִי עֵדוּת קוּמֶען מָארְגֶען. דְרִיבֶּער דֶעם גַאנְצֶען טָאג וֶוען זֵיי זַיינֶען גֶעקוּמֶען בְּלַייבְּט אַלְץ גָאר דֶער טָאג יוֹם טוֹב. אָמַר וכו' הָט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קָרְחָה גֶעזָאגְט וְעוֹד וכו' נָאךְ אֵיין תַּקָנָה הָט רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי גֶעמַאכְט אַז אֲפִילוּ דֶער עֶלְצְטֶער פוּן דֶעם בֵּית דִּין אִיז נִיט דָא אִין בֵּית דִּין שְׁטוּבּ. עֶר אִיז אִין אֵיין אַנְדֶער אָרְט. מֶעג זַיין וָוס פַאר אֵיין אָרְט עֶס אִיז שֶׁלֹּא יִהְיוּ וכו' דַארְפֶען דִי עֵדוּת נִיט גֵיין צוּם עֶלְצְטֶען פוּן בֵּית דִּין. נָאר זֵיי גֵייעֶן צוּ דֶעם אָרְט וואוּ דָס בֵּית דִּין פֶערְזַאמְלֶען זִיךְ אוּנ דָס בֵּית דִּין אִיז מְקַדֵּשׁ דֶעם חוֹדֶשׁ אָן דֶעם עֶלְצְטֶען פוּן בֵּית דִּין: (ה) סֵדֶר בְּרָכוֹת וִוי זָאגְט מֶען דִי בְּרָכוֹת פוּן מוּסָף פוּן ראש הַשָּׁנָה אוֹמֵר מֶען זָאגְט אָבוֹת מָגֵן אַבְרָהָם וּגְבוּרוֹת אַתָּה גִבּוֹר וּקְדוּשַּׁת הַשֵּׁם קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְכוֹלֵל מַלְכִיּוֹת עִמָּהֶן אוּנ זָאגְט בְּאַלְד צוּ זַאמֶען מַלְכִיּוֹת וְאֵינוֹ תוֹקֵעַ אוּנ בְּלָאזְט נִיט קְדוּשַּׁת הַיּוֹם אַתָּה בְחַרְתָּנוּ וְתוֹקֵעַ אוּנ בְּלָאזְט זִכְרוֹנוֹת וְתוֹקֵעַ אַתָּה זוֹכֵר אוּנ בְּלָאזְט שׁוֹפָרוֹת וְתוֹקֵעַ אַתָּה נִגְלֵיתָ אוּנ בְּלָאזְט וְאוֹמֵר עֲבוֹדָה אוּנ עֶר זָאגְט רְצֵה ה' וְהוֹדָאָה אוּנ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה דִּבְרֵי וכו' אַזוֹ זָאגְט רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אָמַר לוֹ וכו' הָט רַבִּי עֲקִיבָא גֶעזָאגְט צוּ רַבִּי יוֹחָנָן

תּוֹקֵעַ לְמַלְכִיּוֹת. לָמָּה הוּא מַזְכִּיר. אֶלָּא אוֹמֵר אָבוֹת וּגְבוּרוֹת. וּקְדֻשַּׁת הַשֵּׁם. וְכוֹלֵל מַלְכִיּוֹת עִם קְדֻשַּׁת הַיּוֹם וְתוֹקֵעַ. זִכְרוֹנוֹת וְתוֹקֵעַ. שׁוֹפָרוֹת וְתוֹקֵעַ. וְאוֹמֵר עֲבוֹדָה וְהוֹדָאָה וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים: (ו) אֵין פּוֹחֲתִין מֵעֲשָׂרָה מַלְכִיּוֹת. מֵעֲשָׂרָה זִכְרוֹנוֹת. מֵעֲשָׂרָה שׁוֹפָרוֹת. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר אִם אָמַר שָׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ מִכֻּלָּן יָצָא. אֵין מַזְכִּירִין זִכְרוֹן מַלְכוּת וְשׁוֹפָר שֶׁל פּוּרְעָנוּת. מַתְחִיל בַּתּוֹרָה. וּמַשְׁלִים בַּנָּבִיא. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר אִם הִשְׁלִים בַּתּוֹרָה יָצָא: (ז) הָעוֹבֵר לִפְנֵי הַתֵּבָה בְּיוֹם טוֹב שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. הַשֵּׁנִי מַתְקִיעַ. וּבִשְׁעַת הַהַלֵּל. רִאשׁוֹן מַקְרֵא אֶת הַהַלֵּל: (ח) שׁוֹפָר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵין מַעֲבִירִין עָלָיו אֶת הַתְּחוּם. וְאֵין מְפַקְּחִין עָלָיו אֶת הַגַּל. לֹא עוֹלִין בָּאִילָן. וְלֹא רוֹכְבִין עַל גַּבֵּי בְהֵמָה. וְלֹא שָׁטִין עַל פְּנֵי הַמָּיִם. וְאֵין חוֹתְכִין אוֹתוֹ בֵּין בְּדָבָר שֶׁהוּא מִשּׁוּם שְׁבוּת. וּבֵין בְּדָבָר שֶׁהוּא מִשּׁוּם לֹא תַעֲשֶׂה. אֲבָל אִם רָצָה לִתֵּן לְתוֹכוֹ מַיִם אוֹ יַיִן יִתֵּן. אֵין מְעַכְּבִין אֶת הַתִּינוֹקוֹת מִלִּתְקוֹעַ. אֲבָל מִתְעַסְּקִין

שיש שם זכרונות ושופרות יהיו מלכיות עמהם: אמר ר"ע וגו'. והלכה כר"ע: ו מעשרה מלכיות. ג' פסוקים משל תורה וג' משל כתובים וג' משל נביאים ואחד משל תורה שמשלים בו: שלש שלש. אחד של תורה ואחד של כתובים ואחד של נביאים. והלכה כר"י בן נורי: מלכיות זכרונות ושופרות של פורענות. כגון אם לא ביד חזקה אמלוך עליכם ויזכור כי בשר המה. תקעו שופר בגבעה וכיוצא בהן. וזכרון יחיד כגון זכרה לי אלהי לטובה אע"פ שהוא לטובה אין מזכירין אותו. וכן הלכה: ר"י אומר אם השלים בתורה יצא. בגמ' מפרש למלתיה דר"י הכי. ומשלים בתורה ואם השלים בנביא יצא והלכה כר"י: ז השני מתקיע. המתפלל תפלת המוספין מתקיע ולא המתפלל תפלה של שחרית ובשעת הגזירה תקנו כן. שגזרו שלא יתקעו. והיו אורבים להם כל שש שעות של זמן תפלת השחר. לכך העבירו התקיעה מתפלת השחר לתפלת המוספים: ובשעת ההלל. משום דאין אומרים הלל בר"ה וביום הכפורים קתני ובשעת ההלל. כלומר בשאר יו"ט שאומרים הלל: ח אין מעבירין עליו את התחום. לילך חוץ לתחום כדי להביא שופר או לילך לשמוע התקיעות: בדבר שהוא משום שבות. כגון לחתכו בסכין: בדבר שהוא משום לא תעשה. כגון לחתכו במגרה דהוי מלאכה גמורה. של חריבת עץ. ואיכא דמתני איפכא. דבר שהוא משום שבות. מגל שאין דרך לחתוך בו. דבר שהוא משום לא תעשה. סכינא דאורחיה הוא: אם רצה ליתן לתוכו יין [יתן]. ולא אמרינן מתקן מנא הוא: אין מעכבין את התינוקות. שהגיעו לחנוך. ואפי' בשבת כדי לחנכן במצות. שיהיו מלומדין לתקוע ביו"ט של ר"ה: ומתעסקין בהם. וליכא למגזר דלמא אתי לאתויי ארבע אמות [ברה"ר] דהא אינו טרוד במצוה אלא מתעסק בעלמא. ולא גזרו שמא יביאנו ד"א ברה"ר. אלא בזמן שהוא חייב

בֶּן נוּרִי אִם וכו' אוּב מֶען בְּלָאזְט נִיט צוּ מַלְכִיּוֹת לָמָּה הוּא מַזְכִּיר צוּ וָוס דֶער מָאנְט עֶר דִי פְּסוּקִים פוּן מַלְכִיּוֹת אֶלָּא אוֹמֵר נָאר עֶר זָאגְט אָבוֹת מָגֵן אַבְרָהָם וּגְבוּרוֹת אַתָּה גִבּוֹר וּקְדוּשַּׁת הַשֵּׁם קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְכוֹלֵל וכו' אוּנ מַלְכִיּוֹת זָאגְט עֶר צוּזַאמֶען מִיט אַתָּה בְחַרְתָּנוּ וְתוֹקֵעַ אוּנ בְּלָאזְט זִכְרוֹנוֹת וְתוֹקֵעַ אַתָּה זוֹכֵר אוּנ בְּלָאזְט שׁוֹפָרוֹת וְתוֹקֵעַ אַתָּה נִגְלֵיתָ אוּנ בְּלָאזְט וְאוֹמֵר אוּנ זָאגְט עֲבוֹדָה וְהוֹדָאָה וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים: (ו) אֵין וכו' מֶען טָאר נִיט זָאגֶן וֶוייניגֶער וִוי צֶעהֶן פְּסוּקִים מַלְכִיּוֹת מֵעֲשָׂרָה זִכְרוֹנוֹת צֶעהֶן פְּסוּקִים זִכְרוֹנוֹת מֵעֲשָׂרָה שׁוֹפָרוֹת צֶעהֶן פְּסוּקִים שׁוֹפָרוֹת. דְרַייא פְּסוּקִים פוּן דִי תּוֹרָה דְרַייא פְּסוּקִים פוּן כְּתוּבִים דְרַייא פְּסוּקִים פוּן נְבִיאִים. אוּנ נָאךְ אֵיין פָּסוּק פוּן תּוֹרָה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי זָאגְט אִם וכו' אוֹיבּ עֶר הָאט גֶעזָאגְט צוּ דְרַייא פְּסוּקִים פוּן אַלֶע. אֵיין פָּסוּק פוּן תּוֹרָה אֵיין פָּסוּק פוּן כְּתוּבִים אֵיין פָּסוּק פוּן נְבִיאִים צוּ מַלְכִיּוֹת. אוּנ אַזוֹ צוּ זִכְרוֹנוֹת. אוּנ אַזוֹ צוּ שׁוֹפָרוֹת. אִיז עֶר יוֹצֵא. אֵין מַזְכִּירִים וכו' מֶען טָאר נִיט דֶער מָאנֶען פְּסוּקִים פוּן מַלְכִיּוֹת אוּנ זִכְרוֹנוֹת אוּנ שׁוֹפָרוֹת פוּן צָרוֹת מַתְחִיל וכו' עֶר הֵייבְּט אָן מִיט אַפָּסוּק פוּן תּוֹרָה אוּנ לָאזְט אוֹיס מִיט אַפָּסוּק פוּן תּוֹרָה. רַבִּי יוֹסֵי זָאגְט אִם וכו' אוֹבּ עֶר הָט אוֹיס גֶעלָאזְט מִיט אַפָּסוּק פוּן נָבִיא אִיז עֶר יוֹצֵא: (ז) הָעוֹבֵר וכו' דֶער וָואס גֵייט צוּם עָמוּד דַאוִונֶען אוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַשֵּׁנִי מַתְקִיעַ דֶער אַנְדֶערֶער וָואס דַאוִונְט מוּסָף בְּלָאזְט שׁוֹפָר וּבִשְׁעַת הַהַלֵּל אוּנ וֶוען מֶען זָאגְט הַלֵּל רִאשׁוֹן דֶער עֶרְשְׁטֶער וָואס דַאוִונְט שַׁחֲרִית מַקְרֵא אֶת הַהַלֵּל לֵייעֶנְט הַלֵּל. שׁוֹפָר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דֶער שׁוֹפָר פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵין וכו' טָאר מֶען נִיט גֵיין וַוייטֶער וִוי אַתְּחוּם שַׁבָּת צוּ בְּרֵיינְגֶען אַשׁוֹפָר אָדֶער צוּ הֶערֶען בְּלָאזֶען שׁוֹפָר וְאֵין וכו' אוֹבּ דֶער שׁוֹפָר לִיגְט אוּנְטֶער אַבַּארְג. טָאר מֶען נִיט אָפּ רַאמֶען דֶעם בַּארְג אַרוֹם צוּ נֶעמֶען דֶעם שׁוֹפָר לֹא וכו' מֶען טָאר נִיט אַרוֹף גֵיין אוֹיף אַבּוֹים אַרָאפּ צוּ נֶעמֶען אַשׁוֹפָר וְלֹא רוֹכְבִין וכו' מֶען טָאר נִיט רַייטֶען אוֹיף אַבְּהֵמָה צוּ בְּרֵיינְגֶען אַשׁוֹפָר אוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלֹא שָׁטִין וכו' מֶען טָאר נִיט שְׁווִימֶען אוֹיף דֶעם וַואסֶער אוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ בְּרֵיינְגֶען אַשׁוֹפָר וְאֵין חוֹתְכִין אוֹתוֹ מֶען טָאר נִיט אָפּ שְׁנֵיידֶען דֶעם שׁוֹפָר בֵּין בְּדָבָר וכו' סַיי מִיט אַזַאךְ וָוס אִיז נָאר אָסוּר מִדְרַבָּנָן אָפּ צוּ שְׁנֵיידֶען וּבֵין בְּדָבָר וכו' אוּנ סַיי מִיט אַזַאךְ וָוס אִיז אָסוּר מִן הַתּוֹרָה אָפּ צוּ שְׁנֵיידֶען אֲבָל וכו' אָבֶּער אַז עֶר וִויל אַרַיין גִיסֶען אִין שׁוֹפָר וַואסֶער אָדֶער וַויין צוּ דֶער וֶוייקֶען אִים יִתֵּן מֶעג עֶר גֶעבֶּען. אֵין מְעַכְּבִין וכו' מֶען דַארְף נִיט פֶערְהַאלְטֶען קִינְדֶער זֵיי זָאלֶען נִיט בְּלָאזֶען שׁוֹפָר אֲבָל מִתְעַסְּקִין עִמָּהֶן אָבֶּער מֶען אִיז זִיךְ מַטְרִיחַ מִיט זֵיי. זֵיי זָאלֶען בְּלָאזֶען עַד שֶׁיִּלְמְדוּ בִּיז זֵיי וֶועלֶען זִיךְ אוֹיס לֶערְנֶען בְּלָאזֶען וְהַמִּתְעַסֵּק לֹא יָצָא אוּנ דֶער וָואס לֶערְנְט זִיךְ בְּלָאזֶען אִיז

עִמָּהֶן עַד שֶׁיִּלְמְדוּ. וְהַמִּתְעַסֵּק לֹא יָצָא. וְהַשּׁוֹמֵעַ מִן הַמִּתְעַסֵּק לֹא יָצָא: (ט) סֵדֶר תְּקִיעוֹת. שָׁלֹשׁ. שֶׁל שָׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ. שִׁעוּר (בגמרא תְּקִיעָה) תְּקִיעוֹת כְּשָׁלֹשׁ תְּרוּעוֹת. שִׁעוּר תְּרוּעָה כְּשָׁלֹשׁ יְבָבוֹת. תָּקַע בָּרִאשׁוֹנָה וּמָשַׁךְ בַּשְּׁנִיָּה כִּשְׁתַּיִם אֵין בְּיָדוֹ אֶלָּא אֶחָת. מִי שֶׁבֵּרַךְ וְאַחַר כָּךְ נִתְמַנָּה לוֹ שׁוֹפָר. תּוֹקֵעַ וּמֵרִיעַ וְתוֹקֵעַ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. כְּשֵׁם שֶׁשְּׁלִיחַ צִבּוּר חַיָּב. כָּךְ כָּל יָחִיד וְיָחִיד חַיָּב. רַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר שְׁלִיחַ צִבּוּר מוֹצִיא אֶת הָרַבִּים יְדֵי חוֹבָתָן:

סליק מסכת ראש השנה

תקיעת שופר. שמתוך שהוא טרוד לצאת ידי חובתו ישכח את השבת: ט סדר תקיעות שלש. אחת למלכיות ואחת לזכרונות ואחת לשופרות: של שלש שלש. תקיעה ותרועה ותקיעה לכל אחת ואחת. לפי שנאמרו שתי תרועות במקרא בר"ה ותרועה אחת ביוה"כ של יובל. וילפינן שביעי שביעי לג"ש. ליתן את האמור של זה בזה. ותרועה האמורה ביוה"כ של יובל אנו נותנין אותה לר"ה. נמצאו בר"ה שלש תרועות. ושתי תרועות האמורות בר"ה נותנין אותן ליום הכפורים נמצאו שלש תרועות ביוה"כ וכל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה. דתניא מנין שפשוטה לפניה ת"ל והעברת שופר תרועה. ומנין שפשוטה לאחריה ת"ל תעבירו שופר. הרי העברה תחלה וסוף ותרועה בנתים. ולשון העברה פשוטה משמע. העברת קול אחד פשוט. הרי לשלש תרועות של ר"ה שש תקיעות והרי לך שלש של שלש שלש: שעור כל התקיעות. שהם שש תקיעות: כשלש תרועות. נמצאו שיעור תקיעה אחת כחצי תרועה: שעור תרועה כג' יבבות. ג' קולות בעלמא של כל שהן. וי"א יבבא היא ג' כחות של כל שהן נמצאו שעור תרועה ט' כחות של כל שהן והכי מסתברא: תקע בראשונה. פשוטה שלפני התרועה תקע כדרכה: ומשך בשניה. תקיעה של אחר התרועה משך כשתים שהיה צריך לעשות זו אחר זו פשוטה שלאחריה דמלכיות ופשוטה שלפניה דזכרונות: אין בידו אלא אחת. דאפסוקי תקיעה אחת לשתים לא מפסקי': מי שברך. התפלל תפלת המוספין וברך ט' ברכות: כשם שש"צ חייב. בין בברכות של ר"ה בין בתפלות של כל השנה. ואין יוצא י"ח אלא בתפלה שמתפלל הוא בעצמו: כך כל יחיד ויחיד. הבקי ויודע להתפלל אינו יוצא ידי חובתו אלא בתפלת עצמו בין בר"ה בין בשאר כל ימות השנה. ואין ש"צ יורד לפני התיבה אלא להוציא את שאינו בקי: ש"צ מוציא את הרבים ידי חובתם. בין בקי בין שאינו בקי. בין בברכות של ראש השנה בין בתפלות של כל השנה. ולמה צבור מתפללין בלחש כדי להסדיר ש"צ את תפלתו. והלכה כחכמים בברכות של כל השנה שאין ש"צ מוציא אלא את שאינו בקי. אבל בברכות של ר"ה ושל יוה"כ של יובל שהן ט' ברכות ארוכות ואין הכל בקיאין בהן. הלכה כר"ג שכשם שמוציא את שאינו בקי כך מוציא את הבקי: **נשלמה מסכת ראש השנה**

נִיט יוֹצֵא דִי מִצְוַת שׁוֹפָר מִיט דֶעם בְּלָאזֶן וְהַשּׁוֹמֵעַ מִן הַמִּתְעַסֵּק אוּנ דֶר וָוס הֶערְט שׁוֹפָר בְּלָאזֶן פוּן דֶעם וָוס לֶערִינְט זִיךְ לֹא יָצָא הָט עֶר נִיט יוֹצֵא גֶעוֶועֶן: (ט) סֵדֶר תְּקִיעוֹת וִוי זָאל מֶען בְּלָאזֶן שׁוֹפָר שָׁלֹשׁ דְרַייא מָאל. אֵיין מָאל צוּ מַלְכֻיּוֹת אוּנ אֵיין מָאל צוּ זִכְרוֹנוֹת אוּנ אֵיין מָאל צוּ שׁוֹפָרוֹת שֶׁל שָׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ יֶעדֶער תְּקִיעָה אִיז דְרַייא תְּקִיעוֹת. תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה צוּ מַלְכֻיּוֹת. תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה צוּ זִכְרוֹנוֹת. תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה צוּ שׁוֹפָרוֹת שִׁעוּר תְּקִיעוֹת דֶר שִׁיעוּר פוּן אַלֶע זֶעקְס תְּקִיעוֹת כְּשָׁלֹשׁ תְּרוּעוֹת אִיז וִוי דְרַייא תְּרוּעוֹת. אִיז דֶר שִׁיעוּר פוּן אֵיין תְּקִיעָה וִוי אַהַאלְבֶּע תְּרוּעָה שִׁעוּר תְּרוּעָה דֶר שִׁיעוּר פוּן אַתְּרוּעָה אִיז כְּשָׁלֹשׁ יְבָבוֹת וִוי דְרַייא קוֹלוֹת תָּקַע בָּרִאשׁוֹנָה עֶר הָט גֶעבְּלָאזֶן דִי עֶרְשְׁטֶע תְּקִיעָה. דֶר נָאךְ הָט עֶר גֶעבְּלָאזֶן אַתְּרוּעָה וּמָשַׁךְ בַּשְּׁנִיָּה כִּשְׁתַּיִם אוּנ עֶר הָט גֶעצוֹיגֶען (לַאנְג גֶעבְּלָאזֶן) דִי אַנְדֶערֶע תְּקִיעָה אַזוֹ וִוי צְווֵייא תְּקִיעוֹת. ווייל עֶר וִויל דִי תְּקִיעָה זָאל זַיין גֶערֶעכִינְט פַאר צְווֵייא תְּקִיעוֹת. אֵיינְס נָאךְ דִי תְּרוּעָה אוּנ אֵיינְס פַאר דִי אַנְדֶערֶע תְּרוּעָה אֵין בְּיָדוֹ אֶלָּא אַחַת וֶוערְט נִיט מֶער גֶערֶעכִינְט נָאר פַאר אֵיין תְּקִיעָה דִי וָוס נָאךְ דִי תְּרוּעָה. מִי שֶׁבֵּרַךְ וֶוען אֵיינֶער הָט שׁוֹן גֶעזָאגְט דִי בְּרָכוֹת מַלְכֻיּוֹת זִכְרוֹנוֹת שׁוֹפָרוֹת וְאַחַר כָּךְ וכו' דֶער נָאךְ הָט זִיךְ אִים גֶעטְרָאפֶען אַשׁוֹפָר תּוֹקֵעַ וכו' זָאל עֶר בְּלָאזֶען דְרַייא מָאהְל תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה. כְּשֵׁם שֶׁשְּׁלִיחַ צִבּוּר חַיָּב אַזוֹ וִוי דֶר חַזָּן דַארְף דַאוְונֶען דָאס גַאנְצֶע דַאוְונֶען סַייא רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ סַייא אַגַאנְץ יָאהְר כָּךְ כָּל יָחִיד וְיָחִיד חַיָּב אַזוֹ יֶעדֶער אֵיינְצֶעלְנֶער מֶענְטְשׁ וָואס קֶען דַאוְונֶען אִיז מְחוּיָּב צוּ דַאוְונֶען אַלֵיין דָם גַאנְצֶע דַאוְונֶען סַיי רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ סַייא אַגַאנְץ יָאהְר. אוּנ דֶר חַזָּן דַאוִוינְט פַאר דֶעם עָמוּד נָאר פַאר דֶעם וָואס קֶען נִיט אַלֵיין דַאוְונֶען זָאל עֶר הֶערֶען פוּן אִיהְם. רַבָּן גַּמְלִיאֵל זָאגְט שְׁלִיחַ צִבּוּר מוֹצִיא אֶת הָרַבִּים יְדֵי חוֹבָתָן דֶער חַזָּן אִיז מוֹצִיא אַלֶע מֶענְטְשֶׁען פוּן דַאוְונֶען. סַייא דֶער וָואס קֶען אַלֵיין דַאוְונֶען אוּנ סַייא דֶער וָואס קֶען נִיט אַלֵיין דַאוְונֶען. דַארְף נִיט דַאוְונֶען אַלֵיין. נָאר עֶס אִיז גֶענוּג אַז זַייא הֶערֶען פוּן חַזָּן. סַייא רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ סַייא אַגַאנְץ יָאהְר:

הנהגות קודם התפלה

דֶער סֵפֶר הַמּוּסָר שְׁרַייבְּט צָרִיךְ הָאָדָם לְקַדֵּם פְּנֵי צוּרוֹ קוֹדֶם הַתְּפִלָּה. דֶער מֶענְטְשׁ דַארְף מַקְדִּים פָּנִים צוּ זַיין זַיין הֵיילִיגֶען בַּאשֶׁעפֶר מִיט מַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת פַאר דֶעם דַאוּוֶנֶען דָאס עֶר זָאל תֵּיכֶף וִויא עֶר וַואכְט אוֹיף פוּן זַיין שְׁלָאף זָאל עֶר שׁוֹין אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל זַיין עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם עֶר זָאל בַּייא זִיךְ אִין הַארְץ קוֹבֵעַ זַיין אֵימָה וְיִרְאָה עֶר זָאל צִיטֶערְן פַאר דֶעם פַּחַד פוּן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ דָאס מִיט יֶעדֶערֶע מַעֲשֶׂה וָואס עֶר וִויל טוּהְן זָאל עֶר זִיךְ פָאר שְׁטֶעלֶען שִׁוִּיתִי ה׳ לְנֶגְדִּי תָמִיד. דָס דֶר אֵייבֶּערְשְׁטֶער שְׁטֵייט אוּנ זֶעהְט זַיינֶע מַעֲשִׂים אוּנ זָאל גִידֶענְקֶען דֶעם חֶסֶד וָוס הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָט מִיט אִים גִיטוּהְן עֶר הָט אִים צוּרִיק גִישֶׁענְקְט זַיין חַיּוּת אוּנ צוּרִיק גִיגֶעבֶּן זַיין פִּקָּדוֹן דִי הֵיילִיגֶע נְשָׁמָה אִיבֶּער דֶעם בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ. דֶען אִיטְלִיכֶער מֶענְטְשׁ דַארְף צוּ זַיין גִיוָוארִינְט עֶר זָאל זַיין פוּן דִי עֶרְשְׁטֶע צֶעהְן וָוס קוּמֶען אִין שׁוּהְל דֶען דִי עֶרְשְׁטֶע צֶעהְן הָאבֶּן אַזוֹי פִיל שְׂכַר אַקֶעגֶען אַלֶע וָוס זֶענֶען אִין שׁוּהְל:

תחנת רצון

גָאר אֵיין טְהֵייעֶרֶע נַייעֶ תְּחִנָּה פוּן סְפָרִים הַקְּדוֹשִׁים וֶועלְכֶעס יֶעדֶערֶע אִשָּׁה זָאל זָאגֶען קוֹדֶם הַתְּפִלָּה:

אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים. שַׁדַּי רַחוּם וְחַנּוּן. בָּאתִי לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ בְּלֵב נִשְׁבָּר. גְרוֹיסֶר אַלְמֶעכְטִיגֶר גָאט רַחוּם וְחַנּוּן אִיךְ קוּם פַאר דִיר זִיךְ שְׁטֶעלֶען מִתְפַּלֵּל זַיין מִיט אַצוּבְּרָאכֶן הַארְץ אוּנ מִיט אַנִידֶערִיג גְמוּהְט אִיךְ וֵוייס וָואהְל מַיינֶע מַעֲשִׂים דָאס אִיךְ בִּין נִיט רָאוּי צוּ שְׁטֵיין אוּנ בֶּעטֶען לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָאר וַוייל דוּ בִּיסְט דָאךְ אַ רַחוּם וְחַנּוּן וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבָה. זָאלְסְטוּ זִיךְ אוֹיף מִיר מְרַחֵם זַיין זָאלְסְט אוֹס הֶערֶען מַיין תְּפִלָּה אוּנ זָאלְסְט אָן נֶעמֶען מַיין בַּקָּשָׁה וֶועלְכֶעס אִיךְ בֶּעט דִיךְ מִיט דֶעם גַאנְצֶען הַארְצֶען. תִּרְאֶה וְתִסְפּוֹר דִּמְעוֹת עֵינַי. דוּ זָאלְסְט זֶעהְן אוּנ צֵיילֶען דִיא טְרֶערֶען פוּן מַיינֶע אוֹיגֶען זָאלְסְט זִיךְ אִיבֶּער מִיר דֶער בַּארְמֶען כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים:

בקשה כשבא לבית הכנסת

אמרו ז"ל חסידים הראשונים היו שוהין מעט ואח"כ מתפללין. ר"ל שהיו מתישבין בדעתן רוממות הא-ל יתברך ושפלות האדם כדי להתפלל אח"כ באימה וביראה. ע"כ כשבא אדם לביהכ"נ ישב מעט ויאמר זה הפסוק:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

ואחר כך יאמר תפלה זו:

מִי אָנֹכִי, שֶׁאֶזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל, לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא, וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹטֵא, וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, בְּמַעֲשַׂי הָרָעִים, וְאָנֹכִי בָּשָׂר וָדָם, עָפָר וָאֵפֶר, וְאֵינִי כְדַאי וְרָאוּי, לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו, וּלְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כַּמָּה פְעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָנִים, לַעֲמוֹד, לִפְנֵי מֶלֶךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עִלַּת כָּל הָעִלּוֹת, וְסִבַּת

כָּל הַסִּבּוֹת. אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים, שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְרוֹצֶה בִּתְפִלָּה וְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת, אָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוּתָם תַּעֲלֶה תְפִלָּתִי, תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן, לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן, לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְתַעֲלֶה וְתִתְנַשֵּׂא, לְכֶתֶר עַל רֹאשְׁךָ, עַל יְדֵי מְטַטְרוֹן שַׂר הַפָּנִים, אָמֵן סֶלָה: אֵשׁ תָּמִיד, תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ, לֹא תִכְבֶּה: סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי, וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: יְיָ, אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ, וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי, אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה, אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עוֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי, לְךָ יְיָ, עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

סדר ברכת ציצית

אײדער מען טוט אן דעם טלית קטן אז מען האט זיך שוין געװאשן, דיא הענד זאל מען בונק זײן דיא ציצית. אונ מען זאגט דאס:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִת לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ, וְדִקְדּוּקֶיהָ, וְכַוָּנוֹתֶיהָ, וְתַרְיַ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אָמֵן סֶלָה:

װען מען איז בודק די ציצית פון דעם טלית גדול פאר דער ברכה זאגט מען דאס:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד, הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ, עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה, נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

אײדער מען טוט אן דעם טלית זאגט מען דאס:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, לְיַחֵד שֵׁם י"ה בו"ה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף גּוּפִי בַּצִּיצִת, כֵּן תִּתְעַטֵּף נִשְׁמָתִי וּרְמַ"ח אֵבָרַי וּשְׁסַ"ה גִידַי בְּאוֹר הַצִּיצִת הָעוֹלֶה תַּרְיַ"ג, וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה, כַּךְ אֶזְכֶּה לַחֲלוּקָא דְרַבָּנָן, וּלְטַלִּית נָאֶה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן, וְעַל יְדֵי מִצְוַת צִיצִת, תִּנָּצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּתְפִלָּתִי מִן הַחִיצוֹנִים, וְהַטַּלִּית יִפְרוֹשׂ כְּנָפָיו עֲלֵיהֶם, וְיַצִּילֵם כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף, וּתְהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ

בָּרוּךְ הוּא, כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ, וְדִקְדּוּקֶיהָ, וְכַוָּנוֹתֶיהָ, וְתַרְיַ״ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אָמֵן סֶלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

מֶען דֶעקְט זִיךְ צוּ דֶעם קָאפּ מִיט דֶעם טַלִּית אוּנ מֶען זָאגְט דָאס:

מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ, וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב:

תחנה ובקשה

דיא תחנה זאגט מען אלע מארגען פריא ובפרט אום ראש השנה

אֵל מֶלֶךְ שׁוֹפֵט צֶדֶק וֶאֱמֶת דוּ בִּיסְט אֵיין וַואר־הַאפְטִיגֶער גָאט דוּ בִּיסְט גִירֶעכְט אוּנ דַיין מִשְׁפָּט אִיז גְרֶעכְט אוּנ דוּ שְׁפַּייזְט אַלֶע בַּשֶׁעפֶּענִשׁ מִיט וַוארְהֵייט אוּנ מִיט גְרֶעכְטִקֵייט וָוס זָאלֶן מִיר יִידִין דֶער מִנְהָג אִיז צְוִוישֶׁן אוּנְז יִשְׂרָאֵל דָס מֶען הֵייבְּט אָן דְרַייסִיג טֶעג פַאר רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ בְּלָאזֶן שׁוֹפָר כְּדֵי צוּ דֶער וֶועקִין דִי לַייט זֵיי זָאלֶן תְּשׁוּבָה טָאן דְרוּם זָאל דֶער מֶענְשׁ זִיךְ דֶער שְׁרֶעקִן וֶוען עֶר הֶערְט שׁוֹפָר בְּלָאזִין אוּנ זָאל זִיךְ שְׁטֶעלֶן מִיט גְרוּיס פָארְכְט אוּנ צִיטֶערְנִישׁ מִיט גִיבֶּעט פַר הַשִּׁי״ת קֶעגִין דֶעם יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: רבש״ע דֶער הֶער פוּן דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט דָא בִּין אִיךְ אָן גִיבְּרֵייט אוּנ קוּם צוּ דִיר מִיט אַצוּבְרָאכֶן הַארְץ מִיט אַשְׁוֶוער גְמִיט צוּ בַּאגֶערֶן דַיין הֵיילִיגֶען פוּרְכְטְלִיכֶען נָאמֶן אֵיין סְלִיחָה וְכַפָּרָה אוּף אַלֶע מַיינֶע עֲבֵירוֹת וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן בְּשׁוֹגֵג אוּךְ בְּמֵזִיד סַיא בְּדִיבּוּר אָדֶער בְּמַחֲשָׁבָה אָדֶר בְּמַעֲשֶׂה בֶּעט אִיךְ דִיךְ אַלְמַאכְטִיגֶער גָאט אַז דוּ זָאלְסְט זֶעהְן מַיין צַעַר וָוס אִיךְ הָאבּ פוּן מַיינֶע עֲבֵירוֹת אוּנ זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין דֶען צוּ וֶועמֶן זָאל אִיךְ מִיךְ קֶערִין אוּנ וֶוענְדֶן דְרוּם דוּ דֶער בַּארְמִיגֶער גָאט פוּן דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט דוּ הָאסְט דָאךְ לִיבּ דֶעם מֶענְטְשֶׁן וֶוען עֶר בַּדֵיינְקְט זִיךְ אוּנ הָט חֲרָטָה אוּיף זַיינֶע עֲבֵירוֹת אוּנ וִויל זֵיי שׁוֹן קֵיין מָאל נִיט טָאן אוּנ בֶּעט צוּ דִיר מִיטֶן גַאנְצֶן הַארְצֶן אוּי לִי וֵויי צוּ מִיר וָוס אִיךְ הָאבּ גְטָאן פַר מַעֲשִׂים רָעִים וְוִי הָאבּ אִיךְ מַיין נְשָׁמָה בַּשְׁמִירְט מִיט בֵייז בִּפְרַט זִיא אִיז אַהֶער גִיקוּמֶן פוּן אַהוּךְ אָרְט הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הָט מִיר זִי גִיגֶעבֶּן אַז אִיךְ זָאל זִיא הֵיילִיגֶן אוּנ רֵיין הַאלְטֶן אַזוּ וִוי אֵיין אֶבֶן טוֹב וָוס וֶועל אִיךְ טָאן וָואס וֶועל אִיךְ עֶנְטְפֶערֶן וֶוען דוּ וֶועסְט פָאדֶערֶן פוּן מִיר חֶשְׁבּוֹן אָפּ צוּ גֶעמֶען פַר דַיין הֵיילִיגִין כִּסֵּא הַכָּבוֹד דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּר הַארְצִיגֶער גָאט אַז דוּ זָאלְסְט דִיךְ דֶער בַּארְמֶן אִיבֶּר מִיר אָרִימֶער זִינְדִיגֶער מֶענְטְשׁ אוּנ זָאלְסְט מִיר גִידֵיינְקֶן אַלֶע מַיינֶע זְכִיּוֹת אוּנ דוּ זָאלְסְט דֶער הֶערֶן מַיין תְּפִלָּה וָוס אִיךְ טוּא אַצוּנְד מִתְפַּלֵּל זַיין פַר דִיר אוּנ פַאר נֶעם מַיין תְּפִלָּה דֶען וֶוען שׁוֹן אַלֶע טוֹיעֶרֶן זַיינֶען צוּ גְשְׁלָאסֶן אַזוֹ זַיינֶען דִי טוֹיעֶרֶן פוּן טְרֶערֶן נִיט פַר שְׁלָאסִין אוּנ דוּ זָאלְסְט אָן זֶעהְן מַיין צַעַר פוּן מַיין הַארְצֶן אוּנ זָאלְסְט דִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּר מַיין גוּף וּנְשָׁמָה אוּנ זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין מְחִילָה גְמוּרָה אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ אוּךְ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער אָן שְׁרַייבֶּן צוּ אַשָׁנָה טוֹבָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לִגְאוּלָה שְׁלֵימָה אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּף אוּנְז גוֹזֵר זַיין (גְזֵירוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת) אוּנ דוּ זָאלְסְט מְבַטֵּל זַיין פוּן אוּנְז אַלֶע גְזֵירוֹת רָעוֹת אוּנ פוּן מִיר מִיט מַיין מַאן אוּנ פוּן מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ פוּן אַלֶע דִי וָוס זַיינֶען בַּיי מִיר אָמֵן:

מַה טֹּבוּ וִוי גוּט אִיז דַיין גִיצֶעלְט יַעֲקֹב אוּנ דָס רוּאוּנְג פוּן דִי יִשְׂרָאֵל דָס אִיז דִי הֵיילִיגֶע בֵּית הַכְּנֶסֶת אוּנ אִיךְ קוּם מִיט דַיין גְרוֹיס גְנָאד אִין דַיין שׁוּל בִּזְכוּת אַבְרָהָם וָוס עֶר אִיז גִירוּפִין אִישׁ חֶסֶד אִיךְ טוּ מִיךְ בּוּקִין צוּם הֵיכָל בִּזְכוּת יִצְחָק וָוס עֶר אִיז גִיבּוּנְדֶען גְוָוארֶן אוּף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ בִּזְכוּת יַעֲקֹב וָואס עֶר הָט גִיזָאגְט וָוס פַאר אַפָּארְכְטִיג אָרְט דָאס אִיז:

רבש״ע אִין דֶעם זְכוּת פוּן דִי דְרַיי אָבוֹת קוּם אִיךְ אִין דַיין הֵיילִיגֶער שׁוּל אַרַיין תְּפִלָּה טָאן פַר דִיר מִיךְ צוּ דֶער בַּארְמֶן אוּנ בַּאוִוילִיגִן פַר דַיין כָּבוֹד אַז עֶס זָאל אוּף גֵיין מַיין תְּפִלָּה אוּנ

זאל זיין אקרוין אויף דיין קאפ דורך דעם מלאך שר הפנים. גאט איך האב ליב די וואוינונג פון דיין הויז אונ דאס ארט פון דיין רואונג איך טו מיך בוקן אונ לויבן פר גאט מיין באשעפער אונ טוא בעטען צו דיר זאלסטו מיר ענטפערין דיינער הילף :

רבש״ע העיר פון דער גאנצער וועלט איך ווייס גוט אז איך בין איין ארימער זינדיגער מענטש אז איך בין ניט ווערט צו שטיין אונ תפלה צו טאן פר דיין גרויסן גאכפערטן נאמן דען דיין גרויס הערליכקייט אונ גרוס אכפערקייט האט קיין שיעור ניט אונ קיין עֶרך ניט דיין גדולה אונ גבורה איז ניט מיגליך צו דער ציילן אונ איך אזויא אשרעקליכער זינדיגער מענטש זאל שטיין פר אזו איין לעבעדיגען אלמעכטיגן הערן תפלה צו טאן נייערט דען דו ביסט אגרויסער רחמן. דרום האב איך מיך דער וואגן צו בעטן דיך בארעמ־הערציגער פאטער אונ שיק אונז די מלאכים וואס זיינן גיזעצט איבר תפלות פון די ישראל אז אונזער תפלה זאל אן גענומען ווערען אמן סלה :

הדרת קדש

אזוי שרייבט דער רבינו יונה זצ״ל:

טוב עס איז גוט דם אמענטש זאל טראגין אויף זיך דעם יאך פון גאט צו גיין אין גוטין וועג אונ צו גידענקין אן באשעפער. אונ זאל זיך אלע טאג מער פר שטארקין אין מצות אונ אין די ליבשאפט צו גאט. אונ זאל טראכטין אונ גידיינקן דאס דער באשעפר שטייט שטענדיג פר זיינע אויגן. דורך דעם וועט ער גאטס פארכט האבן אויף זיך. אונ וועט מאכין זיין הארץ אונטער מעניג אונ וועט זיך האלטען נידעריג. אונ וועט האבען חרטה אויף זיינע זינד. אונ וועט זיך היטען מיט אלע כחות מער שוין ניט צו זינדיגען. אונ דאן וועט ער זיין גיליבט ביי גאט אונ ביי לייטען :

יעדער מענטש זאל זעהן צו זיין פון די ערשטע אין שול. אונ זאל שטיין אין שול מיט גרויס פארכט. דען די שול איז אן שטאט דעם ביהמ״ק. אונ אז ער קומט אין שול זאל ער זיך אוייילע פר האלטין רוהיג אונ זאל זיך באטראכטען פר וועמין ער דארף זיך דא שטעלען. אונ נור עס הערט צו זיינע רייד. דאן וועט ער באקומען מורא פאר גאט ב״ה אונ זיין מחשבה אונ זיין כוונה וועט זיין אין דר תפלה. דאן וועט זיין תפלה נתקבל ווערן פר גאט מיט רחמנות:

תפלה קודם התפלה

מהרב החסיד המפורסם איש אלהי מוה׳ אלימלך זצ״ל :

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילן פון פר דיר גאט אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערן וואס הערט צו גיבעט מיט זיין דער בארימקייט זאלסט אן ברייטן אונזערע הערצער אונ אונזערע גידאנקן. אונ אונזערע גיבעט אין מויל. אונ זאלסט צו הערן דם גיבעט פון דיינע קנעכט וואס בעטן צו דיר מיט איין צו בראכן גימיט דו ביסט איין גאט איין דער בארמיגער. מיט דיין פיל דער בארימקיט. אונ מיט דיין גרויס גינאד. זאלסטו פר געבן אונזערע זינד וואס מיר האבן גזינדיגט אונ פר שולדיגט פר דיר ווארום עס איז וויסיגליך פר דיר אז נישט מיט שאלקהאפטיקייט חלילה טוען מיר ווידער שפעניגן פון דיין תורה אונ מצות. נאר פון דעם גרויסן יצר הרע וואס ברענט אין אונז אייביג. ער לאזט ניט אפ אונ רועט ניט ביז ער ברענגט אונז צו גלוסטן צו די נארישקייטן. אונ צו מישט אונזערע גידאנקן אפילו ווען מיר שטעלן זיך דאוונען פר דיר טוט ער אונז צו מישען אונזערע גידאנקן מיט זיינע זאכן אונ מיר קענען ניט ביי שטיין קעגן אים. איבר דעם בעטן מיר דיך דו ביסט גאט דער דער בארימדיגער אונ דער לייט זעליגער טוא מיט אונז אזוי ווי דו האסט אונז צו גזאגט דורך משה רבינו וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. דם הייסט איך וועל דער בארמן דעם וואס איך וועל וועלן מיך איבער אים דער בארמן אונ אונזערע

תפלה קודם התפלה

חֲכָמִים הָאבֶּן גְזָאגְט אֲפִילוּ עֶר אִיז נִיט רָאוּי אוּנ נִיט וֶוערְט דֶר צוּ וָוארוּם עֶס אִיז גוּט אַנְפְּלֶעקְט אוּנ וְויסִיגְלִיךְ פַאר דִיר אוּנְזֶער בִּיטֶר גִישְׁרֵיי אוּנ אוּנְזֶער צַעַר אוּנ אוּנְזֶער זִיפְצֶן אוּף דֶעם וָואס מִיר קֶענֶען נִיט גְנֶעהְנֶן צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ מִיר קֶענֶן נִיט בַּאהֶעפְטֶן אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶר צוּ דִיר מִיט אֱמֶת. וֵויי אִיז צוּ אוּנְז אוֹי אִיז צוּ אוּנְזֶערֶע לַייבֶּר אוּנְזֶער פָאטֶר פוּן הִימֶעל. אוּנ אַצוּנְד בֶּעטֶן מִיר דִיךְ דֶר וֶועק בַּאלְד דַיין דֶר בַּארִימְקֵייט אוּנ דַיין גְנָאד אוּף אוּנְז. אוּנ זָאלְסְט אָן שְׁרַייעֶן אוּף דֶעם יצה"ר עֶר זָאל זִיךְ אָפּ טָאן אוּנ אַוֶועק גֵיין פוּן אוּנְז אוּנ זָאל אוּנְז נִיט אָן רֵיידֶן אַז מִיר זָאלֶן אַוֶועק גְשְׁטוֹסֶן וֶוערֶן פוּן דַיין דִינְסְט חָלִילָה וּבִפְרַט אִין דֶר צַייט וֶוען מִיר שְׁטֶעלֶן זִיךְ בֶּעטֶן פַאר דִיר. אָדֶר וֶוען מִיר לֶערְנֶן תּוֹרָה אָדֶר וֶוען מִיר זֶענֶן עוֹסֵק אִין דַיינֶע מִצְוֹת זָאל זַיין מִיטֶען גַאנְצֶן הַארְצֶן אַזוֹ וִוי דַיין גוּטֶר ווִילֶן אִיז מִיט אוּנְז אוּנ זָאלְסְט דֶר וֶועקְן אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶר מִיר זָאלֶן דִיךְ דִינֶען מִיט רֶעכְט פַארְטִיגֶע דִינְסְט. וָוס וֶוערְט צוּ גְנוּמֶן פַאר דַיין כִּסֵא כָבוֹד. אוּנ זָאלְסְט אַיין זֶעצֶען דַיין אֱמוּנָה אִין אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶר תָּמִיד אָן אוּף הֶערוּנְג אוּנ עֶס זָאל זַיין דַיין אֱמוּנָה אָן גְקְנִיפְּט אִין אוּנְזֶער הַארְץ אַזוֹ וִוי אַיין נָאגִיל וָוס אִיז אַרַיין גְשְׁלָאגֶן עֶר רִירְט זִיךְ נִיט אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בַּאשִׁירְמֶן פוּן אַלֶער הַאנְט שְׁטְרוּיכְלוּנְג אוּנ טָעוּת זָאלְסְט אוּנְז נִיט פַר לָאזֶען אוּנ נִיט פַר שֶׁעמֶן אוּנ זָאלְסְט זַיין מִיט אוּנְזֶער מוֹל וֶוען מִיר רֵיידֶן אוּנ מִיט אוּנְזֶערֶע הֶענְט וֶוען מִיר טוּעֶן אוּנ מִיט אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶר וֶוען מִיר טְרַאכְטֶן אוּנ דִי זְכִיָּה אוּנְז גֶעבֶּן אוּנְזֶער פָאטֶר פוּן הִימֶל אוּנְזֶער הַארְץ אוּנ גְדַאנְקֶען אוּנ אַלֶע אוּנְזֶערֶע תְּנוּעוֹת זָאל אַלְץ זַיין נָאר צוּ דִיר גְאֵיינְצִיגְט מִיט אֱמֶת אוּנ מִיט גַאנְצְקֵייט אָן שׁוּם שְׁלֶעכְטֶע מַחֲשָׁבוֹת חָלִילָה אוּנ זָאלְסְט רֵיינִיגֶן אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶר אוּנ הֵיילִיגֶן אוּנְז אוּנ זָאלְסְט אַיין פְלַאנְצֶן דַיין לִיבְּשַׁאפְט אוּנ דַיין פָארְכְטִיקֵייט אִין אוּנְזֶער הַארְץ אֵייבִּיג אָן אוֹיף הֶערוּנְג אִין יֶעדֶער אָרְט וואוּ מִיר וֶועלֶן גֵיין אוּנ לִיגֶען אוּנ אוּף שְׁטֵיין אוּנ מִיר זָאלֶן זִיךְ אָן לֶעהְנֶן אֵייבִּיג אָן דִיר אִין דַיין גְרוֹיסְקֵייט אוּנ אִין דַיין לִיבְּשַׁאפְט אוּנ אִין דַיין פָארְכְטִיקֵייט. אוּנ אִין דַיין תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב אוּנ אִין דַיין תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. אוּנ אִין דַיינֶע מִצְוֹת אַז מִיר זָאלֶן נָאר אֵיינְצִיגֶן דַיין נָאמֶן דֶעם שְׁטַארְקֶן אוּנ דֶעם פָארְכְצוּמֶען. זָאלְסְט אוּנְז אָפּ טָאן פוּן שְׁלֶעכְטֶע מַחֲשָׁבוֹת אוּנ פוּן גֵיאוּת זוּנ פוּן בֵּייזְקֵייט אוּנ פוּן מָרָה שְׁחוֹרָה אוּנ פוּן רְכִילוּת אוּנ פוּן אַנְדֶערֶע שְׁלֶעכְטֶע מִדּוֹת אוּנ פוּן אַלֶע זַאכֶן וָוס פַר דַארְבְּט דַיין הֵיילִיגֶע דִינְסְט וָואס אִיז זַייעֶר גְלִיבְּט אוּף אוּנְז אוּנ זָאלְסְט מַשְׁפִּיעַ זַיין אוּף אוּנְז אַז מִיר זָאלֶן זַיין בַּאהֶעפְט אִין דִיר אוּנ מִיר זָאלֶן אֵייבִּיג גְלוּסְטֶן נָאךְ מֶער צוּ דִיר מִיר זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ קוּמֶן צוּ דִי מַעֲלוֹת פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב זֵייעֶר זְכוּת זָאל אוּנְז בַּיי שְׁטֵיין אַז דוּ זָאלְסְט צוּ הֶערֶן אוּנְזֶער גִיבֶּעט מִיר זָאלֶן גְעֶנְטְפֶערְט וֶוערֶן וֶוען מִיר בֶּעטֶן צוּ דִיר אוּנ דוּ זָאלְסְט דִיךְ פְרֵייעֶן מִיט אוּנְז אוּנ זָאלְסְט נִיט גִידֶענְקֶן אוּנְזֶערֶע זִינְד וּבִפְרַט דִי זִינְד פוּן אוּנְזֶער יוּגֶענְט אַזוֹ וִוי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט גִיבֶּעטֶען חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכּוֹר דָס אִיז טַייטְשׁ דִי זִינְד פוּן דֶר יוּגֶענְט אוּנ מִיסְטֵייט זָאלְסְטוּ נִיט גִידֶענְקֶען אוּנ זָאלְסְט פַאר קֶערֶען אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ מִיסְטֵייט צוּ זְכוּתִים זָאלְסְט מַשְׁפִּיעַ זַיין אוֹיף אוּנְז אֵייבִּיג פוּן עוֹלָם הַתְּשׁוּבָה גִידַאנְקֶען תְּשׁוּבָה צוּ טָאן צוּ דִיר מִיט דֶעם גַאנְצֶען הַארְץ אוּנ מִיר זָאלֶען פַארִיכְטֶען וָואס מִיר הָאבֶּען פַאר דָארְבֶּען אוּנ זָאלְסְט בַּאשֶׁערְמֶן אוּנְז אַז מִיר זָאלֶען נִיט מְקַנֵּא זַיין אֵיינֶער זַיין חַבֵר אוּנ עֶס זָאל נִיט אוֹיף גֵיין אֵיין מֶענְשִׁינְס קִנְאָה אוֹיף אוּנְז אוּנ נִיט אוּנְזֶער קִנְאָה אוֹיף קֵיין מֶענְטְשׁ אוּנ עֶס זָאל נִיט אוֹיף גֵיין אוֹיף אוּנְזֶער הַארְץ קֵיין שׁוּם שִׂנְאָה אֵיינֶער אוֹיף דֶעם אַנְדֶערֶען חָלִילָה אוּנ זָאלְסְט שְׁטַארְקֶען אוּנְז מִיט לִיבְּשַׁאפְט צוּ דִיר. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּיסְט פוּל מִיט דֶער בַּארִימְקֵייט זָאלְסְט פַאר נֶעמֶען אוּנְזֶער גִיבֶּעט מִיט דֶער בַּארִימְקֵייט מִיט גוּטֶען ווִילֶען. אָמֵן וְאָמֵן:

תפלה קודם התפלה

(ויתפלל האדם תמיד תפלה זו (מס׳ יסוד יוסף)

יְהִי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתצילני מכל דיבור רע ומדות לשון הרע. רק תן לי מדות טובות כדי שאוכל ללמוד תורתך ולעשות מצותיך ודינך והכל בעבור שמך הגדול. ותן בלבי שלא לעשות שום חטא ועון ופשע ושום מכשול אל יבוא על ידי ואם חס ושלום אעבור על איזה מצות עשה או על איזה לא תעשה אל תביא עלי יסורין אלא ברחמיך הרבים תן בלבי לעשות תשובה שלימה לפניך בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי. ואתה ברחמיך הרבים כפר לחטאתי וסלח לעוני חנון ורחום אתה ושמע תפלתי מה שבקשתי לפניך ברחמיך הרבים כי אתה יודע שלא לכבודי אני רוצה לעשות רצונך אלא לכבודך שאעבוד לשמך הגדול באהבה וחיבה ויראה בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי ושאעסוק בתורתך הטהורה והקדושה בעבור שמך הגדול אבי ומלכי נא שתשמע לתפלתי ברחמיך הרבים כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה (ה׳) שומע תפלה:

כתוב בזוהר נכון לאדם להתפלל טרם כניסתו לביהכ״נ תפלה קצרה זו:

נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא תְּפִלָּתִי צְלוּלָה וְזַכָּה וּבְרוּרָה, מִכָּל עִרְבּוּבְיָא הַמְבַטֵּל כַּוָּנַת הַתְּפִלָּה:

קודם כל תפלה יאמר זה:

הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת

לשחרית	למנחה	למעריב
שַׁחֲרִית שֶׁתִּיקֵּן אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּסוֹד אריה	מִנְחָה שֶׁתִּיקֵּן יִצְחָק אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּסוֹד שׁור	עַרְבִית שֶׁתִּיקֵּן יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּסוֹד נשר

לְתַקֵּן שָׁרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

וַאֲנִי בְּרוֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ (בזכות אברהם) שֶׁנִּקְרָא אִישׁ הַחֶסֶד. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ (בזכות יצחק) שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ. בְּיִרְאָתֶךָ (בזכות יעקב) שֶׁאָמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי, וּבִזְכוּתָם תַּעֲלֶה תְפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, בִּכְלַל תְּפִלַּת כָּל יִשְׂרָאֵל וְתַעֲלֶה וְתִנָּשֵׂא לְכֶתֶר עַל רֹאשְׁךָ, עַל יְדֵי מְטַטְרוֹן שַׂר הַפָּנִים:

ואחר כך יאמר **בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ:**

בקשה לרבי שלמה בן גבירול. ב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות:

שַׁחַר אֲבַקֶּשְׁךָ. צוּרִי וּמִשְׂגַּבִּי. אֶעֱרוֹךְ לְפָנֶיךָ. שַׁחְרִי וְגַם עַרְבִּי:

לִפְנֵי גְדֻלָּתְךָ אֶעֱמֹד וְאֶבָּהֵל כִּי עֵינְךָ תִרְאֶה כָּל מַחְשְׁבוֹת לִבִּי:

מַה זֶּה אֲשֶׁר יוּכַל הַלֵּב וְהַלָּשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמַה כֹּחַ. רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי:

הִנֵּה לְךָ תִיטַב זִמְרַת אֱנוֹשׁ. עַל כֵּן אוֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמַת אֱלוֹהַּ בִּי:

מה טבו, אהליך יעקב משכנותיך ישראל: ואני, ברב חסדך אבא ביתך, אשתחוה, אל היכל קדשך ביראתך: יי, אהבתי מעון ביתך ומקום, משכן כבודך: ואני אשתחוה

בית ישראל

מה טובו וויא גוט אונ טייער זיינען דיינע געצעלטין, יעקב! דאס הייסט, אפילו פאר די פשוטע אידין וואס דר בית המדרש הייסט ביי זיי נור "אהל" (וואס ווערט גימאכט אויף א קורצע צייט), זיי קומען אין איהם נור צום דאווענען אונ דעם גאנצין טאג פאר־ברייננגען זיי אין געשעפט, אונ בעזונדער ווי גוט אונ האכגישעצט זיינען "משכנותיך", דיינע רוהע ערטער, ישראל! דאס הייסט די איידעלע אידין וואס דער בית המדרש הייסט ביי זיי משכן (רוהינגס ארט), זיי פאר־ברייננגען פיל צייט אין אים, פארן דאווענען אונ נאכין דאווענען, בין מנחה למעריב אונ נאך מעריב, לערנען א שעור משניות, א בלאט גמרא, ביי זיי שפילט די הויפט ראלע דאווענען אונ לערנען, דאס איז ביי זיי דער עוויגער פערגניגען, מלאכה אונ געשעפט איז ביי זיי א טפל. די בתי מדרשים וואו אידין דאווענען אונ לערנען, זיינען גיגליכן צו "נחלים" פליסענדע טייכען וואס רייניגען דעם מענשין מטומאה לטהרה. ווען ער איז טמא אונ איז זיך טובל אין טייך ווערט ער טהור, דאס גלייכען דיא שול, דער בית המדרש איז מעלה דעם מענשין מכף חובה לכף זכות, ווען ער איז פערשולדיגט אין זינד אונ גיסט אויס זיין הארץ אין דאווענען, ער לערנט תורה וואס זי מאכט ליכטיג די אויגין צו זעהען די וויכטיגקייט פון א מצוה אונ דעם קלקול אונ פגם פון איין עבירה ווי ער האט זיך אונגליקליך גימאכט מיט זיין שלעכטין פיהרונג אונ האט חרטה אונ בשליסט זיך פעסט צו פערבעסערן זיינע מעשים ווערט ער טהור פון אלע זינד (זעה מעשה אלפס).
ואני מיט דיינע פיל חסדים וואס דו האסט אונז גיגעבין שוהלען אונ בתי מדרשים קום איך אין דיין הויז צו בעטין פאר דיר, אונ טו מיר בוקין צו דיין היילגען היכל מיט עהרע פורכט (יראת הרוממות) צו דיר. יי גאט! איך האב ליב די וואוהנונג פון דיין הויז, אונ דאס ארט וואו דיין שכינה רועט: ואני אונ איך טו זיך בוקין אונ בייגין, אונ

פנינים יקרים

מה טובו. פון דעם וואס די תורה פארגלייכט "אהלים לנחלים" דיא שולין אונ דיא בתי מדרשים צו פליסענדע טייכין, לערנען מיר א מוסר השכל, אזויא וויא דער מענש וואס שטייט אין טייך מיט'ן גאנצין קערפער נור די קאפ אדער אפילו מער נים דער מח איז אויסער'ן טייך, קען ער נים ווערין טהור פון זיין טומאה, דאס גלייכין דער וואס איז אין שול, אין בית המדרש, נור זיין קאפ, זיין מח איז אין דרויסען, ער פארגעסט אז ער איז אין שול, ער מיינט ער איז אויפ'ן מארק אונ ערלויבט זיך צו ריידען פוסטע רייד אונ בעזונדער לצנות אונ מחלוקת קען די שול אויף אים גאר ניט ווירקען צו רייניגען אים. דער טייך קען מטהר זיין דעם מענשין נור אז דער קערפער מיט'ן מח איז אונטער גיטונקט אין וואסער, דאס גלייכען מוז דער מענש זיין אין שול מיט'ן קאפ אונ מח, ער דארף וויסען וואו ער גיפינט זיך יעצט "מה נורא המקום הזה" וויא ערהאבין אונ פארכטיג איז דער היילגער ארט, "אין זה כי אם בית אלהים" דאס איז די געטליכע הויז "מקדש מעט" דער קליין בית המקדש, דאן ווירקט אויף אים זיין דאווענען אונ לערנען, ווייך מאכען זיין הארץ אונ אנגיסען איר מיט אהבה אונ יראה, אז אפילו ארויסגייענדיג אין גאס, אין געשעפט, זאל ער געדיינקען, אז ער איז בן אברהם יצחק ויעקב, האנדלען ערליך אונ טאן טובות מענשין.

וְאֶבְרְעָה אֶבְרְכָה, לִפְנֵי יְיָ, עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ, עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי, בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

אֲדוֹן עוֹלָם, אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם, כָּל יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ, כֹּל. אֲזַי, מֶלֶךְ, שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ, יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה, וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה, בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד, וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ, לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית, בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז, וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי, וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי, בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי, וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי, בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ, אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת אִישַׁן, וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי, גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי, וְלֹא אִירָא:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי, וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא, וְאֵין עֵת. אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד, וְאֵין יָחִיד, כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם, וְגַם אֵין סוֹף. לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ

בית ישראל

וועל זיך קניען פאר גאט מיין באשעפר: ואני אונ איך בעט ביי דיר, גאט! אין אצייט פון גוטען ווילען, ענטפער מיר, דורך דיין גרויס גנאדע מיט אריכטיגע הילף: אדון עולם הער פון דער וועלט, וואס ער האט גיקיניגט אידער אלע באשעפניש זיינען בשאפין גיוואורין לעת אין דר צייט וואס איז אלין בשאפין גיווארין מיט זיין ווילין, דענמאלט איז ווארין גירופין זיין נאמען קיניג: ואחרי אונ נאך דעם אז עס וועט אלין פערניכטעט ווערין, וועט אליין קיניגין דער פארכטיגער גאט והוא אונ ער איז גיוועזן אגאט אונ איז היינט אויך אונ וועט זיין אויף אייביג מיט שיינקייט והוא אונ ער איז איינער אונ עס איז ניט דא קיין אנדערער צו גלייכען צו אים בלי ער האט ניט קיין אנהייב אונ קיין ענד, אונ צו אים איז דאס שטארקייט אונ די הערשאפט והוא אונ ער איז מיין גאט אונ ער לעבט תמיד מיין אויסלייזער, אונ ער איז מיין שטארקער פעלזין, וואס פארהיט מיך פון אלע צרות והוא אונ ער איז מיין צייכענער, אונ מיין אנטלויפונג איז צו אים, אגוטין טייל פון מיין גליקס־בעכער אין דעם טאג וואס איך רוף אים אן בידו אין זיין האנט בהאלט איך מיין נשמה אין דר צייט אז איך שלאף אונ אז איך טו וואכין ועם אונ אז מיין גוף איז מיט מיין נשמה אין איינעם איז גאט מיט מיר אונ איך האב פאר קיינעם ניט־קיין מורא:

יגדל גרויס איז גאט דער לעבעדיגער אונ געלויבט. גאט לאזט זיך גיפינען ווען מרופט אים מיט דעם גאנצן הארצין אונ ס׳איז ניטא־קיין צייט צו זיין גיפינונג אחד ער איז איינציג אונ עס איז ניטא־קיין איינציגער אזו ווי זיין איינינקייט ער איז פאר הוילין פון אלע מענשין אונ עס איז ניטא־קיין ענדע

דמות הגוף, ואינו גוף. לא נערוך אליו, קדשתו: קדמון לכל דבר, אשר נברא. ראשון, ואין ראשית, לראשיתו: הנו אדון עולם, לכל נוצר. יורה גדלתו, ומלכותו: שפע נבואתו נתנו. אל אנשי סגלתו, ותפארתו: לא קם בישראל, כמשה עוד, נביא, ומביט את תמונתו: תורת אמת, נתן לעמו אל. על יד נביאו, נאמן ביתו: לא יחליף האל, ולא ימיר דתו. לעולמים, לזולתו: צופה, ויודע סתרינו. מביט לסוף דבר, בקדמתו: גומל לאיש חסד, כמפעלו. נותן לרשע רע, כרשעתו: ישלח לקץ הימין, משיחנו. לפדות, מחכי קץ ישועתו: מתים, יחיה אל, ברוב חסדו. ברוך עדי עד, שם תהלתו:

ברוך אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים:

ברוך אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר יצר את האדם, בחכמה, וברא בו, נקבים, נקבים, חלולים, חלולים, גלוי וידוע, לפני

בית ישראל

צו זיין איינציגקייט אין ער האט ניט קיין גוף און ניט קיין געשטאלט פון קיין גוף, מען קען ניט גלייכען זיין הייליגקייט צו קיין שום זאך קדמון גאט איז צום ערשטין געוועזן איידער אללע באשעפעניש זייגען פון איהם באשאפין געווארין, גאט איז דר ערשטער געוועזן אויף דער וועלט און פאר אים איז קיינער ניט געוועזן, נון דער העדר פון דער וועלט צו אללע בשעפעניש טוט ער וויזין זיין גרויסקייט און זיין מלוכה שפע די שפע (ערשיינונג) פון נבואה האט ער געגעבן זיין געליבטן פאלק לא עס איז ניט געוועזן צווישין די ישראל אזו איין גלייכין ווי משה רבינו ער איז געוועזן איין נביא און האט געזעהן דם הערליכקייט פון הש"י תורת א ווארהאפטיגע תורה האט גאט ב"ה געגעבין צו זיין פאלק דורך זיין באגלייבטין נביא משה רבינו לא יחליף האל גאט וועט ניט פאר ווערקסלין און וועט ניט פאר בייטין די תורה אויף אייביג צופה גאט קוקט און וויים פון אללע

אונזערע פארבארגענעש און קוקט אן דיא ענדע פון אללע זאכין ביים אנפאנג גומל ער באצאלט דעם צדיק נאך זיין צדקות נאך און דעם רשע באצאלט ער נאך זיין שלעכטקייט ישלח ער וועט שיקען אונז דעם היילגין משיח אויס צו לייזין די וואס האפין צו זיין הילף מתים די טויטע וועט גאט לעבעדיג מאכין מיט זיין גרויס דרבארמקייט. זיין נאמען זאל זיין געלויבט ביז אייביג:

ברוך געלויבט ביסטו גאט אונזער גאט דער קיניג פון דער וועלט וואס ער האט אונז געהייליגט מיט זיינע מצות און האט אונז געבאטין צו וואשען די הענט (צום דאוונען אזוי וויא דער כהן וואשט די הענט פון כיור צו די עבודה פון קרבנות):

ברוך געלויבט ביסטו גאט אונזר גאט דער קיניג פון דער וועלט דער דא האט באשאפין דעם מענשין מיט קלוגשאפט און האט באשאפין אין אים פיל לעבער וויא די מויל, די נאז, די איערין און פיל הוילע

רעהרען

כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, שֶׁאִם יִפָּתֵחַ, אֶחָד מֵהֶם, אוֹ יִסָּתֵם, אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ, (אֲפִילוּ שָׁעָה אֶחָת): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא כָל בָּשָׂר, וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב נָא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ, וְצֶאֱצָאֵינוּ,

מעשה אלפס

וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת. דיא גיבייערע פון מענשין איז זייער וואונדערליך, ער איז געבוים וויא אפאל אין דער „זאל" אין די הארץ, דער „קאבינעט" איז דיא קאפ מיט'ן מח, דיא „קיך" איז דער מאגען מיט דיא גידערים. אין יעדער טייל איז וואונדער איבער וואונדער, מען זאל באטראכטין דעם קליינעם קאבינעט וויפיל קינציגע מאשינען אין אים גיפינט זיך, דיא קליינע קייקאלאך פליישׁ מיט היטלאך פון דיא אויגין דערלאנגען דיא ליכטיגקיים אין מח, דיא קליינע פויק-הייטלאך פון דיא אויערין דערלאנגען אלע שטימען אין מח. היינט דער מח אליין, אקליינער תפלין זעקעלע קען איינהאלטען אין זיך אנאנצען אלמער מיט ספרים, וויא מען שרייבט אויף איינינע גאונים, זיי זיינען קלאר גיוועזן אויסווייניג תורה נביאים וכתובים, ששה סדרי משנה, גאנץ ש"ס בבלי וירושלמי, רמב"ם, טורים, ארבע שו"ע ומדרשים. דיא וואונדער פון „זאל" וואס יעדער מינוט לייפען דורך אלע בלוטין פון קערפער אין הארצין אונ פון איר צוריק אין אלע גלידער, אפילו דיא קיך איז אויך וואונדערליך גיבויעם, וויא זיא קאכט אויס דיא שפייז, טיילט דער מאגען פונאנדער, די גוטע טיילין שיקט ער אריין אין לעבער וואס איבער אים איז, אונ דיא פסולת שיקט ער אב אונטין אין דיא קישקעס דורך אסך טירעלאך, עס עפינט זיך אונ לאזט אריין אונ דורך דיא צווייטע טירעלע לאזט דאס ארויס אונ פערשליסט זיך גלייך, אום דיא פסולת זאל ניט קענען גיין צוריק, ביז וואנען עס קומט גאר צו די גראבע קישקע, וואס דורך איר גייט מען אין דרויסען. דיא „נירין" טיילען אב פון דיא בלוט דיא שלעכטע וואסער אין באסאן (השתנה-געפעס) אונ פון באסאן גייט דאס דורך פיל רורקאלאך ביז אין פויזיר אונ פון דארטין ביז'ן ארויסגאנג, אונ דורך דיא אלע מאשינען נוערט דאס גישלאסען דיא פארטיי פון דיא נשמה רוחנית מיט'ן גוף גשמי, וואונדער איבער וואונדער! אויף דאס אלעס לויבען מיר דיר אונ דאנקען דיר.

וְהַעֲרֵב כו' בפינו. אחולה האט אמאל גיבעטין ביים דאקטאר, ער זאל געבין אמיטעל וויא צו מאכין זיס די הינערשע יוך, ווייל וועלכע יוך מען קאכט פאר אים איז אלעס ביטטער. ליבער יוד, זאגט דער

פית ישראל

רעהרען. וויא דאס הארץ אונ די גידערים. עס איז באקענט אונ וויסיג פאר דיין קעניגליכען שטול אז ווען איינס פון דיא פארמאכטע אברים זאלין גיעפנט ווערין אדער איינס פון די אפענע זאלין פערשטאפט ווערין וואלט ניט מיגלאך גיוועזן צו לעבין ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא היילט אלע בשעפעניש אונ טוט גרויסע וואונדער דער מיט וואס ער באהעפט די נשמה מיט דעם גוף אין איינעם:

ברוך גילויבט ביסטו גאט אונזער גאט דער קיניג פון דער וועלט וואס האט אונז גיהייליגט מיט זיינע מצוות אונ האט אונז גיבאטין עוסק צו זיין אין די רייד פון דער תורה:

והערב אונ מאך זיס דו גאט אונזער גאט די רייד פון דיין תורה אין אונזער מויל אונ אין מויל פון דיין פאלק דאס הויז גיזינד ישראל אונ מיר אונ אונזערע קינדער אונ אונזערע קינדס קינדער פון דיין פאלק

וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ, אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְיָ, אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן, וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תְבָרְכוּ, אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם:

בית ישראל

יִשְׂרָאֵל כלנו זָאלִין מִיר אַלֶע ווִיסִין דַיין נָאמִין אוּנ לֶערְנֶען דַיין תּוֹרָה לִשְׁמָהּ ברוך גֶילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא לֶערִינְט תּוֹרָה צוּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ גֶילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט דֶער דָא הָאט אוּנְז אוֹיס גֶעקְלִיבֶּען נָאךְ יְצִיאַת מִצְרַיִם פוּן צְווִישֶׁען אַלֶע פֶעלְקֶער אוּנ הָט אוּנְז גִיגֶעבִּין אוֹיף דֶם בַּארְג סִינַי זַיין תּוֹרָה; ברוך גֶילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הָאט גִיגֶעבִּין דִי תּוֹרָה:

מעשה אלפס

דָאקְטָאר, נִיט דִיא יוֹךְ אִיז בִּיטֶער נוּר בַּיי אַייךְ אִין מוֹיל אִיז בִּיטֶער, פוּן אַייעֶר נִיט רֵיינֶעם מָאגִין שְׁלָאגְט אַשְׁלֶעכְטִין דוּךְ אִין מוֹיל אוּנ פַארְדֶעקְט דֶעם צוּנְג מִיט שְׁוָואמִין, זֶעט אַז דֶער צוּנְג זָאל וֶוערִין בַּיי אַייךְ רֵיין דַאן וֶועט אִיר שְׁפִּירֶען אַז דִי יוֹךְ אִיז זִיס וִויא צֶוקֶער. דָאס גְלַייכֶען דִיא מֶענְשִׁין וָואס עֶרְוַוייטֶערֶען זִיךְ פוּן דֶער תּוֹרָה וַוייל זֵייא דוּכְט זִיךְ אוֹיס אַז דִיא תוֹרָה אִיז שְׁוֶוער אוּנ בִּיטֶער עֶרְקְלֶערֶען אוּנְז דִיא רוֹפְאֵי הַנְפָשׁוֹת אַז מִיר הָאבִּין אַגְרוֹיסִין טָעוּת, דִיא תוֹרָה אִיז זֵייעֶר זִיס אוּנ אַנְגֶענֶעהם וִויא דָוִד הַמֶּלֶךְ זָאגְט וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים. נָאר בַּיי אוּנְז אִין מוֹיל אִיז בִּיטֶער דֶער צוּנְג אִיז פַארְפָאקְעט מִיט לָשׁוֹן הָרָע רְכִילוּת אוּנ שְׁקָרִים, דַארְפֶען מִיר בֶּעטִין וְהַעֲרֶב נָא אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, עֶס זָאל זַיין זִיס אִין מוֹיל, אָבְּרֵיינִיגֶען דֶעם צוּנְג פוּן שְׁקָרִים, דַאן וֶועלִין מִיר שְׁפִּירֶען אַגֶעשְׁמַאק אִין דֶער תּוֹרָה וִויא דָוִד הַמֶּלֶךְ זָאגְט שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתַעֵבָה אִיךְ הָאבּ זִיךְ שְׁטֶענְדִיג בֶּעמִיהְט צוּ הַאסִין אַלֶע עִנְיָנֵי שֶׁקֶר אוּנ פֶערְאוּנְווירְדִיגֶען זֵיי, דַאדוּרְךְ וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי הָאבּ אִיךְ גִיקְרָאגִין אַלִיבְּשַׁאפְט צוּ דֶער תּוֹרָה.

וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. דֶער נוּסַח הַבְּרָכָה לֶערִינְט אוּנְז, אַז עֶס אִיז נָאךְ נִיט גִינוּג וָואס מֶען דַארְף זִיךְ בֶּעמִיהֶען אַז דִיא אֵייגֶענֶע קִינְדֶער זָאלִין לֶערְנֶען תּוֹרָה אוּנ ווִיסֶען אַז עֶס אִיז דָא אַ גָאט אוֹיף דֶער וֶועלְט. מֶען דַארְף נָאךְ זֶעהן, אַז דֶעם פְרֶעמְדִינְס קִינְד זָאל אוֹיךְ ווִיסֶען גָאטֶעס נָאמֶען אוּנ לֶערְנֶען תּוֹרָה לִשְׁמָהּ, אוּנ דָאס אִיז זֵייעֶר פְּרַאקְטִישׁ, וַוייל עֶס גִיט פִיל קִינְדֶער אָרִימֶע מִיט גְרוֹיסֶע פֶיהִיגְקֵייטֶען, וָואס זֵיי קֶענֶען זַיין גְדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, אַצִירוּנְג פַאר דָאס פָאלְק, אוּנ דוּרְךְ דִיא אָרִימְקַייט פוּן זֵייעֶרֶע עֶלְטֶערִין וֶוערְט פוּן זֵיי גָאר נִיט, אוּנ דוּרְךְ אַקְלֵיינֶע שְׁטִיצֶע וָואס מֶען זָאל גֶעבִּין דֶעם אָרִימֶען פָאטֶער צוּ שְׁטַייעֶר אוֹיף שְׂכַר לִמּוּד, קֶענֶען אוֹיסְוַואקְסִין גְדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. ווֶער עֶס אִיז אַ מֵבִין פַארְשְׁטֵייט וָואס פַאר אַגְוַואלְדִיגֶע מְצִיאָה דָס אִיז, אַז פַאר קְלֵיינֶע גֶעלְט בֶּעקוּמְט מֶען אַטַייעֶרֶע קִינְד, ווִיא אוּנְזֶערֶע חֲכָמִים זָאגֶען „כָּל הַמְלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵירוֹ תּוֹרָה מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִילוּ יְלָדוֹ“. דֶער וָואס מַאכְט לֶערְנֶען יֶענֶעמְס קִינְד תּוֹרָה אִיז גְלַייךְ ווִיא עֶר הָאט אִים גִיבּוֹירִין, דָאס רֶעכֶנְט זִיךְ רִיכְטִיג ווִיא זַיין אֵייגִין קִינְד. נֶעמְט מַיינֶע מֵייעֶרֶע, גוּט אִין גִידַאנְקֶען, וָוס פַאר אַ ווִיכְטִיגֶע זַאךְ דָאס אִיז, גִיווַיינְלִיךְ יֶעדֶער פָאטֶער ווִיל דֶעם בֶּעסְטִין חֵלֶק, דָאס הֵייסְט אַז זַיין קִינְד זָאל זַיין אַ לַמְדָן, אַ צַדִּיק, אַ בַּעַל מִדּוֹת. אָבֶּער נִיט אַלֶעמֶען גֶעלוּנְגְט ווִיא עֶס ווִילְט זִיךְ, מֶען פְּלַאנְצְט דַאכְט זִיךְ אַוַויין גָארְטִין אוּנ עֶס גֵייט גָאר אַרוֹיס דֶערְנֶער ר״ל, אָבֶּער קֵייפֶען פַארְטִיגֶע בּוֹימַאלַאךְ אִיז זֵייעֶר בִּילִיג, דָאס הֵייסְט יֶענֶעמְס גוּטֶע קִינְד, וָואס עֶס פֶעלְט הִילְפֶע צוּ מַאכִין אִים פַאר אַ בֶּן תּוֹרָה אוּנ אַ יְרֵא שָׁמַיִם, קֶען מֶען נָאנְץ לַייכְט, מֶען זָאל נוּר הָאבִּין אַגֶעפִיהל, אוּנ אִין דֶעם אִיז אוֹיךְ נִכְלָל שְׁטִיצֶען תַּלְמוּד־תּוֹרָה׳ס אוּנ יְשִׁיבוֹת.

וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. צְווֵיי זַיינֶען גִיפָארִין אִין נִיזְנֶע־נָאווְגָארָאד אוֹיפִין יַאר מַארְק, יֶעדֶער הָאט גִיהַאט בַּיי זִיךְ אַגְרוֹיסִין קַאפִּיטַאל. אֵיינֶער וַואר אַזָאהן פוּן אַקוֹיפְמַאן, שְׁטֶענְדִיג פְלֶעגְט דֶער פָאטֶער פָארִין, אוּנ עֶר פְלֶעגְט לֶערְנֶען עֶר הָאט אִין גֶעשֶׁעפְט גָאר נִיט גִיוואוּסְט, נוּר דִיזֶען מָאל הָאט דֶער פָאטֶער גְרָאדֶע נִיט גִיקֶענְט פָארִין.

יְבָרֶכְךָ יי, וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יי, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

אֵלּוּ דְבָרִים, שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר. הַפֵּאָה, וְהַבִּכּוּרִים, וְהָרֵאָיוֹן, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים, שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת, לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן, כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ, שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כַּלָּה, וּלְוָיַת הַמֵּת, וְעִיּוּן תְּפִלָּה,

בית ישראל

יְבָרֶכְךָ גָאט זָאל דיך בֶּענְטְשִׁין אוּנ זָאל דיך הִיטִּין יאר גָאט זָאל דֶערלַייכְטִין זַיין שְׁכִינָה צוּ דִיר אוּנ זָאל דיך לִיבּ הָאבִּין ישא גָאט זָאל אוֹיפְהֵייבֶּען זַיין שְׁכִינָה צוּ דִיר אוּנ זָאל צוּ דִיר מַאכֶען שָׁלוֹם:

מעשה אלפים

דער צְווייטער וואר אַפּראָסטער פויער פון דָארְף, זַיינֶער אַפְרִיינְד האט אים גילאָזין יְרוּשָׁה אַ ווינגרישׁינִים בִּילֶעט, ווָאס זַיין בִּילֶעט גיוואוּנֶען דיא גרויסֶע גיווינס, האט ער זיך מְיַשֵּׁב גיוועזען, וואס דַארְף ער ליגען אין דָארְף ער וועט אַרייִנְפָארִין אין שְׁטָאט אונ וועט מאכִין אַמַאגַאזִין איז ער אויך גיפָארִין אויף'ן יאר מַארְק קייפֶען סְחוֹרָה, זיי זייגען אַריין אין אַגְרויסֶע נידער=לַאגֶע פון זיידֶענֶע סְחוֹרָה, מען הייבט אָן צוּ וַוארְפֶען סְחוֹרָה, אויף יעדער שְׁטִיקֶעל סְחוֹרָה זָאגְט דער פויער „בֶּעוַוייז", מען זָאל אים פונאנדער נעמֶען אונ ווייזען, מען נעמט פונאנדער אַשְׁטִיק טייערע זיידינס · ער נעמט אין האנד, טאפט אוּנ שמעקט אונ גיט זיך אַקְרים „גיין" איך וויל ניט, מען נעמט אים פונאנדער אַשְׁטִיק סאמעט, פְּלוּס · ער טאפט ווייטער אונ זָאגט ניין · ווייל ער איז שטענדיג גיוויינט צוּ פויערשע סְחוֹרָה גראָבּע קערְמִינְגֶע · בְּקִצּוּר צוּם דריטען מאל האט מען אים מער ניט גיוויזען אונ גיגעבִּין אָנצוּהערינס אַז ער מעג נעמען דיא וועג · דער ווָאכְן פון קוּפְּיעצין אָבער הייסט ניט פונאנדער וואַרפין, ער וועט נוּר אַז דיא סְחוֹרָה איז פון דם פאבּריקאנט אונ די פון דעם, הייסט ער פּאקען, הֵנֵּה אויף דיא סְחוֹרָה איז ער אויך קיין מבין נִיט, ווייל ער האט קיין מאל אַשְׁטִיקֶל סְחוֹרָה גיט גיהאלטען אין האנט, נוּר אין קאנטאר האט ער גיהערט דיא נעמען פון דיא פאבּריקאנטען וואס זייערע סְחוֹרָה איז פִּירְמָא, מיט אים האט מען גימאכט גישעפט, דאס גלייכען בְּעֵת דער בורא האט ערשיינט אויף דער וועלט מיט זיינע סְחוֹרָה (דיא תּוֹרָה) האבין דיא פויערים „עֵשָׂו" אונ „יִשְׁמָעֵאל" גיזאגט „בעוַוייז" (מַה כְּתִיב בָּהּ) האט מען זיי געוויזען אַשְׁטִיק טייערע סאמעט „לא תִרְצָח", אַשְׁטִיק טייערע זיידינס „לא תִנְאָף", „לא תִגְנוֹב". זיי האבין אוּנס גיטאפּט אונ גיגעבין זיך אַקְרים „גיין", עס גיפעלט זיי ניט, זָאגט דער בורא צוּ זיי עס גיפעלט אייך ניט צוּם ווָאס איר ווילט זיך — וויא משה רבינו איז גיקומען צוּ אידין אונ האט גיזאגט אַז דער בורא האט פאר אייך סְחוֹרָה האבין זיי גלייך גיענטפערט נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, גיב סְחוֹרָה ווען אויך מיר פארשטייען נִיט נוּר דיא פִּירְמָא איז אוּנז בעקאנט פון אוּנזערע עלטערין · אַז דער וועלט בעשעפער איז דער פאבּריקאנט פון דיא סְחוֹרָה דָאס הייסט: אַז דיא תּוֹרָה איז מִן הַשָּׁמַיִם איז שוין פאר אוּנז גינוּג. מְבִינִים וועלין מיר שפעטער זיין, אַז מיר וועלין איר לערנען · מיט אַזעלכע קוּנים וויל איך האנדלין זאגט דער בורא ב"ה, דאס זאגען מיר אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, מיט וואס האבין מיר גיקראָגין חֵן ביי דעם בורא וואס ער האט אוּנז אויס ערוויילט מער פון אַלע פעלקער נוּר מיט דעם ווָאס „וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ" מיר האבין איר גינומען ווייל זיא איז זַיינֶע, דער נאמען אַז דיא איז „זַיינֶע" דאס איז פאר אוּנז גינוּג גיווען ·

וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם · דער לעצטער ווארט פון אַלע בְּרָכוֹת איז דער ווארט „שָׁלוֹם", זָאגט דיא גְמָרָא, הקב"ה האט ניט געפונען אַכְּלִי אין איר זאלין זיך אויפהאלטען אַלע בְּרָכוֹת, נוּר דער שָׁלוֹם, אַלע בְּרָכוֹת וואס הקב"ה האט צוגיזאגט געבין צוּ יודין איז נאר אויב זייא וועלען לערנען תּוֹרָה אונ טאן מִצְוֹת אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים, וויא עס

וַהֲבָאַת שָׁלוֹם, בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה, כְּנֶגֶד כֻּלָּם:
אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי, טְהוֹרָה הִיא, אַתָּה בְרָאתָהּ, אַתָּה יְצַרְתָּהּ, אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עָתִיד, לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי, וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי, לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי, מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת, לִפְגָרִים מֵתִים:

בית ישראל

אֱלֹהַי מַיין גָאט. דִי נְשָׁמָה וָואס דוּ הָאסְט אִין מִיר גִיגֶעבִּין אִיז זִיא רֵיין, דוּ הָאסְט זִיא בַּאשַׁאפִין, דוּ הָאסְט גִיפוּרֶמְט אִיר גִישְׁטַאלְט, דוּ הָאסְט זִי אִין מִיר אַרַיין גִיבְּלָאזִין בְּשַׁעַת אִיךְ בִּין גִיבָּארִין גִיוָוארִין אוּנ דוּ הִיטְסְט זִיא אִין מִיר, אוּנ דוּ וֶועסְט זִיא צוּנֶעמֶען פוּן מִיר אַז מַיין צַייט וֶועט קוּמֶען צוּ שְׁטַארְבִּין, אוּנ וֶועסְט זִיא אִין מִיר אוּמֶקֶערִין אַז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וֶועט זַיין. אַלֶע צַייט וָואס דִי נְשָׁמָה אִיז אִין מִיר דַאנְק אִיךְ דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין, דֶער הֶער פוּן אַלֶע וֶוערְק, דֶער הֶער פוּן אַלֶע נְשָׁמוֹת: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט, דֶער דָא קֶערְט אוּם דִי נְשָׁמוֹת צוּ דִי טוֹיטֶע קֶערְפֶּער. אַז דֶער מֶענְשׁ שְׁלָאפְט אִיז עֶר גְלַייךְ וִויא טוֹיט. אוּנ גָאט קֶערְט אִים אוּם אַלֶע פְרִימָארְגִין זַיין נְשָׁמָה. אִיז דָאס גְלַייךְ וִוי עֶר מַאכְט אִים נַיי לֶעבֶּעדִיג:

ברוך

פנינים יקרים

שְׁטֵייט אִין פָּסוּק אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וגו'. נוּר וֶועלְכֶער יוּד קֶען טָאן אַלֶע מִצְוֹת וָואס שְׁטֵייט אִין דִיא תּוֹרָה. עֶס זַיינֶען דָא מִצְוֹת וָואס גִיהֶערִין נוּר צוּ כֹּהֲנִים, צוּם כֹּהֵן גָדוֹל, צוּם מֶלֶךְ, אוּנ אַנְדֶערֶע יוּדִין טָארִין נִיט טָאן דִיא מִצְוֹת פוּן כֹּהֲנִים, עֶס קוּמְט זֵייא מִיתָה אוֹיבּ זֵייא וֶועלִין דָאס טָאן. נוּר וֶוען עֶס אִיז שָׁלוֹם בַּיי יוּדִין, זַיינֶען אַלֶע יוּדִין וִויא אֵיין מֶענְשׁ, אַזוֹיא וִויא אֵיין מֶענְשׁ הָאט פִיל גְלִידֶער, יֶעדֶער גְלִיד טְהוּט אֵיין אַנְדֶער זַאךְ, אוּנ אֵיין גְלִיד קֶען נִיט טָאן דָאס זֶעלְבִּיגֶע וָואס דֶער אַנְדֶערֶער גְלִיד טוּהט, לְמָשָׁל דִיא אוֹיגִין קֶענֶען נִיט טָאן וָואס דִיא הֶענְט טוּהֶען, דִיא הֶענְט קֶענֶען נִיט טָאן וָואס דִיא אוֹיעֶרִין טוּהֶען, נוּר וֶוען זֵייא זַיינֶען אַלֶע צוּ זַאמֶען, יֶעדֶער גְלִיד טוּהט דָאס זַיינִיגֶע, הֵייסְט עֶר אַמֶענְשׁ, אוּנ וֶוען מֶען זָאל דִיא גְלִידֶער אָפְּשַׁיידֶען אֵיינֶער פוּן אַנְדֶערִין, אִיז עֶר קֵיין מֶענְשׁ. דָאס זֶעלְבִּיגֶע אִיז בַּיי יוּדִין, וֶוען עֶס אִיז בַּיי זֵיי שָׁלוֹם, זַיינֶען זֵיי וִויא אֵיין מֶענְשׁ, כֹּהֲנִים טוּהֶען זֵייעֶרֶע מִצְוֹת, לְוִיִּם זֵייעֶרֶע מִצְוֹת, יֶעדֶער יוּד טוּט זַיין מִצְוָה, וֶוערְט גִיטָאהן צוּ זַאמֶען דִיא גַאנְצֶע תּוֹרָה קוּמְט דִיא בְּרָכָה, אָבֶּער אַז עֶס אִיז נִיט שָׁלוֹם, אִיז יֶעדֶער יוּד [יֶעדֶער גְלִיד] בֶּעזוּנְדֶער, אִיז דָאךְ יֶעדֶער יוּד נִיט מְקַיֵּים דִיא גַאנְצֶע תּוֹרָה, קֶען נִיט קוּמֶען דִיא בְּרָכָה. דְרִיבֶּער נָאךְ אַלֶע בְּרָכוֹת הָאט הקב"ה גִיזָאגְט וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם. נָאךְ אַטוֹבָה טוּט דֶער שָׁלוֹם, לְמָשָׁל אֵיינֶער הָאט אַכְּלִי מִיט פֵּירוֹת אוּנ אִין דִיא כְּלִי אִיז דָא אַלֶעכְלֵיל, וֶוען דִיא פֵּירוֹת זַיינֶען אֵיינְצִיגֶע, קֶען יֶעדֶער פְּרִי בֶּעזוּנְדֶער דוּרְכְפַאלֶען פוּן דִיא כְּלִי, אוּנ אוֹיבּ מֶען הָאט אַלֶע פֵּירוֹת אוֹיפְגֶעצוֹיגִין אוֹיף אַשְׁנִירִיל, זַיינֶען אַלֶע פֵּירוֹת וִויא אֵיין פְּרִי, קֶענֶען זֵייא נִיט דוּרְכְפַאלִין, בַּיי יוּדִין אִיז אוֹיךְ אַזוֹיא. וֶוען עֶס אִיז נִיט שָׁלוֹם, יֶעדֶער יוּד אִיז בֶּעזוּנְדֶער, וֶוען אֵיין יוּד טוּט אַ עֲבֵירָה, קֶען פוּן אִים צוּגֶענוּמֶען וֶוערִין דִיא בְּרָכָה, אָבֶּער וֶוען אַלֶע יוּדִין זַיינֶען צוּזַאמֶען קוּמְט דִיא בְּרָכָה פַאר אַלֶע צוּזַאמֶען, אֲפִילוּ עֶר הָאט אַ עֲבֵירָה פוּן דֶעסְטְוֶועגִין נֶעמְט עֶר אוֹיךְ פוּן דִיא בְּרָכָה. אוּנ עֶר קֶען נִיט דוּרְכְפַאלִין, וַוייל עֶר אִיז צוּגֶעבּוּנְדֶען צוּ יֶענֶע יוּדִין. דִיא פְרוּמֶע:

וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוּלָּם. תּוֹרָה הָאט דִיא גִיוִויכְט גֶעגִין אַלֶע, וַוייל דוּרְךְ לֶערְנֶען תּוֹרָה קוּמְט מֶען צוּ אַלֶע גוּטֶע מִדּוֹת, וֶועלְכֶע דָא אִיז גִירֶעכֶענְט. אַזוֹי וִויא דָא אִין מִשְׁנָיוֹת מס' פֵּאָה אִיז גִירֶעכֶענְט דִיא גוּטֶע זַאכִין, וָואס דִיא פְרוּכְט פוּן דִיא מִצְוָה גִיט דֶער בּוֹרֵא אוֹיף דֶער וֶועלְט אוּנ דֶעם קֶרֶן הַאלְט עֶר פַאר דֶעם מֶענְשִׁין אוֹיף דִיא קִינְפְטִיגֶע עֶווִיגֶע וֶועלְט, רֶעכִינְט דֶער תַּנָּא „תּוֹרָה" גֶעגֶען אַלֶע, אַזוֹי וֶוערְט גִירֶעכֶענְט אִין תּוֹסֶפְתָּא מס' פֵּאָה דִיא פִיאַרְבֶּע עֲבֵירוֹת, וָואס דֶעם עוֹנֶשׁ וָואס מֶען לַיידֶעט אוֹיף דֶער וֶועלְט אִיז נוּר דִיא פֵּירוֹת פוּן דִיא עֲבֵירוֹת,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן, לַשֶּׂכְוִי בִינָה, לְהַבְחִין, בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשַׂנִי, גּוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשַׂנִי, עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשַׂנִי, אִשָּׁה:

ווייבער זאגין דאס בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשַׂנִי, כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ, עַל הַמָּיִם:

מעשה אלפס

אָבֶער דֶער קֶרֶן דָאס הֵייסְט דֶער גְרוֹיסֶער שְׁטְרָאף וֶועט מֶען עֶרְשְׁט לַיידִין אוֹיף יֶענֶער וועלְט, (וֶוען מֶען טוּט נִיט ־קַיין תְּשׁוּבָה אוֹיף דָעם) רֶעכִינְט דֶער תַּנָּא עֲבוֹדָה זָרָה, אוּנ גִילוּי עֲרָיוֹת אוּנ שְׁפִיכוּת דָמִים, אוּנ לָשׁוֹן הָרָע כְּנֶגֶד כּוּלָּם. וַוייל דוּרְךְ לָשׁוֹן הָרָע קוּמְט מֶען צוּ אַלֶע אוּנְגְלִיקֶען, דְרוּם דַארְף זִיךְ יֶעדֶער קְלוּגֶער אוּנ פֶערְשְׁטֶענְדִיגֶער מֶענְשׁ זֶעהֶען צוּ עֶרְוַוייטֶערִין זִיךְ פוּן לָשׁוֹן הָרָע. וֶוען מֶען הָאט אַוַוייל צַייט זָאל מֶען בֶּעסֶער אַרַיינְקוּקֶען אִין אַהֵיילִיגֶען סֵפֶר וָואס דָאס מַאכְט פַייכְט דִיא הַארְץ מִיט יִרְאַת שָׁמַיִם אוּנ מֶענְשִׁין לִיבֶּע, צוּ זַיין פְרוּם צוּ גָאט אוּנ גוּט צוּ מֶענְשִׁין.

בית ישראל

בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט, דֶער דָא הָט דֶם הָאן פַרְשְׁטַאנְד גִיגֶעבִּין צוּ פַרְשְׁטֵיין צְווִישֶׁען טָאג אוּנ נַאכְט, אוּנ דִי מֶענְשֶׁען שְׁטֵייעֶן אוֹיף פוּן זֵייעֶר גִילֶעגֶער דוּרְךְ זַיין קוֹל: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט, דֶער דָא הָאט מִיךְ נִיט בַּשַׁאפֶען ־קַיין גֶעטְצֶענְדִינֶער: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט, דֶר דָא הָאט מִיךְ נִיט בַּאשַׁאפִין ־קַיין קְנֶעכְט: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶער דָא הָאט מִיךְ נִיט בַּאשַׁאפִין ־קַיין אִשָּׁה, דֶען אַיין אִשָּׁה אִיז פָּטוּר פוּן תּוֹרָה לֶערְנֶען אוּנ אוֹיךְ פוּן אֵיינִיגֶע מִצְוֹת: (ווייבער זאגען. ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט, דֶער דָא הָאט מִיךְ בַּאשַׁאפִין נָאךְ זַיין ווִילֶען): ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט, דֶר דָא עֶפִינְט דִי אוֹיגִין פוּן דִי בְּלִינְדֶע וַוייל דֶר מֶענְשׁ אַז עֶר שְׁלָאפְט זַיינֶען אִים דִי אוֹיגִין צוּגִימַאכְט גְלַייךְ ווִי עֶר וָואלְט בְּלִינְד גִיוֶוען: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶער דָא בַּאקְלֵיידֶעט דִי נַאקִיטֶע: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר דָא בִּינְדֶעט אוֹיף דִי גִיבּוּנְדֶענֶע. דֶען אַז דֶער מֶענְשׁ לִיגְט אוֹיךְ זַיין גִילֶעגֶר אִיז עֶר גִיגְלִיכֶען צוּ אַ גִיבּוּנְדֶענֶעם וָוס קֶען נִיט רִירִין מִיט זַיינֶע אֵבָרִים: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר דָא שְׁטֶעלְט אַנִידֶער דִי אַיינְגֶעבּוֹיגֶענֶע, דֶען בִּיז אַהֶער אִיז זַיין גוּף גִיוֶוען אַיינְגֶעבּוֹיגֶען וַוייל עֶר אִיז גִילֶעגִן שְׁלָאפֶענְדִיג דִי גַאנְצֶע נַאכְט: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִי, כָּל צָרְכִּי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמֵּכִין, מִצְעֲדֵי גָבֶר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל, בִּגְבוּרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בית ישראל

וֶועלְט, דֶר דָא הָאט אוֹיסְגִישְׁפְּרֵייט דִי עֶרְד אוֹיף דִי וַואסֶער: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קֵינִיג פוּן דֶער וֶועלְט, דֶער דָא הָאט פֶערְשַׁאפְט אַלֶע מַיינֶע בַּאדֶערְפֶענֶעשׁ: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קֵינִיג פוּן דֶר וֶועלְט דֶר דָא בְּרֵייט אָן דִי טְרִיט פוּן מֶענְשִׁין צוּ גֵיין וואוּ אַהִין עֶר וִויל גֵיין זַיינֶע עֲסָקִים צוּ טָאן: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קֵינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר דָא גוּרְט אָן דִי יִשְׂרָאֵל מִיט גְבוּרָה: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קֵינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר דָא קְרֵיינְט דִי יִשְׂרָאֵל מִיט שֵׁיינְהַייט. אוֹיךְ דַאנְקֶען מִיר גָאט דָם עֶר הָט אוּנְז גִיקְרֵיינְט מִיט תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת:

מעשה אלפס

אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה. אִין מַסֶּכֶת בְּרָכוֹת (ס׳ ע״ב) לֶערְנֶען מִיר, „כַּד אָסַר הֵיימְיָנֵיה״ אַז מֶען טוּט אָן דֶעם גַארְטִיל זָאל מֶען זָאגִין „אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה״. דֶער בּוֹרֵא גוּרְט אָן אִידִין מִיט גְבוּרָה. אֵיינֶער פוּן דִיא נוּצִין פוּן גַארְטִיל אִיז, עֶס זָאל נִיט זַיין „לִבּוֹ רוֹאֶה אֶת הָעֶרְוָה״. אוּנ אַזוֹי וִויא פוּן דְרוֹיסֶען דַארְף זַיין אַ הֶפְסֵק דִיא הַארְץ זָאל נִיט זֶעהֶען דִיא שֶׁענְדְלִיכֶע גְלִידֶער, אַזוֹי דֶער מָאנְט דָאס דֶעם מֶענְשִׁין אַז אוֹיךְ אִינְוֵוינִיג אִין הַארְצִין זָאל זִיךְ נִיט זֶעהֶען קֵיין שֶׁענְדְלִיכֶע גִידַאנְקֶען פוּן תַּאֲוָה וָואס דָאס אִיז זֵייעֶר אַנִיפֶערְלִיכֶע זַאךְ פַאר דֶעם נֶפֶשׁ אוּנ אוֹיךְ פַארִין גוּף, תַּאֲוָה אִיז אֵיינֶע פוּן דִיא טְרוֹיקֶערְפֶערְד, וָואס פִירִין אַרוֹיס דֶעם מֶענְשִׁין פוּן דֶער וֶועלְט (הַקִּנְאָה וְהַתַּאֲוָה וְהַכָּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם), צוּ דֶעם אַרוֹיס טְרַייבִּין דִיא תַּאֲוָה פוּן הַארְצִין דַארְף מֶען הָאבִּין גְרוֹיס גְבוּרָה, „אֵיזֶהוּ גִבּוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ״ וֶוער הֵייסְט אַיין אֶמֶת׳ר הֶעלְד, דֶער וָואס בַּאהֶערְשְׁט זַיינֶע לַיידֶענְשַׁאפְטִין (תַּאֲוֹת), דֶער יֵצֶר הָרָע שְׁטַארְקְט זִיךְ אָבֶּער אַלֶע ווַיילֶע אוֹיף׳ן מֶענְשִׁין אוּנ שְׁלָאגְט אִים אַרַיין תַּאֲוֹות אִין הַארְצִין אוּנ עֶס וָואלְט נִיט זַיין מֶעגְלִיךְ צוּ רֶעטֶען זִיךְ פוּן דֶעם, נוּר הַשִׁי״ת הֶעלְפְט דֶעם מֶענְשִׁין אוּנ לָאזְט אִים נִיט פַאלִין אִין דִיא הֶענְט פוּן יצה״ר. דָאס אִיז דִיא כַּוָּנָה פוּן דִיא בְּרָכָה, בְּעֵת דֶער אִיד טוּט אָן דֶעם גַארְטִיל, דָאס הֵייסְט עֶר הָאט אַ כַּוָּנָה זִיךְ אוּנְטֶער צוּ גַארְטְלִין צוּ גֵיין אִין שְׁטְרַייט גֶעגִין יצה״ר פוּן תַּאֲוָה אִיז דֶער בּוֹרֵא אִים צוּ הִילְף, אוּנ עֶר גוּרְט אִים אָן מִיט גְבוּרָה גֶעגִין דֶעם יצה״ר, אַז עֶר זָאל אִים מְנַצֵּחַ זַיין.

עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה. דִיא חַכְמֵי הַתַּלְמוּד הָאבִּין מְתַקֵּן גִיוֶועֶן אַז מֶען טוּט אָן אַהִיטְל אוֹיפְ׳ן קָאפ זָאגְט מֶען „בָּרוּךְ עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה״ דֶער בּוֹרֵא קְרוֹינְט אָן אִידִין מִיט הֶערְלִיכְקֵייט, מֶען דַארְף פַארְשְׁטֵיין דֶעם טִיפֶען אוּנ ווַייטִין בְּלִיק פוּן דֶעם. מִיר זֶעהֶען מַאנְכֶע מָאל קְלֵיינִיגְקֵייטִין וָואס מִיר וָואלְטִין גָאר נִיט רֶעכֶענֶען, אַז פוּן דֶעם זָאל חָרוּב וֶוערִין אַ מְדִינָה. אָבֶּער דִי פְּרַאקְטִיקֶע הָאט נַאכְהֶער גִיוִויזִין אַז עֶס אִיז אַזוֹי, אַתַּרְנְגוֹלָא וְאַתַּרְנְגוֹלְתָּא אִיבָּער אַהוּן מִיט אַהָאן אִיז חָרוּב גִיוָוארִין אַגְרוֹיסֶע מְדִינָה וָואס הָאט גִיהֵייסִין טוּר מַלְכָּא (גִיטִין נ״ז ב׳). בְּעֵת אִידִין זַיינֶען גִיוֶועֶן אִין מִצְרַיִם וִויא ווַייט זֵיי הָאבִּין זִיךְ אָבְּגִיזוּנְדֶערְט פוּן דִיא מִצְרַיִם, אִין זֵייעֶרֶע קְלֵיידוּנְג אוּנ צִירוּנְג אִיז דָאךְ גִיבְּלִיבְּעֶן אַקְלֵיינִיגְקֵייט וָואס אַנְדֶערֶע מֶענֶער הָאבִּין גִיטְרָאגִין אַ אוֹירִינְגִיל אַנְגָאלֶדֶענֶעם וִויא דִיא מִצְרַיִם, וֶוער זָאל דָאס רֶעכֶענֶען אַז פוּן דֶעם זָאל וֶוערִין אַזַא אוּנְגְלִיק, אַז פוּן דֶעם אִיז אַרוֹיס גִיקוּמֶען דֶער עֵגֶל*) דָאס גְלַייכֶען וֶוען מִיר זֶעהְעֶן אַז אַ אִיד גֵייט אָן אַהִיטְל דַאכְט זִיךְ וָואס אִיז דָאס? מֶען מַאכְט דָאס גָאר צוּ קְלֵיינְגֶעלְט. אָבֶּער דֶער וָואס קוּקְט ווַייט, זֶעט דִיא גִיפְטִיגֶע פְרוּכְט וָואס פוּן דֶעם

קוּמְט

---

*) אַהֲרֹן הָאט זֵיי גִיזָאגְט פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם. אַהֲרֹן הָאט אוֹיס גִירֶעכִינְט זֵייעֶר פְּרַאקְטִישׁ, אַז פְרוֹיעֶן זַיינֶען נִיט אַזוֹי לַייכְט אָבּ צוּ גֶעבִּין זֵייעֶרֶע צִירוּנְג וֶועט עֶס גֶעווִיס גִיוֶוערִין בִּיז מֹשֶׁה וֶועט קוּמֶען, אוּנ דֶער אֱמֶת אִיז טַאקֶע אַזוֹי גִיוֶועֶן, דִיא ווַייבֶּער הָאבִּין נִיט גִיגֶעבִּין זֵייעֶרֶע צִירוּנְג וָואס הָאבִּין זֵיי אָבֶּער גִיטָאן? וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר „בְּאָזְנֵיהֶם״ וַיָּבִיאוּ אֶל אַהֲרֹן, זֵיי הָאבִּין גִיזֶעהֶען אַז דִי ווַייבֶּער גִיבִּין נִיט הָאבִּין זֵיי אוֹיס גִיטָאן זֵייעֶרֶע אֵייגֶענֶע אוֹירִינְגֶען וואס זֵיי הָאבִּין פַארְשְׁלֶעפְּט פוּן מִצְרַיִם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן, לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,

בית ישראל

בָּרוּךְ גִּילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קֵינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר דָא טוּט גֶעבִּין קְרַאפְט צוּ דֶעם דֶר דָא אִיז מִיד. דֶען אַז דֶער מֶענְשׁ לֵייגְט זִיךְ שְׁלָאפִין אִיז עֶר מִיד פוּן זַיינֶע עֲסָקִים אוּנ גָאט ב"ה בַּאנַייעֶט זַיין כֹּחַ אַלֶע פְרִימָארְגִין דָאס זַיינֶע גְלִידֶער וֶוערֶען גֶעשְׁטַארְקְט: בָּרוּךְ גִּילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר קֵינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר דָא פֶערְטְרַייבְּט דֶעם שְׁלָאף פוּן מַיינֶע אוֹיגִין אוּנ דְרֶעמְלֶען פוּן מַיינֶע בְּרֶעמֶען:

וִיהִי אוּנ עֶס זָאל זַיין דַיין גוּטֶער ווִילִין גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין דוּ זָאלְסְט אוּנְז גִיוואוֹינֶען אִין דַיין

פנינים יקרים

קוּמְט אַרוֹיס. מֶען דֶערְלַאנְגְט אַגְלָאז טְהֵיי אִין קַאנְטָאר טְרִינְקְט מֶען אָן אַהִיטְל אוּנ צוּזַאמֶען אָן אַבְּרָכָה, מֶען בְּרֵיינְגְט פְרִישְׁטָאג, וואוּ גֵיי זוּכֶען דִיא הִיטְל, דֶער ווייל עֶסְט מֶען אָן גִיוַואשִׁין, אָן הַמּוֹצִיא, אָן בִּרְכַּת הַמָּזוֹן, אָן אַדַאנְק דֶעם בַּאשֶׁעפֶער פַאר דִיא שְׁפַּייז. וָואס הַכָּרַת טוֹבָה (דַאנְקְבַּארְקַייט) אִיז דֶער גַאנְצֶער גְלַאנְץ פוּן מֶענְשִׁין, (הָסֵר הַמִּצְנֶפֶת) אַרוּנְטֶער גִיצוֹיגִין דִי מִיטְץ אִיז שׁוֹין (וְהָרֵם הָעֲטָרָה) אַרָאבּ גִינוּמֶען דִיא קְרוֹין, דִיא מֶענְשְׁהַייט, דִיא דַאנְקְבַּארְקַייט, דֶער וָואס אִיז אַ כְּפוּי טוֹבָה אִיז נָאר אַשְׁלַאנְג נִיט קֵיין מֶענְשׁ. דְרוּם הָאט מֶען אָנְגִיוואוּנְקֶען בַּיי דִיא הִיטְל אָנְטָאן, וָואס דָאס מֶערְקְט אָן דֶעם מֶענְשִׁין עֶר זָאל נִיט גֵיין בְּקַלּוּת רֹאשׁ מִיט לַייכְטְזִינִיגֶע גִידַאנְקֶען. וויא אַפוּסְטֶער זַאנְג וָואס עֶר הַאלְט פַארְרִיסִין דִיא קָאפּ, נוּר בְּכוֹבֶד רֹאשׁ מִיט מוֹרָא שָׁמַיִם (כַּסֵּי רֵישָׁךְ כִּי הֵיכָא דְּתִיהֱוֵי עֲלָךְ אֵימְתָא דִשְׁמַיָא) אַרָאפּ גִילָאזִין דִיא קָאפּ וויא אַפוּלֶער זַאנְג מִיט גוּטֶע קֶערְנֶער וָואס הַאלְט אַבִּיסְל אַרָאפּ גִיבּוֹיגִין דִיא קָאפּ אוּנ אַז עֶר הָאט מוֹרָא שָׁמַיִם אוֹיף זִיךְ אוּנ אִיז מַכִּיר טוֹבָה דֶען דֶער גַאנְצֶער דַאוֶונֶען מִיט אַלֶע בְּרָכוֹת אִיז אַלֶעס הַכָּרַת טוֹבָה, דַאנְקְבַּארְקַייט דֶעם בּוֹרֵא ב"ה פִיר דִיא אַלֶע טוֹבוֹת וָואס עֶר טוּט מִיטִין מֶענְשִׁין, אַזוֹי שְׁטַייגְט עֶר הֶעכֶער אוּנ הֶעכֶער מִיט דִיא הִילְף פוּן בּוֹרֵא ווייל הַבָּא לִטַּהֵר מְסַיְּיעִין אוֹתוֹ, בִּיז עֶר וֶוערְט אַיין פָאלְקָאמֶער אִיד, וָואס דֶער בּוֹרֵא ב"ה וֶוערְט גִירִימְט דוּרְךְ אִים (יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר) מַאכְט מֶען דִיא בְּרָכָה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה.

שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. אַ אַרֶעסְטַאנְט, וָואס אִיז גִיוֶועז גִישְׁמִיט דִיא הֶענְט אוּנ פִיס אִין קֵייטִין, הָאט אָבְּגִישְׁפַּארְט פוּן זַיין לֶעבֶּענְס מִיטְל אֵיינִיגֶע רוּבֶּל, אוּנ הָאט גִישִׁיקְט קוֹיפֶען נָאךְ אֵיינִיגֶע קֵייטִין צוּ שְׁמִידִין אִים גִיוֶוינְלִיךְ זָעט עֶר אוֹיס בַּיי אוּנְז וויא אַ מְטוֹרָף. עֶר הָאט בֶּעסֶער גִידַארְפְט קוֹיפִין אַשְׁטָאלֶענֶעם פַייל, אַרוּם צוּ פַיילִין דִיא קֵייטִין זֵיי זָאלִין נִיט אַזוֹי שְׁוֶוער זַיין אוֹיף אִים, דֶעם מְשׁוּגַעַת פוּן אַרֶעסְטַאנְט זֶעהֶען מִיר גַאנְץ אָפְט בַּיי אוּנְז אַלֵיין, יֶעדֶער מֶענְשׁ אִיז גִישְׁמִיט פוּן זַיין גִיבּוּרְטְסְטַאג מִיט צְווייא קֵייטִין, עֶסִין אוּנ שְׁלָאפִין, דֶער עֶווִיגֶער הָאט אָבֶּער גִיגֶעבִּין דֶעם מֶענְשִׁין אַטַייעֶרֶע זַאךְ וָואס עֶר קֶען זִיךְ אַלֵיין אַיינְשַׁאפִין אַצְווייטֶע נַאטוּר, דָאס אִיז דֶער הֶרְגֵּל גִיוואוֹינְהַייט אִיז דִי צְווייטֶע נַאטוּר, מִיט דֶעם כֹּחַ הַהֶרְגֵּל קֶען עֶר גְרִינְגֶער מַאכִין דִי קֵייטִין גִיוֶוינֶען זִיךְ ווֵינִיגֶער שְׁלָאפִין, ווֵינִיגֶער עֶסִין, בִּכְדֵי עֶר זָאל הָאבִּין מֶער צַייט צוּ זַיין אַיין עוֹבֵד הַשֵּׁם, אוּנ אוֹיךְ צוּ גִיוָואהְנֶען זִיךְ צוּ אַלֶע מִדּוֹת טוֹבוֹת. וָואס טוּט אָבֶּער דֶער נַארִישֶׁער מֶענְשׁ נִיט נוּר וָואס עֶר זֶעט נִיט גְרִינְגֶער צוּ מַאכִין דִי נַאטוּר קֵייטִין, צִיט עֶר אַרוֹיף אוֹיף זִיךְ נַייעֶ קֵייטִין, אֵייגֶער גִיוֶוינְט זִיךְ אַיין צוּ טְרִינְקֶען (שִׁכְּרוּת) וָואס פִיל מֶענְשִׁין וֶועלְכֶע הָאבִּין גִיהַאט גִילְדֶערְנֶע הֶענְט, אוּנ הָאבִּין גִיקֶענְט קְלַייבִּין אַקַאפִּיטַאל, זַיינֶען צוּלִיבּ שִׁכְּרוּת גִישְׁטָארְבִּין אִין פְרֶעמְדֶע תַּכְרִיכִים. אֵיינֶער גִיוֶוינְט זִיךְ אִין קָארְטִין שְׁפִּילִין, וָואס נִיט אֵיינֶער אִיז פוּן דֶעם אוּנְגְלִיקְלִיךְ גִיוָוארִין אוּנ גִיגַאנְגֶען פוּן דֶער וֶועלְט פַאר דֶער צַייט. דֶער גִיוֶוינְט זִיךְ אַיין צוּ רוֹיכֶערִין פִיל, וָואס שַׁאדֶעט צוּם הַארְצִין אוּנ פִיל מָאל צוּ אִידִישְׁקַייט וָואס מֶען רוֹיכֶערְט אַריין אִין שַׁבָּת, אוּנ שַׁבָּת צוּ נַאכְט שְׁטֵייט עֶר אוֹיף הֵייסֶע קוֹילִין אוּנ קְלַאפְּט מֶען זָאל גִיכֶער זָאגִין וְהוּא רַחוּם וֶוען אוֹיךְ עֶס אִיז נָאךְ נִיט צַייט, אוּנ נָאךְ אַזֶעלְכֶע שְׁלֶעכְטֶע גִיוֶוינְהַייטֶען וָואס דֶער מֶענְשׁ אוּנ דֶער אִיד לַיידֶען פוּן דֶעם זֵייעֶר פִיל. אַמֶענְשׁ מִיט אַגֶעפִיל דַארְף פַארְשְׁטֵיין אַז יְשָׁרִים דַּרְכֵי ה' כו' נִיט צוּם אוּנְגְלִיק הָאט דֶער בּוֹרֵא גִיגֶעבִּין דִי גְרוֹיסֶע מַתָּנָה פוּן הֶרְגֵּל, אַז עֶר זָאל זִיךְ מַאכִין שְׁלֶעכְטֶע גִיוֶוינְהַייטֶען, נוּר צוּ

ודבקנו במצותיך, ואל תביאנו לא לידי חטא, ולא לידי עברה ועון, ולא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ואל ישלט בנו יצר הרע, והרחיקנו מאדם רע, ומחבר רע, ודבקנו ביצר הטוב, ובמעשים טובים. וכוף את יצרנו, להשתעבד לך, ותננו היום, ובכל יום, לחן, ולחסד, ולרחמים, בעיניך, ובעיני כל רואינו, ותגמלנו חסדים טובים: ברוך אתה יי, גומל, חסדים טובים, לעמו ישראל:

בית ישראל

תורה, אונ זאלסט אונז בהעפטין אין דיינע מצות אונ ניט לאזין קומען צו קיין זינד אונ צו קיין עבירה אונ צו קיין אונרעכט, אונ ניט צו קיין פרובונג, דען טאמער חס ושלום וועלין מיר ניט קענען באשטיין. אונ ניט צו קיין שאנד, אונ דער יצר הרע זאל אין אונז ניט געוועלטיגין, אונ דערווייטער אונז פון א שלעכטין מענשין אונ פון א שלעכטין חבר, אונ באהעפט אונז אין דעם יצר טוב אונ אין מעשים טובים, אונ בייג אונזערע גידאנקען צו זיין אונטערטעניג צו דיר, אונ דו זאלסט אונז געבין היינט אונ אלע טאג צו חן אונ חסד אונ רחמים אין דיינע אויגין אונ אין די אויגין פון אלע מענשין, אונ דו זאלסט אונז בעלאהנען מיט גוטע גנאדע: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער דא בעלאהנט גוטע גנאד צו זיין פאלק ישראל:

מעשה אלפס

זיין גליק, ער זאל זיך געוויינען צו גוטעס, היינו די ערשטע זאך, זאל ער זעהען ניט צו פארלירן די טייערסטע זאך, דאס איז די צייט, אז ער ווערט פרייא פון זיין ארבייט, פון זיין געשעפט, זאל ער נעמען א ספר אין האנט, זיך לערנען ווי צו זיין איין איד (בין אדם למקום) אונ ווי צו זיין א מענש (בין אדם לחבירו), אונ ווען ער וועט זיך צו געוויינען, וועט דאס איהם ציהען ווי א מאגנעט, ער וועט גאר ניט קענען אויס ברייניגען א מינוט אין נאריסקייט, נור אין תורה אונ מעשים טובים, אונ דאן וועט ער שפירן די זיסקייט פון דער תורה, אונ וועט האבין איין פערגעניגען דערין לעבין, א קלוגער קען זיך לערנען א קל וחומר, מה דאס רויכערין א ציגאר, וואס דאס איז, אין דער ווירקליכקייט ביטער מאכט דער הרגל זיס אז מען זאל ניט קענען לעבין אן דעם, היינט די זאך וואס איז אין דר ווירקליכקייט זיס, (ומתוקים מדבש ונופת צופים) נור אונזער גיפיהל איז פארדרעמילט אונ שפירט ניט, קען דער "הרגל" געוויס ווירקען מען זאל פיהלען איר זיסקייט. דאס איז די כונה פון די תפלה, גלייך ווי מיר צוגעוויינען זיך אויס פון שלאף (המעביר שנה מעיני) בעטין מיר יהי רצון שתרגילנו בתורתך אז די מתנה טובה (דעם הרגל) זאלין מיר באנוצין צו דער תורה, מיר זאלין זיך צו געוויינען צו לערנען די תורה וועלין מיר דורך איר קומען צו אלע מדות טובות.

ודבקנו במצותיך. א שוסטער אפארטאץ האט גינומען א מאס אויף קאמאשין אונ האט פאר קירצט אונ פאר שמעלט. נאכהער אז מען האט ניט געוואלט צו נעמען די קאמאשין האט ער גיגעבין איין עצה מען זאל איינשמירן די פוס אין א קלעשטשע א פאר טעג ביז זיא וועט שמאל אונ קורץ ווערין וועט זיא אריינגיין אין קאמאש. צו דעם גאר זיינען גלייך די נייע בעלי עצות וואס פערלאנגען מען זאל פאר קירצין אונ פאר שמעלין די תורה כבדי מען זאל איר קענען אריינפירין אין לעבין. געוואלד געשריען, נאך א גאנד רויכערין וואס עסט אויף די הארץ מיט'ן לונגען, איז ניט קיין משא אויפ'ן לעבין, שפילין געכט אין קארטין אונ נאך אזעלכע רוגע זאכין וואס ווערט א בגיטאן אין דער פינסטער, וועלכע נעמען אוועק די גיזונד מיט די געלט אונ אויך דעם כבוד, איז ניט קיין לאסט אויפ'ן לעבין, נור די אנגינעהמע וועגין פון דער תורה זיינען א לאסט אויפ'ן לעבין. די אנטווארט איז גאנץ איינפאך, דער ציגאר איז ביטער, רויט וויין איז זויער, נור פאר דעם וואס איז ניט געוואהנט צו דעם, אבער פאר דעם וואס געוואהנט זיך איין איז עס גאנץ אנגענעהם. זאלין זיי זיך נור צוגעוויינען צו תורה אונ יראת שמים איז לא די וואס דאס וועט ניט באלעסטיגען זייער לעבין, אין געגענטהייל דאס וועט זיי נאך פארזיסין דעם לעבין וויא די תורה זאגט עדות (אלה המצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם), די מצות לא די וואס זיי שטימען מיט'ן לעבין, זיי פארזיסין נאך דעם לעבין, עס

ווענדעם

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם, מֵעַזֵּי פָנִים, וּמֵעַזּוּת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, וּמֵחָבֵר רָע, וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפֶּגַע רָע, וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית, מִדִּין קָשֶׁה, וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית, וּבֵין, שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב, לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, וְיִשְׂרָאֵל, עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית, וְאֶת הַחֶסֶד, וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ, לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, בְּהַר הַמֹּרִיָּה, וְאֶת הָעֲקֵדָה, שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

מעשה אלפס

דְּהַרְגִּילֵנוּ: זִיךְ אַלֶעס אָן הֶרְגֵל. ווען דער מענש געוויינט זיך אַיין אין די דַּרְכֵי הַתּוֹרָה, צב"ש גְלַייךְ וויא ער שטייט אויף, גיין דאוונען אונ דאוונען אָרֶענְטְלִיךְ נים שמועסין אין שול, נִיט עסין קיין זאך אָן אַבְרָכָה. וואָרים אין וואָרט, ציט דאס אים אונ ער האט פון דעם פערגעניגען אונ דאס גְלייכין צו אַלֶע גוטע זאכין. דאס איז די כַּוָּנָה שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, ווען מיר וועלין זיין צו געוויינט צו די דַּרְכֵי הַתּוֹרָה איז וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וועלין מיר טאן יעדער מִצְוָה מיט לִיבְשַׁאפְט אונ דְבֵקוּת.

מִשָּׁכֵן רָע. בְּנוֹהַג שֶׁבָּעוֹלָם איז, ווען איינער דינגט אַ דִירָה אונ גיט אֲפִילוּ גוטע האנדעלט, נאכהער איז ער ווערט געוואָהר, אַז אין דער שְׁכוּנָה וואָהנט זיינער אַקאנקורענט, ענטזאגט ער די דִירָה, ווען אֲפִילוּ זיינע האנדגעלט גייט פערלארין, ווייל וואס פאר אַ ווערטה האט די האנדגעלט געגין דעם שאדין. וואס זיין געשעפט וועט ליידין פון דעם אַלע טאג. אונ אַז אין דער שְׁכוּנָה, אֲפִילוּ אַטיר געגין אַטיר וואָהנט אַ אֶפִּיקוּרוֹס, אַמְחַלֵּל שַׁבָּת בְּפַרְהֶסְיָא וואס מרעט אויף אַלע אידישע הייליגקייט, זעט מען גאנץ זעלטין (צו אונזער בעדויערין), אַז מען זאל לאָזין פאלין די האנדגעלט אונ זיך ענטזאגען פון די דִירָה, וואס דער רייניער פערשטאנד ווייזט פארקערט, אַז אַקאנקורענט אין געשעפט קען גאנץ ווייניג שאדען טאן, דער אֱמֶת'ר מַאֲמִין גלויבט, אַז „אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמַה שֶּׁמּוּכָן לַחֲבֵירוֹ אֲפִילוּ כִּמְלֹא נִימָא", קיינער קען ניט אָנריהרען אויף אַיין האר דאס וואס איז בעשטימט פארין צווייטען. אָבער יִרְאַת שָׁמַיִם איז איבער געגעבין אין מענשין'ס רְשׁוּת, ער דארף זיך זעהען פאר היטען פון אַלעס וואס קען שאדין צו דעם, וּבִפְרָט פון אַנשטעקענדיגע קראנקייט, וויא אֶפִּיקוֹרְסוּת אונ פְרייגעזאנענהייט. דער שטיין לעבין יענעם שאדעט, געזונד איז שווער אָנצוציהען פון יענעם, אָבער קראנקייט ר"ל גיט זיך איבער גאנץ גיך. מ'קען נעמען אַביישפיל פון פראקטיקע, ווען מ'זאל לייגין טְהַיי לעבין אַפאס קארעסינע, וועט מען אין גיכען דארפין די טְהַיי ארויסשיטין, אונ ווען די טְהַיי וועט זיך קלאגין וואס האט מען צו איר וואס פאר עֲבֵירָה האט זיא געטאן? איז די אַנטוואָרט וואָרום ביסטו געלעגין נאהענט פון קארעסינע? אַקלוגער מענש דארף זעהען אַז די ווערטער „מִשָּׁכֵן רָע", זאל ניט בלייבען נור אין סדור ער זאל זיי מיט נעמען אין הארצין אונ פאלגען ווען עס קומט פאר אין לעבין. וויא דער תַּנָּא (אין אָבוֹת) זאגט „הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע" וּבִזְכוּת זֶה וועסט ניצול ווערין „מִפֶּגַע רַע" פון אַלע שלעכטע באגעגנעס.

בית ישראל

יְהִי עֶס זָאל זַיין דַיין גוּטֶער ווילין גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין, דוּ זָאלְסְט מִיךְ הַיינְט אוּנ אַלֶע טָאג בֶּעהִיטֶען פוּן אַזֶעלְכֶע מֶענְשִׁין וָואס זֵיי זַיינֶען עַזֵּי פָנִים אוּנ דָאס אִיךְ זָאל נִיט מֵעִיז פָּנִים זַיין גֶעגִין אַנְדֶערֶע מֶענְשִׁין, אוּנ בֶּעהִיט מִיךְ פוּן אַשְׁלֶעכְטִין מֶענְשִׁין אוּנ פוּן אַשְׁלֶעכְטִין חָבֵר דָאס אִיךְ זָאל זִיךְ נִיט אָנְלֶערְנֶען פוּן אִים זַיין שְׁלֶעכְטְס, אוּנ פוּן אַשְׁלֶעכְטִין שָׁכֵן אוּנ פוּן בֵּייזֶע בַּאגֶעגְנֶעשׁ אוּנ פוּן דֶעם שָׂטָן הַמַּשְׁחִית פוּן אַשְׁוֶוערִין דִין אוּנ פוּן אַשְׁלֶעכְטִין בַּעַל דִין סַייא עֶר אִיז אַיין יְהוּדִי אָדֶער נִיט קֵיין יְהוּדִי:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח־נא את־בנך את־יחידך
אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המריה והעלהו שם לעלה
על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את־
חמרו ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם
וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם
את־עיניו וירא את־המקום מרחק: ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־
לכם פה עם־החמור ואני והנער נלכה עד־כה ונשתחוה ונשובה
אליכם: ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו ויקח
בידו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל־
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני

פנינים יקרים

והאלהים נסה את אברהם וכו'. מפרשים פרעגין צו וואס האט הקב"ה געדארפט פרובין אברהם'ן מיט זיין זוהן, הקב"ה האט דאך גיזעהן אז אברהם אליין האט זיך געלאזט אריינווארפין אין פייער פון נמרוד'ן, געוויס וועט ער זיין זוהן אויך מקריב זיין פאר א קרבן. נאר מען דערציילט עס האט אמאהל גיטראפין מען האט געחאפט א גנב, מען האט אים ניט געקענט שטראפין ווייל ער האט געלייקנט, דער שופט האט געהייסין מען זאל אים שמייסין, מען האט אים געשמיסען, ער הט זיך ניט מודה גיוועזן, האט דער שופט גיפרעגט דעם גנב דו האסט קינדער, האט דער גנב גיזאגט איך האב איין זוהן, ער איז אלט צעהן יאהר, דער שופט האט געהייסין מען זאל ברייגגען דעם זוהן, מען האט גענומען דעם קינד שמייסין, דער קינד וויים גאר ניט פאר וואס מען שמייסט אים, ער שרייט צום פאטער, דער פאטער האט ניט גיקענט פארטראגין דעם צער פון דעם קינד הט ער זיך מודה גיוועזן אויף דיא גנבה, נאכדעם האט מען גיפרעגט דעם גנב פאר וואס ווען מען האט דיך געשלאגין האסטו אך ניט מודה גיוועזן אונ ווען מען האט דיין זוהן גישלאגין האסטו זיך מודה גיוועזן? האט דער גנב גיזאגט איך וועל אייך זאגין ווען איך בין געגאנגען גנבנן האב איך געטראכט אין הארצין וויפיל יסורים מען וועט מיר טאן זאל איך ניט מודה זיין, דריבער ווען מען האט מיך גישלאגין האט דאס שלאגין גאר נים דערוועקט מיין הארץ מודה צו זיין, ווייל איך האב מיך גערעכט אויף דעם שלאגין, אבער אז מען וועט שלאגין מיין זוהן פון מיינעטוועגין, דארויף האב איך מיך ניט פארגעברייט, דאריבער באלד
מע"ט א'

ווי איך האב גיהערט זיין אונשולדיגע שרייען האב איך געמוזט מודה זיין, ווייל יעדער מענש קען פארטראגין זיינע שמערצין אונ ניט דיא שמערצין פון זיין קינד. דאס זעלביגע איז גיוועזן ביי דיא עקדה, אברהם אונ יצחק האבין געוויס אלע טאג גיזאגט דעם פסוק ואהבת את ה' אלהיך, זאלסט ליב האבין הקב"ה, בכל לבבך ובכל נפשך, מיט דיין גאנצין קערפער [מיט אלע מיני יסורים] אונ מיט דיין גאנצין לעבין, דריבער זיינען אברהם אונ יצחק אייביג גיוועזן גרייט אוועק צו געבין זייער לעבין ווען הקב"ה וועט הייסין, איז ביים אברהם גיוועזן א קלייניגקייט צו גיין אין דעם פייער פון נמרוד, אונ ביי יצחק איז גיוועזן א קלייניגקייט צו זיין א קרבן אויף דעם מזבח, נאר אז הקב"ה וועט זאגין צו אברהם ער אליין זאל שעכטין זיין זוהן [נאך די אלע נסים וואס הקב"ה האט גיטאן צו זיין זוהן'ס גיבארין ווערין] דאס איז קיין מאהל ניט גיוועזן אין די גידאנקען פון אברהם'ן, דריבער איז ער קיין מאהל גיוועזן צוגעגרייט צו אזוי א זאך, פון דעסטוועגין ווען הקב"ה האט אים געהייסין נעמען זיין זוהן פאר א קרבן איז ער שוין גיוועזן גרייט דאס צו טאן מיט גרויס שמחה, די פראבע האט נאר געקענט זיין ביי אברהם'ן ניט ביי יצחק'ן, אונ דס איז טאקי גיוועזן א פראבע.

ואיה השה לעולה?. יצחק פרעגט דעם פאטער וואו איז די שעפעלע צום אפפער? די גישיכטע איז א טייערער בילד פאר אונזער יוגענד. שטעלט זיך פאר, א יונגער בוים, בלוט אונ מילך, אין דיא רעכטע בליהענדע יאהרין איין איינציגער זאהן, ביי אזעלכע רייכע אונ גראסארטיגע עלטערין, איהם איינער אין
אוועלם

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי | עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־

מעשה אלפס

אוועלט, סיי אין תורה אונ סיי אין גדולה (נשיא אלהים), ווען ער דארף שליסען אפארטיי, וועלכע פעדער איז אים שטאנדע אוים צו מאלין זיין זיסע פאנטאזיע, וועלכע שטעלט זיך אים פאר, וויא ער וועט יעצט נעמען די גרעסטע שיינהייט אונ די העכסטע גוטהערציגע, ער וועט זיין דער גליקליכסטער אין דער וועלט, וואו ער גייט אונ וואו ער שטייט דוכט זיך אים אז אלע פייגעלאך זינגען פאר אים אונ די גאנצע וועלט טאנצט פאר אים, אונ בעזונדער יעצט בעת דער פאטער מאכט מיט אים אלוסט רייזע צום הר המוריה, מקריב זיין אקרבן. ער קען גוט זיין פאטער, אז ווען ער גייט מקריב זיין אקרבן, מהסתם בריים ער זיך פאר צו אוויכטיגע זאך, אונ ווען ער פירט אים אויך מיט, מהסתם איז די זאך אים אויך בעלאנג, הייסט וואס קען זיין אזוי וויכטיג אונ אים אויך בעלאנג, וויא זעהען אפארטיי פאר אים, דא קען זיך אים גאר פארשטעלין אז נאך דעם קרבן וועט מען זיך בעגעגנען מיט אמחותן אונ אפשר אויך מיט די בעשערטע, אקשיא אויף אמעשה, קיין קינסטלער איז נים אים שטאנד אב צו ריסעווען אזא זיסע פאנטאזיע. מיט אמאל ווען ער פרעגט דעם פאטער וואו איז די שעפעלע צום אפפער? אונ אברהם ענטפערט, מיין קינד! דו זעלבסט ביסט די שעפעלע, בלייבט ער גלייכגילטיג וויא געוועזן, אונ לאזט זיך בינדין אונ לייגען אויפ'ן מזבח, אונ וויא די חכמי המדרש שרייבין, אז ער האט נאך געבעטין דעם פאטער ער זאל אים פעסט בינדין, פיליכט מחמת שרעק פון חלף וועט ער זיך אצאפיל טאן אונ בעריהרין דעם כבוד פון פאטער, אה, אזא אדילקייט אונ אזא גראכמוטה איז זיך גאר נים פאר צו שטעלין. דאס איז אגרויסער פראטעסט געגין אונגארמיגען פיהרונג פון אונזער יוגענד, אז לבד וואס זיי פאלגען נים זייערע עלטערין ווען זיי לערנען זיי צו גוטין, ווילין זיי נאך אז זייערע עלטערין זאלין מבטל זיין זייער רצון געגין זייער קלענסטין נארישען קאפריז. איך רייד נים וועגין פראסטין יוגענד, זייער קליינע קעפעלע, פארגעסים קיין הויכען געדאנקען, איך רייד נור מיט אונזער געבילדעטען יוגענד, וואס קענען גוט רעכענען, וויל איך זיי אויפגעבין אקליינע אויפגאבע. אין ווייטע לענדער איז געשטארבין אמיליאנער, האט זיך געשריבין אין די צייטונגען, וואו עס געפינט זיך א יורש, זאל קומען נעמען ירושה, געוויס האט זיך יעדער איינציגער גינומען אויסרעכענען, פיליכט איז ער אשטיקל שייכות מיט'ן פערשטארבענעם מיליאנער. אונ מ'האט זיך גינומען לאזין מארבע פינות העולם בעטין ירושה. די וואס האבין גיבראכט ריכטיגע דאקומענטין, אז זיי שטאמען פון דער פאמיליע, אדער זייער גיזיכט איז עהנליך צום בילד פון מיליאנער, די האבין בעקומען זייער טייל ירושה. אבער די וואס האבין נים קיינע דאקומענטין אונ אויך נים קיין עהנליכקייט זיינען אוועק בבושת פנים. דאס גלייכען איז מיט אונז. די אבות הקדושים האבין איבערגילאזין אין הימל-קאססע אגרויסין זכות פאר זייערע יורשים (ווייל פאר'ן לעבין האבין זיי ווייניג פארצערט דעם זכות פון זייערע פיל מעשים טובים), אונ מיר ווענדין זיך צום אוצר המלך, מען זאל אונז איינטהיילען אחלק ירושה, וויא מיר בעטין וזכר לנו אהבת הקדמונים אברהם יצחק כו', פאדערט מען ביי אונז דאקומענטין, צום צייכין אז מיר שטאמען פון זיי, הייסט צו זיינען מיר רחמנים, ביישנים, גומלי חסדים, הייסט לאמיר זיך נים נארין, וואו איז אונזער בושה, וואס מיר האבין פון זיי בירושה? וואו איז אונזער עהנליכקיים צו אונזער פאטער יצחק? וואס האט גיבראכין אונ מבטל גיוועזן זיין זיסע פאנטאזיע, געגין איין ווארט פון זיין פאטער, אונ מיר געבילדעטע ווילין נים נאכגעבין אונזער קלענסטין קאפריז, געגין די טייערין פון אונזערע עלטערין, בארעכינט פיל פארלירט איר מיט דעם, אזא גראסארטיגע ירושה פון אונזערע רייכע עלטערין. אלזא, טייערע מהייערע, וועלכע פארברייננגין אלע פרימארגין פיל צייט, שטיין אנטקעגין שפיגל אונ פוצין זיך, ביז איר זיים עובר קריאת שמע, שפארט אביסעלע צייט פון פוצין זיך געגין גלעזערנעם שפיגל אונ קוקט בעסער אריין אין ליכטיגען שפיגל פון פרשת עקידה, פוצט זיך אין אים, איר זאלט זיין שיין, אונ געפינען חן, בעיני אלהים ואדם.

אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ | יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה: וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְיָ אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ: כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּזְכָּר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ, אֶת רַחֲמָיו, מִבֶּן יְחִידוֹ, וְרָצָה לִשְׁחוֹט אוֹתוֹ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנֶךָ, כֵּן, יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ, אֶת כַּעַסְךָ, מֵעָלֵינוּ, וְיִגֹּלוּ רַחֲמֶיךָ, עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְתִכָּנֵס אִתָּנוּ, לִפְנִים מִשּׁוּרַת דִּינֶךָ, וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים. וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ, מֵעַמְּךָ, וּמֵעִירְךָ, וּמֵאַרְצְךָ, וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר, שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, עַל יְדֵי, מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, כָּאָמוּר. וְזָכַרְתִּי, אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם, אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם, יְרֵא שָׁמַיִם, בְּסֵתֶר וּבְגָלוּי וּמוֹדֶה עַל

בית ישראל

לְעוֹלָם שְׁטֶענְדִיג זָאל דֶער מֶענְשׁ זַיין אַגָאטְס פָארְכְטִיגֶער אֲפִילוּ אִין פַארְבָארְגֶענֶשׁ אוּנ מוֹדֶה זַיין אוֹיף דֶם אֱמֶת אוּנ

מעשה אלפס

יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר. אִין פִיל סְדוּרִים אִיז דֶער נוּסַח בְּסֵתֶר וּבְגָלוּי אוּנ אַנְדֶערֶע נוּסְחָאוֹת אִיז בְּסֵתֶר כְּבַגָלוּי אוּנ מַאנְכֶע נוּסְחָאוֹת אִיז נוּר „בְּסֵתֶר" אַלֵיין. אַלְע נוּסְחָאוֹת זַיינֶען וִויא קְלֵיידֶער, יֶעדֶער בֶּגֶד נָאךְ זַיין וֶועטֶער. וֶוען דֶער ווִינְט בְּלָאזְט אִין רוּקֶען דָא בַּארְף מֶען זִיךְ ווייניג אָנְשְׁטְרֶיינְגֶען צוּם גֵיין, ווייל דֶער ווִינְט הֶעלְפְט מִיט, אָבֶער וֶוען דֶער ווִינְט בְּלָאזְט אִין גֶעזִיכְט דָא מוּז מֶען זִיךְ פִיל אָנְשְׁטְרֶיינְגֶען. אִין דִיא עֶרְטֶער וואס אִידִישְׁקֵייט שְׁפִּילְט אַרָאלְיֶע, אַז מֶען קוּמְט נִיט דַאוֶונֶען אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אוּנ מֶען זִיצְט נִיט בַּיין בְּלַאט אִיז מֶען גָאר נִיט פַארְעכִינְט פַאר אַבַּעַל הַבַּיִת נִכְבָּד, דָארְטִין פַּאסְט דֶער נוּסַח בְּסֵתֶר כְּבַגָלוּי מֶען זָאל זַיין אַיְרֵא שָׁמַיִם אִינֶערְלִיךְ וִויא אוֹיסֶערְלִיךְ, ווייל בְּגָלוּי הֶעלְפְט דֶער רוּחַ הַזְּמַן. אָבֶער אִין דִיא עֶרְטֶער וואס אִידִישְׁקֵייט שְׁטֵייט נִידֶערִיג דָארְטִין פַּאסְט בְּסֵתֶר וּבְגָלוּי מֶען דַארְף זִיךְ בְּגָלוּי אוֹיךְ פִיל אָנְשְׁטְרֶיינְגֶען, נִיט קוּקְען אוֹיף דִיא אוּנְגִילֶערִינְטֶע וואס פַארְשְׁטֵייעֶן נִיט דִיא הָאכְקֵייט אוּנ גְרוֹיסְקֵייט פוּן דִיא קְלֵיינֶע שְׁטֶערִין. דִיא מִצְוֹת הַתּוֹרָה זַיינֶען גִילִיכֶען צוּ שְׁטֶערִין אִין הִימֶיל וֶוען אוֹיךְ פַארִין אוֹיג זֶעהֶען זֵייא אוֹיס זֵייעֶר קְלֵיין אָבֶער דֶער וואס בֶּעלַייכְטֶעט זַיין אוֹיג מִיט דִיא טֵייעֶרֶע גְלֶעזֶער (ווֶעלְכֶע אִיז צוּ גִירִיכְט צוּ דֶעם) זֶעט עֶר ווִיא גְרוֹיס זֵיי זַיינֶען. דָאס גְלַייכֶען זַיינֶען דִיא מִצְוֹת הַתּוֹרָה גְרוֹיס אוּנ וִויכְטִיג פַאר דֶעם וואס בֶּעלַייכְטֶעט זַיינֶע אוֹיגֶין מִיט דֶעם שַׁיין פוּן דֶער תּוֹרָה ווִיא מִיר בֶּעטִין (וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ) בֶּעלַייכְטֶע אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶין מִיט דִיא לִיכְט פוּן דֶער תּוֹרָה דַאן (וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ) וֶועט זַיין אוּנְזֶער הַאַרְץ צוּגֶעבוּנְדֶען צוּ דַיינֶע מִצְוֹת, ווייל מִיר וֶועלִין זֶעהֶען דֶעם גְרוֹיסִין שַׁיין פוּן זֵייא, אִין דִי צַיְיטִין פוּן דִי פֶערְפָלוּכְטֶע אִינְקְוִויזִיצְיֶע וואס אָפְט נַיְיזִין יִרְאַת שָׁמַיִם הָאט גִישְׁטֶעקְט מִיט לֶעבֶּענְס־גִיפַאהר דָארְטִין פַּאסְט דֶער נוּסַח בְּסֵתֶר אַלֵיין, וִויא אוּנְזֶערֶע בְּרִידֶער הָאבִּין דַאן גִיהִיט אִידִישְׁקֵייט אִין הֵיילִין אוּנ קֶעלֶערִין:

הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת, בִּלְבָבוֹ, וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:
רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ, אֲנַחְנוּ מַפִּילִים, תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי, עַל רַחֲמֶיךָ, הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ, מַה כֹּחֵנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים, כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים, כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים, כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם, תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם, הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם, מִן הַבְּהֵמָה, אָיִן, כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מעשה אלפס

וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ, דיא גמרא זאגט רב טבות [אדער רב טביומי] האט געזאגט מען זאל מיר אפילו געבין דאס גאנצע רייכקייט פון דער וועלט וועל איך מיין ווארט ניט ענדערין, אמאהל בין איך גיקומען אין דיא שטאט קושטא, די מענשין פון די שטאט האבין נאר גירעדט אמת, אין די שטאט איז קיינער גישטארבין פאר די צייט, אונ איך האב גענומען אווייב פון דיא שטאט אונ האב מיט איר גיבארין צווייא קינדער. אמאהל איז מיין ווייב גיזעסין אונ גיקעמט דיא האר פון קאפ, דער ווייל האט אשכנה געקלאפט אין טיהר זיא האט גיוואלט אריין קומען אין שטוב, האב איך גיזאגט מיין ווייב איז ניטא, ווייל איך האב גיזאגט אליגען זיינען באלד גישטארבין מיינע צווייא קינדער ביי דיא מענטשין פון שטאט איז גיוועזן אוואונדער, קינדער זאלין שטארבין? האבין זייא בייא אים גיפרעגט, האט ער זייא דערציילט דעם ליגען וואס ער האט גיזאגט, האבין זייא גיזאגט צו אים דו מוזט באלד ארויס גיין פון אונזער שטאט, נאך דער ציילט דיא גמרא רב ספרא האט געהאט צוא פארקויפען סחורה איז געקומען א סוחר קויפין דיא סחורה אונ האט גיזאגט צו רב ספרא איך גיב דיר אזוי פיל געלט פאר דיא סחורה אונ ווייל רב ספרא האט דאמאלס געדאווינט האט ער ניט גיקענט ענטפערין, נאר אין הארצין האט ער געטראכט ער זאל אוועק געבין דיא סחורה פאר דעם געלט. אונ ווייל ער האט דעם סוחר ניט גיענטפערט האט דער סוחר געמיינט אז רב ספרא וויל טייערער פאר דיא סחורה, האט ער אים צו גיזאגט נאך געלט, וויא רב ספרא האט אפ געדאווינט האט ער גיזאגט צום סוחר איך גיב דיר דיא סחורה פאר דיא ערשטע געלט וואס דוא האסט צו געזאגט, ווייל איך האב פריער אין הארצין געטראכט איך זאל דיר געבין דיא סחורה פאר דיא ערשטע געלט וואס דוא האסט מיר צו געזאגט צו געבין וויל איך ניט טאן אנדערש וויא מיין הארץ האט געטראכט, דאס איז וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ:

בית ישראל

אונ זאל אֶמֶת רֵיידִין מִיט זַיין גַאנְצִין הַארְצִין אונ זאל אלע פרימארגען דאס זאגען:
רִבּוֹן הער פון אלע וועלטין ניט וועגין אונזער גירעכטיגקייט ליגען מיר פאר אונזער געבעט פאר דיר נור וועגין דיינע פיל דערבארימקייט, דען וואס זיינען מיר, וואס איז אונזער לעבין, וואס איז אונזער פרומקייט וואס איז אונזער הילף וואס איז אונזער כח וואס איז אונזער גבורה, וואס זאלין מיר זאגין פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין, דען אלע גבורים זיינען וויא נישט פאר דיר אונ די מענשין וואס האבין אגרויסין שם גיהאט אויף דר וועלט איז גלייך ווי זיי וואלטין גאר ניט גיוועזן, אונ די חכמים זיינען וויא אן וויסענשאפט אונ די פארשטאנדיגע זיינען ווי אן שכל, דען זייערע מיינסטע מעשים זיינען נישט אונ זייערע לעב טעג איז גאר נישט פאר דיר, אונ חאטשע אמענש האט מער מעלות פון

אבהמה

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ, בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ, שֶׁנֶּעֱקַד, עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב. בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ, שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ. וּמִשִּׂמְחָתְךָ, שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל, וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים, לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ, וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח, וְהוֹדָיָה, לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ, מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ, וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר, וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא, עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא, הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא, מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא, לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ,

בית ישראל

אַבְהֵמָה דָאךְ אִיז דָאס גָאר נִיטְשׁ, דֶען אַלְסְדִינְג וָואס דֶער מֶענְשׁ טוּט אוֹיף דֶער וֶועלְט פוּן זַיין הֲנָאָה וֶועגְן אִיז אַלְץ נִישְׁט: אֲבָל אָבֶּער מִיט דֶעם אִיז אוּנְזֶער מַעֲלָה גְרוֹיס, דָאס מִיר זַיינֶען דַיין פָאלְק, דָאס מִיר זַיינֶען מְקַיֵּם דַיין תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת, מִיר זַיינֶען דִי קִינְדֶער פוּן דַיין גִילִיבְּטִין אַבְרָהָם וָואס דוּ הָאסְט צוּ אִים גֶעשְׁוָוארִין אוֹיף דֶם בַּארְג מוֹרִיָּה, דִי קִינְדֶער פוּן זַיין אֵיינְצִיגִין זוּן וָוס עֶר אִיז גֶעבּוּנְדִין גִיוָוארִין אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ פַאר אַ קָרְבָּן, מִיר קוּמֶען אַרוֹיס פוּן דִי צְוֶועלְף שְׁבָטִים פוּן יַעֲקֹב דַיין עֶלְצְטֶער זוּן דָאס פוּן וֶועגְן דַיין לִיבְּשַׁאפְט וָואס דוּ הָאסְט אִים גֶעלִיבְּט אוּנ פוּן דַיין פְרֵייד דָאס דוּ הָאסְט זִיךְ מִיט אִים גֶעפְרֵייט הָאסְטוּ גִירוּפִין דַיין נָאמֶען יִשְׂרָאֵל אוּנ יְשֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ דְרוּם זַיינֶען מִיר שׁוּלְדִיג צוּ דַאנְקִין אוּנ לוֹיבִּין אוּנ הֵיילִיגֶען דַיין נָאמִין אשרינו ווארויל אוּנְז וִוי גָאר גוּט אִיז אוּנְזֶער חֵלֶק בָּעוֹלָם הַזֶּה אוּנ וִוי זִיס אִיז אוּנְזֶער גוֹרָל לָעוֹלָם הַבָּא אוּנ וִויא שֵׁיין אִיז אוּנְזֶער יְרוּשָּׁה אשרינו ווארויל אִיז אוּנְז דָאס מִיר זָאגֶען פְרִיה אוּנ אָוֶוענְד צְוֵוייא מָאל טֶעגְלִיךְ שמע ישראל:

אַתָּה דוּ גָאט בִּיסְטגִיוֶועזְן נָאךְ אֵיידֶער דִי וֶועלְט אִיז בֶּעשַׁאפִין גִיוָוארְן אתה דוּ בִּיסְט אוֹיךְ גָאט נָאךְ דֶעם אַז דוּ הָאסְט דִי וֶועלְט בַּאשַׁאפִין. דוּ בִּיסְט גָאט בָּעוֹלָם הַזֶּה אוּנ דוּ בִּיסְט גָאט לָעוֹלָם הַבָּא קדש הֵיילִיג דַיין נָאמֶען אוֹיף דִי וָואס הֵיילִיגֶען דַיין נָאמֶען אוּנ הֵיילִיג דַיין נָאמֶען אִין דַיין וֶועלְט אוּנ דוּרְךְ דַיין הִילְף זָאל דֶערְהֵייכְט

בְּעוֹלָמֶךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים, וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא, רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ, אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֶֹיךָ, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ, כָּל בָּאֵי עוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים, לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ, אַתָּה עָשִׂיתָ, אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, בָּעֶלְיוֹנִים, אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים, שֶׁיֹּאמַר לְךָ, מַה תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד, בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקַיֶּם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מַה שֶּׁכָּתוּב, בָּעֵת הַהִיא, אָבִיא אֶתְכֶם, וּבָעֵת, קַבְּצִי אֶתְכֶם, כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם, לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה, בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם, לְעֵינֵיכֶם, אָמַר יְיָ:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־

בית ישראל

אונ דערהויבען ווערען אונזר הערשאפט: ברוך געלויבט ביסטו גאט דר דא הייליגט דיין נאמען צווישען פיל לייט:

אתה דו ביסט גאט אויף דעם הימעל אונ אויף דער ערד אונ אין די גאנץ הויכע אויבערשטע הימלען, עס איז אמת דאס דו ביסט דער ערשטער אונ דו ביסט דער לעצטער אונ חוץ דיר איז קיין גאט ניט דא קבץ זאמעל איין די וואס האפין צו דיר פון אלע פיר עקין פון דער וועלט יכירו לאזין אלע לייט פון דער וועלט דערקענען דאס דו גאט ביסט אליין הערשער איבער די קעניגרייכען פון דער ערד, דו האסט באשאפין די הימעל אונ ערד, דעם ים אונ אלדינג וואס אין אים איז, אונ ווער איז צווישען אלע דיינע באשעפענעש, צווישען די אויבערשטע אונ די אונטערשטע, וואס ער קען זאגין צו דיר וואס טוסטו. אונזער פאטער דר דא איז אין הימעל טו מיט אונז חסד פון וועגין דיין גרויסין נאמען וואס ער איז אויף אונז גירופין וקים זיי אן אונז מקים דעם פסוק וואס געשריבין שטייט אין דער צייט פון דער גאולה וועל איך אייך איין זאמלען אונ איך וועל אייך געבין אגוטין שם אונ לויב צווישען אלע אומות פון דר וועלט אז איך וועל אומקערין אייער גיפיינקענעש דאס איר וועט דאס מיט אייערע אויגען זעהען, אזויא האט גאט געזאגט:

וידבר גאט האט גערעט צו משה אזויא: ועשית דו זאלסט מאכין אקופערנעם האנט פאס אונ זיין פוס זאל אויך זיין פון קופער צום וואשען זיך, אונ דוא זאלסט געבין דעם האנט פאס צווישען אהל מועד אונ צווישען דעם מזבח אונ דו זאלסט

יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַייָ׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִמְחָל לָנוּ, עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וּתְכַפֶּר לָנוּ, אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח, לְכָל פְּשָׁעֵינוּ, וְשֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, קָרְבַּן הַתָּמִיד, שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי משֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ, כָּאָמוּר׃

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל משֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ

בית ישראל

דָארְטִין גֶעבִּין וַואסֶער. אוּנ אַהֲרֹן מִיט זַיינֶע קִינְדֶער זָאלִין זִיךְ וַואשִׁין פוּן אִים זַייעֶרֶע הֶענְט מִיט זַייעֶרֶע פִּיס מִיט אַמָאל׃ בבואם אִין זַייעֶר קוּמֶען אִין אֹהֶל מוֹעֵד מַקְטִיר קְטוֹרֶת זַיין אָדֶער דַם שְׁפְּרֵיינְגֶען זָאלִין זֵיי זִיךְ וַואשֶׁען מִיט וַואסֶער וֶועלִין זֵייא נִיט שְׁטַארְבֶּען אָדֶער אִין זַייעֶר טָאן גִינֶעהֶנֶען צוּם מִזְבַּח הַחִיצוֹן, וָואס עֶס אִיז גִיוֶועֶן פַר דֶעם אֹהֶל מוֹעֵד צוּ בַּארִינֶען צוּ מַקְטִיר זַיין אַפַייעֶר אָפְּפֶער צוּ גָאט׃ ורחצו זָאלִין זֵיי זִיךְ וַואשִׁין זַייעֶרֶע הֶענְט אוּנ זַייעֶרֶע פִּיס וֶועלִין זֵיי נִיט שְׁטַארְבִּין אוּנ עֶס זָאל זַיין אֵייבִּיג אַגִיזֶעץ צוּ אִים אוּנ צוּ זַיינֶע קִינְדֶער׃

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילִין פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ אוּיף אוּנְז מְרַחֵם זַיין אוּנ מוֹחֵל זַיין אוּנְזֶערֶע קְלֵיינֶע זִינְד אוּנ דוּ זָאלְסְט אָפּ ווִישֶׁען אוּנְזֶערֶע שְׁוֶוערֶע זִינְד אוּנ דוּא זָאלְסְט אוּנְז מוֹחֵל זַיין אוּנ פַר גֶעבִּין צוּ דִי אַלֶע אוּנְרֶעכְט אוּנ עֶס זָאל גִיבּוּיט וֶוערִין דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בַּאלְד אִין אוּנְזֶערֶע טֶעג אוּנ מִיר זָאלֶען מַקְרִיב זַיין פַאר דִיר דֶעם קָרְבַּן תָּמִיד, עֶר זָאל פַאר גֶעבֶּען אוּנְז, אַזוֹ ווִי דוּא הָאסְט אָן גֶעשְׁרִיבֶּען אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וֶועלְכֶע דוּ הָאסְט גִיגֶעבִּין דוּרְךְ משֶׁה דַיין קְנֶעכְט ווִי מִיר וֶועלִין זָאגִין דִיא פָּרָשָׁה פוּן קָרְבַּן תָּמִיד׃

וַיְדַבֵּר אוּנ גָאט הָאט גִירֶעט צוּ משֶׁה אַזוֹיא. זָאג אָן דִיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל אוּנ עֶרְקְלֶער זֵיי גוּט. מַיין קָרְבַּן, דָאס אִיז דָאס בְּלוּט וָואס מֶען הָאט גִישְׁפְּרִיצְט אוּיף דֶעם מִזְבֵּחַ, מַיין בְּרוֹיט, דָאס אִיז דֶער חֵלֶק פוּן דֶר בְּהֵמָה וָואס מֶען הָאט פַר בְּרֶענְט אוּיף דֶעם מִזְבֵּחַ, וָואס דָאס אִיז צוּ מִיר נַחַת רוּחַ (דָאס אִיךְ הָאבּ גִיהֵייסִין אוּנ מַיין רָצוֹן אִיז גִיטָאן גִיוָוארִין) זָאלְט אִיר הִיטִין מַקְרִיב צוּא זַיין פַאר מִיר אִין זַיין צַייט. אוּנ דוּא

פנינים יקרים

אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי, לְמָשָׁל אַמֶלֶךְ פְּלֶעגְט אַלֶע יָאהר פָארִין בַּאזֶעהן דִיא שְׁטֶעט פוּן זַיין לַאנְד, אֵיין שְׁטָאט פְּלֶעגְט אַלֶע יָאהר גֶעבִּין דֶעם מֶלֶךְ אַיין סָארְט מַתָּנָה, אַגָאלְדֶענֶע מְנוֹרָה, אֵיידֶער דֶער מֶלֶךְ פְּלֶעגְט קוּמֶען אִין דִיא שְׁטָאט פְּלֶעגְט עֶר זָאגִין צוּם גֶענֶעראַל „מִיר וֶועלִין פָארִין צוּ דִיא שְׁטָאט נֶעמֶען מַיין מְנוֹרָה", אִיז דֶען דִיא מְנוֹרָה גִיוֶועֶן זַיינֶע? זִיא אִיז דָאךְ גִיוֶועֶן אַמַתָּנָה פוּן דִיא שְׁטָאט מֶענְטְשִׁין? נָאר וַוייל דָאס אִיז גִיוֶועֶן אַשְׁטֶענְדִיגֶע זַאךְ הָאט עֶר דָאס גֶערוּפֶען מַיין מְנוֹרָה. בַּייא דֶעם קָרְבַּן תָּמִיד וַוייל דָאס אִיז אַשְׁטֶענְדִיגֶער קָרְבָּן, אַלֶע טָאג, רוּפְט אִים הקב"ה קָרְבָּנִי, מַיין קָרְבָּן, אוּנ דִיא מִנְחָה מֶעהל צוּ דֶעם קָרְבָּן אִיז דָאךְ אוּיךְ גִיוֶועֶן אַלֶע טָאג, רוּפְט הקב"ה דִיא מִנְחָה לַחְמִי מַיין בְּרוֹיט׃

לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ
לַייָ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ
הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַייָ: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם
כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ:
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא אֲמִירָה זוּ, חֲשׁוּבָה, וּמְקֻבֶּלֶת,
וּמְרֻצָּה, לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ, קָרְבַּן הַתָּמִיד, בְּמוֹעֲדוֹ, וּבִמְקוֹמוֹ, וּכְהִלְכָתוֹ:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ, לְפָנֶיךָ, אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
בִּזְמַן, שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָיָה קַיָּם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד
מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה
זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ
מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת

בית ישראל

זאלסט צו זיי זאגין דאס איז דר קרבן וואס איר זאלט אויף דעם פייער מקריב זיין פר גאט, יאריגע שאף אן אמום איטליכען טאג צוויא פר אקרבן תמיד. איין שאף זאלסטו אן ברייטין אין דער פריא אונ דיא אנדרע שאף זאלסטו אן ברייטן אין אווינד. אונ אצעהנט חלק פון אמאס וועלכע זיא האלט אכצעהן טעפ. זעמיל מעל צוא אמנחה גימישט מיט גישטויסענעם איול אפערטל עמער. תמיד זאלט איר ברייננן אקרבן עולה אזו וויא דר קרבן עולה וואס מען האט מקריב גיוועון אויף דעם בארג סיני צו אנחת רוח פר גאט. אונ זיין גיסונג זאל זיין אפערטיל פון איין עמער וויין צו איין שאף אויף אהייליג ארט (דאס איז דר מזבח) זאל מען גיסין דעם שטארקין וויין פאר גאט. אונ דיא אנדערע שאף זאלסטו מקריב זיין אין אווינד אזו וויא דיא מנחה אונ דאס גיסונג פון אין דער פריא זאלסטו מאכען אויך צוא אבינט דאס איז איין נחת רוח פאר גאט:

ושחט אונ ער זאל קוילען דעם קרבן ביי דעם צפון זייט פון דעם מזבח פאר גאט אונ דיא קינדער פון אהרן זאלין שפריצען זיין בלוט ארום דעם מזבח:

בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה, מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה, כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה. מָנֶה לְכָל יוֹם, פְּרָס בְּשַׁחֲרִית, וּפְרָס בֵּין הָעַרְבָּיִם. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים, שֶׁמֵּהֶם, מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל, מְלֹא חָפְנָיו, בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָם לְמַכְתֶּשֶׁת, בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקָן יָפֶה יָפֶה, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא דַקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר, סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מָנֶה. מוֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה, בֹּרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רוֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן, כָּל שֶׁהוּא, וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסַּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה, לָמָּה הִיא בָאָה, כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, לָמָּה הוּא בָא, כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם, בַּמִּקְדָּשׁ, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר, הָדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הָדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל, יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין, כְּשֵׁרָה, לִשְׁלִישׁ, וְלִרְבִיעַ, לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכְּלָל, אִם כְּמִדָּתָהּ, כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין, וְאִם חִסַּר אַחַת, מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תַּנְיָא, בַּר קַפָּרָא, אוֹמֵר, אַחַת לְשִׁשִּׁים, אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה, הָיְתָה בָאָה, שֶׁל שִׁירַיִם, לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא, אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ, קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד, מִפְּנֵי רֵיחָהּ, וְלָמָּה

אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָל שְׂאֹר, וְכָל דְּבַשׁ, לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ, אִשֶּׁה לַיְיָ:

ג"פ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: ג"פ יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם, בֹּטֵחַ בָּךְ: ג"פ יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי, מִצַּר תִּצְּרֵנִי, רָנֵּי פַלֵּט, תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה, וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵּי הֲוָה מְסַדֵּר, סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה, מִשְּׁמָא דִגְמָרָא, וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה, קוֹדֶמֶת, לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה, שֶׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה, שֶׁל קְטֹרֶת, קוֹדֶמֶת, לְסִדּוּר, שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים, וְסִדּוּר, שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים, קוֹדֶם, לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, קוֹדֶם, לְהַטָּבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת, וְהַטָּבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת, קוֹדֶמֶת, לְדַם הַתָּמִיד, וְדַם הַתָּמִיד, קוֹדֶם, לְהַטָּבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת, וְהַטָּבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת, קוֹדֶמֶת, לִקְטֹרֶת, וּקְטֹרֶת, קוֹדֶמֶת, לְאֵבָרִים, וְאֵבָרִים, לְמִנְחָה, וּמִנְחָה, לַחֲבִתִּין, וַחֲבִתִּין, לִנְסָכִין, וּנְסָכִין, לְמוּסָפִין, וּמוּסָפִין, לְבָזִיכִין, וּבָזִיכִין, קוֹדְמִין, לְתָמִיד

של

מעשה אלפס

ה' הוֹשִׁיעָה. צוּ פֶערְשְׁטֵיין דִיא פֶערְבִּינְדוּנְג פוּן דֶעם פָּסוּק צוּ פְרִיעֶדְרִיגֶען „אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ". אוּנ דֶעם שִׁינוּי הַלָּשׁוֹן פוּן ה' (מִדַּת הָרַחֲמִים) בִּיז „מֶלֶךְ" (מִדַּת הַדִּין), וֶועלִין מִיר עֶרְצֵיילִין אַקְלֵיינֶע הִיסְטָארְיֶע. פְרִייעֶר מַאן הָאט אַוֶועק גִישִׁיקְט זַיין „בֵּן יָחִיד" לֶערְנֶען אִין אַיין אַנַאנְדֶערֶער שְׁטָאט, צוּא אַגְרוֹיסִין מוּפְלָג בַּתּוֹרָה. אוּנ הָאט אִים בַּאשְׁטֶעלְט קֶעסְט אוֹיפִין רֶבִּי'ס טִישׁ, בִּכְדֵי עֶר זָאל אִים אוֹיף פַּאסִין אוֹיף יֶעדֶער טְרִיט מִיט שְׁטַאט אוּנ דֶרֶךְ אֶרֶץ, דֶער רֶבִּי הָאט בַּאמֶערְקְט, אַז עֶר אִיז זֵייעֶר אַפֶּערְצוֹיגֶענֶער קִינְד וִויא אַבֵּן יָחִיד פוּן רַייכֶע עֶלְטֶערִין, אוּנ דַארְף עֶסִין „מִיט הַרְחָבָה", נִיט מִיט מוֹרָא, זָאגְט עֶר צוּ אִים, הֶער מַיין קִינְד, בְּעֵת לֶערְנֶען זָאלְסְטוּ מִיר רוּפֶען „רֶבִּי" אוּנ זָאלְסְט וִויסִין אַז דַארְף זַיין „מוֹרָא רַבְּךָ כְּמוֹרָא שָׁמַיִם", בִּכְדֵי דוּא זָאלְסְט גוּט צוּ לֵייגִין דִיא קָאפּ אוּנ פַאַרְשְׁטֵיין וָואס דוּא לֶערִינְסְט, אוּנ אוֹיבּ נִיט וֶועל אִיךְ דִיר נִיט שׁוֹינֶען, וֶוען אוֹיךְ דוּא בִּיסְט אַבֵּן יָחִיד. נוּר בְּעֵת עֶסִין זָאלְסְטוּ מִיר רוּפִין „פָאטֶער", בִּכְדֵי דוּא זָאלְסְט זִיךְ נִיט שְׁטֶערִין צוּ בֶּעטִין וֶועלְכֶע שְׁפַּייז דִיר שְׁמֶעקְט, פּוּנְקְט וִויא בַּייא דַיין פָאטֶערְס טִישׁ, וַיְהִי הַיּוֹם הָאט זִיךְ דֶער קִינְד פַאר שְׁטִיפְט אוּנ נִיט אִיבֶּער גִיחַזֶּערְתּ דֶעם שִׁיעוּר, אוֹיךְ נִיט אַרַיין גִילֵייגְט דִיא קָאפּ הֶערִין וָואס דֶער רֶבִּי גִיט אִים צוּ פַארְשְׁטֵיין דֶער רֶבִּי הָאט אִים אַצְוֵוייטִין אוּנ אַדְרִיטִין מָאל אִיבֶּער גִיזָאגְט אוּנ זַיין קָאפּ אִיז גָאר גִילֶעגִין אִיךְ וֵוייס וואוּ, דֶער רֶבִּי אִיז אִין כַּעַס גִיוָוארִין אוּנ הָאט גִירֶעכִינְט אִים צוּא שְׁטְרַאמִירֶען פַאר אַלֶע תַּלְמִידִים, בְּתוֹךְ כַּךְ אִיז גִיקוּמֶען דִיא צַייט פוּן מִיטָאג. זֶעצְט זִיךְ אַרוּם טִישׁ, אוּנ דִיא רֶבֶּצִין זָאגְט אִים, מַיין קִינְד! וָואס ווִילְסְטוּ פָאר שְׁפַּייז, גִיפְרֶעגִילְטֶע הֶערִינְג אָדֶער פִישׁ? אוּנ דֶער רֶבִּי הָאט אוֹיךְ פְרַיינְדְלִיךְ גִיקוּקְט אוֹיף אִים וִויא אַפָּאטֶער, דֶער קִינְד אִיז אָבֶּער גִיוֶוען אַגַאנְץ קְלוּגֶער, אוּנ הָאט גוּט גִיוואוּסְט אַז שְׁפֶּעטֶער, וֶועט עֶר הָאבִּין פוּן רֶבִּין אַפְּסַק. רוּפְט עֶר זִיךְ אָבּ „פָאטֶער"; וָואס פַארְלַאנְגְסְטוּ מַיין זָאהְן? (עֶנְטְפֶערְט דֶער רֶבִּי) דוּא זָאלְסְט אַזוֹי גוּט זַיין בֶּעטִין דֶעם רֶבִּין, עֶר זָאל מִיךְ הַיינְטִיגֶען מָאל שֵׁיינְקֶען וָואס אִיךְ הָאבּ זִיךְ פַארְשְׁטִיפְט אוּנ נִיט אַרַיין גִילֵייגְט דִיא קָאפּ אִין לֶערְנֶען אוּנ וַוייל בְּעֵת עֶסִין הָאט דֶער רֶבִּי מִיט אִים גִירֶעט פְרַיינְדְלִיךְ וִויא אַצֶערְטְלִיכֶער פָאטֶער, הָאט עֶר אִים גִימוּסְט צוּ זָאגִין. דָאס זֶעלְבֶּע אִיז מִיט אוּנְז, בְּעֵת דֶער בּוֹרֵא ב"ה גִיט אוּנְז עֶסִין אִיז עֶר וִויא אַפָּאטֶער אוּנ פִירְט זִיךְ בְּמִדַּת הַחֶסֶד (הֲוָיָ"ה אִיז רַחֲמִים). אוּנ בְּעֵת עֶר מִשְׁפֶּט דִיא וֶועלְט אִיז עֶר שְׁטְרֵיינְג וִויא „אַמֶּלֶךְ" (בְּמִדַּת הַדִּין). מִיר וֵוייסִין דָאךְ אָבֶּער אַז מִיר זַיינֶען פַארְשְׁטִיפְט אַרַיין גִילֵייגְט דִיא קָאפּ אִין הַבְלֵי הַזְּמַן אוּנ אוֹיס גִיטָאן פוּן בִּטָּחוֹן אוּנ אֱמוּנָה. דְרוּם בְּעֵת מִיר זָאגִין „אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ" גוּט אוּנ וואהל אִיז דֶעם מֶענְשִׁין וָואס פַאר זִיכֶערְט אוּנ פַאר טְרוֹיט זִיךְ אוֹיף דִיר, אוּנ מִיר וֵוייסִין דָאךְ אָבֶּער וִויא וַוייט מִיר זַיינֶען וַוייט פוּן דֶעם. הַיינְט מִיט וָואסֶערֶע אוֹיגִין זָאלִין מִיר דָאס זָאגִין, פַאלִין מִיר אוֹיף אַיין עֵצָה. „ה' הוֹשִׁיעָה" דוּא עֶרְבַּארִימְדִיגֶער גָאט. וָואס דוּא שְׁפַּייזְט דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט מִיט „מִדַּת הַחֶסֶד" הֶעלְף אוּנְז אוּנ גִיבּ אוּנְז מוּטָה, צוּ בֶּעטִין בַּיין רֶבִּי'ן, דָאס הֵייסְט וֶוען דוּא מִשְׁפֶּט'סְט דִיא וֶועלְט מִיט מִדַּת הַדִּין (מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ) אַז דֶער מִדַּת הַדִּין זָאל אוּנְז אוֹיךְ עֶנְטְפֶערֶען בְּעֵת מִיר רוּפֶען צוּא אִים.

שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם, שֶׁנֶּאֱמַר, וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה, וְהִקְטִיר עָלֶיהָ, חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים, עָלֶיהָ, הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

אָנָּא בְּכֹחַ, גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ, שַׂגְּבֵנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא: נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ, כְּבָבַת שָׁמְרֵם: בָּרְכֵם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צִדְקָתְךָ, תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ, בְּרוֹב טוּבְךָ, נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה, לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צִוִּיתָנוּ, לְהַקְרִיב, קָרְבַּן הַתָּמִיד, בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים, בַּעֲבוֹדָתָם. וּלְוִיִּם, בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל, בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבָטַל הַתָּמִיד, וְאֵין לָנוּ, לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ. וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ. וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ, וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא, שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ, חָשׁוּב, וּמְקֻבָּל, וּמְרֻצֶּה, לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ, קָרְבַּן הַתָּמִיד, בְּמוֹעֲדוֹ, וְעָמַדְנוּ, עַל מַעֲמָדוֹ:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קָדְשֵׁי קָדָשִׁים, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, פַּר וְשָׂעִיר, שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן, בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן, טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים, וְעַל הַפָּרֹכֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב, מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן, מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ, עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי, שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן, לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים, וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן, טָעוּן הַזָּיָה, עַל הַפָּרֹכֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב, מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן, מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ, עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי, שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן, לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ, נִשְׂרָפִין, בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר, וְהַיָּחִיד, אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר, שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים, וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן, בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן, טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת, עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד, עָלָה בַכֶּבֶשׁ, וּפָנָה לַסּוֹבֵב, וּבָא לוֹ לְקֶרֶן, דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם,

הָיָה שׁוֹפֵךְ, עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי, וְנֶאֱכָלִין, לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם וָלַיְלָה, עַד חֲצוֹת:

הָעוֹלָה, קֹדֶשׁ קָדָשִׁים, שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָהּ, בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָהּ, טָעוּן, שְׁתֵּי מַתָּנוֹת, שֶׁהֵן אַרְבַּע. וּטְעוּנָה, הַפְשֵׁט, וְנִתּוּחַ, וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר, וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן, אֲשָׁמוֹת, אֲשַׁם גְּזֵלוֹת, אֲשַׁם מְעִילוֹת, אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשַׁם נָזִיר, אֲשַׁם מְצוֹרָע, אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן, בִּכְלִי שָׁרֵת, בַּצָּפוֹן. וְדָמָן, טָעוּן, שְׁתֵּי מַתָּנוֹת, שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין, לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם וָלַיְלָה, עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה, וְאֵיל נָזִיר, קָדָשִׁים קַלִּים, שְׁחִיטָתָן, בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה, וְדָמָן, טָעוּן, שְׁתֵּי מַתָּנוֹת, שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין, בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם וָלַיְלָה, עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם, כַּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם, נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים, לִנְשֵׁיהֶם, וְלִבְנֵיהֶם, וּלְעַבְדֵיהֶם:

שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים, שְׁחִיטָתָן, בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה, וְדָמָן, טָעוּן, שְׁתֵּי מַתָּנוֹת, שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין, בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מַאֲכָל, לִשְׁנֵי יָמִים, וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם, כַּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם, נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים, לִנְשֵׁיהֶם, וְלִבְנֵיהֶם, וּלְעַבְדֵיהֶם:

הַבְּכוֹר, וְהַמַּעֲשֵׂר, וְהַפֶּסַח, קָדָשִׁים קַלִּים, שְׁחִיטָתָן, בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה, וְדָמָן, טָעוּן, מַתָּנָה אֶחָת, וּבִלְבָד, שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַּאֲכִילָתָן, הַבְּכוֹר, נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים, וְהַמַּעֲשֵׂר, לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָלִין, בְּכָל הָעִיר, בְּכָל מַאֲכָל, לִשְׁנֵי יָמִים, וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל, אֶלָּא בַלַּיְלָה, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל, אֶלָּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל, אֶלָּא לִמְנוּיָו, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל, אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת. מִקַּל וָחֹמֶר, וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב, מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב, מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט, וּמִפְּרָט וּכְלָל.

כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל, אִי אַתָּה דָן אֶלָּא, כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל, שֶׁהוּא צָרִיךְ, לִפְרָט. וּמִפְּרָט, שֶׁהוּא צָרִיךְ, לִכְלָל: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא מִן הַכְּלָל, לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד, עַל עַצְמוֹ יָצָא, אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ, יָצָא: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִטְעוֹן, טוֹעַן אֶחָד, שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ, יָצָא לְהָקֵל, וְלֹא לְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר, שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ, יָצָא לְהָקֵל, וּלְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִדּוֹן, בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ, אִי אַתָּה יָכוֹל, לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ, עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב, לִכְלָלוֹ, בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים, זֶה אֶת זֶה, עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי, וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן: בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא, מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל, וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, דִּי בְאַתְרָא הָדֵין, וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן, שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמִין, וְחַיִּין, אֲרִיכִין, וּמְזוֹנָא רְוִיחֵי, וּפֻרְקָנָא, מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן, דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא, שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה בְּרַחֲמָיו שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

דיני תפלה

א) (דִי אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה ז״ל) הָאבֶּען מְתַקֵּן גֶיוועזן צוּ זָאגֶען דִי בְּרָכָה בָּרוּךְ שֶׁאָמַר פַאר פְּסוּקֵי דְזִמְרָה. אוּנ יִשְׁתַּבַּח אִיז דִי בְּרָכָה נָאךְ פְּסוּקֵי דְזִמְרָה:

ב) פְּסוּקֵי דְזִמְרָה דַארְף מֶען זָאגֶען לַאנְגְזַאם וָוארְט פַאר וָוארְט. בַּיי בָּרוּךְ שֶׁאָמַר נֶעמְט מֶען צְוַויא צִיצִית אוּנ בַּייא מְהוּלָל בַּתִּשְׁבָּחוֹת קוּשְׁט מֶען דִיא צִיצִית:

ביום

ג) בַּיים פָּסוּק „פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ" דַארְף מֶען אִין זִינֶען הָאבֶּען דֶעם פֵּירוּשׁ הַמִּלּוֹת פוּן דִיא וֶוערְטֶער מְכַוֵּון צוּ זַיין אָנְהֵייבּ וֶוערְטֶער פא״י אוּנ סוֹף וֶוערְטֶער חת״ך. וֶוער עֶס פַארְגֶעסְט מְכַוֵּון צוּ זַיין מוּז דֶעם פָּסוּק נָאךְ אֵיין מָאל זָאגֶען:

ד) פוּן וַיְבָרֶךְ דָוִד בִּיז נָאךְ דִי שִׁירָה אָז יָשִׁיר דַארְף מֶען זָאגֶען שְׁטֵייעֶנְדִיג. דִי דְרַייצֶעהְן שְׁבָחִים בַּייא יִשְׁתַּבַּח פוּן שִׁיר וּשְׁבָחָה בִּיז וּמַלְכוּת זָאל מֶען זָאגֶען אִין אֵיין אָטוּם:

ה) פוּן נָאךְ בָּרוּךְ שֶׁאָמַר בִּיז סוֹף תְּפִלָּה זָאל מֶען זִיךְ הִיטֶען נִיט אָן צוּ רִירֶען דִי צוּגֶעדֶעקְטֶע עֶרְטֶער. דְהַיינוּ דֶעם קָאפּ, קֶערְפֶּער, נָאז, אוֹיעֶרִין. וֶוען מֶען אִיז אָבֶּער גִינֵייטִיגְט זָאל מֶען דוּרְךְ אַיין טִיכִיל אָן רִירִין. אוֹיבּ מֶען הָאט אָבֶּער בְּשׁוֹגֵג מִיט דִי בְּלוֹיזֶע הֶענְד אָנְגֶערִירְט דַארְף מֶען בַּאלְד דִי הֶענְד אָפְּווִישֶׁען:

ו) פוּן בָּרוּךְ שֶׁאָמַר בִּיז נָאךְ שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה זָאל מֶען נִיט מַפְסִיק זַיין מִיט קֵיין וָוארְט אֲפִילוּ בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ טָאר מֶען נִיט זָאגֶען:

ז) אָמֵן, קְדוּשָׁה, בָּרְכוּ דַארְף מֶען אוֹיךְ זָאגֶען אִין מִיטִין מִזְמוֹר נָאר בַּיים סוֹף פָּסוּק:

ח) דִי בְּרָכָה אִיבֶּער בְּלִיצֶען, דוּנֶערִין דַארְף מֶען אִין מִיטֶען מִזְמוֹר אוֹיךְ זָאגֶען:

ט) וֶוער עֶס ווִיל תְּפִלִּין לֵייגֶען וָואכִינְס טָאג נָאךְ בָּרוּךְ שֶׁאָמַר זָאל עֶר דִי בְּרָכוֹת אִיבֶּער דִיא תְּפִלִּין זָאגֶען צְווִישֶׁען אֵיין מִזְמוֹר אוּנ אַנְדֶערִין:

י) וֶוער עֶס ווִיל דֶעם טַלִּית אָנְטָאן נָאךְ בָּרוּךְ שֶׁאָמַר. זָאל עֶר נָאךְ יִשְׁתַּבַּח דֶעם טַלִּית מִיט דֶער הַאנְד אָנְרִירִין אוּנ אַ בְּרָכָה מַאכֶען:

יא) וֶוער עֶס אִיז גִינֵייטִיגְט אִין מִיטֶען פְּסוּקֵי דְזִמְרָה מַשְׁתִּין צוּ זַיין זָאל עֶר בִּרְכַּת אֲשֶׁר יָצַר עֶרְשְׁט נָאכִין דַאוְונֶען זָאגֶען. אַז עֶר דַארְף אָבֶּער נָאכִין דַאוְונֶען וַוייטֶער מַשְׁתִּין זַיין, זָאל עֶר זָאגֶען צְווֵייא מָאל אֲשֶׁר יָצַר. בִּרְכַּת אֲשֶׁר יָצַר דַארְף מֶען זָאגֶען אֲפִילוּ וֶוען נָאר אֵיין טְרָאפִּין הַשְׁתָּנָה אִיז: (שו״ע או״ח סי׳ נ״א)

מִזְמוֹר שִׁיר, חֲנֻכַּת הַבַּיִת, לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ, כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ, אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ, וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ, הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל, נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי, מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ, חֲסִידָיו וְהוֹדוּ, לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ, חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ, בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי, וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי, אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט, לְעוֹלָם: יְיָ, בִּרְצוֹנְךָ, הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי, עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ, הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ, אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי, אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי, בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת, הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ, וְחָנֵּנִי יְיָ, הֱיֵה ׀ עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי, לְמָחוֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד, וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: ק״י

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאִי, לְשֵׁם יִחוּד

פנינים יקרים

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי וכו׳ · לְמָשָׁל אַיינֶער הָאט גֶעפוּנֶען אַ בְּרִילַאנְט, עֶר הָאט גִיפְּרֶעוְט דִיא בְּרִילַאנְטֶען הָענְדְלֶער וִויא פִיל דֶער בְּרִילַאנְט אִיז וֶוערְט, אַיינֶער מע״ט א׳ הָאט גֶעזָאגְט פוּפְצִיג טוֹיזֶענְד רוּבִּיל · אַיינֶער הָאט גִיזָאגְט הוּנְדֶערְט טוֹיזֶענְד רוּבִּיל, אַיינֶער הָאט גִיזָאגְט אוֹיף דֶעם בְּרִילַאנְט כּוּזְן מִיר אַלֶע שְׁוַויינֶן, מִיר וֵוייסְן אִים נִיט

צוא

קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה.

בית ישראל

בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט אִיז דֶער וָואס הָאט נָאר גְיזָאגְט אוּנ עֶס אִיז וָוארִין בַּאשַׁאפִין בַּאלְד דִיא וֶועלְט. גִילוֹיבְּט אִיז דֶער וָואס הָאט גִיטָאן דִיא עֶרְשְׁטֶע זַאכֶען אוֹיף דֶער וֶועלְט. גִילוֹיבְּט אִיז דֶער וָואס זָאגְט אֵיין

מעשה אלפס

צוּא שַׁאפִין, וַוייל עֶר אִיז וֶוערְט אֶקעגִיגְלִיכִין פַארְמֶעגִין, דָאס הָאט גִיזָאגְט דָוִד הַמֶלֶךְ צוּא הקב"ה לְךָ דוּמִיָּה תהלה, וַוייל מִיר וֵוייסִין נִיט צוּא זָאגִין דַיין לוֹיבּ, דְרִיבֶּער אִיז דָאס בֶּעסְטֶע לוֹיבּ מִיר זָאלִין שְׁווַייגִין, מִיר זָאלִין דִיךְ גָאר נִיט לוֹיבִּין, מִיר מוּזִין דָאךְ אָבֶּער דַאוְונֶען דְרַייא מָאהל אִין טָאג, זָאגִין מִיר פְּרִיעֶר חֲזַנֵי כְּזַמֵּן אֶת פִּי, אִיךְ גְרֵייט אָן מַיין מוֹיל צוּא לוֹיבִּין דִיךְ

נָאס, אָבֶּער נָאר מַיין מוֹיל לוֹיבְּט דִיךְ, אוּנ אִין הַארְצִין וֵוייס אִיךְ אַז מַיין לוֹיבּ אִיז אֶפְּלוּ נִיט וִויא אַטְרָאפִּין אִין יַם גֶעגִין דִיא לוֹיבּ וָואס גִיהֶער צוּ דִיר:

וּשְׁכִינְתֵּיהּ. אִין דִי לִיבְּשַׁאפְט פוּן עֶלְטֶערִין צוּ קִינְדֶער וָואס דֶער בּוֹרֵא הָאט אַיינְגֶעפְּלַאנְצְט, זֶעהֶען מִיר דֶעם חַארַאקְטֶער פוּן פָאטֶער אַנְדֶערְשׁ וִויא פוּן דִי מוּטֶער, דֶער פָאטֶער הָאט לִיבּ פֶערְבְּרֵיינְגֶען מִיט דֶעם קִינְד בְּעֵת עֶר אִיז רֵיין אוּנ צִיכְטִיג, וֶוען אָבֶּער עֶר אִיז נִיט רֵיין, הָאט דֶער פָאטֶער קֵיין גִידוּלְד צוּ דֶעם, עֶר וַוארְפְט אִים אַרַיין אִין וִויגֶעלֶע אוּנ רוּקְט זִיךְ אָבּ פוּן אִים. דִי מוּטֶער אָבֶּער הָאט דֶער בּוֹרֵא גִיגֶעבִּין אַגְרוֹיסֶע גִידוּלְד, אַז זִיא פַארְנֶעמְט זִיךְ מִיט אִים רֵיינִיגֶען אוּנ וַואשֶׁען אִים, אוּנ אוֹיךְ זַיינֶע קִינְדֶער וֶועשׁ, בִּיז וַואנֶען עֶר וֶוערְט רֵיין אוּנ אוֹיךְ זַיינֶע בְּגָדִים, מַמֵילָא קָען גֵייט צוּ דֶער פָאטֶער אוֹיךְ פֶערְבְּרֵיינְגֶען מִיט אִים. פוּן דִיא „פְּעוּלָה" פַארְשְׁטֵייעֶן מִיר דֶעם פוֹעֵל (דֶעם מַייסְטֶער), דֶער הֵיילִיגֶער גָאט (קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא) הָאט לִיבּ דֶעם מֶענְשִׁין אוּנ אִיז זִיךְ מִתְקָרֵב צוּ אִים, נוּר בְּעֵת דֶער מֶענְשׁ אִיז רֵיין פוּן זִינְד שְׁמוּץ, אָבֶּער בְּעֵת עֶר אִיז נִיט רֵיין פוּן זִינְד (בְּגָדִים צוֹאִים), טְרֶעט עֶר אָבּ פוּן אִים, וָואלְט דָאךְ דֶער מֶענְשׁ חָלִילָה כָּלָה גִיוָוארֶען (וִויא דֶער קִינְד בְּעֵת דֶער פָאטֶער וַוארְפְט אִים אַרַיין אַפַארְשְׁמוּצְטֶען אִין וִויגֶעלֶע, וָואלְט עֶר דָאךְ אוֹיסְגֵיין פוּן הוּנְגֶער אוּנ אוּנְצִיכְט) אִיז דִיא רַחֲמֵי שָׁמַיִם אַזוֹי גְרוֹיס, אַז פוּן וַוייטִין גִיט עֶר אַכְטוּנְג אוֹיף אִים אוּנ לָאזְט נִיט צוּ דִיא מַלְאֲכֵי מַשְׁחִית (וֶועלְכֶע זַיינֶען בֶּעשַׁאפִין גִיוָוארִין פוּן זַיינֶע שְׁמוּץ) זֵיי זָאלִין אִים מְצַעֵר זַיין *) וִויא זַיין מִדָּה אִיז „נוֹשֵׂא עָוֹן" אוּנ מַאכְט אוֹיפְמֶערְקְזַאם דֶעם מֶענְשִׁין (דוּרְךְ אַשָׁאדִין וָואס מַאכְט זִיךְ אִים אִין גִישֶׁעפְט אָדֶער חָלִילָה יְסוּרִים אִין גוּף (אֵין בַּעַל הָרַחֲמִים פוֹגֵעַ בְּנַפְשׁוֹת תְּחִלָּה) עֶר זָאל זִיךְ אַרוּמְקוּקֶען אוּנ וַואשֶׁען דִיא זִינְד שְׁמוּץ, דוּרְךְ תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, דִיא קְלֶענֶערֶע מִדָּה פוּן רַחֲמָנוּת רוּפְט זִיךְ שְׁכִינָה, וִויא דִיא תּוֹרָה שְׁרַייבְּט בַּיי דִי עֲבוֹדַת פוּן יוֹם כִּפּוּר וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד „הַשֹּׁכֵן" אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם. דָאס הֵייסְט דִיא מַדְרֵגָה פוּן „קֹדֶשׁ קָדָשִׁים" טְרֶעט אָבּ פוּן אִידִין בְּעֵת זֵיי זַיינֶען אוּנְרֵיין פוּן זִינְד, נוּר דִי מַדְרֵגָה פוּן אֹהֶל מוֹעֵד (קֹדֶשׁ) בְּלַייבְּט אוּנ רוּהֶעם מִיט זֵיי אֲפִילוּ בְּעֵת זֵיי זַיינֶען אוּנְרֵיין, זֵיי אָבּ צוּ הִיטֶען פוּן אוּנְגְלִיק אוּנ מַשְׁפִּיעַ זַיין זֵייעֶרֶע נוֹיטְוֶוענְדִיגֶע הִצְטָרְכוּת. דְרוּם בֶּעטִין מִיר, אַז דִי מִצְוָה וָואס מִיר גֵייעֶן יֶעצְט טָאן וִויא תְּפִילִין לֵייגֶען אָדֶער דַאוְונֶען, זָאל אוֹיף אוּנְז ווִירְקֶען אוּנ רֵיין מַאכִין פוּן דִי שְׁלֶעכְטֶע גִידַאנְקֶען אוּנ הֵיילִיגֶען אוּנְז (אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו), אַז עֶס זָאלִין צוּזַאמֶען קוּמֶען בֵּיידֶע מִדּוֹת, אוֹר הַתּוֹרָה פוּן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים (קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא) אוּנ נֵר מִצְוָה פוּן אֹהֶל מוֹעֵד (שְׁכִינָה) זִיךְ מִשְׁתַּעֲשֵׁעַ זַיין מִיט אוּנְז, דָאס אִיז זֵייעֶר אַהוֹיכֶע מְלִיצָה לְהַסְבִּיר אֶת הָאֹזֶן, אַזוֹי וִויא בְּעֵת דֶער

קינד

---

*) אִין מַעֲשֶׂה אלפס ח"ו (זַייטֶע 12) אִיז עֶרְקְלֶערְט, אַזוֹי וִויא בְּעֵת אַמֶענְשׁ הַאלְט נִיט צִיכְטִיג זַיין קֶערְפֶּער קָען דָאס אִיהם בְּרֵיינְגֶען צוּא אַיין קְרַאנְקְהַייט, דָאס גְלַייכֶען בְּעֵת מֶען הַאלְט נִיט צִיכְטִיג דִי נְשָׁמָה דוּרְךְ תּוֹרָה אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים אוּנ אַפְּשִׁיטָא בְּעֵת מֶען טוּט אוּנְווִירְדִיגֶע מַעֲשִׂים, וֶועלְכֶע פַארְשְׁמוּצִין דִיא נְשָׁמָה, וֶוערִין בֶּעשַׁאפִין בְּרוּאִים רוּחָנִיִּים (מַלְאֲכֵי חַבָּלָה) וָואס זַיינֶען זֵייעֶר מְצַעֵר דִי נְשָׁמָה, אוּנ זִיא קָען אַנְדֶערְשׁ נִיט רֵיין וֶוערִין פוּן דִי גַייסְטְלִיכֶע אִינְזֶעקְטֶען, בִּיז זִיא וַואשְׁט זִיךְ אוֹס מִיט תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אוֹיף דֶער וֶועלְט, אָבֶּער בִּיז מֶען לַייטֶערְט אִיר אִין פַייעֶר פוּן גֵיהִנֹּם אִין דִיא אֱמֶת'ע וֶועלְט

מע"ט א'

בָּרוּךְ, גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ, מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ, מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ, חַי לָעַד, וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ, נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִרוֹת, נְגַדֶּלְךָ, וּנְשַׁבֵּחֲךָ, וּנְפָאֶרְךָ, וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ, וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ. יָחִיד, חֵי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח

מעשה אלפס

קינד איז ציכטיג אונ דיא מוטער האלט אים אויף'ן האנד איז זיך דער פאטער אויך מתקרב, זיך משתעשע זיין מיט אים. (בשם הגאון ר"ח מוולאזין).

מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. וואס איז דיא אורזאכע וואס איר נעמט קיין מאל ניט קיין ארימאן ביים טיש, ניט שבת ניט יום טוב, דאכט זיך איר זייט גאר ניט אזוי קארג? (אזוי פרעגט איינער ביים צווייטין) דיא ארימע לייט ריכטין איין דיא גיוועקסטע דילין (ענטפערט ער). דאס איז אגוטער סימן אז איר פארשטייט ניט וואס איר דאוונט. (זאגט יענער) מיר לויבין דעם בורא, ער איז א מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ אונ פון דעסט וועגין איז ער אויך א מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת אונ איר זייט נור א מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ אויף דיא גערוועקסטע דילין אונ דורך דעם האט איר קיין רחמנות ניט עַל הַבְּרִיּוֹת געמען איין ארומאן צום טיש.

בית ישראל

זאך אונ טוט עס באלד ברוך גילויבט איז דר וואס איז גוזר איין זאך אונ איז מקיים. גילויבט איז דער וואס דער בארימט זיך איבער דעם לאנד. גלויבט איז דר וואס דר בארימט זיך איבער די באשעפענעס. גלויבט איז דער וואס בעצאלט איין גוטען לוין צו די וואס פארכטין זיך פאר אים ברוך גלויבט איז דער יוואס לעבט אייביג אונ גדויערט אייביג. גלויבט איז דער וואס לייזט אוים אונ איז מציל איטליכין מענשין פון איין צרה. גלויבט איז זיין נאמען: ברוך גלויבט ביסטו גאט אונזער גאט קיניג פון דער וועלט גאט דער בארימהערציגר פאטער דר וואס איז גלויבט אין מויל פון זיין פאלק ער איז גלויבט אונ באשיינט אין שפראך פון זיינע פרומע אונ זיינע קנעכט אונ מיט דיא גיזאנג פון דיין קנעכט דוד המלך עליו השלום וועלין מיר דיך לויבין גאט אונזער גאט מיט לויבונג אונ מיט גיזאנג וועלין מיר דיך גרוים מאכין אונ מיר וועלין דיך לויבין אונ מיר וועלין דיך באשיינען אונ מיר וועלין דר מאנען דיין נאמען אונ מיר וועלין מאכען דיך קיניגין אויף אונז אונזער קיניג אונזער גאט: יחיד דער איינציגער דאס לעבונג פון דער גאנצער וועלט דער קיניג דער וואס איז גלויבט אונ באשיינט אויף אימער אונ אייביג איז זיין גרויסער נאמען בעקאנט:

וּמְפֹאָר, עֲדֵי עַד, שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ, מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ, קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים, עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ
לוֹ, זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ, בְּשֵׁם
קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב, מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ, וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו,
תָּמִיד: זִכְרוּ, נִפְלְאֹתָיו, אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו, וּמִשְׁפְּטֵי
פִיהוּ: זֶרַע, יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב, בְּחִירָיו: הוּא, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ, מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ דָּבָר
צִוָּה, לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת, אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ,
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב, לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל, בְּרִית עוֹלָם:
לֵאמֹר, לְךָ, אֶתֵּן, אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל, נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט, וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ, מִגּוֹי אֶל גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה, אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ, לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח

בית ישראל

ברוך גֶלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קֶינִיג וָואס
אִיז גֶעלוֹיבְּט מִיט לוֹיבּוּנְג:

הודו דַאנְקְט צוּ גָאט רוּפְט אָן זַיין נָאמֶען
מַאכְט בַּאַקַאנְט אוּנְטֶער דִי פֶעלְקֶער,
זַיינֶע מַעֲשִׂים: שירו זִינְגְט צוּא אִים לוֹיבְּט
אִים רֶעט אִין אַלֶע זַיינֶע ווּאוּנְדֶער בַּארִימְט
זִיךְ מִיט זַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען עֶס זָאל
זִיךְ פְרֵייעֶן דִי הַארְץ וָואס בַּאגֶערִין גָאט:
דרשו פָארְשְׁט גָאט אוּנ זַיין שְׁטַארְקֵייט
בַּאגֶערְט צוּ זֶעהְן זַיין שְׁכִינָה תָּמִיד: זכרו
גִידֵיינְקְט זַיינֶע ווּאוּנְדֶער וָואס עֶר הָאט
גִיטָאן. זַיינֶע צֵייכֶען אוּנ דִיא מִשְׁפָּטִים
וָואס עֶר אִיז גוֹזֵר מִיט זַיין מוֹיל: זרע אִיר
קִינְדֶער פוּן יִשְׂרָאֵל זַיין קְנֶעכְט אִיר קִינְדֶער
פוּן יַעֲקֹב זַיין אוֹיס דֶער וֶוילְטֶע: הוא עֶר
אִיז אוּנְזֶער גָאט אוֹיף דֶער גַאנְצֶער לַאנְד
זַיינֶען זַיינֶע גִירִיכְטֶען: זכרו גִידֵיינְקְט צוּא

אֵייבִּיג זַיין זִיכֶערְהַייט דָאס מֵיינְט מֶען דִיא
תּוֹרָה דִיא זַאךְ וָואס עֶר הָאט גִיבָּאטִין צוּ
טוֹיזִינְט דוֹרוֹת: אשר וָואס עֶר הָאט כּוֹרֵת
בְּרִית גִיוֶועזֶען מִיט אַבְרָהָם אוּנ הָאט
גִישְׁוָוארֶען צוּ יִצְחָק: ויעמידה אוּנ עֶר הָאט
עֶס גִישְׁטֶעלְט צוּ יַעֲקֹב צוּ אַיין גִיזֶעץ אוּנ
צוּ יִשְׂרָאֵל אַיין זִיכֶערְהַייט אוֹיף אֵייבִּיג:
לאמר עֶר הָאט צוּ אִיטְלִיכֶען פוּן דִיא אָבוֹת
גִיזָאגְט צוּ דִיר וֶועל אִיךְ גֶעבִּין דָאס לַאנְד
פוּן כְּנַעַן דָאס טֵייל פוּן אַייעֶר אַרְבּ:
בהיותכם אַז אִיר זַייט נָאךְ גִיוֶועזִין אַקְלֵיינֶע
צָאל וֶוינִיג אוּנ אִיר הָאט גִיוואוֹינְט וִויא
גֵרִים: ויתהלכו אוּנ דִי אָבוֹת זַיינֶען גִיגַאנְגֶען
פוּן אֵיין פָאלְק צוּם אַנְדֶערֶען פוּן אֵיין
קִינִיגְרַייךְ צוּם אַנְדֶערִין פָאלְק לא עֶר הָאט
נִיט גִילָאזִין קֵיין מֶענְטְשִׁין צוּ בַּרוֹיבֶּען זֵיי
אוּנ עֶר הָאט גִישְׁטְרָאפְט אִיבֶּער זֵייא

צווייא

מע"ט א'

עֲלֵיהֶם, מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי, אַל תָּרֵעוּ:
שִׁירוּ לַייָ, כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ, מִיּוֹם אֶל יוֹם, יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם, אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים, נִפְלְאֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ,
וּמְהֻלָּל, מְאֹד וְנוֹרָא הוּא, עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי, כָּל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים, אֱלִילִים וַייָ, שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר, לְפָנָיו עֹז
וְחֶדְוָה, בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַייָ, מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ, כָּבוֹד
וָעֹז: הָבוּ לַייָ, כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה, וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲווּ
לַייָ, בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו, כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן
תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
בַגּוֹיִם, יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם, וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה, וְכָל
אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ, עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ, כִּי בָא, לִשְׁפּוֹט
אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם, חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ,
הוֹשִׁיעֵנוּ, אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ, מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת,

בית ישראל

צְווֵייא קִינִיגְרַייךְ דָאס מֵיינְט מֶען פַּרְעֹה
אוּנ אֲבִימֶלֶךְ אל איר זָאלְט נִיט אָן רִירֶען
אָן מַיין מָשִׁיחַ דָאס מֵיינְט מֶען אַבְרָהָם
אוּנ צוּא מַיינֶע נְבִיאִים זָאלְט אִיהר קַיין
שְׁלֶעכְטְן נִיט טָאן: שירו זִינְגְט צוּא גָאט
איר גַאנְצֶע לַאנְד זָאגְט אָן פוּן טָאג צוּא
טָאג זַיין הִילְף: ספרו דֶר צֵיילְט צְווִישִׁין דִי
פֶעלְקֶע־ זַיין כָּבוֹד אוּנ צְווִישִׁין אַלֶע אוּמוֹת
זַיינֶע ווּאוּנְדֶר: כי דֶען גִיאַכְּפֶּערְט אִיז גָאט
אוּנ גִילוֹיבְּט אִיז עֶר זֵייעֶר אוּנ אַיין
פָאַרְכְטִיגֶער אִיז עֶר אִיבֶּער אַלֶע גֶעטֶער
דֶען אַלֶע טַלְמְסָאוֹת פוּן דִיא עוֹבְדֵי גִלוּלִים
זַיינֶן נִיסְט. אָבֶּער גָאט הָאט דִיא הִימִיל
בַּשַׁאפִין: הוד שֵׁיינְהַייט אוּנ צִירוּנְג אִיז פַר
אִים. שְׁטַארְקַייט אוּנ פְרֵייד אִיז אִין זַיין
אָרְט: הבו בְּרֵייט זִיךְ אָן צוּא גָאט אִיהר
מִשְׁפָּחוֹת פוּן דִי פֶעלְקֶער. בְּרֵייט אָן צוּא
גָאט עֶהרֶע אוּנ שְׁטַארְקַייט: הבו בְּרֵייט אָן
צוּ גָאט דָאס עֶהרֶע פוּן זַיין נָאמֶן טְרָאגְט
אַיין גִישַׁאנְק אוּנ קוּמְט פַאר אִים בּוּקְט
זִיךְ צוּ גָאט מִיט שֵׁיינֶע הֵיילִיגְקַייט: חילו
פָארְכְט זִיךְ פַאר אִים דִיא גַאנְצֶע לַאנְד
פֶעסְט שְׁטֵייט דוּרְךְ אִים דִי וֶועלְט אוּנ טוּט
זִיךְ נִיט אוֹיס גְלִיצִין: ישמחו זֵיי וֶועלִין זִיךְ
פְרֵייעֶן דִיא הִימֶלֶען אוּנ דִי עֶרְד אוּנ וֶועלִין
זָאגִן צְווִישִׁן דִי פֶעלְקֶר גָאט הָאט גִיקִינִיגְט:
ירעם עֶס וֶועט שְׁטוּרֶעמֶן דֶער יַם אוּנ דָאס
וָואס אִין אִים אִיז עֶס וֶועט זִיךְ פְרֵייעֶן דָאס
פֶעלְד אוּנ אַלְץ וָואס דְרִינֶען וַואכְסְט: אז
דֶענְסְטְמָאל וֶועלִין זִיךְ פְרֵייעֶן דִיא בּוֹימֶר
פוּן וַואלְד פַאר גָאט אַז עֶר קוּמְט צוּא
מִשְׁפְּטִין דָאס לַאנְד: הודו לוֹיבְּט צוּא גָאט
דֶען עֶר אִיז גוּט דֶען צוּ אֵייבִּיג אִיז זַיין
גִינָאד: ואמרו אוּנ זָאגְט הֶעלְף אוּנְז גָאט
אוּנְזֶר הֶעלְפֶער אוּנ זַאמִיל אוּנְז אַיין קַיין
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּדֵי צוּא לוֹיבִּין דַיין הֵיילִיגִין

לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
מִן הָעוֹלָם, וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם, אָמֵן, וְהַלֵּל לַייָ:
רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא:
רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר עָוֹן, וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר, כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ, לֹא תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ, מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ, תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ,
יְיָ, וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם, הֵמָּה: תְּנוּ עֹז, לֵאלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל,
גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ, בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים, מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל,
הוּא נוֹתֵן עֹז, וְתַעֲצֻמוֹת, לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת
יְיָ אֵל נְקָמוֹת, הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא, שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל,
עַל גֵּאִים: לַייָ הַיְשׁוּעָה, עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת,
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם,

בית ישראל

גאפין אונ צו בארימען זיך מיט דיין לויב:
ברוך גלויבט איז גאט דר גאט פין ישראל פון
אייביג ביז אייביג אונ זייא טוען זאגין
גאר דאס פאלק אמן אונ לויבין צו גאט:
רוממו דר הייבט גאט אונזר גאט אונ בוקט
זיך צום שעמיל זיינע פיס דען ער איז
הייליג: רוממו דר הייבט גאט אונזער גאט
אונ בוקט זיך צו זיין הייליגין בארג דאס
איז דר בית המקדש דען אונזר גאט איז
הייליג: והוא אונ גאט דר בארימט זיך ער
וועט פאר געבין זינד אונ ער פר דארבט
ניט אונ ער מערט ווידער צו קערין זיין
גרים צארין אונ ער דער וועקט ניט זיין
צארין: אתה דוא גאט זאלסט ניט פאר
מיידין דיין רחמנות פון מיר דיין ווייאר
אונ דיין ווארהייט זאל מיך אייביג היטין:
זכור גידיינק גאט דיין רחמנות אונ דיין
גינאד דען פון אייביג זיינען זייא: תנו גיט

אונ זאגט אז דאס שטארקייט איז צו גאט
וועגין ישראל ער האט גימאכט אן זעהן
זיין גאוה אונ זיין שטארקייט אין הימיל
דאס מיינט מען די שטערין אונ די מזלות:
נורא גאט'ס פארכט קומט אויף די מענטשין
פון זיין כבוד וואס רועט אין בית המקדש
ווארום דארטין האט מען גיזעהן וואונדער
ער איז דאס שטארקייט פון דיא ישראל
ער גיט תמיד שטארקייט צוא זיין פאלק
גילויבט איז גאט: אל איין שטארקער
רעכענער איז גאט דער שטארקר רעכענער
דער פון פרעה אונ סנחריב האט איין
נקמה גינומען מאך שייניך: הנשא ווער
דער הויבין דוא ריכטער פון דער וועלט
מאך ווידער קערין דיין באצאלונג אויף
דיא האפערדיגע: ליי צו גאט איז די הילף
אויף דיין פאלק איז דיין בענטשונג אייביג:
יי גאט פון די העער שארין איז מיט אונז.

איין

בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה
אֶת עַמֶּךָ, וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם, וְנַשְּׂאֵם, עַד הָעוֹלָם:
נַפְשֵׁנוּ, חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ, וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ, יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי
בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ, יְיָ, עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר, יִחַלְנוּ לָךְ:
הַרְאֵנוּ יְיָ, חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ, תִּתֶּן לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ,
לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעַלְךָ, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַרְחֶב פִּיךָ, וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי, בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי, יָגֵל לִבִּי, בִּישׁוּעָתֶךָ
אָשִׁירָה לַייָ, כִּי גָמַל, עָלָי:

מעשה אלפס

כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ. עֶס וַואר אַמָאל אַשְׂרֵפָה ר״ל אִין אַשְׁטָאט, צְווִישֶׁען דִיא נִשְׂרָפִים אִיז גִיוֶועזֶן אַגְרוֹיסֶער צַדִיק, וָואס פְלֶעגְט דִינֶען דֶעם בּוֹרֵא ב״ה מִיט גְרוֹיס שִׂמְחָה. אוֹיךְ נָאךְ דֶער שְׂרֵפָה אִיז עֶר גִיבְּלִיבֶּן בַּיים זֶעלְבִּין מוּטְה אוּנ פְרֵיילִיכְקֵייט וִויא פְרִיהֶער, אַז עֶס אִיז בַּיי אַלֶעמֶען גִיוֶועזֶן אַוואוּנְדֶער. פוּן וַואנֶען לֶעבְּט אִיר יֶעצְט? (פְרֶעגְט אִים אֵיינֶער), מִיר אִיז ב״ה גִיבְּלִיבִּין צְוֵויי קִיה, וֶועלְכֶע זַיינֶען נִיט פֶערְבְּרֶענְט גִיוָוארֶען (עֶנְטְפֶערְט דֶער צַדִיק), אַה אוֹיבּ אַזוֹי (טְרַאכְט יֶענֶער בַּיי זִיךְ) אִיז שׁוֹין קֵיין וואוּנְדֶער נִיט, אַמָאל אִיז יֶענֶער גִיקוּמֶען צוּם צַדִיק אִין שְׁטוּבּ, עֶר זֶעט עֶס אִיז אַטְרָאפִּין כֵּילֶךְ נִיטָא. זָאגַאר עֶס אִיז גָאר נִיטָא קֵיין שְׁטַאל וואוּ קִיה זָאלִין שְׁטֵיין. פְרֶעגְט עֶר בַּיים צַדִיק, וואוּ שְׁטֵייעֶן אַייעֶרֶע קִיה? אַז אִיר הָאט גָאר קֵיין שְׁטַאל נִיט? מַיינֶע צְוֵויי קִיה שְׁטֵייעֶן אִין סִדוּר (עֶנְטְפֶערְט דֶער צַדִיק) אוּנ וַויִיזְט אִים אִין דַאוֶונֶען כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ, אִין דֶעם פָּסוּק שְׁטֵייעֶן מַיינֶע צְוֵויי כִּי וָואס גִיבִּין מִיר אַפְרֵיילִיכֶען לֶעבִּין. דָאס הֵייסְט וֶוען אוֹיךְ אַלֶעס אִיז פֶערְבְּרֶענְט גִיוָוארִין אָבֶּער מַיין רֶעכְטֶער קַאפִּיטַאל דָאס אִיז מַיין „אֱמוּנָה" אוּנ „בִּטָחוֹן" אִין דֶעם בּוֹרֵא עוֹלָם אִיז נִיט פֶערְבְּרֶענְט גִיוָוארֶען, מֶעג אִיךְ פְרֵיילִיךְ זַיין.

בית ישראל

אַיין שְׁטַארְקֵייט אִיז צוּ אוּנְז דֶער גָאט פוּן יַעֲקֹב אוֹיף אֵייבִּיג: יי גָאט פוּן דִיא הֶער שָׁארִן ווֹאוֹיל דֶעם מֶענְטְשִׁין דֶער וָואס זַיין זִיכֶערוּנְג אִיז אִין דִיר: יי גָאט הֶעלְף אוּנְז דֶער קֶינִיג זָאל אוּנְז עֶנְטְפֶערִין אִין דֶעם טָאג וֶוען מִיר רוּפִין צוּ אִים: הושיעה הֶעלְף דַיין פָאלְק אוּנ בֶּענְטְשׁ דַיין אַרְבּוּנְג אוּנ וַויידְ זֵייא אוּנ דֶער הֵייבּ זֵייא בִּיז אֵייבִּיג: נפשנו אוּנְזֶערֶע זֵיילִין הָאפִין צוּ גָאט אוּנְזֶער הֶעלְפֶּער אוּנ אוּנְזֶער בַּאשִׁיצֶער אִיז עֶר: כי דֶען דוּרְךְ אִים פְרֵייט זִיךְ אוּנְזֶער הַארְץ וַוייל מִיר טוּעֶן זִיךְ אִין זֵיין הַיילִיגִין נָאמֶען פֶערְזִיכֶערִן: יהי עֶס זָאל זַיין דַיין גִינָאד אוֹיף אוּנְז אַזוֹ וִויא מִיר הָאפִין צוּא דִיר: הראנו וַוייז אוּנְז גָאט דַיין גִינָאד אוּנ דַיין הִילְף גִיבּ צוּ אוּנְז: קומה שְׁטֵייא אוֹיף הֶעלְף אוּנְז אוּנ לֵייז אוּנְז אוֹיס פוּן וֶועגִין דַיין גִינָאד: אנכי אִיךְ בִּין גָאט דַיין גָאט דֶר דָא הָאט דִיךְ אוֹיף גִיבְּרַאכְט פוּן דָאס לַאנְד מִצְרַיִם דֶער בְּרֵייטֶער דַיין מוֹיל אוּנ בֶּעט אוּנ אִיךְ וֶועל עֶס דֶער פִּילִין: אשרי ווֹאוֹיל אִיז דָאס פָאלְק וָואס הָאט אַזוֹ פִיל גוּטְס אוּנ ווֹאוֹיל צוּ דָאס פָאלְק וָואס גָאט אִיז זַיין גָאט: ואני אוּנ אִיךְ הָאבּ מַיין פַאר זִיכֶערְהַייט אִין דַיין גִינָאד אוּנ עֶס מוּט זִיךְ פְרֵייעֶן מַיין הַארְץ מִיט דַיין הִילְף אִיךְ וֶועל זִינְגֶען צוּ גָאט דֶען עֶר הָאט מִיךְ גוּטְס גִיטָאן:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו, מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר, וְלַיְלָה לְּלַיְלָה, יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר, וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע

בית ישראל

למנצח אגיזאנג צו דוד: השמים די הימלען ערציילען גאטעס עהרע, אונ זיינע האנד ווערק מאכט בעקאנט דער רקיע, (הימיל פערשפרייטונג וואו דיא אטמאספעהערע ענדיגט זיך /זעה מעשה אלפס) יום פון איין טאג צום צווייטען קוועלט דיזע ערציילונג אונ איין נאכט צו דיא צווייטע ערקלערט דיזע וויסענשאפט, וואס פון טאג ווערט אלעס דער גאנגען די טיפקייט פון חכמת הבורא וואס דאס ערציילט זיין גרויסקייט אונ ביי נאכט בייזת מען איז רוהיג פון טרדות אונ ליגענדיג אויפען גילעגער דארף מען בעטראכטען וויסענשאפט פון גאטעס וואונדער: אין אונ דיא ערציילונג (וואס דיא הימיל ערציילט גאטעס עהרע) איז ניט אין דער שטיל עס איז ניטא קיין ווארט אונ קיין רעדע וואס אין זייא ווערט ניט גיהערט די שטימע פון דיא וואונדערליכע בריאה, יעדער בלומעלע יעדער ביימעלע וואס וואקסט פון די ווארימקייט פון דיא זון אונ די איבעריגע הערשאפט פון הימיל, שרייט אויס מיט אהויכע שטימע דיא גרויסקייט פון באשעפער אונ זיין חכמה:

מעשה אלפס

מגיד הרקיע צו פארשטיין דיא כונה פון כפל הלשון „שמים" אונ „רקיע" „כבוד אל" אונ „מעשה ידיו" וועלין מיר ברייגען וואס אונזערע געטליכע פהילאזאפען שרייבען, ווען דער מענש וויל קומען צו דיא אמתע מדרגה פון אהבת הבורא ב"ה אונ האבין עהרענפורכט פאר אים, זאל ער גוט בעטראכטין דיא וואונדערליכע בעשאפונג פון דער וועלט, די מיליארדין פערשידענע ברואים, אלע זארטין, חיות, עופות, פייגעלאך, אלע זארטין גראזין, בלומען, ביימער, פרוכטין, פון יעדער צומח, פון יעדער חי קען מען ערשטוינט ווערען בעטראכטענדיג דיא חכמה נפלאה וואס ליגט אין זייא יעדער בריאה איז וויא אמלאך וואס זאגט שירה צו דעם הייליגען באשעפער וויא דוד המלך זאגט מיט אפאיערדיגען געפיל יה רבו מעשיך ה'! וויא פיל אונ ערהאבען זיינען דיינע ווערק, דו הער גאט! אלעס האסטו בעשאפען מיט גרויס חכמה. נור ווייל דער מענטש איז צו פיל צוגיוואוינט מיט די צמחים אונ ברואים פון דיא ערד, האט דער הרגל אויס גילאשען זיינע התפעלות. דרום זאגט דוד המלך „השמים מספרים כבוד אל" דער הימל גיוועלב ערציילט גאטעס עהרע אויף דעם ארט וויא דער נביא זאגט שאו מרום עיניכם! הייבט אויף אייערע אויגין אין דער הויך, צו קוקען דיא געטליכע וואונדער פון הימל, דיא זאהנע, דיא לבנה, דיא אלע מיליאנען שטערין וועלכע בעלייכטען דיא גאנצע וועלט אונ גיבען ווארימקייט אונ שפייז קראפט אין אלע צמחים. ווען דער מענטש בעטראכט דיא גבורות הבורא ב"ה, וואס ער האט דאס אלעס איי גיארדינט מיט גרויס חכמה. פאלט אויף אים אהייליגע שרעק פאר דעם באשעפער. אונ אום דו זאלסט ניט מייגען, אז דער בורא האט דאס נור איין מאל בעשאפען אונ פון דענסט מאל אן מישט ער זיך ניט אין דעם פיהרונג פון דער וועלט, וויא א אינזיגער וואס האט אויס געבויט אפאלאץ אונ איז נאכהער אוועק אין אויסלאנד. אונ דער פאלאץ פירט זיך אן אים, דרום זאגט אונז דוד המלך גיין מיין קינד! דו זאלסט ניט רעכענען אז דער באשעפער האט איבער גיגעבין דיא הנהגה פון דער וועלט צו די טבע (נאטור). וויא דען? אזוי וויא ער אליין איז דער „בורא' אזוי איז ער אויך דער „מנהיג". דיא בריאה איז שטענדיג „מעשה ידיו" ער האלט איר אין האנד אונ האט איר ניט ארויס גילאזין פון זיינע הענד. דעם ביישפיעל וואס איז אונז זייער אינטערעסירט אונ נייטיג צו וויסין (מגיד) זאגט אונז דער „רקיע" (דער הימל פערשפרייטונג) וואס ביז דארטין איז דא לופט צום אטהעמען פיר אלע בעשעפעניש, פון דארטין אונ העכער איז דער לופט צו אדעל וואס מיר קענען דארטין ניט לעבין אונ ביז דארטען גייען ארויף דיא וואלקינס, אונ דארטין ווערט דער רעגין מיטין האגיל, פון דעם רעגין זעהען מיר אז דער בורא האט ניט איבער גיגעבין דיא הנהגה צו דיא נאטור מיט דער נאטור דארף גיין רעגין ווען עס פאדערט, אונ אין דיא ערטער וואו עס איז נעהענטער צו טייכען צו ימים, ווייל דיא זון ציהט ארויף דיא וואסער אין דער הויך אונ עס ווערט פון דעם וואלקינס, אונ דיא פראקטיקע ווייזט אנדערש, עס גייט אוועק פיל ווארעמע

קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ, יָצָא קַוָּם, וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם, לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם, אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ, יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר

בית ישראל

בכל אונ אויך ניט אין איין ארט איז זייער ערציילונג נור אין דער גאנצער וועלט ציט זיך פאנאנדער זייער (מאגנעט) שנור וואס אלע פלאנעטין זייגען ארום דיא ערד אונ ציהען יזיר צו פון אלע קאנטין אונ זיא היינגט אין מיטין מיט דעם רצון פון בורא עולם, אונ אין ענדע וועלט (וואז מענטשין בעזיצען) ציהט זיך זייערע ווערטער וואס אלע ברואים ערקענען אונ ערציילין דיא חכמה נפלאה פון יוצר בראשית: לשמש צו די זון האט ער גימאכט איין גיצעלט אין הימל וואס פון איר גייט ארויס ליכטיגקייט אונ לעבין צום כדור הארץ, סייא צו דיא צמחים אונ סייא צו בעלי חיים, אונ דער בורא האט פאר ארדענט איר גאנג מיט אזא וואונדערליכע חכמה, אז עס זאל זיך שפרייטין איר ליכטיגקייט אונ ווארימקייט אין אלע זייטין פון דיא ערד: והוא דיא זון האט צווייא זייגג איהר יאהרליכער גאנג איז פון מערב צו מזרח, נור דר טעגליכער גאנג שלעפט איר צוריק פון מזרח צוא מעריב איבער גוואלד, וויא אחתן איז גיצוואונגען ארויס צו גיין פון זיין חופה

מעשה אלפס

ציימין וואס גייט גיט אטרף רעגין אונ פיל צייטין גיט וואס רעגינט אן איין אויפהער, אונ פיל צייטין טרעפט אז דער הימל ווערט בארעקט מיט וואלקינס, אס ענדע קומט אווינד אונ טראגט זייא אוועק, פון דאס אלעס זעהען מיר, אז עס איז דא אווירט וואס ארדענט אלעס, אז מען פארדינט גיט מען דעם רעגין אין דער צייט אונ אויף דיא ערטער וואו מען דארף. וויא אין אונזער קאנטראקט שטייט אם בחוקותי תלכו ונתתי גשמיכם בעתם, אונ דאס זעלבע איז גישריבין אין קורצין קאנטראקט וואס מיר זאגין אלע טאג והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי ונתתי מטר ארצכם בעתו, אונ ווען מיר חלילה קערין אפ פון גוטין וועג ועצר את השמים ולא יהיה מטר. מדה כנגד מדה. אזוי וויא דוא מענש נעמסט דיא גוטע כוחות וואס גאט האט אין גיפלאנצט אין דיר לקיום העולם, צום ביישפיל רחמנות האבין אויפין צווייטין ופשיטא אויף ווייב אונ קינדער. אונ אז דוא פארדינסט ארגביל אונ דיין הויז איז ווייט דארפסטו אויף עסין פון אים אפערטיל אונ דריי פערטיל ברייגגען אהיים פיר דיין פאמיליע ווען אבער דוא פאר טרינקסט אליין דיין גאנצען רובל, אונ דעם כח פון זארגין פארין צווייטין, וואס דוא קענסט אים ניט פאר לעשין, באנוצטו אים אין אפינסטערין ארט דוא הייסט געבין אשנאפס אפלאס ביר נאך אזעלבע שכורים וויא דוא, אונ דיין ווייב אונ קינדער הונגערין האסטו פאר טראגין דיין רעגין דיא השפעה פון דיין ווייב אונ קינדער אין דער מדבר, אונ דיא פעלד (דיין פרוי) וואס ווארט אויף דעם רעגין ווערט פאר ברענט אונ פאר טריקענט אדער ווען דוא נעמסט דעם מעשר (צענטע טייל) פון דיין פערדינסט וואס מ'דארף מיט דעם שטיצען ישיבות אונ תלמוד תורה'ס אונ גיסט אוים אין וויסטע אונ לעהרע זאגען וויא קארטין אונ טעאטערין אדער אנדערע לוקסוסין אונ אויף החזקת התורה ווילסטו ניט געבין, דארטין זאל זיין חרב, פירט דער בורא מיט אונז אויך אזוי. ער לאזט דיא פעלדער פאר טריקענט ווערין אונ הייסט דער ווינט זאל פאר טראגין דיא וואלקינס אין דער מדבר, דעריבער רופען דיא חז"ל „גבורות גשמים" ווייל פון דעם רעגין זעהען מיר פאקטיש אז זיין שליסיל איז ניט איבער גיגעבין צוא דיא נאטור, נור ביין בורא ב"ה אין האנד אונ ער גיט נור נאך דיא מעשים פון מענשין, אדער דורך דיא תפלות פון צדיקים (בעי רחמי ואתי מטרא) זעהען מיר די גבורות פון השי"ת, אז ער אליין איז דער באשעפער אונ אליין דער מנהיג וואס דאס איז דער ערשטער עיקר פון דיא דרייצעהן עיקרים „אני מאמין באמונה שלמה" איך גלויב מיט אגאנצע הארץ, מיט אגאנצעם געפיהל שהבורא ית"ש הוא „בורא ומנהיג" לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. דאס איז דיא כוונה „השמים" דיא הימל מיט אלע איהרע הערשאפט, ערציילען דעם כבוד פון באשעפער, דאס הייסט. אז מיר זעהען דעם הערליכען וועלט=פאלאץ מיט דיא וואונדערליכע עלעקטרישע פלאמען, וואס אין אים לייכט, דיא זוהן מיט אלע פלאנעטען, זעהען מיר וואס פאר אוואונדערליכער חכם, איין אינזיגער האט דאס אלעס גיארדענט, אבער ווער איבערצייגט אונז אז ער איז אויך דער פיהרער? אז דאס אי מעשה ידיו, ער האלט דאס נאך אין האנט? דאס זאגט אונז דער „רקיע" וואס דארטען גייען ארויף דיא וואלקינס צוא גיין רעגין אויף דער וועלט.

מע"ם ר"י

לרוץ

לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם, מוֹצָאוֹ, וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר, מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ, תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ, עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב,

בית ישראל

קאמער, אָבער דעם יאהרליכען גאנג גייט זיא מיט מוטה אונ פרייד וויא אַהעלד לויפט אין אַזייטיגע וועגעלע פון שטרייט ארום צורינגלען דם שונא: מקצה ווייל זיא האט צווייא וועגען, איז הגם איר אויף גאנג איז פון ענדע הימיל דאך גייט זיא ניט אויפען גלייכען שנור (קו המשוה) נור זיא דינגילט ארום אויף די זייטען וועלט צוא צפון אונ דרום דאס ווייזט אויף דיא גרויסע חכמה פון באשעפער, ווען זיא וואלט גיגאנגען שטענדיג אויפען גלייכען שנור וואלט די ערד ניט קענען זיין באזעצט ווייל אויפען קו המשוה ברענט שרעקליך אונ צו די זייטען וואלט גאר ניט צו קומען איר ווארימקייט, אָבער דורך דעם וואס

פנינים יקרים

לרוץ אורח דיא צווייא גייגג פון דיא זוהן (זעהע אין ביאור) איז אַמוסר השכל פארין מענשין, ווע אויף דער יעהרליכער (נאטירליכער) גאנג פירט דעם מענשין אַראפ פון דיא גראדע וועג אין אַזייטיגע שטעגעלע פון מערב (וואס דארטין רוהט דיא שכינה) אַנטלויפין צו מזרח (וואו עס שיינט דיא זוהן פון הצלחה) דאך דארף זיין שכל אוים רעכענען אַז דאס איז קיין תכלית, פאר בריינגען זיין לעבין דורך אין הבל אונ מען מוז זיך אנשטריינגען אַלע טאג גיין צוא ריק פון מזרח צו מערב וואו דיא שכינה רוהט, אין ציהען דעם גידאנקען פון דיא הבלי הזמן אונ אַריין ציהען אים אין געפיהל פון תורה ומעשים טובים, וויא דוד המלך זאגט חשבתי דרכי איך האב שטענדיג באטראכט מיינע וועגין וואו דיא אמתע וועג איז, ואשיבה רגלי אונ האב אב ניצויגין מיינע פים פון זייער גיוואהנליכען גאנג וואס זייא זיינען גיוואהנט צו לויפין בעסקי החומר אונ פאר קערעוועט זייא אל עדותיך צו דיא וועג פון דער תורה:

בשנותו

איר קרייזלויף איז אַן אַזייט צוא צפון אונ דרום איז קיין ארט ניט פאר בארגין פון איר ווארימקייט אונ דער גאנצער כדור קאן באזעצט ווערין אונ דאס באציהגט אויף די פעולה פון אחכם וואס האט איר בעשאפין צו אַתכלית: תורת עם איז אָבער דא אַהעכערע וועג צוא ערקענען דעם באשעפער, דאס איז דורך דעם אור התורה איר ערקענונג איז אַפאַלקאמע פון איר וויים מען אויך ענינים רוחניים וויא נבואה אונ תורה מן השמים אונ ענינים פון דעת נשמה וויא זיא קערט זיך נאכין טויט אין אוצר פון עוויגין לעבין: עדות די ערציילונגען פון דער תורה זיינען ריכטיג, זייא מאכין קלוג אפילו דעם קליינעם בר דעת, ער זעהט וויא גאט באשטראפט דיא רשעים וויא דעם דור המבול דיא לייט פון סדום, פון מצרים אונ דאס גלייכען, אונ זיין השגחה אויף דיא צדיקים וויא דיא אבות הקדושים אונ יוסף הצדיק אונ ד. ג. אונ פון דיא גאנצע היסטאריע פון יציאת מצרים זעהט מען אַז השי"ת ענדערט דיא נאטור אונ טוט וואונדער, אונ פון „מעמד הר סיני" לערינט מען, אַז אַמענש קאן דער לאנגען צו אַזא הויכע מדרגה וויא „נבואה" איז: פקודי ה׳ דער טייל פון מצוה וואס רופט זיך „פקודים" (דאס איז דיא שלש רגלים וואס אין זייא איז „בעהאלטין דער אַנדיינקונג פון אמונה, וויא דר בורא האט אונז אוים גילייזט פון מצרים אונ גישפייזט פערציג יאר אין אַוויסטין מדבר, אונ גירעט מיט אונז פערזענליך די עשרת הדברים, זיינען רעכט פארטג אונ ערפרייען דיא הארץ פון דעם וואס איז זייא מקיים

מִצְוַת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה, עוֹמֶדֶת לָעַד,
מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת, צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים, מִזָּהָב וּמִפַּז רָב,
וּמְתוּקִים, מִדְּבַשׁ, וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ, נִזְהָר בָּהֶם,
בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין, מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם
מִזֵּדִים חֲשׂךְ עַבְדֶּךָ, אַל יִמְשְׁלוּ בִי, אָז אֵיתָם, וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע
רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ
צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

בית ישראל

גֶּרִינְגְסְט מצות ה׳ גָאטֶעס גִיבָּאט אִיז לוֹיטֶער אוּנ לִיכְטִיג, יֶעדֶער מִצְוָה הָאט אִיר צִיעל אוּיס אַדְלֶען דֶעם חַרַקְטֶר אוּנ בֶּעגְלִיקֶען דִי זֶעלֶע, זֵייא עֶרְלַייכְטֶען דִי אוֹיגֶען, זֵייא לֶערְנֶען רַחֲמָנוּת אוּנ גְנֶעדִיגְקַייט אוּנ אַלֶע גוּטֶע זִיטִין דֶער מֶענְשׁ זָאל לֶעבִּין גְלִיקְלִיךְ אוּנ צוּא פְרִידֶען אוֹיף דֶער וֶועלְט: יראת ה׳ דִי פָארְכְט פַר גָאט וֶוען זִיא אִיז רֵיין הָאט זִיא אַבֶּעשְׁטַאנְד אוֹיף עֶווִיג: משפטי ה׳ דֶער מֶענְטְשְׁלִיכֶער שֵׂכֶל אִיז נִיט אוּמְשְׁטַאנְד אָב צוּ שְׁטֶעלִין רִיכְטִיגֶע מִשְׁפָּטִים, עֶס זָאל שְׁטִימֶען מִיט דִי גִירֶעכְטִיגְקַייט, אוֹיךְ אִיז עֶר נִיט אוּמְשְׁטַאנְד אָב מֶעסְטִין דֶעם שְׁטְרָאף רִיכְטִיג נָאךְ דִיא זִינְד אָבֶּער דִיא גָאטְלִיכֶע מִצְוֹת וָואלְכֶע הֵייסִין „מִשְׁפָּטִים" (רִיכְטֶען) שְׁטִימֶען מִיט דִיא נַאטִירְלִיכֶע גִירֶעכְטִיגְקַייט אוּנ שְׁטִימֶען אוֹיךְ צוּ זַאמֶען, עֶס אִיז נִיט דֶער ווִידֶער אֵיין מִשְׁפָּט דֶעם צְווייטִין: הנחמדים וֶוער עֶס הָאט זוֹכֶה גִיוֶוען צוּ פִילִין אַגִישְׁמַאק אִין דִיא תּוֹרָה וּמִצְוֹת זֶענֶען זֵייא בַּייא אִים לִיבְּלִיכֶער פוּן גוּטֶע גָאלְד אוּנ זִיסֶער פוּן הָאנִיג: גם אוֹיךְ אִיךְ וָואס הָאבּ פִּיל גָאלְד אוּנ אוֹצְרוֹת מְלָכִים אוּנ הָאבּ פַארְזוּכְט דֶעם טַעַם פוּן עוֹלָם הַזֶּה, דָאךְ הִיט אִיךְ פֶּעסְט דִיא תּוֹרָה וּמִצְוֹת פִיל מֶער פוּן תַּעֲנוּגֵי עוה״ז, וַוייל תַּעֲנוּגֵי הָעוה״ז אִיז נוּר זִיס אוֹיף אַקְלֵיין וַוייל, אָבֶּער פַארִן הִיטִין תּוֹרָה וּמִצְוֹת עֶרְוַוארְטֶעט מֶען אַגוּטֶע עֶנְדֶע: שגיאות וֶוער קֶען פַאר שְׁטֵיין זִיךְ אוּיס הִיטִין פוּן אַיין אִירְטְהוּם וָואס מֶען פַאלְט אַרֵיין אִין אַזִינְד נִיט ווילֶענְדִיג דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיר רֵייגִיג מִיר פוּן פֶערְבָּארְגֶענֶע זִינְד: גם אוּנ וַוייל אֵיין עֲבֵירָה צִיט דִיא אַנְדֶערֶע, קֶען מֶען חָלִילָה פוּן אַיין אִירְטְהוּם קוּמֶען טָאן מוּטְהְווילִיג, בֶּעט אִיךְ דִיר דוּא זָאלְסְט מִיר אָבְּהַאלְטִין פוּן מוּטְווילִיגֶע זִינְד אוֹיךְ הִיט מִיר אוּיס פוּן הֶעכְסְט פֶערְדָארְבֶּענֶע מֶענְשִׁין וֶועלְכֶע בֶּעמִיהֶען זִיךְ שְׁטֶענְדִיג צוּ פֶערְפִירֶען דֶעם צְווייטֶען אִין אשְׁלֶעכְטֶע וֶועג. זֵייא זָאלִין נִיט הֶערְשִׁין אִיבֶּער מִיר דַאן וֶועל אִיךְ גַאנְץ זַיין אִין אִידִישְׁקַייט אוּנ וֶועל רֵיין זַיין פוּן גְרוֹיסֶע פֶערְבְּרֶעכֶען: יהי׳ עֶס זָאל וָואהל גִיפֶעלִיג זַיין דִיא וֶוערְטֶער פוּן מַיין מוֹיל וָואס אִיךְ בֶּעט אוּיס הִיטִין מִיר פוּן פֶערְדָארְבֶּענֶע לַייט אוּנ דִיא גִידַאנְקֶען פוּן מַיין הֶערְצִין זָאל זַיין בֶּעווילִיגְט פוּן בֶּעשַׁאפִין אַרֵיינֶע הֶערְץ אוּנ מַיין עֶרְלֵייזֶער, גָאט! מַיין בַּאשֶׁעפֶער קָאנְסְטוּ מִיר עֶרְלֵייזֶען פוּן מַיינֶע זִינְד:

לדוד

לְדָוִד, בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ, לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ, וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּייָ, תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים, וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ, אִתִּי וּנְרוֹמְמָה, שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ, וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי, הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו, וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם, אַל יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא, וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו, הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו, וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ, כִּי טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר, יֶחֱסֶה

בית ישראל

לְדָוִד אַלוֹיבּ פוּן דָוִד, אַלֶעס עֶר הָאט פַאר עֶנְדֶערְט זַיין פֶערְשְׁטַאנְד פַאר אֲבִימֶלֶךְ (דֶער קֶענִיג פוּן פְּלִשְׁתִּים), הָאט אִים אֲבִימֶלֶךְ אַרוֹיס גִיטְרִיבִּין אוּנ דָוִד אִיז אַוֶועק פוּן אִים (זעה מעשה אלפס): אברכה אִיךְ וֶועל לוֹיבִּין גָאט אִין יֶעדֶער צַייט (אפילו ווען מיר גייט ניט גוט וַוייל שְׁטֶענְדִיג אִיז זַיין לוֹיבּ אִין מַיין מוֹיל (פיר זיין השגחה), אִיז גִיוִויס דִיא שְׁלֶעכְטֶע צַייט אוֹיךְ לְטוֹבָה: בה׳ דוּרךְ דֶעם בּוֹרֵא׳ס הִילְף רִימְט זִיךְ מַיין זֶעלֶע, זָאלִין דָאס הֶערִין דִיא פְרוּמֶע אוּנ זִיךְ פְרֵייעֶן, נָאךְ אַבְּוָנָה אִיז, מַיין זֶעלֶע טוּט זִיךְ רִימֶען מִיט גָאט, אִיךְ שְׁטָאלְצִיר אַז אִיךְ הָאבּ אַזַא פָאטֶער אִין הִימִיל, וָואס אִיז מַשְׁגִיחַ אוֹיף מִיר, אוּנ מַיין נְשָׁמָה אִיז אַטֵייל פוּן אִים, אוּנ אַזַא זָארְט גַאוָה מֶעגִין אוֹיךְ הֶערִין דִי עֲנָוִים אוּנ זִיךְ פְרֵייעֶן, גדלו עֶרְצֵיילְט דִיא גְרוֹיסְקַייט פוּן גָאט מִיט מִיר, אוּנ צוּ זַאמֶען זָאלִין מִיר זַיין נָאמֶען הוֹיךְ עֶרְהֵייבֶּען: דרשתי אִיךְ הָאבּ גִיבֶּעטִין גָאט אוּנ עֶר הָאט מִיר גִיעֶנְטְפֶערְט אוּנ פוּן אַלֶע מַיינֶע שְׁרֶעק הָאט עֶר מִיר גִירֶעטֶעט: הביטו דִיא וָואס בְּלִיקִין נוּר צוּא אִים לוֹיכְטֶען זַייא אוּנ זֵייעֶר גֶעזִיכְט וֶוערְט נִיט פַאר שֶׁעמְט, זַייא זָאגִין מִיט שְׁטָאלְץ בַּאטְרַאכְט נוּר וִויא בִּטָּחוֹן אִיז גוּט, דִיזֶער אָרֶעמֶער וִויא עֶר הָאט גִירוּפִין הָאט אִים גָאט בַּאלְד עֶרְהֶערְט אוּנ פוּן אַלֶע זַיינֶע לֵיידֶען הָאט עֶר אִים גִיהָאלְפִין, קֶענֶען מִיר פוּן דֶעם גֶעמֶען אַקַל וָחוֹמֶר, אַז דִיא נָאטְס פָארְכְטִיגֶע דַארְפִין גָאר נִיט שְׁרֵייעֶן פוּן אַצָּרָה, וַוייל עֶס רוּהְט שְׁטֶענְדִיג אַרוּם זַייא אַיין שָׁלִיחַ פוּן גָאט אוּנ שְׁטַארְקְט זַייא וִויא בֶּעוָואפֶענְטֶע מִיט גִיוֶוער: טעמו פַאר זוּכְט נוּר יֶועט אִיהר זֶעהֶען וִויא גוּט אִיז

מעשה אלפס

בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ, אַז מֶען אִיז גִיאָגְט פוּן אַקֵיסַר אִיז דִיא וֶועלְט אֵיינְג. דָוִד בְּעֵת עֶר אִיז גִיוֶוען גִיאָגְט פוּן שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ אִיז אִים גַאנְץ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גִיוֶוען אֵיינְג אוּנ אִיז אַנְטְלָאפִין צוּם קֶענִיג פוּן פְּלִשְׁתִּים הָאבִּין גִיזָאגְט דִיא שָׂרִים פוּן פְּלִשְׁתִּים צוּ זֵייעֶר קֶענִיג דָאס אִיז דָאךְ דֶער דָוִד וָואס הָאט גִיהַארְגֶעט אוּנְזֶער גְרוֹיסֶען הֶעלְד „גָּלְיַת הַפְּלִשְׁתִּי" עֶרְשְׁט אִיז עֶר בַּייא אוּנְז אִין הַאנְט לָאמִיר אִים פַּטֶר׳ן, עֶנְטְפֶערְט זַייא דֶער קֶענִיג, וָואס הָאט אִיר צוּא אִים? גָּלְיַת הָאט דָאךְ אַזוֹי אָבּ גִימַאכְט מִיט אִידִין, אוֹיבּ עֶר וֶועט הַרְגֶענְן זֵייעֶר הֶעלְד (וֶועלְכִין זַייא וֶועלִין אוֹיס קְלַייבִּין צוּא שְׁטְרַייטִין מִיט אִים), וֶועלִין אִידִין דַארְפִין זַיין קְנֶעכְט צוּ פְּלִשְׁתִּים, אוּנ אוֹיבּ דֶר אִידִישֶׁער הֶעלְד וֶועט הַרְגֶענְן אוּנְזֶער הֶעלְד וֶועלִין מִיר זַיין בַּייא זַייא קְנֶעכְט. עֶנְטְפֶערִין דִיא שָׂרִים, אַז יוֹא אַזוֹי אַז דוּא קוּקְסְט אוֹיפִין אָבּ־מַאךְ דַארְפְסְטוּ דָאךְ אָבּ טְרֶעטִין דַיין כִּסֵּא הַמְּלוּכָה אוּנ דָוִד זָאל זִיךְ זֶעצִין אוֹיף אִים, דָוִד הָאט אַבְּלִיק גִיטָאן אַז דָא אִיז נִיט גוּט, אַז עֶר אִיז פַארִין קֶענִיג אַלֵיין אוֹיךְ אַבֵּיין אִין הַאלְז, הָאט עֶר זִיךְ גִימַאכְט מְשׁוּגָּע אוּנ הָאט אָן גִישְׁרִיבִּין אוֹיף דִיא טוֹיעֶרִין פוּן שְׁטָאט אַז דֶער קֵייזֶער אִיז אִים שׁוּלְדִיג פִיל גֶעלְט, הָאט זִיךְ דֶער קֵייזֶער אָבּ גִירוּפֶען צוּ זַיינֶע שָׂרִים, עֶס פֶעלְט אוּנְז דֶען מְשׁוּגָּעִים אַז אִיר הָאט מִיר גִיבְּרַאכְט אַנַאיֶיעם מְשׁוּגָּע דָאס אִיז גֶעוִויס נִיט דָוִד, דָוִד אִיז גִיוֶוען אַגַאנְץ קְלוּגֶער, טְרַייבְּט אִים דוּרךְ פוּן שְׁטָאט, דֶער צֵיילְט דֶער פָּסוּק בְּעֵת מֶען הָאט אִים אַרוֹיס גִיטְרִיבִּין אִיז עֶר „גִיגַאנְגֶען" דָאס הֵייסְט עֶר אִיז נִיט גִילָאפֶען אִין דֶעם לִיגְט אַשֵׂכֶל, מֶען דֶער צֵיילְט אַז אַיוּנְגֶער מֶענְשׁ שְׁטֵייעֶנְדִיג בַּיין פְרִיזִיוּר הָאט זִיךְ גִימַאכְט טוֹיבּ, כְּבָכְרֵי מֶען זָאל אִיהם

בו: יראו את יי, קדשיו כי אין מחסור, ליראיו: כפירים, רשו ורעבו ודרשי יי, לא יחסרו כל טוב: לכו בנים, שמעו לי יראת יי, אלמדכם: מי האיש, החפץ חיים אהב ימים, לראות טוב: נצר לשונך, מרע ושפתיך, מדבר מרמה: סור מרע, ועשה טוב בקש שלום, ורדפהו:

מעשה אלפס

פראקירין, דער פריאטשציק איז גיוועזן אקלוגער טראכט ער ביי זיך איך וועל באלד וויסין דיא ריכטיגקייט אויב ער איז באמת טויב אדער ער מאכט זיך נור, זאגט ער צוא אים „גייא אהיים"! יענער האט גיכאפט גישווינד אונ איז אראפ גילאפין פון פריאם, האט ער גיהייסען אים גלייך אום קערין, דוד איז אבער ניט גילאפען בעת מען האט אים ארויס גיטריבען, דיא גאנצע וועג פון פלשתים ביז וואנען ער איז גיקומען אין גרענעץ פון ארץ ישראל איז ער גיגאנגען גילאסין, גלייך וויא אמשוגענער וואס פארשטייט גאר ניט וואס מען רעט צו אים. אין גרענעץ פון ארץ ישראל האט ער דאן אן גיהייבין צו גיין גיך ביז מערת עדולם. אונ דאן האט ער גילויבט דעם בורא מיט דעם מזמור. דער מדרש זאגט אז דוד המלך האט בעטראכט דיא חאראקטערין פון מענשין, האט ער זיך גיוואונדערט אויף פיל כוחות הנפש וואס דער בורא האט באשאפין צו וואס נוצין זייא? צום ביישפיל גאוה אונ משוגעת צו וואס איז דאס? יעצט האט דיא פראקטיקע איהם גיוויזין, אז אלעס נוצט. דער מענש איז וויא איין אפטייק, וואס דארטין גיפינט זיך אלע גיפערליכע סם, נור ווען מען באנוצט דאס אין דער צייט אונ אין דער מאס, ווערט פון אלע מעדיצין, צו ראטירען מענשען, דרום האט ער גיזאגט „בה' תתהלל נפשי" מיין נפש טוט שטאלצירען וואס איך האב אזא פאטער אין הימל, דאס הייסט, אז אפילו דער משוגעת פון גאוה ווען מען באנוצט אים אין דער צייט, זיך צו רעטען פון שלעכטע (זינדיגע) מענשין אדער פון שלעכטע מעשים היינו וויא אזוי פאסט דאס פאר מיר, איך איד וואס איך בין פון דיא אתה בחרתני'קעס, סגולה מכל העמים בנים למקום. זאל איך זידלען, גיין שכורין, גיין חלילה זאגין פאלשע עדות, האנדלען מיט גנבות? אונ נאך אזעלכע מיאוסע זאכין, דס איז דאך גאך מיין אידישען שטאם אגתיסע שאנד. אדער בעת אידין גייען אין שוהל מקבל זיין דעם היילינען שבת זאל איך נאך שטיין אין קראם אדער אין מארק אונ טארגעווען. דאס איז דאך פאר מיר דער גרעסטער בזיון. אזא זארט גאוה איז שוין גאר קיין משוגעת, „ישמעו ענוים וישמחו" „ענוים" וואס פאר האסען גאוה, גיפעלט דאס אויך זייער:

בית ישראל

גאטעס וועג, גליקליך איז דער מענש וואס פאר טרויט זיך אויף אים: יראו פירכטעט זיך פאר גאט איר זיינע היילינע, ווייל קיינע מאנגיל האבין, די וואס פירכטין זיך פאר אים: כפירים דיא לעמפערטין ווען זיי ווערין ארים (פון דיא מיטלען צו באקומען זייער שפייז) הונגערין זיי אונ דאס גלייכין די וואס לייקענין אן גאט ווען זיי פארלירין דיא נאטירליכע מיטלען הונגערין זייא, אבער דיא וואס פארשטין צוא גאט ווען אפילו זייא ווערין ארום (פון נאטירליכע מיטלען) פארלאזט זיי אויך גאט ניט אונ עס פעלט זייא ניט וואס פאר זיי איז גוט: לכו גייט אייך קינדער צו אייער ארבעט, אין אייערע גישעפטין, נעמט נור אריין אין גידאנקען מיינע רייד איך וועל אייך לערנען גאטעס פארכט, דיא תורה פארלאנגט ניט מען זאל אוועק ווארפין ישוב העולם אונ אנטלויפין אין מדבריות, וויא נזירים פון אנדערע אומות טוען, איך וועל לערנין גאטעס פארכט אפילו פאר דעם וואס וויל לעבין: נצור גאטעס פארכט פערלאנגט נור דו זאלסט היטין דעם צונג פון שלעכטע רייד אונ דיינע ליפען פון פאלשקייט: סור גאטעס פורכט פערלאנגט דוא זאלסט אויס ווייכען שלעכטעס אונ טאן גוטעס אונ דאס קען נור גישעהן ווען דוא ביסט צווישין מענשין דאן קענסטו טאן שלעכטעס אונ מיט דיין פרייען ווילין זאלסטו זיך אויס היטין פון שלעכטעס, אבער ניט אין דער מדבר וואס דארטין קען מען גאר ניט טאן קיין שלעכטעס, אונ ווען אויך צווישין מענטשין קען קומען אפט צו קריג אונ

עֵינֵי יְיָ אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ, זִכְרָם: צָעֲקוּ, וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם, הִצִּילָם: קָרוֹב יְיָ, לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ, יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם, יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה, לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק, יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ, נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ, כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

בית ישראל

צאנקעריייא, זוך דוא שלום, לאז דייגע איבער גיין אום דר שלום זאל זיך האלטין: עיני גאטעס השגחה בליקט אויף גירעכטע אונ זייגע אויערין הארכען צו זייער גישריי: פני גאטעס צארענבליק איז אויף וועלכע עס טוהען שלעכטעס אונ ווילין אויס ראטין פון דער וועלט דעם זכר פון די צדיקים: צעקו ווען אבער דיא גירעכטע שרייען צוא גאט הערט ער זייא אונ פון אלע זייערע צרות רעטעט ער זייא: קרוב גאט שטייט נאהענט צו דיא צובראכענע הערצער אונ דיא נידערגישלאגענע אין מוטה, העלפט ער: רבות ווען אויך פיל אונגליקען טרעפט אמאל דעם צדיק אבער פון אלעם רעטעט אים גאט: שומר ווייל דר צדיק היט אלע זייגע ביינער איינע פון זיי זאלין ניט גיבראכין זיין (זעהע מעשה אלפס): תמותת אבער דעם רשע פירט צום טויט זיין אייגענע בייזע מעשים, אונ די שונאים פון צדיק ווערין באשטראפט: פודה גאט ערלייזט דעם לעבין פון זייגע טרייע דינער אונ עס וועלין ניט פאר שולדיגט ווערין דיא וועלכע עס פערטרויען זיך אויף אים:

תפלה

מעשה אלפס

רבות רעות צדיק, צופארשטיין וואריום ביין צדיק שטייט „רעות" בלשון רבים אונ ביין רשע שטייט „רעה" בלשון יחיד, וועלין מיר עס ערקלערין מיט איין משל, צווייא ארבעטער זיינען איין מאל אראפ גיפאלין פון אדאך, מען האט זיי גיבראכט אין קליניק דער פראפעסאר האט באטראכט דעם וואס האט זיך איינינע וואונדין גימאכט אונ זאגט אים, שרעקט זיך ניט איך פערארדין איך אזאלב צו לייגין אויף דיא וואונדין איר וועט אפילו אביסל שמערצין לידין אבער קיין גיפאר, דער צווייטער האט זיך פון אויבען גאר ניט צו שלאגין אונ דאך האט דער פראפעסאר אים אזוי וויא ענטזאגט, איז דאס בייא אלעמען גיוועזן אגרויסער וואונדער, אבער דער וואס פארשטייט איז דאס זייער ריכטיג, ביין ערסטען איז אלע ביינער גיבליבין גאנץ, ער האט זיך נור צו ריסין פון אויבין דיא לייב, אבער דער צווייטער ווען אויך דיא לייב איז בייא אים גאנץ האט ער זיך אבער צו בראכען אביין אונ ער מוז בלייבין אקיילעקיג, דאס גלייכין ווען דער מענש פאלט אראפ פון זיין אידישען מצב אונ ער צו וואונדיגט זיך מיט עבירות ווען אבער דיא ביינער בלייבין גאנץ, דאס איז דיא עקרי הדת, דיא דרייצעהן אני מאמינס זייגען ביא אים פעסט, ער גלויבט אז עס איז דא אגאט וואס האט בעשאפען דיא וועלט אונ ער פירט דיא וועלט, ער גלויבט אז דיא תורה איז מן השמים, דער בורא האט איר אונז גיגעבין דורך משה רבינו, סייא דיא תורה שבכתב אונ סייא דיא תורה שבעל פה משנה אונ תלמוד, דיא ערקלערונג וויא דיא מצוה דארף גיטאן ווערין. ער גלויבט אין שכר ועונש, ער גלויבט אז משיח וועט קומען, אונ עס וועט זיין תחית המתים, דאס איז דיא ביינער פון דיא נאציאן, אויף וואס דיא פלייש מיט דיא הויט האלט זיך. דרום ווען אויך עס קומט פיל צרות אויפן צדיק, ווייל ער האט גימאכט אוואונד אין דיא נשמה ער האט גירעט וואס מען דארף ניט, ער האט גיקוקט וואו מען דארף ניט, ער האט גיהערט וואס מען דארף ניט, דרום קומט אויף אים יסורים, דאס איז אזאלב אוים צו היילין די וואונדין, אבער עס איז קיין גיפאהר ווייל שומר כל עצמותיו דער צדיק היט אבער אלע זייגע ביינער דאס הייסט דיא אמונה אין אלע עקרי הדת. אונ וויא באלד דיא ביינער זייגען גאנץ וועלין דיא וואונדין זיך פאר היילט ווערין דורך תשובה. אבער דעם רשע (תמותת רעה) קען טויטין איין אונגליק, ווייל זיין עבירה קומט פון אפקירה אין עיקר הדת. דאס הייסט אביין איז צוא בראכען, דרום דארפען איבער הויפט זעהען צו היטען דיא ביינער פון נפש, דאס הייסט דיא עקרי הדת, כמלא וועלין פאר היט ווערין דיא קערפערליכע ביינער אויך:

תְּפִלָּה לְמשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ, וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ, וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ, עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר,

מעשה אלפס

מעון אתה היתה לנו. אגרויסער גראף, וואס האט זייער ליב געהאט זיינע ערד ארבייטער, האט אמאל געוואלט ווייזין וויא ווייט ער זוכט זייער גליק, האט ער תחונה געמאכט זיינע שיינע געראטענע טעכטער פאר יונגע מענשין פון זיינע דארף לייט. איינער פון זיי איז געוועזן אפארשטאנדיגער אונ האט באטראכט דעם גרויסין חסד וואס דער גראף האט מיט איהם געטאן. האט ער זיך גענומען אפיר, אוועק צו ווארפין אלע דארפיגע גראבע זאכין אונ באטראכטין יעדער טריט פון זיין פרינצעסין, וויא יעדער וואורט אירער איז קלוג אונ אויס גערעכינט, איר יעדער קער אונ ריר, פיי אין עסין אונ טרינקין אונ ריידען מיט אמענשין וויא אלעס איז איידיל אונ פיין, ובפרט איר גרויס געלערנטקייט אין אלעס, הכלל ער האט געקוקט אירע טריט אונ געפאסט זיך נאך צו טאן יעדער הנהגה אירע אונ איין הארכען אונ פלייסיג איבער חזרין וואס זיא פלעגט מיט אים לערנען, ביז ואכין ער איז געווארין זייער געלערנט אונ האט זוכה געוועזן אז דער גראף פלעגט אים פיל מאל איין לאדין צו זיך בעת עס פלעגין ביא אים צוזאמען קומען פיל שרי המלך אונ דיא גרעסטע געלערנטע לייט, אונ זיא האט באקומען גרויסע מתנות פון פאטער, פאר איר גרויסע מי סמעךוועך, איבער צו ארבייטין פון בלאטע אויף גאלד פון אדארף מאן אויף אקייזערליכען מאן — דער צווייטער איז געוועזן אגרויסער טיפש. אים איז גאר ניט איינגעפאלין צו בעטראכטין דעם חסד פון גראף, האט ער זיך געפירט וויא פריער, פארבראכט גאנצע ווינטער נעבעט אין קרעצמע מיט דיא פויערים, שכורין אונ רויכערין דיא מאכארקע אונ ביסלאך ווייס האט ער נאך אריין געשלעפט דיא פרינצעסין אויך אין זיין בלאטיגען פיהרונג, ביז וואנען זיא איז מיט דער צייט געווארען אפויערטע וויא ער, אם ענדע איז ער אב געשטארבין דא איז איר לגע זייער טרויעריג געווארין, ווייל אום קערין זיך צו איר פאטער קען זיא ניט, זיא דארף זיך וואלגערין אצייט ביז וואנען זיא וועט אויס רייסין פון איר געוואהנהייט דיא גראבע פויערשע זייין אונ אויס וואשין דיא גראבע פלעקין פון אירע טייערע קליידער אונ דאן אז זיא וועט שוין זוכה זיין צו קומין אין פאטערס פאלאץ, וועט זיא דאן אויך קיין האניג ניט לעקין, איר וועט ברענען דיא קנאה געגען דעם גליק פון איר צנדער שוועסטער וואס יענע האט איבער געארבייט פון בלאטע אויף גאלד פון אדארף פו ער אויף אקייזערליכען מאן אונ זיא האט פארקערט געמאכט פון גאלד בלאטע פון אפרינצעסין אויף אפויערטע. דעם. גידאנקען לערינט אונז משה רבינו ע"ה, מיט דיא איינציגע ווערטער ערקלערט ער אונז אוויכטיגען עיקר, ער גיט אונז אריכטיגען אנטווארט אויף דיא פראגע וואו איז דער ארט פון דיא נשמה איידער דער מענש ווערט געבוירין? אונ וואו קומט זיא אהין נאכין מענשינס טויט? בכדי מיר זאלין פאר שטיין דעם ציעל פון מענשינס לעבין אויף דער וועלט, ערקלערט ער אונז אז דיא נשמה איז אחלק פון דעם בורא יחיד, אשטראל פון דיא געטליכע ליכטיגקייט, פריהער איז איר וואהנונג געוועזן ביים בורא עולם אונ נאכהער אויך, נור אויף אקורצע צייט האט זיא איבער געצויגין איר וואהנונג אין מענשליכען קערפער בכדי זיא זאל אים אויס איידלין, וויא דיא פרינצעסין דעם דארף מאן:

בית ישראל

תְּפִלָּה לְמשֶׁה אגעבעט פון משה (רבנו), ה׳ ר געטליכער מאן, מיין גאט איין וואהנונג ביסטו פאר אונז (פאר אונזער נשמה זעהע מעשה אלפס) געוועזן אין אלע דורות: בטרם נאך איידער דיא בערג זיינען בעשאפען געווארען אונ איידער דוא האסט בעשאפין דיא גאנצע ערד אונ דיא באוואהנטע וועלט אונ ביז דיא וועלט וועט שטיין ביסטו גאט (דר וואהנונג פון אונזערע

פנינים יקרים

תשב אנוש עד דכא וגו'. דער תנא זאגט הילודים למות, דיא מענשין וואס זיינען געבארין געווארין מוזין שטארבין, דער מענש שטארבט יעדער מינוט, ער האט אפגעלעבט אמינוט, האט ער אמינוט ווייניגער צו לעבין, דיא מינוט, דיא שעה, דער טאג, דער יאהר, וואס דער מענש האט אפגעלעבט, זיינען זיי געשטארבענע, דאס זאגט משה רבנו ע"ה תשב אנוש, דוא קערסט אלע מינוט דעם מענשין צוריק פון דער וועלט, עד דכא, ביז דוא צושטויסט אים, ביז ער שטארבט, ותאמר, אונ דוא זאגסט שובו בני אדם, מענשין גייט צוריק פון דער וועלט, דער גוף זאל גיין צוריק אין דיא ערד, פון וואנען ער איז גענומען געווארין, אונ דיא נשמה זאל גיין צוריק אין הימעל פון וואנען זיא איז געקומען.

שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים, בְּעֵינֶיךָ, כְּיוֹם אֶתְמוֹל, כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם, שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר, כֶּחָצִיר
יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר, יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב, יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי כָלִינוּ
בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ, נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ, לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ,
לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל יָמֵינוּ, פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ, כְּמוֹ
הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ, בָהֶם, שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בִּגְבוּרֹת,
שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרָהְבָּם, עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ, וַנָּעֻפָה׃ מִי יוֹדֵעַ

בית ישראל

נשמות), דוא ביסט זייער קוועלע, פון דיר גייען דיא נשמות צום מענשין בעת ער ווערט גיבארען: תשב און אזוי וויא דוא ביסט גיוועזן דער וואהנונג פון דיא נשמה אידער זיא קומט אין מענשין, אזו ביסטו אויך איר וואהנונג בעת דו קערסט ווידער דעם מענטשין פון זיינע קרעפטין ביז צוא פערניכטונג טוסטו זאגין צו דיא נשמה קער זיך צוא ריק אין גאטעס וואהנונג: כי אזוי זאגסטו צום מענשין, קער זיך צוריק פון די צייטליכע וועלט, די טויזינד יאהר וואס דוא האסט גילעבט אויף דיא חומר'דיגע וועלט איז פאר בייא גילאפין וויא דער נעכטיגער טאג און וויא איין טייל פון דיא נאכט: זרמתם דוא שטרעמסט זייא אוועק. ד. ה. טויזינד יאהר זייגען אוועק וויא איין שטראם וואסער און וויא אשלאף זייגען זייא גיוועזן, דער מענש שלאפט אב זיין לעבין און טוט גאר ניט אויף. אין דער יוגינד שפראצט ער אויף וויא גראז: בבקר אין דעם מארגין בליהט ער אויף און שפראצט אבער צום אווינד (צום עלטער) ווערט ער פערוועלקט און פאר דארט: כי נאך דיא הקדמה אז דער בורא איז דער וואהנונג פון דיא נשמה, פון איהם קומט זיא אין מענשין, און צו איהם קערט זיא זיך ווידער נאכין מענשינס טויט, בקלאגט זיך משה רבנו אויף דעם קורצין לעבין פון מענשין, וואס ער אויספייעט ניט צוא ערפילען זיין ציל, וואס צו דעם איז ער געשיקט גיווארען אויף דער וועלט. וויל מיר ווערין פאר לענט דורך דיין צארין און פאר דיין גרים צארין זייגען מיר ערשראקין שתה דו שטעלסט אונזערע זינד געגין דיר וואס דוא האסט אונז אזו פיל גוטעס גיטאן זאלין מיר זיין אזוי אונדאנקבאר, און אונזערע זינד פון דער יוגענד וואס מיר האבין שוין לאנג פאר געסין שטעלסטו פאר די ליכט פון דיין אנגעזיכט, ד. ה. ווען אויך פון אונז איז פאר געסין אבער דוא פארגעסט ניט דאס מינדעסטע וואס דער מענש טוט: כי דארום גייען אונטער אלע אונזערע טעג דורך דיין צארנגעריכט אזוי געשווינד וויא איין ווארט וואס ווערט גיך אויס גירעט: ימי דיא צייט פון אונזער לעבין איז גיוואהנליך זיבעציג יאהר און ווען ביי גרויסע קרעפטין איז אכציג יאהר און דער גרעסטער טייל פון דיא יאהרען גייט אוועק מיט מיה און טרויער און נאכהער ווערט דער לעבין אבגעשניטען איילענדיג און מיר פליהען אוועק פון דר וועלט: מי ווען אויך די יסורים און טרויער וואס דו בריינגסט אויפין מענשין איז צו אגרויסין ציל, נייך צו מאכין זיין פאר

עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ, עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ, כֵּן הוֹדַע וְנָבִא, לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ, עַד מָתָי וְהִנָּחֵם, עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה, בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ, כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת, רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ, פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ, עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב, בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי, יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ, מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי, אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ, מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת:

בית ישראל

שטאפטע הארין מיט זיין גאוה, דר יצר טוב זאל בעקומען מוטה אונ שטאלין געגין יצר הרע, אבר זעלטין ווער ס'פרשטייט די כוונה פון דם, אין געגענטייל פיל מענשין פאלין נאך פון מוטה דורך די יסורים, דרום בעט איך דיר, למנות מאך אונז פארשטענדיג, מיר זאלין וויסין צו שעצין אונזערע טעג ניט אויס ברייגען אין נארישקייט נור קונה שלמות זיין זא וועלין מיר בעקומען איין פערשטענדיגעם הערץ: שובה בערוהיג דיין צארין ביז וואנען מיר וועלין בעקומען איין פארשטענדיגעם הארץ אונ ערבארעם דיך אויף דיינע קנעכט: שבענו זעטיג אונז אין פריה מארגין (אין אונזער יוגענד) מיט דיין גינאדע, דאס איז דער שיין פון אמת אונ אמונה דאן וועלין מיר לויבזינגען אונ פרייליך זיין אין דעם גאנצין פערלויף פון אונזער לעבין, וויל ווער קען נאך אזוי גליקליך לעבין ווי דר אמת'ר רעליגיאזער אונ פרומער מענש: שמחנו אדער ווען אויך אונזרע יונגע יאהרען זיינען פארשוואונדען אין טרויער, וויל מיר זיינען גיוועזן אב גיריסין פון די אמתע פרייד אונ ליכטיגקייט פון דיין אנגעזיכט ערפרייא אונז אם ווייניגסטען זא פיל טעג: יראה זאל שוין ערשיינען פאר דיינע קנעכט דיינע וואונדער טהאט אונ דורך דעם וועלין זייערע קינדער ערקענען דיין פראכט, וויא דוא פירסט דיין וועלט מיט גרויס חכמה: ויהי עס זאל זיין די ליבליכע צופרידענהייט פון דעם הער אונזער גאט אויף אונז, דאס הייסט ווען מיר וועלין ערגרייכען דעם ציעל צוא וואס מיר זיינען גישאפען וועט גאט האבין נחת רוח פון אונז, אונ אונזערע ארבייט זאל זיין גיפעסטיגט אויף אונז, דאס הייסט אונזערע אלע מעשים זאל זיין לשם שמים, וועלין זייא זיין גיפעסטיגט אויף אונזער שכל אונ נשמה, אבער ווען דער מענטש דיינקט נור וועגין קערפערליכקייט איז ער גיפעסטיגט אויף זיינע האנד ווערק, למשל ווען איינער בויט אשטוב איז ער גיפעסטיגט אונ זיצט אין שטוב ניט דיא שטוב איז גיפעסטיגט אויף אים, אבער ווען איינער לערינט תורה, אונ טוט מעשים טובים, איז דיא תורה ומעשים טובים גיפעסטיגט אויף זיין שכל אונ נשמה, אונ ווען גאט וועט זיין צופרידין פון אונזערע מעשים וועט ער זיי בעפעסטיגין אז זייא זאלין האבין אקיום: יושב ווער עס זיצט אין דעם שוטץ פון גאט דעם העכסטין, ווער עס רוהט אין דעם שאטין פון דעם אלמעכטיגען:

אומר

בְּאֶבְרָתוֹ׀ יָסֶךְ לָךְ, וְתַחַת כְּנָפָיו, תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה, אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא, מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ, יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר, בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב, יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ׀ אֶלֶף, וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ, לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים, תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ, מַחְסִי עֶלְיוֹן, שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ, רָעָה וְנֶגַע, לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי

בית ישראל

אותר פאר שרעק איך אין גאטעס נאמען, וואס ער איז מיין שוטץ אונ מיין פעסטונג, מיין גאט וואס איך פערזיכער זיך אויף איהם: כי אז ער וועט דיר מציל זיין פון גאלע אונגליקען סייא פון שלעכטע מענשען וואס שפרייטען אונטער דיר נעטצען, אונ סייא פון נאטירליכע אונגליקען, ווי פעסט אונ פערדארבונג: באברתו מיט זיין פליגעל וועט ער דיר באדעקען ווען נור דוא וועסט זיך שיטצען אונטער זיינע פליגעל, דען איין שילד אונ פאנצער איזט זיינע טרייהייט: לא וועסט זיך ניט פירכטען פאר קיין שרעק וואס טרעפט בייא נאכט, ניכט פאר קיין פייל וואס פליהט ביי טאג: מדבר ניט פאר קיין פעסט וואס גייט אין דער פינסטער, אויך ניט פאר דיא קראנקהייטען וואס טייטען אין מיטען טאג: יפול ווען אויך עס וועט פאלען פון דיין לינקער זייט טויזענט אונ צעהען טויזענד פון דיין רעכטע זייט אבער צו דיר וועט ניט צו טרעטען: רק ווען דו וועסט מיט ליכטיגע אויגען בליקען וועסטו זעהען, אז אלעס גייט מיט איין אדרעס, צאלין דיא רשעים פאר זייערע בייזע מעשים, דרום ווערין פארהיט דיא גירעכטיגע: כי ווייל דוא האסט גיזאגט "דאס נור גאט איז מיין שוטץ" אונ גאט דעם העכסטען האסטו גימאכט פאר אשוטץ וואהנונג, דארום, לא וועט

דיר

מעשה אלפס

לא תאונה אליך רעה. אקינד האט זיך ניקלאגט פאר'ן פאטער, דיינע שפיל צאצקעס וואס דוא האסט מיר ניבראכט, האבין מיר גישעדיגט, זיא האבין מיר צובלוטיגט דיא ניזיכט. שטייט מיין קינד! (פרעגט דער פאטער), איך האב דאך דיר גיקויפט שפיל צאצקעס צו פערשאפין פערגעניגען, ניט אן מאכין דיר צער, זאג מיר אקארט ווייא אזוי האט דאס פאסירט? איך האב אמאל גיטאן אוי'ן רויף וואס דוא האסט מיר ניקויפט, האט ער מיר אשפיגל גיטאן אין גיזיכט אונ צובלוטיגט. אזוי מיין קינד! (זאגט דער פאטער), ביסטו אליין שולדיג, ווייל דוא ווייסט זיך ניט וויא צו שפילען, ארויף, דארף מען קייקלען, ניט אן טרעטין. ניין פאטער, איך בין ניט אויסין גיוועזען ארויף צו טרעטין אויפ'ן רויף, איך בין גיגאנגען נעמען אצווייטע צאצקע, בין איך ארויף ניטראטין ניט ווילענדיג. אויף דעם (זאגט דער פאטער), האט דאך גאט דיר גיגעבין שכל אין מח אונ אויגין אין קאפ, בעטראכטין אונ זעהען וואו מען שטעלט אטריט. דאס גלייכין, דער מענש באקלאגט זיך אויף דיא פגעי הזמן, וויא משה רבנו האט דא פארגישטעלט אין פאריגען מזמור (תפלה למשה), וויא דעם מענשינס לעבען איז קורץ, ער אונספייעט ניט צו קומען צו זיין שלימות אונ אויך דיא פגעי הזמן שטערין אים פון גוטין ציעל. קומט אין דעם מזמור דער אנטווארט, אז דער מענש וואס ווייס, וויא זיך צו פירין אויף דער וועלט, פאר דעם איז דיא וועלט אפארגעניגען, ער קען אין זיין קורצען לעבין קומען צו זיין שלימות, אונ ווערט גיהיט פון גאט אויף יעדער טריט, דיא אלע אונגליקען קומען אויפ'ן מענשין נור ווען ער פארקריכט אונ גייט אראפ פון גראדע וועג וואס דיא תורה לערינט אים. אבער ווען דוא מענש וועסט האלטין אפין דיא אויגין מיט שכל אויף דיין יעדער טריט, "לא תאונה אליך רעה", אז דוא אליין וועסט זיך היטין עס זאל דיר ניט טרעפין קיין שלעכטין טהאט קיין שלעכטע מחשבה, דאן וועסטו גיהיט ווערין מן השמים, אז "ונגע לא יקרב באהליך" אז קיין פלאג, קיין אונגליק, זאל ניט צו טרעטין ניט צו דיר אונ ניט צו דיין הויז גיזינד. "כי מלאכיו יצוה לך" מען גיט דיר אהיטלשע אהראנע "לשמרך בכל דרכיך" צו היטין דיר אויף יעדער טריט אונ דאן איז "יפול מצדך אלף" ווען עס רוהען אפילו ארום דיר טויזענדער פיינדע, וואס ווילין דיר איינשלינגען "אליך לא יגש" קענען זיי צו דיר ניט צו טרעטין. אונ וואס מיר זעהען מאנכע מאל אז אויף דיא בעסטע מענשען וואס זיינען גוט אונ פרומ

מַלְאָכָיו, יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ, בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם, יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן, רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן, תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס, כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק, וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ, כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ, עִמּוֹ, אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ, וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים, אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ארך ימים וגו׳

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הַלְלוּ, עַבְדֵי יְיָ: שֶׁעֹמְדִים, בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת, בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ, כִּי

מעשה אלפס

צו גאט אונ צו לייטין קומט אויך צער אונ פיין? איז דאס צו ליב פערשידענע אורזאכען, ערשטינס „יקראני ואענהו" כדי ער זאל מתפלל זיין אונ רופין צו גאט, איז ווען עס וועט אים קיין מאל ניט טרעפין קיין אונגאנגענעהמליכקייט, וועט ער ביי זיך גרויס ווערין אונ פאר געסין אן גאט. דאס צווייטע איז „ואענהו עמו אנכי" ער זאל קריגען אבערגריף אז „איך" בין מיט אים רעטען פון אונגליק, איז ווען ער וועט קיין מאל ניט אריין פאלין אין אצרה, וועט ער ניט פילין אז דער בורא איז מיט אים, ער וועט מיינען אז אלעס גייט מיט דער נאטור, אונ דריטינס איז „אחלצהו ואכבדהו" דורך דעם וואס איך וועל טאן מיט אים נסים איבער דיא נאטור, וועט ער ערבין פיל כבוד, אלע וועלין זעהען וויא גיליבט ער איז ביי מיר, אז איך ענדער צו ליב אים דיא נאטור, *) דורך דיזעס אלעס וועט ער באמערקען אז „עמו אנכי בצרה" אז דיא צרה איז גיוועזן בהשגחה לטובתו אונ דורך דעם „אורך ימים אשביעהו" וועל איך אים זעטיגען מיט אריכות ימים, אזוי וויא עס האט פאסירט ביי איוב׳ן, אז דורך זיינע יסורים האט ער נאכהער מאריך ימים גיוועזן „ואראהו בישועתי" אונ דורך דעם וועט ער זעהען איין ישועה השגחית:

בית ישראל

דיר ניט טרעפין קיין אונגליק אונ קיין פלאגע וועט ניט גנעהנען אין דיין גיצעלט: כי דען זיינע מלאכים וועט ער אנזאגען וועגין דיר, זיי זאלין דיר היטין אין אלע דיינע וועגין: על אויף די הענט וועלין זיי דיר טראגין, עס זאל ניט אפקלאפין דיין פוס אן אשטיין: על אויף לייבין אונ ברענענדיגע שלאנגען וועסטו טרעטין, וועסט צו רייבען (מיט דיא פיס) יונגע לייבען אונ פיר פיסיגע שלאנגען: כי ווייל אין מיר בעגערט ער, דארום וועל איך אים רעטען, איך וועל איהם קרעפטיגען, ווייל ער ערקענט מיין נאמען: יקראני ווען ער וועט מתפלל זיין צו מיר אין איין „עת צרה", וועל איך אים ענטפערין אז „איך בין מיט אים" צו רעטען אים פון דעם אונגליק, אונ דורך דעם וועל איך אים פערשאפין כבוד,

ווייל אלע וועלין זעהען אז איך טהוא מיט אים וואונדער: אורך מיט לאנגען לעבין וועל איך אים זעטיגען (אזוי וויא איוב האט מאריך ימים גיוועזן דורך די יסורים וואס ער האט פריער גיהאט) אונ וועל אים לאזין זעהען אז די הילף קומט פון מיר דורך מיין השגחה: הללויה, לויבט גאטעס נאמען, לויבט איר קנעכט פון גאט: שעומדים דיא וואס שטייען אין גאטעס הויז (דאס זיינען דיא כהנים וואס זיינען מתפלל אין היכל

---

*) וויא עס האט פאסירט מיט אונזערע עלטערין, דורך דיא צרה וואס איז גיקומען אויף אברהם אבינו, מען האט פערנומען זיין פרוי שרה צו פרעה׳ן איז נאכהער אז דער בורא האט איר גירעטעט בדרך נס, איז זייער נאמען גיווארין גרויס אין דער וועלט, אונ האבען גיארבט פיל כבוד, אונ דאס גלייכען ביי דניאל אז דורך דיא עלילה וואס מען האט גימאכט אויף אים, אז ער איז אמורד במלך אונ מען האט איהם געמשפט צו ווארפין אין לייבען גרוב, איז נאכהער אז דער בורא האט אים גירעטעט בדרך נס, האט ער גיהאט גרויס כבוד. אונ אזוי האט פאסירט הונדערטער גישיכטעס אז דיא יסורים זייערע איז גיוועזן בהשגחה, כדי זיי זאלין רופין צו גאט אונ ער זאל זיי ענטפערין בדרך נס, אונ זייער נאמען זאל גרויס ווערין אין דער וועלט.

טוֹב יְיָ, זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ, כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב, בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל, לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי, כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ, מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים, מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ, מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה, בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם, עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח, אוֹתוֹת וּמֹפְתִים, בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה, וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג, מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן, מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, וּלְעוֹג, מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל, מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ, שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ, זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו,

בית ישראל

היכל), אויך דיא וואס שטייען אין דיא פארהויפען פון גאטעס הויז (דאס זיינען דיא ישראלים וואס זיינען מתפלל אין דער עזרה): הללויה לויבט גאט, דען ער איז גוט, זינגט לויב צו זיין נאמען דען ער איז ליב: כי דען דיא פאלק יעקב האט גאט פאר זיך אויס ערוואהלט פון אלע אומות אונ דיא הויכע מענשען פון אידען וואס רופען זיך „ישראל" זיינען ביי איהם דער גיליבטער אוצר: כי דען איך ווייס אז גרויס איז גאט, אונזער הער גאט איז גרעסער פון אלע הערשער: כל איך זעהע אז אלעס וואס גאט וויל האט ער בעשאפען אין הימיל אונ אויף דער ערד, אין דיא ימים אונ אין אלע אבגרונדען: מעלה ער מאכט אויף בריינגען וואלקינס פון ים (וואס פארין אונ זעהט דאס אויס וויא איין עק וועלט) אונ זייא פליהען אין דער הויך וויא לופט באלאנגען אונ ווערען דארטען פערהארטעוועט אין לופט, נאכהער אז ער וויל געבין רעגין צוטיילט ער אב פון זייא דעם יסוד האש אונ דיא עלעקטערע, ווערט דער פון בליצען אונ דורך דעם ציט ער ארויס דיא לופט וואס אין זייא איז איינגיהאלטין, דאדורך גוא גיסין זיך דיא וואלקינס אויף רעגין. אונ דורך דעם רעגין זעהע איך שטענדיג זיין השגחה פרטית: שהכה ער האט אויך גישלאגין דיא בכורים פון מצרים, פון מענשין ביז בהמות: שלח ער האט גישיקט וואונדער צייכען אין דיר „לאנד מצרים" אויף פרעה'ן אונ אלע זיינע דינער: שהכה ער האט גישלאגין פיל פעלקער אונ צוא הרג'ת שטארקע קעניגע: לסיחון דעם קעניג פון אמורי אונ אויך עוג דעם קעניג פון מדינה בשן אונ אלע קעניגרייך פון לאנד כנען: ונתן ער האט אב גיגעבען זייער לאנד צום ערבטהייל צוא זיין פאלק ישראל: יי גאט, דיין נאמען „באשעפער" פערבלייבט אויף עוויג, מיט דעם נאמען דער מאנען דיר דיא וואס גלויבען אין דיר אין אלע דורות: כי אונ מיר האפין אז גאט וועט זיך אננעמען פאר דיא קריוודע פון זיין פאלק אונ איבער זיינע קנעכט וועט ער זיך ערבארעמען: עצבי אבער דיא געצין בילדער פון דיא הידען זיינען נור

מע"ט א'

זילב ער

יַתְנֵחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם, כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה, יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם, וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם, וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם, וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף, אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם, יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל, אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל, בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן, בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי, בָּרְכוּ אֶת יְיָ יִרְאֵי יְיָ, בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ, מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

הוֹדוּ, לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

הוֹדוּ, לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

פנינים יקרים

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. למשל עס זיינען אמאהל געוועזן צוויי שטארקע מענשן, שמעון און לוי, זייא האבען געוואלט ווייזן זייער שטארקייט זיינען זייא געגאנגען צו אוואסער מיהל ווען דיא וואסער האט מיט אשטארקן כח געטריבען דיא רעדער, האט שמעון מיט איין האנט פארהאלטן אראד און דיא מיהל מיט אלע רעדער זיינען געבליבען שטיין, האט לוי גיזאגט צו שמעון נעם אוועק דיא האנט פון ראד וועל איך ווייזן אגרעסערע שטארקייט, שמעון האט אוועק גענומען דיא האנט פון ראד, דיא וואסער האט אנגעהויבן לויפן אויף דיא רעדער, און אלע רעדער האבין זיך געדרייט מיט אשטארקן כח, האט לוי אבלאז גיטאן אויף דיא וואסער איז דיא וואסער אנטלאפין פון דעם ארט און עס איז געווארין טרוקן ארום דיא מיהל, און דיא מיהל איז געבליבען שטיין, האט לוי גיזאגט צו שמעון דוא ביזט מאקי שטארק אבער דוא האסט געמוזט אייביג האלטן מיט דיין האנט דיא ראד, ווען דוא האסט נאר צוגענומען דיין האנט פון ראד, איז באלד דיא וואסער גילאפין און געדרייט דיא רעדער, אבער איך האב מיט איין בלאז אוועקגעבלאזן דיא וואסער, און איך קען גיין אהיים, דיא מיהל וועט אזוי לאנג שטיין ביז איך וועל קומען און צוריק בלאזן דיא וואסער אויף דיא רעדער, דוד המלך ע"ה דערציילט אין דעם קאפיטיל דיא וואונדער און שטארקייט וואס הקב"ה האט גיטאן אויף דער וועלט, דערציילט ער נאך אזאך דיא אלע זאכין וואס הקב"ה האט גיטאן זיינען געבליבען אויף אייביג, די וועלט איז בעשאפין געווארין צו טאן חסד

בית ישראל

זילבער און גאלד, מענשליכע ארבייט: פה זייא האבין אמויל און קענען ניט רידין, האבען אויגען און קענען ניט זעהען, אויערן האבען זייא און הערין ניט, אויך איז ניטא קיין נשמה'ס אין זייער מויל: כמוהם אזוי וויא דיא געטצין, אזוי וועלען זיין דיא וואס מאכען זייא און דיא אלע וואס פארזיכערין זיך אן זייא, דאס הייסט אזוי וויא דיא געצין זיינען טויטע אן לעבהאפטע אזוי קענען זייערע זיינען ניט געבין קיין לעבהאפט אין דיא מענשען וואס טוען זייא, אויס צוא אידלען זייערע זיטען: בית דארום איר ישראל'ס הויז לויבט גאט, הויז פון אהרן לויבט גאט, הויז פון לוי לויבט גאט, איר גאטס פירכטיגע לויבט גאט: ברוך גילויבט איז גאט פון ציון וואס רוהט אין ירושלים, הללויה: הודו דאנקט גאט, דען ער איז גוט, און

אויף עוויג איז זיין גנאדע. דאנקט גאט דער איבער אלע שטארקע איז, אויף אימער און עוויג איז זיין גנאדע. דאנקט

כי לעולם חסדו, אויף אייביג איז זיין חסד, אלע מענשין קענען ניט ענדערין וואס הקב"ה האט בעשאפין, מען קען ניט ענדערין דעם נאטור פון דיא זון און דיא לבנה, נאר ער אליין קען מאכין וויא ער וויל, ער האט געמאכט אים, און ער האט אבלאז גיטאן אויף דעם ים מיט אווינט איז געווארין טרוקן, ער האט נאך אמאל אבלאז גיטאן איז דיא וואסער צוריק געקומען, און אלע זאכין וואס ער האט בעשאפין שטייען אויף אייביג ביז ער אליין וועט וועלין זייא ענדערין:

לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת, לְבַדּוֹ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם, בִּתְבוּנָה כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ, עַל הַמָּיִם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה, אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים, לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם, בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל, מִתּוֹכָם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה, וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם סוּף, לִגְזָרִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

בית ישראל

דֶעם הֶער אִיבֶּער אַלֶע הֶערִין, דֶען עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע׃ לעשה דַאנְקְט גָאט וָואס טוּט גְרוֹיסֶע ווּאוּנְדֶער אַלֵיין (וָואס דֶער מֶענְטְשׁ בַּאמֶערְקְט דָאס גָאר נִיט), עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט גָאט וָואס הָאט גִימַאכְט דֶעם הִימֶל מִיט פֶערְשְׁטַאנְד, דֶען אוֹיף עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט גָאט, וָואס עֶר הָאט אוֹיס גִיבְּרֵייטֶעט דִיא עֶרְד אוֹיף דֶעם וַואסֶער, דֶען אוֹיף עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט דֶעם וָואס הָאט גִימַאכְט גְרוֹיסֶע לַיכְטוּנְג, אוֹיף עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע. את וִויא דִיא זָאנֶע צוּ גִיוֶועלְטִיגֶען בַּיי טָאג, אוּנ דִיא לְבָנָה מִיט דִיא שְׁטֶערֶען צוּא גִיוֶועלְטִיגֶען בַּייא נַאכְט, אוֹיף עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט גָאט וָואס הָאט גִישְׁלָאגֶין דִיא מִצְרִים מִיט זֵייעֶרֶע בְּכוֹרִים אוּנ דוּרְךְ דֶעם הָאט עֶר בֶּעפְרֵייט דִיא יִשְׂרָאֵל פוּן זֵייא מִיט אַשְׁטַארְקֶע הַאנְד אוּנ אַיין אוֹיס גִישְׁטְרֶעקְטֶען אָרֶעם, דֶען אוֹיף עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע׃ לגוזר דַאנְקְט דֶעם וָואס הָאט צוּא טֵיילְט דֶעם יַם סוּף אוֹיף צְוֶועלְף שְׁטִיקֶער

מעשה אלפס

נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ. דִיא מִשְׁנָה זָאגְט (בְּרָכוֹת פ"ט) הָרוֹאֶה מָקוֹם שֶׁנַּעֲשׂוּ בוֹ נִסִּים לְיִשְׂרָאֵל, וֶוען מֶען קוּמְט צוּ אַיין אָרְט וָואס דָארְטִין הָאט דֶער בּוֹרֵא גִיטָאן נִסִּים צוּ אִידִין דַארְף מֶען מַאכִין אַבְּרָכָה "בָּרוּךְ" גִילוֹיבְּט אִיז הַשׁי"ת, וָואס הָאט גִיטָאן נִסִּים מִיט אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אִין דִיזֶען אָרְט, רֶעכִינְט דִיא גְמָרָא אֵיינֶע פוּן דִיא עֶרְטֶער אִיז "מַעַבְּרוֹת נַחֲלֵי אַרְנוֹן", בְּעֵת אִידִין זַיינֶען גֶעגַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם קֵיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דוּרְךְ דֶעם גְרוֹיסִין מִדְבָּר, אוּנ זַיינֶען גִיקוּמֶען נָאהֶענְט פוּן אֱמוֹרִי, אִיז דָארְטִין גִיוֶועזֶען אַשְׁמָאלֶע וֶועג, אַטָאל צְווִישֶׁען צְווֵיי הוֹיכֶע בֶּערְג, הָאבִּין דִיא אֱמוֹרִיִים בַּאקְלֶערְט אַפְּלַאן וִויא אוֹיס צוּ הַרְגֶענֶען אִידִין, זֵייא הָאבִּין גִימַאכְט גְרוֹיסֶע הֵילִין אִין דִיא בֶּערְג אוּנ הָאבִּין זִיךְ דָארְטִין בַּאהַאלְטִין טוֹיזֶענְדֶער מַאן מִיט גִיוֶוער אוּנ מִיט גְרוֹיסֶע שְׁטֵיינֶער, וֶוען אִידֶען וֶועלִין דוּרְךְ גֵיין צְווִישֶׁען דִיא בֶּערְג וֶועלִין זֵיי אוֹיף זֵיי שִׁיסִין פוּן אוֹיבִּין אוּנ וַוארְפִין מִיט שְׁטֵיינֶער בִּיז זֵיי וֶועלִין אוֹיס הַרְגֶענֶען בִּיז אֵיינֶעם. דֶעם סוֹד הָאבִּין דִיא אֱמוֹרִיִים נִיט גִיוואוּסְט, אַז דֶער אָרוֹן מִיט דִיא לוּחוֹת גֵייט פָאר אוֹיס פַאר דִיא אִידִישֶׁע מַחֲנֶה, אוּנ מַאכְט גְלַייךְ דִיא וֶועג. וִויא דֶער אָרוֹן אִיז גִיקוּמֶען, אִיז דֶער בַּארְג פֶערְצִיטֶערְט גִיוָוארִין (מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ) וִויא אַשִׁפְחָה וָואס גֵייט אַרוֹיס נֶעגִין אִיר וִוירְטִין אוּנ נֵייגְט זִיךְ פִיר אִיר, אַזוֹי הָאט עֶר זִיךְ צֵנֵייג גִיטָאן אִין טָאל גְלַייךְ מַאכִין דִיא וֶועג, אוּנ מִיט זַיינֶע שְׁפִּיצִין אִיז עֶר אַריין אִין דִיא לֶעכֶער פוּן דֶעם אַנְטְקֶעגֶענְדִיגֶען בַּארְג, וואו דִיא אֱמוֹרִיִים זַיינֶען גִיוֶועזֶען בֶּעהַאלְטִין אוּנ הָאט זֵיי צוּ קְוֶועטְשְׁט אוּנ צוּ רִיבִּין אוֹיף מֶעל, אַז זֵייעֶר בְּלוּט הָאט זִיךְ גִיגָאסִין אִין טָאל אוּנְטִין. אִידִין זַיינֶען זִיךְ גִיגַאנְגִין אוֹיבִּין גַאנְץ רוּהִיג אוּנ הָאבִּין גָאר נִיט גִיוואוּסְט פוּן דִיא גַאנְצֶע גִישִׁיכְטֶע, נִיט פוּן דֶעם גֶעץ וָואס דִיא אֱמוֹרִיִים הָאבִּין אוֹיף זֵיי פֶערְשְׁפְּרֵייט אוּנ נִיט פוּן דֶעם

וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל, בְּתוֹכוֹ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ, בְיַם סוּף כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ, בַּמִּדְבָּר כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה, מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג, מְלָכִים אַדִּירִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן, מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג, מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם, לְנַחֲלָה כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה, לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם, לְכָל בָּשָׂר כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ, לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מעשה אלפס

נס וואס דער בורא האט גיטאן · דאס זאגט דוד המלך הודו לעושה נפלאות גדולות, לויבט צו דעם וואס ער טוט מיט אונז גרויסע וואונדער וואס מיר ווייסין גאר ניט, "לבדו" נור ער אליין ווייס, אונ ניט איין מאל פאסירט דאס "כי לעולם חסדו" זיין גנאדע איז עוויג "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו" אין יעדער צייט איז פאראנען שונאי ישראל וואס פערשפרייטין אין דער שטיל שטרויכלונגען צו שעדיגין דעם אידין אונ נור "הקב"ה מצילנו מידם", ער רעטעט אונז פון זייער האנד, דארפין מיר זאגין שטענדיג לויב גיזאנג צו אים, אזוי וויא אידין האבין דאן גיזאגט בעת זיי האבין זיך דער וואוסט פון דעם, וויא דיא תורה דער ציילט (אין פ' חקת) "ואשר הנחלים" אז אידין זיינען אריבער דעם געגענד אונ דיא בערג האבין זיך צוריק אוועק גישטעלט אויף זייער פלאץ, איז דער שטיין (באר"ה של מרים) וואס האט זיך מיט גיקייקילט אונ האט גיגעבין וואסער וויא אקוואל בזכות מרים, דער שטיין האט אראפ גינידערט אין טאל אונ האט ארויף גיבראכט פון טאל דיא בלוט אונ דיא צוריסענע גלידער פון דיא אמוריים אונ האט דאס ארום גיפירט ארום מחנה ישראל אונ אידין האבין דאס גיזעהען איז ביי זיי גישטארקט גיווארין דיא אהבה צו השי"ת אונ האבין גיזאגט שירה "עלי באר ענו לה'".

בית ישראל

שטיקער אונ האט דורך געפירט אלע צוועלף שבטים דורך אים, דען אויף עוויג איז זיין גנאדע · דאנקט דעם וואס האט אריין גישלידערט פרעה'ן מיט זיין חיל אין ים סוף, אויף עוויג איז זיין חסד: למוליך דאנקט דעם וואס האט גיפירט זיין פאלק ישראל אין דעם וויסטען מדבר, וואס דורך דעם האבין זיי גילערינט גאטעס וועג אונ ארויס גיטריבין פון זייער הארץ דיא שלעכטע גידאנקען פון מצרים, אונ ער האט גישלאגין פאר זיי גרויסע אונ מעכטיגע קעניגען, וויא דעם סיחון דער קעניג פון אמורי אונ דעם קעניג פון "בשן", אונ ער האט אב גיגעבין זייער לאנד צום ארבטייל צו זיין קנעכט ישראל, אויף עוויג איז זיין גנאדע: שבשפ. לנו אונ דיא אלע נסים פון פריער איז איין אנפאנג אויף שפעטער, אז אין אונזער נידעריגען שטאנד דר מאנט ער אונז די פאריגע נסים אונ בעפרייט אונז פון אונזערע פיינד,

דען

רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר, זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ, שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן, בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר, דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשֵׂהוּ, בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב, צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ, מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ, שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו, כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד, מֵי הַיָּם נֹתֵן, בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְיָ, כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ, כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר, וַיֶּהִי הוּא צִוָּה, וַיַּעֲמֹד: יְיָ הֵפִיר,

בית ישראל

דען אויף עוויג איז זיין גנאדע: נותן ער גיט שפייז צו אלע באשעפענעס, הגם עס זעהט אויס אז דאס איז מיט דער נאטור אבער ווער פירט דיא נאטור? נור ער, דרום דאנקט דעם גאט פון הימיל וואס האט בעשאפען און פירט דיא נאטור,

און אויף עוויג איז זיין גנאדע:

רננו איר צדיקים זינגט און פרייט זיך מיט גאט, דען נור פאר עהרליכע איז שאן (פאסענד) צו לויבין גאט: הודו דאנקט גאט אויף דער פידעל, אויף די כלי־זמר מיט צעהן קלאנגען שפילט פאר אים: שירו זינגט פאר אים נאייע גיזאנג מיט פריינדליכע גיזעלשאפט: כי דען גאטעס ווארט איז גירעכט און יעדע ווערק זיינע איז מיט ווארהייט: אוהב ער ליבט צדקה און גירעכטי קייט מיט גא, עס גנאדע איז פול די וועלט: בדבר דורך גאטעס ווארט איז דיא הימלען מיט אלע זייערע הערשאפט בעשאפען גיווארען: כונס ער זאממעלט אויף וויא אוואנד דיא וואסער פון ים (ווי ביי קריעת ים סוף), ער שפארט איין אין פערזאמלונגס־ערטער דיא אבגרונדין: ייראו פירכטעט פאר גאט איהר גאנצע וועלט, ציטערט פאר איהם אלע וועלט בעזיצער: כי וויל נור ער (אט) האט גיזאגט אווארט און עס איז אלעס

מעשה הגדולים

רננו צדיקים בה׳ לישרים נאוה תהלה. דער מעשה הגדולים שרייבט, אין ירושלים איז גיוועזן א זקן אגרויסער גביר און צו דיא עלטער האט ער גיהאט אבן יחיד, א מתמיד אין לערנען און מיט אגוטען חאראקטער. און האט זיך גוט גילערינט, ווען דאס קינד איז גיווארין זיבעצען יאהר איז ער גיוועזן בעוואוסט אין ש"ס מיט אלע פוסקים, דעמאלס האט איהם דער אלטער פאטער גיוויזן זיינע גישעפטין, און גילערינט איניגע שפראכען, עס איז גיקומען דער טאג וואס דער פאטער איז געשטארבען, האט ער דאס ערשטע גאנצע יאהר גילערינט תורה זעהר פיל, פיר א אנדענקונג צו זיין פאטער'ס נשמה, און עטוואס זיך גימישט אין גישעפט, נאך דעם האט ער גענומען מיט זיך פיל געלד, און איז ארויסגיפארין אויף דיא וועלט זעהען וואס עס טוט זיך אויף איר, ער איז געקומען אין דיא קייזערליכע שטאט, וויא ער גייט ארויס אין דיא גאסען, זעהט ער אין איין גאס היינגט אויף א קייט א אייזערנער קאסטין, און זעלנער מיט גיוועהר היטען דאס, ער פרעגט ביי דיא זעלנער וואס דאס איז? שרייען זיי און טרייבען איהם אוועק, ער האט געגעבין א גרויסע מטבע דיא זעלנער, זייא האבען איהם דערציילט די מעשה פון דעם אייזערנעם קאסטען, און וואס זייא היטען איהם, ביי דעם קייזער איז גיוועזן א יודישער קאנטארציק זעהר איין ארענטליכער מענש און האט פיל גישעפטין מיט איהם גימאכט ביז דיא הויף לייט האבין אויף דעם קאנטארציק פיל פאר דעם קייזער אנגערעדט, דאס ער האט אגרויסין קאפיטאל אן גיגנבעט פון דיא רייכס באנק, דער קייזער האט גערופין צו זיך דעם קאנטארציק און האט צו אים געזאגט, גיב מיר א חשבון פון אלע געשעפטין וואס דו האסט ביי מיר געמאכט אין דער גאנצער צייט, דער קאנטארציק איז שטארק ערשראקען געווארען, דען ווער קען בעווייזן א חשבון פון אלענגערער צייט, פון אסך צעהנדליגער יאהרין צוריק, ער האט זיך שטארק בונאנדער גיוויינט פאר דעם קייזער און פיל געבעטן רחמים, אבער אלעס אומזיסט, דער קייזער האט איהם ארויס געגעבן א שטראפע, דאס ער זאל איין צאהלען א גרויסע סומע געלד, וועלכע זאגאר זיין גאנצעס פערמעגען איז קיין צעהנטיל דער פון אויך נים ווערט געווען, עס האט נים געהאלפין זיין פיל וויינען און בעטין גנאדע, דער קייזער האט

עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא, מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ, לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ, לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי, אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם, בָּחַר, לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם, הִבִּיט יְיָ רָאָה, אֶת כָּל, בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל, כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין, אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין

מעשה הגדולים

בעפאלען מען זאל איהם טו מען און זיין קערפער ניט ברייננען צו קבר ישראל ביז מען וועט איהם בעצאהלען די געלד אין די רייכס באנק, און האט גיהייסען אים אין אייזערנעם קאסטען אויפהייגען אויף קייטען אין מיטען גאס. וויא דער יונגער מאן (דער בן יחיד) האט דאס גיהערט פון דיא זעלנער איז ער גלייך אוועק אין קייזערס פאלאץ און זיך געמעלדען, דאס ער האט נעהטיג א געהיימניס (א סוד) צו רייעדען מיט דעם קייזער, און דער קייזער האט איהם גיגעבען א ערלויבניס ביין צו קומען, און דער האף מיניסטער האט איהם פאר גישטעלט, און איז אריין צום קייזער מיט א שיינע ברכה א שיינעם אויסדרוק פאר וועלכעם ער האט שטארק נושא חן גיוועזן, פרעגט איהם דער קייזער וואס ער פערלאנגט. ער ענטפערט איך פערלאנג פון זיין קייזערליכער מאיעסטעט דיא גנאדע דאס מען זאל ברייננען צו קבר ישראל דעם קאנטארציק וואס הייננט אויף דיא אייזערנע קייטען אין מיטען גאס, און איך בעצאהל דיא סומע געלד אין רייכס באנק, דעם קייזער איז שטארק געפעלין זיינע רייד, און פרעגט ביי איהם וואס נאך פערלאנגסט דוא? זאגט ער איך בעט פון דיר דוא זאלסט ארויס געבען א בעפעהל דאס אלע יודען פון דיין רעזידענץ שטאט זאלען אלע גיין מלוה זיין צו דעם בית עולם נאך דעם קאנטארציקס לויה, דער קייזער האט גלייך ארויס גיגעבין א בעפעהל דאס דעם קאנטארציק זאל מען ברייננען צו קבר ישראל און אלע יודען פון שטאט זאלען גיין צו דיא לויה. מען קען זיך פארשטעלען וואס פאר א לויה דער קאנטארציק האט גיהאט, דאס אפילו קליינע קינדער זיגען ניט פערבליבען אין דער היים. אויף דעם בית עולם האט דער יונגער מאן געזאגט אגרויסען הספד וועלכער האט גמאכט א שטארקען איינדרוק אויף דעם קיזער מיט אלע זיינע שרים, דער קייזער האט איהם א גרויסען כבוד אפ גיגעבין און מיט איהם פערבראכט פיל צייט, ער האט גיבעטין ביי דעם קייזער פאר'ן כלל ישראל, האט איהם דער קייזער גיזאגט ווען ביי אייך יודען געפינען זיך אזעלכע מענשען מיט גוטע געפיהלען וויא איר, שווער איך ביי מיין קראן אז איך וועל זיי גוטעס טאן. פון דיא רעזידענץ שטאט איז דער יונגער מאן ווייטער גיפארען און זיך פערזאמט איינגע יאהרען ביז ער האט זיך בעשלאסען אהיים צו פאהרען אין ירושלים, צו זיין רייכע ירושה, וועלכע דער אלטער פאטער האט איהם גילאזין. ער איז געפארען אויף א שיף אויף דעם ים א צייט, איין מאל איז גיווארין א שרעקליכער שטורעם ווינד, און דיא שיף איז צו שלאגין גיווארין, און אלע מענשין זייגען דערטרונקען געווארען און דער יונגער מאן איז אויך מיט אלע אריין אין ים, עס האט שוין גיהאלטען ער זאל אויך דערטרונקען ווערין, איז פלוצלונג אנגעקומען נעקומען צו איהם א גרויסער באלקען שווימענדיג, ער האט זיך גלייך גיזעצט אויף דעם באלקען און גשוואומען

בית ישראל

גיווארין און דער באשטאנד פון אלעס איז נור דורך זיין באפעהל, און אן זיין באפעהל קאן קיין זאך ניט זיין ווען איך אלע נאראדין פון דער וועלט זאלין דאס באשטימען קען גאט צו שטערין זייער פלאן און זייערע גידאנקען: עצת נור גאטעס ראטה־שלאגע און זיינע גידאנקען א באשטאנד אימער און עוויג: אשרי דרום איז וואהל דיא פאלק וואס גליבט אין איינציגן גאט, און גליקליך איז דאס פאלק ישראל וואס גאט האט אים אויסערוויילט צום ערב־טהייל פיר זיך דאס הייסט ער האט זיא צו גיפירט צום הר סיני און גיגעבען זיין תורה: משמים פון הימיל בליקט גאט ער זעהעט אויף אלע מענשען: ממכון פון זיין פעסטען וואהנונג איז ער משגיח אויף אלע ערד בעוואהנער: היוצר דער וואס האט בעשאפען אלע זייערע הערצער דער פערשטייט אויף אלע זייערע מעשים: אין אקעניג ווערט ניט גיהאלפען דורך פיל מיליטער־קיין העלד ווערט ניט גירעטעט

דורך

הַמֶּלֶךְ, נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר, לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ, לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ, אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת, נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם, בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ, חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ, וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ, יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ, בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ, עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר, יִחַלְנוּ לָךְ:

בית ישראל

דורך פיל קראפט: שקר פאלש איז אויך דער פערד צו הילף ווען אויך ער האט פיל קראפט קען ער ניט רעטען זיין רייטער: הנה נור גאטעס א יג בליקט אויף די וואס פירכטין פאר אים, אונ האפין צו זיין גנאדע: להציל צו רעטען פון טויט זייער לעבין אונ צו ערנערין זייא אין הונגער צייט: נפשנו אויך אונזער זעלע האפט צו גאט, וויל אונזער הילף אונ בעשיצער איז ער: כי נור מיט אים פרייט זיך אונזער הארץ וויל אין זיין היליגען נאמען פערזיכערין מיר זיך: יהי עס זאל זיין דיין גנאדע גאט! איבער אונז, ווייא מיר האפין צו דיר:

מזמור

מעשה הגדולים

ביז צום ברעג ים אונ איז געקומען צו דער יבשה, פר האט גאט געדאנקט פאר דעם נס, אבער ער האט אויך שטארק געוויינט, וואס ער ווייס ניט וואו זיך צו קערין, אונ האט ניט וואס צו עסין, וואס וועט זיין דער סוף? גראדע אין די מינוט זעהט ער א גרויסען ווייסען אדלער פליהט אונ שטעלט זיך אב נעבין איהם, ער האט זיך שטארק דערשראקען, דער אדלער איז געשטאנען א צייט מעהר פון א שעה אונ האט אלין געמאכט מיט די פליגלען, אם ענדע האט ער פערשטאנען דאס דער אדלער פערלאנגט דאס ער זאל זיך זעצען אויף איהם, אונ אז דאס איז א שליח פון הימעל איב צו רעטען, ער האט אויפגעהויבען די אויגען צום הימעל אונ האט געזאגט, רבש״ע! וויא דוא האסט מיט מיר געטאן נסים ביז יעצט, אזוי זאלסטו מיט מיר ווייטער טאן, אונ ער האט זיך געזעצט אויף דעם אדלער אונ אין א קליינע צייט פון איינע שטונדען זעהט ער אז ער איז שוין אין ירושלים ביא זיין הויף, דער אדלער האט זיך אבגעשטעלט, אונ איז גלייך פערשוואונדען געווארען, אונ ער איז געבליבען שטיין ביא זיין טויער אין דער פינסטער, דערזעהם ער א יענעם אנגעטאן אין ווייסען שטיים ביא דעם מויער איז ער שטארק ערשראקען געווארען, אונ דער ווייסער יענעש זאגט צו איהם ליבער פריינד! שרעק זיך גאר ניט, איך בין דער קאנטארציק פון די קייזערליכע רעזידענץ שטאט וואס דוא האסט מיט מיר געטאן א חסד של אמת דער פאר האב איך דיר מציל גיוועזן פון טויט, דער באלקין אין ים אונ דער ווייסער אדלער דאס אלעס בין איך גיוועזן דיך צו רעטען, וויל איז צו דיר אויף די וועלט אונ דיין שכר איז זעהר פיל אויף יענער וועלט, דיין ארט איז צוגעגרייט צווישען די גרעסטע צדיקים וחסידים. דער יונגער מאן איז ביז זיין טויט גיוועזן א עשיר גדול, ער האט געלערנט תורה טאג אונ נאכט מיט גרויס קדושה ויראת שמים, זיינע צדקות זיינען גיוועזן נפורסם אין גאנץ ירושלים ער האט זוכה גיוועזן צו זעהן דרייא דורות ביא זיין לעבען, צדיקים עוסקים בתורה אונ גרויסע עשירים, זייא האבין אלע פיל צדקה געגעבין אונ גוטעס געטאן. דאס איז דער פסוק רננו צדיקים בה׳ אויף איהם געזאגט געווארען, איר צדיקים פרייט זיך מיט די הילף פון גאט, „לישרים" נאר צו אזעלכע ערענטליכע לייט „נאוה תהלה" פאסט מען זאל זייא לויבען אונ דערמאנען צוא גוטען, זכותו יגן עלינו:

מעשה אלפם

שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה. רבינו דון יצחק אברבנאל ז״ל, וואס ער איז גיוועזן מיניסטער אין שפאניא אונ פארטוגאל, איז אמאל גיוועזן אין א מלחמה, נאך זיין פלאן איז אויס גיקומען צו שטיין מיטן פערד אויף דעם אונ דעם ארט, דער פערד אבער האט פאר קיין פאל ניט גיוואלט פאלגין אונ האט אב גיטראטין אן אזייט, וואס דער אברבנאל האט אים גיקערעוועט נאך זיין פלאן האט ניט גיהאלפען אונ איז פארט אב גיטראטין, אין א מינוט ארום איז גיפלויגין א קויל פונקט אויף דעם ארט וואו דער אברבנאל האט גיוואלט שטיין אונ ווען דער פערד וואלט ניט אב גיטראטין וואלט ער גיווען דער הארגעט, דאן האט דער אברבנאל גילויבט השי״ת פאר די ישועה אונ האט גיזאגט די מליצה „שקר הסוס" דאס וואס דיזען מאל איז מיין גיטרייער פערד גיווען פאלש, היינו ער האט ניט גיוואלט שטיין וואו איך וויל, דאס איז גיווען „לתשועה" צו מיין הילף:

מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן, לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי

פנינים יקרים

כִּי שִׂמַּחְתַּנִי ה׳ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן • מִיר ווייסן אַמָאהל פִירְם הקב"ה די וועלט מיט דער נאטור, עס גייט אַלץ כְּסֵדֶר פון דיא צייט וואס דיא וועלט איז באשאפין גיווארין • דאס ווערט גערופין מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, דאס איז אַפּאַרטיגער פירונג וואס דיא הענט פון הקב"ה האבין שוין לאנג געמאכט, אַמָאהל פירט הקב"ה דיא וועלט מיט נסים, דיא אָרדנונג פון דער וועלט ווערט ניפענדערט, דאס ווערט גערופין פְּעוּלָה, אַרבייט, ווייל דאס איז שטענדיג אין דיא אַרבייט, נסים קענען אייביג זיין, דאס האט קיין ענדע, זאגט דער פסוק כִּי שִׂמַּחְתַּנִי ה׳ בְּפָעֳלֶךָ, ווען דוא טוהסט מיט מיר נסים איך זאל געהאָלפין ווערין דורך אַנס איז ביי מיר אַשִׂמְחָה • וּבְמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, ווען דוא העלפסט מיר מיט דער נאטור איז ביי מיר דיא שִׂמְחָה פיל גרעסער, אֲרַנֵּן, איך וועל זינגען אויך ביא דיא שִׂמְחָה • ווארום ווען הקב"ה טוהט איינעם אַנס רעכינט מען אים אָפּ פון זיינע מִצְוֹת און מַעֲשִׂים טוֹבִים •

בית ישראל

מזמור דער מִזְמוֹר איז גמאכט גווארין אַ דיא לְוִיִם זאלין אים זינגען אום שַׁבָּת: טוב עס איז גוט צו לויבין צו גאט, און צו זינגען צו דיין נאמן וואס איז העכער פון אַלעם: להגיד צו זאגין אַלע אין דער פריא דיינע חֲסָדִים, און דיין וואָרהייט צו זאגין אַלע נאכט: עלי אויף איין כְּלֵי זֶמֶר פון צעהן סטרונעס וועלין מיר שפּילין צו גאט, און אויף אַפידעל, אויף דעם וואס מיר וועלין זינגען מיט דעם מויל וועלין מיר נאך צוא שפילין מיט אַהארף עס זאל זיין שענער: כי ווייל דו גאט האסט מיך דערפרייט מיט די ווערק פון דיינע נסים, פון וועגין די ווערק פון דיינע הענט וועל איך זינגען צו דיר:

מה וויא זייער גרויס זיינען די ווערק פון דיר גאט, דיינע מַחֲשָׁבוֹת זיינען זייער טיף: איש אַמענש וואס איז אויס גילערט פון חָכְמָה ווייס ער דאס ניט, און איין נאר פר שטייט דאס ניט: בפרוח דאס וואס די רְשָׁעִים בליען אַזוי ווי גראז און טוען שפראצין אַלע וואס ווערקין אום רעכט און האבין הַצְלָחָה, איז נאר צו בצאלין זיי אויף זייער ביסעל גוטע מַעֲשִׂים אויף דער וועלט, אום זיי זאלין פאר טיליגט ווערין אויף אייביג, זייא זאלין ניט האבין קיין עוֹלָם הַבָּא: ואתה און דוא גאט ביסט הויך אויף אייביג: כי דיינע פיינט וואס האבין דיך גאט פיינט וועלין פרלארין ווערין, און אַלע די וואס ווערקין אומרעכט וועלין זייערע בייגער צו שפרייט ווערין: ותרם אָבער מיין הערשאפט וועט דער הויבין ווערין אַזוי הויך וויא דיא הערנער פון איין חַיָה וואס ווערט אַן גרופין "ראם". מיין קאפּ וועט גישמירט ווערין מיט פעטין אייל און דאס איז לָשׁוֹן גְדוֹלָה: ותבט און מיין אויג

וועט

בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם, אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת,

בית ישראל

וועט זעהן שלעכטס אויף מיינע שונאים, אז דיא רשעים שטייען אויף מיר צו טאן בייז וועלין מיינע אויערין הערין זייער מפלה: צדיק אבער דער צדיק וועט בליען אזו וויא א טייטיל בוים, אזו וויא אטעגען בוים וואס טוט וואקסין אין וואלד אונ טוט זיך שטארקין: שתולים די לומדים וועלין זיין גיפלאנצט אין גאטס הויז, אין דעם הויף פון אונזער גאט וועלין זייא בליען: עוד זייא וועלין נאך מער שפראצין אויף דר עלטער, פעט אונ צווייג האפטיג וועלין זייא זיין: להגיד עס וועט גיזאגט ווערין צוא איטליכין אז אונזער שטארקער גאט איז רעכט פארטיג, אונ עס איז ניט דא אין אים קיין עולה:

יי אז משיח וועט קומען וועט מען זאגין גאט האט גיקיניגט אונ האט אן גיקליידט גרויסקייט, גאט האט זיך אן גיקליידט מיט שטארקייט אונ האט זיך ארום גיגארטילט מיט כח, אונ דענסט מאל וועלין אלע וויסין אז גאט האט דיא וועלט אויך אן גיברייט, אז זיא זאל זיך ניט אויס גליטשין: נכון דיין שטול איז אן גיברייט פון דער צייט אז דוא האסט די וועלט בשאפין, איידער דו האסט בשאפין די וועלט ביסטו אויך גיוועזן: נשאו דיא טייכין האבין אויף גיהויבין א קול, גאט, דיא טייכין האבין אויף גיהויבין זייער קול, אונ די טייכין האבין אויף גיהויבין זייערע

מעשה אלפס

להגיד כי ישר ה׳, בעטראכטענדיג דיא וועלט, דער מענש וואס ער איז דער קייזער פון דער בריאה (תמשילהו במעשי ידיך), אין זיין האנד איז איבער־ניגעבין אלע בריאים, צו טאן מיט זייא וואס ער וויל, אם ענדע איז ער שוואכער אונ לידענדער מער פון אלעמען, סיי אין זיין לעבענסמיטל, אונ סיי אין האדעוועןזיינע קינדער, אלע בעלי חיים קומט דאס אן גרינג, אונ דער מענש האט דאגת חיונה אונ צער גדול בנים, אונ אפילו אין זיין גליקליכע צייט, קומט זיין שכל אונ שטערט אים זיין פערגעניגען, דער שכל ווייזט אים, אז ער איז אמנגט ניט זיכער פון טויט אונ פון קראנקייט חלילה, אונ דיא קעלבעלע בעת זיא לויפט ארום אויפ׳ן גרינעם גראז, לעבין וואסער, לעבט זיא א טאג, איר שרעקט ניט אב דער זונגליק פון טויט, קומט פארלייפיג אויס, אז דער בורא האט גיטאן דעם מענשין איין עולה, ער האט אים גימאכט פארין קייזער פון דיא נאטור, אם ענדע איז ער אונגליקליכער פון אלעמען, ובפרט דיא צדיקים זיינען פיל מאל מער גידריקט פיר אלעמען. דיא פראגע איז אבער נור פאר אקליינע קעפעלע אונ אקורצזיכטיגע אויג, וואס זעט נור וואס לעבין זיין נאז איז, אבער ביי דעם וואס האט קאפ אונ מוח אונ זעט ווייט, פאלט ארונטער אלע קשיות, ער פערשטייט אז דיא וועלט איז (לבי הלולא דמיא) גלייך צו אחתונה, וואס חתן כלה אונ דיא רעכטע מחותנים לייפין ארום אונ זייגען פאר מאטערט אונ עסין גאנין ווייניג, אונ מאנכע מאל גאר ניט, אונ גראדע דיא שלעפער לייט וואס קומען נור עסין אונ טרינקען זיי זיצין זיך רוהיג אונ האבין הנאה דיא קורצע ווייליע, דער רעכטער פערגניגען פיר חתן כלה וועט זיך ערשט אנהייבין שפעטער, אז מען וועט איבער פאטערין דעם טומ׳ל. דאס גלייבין דער מענש,ווייל ער איז דער רעכטער מחותן אויף דער וועלט, דער פאר עסט ער זיין ביסען פאר מאטערט אונ פאר הארעוועט, ביי אים וועט זיך אנהייבין דיא רעכטע שמחה ערשט שפעטער, אז ער וועט פאטערין דעם טומ׳ל פון דער וועלט, דעם טומ׳ל פון גרויסין גייד (היום לעשותם), דאן, אויב ער האט איין גיהאנדעלט גוטע כהורה (תורה ומעשים טובים), ער האט זיך משדך גיוועזן מיט דיא „אשת חיל״ (דאס איז דיא תורה וואס זיא איז נקנית בארבעים ושמונה דברים.

קלם ישאו נהרות, דכים: מקלות מים רבים, אדירים משברי ים אדיר במרום, יי: עדתיך נאמנו מאד, לביתך נאוה קדש יי, לארך ימים:

יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מבורך, מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו, מהלל שם יי: רם על כל גוים יי, על השמים כבודו: יי שמך לעולם, יי זכרך לדר ודר: יי בשמים הכין כסאו, ומלכותו

מעשה אלפס

במנין חז"ל), דאן וועט זיין נשמה ערשט אנהייבן צו לעבען. אפאקט אזוי ווי, אז ניט דעם חומר'ס געשעפטין (עסין און טרינקען און תאוות) איז דער עיקר, נאר דיא עסקים פון נפש איז דיא הויפט זאך, זעהען מיר פון דעם, אז דער חומר אין דיא עלטערע יאהרין ווערט ער שוואכער און שוואכער, אבער דער נפש, די איידעלע גיפילען פון גרויסען תלמיד חכם, וואס ווייטער ווערט שטארקער און גיזעצטער (זקני תלמידי חכמים כל זמן שמזקינין דעתן מתישבת עליהן), ביז וואנען ער קומט צום לעצטן טאג „ותשחק ליום אחרון" וואס דאן איז ער זוכה צו זעהען דיא שכינה און זיין נפש ציט זיך צו דויא אליכט (נר ה' נשמת אדם) צוא אגרויסען פלאהם (ומראה כבוד ה' כאש אוכלת), און בלייבט אין עוויגען פערגניגען (נהנה מזיו השכינה), און דער קערפער וואס האט זיך מתעסק גיוועזן בתורה ומצות לגט במנוחה נכונה, ביז דיא גליקליכע צייט וואס מיר האפן צוא תחיית המתים, דאס זאגט דער טאג שבת אין זיין לויב גיזאנג צו גאט „מה גדלו מעשיך ה'", אה, וויא גרויס און וואונדערליך זייען דיינע ווערקע, גאט! פון דיא וואונדערליכע וועלט וואס מיר זעהען, קען אקלוגער מענש פאר שטיין „מאד עמקו מחשבותיך" וויא טיף און אונבעגריף, זייען דיינע גידאנקען, וואס מיר קענען נים דער לאנגען צוא זעהען. אין דעם איז נכלל דיא עוויגע וועלט און דיא נשמה פון מענשין וואס מיר זעהען נים, און וועז אויך „איש בער לא ידע" דער דומער מענש, קען דאס ניט וויסען, אבער פון דעם פאקט וואס איך ווייז קענען אלע פארשטיין אז ניט דער קערפער איז דער עיקר תכלית הבריאה נאר דיא נשמה, היינו „עוד ינובון בשיבה" פון דעם וואס מיר זעהען אז דיא צדיקים און חכמי התורה וואס זייען „שתולים" גיפלאנצט אין גאטעס הויז, שפראצין און וואקסין אין זייער גרייז־אלטער „דשנים ורעננים יהיו" פעט און פריש וועלין זיי זיין, נים וויא דער גראבער פאר חומר'טער מענש וואס ווייכט אויס פון גאטעס הויז און ליגט נאר אין תאוות הזמן, וואס ער ווערט עלטער, ווערט זיין קערפער און זיינע גיפיהלין אלס שוואכער און שוואכער „להגיד כי ישר ה'" דיא פראקטיקע זאגט און ערקלערט אונז אז גאט דער באשעפער איז גירעכט „ולא עולתה בו" און קיין עולה איז נישא אין זיין בריאה:

בית ישראל

אינדין: מקולות אבער מערער פון דעם קול פון די שטארקע וואסערן און פון די אינדין פון דעם ים, וועט זיך שטארקן דאס קול פון דעם וואס זיצט אין הימל: עדותיך דיינע נביאים וואס האבן עדות גיזאגט אויף דער גאולה זיינען זייער באגלייבט, און צו דיין הויז וועט זיין אשיין הייליקייט גאט, דער בית המקדש וואס וועט גיבויעט ווערין וועט זיין אויף לאנגע טעג, און וועט קיין מאל ניט חרוב ווערין:

יהי עס זאל זיין דער כבוד פון גאט אויף אייביג, ער זאל זיך פרייען גאט מיט אלע זיינע מעשים וואס ער האט גיטאן אויף דער וועלט: יהי עס זאל זיין דער נאמען פון גאט גיבענשט פון איצונד ביז אייביג: ממזרח פון אויף גאנג דיא זון ביז אונטער גאנג, דאס מיינט מען אויף דער גאנצער וועלט איז גילויבט גאטס נאמען: רם גאט איז דער הויבן אויף אלע פעלקער אויף דעם הימל איז זיין כבוד: יי גאט דיין נאמען איז אויף אייביג, יי גאט דיין גידעכעניש איז פון איין דור ביז דעם אנדערין: יי גאט האט אין הימעל אן גיגרייט זיין שטול, אבער פון דעסט וועגין גיוועלטיגט זיין קיניגרייך:

בְּכֹל מֶמְשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם, יי מָלָךְ: יי מֶלֶךְ, יי מָלָךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יי הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ, וַעֲצַת יי הִיא תָקוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן,

בית ישראל

קיניגרייך אין אללע ערטער: ישמחו עס וועלן זיך פרייען די הימלן אונ עס וועט לוסטיג זיין די ערד, אונ מען וועט זאגן צווישען די פעלקער, גאט אליין האט גיקיניגט: יי גאט קיניגט אונ ער האט גיקיניגט, אונ גאט וועט אויך קיניגען אויף אייביג: יי גאט איז איין קיניג אויף אייביג, זייא זיינען פארלארין גיווארין די עובדי כוכבים פון זיין לאנד: רבות פיל גידאנקן איז אין הארצן פון א מענשן עס האט אבער קיין קיום ניט, אבער דיא עצה פון גאט האט יא איין קיום: עצת די עצה פון גאט בלייבט אייביג שטיין, די גידאנקען פון זיין הארצן איז פון איין דור צום אנדערן: כי אלין וואס ער האט גיזאגט איז גיווארן, ער האט גיבאטן אונ עס איז גיווארן איין באשטאנד דער צו: כי דען גאט האט אויס דר ווילט אן די שטאט ציון, ער האט גילוסט אז די שטאט

מעשה אלפס

עצת ה' לעולם תעמוד, דוד המלך פערזיכערט אונז, אז זיא דריי זאכען וועלן עוויג עקסיסטירען, „תורה" אונ „אידישע פאלק" אונ „ארץ ישראל", היינו זיא וועט אם ענדע פערבלייבן אונזער לאנד. דיא „תורה' רופט ער „עצת ה'" אזוי וויא א חכם גיט א קלוגע עצה, אזוי האט דער בורא אונז גיגעבין גוטע אונ קלוגע עצות, וויא זיך אויפצופיהרען אין לעבין (תורת חיים), בכדי מיר זאלין גליקליך זיין אין ביידע וועלטין. אברך את ה' אשר יעצני, איך לויב גאט (זאגט דוד) פאר זיינע גוטע עצות (גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי), זאגט ער „עצת ה'" גוטעס עצות, דאס איז דיא תורה ומצות „לעולם תעמוד" וועט האבין א באשטאנד אויף עוויג. — וועט איינער פרעגין, מיט וואס איז ער אזוי זיכער? דיא בחירה איז דאך ביי מענטשין פיליכט וועלין אויף שטיין נייעמאדישע חכמים אויס צו האבין דיא תורה ומצות אונ וועלין מיט זייערע שמאטעס (קול־תורא ביבלאך) פערפעסטין דעם גאנצין יוגנד, „להלל כל קודש"? ענטפערט דוד מיט א משל, ווען איינער זאל געבין זיין חבר איין עצה, ער זאל זיך צו צוואנציג יאהר איין שפאנען אין א וואגין, שלעפין א גרויסע משא, אונ וואס ווייטער זאל מען אלעס צוא לייגין מער אונ מערער משא, ער זאל אזוי שלעפין אונ שלעפין ביז ענדע לעבין, וואלט ער אים באלד זיך אויס לאכען, אז איך קען לעבין רוהיג, וויא א פרייא פייגעלע, זאל איך ליידן א גיגענעם וויליג אריוף נעמען אויף זיך בערג משאות? היינט זעה וואס פאר א מייכטיגער דער בורא איז, דיא ערשטע עצה (מצוה) פון דער תורה איז „פרו ורבו ומלאו את הארץ" מען זאל נעמען א פרוי אונ האדעווען קינדער, דאס איז זיך איינגישפאנט אין וואגין שלעפין א גוואלדיגע משא ביז ענדע לעבין, זעהסטו אז זיין עצה עקזעקוטירט, אונ אפילו היינטיגע קלוגינקע וואס עקשנען זיך אונ ווילען בשום אופן ניט חתונה האבין, אבער סוף כל סוף מוזין זייא זיך אונטער געבין, פאר פאלין „כי הוא אמר! ויהי" (זו אשה), הוא צוה! ויעמוד (אלו בנים, שבת קנ"ב), זעהסטו אז ער האט מיטלען מען זאל מוזין איגענעם ווילען גיין אין שפאן, דאס זעלבע ווען דיא „כסילים" אונטער דיא פירמא „משכילים" וועט זיך פערגלוסטען מאכען אויס תורה ומצות, אויס שבת, אויס יום טוב, איז ער אויך פאר זארגט מיט עצות וויא דער נביא יחזקאל זאגט והעולה על רוחכם היו לא תהי' חי ה' אם לא בזרוע נטויה אמלוך עליכם (מעמיד להם מ' קשה כהמן), אונ דיא צפעטאציאן וועט ארונטער נעמען דיא בעלמעס פון דיא אויגען, זייא זאלין דער זעהען דעם שיין פון אמת, דאן וועט מען שוין מיטין פרייען ווילען (כלשון „אמלוך", שבני המדינה קבלוהו עליהם ברצונם

הטוב

אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי, יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ, אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר

מעשה אלפס

השובו לויפען דאווגען, *) אונ דאס זעלביגע קאנסטוג פאר שטיין וויא באלד „כי בחר ה' בציון" אונ אויך „כי יעקב בחר לו יה" וועט געוויס זיין „לא יטוש ה' את עמו", ער וועט זיין פאלק ישראל ניט פערלאזן, אז דיא אנטיסעמיטען זאלין זיא חלילה ניט פארלענדרין „ונחלתו" אונ זיין „נחלה" דאס איז ארץ ישראל „לא יעזוב" וועט ער ניט איבער לאזין אין פרעמדע הענד. מיר דארפען נור בעטן „והוא רחום" מיט זיין ערבארמונג זאל ער נעמען לייכטע מוחלען וויא צו נייגין אונזער האריץ צו דער תורה „ולא ישחית" ער זאל חלילה ניט מאכען קיין שטרייגע אפעראציאן וויא „קשה כהמן", „והרבה להשיב אפו", ווען אויך מען וועט דארפען שניידען דיא ווילד פלייש, זאל זיין וויא אציגעל כער פאטער, מיט'ן האנד שנייט ער אונ מיטן מויל בלאזט ער, פערלייכטערין דיא שמערצין, — „ה' הושיעה" ערבארמיגער גאט, העלף! בעט דוא וועסט ערשיינען בבחינת מלך (אם לא בחמה שפוכה אמלוך עלכם, יחזקאל כ' ל"ג), זילכטי אונז ענטפערין גלייך וויא מיר וועלין דיר רופין, עס זאל חלילה ניט זיין (אז יקראונני ולא אענה, ווייל ותפרעו כל עצתי כו', לא אבו לעצתי (משלי א' כה). זעהע אויבין (אין הודו) דעם משל פון קליינין קינד, פאטער! זאלסט אזו גוט זיין בעטין דעם רבי'ן ער זאל מיט מיר מיטלייד האבין:

בית ישראל

שטאט ציון זאל זיין צו אים איין זיצונג: כי דען יעקב האט גאט גיטאן אויס דער וויילין אונ דיא ישראל פאר איין געליבט פאלק: כי דען גאט וועט ניט פאר לאזין זיין פאלק אונ זיין ארב וועט ער ניט פאר לאזין: והוא אונ ער איז אדערבארמיגער ער טוט פאר געבין די זינד אונ וועט ניט פר דארבין, אונ ער מערט ווידר צו קערין זיין גרים צארין אונ ער טוט ניט דר וועקין זיין גאנצין צארין: יי גאט טוט העלפין, דער קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג.

ווען מיר רופין צוא אים:

אשרי וואול צו דיא וואס זיצין אין דיין הויז, דאס מיינט מען דאס בית הכנסת, נאך וועלין זייא דיך טאן לויבען אייביג: אשרי וואול צוא דעם פאלק וואס האט אזו פיל מצות, וואול דעם פאלק וואס גאט איז זיין גאט: תהלה דוד המלך האט גאט גלויבט, איך וועל דיך מיין גאט דער הויבין אונ וועל לויבען דיין נאמען אויף אייביג: בכל אלע טאג וועל איך דיך לובין אונ איך וועל דיך לויבין אויף אייביג: גדול גאט איז גאכפערט אונ איז זייער גילויבט.

*) דאס איז דיא כונה פון פייטן (פ' זכור) ואם כל המועדים יהיו בטלים ? דאס הייסט טאמער וועלין אויפשטיין פריצי בני עמנו, חכמים בעיניהם, אונ וועלין רעכענען מבטל צו זיין תורה ומצות אונ שבת ויו"ט, זאלין זייא ניט מאנצין אויפ'ן קאריק, אז זייא האבין שוין אויס גיהאט דיא תורה, אז זייא שטעלין שוין איאהרציים ליכט נאך איר, זייא זאלין וויסען אז „ימי הפורים לא נבטלים"!! עס איז דא אפורים מיט אגרויסען המן, אונ ער וועט זייא שוין גוט דער מאנען, אז זיי זיינען אידען, אונ דער וואס דער גליק פיר זייא איז, צוא פערבלייבען אידען.

לדור, ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר, כבוד הודך ודברי נפלאתיך, אשיחה: ועזוז נוראותיך, יאמרו וגדלתך, אספרנה: זכר רב טובך, יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום, יי ארך אפים, וגדל חסד: טוב יי, לכל ורחמיו, על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידיך, יברכוכה: כבוד מלכותך, יאמרו וגבורתך, ידברו: להודיע, לבני האדם, גבורתיו וכבוד, הדר מלכותו: מלכותך, מלכות כל עולמים, וממשלתך, בכל דור ודר: סומך יי, לכל הנפלים וזוקף, לכל הכפופים: עיני כל, אליך ישברו ואתה, נותן להם את אכלם בעתו: פותח, את ידך ומשביע, לכל חי רצון: צדיק יי,

בית ישראל

און צוא זיין גדולה איז ניט דא קיין פארשטונג: דור איין דור וועלן לובין דיינע מעשים צום אנדרין דור, און דיינע גבורות וועלין זייא זאגין: הדר דיין לויב פון דיין שיינעם כבוד און דיא רייד פון דיינע וואונדר וועל איך דר ציילין: ועזוז און דיינע שטארקע פארכטיגע ווערק וועלין דיא יודין זאגין, און דיין גדולה וועל איך דוד אויך דער ציילין: זכר זייא טוען ריידין און טוען דר מאנען דיין פיל גוטס וואס דוא טוסט און טוען זינגען דיין גירעכטיגקייט: חנון גאט איז איין דר בארמיגער און דער לייגערט זיין צארן און טוט גרויסע חסדים: טוב גאט איז גוט צו אלע, און אויף אלע זיינע ווערק איז זיינע רחמנות: יודוך פון אלע דיינע ווערק קומט אן צו דיר איין דאנק, און דיינע פרומע לויבין דיך: כבוד דעם כבוד פון דיין מלוכה טוען זיי זאגין, און דיינע גבורות טוען זייא ריידין: להודיע און זייער טעם איז צו מפרסם זיין גאטס גבורות צו דיא מענטשין, און דעם שיינעם כבוד פון זיין מלוכה: מלכותך דיין מלוכה איז אויף אלע עולמות און דיין גוועלטיקייט איז אויף אלע דורות: סומך גאט לעהנט אונטער צו אלע וואס פאלן, און אלע וואס זיינען איין געבויגין ביז דער ערד מאכט זיי גאט אויף שטעלין: עיני דיא אויגין פון אלע בשעפעניש טוען צו דיר האפין, און דוא גיסט זייער עסין ווארג אין דער צייט: פותח דו עפינסט דיין האנט און דו מאכסט אן זעטין איטליכן וואס האט אין זיך חיות

מעשה אלפס

פותח את ידך. ר' אלעזר בר אבינא (ברכות ד') פערזיכערט דעם וואס זאגט „אשרי" דריי מאל אטאג, אז ער איז אבן עוה"ב. פרעגין אנדערע, דאכט זיך יעדער איד איז קלאר אין אשרי, און פון דעסט וועגין איז אגרויסער ספק אויף אזך מענשין אויב זיי זיינען בני עוה"ב? מיר וועלין דאס פערענטפערין מיט אמשל, אגרויסער חולה אויף אברוסט פעלער איז גיפארין אין אויסלאנד צו אבארימטין פראפעסאר, דער פראפעסאר האט אים פעראָרדינט אזעלכע פראשקעס צו נעמען דריי מאל אטאג, און האט אים גיגעבין גוטע האפענונג, ווען ער וועט היטין ריכטיג צו נעמען אלע טאג, וועט ער מיט דער צייט פאלקאם גיזונד ווערין, דער חולה האט אויס גינומען דיא פראשקעס איין מאל און האט גילאזט מאכין דעם רעצעפט אצווייטין און אדריטין מאל, און שפירט קיינע בעסערונג, אה, וויא דיא וועלט איז גינארט (זאגט דער חולה צו זיין חבר), מען פארט קיין אויסלאנד צו דיא פראפעסארין, אם ענדע ווייסין זיי ניט מער פאר מיר, חאצע זיי זאגין צו הרים וגבעות. ווייז מיר אקארסט דעם פראשיק און וויא נעמסטו אים? (פרעגט זיין חבר), ער נעמט ארויס אפראשיק און מאכט צו רעכט אין אלעפיל וואסער און נעמט אריין אין מויל האלט אווייליע און נאכהער שפייט ער אויס אין גאנצין. דוא שוטה! (שרייט דער חבר),

בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ, בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ, אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר

מעשה אלפס

אַז דוּא פַארְשְׁטֵייסְט נִיט וויא צוּ נֶעמֶען אַפְּרָאשִׁיק, אִיז דֶער פְּרָאפֶעסָאר שׁוּלְדִיג? רְפוּאוֹת דַארְף מֶען אַרָאפּ שְׁלִינְגֶען, עֶס זָאל אַרַיין גֵיין אִין דִיא גִידֶערִים, אִין הַארְצִין, דַאן קֶען דָאס ווירְקֶען. דָאס גְלַייכֶען וֶוער עֶס זָאגְט „אַשְׁרֵי" וואוּר מִיט'ן מוֹיל קֶען ווֵינִיג ווירְקֶען, עֶס דַארְף זַיין „וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי" צוּלֵייגִין קָאפּ אוּנ הַארְץ עֶס זָאל פוּנַאנְדֶער גֵיין אִין אַלֶע גְלִידֶער, וֶועט עֶס גֶעווִיס ווירְקֶען, וויא דֶער גְרוֹיסֶער פְּרָאפֶעסָאר ר' אֶלְעָזָר פַארְזִיכֶערְט אוּנְז — דִיא גְמָרָא קְלֶערְט דָארְט'ן דֶעם טַעַם וואס אִיז גְרָאד אַשְׁרֵי? זָאל אִיךְ זָאגֶען, ווייל אִין אַשְׁרֵי גֵיעֶן דִיא פְּסוּקִים נָאכִין אַלֶף בֵּית? זָאל מֶען זָאגֶן אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ (אַכְט אַלֶף בֵּית'ן), אוּנ אוֹיבּ דָא אִיז דָא דֶער פָּסוּק פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, דִיא אֱמוּנָה אַז דֶער בּוֹרֵא עֶפִּינְט זַיין הַאנְד אוּנ שְׁפַּייזְט אַלֶעמֶען? קֶען מֶען דָאךְ זָאגֶן דֶעם מִזְמוֹר „הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב" דָארְט'ן שְׁטֵייט אוֹיךְ „נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר" דֶער בּוֹרֵא גִיט שְׁפַּייז אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִישׁ. אֶלָּא (קוּמְט אוֹיס דִיא גְמָרָא) ווייל אִין „אַשְׁרֵי" אִיז דָא בֵּיידֶע זַאכִין, עֶס אִיז מְסוּדָר נָאכִין א"ב, אוּנ דֶער שֶׁבַח אַז דֶער בּוֹרֵא אִיז מֵכִין מָזוֹן פִיר אַלֶע לֶעבֶּעדִיגֶע, הַכְּלָל „אַשְׁרֵי" אִיז אַטֵייעֶרֶער רֶעצֶעפְּט ווען מֶען נֶעמְט אִים אַלֶע טָאג אֵן מוֹיל אוּנ אִין הַארְצִין, דִיא ווירְקוּנְג פוּן אִים אִיז זֵייעֶר גְרוֹיס. עֶרְשְׁטֶענְס דֶער פָּסוּק „פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ" פְלַאנְצְט אַיין אִין הַארְצִין אֱמוּנָה וּבִטָּחוֹן, וואס דָאס אִיז דֶער יְסוֹד הַתּוֹרָה, דֶער וואס גְלוֹיבְּט אִין בּוֹרֵא עוֹלָם אוּנ פַארְזִיכֶערְט אוּנ פֶערְלָאזְט זִיךְ אוֹיף אִים, דֶער מֶענְשׁ אִיז גֶעווִיס מְקַיֵּים אַלֶע מִצְוֹת אֲפִילוּ וואס קָאסְט פִיל גֶעלְט, אוּנ מֶען אִיז זִיכֶער מִיט אִים, אַז עֶר וֶועט קַיין אוּנְרֶעכְט טָאן בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ, ווייל עֶר גְלוֹיבְּט, אַז אַלֵיין נֶעמְט מֶען נִיט, ווען דֶער רְצוֹן הַבּוֹרֵא אִיז נִיט דֶערְבַּיי, הֶעלְפְט קַיין הִשְׁתַּדְלוּת נִיט, עֶר וֶועט נוּר זֶעהֶען אַז דֶער בּוֹרֵא זָאל זַיין צוּפְרִידִין פוּן זַיינֶע מַעֲשִׂים, וויא דֶער פָּסוּק „פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ" לֶערִינְט אוּנְז, וֶוער עֶפִינְט דִיא הַאנְד פוּן בּוֹרֵא עוֹלָם אוּנ זֶעטִיגְט אַלֶע לֶעבֶּעדִיגֶע? נוּר דֶער „רְצוֹן הַבּוֹרֵא". צְווֵייטֶענְס דֶער סֵדֶר פוּן „אַלֶף בֵּית" לֶערִינְט אוּנְז, אַז אַיין עֶרְלִיכֶער אִיד, אַפִילוּ בִּטָּחוֹן, דַארְף אוֹיךְ זַיין מִיט אַסֵדֶר, בְּהַדְרָגָה, נִיט שְׁפְּרִינְגֶען אוֹיף'ן הֶעכֶערִין שְׁטַאפִּיל, אֵיידֶער מֶען אִיז אַרוֹיף אוֹיף'ן עֶרְשְׁטִין. לְמָשָׁל, עֶר וֶועט זִיךְ וועלִין מִתְדַבֵּק זַיין אִין דִיא מִדּוֹת פוּן הקב"ה וֶועט עֶר זִיךְ אָן חַאפֶּען גְלַייךְ אָן דִיא מִדָּה פוּן „וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד" קְרִיגֶען זִיךְ אוּנ רוֹדֵף'ן שְׁלֶעכְטֶע מֶענְשִׁין דָאס אִיז אוֹיךְ נִיט קַיין וֶועג, ווייל וֶוער ווייס, אַז דוּא מוּסְט דָאס זַיין, אָן אַשׁוּם פְּנִיָּה פוּן קִנְאָה, שִׂנְאָה, מִתְכַּבֵּד בִּקְלוֹן חֲבֵירוֹ? אַז דוּא וֶועסְט גֵיין בְּהַדְרָגָה, אָן הֵייבִּין פְרִיהֶער פוּן אַלֶף „אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד", לוֹבִּין שְׁטֶענְדִיג דֶעם בּוֹרֵא, נִיט בֵּיידִין ווֶעגִין קֵיינֶעם. „חַנּוּן וְרַחוּם ה'" זַיין גִינֶעדִיג, לַאנְגְמִיטְהִיג אוּנ טָאן פִיל חֶסֶד. „טוֹב ה' לַכֹּל" זַיין גוּט צוּ אַלֶעמֶען, „וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו" הָאבִּין אוֹיף אַרְשָׁע אוֹיךְ מִיטְלֵייד, בֶּעמִיהֶען זִיךְ אִים זָאגִין קְלוּגֶע מוּסָר אוּנְטֶער פִיר אוֹיגִין, פְלַייסְט וֶועסְטוּ קֶענֶען אוֹיף אִים וואס ווירְקֶען צוּ בֶּעסֶערִין אִים. „סוֹמֵךְ ה' לְכָל הַנּוֹפְלִים" דוּא וֶועסְט נָאךְ טָאן דִיא מִדּוֹת פוּן הקב"ה שְׁטִיצֶען גִיפַאלֶענֶע אוּנ אוֹיף שְׁטֶעלִין גִיבּוֹיגֶענֶע, דַאן וֶועסְטוּ קֶענֶען זִיךְ פַארְגְלֵייכִין צוּ אִים, אוֹיךְ אִין דִיא מִדָּה פוּן „וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד", ווייל דַאן וֶועט דַיין כַּוָּנָה זַיין רֵיין, נוּר לְקַיֵּים רְצוֹן הַבּוֹרֵא, לְבַעֵר הָרַע מִקֶּרֶב יִשְׂרָאֵל, וּלְהָבִיא עֲלֵיהֶם רוֹב טוֹבָה:

בית ישראל

נָאךְ זַיין רָצוֹן נָאךְ: צדיק גָאט אִיז אַיין צַדִיק אִין אַלֶע זַיינֶע וֶועגִין, אוּנ אִיז אַיין חָסִיד אִין אַלֶע זַיינֶע ווערְק: קרוב גָאט אִיז נָאהֶענְט צוּ אַלֶע זַיינֶע רוּפֶער, צוּ אַלֶע וואס רוּפֶען אִים מִיט אֱמֶת, דָאס הֵייסְט מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין: רצון דֶעם רָצוֹן פוּן זַיינֶע פָארְכְטִיגֶע טוּט גָאט, אוּנ זֵייעֶר גְשְׁרֵייא הֶערְט עֶר צוּ אוּנ הֶעלְפְט זֵייא: שומר גָאט הִיט אַלֶע זַיינֶע לִיבּ הָאבֶּער, אוּנ אַלֶע רְשָׁעִים פַר טִילִיגְט עֶר: תהלת מַיין מוֹיל טוּט רֵיידִין גָאטֶס לוֹיבּ

אונ

בנין ציון

רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, דִיא גְמָרָא (תַּעֲנִית כ"ה) דֶער צֵיילְט אַגֶעשִׁיכְטֶע פוּן גְרוֹיסֶען תַּנָּא ר' חֲנִינָא בֶּן דוֹסָא, וואס דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט אִיז וואר'ן גִישְׁפַּייזְט דוּרְךְ זַיין זְכוּת אוּנ עֶר אַלֵיין הָאט זִיךְ בֶּענוּגֶענְט מִיט „אַבּ הָרוּבִין" פוּן שַׁבָּת צוּ שַׁבָּת, אַז אַמָאל הָאט אִים זַיין פְרוֹיא דִיא צַדְקָנִיּוֹת גִיזָאגְט, בִּיז וויא לַאנְג ווֶעלִין מִיר אַזוֹי לֶעבִּין אִין צַעַר, דָאס הֵייסְט, צוּ זֶעהֶען, וויא עֶס אִיז דָא פִיל אָרֶעמֶע מֶענְשִׁין אוּנ מִיר קֶענֶען זֵייא נִיט הֶעלְפִין, דֶער הָאט חֲתוּנָה צוּ מַאכֶען דֶערְוַואקְסֶענֶע טֶעכְטֶער אוּנ הָאט נִיט מִיט וואס. דֶער וואלְט קֶענֶען פַאר דִינֶען

אין

פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נַפְשִׁי, אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ, בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם,

מעשה אלפס

הַלְלִי נַפְשִׁי, כָּל זְמַן דֶער מֶענְשׁ אִיז אָנְגִיטָאן אִין חוֹמֶר אִיז אִים שְׁוֶוער צוּ הָאבִּין הַשָּׂגָה (בֶּעגְרִיף) וָואס גָאט אִיז, נוּר פוּן זַיין נְשָׁמָה וָואס זִיא אִיז „אֱלוֹהַּ חֵלֶק מִמַּעַל" (וְויא אַפוּנְק פוּן אַ גְרוֹיסֶען פְלַאהם), קֶען עֶר עֶטְוָואס שְׁפִּירִין גָאטְהַייט, דִיא נְשָׁמָה זִיצְט דַאכְט זִיךְ בְּחַדְרֵי חֲדָרִים (אִין מוֹחַ) אוּנ קֵיינֶער זֶעהט אִיר נִיט, דָאךְ וֵויס זִיא וָואס עֶס טוּט זִיךְ אִין גַאנְצֶען קֶערְפֶּער, וֶוען מֶען גִיט זִיךְ אַ שְׁטָאךְ אִין קְלֵיינֶעם פִינְגֶער פוּן פוּס, גִיט מָאמֶענְט אַטֶעלֶעגְרַאן אִין מוֹחַ צוּ דִיא נְשָׁמָה, דָאס גְלַייכֶען, וֶוען אוֹיךְ השי"ת זִיצְט בְּחַדְרֵי חֲדָרִים אִין הֶעכְסְטֶען הִימֶל, אַז אֲפִילוּ מַלְאָכִים פְרֶעגִין אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ? פוּן דֶעסְט וֶועגִין אִיז „כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם", עֶר וֵויס וָואס אִימֶעטוּם טוּט זִיךְ, „אֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינָיו" עֶר אִיז דִיא נְשָׁמָה פוּן אַלֶע וֶועלְטִין וְויא מִיר זָאגִין „חֵי הָעוֹלָמִים" עֶר אִיז דִיא נְשָׁמָה, דֶער חִיּוּת פוּן אַלֶע עוֹלָמוֹת, דִיא נְשָׁמָה זִיצְט דַאכְט זִיךְ אוֹיף אַקְלֵיינֶעם פְלֶעק (דֶער מוֹחַ אִיז וְויא אַטֶעפַּח גְרוֹיס) פוּן דֶעסְט וֶועגִין נֶעמְט זִיא אַרַיין צוּ זִיךְ הוּנְדֶערְטֶער גְרוֹיסֶע אוּנ גְרָאבֶּע סְפָרִים, וָואס פַאר נֶעמֶען אַגַאנְצֶען בִּיבְּלִיאָטֶעק, וְויא עֶס גִיט גְרוֹיסֶע בַּעֲלֵי זִכָּרוֹן, וְויא נִיט לַאנְג ר' זֶעלְמֶעלֶע ווִילְנַא'ר (תַּלְמִיד הגר"א), וָואס אִיז קְלָאר גִיוֶועזְן אוֹיס וֵויינִיג צוּ זָאגִין גַאנְץ תַּנַ"ךְ מִיט אַלֶע תַּרְגּוּמִים, שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, ש"ס בַּבְלִי, ש"ס יְרוּשַׁלְמִי, רַמְבַּ"ם, אַרְבָּעָה טוּרִים, מִדְרָשִׁים, אוּנ וָואס נוּר אַסֵפֶר וֶועלְכֶען עֶר הָאט דוּרְךְ גִילֶערְנְט, וָואוּ טוּט זִיךְ דָאס אַהִין אִין קְלֵיינֶעם מוֹחַ? זֶעהט מֶען, אַז דִיא נְשָׁמָה אִיז לְמַעְלָה מִן הַמָּקוֹם וְהַזְּמַן, פַאר שְׁטֵייעֶן מִיר פוּן דֶעם כְּלָל שֶׁבֵּן אַז דֶער בּוֹרֵא אִיז לְמַעְלָה מִן הַמָּקוֹם, עֶר אִיז מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, דָאס זָאגְט דָוִד הַמֶּלֶךְ, מַיין זֶעלֶע! מַיין נְשָׁמָה, לוֹיבּ גָאט, הַיינוּ פוּן דִיר נְשָׁמָה מַיינֶע, קְרִיג אִיךְ עֶטְוָואס אַבֶּאגְרִיף וָואס גָאט אִיז, אוּנ אַז אִיךְ בֶּעטְרַאכְט דַיינֶע וואוּנְדֶער וֶוער אִיךְ פוּל מִיט יִרְאָה וְאַהֲבָה צוּא לוֹיבִּין דִיר גָאט, אוּנ זָאג מִיט גְרוֹיס הִתְלַהֲבוּת „אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׂבְרוֹ עַל ה' אֱלֹהָיו", גְלִיקְלִיךְ אִיז דֶער מֶענְשׁ וָואס פַאר טְרוֹיט זִיךְ אוּנ הָאפְט נוּר צוּא דִיר:

בית ישראל

אוּנ אַלֶע מֶענְטְשִׁין זָאלֶען אוֹיךְ לוֹיבֶּען זַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען אוֹיף אֵייבִּיג: ואנחנו אָבֶּער מִיר וָואס זַיינֶען אָנְגִבְּרֵייט צוּ תְּחִיַּת הַמֵּתִים אוּנ מְקַבֵּל צוּא זַיין טוֹבוֹת פוּן גָאט, וֶועלִין מִיר לוֹיבִּין גָאט פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג, אוּנ דְרוּם לוֹיבְּט גָאט אַלֶע צַייטִין:

הַלְלוּיָהּ אִיר אַלֶע לוֹיבְּט גָאט אוּנ דוּ מַיין נֶפֶשׁ לוֹיבּ אוֹיךְ גָאט: אהללה כָּל זְמַן אִיךְ וֶועל לֶעבִּין וֶועל אִיךְ גָאט לוֹיבֶּען מִיט מַיין מוֹיל אוּנ כָּל זְמַן אִיךְ וֶועל זַיין אוֹיף דֶער וֶועלְט וֶועל אִיךְ גָאט לוֹיבִּין מִיט אַיין כְּלִי זֶמֶר: אל אִיר זָאלְט קֵיין בִּטָּחוֹן נִיט הָאבִּין אוֹיף דִי הֶערִין אוּנ אוֹיף אַ מֶענְשִׁין וָואס עֶר הָאט נִיט אִין דִי הֶענְד צוּ הֶעלְפִין:

תצא

בנין ציון

אִין מַארְק, נוּר עֶר הָאט נִיט מִיט וָואס פַאנַאנְדֶער גֶעמֶען דִיא הֶענְט. דֶער הָאט קִינְדֶער וָואס מֶען דַארְף זַייא גֶעבִּי אִין חֵדֶר אוּנ הָאט נִיט מִיט וָואס, אַז זִיא וָואלְט גִיוֶועזְן אַגְבִּירְ'תִּ׳, וָואלְט זִיא אַלֶע אָרֶעמֶע, גֶעדְרִיקְטֶע אוֹיס גִיהָאלְפִין, אַלֶע הוּנְגֶערִיגֶע זַאט גִימַאכְט, הַכְּלָל זִיא וָואלְט טָאן חֶסֶד אוּנ חֶסֶד, ר' חֲנִינָא בֶּן דוֹסָא הָאט מִתְפַּלֵּל גִיוֶועזְן אוּנ מֶען הָאט אִים דֶערְלַאנְגְט מִן הַשָּׁמַיִם אַגָאלְדֶענֶע פוּס" דָאס הֵייסְט רַייכְקֵייט, אַז עֶר זָאל קֶענֶען שְׁטֶעלִין יֶעדֶער גִיפַאלֶענֶעם אוֹיף אַיין פוּס, עֶר הָאט אָנְגִיפַאנְגֶען טָאן חֶסֶד וְויא מֶען זָאגְט אִין דֶער לֵיינוּ אוּנ דֶער בְּרַיִיס. אֵיין מָאל זֶעהט עֶר אִין חָלוֹם, וְויא צַדִּיקִים זִיצִין אִין גַּן עֵדֶן אוּנ לֶעבִּין יֶעדֶערִין שְׁטֵייט אַטִּישְׁל פוּן דְרַייא פִיס, אוּנ עֶר מִיט זַיין פְרוֹיא זִיצֶען נוּר לֶעבִּין אַטִּישְׁל פוּן צְווייא פִיס, דָאס הֵייסְט מֶען הָאט אִים גִיוִויזֶען אַז עֶר הָאט אַטָּעוּת אִין פְּשַׁט, אַלֶע צַדִּיקִים הָאבִּין דֶעם זְכוּת פוּן תּוֹרָה, עֲבוֹדָה אוּנ גְּמִילוּת חֶסֶד, דָאס אִיז דְרַייא וִויכְטִיגֶע פִיס, הַגַם זֵיי זַיינֶען אָרֶעם אוּנ קֶענֶען אַלֵיין נִיט טָאן גְּמִילוּת חֶסֶד בְּמָמוֹנָם, אִיז אָבֶּער השי"ת דֶער קַאסִירֶער פוּן זֵייעֶר גְּמִילוּת חֶסֶד, דָאס הֵייסְט, מִיט זֵייעֶר זְכוּת שְׁפֵּייזְט עֶר אוּנ הֶעלְפְט טוֹיזֶענְדֶער מֶענְטְשֶׁען. אָבֶּער זֵייא וָואס הָאבִּין פֶערְלַאנְגְט אַלֵיין צוּ זַיין דִיא קַאסִירֶער פוּן זֵייעֶר גְּמִילוּת חֶסֶד

העלפין

שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ, יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא, אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ, עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת, לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט, לַעֲשׁוּקִים, נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ, מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ, פֹּקֵחַ עִוְרִים, יְיָ זוֹקֵף

מעשה אלפס

תצא רוחו • וואס זייט איר, מיין פריינד, אזוי שטארק פערקימערט? פרעגט ראובן ביי שמעון'ן • איך בין לא עליכם אנשרף, בין איך גיקומען צו מיינעם אריכין קרוב, אנדיב, זיך פערהעלפין, ער האט מיר צוגעזאגט זייער פריינדליך אונ פערשפראכין אויס צו קערעווען מיט איינינע הונדערטער, איך זאל זיך צוריק שטעלין אויף דיא פיס, דאס איז גיוועזן היינט צו פרישטיג, אין אווינד אז עס האט גיהאלטין ביין ערפילען זיין הבטחה, דערלאנגט ער מיר אצעהען רובילדיגען אונ זעגינד זיך מיט מיר, אונ אגוטין טאג • דארף מען ניט זיין ראסטראיעט? וואס וועל איך מאכין מיט צעהן רובל? דאס איז נור הוצאות אויף אהיים צו פארין • אונ איבערהויפט וואונדערט מיר, וויא ווערט דאס אין איין טאג אזא שינוי פון אנדיב אויף אקמצן? איך וועל אייך זאגין מיין פריינד (ענטפערט ראובן), דער מענש איז צוזאמענגעשטעלט פון פיר יסודות „אש, רוח, מים, עפר" פון יסוד הרוח קומט דער חאראקטער פון נדיבות, פון עפר קומט קמצנית • דער מענש מיט זיין בחירה, האט בכח אויפצוועקין וועלכין יסוד ער וויל (אז ער זאל הערשען ביי אים) • אין דער פריה האט זיך ערוועקט אין אים דער יסוד הרוח אונ אריבער געשטיגען דעם יסוד העפר, האט ער אייך פערשפראכען צו העלפין וויא אנדיב, פאר נאכט אבער האט זיך פערעלעגערט דער יסוד הרוח אונ ער האט זיך צוריק אומגעקערט צום יסוד העפר, איז ער גיווארין אקמצן

בית ישראל

תצא אז עס גייט ארויס זיין לעבעדיגער אטום קערט ער זיך אום צו זיין ערד, וואס ער איז גינומען פון איר אונ אין דעם דאזיגין טאג ווערין פארלארין אלע זיינע מחשבות: אשרי וואויל דעם מענשין וואס גאט פון יעקב אבינו איז אין זיין הילף אונ זיין בטחון איז אויף גאט: עושה וואס ער האט באשאפען הימיל אונ ערד דעם ים אונ אלץ וואס איז אין אים אונ אלץ וואס עס גיפינט זיך אויף דעם הימיל אונ אויף דער ערד אונ וואס ער היט זיין ווארהאפטיגע הבטחה אויף אייביג: עושה ער טוט איין משפט צו די וואס זיינען גירויבט גיווארין, ער גיט ברויט צו דיא הונגעריגע, גאט בינט אויף די וואס זיינען גבונדן אין תפיסה: יי גאט מאכט זעהנדיג

די

בנין ציון

העלפין גידריקטע, האבין זייא ניט ערפילט דעם עמוד גמלות חסד וויא גיהעריג איז, ווייל דער מענש זעהט נור פארין אויג, אבער קיין פנימיות ווייס ער ניט, איז פיל מאל טרעפט מען ניט, מען גיט וואו עס איז ניט שטארק אנגילייגט אונ פון דעם גאנץ נייטיגין ווייס מען ניט, יענער שעמט זיך צו בעטין • אויז גלייכער אז דער בורא איז דער גבאי אונ דער קאסיר, ער ווייס דיא נויט באדערפטיגע אונ אז ער העלפט יענעם מיט דעם זכות פון צדיק איז דאס חסד בתכלית השלמות • אז יא אזו, זאגט ער צוא זיין פרויא, דארף מען בעטין רחמים אז דער בורא זאל צו נעמען ביייא אונז דיא רייכקייט, זאל ער אליין זיין דער קאזנאציי, וועט ער וויסען בעסער וויא צוא פירין, האט ער יתפלל גיוועזן אונ מען האט צוריק צו גינומען זיין רייכקייט, דאס איז דיא כונה „רצון יראיו יעשה", דיא יראים, דיא גרויסע עליכע אידען, פאר

אקמצן

ווערט זיך אמאל אזאך, זייא שטעלט זיך פאר, אז זייא ווילין אויף טאן גדולית, וויא דא מיט ר' חנינא בן דוסא, ער פילט זייא השי"ת זייער רצון, נאכהער אז זייא זעהען זיך ארום, אז עס איז גאר אטעות, אונ שרייען צו גאט ער זאל צוריק צו נעמען, זאל בעסער זיין וויא פריער איז גיוועזן „ישמע ויושיעם" הערט גאט צו זייער תפלה אונ העלפט זייא אויס • דאס איז דיא כונה פון תנא (אין אבות פ"ו) אל תתאוה לשולחנם של מלכים ששולחנך גדול משולחנם, דאס הייסט דיר וועט זיך ווילין אריכען אקייזערליכען טיש בכדי דו זאלסט קענען געבין עסין פיל הונגעריגע אויף דיין טיש, זאג איך דיר אז דו האסט אטעות, ווייל פיל קענסטו געבין אויף דיין טיש? טויזינד צוויא טויזינד מענשין, אונ אין דעם וועט דורך פאלין אגרויסער טייל רמאים, אבער יעצט אז דר בורא שפייזט די וועלט אויף דיין טיש, די הא מיט דיין זכות, הט דס גאר קיין שיעור אונ קיין ערך ניט

כֹּפוּפִים יְיָ, אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ, שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים, יָתוֹם וְאַלְמָנָה, יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים, יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב, זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים, נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם, יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל, יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא, לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ, לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם, שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ, אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים, יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים, עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ, בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ, בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם, בְּעָבִים, הַמֵּכִין לָאָרֶץ, מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים, חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס, יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי

בית ישראל

די בלינדע, גאט שטעלט אויף די וואס זיינען איינגעבויגן, גאט היט די צדיקים: יי גאט היט דיא גרים, דעם יתום מיט דיא אלמנה טוט גאט שטארקן אונ דעם וועג פון דיא רשעים פארקרימט ער: ימלוך דיין גאט וואס רועט אין ציון וועט קעניגען אויף אייביג, דרום איר אלע לויבט גאט:

הללויה לויבט צו גאט ווארום ער איז גוט, לויבט צו אונזער גאט ווייל ער איז זיס, דרום איז צו אים שיין איין לויב: בונה לעתיד לבא וועט גאט בויען די שטאט ירושלים, די יודין וואס זיינען פארשטויסן ביז עק וועלט וועט ער זייא איין זאמלען קיין ירושלים: הרופא צוא דיא וואס האבן איין צו בראכין הארץ היילט זייא גאט, אונ היילט אזו ווי מיט איין פלאסטער זייער זארג: מונה ער ציילט מיט איין צאל די שטערין, אונ צו אלע רופט ער מיט איין נאמען וואס איז שיין צוא איטליכן: גדול אונזער האר גאט איז גאכפערט אונ האט איין גרויסין כח, אונ צו דיא זאכין וואס אין זיי איז פאר האנדין פאר שטאנד וואס געפינען זיך ביי גאט, איז צו זייא ניט דא קיין צאל מחמת פילקייט: מעודד גאט שטארקט די צדיקים. אונ די רשעים איז ער משפיל ביז דער ערד: ענו הייבט אויף אייער קול מיט לויב צו גאט, אונ לויבט צו אונזער גאט מיט איין הארף: המכסה ער באדעקט דיא הימיל מיט וואלקען אונ ברייט אן צוא דער ערד רעגין, אונ מאכט שפראצין אויף דיא בערג גראז: נותן די גראז פון די בערג גיט ער עסין צו די

מעשה אלפס

אקמצן. דאס זאגט דוד המלך "אל תבטחו בנדיבים", איר זאלט נים האפין אויף דיא נדיבות פון א מענשין, וואס ער האט איך צו גיזאגט הרים וגבעות, ווייל עס קען טרעפין "תצא רוחו" עס זאל ארויס פליהען דיא נדיבות וואס קומט פון יסוד הרוח "ישוב לאדמתו" אונ זיך ווידער קערין צו קמצנות וואס קומט פון יסוד העפר והאדמה, דאן איז "ביום ההוא" אם גופא אין זעלבינגען טאג "אבדו עשתונותיו" פארלירט זיך זיינע טרייע גידאנקען. "אשרי שאל יעקב בעזרו" וואהל איז אבער דעם וואס דער גאט יעקב'ס איז אים צו הילף, אונ ווען פארדינט דער מענש אז גאט זאל אים זיין צו הילף? ווען זיין האפענונג איז צו אים "השומר אמת לעולם" גאטעס טרייהייט איז אויף עוויג:

בנין ציון

לבני עורב אשר יקראו, אונזערע חכמים ערציילען, קיין שפייז, וויא אנדערע פייגעלאך שפייזען זייערע אז דער עורב איז איין אכזר אויף זיינע קליינע קינדער, שרייען זייא צום בורא אונ ער שיקט זייא קינדער, ער ווארפט זייא אוועק אונ ברענגט זייא נים צו: פליגעלאך וואס זייא פיקען אויף אונ אזו האדעוועט

זייא

הָאִישׁ, יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ, אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים, לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם, אֶת יְיָ הַלְלִי, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק, בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ, בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ, שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ, אָרֶץ עַד מְהֵרָה, יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג, כַּצָּמֶר כְּפוֹר, כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ, קַרְחוֹ, כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ, מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ

בנין ציון

זייא זיך אויס אויף דעם עוויגענס קעסט, דאס איז אלערגינג פארין מענשין, ער זאל ניט מיינען אז זיין העלדינשאפט, זיינע גיזונטע פיס, אדער זיין פערדיל וואס לויפט פון זיינס וועגין, היינו רייכע עלטערען אדער אקאפיטאל וואס ארבעט פאר אים, דאס איז זיין נאט וואס שפייזט אים, אונ דעם וואס פעלט בייידע זאכען וועט נים עקסעסטירען, אויב אזוי, דארף דאך דער מין עורב אויך נים עקסעסטירען, ווייל ער האט נים קיין אייגענע קרעפטין, פליהען זוכען שפייז, אונ נים קיין עלטערין וואס זארגין פאר זייא, אונ דיא פראקטיקע ווייזט אז דער מין עורב עקסעסטירט אויך וויא אלע עופות, ווייל זייא האדעווען זיך אויף דעם בורא'ס קעסט, מיט דעם זיינען דיא בני עורב מפורסם (קריאה תגא גם לשון פרכום כמו ויקרא שם אברם בשם ה') אויף דער וועלט, דגא מענטש זעהע! אז „לא בגבורת הסוס יחפץ" נים דאס וואס יענער האט אשטארקין פערדיל (רייכע עלטערין אדער אקאפיטאל וואס ארבייט פאר אים) דאס ברייננגט אים שפייז „לא בשוקי האיש ירצה" נים דאס וואס יענער האט גיזונטע פיס אונ קען ארום לויפין אין אלע לעכער דאס נים אים פרנסה, ניין גאר לא מיט אגרויסען א, מיר זייגען עדות אז נים דאס איז דיא סבה פון פרנסה והראיה מיר האבין ביידע זאכען ניט אונ מיר לעבין אוך, וואס דען פערלאנגט גאט? רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו, דער עוויגער באוויליגט דיא גאטס פארכטיגע, וואס היטען זיך אויס קיינעס ניט טאן קיין עולה, קובע זיין עתים לתורה, האנדלען ערליך אונ האפין צו זיין גנאדע וואס ער איז „משביע לכל חי רצון" וועט ער זייא צו שיקען זייער מעסטעלע מן בכבוד פון זיין ליבע האנד (ועיין מעשה אלפס ופרי הגפן כדר נח פרק „אמונה ובטחון" באריכות):

בית ישראל

די בהמות, אונ צו דיא קינדער פון די ראבין וואס רופין אונ שרייען צוא גאט מחמת הונגער גיט ער זיי עסין: לא גאט באגערט ניט אין דעם וואס האט אבטחון אז דיא גבורה פון דעם פערד זאל אים העלפין אין דר מלחמה, אונ גאט באגערט ניט אין דעם מענטשין וואס האט אבטחון אויף זיינע שטארקע פיס: רוצה גאט באגערט נאר אין זיינע פארכטיגע, די וואס האפין צו זיין גינאד: שבחי איר זיצער פון ירושלים לויבט גאט, אונ איר זיצער פון ציון לויבט אייער גאט: כי ווארום ער האט גשטארקט די ריגלען פון דיינע טויערין אונ עס וועט שוין מער ניט חרוב ווערין דיא שטאט ירושלים, אונ האט דיך גבענטשט אז דוא זאלסט האבין פיל קינדער: השם אונ אין דיין גבול האט ער גיגעבין שלום, אונ מיט דר בעסטער ווייץ האט ער דיך גמאכט זאט: השולח דר רעגין וואס ער קומט דורך גאטס זאג שיקט ער אויף דער ערד, אונ דער רעגין לויפט אין דער גיך צוא טאן גאטס שליחות: הנותן ער איז דר וואס גיט [illegible] אויף דער וועלט וואס איז ווייס [illegible] כפור דאס איז אזוי אמין שנייא וואס [illegible] ווינטער אין דער פריא מאכט ער פאר שפרייטין אים אויף דער ערד אזו וויא אש: משליך גאט ווארפט זיין אייז וויא שטיקער, דאס איז וואס דיא וואסער ווערט פאר פרארין אונ דער נאך מאכט מען פון זייא שטיקער, אז מען זאל זיך ניט אן טאן אין ווארימע קליידער ווער וואלט גקאנט באשטיין פאר זיין קעלט: ישלח אונ אז ער שיקט זיין רעגין אדער זיין היץ מאכט ער צו גיין דעם שנייא מיט דעם אייז, אונ אז ער מאכט ווייען מיט זיין ווינט טוט פון דעם אייז רינען וואסער: מגיד לויבט גאט

ווארום

יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם, יַשֵּׁב רוּחוֹ, יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו, לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו, לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן, לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם, הַלְלוּיָהּ: הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת יְיָ, מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ, בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ, כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ, שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ, כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ, שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם, אֲשֶׁר, מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה, וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד, לְעוֹלָם חָק נָתַן, וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ, מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים, וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה, עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי, וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל

בית ישראל

וואָרום ער האָט געזאָגט זיין תורה צו דיא יודין וואָס זייגען ארויס געקומען פון יעקב, זייגע געזעצין אונ זייגע משפטים האָט ער געזאָגט צו די ישראל: לא אונ אזו האָט ער ניט געטאָן צו קיין שום פאָלק צו געבין זיי דיא תורה, אונ קיין משפטים האָט ער זיי ניט געמאכט וויסען דרום לויבט גאָט: הללויה לויבט גאָט אז פון דעם הימיל זאָל מען הערין דאס קול אונ. לויבט אים אויף דיא הימלען: הללוהו לויבט אים אַלע זיינע מלאָכים דאס זייגען דיא גלגלים מיט דיא מזלות הללוהו דיא זון מיט דער לבנה געהערט איר צו לויבין גאָט אונ איר שטערין וואָס איר לייכט אויף דער וועלט לויבט צוא גאָט: הללוהו איר אויבערשטע הימלען אונ די וואַסער וואָס איז אויף דעם הימל זאָלט איר אַלע לויבין גאָט, וואָרום ער האָט געבאָטין אַז זייא זאָלין בשאפין ווערין זייגען זייא בשאפין געוואָרין: ויעמידם אונ ער האָט זיי געשטעלט אַז זייא זאָלין אַיין קיום האָבין אויף אייביג אונ האָט געגעבין אַיין חוק ווען איטליכער זאָל משמש זיין אונ זאָלן ניט איבער פאָרין דעם חוק: הללו אונ פון דער ערד זאָל מען לויבין גאָט, שלאַנגען אונ אַלע וואָס רוען אין דיא אפּ גרונטין, פייער אונ האָגיל שנייא אונ דר רויך וואָס גייט פון דער ערד אונ דער שטורעם

מעשה אלפס

מגיד דבריו ליעקב, פון דיא סגולות פון דער תורה איז, לבד וואָס זיא לערינט אונז די מצות פון דעם בורא, ווירקט זיא אויך זייער אויפן מקטער אים אויס צו איידלין, זיא מאכט פערשטיינערטע הערצער ווייך וויא פוטער, פערפראָרענע געפיהלין, צערשמעלצט זי (מיט איר זון שיין) וויא וואַסער, אונ פיר דעם וואָס פאַר שטייט עס נים מיט שלל דעם דוד המלך אַבייספיל פון די נאמור, מיר זעהען ווינטער צייט ווערין אַלע פעלדער אונ וועלדער באדעקט מיט אַווייסע דעקע (דער שניי), „משליך קרחו" ער שלידערט שטאַרקער אייז, אַז עס איז אונמעגליך בעשטיין פון קעלט. אונ פאַר דיא כורצזיכטיגע אויג ווייזט אויס אַז דיא גאַנצע נאַטור איז אָגעשטאָרבין, אונ קיין מייסטער קען איר נים לעבעדיג מאַכין, זעהען מיר נאָכהער אַז דער גרויסער וועלט מייסטער, „ישלח דברו וימסם" שיקט זיין בעפעהל אונ מאַכט צו שמעלצין דעם אייז „ישב רוחו יזלו מים" ער לאָזט וויהען זיין ווינד אונ עס פליסען שוין וואַסער פון דיא אייז אונ שניי. איז אַזוי וויא זיין בעפעהל ווירקט אויף דיא נאַטור איר ווייך אונ וואַרים צו מאַכין, אַזוי ווירקט דיא תורה וואָס זיא איז אויך דער בעפעהל פון בורא ב"ה אויף דיא פערפראָרענע הארץ פון מענשען צו מאַכין איר וואַרים, צו אַלע ווייכטיגע זאַכין:

בְּהֵמָה וְכׇל רֶמֶשׂ, וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכׇל לְאֻמִּים שָׂרִים, וְכׇל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים, וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים, עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ הוֹדוֹ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכׇל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לַייָ, שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ, בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל, בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן, יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ, בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר, יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ, בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים, בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים, בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ. עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל, בִּגְרוֹנָם

מעשה אלפם

לבני ישראל עם קרובו. דער שטייגער פון אמענשי איז, אז ער האט אקרוב אבייכען, איז ער זיך מתיחס מים אים „יענער גביר איז מיינער אקרוב", ווען אבער ער האט אקרוב אגימיינעם מאן, לייקענט ער זיך אב פון אים. אבער מדת הקב"ה איז נים אזוי, אידין זיינען גיווען אין מצרים ארים אונ שפל אונ השי"ת איז זיך מתיחס מים זייא „לבני ישראל עם קרובו", די קינדער ישראל'ס זיינען מיינע קרובים, דארף זיך דער מענש לערנען מדת ענוה פון השי"ת אונ זיך מתקרב זיין צו אגימיינעם קרוב, בעטין אים צו זיך אויף אשמחה אונ גיין צום גימיינעם מאן אויף אשמחה:

בית ישראל

ווינט וואס טוט אזו וויא גאט הייסט אים טאן: ההרים דיא הויכע מיט דיא נידעריגע בערג, אונ דיא בוימער וואס וואקסין פירות אויף זייא, אונ אלע טענען בוימער: החיה אונ גרויסע חיות מיט אלע בהמות קליינע חיות אונ עופות וואס האבן פליגל: מלכי איר מלכים פון דער וועלט אונ אלע פעלקער, איר הארין אונ אלע ריכטער פון דר וועלט: בחורים די בחורים מיט דיא בתולות די אלטע מיט די יונגע: יהללו זאלט איר אלע לויבן גאטס נאמן ווארום נאר זיין נאמען אליין איז שטארק זיין שיינקייט ווערט גיזעהן אויף דעם הימיל אונ אויף דער ערד: וירם אונ ער דער הויבט איין גיוועלטיקייט צו זיין פאלק אונ ער מערט איין לויב צו אלע זיינע פרומע פון דיא ישראל וואס זייא זיינען זיין נאהינט פאלק דרום לויבט גאט:

הללויה זינגט צו גאט איין נאייע גיזאנג זיין לויב זאל דער ציילט ווערין אין דער איין זאמלונג פון דיא פרומע: ישמח די יודין זאלין זיך פרייען מיט זייער באשעפער, אונ דיא קינדער פון ציון זאלין זיך פרייען מיט זייער מלכות, לויבט זיין נאמן מיט טאנצין, מיט איין פויק אונ מיט אפידיל זאלט איר אים לויבין: כי אז גאט האט באוויליגט אין זיין פאלק אונ האט בשיינט דיא גוטע מיט הילף: יעלזו די פרומע וועלן זיך פרייען מיט דעם כבוד וואס זיי וועלן האבן, אונ זיי וועלן זינגען

בנין ציון

יעלזו חסידים בכבוד. דיא פרומע לייט, די חסידי עליון וועלין זיך פרייען מים נאמעס עהרע וואס וועט שיינען אויף זייא „ירננו על משכבותם", זיי וועלין לויב זינגען אויף אויף זייער גילעגער, דאס הייסט דער חסיד עליון וואס זיינע גידאנקען זיינען שטענדיג דבוק צום בורא ב"ה, בייא זיין לעבין, איז בעת ער לעבט אויס זיינע יאהרין שטארבט ער א מיתת נשיקה, זיין נשמת באהעפט זיך צום בורא ב"ה אזוי וויא אליכט צום פלאהם, אונ זינגט לויב גיזאנג צוא גאט ב"ה אויך ליגענדיג אין זיין קבר:

וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת, בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת, נְקָמָה, בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת, בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם, בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם, בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם, מִשְׁפָּט כָּתוּב. הָדָר הוּא, לְכָל חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל, בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ, בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ, בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ, כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ, בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ, בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ, בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ, בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ, בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ, בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:
כֹּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

בית ישראל

אז זיי וועלין זיין בארוט: רוממות מיט זייער האלז וועלן זיי דער ציילן גאטס גרויסקייט, אונ דורך דעם וועלן זיי זיך שטארקן אויף זייערע פיינט גלייך וויא זייא האלטין אין זייערע הענד שווערדין וואס זיינען גשארפט פון צווייא זייטין: לעשות צו טאן אנקמה אין דיא עובדי כוכבים אונ איין שטראף אין די עובדי כוכבים: לאסור צו בינדן זייערע הארן אונ זייערע שררות פון דיא עובדי כוכבים מיט אייזערנע קייטין: לעשות צוא טאן אין זייא דאס משפט וואס שטייט אין פסוק אונ דער משפט וועט זיין שיין צוא אלע זיינע חסידים דרום לויבט גאט:

הללויה לויבט גאט אויף זיין הייליג ארט, לויבט אים אויף זיין שטארקין הימיל מיט זיין גבורה, אזו ווי זיין גדולה איז גרויס, מיט איין קול פון איין שופר אונ מיט איין פידיל אונ מיט איין הארף, מיט איין פויק אונ מיט טאנצען, מיט פיל מיני כלי זמר אונ מיט ארגלן אונ מיט צווייא מעשענע כלים וואס זיי מאכין הערין איין קול, מיט טרומייטין: כל לויבט גאט אונ זאגט אז איטליכער וואס האט אין זיך איין נשמה זאל לויבין גאט:

מעשה אלפס

כל הנשמה תהלל יה, דער פסוק איז גירעכינט (אין כוף פרק שירה) פאר דיא שירה פון דיא חולדה (קראט). צו פאר שטיין דיא שייכות פון דיא „חולדה" צו דעם פסוק, וועלין מיר דא באשרייבין איר נאטור אונ דאס וועט זיין אקלוגער מוסר, אונזערע חכמים זאגין אויפ'ן פסוק „האזינו כל יושבי חלד" ווארום רופט ער די יבשה וואס מענשין באזיצין, מיט דעם נאמען „חלד"? ווייל אלע ברואים פון יבשה זיינען אויך אין ים, לבד דיא „חולדה" איז אין ים ניטא, איז פארלייפיג שווער, האט דען דעם בורא אוים גיפעלט מאטריאל צו בעשאפין אים חולדה אויך? דאס ווערט ערקלערט מיטן צווייטין מאמר חז"ל וואס זאגט אז דיא נאטור פון דיא חולדה איז „גוררת ומנחת ואינה יודעת למי מנחת" איר גאנצין לעבין גראבט זיא אין דרערד, שלעפט אונ קלייבט צוזאמען אונ ווייס ניט פאר וועמען זיא קלייבט? אזוי איז דער נארישער מענש, ער האבט אונ שלעפט אונ ווייס ניט פאר וועמען, אין מיטין שטארבט ער אוועק אונ זיין פראצע קלייבט פאר פרעמדע אונ מאנכע מאל פאר זיינע שונאים, — אויך זאגין אונזערע חכמים, אז דיא וועלט איז גיגליכען צוא יבשה אונ יענע וועלט צום ים, אז מען גרייט אן אויף דער יבשה האט מען אויפן ים, ערסט פארשטייען מיר דעם קלוגין וואונק וואס דער בורא האט אונז גיגעבין מיט דעם וואס ער האט ניט באשאפין קיין חולדה אין ים, צו לערנען אונז, אז די פארבלענדעניש פון מענשין וואס ער האבט אונ שלעפט זיין גאנצען לעבין אונ גיט זיך נים אב קיין חשבון פאר וועמען ער האבט, אונ פארגינט זיך ניט קיין צייט צוא דאווענען, צוא קובע זיין עתים לתורה, נור דעם גאנצען לעבין שלעפט ער אונ באהאלט וויא דיא חולדה, דיא פארבלענדעניש איז נור אויף דער יבשה, דאס הייסט כל זמן דיא אויגין איז אפין, אבער וויא נור ער מאכט צוא דיא אויגען אונ שטעלט אריבער אין פוס אויפ'ן ים, דאס הייסט אויף יענע וועלט, ווערט פארשוואונדין דיא חולדה, דא עפינט ער אויף זיינע אויגען

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן, שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

מעשה אלפס

אויגען און זעט וויא בלינד און נאריש ער איז געוועזן זיין גאנצען לעבען, און דאן באקומט ער אגוואלדיגע תשוקה, אז מען זאל אים ערלויבען גיין צוריק אהיים וואלט ער אוועק געווארפען אלע נארישע זאכען און עוסק זיין נור בתורה ובמעשים טובים דעם גאנצען לעבען. עס איז אבער פארפאלען, צו שפעט זיך ארום גיזעהען, אז מען גרייט ניט אן ערב שבת, האט מען ניט אויף שבת. דאס זאגען אונז דיא חכמים דעם מוסר פון דיא תולדה, דיא תולדה זאגט, זעהע זיך ארום, דוא מענש! וואס דוא ביסט פארבלענדעט מיט דיין תרקמור, אויס צוא ברענגען דיין גאנצען לעבען אין הבל'ניש און שלעפין און ווייסט אליין ניט פאר וועמען? זעהע, אז דוא וועסט נור אוועק שטעלין איין פוס אויפ'ן ים איז אויס „תולדה"

בית ישראל

בָּרוּךְ גילויבט איז גאט אייביג: ברוך גלויבט איז גאט וואס ער האט גמאכט רוען זיין שכינה אין ציון און רועט אין ירושלים דרום לויבט גאט: ברוך גלויבט איז דער שטארקר גאט דער גאט פון דיא ישראל ער טוט אליין וואונדער צו די ישראל אלע צייט: וברוך און גלויבט איז זיין געהרטער נאמען אויף אייביג און עס זאל דער פילט ווערן די גאנצע וועלט מיט זיין כבוד. אמן ואמן:

דוא ווערסט עפענען דיא אויגען און זיך ארום קוקען וויא אונגליקליך דוא ביסט, און יענער צער און עגמת נפש וועט דיר ערגער זיין פון אלע יסורי גיהנם, אלא „כל הנשמה" כל זמן דיא נשמה שטייט אין דיר, עפין אויף דיא אויגען און לויב גאט, און דאנק אים אויף יעדער אטהעם, פיר יעדער רגע וואס דוא לעבסט, וואס דאן איז דער גרויסער וועלט יריד פאר דיר אפין, דוא קענסט האנדלען דיא טייערסטע סחורה (יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי העוה"ב). און דעם איבער חזרין דעם פסוק „כל הנשמה" אצווייטען מאל איז מרמז אויף נאך אוויכטיגע זאך, אז עס וועט קומען אצווייטע צייט וואס דער גוף מיט דיא נשמה צוא זאמען וועלין לויבען גאט, דאס איז נאך תחיית המתים, איז אויב יעצט בעת דיא נשמה איז מיטין גוף זייגען זייא עובדי השם, וועלין זייא דאן אויך לויבען גאט מיט גרויס פערגעניגען וואס קיין פערער איז ניט אומשטאנד אויס צו שרייבען. ווען אבער חלילה יעצט פארברייננט דער מענש אין נארישקיים, און שטארבט אן תשובה, ווען ער דאן אויך וועט זעהן נחת האבין, דיא אויגען וועלין אים ארויס פון קנאה, פון דעם גרויסען און אמת'ן תענוג פון דיא צדיקים, און ער וועט זיך ניט קענען העלפין, דרום איז „כל הנשמה" כל זמן דיא ל כמעלע ליכט, זעהע צוא לויבען גאט. עיין מעשה אלפס (חלק א' צד 61 בהערה) בשם רבינו ר' ישראל סלאנטר זצ"ל:

בנין ציון

אמן ואמן. אין ווילנער גאון'ס צייט וואר אגעפליכער מאן מו"ה ר' ליב חסיד, זיינע הייליגקיים און פרישות וחסידות איז גאר ניט אויס צו שרייבען, דער גאון ז"ל פלעגט זאגין, אז דער ר' ליב איז אנשמה אן אגוף, דיזער ר' ליב איז גיוועזן אגרויסער אביון און אבעל מכופל, און מחמת זיין גרוים צדקות האט ער ביי קיינעם נאר ניטש גינומען און איז זיך אויס גיקומען בצמצום, נור בעת ער האט באדארפט אויס געבין אפאכמער איז ביא אים ניהטען אגישטעלטער פרייז, פיר הונדערט גילדין אויף נדן מיט הוצאות און מער נים, פלעגט ער ארויס ת'ארין צוא זיינע רייכע קרובים און וויא דיא פאמיליע פלעגין נאר דער הערין אז ער פארט, פלעגין אים שוין דיא גבירים ארויס פארין אנטקעגין און יעדער האט זיך גיתיילט וואס פריער אויס חאפין דיא מצוה, מהנה זיין אים מיט דיא פיר הונדערט גילדין, און וועער עס האט זיך מקדים גיוועזן דער האט זוכה גיוועזן דיא מצוה, איין מאל זאגט ער צוא זיין ווייב ער דארף מאכין אריזע, האט זיא אים גיבראכט זיין שטענדיגין בעל עגלה וואס ער פלעגט ע"פ רוב מיט אים פארין און איז אוועק גיפארין. פרייטיג פאר האלבין טאג איז ער גיקומען אין ווילקאמיר און

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ, לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אָבִינוּ, מֵעוֹלָם, וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד, מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל, וּבְיָדְךָ, כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ, לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק, לַכֹּל: וְעַתָּה

בית ישראל

וַיְבָרֶךְ דָּוִד האט געלויבט גאט פאר די אויגן פון כל ישראל און דוד זאגט געלויבט ביסט דו גאט פון ישראל אונזער פאטער, פון אייביג אן און ביז אייביג. צו דיר גאט איז אלע גרויסקייט און שטארקייט, די אייביגקייט און די שיינהייט איז צו דיר. צו דיר גאט איז אלץ וואס אויפן הימל און אויף דער ערד, צו דיר גאט איז די קיניגרייך איבער אלע מלכים און דו ביסט דער הייבען איבער אלע עלצטע. און אלע רייכקייט און אלע כבוד פון מענטשן איז אלץ פון דיר גאט, און דו טוסט געוועלטיגן איבער אלץ

בנין ציון

זיך דארטין אב געשטעלט אויף שבת, ער איז געקומען פון מרחץ און האט אן געטאן בגדי לבן לכבוד שבת און איז געגאנגען אין שיל נאך האלבן טאג, דערנאך מאל איז אין וואלקאמיר געוועזן רב דער גרויסער גאון וצדיק ר' רפאל האמבורגער, אישיבה בחור זעהט אז א מענטש גיים אן געטאן אין בגדי לבן גיים אין שוהל אזוי פריא זומער זייגער אינס) איז אים אגרויסער חידוש געוועזן, איז ער אים נאך געגאנגען ביז אין שוהל, דער חסיד ר' ליב האט אן געהייבען צו זאגן לאנגזאם שיר השירים מיט קדושה וטהרה און גרויס התלהבות אז דער בחור איז אויסער זיך געווארין פון זיסקייט און געשמאקייט, עס איז אויף אים איין געטליכע פארכט געפאלען, ער האט זיך קיין עצה ניט געקענט געבין. גיין אן זאגן דעם רבין און די חברים זאלעוועט ער אוועק צו ווארפען אויף אוויילע אזא המלשין פארטענגען. ניט גיין איז דאס ניט קיין דרך ארץ, צו פאר מיידין אזא פארגניגען פון רבין און פון די חברים. געשווינד וויא אפויגיל איז ער אריין געפלויגין אין דער ישיבה און זאגט „ליבע ברידער איר ווילט זעהן אגליקליכע לעבין און פארזוכין עטוואס דעם געשמאק פון עולם הבא קומט מיט מיר, וועט איר זעהן", זייא זיינן מיט אים מיט געגאנגען אין שוהל און אוועק געשטעלט זיך פון ווייטין, עס איז זייא ממש ארוים דיא נשמה פון זיסקייט און פון דעם צדיקס היילגקייט. מיר כוונן און רעכט (רגזט זיך אב איינער), מיט דעם וואס מיר געבען ניט קיין ידיעה אונזער רבין, זייא האבין געווארפין גורל צוו שטעהן זיך איז ארויס דער גורל אויף איינעם ער זאל גיין אידיעה געבין דעם רבין. דער ר' רפאל האמבורגער האט פאר שטאנען אז דא איז ניט קיין פשוטע זאך. זיינע תלמידים ווילין אים ניט מטריח זיין אומזיסט. איז ער מיט זייא מיט געגאנגען אין שוהל, וויא ער האט דער הערט זיין שיר השירים. זאגט ער צוא דיא תלמידים „קינדער! דאס איז ניט קיין מענטשן געזאנג נאר ענגעל געזאנג. דא שטייט פאר אונז אמלאך אין דיא געשטאלט פון אמענטשין. קורץ דער פון דער צדיק זאגט זיך שיר השירים און זייא שטייען אלע פון ווייטען פארטיפט אין דיא געשמאקייט ביז תאגע דער עולם איז צוא זאמען געקומען מנחה דאווענען, האט אים איינער דער קאנט, זאגט ער רבותי, איר ווייסט ווער דאס איז? דאס איז דער גרויסער ר' ליב חסיד פון טעלז, מן הסתם פארט ער וועגין אמאכטער

מעשה אלפס

לְךָ ה' הַגְּדֻלָּה. אגעוויסער מענש, וואס צייטען ווייס פלעגט אים אן חאפין אשפאזמע און דאן איז ער געוועזן געפערליך, האט אים אפראפעסאר פארארדינט פראפינס, אז בעת עס האפט אים אן זאל ער דאס איין נעמען וועט אים אב לאזין, און וויל ער איז ניט איבער איין מינוט פון דיא געפאר, אלזא האט אים דער

חתונה

פראפעסאר פאר זאגט צו טראגין דיא מידיצין שטענדיג מיט זיך, פיליבט חאפט אים אן אין נאס זאל ער האבין גרייט דיא מידיצין, דאס זעלבע זאגט דוד המלך „בלבי צפנתי אמרתך" איך האלט שטענדיג די גאטליכע מידיצין אין הארצין „למען לא אחטא לך" פיליכט חאפט מיר אן דיא זינדיגע שפאזמע. דיא הויפט שפאזמע איז דיא

אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנַחְנוּ, לָךְ וּמְהַלְלִים, לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ, לְבַדֶּךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ, וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים, וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה, מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם,

בנין ציון

חֲ־גָּה מַאכִין • אוּנ הָאט דֶעם רַב ר' רפאל דֶער צֵיילְט ־ ־ ב מִנְהָג פוּן דֶעם ר' ליב חסיד • שַׁבָּת צוּא נַאכְט אִיז ־ ־ ו אִים אַרַיין הַגָּאוֹן ר' רפאל אוּנ זָאגְט אִים „רַבֵּינוּ, ־ ־ פֶּערְלַאנְג אִיז שׁוֹין עֶרְפִילְט". פוּן וַואנֶען וֵוייסְט ־ ־ וָואס מִין פֶּערְלַאנְג אִיז? פְרֶעגְט החסיד ר' ליב. ־ ־ ־ ־ פֶערְט אִים הרב ר' רפאל מִיר רֶעכֶענֶען אַז מִתְהַ־תֵּם ־ ־ איז אַיְיעֶר רַייזֶע וֶועגִין אַטָאכְטֶער אוֹיס גֶעבִּין • רוּפְט ־ ־ אָב החסיד ר' ליב, נֵיין רַבֵּנוּ, דִיזֶע רַייזֶע מַיינֶע ־ ־ נִיט וֶועגִין גֶעלְט זַאכֶען. זַייא הָאבִּין זִיךְ גִיזֶעגִינְט ־ ־ החסיד ר' ליב אִיז אָפּ גִיפָארִין פוּן ווִילְקָאמִיר אוּנ הָאט זִיךְ גִיזַאמְט אִין דִיא רַייזֶע לֶעֶרךְ דְרַייא וָואכִין • ־ ־ דְרַייא וָואכִין אִיז עֶר גִיקוּמֶען צוּרִיק אַהֵיים לְשָׁלוֹם • וִויא עֶר אִיז אַרַיין צוּא זִיךְ אִין שְׁטוּבּ זָאגְט עֶר זַייא, גֶ־לוֹיבְּט אִיז הַשׁ"י אִיךְ הָאבּ אַייךְ גִיבְּרַאכְט אַמַייעֶרֶע ־ ־ תָּנָה, נוּר יֶעצְט אִיז נִיטָא קֵיין צַייט צוּא רֵיידֶען מֶען ־ ־ ־ גֵיין דַאוְונֶען מִנְחָה. עֶר אִיז אַוֶועק אִין שׁוּהל

בית ישראל

אַלֶץ אוּנ אִין דַיין הַאנְט אִיז שְׁטַארְקַייט אוּנ קְרַאפְט אוּנ אִין דַיין הַאנְד אִיז צוּא גְרוֹיסֶען אוּנ צוּא שְׁטַארְקֶען צוּא אַלֶעם וֶוענֶען דוּא ווִילְסְט. אוּנ אִיצוּנְד אוּנְזֶער גָאט גוּ טֶען מִיר צוּ דִיר דַאנְקֶען אוּנ מִיר טוּעֶען לוֹיבֶּן צוּ דַיין שֵׁיינֶעם נָאמֶען. דוּ בִּיסְט גָאט אַלֵיין דוּא הָאסְט גִימַאכְט דִיא הִימֶיל אוּנ אַלֶע הִימְלֶען וָואס אִיבֶּערִין הִימֶל אוּנ מִיט אַלֶע הֶערְשַׁאפְטִין, דִי עֶרְד אוּנ אַלֶץ וָואס אוֹיף אִיר אִיז. אַלֶע יַמִּים אוּנ וָואס אִין זַייא אִיז, אוּנ דוּ דֶר נֶערְסְט אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִישׁ אוּנ אַלֶע מַלְאָכִים פוּן הימל

מִנְחָה דַאוְונֶען • דֶער וַוייל הָאט זַיין וַוייבּ גִיפְרֶעגְט דֶעם בַּעַל עֲגָלָה וואוּ הִין זַיינֶען זַייא גִיפָארִין? הָאט אִיהר דֶער בעל עגלה גֶעזָאגְט עֶר אִיז גִיפָארִין מִיט אִים צוּא הָרַב הַצַּדִּיק ר' ישעיה זעבוויצער ז"ל • זִיא הָאט דֶער וַוי־ל צוּ רֶעכְט גֶעמַאכְט וֶועצֶערֶע • נָאךְ מַעֲרִיב אִיז עֶר גִיקוּמֶען אוּנ הָאט זִיךְ גִיזֶעצְט אַרוּם טִישׁ מִיט אַלֶע קְלֵיינְקֶע קִינְדֶערְלִיךְ • נָאךְ דֶעם עֶסִין הָאבִּין זַייא אַלֶע גִיבֶּענְשְׁט אִין אַסִידוּר, וִויא עֶר אִיז גִקוּמֶען צוּ דִי עֶנְדֶע בְּרָכָה פוּן „הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב" הָאט עֶר אַרוֹיף גִילֵייגְט דִי הַאנְט אוֹיף'ן סִידוּר אוּנ זָאגְט, מַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער אִיהר זָאלְט ווִיסֶען אַז צוּ „לְעוֹלָם אַל יְחַסְּרֵנוּ" קָאנְצֶעט זִיךְ דִיא בְּרָכָה פוּן „הַטּוֹב וְהֵמֵּטִיב" אוּנ דָא דַארְף מֶען עֶנְטְפֶערִין „אָמֵן". אוּנ צוּא לִיבּ דֶעם הָאבּ אִיךְ גִימַאכְט דִיא רַייזֶע יֶעצְט. וָוארוּם מִיר אִיז אַסְפֵק גִיוֶועז וואוּ קָאנְצֶעט זִיךְ דִיא בְּרָכָה, בִּין אִיךְ וֶועגִין דֶעם גִיפָארֶען להגאון החסיד ר' ישעיה אוּנ דָאס אִיז דִיא טַייעֶרֶע מַתָּנָה וָואס אִיךְ הָאבּ אַייךְ גִיבְּרַאכְט מַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער—לִיבֶּע בְּרִידֶער וִויא וַוייט דְרִינְגְט דָאס דוּרךְ דֶעם פַארְשְׁטַאנְדִיגֶען מֶענְשִׁין. צוּא מַאכִין אַנְסִיעָה פוּן אֵיינִיגֶע וָואכֶען אִיבֶּער אַסְפֵק אִין אֵיין אָמֵן, דָאס קוּמְט בַּייא אוּנְז אוֹיס זֵייעֶר קָאמִישׁ. נוּר אוֹיבּ דוּא מַיין לִיבֶּער פְרַיינְד וואוּנְדֶערְסְט זִיךְ אוֹיף דֶעם • וֶועל אִיךְ דִיר פְרֶעגִין, דוּא וָואלְסְט מַאכִין אַרַייזֶע פוּן דְרַייא וָואכֶען אַז עֶס זָאל דִיר בְּלַייבֶּען רֶוַח נָאךְ אַלֶע הוֹצָאוֹת סך פוּפְצִיג רוּבִּיל? אוּנ דֶער וָואס וָואלְט נִיט וֶועלִין פָארִין נָאר זִיצֶען אִין דֶער הֵיים, וָואלְסְטוּ אַלֵיין אִים רוּפֶען לֵיידִיג גֵייעֶר, פוּסְטַאק, שְׁטַיימְץ וִויא ווִ־ל דָאס אַמֶענְשׁ זִיךְ נִיט מִשְׁתַּדֵּל זַיין וֶוען עֶס אִיז אַסְבָּרָא צוּ פַערְדִינֶען עֶטְלִיכֶע צֶענְדְלִיג רוּבִּיל. יֶעצְט לִיבֶּער פְרַיינְד וֶועל אִיךְ דִיר פְרֶעגִין נָאךְ אַזַאךְ • דוּא גְלוֹיבְּסְט אִין דֶעם וָואס דִיא חז"ל זָאגִין אַז דֶער וָואס עֶנְטְפֶערְט „אָמֵן" בְּכַוָּנָה עֶפִ־נְט מֶען פַאר אִים אוֹיף דִיא „שַׁעֲרֵי גַן עֵדֶן" (שנאמר פתחו שערים כו'). הַיינְט וֶועגִין אַזַא טַייעֶרֶען שַׁאץ וֶוער עֶס אִיז נָאר אַ־בִין אִיז בְּוַדַאי כְּדַאי צוּא מַאכֶען אַרַייזֶע •

מעשה אלפס

גַאוָה, וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת ה' לְמָשָׁל אַ בֶּעטְלֶער וָואס נִ־ים שְׁטֶענְדִיג קְרוּמֶע וּבְלוּמֶע הָאט גִיהַאט אַחְתוּנָה בַּייא זַיינֶעם אַפְרַיינְד, אוּנ אוּם עֶר זָאל נִיט פַארְשֶׁעמְט וֶוערִין אִין זַיינֶע צֶרִיסֶענֶע קְלֵיידֶער הָאט זַיין פְרַיינְד פַאר אִים גִינוּמֶען אוֹיף פְרַאקָאט אַקָאסְטִיוּם מִיט אַצִילֶענְדֶער הוּט מִיט אַנְאלָדֶענֶעם זַייגֶער. אַז עֶר הָאט אוֹיס גִיזֶעהֶן וִויא אַגַאנְצֶער גְרַאף, אַז דֶער בֶּעטְלֶער הָאט זִיךְ פוּנְאַנְדֶער גִיהוּלֶעט אִיז עֶר בַּיי זִיךְ הָאפֶערְדִיג גִיוָוארִין אוּנ הָאט גִינוּמֶען אַלֶעמֶען אָנְקוּמֶען נְרָאבּ אוּנ אוֹיךְ דֶעם בַּעַל שִׂמְחָה וָואס הָאט אִים אוֹיס גִיפוּצְט וִויא אַגְרָאף • גֵייט צוּ אִים צוּ אֵיינֶער אַקְלוּגֶער אוּנ רַאטְט אִים אַיין אַסוֹד, דוּא מְשֻׁ"שׁ! וָואס שְׁפָּאלְצִירְסְטוּ מִיט אַפְרֶעמְדִין קָאסְטִיוּם

לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא, יְיָ הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ, בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ, מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ, אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ, נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ.

וְכָרוֹת עִמּוֹ, הַבְּרִית, לָתֵת, אֶת אֶרֶץ, הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי, הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי, וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ, כִּי צַדִּיק, אָתָּה: וַתֵּרֶא, אֶת עֳנִי אֲבֹתֵינוּ, בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ, עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים, בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו, וּבְכָל עַם אַרְצוֹ, כִּי יָדַעְתָּ, כִּי הֵזִידוּ, עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם, כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם, בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת

בית ישראל

הימל טוען זיך צו דיר בוקין. דו ביסט דער שטארקער גאט וואס דוא האסט אויס גיקליבן אונזער פאטער אברם אונ האסט אים אויס גיצויגן פון דעם פייער פון קאלך אויבן אונ דו האסט גמאכט רופן זיין נאמן אברהם אונ דוא האסט גפונען זיין הארץ פאר דיר מיט גלויבונג.

וכרות אונ האסט מיט אים כורת ברית גיוועזן צוא געבין צוא זיינע קינדער דאס לאנד פון כנעני אונ חתי אונ אמורי אונ פרזי אונ יבוסי אונ גרגשי אונ דו האסט מקיים גיוועזן דיינע רייד, דען דוא ביסט איין גירעכטער גאט: **ותרא** אונ דוא האסט גיזעהן די פיין וואס אונזערע עלטערין האבן גהאט אין מצרים אונ זייער גישריי וואס ביי דעם ים סוף האסטו גיהערט: **ותתן** אונ דו האסט גיגעבין צייכינס אונ וואונדער אויף פרעה אונ אויף אלע זיינע קנעכט אונ אויף גאר זיין פאלק פון זיין לאנד ווארום דו ווייסט אז דיא מצרים

מעשה אלפס

וואס מיהאט דיר גיליען נור אויף אטאג, דער מאן זיך וויא דוא האסט נעכטין אויס גיזעהן אונ דאס גלייכען וויא דוא וועסט מארגין אויס זעהען וועסטו אויף הערין צו שטאלצירען, נור נכנע אונ דאנקבאר זיין דעם וואס האט דיר אויס גיפוצט וויא אשרה, אום דוא זאלסט קענען אריין קומען צווישען אנשטאנדיגע מענשין. דאס גלייכין דער מענש. וואס זיין קערפער איז אשטיק ערד, קומט ארויס מטפה סרוחה אונ גייט למקום עפר רמה ותולעה, נור דער ווירט פון דער וועלט האט אים גיליען אקאסטיום, אנשמה אויף דיא וועלט חתונה (האי עלמא לבי הלולא דמיא), אין מיטין פארגעסט ער זיך אז דער קאסטיום איז אגעליענער אויף אקורצע צייט אונ הייבט אן צו שטאלצירען אונ אביזאיעט נאך דעם בעל שמחה, דארף מען אגרעסערע שפאזמע אונ משוגעת? זאגט דוד המלך ע"ה איך האלט שטענדיג מיט זיך דיא טראפינס, אב ראטעווען זיך פון דיא שפאזמע, וואס איז דיא טראפינס? „לך ה' הגדולה" רבש"ע איך וויים אז עס איז אלעס דיינע, די גרויסקייט, די שטארקייט, דיא הערליכקייט, דיא הערשאפט „כי כל בשמים" דאס איז אלעס הימל'ס זאכין, „ובארץ" אבער אויף ד'ערד איז דאס גיליען נור אויף א קורצע צייט אונ מארגין דארף מען דאס אלעס אב געבין צוריק אונ בלייבין ביין טויטען קערפער קרנע ובלוע, דרום איז ניטא וואס צוא שטאלצירען, נור זיין נכנע צוא דיר אונ דיר שטענדיג דאנקען פאר דיינע גרויסע מתנות:

האבן אויף זיי גימוטוויליגט אונ דו האסט דיר גמאכט איין גרויסן נאמען דען מען קען דיך היינטיגן טאג. אונ דוא האסט דעם ים גישפאלטן פאר זייא אונ זיי זיינען דורך גגאנגען דעם ים אין דער טריקעניש אונ זייערע נאך יאגער האסטו אריין

רֹדְפֵיהֶם, הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים: וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ: אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ

מעשה אלפס

ויראו העם את ה'. אידין האבין גיזעהן דיא גרויסע מאכט, וואס גאט האט גיטאן אין דיא מצרים, האבין זייא זיך גיפירכטעט פאר גאט אונ האבין גיגלויבט אין איהם. מיט אכציג יאהר צוריק (פאר יציאת מצרים) בעת אויפ'ן אידישען הימל האט זיך פערצויגען אגרויסע חמארע דאס איז די פינסטערע גזרה פון „כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" אז יעדער בן זכר וואס א אידישע פרויא וועט גיבוירען זאל מען אים אוועק רייסין פון אירע ארימס אונ שליידערין אין טייך, ווער קען זיך פארשטעלין דעם יאמער אונ טרויער וואס איז גיוועזן אין אידישע הייזער, מען איז גילעגין אויף דיא פנימער אונ גיוויינט, נים ווילענדיג איז דורך גיפלויגען אין איינגע מוחות פינסטערע גידאנקען „איה אלהי המשפט"? עס איז חלילה אהפקר וועלט, די רשעים בעגליקין אונ דיא ערליכע מענשין ווערין גיפייניגט אונ עס איז גאר ניטא קין אויפקוקער אונ קין ריכטער? נאכהער אז עס איז אוועק אחשך יאהרין אונ עס איז גיקומען צוא קריעת ים סוף, האבין אידין דער זעהען אז דער בורא האט זיך גירעכינט מיט יעדער מצרי נאך זיינע מעשים נאך „מדה כנגד מדה", דעם מיט גרינגע יסורים „צללו כעופרת" אונ דעם מיט שווערע „ירדו במצולות כמו אבן" אונ דעם מיט נאך שווערערע „יאכלמו כקש" האבין זייא ערשט פארשטאנען אז עס איז דא אפערבארגענע אויג וואס קוקט אויף אלע מעשים פון מענשין, נור דער שטראף פיר שלעכטע טהאטין אונ דער שכר פאר גוטע מעשים גיט זיך נים גלייך אויפען שטעל, דאס הייסט דער בורא האנדעלט נים מיט מענשין פער מזומן נור פער וועקסיל, ווען דער מענש טוט אגוטע זאך שרייבט דער בורא אונטער אוועקסיל, „אני ה'" „נאמן לשלם שכר טוב לעושי רצוני", אונ ווען דער מענש טוט אמעשה רע, שרייבט דער זינדיגער אונטער אוועקסיל „וביד כל אדם יחתום" די וועקסלין ווערין אוועק גילייגט אין הימעל פארטופעל ביז א סראק, אבער צום סראק מוז גיצאלט ווערין ריכטיג אונ פינקטליך. דער מצרי וואס האט גיפייניגט דעם אידין האט ער אונטער גישריבין אשולד וועקסיל וואס איז גיווארין פעליג אין אכציג יאהר ארום אונ דאן האט ער גיצאלט מיט זיין לעבין, ווייא אידין האבין דאס בעמערקט „וייראו העם את ה'" האבין זייא גיקריגען פורכט פאר גאט, אז דאס זעלבע האט דאך יעדער מענש אונטער גישריבין שולד וועקסלין אונ מען וועט דאך דארפין צאלין, אונ דאס גלייכין „ויאמינו בה'" גיגלויבט אין גאט, אז פשיטא דיא גוטעס וועקסלין וואס גאט שרייבט אונטער, וועט אוודאי ריכטיג גיצאלט ווערין:

בית ישראל

גיווארפן אין טיפענעש פון ים וויא איין שטיין אין שטארקען וואסער פון ים: ויושע אונ גאט האט גיהאלפין אין דעם זעלביגן טאג דיא ישראל פון דער האנט פון די מצרים. אונ די ישראל האבן גיזעהן די מצרים טויט אויף דעם בארטין פון ים. אונ דיא ישראל האבן גזעהן דיא גרויסע גבורה וואס גאט האט גטאן אן די מצרים האבן דאס פאלק ישראל זיך גיפארכטן פאר גאט אונ האבן גגלויבט אין גאט אונ אין די נבואה פון משה זיין קנעכט: אז דענסט מאל אז משה האט גיזעהן דעם נס וואס גאט האט גיטאן צו די

רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהֹוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהֹוָה שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן: יְמִינְךָ יְהֹוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהֹוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ

בית ישראל

ישראל איז אים אויף גיגאנגען אויף זיין הארץ ער זאל זינגען מיט די ישראל דיא דאזיגע שירה צוא גאט אונ זייא האבין גיזאגט אזו צו זאגין, לאמיר זינגען צו גאט ווארום ער האט גיהערשט איבער אלע הערשאפטין. דעם פערד מיט זיין רייטער האט ער גיווארפין אין ים: עזי דם שטארקייט אונ דאס פר שניידונג פון גאט דם הייסט, וואס גאט איז זיך נוקם אין די שונאים דאס דאזיגע איז צו מיר צו איין הילף, דר דאזיגר איז מיין גאט אונ איך וועל בשיינען אים כלומר איך וועל דער ציילען זיין שיינקייט אונ זיין לויב פר אלע מענטשין וואס זיינן אויף דער וועלט, דער גאט ער איז דער גאט פון מיינע עלטערין אונ איך וועל דר הייבן אים: יי גאט איז איין האר וואס ער איז מנצח אין דער מלחמה גאט איז זיין נאמן, אפילו בשעת אז ער האלט מלחמה אונ איז זיך נוקם פון זיינע פיינד איז פארט זיין נאמן ה׳, דם הייסט די מדה פון רחמים, כלומר ער האט רחמנות אויף זיינע באשעפעניש אונ שפייזט זייא: מרכבות די רייט וועגין פון פרעה אונ זיין חיל האט ער גיווארפין אין ים אונ די אויס דערוויילטע פון זיינע עלצטע זיינען פר זונקען גיווארין אין ים סוף: תהומות די אפ גרונטין האבין באדעקט זיי, מיינט מען די מצרים, זיי האבין גינידערט אין דער טיפעניש אזו ווי איין שטיין כלומר אזו ווי מען ווארפט איין שטיין אין וואסער פאלט ער אראפ, אזו זיינען די מצרים אויך אראפ גיפאלין אין ים: ימינך דיין רעכטע האנט גאט טוט זיך שטארקן מיט קראפט. דיין רעכטע האנט גאט די זעלביגע טוט צו ברעכען דעם פיינד: וברוב אונ מיט דיין פיל הערשאפט טוסטו צו פירען דיינע פיינד, וואס זיי שטייען אויף אנטקעגין דיר, דו טוסט שיקען דיין גרים צארין ער טוט זיי פר ברענען אזו ווי שטרוי: וברוח אונ מיט

מעשה אלפס

נערמו מים. וואונדערליך צוא בעטראכטין, וויא דער בורא פירט זיך מיט יעדערין „מדה כנגד מדה, די מצריים זיינען ארויס קעגין אידין מיט „הבה נתחכמה לו" לאמיר זעהען צו קליגין זיך קעגין זיי, ווי פירען זייא אין חדר, ארין נעמען אין נעץ, האט דער בורא ב״ה יעצט אויך געפירט זיי אין נעץ, דורך דעם וואסער פון ים וואס האט זיך געקליגט קעגין זייא, וויא דער תרגום טייטשט נערמו מים „חכימו" מיא (לשון ערמה) דיא וואסער פון ים האבין זיך געקליגט קעגין די מצריים וויא ארין צו פירען זיי, ווארום באמת איז אגרויסער פלא, וויא קריכען דאס דיא מצריים אין ים? אונ אויך דארף מען פארשטיין, ווען דער ים וואס ער איז זייער מיט האט זיך גישפאלטין האבין דאך אידין בעדארפט אראפ גיין אין אזא נידעריגקייט וויפיל צענדליגע קלאפטער דיא טיף, אזא גרויסער נארד פון איינצגע מליאנען וואס דער שטח פאר נעמט וויפיל ווארסט ריא ליינג, וויא איז מען גינאנגען אין אזא טיפענעס? אונ דיא מצרים וויא זיינען דאס גיווען אזוי משוגע חסרי דעה, זייא זעהען פון ביידע זייטען שטייען די וואסער וויא הויכע בערג אונ אין מיטען איז אזא גראמאדנער טאל, וואוהין קריכען זייא מיט רייטווענין אונ הרמאטין? אם דעם גרויסען

מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם: אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי
תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ:
נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ:
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי

מעשה אלפס

גרויסען וואונדער ערקלערט אונז די שירה, די וואסער פון ים האבין זיך געקליגט וויא צו פירען זיי אין הדר, היינו דיא וואסער (פון דעם ארט וואו עס איז טרוקען געווארין) וואו האבי זייא זיך אהין גיטאן? „נצבו כמו נד נוזלים" זייא האבין זיך אויפגעהויפט אין דער הויך וויא א וואנד, איז געווארין פון ביידע זייטען הויכע בערג פון וואסער, אונ אין מיטען אגרויסער אגוואלדיגער טאל, אונ וויא אזוי זיינען אידין גיגאנגען אין טאל? ענטפערט דיא שירה „קפאו תהומות בלב ים" דער תהום דאס איז דיא פאדלאגע פון ים איז ארויף גישוואומען אין דערהויך אונ איז גיווארין גלייך מיטען ברעג פון אריין נאג אונ באוואקסען מיט גראז אזוי וויא אבקעה (אלאנקע) וויא עס שטייט והים „בקעת" לפניהם דוא האסט די וואסער גישפאלטין אונ דעם ארט האסטו גימאכט וויא אלאנקע מיט גראז „ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה", אידין זיינען אריין אין ים אויף אגלייכען פלאץ אונ פון דיא זייטען איז גיוועזען די וואסער וויא הויכע גלעזירנע ווענט, דורך דיא התחכמות „אמר אויב ארדוף" האט דער פיינד גיזאגט איך וועל נאך יאגין אינ וועל זיי גרייכין אונ זייא נעמען אין פלען אונ צו טיילין זיך מיט זייער גוטס וואס איך וועל רויבען פון זייא „תמלאמו נפשי" איך וועל ער־פילען וואס מיין הארץ גילוסט צו טאן מיט זייא, אונ ווען זייא וועלין זיך שטעלין ענטגעגען? „אריק חרבי" וועל איך אויס ציהען מיין שווערד „תורישמו ידי" וועט מיין האנד זיי פארטיליגען. וואס איז אבער גיוועזען דער סוף? „נשפת ברוחך", דוא האסט גיטאן אבלאז אויפן ים, האבין דיא גרויסע וואסער וועגען גיטאן אגאס אויף דיא מצרים, האבין זייא גיוואלט לויפען פון וואסער צום ברעג, „צללו כעופרת במים"! האט דיא פאדלאגע פון ים זיך אראפ גילאזין אונטען צום תהום זיינען זיי פארזונקען גיווארין וויא בלייא אין דיא טיפענעס:

ועלו

בית ישראל

דעם ווינט פון דיין אטהעם זיינען די וואסער גיווארען הויפען, זיי זיינען געבליבן שטיין אזו וויא אמויער די רינענדיגע וואסער. זיי זיינען גיווארן פאר גליווערט די אגרונטין אין דעם שטארקייט פון דעם ים: אמר אויב דער פיינד (פרעה) בשעת ער האט אן גירעט זיין פאלק זיי זאלען נאך יאגין די ישראל האט ער אזו גזאגט, איך וועל זיי נאך יאגין אונ וועל זיי גרייכען, דעם רויב וואס איך וועל ביי די ישראל אוועק נעמען וועל איך מיך צו טיילן מיט מיינע קנעכט עס וועט דער פילט ווערין פון זייא מיין ווילען, איך וועל אויס ציהען מיין שווערד וועט זיי פאר ארימען מיין האנט: נשפת דו גאט האסט גיווייעט מיט דיין ווינט האט זיי צו גידעקט דער ים, מיינט מען די מצרים, זיי זיינען גיווארין איין גיזונקן אזו ווי בלייא אין שטארקע וואסערן: מי ווער איז אזו ווי דו, גאט אין דיא שטארקע, ווער איז אזו וויא דוא, ביסט גישטארקט מיט הייליגקייט, פארכטיג צו זאגן דיין לויב, ווארום מיט וואס מען וועט דיר לויבן איז אלץ אין דיר מער פאר האנדין, דוא וואונדערליכע זאכין טוער: נטית די האסט גינייגט דיין רעכטע האנד האט זיי איין גישלונגען די ערד: נחית דו האסט געפירט מיט דיין חסד דאס פאלק ישראל וואס דו האסט אויס גילייזט, דו האסט זיי געפירט מיט דיין שטארקייט צו דיין הייליגן וואוינונג:

אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ׀ ימלך לעלם ועד: יהוה ׀ ימלך לעלם ועד: יהוה, מלכותה קאם, לעלם, ולעלמי עלמיא: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את־הר

בית ישראל

שמעו די פעלקער האבן דאס גיהערט זיינען זיי דער שראקען גיווארען. אציטערנעש האט אן גחאפט די בעוואוינער פון לאנד פלשתים: אז דערשט מאל זיינען דר שראקען גווארן די הארין פון אדום, אונ די הארין פון מואב האט אן גיחאפט אציטערניש זיי זיינען צו גאנגען (וויא וואקס) אלע איין וואוינער פון כנען: תפול עס זאל פאלען אויף זיי פארכט אונ אנגסטין דורך דיין גרויסע שטארקייט זאלין זיי שטום זיין ווי אשטיין, עד ביז עס וועט איבער פארין דיין פאלק, גאט, כלומר ביז דיין פאלק וועלין איבער פארין דעם טייך ארנון, ביז דיין פאלק וועלין איבער פארין דעם ירדן, דאס פאלק וואס דוא האסט גיליבט אזו ווי עס איז גיליבט ביא אמענשין אזאך וואס ער קויפט דאס פאר פיל געלט: תבאמו דו וועסט זיי ברייגגן אונ דו וועסט זיי פלאנצין אויף דעם בארג (ירושלים) וואס איז אן גיברייט צו דיין זיצונג וואס דו גאט האסט גיווערקט, דאס הייליקייט וואס דיינע הענד האבין אן גיברייט: יי גאט וועט קיניגין אייביג: כי בא ווען עס איז גיקומען דיא פערד פון פרעה אונ זיינע רייט וועגין מיט די רייטער אין ים, האט גאט באלד צוריק גיקערט אויף זיי דיא וואסער פון ים, אונ אין דיא זעלבע צייט זיינען די אידין גיגאנגען אין דער טריקענעס אין מיט'ן ים: כי ווייל צו גאט איז די קעניגרייך אונ ער הערשט איבער די פעלקער: ועלו עס וועלין אויפגיין העלפער אויף דעם בארג ציון צו ריכטען די בעזיצער פון עשו'ס בארג, דאן וועט זיין צו גאט אליין די קעניגרייך: והיה אונ

מעשה אלפס

ועלו מושיעים בהר ציון, דיא מחקרים שרייבען, אז דער מענש איז איין עולם קטן (א קליין וועלטיל) אונ דיא וועלט איז א גרויסער מענש. אלס וואס אין מענשין איז דא אין דער וועלט. ארץ ישראל רופט זיך „ראש עפרות תבל" דיא קאפ, עס איז דא פלעצער וואס רופען זיך רגלי הארץ, טבור הארץ, אונ וויא באלד דער בורא האט דיא ביסל ערד (צו בעשאפען אדם הראשון) צונויפגענומען פון גאנצען ערד קוגיל קומט אויס אז אדם הראשונ'ס קאפ איז גענומען געווארען פון ארץ ישראל (ראש עפרות תבל, כאשר השכילו חז"ל בסנהדרין ל"ח, אר"א אדם הראשון ראשו מארץ ישראל) אונ דער מוח (דער העכסטער ארט אין קאפ) איז גענומען געווארען פון ציון דער העכסטער ארט פון ארץ ישראל, איז בלשון חכמה רופט זיך דער מוח פון מענשען „הר ציון". דאס איז אבער נור דער מוח פון זרע יעקב יושב אוהלים וואס ליגט אין תורה אונ עבודה (כי מציון תצא תורה), אבער דיא פוסטע מוחות, דיא בוזי תורה זיינען נים באזעצט אויף „הר ציון" נור אויפ'ן „הר עשו" זיי האבען אנגענומען עשו'ס תורה „הלעיטני נא", פרעסען אונ זויפען, פאר א גוטען מיטאג פארקויפען זיי די בכורה. דאס איז

עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת, הַמְהֻלָּל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַייָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים, וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים, וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף

מעשה אלפס

דער געדאנקען „כי לה' המלוכה" יעצט זיינען מקבל דעם בורא פאר א קעניג נור זרע יעקב וואס זיצען אויפ'ן „הר ציון" אבער די וואס זיצען אויפ'ן „הר עשו" ערקענען אים נים פאר א קעניג נור „ומושל בגוים". ביי זיי איז ער נור בבחינת „מושל" ער הערשט אויף זיי געגען זייער ווילען. עס וועט אבער קומען א צייט אז דער אמת (ליעקב) וועט ארויסשיינען אויף דער וועלט והאלילים כליל יחלוף, וועלען דאן אויפגיין אידעלע געדאנקען אין דיא מוחות און זיי אליין וועלען רעטשענען דורכצוטרייבען דיא שלעכטע פיהרונגען פון פרעסען און זויפען און לוקסוס, דאס הייסט אז אך קליין „הר ציון" דאס איז דער מוח פון מענשען וועט מען משפט'ן דעם קליין „הר עשו" און מען וועט מקבל זיין אויף זיך עול מלכות שמים באהבה וועלען דאן אויפ'ן גרויסען הר ציון וירושלים אויפגיין מושיעים דאס איז דער מלך המשיח מיט זיין כוויטע און וועלען משפט'ן דעם גרויסען הר עשו „והיתה לה' המלוכה" אלע נאראדען פון דער וועלט וועלען מקבל זיין מיט'ן גוטען ווילען דעם בורא ב"ה פיר א קעניג:

בית ישראל

גאט וועט זיין קעניג איבער דיא גאנצע וועלט, אין יענע צייט וועט זיין גאט איינציג און זיין נאמען וועט זיין איינציג:

נשמת די נשמה פון אלע לעבעדיגע לויבט דיין נאמען אונזער גאט און דער אטהעם פון אלע בשעפעניש באשיינט און דר הייבט דיין אנדיינקען אונזער מלך אייביג. מן פון אייביג ביז אייביג ביסטו גאט, און אויסער דיר האבין מיר קיין קעניג, ערלייזער און העלפער פודה דר דא ערלייזט און איז מציל און שפייזט און דר בארעמט זיך אין יעדער נויט צייט, האבין מיר קיין אנדערין קעניג נור דיר: אלהי דו ביסט דער גאט פון די ערשטע דורות און פון די לעצטע, דר גאט פון אלע בשעפעניש, דר העיר פון אלע גיבאריגע, דר דא ווערט גילויבט מיט פיל לויב, דר דא פירט זיין וועלט מיט חסד, און זיינע בשעפעניש מיט בארמהערציגקייט וה' און גאט

בנין ציון

המשיח אלמים והמתיר אסורים. ער מאכט ריידין שטומע און בעפרייט געבונדענע, אין כפר הישר ווערט ערציילט בעת יוסף הצדיק האט גילאזין זיין קלייד ביי זליכה'ן אין האנד און איז אנטלאפין אין גאס, האט זי דאך גימאכט א געוואלד, זעט נור וואס דער אידישער קנעכט האט געטאן! ער האט מיר געוואלט שענדין, נור ווי איך האב אנגיהויבין שרייען האט ער איבערגילאזט זיין קלייד ביי מיר און איז אנטלאפען אין גאס. זיינען אירע הויז לייט גילאפען צו פוטיפר און האבין אים דאס דערציילט, איז פוטיפר אהיים גיקומען מיט גרויס כעס און זליכע האט

דרעמילט

אנגיהויבין

כְּפוּפִים, לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה
כַּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו, וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי
רָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת
כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם, וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים
לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ, עַל
אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים, וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים,
הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ, וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרָעָב זַנְתָּנוּ, וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ, וּמֵחֳלָיִם רָעִים
וְנֶאֱמָנִים, דִּלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ

בית ישראל

דרעמילט ניט אונ שלאפט ניט נאר ער איז משגיח אויף דער וועלט, ער וועקט אויף שלאפענדע אונ ער ערוואכט טיפשלאפענדע (די טויטע), אונ ער מאכט ריידין שטומע, אונ בעפרייט געבונדענע אונ ער לעהנט אונטער געפאלענע אונ ער ריכט אויף די גיבויגענע, צו דיר גאט אליין דאנקן מיר, אלו ווען אונזער מויל וואלט פול גיוועזן מיט גיזאנג ווי דער ים, אונ אונזער צונג זאל קענען ערהייבען פריידענס־גיזאנג אזו וויא דאס רוישען פון זיינע וועלין, אונ אונזערע ליפען זאלין קענען אויסריידען לויב גיזאנג ווי דער אויסגעברייטער הימל, אונ אונזערע אויגען זאלין לייכטען אזו וויא דיא זון אונ דיא לבנה, אונ אונזערע הענט זאלין זיין פר שפרייט וויא דיא אדלערין וואס פליהען

בנין ציון

אנגיהויבין צו שרייען אויף אים, נאך וואס האסטו מיר געבראכט אזוי א קנעכט וואס טוט אזעלכע שענדליכע זאכין !? ווי פוטיפר האט אויסגיהערט אירע רייד, האט ער פון גרויס כעס גיהייסין מען זאל יוסף'ן שלאגין. האט יוסף אויפגיהויבען זיינע אויגען צום הימעל, אונ זאגט שטילערהייד. ליבער גאט, דו ווייסט דאך דעם אמת, אז איך בין ריין פון די עלילה, פאר וואס זאל איך שטארבין אין די הענד פון די רשעים? אין שטוב איז דאן גיוועזן א קינד פון עלף חדשים האט דער בורא געעפינט דאס מויל פון קינד, אונ זי האט גיזאגט צו פוטיפר אונ צו די וואס האבען געשלאגען יוסף'ן, וואס האט איר צו דעם אונשולדיגען מאן ?! מיין מוטער זליכה זאגט פאלש, אזוי אונ אזוי האט דא פאסירט, אונ מער האט די קינד ניט גירעט, אלע זיינען פערוואונדערט גיווארין פון די רייד פון קינד, אונ פוטיפר האט זיך זייער פארשעמט, אונ האט געהייסין מען זאל אויפהערין שלאגין יוסף'ן, דס איז „המשיח אלמים" ווען מען דארף מציל זיין א צדיק פון יסורים מאכט ער ריידין שטומע אונ דורך דעם איז ער „מתיר אסורים" יוסף איז לויז געווארען פון זייערע טיראנישע הענד.

אונטערין הימל, אונ אונזערע פיס זאל זיין לייכט ווי דער לויף פון דעם הירש, זייגען מיר דאך ניט אימשטאנד צו דאנקען דיר אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין אונ צו לויבין דיין נאמען אויף איינעם פון פילע טויזענדער אונ מיליאנען מאל טובות וואס דו האסט גטאן מיט אונזערע עלטערין אונ מיט אונז, ממצרים אויס מצרים האסטו גאט אונז אויס גליזט, אונ פון דעם קנעכטן־הויז האסטו אונז בעפרייט, אין הונגער יאר אונ אין זאטן יאר האסטו אונז גשפייזט, פון שווערד האסטו אונז בשירעמט אונ פון פעסט האסטו אונז גימאכט אנטרינען, אונ פון פיל בייזע קראנקהייט האסטו אונז

חֲסָדֶיךָ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לָנֶצַח. עַל כֵּן, אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי כָל פֶּה, לְךָ יוֹדֶה. וְכָל לָשׁוֹן, לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל בֶּרֶךְ, לְךָ תִכְרַע. וְכָל קוֹמָה, לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב. כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה, יְיָ, מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ. מִי יִדְמֶה לָּךְ, וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ, וּמִי יַעֲרָךְ לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלֶּלְךָ, וּנְשַׁבֵּחֲךָ, וּנְפָאֶרְךָ, וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ, כָּאָמוּר. לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ: הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ, הַגִּבּוֹר לָנֶצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

אַרוֹיס גֶיצוֹיגֶען, עד בִּיז אַהֶער הָאבִּין אוּנְז דַיינֶע בַּארִיםְהֶערְצִיגְקַייט גִיהָאלְפִין, אוּנ דַיינֶע חֲסָדִים הָאבִּן אוּנְז נִיט פַארְלָאזִין אַזוֹי וֶועסְטוּ אוּנְז נִיט פַארְלָאזִין דוּ אוּנְזֶער גָאט צוּ אֵייבִּיג, על כן דְרוּם דִי גְלִידֶער וָואס דוּא הָאסְט אוּנְז אַיינְגֶעטֵיילְט אוּנ דֶעם אַטְהֶעם אוּנ דִי נְשָׁמָה וָואס דוּ הָאסְט אַרַיינְגֶעהוֹיכְט אִין אוּנְזֶערֶע נָאז לֶעבֶּער. אוּנ דִיא צוּנְג וָואס דוּא הָאסְט גִיטָאן אִין אוּנְזֶער מוֹיל, דִי דָאזִיגֶע אַלֶע גְלִידֶער זָאלִין דַאנְקֶען אוּנ לוֹיבֶּען, רִיהמֶען אוּנ בַּאשַׁיינֶען, דֶער הוֹיבִּין אוּנ שְׁטַארְקִין. הֵיילִיגֶען אוּנ מַאכִין קֶינִיגִין דַיין נָאמֶען, אוּנְזֶער קֶינִיג, כי דֶען אִיטְלִיכְס מוֹיל גִיהֶער דִיר צוּ דַאנְקֶען, אִיטְלִיכֶר צוּנְג גִיהֶער צוּא דִיר זַיין צוּ גִישְׁוָוארִין, אוּנ אִיטְלִיכֶע קְנִיע גִיהֶער צוּ דִיר קְנִיעֶן, אוּנ יֶעדֶעס וֶועזֶען גִיהֶער זִיךְ צוּ דִיר בֵּייגֶען, אוּנ אַלֶע הֶערְצֶער גִיהֶערִן זִיךְ פַר דִיר פָארְכְטִין אוּנ אַלֶע אִינְגֶעוֵוידֶע אוּנ נִירֶען גִיהֶערִין זִינְגֶען צוּ דַיין נָאמֶען אַזוֹי וִויא אִין פָּסוּק אִיז גִישְׁרִיבֶּען, אַלֶע מַיינֶע בֵּיינֶער זָאגִין, גָאט, וֶוער אִיז דִיר גְלַייךְ" מציל דֶער דָא רֶעטֶעט דֶעם אָרִימַאן פוּן דֶעם שְׁטַארְקֶערִין פוּן אִים אוּנ דֶעם עָנִי אוּנ דֶעם אֶבְיוֹן פוּן זַיין רוֹיבֶּר מי וֶוער קָאן זִיךְ צוּ דִיר גְלַייכִין? אוּנ וֶוער אִיז אַזוֹי וִוירְדִיג וִויא דוּא? האל גְרוֹיסֶער שְׁטַארְקֶער אוּנ פוּרְכְטְבַּארֶער גָאט, הֶעכְסְטֶער גָאט, דֶער דָא הָאט בַּאשַׁאפִין הִימֶל אוּנ עֶרְד, דַארוּם לוֹיבִּין מִיר, אוּנ רִיהמֶען דִיךְ, פֶערְהֶערְלִיכֶען אוּנ דַאנְקֶען דַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען וִויא עֶס אִיז גִיזָאגְט פוּן דָוִד, מַיין נֶפֶשׁ, לוֹיב גָאט אוּנ אַלֶע מַיינֶע אִינְגֶעוֵוידֶע זָאלִין לוֹיבִּין זַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן: הָאֵל דוּ בִּיסְט דֶער גָאט אִין דַיין שְׁטַארְקִין מַאכְט, דוּא בִּיסְט גְרוֹיס דוּרְךְ דִיא הֶערְלִיכְקַייט פוּן דַיין נָאמֶען. דוּא בִּיזְט מֶעכְטִיג בִּיז אִין דִי עֶווִיגְקַייט, אוּנ פָארְכְטִיג דוּרְךְ דַיינֶע פָארְכְטִיגֶע טְהַאטִין:

הַמֶּלֶךְ:

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא. רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב, רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיָי. לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים, תִּתְרוֹמָם:

וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים, תִּתְבָּרַךְ:

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים, תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים, תִּתְהַלָּל:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת, עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, בְּכָל דּוֹר

בית ישראל

הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב דֶער מֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דֶר דָא זִיצְט אוֹיף אֵיין הוֹיכֶער אוּנ אֵיין דֶר הוֹבֶּענֶר שְׁטוּל: שׁוֹכֵן דֶר וָוָאס רוּעֶט צוּ אֵייבִּיג זַיין נָאמֶן אִיז דֶר הוֹיכִין אוּנ הֵיילִיג אוֹיךְ שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּן אִיר צַדִּיקִים זִינְגְט פוּן וֶועגִין גָאטְס הִילְף צוּ דִי רֶעכְטְפַאַרְטִיגֶע אִיז שֵׁיין זֵיי זָאלֶן לוֹיבֶּן וָוארוּם זֵיי פַּרְשְׁטֵייעֶן וָוָאס גָאט אִיז: בְּפִי דוּרְךְ דֶעם מוֹיל פוּן דִיא רֶעכְט פַאַרְטִיגֶע וֶוערְסְטוּ דֶער הוֹיכִין וּבְדִבְרֵי אוּנ דוּרְךְ דִי רֵייד פוּן דִי צַדִּיקִים וֶוערְסְטוּ גִירִימְט וּבִלְשׁוֹן אוּנ דוּרְךְ דֶעם צוּנְג פוּן דִי חֲסִידִים וֶוערְסְטוּ גִיהֵיילִיגְט וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים אוּנ צְווִישֵׁין הֵיילִיגֶע וֶוערְסְטוּ גְלוֹיבְּט:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת אוּנ צְווִישֶׁען אֵיין זַאמְלוּנְג פִיל טוֹיזִינְט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶוערְט דַיין

פנינים יקרים

הַמֶּלֶךְ, דֶר מִנְהָג אִיז פוּן גְאוֹנִים בַּעֲלֵי קַבָּלָה אֵיידֶער דֶר חַזָן גֵייט צוּם עָמוּד שְׁרַייט עֶר „הַמֶּלֶךְ”, יִרְמְיָה הַנָּבִיא הָט גִיזָאגְט גַם כִּי אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ שָׂתַם תְּפִלָּתִי, אֲפִילוּ אִיךְ וֶועל שְׁרַייעֶן וֶועט נִיט הֶעלְפִין, וַוייל עֶר הָט פַארְמַאכְט מַיין תְּפִלָּה, דִי רַבָּנִים זָאגִין אִין מדרש פוּן דֶעם טָאג וָוס דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז חָרוּב גִיוָוארֶען זֶענֶען פַארְשְׁלָאסִין גִיוָוארִין דִי טוֹיעֶרִין פוּן תְּפִלָּה, דָס אִיז לְמָשָׁל אֲשֶׁר הָט גֶעזִינְדִיגְט צוּם מֶלֶךְ אַגְרוֹסֶע זִינְד, מֶען הָט אִים גֶעדַארְפְט שְׁטַארְק בֶּעשְׁטְרָאפִין, דֶער מֶלֶךְ הָט פַארְשְׁטַאנֶען דֶער שַׂר וֶועט גֶעווִים קוּמֶען צוּ אִים אוּנ וֶועט בֶּעטִין עֶר זָאל אִים מוֹחֵל זַיין, הָט דֶר מֶלֶךְ נִיבָאטִין מֶען זָאל שְׁטֶעלִין נֶעבֶּן טִיר אַזֶעלְנֶער אוֹיב דֶער שַׂר וֶועט וֶועלִין גֵיין צוּם מֶלֶךְ זָאל עֶר אִים נִיט אַרַיין לָאזִין צוּם מֶלֶךְ, אוּנ וַוייל אִין פַּאלַאץ פוּן מֶלֶךְ זֶענִין דָא פִיל טִירֶען, הָאט מֶען גִישְׁטֶעלְט אַזֶעלְנֶער נֶעבִּין יֶעדֶער טִיר, הָאט אֵיינֶער גִיזָאגְט צוּם מֶלֶךְ צוּ וָואס זָאלְסְטוּ מַטְרִיחַ זַיין אַזוֹי פִיל זֶעלְנֶער צוּ שְׁטֶעלִין אַזֶעלְנֶער נֶעבִּין יֶעדֶער טִיר, בֶּעסֶער שְׁטֶעל אֵיין זֶעלְנֶר נֶעבִּין דִי טִיר פוּן שַׂר מֶען זָאל אִים נִיט אַרוֹיסְלָאזִין פוּן שְׁטוּב, וֶועט עֶר נִיט קֶענֶען קוּמֶען צוּ דִיר מֶלֶךְ צוּ בֶּעטִין פוּן דִיר, דָאס זֶעלְבִּיגֶע אִיז בַּיי דִי תְּפִלּוֹת פוּן יוּדִין, וֶוען דֶער שָׂטָן וִויל דִי תְּפִלּוֹת פוּן יוּדִין זָאלִין נִיט קוּמֶן פַר הקב"ה, פַארְמִישְׁט עֶר דִי מַחֲשָׁבוֹת פוּן דִי מֶענְטְשִׁין, דִי מוֹיל זָאל רֵיידֶען דִי וֶוערְטֶר פוּן דִי תְּפִלּוֹת, דֶר גוּף אַלֵיין זָאל דַאוֶונֶען, אָבֶּערוּנִיט דִי נְשָׁמָה, אַזֶעלְכֶע תְּפִלּוֹת קֶענֶן נִיט קוּמֶן פַר הקב"ה, דָס זָאגְט דֶר נָבִיא יִרְמְיָה גַם כִּי אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ, אֲפִילוּ אִיךְ דַאוֶוין שְׁרַייעֶנְדִיג דִי וֶוערְטֶער פוּן תְּפִלָּה, שָׂתַם תְּפִלָּתִי, אָבֶּער מַיינֶע תְּפִלּוֹת פוּן הַארְצִין זֶענֶן פַארְמַאכְט, מַיין הַארְץ דַאוֶוינְט נִיט, דְרִיבֶּער קוּמְט נִיט מַיין תְּפִלָּה צוּ הקב"ה, דֶער עִיקָר פַארְמִישׁוּנְג וָואס דֶער יֵצֶר הָרָע פַארְמִישְׁט דִי הַארְצֶר פוּן דִי יוּדִין, זֶענֶן דִי צָרוֹת וָוס זֵיי הָאבֶּן פוּן פַּרְנָסָה אוּנ פוּן גָלוּת, דְרִיבֶּער וֶוען עֶס קוּמְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ יוֹם כִּפּוּר, וָואס יוּדִין קוּמֶן צוּם מִשְׁפָּט פַר הקב"ה, אוּנ דֶער

וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים: לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה, וּלְקַלֵּס, עַל כָּל, דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד, בֶּן יִשַׁי, עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד, מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל, בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר, בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים:

פנינים יקרים

מִשְׁפָּט איז וָוס זָאל זַיין מִיט יוּדִין אִין דֶעם יָאהְר וָוס וֶועט קוּמֶען, בֶּעטִין מִיר עֶס זָאל זַיין אַיָאהְר פוּן גְאוּלָה, וָוס דִי מְלוּכָה פוּן הקב"ה זָאל פַארְשְׁפְּרֵייט וֶוערִין אוֹיף דִי גַאנְצֶע וֶועלְט, וֶועלִין מִיר קֶענֶען רוּהִיג דִינֶען הקב"ה מִיט תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת, דְרִיבֶּר דָס עֶרְשְׁטֶע פוּן אוּנְזֶר תְּפִלָּה זָאגְט דֶר חַזָן מִיט אַהוֹיכֶע שְׁטִימֶע „הַמֶּלֶךְ". צוּ וַוייזִין דֶער עִיקָר תְּפִלָּה אִיז בַּייא אוּנְז נָאר דִיא מְלוּכָה פוּן הקב"ה זָאל פַארְשְׁפְּרֵייט וֶוערִין אוֹיף דֶר וֶועלְט, וֶועלִין מִיר קֶענֶן מִתְפַּלֵּל זַיין אוּנ מִיר וֶועלֶן זוֹכֶה זַיין דֶעם דִין מֶען זָאל אוּנְז אָנְשְׁרַייבֶּן מִיר זָאלֶן צוּרִיק קוּמֶען אִין אוּנְזֶער לַאנְד, אוּנ מִיר זָאלֶען זוֹכֶה זַיין צוּ אַלֶע יְשׁוּעוֹת אוּנ נֶחָמוֹת וָוס הקב"ה הָט אוּנְז צוּגֶעזָאגְט דוּרְךְ זַיינֶע הֵיילִיגֶע נְבִיאִים:

בית ישראל

נָאמֶין אוּנְזֶער קֶינִיג גִילוֹיבְּט אִין אִיטְלִיכֶען דוֹר שֶׁכֵּן דֶען דָס אִיז דָס שׁוּלְדִיקֵייט פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶּענִשׁ צוּ דַאנְקֶען דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין, צוּ לוֹיבִּין צוּ בַּאשֵׁיינֶען צוּ דֶער הוֹיכִין צוּ בַּאשַׁיינֶען צוּ לוֹיבִּין צוּ הוֹיךְ לוֹיבִּין אוּנ צוּ בַּארִימֶען נָאךְ מֶער אַז דִי רֵייד פוּן גִיזַאנְג אוּנ לוֹיבּ פוּן דַיין גִיזַאלְבְּטִין קְנֶעכְט דָוִד הַמֶּלֶךְ וָוס עֶר אִיז גִוֶוען דֶר זוּן פוּן יִשַׁי:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ עֶס זָאל וֶוערִין גִילוֹיבְּט אוֹיף אֵייבִּיג דַיין הֵיילִיגֶער נָאמֶען אוּנְזֶער מֶלֶךְ דוּ שְׁטַארְקֶר גָאט אוּנ דֶער הֵיילִיגֶער מֶלֶךְ אוֹיפִין הִימֶעל אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד וַוייל צוּ דִיר אִיז שֵׁיין גָאט וָוס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אוּנ צוּ דִיר אִיז שֵׁיין מִיר זָאלֶן צוּ דִיר זִינְגֶען אוּנ לוֹיבִּין מִיט לוֹב אוּנ מִיט גִזַאנְג דֶען אִין דִיר אִיז שְׁטַארְקֵייט אוּנ גִיוֶועלְטִיקֵייט וָואס צוּ דִיר אִיז אֵייבִּיקֵייט אוּנ גְרוֹסְקֵייט אוּנ שְׁטַארְקֵייט פוּן דֶער וֶועלְט אוּנ רִימוּנְג אוּנ שֵׁיינְהֵייט אוּנ אַלֶע הֵיילִיקֵייט אוּנ אַלֶע קֶינִיגְרֵייךְ אִיז צוּ דִיר גָאט. אַלֶע בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ דַאנְקוּנְג פוּן אִיצוּנְד בִּיז אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג אִיז אַלְץ צוּ דִיר גָאט: בָּרוּךְ גִלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דוּ שְׁטַארְקֶער גָאט אוּנ גְרוֹיסֶער מֶלֶךְ וָואס דוּ בִּיסְט גִלוֹיבְּט מִיט פִיל שְׁבָחִים דוּ שְׁטַארְקֶער גָאט וָואס אַלֶע מֶענְטְשִׁין דַאנְקֶען צוּ דִיר דוּ בִּיסְט דֶר הַאר וָוס אַלֶע מֶענְטְשֶׁן דֶער צֵיילֶען דַיינֶע וואוּנְדֶער וָואס דוּ הָאסְט אוֹיסְגִיקְלִיבֶּען דִי יִשְׂרָאֵל זֵיי זָאלֶן צוּ דִיר זִינְגֶען אוּנ לוֹיבֶּן דוּ שְׁטַארְקֶר מֶלֶךְ וָוס דוּ לֶעבְּסְט אֵייבִּיג אוּנ אֵייבִּיג:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים, קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי, שִׁמְעָה בְקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ, קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל, תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת, תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי, מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ, קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר, שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל, אֶל יְיָ, כִּי עִם יְיָ, הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה, עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא, יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל, עֲוֹנוֹתָיו:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:	יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ
ק״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:	

לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בית ישראל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים פון דעם טיפין הארץ האב איך דיך גאט גירופין: אֲדֹנָי גאט הער צו מיין קול תִּהְיֶינָה דיינע אויערין זאלין פר נעמין לקול דס קול פון מיין גיבעט: אִם עֲוֹנוֹת אויב דו גאט וועסט היטין מיינע עבירות אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד זער וועט קאנען באשטיין פר גאט: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה ווארום ביי דיר אין די הענט איז מוחל צו זיין לְמַעַן כדי מען זאל מורא האבן פאר דיר: קִוִּיתִי מיין נפש טוט האפין צו דיר גאט וְלִדְבָרוֹ אונ איך טו האפין צו זיינע רייד: נַפְשִׁי מיין נפש טוט האפין צו דיר גאט מִשֹּׁמְרִים מער וויא די היטער וואס היטין ביי נאכט האפין שֹׁמְרִים וואס זיי האפין עס זאל טאג ווערין: יַחֵל איר יודין האפט צו גאט כִּי ווארום מיט גאט איז דר חסד וְהַרְבֵּה אונ פיל מאל הט ער אייך שוין אוס גילייזט וועט ער אייך היינט אוס לייזען: וְהוּא אונ די עבירות וועלין ניט מעכב זיין די גאולה ווארום גאט וועט אוים לייזען דיא יודין פון אלע זייערע עבירות:

משלי ישראל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ וגו׳ למשל אקראנקער איז געקומען צו אדאקטאר, דער דאקטאר איז גיוועזן אגוטער אונ אבייכער, ער האט געהאט רחמנות אוף אלע מענטשין וואס זענען געקומען צו אים, דר קראנקער הט גיבעטן דעם דאקטאר ער זאל אים געבין עסין, נאר פעטע פלייש, די מענטשין וואס זענען דארט גיוועזן האבין זיך געוואונדערט, נים גענוג וואס דר קראנקער בעט נים פון דאקטאר מעדיצין ער זאל געזונד ווערין, בעט ער פעטע פלייש, וואס ער קען פון דעם פלייש שטארבן? האט דער דאקטאר גיזאגט ווייל ער בעט נים מעדיצין נאר פעטע פלייש, איז אצייכען ער איז אזוי קראנק אז זיין שכל איז פארמישט, דריבער וועל איך אוף אים נאך מער רחמנות האבען, אונ וועל אים היילין פון זיין קראנקהייט, אונ איך וועל אים נים געבין וואס ער וויל, נאר וואס איך וייס פר אים איז געזונד, ביז ער וועט געזונד ווערין, דס זעלביגע איז ביי אונז מענטשן, מיר קומען בעטין ביי הקב״ה ער זאל אונז געבין רייכקיים, עס קען זיין די רייכקיים זאל זיין פר אונז א אומגליק דריבער מוזין מיר בעטין ביי הקב״ה ער זאל נים געבן אונז וואס מיר בעטין, נאר וואס ער וויים פאר אונז איז גוט, מִמַּעֲמַקִּים, פון אונזערע טיפע צרות וואס מיר האבען אין גלות איז אונזער שכל פארמישט אונ מיר ווייסין נים וואס צו בעטין ביי דיר, קְרָאתִיךָ ה׳. האב איך גערופין דיך „גאט״. דו ווייסט דאך וואס מיר פעלט אונ וואס פר מיר איז גוט, פאר די נשמה אונ פר דעם גוף. דס זאלסטו אונז געבין,

אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי. גאט הער צו אונזער קול פון תפלה. די גוים צווינגט אונז דס מיר קענען שון נים אים האלטען:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר, וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם, בְּאוֹצַר חַיִּים, אוֹרוֹת מֵאֹפֶל, אָמַר וַיֶּהִי:

מֶלֶךְ, אָזוּר גְּבוּרָה. גָּדוֹל שִׁמְךָ, בִּגְבוּרָה. לְךָ זְרוֹעַ, עִם גְּבוּרָה: מֶלֶךְ, בִּגְדֵי נָקָם. לָבַשׁ, בְּיוֹם נָקָם. לְצָרָיו, יָשִׁיב אֶל חֵיקָם: מֶלֶךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ. יַמִּים, מִכַּבֵּשׁ. וְגַאֲוַת אֲפִיקִים. מְכַבֵּשׁ:

מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים. הִתְאַזָּר. בִּקְדוֹשִׁים. אֵל נַעֲרָץ. בְּסוֹד קְדוֹשִׁים. קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ, הַדַּר בִּנְהוֹרָא. עוֹטֶה כַּשַּׂלְמָה, אוֹרָה. מִשְׁפָּטֵנוּ, יוֹצִיא כָאוֹרָה: מֶלֶךְ, הִתְאַזָּר עֹז. יְמִינוֹ, תָּעוֹז. וֶאֱנוֹשׁ, אַל יָעוֹז: מֶלֶךְ, וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה. וְנִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה. לְךָ יְיָ,

---

בית ישראל

בָּרוּךְ אַתָּה גילויבּט בּיסטו גאָט אונזער שׁטאַרקר גאָט דער קיניג פון דער גאַנצער וועלט וואָס ער האָט בּאַשאַפֿן די ליכט פון טאָג און ער האָט בּאַשאַפֿן די פינצטערניש פון דר נאַכט ער מאַכט שָׁלוֹם צווישן די מַלְאָכִים וואָס זיינען פון פייער און מיט די מַלְאָכִים וואָס זיינען פון וואַסער און דו בּיסט דר בּאַשעפער פון אַלץ ווָס אויף דער וועלט איז:

מֶלֶךְ אָזוּר גאָט וואָס ער איז דר מֶלֶךְ פון דר גאַנצער וועלט איז אָן גיגורט מיט שׁטאַרקייט אונ ווייל גאָט זיצט דעם טאָג פון ראש הַשָּׁנָה אויף דער שׁטול פון דין צו מִשְׁפּטִן די וועלט ווי אַמֶלֶךְ איבער דעם האָט דער פּייטן אָן גהויבן מיט דעם וואָרט מֶלֶךְ: גָּדוֹל דיין נאָמען איז גרוס מיט שׁטאַרקייט ווען דו טוסט מִשְׁפּט אָן די רְשָׁעִים: לְךָ צו דיר איז די מֶמְשָׁלָה אונ שׁטאַרקייט. חאָטשׁע דו קאָנסט דיךְ בּאַלד נוֹקֵם זיין אין די רְשָׁעִים האַלסטו אויף דיין צאָרען אונ בּצאָלסט זיי ניט בְּשַׁעַת כַּעַס מֶלֶךְ בִּגְדֵי גאָט וועט זיךְ אָן קליידען מיט קליידער פון רעכנונג אין דעם טאָג ווָס ער וועט אַנְקָמָה טאָן אין די רְשָׁעִים צו זיינע שׂוֹנְאִים וועט ער אום קערין פּוּרְעָנִיּוֹת צו זייער שׂוֹנְאִים מֶלֶךְ גֵּאוּת גאָט הָט זיךְ אָן גיקליידט מיט גרויסקייט אין דר צייט אַז ער האָט בּאַשאַפֿן די וועלט. ער האָט גימאַכט טרוקען די גרוסע וואַסערין וואָס זיינען גיוועזן פאַר שׁפּרייט אויף דער גאַנצער וועלט אונ דָם גרוסקייט פון די טייכין וואַסר האָט ער בּאַצוואונגען די וואַסער פון די גאַנצע וועלט האָט ער אַריין גיבּראַכט אין יַם אוֹקְיָנוּס:

מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה גאָט האָט זיךְ אָן גיקליידט מיט צעהען קליידער בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה פון וועגין די יִשְׂרָאֵל ווָס זיי ווערן אָן גירופין קְדוֹשִׁים. אֵל נַעֲרָץ גאָט איז גשׁטאַרקט אין סוֹד פון די מַלְאָכִים אָדער פון די צַדִּיקִים ווָס זיי זאָגין קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ דַר גאָט וואוינט אין די ליכטיקייט ער הָט זיךְ איין גוויקילט מיט די ליכט פון דער תּוֹרָה ווי מיט אַקלייד. אונזר מִשְׁפָּט זאָל ער אוס ציהן ווי אַליכט: מֶלֶךְ גאָט הָט זיךְ אָן גיגורט מיט שׁטאַרקייט בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה. זיין רעכטע האַנט וועט זיךְ שׁטאַרקען צו שׁטראָפין די רְשָׁעִים אונ קיין מענטשׁ וועט זיךְ ניט קענין שׁטאַרקין. מֶלֶךְ וַיִּלְבַּשׁ גאָט וועט זיךְ אָן קליידען מיט גירעכטיקייט כְּדֵי אַז ער זאָל זיי גירעכט מאַכען בְּשַׁעַת הַדִּין אונ ער ווערט גיהייליגט דורךְ צְדָקָה אונ ווען דו גפינסט היינט בּיי אונז קיין צְדָקָה בּעטין מיר דיךְ בּיי דיר גאָט איז דאָס גרעכטיקייט זאָלסט אונז גירעכט מאַכין אין דעם יוֹם הַדִּין. לֶעָתִיד לָבֹא בְּשַׁעַת מִלְחָמָה פון

הַצְּדָקָה: מֶלֶךְ, זֶה הַדּוּר, בִּלְבוּשׁוֹ. וְכוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ.
אֱלֹהִים, יָשַׁב, עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: מֶלֶךְ, הֲמוֹן בְּגָדִים. בְּדַרְכּוֹ.
בּוֹגְדִים. יִבְצוֹר, רוּחַ נְגִידִים: מֶלֶךְ, טַלִּיתוֹ, כַּשֶּׁלֶג מְצוּחְצָח.
צַח, וּבְנַצְחָנוּת, יְנַצֵּחַ. מְנַצְחִים, פַּעֲלָם לָנֶצַח: מֶלֶךְ,
יָעַט קִנְאָה. קַנָּא, קִנֵּא, גָּאֹה גָּאָה. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יָעִיר
קִנְאָה: מֶלֶךְ, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. יִשְׁתַּחֲווּ, לַמֶּלֶךְ, עַל כָּל
הָאָרֶץ. כִּי בָא, לִשְׁפּוֹט, אֶת הָאָרֶץ: מֶלֶךְ, לְיוֹם קוּמוֹ, לָעַד.
כָּל יְצוּר, לְפָנָיו יִרְעַד. רָם וְנִשָּׂא, שׁוֹכֵן עַד: מֶלֶךְ, מוֹשֵׁל
עוֹלָם, בִּגְבוּרָתוֹ. יִרְעֲשׁוּ הָרִים, מִגַּאֲוָתוֹ. וּכְאֵילִים יִרְקְדוּ,
מִגַּעֲרָתוֹ: מֶלֶךְ, נוֹרָא, לְמַלְכֵי אָרֶץ. חוּל תָּחוּל, הָאָרֶץ.
מִיּוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים, תָּנוּט הָאָרֶץ: מֶלֶךְ, שְׂאֵתוֹ, מִי יַעֲצָר
כֹּחַ. וְהוּא, נוֹשֵׂא כֹל, בַּכֹּחַ. נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ: מֶלֶךְ, עָמְדוֹ
לַדִּין, בְּיוֹם הַדִּין. שְׁפוֹט גֵּאִים, בַּדִּין: מֶלֶךְ, פִּלֵּשׁ, סוֹד
הַמַּעֲמִיקִים. לַסְתִּיר עֵצָה, בְּמַעֲמַקִּים. יֶחֱשׂוֹף וִיגַלֶּה,

---

בית ישראל

גוג ומגוג אז דו וועסט אליין מלחמה האלטין אונ די ישראל וועלין דס זעהן וועלין זיי זאגן מלך זה
גאט דר קיניג דס קלייד וואס ער האט היינט אן גקליידט איז דאס שענסטע פון זיינע קליידר
אונ אהוט פון הילף איז אויף זיין קאפ צו העלפן. דענסטמאל וועט גאט זיצין אויף זיין היליגן
שטול: מלך המון גאטס קליידר וועלין זיין גיפארבט אין זיין טאן טרעטין די רשעים מלך טליתו גאט
וועט זיך אן טאן אנווייסע קלייד ווי שניי דס איז אסימן אז ער וועט מוחל זיין די עבירות פון די
ישראל וס זיינן רויט ווי רויטע פאדים זייד וועלין זיי ווייס ווערין ווי שניי. צח ער איז לויטר
אונ אום ווילן די לויטערע מעשים פון די אבות וועט ער לייטערין די ישראל וואס זיי לייטערין
זיך דורך תשובה מנצח צו זיין הקב"ה דורך זייער תשובה דר פון הט גאט גרוס תענוג מלך יעט
גאט איז איין גיהילט אין רעכנונג לעתיד לבא וועט ער אנקמה טאן אין די רשעים. הערשין הט
ער גיהערשט ווי א בעל מלחמה וועט ער דער וועקען רעכנונג. מלך כי אלע וואס וואונן אין די
עקען פון דער וועלט וועלן זיך בוקען צו גאט וואס ער איז דער מלך איבער די גאנצע וועלט
אז ער וועט קומען צו משפטין די וועלט מלך ליום אין דעם טאג אז גאט וועט אויף שטיין צו
מאכין איין פר זאמלונג לעתיד לבא וועלין אלע באשעפעניש פאר אים ציטערין גאט איז הויך
אין דער הויבען ער רועט איביג אונ איז משגיח אויף דער וועלט מלך מושל גאט גיוועלטיגט
איבר דער וועלט מיט זיין שטארקייט די בערג וועלן שטירמען פון זיין גרוסקייט אונ אזו ווי די
ווידר וועלן זיי שפרינגן פון זיין גישריי מלך נורא פר גאט האבען פארכט די מלאכים פון דר ערד.
חול ציטערן וועט טאן די ערד פון פר גאט וס ער זיצט צווישן די מלאכים וועט די ערד גליטשן
מלך שאתו ווער וועט קאנען דר ליידן זיין פארכט לעתיד לבא ער טראגט די גאנצע וועלט מיט
כח ער גיט צו די מידיגע כח. מלך עמדו גאט פר זאמט זיך אין דין פון די רשעים אין דעם טאג
אז ער וועט דן זיין די וועלט וועט ער משפטן די רשעים מיט דעם מדת הדין ניט מיט דעם
מדת הרחמים: מלך פלש גאט וועט אויף דעקין דעם סוד פון די רשעים וס פר בארגען זייער
עצה אין די טיפעניש. מלך צוה גאט גיבוט אלע די זייטן פון דר וועלט די רשעים ארום צו רינגלן

עמוקים: מלך, צוה מכל רוח. עריצי, נפי הרוח. לאפפם, בשטף רוח: מלך, קהל, מלכי אדמה. בסערו, משא, דומה. יפקוד על צבא רומה: מלך, רם וגבוה, במשפט. ועוז מלך, אהב משפט. מכון כסאו, צדק ומשפט: מלך, שופט צדק. לפניו, יהלך צדק. להליץ, בעד רודפי צדק: מלך, תקיף בממשלה. וכסאו, תלה למעלה. ומלכותו, בכל משלה: מלך, תחת חלד, מהביטו. מרעיד יסוד, בהביטו. בכל, משוטט מבטו: מלך, תר, בכל פועל. בכל, מה יפעל. במטה ובמעל: חזן מלך, אלהי עולם. המליכוהו, עם עולם. יי, ימלוך לעולם. קדוש:

כשחל בחול

המאיר לארץ, ולדרים עליה, ברחמים. ובטובו, מחדש בכל יום, תמיד, מעשה בראשית: מה רבו מעשיך, יי. כלם, בחכמה

כשחל בשבת

הכל יודוך, והכל ישבחוך, והכל יאמרו, אין קדוש, כיי: הכל ירוממוך, סלה, יוצר הכל: האל, הפותח בכל יום, דלתות, שערי מזרח, ובוקע חלוני רקיע. מוציא חמה, ממקומה, ולבנה, ממכון שבתה, ומאיר לעולם כלו, וליושביו, שברא, במדת רחמים: המאיר לארץ, ולדרים עליה, ברחמים. ובטובו, מחדש בכל יום, תמיד, מעשה בראשית: המלך, המרומם לבדו מאז, המשבח והמפאר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם, ברחמיך הרבים רחם עלינו. אדון עזנו, צור משגבנו, מגן ישענו, משגב בעדנו: אין כערכך, ואין זולתך. אפס בלתך,

בית ישראל

זיי מיט אשטארקן ווינט וואס ער איז אזו שטארק ווי וואסער וואס פר פלייצט מלך כהל לעתיד לבא וועט גאט איין זאמלן צו משפטן אלע יוצר פון דר ערד ער וועט באפעלן אוף דעם הערשאפט וואס אין הימל מלך רם גאט איז הוך אונ דער הויבען דורך דעם משפט וואס ער טוט האטשע די שטארקייט אונ די ממשלה איז אין זיין האנט טוט ער דאך אלץ מיט משפט זיין שטול איז אן גברייט מיט גרעכטיקייט אונ משפט מלך שופט גאט איז אגירעכטער שופט פר אים גייט דם גרעכטקייט ממליץ צו זיין פר די וואס יאגן נאך גרעכטיקייט מלך תקיף גאט איז שטארק מיט געוועלטיקייט אונ זיין שטול הט ער דר הויבן אויבן אין הימל אונ זיין קיניגרייך געוועלטיגט איבר דר גאנצער וועלט מלך תחת גאט מאכט ציטערן די ערד פון זיין קוקין ער מאכט ציטערן די יסודות מיט זיין קוקין אוף אלין טוט שוועבן זיין לוגונג דען ער איז משגיח אוף אלין דיגג מלך תר גאט פארשט אונ זעהט נאך אלע ווערק אין אלין וואס דר מענטש טוט. ער איז משגיח אויף אלע ברואים וואס אויבן אונ אונטען זיינען. מלך אלהי גאט וואס ער איז א גאט איבער אלע וועלטין זיי מאכן קיניגן אים דם פאלק ישראל וואס זיי זאגין יי גאט זאל קיניגן צו אייביג דר היילגער גאט: המאיר דר וואס לייכט מיט דר זון אויף דער ערד כדי די תבואה זאל בעסער וואקסין אונ צו די וואס וואוינען אוף דר ערד כדי זיי זאלן זעהן ווי צו גיין מיט דר בארמקייט מיט זיין גוטקייט בנייט ער שטענדיג אלע טאג די מעשים פון די זעקס טעג בששת ער הט די וועלט בשאפן היינו ער האט גמאכט טאג אונ נאכט אזו איז ביז היינט אלע טאג: מה גאט וויא גאר

ומי. דומה לך: אין כערכך, יי אלהינו, בעולם הזה. ואין זולתך, מלכנו, לחיי העולם הבא. אפס בלתך, גואלנו, לימות המשיח. ואין דומה לך, מושיענו, לתחית המתים:

אל, אדון, על כל, המעשים. ברוך ומבורך, בפי, כל נשמה. גדלו וטובו, מלא עולם. דעת ותבונה, סובבים אותו: המתגאה, על חיות הקדש. ונהדר בכבוד, על המרכבה. זכות ומישור, לפני כסאו. חסד ורחמים, לפני כבודו: טובים מאורות, שברא אלהינו. יצרם, בדעת, בבינה ובהשכל. כח וגבורה, נתן בהם. להיות מושלים, בקרב תבל: מלאים זיו, ומפיקים נוגה. נאה זיום, בכל העולם. שמחים בצאתם, וששים בבואם. עשים באימה, רצון קונם: פאר וכבוד, נותנים לשמו. צהלה ורנה, לזכר מלכותו. קרא לשמש, ויזרח אור. ראה והתקין, צורת הלבנה: שבח נותנים לו, כל צבא, מרום. תפארת וגדלה, שרפים ואופנים, וחיות הקדש:

לאל, אשר שבת, מכל המעשים, ביום השביעי התעלה, וישב על כסא כבודו, תפארת עטה, ליום המנוחה, ענג קרא, ליום השבת: זה שבח, של יום השביעי, שבו, שבת אל, מכל מלאכתו, ויום השביעי, משבח ואומר, מזמור שיר, ליום השבת, טוב להודות, ליי. לפיכך, יפארו. ויברכו, לאל, כל יצוריו. שבח יקר וגדלה, יתנו לאל, מלך יוצר כל. המנחיל מנוחה, לעמו ישראל, בקדשתו, ביום שבת קדש. שמך יי אלהינו, יתקדש, וזכרך מלכנו, יתפאר. בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו, על

עשית. מלאה הארץ, קנינך: המלך, המרומם לבדו, מאז, המשבח, והמפאר, והמתנשא, מימות עולם: אלהי עולם, ברחמיך הרבים, רחם עלינו, אדון עזנו. צור משגבנו, מגן ישענו, משגב בעדנו: אל ברוך, גדול דעה. הכין ופעל, זהרי חמה, טוב, יצר כבוד, לשמו. מאורות נתן, סביבות עזו. פנות צבאיו, קדושים, רוממי שדי. תמיד, מספרים כבוד אל, וקדשתו. תתברך יי אלהינו, על

שבח, מעשה ידיך, ועל מאורי אור, שעשית, יפארוך סלה:

תתברך צורנו, מלכנו וגאלנו, בורא קדושים, ישתבח שמך, לעד מלכנו. יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים, ברום עולם, ומשמיעים

בית ישראל

פיל זיינען דיינע ווערק דו האסט זיי אלע מיט חכמה באשאפן די גאנצע וועלט איז פול דיינע בשעפעניש המלך דר דא איז אליין איין מלך פון דענמאלט אן אונ איז דער הויבן דר וואס איז גלויבט אונ דר ווס איז דר הויבן פון אייביגע צייטין: אלהי אייבגר גאט דר בארם דיך איבר אונז מיט דיין פיל דר בארימקייט אונזער שטארקער הער אונזער שטארקר פעלזין באשיצר אונזער הילף אונ ביסט איין שטארקייט ארום אונז: אל דער גלויבטער גאט דער ווס איז גרויס מיט וויסען שאפט ער האט אן גיברייט אונ באשאפין די לויטערקייט פון דער זון גאט דער וואס איז גוט ער האט באשאפין אלע ברואים פון זיין כבוד וועגין ליכט הט ער גיגעבין ארום זיין כסא הכבוד די הערין דאס זיינען די היליגע מלאכים די ווס דר הייבען דעם שטארקען גאט זיי דר ציילין תמיד גאטס כבוד אונ זיין היליקייט. תתברך דו גאט אונזר גאט ווערסט גילובט פון וועגין די גילובטע ווערק פון דיינע הענט אונ פון וועגין די ליכטיקייט פון דאס ליכט וואס דו האסט באשאפען דרויף זאל מען דיך אייביג באשייגען:

תתברך דו זאלסט זיין גילויבט אונזר שטארקר גאט אינזר מלך אונ אונזר דרלייזער דר ווס באשאפט די היליגע מלאכים אונזר מלך דיין נאמען זאל גילויבט זיין צו אייביג דר ווס

בְּיִרְאָה, יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים, בְּאֵימָה, וּבְיִרְאָה, רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים, אֶת פִּיהֶם, בִּקְדֻשָּׁה, וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה, וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים, וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים, וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת, זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה, וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ, אִהֵל כְּהַיּוֹם, בְּרַחֲמִים, מֶלֶךְ. בּוֹחֵן כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת, צָעִיר וְרַב, מֶלֶךְ. גֵּאוּת וָעֹז, הִתְאַזָּר, מֶלֶךְ. דּוֹק וָחֶלֶד, יֶחֱרְדוּן, מֵאֵימַת מֶלֶךְ. הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם, יָחוֹן מֶלֶךְ. וּמֵבִין, אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם, יַצְדִּיק מֶלֶךְ. זִכָּרוֹן הוּא, יוֹם תְּרוּעַת מֶלֶךְ: חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, לְזַכּוֹתָם, מֶלֶךְ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו, מַמְלִיךְ, כָּל מֶלֶךְ. יִזְכּוֹר לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב, כַּלֵּךְ:

בית ישראל

בַּשַּׁאפְט בַּאדִינֶר דָּס זֶענֶן דִּי מַלְאָכִים וָוס וֶוערֶן אַלֶע טָאג נַיי בַּשַׁאפֶן אוּנ דִי מַלְאָכִים וָוס זֵיי זֶענֶן פוּן אֵייבִּיג אָן בַּשַׁאפֶן גִיוָוארֶן אוּנ שְׁטֵייעֶן אַלֶע אִין דֶר הוֹיךְ פוּן דֶרוֶועלְט אוּנ לָאזֶען הֶערֶן מִיט פָּארְכְט מִיט אַנַאנְדֶר אֵיין שְׁטַארְק קוֹל דִי רֵייד פוּן דֶעם לֶעבֶּעדִיגֶען גָאט אוּנ דֶעם מֶלֶךְ פוּן דֶר וֶועלְט: כֻּלָּם זֵיי זֶענֶן אַלֶע גֶעלִיבְּט זֵיי זֶענֶן אַלֶע רַיין אוֹיס דֶר וֶוויילְטֶע זֵיי זֶענֶן אַלֶע שְׁטַארְק אוּנ אַלֶע טוּעֶן מִיט פָּארְכְט אוּנ מִיט שְׁרֶעקֶן דֶעם ווִילֶן פוּן זֵייעֶר בַּאשֶׁעפֶר: וְכֻלָּם אוּנ אַלֶע עֶפֶענֶען זֵייעֶר מוֹיל מִיט הֵיילִיקַייט אוּנ מִיט רֵיינִיקַייט מִיט לִויבּ אוּנ מִיט גִיזַאנְג אוּנ זֵיי לוֹיבֶּן אוּנ בַּארִימֶען אוּנ בַּשֵׁיינֶן אוּנ הֵיילִיגֶן אוּנ מַאכֶן קֵינִיגֶן: אֶת שֵׁם גָאטְס נָאמֶען וָואס עֶר אִיז אֵיין גְרוֹיסֶר אוּנ אֵיין שְׁטַארְקֶר אוּנ אֵיין שְׁרֶעקְלִיכֶר קֵינִיג עֶר אִיז הֵיילִיג: וְכֻלָּם אוּנ אַלֶע זֶענֶן אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל דֶעם יָאךְ פוּן מַלְכוּת דֶר דָא אִיז אִין הִימֶל אוּנ דֶר עֶלְצְטֶר טוּט גֶעבֶּען רְשׁוּת צוּם קְלֶענְסְטֶען צוּ הֵיילִיגֶען זֵייעֶר בַּשֶׁעפֶר מִיט אַזֶענֶעפְטִיג גִימִיט מִיט אַקְלָאר לָשׁוֹן אוּנ מִיט זִיסְקֵייט אוּנ אַלֶע מִיט אַנַאנְדֶר שְׁרַייעֶן מִיט אַמָאל קְדוּשָׁה אוּנ זָאגֶען מִיט פָּארְכְט: קָדוֹשׁ דֶער גָאט פוּן אַלֶע הֶערְשַׁאפְטֶען אִיז הֵיילִיג דִי גַאנְצֶע עֶרְד אִיז פוּל זַיין כְּבוֹד:

כְּבוֹדוֹ אִהֵל גָאט דֶר לַייכְט זַיין כָּבוֹד אַזוֹ הַיינְט אִין ראֹשׁ הַשָּׁנָה מִיט דֶער בַּארִימְהַייט מֶלֶךְ דֶר קֵינִיג הקב"ה אַזוֹ ווִי עֶר הָט זִיךְ מְרַחֵם גֶוועזְן אִיבֶּר אָדָם הָרִאשׁוֹן אִין דֶעם טָאג ראֹשׁ הַשָּׁנָה אוּנ הָט אִים גְשֶׁענְקְט אַטָאג פוּן זַיינֶע טֶעג דָס אִיז טוֹיזֶנְט יָאר אַזוֹ אוֹךְ זָאל עֶר זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוֹךְ מְרַחֵם זַיין בּוֹחֵן עֶר פְּרוּבְט אוּנ פַר שְׁטֵייט אַלֶע גְדַאנְקֶען פוּן גְרוֹסֶע אוּנ פוּן קְלֵיינֶע גֵּאוּת גָאט אִיז אָן גִיגוּרְט הֶערְשַׁאפְט אוּנ שְׁטַארְקַייט דּוֹק דִי הִימֶעל אוּנ עֶרְד צִיטְעֶרֶן פוּן וֶועגֶן פָּארְכְט פוּן דֶעם מֶלֶךְ הַיּוֹצֵר דֶר וָוס הָט בַּשַאפֶן בַּאנַאנְד זֵייעֶר הַארְץ דָס אִיז דֶר יֵצֶר טוֹב אוּנ דֶר יֵצֶר הָרַע דְרוּם זָאל גָאט דֶר בַּארְמֶן דֶעם מֶענְטְשֶׁן אוּנ זָאל אִים אָפּ הִיטֶן עֶר זָאל נִיט נִכְשָׁל וֶוערֶן דוּרְךְ דֶעם יֵצֶר הָרַע וּמֵבִין אוּנ עֶר פַארְשְׁטֵייט אַלֶע זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים גָאט זָאל זֵיי גֶרֶעכְט מַאכֶען: זִכָּרוֹן גָאט זָאל אוּנְז גֶדֶענְקֶען צוּ גוּטֶען וַוייל מִיר בְּלָאזֶען שׁוֹפָר חוֹק דֶער טָאג אִיז אַחוֹק צוּ יִשְׂרָאֵל צוּ בְּלָאזֶן שׁוֹפָר. גָאט זָאל זֵיי רֵיין מַאכֶן פוּן זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת טֶרֶף עֶר טוּט גֶעבֶּען שְׁפַּייז צוּ זַיינֶע פָארְכְטִיגֶע דֶר גָאט וָואס עֶר מַאכְט קֵינִיגֶן אַלֶע מַלְאָכִים יִזְכּוֹר עֶר זָאל אֵייבִּיג גֶדֶענְקֶען זַיין בְּרִית מִיט אַגוּט גִידֶעכְטֶענִישׁ גָאט דֶר מֶלֶךְ:

כָּלָה אַל תַּעַשׂ, לִשְׁאֵרִית, בְּנֵי מֶלֶךְ. לָכֵן אָתָאנוּ לְךָ, מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ. מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ, לְחַלּוֹתְךָ, מֶלֶךְ:

חזן נָא נְצוֹר חֶסֶד, לְגִינֵי שְׁלָחָי לוֹ, שְׁלֹשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ. סְבוּת בָּאֵי בְּתֹהַן, לְמַר בָּכוּ, אֶרְאֶלֵּי מֶלֶךְ. עֲנוּתָם, בַּל תְּבֶז, לָלֶן בִּמְקוֹם, עָלוּ וְיָרְדוּ בוֹ, מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ:

פְּדֵם הַיּוֹם, מִדִּין גָּמוּר, מְלַחֲיֵבָם, מֶלֶךְ: חזן צַדְּקֵם בְּרַחֲמִים, וּפָקְדֵם לְטוֹבָה, מֶלֶךְ. קְשׁוּב, קוֹל תְּקִיעָה, מִתּוֹקְעֵי (בשבת אומרים קְשׁוּב, זִכְרוֹן תְּרוּעָה, מִזּוֹכְרֵי) הַיּוֹם לְךָ, מֶלֶךְ. רַחֲמִים תְּעוֹרֵר, לִמְחַכֵּי לְךָ, מֶלֶךְ:

חו"ק שְׁעֵה, שַׁוְעַת עַם מְשַׁחֲרֶיךָ, מֶלֶךְ. תְּחֻנָּן, בְּתוֹמְכֵי בָרוּךְ וּנְבָרֶכְךָ, אֱלֹהִים חַיִּים, וָמֶלֶךְ:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ, וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ, וּשְׂרָפִים יָרוֹנוּ, וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ, פְּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב: (וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים) לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לְמֶלֶךְ, אֵל, חַי וְקַיָּם, זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ, וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי, הוּא לְבַדּוֹ, פּוֹעֵל

בית ישראל

כָּלָה אַל תַּעַשׂ אַיין פַר לֶענְדִינְג זָאלְסְט נִיט טָאן צוּ דִי אִיבֶּער גֶעבְּלִיבִּינֶע קִינְדֶר דְרוּם זֶענֶן מִיר גקוּמֶן צוּ דִיר גָאט אוּנְזֶער קֵינִיג פוּן גֶעכְטֶן אָן מִיט סְלִיחוֹת זָאגֶן צוּ בֶּעטֶן דִיךְ קֵינִיג: נָא מִיר בֶּעטֶן דִיךְ זָאלְסְט הִיטֶן דֶעם חֶסֶד צוּ דִי קִינְדֶר פוּן אַבְרָהָם וָוס צוּ אִים זֶענֶן גִישִׁיקְט גִיוָוארֶן דְרַיי מַלְאָכִים. פַאר נֶעם דִי תְּפִלּוֹת פוּן יִשְׂרָאֵל בִּזְכוּת יִצְחָק וָואס דִי מַלְאָכִים הָאבֶּן בִּיטֶערְלַאךְ גְוֵויינְט פוּן זַיינֶעט וֶועגֶן אַז דֶר פָאטֶר הָט אִים צוּ דֶר עֲקֵדָה גֶעפִירְט. עֲנוּתָם דָס גְשְׁרֵיי אוּנ גִבֶּעט פוּן דִי יִשְׂרָאֵל זָאלְסְטוּ נִיט פַר שֶׁעמֶן בִּזְכוּת יַעֲקֹב וָוס עֶר הָט אִיבֶּר גֶנֶעכְטִיגְט אוֹיף דֶעם אָרְט וָוס דִי מַלְאָכִים פוּן גָאט זֶענֶן אַרוּף גְגַאנְגֶן אוּנ אַרָאפּ גְגַאנְגֶן: פְּדֵם דֶער לֵייז הַיינְט זַייעֶרֶע קִינְדֶער אוּנ זֵיי נִיט לָן זַיין מִיט דֶעם מִדַּת הַדִּין זָאלְסְט זֵיי נִיט מְחַיֵּיב בְּדִין זַיין מַאךְ זֵיי גֶרֶעכְט מִיט דֶר בַּארִימְהֶקֵייט אוּנ גֶדֶענְק זֵיי צוּ גוּטֶען. קְשׁוּב פַר נֶעם דָם קוֹל פוּן תְּקִיעַת שׁוֹפָר פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וָוס בְּלָאזֶען הַיינְט שׁוֹפָר צוּ טָאן דַיין רָצוֹן רַחֲמִים זָאלְסְט דֶר וֶועקֶן דַיין דֶער בַּארִימְהֶקֵייט צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס הָאפֶען צוּ דִיר מֶלֶךְ: שְׁעֵה פַר נֶעם דָאס גִישְׁרֵיי פוּן דֶעם פָאלְק וָואס פָארְשְׁטֶעהְן דִיר מֶלֶךְ תְּחֻנָּן זָאלְסְט זִיךְ קֶערֶן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס לֶעהְנֶען אוּנְטֶער זֵייעֶר תְּפִלָּה מִיט בָּרוּךְ אוּנ מִיר וֶועלֶן דִיךְ לוֹיבֶּען לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט אוּנ קֵינִיג:

וְהַחַיּוֹת אוּנ דִיא הֵיילִיגֶע חַיּוֹת זִינְגֶען אוּנ דִיא הֵיילִיגֶע כְּרוּבִים רִיהְמֶען אוּנ דִיא בְּרֶענֶענְדִיגֶע מַלְאָכִים שַׁאלֶען אוּנ דִי אֶרְאֶלִּים לוֹיבֶּען פַר אַלֶע הֵיילִיגֶע חַיּוֹת פַר דִי מַלְאָכִים וָואס הֵייסֶען אוֹפַן אוּנ פַר אַלֶע כְּרוּבִים קֶעגֶען דִיא בְּרֶענֶעדִיגֶע מַלְאָכִים קֶעגֶען זִייא אַלֶעם לוֹיבֶּען זֵייא אוּנ זָאגֶען גֶעלוֹיבְּט אִיז דֶער כָּבוֹד פוּן גָאט פוּן זַיין הוֹיכֶען אָרְט:

לָאֵל צוּ דֶעם גְלוֹיבְּטֶן גָאט גִיבֶּן זֵיי לִיבְּלִיכֶע לוֹיב צוּ דֶעם מֶלֶךְ וָוס עֶר אִיז אַלְעבֶּעדִיגֶר אוּנ אֵיין שְׁטַארְקֶר גָאט זָאגֶן זֵיי לוֹב גְזַאנְג אוּנ לָאזֶן הֶערֶן לוֹב דֶען עֶר אַלֵיין טוּט שְׁטַארְקֵייט דוּרְךְ

גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר, לְעֹשֵׂה, אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ, עַל צִיּוֹן, תָּאִיר, וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ, מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה, וִיתֵרָה, חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן, תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ, לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם, אֶת כָּל, דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ, לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, אֶת שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא, בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה, בִּישׁוּעָתֶךָ. וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ, קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי, אֵל, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ, מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֶלָה בֶּאֱמֶת, לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְיַחֶדְךָ, בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר, בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

בית ישראל

דֶר זוּנְן אוּנ בַּשׁאַפְט נַייֶע זַאכֶן דָם דִי לְבָנָה וֶוערְט אַלֶע חוֹדֶשׁ בַּאנַייט ֶער אִיז אֵיין בַּעַל מִלְחָמָה עַר זַייֶעט גְרֶעכְטִיקַייט עֶר מַאכְט שְׁפְּרָאצֶן הִילְף אוּנ בַּאשַׁאפְט רְפוּאוֹת ֶער אִיז פֶארְכְטִיג פוּן לוֹב אֵיין הֶערְר פוּן וואוּנְדֶר דֶר דָא בַּאנַייט מִיט זַיין גוּטְס אַלֶע טָאג שְׁטֶענְדִיג דִי וֶוערְקֶן פוּן שֵׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית: אוֹר מִיר בֶּעטְן דִיךְ גָאט אַז דוּ זָאלְסְט לַייכְטֶן אֵיין נַיי לִיכְט אִיבֶּר צִיּוֹן אוּנ מִיר זָאלֶן אַלֶע בַּאלְד זוֹכֶה זַיין צוּ זַיין לִיכְט: בָּרוּךְ גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא בַּאשַׁאפְט דִי לִיכְט:

אַהֲבָה אֵיין גְרוֹס לִיבְּשַׁאפְט הָאסְטוּ אוּנְז לִיבּ גְהַאט גָאט אוּנְזֶר גָאט מִיט גְרוֹיסֶע דֶר בַּארִימְקֵייט הָאסְטוּ זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז דֶר בַּארִימְט: אָבִינוּ אוּנְזֶר פָאטֶער אוּנְזֶר קִינִיג פוּן וֶועגִין אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶרִין וָואס זֵיי הָאבֶּן זִיךְ אִין דִיר פַר זִיכֶערְט אוּנ דוּ הָאסְט זֵיי גְלֶערִינְט דִי חֻקִּים פוּן דֶר תּוֹרָה יָים דוּרְךְ דֶעם קוּמְט מֶען צוּם אֵייבִּיגֶן לֶעבִּין אַזוֹ זָאלְסְטוּ אוּנְז אוֹיךְ לִיבּ הָאבֶּן אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אוֹיךְ לֶערְנֶען: אָבִינוּ אוּנְזֶר פָאטֶר דֶר בַּארְמִיגֶר פָאטֶר דֶר דָא דֶר בַּארִימְט זִיךְ דֶר בַּארִים זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוּנ גִיבּ אִינְז אִין אוּנְזֶרֶע הֶערְצֶר צוּ פַאר שְׁטֵיין אוּנ צוּ קְלִיגִין צוּ הֶערֶען אַלֵיין צוּ לֶערְנֶען אוּנ מִיט אַנְדֶערֶע צוּ לֶערְנֶען צוּ הִיטִין אוּנ צוּ טָאן אוּנ מְקַיֵּים צוּ זַיין אַלֶע דִי רֵייד פוּן תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב אוּנ תּוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה מִיט לִיבְּשַׁאפְט: וְהָאֵר אוּנ דֶר לַייכְט אוּנְזֶרֶע אוֹיגֶן אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ בַּהֶעפְט אוּנְזֶר הַארְץ אִין דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ אֵיינְצִיג אוּנְזֶר הַארְץ לִיבּ צוּ הָאבֶּן אוּנ צוּ פָארְכְטֶן זִיךְ פַר דַיין נָאמֶן אוּנ מִיר זָאלֶן נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערִין בִּיז אֵייבִּיג: כִּי דֶען אִין דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן דֶעם גְרוֹיסֶן אוּנ דֶעם פָארְכְטִיגִין פַר זִיכֶערִין מִיר זִיךְ מִיר לוּסְטִיגִין זִיךְ אוּנ פְרֵייעֶן זִיךְ דוּרְךְ דַיין הִילְף וַהֲבִיאֵנוּ אוּנ בְּרֶענְג אוּנְז צוּ אַנַאנְדֶער מִיט שָׁלוֹם פוּן אַלֶע פִיר עֶקִין פוּן דֶר עֶרְד אוּנ פִיר אוּנְז אוֹיף רִיכְטִ׳ג צוּ אוּנְזֶר לַאנְד: כִּי דֶען דוּ בִּיסְט אֵיין גָאט אֵיין וֶוערְקֶר פוּן הִילְף אוּנ נָאךְ יְצִיאַת מִצְרַיִם הָאסְטוּ אִין אוּנְז אוּם דֶער וֶוועלְט פוּן אַלֶע אוּמוֹת אוּנ שְׁפְּרַאכֶן: וְקֵרַבְתָּנוּ אוּנ דוּ הָאסְט אוּנְז גְנֶעהֶנְט צוּ דַיין גְרוֹסֶען נָאמֶען אוּנ דוּ הָאסְט אוּנְז אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי דִי תּוֹרָה גִיגֶעבֶּען וָואס זִיא אִיז אֵייבִּיג אֱמֶת צוּ דַאנְקֶען דִיר אוּנ אֵיינְצִיגֶען דִיךְ מִיט לִיבְּשַׁאפְט:

בָּרוּךְ גִלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר וָוס הֶט אוּס דֶר וֶוועלְט אִין זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט לִיבְּשַׁאפְט:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

דָאס טַייטְשׁ פוּן קְרִיאַת שְׁמַע גִיפִינְט מֶען בַּיי מַעֲרִיב:

ליקוטי יקרים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה׳ אֱלֹהֵינוּ ה׳ אֶחָד. דֶער תרגום יונתן שְׁרַייבְּט ווִי עֶס אִיז גֶעקוּמֶען דִי צַייט דָס אוּנְזֶער פָּאטֶער יַעֲקֹב זָאל אַוֶועק גֵייִן פוּן דֶער וֶועלְט. הָאט עֶר צוּ נוֹיף גֶערוּפֶן זַיינֶע צְוֶועלְף שְׁבָטִים אוּנ הָט זֵיי גִיהֵייסֶען זָאלֶען זִיךְ שְׁטֶעלֶען אַרוּם זַיין בֶּעט אוּנ הָט צוּ זֵיי אַזוֹי גִיזָאגְט טָאמֶער דִינְט אִיר צוּ דֶר עֲבוֹדָה זָרָה ווָס תֶּרַח דֶר פָּאטֶער פוּן מַיין זֵיידֶע אַבְרָהָם הָט גִידִינְט אָדֶר צוּ דֶער עֲבוֹדָה זָרָה ווָאס לָבָן אַייעֶר מוּטֶערְס פָּאטֶער הָט גִידִינְט. אָדֶר אִיר דִינְט צוּ דֶעם גָאט יַעֲקֹב ווָס וֶוערְט אָן גֶערוּפֶן יִשְׂרָאֵל. הָאבֶּן אַלֶע צְוֶועלְף שְׁבָטִים גִיעֶנְפֶערְט צוּ זֵייעֶר פָּאטֶער יַעֲקֹב אוּנ הָאבֶּען אִים אַזוֹי גֶעזָאגְט (שְׁמַע יִשְׂרָאֵל) הֶער אוֹיס אוּנְזֶער פָּאטֶער יִשְׂרָאֵל דַיין גָאט אִיז אוּנְזֶער גָאט אוּנ עֶר אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט. הָאט יַעֲקֹב גִיעֶנְפֶערְט (בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד) עֶס זָאל זַיין נָאמֶען זַיין גִילוֹיבְּט אוֹיף אֵייבֶּיג:

לְמַ֨עַן יִרְבּ֤וּ יְמֵיכֶם֙ וִימֵ֣י בְנֵיכֶ֔ם עַ֚ל הָֽאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֧ע יְהוָ֛ה לַאֲבֹתֵיכֶ֖ם לָתֵ֣ת לָהֶ֑ם כִּימֵ֥י הַשָּׁמַ֖יִם עַל־הָאָֽרֶץ׃

וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ דַּבֵּ֞ר אֶל־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם וְעָשׂ֨וּ לָהֶ֥ם צִיצִ֛ת עַל־כַּנְפֵ֥י בִגְדֵיהֶ֖ם לְדֹרֹתָ֑ם וְנָֽתְנ֛וּ עַל־צִיצִ֥ת הַכָּנָ֖ף פְּתִ֥יל תְּכֵֽלֶת׃ וְהָיָ֣ה לָכֶם֮ לְצִיצִת֒ וּרְאִיתֶ֣ם אֹת֗וֹ וּזְכַרְתֶּם֙ אֶת־כָּל־מִצְוֺ֣ת יְהוָ֔ה וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֹתָ֑ם וְלֹֽא־תָת֜וּרוּ אַחֲרֵ֤י לְבַבְכֶם֙ וְאַחֲרֵ֣י עֵֽינֵיכֶ֔ם אֲשֶׁר־אַתֶּ֥ם זֹנִ֖ים אַחֲרֵיהֶֽם׃ לְמַ֣עַן תִּזְכְּר֔וּ וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֶת־כָּל־מִצְוֺתָ֑י וִהְיִיתֶ֥ם קְדֹשִׁ֖ים לֵאלֹהֵיכֶֽם׃ אֲנִ֞י יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֗ם אֲשֶׁ֨ר הוֹצֵ֤אתִי אֶתְכֶם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לִהְי֥וֹת לָכֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב, וְחָבִיב, וְנֶחְמָד, וְנָעִים, וְנוֹרָא, וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב, וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵּנוּ. צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר, הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ, לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים, וְנֶחֱמָדִים, לָעַד, וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זֶרַע יִשְׂרָאֵל, עֲבָדֶיךָ׃

עַל הָרִאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב, וְקַיָּם, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, חוֹק, וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ, צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים, זוּלָתֶךָ׃

בית ישראל

אֱמֶת דָּס אִיז אֶמֶת דָּס דֶר אֵייבִּיגֶער גָאט אִיז אוּנְזֶער קֶענִיג דֶר שְׁטַארְקֶער פֶעלְזִין פוּן יַעֲקֹב עֶר אִיז דֶער בַּאשִׁיצֶער אוּנְזֶער הִילְף פוּן אֵיין דוֹר צוּ דֶעם אַנְדֶערְן עֶר אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין נָאמֶען אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין שְׁטוּל אִיז אָן גִבְּרֵייט אוּנ זַיין קֶענִיגְרַייךְ אוּנ זַיין וָוארְהֵייט דִי הַבְטָחָה וָוס עֶר אִיז מַבְטִיחַ הָט אֵיין קִיוּם אוֹיף אֵייבִּיג. וּדְבָרָיו אוּנ זַיינֶע רֵייד זֶענֶען לֶעבֶּעדִיג אוּנ בַּאשְׁטֶענְדִיג זֵיי זֶענֶען וָוארְהַאפְטִיג אוּנ גְלוּסְטִיג אוֹיף אֵייבִּיגֶע צַייטֶן: עַל אוֹיף אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן אוּנ אוֹיף אוּנְז אוֹיף דִי גִבִּירְד וָוס וֶועלֶען נָאךְ אוּנְז זַיין אוּנ אוֹיף דִי גִבִּירְד פוּן דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל דַיינֶע קְנֶעכְט: עַל הָרִאשׁוֹנִים אוֹיף דִי עֶרְשְׁטֶע אוּנ אוֹיף דִי לֶעצְטֶע אִיז דִי תּוֹרָה גוּט אוּנ בַּאשְׁטֶעטִיגְט צוּ אֵייבִּיג דִי תּוֹרָה וּמִצְוֹת זֶענֶען אֶמֶת אוּנ גֶעוִויס דָס אִיז אֵיין חוֹק מִיר זָאלֶען זֵיי מְקַיֵּים זַיין אוּנ עֶס זָאלֶען נִיט פֶעלֶען. עֶס אִיז אֶמֶת דָס דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן אוּנְזֶער קֶענִיג דֶר קֶענִיג פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן אוּנְזֶער דֶר לֵייזֶער אוּנ דֶר לֵייזֶער פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן אוּנְזֶער בַּאשֶׁעפֶער אֵיין שְׁטַארְקֶער פֶעלְזִין פוּן אוּנְזֶער הִילְף אוּנְזֶער אוֹיס לֵייזֶער אוּנ אוּנְזֶער בַּאשִׁירְמֶער דַיין נָאמֶען אִיז פוּן אֵייבִּיג עֶס אִיז קֵיין גָאט נִיט פַר הַאנְדֶערְן אָן דִיר:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ, אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ, לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ, עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ, יָשִׂים, עַל לִבּוֹ: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, אָדוֹן, לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ, אֵין לָנוּ, מֶלֶךְ, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים, פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם, הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף, בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים, טִבַּעְתָּ, וִידִידִים, הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם, צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם, לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת, שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתְנוּ יְדִידִים, זְמִירוֹת, שִׁירוֹת, וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לְמֶלֶךְ, אֵל חַי, וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּעֵת, שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא, וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה, בָּאֵלִים, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים, לְשִׁמְךָ. עַל שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם, הוֹדוּ, וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ: יְיָ, יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בית ישראל

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ די הילף פון אונזערע עלטערן ביסטו גאט פון אייביג אן. איין באשיצער אונ איין העלפער ביסטו צו זייערע קינדער וואס וועלן זיין נאך זיי אין אלע דורות: בְּרוּם האכשטע דיין זיצונג איז אין דער הייך פון דער וועלט ביסטו דאך משגיח אויף דער וועלט אונ דיין משפט אונ דיין צדקה איז ביז אין די עקן פון דער ערד: אַשְׁרֵי וואויל דעם מענטשען דער דא הערט צו דיינע מצות אונ טוט אויף זיין הארצן דיין תורה שבכתב אונ תורה שבעל פה: אֱמֶת עס איז אמת דאס דו ביסט איין הארר צו דיין פאלק אונ ביסט איין שטארקער קיניג צו קריגן פאר זיי זייערע קריג דאס איז אמת דאס דו גאט ביסט דער ערשטער אונ דער לעצטער אונ חוץ דיר האבן מיר ניט קיין גאט קיין וועלט קיניג דער וואס דער לייזט אונ העלפט אונז: מִמִּצְרַיִם גאט אונזער גאט דו האסט אונז פון מצרים דער לייזט פון דעם הויז וואס מיר זענען געוועזן קנעכט: כָּל אלע זייערע בכורים האסטו דער שלאגען אונ די ישראל וואס דו האסט גערופן בני בכורי ישראל האסטו דער לייזט אונ דעם ים סוף האסטו געשפאלטן אונ די מצרים האסטו געמאכט פאר זינקען אונ די געליבטע ישראל האסטו גיפירט איבער דעם ים אונ די וואסער האבן באדעקט זייערע שונאים דאס איינער פון זיי איז ניט איבער געבליבן: עַל דרויף האבן די געליבטע ישראל גאט געלויבט אונ האבן דער הייבט גאט אונ די געליבטע ישראל האבן גיגעבן לויב גיזאנג. גיזאנג אונ בארימונג בענטשונג אונ דאנקונג צו דעם מלך וואס ער איז אלעבעדיגער אונ אשטאנדהאפטיגער גאט: רָם ער איז הויך אונ דער הויבן גרויס אונ פארכטיג ער מאכט נידעריג די האפערדיגע אונ דער הייבט די נידעריגע ער ציהט אויס די געפאנגענע אונ ער דער לייזט די דעמוטיגע אונ ער העלפט די ארעמע אונ ער ענטפערט צו זיין פאלק אין דער צייט ווען זיי שרייען צו אים מיט תפלה: תְּהִלּוֹת די לויב איז שיין צו גאט גלויבט איז ער אונ ווערט גלויבט. משה אונ די קינדער ישראל האבן מיט א הויך קול גיזונגען מיט גרויס פרייד אונ דאס האבן אלע געזאגט: מִי גאט ווער איז צו דיר גלייך צווישען די שטארקע ווער איז צו דיר גלייך באשיינט מיט היילינקייט דער וואס איז פארכטיג מיט לויב דער וואס טוט וואונדער:

שִׁירָה איין נייא געזאנג האבען די דער לייזטע ישראל געלויבט צו דיין נאמען אויף דעם בארטען פון ים אלע מיט אנאנדער האבען גידאנקט אונ האבען געמאכט קיניגן אונ האבען געזאגט גאט זאל קיניגען אין דער אייביקייט:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה, בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאוּמֶךָ, יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשָּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

בית ישראל

צוּר דֶר שְׁטַארְקֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל שְׁטֵייא אויף פוּן וֶועגֶן דִי הִילְף פוּן יִשְׂרָאֵל אוּנ דֶר לֵייז יְהוּדָה אוּנ יִשְׂרָאֵל אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גֶעזָאגְט דוּרְךְ דַיינֶע נְבִיאִים: גוֹאֲלֵנוּ אוּנְזֶער דֶער לֵייזֶער גָאט פוּן אַלֶע מַלְאָכִים אוּנ פוּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶּענִישׁ אִיז זַיין נָאמֶן דֶר הֵיילִיגֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל גְלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר וָוס הָט דֶר לֵייזְט דִי יִשְׂרָאֵל:

דִיא פַּייטְשׁ פוּן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה גֶעפִינְט מֶען בַּייא מַעֲרִיב:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה, (בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ, לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ. כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יְצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל

אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בוֹ, יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ, נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל

הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

פסוקים לשמות אנשים

כתוב בס׳ של״ה הק׳ סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין שיאמר בחייו בכל יום בסוף שמו״ע קודם יהיו לרצון פסוק אחד המתחיל בתחלת אות משמו ומסיים אות משמו דהיינו אותו השם שנקרא בו לס״ת כגון למי שנקרא **איצק** וקורין אותו לס״ת יצחק צריך להתחיל הפסוק ביו״ד ולסיים בקו״ף וכן כולם ומכ״ש למי ששמו נמצא בפסוק עצמו כגון **שלום** או **דן** או **ראובן** שאין צריך לסיים בסוף שמו:

א אַבְרָהָם אֶפְרַיִם אֶלְיָקִים אַבְשָׁלוֹם. אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם:

אֲבִיגְדוֹר אַבְנֵר אֲבִיעֶזֶר אֲלֶכְּסַנְדֶּר אָשֵׁר אֶלְעָזָר אֱלִיעֶזֶר אִיסָר אִיתָמָר. אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר:

אַהֲרֹן אֶלְחָנָן. אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן:

אֵלִיָּהוּ. אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו:

אוּרִי. אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגִי:

אֱלִישָׁע. אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע:

אֶלְקָנָה אַרְיֵה. אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְיָ:

אֱלִימֶלֶךְ. אָמַרְתְּ לַייָ אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:

ב בִּנְיָמִין בֶּן צִיּוֹן. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בֹּעַז. בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז:

בְּצַלְאֵל. בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:

בְּרַכְיָה. בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ:

ג גַּבְרִיאֵל גַּמְלִיאֵל. גַּם אֲנִי אוֹדְךָ בִכְלִי נֶבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

גָּד. גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב:

גְּדַלְיָה. גּוֹל עַל יְיָ דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה:

גֵּרְשׁוֹן. גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן:

ד דּוֹב. דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב:

דָּוִד. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:

דָּן. יְהִי דָן נָחָשׁ עֲלֵי דֶרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְּבֵי סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר:

דָּנִיאֵל. דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

ה הִלֵּל. הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל:

ז זְאֵב. זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב:

זֶבַח. זָכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הָגִיתִי בְכָל פָּעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ:

זְכַרְיָה. זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ:

זְבוּלֻן. זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל צִידֹן:

ח חַיִּים. חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם:

חֲנוֹךְ. חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ:

חִזְקִיָּה. חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְּׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה:

חֲנַנְיָה. חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶיהָ:

ט טוֹבִיָּה. טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי סֶלָה:

י יוֹסֵף. יְיָ יִגְמֹר בַּעֲדִי יְיָ חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל תֶּרֶף:

יַעֲקֹב. יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

יִצְחָק. יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק:

יַעְבֵּץ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

יִשַׁי. יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי:

יְרַחְמִיאֵל יְקוּתִיאֵל יְחִיאֵל יוֹאֵל יְחֶזְקֵאל יִשְׁמָעֵאל יִשְׂרָאֵל יִגְאָל. יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל:

יְהוּדָה יְדִידְיָה יוֹנָה יְשַׁעְיָה יִרְמְיָה. יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה:

יְרוֹחָם. יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם:

יְהוֹנָתָן יוֹחָנָן. יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן:

יְהוֹשֻׁעַ. יָחֹס עַל דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ:

יִשָּׂשכָר. יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר:

יוֹם טוֹב. יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב:

כ כָּלֵב. כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:

כַּתְרִיאֵל. כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל:

ל לֵוִי. לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי:

לַפִּידוֹת. לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידֹת:

מ מָרְדְּכַי. מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי:

מֵאִיר. מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְיָ יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר:

מנחם משולם. מאור עינים ישמח לב ושמועה טובה תדשן עצם:

מתתיהו. מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו:

מיכאל. מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל:

משה מנשה. מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה:

נ נח. אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך נח:

נחמן ניסן נתן. נר יי נשמת אדם חופש כל חדרי בטן:

נחום. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם:

נחמיה. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה:

נתנאל. נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל:

נפתלי. נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני:

ס סעדיה. סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה:

סיני. סעפים שנאתי ותורתך אהבתי:

ע עובדיה. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה:

עזרא עקיבא. עתה אקום יאמר יי עתה ארומם עתה אנשא:

עזר. עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר:

עזריאל עמנואל. על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל:

עמינדב. עד אמצא מקום ליי משכנות לאביר יעקב:

פ פסח. בני גזם בני עוזא בני פסח:

פתחיה. פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה:

פנחס. פלס ומאזני משפט ליי מעשהו כל אבני כיס:

פלטיאל. פן יטרוף כאריה נפשי פורק ואין מציל:

פרץ. פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ:

צ צבי. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי:

צדוק. ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרובים אלי נאם יי אלהים לשרתני פר בן בקר לחטאת:

צמח. ציון ישאלו דרך הנה פניהם בואו ונלוו אל יי ברית עולם לא תשכח:

ק קלמן. קולי אל יי אזעק קולי אל יי אתחנן:

קהת. קרוב אתה יי וכל מצותיך אמת:

ר רפאל. ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:

ראובן. ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצוא חשבון:

רחביה. רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו יי:

ש שמואל שאול שעפטיל שלומיאל. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול:

שלמה. שיר השירים אשר לשלמה:

שלום. שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום:

שרגא שכנא. שמח נפש עבדך כי אליך יי נפשי אשא:

שמחה שמעיה שמריה. שאו ידיכם קודש וברכו את יי:

שמעון שמשון. שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון:

שבח. שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח:

שבתי. שנאתי השומרים הבלי שוא ואני אל יי בטחתי:

שניאור. שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר:

ת תנחום. תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים:

תלמי. תוציאם מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי:

פסוקים לשמות הנשים

אין ספר של"ה הקדוש שטייט געשריבן א סגולה מען זאל נישט פר געסן זיין נאמן צום יום הדין. איטליכען טאג נאך שמונה עשרה פר יהיו לרצון זאל מען זאגען א פסוק וואס הייבט זיך אן מיט איין אות פון זיין נאמן אונ לאזט זיך אום מיט איין אות פון זיין נאמן:

א איטא. אודך כי עניתני ותהי לי לישועה:

אסתר. אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:

אסנה. אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה:

ב ברכה בתיה בינה ביילה ברינה בלומה. ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה:

בת שבע באשע בלומע. בחסד ואמת יכופר עון וביראת יי סור מרע:

בריינדיל. במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל:

ג גאלדה געלה גיטה גישה גרינה גליקה גנעשע. גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה:

גיטל גנענדיל. גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל:

ד דבורה דינה דיינה דאבה דוואשה דאברה. דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה:

ה העניעלע. הוי כי גדול היום ההוא מאין כמוהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע:

הענדיל. הרים נזלו מפני ה' זה סיני מפני ה' אלהי ישראל:

הינדא הענא האנא. הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:

ו וויסנא ווישקא. והעומר עשירית האפה הוא:

ז זלפה זלאטה זעלדה זיסה. זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה:

ח חוה חנה חיה חובה חינקה חנטשה. חמש היריעות תהיין חוברות אשה אל אחותה וחמש יריעות תהיין חוברות אשה אל אחותה:

י יהודית. ה׳ שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות:

יחנא יוטא יענטא. ישראל בטח בה׳ עזרם ומגנם הוא:

ל לייצא ליבא ליבשא. לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא:

לאה. לדוד ברוך ה׳ צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה:

מ מלכה מנוחה מחלה. מן המיצר קראתי יה ענני במרחב יה:

מאריא מערא מאשא מייטא מיכלא מינצקא מינקא. מי כמוכה באלים ה׳ מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא:

מאטיל מינדיל. מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל:

מרים. מראשית עריסותיכם תתנו תרומה ליי לדורותיכם:

נ נחמה. נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה:

ס סערקא סערקלא סלאווה סילקה סימה. סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה:

ע עבסה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי:

עלקא עטקא עטא. עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רועה היא:

פ פריידה פיינה פרומה פעסה פאיה. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה:

צ צפורה צביה. ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:

ר רבקה. ראובן שמעון לוי ויהודה:

רחל רייזיל רעכיל. רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול:

ש שיינדיל. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך: הארון

ברוך אתה יי, אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול, הגבור, והנורא. אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

מסוד, חכמים ונבונים, ומלמד, דעת מבינים. אפתחה פי, בתפלה ובתחנונים, לחלות ולחנן, פני מלך, מלכי המלכים, ואדוני האדונים: (נ״א פני מלך, מלכי המלכים, מלא רחמים):

יראתי, בפצותי, שיח להשחיל. קומי לחלות פני נורא, ודחיל: וקטונתי מעש, לכן

בית ישראל

יראתי בפצותי איך פארכט מיך אז איך עפין מיין מויל אוואָרט אום צו ריידן איך זאל מיך שטעלן בעטן פר גאט וואס ער איז פארכטיג און שרעקליך. און ווייל איך האב ניט פיל מעשים טובים האב איך מורא תפלה צו טאן מיר פעלט פערשטאנד אין דער־

משלי מוסר

יראתי בפצותי שיח להשחיל וכו׳. דער ענין איז למשל עס איז אמאהל גיוועזן אגרויסר מלך, דר גרעסטר מלך פון דער וועלט, ער הט געהאט א איינציגע טאכטר וואס איז ניט גיוועזן איר גלייכען אין דר גאנצער וועלט, אין שיינקייט און גוטע מדות, דס גאנצע פארגעניגען פון דעם מלך איז נאר גיוועזן מיט די טאכטר, זיין גאנצע לעבין איז גיוועזן די טאכטר, ווען עס איז גיקומן די צייט צו טאהן מיט איר אשדוך, האבען אלע געדעכינט געווים וועט דר מלך טאהן אשדוך מיט אפרינץ, ביי דעם מלך איז איין אנדער געדאנקען גיוועזן, ער הט געטראכט אלע מלכים און אלע פרינצין זענן מיינע קנעכט, זענן דאך ביא מיר אלע מענטשען גלייך, דריבער וועל איך טאהן אשדוך מיט מיין טאכטער מיט דעם זוהן פון מיין בעסטין גוטען פריינד וואס זיין צורה איז אויסגעמאלט אויף מיין קעניגליכע שטוהל אפילו ער איז קיין מלך און זיין זוהן איז קיין פרינץ, און ער וואהנט אין אווייטע לאנד, פון דעסטוועגין וועל איך אים געבין מיין טאכטר פר אווייב, עס איז גיוועזן אחתונה מיט גרויס פרייליכקייט, נאך דיא חתונה דט דר מלך גיזאגט, ווייל איר מאן וויים ניט דס קעניגליכע פירונג דריבער זאל ער זיין ביי מיר אין פאלאץ אפאר יאהר ביז ער וועט וויסען קעניגליך צו בעהאנדלען זיין טאכטר, די פאר יאהר זענען אריבערגעגאנגען ער איז מיט זיין ווייב גיפארין צו זיך אהיים, און ווייל ער איז

אַזְחִיל. תְּבוּנָה חָסַרְתִּי. וְאֵיךְ אוֹחִיל: יוֹצְרִי הֲבִינֵנִי, מוֹרָשָׁה לְהַנְחִיל. אַלְּצֵנִי וְאַמְּצֵנִי, מֵרִפְיוֹן וָחִיל: לַחֲשִׁי יֵרָצֶה, כְּמַנְטִיף וּמַשְׁחִיל. בִּמְטוּיֵי יוּמְתַּק, כְּצוּף נְחִיל: רָצוּי בְּיוֹשֶׁר, וְלֹא כְמַכְחִיל. מְשַׁלְּחַי. לְהַמְצִיא, כּוֹפֶר וּמְחִיל: שַׁאֲגִי יֶעֱרַב, וְלֹא כְּמַשְׁחִיל. הֶעָתֵר לְנִגָּשִׁים, וְנֶחֱשָׁבִים כְּזָחִיל: חַנּוּן כְּהַבְטִיחֶךָ, לְבִנְקְרַת מְחִיל. זַעֲקִי קָשׁוּב, בְּעֵת

משלי מוסר

גיוועין אין אֶמֶת אַפְּרָאסְטֶער מֶענְטְשׁ הָאבֶּען פִיל שָׂרִים אִים מְקַנֵּא גיוועין אונ זֶענֶען גיוועין זַיינֶע שׂוֹנְאִים, אונ הָאבֶּען אוֹיף אִים פִיל מָאהל גֶעמַסְרַת פַר דֶעם מֶלֶךְ מִיט בִּלְבּוּלִים, אונ ווייל דֶער מֶלֶךְ מוּז מְשַׁפְּטִין יֶעדֶער מֶענְטְשׁ וָואס מֶען מַסְרַת אוֹיף אִים הָט עֶר זַיין אֵיידִים אוֹיךְ גֶעמוּזְט רוּפֶען צוּם מִשְׁפָּט, נָאר אֵיין זַאךְ הָט דֶר מֶלֶךְ גִיטָאהֶן עֶר הָט בֶּעשְׁטִימְט אַצַיים וֶוען דֶר מִשְׁפָּט זָאל זַיין, דֶערְוַוייל הָט עֶר גֶעשִׁיקְט זָאגִין זַיין אֵיידִים וָוס פַר אַבִּלְבּוּל מֶען זָאגְט אוֹיף אִים, עֶר זָאל קֶענֶען אוֹיפְוַוייזִין זַיין גֶערֶעכְטִיגְקֵייט, אונ וֶוען עֶס הָט גִיטְרָאפֶען אוֹיף אִים אַשְׁטַארְקֶער מִשְׁפָּט, אונ עֶר אִיז טַאקִי שׁוּלְדִיג גִיוֶוען, פְלֶעגְט קוּמֶען מִיט אִים זַיין וַוייבּ, דִיא טָאכְטֶער פוּן מֶלֶךְ, וֶוען זִיא אִיז אַרַיין גֶעקוּמֶען פַר דִי דַיָּינִים, הָאבֶּן אַלֶע שׂוֹנְאִים זַיינֶע מוֹרָא גֶעהַאט אונ זֶענֶען אַנְטְלָאפֶען, אונ זַייא זֶענֶען גֶעשְׁטְרָאפְט גִיוָוארִין, אַמָאהל הָט עֶר זִיךְ שְׁטַארְק גֶעקְרִיגְט מִיט זַיין וַוייבּ עֶר הָט זִיא פַארְשֶׁעמְט אונ גֶעשְׁלָאגֶען, בִּיז זִיא אִיז קְרַאנְק גִיוָוארִין, אונ עֶר הָאט אַרוֹיסְגֶעשְׁטֶעלְט אִיר בֶּעט אִין אַשְׁלֶעכְטֶע שְׁטוּבּ, קַאלְט, נַאס, וַוייל עֶר הָט פַארְגֶעסִין וֶוער זִיא אִיז, דֶערְוַוייל אִיז גֶעקוּמֶען אוֹיף אִים אַגְרוֹיסֶע מְסִירָה, דֶר מֶלֶךְ הָט גִיטָאהֶן וִוי אַלֶע מָאהל עֶר הָט בֶּעשְׁטִימְט אַטָאג צוּם מִשְׁפָּט, אונ הָאט גֶעשִׁיקְט צוּם אֵיידִים עֶר זָאל קוּמֶען צוּם מִשְׁפָּט, אונ עֶר זָאל מִיט נֶעמֶען זַיין וַוייבּ וַוייל עֶר הָט זִיא שׁוֹין לַאנְג נִיט גִיזֶעהֶן, וִויא דֶער אֵיידִים הָאט בֶּעקוּמֶען דֶעם בְּרִיף אִיז עֶר שְׁטַארְק דֶערְשְׁרָאקִין גִיוָוארִין, וַוייל עֶר הָאט גֶעוואוּסְט עֶר וֶועט זִיךְ נִיט קֶענֶען גֶערֶעכְט מַאכֶען, זַיין וַוייבּ אִיז בַּייז אוֹיף אִים אונ זִיא אִיז קְרַאנְק, אונ עֶר קֶען נִיט קוּמֶען צוּם מֶלֶךְ אָן זַיין וַוייבּ, עֶר אִיז גֶעשְׁווִינְד גִילָאפִין צוּ זַיין פָאטֶער פְרֶעגִין אַעֵצָה, אונ זָאגְט צוּ אִים אִיצְט קֶען מִיר קֵיינֶער נִיט הֶעלְפִין נָאר דוּ, וַוייל דִיךְ הָט דֶר מֶלֶךְ שְׁטַארְק לִיבּ, אונ דַיין צוּרָה אִיז אוֹיפְגִיטָאלְט אוֹיף זַיין קֶענִיגְלִיכֶע שְׁטוּהְל, דֶר פָאטֶר הָט גִיוָואלְט גֵיין צוּם מֶלֶךְ, נָאר עֶר הָט גִיזָאגְט דֶר מֶלֶךְ וֶועט דָאךְ פְרֶעגִין וְוא אִיז זַיין טָאכְטֶר אונ אַז עֶר וֶועט וִויסֶען וָואס דוּ הָאסְט גִיטָאהֶן זַיין טָאכְטֶער, וֶועט עֶר מִיךְ פְרֶעגִין „אוֹיבּ דוּ בִּיזְט מַיין אֶמֶתֶער גוּטֶער פְרַיינְד וִוי אַזוֹ הָאסְטוּ נִיט גֶעראַטֶעוֶועט מַיין טָאכְטֶער פוּן דַיין זוּהְנְס הֶענְט", דֶר מֶלֶךְ הָט מִיךְ לִיבּ, עֶר הָט אָבֶּער זַיין טָאכְטֶער לִיבֶּר פוּן מִיךְ. נָאר דָאס אִיז מַיין עֵצָה אִיךְ וֶועל גֵיין צוּם מֶלֶךְ אונ וֶועל אִים בֶּעטִין עֶר זָאל אָפְּצִיהֶען דֶעם מִשְׁפָּט אוֹיף אַחֹדֶשׁ שְׁפֶּעטֶר, אונ דָם וֶועט דֶר מֶלֶךְ טָאהֶן פוּן מַיינֶעטְוֶועגֶן, אִין דִי צַייט זָאלְסְטוּ גוּט וֶוערִין מִיט דַיין וַוייבּ, אונ זָאלְסְט זֶעהֶן זִיא זָאל גֶעזוּנְד וֶוערִין, וְוייניגְסְטוּנְס זָיל זִיא קֶענֶען קוּמֶען צוּם מֶלֶךְ, נָאכְדֶעם וֶועלִין מִיר אַלֶע דְרַייא קוּמֶען צוּם מֶלֶךְ, וֶועסְטוּ גֶעווִינֶען דֶעם מִשְׁפָּט, דָם אִיז דֶר מָשָׁל, דֶר נִמְשָׁל אִיז, הקב"ה אִיז דֶער מֶלֶךְ אִיבֶּר דִי גַאנְצֶע וֶועלְט.

בית ישראל

תּוֹרָה וִוי קֶען אִיךְ בֶּעטֶן אוּנ הָאפֶען. יוֹצְרִי אִיךְ בֶּעט דִיךְ מַיין בַּאשֶׁעפֶר גִיבּ מִיר פַאר שְׁטַאנְד דִי תּוֹרָה צוּ קֶענֶען שְׁטַארְק מִיךְ אוּנ פֶעסְטִיג מִיךְ פוּן שְׁלַאפְקֵייט אוּנ דֶר שְׁרֶעקוּנְג. לַחֲשִׁי מַיין תְּפִלָּה זָאל בַּאוִוילִיגְט זַיין פַאר דִיר כְּמַנְטִיף וּמַשְׁחִיל אַזוֹ וִוי דִי עֲבוֹדָה פוּן דֶעם כֹּהֵן וָואס עֶר הָאט מַקְטִיר גִיוֶוען דִי קְטוֹרֶת. בִּמְטוּיֵי מַיינֶע רֵייד פוּן מַיין תְּפִלָּה זָאל זִים זַיין אַזוֹי וִויא הָאנִיק פוּן בִּין שְׁטָאק רָצוּי מַיינֶע רֵייד זָאל זַיין בַּאוִוילִיגְט מִיט רֶעכְט פַארְטִיקֵייט אוּנ נִיט וִוי אַצְבוּיַאק וָוס עֶר מֵיינְט נָאר פוּן לַייטִינְס וֶועגֶן אוּנ נִיט פוּן גָאטְס וֶועגֶן מְשַׁלְּחַי כְּדֵי אִיךְ זָאל גְרֵייכֶען אַדֶערְלֵייזוּנְג אוּנ אַפַאר גֶעבוּנְג צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס הָאבֶּען מִיר גִישִׁיקְט שַׁאֲגִי מַיין גִישְׁרֵיי זָאל זִים זַיין אוּנ נִיט בִּיטֶר וִוי אַבִּיטֶער קְרוֹט הֵעָתֵר וֶוער אִיבֶּר גִיבֶּעטֶן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענֶען גִיצְוואוּנְגֶען אִין צָרוֹת אוּנ זֶענֶען גִיגְלִיכֶען צוּ אַוֶוערֶעמִיל וָוס קְרִיכְט אוֹיף דֶר עֶרְד חַנּוּן דֶר בַּארְמִיגֶער גָאט אַזוֹ וִוי

אַתְחִיל: קְרָבַי יֶהֱמָיוּ, בְּחָקְרָךְ חַלּוֹחִיל. וּמֵאֵימַת הַדִּין, נַפְשִׁי תַּבְחִיל: אִם כִּגְמוּל, הֲלֵב יָחִיל. מְקוֹרֵי עַפְעַפַּי, אַזִּיל כְּמַזְחִיל: צְדָקָה, אֲקַוֶּה מִמְּךָ, וְאוֹחִיל. יוֹשֶׁר הוֹרַי, זָכְרָה, לְהַאֲחִיל: חַם לִבִּי, בַּהֲגִיגִי יַגְחִיל. יִסְתָּעֵר בְּקִרְבִּי, בְּעֵת אַתְחִיל: סוגרין הארון

בית ישראל

דו האסט מבטיח געווען צו משה רבינו ווען ער איז געשטאנען אין שפאלט פון דעם שטיין דאס די תפלה פון ישראל וועט זיך ניט אום קערן ליידיג אז זיי דר מאנען די שלש עשרה מדות. אזו אוך פר נעם מיין געשריי אין דער צייט אז איך הייב אן צו דיר תפלה צו טאן. קרבי מיינע גידערים ווערן איין געשרומפן אז איך דר מאן מיך דאס דו פארשטט די גידאנקן וואס זענען פר בארגן אין די לעבר פון הארצן ומאימת און פון פארכט פון דעם יום הדין ווערט פר אומערט מיין לעבן. אם כגמול אויב דו וועסט אונז באצאלן נאך אונזערע מעשים ציטערט דס הארץ אין מיר. מקורי די קוואלן פון מיינע ברעמען רינען טרערן אזו וויא ארינע. צדקה איך האף אונ ווארט זאלסט מיך משפטען מיט חסד אונ צדקה. יושר דער מאן דעם זכות פון מיינע עלטערן צו מיין תפלה חם אז איך דרייד איז אין מיר דר היצט מיין הארץ אזו ווי קוילן פייער יסתער עם שטורעמט אין מיר אין דער צייט אז איך הייב אן תפלה צו טאן:

משלי מוסר

ווען ער הָט גיוואָלט געבּין זיין מַאכְטֶער (די תּוֹרָה) אוף די עֶרד, צו די מֶענְטְשִׁין הָאבֶּן מַלְאָכִים ניבֶּעטֶן בַּיי הקב"ה עֶר זָאל זֵייא גֶעבִּין די תּוֹרָה נָאר הקב"ה הָאט גִיזָאגְט בַּיי מִיר זֶענֶען אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִיש גְלַייך, דְרִיבֶּער וֶועל אִיך גֶעבִּין מַיין טַייעֶרֶע מַאכְטֶער (די תּוֹרָה) צו דִי קִינְדֶער פון דֶעם מֶענְטְשׁ וָוס אִיך הָאבּ אִים לִיבּ אונ זַיין צוּרָה אִיז אוֹיפְגֶעמָאלְט אוף מַיין קֶענִיגְלִיכֶע שְׁטוּהְל, אֲפִילוּ עֶר וואוֹינְט אִין אַוַויימֶע לַאנְד, אוף דִי עֶרד וֶוען הקב"ה הָאט גיגֶעבִּין די תּוֹרָה צו די יוּדִין אִיז גִיוֶועֶן מִיט גְרוֹיס פַאראַד אונ שִׂמְחָה, אונ הקב"ה הָט גֶעהַאלְטִין יוּדִין אִין דֶר מִדְבָּר פֶערְצִיג יָאהְר אונ הָאט זֵיי גֶעשְׁפַּייזְט מִיט נִסִּים, מָן, וַואסֶער פון אַשְׁטֵיין, אַרוּם בַּאדֶעקְט מִיט וָואלְקִינְס, גֶעבָּאהט אַמִשְׁכָּן, נָאכְדֶעם הָאבֶּען זֵיי גֶענוּמֶן די תּוֹרָה אונ מִיט אִיר גֶעגַאנְגֶען אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אונ די מַלְאָכִים זֶענֶען גִיוָוארִין אוּנְזֶערֶע שׂוֹנְאִים, אונ זֵייא שִׁיקְען דֶעם שָׂטָן עֶר זָאל זוּכֶען אוף אוּנְז עֲבֵירוֹת, אונ מַסְרִין פַּר הקב"ה, אונ וַוייל הקב"ה מוּז מִשְׁפְּטִין די וֶועלְט מִיט אֱמֶת, בֶּעשְׁטִימְט עֶר אַצַייט וֶוען דֶר מִשְׁפָּט זָאל זַיין, אונ זָאגְט אוּנְז פְרִיעֶר דֶעם טָאג פון מִשְׁפָּט, מִיר זָאלֶען קֶענֶען טָאהְן תְּשׁוּבָה, אונ אוֹבּ עֶס טְרֶעפְט אַז יוּדִין הָאבֶּן גֶעהַאט אַשְׁוֶוערִין מִשְׁפָּט אִיז גֶעקוּמֶן די תּוֹרָה פַּר הקב"ה אונ הָאט גִיבֶּעטִין בַּיי הקב"ה פַאר דִיא יוּדִינְס וֶועגִין, אונ וֶועגִין די לִיבְשַׁאפְט פון הקב"ה צו די תּוֹרָה אִיז הקב"ה מוֹחֵל די זִינְד פון די יוּדִין, דָס אִיז נָאר גִיוֶועֶן וֶוען יוּדִין הָאבֶּן גֶעהַאלְטֶען טַייעֶר דִיא תּוֹרָה אונ הָאבֶּען זִיא גֶעלֶערוּנְט, אַז עֶס הָאט גִיטְרָאפִין יוּדִין הָאבֶּן אוֹיפְגִיהֶערְט לֶערְנֶען תּוֹרָה, אונ הָאבֶּן זִיא גֶעשְׁלָאגִין (זֵיי הָאבֶּן גִימָאהְן אַנְדֶערְשׁ וִויא עֶס שְׁטֵייט אִין די תּוֹרָה) אונ הָאבֶּען אִין אִיר גֶעמַאכְט פֶעלֶערְס, זֵייא הָאבֶּען גִיפֶעלְט צו מָאהְן מִצְוֹת פון די תּוֹרָה, אונ די תּוֹרָה וָוס זֵיי הָאבֶּען גֶעלֶערוּנְט אִיז גִיוָוארִין טָמֵא, דֶערְוַוייל אִיז גֶעקוּמֶן דֶר שָׂטָן אונ הָט גֶעבְּרֵיינְגְט די זִינְד פון די יוּדִין פַּר הקב"ה, אונ הקב"ה הָט בֶּעשְׁטִימְט אַצַייט צוּם מִשְׁפָּט אונ הָט גִיבָּאטִין מִיר זָאלִין בְּרֵיינְגֶען אוּנְזֶר תּוֹרָה וָוס מִיר הָאבֶּן גִילֶערוּנְט דֶעם גַאנְצִין יָאהְר, וַוייל דָס אִיז די גַאנְצֶע שִׂמְחָה פון הקב"ה אונ וֶועגִין תּוֹרָה לֶערְנֶען הָט עֶר בַּאשַׁאפִין דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט, וִוי מִיר זֶעהְן אַז מִיר הָאבֶּן אַשְׁוֶוערִין מִשְׁפָּט אונ די תּוֹרָה וִויל אוּנְז נִיט הֶעלְפִין, הָאבֶּען מִיר גֶענוּמֶען אַיְינֶעם פון אוּנְז עֶר זָאל בֶּעטִין בַּיי הקב"ה פון אוּנְזֶערְטְוֶועגֶן, אונ דֶר מֶענְטְשׁ זָאגְט יָרֵאתִי בִּפְצוֹתִי שִׂיחַ, אִיךְ הָאבּ מוֹרָא אָנְהֵייבֶּן רֵיידִין, אונ מִיר בֶּעטִין הקב"ה זָאל אוּנְז וַוארְטִין בִּים דֶעם מִשְׁפָּט בִּיז יוֹם כִּפּוּר, דֶערְוַוייל זָאלִין מִיר קֶענֶען טָאהְן תְּשׁוּבָה אונ אִיבֶּערְבֶּעטִין די תּוֹרָה זִיא זָאל וַוייטֶער זַיין אַמֵּלִיץ פַאר אוּנְז בַּיי הקב"ה, אונ דָאס טוּהְט הקב"ה אִין דֶעם זְכוּת פון זַיין גֶעלִיבְּטֶען יַעֲקֹב אָבִינוּ וָואס זַיין צוּרָה אִיז אוֹיפְגֶעמָאהְלְט אוף דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד, וִוי דֶער פַּייטָן זָאגְט שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה שֶׁבֶת בְּאוּלָם הַכִּסֵּא תַּבְנִית תָּם יְפֵה חֲקוּקָה בַּכִּסֵּא:

את חיל, יום פקודה. באימיו, כל לחום, לשקדה: גשים בו, ברך ליקודה. דעם לישר, כעל מוקדה: היוצר יחד כסל, נשפט. ושוע ודל, בפלוס יושפט. זכר, לא יעשה משפט. חין ערכו, יזכר, במשפט: טרם כל מפעל, חצב. יזם במחשבת, צור חצב. כאחור וקדם, בתוך נחצב. ליהב עליו, כל המחצב: מנתו כהיום, כח דשנה. נצר להחניט, לתשעים שנה. סימה אות, היות לשושנה. עבור לפניו, בזה ראש השנה: פלצו פרחיה, בזה יום. צגתם. פני כם, איום. קול דבובם, ירחישו היום. רוגשים להריע, למצוא פדיום: שעונים עליה, בה להפקדה. שואגים בלהק, דלתות לשקדה: חזן תמוכים בדשן, שה עקדה. תשר, אשר בו, נפקדה:

משל ומליצה

את חיל יום פקודה וגו׳ קול דבובם ירחישו היום וגו׳. למשל אפאטר הט געהאט אבן יחיד. אמאהל איז דר בן יחיד שטארק קראנק געווארן, דר פאטער הט גערופן די גרעסטע דאקטוירים, זייא האבען אים גיגעבען טייערע מעדיצינן, עס הט געקאסט דעם פאטר פיל געלט, אונ דאס אלץ האט נים געהאלפען, די דאקטוירים האבען געזאגט מיר קענען נים העלפען, נאר מען זאל בעטען ביי הקב״ה, ער קען העלפין, דר פאטר הט געדונגען מענטשין זיי זאלן זאגן תהלים, נאכדעם הט דר פאטר געזאגט צום קינד, ווס עס איז נאר מעגליך גיוועין דיר צו העלפן האב איך אלץ געטאהן, איך האב געברייננט דיא גרעסטע דאקטוירים מיט טייערע מעדיצינן פון דיינעטוועגען, אונ דאס אלץ העלפט נים עס איז נים מעהר געבליבען נאר צו זאגין תהלים אונ וויינען פר הקב״ה, דס קענסט דו אויך טאהן, דיין וויינען פר הקב״ה וועט בעסער אנגענומן ווערין ביי הקב״ה, אונ ער וועט דיר געווים היילין אונ געזונד מאכין, דס זאגט דער פייטן את חיל יום פקודה, עס איז געקומן די ציטערניש פר דעם טאג ווס אלע מענטשן וועלן אין אים דערמאנט ווערין, פולצו פרחיה בזה יום, אין דעם טאג ציטערין אלע קינדר פון אונזר מוטר שרה (אלע יודין), קול דבובם ירחישו היום, היינט וועלן זיי ריידען מיט זייער שטימע פר הקב״ה אונ וועלן אים בעטין ער זאל מוחל זיין זייערע זינד, וועט זייער תפלה געווים גיהערט ווערן פר הקב״ה, זיי זאלן בלייבן לעבן מיט גיזונד אונ פרנסה:

בית ישראל

את חיל עס איז געקומן די ציטערניש פון דעם טאג ווס אלע ווערן אין אים געדאכט באימיו פון וועגן פחד פון יום הדין איילן אלע תשובה צו טאן גשים זיי גנעהנען אין דעם טאג ראש השנה מיט תפלה דעם די גדאנקן פון די ישראל ווס זיי האבן חרטה אויף זייערע עבירות זאל פר גאט אן גינומן ווערן גליך ווי זיי וואלטן מקריב גווען אקרבן עולה היוצר דער באשעפער טוט משפטן אלעמענס גידאנקן באנאנד ושוע דער רייכר מיטן ארימאן ווערן מיטן געוויכט גוואגן אין משפט זכר דם גידרעכעניש פון אברהם אבינו וואס ער הט גזאגט פר גאט דו ביסט דר שופט פון דר וועלט זאלסטו דען ניט אמת משפטן די לייט פון סדום חין אונ זיין גיבעט ווס ער הט אן גירעכטעט פר די לייט פון סדום וואס זיי זענן גאר פרעמדע גיוועזין אונ נים זיינע קינדר דר זכות זאל אונז היינט גידאכט ווערן אין משפט טרם איידר גאט הט באשאפן אלע ווערק יזם הט גאט גיטראכט אין זיינע גידאנקן צו באשאפן אברהם אבינו כאחור ער איז אבער אין דר מיטען באשאפן גיווארען צווישען דור המבול אונ דור הפלגה ליהב כדי צו ווארפן אויף אים די משא פון אלע באשעפעניש זיין ווייב שרה וואס זיא איז זיין חלק איז זיא אין דעם טאג ראש השנה בעניים גיווארן מיט יוגענד קראפט. כדי צו מאכן שפראצן אצווייג צו ניינציג יאר (דם איז יצחק וואס זיא הט אים געהאט צו ניינציג יאר) סיימה שרה איז גיווארן צו אסימן אונ אצייכן צו די ישראל ווס ווערן גערופן שושנה דם זיי זאלן בעטן גאט אונ זאלן גידאכט ווערן צו גוטין אין דעם טאג אזו ווי זיא איז גידאכט גיווארן פלצו אירע קינדר זענן דר שראקן גיווארן אין דעם טאג דם זיי דארפן שטיין צום משפט פאר דעם שטול פון דעם שרעקליכען גאט היינט צו ריידן רוגשים זיי איילן צו בלאזען שופר כדי זיי זאלן גיפונען אדערליזונג שעונים זיי זענן זיך סומך אויף שרה זיא זאלן דורך איר זכות געדאכט ווערן צו גוטען שואגים זיי שרייען אונ זאמלן זיך איין אויף די טירן פון די שולן תפלה צו טאן תמוכים זיי זענן זיך סומך אויף דעם זכות פון דר עקידה וואס

נעלה בדין, עלות בתרועה. גיא, עם דריה לרועעה: חזן בשופר אפתנו, (כסכת חומרים בזכרון שופר, ארצנו) ובברך כריעה. במגנת רעים, בגנו אתרועעה:

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים:

מלך, עוזר, ומושיע, ומגן: ברוך, אתה, יי, מגן אברהם:

אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה, רב, להושיע:

מכלכל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו, לישני עפר: מי כמוך, בעל גבורות, ומי, דומה לך, מלך, ממית, ומחיה, ומצמיח ישועה:

תאלת זו, כחפץ להתעיל. שוע ערוך, למדם להועיל. רון הררי קדם, המועיל. קרא בגרון, מוקש להגעיל: צדקם להקפות, בניב שועה. פעלם, בקרב שנים, לשמעה. עת רצון, ויום ישועה. סביכת קרן, וברית שבועה: נובבים, בגישת חותמות תשעה. מספר שתות, וחותמיהן, תשעה. למנין פלול, שמות תשעה. כחננה עקרה, ילדה שבעה: יאמירו עוז, מלכיות עשר. טבועות לשם, בוחן,

---

בית ישראל

די אש ליגט פר גאט ב"ה אין חודש תשרי וואס שרה איז אין אים געדאכט געווארן:

נעלה בדין גאט איז אויפגעגאנגען אויף דר שטול פון דין דר הויכן צו ווערן דורך תקיעת שופר

גיא די ערד מיט אירע וואונער צו צו ברעכן.

בשופר מיט דעם שופר וועל איך אים איבר בעטן און מיט די וואס קניען במגינת מיט די באשיטצונג פון די אבות האף איך מיך צו באהעפטן אן זיין גארטן, דס הייסט ירושלים און דר בית המקדש:

תאלת זו די נארהייט דס זיי זענן די עבירות פון די ישראל וואס זיי ווערן אן גירופן (עם זו) אז גאט ב"ה הט זיי גיוואלט היילן און פר געבן. הט ער זיי גילערינט מתפלל צו זיין די תפלות פון די אבות וואס ווערן אן גירופן (הררי קדם) צו רופן מיט דעם האלז און בעטן גאט. דעם שטרויכלער דעם שטן זיין קטרוג צו פר אום ווירדיגן צדקם די גירעכטיקייט פון די אבות צו באווייזען פר גאט מיט דעם גישריי פון תפלה פעלם בזכות די מעשים טובים וואס זיי האבן גיטאן אין זייערע יארן זאלן מיר הערן די בשורה פון איין עת רצון און אטאג פון הילף זאלסט אונז גדענקן דעם פערצעפעטן הארען פון דעם איל פון יצחק און דעם פאר בונד פון דר שבועה וואס דו האסט גישווארן צו אברהם נובבים די ישראל גנעהנען מתפלל צו זיין מיט ניין ברכות פון שמונה עשרה למנין ווי דר צאל פון די ניין שמות פון הקב"ה וואס זענן דר מאנט אין די תפלה פון חנה די עקרה וואס זיא הט מיט די תפלה אויס גיבעטן צו האבען זיבען קינדר יאמירו די ישראל לויבן גאט מיט שטארקייט. און זאגען צעהן פסוקים פון מלכיות אין דער שמונה עשרה. די פסוקים הט מען מתקן גוועזן קעגן אברהם אבינו וואס ער איז גפרובט גיווארן

ליקוטי יקרים

זכרנו לחיים וכו'. יעדער יוד דארף צוויי ערליי לעבן, איין לעבן אויף די וועלט, מיט זיין ווייב און קינדר, און איין לעבען אויף די אנדערע וועלט, בעטין מיר ביי הקב"ה זכרנו לחיים, זאלסט אונז געדיינקן צו דעם לעבין פון די וועלט, מלך חפץ בחיים, ווייל דו ביזט דער מלך פון דר וועלט, דריבר ווילסטו מענטשין זאלן לעבען, דו זאלסט זיין אויף זיי אמלך (עס קען דאך ניט זיין אמלך אן אפאלק). און ווייל דס לעבן פון די וועלט איז שון, דארף מען נים פארשרייבען דאס צו זאגין, עס איז גענוג נאר צוגעדיינקן, און ווייל דס לעבן פון די אנדערע וועלט איז אויף יאהרין שפעטר דריבר בעטין מיר וכתבנו, דו זאלסט אונז פארשרייבן אין דעם בוך וואס דו פארשרייבסט אלע צדיקים צום אייביגן לעבן, זאלסט דאס טאהן למענך, פון דיינעטוועגין, פון דיין גוטקיים וועגין, ווייל דו ביזט אלהים חיים, דער לעבעדיגער גאט, און אונזערע נשמות זענען באהעפט צו דיר דארפען אונזערע נשמות אוך לעבען אייביג ווי עס שטייט אין פסוק ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום:

בְּעֶשֶׂר. חַק זִכְרוֹנוֹת, וְקוֹלוֹת עֶשֶׂר. זֵכֶר, מְבָרֵךְ גְּבִיר, בְּעֶשֶׂר: וְיִפֶּן בְּאָהוּב, אֵתוֹי נַהֲרָיִם. הֶעָקוּד, בְּהַר מוֹר, אֲחוֹרָיִם. דִּשְּׁנוֹ יִרְאָ, לְחוֹן שִׁירָיִם. גָּשִׁים עָדָיו, בֹּקֶר, וְצָהֳרָיִם: בְּזֶה פֶּרֶק, חִנֵּן עֲתִירָה. בְּעַד אֲסוּרָה, עַד הוּתָּרָה: חזן אֶנְקַת אָסִיר, אָז כְּהוּכְתְּרָה. אֱלֵי לְהֵעָתֵר, כְּמוֹ נֶעְתָּרָה: מֶלֶךְ עֶלְיוֹן, וְנוֹרָא. מִשְׁפָּטֵינוּ, יוֹצִיא כָאוֹרָה: חזן אֵיחֲלֶנּוּ כֶּתֶר לַעֲטָרָה. בְּטַלְלֵי תֶחִי, בְּחַסְדּוֹ אֶתְפָּאֲרָה:

מִי כָמוֹךָ, אָב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אֶבֶן חוּג, מְצוּק נְשִׁיָּה. תְּהוֹם רַבָּה, צוּל שְׁאִיָּה. בְּפִנַּת רֹאשׁ, יְסוֹד שְׁלִישִׁיָּה. שְׁתָתוּ שְׁעוּן בָּהּ, לְשִׁעְיָה: גִּבְעַת שׁוֹרֶשׁ, מְאֹסַּת בּוֹנִים. רוֹבְעָה הַיּוֹם, מֵאַרְבָּעָה אֲבָנִים. דְּמָעוֹת, מְבַכָּה עַל בָּנִים. קָשְׁבָה, מִנְעִי אֵם הַבָּנִים: הָאַדְמוֹן כְּבָט, שֶׁלֹּא חָלָה. צָבָה, לְקַחְתָּהּ לוֹ, וְנִתְבֶּהָלָה. וּפִלְּלָה רַבִּים, בְּעַד הַתּוֹחֶלָה. פְּדוּתָהּ מִזֵּד, וְלֹא חֻלָּלָה: זָכַר לָהּ, יוֹשֶׁר אֲרָחוֹת, עוּבָּר לְהָמִיר, בְּבֶטֶן אָחוֹת. חֲשׁוּבָה

מִיט צֶעהְן פְּרוּב. מֶען הָאט מְתַקֵּן גִיוֶועְן צֶעהְן פְּסוּקִים פוּן זִכְרוֹנוֹת. אוּנ צֶעהְן פְּסוּקִים פוּן שׁוֹפָרוֹת. דָס אִיז אַגִידֶעכֶענֶעשׁ דָס יִצְחָק הָט גִיבֶּענְטְשְׁט זַיין זוּהְן יַעֲקֹב מִיט צֶעהְן בְּרָכוֹת וְיִפֶּן אוּנ גָאט זָאל זִיךְ קֶערֶן צוּם זְכוּת פוּן יִצְחָק דֶר גֶעלִיבְּטֶער פוּן אַבְרָהָם וָוס אִיז פוּן אֲרַם נַהֲרַיִם וָוס עֶר אִיז גִבּוּנְדֶן גִוֶועְן אַהִינְטֶער אוֹיף דֶעם הַר הַמּוֹרִיָּה דִּשְּׁנוֹ זַיין אַשׁ זָאל עֶר זֶעהְן כְּדֵי צוּ דֶר בַּארְמֶן די אִיבֶּר גֶעבְּלִיבֶּענֶע פוּן יִשְׂרָאֵל די דָא גְנֶעהֶנְן צוּ אִים מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין שַׁחֲרִית אוּנ מִנְחָה בְּזֶה אִין דֶר צַייט הָט יִצְחָק תְּפִלָּה גְטָאן פַר זַיין וַוייבּ רִבְקָה וָואס זִיא אִיז גִיוֶועְן אַפַארְבּוּנְדֶענֶע עֲקָרָה בִּיז זִיא אִיז אוֹיפְגֶעבּוּנְדֶען גִיוָוארֶן מִיט אַקִינְד אֶנְקַת דָס גִישְׁרֵיי פוּן יִצְחָקְס תְּפִלָּה וָואס עֶר אִיז גִיוֶועְן גִיבּוּנְדֶן צוּ דֶר עֲקֵידָה. אַזוֹ וִוי זִיא אִיז דֶענְסְטְמָאל (בְּעַת עֶר הָט מִתְפַּלֵּל גִוֶועְן פַר רִבְקָה) וִוי אַקְרוֹין צוּ גִינוּמֶען גִיוָוארֶן. אַזוֹ זָאל גָאט מַיין גִיבֶּעט אוֹיךְ אָן נֶעמֶען אַזוֹ וִויא יִצְחָקְס גִיבֶּעט אִיז אָנְגֶענוּמֶן גִיוָוארֶן: מֶלֶךְ עֶלְיוֹן גָאט דֶער עֶרְהַאבֶּענֶער אוּנ פָארְכְטִיגֶר וֶועט אוּנְזֶער מִשְׁפָּט אַרוֹיס גֶעבֶּען קְלָאר וִויא דִיא לִיכְטִיקַייט אֵיחֲלֶנּוּ אִיךְ הָאף צוּ אִים דָס עֶר וֶועט אוּנְז קְרוֹנֶען מִיט אַקְרוֹן פוּן דִי טוֹי פוּן תְּחִיַּת הַמֵּתִים מִיט דֶעם חֶסֶד זַיינֶעם וֶועל אִיךְ מִיךְ בַּארִימֶען: אֶבֶן חוּג דִי הִימֶל וָוס אִיז קַיילֶעכְדִיג וִוי אַרוּנְד גְצִירְקֶעלְטֶער שְׁטֵיין אוּנ דֶר שְׁטַארְקֶר גְרוּנְד

פוּן דֶר טְרוּקֶענֶר עֶרְד תְּהוֹם דֶר גְרוֹסֶר אָפּ גְרוּנְד אוּנ דֶר טִיפֶר יַם אוּנ דֶר מִדְבָּר. דִי אַלֶע זֶענֶן בִּזְכוּת יַעֲקֹב וָואס עֶר אִיז דֶער הוֹיפְּט יְסוֹד פוּן יִשְׂרָאֵל (וָואס הֵייסֶען אַגִידְרִיטֶעלְטֶע פָאלְק. כְּלוֹמַר זֵיי הָאבֶּן כֹּהֲנִים לְוִיִּם יִשְׂרְאֵלִים) וָוארֶן גִיגְרוּנְדֶעפֶעסְטִיגְט. דִי יִשְׂרָאֵל שְׁפַּארֶען זִיךְ אָן אָן דֶעם זְכוּת פוּן יַעֲקֹב דָאס דוּ וֶועסְט זִיךְ קֶערֶן צוּ פַר נֶעמֶען זֵייעֶר תְּפִלָּה דוּרְךְ זַיין זְכוּת גִּבְעַת דֶר רֶעכְטֶער שׁוֹרֶשׁ פוּן דִי אִמָּהוֹת אִיז גִוֶועְן רָחֵל זִיא אִיז פַר שֶׁעמְט גִוֶועְן וַוייל זִיא הָט קֵיין קִינְדֶער נִיט גִיהַאט אִיז זִיא דֶעם טָאג גִידַאכְט גִיוָוארֶן. אוּנ עֶס אִיז פוּן אִיר אַרוֹיס גִיקוּמֶען פִיר שְׁבָטִים יוֹסֵף בִּנְיָמִין אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה דְּמָעוֹת רָחֵל וָואס ווֵיינְט מִיט טְרֶערֶן אוֹיף אִירֶע קִינְדֶער וָוס זֶענֶן פַאר טְרִיבֶּען גִיוָוארֶן אִין גָלוּת בָּבֶל הָאט זִיא גְהֶערְט אַקוֹל פוּן הִימֶל הֶער אוֹיף צוּ ווֵיינֶען דִי מוּטֶער פוּן דִי קִינְדֶער דֶען זֵיי וֶועלֶן דֶער לֵייזְט וֶוערֶן אוּנ וֶועלֶן קוּמֶען אִין זֵייעֶר לַאנְד אַבַיין: הָאַדְמוֹן דֶר רוֹטֶר דָס אִיז עֵשָׂו עֶר הָט גְזֶעהְן דָאס רָחֵל הָט נִיט קִינְדֶער הָט עֶר זִיא גְוָואלְט נֶעמֶען פַר אַוַוייבּ (וָוארוּם עֶר הָאט גֶעמֵיינְט דָם יַעֲקֹב וֶועט אִיר אָפּ גֶטִין) אִיז רָחֵל דֶער שְׁרָאקֶען גְוָוארֶן. הָט זִיא פִיל תְּפִלּוֹת גְבֶּעטֶן זִיא זָאל דֶר לֵייזְט וֶוערֶן פוּן עֵשָׂו אוּנ זָאל נִיט פַאר שְׁוֶועכְט וֶוערֶן זָכַר גָאט הָט גִידֶענְקְט אִיר רֶעכְט פַארְטִיגֶן וֶועג דָס זִיא הָט חֶסֶד גֶעטָאן מִיט אִיר שְׁוֶועסְטֶער

כְּהַיּוֹם, זִכְרָהּ לְהָאָחוֹת. סִכּוּף דִּינָהּ, בִּיהוֹסֵף לְהַנְחוֹת: טֶבַע, בִּכְלִי יוֹצֵר הֶעֱבִיר. נִסֵּי חֲיָלִים, לְהַעֲצִים וּלְהַגְבִּיר, יָהּ כְּסָכַת, אֲנָקַת גְּבִיר. מַטּוֹת שְׁנַיִם, מִנָּהּ הִסְבִּיר: כַּעֲקֶרֶת בַּיִת, בִּתְחִלָּה נִכְּרָה. כִּבְכוּר רֵאשִׁית, בְּתֶכֶל בְּכֵרָה: חזן לְבַדֶּיהָ תַּעֲמוֹד, בְּיוֹם זְכִירָה. לְהִזָּכֵר לָמוֹ, כְּמוֹ נִזְכְּרָה:

יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

פותחין הארון

אַ תָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ : בַּ שָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ :

גִּ בּוֹר, וְנַעֲרָץ : דָּ גוּל, מֵרְבָבָה :

ה וּא שָׂח, וַיֶּהִי : וְ צִוָּה, וְנִבְרָאוּ :

זִ כְרוֹ, לָנֶצַח : חַ י עוֹלָמִים :

טְ הוֹר עֵינַיִם : י וֹשֵׁב סֵתֶר :

כִּ תְרוֹ, יְשׁוּעָה : לְ בוּשׁוֹ, צְדָקָה :

מַ עֲטֵהוּ, קִנְאָה : נֶ אְפַּד, נְקָמָה :

בית ישראל

לֵאָה אוּנ הָט אִיר מוֹסֵר גִוֶועֶן דִי סִימָנִים אִיבֶּער דֶעם אִיז פַאר בִּיטֶען גִיוָואֶרֶען אַקִינְד אִין אִיר שְׁוֶועסְטֶערְס בּוֹיךְ. דֶעְן לֵאָה הָט גִוָאלְט גִוִוינֶען יוֹסֵף. אוּנ רָחֵל דִינָה. אִיז פַר קֶערְט גִיוָואֶרֶען. דָס רָחֵל הָט גִיוִוינֶען יוֹסֵף אוּנ לֵאָה דִינָה חֲשָׁבָה אִיר גִידֶעכְעֶנִשׁ אִיז גִידַאכְט גְוָואֶרֶן אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּאהֶעפְט צוּ וֶוערִין מִיט אִיר שְׁוֶועסְטֶער. דָס פוּן אִיר זָאל אוֹךְ אַרוֹס קוּמֶן פִיר שְׁבָטִים סִלּוּף דָס פַר בַּייטוּנְג וָוס לֵאָה הָט גִוִוינֶען דִינָה אָן שְׁטָאט יוֹסֵף טֶבַע גָאט דֶר בַּאשֶׁעפֶר הָט פַר עֶנְדֶערְט דִי טֶבַע דָס דִיא קִינְדֶער זֶענֶען פַאר בִּיטֶען גִיוָואֶרֶען אִין מוּטֶערְס בּוֹיךְ צוּ וַייזֶען שְׁטַארְקֶע אוּנ שְׁרֶעקְלִיכֶע וואוּנְדֶער יָהּ אַז גָאט הָט אָן גִינוּמֶען דָאס גִישְׁרֵיי פוּן יַעֲקֹב הָאט עֶר צְוֶוייא שְׁבָטִים פוּן אִיר עֶרְצוֹיגֶן כַּעֲקֶרֶת חָאטְשֶׁע רָחֵל אִיז גִוֶועֶן דֶר עִיקָר פוּן דֶעם הוֹיז. אִיז זִיא אִין אָן פָאנְג גִוֶועֶן ווִי אַפְרֶעמְדֶע. ווַייל זִיא הָאט קֵיין קִינְדֶער גִיהַאט. דֶער קֶעגֶן אִיז זִיא צוּ לֶעצְט אַז זִיא הָט גֶעווִינֶען אִיר זוּהְן יוֹסֵף גְוָואֶרֶן חָשׁוּב ווִי אֵיין פְּרִי וָוס וֶוערְט צוּם עֶרְשְׁטֶען צַייטִיג לְבַדֶּיהָ אִיר זְכוּת זָאל בַּיי שְׁטֵיין צוּ אִירֶע קִינְדֶער אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה זַייא זָאלֶן גִידַאכְט וֶוערֶן צוּ גוּטֶען אַזוֹי ווִי זִיא אִיז אִין דֶעם טָאג גִידַאכְט גֶעוָואֶרֶען צוּ גוּטֶען:

יִמְלוֹךְ יְיָ דֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל וֶועט קִינִיגֶען אֵייבִּיג דַיין גָאט פוּן צִיּוֹן אוֹף דוֹרֵי דוֹרוֹת הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ דוּ הֵיילִיגֶער גָאט זִיצְט אִין הִימֶל צוּ פַר נֶעמֶען דִי לוֹבּ פוּן דִי יִשְׂרָאֵל נוּן לִיבֶּר גָאט:

אַתָּה הוּא דוּ בִּיסְט אוּנְזֶר גָאט אִין הִימֶל אוּנ אוֹף דֶר עֶרְד. עֶר אִיז שְׁטַארְק אוּנ פוּרְכְטְבַּאר. עֶר אִיז עֶרְהוֹיבֶּען פוּן צֶעהֶענְדְלִיג טוֹיזֶענְדֶע מַלְאָכִים. ווִי עֶר הָאט אַרוֹיס גִירֶעט אַזוֹי אִיז עֶס בַּאלְד גִיוָואֶרֶן. אוּנ ווִי עֶר הָט גִבָּאטֶן אַזוֹ אִיז אַלְסדִינְג בַּשַׁאפֶן גְוָואֶרֶן. זַיין גִידֶעכֶענִשׁ אִיז צוּ אֵייבִּיג. חַי עוֹלָמִים עֶר לֶעבְּט אִין אַלֶע וֶועלְטִין. זַיינֶע אוֹיגֶען זֶענֶען קְלָאר (דָס עֶר אִיז מַשְׁגִּיחַ אוֹף אַלֶע עוֹלָמוֹת). עֶר זִיצְט אִין פַר בָּארְגֶענִשׁ (קֵיין אוֹג קֶען אִים נִיט זֶעהְן). זַיין קְרוֹן אִיז דִי הִילְף צְדָקָה אִיז זַיין קְלֵייד. מַעֲטֵהוּ זַיין אַיינְהִילוּנְג אִיז אֵייפֶערוּנְג

ס תְרוֹ, יוֹשֶׁר : עֲ צָתוֹ, אֱמוּנָה :
פְּ עוּלָּתוֹ, אֱמֶת : צַ דִּיק, וְיָשָׁר :
קָ רוֹב לְקוֹרְאָיו, בֶּאֱמֶת : רָ ם, וּמִתְנַשֵּׂא :
שׁוֹכֵן, שְׁחָקִים : תּוֹלֶה אֶרֶץ, עַל בְּלִימָה :

סוגרין **חַי וְקַיָּם, נוֹרָא, וּמָרוֹם, וְקָדוֹשׁ:** הארון

אַז דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג ראש הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אִין דֶער וָואכְן זָאגט מֶען דָאס :

חו"ק תָּעִיר וְתָרִיעַ. לְהַכְרִית, כָּל מֵרִיעַ, וְתִתְקַדֵּשׁ, בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ. קָדוֹשׁ :
אַדֶּרֶת מַמְלָכָה. עַל מָה, הָשְׁלְכָה. וְעוֹד, לֹא מָלְכָה. לַבֵּל הִמְלִיכָה,
וְאַחֲרָיו הָלְכָה, שֶׁלֹּא כַּהֲלָכָה. עָלֶיהָ, הַמְּלָכָה. גְּבֶרֶת מַמְלָכָה.

דברי חכמים

אַדֶּרֶת מַמְלָכָה עַל מָה הָשְׁלְכָה וגוי. דִיא שֵׁיינֶע אוּנ שְׁטַארְקֶע קֶענִיגְרַייךְ פוּן יוּדֶען פַר וָוס אִיז זִיא אַוֶועקְגֶעוָוארְפֶען גֶעוָוארֶען? לַבֵּל הִמְלִיכָה, וַוייל זִיא הָאט גֶעמַאכְט קֶענִיגִין (זַייא הָאבֶּן גֶעדִינְט) דִי עֲבוֹדָה זָרָה, דֶער עִנְיָן אִיז לְמָשָׁל בַּייא אַגְבִיר אִיז קְרַאנְק גֶעוָוארֶען זַיין אֵיינְצִיגֶער זוּהְן, עֶר הָאט גֶערוּפֶען דָאקְטוֹירִים הָאבֶּען זַייא גֶעשְׁרִיבֶּן רֶעצֶעפְּטִין, אִין דִי אַפְּטֵייק הָט מֶען גֶעזָאגְט דִי מֶעדִיצִינֶען וֶועלֶען זַיין בִּיטֶער אוּנ זָאעֶר עֶס וֶועט זַיין זֵייעֶר שְׁלֶעכְט צוּם טְרִינְקֶען, הָאט דֶער גְבִיר גֶעשִׁיקְט רוּפֶען אֵיין אַנְדֶער דָאקְטָאר, עֶר הָאט פַארְשְׁרִיבֶּן אַנְדֶערֶע מֶעדִיצִינֶען זִיסֶע אוּנ גֶעשְׁמַאקֶע זַייא הָאבֶּען גֶעהֵיילְט בֶּעסֶער וִויא דִי בִּיטֶערֶע מֶעדִיצִינֶען, אוּנ אֲפִילוּ דִי אַלֶע קְרַאנְקַייט וָוס אַלֶע דָאקְטוֹירִים הָאבֶּן גֶעזָאגְט מֶען קֶען זֵיי אַנְדֶערְשׁ נִיט הֶעלְפֶען סַיידִין מִיט יִסוּרִים אוּנ בִּיטֶערֶע מֶעדִיצִינֶען, הָט דֶר דָאקְטָאר גִיהָאלְפֶען מִיט זִיסֶע אוּנ גֶעשְׁמַאקֶע מֶעדִיצִינֶען, אַמָאהְל זֶענֶען גֶעקוּמֶען מֶענְטְשִׁין צוּ דֶעם זוּהְן אוּנ הָאבֶּן גִיזָאגְט מִיר הָאבֶּן אַבֶּעסֶערִין דָאקְטָאר וִוי דֶער דָאקְטָאר דַיינֶער אִיז, דֶר זוּהְן הָט בַּאלְד גֶערוּפֶען דֶעם נַייעֶם דָאקְטָאר, אוּנ עֶר הָט גִיגֶעבֶּן זַיין גַאנְצֶען צוּ טְרוֹיעֶן צוּ דֶעם נַייעֶם דָאקְטָאר, וִויא דֶער עֶרְשְׁטֶר דָאקְטָאר הָט דָאס גִיהֶערְט, הָאט עֶר גֶעזָאגְט צוּם זוּהְן פוּן גְבִיר וַוייל דוּ הָאסְט מִיךְ פַארְלָאזֶען נָאךְ אַלֶע טוֹבוֹת וָואס אִיךְ הָאבּ דִיר גֶעטָאהְן, וֶועל אִיךְ אִיצְט דִיךְ אוֹיךְ פֶערְלָאזֶען אוּנ דוּ וֶועסְט זֶעהְן אוֹבּ דַיין נַייעֶר דָאקְטָאר וֶועט דִיר קֶענֶען עֶפֶּעס הֶעלְפִין. אַזוֹי אַגְלַייכִין אִיז גִיוֶועזֶן בַּיי יוּדֶען, הקב"ה הָט גִיזָאגְט צוּ יוּדִין כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּמִצְרַיִם וגו' כִּי אֲנִי ה' רוֹפְאֶךָ, אַלֶע קְרַאנְקַייט וָוס אִיךְ הָאבּ גִיטָאהְן

בית ישראל

אֵייפֶערוּנְג נְאֶפֶר עֶר אִיז גִיצִירְט מִיט נְקָמָה אוּנ זַיין פַר בָּארְגֶענִישׁ אִיז יוֹשֶׁר. זַיין עֵצָה אִיז וָוארְהַאפְטִיג. זַיין וֶוערְק אִיז אֱמֶת. עֶר אִיז אֵיין צַדִיק אוּנ רֶעכְט פַארְטִיג. עֶר אִיז נָאהֶענְט צוּ דִיא וָואס רוּפֶען אִים אָן מִיט אֱמֶת. רָם עֶר אִיז הוֹךְ אוּנ דֶר הוֹבֶּן. עֶר רוּעֶט אִין הִימֶל. עֶר הָט דִי עֶרְד אוֹף גְהָאנְגֶן אוֹף נִישְׁט: חַי עֶר לֶעבְּט אוּנ אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג. פָארְכְטִיג אוּן דֶער הוֹבִין אוּנ הֵיילִיג: תָּעִיר וְתָרִיעַ דוּ זָאלְסְט דֶר וֶועקֶן דִי קְרַאפְט. אוּנ שַׁאלֶען מִיטֶען שׁוֹפָר אוֹיס צוּ רוּפֶן אַבַּאפֶעל צוּ פַאר שְׁנַיידֶען אַלֶע מְקַטְרִיגִים. וס ווִילֶען אוּנְז טָאן שְׁלֶעכְטְס וְתִתְקַדֵּשׁ וֶועסְטוּ זַיין גִיהֵיילִיגְט דוּרְךְ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס ווֵייסֶען דִיר מְקַיֵּים צוּ זַיין מִיט שׁוֹפָר בְּלָאזֶען קָדוֹשׁ דָם בֶּעטֶן מִיר פוּן דִיר הֵיילִיגֶער גָאט :
אַדֶּרֶת מַמְלָכָה דִי שֵׁיינֶע אוּנ שְׁטַארְקֶע מְלוּכָה פוּן יִשְׂרָאֵל פַאר וָואס אִיז זִיא הֶערוּנְטֶער גִיוָוארְפֶן גִיוָוארֶן. אוּנ פוּן דֶענְסְטְמָאל אָן הָט זִיא שׁוֹן מֶער נִיט גִיקִינִיגְט. וַוייל דִי זִינְד פוּן דֶעם פָאלְק יִשְׂרָאֵל דָאס גוֹרֵם גִיוֶוען דָס זִיא הָט

כשחל בשבת

אַז דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג ראש הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס :

וּבְכֵן, וַיְיָ, פָּקַד אֶת שָׂרָה, כַּאֲשֶׁר אָמָר :
צֶאֱצָאֶיהָ, כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב, הַיּוֹם, קָדוֹשׁ :

אֵם אֲשֶׁר בְּצֶדֶק, נִתְיַשְּׁנָה, בְּמוֹ נְתִיַּאֲשָׁה, בְּתֵבֶל דְּשֵׁנָה. גּוֹחָה, פְּקָדָהּ, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. דִּבְּבָה, הַיּוֹם, אֲנִי נִדּוֹנָה. הִנְנִי עֲגוּמָה, כְּלוֹת

עַד תּוֹפִיעַ, מְלוּכָה: זְבוּלִי חָרְבָה, מַתְמִימֵי פָּרְכָה. וְנִתַּן לָהּ, אֲרֻכָּה. רְחָבָה וַאֲרֻכָּה. וְקֶשֶׁת דָּרְכָה. וְעוֹל, הֶאֱרִיכָה: בְּעִתָּהּ, בְּרַכָּה. וְהִנֵּה

בית ישראל

גְמוּזְט מַאכֶן קֵינִיגֶן אִיבֶּר זִיךְ דֶעם אָפּ גָאט בֵּל אוּנ גֵיין נָאךְ זַיינֶע גֶזֶעצֶע נִיט וִוי דִי רֶעכְט אִיז. דְרוּם הָט דִי שְׁטַארְקֶע מְלוּכָה פוּן בָּבֶל בַּאקוּמֶן דִי מֶמְשָׁלָה אִיבֶּער דֶעם פָאלְק בִּיז עֶס וֶועט עֶרְשַׁיינֶען דִי מְלוּכָה פוּן גָאט ב"ה: זְבוּלִי מַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָט זִיא פַר בְּרֶענְט. מַיינֶע פְרוּמֶע לַייט הָט זִיא צוּ בְּרָאכֶן. אוּנ דָאךְ הָט זִיא גְדוֶוערְט זַייעֶר לַאנְג אוּנ גִיגְרֵייכְט וַוייט אוּנ בְּרֵייט וְקֶשֶׁת אוּנ דֶעם בּוֹיגֶן הָט זִיא גִיטְרָאטֶען אוֹיף מִיר צוּ שִׁיסֶן. אוּנ דֶעם יָאךְ פוּן צָרוֹת הָאט זִיא דֶער לֶענְגֶערְט זִיא הָט דֶר שְׁרֶאקֶן דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענֶן שְׁטַארְקֶע מְלוּכָה פוּן יוּדִין, לַבֵּל הַמְּלִיכָה, וַוייל זִיא הָאט גֶעמַאכְט קֶענִיגִין דִי עֲבוֹדָה זָרָה (אוּנ וִוי וַוייטֶער שְׁטֵייט):

דברי חכמים

אִין מִצְרַיִם וֶועל אִיךְ אוֹיף דִיר נִיט טָאהֶן וָוארוּם אִיךְ וֶועל דִיךְ הֵיילִין, הָט הקב"ה גֶעהֵיילְט יוּדִין אָן יְסוּרִים אוּנ מִיט גוּטֶע מֶעדִיצִינֶן, דָס אִיז גִיוֶועזֶן דִי קָרְבָּנוֹת וָואס מֶען הָאט מַקְרִיב גִיוֶועזֶן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, דִי קָרְבָּנוֹת זֶענֶען גִיוֶועזֶן דִי מֶעדִיצִינֶן צוּם גוּף אוּנ צוּ דִי נְשָׁמָה, נָאר וִויא דִי פֶעלְקֶער הָאבֶּן אָנְגֶערֶעדְט דִי יוּדִין זֵיי זָאלִין דִינֶען עֲבוֹדָה זָרָה, אוּנ דִי יוּדִין הָאבֶּן אַזוֹי גִיטָאהְן, זֵיי הָאבֶּן גֶעדִינְט עֲבוֹדָה זָרָה הָט הקב"ה גִיזָאגְט וַוייל אִיר הָט אַוֶועקְגֶעלָאזִין מַיינֶע גוּטֶע מֶעדִיצִינֶען וָואס אִיךְ הָאבּ אַייךְ גִיגֶעבִּין צוּם גוּף אוּנ דִיא נְשָׁמָה אוּנ אִיר זֶענְט גֶעגַאנְגֶען דִינֶען עֲבוֹדָה זָרָה, פוּן דִי עֲבוֹדָה זָרָה וֶועט אִיר גָאר נִיט הָאבֶּען אוּנ אִיךְ וֶועל חָרֵב מַאכִין דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אוּנ אַייעֶרֶע זִינְד וֶועל אִיךְ הֵיילִין מִיט גָלוּת אוּנ יְסוּרִים, דָס זָאגְט דֶר פַּייטָן אַדֶּרֶת מַמְלָכָה עַל מָה הוּשְׁלָכָה פַאר וָואס אִיז אַוֶועקְגֶעוָוארְפֶן גִיוָוארִין דִי

כשחל בשבת

עֶדְנָה. וַתְּחַתֵּם בְּצֶדֶק, לְבַל הֱיוֹת עֲגוּנָה: זֹאת כְּהִתְבַּשְּׂרָה הוּשְׁקְדָה. חִבּוֹת פְּנֵי צַה, שָׁקְדָה. טֶרֶם קָרְאָה, מִיַּד נִפְקָדָה: יִצְחַק כָּל שׁוֹמֵעַ זֹאת, שָׂמְחָה. כִּי גַלְמוּדָה, לְלֹא עֵת צָמְחָה. לָהּ כֹּל שְׁמָעוּ, אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה: מְצָאָה הַשֶּׁקֶט, אַחֲרֵי בְלוֹתָהּ. נִתְחַדְּשָׁה כַנֶּשֶׁר, בְּנוֹתֶהָ. שָׂשׂוּ שָׂרוֹת, לְלַוּוֹתָהּ: עָלְזִי וְשִׂישִׂי, עֲבוּרָהּ נִקְרָא. פָּצוּ עָדֶיהָ, רָנִּי עֲקָרָה. צָמְקוּ שָׁדֶיהָ וְעוֹד בָּם יָקְרָה. קָשַׁת רוּחַ, אֲשֶׁר הוּעֲקָרָה. רְפָאָה לְקֵץ תִּשְׁעִים, כְּנִתְבַּקְּרָה, שָׂלְחָה פֹּארוֹת, וְלֹא שִׁקְּרָה: חוּן תָּחֹן בַּנְּצָרִים, אֲשֶׁר הוּלְּלוּ כְּהַיּוֹם. וְשָׁלֹשׁ עֲקָרוֹת, שֶׁהִפָּקְדוּ בְּזֶה יוֹם. תַּצְדִּיק בְּצִדְקָתָם, מְמַחֲלֶיךָ אָיֹם: צאצאיה

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים, עֲדַת הֲבָלוֹ. וְנַעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קוֹדֶשׁ. הִלּוּלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ. כְּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. קָדוֹשׁ:

שׁוֹמְרֵי, מִצְוֹתָיו, עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן. נִדְבָּרִים יִרְאָיו. בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן. וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע, וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן. קָדוֹשׁ:

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם, וּבְרִית לֹא תוּפָר. נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין, שְׁחָקִים שַׁפָּר. וְתִיטַב לַייָ מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:

שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ, עֲלֵה וְהַמְשֵׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים, בְּהַתִּיזְךָ לְנַשֵּׁל. וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק, עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֶנּוּ תָמִיד, בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר, אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד, הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:

דרוכה. ועד עתה, מולכה: יסודות ערמה, ערה והחרימה, עד יסוד ערמה. ראש הרימה. וסוד העירימה. וידיה רמה, בערה מערמה. ועד שחק, רומה. ותאפוד מלוכה: יריעותי, גדדה. אהלי, שדדה. וחרשה, ושדדה. קצינות רפדה. ומלכות אפדה. וזאת הקפידה. יזמה ומרדה. עבוד לזר חרדה. וחללה, מלוכה: לחצה, בני מלך. ופצה, לעין מלך. מי לי, בדוק מלך. יהרה, בכם מלך. זולתי, אין מלך. אני ואפסי, מלך: חזן רם, על כל מלך. תגעילנה, ממלך. ולך, תשיב מלוכה: תעיר וכו׳

אמרי נועם

יסודות ערמה וכו׳ וסוד העירימה וכו׳. למשל אין אשטאט זענן גיוועזן צוויי צדיקים, אלץ וואס זייער מויל האט גירעט איז געווארען, נאר איינער האט שטענדיג גיבענטשט יעדן מענטש ווס איז צו אים געקומען, דר אנדערער הט שטענדיג געפלוכט זיינע אלע פיינד אונ די פיינד פון די מענטשן ווס זענן צו אים געקומען, אמאהל האבן זיך צוזאמן גיטראפן דריי מענטשן צו פארין אין די שטאט ווא די צוויי צדיקים וואהנען, פארענדיג אין וועג האט איינער געפרעגט דעם צווייטען צו וועלכין צדיק ער פארט, הט איינער גיזאגט איך פאר צו דעם צדיק וואס בענטשט, ווייל איך בין ארעם וויל איך ער זאל מיך בענטשן, דר צווייטער הט געזאגט ווייל אין שטאט איז דא ארשע, ער טוהט שלעכטס צופיל מענטשען, דריבער וויל איך דער צדיק ווס פלוכט אלע רשעים זאל אים פלוכן, דר דריטער האט גיזאגט איך וועל זיין ביידע צדיקים ווייל אין שטאט איז דא אמענטש ארשע, ער רעדט שלעכטס אויף אלע צדיקים, אונ ווען איך האב אים געשטראפט פר ווס ער טוהט אזוי איז ער מיר גיווארען ש׳ונא אונ האט ביי מיר צו גענומען די גאנצע פרנסה, וויל איך איין צדיק זאל אים פלוכן, דר אנדערער צדיק זאל מיך בענטשן, ביי הקב״ה איז אויך אזוי, ווען מיר דארפין פרנסה בעטין מיר ביי דעם מדת הרחמים, ער זאל אויף אונז רחמנות האבען אונ העלפין, די רשעים דערוועקין דעם מדת הדין זייא זאלען געשטראפט ווערין, היינט ווען מיר זענען אין גלות דארפן מיר ביידע מדות מיט איין מאהל דעם מדת הרחמים ער זאל אויף אונז רחמנות האבן, אונ דעם מדת הדין ער זאל שטראפען אונזערע פיינד, ווי דר פייטן זאגט יסודות ערמה, די רוימער האבן צובראכן די פונדאמענטען פון בית המקדש, אונ האבן סודות צו פארלענדין די יודין, דריבער בעטין מיר הקב״ה זאל אונז געשווינד העלפין:

בית ישראל

ווייך אונ איידעל. אונ זענן נידער גיטראטען גווארן יסודות די גרונד פעסטען דס איז ירושלים אונ דר בית המקדש האט זיא וויסט גימאכט. ביז דעם גרונד נאקעט אונ בלויז גימאכט. איר קאפ הט זיא שטאלץ גיהויבן אונ הט גטראכט שלעכטע עצות אויף ישראל אונ הט גנומען אויף זיי די אויבר האנט בערה זיא הט פאר ברענט זייער לאנד מיט ערמה אונ הט זיך גיהויבן ביז דעם הימל אונ זיך אום געצירט מיט דר מלוכה יריעותי מיין פרוכת הט טיטוס צו שטאכן. מיין גיצעלט האט זיא פר וויסט. זיא האט עס צו אקערט אונ הט עס גמאכט צו איין פעלד. אונ הט זיך מיט הערשאפט גצירט אונ מיט מלוכה זיך אן גגורט. אונ די ישראל הט זיא פערשניטן יזמה זיא הט פאלשע גידאנקען גיהאט אונ הט ווידר גשפעניגט אונ הט פר שוועכט די מלוכה לחצה זיא הט גצוואונגן דיינע קינדר. אונ הט געפינט איר מול פר דיר קיניג אונ הט גיזאגט ווער איז איבער מיר אמלך אין הימעל זיא האט גוויזען איר גאוה אין בית המקדש ווס ער ווערט אן גרופן גאטס שטול אונ הט גזאגט חוץ מיר איז ניטא קיין מלך אני איך בין עס אלעס אונ זונדר מיר איז ניטא קיין קיניג רם דו גאט דס דו ביסט הויך איבר אלע מלאכים זאלסטו די כשדים פר אונווירדיגען פון צו קיניגן אונ צו דיר זאל זיך

ווידער קערין דיא מלוכה:

כשחל בשבת

חזן אדר והוד, אתן בצביון. שוע אערוך, בניב והגיון:

קהל אקרא, לאלהים עליון:

חזן ביום הנבחר, משמי ערץ. מישרים לשפוט, קדשתו להעריץ:

קהל יי מלך, תגל הארץ:

חזן גאותו גדלה, עולם מהכיל. עוזו לכפר, כח מי יכיל:

וּבְכֵן וַיְיָ, פָּקַד אֶת שָׂרָה, כַּאֲשֶׁר אָמָר:

קהל וחזן צֶאֱצָאֶיהָ, כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב, הַיּוֹם, קָדוֹשׁ:

אֵם, אֲשֶׁר בְּצֶדֶק, נִתְיַשְּׁנָה. כְּמוֹ נִתְיָאֲשָׁה. בְּתֶכֶל דִּשְׁנָה. גּוֹחָהּ פְּקָדָהּ, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה: דִּבְבָהּ, הַיּוֹם אֲנִי נִדּוֹנָה. הִנְנִי עֲגוּמָה, כִּכְלוֹת עֶדְנָה. וַתְּחַתֵּם בְּצֶדֶק, לְבַל הֱיוֹת עֲגוּנָה: זֹאת כְּהִתְבַּשְּׂרָה הַשְּׁקֻדָה. חִלּוֹת פְּנֵי צַח שְׁקָדָה. טֶרֶם קָרְאָה, מִיַּד נִפְקָדָה: יִצְחָק כָּל שׁוֹמֵעַ, זֹאת שְׂמֵחָה. כִּי גַלְמוּדָה, לְלֹא עֵת צְמֵחָה. לָהּ, כֹּל שִׁמְעוּ, אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה: מָצְאָה הַשֶּׁקֶט, אַחֲרֵי בְלוֹתָהּ. נִתְחַדְּשָׁה כְּנֶשֶׁר, בִּנְוָתָהּ, שָׂשׂוּ שָׂרוֹת, לְלַוּוֹתָהּ: עָלְזִי וְשִׂישִׂי, עֲבוּרָהּ נִקְרָא. פָּצוּ עָדֶיהָ, רָנִּי עֲקָרָה. צָמְקוּ שָׁדֶיהָ, וְעוֹד בָּם יְקָרָה. קֹשֶׁת רוּחַ,

---

בית ישראל

אֵם אוּנְזֶער מוּטֶער שָׂרָה וָוס זִיא אִיז אִין צִדְקוּת גִיעֶלְטֶערְט גִיוָואֶרֶן. וָוס זִיא הָט זִיךְ מְיָאֵשׁ גִיוֶועֶן פוּן קִינְדֶער צוּ הָאבֶּן אִיז זִיא צוּם לֶעצְטֶען וָוארֶן גִיפֶּעט מִיט יוּגֶענְד. גּוֹחָהּ גָאט אִיר אוּם צִיעֶר הָט אִיר גִידַאכְט אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה: דִּבְבָהּ זִיא הָט גִירֶעט הַיינְט וֶועל אִיךְ דָאךְ גֶעמִשְׁפָּט וֶוערֶען דֶען אִיךְ בִּין טְרוֹיֶערִיג ווייל מַיין יוּגֶענְט הָט שׁוֹן גִיפֶעלְט דָס אִיז סֵדֶר נָשִׁים. אִיז זִיא נֶחְתֶּמֶת גִיוָוארֶן דוּרךְ אִירֶע גִירֶעכְטִיקַייט זִי זָאל נִיט זַיין פַר בּוּנְדֶען פוּן קִינְדֶער: זֹאת אַז מֶען הָט אִיר דָס מְבַשֵּׂר גִיוֶועֶן הָט זִיא תֵּיכֶף בַּאקוּמֶען דֶעם כֹּחַ הַהוֹלָדָה. זִיא הָט גִיאַיילְט תְּפִלָּה צוּ טָאן פַר גָאט וָוס עֶר אִיז לוֹטֶער. אוּנ אֵיידֶער זִיא הָט בַּאוִויזֶען צוּ רוּפֶען גָאט אִיז זִיא בַּאלְד גִידַאכְט גִיוָוארֶן יִצְחָק עֶס הָט זִיךְ גִיפְרֵייט וֶוער עֶס הָט נָאר גִיהֶערְט ווִי זִיא אִיז פְרֵיילֶךְ. דָס אַזוֹ אֵיין אֵיינְזַאמֶע פְרוֹי אָן קִינְדֶער הָט אָן דֶער צַייט צוּ דֶר עֶלְטֶער גִישְׁפְּרָאצְט קִינְדֶער לָהּ פִיל ווייבֶּער הָאבֶּן זִיךְ צוּ אִיר אֵיין גִיזַאמִילְט כְּדֵי צוּ זֶעהֶן דֶעם וואוּנְדֶער מִיט זֵייעֶרֶע אוֹיגֶען אוּנ הָאבֶּן גִיזָאגְט אֵם הַבָּנִים דִי מוּטֶער פוּן דִי קִינְדֶער מֶעג זִיךְ פְרֵייעֶן דֶען נָאךְ אִיר עֶלְטֶער הָט זִי גִיפִינֶען אַרוּאוּנְג זִיא אִיז בַּנֵייעֶט גִיוָוארֶן מִיט אִיר שֵׁיינְהַייט ווִי אֵיין אָדְלֶער וָוס עֶר בַּאנַייט זִיךְ אַלֶע יָאר מִיט נַייעֶ פֶעדֶערֶן שָׂשׂוּ דִי הַארִינְטֶעס הָאבֶּן זִיךְ גִיפְרֵייט צוּ בַּאהֶעפְטֶען זִיךְ צוּ אִיר. אוֹף אִיר אִיז גִיזָאגְט גִיוָוארֶען (עָלְזִי וְשִׂישִׂי) פְרֵייא זִיךְ אוּנ זַיי לוּסְטִיג. זֵייא הָאבֶּן גִיעֶפִינְט זֵייעֶר מוֹיל אוּנ הָאבֶּען צוּ אִיר גִיזָאגְט זִינְג אוּנ לוֹבּ גָאט דוּ עֲקָרָה צָמְקוּ אוּנ נָאךְ אַנֶס אִיז צוּ אִיר גִישֶׁעהֶן. דִי בְּרִיסְטֶען פוּן אַנְדֶערֶע ווייבֶּר זֶענֶען אֵיין גֶעשְׁרוּמְפֶּען גִיוָוארֶן ווייל זֵיי הָאבֶּען נִיט גִיגְלוֹיבְּט דָס זָאל זַיין אֱמֶת דָס אַזֶעלְכֶע אַלְטֶע לַייט זָאלֶען קֶענֶען מוֹלִיד זַיין אוּנ דָס קִינְד אִיז גֶעווִיס גָאר אַפְּרֶעמְדֶר. הָט גָאט גִימַאכְט אִירֶע בְּרִיסְט אַזוֹ ווִי צְווֵיי קְוַואלֶען מִילֶךְ אוּנ זִיא הָט זֵייעֶרֶע אַלֶע קִינְדֶער אָן גִיזוֹיגֶען אוּנ מִיט דֶעם אִיז שָׂרָה נָאךְ מֶער חָשׁוּב גִיוָוארֶן קֹשֶׁת שָׂרָה וָוס הָט גִיהַאט אַשְׁוֶוער גִימִיט ווייל זִי אִיז גִיוֶועֶן אֵיין עֲקָרָה אִיז זִי גִיהֵיילְט גִיוָוארֶן צוּ נַיינְצִיג.

כשחל בשבת

קהל מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, אֱלֹהִים, זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל:

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים. עֲדַת חֲבָלוֹ. וְנַעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קוֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ, כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. קָדוֹשׁ:

חזן הֵיעַ יָשִׂימוּ, כָּל בְּרִיּוֹתָיו. וְיֵדְעוּ, כִּי גָדְלוּ, גְּבוּרוֹתָיו:

קהל זֵכֶר, עָשָׂה, לְנִפְלְאוֹתָיו:

חזן הִצִּיב וְיָרָה, אֶבֶן פִּנָּתוֹ. נַחֲלִיאֵל, עֲבוּר לְשַׁעֲשֵׁעַ, בַּאֲיֻמָּתוֹ:

קהל זָכַר לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ:

חזן וְרָשַׁם בְּחוֹק, דַּת הֶגְיוֹנַי. בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לִזְכּוֹר זִכְרוֹנַי:

קהל לְזִכָּרוֹן, בְּהֵיכַל יְיָ:

אֲשֶׁר הוּעֲקָרָה. רְפָאָה לְקֵץ תִּשְׁעִים, כְּנִתְבַּקְּרָה. שִׁלְּחָה פֹּארוֹת. וְלֹא שִׁקְּרָה: חזן תָּחֹן בַּנִּצְרִים, אֲשֶׁר הוֹלָלוּ כְּהַיּוֹם, וְשָׁלֹשׁ עֲקָרוֹת, שֶׁהָפְקְדוּ, בָּזֶה יוֹם. תַּצְדִּיק בְּצִדְקָתָם, מְהַלְלֶיךָ, אָיוֹם:

צֶאֱצָאֶיהָ, כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב, הַיּוֹם, קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ, מְמַלֵּט מֵרָעָה. לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה. הָאֵל קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ, זְכוֹר אָחוּז קֶרֶן. לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן, נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

אַאְפִּיד, נֵזֶר אָיוֹם. בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה, בַּיּוֹם. גִּבּוֹרֵי כֹחַ, גְּדֻלָּה. הֲדָרוּהוּ, בְּבִית דְּגִילָה. הוֹגֵי הֶגֶה הֲמֻלָּה. וַתְּקוּהוּ, בְּהַלֵּל וּמִלָּה. זוֹכֵר לָעַד זָכִיּוֹת. הַדְּשׁוּהוּ, זֶמֶר חַיּוֹת. טוֹב עוֹמֵס טוֹרַח. יַחֲדוּהוּ, בְּחִדּוּשׁ יָרֵחַ. כּוֹבֵשׁ, כָּל כְּעָסִים. לְבַל אַף לְהָשִׂים. מְשָׁרְתַי

בית ישראל

זָאר אַז זִיא אִיז וָוארֶן גֶעפָּארְשְׁט פוּן גָאט אוּנ הָאט אִיר דִי בְּשׂוֹרָה מְבַשֵּׂר גִיוֶועְן דוּרְךְ אַמַּלְאָךְ אַז זִי וֶועט הָאבֶּן אַזוּן. שִׁלְּחָה זִי הָט גֶעשִׁיקְט צְוַויינֶן אוּנ הָט נִיט גִיפֶעלְשְׁט דָאס מֵיינְט מֶען זִיא הָט גִיהַאט גוּטֶע פְרוּמֶע קִינְדֶר תָּחֹן גָאט זָאלְסְט זִיךְ קֶערֶן אָן דִי צְוַויינֶן. דָס זֶענֶען יִצְחָק יוֹסֵף שְׁמוּאֵל וָוס זֵייא זֶענֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּאשַׁאפֶען גֶעוָוארֶען אוּנ דְרַייא עֲקָרוֹת וָואס זֵייא זֶענֶען גֶעדַאכְט גֶעוָוארֶען אִין דֶעם טָאג דָאס אִיז שָׂרָה רָחֵל חַנָּה פוּן זֵייעֶר זְכוּת וֶועגֶען זָאלְסְטוּ גָאט גִירֶעכְט מַאכֶען דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֵייא הָאפֶען צוּ דִיר דוּ שְׁרֶעקְלִיכֶר גָאט:

מֶלֶךְ מְמַלֵּט עֶר אִיז מַצִּיל פוּן שְׁלֶעכְטֶס צוּ דִי וָוס וֵוייסֶען צוּ בְּלָאזֶען שׁוֹפָר מְפַיֵּים צוּ זַיין צוּ דֶעם הֵיילִיגֶן גָאט: מֶלֶךְ זְכוֹר גִידֶענְק דִי עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק וָוס מֶען הָט אַנְשְׁטָאט אִים מַקְרִיב גִיוֶועְן דֶעם אַיִל וָוס הָט זִיךְ פַּר צֶעפֶּעט מִיט דֶעם הָארֶען אָן אַדָארֶן לְתוֹקְעֵי דֶעם זְכוּת זָאלְסְטוּ גִידֶענְקֶען צוּ דִי וָוס בְּלָאזֶין הַיינְט מִיט אַשּׁוֹפָר. פָארְכְטִיגֶער אוּנ הֵיילִיגֶער גָאט:

אַאְפִּיד נֵזֶר אִיךְ וֶועל אָן צִירֶען אַקְרוֹן צוּם פָארְכְטִיגֶן גָאט דֶער מִיט וָוס מִיר זָאגֶן אַלֶע טָאג דְרַייא מָאל קָדוֹשׁ גִּבּוֹרֵי אִיר גִבּוֹרִים אִין תּוֹרָה וּמִצְוֹת לוֹבְּט אִים מִיט פְרֵיידֶען אִין שׁוּל וואו מֶען פָארְזַאמִילְט זִיךְ מִיט שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. הוֹגֵי אִיר מַלְאָכִים וָוס בְּרוּמֶען מִיט שְׁטוּרֶם לוֹבְּט אִים מִיט לוֹבּ אוּנ מִיט זִיסֶע וֶוערְטֶער זוֹכֵר דֶעם וָוס גִידֶענְקְט אֵייבִּיג דִי זָכִיּוֹת זָאלְט אִיר אֵיין נַייעֶם שֶׁבַח גֶעבֶּן אַזוֹ ווִי דִי חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ טוֹב דֶעם גוּטֶען גָאט וָוס טְרָאגְט דִי מַשָּׂא פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִשׁ אֵיינְצִיגְט זַיין נָאמֶען אִין דֶעם יוֹם טוֹב וֶוען דִי לְבָנָה בֶּענַייט זִיךְ דָאס אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כּוֹבֵשׁ גָאט וָוס הַאלְט אַיין אַלֶע צָארֶן בֶּעט אִים עֶר זָאל אוֹיף אוּנְז נִיט טָאן קֵיין צָארֶן. מְשָׁרְתַי אִיר מַלְאָכִים וָוס דִינֶען גָאט מִיט

כשחל בשבת

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו, עוֹד יָשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן. נְדָבָרִים יֵרָאוּ בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן. וַיַּקְשֵׁב יְיָ, וַיִּשְׁמָע. וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן. קָדוֹשׁ:

חזן זֶבַח קֹדֶשׁ, כְּהוּכְשַׁר אָז בְּעֵינָיו. רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל, לְהַקְרִיב לְפָנָיו:

קהל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ, בְּקַרְנָיו:

חזן חָכֵם חֲנִיטָיו, לִתְקוֹעַ בְּזֶה חֹדֶשׁ. יוֹם זֶה אִם יִקְרֶה, בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ:

קהל זִכְרוֹן תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ:

חזן טִבְעוֹ, אִם בְּחוֹל, יְבוֹאֲכֶם. צַוּוּ לִתְקוֹעַ, בְּכָל גְּבוּלְכֶם:

קהל יוֹם תְּרוּעָה, יִהְיֶה לָכֶם:

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם, וּבְרִית לֹא תוּפָר. נַאֲקָתְכֶם יַאֲזִין, שְׁחָקִים שַׁפֵּר. וְתִיטַב לַיְיָ. מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:

בְּחִיל מוֹרָא. נִכְהָם. הַלְּלוּ נוֹרָא. שַׂרְפֵי סְבִיב סְעָרָה. עֱנוּ. לַמַּעֲבִיר עֶבְרָה. פְּלִיאִים, פִּצְחוּ פֶה. צַלְצְלוּ, הַכֹּל צוֹפֶה: קְהִלּוֹת עַם קְדוֹשִׁים. רוֹמְמוּהוּ, רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים. שֶׁמַע קוֹל שׁוֹפָר. תַּאֲזִין, וְאַשְׁמְהָ תוֹפָר:
חזן תְּשַׁלֵּשׁ שׁוֹפְרוֹת, בְּהַר הַקּוֹדֶשׁ. וַאֲשַׁלֵּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקּוֹדֶשׁ: מלך זכור וכו׳

בית ישראל

שְׁרֶעקְלִיכֶע צִיטֶערְנִישׁ. לוֹבְּט דֶעם פָּארְכְטִיגֶן גָאט אֵיינֶע אַנְקֶעגֶען דִי אַנְדֶרֶע שַׂרְפֵי דִי שְׂרָפִים וָואס זֶענֶן אַרוּם דֶעם שְׁטוּרֶם פוּן גָאט זָאגְט שִׁירָה צוּ גָאט וָוס לָאזְט אִיבֶּער גֵיין דֶעם צָארְען. פְּלִיאִים אִיר ווּינְדֶערְלִיכֶע מַלְאָכִים עֶפֶענְט דִי מוֹל מִיט אַקְלִינְגֶענְדִיגֶע לוֹיבּ צוּ גָאט וָואס זֶעהְט אַלֶּס דִינְג: קְהִלּוֹת אִיר הֵיילִיגֶע קְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל דֶר הוֹבְּט גָאט וָוס אַרוּם אִים שְׁטוּרְמֶען פִיל טוֹיזֶענְדֶער מַלְאָכִים שְׁמַע דִי שְׁטִימֶע פוּן דֶעם שׁוֹפָר זָאלְסְטוּ פַאר נֶעמֶען אוּנ דִי זִינְד זָאל דוּרְךְ דֶעם פַאר שְׁטֶערְט וֶוערֶן תְּשַׁלֵּשׁ דוּ זָאלְסְט דְרַיי מָאל בְּלָאזֶן שׁוֹפָר אוֹיף דֶעם הֵיילִיגֶן בַּארְג פוּן צִיּוֹן. אֵיין מָאל אַיין צוּ זַאמְלֶען דִי יִשְׂרָאֵל אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. דָס אַנְדֶערֶע מָאל צוּ דֶר שְׁרֶעקִין דִי רְשָׁעִים. דָס דְרִיטֶע מָאל מְחַיֶּה מֵתִים צוּ זַיין דֶענְסְטְמָאל וֶועל אִיךְ דְרַיי קְדוּשׁוֹת זָאגֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אָמֵן:

כשחל בשבת

חזן יָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי, כָּל אֻמִּים. חֲשׂוֹף זְרוֹעֲךָ, לְהוֹשִׁיעַ מִמִּתְקוֹמְמִים:

קהל מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:

חזן כְּהִגָּלוֹתְךָ לְעֵין כֹּל שִׁכְנְךָ לְהִוָּעֵד. קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת, בְּפִימוֹ לְהָעֵד:

קהל יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

חזן לְךָ יָאֲתָה, כָּבוֹד וָעוֹז, הֲגוֹיִם. חֶלֶד וְכָל שׁוֹכְנֶיהָ, וְכָל הָאִיִּים:

קהל מִי לֹא יִירָאֲךָ, מֶלֶךְ הַגּוֹיִם:

שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ, עֲלֵה וְהַמְשֵׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים, בְּהַתִּיזְךָ לְנַשֵּׁל. וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

חזן מוֹטוֹת צָרִים, שַׁבֵּר, וְהַכְחִידֵם. זְרוֹעֲךָ קַבֵּץ, וְהִנָּם תִּפְדֵּם:

קהל זְכוֹר עֲדָתְךָ, קָנִיתָ קֶדֶם:

חזן נְדִיבֵי עַמִּים, יְנוּחָמוּ בְּכִפְלַיִם. קָמֵיהֶם, עַל פְּנֵימוֹ, גַּלֵּה שׁוּלַיִם:

קהל זְכוֹר יְיָ, לִבְנֵי אֱדוֹם, אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם:

חזן סִכּוּל מִסְכַּתֵּינוּ, יַשֵּׁר לִצְעוֹד. וּבֵן יַקִּירְךָ, קַרְסוֹל לֹא יִמְעוֹד:

קהל כְּנַמְתָּ, זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד:

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק, עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֶנּוּ תָּמִיד, בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר, אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

חזן קִרְיַת מָשׂוֹשׂ, הֵיכָל וְאוּלָם. מִזְבֵּחַ יָשִׁיב, וּכְלֵי שָׁרֵת כֻּלָּם:

קהל יְיָ, יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם:

חזן שָׁמַיִם וָאָרֶץ, יְרַנְּנוּ לִשְׁמוֹ. יַעֲרוֹת יִמְחֲאוּ כָף, לְהַנְעִימוֹ:

קהל כִּי פָקַד יְיָ אֶת עַמּוֹ:

חזן תּוֹקֶף אֶרְאֶלִּים, וְכוֹכְבֵי צְפַר. תְּהִלּוֹת יִתְּנוּ, שֶׁבַח לְהַשְׁפַּר:

קהל הַלְּלוּהוּ, בְּתֵקַע שׁוֹפָר:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַדִּירֵי אֲיֻמָּה, יַאְדִּירוּ בְקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:

בְּרוּאֵי בָרָק, יְבָרְכוּ בְקוֹל: יְיָ מָלָךְ:

גִּבּוֹרֵי גוֹבַהּ, יַגְבִּירוּ בְקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דּוֹהֲרֵי דוֹלְקִים, יְדוֹבְבוּ בְקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:

הֲמוֹנֵי הַמַּעֲלָה, יְהַלְלוּ בְקוֹל: יְיָ מָלָךְ:

בית ישראל

אַדִּירֵי אֲיֻמָּה דִי וָואס זֶענִין שְׁטַארְק אִין גָאטְס פָּארְכְט לוֹיבֶּען גָאט מִיט זַיין שְׁטַארְקַייט אוּנ זָאגֶען מִיט אַקוֹל גָאט אִיז אַמֶלֶךְ: בְּרוּאֵי דִי מַלְאָכִים וָוס זֶענִין בַּאשַׁאפֶן גְוָוארִין פוּן בְּלִיץ דַאנְקֶן גָאט מִיט קוֹל אוּנ זָאגְן גָאט הָאט גְקִינִיגְט: גִבּוֹרֵי דִי שְׁטַארְק הוֹכֶע מַלְאָכִים לוֹבֶּן זַיין קְרַאפְט מִיט אַקוֹל אוּנ זָאגְן גָאט וֶועט קִינִיגֶן: דוֹהֲרֵי דִי בְּרֶענֶדִיגֶע מַלְאָכִים וָוס שְׁפְּרִינְגֶן צוּ זָאגֶן שִׁירָה זֵיי רֵיידֶן לוֹב צוּ

כשחל בשבת

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ, יֹאמְרוּ תָמִיד, הַגְדִּיל יְיָ, לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:

חזן וקהל יִשְׁפּוֹט, תֵּבֵל בְּצֶדֶק, וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:

חזן וקהל וְהוּא, בְּאֶחָד, וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ. וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ. נוֹרָא, וְקָדוֹשׁ:

אֹמֶן לְפוֹעֲלִי, צֶדֶק. בַּיּוֹם הַנִּבְחַר, מֵעֵשׂ לְהִבָּדֵק: גַּאֲוָתוֹ מְאוֹד גָּדְלָה. הֶרֶךְ עַנְוָתוֹ לְפִי הַגְּדֻלָּה: הוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם. וּמִי הִקְשָׁה אֵלָיו, וַיִּשְׁלָם: זוֹכֵר, הוֹלֵךְ בְּתוֹם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה, דִּין יָתוֹם: טָהוֹר, מָרוֹם וְנִשָּׂא. יָפֶה בְעִתּוֹ, הַכֹּל עָשָׂה: כַּבִּיר לֹא יִמְאָס. לְנִבְזֶה בְעֵינָיו, נִמְאָס: מְפוֹאָר, רוֹכֵב עֲרָבוֹת. נֹגַהּ נֶגְדּוֹ, וְאֵשׁ לֶהָבוֹת: סוֹעֵף, בַּחֲרָבוֹת שְׁנוּנוֹת. עֵבוּר, יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם. צָר פֶּה, וּמֵשִׂים אִלֵּם: קוֹנֵה הַכֹּל, בְּרַחֲמִים. רָם, וּמַשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יְצוּרָיו, בַּחֲנִינָה. תָּמִים פָּעַל, אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ כַּתֹּהוּ. מִפַּחְדּוֹ יִבְהֲלוּ וְיִתְמָהוּ. עוֹשֶׂה, מִשְׁפַּט עַמּוֹ. וּתְהִלָּה מִקַּדְמָם, מִפְּנֵי זַעֲמוֹ: נְדִיבִים, בְּדִקְדּוּקָם יָחִילוּ. בַּאֲשֶׁר, מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ: רוֹאֶה, כָּל תַּעֲלוּמוֹת. יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה, כָּל נוֹלָדוֹת. חוֹפֵשׂ, כָּל הָעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת, מֵרֹאשׁ. חִקְרֵי לֵב, לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ:

חזן זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים. קַיֵּם שְׁבוּעָה, לָאַחֲרוֹנִים:

יִשְׁפּוֹט, תֵּבֵל בְּצֶדֶק, וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים, הָאֵל קָדוֹשׁ:

דֶער נָאךְ הֵייבְּט מֶען אָן יְיָ מֶלֶךְ:

וַ חֲיָלִים וְחַיּוֹת, יְוַעֲדוּ בְּקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ז וֹכְרֵי זְמִירוֹת, יְזַמְּרוּ בְּקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:

חַ כְמֵי חִידוֹת יְחַסְּנוּ בְּקוֹל: יְיָ מָלָךְ:

טַ פְסְרֵי טְפוּחִים, יְטַכְּסוּ בְּקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

י וֹרְשֵׁי יְקָרָה, יְיַשְּׁירוּ בְּקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:

כַּ בִּירֵי כֹחַ, יַכְתִּירוּ בְּקוֹל: יְיָ מָלָךְ:

לְ בוּשֵׁי לֶהָבוֹת, יְלַבְּבוּ בְּקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מַ נְעִימֵי מֶלֶל, יְמַלְּלוּ בְּקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:

נ וֹצְצֵי נוֹגַהּ, יְנַצְּחוּ בְּקוֹל: יְיָ מָלָךְ:

שְׂרָפִים סוֹבְבִים, יְסַלְסְלוּ בְּקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ע וֹרְכֵי עוֹז יַעֲנוּ בְּקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:

פְּ חוּדֵי פִלְאֶךָ, יְפַצְּחוּ בְּקוֹל: יְיָ מָלָךְ:

צְ בְאוֹת צֹאנֶךָ, יְצַלְצְלוּ בְּקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

קְ הִלּוֹת קֹדֶשׁ, יַקְדִּישׁוּ בְּקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:

בית ישראל

גָאט מִיט קוֹל: הֲמוֹנֵי דִי רוֹשֶׁענְדֶע פֿוֹלְקֶן מַלְאָכִים לוֹבֶּן גָאט מִיט קוֹל: וַחֲיָלִים דִיא מַלְאָכִים וָוס זֶענִין גָאטְס חַיִל אוּנ דִי חַיּוֹת הַקוֹדֶשׁ זַאמְלֶן זִיךְ אַיין צוּ לוֹבֶּן גָאט מִיט קוֹל: זוֹכְרֵי דִי וָוס גְדֶענְקֶן צוּ זִינְגֶן צוּ גָאט אוֹיף דִי נִסִים וָוס עֶר טוּט. זֵיי זִינְגֶן זַיין לוֹבּ מִיט קוֹל: חַכְמֵי דִי דָא זֶענִין עוֹסֵק אִין סוֹדוֹת הַתּוֹרָה שְׁטַארְקֶן דִי לוֹבּ מִיט קוֹל: סַפְסְרֵי דִי הֶערְלִיכֶע מַלְאָכִים וָואס זֶענִין בַּשַׁאפֶן מִיט גָאטְס פּוֹיסְט זֵיי צִירִין זַיין לוֹבּ מִיט קוֹל: יוֹרְשֵׁי דִי יִשְׂרָאֵל וָואס הָאבֶּען גְאַרְבְּט דִי טַייֶערִי תּוֹרָה זֵיי טוּעֶן רֶעכְט פַּרְטִיגֶן גָאט מִיט קוֹל: כַּבִּירֵי דִי גַאנְץ קְרֶעפְטִיגֶע מַלְאָכִים קְרֵיינֶען גָאט מִיט קוֹל: לְבוּשֵׁי דִי מַלְאָכִים וָוס זֶענִין גְקְלֵיידֶט מִיט פְלַאמֶן לוֹבֶּען גָאט מִיט הַארְץ: מַנְעִימֵי דִי ים זֵייא רֶעדִין זִיסֶע רֵייד רֵיידֶען זַיין לוֹבּ מִיט קוֹל: נוֹצְצֵי דִי מַלְאָכִים וָוס פִינְקְלֶן נ לַייכְטֶן זָאגִין קְרֶעפְטִיג שִׁירָה מִיט קוֹל: שְׂרָפִים דִי בְּרֶענֶענְדִיגֶע מַלְאָכִים וָואס גְלֶן אַרוּם דֶעם כִּסֵא כָבוֹד לוֹבֶּן מִיט קוֹל: עוֹרְכֵי דִי וָוס לֵייגִין פָאר דִי גִיזֶעץ פוּן ר תּוֹרָה שְׁרַייעֶן זֵיי לוֹבּ מִיט קוֹל: פְּחוּדֵי דִי וָוס פָארְכְטֶן זִיךְ פַאר דַיינֶע וואוּנְדֶער יגִין זֵייעֶר מוֹל צוּ לוֹבֶּן מִיט קוֹל: צְבָאוֹת דַיינֶע פוֹלְקֶן שָׁאף דָאס אִיז דִי יִשְׂרָאֵל

רְ בְּבוֹת רְבָבָה, יְרַנְּנוּ בְקוֹל: יְיָ מָלָךְ:
שְׁבִיבֵי שַׁלְהָבוֹת, יְשַׁנְּנוּ בְקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
תְּ וֹמְכֵי תְהִלּוֹת, יַתְמִידוּ בְקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:
תְּ וֹקְפֵי תִפְאַרְתֶּךָ, יַתְמִימוּ בְקוֹל: יְיָ מָלָךְ:
תְּ מִימֵי תְעוּדָה, יִתְּנוּ בְקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
קהל וחזן וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:

לְאֵל, עוֹרֵךְ דִּין: לְבוֹחֵן לְבָבוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת, בַּדִּין: לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים, בְּיוֹם דִּין:
לְהוֹגֶה דֵעוֹת, בַּדִּין: לְוָתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד, בְּיוֹם דִּין:
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ, בַּדִּין: לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו, בְּיוֹם דִּין:
לְטַהֵר חוֹסָיו, בַּדִּין: לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ, בַּדִּין: לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת, בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהִלּוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו, בַּדִּין: לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:

בית ישראל

קְלִינְגֶן דַיין לוֹבּ מִיט קוֹל: קְהִלּוֹת דִי הֵיילִיגֶע אַיין זַאמְלוּנְג הֵיילִיגֶן דַיין נָאמֶן מִיט אֵיין קוֹל: רִבְבוֹת צֶענְדְלִיגֶע צֶעהֶן טוֹזִינְטֶע מַלְאָכִים זִינְגֶן צוּ גָאט מִיט קוֹל: שְׁבִיבֵי דִי פְלַאם פַייעֶרְדִיגֶע מַלְאָכִים רֵיידֶן אוּם זַיין לוֹבּ מִיט קוֹל: תּוֹמְכֵי דִי וָוס לֶעהְנֶן אוּנְטֶר גָאטֶס לוֹבּ זֵיי לוֹבִּין מִיט קוֹל: תּוֹקְפֵי דִי וָוס רִיהְמֶן שְׁטַארְק דַיין שֵׁיינְהֵייט לוֹבֶּן גָאט מִיט גַאנְצְקֵייט. תְּמִימֵי דִי וָוס זֶענִין עוֹסֵק מִיט גַאנְצְקֵייט אִין דֶר תּוֹרָה זֵיי דֶר צֵיילֶן גָאטֶס לוֹבּ מִיט קוֹל: וּבְכֵן אִינ אַזוֹ טוּעֶן אַלֶע דִיךְ קְרֵיינֶען:

לְאֵל עוֹרֵךְ אַלֶע לוֹבֶּן אוּנ קְרֵיינֶן גָאט וָוס עֶר רִיכְט אָן דֶעם דִין. לְבוֹחֵן צוּ דֶעם גָאט וָוס פְּרוּבְט אַלֶע הֶערְצֶר אִין טָאג פוּן דִין: לְגוֹלֶה צוּ דֶעם וָוס דֶעקְט אוֹף טִיפֶע זַאכֶן אִין דִין: לְדוֹבֵר צוּ דֶעם וָואס רֶעט רֶעכְט פַארְטִיקֵייט אִין דֶעם טָאג פוּן דִין: לְהוֹגֶה צוּ דֶעם וָוס בַּאטְרַאכְט וָוס יֶעדֶר מֵיינְט אִין דִין: לְוָתִיק צוּ דֶעם גֶערִימְטֶען מִיט מִדּוֹת וָוס טוּט חֶסֶד אִין טָאג פוּן דִין: לְזוֹכֵר צוּ דֶעם וָוס גֶדֶענְקְט זַיין פַר בּוּנְד מִיט יִשְׂרָאֵל אִין דִין: לְחוֹמֵל צוּ דֶעם וָוס דֶערְבַּארִימְט זִיךְ אִיבֶּער זַיינֶע וֶוערְק אִין טָאג פוּן דִין: לְטַהֵר צוּ דֶעם וָוס אִיז מְטַהֵר פוּן זִינְד דִי וָוס בַּאשִׁיצֶן זִיךְ אִין אִים אִין דִין: לְיוֹדֵעַ צוּ דֶעם וָוס ווייסְט אַלֶע גִידַאנְקֶן אִין טָאג פוּן דִין: לְכוֹבֵשׁ צוּ דֶעם וָוס הַאלְט אַיין זַיין צָארְן אִין דִין: לְלוֹבֵשׁ צוּ דֶעם וָוס קְלֵיידֶעט זִיךְ מִיט צְדָקוֹת אִין טָאג פוּן דִין: לְמוֹחֵל צוּ דֶעם וָואס אִיז מוֹחֵל דִי עֲוֹנוֹת אִין דִין: לְנוֹרָא צוּ דֶעם וָוס וֶוערְט גִילוֹבְּט מִיט פָארְכְטִיקֵייט אִין טָאג פוּן דִין: לְסוֹלֵחַ צוּ דֶעם וָוס פַר גִיט דִי זִינְד פוּן זַיינֶע גֶעלִיבְּטֶע אִין דִין: לְעוֹנֶה צוּ דֶעם וָוס

לְפוֹעֵל רַחֲמָיו, בַּדִּין: לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו, בַּדִּין: לְרַחֵם עַמּוֹ, בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו, בַּדִּין: לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו, בְּיוֹם דִּין:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט, יַעֲמִיד אָרֶץ. עֶלְיוֹן, עַל כָּל הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ, כָּל הָאָרֶץ. כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. מִקְצֵה הָאָרֶץ, וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ. כִּי הוּא, בּוֹרֵא קְצוֹת כָּל הָאָרֶץ. עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה, בָּאָרֶץ. בְּקוּמוֹ לַמִּשְׁפָּט, יַשְׁקִיט הָאָרֶץ. לְהוֹשִׁיעַ, כָּל עַנְוֵי אָרֶץ. לַעֲשׂוֹת כַּתֹּהוּ שׁוֹפְטֵי הָאָרֶץ. לֶאֱחוֹז, בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ. לְנַעֵר, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. וְקוֹל יַשְׁמִיעוּ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וּבְמָלְכוֹ עַל כָּל הָאָרֶץ. יָרִיעוּ, תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְתָגֵל הָאָרֶץ. וַאֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם, מִמַּעַל לָאָרֶץ. וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם, מִתַּחַת לָאָרֶץ. וְאָז יִפְצְחוּ, רֶנֶן בָּאָרֶץ. כְּבוֹדוֹ, מְלֹא כָל הָאָרֶץ. יְיָ מָלָךְ, תָּגֵל הָאָרֶץ. וּבְכֵן, יְשַׂשֵּׂשׂ, שׁוֹפְרוֹת אֶרֶץ. וַיַפְחִיד, חוֹרֵי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. וַיַּהֲפוֹךְ כִּסֵּא, מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. וְיֹאמְרוּ, כָּל

בית ישראל

ענטפערט צו זיינע רופער אין טאג פון דין: לְפוֹעֵל צו דעם וואס טוט דער בארימקייט אין דין: לְצוֹפֶה צו דעם וואס זעהט פאר באהאלטענע זאכן אין דין: לְקוֹנֶה צו דעם וואס קויפט זיינע קנעכט מיט דעם וואס ער איז זיך מרחם אויף זיי אין דין: לְרַחֵם צו דעם וואס דער בארימט זיך איבער זיין פאלק אין טאג פון דין: לְשׁוֹמֵר צו דעם וואס היט זיינע ליב האבער אין דין: לְתוֹמֵךְ צו דעם וואס לעהנט אונטער זיינע פרומע אין טאג פון דין:

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט אז גאט האט באשאפען די וועלט. האט ער זיך געטראכט זאל איך באשאפען די וועלט מיט מדת הדין וועט זיא קיין קיום ניט האבען זאל איך איר באשאפען מיט מדת הרחמים וועלען אלע זיין רשעים דרום האט ער מיט משפט די וועלט באשאפען דאס איז האלב מדת הדין אונ האלב מדת הרחמים. עֶלְיוֹן ער איז דער אויבערשטער איבער דער גאנצער וועלט. יַכִּירוּ אלע לייט פון דער וועלט זאלען דער קענען אונ וויסען. אלע זייטער פון דער וועלט אונ די וואס רוהען אויף דער ערד פון איין עק וועלט צו דער אנדערער עק וועלט. דאס ער איז דער באשעפער פון אלע עקין וועלט. אונ דאס ער טוט משפט אונ צדקה אויף דער וועלט. בְּקוּמוֹ אז ער וועט אויף שטיין צו משפטין וועט ער איין שטילין די וועלט פון קריג. ער וועט העלפין די פרומע פון דער וועלט אונ וועט מאכין וויסט די פאלשע ריכטער פון דער וועלט. לֶאֱחוֹז אן צו נעמען אן די עקין פון דער ערד אפ צו שיקלען אלע רשעים פון דער וועלט אונ אקול וועלען זיי אלע מאכען אין הימל אונ אויף דער ערד אונ וועלען זאגען ווי שטארק איז דיין נאמען אין דער גאנצער וועלט וּבְמָלְכוֹ אז ער וועט קיניגען אויף דער גאנצער וועלט וועלען די אונטערשטע ערדין שאלען. די הימעל אונ ערד וועלען זיך פרייען אונ אלס דינג וואס איז אין הימל איבער דער ערד אונ וואס אין וואסער אונטער דער ערד וועלען זיך אלע פרייען. דענסטמאל וועלען זיי עפענען זייער מויל מיט אשטארק גיזאנג אונ וועלען זאגן. גאטס כבוד איז פול דיא גאנצע וועלט. גאט האט גיקיניגט דרום איז דיא ערד פריילאך. וּבְכֵן אונ דענסטמאל וועט גאט דריי מאל בלאזען שופר מיט אשטארק קול אונ וועט איבער שרעקען די רשעים פון דער וועלט אונ אלע בריאים פון דער וועלט וואס האבען נאר איין אטום אין זיך וועלען זאגען ווי שטארק איז דיין נאמען אויף דער גאנצער וועלט. אונ ער וועט מיסד זיין די שטאט

אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ. בָּאָרֶץ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וִיכוֹנֵן, מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ, וִיעוֹרֵר, כָּל יְשֵׁנֵי אָרֶץ. וְיַעֲלוּ זְמִירוֹת, מִכְּנַף הָאָרֶץ. שִׁירוּ לַיְיָ, כָּל הָאָרֶץ: אֶרֶץ וְדָרֶיהָ, יְצַפּוּ לָדִין. וְיֵחַתּוּ וְיֶחֶרְדוּ, מֵאֵימַת הַדִּין. כִּי גָדוֹל, יוֹם הַדִּין. וּמִי יְכִילֶנּוּ, לְהִצְטַדֵּק בַּדִּין. וְכָל יוֹשְׁבֵי עַל מִדִּין. וְכָל יוֹדְעֵי דָת, וָדִין. וְכָל שֶׁנַּעֲשָׂה בוֹ, דִּין. אוּלַיְהָנֵן, בִּשְׁעַת הַדִּין. כִּי אֵין רַחֲמִים, בַּדִּין. וְלֹא יִשָּׂא פָנִים, בַּדִּין. וְהוּא עֵד, וּבַעַל דִּין. לָדַעַת בָּאָרֶץ מַעֲשֵׂהוּ, בַּדִּין. וּבְיַד כָּל אָדָם, יַחְתּוֹם דִּין. וּלְפִי מִשְׁטָרוֹ, יַעֲשֶׂה לוֹ, דִּין. וּכְפָעֳלוֹ, יִפְעַל לוֹ, דִּין. וּמַעֲשָׂיו, יוֹכִיחוּ אוֹתוֹ, בַּדִּין. וְאֶבֶן מִקִּיר, תִּזְעַק בַּדִּין. וְכָפִיס מֵעֵץ, יַעֲנֶנָּה בַּדִּין. הַכֹּל בֶּאֱמֶת, וְהַכֹּל בַּדִּין. בְּמִדַּת רַחֲמִים, וּבְמִדַּת הַדִּין. וְהַיּוֹם הוּכַן, עַמִּים בּוֹ לָדִין. לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ, לְיוֹם הַדִּין. וְכָל נְפָשׁוֹת, בּוֹ יָדִין: וְהוּא עָשׂוּי, חוֹק זִכָּרוֹן, לְיוֹם רִאשׁוֹן, וּלְיוֹם אַחֲרוֹן. לְהִזָּכֵר בּוֹ, יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן. בְּצִלָּם לְהֵחָבְאוֹת, חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. בָּהֶם, לְהַצְדִּיק שָׁבִים, לְבִצָּרוֹן. תּוֹקְעֵי בַשּׁוֹפָר, וְקוֹרְאֵי בְגָרוֹן. לִמְצוֹא בְצִדְקָתָם, מַעֲשֶׂה כִּשְׁרוֹן. בָּם לְהִנָּצֵל, מֵאַף וְחָרוֹן: וּכְשָׁמַר

בית ישראל

ירושלים וָוס זיא איז די פְרייד פון דר גאנצר וועלט אונ וועט אוף וועקן אַלֶע שְׁלָאפֶענְדֶע (דָם מיינט מען די מֵתִים) אונ פון אַלֶע עֶקין וועלט וועט מען זינגען. די וועלט מיט איהרע איינוואהנער ווֶעלֶן ערוואַרטֶן דעם דין אונ וועלן צו בְּרָאכֶן ווערען פון ציטערניש איבער דעם פַּחַד פון דין. דען דר יום הַדִּין איז זייער גרוֹס. אונ ווער וועט אים קענין אוֹם האַלטֶן גירעכט צו בְּלייבֶן אין דין. וְכָל אונ אַלֶע וָוס זיצין איבערן דין. אונ יעדער ווער עס ווערט גימִשְׁפָּט אין דין די אַלֶע ציטערן פון סָפֵק אוב גאָט וועט זיך מְרַחֵם זיין בִּשְׁעַת דין דען גיוויינטליך איז ניטא קיין רַחֲמָנוּת אין דין. אונ השי״ת איז ניט נוֹשֵׂא פָּנִים אין דין. אונ ער אַליין איז איין עֵדוּת אונ אַבַּעַל דין. אונ יעדין אין דער וועלט גיט ער צו וויסן זיינע מַעֲשִׂים אין דין. אונ מיט די האַנד פון יעדן מענטשן חַתְמֶת ער דעם פְּסַק דין. אונ נאָך זיין שְׁטַר חוֹב נאָך ווערט אים גיטאָן דר דין. אונ ווי זיינע מַעֲשִׂים זענען אַזוֹ טוט אים אָפּ דר דין. זיינע אייגענע מַעֲשִׂים ווערן אים באַווייזען אין דין. וְאֶבֶן אונ דער שְׁטיין פון וואַנד שְׁרַייט אונ זאָגט עֵדוּת אין דין אִיף זיינע מַעֲשִׂים אונ דער שְׁפָּאן פון האָלץ שְׁרַייט אונ זאָגט עֵדוּת אין דין אַלְץ מיט אֱמֶת אונ אַלְץ מיט דין. נאָך דעם מִדַּת הָרַחֲמִים אונ מִדַּת הַדִּין וָוס דער מענטש האָט זיך נוֹהֵג גיוועזן מיט אַנְדֶערע מענטשען אַזוי ווערט ער גימִשְׁפָּט וְהַיּוֹם אונ דר טאָג ראש השנה איז אָן גיבְּרֵייט געוואָרן צו מִשְׁפָּטֶן פֶעלְקֶער. פון אָדָם הָרִאשׁוֹן אָן וָוס ער איז אין דעם טאָג גימִשְׁפָּט געוואָרן. צו מאַכן אַסִימָן צו זיינע קינדער דָם דער טאָג וועט זיין אייביג זייער יום הַדִּין: וְהוּא אונ דער טאָג איז גימאַכט צו אַגיזעצליכע גידעכניש צום ערשטן טאָג (וָוס אָדָם הָרִאשׁוֹן איז אין אים באַשאַפן אונ גימִשְׁפָּט געוואָרן) אונ צום לעצטין טאָג (לֶעָתִיד לָבֹא וועט זיין דער גרוֹסֶער יום הַדִּין אוך ראש השנה). לְהִזָּכֵר עס זאָל דר מאַנט ווערן פַר גאָט די אָבוֹת וָוס שְׁלָאפֶן אין מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אין חֶבְרוֹן. צו באַהאַלטֶן אין זייער שְׁאָטען (אין זייער זְכוּת) די יִשְׂרָאֵל וואָס הייסען (חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן). בָּהֶם דורך זייער זְכוּת גירעכט צו מאַכן די יִשְׂרָאֵל וָוס האָפֶן צו קומען צוריק אין די פֶעסטֶע שְׁטאָט יְרוּשָׁלַיִם. תּוֹקְעֵי די וָוס בְּלָאזֶן שׁוֹפָר אונ רופען גאָט מיטן האַלז צו גיפינען דורך די גירעכטיקייט אונ דורך די גוטע מַעֲשִׂים פון די אָבוֹת איין הַצָּלָה פון גאָטס כַּעַס אונ גְרִים צאָרען. וּכְשָׁמַר אונ אַזוֹ וויא דער פאָטער אַבְרָהָם האָט גיהיט צו גיין אין וועג פון מִשְׁפָּט אונ צְדָקָה אַזוֹ זאָל גאָט טאָן צו זיינע קינדער אין

אב, דרך משפט וצדקה. יעשה לניניו במשפט, חסד וצדקה. וכיונת אלם זרע לצדקה. יקצרו ניניו, אמת וצדקה. וכנתן לתם, באמת צדקה. ינתן לניניו, אמת וצדקה. וכסאכבוד, מתקן בצדקה. לפניו יעמוד מליץ, וילמד צדקה. ובעלות שופר, מדלי צדקה, יחננו ויפגיעו. אבות הצדקה. ויאמרו לפני אוהב צדקה, חלילה לך, מדבר בצדקה. מעשות משפט, בלא צדקה. ובמקום משפט, אין צדקה. ובאין משפט, יש צדקה, ואתה במשפט, תעשה צדקה. לשפוט תבל, במעשה הצדקה. ומכון כסאך, משפט וצדקה. ובחפשך מעשים, מבלי צדקה. הזכר לטוב מעט בצדקה. ובמתנת חנם, תעשה צדקה. לפתוח למו, אוצרות הצדקה: ואם יצאה גזירה דחוקה, לחבל יושבי ארקא. בבוקה ומבוקה ומבלקה. הסתכל בתבנית, אשר בכסא הקוקה. ובתיבה, אשר תחתיו, פקוקה. ונפשות צורים, בתוכה נקוקה. ובעטרה, אשר בראשך זקוקה. ובשם ישראל בכנוי,

בית ישראל

זייער משפט חסד און צדקה. וכיונת און בזכות יצחק וואס ער האט געשוויגען צו דער עקידה ווי אשטומע טוב וואס ער הט גזייט פיל צדקה זאלען זיינע קינדער שניידען אמת און צדקה. וכנתן און אזו ווי עס איז גיגעבען געווארען צו יעקב אבינו מיט אמת און צדקה ווי דער פסוק זאגט (תתן אמת ליעקב:) אזו זאל צו זיינע קינדער גיגעבען ווערען אמת און צדקה. וכסא און דער כסא כבוד וואס איז מיוסד אויף צדקה זאל פאר אים שטיין אמליץ און מלמד זכות זיין אויף ישראל פאר השי"ת. ובעלות און אז עס וועט אויף גיין דער קול שופר פון ישראל וואס זענען ארום אין צדקה זאלען די פרומע אבות בעטען און מתפלל זיין און זאגען פאר גאט וואס הט ליב צדקה, גאט וואס פירט זיך מיט צדקה זאלסט חלילה ניט טאן משפט אן צדקה חאטשע וואו עס איז משפט איז ניטא קיין צדקה, און נאר וואו עס איז ניט קיין משפט קען זיין צדקה אבער דו גאט קענסט אפילו אין משפט אויך טאן צדקה. דו זאלסט משפטין די וועלט נאך די מעשים פון צדקה (ניט נאך די מחשבות וואס זענען דס רוב אהיפך פון די מעשים טובים). דער יסוד פון דיין שטול איז דאך משפט און צדקה ובחפשך און אז דו וועסט אויף זוכען מעשים וואס האבען אין זיך ניט קיין צדקה זאלסטו צו גוטען דער מאנען די ביסול מעשים פון צדקה. דו זאלסט זיי עפענען די אוצרות פון צדקה און ווען עס איז אויס גגאנגען אשווערע גזירה צו פר דארבען די זיצר פון דער ערד מיט פר דארבונג און מיט אויס ליידיגונג און פאר שניידונג הסתכל זאלסט קוקין אין גשטאלט פון יעקב וואס זיין צורה איז אויס גיקריצט אין דעם כסא הכבוד ובתיבה און אין דעם פר שטאפטען קאסטען וואס אונטערן כסא הכבוד וואס די נשמות פון די שטארקע אבות זענען אין זיין חלל ובעטרה אויך זאלסטו קוקען אין די קרוין וואס איז אויף

מעשה הגדולים

מלך במשפט יעמיד ארץ וכו' וכסא כבוד מתוקן בצדקה וכו'. מען דערציילט דבי יהודה החסיד ז"ל, פלעגט שבת ביי נאכט בענטשין יעדער מענטש וואס הט איינגעבויגין זיין קאפ נעבין אים און הט גיוואלט זיין ברכה, אמאהל איז געקומען אין די שטאט פרייטאג אסוחר, און ווייל עס איז גיווען שפעט ער הט ניט געקענט ווייטער פארין איז ער דא געבליבען שבת, ביי נאכט איז ער געגאנגען אין בית המדרש דאווענען, נאך דעם דאווענען הט ער גיזעהן פיל מענטשין גייען צו א אלטין יוד און ער בענטשט יעדער מענטש וואס קומט צו אים, ער איז אויך געגאנגען צום צדיק ער זאל אים בענטשין, הט רבי יהודה געטאהן אקוק אויף אים און הט געזאגט צו אים דו וועסט קומען צו מיר זונטאג וועל איך דיך בענטשין, דער פרעמדער איז אוועקגעגאנגען, און ער הט ניט גיוואלט ווארטין ביז זונטאג אויף די ברכה, און איז מוצאי שבת אוועקגיפארן, ער האט געבלאנדזעט אין וועג ביז האלבע נאכט און איז געקומען אין א וואלד, הט ער גיזעהן פון ווייטען איז דא אשטוב איננוייניג איז ליכטיג, ער איז געפארען גלייך צו די שטוב, ער איז געקומען אין שטוב האט ער גיטראפען איננווייניג פיל מענטשין, ער הט קיינעם געקענט, און די מענטשין זענען געלאפען פון איין שטוב אין די אנדערע, צו

מְחֻזָּקָה. וּבִדְמוּת שְׁבָטִים, מְעֻזָּקָה. וּבֵין כְּתֵפָיו, שָׁכֵן בְּהֻזָּקָה. וּבָם אֶשָּׁעֵנָה, וּבָם אֶתְחַזָּקָה: כִּי בְּשִׁבְתּוֹ בַכִּסֵּא, לִשְׁפָּטִי. יַעַמְדוּ כֻּלָּם, לִפְנֵי שׁוֹפְטִי. לְהַדְמִים בַּשּׁוֹפָר, בַּעַל מִשְׁפָּטִי. לְהָלִיץ בַּעֲדִי, וּלְזַכּוֹת יִשְׁפְּטִי. וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם, בְּלִי לְשָׁפְטִי. כִּי לָאוֹר, יוֹצִיא מִשְׁפָּטִי. וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה, בְּהִשָּׁפְטִי: רֹאשׁוֹ, כֶּתֶם פָּז, לְצַדְּקִי. לְבוּשֵׁיהּ, כִּתְלַג חִוָּר לְנַקִּי. וּשְׂעַר רֵישֵׁיהּ, כַּעֲמַר נְקִי. בִּנְקִּה לֹא יְנַקֶּה, לְנַקִּי. בְּאוֹמֶר יְמַלֵּט אִי נָקִי. וְהוּא רוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, מַבְהִיקִי. וְיוֹשֵׁב בְּחַדְרֵי תֵימָן, כְּבָקִי. בִּגְבוּל בִּנְיָמִין בְּצֶלְצַח, לְנַקִּי: וְרַגְלֵי הַחַיּוֹת, אֲשֶׁר בְּמִישׁוֹר עֲרָבוֹת. וָעַד לְמַעְלָה לְמַעְלָה רְבָבוֹת. וְסִלְסוּל לְבָרוּךְ מִמְּקוֹמוֹ, מֵרְבָבוֹת. וּפוֹרְדוֹת וּמַשִּׁיקוֹת, סְלִיחָה לְהַרְבּוֹת. לְהַצְדִּיק בְּמִשְׁפָּט, אַלְפֵי רְבָבוֹת. כְּמַרְאֵה

מעשה הגדולים

אִים הָט קֵיינֶר גֶערֶעט, דֶערְוַוייל אִיז גֶעקוּמֶען אֵיינֶער מִיט אַשָּׁארְפֶען מֶעסֶער אוּנ הָט גֶעזָאגְט צוּ אִים אִיךְ בִּין דֶר מַלְאַךְ הַמָּוֶת אוּנ מִיט דֶעם מֶעסֶער וֶועל אִיךְ דִיךְ שֶׁעכְטְּן, דֶער מֶענְטְשׁ הָט אָנְגֶעהוֹבֶּען וַויינֶען, אִין דֶעם אִיז אַרַיינְגֶעקוּמֶען אֵיין אַלְטֶער מַאן אוּנ הָאט גֶעזָאגְט צוּם מַלְאַךְ הַמָּוֶת וָואוּס מֶען הָאט גֶעבְּרֵיינְגְט אַוָּואג־שָׁאל מֶען הָאט גֶעווֹאגֶען מַיינֶע עֲבֵירוֹת מִיט מַיינֶע מִצְוֹת, הָאבֶּען דִי עֲבֵירוֹת שְׁוֶוערֶער גֶעווֹאגִין פוּן דִי מִצְוֹת, פְּלוּצְלוּנְג אִיז אַרַיינְגֶעקוּמֶען אַמֶענְטְשׁ מִיט אַפֶּעלְץ אִין הַאנְט אוּנ הָט אַוֶּוארְף גֶעטָאהְן דֶעם פֶּעלְץ אוֹיף דִי שָׁאל פוּן דִיא מִצְוֹת, הָאט דִי שָׁאל מִיט דִי מִצְוֹת שְׁוֶוערֶער גֶעווֹאגֶן וִוי דִי עֲבֵירוֹת. אוּנ מֶען הָט מִיר גֶעהֵייסֶן אַרוֹיסְגֵיין פוּן שְׁטוּבּ, אִיךְ בִּין גֶעבְלִיבֶּען שְׁטֵיין אִין וַואלְד, אִין דֶר פִינְסְטֶער מִיט גְרוֹס שְׁרֶעק, דֶערְוַוייל הָאבּ אִיךְ דֶר זֶעהְן דֶעם מֶענְטְשׁ וָוס הָט גֶעוָוארְפֶן דֶעם פֶּעלְץ. אִיךְ הָאבּ אִים גִיפְרֶעגְט וֶוער עֶר אִיז, אוּנ וָוס אִיז מִיט דֶעם פֶּעלְץ, הָאט עֶר גֶעזָאגְט צוּ מִיר דוּ גֶעדֶיינְקְסְט דוּ בִּיזְט אַמָאהְל גֶעפָארֶען וִוינְטֶער אוּנ אִיךְ בִּין גֶעגַאנְגֶען, עֶס אִיז גִיוֶוען אַגְרוֹיסֶע קֶעלְט הָאסְטוּ מִיךְ, אַרוֹפְגֶענוּמֶען אוֹיף דַיין פִיהֶר אוּנ דוּ הָאסְט מִיר גִיגֶעבֶּען דַיין פֶּעלְץ וַוייל דוּ הָאסְט אוֹיף מִיר גֶעהַאט רַחֲמָנוּת, אִיצְט הָט מֶען מִיךְ אוֹיפְגֶעוֶועקְט פוּן קֶבֶר אִיךְ זָאל בְּרֵיינְגֶען דֶעם פֶּעלְץ, אוּנ וֶועגִין דֶעם פֶּעלְץ

בית ישראל

דַיין קָאפּ אָן גִיהֶעפְט. אוּנ בֶּעפֶעסְטִיגְט מִיט דֶעם נָאמֶען יִשְׂרָאֵל דֶר צוּנָאמֶען פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ. אוּנ אַרוּם גִיקְרֵיינְט מִיט דֶער גִישְׁטַאלְט פוּן דִי שְׁבָטִים. אוּנ גִידֶענְק דֶעם זְכוּת פוּן בִּנְיָמִין וָוס דוּ הָאסְט גִירוּעט צְווִישֶׁן זַיינֶע אַקְסְלֶען. דָס דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גֶעבּוֹיט גִיוֶוען אִין זַיין חֵלֶק וּבָם אוּנ אוֹיף דֶעם זְכוּת פוּן דִי אַלֶע בִּין אִיךְ מִיךְ סוֹמֵךְ אוּנ אִיךְ שְׁטַארְק מִיךְ מִיט הָאפוּנְג אַז הַשִּׁי״ת וֶועט זִיךְ זֶעצֶען אוֹיף דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד מִיךְ צוּ מִשְׁפָּטֶען וֶועלֶען דִי אַלֶע שְׁטֵיין פָאר מַיין רִיכְטֶער. אַיין צוּ שְׁטִילֶען מִיט דֶעם זְכוּת פוּן שׁוֹפָר מַיין בַּעַל דִין דֶר מְקַטְרֵג אוּנ מַמְלִיץ צוּ זַיין פוּן מַיינֶעט וֶועגֶן דָס גָאט זָאל מִיךְ דַן זַיין לְכַף זְכוּת אוּנ זָאל מִיךְ נִיט מִשְׁפְּטֶן מִיט קְלָארֶן דִין אַזוֹ וִוי עֶר מִשְׁפָּט אַזֶעלְכֶע פֶעלְקֶער וָואס הָאבֶּן נִיט קֵיין זְכוּת דֶען מַיין מִשְׁפָּט זָאל עֶר אַרוֹיס גֶעבֶּן הֶעל אוּנ בֶּעלוֹיכְטֶען מִיט זַיין חֶסֶד וִוי מִיט אַלִיכְט: ראשו דִי תּוֹרָה וָואס אִיז וִויא אַפֵיין גָאלְדֶענֶע צִירוּנְג צוּ זַיין קָאפּ. זָאל מִיךְ מַצְדִּיק זַיין. זַיין קְלֵייד וָוס אִיז וַויים וִוי שְׁנֵיי אוּנ דִי הָאר פוּן זַיין קָאפּ וִוי רֵיינֶע וָואהְל וָוס דָס וַוייזְט אוֹיף חֶסֶד. זָאל מִיךְ רֵיין מַאכֶען פוּן מַיינֶע חֲטָאִים. חָאטְשֶׁע עֶר רֵיינִיגְט נָאר דֶעם בַּעַל תְּשׁוּבָה. זָאל עֶר מִיךְ רֵיינִיגֶען אֲפִילוּ אוֹבּ מַיין תְּשׁוּבָה אִיז נִיט אִין גַאנְצֶען וְהוּא אוּנ גָאט מַיין דֶר לַייכְטֶער וָוס רַייט אִין הִימֶל וָוס הֵייסְט עֲרָבוֹת וָואס דָארְטֶען זֶענֶען דִי אוֹצְרוֹת פוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. אוּנ עֶר זִיצְט וִויא אַדַין אַבְּקִי אִין דִי חֲדָרִים פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס אִין הִימֶעל אִין דָרוֹם זַייט אַנְטְקֶעגֶן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס אִיז אִין דֶעם גְרֶענִיץ פוּן בִּנְיָמִין בִּיז צֶלְצַח דוּרְךְ זַיין זְכוּת מִיךְ צוּ רֵיינִיגֶען וְרַגְלֵי אוּנ דִי פִּיס פוּן דִי חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וָואס זֶענֶען אִין הִימֶעל עֲרָבוֹת אוּנ זֶענֶען זֵייעֶר הוֹיךְ. אוּנ מֶעהְרֶען לוֹיבּ צוּ גָאט וָואס אִיז גִילוֹבְּט פוּן זַיין אָרְט אוּנ זֵיי צוּ שְׁפְּרֵייטֶען זֵייעֶרֶע פְלִיגְלֶען מְקַבֵּל צוּ זַיין דִי תְּפִלּוֹת פוּן יִשְׂרָאֵל. אוּנ בַּאהֶעפְטֶן דִי פְלִיגְלֶען נִיט צוּ צוּ לָאזֶען קֵיין מְקַטְרֵג אוֹיף יִשְׂרָאֵל כְּדֵי צוּ מֶעהְרֶען פַר גֶעבּוּנְג אוֹיף דִי זִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל צֶענְדְלִיבֶע טוֹיזֶענְדֶע יִשְׂרָאֵל זָאלֶען גֶרֶעכְט בְּלַייבֶּען אִין מִשְׁפָּט כְּמַרְאֵה דִי חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ לוֹיבֶּען אוּנ קֶערֶען זִיךְ אוּם אַזוֹ וִוי פוּנְקֶען. אוּנ בַּאהַאלְטֶען זִיךְ זֵיי זָאלֶען נִיט

בזק, רצות ושבות. ומראות תמונת דמיון, מתחבאות. ומטיפות כנופת רשפי שלהבות. להעשות נהר דינור, אש להבות: ועל ראשיהם נטוי במורא. דמות רקיע, כקרח הנורא. ושמי מעונה, מקום מה נורא. ושם אתו, שרא נהורא. וממעל לרקיע, כאבן יקרה. כמראה אבן ספיר, כס תפארה. ובו יושב, עוטה אורה. חוצב מפיו, תלמוד תורה. ומשם שומע, שועת עתירה. ומימינו, אש דת, כתורה: ושם בימין, יש חלונות. בצד ראשי הכרובים, במעונות. כי דרך, אותן החלונות. יאזין תפלות, ויקשיב תחנות. פעמים פתוחות, ופעמים צפונות. בכן עתים הם, להתענות. בעת רצון, להפתח ולהענות. וכשיחפוץ רחום, לשעות ולענות. יגזור ויפתחו, אותן החלונות. ויצאו בם, אלף ושמונה מאות. המליצים יושר, משפט לנאות. ויקבלו תפלות, מלבות באות. ויתנום, בראש אלהי הצבאות. בכתר ונזר, בראשו להראות. עשות במו, לטובה אות. ביום תרועה, מופת להראות. ואז אלים ישלשו קדושות. שתים לעם קדוש, מתפרשות. ואחת, בראש קדוש מקדישות. וקדוש, בכל מיני

בית ישראל

זעהן די תמונה פון די שכינה אונ פון שרעק רינט פון זיי טראפינס שוייס פון פלאמעדיגע פונקן. דר פון ווערט גמאכט אטייך לויטר פון פלאם פייער וואס די רשעים ווערין דארט גמשפט: ועל ראשיהם אונ איבער די קעפ פון די חיות איז גינייגט אזו ווי אשרעקליכר איין אונ איבער אים איז דר הימעל מעונה דר ארט פון פארכטיגען גאט אונ דארטען רועט ביי אים ליכטיקייט וממעל אונ איבר דעם הימל איז אזו ווי אטייערער שטיין אשיינער שטול וויא דיא גישטאלט פון אספיר שטיין ובו יושב אונ אויף דעם שטול זיצט גאט איין גהילט אין ליכטיקייט ער הייעט אוים זיין מויל די לעהרע פון תורה ומשם אונ פון דארטען הערט ער דם גישריי פון תפלה. אונ פון זיין רעכטער האנט איז די גיקריינטע פייערדיגע תורה. אונ דארטען רעכטס איז פארהאנדען פענסטער אין די הימלען ביי די קעפ פון די כרובים כי דען דורך די פענסטער פר נעמט גאט אונ הערט די תפלות אונ תחנות צו צייטען זענען זיי אפען אונ צו צייטען פר בארגען אונ פר שלאסען. אונ אז דר דרבארמיגר גאט וויל זיך קערען אונ ענטפערען איז ער גוזר די פענצטער זאלען גיעפינט ווערין גייען ארוים פון דארטען טויזענט אונ אכט הונדערט רעכט פארטיגע מליצים דם משפט צו באשייגען אונ זענען מקבל די תפלות וואס פון הארצען קומען. אונ זעצען די תפלות אויף דעם קאפ פון גאט. פון די תפלות ווערט אקרוין אן גיזעהן אויף זיין קאפ אונ דורך דעם ווערט גמאן אצייכען צו גוטען צו ווייזען ראש השנה אגוטען מופת צו די ישראל ואז אלים אונ דענסטמאל וועלען דיא שטארקע מלאכים זאגען דריי טאפעלע קדושות. צוויי קדושות ווערן אפ געשייט פון די ישראלים ווען אונ איינע היילגען זייא אויף דעם היליגען קאפ פון השי"ת אונ ער איז היליג מיט אלערליי היליקייט אונ פון זיין טייל האט ער

מעשה הגדולים

ביזטו גערעטעט געווארען מיט דיין לעבין, אויף מארגען איז ער געקומען צו רבי יהודה החסיד אונ האט אים אלץ דערציילט, האט רבי יהודה געזאגט איך האב אלץ גיזעהן אויף דיין פנים, שבת, אז דו וועטט זיין מוצאי שבת אין אסכנה אונ איך האב ניט געוואלט דו זאלסט פארען מוצאי שבת, דריבער האב איך דיר געזאגט דו זאלסט קומען צו מיר זונטאג וועל איך דיך בענטשען, ווייל איך האב געמיינט דו וועסט ווארטען ביז זונטאג אויף די ברכה וועסטו ניט פארען מוצאי שבת, נאר געלויבט הקב"ה דו ביזט גערעטעט געווארען, זעהן מיר ווי גרויס איז די מצוה פון צדקה אונ גמלות חסדים, דריבער זאגט דער פייטן וכסא כבוד מתוקן בצדקה וכו':

קְדוּשׁוֹת. וּמִיָּדוֹ נָתַן שְׁתֵּי קְדֻשּׁוֹת, וְיִוְקַדֵּשׁ בְּאַחַת מִשָּׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת. וַיֶּעֱרַב לוֹ מִלְּמַטָּה, שָׁלֹשׁ תְּקִיעוֹת, כְּמוֹ מִלְמַעְלָה, שָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ, גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

וְחַיּוֹת בּוֹעֲרוֹת, מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ:
בְּ זַחַל סוֹבְלוֹת כֵּס. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ:
גּ סְתֻמוֹת גְּוִיּוֹתֵיהֶן. בְּרִשְׁפֵּי לַבַּת אֵשׁ:
נְ אֹם הַדִּבּוּר מִשְׁמוֹעַ. הַנִּתָּן בָּאֵשׁ:
יְ סַבְּלוּ סֵבֶל. נוֹזְלִים עַל רָאשֵׁיהֶם אֵשׁ:
יָ עִיר לָז לָלָז. וְלֹא נִשְׁקַעַת הָאֵשׁ:
מְ שַׁלְּחִים יַד שְׂרָפִים. תַּחַת כַּנְפֵי אֵשׁ:
מְ שַׁלְּבִים בְּכַנְפֵיהֶם. גַּחֲלֵי לַהֶבֶת אֵשׁ:
נִ פְזָרוֹת לִמְקוֹם רְשָׁעִים, לְהַכְנִיעָם בָּאֵשׁ:
נֶ אֱלָחִים כְּמוֹ. כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ:
בְּ יִת לַחַשְׁמַלָּה. מַרְאֶיהָ, כְּמַרְאִית אֵשׁ:
בְּ נֹגַהּ סָבִיב. כְּקֶשֶׁת בֶּעָנָן אֵשׁ:
רָ צוֹא וָשׁוֹב, הַחַיּוֹת, דָּאוֹת בְּאַגַּפֵּי אֵשׁ:
ר וּחֲשׁוֹת, בָּרוּךְ כְּבוֹדוֹ. בְּלַהַקִ יְקוּדֵי אֵשׁ:
שְׁ עוּנוֹת, בְּמַאֲמַצֵּי רָם שְׁבִינָתוֹ בָּאֵשׁ:
שׁוֹאֲגוֹת כְּאֲרִי. קוֹל, בְּלַהַב אֵשׁ:

מ וּאֶחָד כֶּתֶר בְּפֶלֶל. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ:
מַ שְׁבִּיעוּ שָׂרָף. לוֹהֵט שְׁבִיב אֵשׁ:
וּ מִזְדַּעְזְעִים חֵילֵי מָרוֹם. מִשַּׁלְהֲבֵי אֵשׁ:
וּ מֵרַעַשׁ מִתְגַּלְגְּלִים. גַּלְגַּלֵּי כֵס אֵשׁ:
אַ ף רְקִיעִים אֲחָזָתַם. חֶרְדַּת אֵשׁ:
אָ ז יְשַׁלְּשׁוּ בַּקּוֹדֶשׁ, לְנִשְׁפָּט בָּאֵשׁ:
לְ שְׂמֹאל וְלַיָּמִין. שְׁנֵי שַׂרְפֵי אֵשׁ:
ל וֹאַטְמִים הָרֶגֶל. מִלְּהַזְכִּיר עֵגֶל אֵשׁ:
אָ נָּא עִזּוּז וְגִבּוֹר. נַעֲרָץ בְּכִתֵּי אֵשׁ:
אֵ לֶיךָ הָעַל שֶׁוַע. לוֹקְחֵי דַת אֵשׁ:
מְ פַּעַל הַר מוֹר. נֶעֱקַד עֲלֵי עֵצִים וָאֵשׁ:
מְ צוּקָה נִנְצָל. מִמְּדוּרַת עֵצִים וָאֵשׁ:
נָ א אִם חֵטְאָה נִמְשְׁכָה, וּבָעֲרָה כָּאֵשׁ:
נְ חוֹמֶיךָ יִגָּלוּ, בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא אֵשׁ:
וְ הַכִּסֵּא יַפְגִּיעַ, לָרוֹכֵב, בְּמֶרְכֶּבֶת אֵשׁ:
וְ יוֹשֶׁר יַלִּיצוּ בַּעֲדֵנוּ חַיּוֹת אֵשׁ:

חזן אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ, מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ. וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, כִּי מְחַכִּים,

---

בית ישראל

גְגֶעבְּן דִי יִשְׂרָאֵל צְווייא קְדוּשׁוֹת אוּנ עֶר וֶוערט גֶיהַייליגְט מִיט אֵיינֶע פוּן דִי דְרַייא קְדוּשׁוֹת. אוּנ עֶס זָאל אִים זִיס זַיין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דְרַייא תְּקִיעוֹת אַזוֹי וִוי דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דְרַייא קְדוּשׁוֹת: וְהַחַיּוֹת אוּנ דִי מַלְאָכִים וָואס הֵייסֶען חַיּוֹת בְּזַחַל מִיט פָארְכְט נִסְתָּמוֹת זֵייא זֶענֶען פַאר מַאכְט אִירֶע קֶערְפֶּערְס מִיט פִינְקֶען פְלַאם פַייעֶר נְאֻם דִי זָאג גָאטֶס פוּן צוּ הֶערֶען יִסַבְּלוּ זֵיי טְרָאגֶען נוֹזְלִים רִינֶען פִינְקֶען פַייעֶר אוֹיף זֵייעֶר קָאפּ יָעִיר עֶר דֶער וֶועקְט נִשְׁקַעַת עֶס פַאר זִינְגְט דָאס פַייעֶר מְשַׁלְּחִים זֵיי זֶענְדֶען אִיר הֶענְט אוּנְטֶער דִי פַייעֶרְדִיגֶע פְלִיגִיל מְשַׁלְּבִים זֵיי וֶוערֶען גֶיוָוארְפֶען מִיט אִירֶע פְלִיגֶל קוֹלֶן פְלַאם פַייעֶר נִפְזָרוֹת זֵיי וֶוערֶען פַאר שְׁפְּרֵייט נֶאֱלָחִים זֵיי וֶוערֶען פַאר דַארְבִּין דֶער מִיט כַּדּוֹנַג אַז אֵיין וַואקְס פוּן דֶעם פַייעֶר בַּיִת אֵיין הוֹיז חַשְׁמַל עֶס שַׁיינְט אַז אַגִישְׁטַאלְט פוּן פַייעֶר מִיט לִיכְט גְרִינְס רָצוֹא זֵיי לוֹפֶן אוּנ ווידֶער קֶערֶען דָאוֹת זֵיי שְׁוֶועבֶּן בְּאַגַּפֵּי מִיט פְלִיגֶל רוּחֲשׁוֹת זֵיי רֵיידֶען בָּרוּךְ מִיט רֵייד פוּן בְּרֶענְדִיגֶן פַייעֶר שְׁעוּנוֹת זֵיי וֶוערֶען אוּנְטֶער גִילֶעהְנְט מִיט קְרַאפְט מוּאֶחָד זֵיא וֶוערְט גֵיאֵייגִיגְט וּמִזְדַּעְזְעִים אוּנ זֵיי פַר וָואגִילְטֶען דִי הִימֶל אַף אוֹיךְ דִי הִיטֶר אָז דֶען זָאגֶען זֵיי דְרַייא מָאל ק׳ ק׳ ק׳. לִשְׂמֹאל צוּ לִינְקֶען הַאנְט לוֹאַטְמִים זֵיי דֶעקֶן צוּ אִירֶע פִים אָנָּא אִיךְ בֶּעט דִיךְ פֶעסְטֶער אוּנ שְׁטַארְקֶער מִפַּעַל דָאס וֶוערְק פוּן הַר הַמּוֹרִיָּה דָם עֶר וַואר גִיבִּינְדֶען יִצְחָק אוֹיף הֶעלְצֶער אִין פַייעֶר מְצוּקָה פוּן בֶּעצְווִינְגֶענִישׁ מִיר זָאלֶען זַיין בַּאשֶׁערִימְט פוּן ווַאוּנְדוּנְג נָא אִיךְ בֶּעט דִיךְ אוֹיב מַיין זִינְד הֶעטֶען לַאנְג גִיצוֹיגֶען אוּנ בְּרֶענֶען וְהַכִּסֵּא אוּנ דֶער כִּסֵּא הַכָּבוֹד יַפְגִּיעַ זָאל בֶּעטֶען הקב״ה פַאר אוּנְז:

אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי, תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם, עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

אֶחָד קָדוֹשׁ, אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ:
בּוֹעֲרוֹת, טוֹעֲנוֹת כִּסְאֲךָ, מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ:
גֵּאוּתְךָ בְּמַחֲנֶה רַעַשׁ. וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ:
דּוּגְמַת שִׁכְנָךְ, כְּעֵין חַשְׁמַל. מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
הֲלֹא בְּהַרְאוֹתְךָ, נַחַת זְרוֹעֲךָ בָּאֵשׁ:
וְיֵחַתּוּ וְיִמַּסּוּ מְשַׂנְאֶיךָ כַּדּוֹנַג. מִפְּנֵי הָאֵשׁ:
זְעוּ מִיּוֹם תֶּקַע, חֲרֵדֵי דְבָרְךָ כָּאֵשׁ:
חָלִים וְרוֹעֲדִים מִדִּינֶךָ. נִשְׁפָּט בָּאֵשׁ:
טַעֲמָם יִכּוֹן, כִּקְטוֹרֶת. נָתוּן עַל הָאֵשׁ:
יֵחָשֵׁב, מִיעוּט חֶלְבָּם וְדָמָם, כְּנִיחוֹחַ מִן הָאֵשׁ:
כְּוֹשֶׁר מַעַשׁ אֵיתָן. מֻצָּל מֵאֵשׁ:
לְיוֹם צָרָה יוֹעֲמָד, לְבָאֵי בַמַּיִם וּבָאֵשׁ:
מַעֲרֶכֶת עֶרְכָּךְ. וּבְיָדוֹ מַאֲכֶלֶת וָאֵשׁ:
נִינָיו בָּהּ יִנָּצֵלוּ, מִמְּדוּרַת, עֵצִים וָאֵשׁ:
סָעוּ אַחֲרֶיךָ, בַּמִּדְבָּר, בִּנְחִיַּת עַמּוּד אֵשׁ:
עַזָּה אַהֲבָתָם, תִּזְכּוֹר. רִשְׁפֶּיהָ, רִשְׁפֵּי אֵשׁ:
פְּלָאֶיךָ יָדַע תִּשְׁבִּי. יְחַדֶּךָ בַּעֲנִיַּת אֵשׁ:
צוֹעֲקֶיךָ, גַּם הַיּוֹם תַּעֲנֶה. הוֹגֵי דָת אֵשׁ:
קַנֵּא לְעִירְךָ, אֲשֶׁר הָיְתָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ:
רַצֵּף שִׁכְנָךְ בְּתוֹכָהּ, לְכָבוֹד, סְבִיבָהּ חוֹמַת אֵשׁ:
שְׁעֵה. שַׁוְעַת עַמֶּךָ. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ:
תַּשְׁכְּלֵל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ, מְהֵרָה, וְאַל תִּתְיָאֵשׁ:
תְּמִימֶיךָ יַמְלִיכוּךָ, כְּמַלְאֲכֵי רוּחַ, מְשָׁרְתֵי אֵשׁ:

חזן מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ, יְרוּשָׁלַיִם, עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קו"ח יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה:

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ,

בית ישראל

אֶחָד אֵיינִיג אִיז דֶר הֵיילִיגֶער גָאט בּוֹעֲרוֹת דִי בְּרֶענֶעדִיגֶע מַלְאָכִים גֵּאוּתְךָ דַיין הֶערְשַׁאפְט דּוּגְמַת גְלַייךְ דִי שְׁכִינָה אִיז אִין גֶישְׁטַאלְט חַשְׁמַל דָס אִיז אַמַלְאָךְ אוֹיס פַייעֶר הֲלֹא פַר וָואר וְיֵחַתּוּ אוּנ זֵיי וֶוערֶן דֶר שְׁרָאקֶן זְעוּ זֵיי פַר וָואגִילְט אוּנ דֶר שְׁרֶעקֶן פַר דֶעם טָאג דָאס מֶען בְּלָאזְט שׁוֹפָר חָלִים זֵיי צִיטֶערֶן אוּנ דֶר שְׁרֶעקֶן פַר דַיין דִין טַעֲמָם אִיר רֵייד זָאל אָן גִיבְּרֵייט זַיין יֵחָשֵׁב עֶס זָאל זַיין גִיאַכְט דִי מִינֶערוּנְג אִיר דַם אוּנ אִיר חֵלֶב כּוֹשֶׁר דִי רֶעכְט פַארְטִיגֶע וֶוערְק פוּן דֶעם שְׁטַארְקֶן אַבְרָהָם לְיוֹם צוּם טָאג פוּן צָרוֹת זָאלֶן זֵיי שְׁטֵיין צוּ יִשְׂרָאֵל מַעֲרֶכֶת אֵיין אָן רֶעכְטוּנְג עֶר הָאט אָן גִירֶעכְט נִינָיו זַיינֶע קִינְדֶער דוּרְךְ זַיין זְכוּת זָאל וֶוערֶן בַּאשִׁירֶעמְט סָעוּ זֵיי זֶענֶען גִיצוֹיגֶען נָאךְ דִיר, יִשְׂרָאֵל אִין דֶר מִדְבָּר בִּנְחִיַּת דוּרְךְ פִירוּנְג פוּן אַזֵייל אוֹיס פַייעֶר עַזָּה אִיר שְׁטַארְקֶע לִיבְּשַׁאפְט דוּ אַלְסְט גִידֶענְקֶן אִירֶע פִינְקֶן פוּן דֶר אַהֲבָה פְּלָאֶיךָ דַיינֶע וְוינְדֶער עֶר הָט לָאזֶען וִוישֶׂן אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי עֶר הָט גִיאֵיינִיגְט דִיךְ דָס דוּ הָאסְט גִיעֶנְטְפֶערְט אִים אוֹיף הַר הַכַּרְמֶל מִיט פַייעֶר צוֹעֲקֶיךָ דַיינֶע שְׁרַייעֶר יִשְׂרָאֵל אוֹיךְ הַיינְט דוּ זָאלְסְט עֶנְפֶערֶן דִי וָוס לֶערְנֶען תּוֹרָה קַנֵּא טוּא רֶעכֶענֶן צוּ דַיינֶער שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָואס אִיז פַר בְּרֶענְט פוּן פַייעֶר רַצֵּף בַּאהֶעפְט דַיין שְׁכִינָה שְׁעֵה קֶער דִיךְ צוּם גִיבֶּעט פוּן דַיין פָאלְק וָואס הֵייסְט בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ תַּשְׁכְּלֵל דוּ זָאלְסְט גְרוּנְד פֶעסְטֶן דַיין הֵיילִיגֶען פַּאלֶעץ תְּמִימֶיךָ דַיינֶע גַאנְצֶע צַדִּיקִים זֵייא וֶועלֶן קִינִיגֶען דִיךְ:

כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשָּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה, (בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ, לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְּעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ, בַּבְּרָכָה, הַמְשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה, מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ, כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ, וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ, שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אום שַׁבָּת זָאגְט מֶען נִיט אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ:

אז מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ זָאגְט מֶען פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָ"מַ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ, אֶלָּא אָתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ, שָׁנָה טוֹבָה:
אָ"מַ, בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, בַּטֵּל, מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָפֵר, עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָ"מַ, כַּלֵּה, כָּל צַר וּמַשְׂטִין, מֵעָלֵינוּ:
אָ"מַ, סְתוֹם פִּיּוֹת, מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כַּלֵּה, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וּשְׁבִי, וּמַשְׁחִית, וְעָוֹן, וּשְׁמַד, מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְנַע מַגֵּפָה, מִנַּחֲלָתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר, פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחוֹק, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָ"מַ, הַחֲזִירֵנוּ, בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ:
אָ"מַ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה, לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, קְרַע. רוֹעַ גְּזַר, דִּינֵנוּ:

בית ישראל

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אונזר פאטר אונזר קיניג מיר האבין גיזינדיגט צו דיר: אונזר פאטר אונזר קיניג מיר האבין קיין קיניג אין הימל נייערט דיך: אונזר פאטר אונזר קיניג טו מיט אונז פון דיין נאמן וועגן: אונזר פאטר אונזר קיניג בנאיי א"ף אונז אגוט יאר: אונזר פאטר אונזר קיניג זיי מבטל פון אונז אלע שווערע גזירות: אונזר פאטר אונזר קיניג פר שטער די גדאנקן פון אונזערי פיינד: אונזר פאטר אונזר קיניג פר שטער די ראט פון אונזערע פיינט: אונזר פאטר אונזר קיניג פר לענד יעדן צוהר אונ שטן פון אונז: אונזר פאטר אונזר קיניג פר שטאפ די מיילר פון אונזר שטן אונ מקטרגים: אונזר פאטר אונזר קיניג פר מייד פעסט אונ שווערד אונ הונגר אונ גיפענגנש אונ אפרדארבער אונ זינד אונ פר טיליגונג פון דיינע בונדס קינדר: אונזר פאטר אונזר קיניג פאר מייד מגפה פון דיין ארב: אונזר פאטר אונזר קיניג פר גיב אונ זיי מוחל צו אלע אונזערע זינד: אונזר פאטר אונזר קיניג מעק אפ אונ טיה אפ אונזרי זינד אונ ווידר שפעניגונג פון קעגן דייני אוגן: אונזר פאטר אונזר קיניג. מעק אום מיט דיין פולע רחמנות אלע אונזרי שטרי חובות: אונזר פאטר אונזר קיניג קער אונז ווידר פר דיר מיט ריכטיגי תשובה: אונזר פאטר אונזר קיניג שיק אגאנצע רפואה צו די קראנקע פון דיין פאלק: אונזר פאטר אונזר קיניג צו רייס

אבינו מלכנו, זכרנו, בזכרון טוב, לפניך: | א״מ. כתבנו, בספר גאלה וישועה :
אבינו מלכנו, כתבנו, בספר חיים טובים: | א״מ, כתבנו, בספר פרנסה וכלכלה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא עשה למענך ולמען שם הגדול והקדוש (דיקרנוסא) היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך יי שתזמין לנו ותתן לנו ולכל הסמוכים בשולחננו היום ובכל יום פרנסתנו ומזונותינו במילוי ובריוח ובכבוד לא באיסור לא בעמל ולא בטורח וביגיעה רבה רק בנחת ובשלוה ובהשקט. כדי שנוכל לעבוד עבודתך הטהורה ו. קדושה בלי טרדת פרנסה ושלא יהיה בה שום בושה וכלימה ושלא תצריכנו לידי מתנת בשר ודם כי אם לידך הפתוחה והקדושה והצליחנו והרויחנו וברכנו בכל מעשה ידינו ועסקינו ותן לנו מאוצר מתנת ידך ושיהיה ביתי מלא ברכת יהוה בזכות שמך הגדול (דיקרנוסא)
יזהר שלא יהגה ח״ו השם כאותיות רק יאמרנו כשם של אדנות ויכוין להוי״ה כניקוד הזה

בקשת ישראל

אזן דער חזן זאגט אבינו מלכנו כתבנו בספר פרנסה וכלכלה, זאל מען דאס זאגען:

יהי רצון. עס זאל זיין דער ווילן פון פאר דיר גאט, וואס דו ביזט אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערן האל הגדול הגבור והנורא. טוה פון דיינעטוועגין אונ פון וועגין דיין גרויסן אונ היילגן נאמן (דיקרנוסא), וואס גייט ארוס פון פסוק (והריקותי לכם ברכה עד בלי די), איך וועל ליידיג מאכען אלע אוצרות פון ברכה אונ וועל אייך געבין אזוי פיל ברכות ביז מער ווי גענוג, אונ וואס גייט ארוס פון פסוק (נסה עלינו אור פניך ה׳), דו זאלסט אנגרייטען פון אונזערטוועגין אונ דו זאלסט געבין צו אונז אונ צו אלע מענטשין וואס זענען אנגעלעהנט (זיצען) ביי אונזער טיש האנט אונ אלע טעג, אונזר פרנסה אונ אונזער שפייז, מיט פולקיים אונ דערברייטערונג אונ מיט כבוד, נים מיט איסור, נים מיט מאטערנעש, נים מיט באמיהונג, נים מיט פיל ארבעט. נאר רוהיג, פריידליך, שטול, מיר זאלען קענען דינען דיין ריינע אונ היילגע דינונג, נים בעשעפטיגט אין פרנסה, אין אונזער פרנסה זאל נים זיין שאנדע, אונ מיר זאלען נים נארפין די מתנות פון מענטשין, נאר מיר זאלן האבן אונזר פרנסה פון דיין אפענע היילגע האנט, דו זאלסט אונז בעגליקין אונ בענטשן מיט גוטע פארדינסטען אין אלע ארבעט וואס אונזערע הענט טוהען אונ אין אלע אונזערע געשעפטן, אונ זאלסט אונז געבין פון דיין בעשיינקטין אוצר מיין שטוב זאל זיין פוהל מיט ברכה פון הקב״ה אין דעם זכות פון דיין גרויסען נאמען (דיקרנוסא):

אבינו מלכנו, כתבנו, בספר זכיות : | אבינו מלכנו, מלא אסמינו, שבע :
א״מ, כתבנו, בספר סליחה ומחילה : | א״מ, שמע קולנו, חוס ורחם עלינו :
אבינו מלכנו, הצמח לנו, ישועה, בקרוב: | א״מ, קבל, ברחמים וברצון, את תפלתנו:
אבינו מלכנו, הרם, קרן ישראל, עמך: | א״מ, פתח שערי שמים, לתפלתנו :
אבינו מלכנו, הרם, קרן משיחך : | אבינו מלכנו, זכור, כי עפר אנחנו :
אבינו מלכנו, מלא ידינו, מברכותיך : | א״מ, נא אל תשיבנו, ריקם מלפניך :

בית ישראל

דם בייזם פון אונזער גזר דין: אונזער פאטער אונזער קיניג גדענק אונז צום גוטן גדעכניש פאר דיר: אונזער פאטער אונזער קיניג שרייב אונז אין בוך פון גוטן לעבן: אונזער פאטער אונזער קיניג שרייב אונז אין בוך פון ערלייזונג אונ הילף: אונזער פאטער אונזער קיניג שרייב אונז אין בוך פון פרנסה און ערנערונג: אונזער פאטער אונזער קיניג שרייב אונז אין בוך פון זכיות: אונזער פאטער אונזער קיניג שרייב אונז אין בוך פון פר צייהונג אונ פר געבונג: אונזער פאטער אונזער קיניג מאך שפראצן פר אונז באלד איין הילף: אונזער פאטער אונזער קיניג דר הייב די הערשאפט פון דיין פאלק ישראל: אונזער פאטער אונזער קיניג דר הייב די הערשאפט פון דוד דיין גזאלבטן: אונזער פאטער אונזער קיניג דר פיל אונזרי הענד פון דיין בענטשונג: אונזער פאטער אונזער קיניג דער פיל אונזרי שפייכלערן מיט זעטיקייט: אונזער פאטער אונזער קיניג הער אונזר שטים בשיץ אונ ערבארמע דיך איבר אונז: אונזער פאטער אונזער קיניג נעם צו מיט רחמנות אונ מיט ווילן אונזר גיבעט: אונזער פאטער אונזער קיניג עפין די טויערין פון דם הימל פר אונזר גבעט: אונזער פאטער אונזער קיניג גידענק דם מיר זענען נאר ערד: אונזער פאטער אונזער קיניג לאז אונז דאך נים ווידר קערן לער פון דיר: אונזער פאטער אונזער

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת, שְׁעַת רַחֲמִים, וְעֵת רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חֲמוֹל עָלֵינוּ, וְעַל עוֹלָלֵינוּ, וְטַפֵּנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן הֲרוּגִים, עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

אָ"מַ, עֲשֵׂה, לְמַעַן טְבוּחִים, עַל יִחוּדֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן, בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם, עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, נְקוֹם לְעֵינֵינוּ, נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ, הַשָּׁפוּךְ:

אָ"מַ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

אָ"מַ, חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, צְדָקָה וָחֶסֶד, וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

בית ישראל

קִינִיג לָאז דִי שָׁעָה זַיין אַיין שָׁעָה פוּן רַחֲמִים אוּנ רָצוֹן פַר דִיר: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג דֶר בַּארֶם דִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוּנ אִיבֶּר אוּנְזֶרִי קְלֵיינִי אוּנ יוּנְגֶע קִינְדֶר: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגֶן דִי וָוס זֶענֶען דֶר שְׁלָאגֶן אִיבֶּר דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגֶן דִי וָוס זֶענֶען גֶישָׁאכְטֶען אִיבֶּר דַיין אֵיינִיקֵייט: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגֶן דִי וָוס זֶענִין גֶקוּמִין אִין פַייעֶר אוּנ וַואסֶר אוֹיף קִידוּשׁ הַשֵּׁם: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג נֶעם נְקָמָה פַר דַיינִי קְנֶעכְטֶס בְּלוּט וָוס אִיז אוּמְזִיסְט פַר גָאסִין: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג טוּ פוּן דַיינֶעט וֶועגִין אוֹיבּ נִיט פוּן אוּנְזֶערְט וֶועגִין: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג טוּ פוּן דַיינֶעט וֶועגִין אוּנ הֶעלְף אוּנְז: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג טוּ פוּן דַיינֶע גְרוֹסֶע רַחֲמָנוּת וֶועגֶן: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגִין דַיין גְרוֹסֶן שְׁטַארְקִין אוּנ פָארְכְטִיגִין נָאמִין וָוס וֶוערְט גְרוּפִין אוֹיף אוּנְז: אוּנְזֶער פָּאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג זַייט זֶעלִיג אוּנְז אוּנ עֶנְטְפֶר אוּנְז. וֶוען מִיר הָאבִּין נִיט קֵיין מַעֲשִׂים טוֹבִים טוּא מִיט אוּנְז צְדָקָה אוּנ חֶסֶד אוּנ הֶעלְף אוּנְז:

משלי צדקה

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וכו׳. למשל אִין אַשְׁטָאט זֶענֶען גִיוֶוען סוֹחֲרִים וָוס פְלֶעגִין פָארֶען אִין לַייפְּצִיג צוּ דֶר מֶעססֶע (יָרִיד), גֶעווֵיינְטְלִיךְ פְלֶעגִין זֵייא נֶעמֶען פִיל סְחוֹרָה אוֹיף בָּארְג צְווִישֶׁן זֵיי זֶענֶן גִיוֶוען סוֹחֲרִים בַּאלְד ווִי זֵיי זֶענֶן גֶעקוּמֶן פוּן יָרִיד אַהֵיים אוּנ פְלֶעגִין אוֹיסְפַּאקִין דִי סְחוֹרָה, אַלֶע טָאג פְלֶעגִין זֵיי נֶעמֶען פוּן לֵייזוּנְג אוֹיף זֵייעֶר פַּרְנָסָה, דָס אִיבֶּערִיגֶע גֶעלְט פְלֶעגִין זֵיי יֶעדֶער טָאג אַוֶועק שִׁיקֶען צוּ דִי סוֹחֲרִים וָואס זֵייא הָאבֶּען בַּיי זֵייא דִי סְחוֹרָה גִיבָּארְגְט, בִּיז עֶס אִיז גֶעקוּמֶן דֶר צְווֵייטֶער יָרִיד, זֶענֶען זֵיי נִיט שׁוּלְדִיג גִיוֶוען אֲפִילוּ אֵיין קָאפֶּעקֶע, וֶוען עֶס אִיז גֶעקוּמֶען דֶערְצְווֵייטֶער יָרִיד הָאבֶּען דִי לַייפְּצִיגֶער סוֹחֲרִים גֶעוַוארְט דִי פְרֶעמְדֶע סוֹחֲרִים זָאלֶן קוּמֶן נֶעמֶן נַייעֶ סְחוֹרָה, דִי סוֹחֲרִים זֶענֶן גֶעקוּמֶן אוּנ הָאבֶּן בַּרֶעכוּנְט דִי סְחוֹרָה מִיט דֶעם גֶעלְט פוּן יֶענֶעם, יָרִיד, עֶס אִיז גִיוֶוען אַלְץ בַּצָאהֲלְט, מֶען הָט זֵיי בַּאלְד אֵיינְגֶעפַּאקְט פְרִישֶׁע סְחוֹרָה אוּנ מֶען הָט דִי סְחוֹרָה אַוֶועק גֶעשִׁיקְט צוּ זֵייא אַהֵיים, אוּנ זֵייא הָאבֶּען ווַייטֶער אַזוֹ גֶעפִירְט, עֶס זֶענֶען גִיוֶוען נָאךְ עֶרְלֵיי סוֹחֲרִים וָוס הָאבֶּן אִין דִי גַאנְצֶע צַייט נִיט גֶעשִׁיקְט אֵיין קָאפֶּעקֶע, נָאר וָוס זֵיי הָאבֶּן פַארְקוֹיפְט סְחוֹרָה הָאבֶּן זֵייא דָאס גֶעלְט גֶעהַאלְטֶן פַר זִיךְ אוּנ אוֹיסְגִיגֶעבֶּן אוֹיף זֵייעֶר בַּאדֶערְפֶענִישׁ, ווִי עֶס אִיז גֶעקוּמֶן דֶר צְווֵייטֶער יָרִיד, דִי לַייפְּצִיגֶר סוֹחֲרִים הָאבֶּן גֶעוַוארְט אוֹיף דִי פְרֶעמְדֶע סוֹחֲרִים זֵייא זָאלֶען קוּמֶען בַּאצָאהֲלֶען פוּן יֶענֶעם יָרִיד, עֶס אִיז שׁוֹין גִיוֶוען עֶטְלִיכֶע טֶעג אִין יָרִיד זֶענֶן זֵיי גֶעקוּמֶן, דִי לַייפְּצִיגֶר סוֹחֲרִים הָאבֶּן גֶעמֵיינְט מֶען ווֶעט זֵייא גֶעבִּין גֶעלְט, דִי סוֹחֲרִים הָאבֶּען גִיגֶעבִּין אַצֶעטִיל ווֶועלְכֶע סְחוֹרָה זֵיי דַארְפֶען, מֶען הָט אַלְץ אֵיינְגֶעפַּאקְט, נָאכְדֶעם הָאבֶּען זֵייא גֶעזָאגְט צוּ דִי לַייפְּצִיגֶער סוֹחֲרִים אִין דֶער שְׁטִיל, מִיר הָאבֶּען אִיצְט קֵיין גֶעלְט צוּ בַּאצָאהֲלִין בָּארְג אוּנְז נָאךְ אַבִּיסוּל סְחוֹרָה, וֶועלֶן מִיר אַם דְרִיטֶען יָרִיד בַּאצָאהֲלֶען. דָס זֶעלְבִּיגֶע אִיז בַּיי אוּנְז יוּדֶען יֶעדֶער רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז אַיָרִיד, עֶס אִיז דָא צוּ פַארְקוֹיפֶען לֶעבִּין, גֶעזוּנְד, פַּרְנָסָה, אוּנ נָאךְ פִיל זַאכִין, דִי צַדִיקִים אַז עֶס קוּמְט בַּאלְד נָאךְ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הֵייבֶּן זֵיי אָן בַּצָאהֲלֶן, פוּן פַּרְנָסָה גִיבֶּען זֵיי אַלֶע טָאג צְדָקָה, פוּן לֶעבִּין, גֶעזוּנְד, גִיבֶּען זֵיי תְּפִלָּה, תּוֹרָה לֶערְנֶען, אוּנ נָאךְ פִיל זַאכִין, וֶוען עֶס קוּמְט נָאךְ אַמָאהְל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַוארְט מֶען אוֹיף דֶעם הִימֶעל דִי צַדִיקִים זָאלֶן קוּמֶען, מֶען זֶעהְט זֵייעֶר בּוּךְ זֵייא זֶענֶען גָאר נִיט שׁוּלְדִיג, גִיט מֶען זֵייא בַּאלְד נַייעֶ סְחוֹרָה לֶעבִּין גֶעזוּנְד פַּרְנָסָה, אוּנ נָאךְ פִיל זַאכִין ווִי זֵייא בֶּעטִין אִין אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֶס זֶענֶן דָא אַטֵייל מֶענְטְשִׁין וָוס אַגַאנְץ יָאהְר הָאבֶּען זֵייא גָאר נִיט אִין זִינֶען תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת, זֵייא פַארְבְּרֵיינְגֶען זֵייעֶר לֶעבִּין, גֶעזוּנְד, פַּרְנָסָה אוֹיף וֶועלְטְלִיכֶע

זאכין

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

איידער מען נעמט אוים די סֵפֶר תּוֹרָה זאגט מען דאס:

(אַתָּה, הָרְאֵתָ לָדַעַת, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד, מִלְּבַדּוֹ):

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד, בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ, אֵל רָם, וְנִשָּׂא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

ווען מען נעמט אוים דאס סֵפֶר תּוֹרָה זאגט מען דאס:

וַיְהִי, בִּנְסֹעַ הָאָרֹן, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ, וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ, מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן, תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ, מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בית ישראל

וַיְהִי בִּנְסֹעַ אונ עס וואר דאס דער אָרוֹן ציהט זאגט מֹשֶׁה ערצייג דיך גאט אונ לאזען זיך פר שפרייטען דיינע פיינד אונ לאזען זיי פליהען פר דיר די דיך האסען דען פון צִיּוֹן וועט אוים גיין די לערנונג אונ די נְבוּאָה גאטס אוים יְרוּשָׁלַיִם: בָּרוּךְ געלובט זיי דער דא האט געגעבען די תּוֹרָה צו זיין פאלק יִשְׂרָאֵל מיט זיינער הייליגקייט:

משלי צדקה

זאגין, ווען עס קומט ר"ה השנה אונ זייא בעטין נאך אַמאהל דעם גאנצין צעטיל פחורה וואס איז געשריבינט אין די אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, נאכדעם זאגין זיי אין דערשטיל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ, האב רחמנות אויף אונז אונ ענפער אונז, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, ווארום מיר האבען ניט קיין גוטע מעשים נים תורה נים מצות, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ, טוה מיט אונז צדקה אונ חסד אונ העלף אונז:

אַז עֶס גִיפַאלט אוּנ שַׁבָּת זָאגְט מֶען . . רבש״ע אוּנ קֵיין י״ג מִדּוֹת אוּנ א. ייל זֶענִין זִיךְ נוֹהֵג אַז דִיא זָאגֶען נָאר יוא׃

יְיָ, יְיָ, אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נוֹצֵר חֶסֶד, לָאֲלָפִים, נוֹשֵׂא עָוֹן, וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה׃ ג״פ

רִבּוֹנוֹ, שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא, מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ, וְתֵן לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ, וּמְחוֹל לָנוּ, עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת, אַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ. מְחִילָה בְּחֶסֶד. מְחִילָה בְּרַחֲמִים, וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ וְזָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים, וּלְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, וְכַלְכָּלָה, וְלֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד, וַאֲרִיכַת יָמִים, לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ, וְשֵׂכֶל וּבִינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ, וְהָפֵק רְפוּאָה שְׁלֵמָה, לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ, וּתְבָרֵךְ, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ, גְּזֵירוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת, וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ, כָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת, וְרָעוֹת, וְתֵן בְּלֵב מַלְכוּת,

---

בית ישראל

יי יי גָאט דֶר בַּארְמִיגֶער אוּנ לַייט זֶעלִיגֶר אוּנ דֶר לֶענְגֶערְט זַיין צָארְן נִיט בַּאלְד צוּ שְׁטְרָאפֶן אוּנ אִיז פוּל מִיט חֶסֶד אוּנ אֱמֶת עֶר הִיט דֶעם חֶסֶד פוּן דֶעם מֶענְטְשׁ צוּ בַּאצָאלֶן צוּ זַיינֶע קִינְדֶר אִין פִיל טוֹיזִינְט דוֹרוֹת אַרוּם עֶר פַאר טְרָאגְט אוּנ אִיז מוֹחֵל צוּ מוּטְוִוילִיגֶע זִינְד אוּנ לְהַכְעִיסְדִיגֶע זִינְד אוּנ אוּם גֶערִינְגֶע זִינְד אוּנ מַאכְט רֵיין׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶערְר פוּן דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט דֶר פִיל מַיינֶע גִיבֶּעט צוּ גוּטִין אוּנ מַאךְ אוּיס צִיהֶן מַיין ווילֶן אוּנ גִיבּ מִיר מַיין גִיבֶּעט וְתִמְחוֹל אוּנ זַאיי מִיר מוֹחֵל אוֹיף מַיינֶע אַלֶע זִינְד פוּן מַיין הוֹז גִיזִינְד אַיין מְחִילָה פוּן גְנָאד אַיין מְחִילָה מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט אוּנ רֵיינִיג מִיךְ פוּן מַיינֶע זִינְד אוּנ דַאכְט מִיךְ מִיט אַיין גוּט גֶדֶעכֶענִישׁ צוּ פַר דִיר אוּנ טוּא מִיךְ בַּפֶעלֶן מִיט אַיין בַּאפֶעלוּנְג פוּן הִילְף אוּנ דֶר בַּארִימְקֵייט אוּנ טוּא מִיךְ דַאכְטֶן צוּ גוּטִין לֶעבֶּן אוּנ פְרִיד צוּ פַּרְנָסָה אוּנ שְׁפַייז אוּנ אִיךְ זָאל הָאבֶּן בְּרוֹט צוּ עֶסֶן אוּנ אַיין קְלֵייד אָן צוּ קְלֵיידֶען אוּנ רֵייכְקֵייט אוּנ עֶהְרֶע אוּנ לַאנְגֶע טֶעג צוּ לֶערְנֶען אוּנ מִידִין אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ אִין דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ גִיבּ מִיר קְלוּגְהֵייט אוּנ פַר שְׁטַאנְד צוּ פַר שְׁטֵיין אוּנ צוּ פַר נֶעמֶן אִירֶע טִיפֶע סוֹדוֹת אוּנ מַאךְ אוּס צִיהֶן אַיין הֵיילוּנְג צוּ אַלֶע אוּנְזֶערֶע וֶוייטָאגֶן אוּנ דוּ זָאלְסְט בֶּענְטְשֶׁען אוּנְזֶערֶע אַרְבֵּייט אוּנ זַאיי גוֹזֵר אוֹיף אוּנְז גוּטֶע גְזֵרוֹת הִילְף אוּנ טְרֵייסְטוּנְג אוּנ זַיי מְבַטֵּל פוּן אוּנְז אַלֶע שְׁוֶוערֶע אוּנ שְׁלֶעכְטֶע גְזֵרוֹת אוּנ

וְיוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו, עָלֵינוּ, לְטוֹבָה. אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

בית ישראל

גיב גוטע דעות אין די הארץ פון אונזער קיניג און זיינע הערען אויף אונז צו גוטין אמן. אזו זאל זיין דער ווילען פון גאט ברוך הוא אמן:

תחנה פון אויס נעמין

איין נייע תחנה עת רצון מציון הקדושה בשעת הוצאת ספר תורה:

ווען מען עפינט דאס ארון הקודש. עפינט מען אין הימעל דיא שערי רחמים. עס איז איין עת רצון אויס צו בעטען זיך געזינד פרנסה מיט אלעם גוטען:

רבונו של עולם יי צבאות רחום וחנון. יהי רצון עס זאל זיין דער ווילען פאר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערין דו זאלסט אויף מיר און אויף כל ישראל עמך רחמנות האבען און אזו ווי די שערי רחמים זענען אצונד אפען און עס איז איין עת רצון זאל זיין באוויליגט מיין גיבעט אז דו זאלסט מיר און מיין מאן. מיינע קינדער. און מיינע קינדס קינדער. געבען לאנג לעבען. געזינד. פרנסה. דער בארימהערציגקייט. און פרייד. באגליק אונז אין אלע אונזערע שטעג מיר זאלען גיפינען חן וחסד אין דיינע אויגען אויך אין לייטענס אויגען געב אונז שכל און פערשטאנדיגקייט צו דיין עבודה דאס אזו ווי דאס קוועלעדיג וואסער וואס שטארקט זיך אין דעם קוואל פון די ברונע. אזו זאל מיין הארץ און מיינע קינדערס הערצער זיך שטארקען צו דיין הייליגער דינסט דו זאלסט דער לייכטען מיינע אויגען אויך מיינע קינדערס אויגען זיי זאלען לערנען דיין הייליגע תורה

זיי זאלען גיין אין גוטין וועג פון די תורה הקדושה. וואס זיי וועלען לערנען פון די תורה הקדושה זאלען זיי ניט פאר געסען גיב זיי חן און שיינע רייד זיי זאלען מצליח זיין און פועלין אלץ וואס זיי וועלען פאר לאנגען אמן:

אנא יי איך בעט דיך גאט אל תצריכני לידי מתנת בשר ודם. איך זאל ניט דארפען חלילה אן צו קומען צו א מתנה פון א בשר ודם אונזער האפעניג וואס מיר האפען צו דיר ניט פער שעמט חלילה צו ווערען אונזערע מעשים זאלען ניט ווערען פאר דארבען מיר זאלען ניט גיין צו מידיגקייט און צו צער און אונזער ארבעט זאל אלץ זיין לברכה והצלחה דיא דאזיגע צייט און אלע צייט ווען איך בעט פאר דיר זאל זיין א צייט פון דער בארימהערציגקייט איין צייט אז מיין באגער זאל דער הערט ווערען. מיין בקשה אלץ וואס איך וועל נאר בעטען זאלסט דו מיר ענטפערען מיט דער בארימהערציגקייט און גינאד אמן:

תחנה שלש עשרה מדות בשעת הוצאת ספר תורה

דיא תחנה זאגט מען אז מען נעמט אויס דיא (ספר תורה). און פריער זאל מען זאגען דריי מאל (יי יי).

רבונו של עולם איך טוא מיך אן לעהנען אן די י"ג מדות וואס זענען פול מיט דער בארימהערציגקייט איך טוא מיך שטעלען בעטען דיין הייליגען נאמען דאס אזו ווי מען עפינט דיא טיר פון דעם ארון הקודש אום צו אויס ציהען דיין הייליגע ספר

תּוֹרָה אַזוֹ זָאלְסְטוּ עֶפֶענֶען דַיינֶע טוֹיעֶרֶען פוּן דֶר בַּארִימְהֶערְצִיקֵייט אוּנ זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין אוּנְזֶערֶע זִינְד וָואס מִיר הָאבֶּען גִיטָאן אוּנ אַזוֹ וִוי מִיר הָאבֶּען אָן גִיטָאן דַיינֶע סִפְרֵי תּוֹרוֹת אִין וַוייסֶע מֶענְטְלִיךְ אַזוֹ זָאלְסְטוּ מַאכֶען וַוייס אוּנְזֶערֶע פְלֶעקֶען פוּן דֶר נְשָׁמָה וָואס מִיר הָאבֶּען אַיין גִיפְלֶעקְט מִיט אוּנְזֶערֶע זִינְד וִויא אִין דֶער תּוֹרָה שְׁטֵייט וֶוען אַייעֶרֶע זִינְד וֶועלֶען זַיין רוֹיט וִויא רוֹיטֶע פָאדֶעם וֶועל אִיךְ זֵייא וַוייס מַאכֶען:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַזוֹי וִויא מִיר טוּעֶן אוֹיס נֶעמֶען דִי תּוֹרָה וָואס וֶוערְט אָן גִירוּפֶען סֵפֶר אַזוֹ זָאלְסְט אוּנְז הַיינְט אָן שְׁרַייבֶּען אִין סֵפֶר הַחַיִּים אוּנ אִין סֵפֶר בְּרָכָה אוּנ אוֹיךְ וֶועלֶען מִיר לֵייעֶנֶען אִין דַיין סֵפֶר תּוֹרָה אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אוּנְזֶער מוּטֶער שָׂרָה אִיר תְּפִלָּה צוּ גִיהֶערְט אוּנ דָס וַואר רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ אוֹיךְ וִוי דוּ הָאסְט צוּ גִיהֶערְט דִי תְּפִלָּה פוּן דַיין צַדֶּיקֶת חַנָּה אַזוֹ זָאלְסְטוּ אוֹיךְ אוּנְז צוּ הֶערֶען דִי גִבֶּעט וָואס מִיר טוּעֶן דִיךְ בֶּעטֶען. אוּנ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה אַרוֹיס גִינוּמֶען דַיין קְנֶעכְט יוֹסֵף פוּן דֶער תְּפִיסָה אַזוֹי זָאלְסְטוּ אוּנְז אוֹיךְ אַרוֹיס נֶעמֶען הַיינְט פוּן דֶעם יוֹם הַדִּין אוּנ דוּ הָאסְט אָן גִשְׁרִיבֶּען אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אַז אַלֶע טוֹיעֶרֶען וֶוערֶען נִיט פַאר שְׁלָאסֶען

אוֹיף תְּפִלָּה צוּ טָאן צוּ דִיר צוּ שְׁרַייעֶן אוּנ וֵויינֶען. הֶער צוּ אוּנְזֶער גִבֶּעט שְׁרַייבּ אוּנְז אָן צוּ אַגוּט יָאר זָאלְסְט אוּנְז נִיט אַוֶועק נֶעמֶען חָלִילָה פוּן דֶר וֶועלְט פַאר זִיבֶּעצִיג יָאר כְּדֵי מִיר זָאלֶען חָלִילָה נִיט לָאזֶען קְלֵיינֶע יְתוֹמִים מִיר זָאלֶען זֵיי קֶענֶען דֶר צִיהֶען זֵיי זָאלֶען לֶערְנֶען דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה פוּן דַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען וֶועגֶען אוּנ זָאלְסְט אוֹךְ נִיט אַוֶועק נֶעמֶען אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער פַר אוּנְזֶער לֶעבֶּען אוֹיךְ נִיט חָלִילָה אוּנְזֶער בְּרִידֶער אוּנ שְׁוֶועסְטֶער אוּנְזֶערֶע טְרֶערֶען זָאלֶען דוּרְךְ לֶעכֶערֶען אַיין טִיר צוּ דַיין הֵיילִיגֶען שְׁטוּל אוּנְזֶער תְּפִלָּה זָאל קוּמֶען אִין דַיין הַאנְט אַרַיין. אוּנ אוֹיךְ טוּעֶן מִיר בֶּעטֶען פָאטֶער דֶר בַּארְמִיגֶער מִיר טוּעֶן אִיצְט צוּ בְּרֶעכֶען אוּנְזֶער הַארְץ אוֹיף דְרַייצֶעהֶן שְׁטִיק אַקֶעגֶען דַיינֶע שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת מִיר ווִילֶען שׁוֹין מֶער נִיט זִינְדִיגֶען נָאר פַר גִיבּ אוּנְז אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ שִׁיק אוּנְז דַיין הִילְף אַז עֶס זָאל קוּמֶען דֶער גּוֹאֵל צֶדֶק דַיין הֵיילִיגֶע שְׁכִינָה אִיז דָאךְ מִיט אוּנְז אִין גָלוּת אוּנ אוֹיךְ טוּעֶן מִיר בֶּעטֶען אַז דוּ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבִּין שֶׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה פוּן דַיין הֵיילִיגֶער הַאנְט מִיר זָאלֶען חָלִילָה נִיט דַארְפֶען צוּ אַיין מֶענְטְשֶׁנְס גָאבּ אוּנ דֶער לֶעבֶּען צוּ זֶעהֶן וֶוען מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶען:

ג״פ וַאֲנִי, תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ, עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי, בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַיָּחִיד וְהַמְיוּחָד. אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער גָאט טוּ דָס פוּן דַיין אֵיינְצִיגֶען נָאמֶען וֶועגֶען וָואס עֶר אִיז גְאֵיינְצִיגְט גְוָוארֶען דוּרְךְ אוּנְזֶערִי אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אוּנ דוּרְךְ אוּנְזֶערִי נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצִיג מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס הַארְץ אַז מִיר זָאלֶען וִויסִין צוּ פַארְשְׁטֵיין דַיין אֵיינְצִיגֶען נָאמֶען הַקָּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר דָאס

מִיר זָאלֶען שׁוֹין נִיט זִינְדִיגֶען צוּא דִיר: וְכַאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גְהֶערְט דָס גְשְׁרֵיי אוּנ גִיוֵויין פוּן אוּנְזֶער עֶלְטֶער פָאטֶער יַעֲקֹב אוּנ הָאסְט אִים אָפּ גֶעהִיטֶען פוּן עֵשָׂו וְלָבָן. אוּנ גִיגֶעבֶּען פַּרְנָסָה פוּן דַיין הַאנְד (לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ). אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ גְשְׁפַּייזְט אוּנ גְגֶעבֶּען כָּל טוּב אִין דִי וִויסְטֶע מִדְבָּר אַזוֹ בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּער גָאט עֶנְטְפֶער מִיר אוֹיף מַיין

בעט און פר נעם מיין גוויין מיט מיינע
טרערן. פותח את ידיך. צו שפייזען מיך
מיט מיין מאן און קינדר מיט מיין גאנץ
הויז גיזינד. אלע אונזר באדערפעניש.
אונזער הארץ זאל ניט זיין פאר זארגט
מיר זאלען דיך קענין דינען מיט דעם
גאנצען הארצען. און דו זאלסט היטין
מיך מיט מיין מאן און קינדר היינטיגען
טאג אוך אלע טעג פון ברעכעניש פון
בייזע באגעגעניש פון ארוח רעה פון
גזלנים פון חיות רעות פון גנבים פון
אומזיסטע שונאים היט אונז אפ פון
יסורים פון בייזע קראנקייט פון עין הרע
פון אלערליי ווייטאג רחמנא ליצלן און
ווען חלילה עס איז אוויטאג זאלסט דו
היילן מיט דר בארימקייט דען דו ביסט
דאך ארופא חולים ארופא חנם ארופא
נאמן דר הייך מיין נאמן מיין מאנס נאמן
און מיינע קינדערס נאמען און לייט
זעליג אונז דו ביסט דאך דר גאט וואס
דו דער הערסט דאס גיבעט פון אלע
וואס בעטין דיך מיט איין צו בראכען
הארץ אויך זאלסט דו מיין גיבעט
דער הערין און באווערין צו אלעם גוטען
וואס איך ווער נאר בעטין היינט און
אלע צייט אמן כן יהי רצון:

תפלת החיים מארץ הקדושה

תחנה מארץ הקדושה פון ראש השנה און יום כפור מען זאל זאגען ווען מען נעמט אויס דיא ספרי תורות:

יי יי דו ביסט איין דר בארמיגר גאט
און דר בארימסט דיך איבר דעם
מענטשן איידר ער זינדיגט:
אל דו ביסט איין גינעדיגער גאט און
דו ביסט בארימהארציג:
רחום דו ביסט איין בארימהארציגר
גאט. און דר בארימסט דיך
איבער דעם מענטשן:
וחנון און דו ביסט איין לייט זעליגר
גאט. טוסטו לייט זעליגן דם דר
דא קומט מיט תפלה צו פאר דיר אזו
דער הערסטו אים גאר באלד און דר
בארימסט דיך איבר אים:
ארך אפים דו ביסט לאנגזאם צו דר
צערנען און דו דער
לענגערסט דיין גרים צארן אפילו צו
דעם רשע איילסטו ניט צוא בצאלן
נאך זיינע מעשים רעים נאך. נייערט
דיא טוסט אים ווארטין פיליכט ווערט
ער תשובה טאן:
ורב חסד און דו בווייזט פיל גינאד
צו דיא מענטשן וואס האבן
אפילו גאר קיין זכות ניט:
ואמת און דו ביסט איין וואר האפטיגר
גאט. דו שטראפסט דעם
מענטשן אויף דער וועלט ער זאל האבן
איין גוטען לוין לעולם הבא אויף דעם
גוטס ווס ער הט גטאן ביי זיין לעבן:
נוצר חסד לאלפים דו טוסט באהלטן
די זעלביגע גוטץ
וואס איין צדיק טוט אויף דער וועלט
און לאזט אים גיניסן זיינע קינדער און
קינדס קינדר ביז טוזינד גיבירט:
נושא עון דו פר טראגסט דעם מענטשן
זייני זינד אפילו ווען ער
זינדגט מיט גרוסע זינד פר גיבסטו
אים זייא ווען ער טוט תשובה:
ופשע אפילו אזעלכי עבירה די
מוטוויליגר ווייז גישעהן איז
ביסטו אים אויך מוחל ווען ער טוט
נאר תשובה מיטן גאנצן הארצן:
והטאה (מכל שכן) דם דו טוסט פר
געבן דורך דר תשובה ווען
דער מענש הט איין עבירה אונגערן
גיטאן זעלכי עבירות וום דר מענטש
קאן זיך ניט היטן דר פר. עס מאג זיין

מיט

מִיט הֶערִין אָדֶער מִיט זֶעהְן אָדֶער מִיט רֵייְדֶן:

וְנַקֵּה אוּנ דוּ רֵיינִיגְסְט דֶעם מֶענְטְשִׁין זַיינֶע זִינְד וֶוען עֶר טוּט תְּשׁוּבָה מִיט'ן גַאנְצֶען הַארְצִין אַזוֹ וֶוערְט אֲפִילוּ אוֹיס דִיא עֲבֵירוֹת לוֹטֶער זְכוּיוֹת:

דֶער נָאךְ זָאגְט מֶען דִיא תְּפִלָּה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ זָאלְסְט דֶר פִּילֶן מַיין בַּגֶער צוּ גוּטֶען אוּנ זָאלְסְט מִיר מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר מוֹחֵל זַיין אוּנְזֶרִי זִינְד וָוס מִיר הָאבֶּן גְטָאן. אֵיין פַּר גֶעבּוּנְג מִיט גִינָאד. מִיט בַּארְמְקֵייט. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז רֵיינִיגֶען פוּן אוּנְזֶרִי חֲטָאִים וַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וָוס מִיר הָאבֶּן גְטָאן מוּט ווִילִיג קֶעגִין דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶדֶענְקֶן צוּם יוֹם הַדִין פַּר דִיר צוּ אֵיין כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה אוּנ צוּ הֶעלְפִין אוּנְז מִיט בַּארְמְקֵייט. אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר אוּנ אַלִי דִי מַיינִיגֶע גִידֶענְקֶן צוּ לַאנְג לֶעבֶּן אוּנ צוּ גְזוּנְד אוּנ צוּ שָׁלוֹם אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבֶּן אֵיין פַּרְנָסָה טוֹבָה דֶען אִיצְט טוּסְטוּ דֶעם מֶענְשֶׁן זַיין פַּרְנָסָה אוֹיף לֵייגֶן אוֹיף אַגַאנְצֶן יָאר. דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ בַּארְמְהַארְצִיגֶר פָּאטֶר דָאס דוּ זָאלְסְט מִיט אוּנְז טָאן לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִין. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אָן שְׁרַייבֶּן צוּ אֵיין גְרִינְגִי פַּרְנָסָה טוֹבָה וְכַלְכָּלָה וּמְתוּקָה דָאס מִיר זָאלֶן הָאבֶּן לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ בְּכָבוֹד אוּנ נִיט מִיט בִּזָיוֹן מִיט הֶיתֵּר נִיט מִיט אִיסוּר דוּ בִּיסְט דֶער הֶער פוּן דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט. דוּ שְׁפַּייזְט אַלְע בַּשֶׁעפֶענִישׁ פוּן קְלֵיין בִּיז גְרוֹס. וְוִי גִישְׁרִיבֶּן שְׁטֵייט עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ אִיז טַייטְשׁ דִי אוֹגֶן פוּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִישׁ הָאפֶען צוּ דִיר אוּנ דוּא גִיבְּסְט אִיטְלִיכֶן זַיין שְׁפַּייז אוּנ בַּדֶערְפֶנִישׁ אִין דֶער צַייט. אוּנ דוּא זָאלְסְט אוּנְז גֶעבִּין פַּר שְׁטַאנְד דָאס מִיר זָאלֶען קֶענֶן ווִיסֶן דִי סוֹדוֹת פוּן דַיין הֵיילִיגִי תּוֹרָה אוּנ שִׁיק אֵיין רְפוּאָה שְׁלֵימָה צוּ אוּנְזֶרִי וֶויטָאג אוּנ שִׁיק אוּנְז בַּאלְד דֶעם גוֹאֵל צֶדֶק מִיר זָאלֶן אַלֶע אוֹיס גְלֵייזְט וֶוערֶן. אוּנ גִיבּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה אִין אַלֶע אוּנְזֶרִי עֲסָקִים וָוס מִיר טוּעֶן אוּנ זָאלְסְט גוֹזֵר זַיין אוֹיף אוּנְז גוּטֶע גְזֵירוֹת צוּ דֶעם נַייעֶם יָאר. אוּנ זָאלְסְט מְבַטֵּל זַיין פוּן אוּנְז אַלֶע בֵּייזִי גְזֵירוֹת אוּנ דוּ זָאלְסְט גֶעבֶּן אִין דִי הֶערְצֶר פוּן אַלֶע אוֹיף אוּנְז צוּ גוּטֶן. עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן צוּ פַּר דִיר אַלְמֶעכְטִיגֶר גָאט דִי רֵייד פוּן מַיינֶם מוּנְד אוּנ דִי גְדַאנְקֶן מַיינֶם הַארְצֶען זָאל זַיין בַּווִילִיגְט פַּר דִיר. דֶען דוּ בִּיסְט מַיין בַּשֶׁעפֶער אוּנ מַיין דֶער לֵייזֶער אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

אַנַייעֶ תְּפִלָּה צוּם אוֹיס נֶעמֶען וָואס יֶעדֶער זָאל זָאגֶען מִיט גְרוֹיסֶע בְּכִיּוֹת. וָואס הָאט מְתַקֵּן גִיוֶועזֶן דֶער חָסִיד דֶער מְקוּבָּל מהר"ש שַׁרְעבִּי זצ"ל פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּנ זִיא וֶוערְט גִיבְרַאכְט אִין סֵפֶר עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ:

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פוּן פַּר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶערֶן דוּ זָאלְסְט טָאן פוּן דַיין רַחֲמָנוּת וֶועגֶן אוּנ פוּן וֶועגֶן דַיין גְרוֹיסֶן נָאמֶן וָוס מֶען טָאר אִים נִיט לֵייעֶנֶן וִוי עֶר וֶוערְט גִישְׁרִיבֶּן. דוּ זָאלְסְט מַצִּיל זַיין אוּנְז אוּנ אוּנְזֶרֶע מַאנֶען אוּנ אוּנְזֶרֶע זִיהְן אוּנ טֶעכְטֶער אוּנ אוּנְזֶר גַאנְצֶע גִיזִינְד פוּן אַלֶעם בֵּייזֶען אוּנ פוּן פַּר דַארְבּוּנְג. אוּנ פוּן מַגֵּפָה אוּנ פוּן צָרוֹת אוּנ טְרוֹיעֶר אוּנ פוּן זִיפְצֶענִישׁ. אוּנ פוּן אַלֶע קְרַאנְקֵייט אוּנ זָאלְסְט מְבַטֵּל זַיין מִיט דַיינֶע פִיל רַחֲמָנוּת אוּנ גְרוֹיסֶע חֲסָדִים. פוּן אוּנְז אוּנ פוּן אוּנְזֶר גַאנְצֶן הוֹיז גִיזִינְד אַלֶע שְׁלֶעכְטֶע אוּנ שְׁוֶוערֶע גְזֵירוֹת אוּנ אַלֶע מְקַטְרִיגִים אוּנ יֶעדֶען שָׂטָן. דוּ זָאלְסְט זֵייעֶרֶע מַיילֶר פַּר שְׁטָאפֶּן זֵיי זָאלֶן נִיט קֶענֶן מְקַטְרֵג זַיין אוֹיף אוּנְז. אוּנ זַאיי

מבטל פון אונז שנאת חנם. אונ דו זאלסט אונז באנייען מיט אגוט יאר מיט אגיבענטשטע יאר אונ דו זאלסט אונז מפרנס זיין מיט גרויס שפע אונ מיט אכשרה פרנסה אונ עס זאל אויך אונז קיין שליטה ניט האבן קיין עין הרע אונ דו זאלסט אונז באגליקין אין אלע אונזערע מעשים. אמן סלה:

בריך שמיה, דמרא עלמא, בריך כתרך ואתרך, יהא רעותך, עם עמך ישראל, לעלם. ופורקן ימינך, אחזי לעמך, בבית מקדשך, ולאמטויי לנא, מטוב נהורך, ולקבל צלותנא, ברחמין. יהא רעוא קדמך, דתוריך לן חיין בטיבותא, ולהוי אנא פקידא, בגו צדיקיא, למרחם עלי, ולמנטר יתי, וית כל די לי, ודי לעמך ישראל: אנת הוא, זן לכולא, ומפרנס לכולא, אנת הוא, שליט על כולא, אנת הוא, דשליט, על מלכיא ומלכותא, דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא. דסגידנא קמיה, ומקמא דיקר אוריתיה בכל עדן ועדן, לא על אנש, רחיצנא, ולא על בר אלהין, סמיכנא, אלא, באלהא דשמיא, דהוא אלהא קשוט. ואוריתיה קשוט. ונביאוהי קשוט. ומסגא למעבד, טבון וקשוט: ביה אנא רחיץ. ולשמיה קדישא יקירא, אנא אמר, תושבחן. יהא רעוא קדמך, דתפתח לבאי באוריתא. (ותיהב לי בנין דכרין דיעבדון רעותך) ותשלים, משאלין דלבאי, ולבא, דכל עמך ישראל, לטב, ולחיין, ולשלם:

חו"ק שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

בית ישראל

בריך שמיה גילובט איז דר נאמן פון דעם הארין פון דר וועלט. גילובט איז דיין קרון אונ דיין ארט וואו די שכינה רועט. יהא עס זאל זיין דיין ווילין מיט דיין פאלק ישראל צו אייביג דס מיינט מען זאלסט זיך מיט ישראל שטענדיג באגיין מיט מדת הרחמים אונ די אום לייזונג פון דיין רעכטע האנד זאלסטו נוייזין צו דיין פאלק אין דיין בית המקדש דס מיינט מען וס אין פסוק שטייט (הושיעה אחיר ימיני) דרום בעטין מיר ער זאל נוייזין זיין רעכטע האנד מיט בנין בית המקדש. אונ צו געבין אונז די גוטעס פון דיין ליכט אונ זאלסט צו נעמן אונזר גבעט מיט דעם מדת הרחמים עס זאל זיין דער ווילין פון פר דיר דו זאלסט דר לענגערן אונזר לעבין אין גוטקייט. אונ איך זאל זוכה זיין גידאכט צו ווערן צווישען די צדיקים מען זאל זיך איבר מיר מרחם זיין אונ מען זאל מיך היטן אונ אלין וואס צו מיר אונ אלץ וס צו דיין פאלק ישראל. אנת דו ביסט דר גאט וס דו שפייזט אלעס אונ גיסט די באדערפעניש פון אלע דו ביסט דער גיוועלטיגער איף אלין דו ביסט דר וס גיוועלטיגט אוף די מלאכים. אנא איך בין דר קנעכט פון הקב"ה וס איך בוק זיך פאר אים אונ פאר דעם כבוד פון זיין תורה אלע צייט לא על אנש ניט איף איין מענטשן פר זיכר איך מיך אונ ניט אוף איין מלאך פר לאז איך מיך נאר אין דעם גאט פון הימל וס ער איז דער וואהרער גאט. אונ זיין תורה איז אמת. אונ זיינע נביאים זענין אמת. אונ ער מערט צו טאן גוטס אונ ווארהייט. ביה אנא רחיץ אוף אים פר זיכר איך מיר אונ צו זיין הייליגן טייערן נאמן טוא איך זאגן לוב. יהא רעוא עס זאל זיין דער ווילען פר דיר אז דו זאלסט עפענען מיין הארץ אין דער תורה אונ זאלסט ערפילען די באגער פון מיין הארץ אונ דס הארץ פון דיין פאלק ישראל צו גוטן אונ צו לעבען אונ צו פרידען. אמן:

אֶחָד, הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל, אֲדוֹנֵינוּ, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא, שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה, שְׁמוֹ יַחְדָּו:

וֶוען דֶער חַזָן זָאגְט גַדְלוּ זָאגְט קָהָל דָאס:

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדַּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ, וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו, וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן, כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֱלוֹהַּ, כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם, הַשּׁוֹכֵן, בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ, עַל הַחַיּוֹת, וּקְדֻשָּׁתוֹ, עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, בָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי, וְנֹאמַר לְפָנָיו, שִׁיר חָדָשׁ, כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים, זַמְּרוּ שְׁמוֹ, סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וְנִרְאֵהוּ, עַיִן בְּעַיִן, בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ, בְּשׁוּב יְיָ, צִיּוֹן. וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה, כְּבוֹד יְיָ, וְרָאוּ כָל בָּשָׂר, יַחְדָּו, כִּי פִּי יְיָ, דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם, עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכֹּר, בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע, מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיָחֹן אוֹתָנוּ, לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים, וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, בְּמִדָּה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

שַׁבָּת אונ יום טוֹב זָאגְט דָאס דֶער חַזָן:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ, לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב״פ) בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל, הַחוֹסִים בּוֹ: ואח״כ יאמרו הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּיְיָ, אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

ברכת העולה לתורה

וֶוען מֶען רופְט אויף צו דֶער תּוֹרָה זָאגְט מֶען דָאס:

בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבֹרָךְ:

קהל ואח״כ העולה בָּרוּךְ, יְיָ הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וֶוען מֶען הָאט אוֹיס גֶילֵיינְט זָאגְט מֶען דָאס:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

מי שברך לעולה לתורה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב״פ) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה (לכבוד השבת) לכבוד יום הדין ובשכר זה הקב״ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויכתבהו ויחתמהו לחיים טובים בזה יום הדין עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב״פ) ואת בנה הנולד (לנקבה ואת הילדה הנולדה) לה במזל טוב (לנקבה ויקרא שמה בישראל פב״פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקבה יגדלה (לזכר לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים, ונאמר אמן:

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (לנקבה החולנית) (פב״פ) בעבור (שפב״פ) נדר מתנה בעבורו (בעבורה) בשכר זה הקב״ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ״ח אבריו (אבריה) ושס״ה גידיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

מען ליינט אין איין ספר פון פרשת וירא אונ מען רופט אויף פינף מענטשן אונ אז עס גיפאלט אום שבת רופט מען אויף זיבען מענטשין דער נאך ליינט מען אין דעם אנדערען ספר מפטיר אין פרשת פנחס:

וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה
לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֶׁם־
בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת
יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: לוי וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת יִצְחָק
בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי: וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל
לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ
אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק: בשבת ג וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגָר
הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־
בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק: וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי
אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר
וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ

בית ישראל

וה' פקד את שרה גאט הט גידענקט צו שרה כאשר אמר אזו ווי ער הט גיזאגט אז זיא זאל טראגן ווערן ויעש אונ גאט הט גיטאן צו שרה אזוי וויא ער הט גירעט צו אברהם (לא ירשך זה) דאס איז טייטש עס וועט דיך ניט ירשענן דער דאזיגער מיינט מען אליעזר (כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך) נאר דער וואס וועט ארויס גיין פון דיינע גידערים דר וועט דיך ירשענן הט דס גאט מקיים גיוועזן צו אברהם אינ האט גיבראכט דעם יורש פון שרה: ותהר אונ זיא איז טראגן געווארן אונ שרה הט גיוואונגן צו אברהם אזון צו זיין עלטר צו דר צייט וואס גאט הט מיט אים גירעט כלומר די צייט הט ער קובע גיוועזן בשעת אז ער הט אים גיזאגט (למועד אשוב אליך) הט ער אקריץ גיטאן אין דער וואנט אויף דעם ארט וואו די זון איז גיקומען אונ האט צו אים גיזאגט אז די זון וועט קומען צו דעם ארט איבר אניאר דענסט מאל וועט זיא געווינען: ויקרא אונ אברהם הט אן גירופן דעם נאמן פון זיין זון וואס איז גיבארין געווארן צו אים וואס שרה הט צו אים גיוואונגן מיט דעם נאמן יצחק: וימל אברהם הט מל גיוועזן זיין זון יצחק אז ער איז אלט געווארן אכט טאג אזוי וויא גאט האט אים געהייסען: ואברהם אונ אברהם איז אלט גיוועזן הונדערט יאר ווען עס איז גיווינגן געווארען צו אים אזוהן יצחק: ותאמר האט שרה גיזאגט אפרייד האט מיר גאט געמאכט ווער עס וועט דס הערן וועט זיך פרייען פון מיינט וועגן. דר מדרש שרייבט פיל עקרות זענן געדענקט גיווארן מיט איר אונ האבן אויך גיווינגן קינדער פיל קראנקי זענן דעם טאג געהיילט געווארן אונ פיל תפלות זענן דעם טאג גיענטפערט געווארן אונ דורך דעם איז גיוועזן פיל פרייד אויף דר וועלט: ותאמר אונ זי הט גיזאגט ווער הט גירעט צו אברהם אז שרה זאל זייגן קינדער אז איך זאל גיווינגן אזוהן אויף זיין עלטר כלומר זעהט וואס פר אגרויסקייט דאס איז דער וואס היט זיין הבטחה דס איז הקדוש ברוך הוא וואס ער איז מבטיח אונ טוט: ויגדל אונ דס קינד איז דר וואקסן געווארן אונ ער איז ווארן אנטוויינט אונ אברהם הט געמאכט אגרוסן מאלצייט אין דעם טאג אז יצחק איז אנטוויינט געווארן. ותרא אונ שרה הט גיזעהן דעם זון פון הגר המצרית וואס הגר האט גיוואונגען צו אברהם מצחק שפאט: ותאמר הט שרה גיזאגט צו אברהם גרש פאר טרייב די דאזיגע דינסט מויד מיט איר זון ער זאל ניט ירשענן דר זון פון דער דאזיגר דינסט מוד מיט מיין זון מיט יצחק וירע אונ עס איז זייער איבל גיפעלן די זאך אין די אויגען פון אברהם פון וועגען זיין זון וואס שרה הט גיזאגט מען זאל אים אוועק שיקין. אדר על בנו אום ווילן זיין זון ווארום ער האט גיהערט אז ער איז ארוס גיגאנגען לתרבות רעה: ויאמר האט גאט גיזאגט צו אברהם עס זאל ניט איבל גיפעלן אין דיינע אויגן אויף דעם יונג אונ אויף דיין דינסט מויד וואס שרה זאגט

ליקוטי יקרים

היניקה בנים שרה. פר וואס זאגט דר פסוק בנים זיהן (אדער קינדער) זיא הט דאך נאר געהאט איין זוהן, נאר דר מדרש זאגט שרה האט געהאט אצווילינג, וויא די גמרא זאגט די טאכטער פון אברהם הט געהייסין בכל דריבר זאגט דר פסוק בנים, קינדער (ווי עס שטייט אין פסוק בנים אתם לה' איר זענט קינדער צו הקב"ה, מיינט מען זכרים אונ נקבות):

זרע: ישראל ובשבת ד וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: וישכם
אברהם | בבקר ויקח־לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה ואת־הילד
וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־
הילד תחת אחד השיחם: ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה
אל־אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את־קלה ותבך: וישמע אלהים את־
קול הנער ויקרא מלאך אלהים | אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־
תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־שם: בשבת ה קומי שאי את־
הנער והחזיקי את־ידך בו כי־לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את־עיניה
ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים ותשק את־הנער: ויהי אלהים
את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח־לו
אמו אשה מארץ מצרים: פ רביעי ובשבת ו ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל
שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה: ועתה השבעה
לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם־הארץ אשר־גרתה בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם

בית ישראל

דיר פר נעם איר קול דס הייסט דו זאלסט זיא פאלגן דען יצחק וועט גירופען ווערען צו דיר
אקינד כלומר די קינדער פון יצחק וועלן גירופן ווערן דיינע קינדער: וגם אונ אויך דעם זון פון דער
דינסט מוד וועל איך מאכען צו אפאלק ווייל ער איז דיין קינד: וישכם אונ אברהם האט זיך
גיפעדערט אין דר פרי אינ ער הט גענומען ברוט אונ אלאגיל וואסר. ויתן אונ ער הט גיגעבן
צו הגר דס ברוט מיט דעם וואסר שם ער האט גיטאן אויף איר אקסיל אונ דאס קינד האט ער אויך
גיטאן אויף איר אקסיל: ויכלו אונ עס איז אוס גיגאנגען דאס וואסער פון דעם לאגיל. רש"י
שרייבט אברהם הט איר גינוג וואסר גיגעבן נאר ווייל ישמעאל איז גיוועזן קראנק אונ ער הט
גיהאט גרוס היץ הט ער דס וואסר אים גיטרונקען ותשלך אונ זיא הט אוועק גיווארפן דאס קינד
אונטער איינעם פון די בומר: ותלך אונ זיא איז גיגאנגען אונ זיא הט זיך גיזעצט פון ווייטן ווייט אזוי
ווי צוויי בוגען שאס ווארום זיא הט גיטראכט איך זאל ניט זעהן אין דעם שטארבען פון דעם
קינד ותשב מנגד אונ זיא הט זיך גיזעצט פון ווייטן. ותשא אונ זיא הט אויף געהובן איר קול אונ הט
געוויינט: וישמע אונ גאט הט גיהערט דס קול פון דעם יונג כלומר ער הט אן גענומען זיין תפלה.
איז פון דאנען גידרונגען אז די תפלה ווס דר חולה איז אויף זיך אליין מתפלל ווערט גיכער אן
גענומען פון דר תפלה ווס אנדערע זענען אויף אים מתפלל ויקרא הט איין מלאך פון גאט גירופן
צו הגר פון דעם הימל אונ ער הט גענאגט צו איר וואס איז צו דיר הגר דו זאלסט ניט פארכטען
ווארום גאט הט צו גיהערט דס קול פון דעם יונג דארטען וואו ער איז: קומי שטיי אויף הייב אויף
דעם יונג אונ באגרייף דיינע הענט אין אים ווארום איך וועל אים מאכען צו אגרויס פאלק ויפקח
אונ גאט הט אויף גיעפינט אירע אויגן אונ זיא הט דר זעהן אברונען מיט וואסר ותלך אונ זיא
איז גיגאנגען אונ הט דר פילט דעם לאגיל מיט וואסר אונ זיא הט אן גיטרונקען דעם יונג: ויהי
אונ גאט איז גיוועזן מיט דעם יונג אינ ער איז אויף גיוואקסן געווארען אונ ער איז גיזעסן אין
דר מדבר אינ ער איז גיוועזן אשיסר מיט פיילן בויגן: וישב אונ ער איז גיזעסן אין דר מדבר פארן
אונ די מוטר הט צו אים גינומען איין אשה פון דעם לאנד מצרים: ויהי אונ עס איז גיוועזן אין דער
זעלביגר צייט ויאמר הט גיזאגט אבימלך אונ פיכול זיין הויבט מאן צו אברהם גאט איז מיט דיר
אין אלץ ווס דו טוסט: ועתה אונ אצונד שווער צו מיר דא ביי גאט איב דו וועסט פעלשין כלומר
דו זאלסט ניט פעלשין צו מיר אונ צו מיינע קינדר אונ צו מיינע איניקלאך אזו וויא דר חסד וואס
איך האב מיט דיר געטאן דס איז וואס איך האב דיר גיזאגט מיין לאנד איז פאר דיר דו מעגסט
זיצען וואו דו ווילסט זאלסט מיט מיר אויך אזו טאן חסד אונ מיט דעם לאנד ווס דו האסט דרינען
גיוואוינט: ויאמר הט אברהם גיזאגט איך וועל שווערן: והוכיח אונ אברהם הט אוויכוח געהאט

אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי
בִּלְתִּי הַיּוֹם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃ חמישי
ובשבת ז וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדְּהֶן׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם
מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה׃ וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כְּבָשֹׂת
תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת׃ עַל־כֵּן קָרָא
לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאֵר שָׁבַע
וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר
שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃ וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃

צו מפטיר נעמט מען דיא אנדערע סֵפֶר תּוֹרָה אונ מען לייענט אין פָּרָשַׁת פִּינְחָס׃

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־
בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃ וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ
וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

ברכת ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

בית ישראל

מיט אבימלך וועגין דעם ברונען מיט וואסער וואס די קנעכט פון אבימלך האבן גיגזלת׃ ויאמר אונ אבימלך הט גיזאגט איך ווייס ניט ווער עס הט גיטאן די דאזיגע זאך אונ אויך דו האסט מיר ניט גיזאגט אונ אויך איך האב דס ניט גיהערט נאר היינט. ויקח אונ אברהם הט גינומען שאף אונ רינדער אונ הט גיגעבן צו אבימלך אונ זייא האבען ביידע כורת ברית גיוועזן׃ ויצב אברהם הט אנידער גישטעלט די זיבן שאף אליין׃ ויאמר אונ אבימלך הט גיזאגט צו אברהם וואס באטייטן די זיבין שאף וואס דו האסט זיי גישטעלט באזונדר׃ ויאמר הט אברהם געזאגט די זיבען שאף זאלסטו נעמן פון מיין האנד אום דס זאל זיין צו מיר פר איין עדות אז איך האב גיגראבן די ברונען. על כן דרום הט ער גערופן דס זעלביגע ארט באר שבע ווארום דארטען האבען ביידע גישוואוירן אברהם מיט אבימלך׃ ויכרתו אונ זיי האבן כורת ברית גיוועזן אין באר שבע ויקם אונ אבימלך איז אויף גישטאנען אונ זיין הויבט מאן פיכול אונ זיי האבן זיך ווידער גיקערט צו דעם לאנד פלשתים. ויטע אשל אונ ער הט גיפלאנצט אביים אין באר שבע. אהייז פאר די אורחים אונ דורך דעם איז אן גערופן געוואורן דר נאמן פון גאט דס ער איז א גאט צו דר גאנצר וועלט ווארום נאך דעם אז די אורחים האבן אפ גיגעסן אונ אפ גיטרונקען הט אברהם צו זיי געזאגט לייבט צו דעם וואס איר הט גיגעסן פון זיינעם איר מיינט איר האט גיגעסן פון מיינעם ניין איר הט גיגעסן פון דעמס ווס ער האט גיזאגט אונ עס איז באשאפען גיווארען די וועלט׃ ויגר אונ אברהם האט גיוואוינט אין לאנד פלשתים פיל טעג׃

(שמואל א סימן א)

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם צוֹפִים מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־
יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיהוּא בֶּן־תֹּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרָתִי׃ וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם
אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לִפְנִנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים׃
וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה
צְבָאוֹת בְּשִׁלֹה וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי חָפְנִי וּפִנְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃ וַיְהִי
הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃
וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה אַחַת אַפָּיִם כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר רַחְמָהּ׃
וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ גַּם־כַּעַס בַּעֲבוּר הַרְּעִמָהּ כִּי־סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ׃
וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה כֵּן תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה
וְלֹא תֹאכַל׃ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמֶה תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא
תֹאכְלִי וְלָמֶה יֵרַע לְבָבֵךְ הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים׃ וַתָּקָם
חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה בְשִׁלֹה וְאַחֲרֵי שָׁתֹה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־
מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָה׃ וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכֹה תִבְכֶּה׃
וַתִּדֹּר נֶדֶר וַתֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאֹה תִרְאֶה | בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ
וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וּנְתַתִּיו

בית ישראל

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד עס איז געוועזן איין מאן פון רָמָתַיִם צוֹפִים פון בארג אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אונ זיין נאמען
וואר אֶלְקָנָה דר זון פון יְרֹחָם דר זון פון אֱלִיהוּא דער זון פון תֹּחוּ דער זון פון צוּף איין
גרוסר נכבד׃ וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים אונ אֶלְקָנָה הט געהאט צוויי ווייבר איינע הייסט חַנָּה אונ די צווייטע
הייסט פְּנִנָּה אונ פְּנִנָּה הט געהאט קינדר אונ חַנָּה הט ניט געהאט קיין קינדר׃ וְעָלָה הָאִישׁ אונ דר
דאזיגר מאן פלעגט אויף גיין פון זיין שטאט פון יאר צו יאר אין שִׁילֹה זיך צו בוקין אונ צו שעכטן
קרבנות צו גאט דעם הערשר. אונ דארטן זענין געוועזן די צוויי זין פון עֵלִי חָפְנִי אונ פִּנְחָס כֹּהֲנִים
צו גאט׃ וַיְהִי הַיּוֹם אונ עס איז געוועזן אטאג פון יום טוב האט אֶלְקָנָה געשאכטען שְׁלָמִים אונ האט
געגעבן חֲלָקִים צו זיין ווייב פְּנִנָּה אונ צו אלע אירע זין אונ טעכטער וּלְחַנָּה אונ צו חַנָּה פלעגט ער
געבין איין חלק אבעסערין ווארום ער הט חַנָּה ליב געהאט אונ גאט האט פאר שלאסען איר
געבר מוטר׃ וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ אונ פְּנִנָּה איר צָרָה (דס הייסט איר שׂוֹנֵא) פלעגט איר צארגען (זיא
פלעגט איר פרעגן האסטו גיקופט אמאנטיל פר דיין גרוסן זון אהעמד פר דיין קליינעם זון)
כדי איר צו קרענקן דס גאט הט איר געבר מוטר פר שלאסן׃ וְכֵן יַעֲשֶׂה אונ אזו פלעגט ער טאן
יאר פר יאר ווען חַנָּה פלעגט אויף גיין אין גאטס הויז אזו פלעגט פְּנִנָּה איר דר צארגען. אונ חַנָּה
פלעגט וויינען אונ פלעגט ניט עסין׃ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אונ אֶלְקָנָה איר מאן האט איר גיזאגט חַנָּה
ווארום וויינסטו אונ ווארום עסטו ניט אונ ווארום איז דיר שלעכט אויף הארצין איך בין דיר
דאך בעסר פר צעהן קינדר׃ וַתָּקָם חַנָּה אונ חַנָּה איז אויף גישטאנען נאך דעם עסין אין שִׁילֹה אונ
נאך דעם טרינקען אונ עֵלִי דר כֹּהֵן איז גיזעסן אויפן שטול ביי דעם ביישטידל פון גאטס פאלץ׃
וְהִיא אונ זיא איז מיט אביטערע גימיט. אונ זיא הט געבעטן צו גאט אונ הט זייער גוויינט׃ וַתִּדֹּר נֶדֶר
אונ זיא האט אנדר גיטאן אונ הט גיזאגט גאט דער הערשער אוב דו וועסט צו זעהן בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ דעם
עלענד פון דיין דינסט מוד אונ וועסט מיך גדענקין אונ וועסט דיין דינסט מוד ניט פר געסן אונ
וועסט געבן צו דיין דינסט מוד אקינד ווס זאל זיין איינער פון די גרוסע מענטשען וּנְתַתִּיו וועל
איך אים אוועק געבן פר אנזיר צו גאטס דינסט צייט זיין לעבן אונ קיין גאל מעסר וועט ניט ארויף

לַיהוָה כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃ וְהָיָה כִּי הִרְבְּתָה
לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ׃ וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־
לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין הָסִירִי אֶת־יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ׃ וַתַּעַן
חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי
וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי בַּת־בְּלִיָּעַל
כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי עַד־הֵנָּה׃ וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם
וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ׃ וַתֹּאמֶר תִּמְצָא
שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפָנֶיהָ לֹא־
הָיוּ־לָהּ עוֹד׃ וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־
בֵּיתָם הָרָמָתָה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ יְהוָה׃ וַיְהִי
לִתְקֻפוֹת הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי
מֵיְהוָה שְׁאִלְתִּיו׃ וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת־
זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ׃ וְחַנָּה לֹא עָלָתָה כִּי־אָמְרָה לְאִישָׁהּ עַד־יִגָּמֵל
הַנַּעַר וַהֲבִאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה וְיָשַׁב שָׁם עַד־עוֹלָם׃ וַיֹּאמֶר
לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד־גָּמְלֵךְ אֹתוֹ אַךְ יָקֵם

בית ישראל

אויף זיין קאפ (זיא הט גיזאגט דריי מאל אֲמָתֶךָ צו זאגן איך בין דיין דינסט מיט דריי מִצְוֹת יוס ווייבר זענן גיבאטן נִדָה חַלָה הַדְלָקָה איך האב קיינע ניט עובר גיוועזן בִּזְכוּת זֶה בעט איך קינדר)׃ וְהָיָה כִּי הִרְבְּתָה אונ אז זי הט גימערט צו בעטן פר גאט אונ עלי הט גיהיט איר מויל צו הערן וואס זי זאגט׃ וְחַנָּה אבר חנה הט נאר גירעט אין איר הארצן נאר אירע לעפצן האבן זיך גישאקילט אבר איר קול איז ניט גיוועזן צו הערן דרום הט עלי איר גירעכינט פר אשכורה. וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי הט עלי גיזאגט צו איר ביז ווי לאנג וועסטו שיכורין טו אפ דיין וויין פון דיר וַתַּעַן חַנָּה האט חנה גיענטפערט אונ גיזאגט ניין מיין הער איך בין אפריי מיט אשווער גימיט אונ וויין האב איך ניט גיטרונקן איך האב מיין נפש פר גאטין מיט תְּפִלָּה פר גאט. אַל תִּתֵּן האלט ניט דיין דינסט מיד פר אאונווירדיגע פרוי (דס איך זאל ריידן אין גאטס הויז פון שִׁכְּרוֹת) דען נאר פון מיינע פיל קלאגן אונ קריינקונגן האב איך גירעט ביז אהער. וַיַּעַן עֵלִי הט עלי גיענפערט אונ גזאגט גייא דיר לְשָׁלוֹם אונ דר גאט פון ישראל וועט געבין דיין גיבעט וואס דו האסט פון אים גיבעטן׃ וַתֹּאמֶר הט חנה גזאגט זאל דיין דינסט מוד אויך ווייטר גיפינען חן אין דיינע אויגן. אונ די אִשָּׁה איז אוועק גיגאנגן אין איר וועג אונ זי הט גיגעסין אונ איר טרויעריג פָּנִים הט זי שוין מער ניט גיהאט׃ וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר אונ זיי האבן זיך גיפעדערט אין דער פרי אונ האבן זיך גיבוקט פר גאט אונ האבן זיך אום גיקערט אונ זיינן גיקומן צו זייער הויז קיין רָמָה. אונ אֶלְקָנָה הט זיך בעהעפט מיט חנה זיין ווייב אונ גאט הט איר גידאכט צום טראגין׃ וַיְהִי אונ אין פערלויף פון א צייט נאך דעם ווי חנה איז טראגדיג גיווארן הט זי גיוואונען א זון וַתִּקְרָא אונ זי הט גירופן זיין נאמן שְׁמוּאֵל דר נאמן בעווייזט דס איך הב אים פון גאט אום גיבעטן׃ וַיַּעַל אונ דר מאן אֶלְקָנָה איז אויף גיגאנגן מיט זיין גאנצע הויז גיזינד צו שעכטן פר גאט די קרבנות פון די יָמִים טוֹבִים אונ דעם קָרְבָּן וואס ער הט מְנַדֵר גיוועזן׃ וְחַנָּה אבר חנה איז ניט אויף גיגאנגן ווארום זי הט גיזאגט צו איר מאן ביז דר יונג שְׁמוּאֵל וועט אנטוואונט ווערן דעמסט מאל וועל איך אים ברייגגן ער זאל גיזעהן ווערין פר גאט אונ ער וועט דארטן זיצין ביז אייביג׃ וַיֹּאמֶר לָהּ הט אֶלְקָנָה איר מאן גיזאגט צו איר טו וואס אין דיינע אויגן וואויל

יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־גָּמְלָהּ אֹתוֹ׃
וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר גְּמָלַתּוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח וְנֵבֶל
יַיִן וַתְּבִאֵהוּ בֵית־יְהוָה שִׁלוֹ וְהַנַּעַר נָעַר׃ וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת־הַפָּר וַיָּבִאוּ אֶת־
הַנַּעַר אֶל־עֵלִי׃ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצֶּבֶת
עִמְּכָה בָּזֶה לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃ אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי וַיִּתֵּן יְהוָה
לִי אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מֵעִמּוֹ׃ וְגַם אָנֹכִי הִשְׁאִלְתִּהוּ לַיהוָה כָּל־
הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שָׁאוּל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁם לַיהוָה׃ וַתִּתְפַּלֵּל
חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה רָמָה קַרְנִי בַּיהוָה רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי כִּי
שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי־אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר
כֵּאלֹהֵינוּ׃ אַל־תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל
דֵּעוֹת יְהוָה וְלֹא ולו קרי נִתְכְּנוּ עֲלִלוֹת׃ קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים וְנִכְשָׁלִים
אָזְרוּ חָיִל׃ שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ עַד־עֲקָרָה יָלְדָה
שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה׃ יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל׃
יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם׃ מֵקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת

בית ישראל

גיפאלט זיך ביז דו וועסט אים אנטווייגן. גאט זאל נאר מקיים זיין זיינע רייד ווי עלי האט גזאגט בנבואה דאס גאט וועט געבן דיין זון זאל זיין אגריסער מאן. וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה איז די פרוי געזעסן אין דר היים אונ האט גיזייגט איר זון ביז זי האט אים אנטווייגט: וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ אונ זי האט אים אויף גיבראכט מיט זיך בשעת זי האט אים אנטוואוינט מיט דריי אקסן אונ איין מאס מעל אויף קרבנות אונ אלגיל וויין אויף נסכים אונ דט אים גיבראכט קיין שילה אין גאטס הויז אונ דר יונג איז נאך גאר יונג. וַיִּשְׁחֲטוּ אונ זיי האבן גקוילעט דעם אקס אונ האבן גיבראכט דעם יונג צו עלי. וַתֹּאמֶר אונ זי האט גיזאגט בִּי אֲדֹנִי איך ביטע מיין העדר זא וואר דו לעבסט מיין העדר דס איך בין די זעלביגע פרוי וואס איז דא גישטאנען נעבין דיר גאט צו בעטן. אֶל הַנַּעַר הַזֶּה אויף דעם יונגע צי האבן האב איך גיבעטן אונ גאט האט מיר גיגעבן מיין גיבעטי יעס איך האב גיבעטן פון אים: וְגַם אָנֹכִי אונ דרום אויך האב איך אים פר ליהן צו גאט גאר די טעג ויס ער וועט זיין אויף דער וועלט זאל ער זיין פר ליהן צו גאט וַיִּשְׁתַּחוּ אונ שמואל האט זיך דארטן גיבוקט צו גאט וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה אונ חנה האט מתפלל גוועזן אונ האט גיזאגט אשבחה צו גאט: עָלַץ לִבִּי מיין הארץ פרייט זיך דורך גאטס הילף מיין הערשאפט איז ווארן דר הויבן דורך גאטס הילף מיין מויל איז ווארן דר ברייטערט אויף מיינע פיינד (דס איז פנינה) דען איך פריי מיך מיט דיין הילף: אֵין קָדוֹשׁ כַּה׳ עס איז ניטא קיין הייליגר אזוי ווי גאט. דען עס איז ניטא אבאשעפר חוץ דיר. אונ עס איז ניטא קיין שטארקר ווי אונזר גאט: אַל תַּרְבּוּ (זי רעט געגין פנינה ווס זי האט זיך גרוס גהאלטן געגן איר) איר זאלט שון ניט ריידן מערער האפערדיג מיט גאוה. עס זאל ניט מער ארוס גיין קיין הארטע דבורים פון אייער מול דען גאט איז אגאט ווס וויס אלין דינג אונ פר אים ווערין גיציילט אלע מעשים. דען אזו מאכט הקב״ה דס קֶשֶׁת גִּבֹּרִים די בויגן פון די גבורים ווערן צו בראכן. אונ די שוואכע גורטן זיך אן מיט קראפט. אונ אזו שְׂבֵעִים די ווס פלעגען זיין זאט אין ברוט האבן זיך גימוזט פארדינגן פר ברוט אונ די הונגעריגע האבן אויף גיהערט צו הונגערן. ער האט אזוי ווייט גיבראכט עַד עֲקָרָה ביז די עקרה חנה האט גיוואונן זיבן קינדער אונ פנינה ווס האט גיהאט פיל קינדער איז ווארין פר שניטן פון קינדער דען זיי זיינען איס גישטארבין: ה׳ מֵמִית וּמְחַיֶּה גאט מאכט טוט אונ מאכט לעבעדיג ער מאכט נידערן אין גרוב אונ ברייגגט ווידר אויף ה׳ מוֹרִישׁ גאט מאכט ארום אונ רייך. ער מאכט נידעריג איך צט ער דר הייבן: מֵקִים מֵעָפָר ער שטעלט אוף פין דר ערד דעם ארומן פון די ביסט הייבט

יָקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה מְצֻקֵי
אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל׃ רַגְלֵי חֲסִידָו חסידיו קרי יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים
בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי־לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר־אִישׁ׃ יְהוָה יֵחַתּוּ מְרִיבָו מריביו קרי
עָלָו עליו קרי בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־אָרֶץ וְיִתֶּן־עֹז לְמַלְכּוֹ
וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃

המפטיר אומר הברכות

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר, כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק, בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל, הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו, אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד, מִדְּבָרֶיךָ, אָחוֹר, לֹא יָשׁוּב, רֵיקָם, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם, עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא, בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ, תּוֹשִׁיעַ, בִּמְהֵרָה, בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן, בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא, וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל כִּסְאוֹ, לֹא יֵשֶׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים, אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ, נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְכָבוֹד. וּלְתִפְאָרֶת׃

עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ, בְּפִי כָּל חַי, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן׃

אַז ר"ה גִפַאלְט אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען יְקוּם פּוּרְקָן׃

יְקוּם פּוּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא, לְמָרָנָן וְרַבָּנָן, חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא, דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְדִי בְבָבֶל, לְרֵישֵׁי כַלֵּי, וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא, וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא, וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל מַאן, דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא,

---

בית ישראל

עֶר אוֹיף הֶעבְּט דֶעם אֶבְיוֹן אִים צוּ זֶעצֶען בַּיי פָאְרנֶעמֶע לַייט אוּנ אַשְׁטוּל פוּן כָּבוֹד מַאכְט עֶר זֵיי אַרְבֶּן׃ כִּי לַה׳ דֶען צוּ גָאט גִיהֶערֶען דִי גְרוּנְד פֶעסְטֶען פוּן דֶער עֶרְד. אוּנ הָט אוֹיף זֵיי גִישְׁטִיצְט דִי וֶועלְט נָאךְ זַיין ווִילֶען נָאךְ אוּנ ווִי עֶר ווִיל קֶען עֶר מַאכֶען׃ רַגְלֵי חֲסִידָיו דִי טְרִיט פוּן זַיינֶע פְרוּמֶע טוּט עֶר הִיטִין פוּן שְׁטְרוֹיכְלוּנְג. אָבֶּער דִי רְשָׁעִים וֶוערֶען פַר שְׁנִיטֶען אִין פִינְסְטֶערֶן. דֶען נִיט מִיט אֵייגֶענֶע קְרַאפְט קֶען זִיךְ אַמֶענְטְשׁ שְׁטַארְקֶען׃ ה׳ יֵחַתּוּ מְרִיבָיו דִי וָוס זַיינֶען אִים דֶער ווִידֶער וֶועלֶען צוּ בְּרָאכֶען וֶוערֶען פוּן זַיין כָּבוֹ״ד וֶועגֶען טוּט עֶר אִיבֶּער זֵיי שְׁטוּרְמֶען אִין הִימֶל׃ ה׳ יָדִין גָאט וֶועט מִשְׁפָּט זַיין אַלֶע עֶקִין וֶועלְט אוּנ וֶועט גֶעבֶּען קְרַאפְט צוּ דֶעם מֶלֶךְ ווָאס וֶועט קִינִיגֶען נָאךְ זַיינֶעם ווִילֶען אוּנ וֶועט דֶער הֵייבֶּען דִי הֶערְשַׁאפְט פוּן מָשִׁיחַ זַיין גִיזַאלְבְּטֶען׃

מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיהוֹן, וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין, רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא, טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְכוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הוּא יְבָרֵךְ, אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם, וּנְשֵׁיהֶם, וּבְנֵיהֶם, וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת, לִתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם, לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר, וְיַיִן, לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים, וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים, בְּצָרְכֵי צִבּוּר, בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם, כָּל מַחֲלָה, וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם, וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:

תפלה בעד שלום הקיסר יר"ה עם שלום משפחתו הרמה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים, וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ, מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ, וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ, וְיִשְׁמוֹר, וְיִנְצוֹר, וְיַעֲזוֹר, וִירוֹמֵם, וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמָעְלָה, אֶת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר נִיקָאלַאי אַלֶּכְּסַנְדְרָאוִויטְשׁ, עִם אִשְׁתּוֹ הַקֵּיסָרִית הַכְּבוּדָה, אַלֶּכְּסַנְדְרַא פֶּעאָדָארָאוְונַא, וְעִם אִמּוֹ הַקֵּיסָרִית הַכְּבוּדָה, מַארְיַא פֶּעאָדָארָאוְונַא, וְאֶת יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר, אַלֶעכְּסֵיי נִיקָאלַאיֶעוִויטְשׁ, וְאֶת כָּל בֵּית מַלְכֵּנוּ הָרָם, יָרוּם הוֹדָם. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, בְּרַחֲמָיו, יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ, וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק, יַצִּילֵהוּ, וְיַדְבֵּר עַמִּים, תַּחַת רַגְלָיו, וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו, לְפָנָיו, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה, יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, בְּרַחֲמָיו, יִתֵּן בְּלִבּוֹ, וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו, רַחֲמָנוּת, לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת, עִמָּנוּ, וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ, תִּוָּשַׁע יְהוּדָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וְכֵן יְהִי רָצוֹן, וְנֹאמַר אָמֵן:

תחנות פאר תקיעת שופר ליום א של ר"ה

דִּיא תְּחִנָּה אִיז פוּן פִּיהְל טַייעֶרֶע סְפָרִים. צוּ זָאגֶען מִיט גְּרוֹיס כַּוָּונָה פַאר שׁוֹפָר בְּלָאזֶען:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וְנוֹשֵׂא דִּין אֱמֶת שׁוֹפֵט צֶדֶק. דוּ בִּיסְט אַוָוארְהַפְטִגֶר גִירֶעכְטֶער גָאט. דוּ בִּיסְט גִירֶעכְט אוּנ דַיין מִשְׁפָּט אִיז גִירֶעכְט דוּא בִּיסְט דַן אַלֶע בַּאשֶׁפֶענִישׁ מִיט וָוארְהֵייט אוּנ מִיט גִירֶעכְטִיקֵייט. מַה נֹּאמַר וּמַה נְּדַבֵּר. וָוס זָאלִין מִיר זָאגֶען אָדֶער וָוס זָאלֶען מִיר רֵיידֶען דֶר מִנְהָג אִיז צְווִישֶׁען אוּנְז יִשְׂרָאֵל דָאס מֶען פַאנְגְט אָן אוּם רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל דְרַייסִיג טֶעג פַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה שׁוֹפָר צוּ בְּלָאזֶען וֶועגִין צוּ דֶר וֶועקִין אוּנְזֶערִי הֶערְצֶער צוּ תְּשׁוּבָה נָאךְ אֵיידֶער עֶס קוּמְט דֶר יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. בִּפְרַט נָאךְ הַיינְט אִין דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם הַדִּין. דַארְף בְּוַדַּאי יֶעדֶער מֶענְטְשׁ צוּ צִיטֶערִין אוּנ דֶר שְׁרֶעקִין זִיךְ וֶוען עֶר הֶערְט שׁוֹפָר

בְּלָאזֶען. אוּנ דַארְף זִיךְ שְׁטֶעלִין מִיט גְרוֹסֶע פָּארְכְט. אוּנ אַנְגְסְט אוּנ צִיטֶרְנִישׁ אוּנ גִיבֶּעט פַּר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קֶעגִין דֶעם גְרוֹסֶען אוּנ פָאֶרְכְטִיגֶען יוֹם הַדִּין. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. דוּ הֶערְר פוּן דִי גַאנְצֶר וֶועלְט דָא בִּין אִיךְ גֶעקוּמֶען צוּ פַּר דִיר מִיט אַ צוּבְרָאכֶען הַארְץ אוּנ מִיט אַשְׁוֶוער גִימִיט צוּ בַּגֶערִין פוּן דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן אַמְחִילָה סְלִיחָה וְכַפָּרָה אוֹיף מַיינֶע עֲבֵירוֹת סַיי דִי עֲבֵירוֹת פוּן בְּשׁוֹגֵג אָדֶר בְּמֵזִיד בְּדִבּוּר אָדֶער בְּמַחֲשָׁבָה אָדֶער גָאר חָלִילָה בְּמַעֲשָׂה. בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ אַלְמֶעכְטִיגֶר גָאט דוּא זָאלְסְט אָן זֶעהְן דֶעם צַעַר פוּן מַיין הַארְצֶן וָוס אִיךְ הָאבּ חֲרָטָה אוֹיף מַיינֶע עֲבֵירוֹת. דוּ זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין בִּמְחִילָה גְמוּרָה אַלֶע מַיינֶע חֲטָאִים וּפְשָׁעִים וָואס אִיךְ הָאבּ גֶעטוּהְן. דֶען וֶוען דוּ ווילְסְט מִיר חַס וְשָׁלוֹם נִיט מוֹחֵל זַיין צוּ וֶועמֶן וֶועל אִיךְ מִיךְ קֶערִין אָדֶער וֶוענְדִין. דְרוּם בַּארְמְ־הַארְצִיגֶר גָאט רַחוּם וְחַנּוּן גָאט פוּן דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט דוּ הָאסְט דָאךְ לִיבּ דֶעם מֶענְטְשִׁין. וֶוען עֶר בַּאדֶענְקְט זִיךְ אוּנ הָאט חֲרָטָה אוֹיף זַיינֶע עֲבֵירוֹת דָאס עֶר זָאל שׁוֹן מֵיין נִיט טוּהְן. בֶּעט אִיךְ צוּ דִיר מִיט מַיין גַאנְצֶען הַארְצֶן אוֹי לִי וַי לִי. ווייא צוּ מִיר מִיט וָואס הָאבּ אִיךְ מַיינֶע יָאהְרֶן פַארְבְּרֶענְגְט מַיין הֵיילִיגֶע נְשָׁמָה הָאבּ אִיךְ פַארְשְׁמִירְט אוּנ פַאר פְּלֶעקְט. דִיא נְשָׁמָה קוּמְט פוּן אַהֵיילִיג אָרְט הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָאט זִי מִיר גִיגֶעבֶּן דָאס אִיךְ זָאל זִיא רֵיין הַאלְטֶען אוּנ אָפּ הִיטֶן ווִי אַ אֶבֶן טוֹב. לְסוֹף הָאבּ אִיךְ זִי גָאר פַּר מִיאוּסְת. מָה אֶעֱשֶׂה וּמָה אָשִׁיב וָואס וֶועל אִיךְ טוּהְן אוּנ וָוס וֶועל אִיךְ עֶנְפֶערֶן וֶוען הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וֶועט מִיךְ פְּעדֶרֶן אוּנ אִיךְ וֶועל מִיזֶען חֶשְׁבּוֹן גֶעבִּין פַאר זַיין הֵיילִיגֶען כִּסֵּא הַכָּבוֹד. דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּר בַּארְמְהַארְצִיגֶר גָאט דֶר בַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּער מִיר אָרִימֶן זִינְדִיגֶן מֶענְטְשֶׁען דוּ זָאלְסְט מִיר גֶדֶענְקֶן מַיינֶע זָכִיוֹת אוּנ דִי זָכִיוֹת פוּן דִי אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים. דִיא זְכוּתִים פוּן דִיא תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה דִי זְכוּתִים פוּן אַלֶע צַדִּיקִים קְדוֹשֵׁי עֶלְיוֹן. זָאלְסְט הֶערִין מַיין תְּפִלָּה וָואס אִיךְ טוּא פַאר דִיר אַצוּנְדֶערְט מִתְפַּלֵּל זַיין גֶעם פַאר דִיר מַיינֶע טְרֶערֶן דֶען וֶוען שׁוֹין גָאר אַלֶע טוֹיעֶרֶען זֶענֶען צוּ גֶעשְׁלָאסֶען אָבֶּער דִיא טוֹיעֶרֶען פוּן טְרֶערֶן זֶענֶען דָאךְ נִיט פַארְשְׁלָאסֶן טוּא דִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּער מַיין גוּף וּנְשָׁמָה זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין בִּמְחִילָה גְמוּרָה אוֹיף מַיינֶע מַעֲשִׂים רָעִים אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער אָן שְׁרַייבֶּען לִיבֶּר גָאט צוּ אַשָׁנָה טוֹבָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה לִגְאוּלָּה שְׁלֵימָה אוּנ זָאלְסְט אוֹיף אוּנְז גוֹזֵר זַיין גְזֵירוֹת טוֹבוֹת זָאלְסְט מְבַטֵּל זַיין אַלֶע גְזֵירוֹת רָעוֹת פוּן מִיר אוּנ פוּן מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער אוּנ קִינְדֶס קִינְדֶער אוּנ פוּן כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן סֶלָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ הָאסְט אוּנְז גִבָּאטֶן וֶוען עֶס וֶועט קוּמֶן רֹאשׁ הַשָּׁנָה זָאל מֶען שׁוֹפָר בְּלָאזֶן אוּנ דֶענְסְמָאל זָאלֶן אוּנְזֶרֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים פַּר דִיר גְדַאכְט וֶוערֶן אוּנ דֶר קוֹל שׁוֹפָר זָאל קוּמֶן פַּר דִיר אוּנ עֶר זָאל צוּ רַייסֶן אַלֶע בֵּייזֶע גְזֵירוֹת פוּן אוּנְז אוּנ אַלֶע מַשְׁחִיתִים וָואס מַאכֶען אַצְווִישֶׁן שֵׁייד צְווִישֶׁן אוּנְז אוּנ צְווִישֶׁן דִיר אַז אוּנְזֶר גִבֶּעט קֶען נִיט אַרוֹיף קוּמֶן פַּר דִיר אוּנ זָאלְסְט אָפּ טָאן דָם בֵּייזִי גְלוּסְטִקֵייט פוּן אוּנְז מִיר זָאלֶן דֶר הֶערֶן אַז דוּ וֶועסְט מִיט דֶעם גְרוֹסֶען שׁוֹפָר בְּלָאזֶען אוּנ אַיין זַאמְלֶען אַלִי דִיא פַּוּ לוֹרֶנֶע אוּנ פַּר שְׁטוֹסֶנִי פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין הֵיילִיגֶן לַאנְד אַרַיין אִין עֶרְשְׁטֶען קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר זָאל גְדַאכְט וֶוערֶן פַּר דִיר דֶער זְכוּת פוּן

אברהם אונזר פאטר מיטן צווייטן קול שופר זאל גדאכט ווערן דער זכות פון יצחק אונזר פאטר און מיט דעם דריטן קול פון שופר זאל גדאכט ווערן דר זכות פון יעקב אונזר פאטר און מיט דעם פערדן קול זאל גידאכט ווערין דר זכות פון דוד המלך די פיר סדרים ווס הייסן תקיעה שברים תרועה תקיעה זאלין זיי אונזרי עלטרינס זכות אוף ברענגין פר ד"יר און דר שטן זאל קיין מאכט האבן און אוס אים זאל איין גוטר מלאך ווערן און זאלסט טאן פון דיין היליגן נאמן וועגן און זאלסט אונז אן שרייבן צו דעם נייעם יאר ווס דא קומט איבר אונז און איבר כל ישראל צו פרנסה און צו ברכה און הצלחה און מיט אונזרע קינדערליך: מיט גרוסי שפע און מידיקייט און מיט רווה און מיט פרייד אז איך זאל ניט קומן צו איין חרפה און בושה און זאל זיצין רועג אז איך זאל קענן דינען דיין היליגין נאמן און זאל ניט בדארפן קיין מענטשנס גאב און אונזרי הייזר זאלען פול זיין מיט אלעם גוטן און אונזרי קינדר זאלין ניט גימינערט ווערן פר אונזר לעבן און זאלסט דער ווייטערן פון אונז אלע טרויערקייט און זאלסט אונז ווייזן גרוסי פרייד אונזרי שונאים זאלן אן אונז קיין נקמה האבן עס זאל צווישן אונז ניט זיין קיין קריג נייערט ברכה און הצלחה און שלום און אין זכות פון שלום זאלען מיר געך און באלד דער לייזט ווערען אמן:

די טייערי **תחנה ובקשה** זאל יעדער זאגן פאר שופר בלאזן

רבונו של עולם דו ביסט דר הער פון דר גאנצער וועלט דו ווייסט וואול אז מיר זענין בלוט און פלייש און מיר קענן ניט פר שטיין דיינע מצות ווי אהין זיי גייען דען דו גאט אונז גבאטן האסט אז עס וועט קומען ראש השנה זאל מען שופר בלאזין און אלע אונזרע מעשים טובים זאלען פאר דיר גידאכט ווערן און דיינע ליבע קינדר דיין פאלק ישראל האבן גיפעדערט צו בלאזן שופר פון ראש חודש אלול דר ווארטן אז מען זאל דעם שטן פר מיאוסען ער זאל זיך דר שרעקן ווארום ווען ער דר הערט דעם שופר הט ער גרוס פארכט ער ווייסט אז דיינע ליבע קינדר דר הערן דעם שופר אזוי טוען זיי תיכף תשובה און האבן גרוס חרטה אוף זייערע זינד ווי גשריבן שטייט ווען מען הערט אין שטאט שופר בלאזן דא ווערט דעם פאלק דם הארץ דר שראקן דרום ליבר גאט זאל זיין דיין גוטר ווילין מיט דיין גרויס דר בארימקייט אז דם קול פון שופר זאל גלייך קומן פר דיר און צו רייסן אלע בייזע גזרות פון אונז און פר שניידן אלע בייזע מלאכים ווס מאכן איין צווישן שייד צווישן אונז און צווישן דיר אז אונזר גבעט קען ניט ארוף קומן פר דיר און זאלסט אפ טאן דם בייזע גלוסטיקייט פון אונז אז מיר זאלן דער לעבן אז דו וועסט מיט דעם גרוסן שופר בלאזן איין צו זאמלען אלע די פאר לורענע און פאר שטוסענע פון דיין פאלק ישראל אין ארץ ישראל אריין און מיר זאלען זוכה זיין צו זעהן דיין היליגי שכינה און דו זאלסט זיין מיין העלפר און מיין בשיצר ליבר גאט עס זאל זיין אזו איין צייט פר דיר צו פר נעמן און אונז ענטפערן ווי דם בלאזן צו רייסט אלע בייזע גזירות און דו נעמסט דיך פון דיין שטול ווס עס איז איטל דין און זעצט דיך אויף דר שטול פון רחמים אזו זאלסטו דיך איבר מיר מרחם זיין און זאלסט אוס הערן אונזר גבעט און דר לענגר אונזרי יארן אז מיר זאלן קענין פר ריכטן וואס מיר האבן אום רעכט גטאן קעגין דיר און דר וועק אונזר הארץ ווידר צו קערן זיך צו דיר און לערן אונז ווי מיר זאלן אונזרי פיינט דעם שטן ברעכן וואס ער היט אויף אונז און זאגט איך וויל די ישראל יאגן און גרייכן. דרום ליבר גאט פון דעם קול שופר זאלסטו אים מאכן פאלן ער זאל ניט קענין אויף שטיין צו ריידן בייז אויף דיין פאלק ישראל. אין ערשטין קול פון דעם שופר זאל גדאכט ווערן פר דיר דר זכות פון אברהם אונזר פאטר און מיט דעם אנדרן קול פון דעם שופר זאל גידאכט ווערן דער זכות פון יצחק אבינו און מיט דעם דריטן קול פון שופר זאל גידאכט ווערן דר זכות פון יעקב אונזר פאטר

אוּנ מִיט דֶעם פִירְטֶן קוֹל זָאל גְדַאכְט וֶוערֶן דֶר זְכוּת פוּן דָוִד הַמֶלֶךְ דִי פִיר סְדָרִים וָוס הֵייסֶען תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה זֵיי זָאלֶן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְנְס זְכוּת אוֹיף בְּרֶענְגֶען פַר דִיר אוּנ דֶער שָׂטָן זָאל קֵיין מַאכְט נִיט הָאבֶּן אוֹס אִים זָאל אַגוּטֶער מַלְאָךְ וֶוערֶן אוּנ עֶר זָאל אוֹיף אוּנְז אִיבֶּער דַאנְק גוּטְס רֵיידֶן אוּנ זָאלְסְט טָאן פוּן דַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען וֶועגֶען אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז אָן שְׁרַייבֶּען צוּ גוּטֶען אִין דֶעם נַייעֶם יָאר וָוס דָא קוּמְט אוֹיף אוּנְז אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ פַּרְנָסָה צוּ בְּרָכָה אוּנ הַצְלָחָה אוּנ מִיט אוּנְזֶערֶע קִינְדֶערְלִיךְ מִיט גְרוֹיס שֶׁפַע אָהְן מִידִיקֵייט אוּנ מִיט רֵיוַח אוּנ מִיט פְרֵייד אַז אִיךְ זָאל נִיט קוּמֶען צוּ קֵיין חֶרְפָּה אוּנ אִיךְ זָאל זִיצֶען שְׁטִיל אַז אִיךְ זָאל קֶענֶען דִינֶען דַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען אוּנ זָאל נִיט בַּדַארְפֶן קֵיין מֶענְטְשֶׁענְס גָאבּ אוּנ אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער זָאלֶן נִיט גִימִינֶערְט וֶוערֶן פַר אוּנְזֶער לֶעבִּין אוּנ זָאלְסְט אוּנְז וַוייזִין גְרוֹסִי פְרֵייד אוּנ שׂוֹנְאִים זָאלֶען אָן אוּנְז קֵיין נְקָמָה הָאבִּין אַז עֶס זָאל צְוִוישֶׁען אוּנְז נִיט זַיין קְרִיג נַייעֶרְט בְּרָכָה אוּנ הַצְלָחָה אוּנ שָׁלוֹם אוּנ אִין זְכוּת פוּן שָׁלוֹם זָאלֶען מִיר גֶעךְ דֶער לֵייזְט וֶוערִין אָמֵן:

סדר תקיעת שופר

רַבֵּינוּ סַעֲדְיָה גָאוֹן שְׁרַייבְּט דָאס אִין דִי מִצְוָה פוּן תְקִיעַת שׁוֹפָר אוֹם ראש הַשָּׁנָה אִיז דָא צֶעהְן פְּעָמִים:

(א) וַוייל אִין דֶעם טָאג הָט הַשי"ת דִי וֶועלְט בַּשַׁאפִין אוּנ אִיז גִיוָוארִין אַמֶלֶךְ אִיבֶּר דֶער וֶועלְט אוּנ אַז אֵיין מֶלֶךְ נֶעמְט אָפּ אַמְלוּכָה לָאזְט עֶר אוֹס רוּפִין מִיט טְרוּמֵייטֶען מוֹדִיעַ צוּ זַיין דִיא גַאנְצֶע מְדִינָה דֶעם טָאג וָוס עֶר הֵייבְּט אָן זַיין מְלוּכָה צוּ פִירִין:

(ב) וַוייל דֶער טָאג אִיז דֶער עֶרְשְׁטֶער פוּן דִיא צֶעהְן תְּשׁוּבָה טֶעג דְרוּם רוּפִין מִיר אוֹס מִיטִין שׁוֹפָר אָן צוּא זָאגִין דֶעם עוֹלָם וֶוער עֶס וִויל זָאל טָאן תְּשׁוּבָה. אוֹיבּ נִיט זָאל עֶר נָאךְ דֶעם נִיט מִתְרַעֵם זַיין אוֹיף זַיין גְזַר דִין:

(ג) אוּנְז צוּ דֶער מַאנֶען קַבָּלַת הַתּוֹרָה וָוס אִיז גִיוֶוען אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי מִיט אַקוֹל פוּן שׁוֹפָר:

(ד) אוּנְז צוּ דֶער מַאנֶען דִי שְׁטְרָאף רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע נְבִיאִים וָוס הָאבִּין אוּנְז גְהֵייסִין תְּשׁוּבָה טָאן. זֵייעֶרֶע רֵייד אִיז גְלַייךְ צוּ אַקוֹל פוּן שׁוֹפָר:

(ה) אוּנְז צוּ דֶער מַאנֶען אָן חוּרְבַּן בֵּית הַמִקְדָשׁ וָוס דַאמָאלְס הָאבִּין דִי פַיינְד גִיטְרוּמֵייטֶערְט אִין מִלְחָמָה אוֹיף אוּנְז. אוּנ דָס דֶער מַאנְט אוּנְז הַיינְט דָס קוֹל פוּן שׁוֹפָר:

(ו) אוּנְז צוּ דֶער מַאנֶען מִיט דֶעם שׁוֹפָר שֶׁל אַיִל דִי עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק וָוס מֶען הָט אָן שְׁטָאט אִים מַקְרִיב גְוֶוען אֵיין אַיִל:

(ז) פוּן דָאס קוֹל פוּן שׁוֹפָר וֶועלִין מִיר זִיךְ דֶער שְׁרֶעקִין אוּנ זִיךְ מַכְנִיעַ זַיין פַר גָאט:

(ח) אַז מֶען זָאל גִידֵיינְקֶען דֶעם גְרוֹסִין יוֹם הַדִין אוּנ זִיךְ פָארְכְטִין פַר אִים:

(ט) אוּנְז צוּ דֶער מַאנֶען מִיר זָאלֶן הָאפֶן דָאס עֶס וֶועט מְקוּיָם וֶוערֶן דִיא נְבוּאָה פוּן יְשַׁעְיָה דָס לֶעָתִיד וֶועט גִיבְּלָאזִין וֶוערִין מִיט אַגְרוֹיסִין שׁוֹפָר:

(י) מִיר זָאלִין גִידֵיינְקֶען אוּנ גְלוֹיבִּין אִין תְּחִיַת הַמֵתִים וָוס וֶועט דֶער בַּיי גִיבְּלָאזִין וֶוערִין מִיט אַשׁוֹפָר:

פַאר תְּקִיעוֹת שׁוֹפָר זָאגְט מֶען דֶעם מִזְמוֹר זִיבֶּען מָאל:

לַמְנַצֵּחַ, לִבְנֵי קֹרַח, מִזְמוֹר: כָּל הָעַמִּים, תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים, בְּקוֹל רִנָּה: כִּי יְיָ, עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ:

בית ישראל

לַמְנַצֵחַ דָס גֶעזַאנְג פוּן קוֹרַח'ס קִינְדֶר: כָּל הָעַמִּים אַלֶע פֶעלְקֶר שְׁטֶעקְט אַריין דִי הֶענְט טוּט שַׁאלֶן אוּנ טוּט זִינְגֶען צוּ גָאט מִיט אֵיין קוֹל פוּן גִיזַאנְג: כִּי יְיָ עֶלְיוֹן דֶען גָאט אִיז דֶער גַאנְץ

גָּדוֹל, עַל כָּל הָאָרֶץ: יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים, תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ, אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב, אֲשֶׁר אָהֵב, סֶלָה: עָלָה אֱלֹהִים, בִּתְרוּעָה יְיָ, בְּקוֹל שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ, לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ, אֱלֹהִים, זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים, עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים, יָשַׁב, עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים, נֶאֱסָפוּ, עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, כִּי לֵאלֹהִים, מָגִנֵּי אֶרֶץ, מְאֹד נַעֲלָה:

בית ישראל

אייבערשטער איין פארכטיגער גרויסער מלך אויף דר גאנצע וועלט: יַדְבֵּר עַמִּים ער וועט מאכן פירן די פעלקר וואס וועגן גיקומן אויף ירושלים זיי זאלן זיין אונטר אונז אונ זייערע קיניגרייך אונטר אונזערע פיס: יִבְחַר לָנוּ ער האט אונז אוס דער וויילט די נחלה דם הערשאפט פון יעקב וואס ער האט ליב תמיד: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה גאט ברוך הוא איז ווארן דער הייכט מיט שאלונג יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר גאט ווערט גילובט מיט דעם קול פון שופר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זינגט אונ לובט צו גאט זינגט צו אונזער מלך: כִּי מֶלֶךְ ווארום דער מלך פון גאר דער וועלט איז גאט זינגט מיט קלוגשאפט: מָלַךְ אֱלֹהִים דער גיוועלטיגער גאט טוט קיניגן אויף די פעלקר אונ זיצט אויף זיין הייליגער שטול: נְדִיבֵי עַמִּים די באוויליגע פון פאלק טון זיך איין זאמלען קיין ירושלים דאס פאלק פון גאט דער גאט וואס אברהם האט גיהאלטען פאר איין גאט ווארום צו גאט וואס גיוועלטיגט דער באשיצער פון דער וועלט ער איז זייער דער הויבען:

איין נייע תפלה וואס יעדער זאל מתפלל זיין פאר תקיעות מיט גרויסע בכיות:

(די תפלה האט מתקן גיוועזן דר מחבר פון ס׳. נח״ר אונ אח״מ):

אָב הָרַחֲמִים דער בארמיגר פאטער. דיינע קינדער זיינען מוכן ומזומן מקיים צו זיין די מצוה וואס דו האסט זיי גיבאטן צו הערן תקיעת שופר אין דעם הייליגן טאג כדי דורך דעם זיי מנכה צו זיין בדין, אבער דיינע קינדער זיינען נעביך ארום אין שכל אונ פר שטאנד צו פר שטיין די טיפע הייליגע כוונות וואס מען דארף מכוין זיין אין דער מצוה. מיר בעטין דיך דער בארמיגר פאטער נעם אן די מצוה גלייך ווי מיר וואלטין מכוין גיוועזן אלע איהרע הייליגע כוונות. אונ זאלסט געבין כח אונ קראפט אין די תקיעות זיי זאלין דורך ברעכין אלע מחיצות וואס זיינען מפסיק צווישין דיר אונ צווישין דיינע קינדער זיי זאלן קימן פר דיין כסא הכבוד ממליץ זיין אויף דיין פאלק ישראל. אונ זייא מבטל דעם שטן אונ אלע מקטרגים וואס זיינען מקטרג אויף דיינע קינדער ביי דעם דין גיב כח אין דער מצוה זיא זאל צו רייסין דעם שלעכטין גזר דין. אונ זי זאל מהפך זיין דעם מדת הדין צו מדת הרחמים אונ צו מדת החסד. אונ דו זאלסט זיך מיט אונז באגיין לפנים משורת הדין, אונ זאלסט אונז ניט משפטן נאך אונזערע בייזע מעשים נאך נאר מיט דיין גרויסין חסד אונ מיט דיינע גרויסע רחמנות. טו חסד מיט דיינע קינדער זיי אונז מוחל אונזערע זינד. מעק אפ אונזערע עונות פון דיין ספר הזכרונות. זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ גידענק דאס מיר זענין נאר ערד. גידענק אונז דעם זכות פון אברהם אבינו וואס הט גיזאגט וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר איך בין דאך ערד אונ אש. דורך דעם שופר וואס איז אהארין פון איין שאף זאלסטו אונז דער מאגען דעם זכות פון דר עקידה וואס יצחק הט זיך גיוואלט לאזין מקריב זיין ווי א שאף. אונ דעם זכות פון קבלת התורה וואס איז גיגעבין גיווארין מיט קול שופר. אונ בזכות די תקיעות וואס אונזערע אויערן הערין זאלין מיר זוכה זיין צו הערן דעם שופר פון משיח. אונ זאלסט אונז אן שרייבן צו אגוט יאר צו אגיבענטש יאר צו אפרייליך יאר לחיים ולשלום אמן:

רבי אליעזר זאגט יעדער יוד דארף טאן תשובה איין טאג פריער פאר זיין שטארבען, האבען דיא תלמידים געזאגט צו רבי אליעזר וויים דען אמענטש ווען ער וועט שטארבען ? האט רבי אליעזר גיענטפערט ער זאל טאהן תשובה יעדער טאג טאמער וועט ער מארגען שטארבען, דער עיקר שאלה וואס די תלמידים האבען גיפרעגט, ווען אמענטש איז קראנק אונ זיין הארץ איז צו בראכען פאר די מורא פון שטארבען, דאמאלס זאגט דר מענטש ודוי מיט אמת, אבער ווען דער מענטש איז געזונד אונ האנדילט אונ איז אין יונגע יארען קען דען זיין ער זאל אלע טאג זאגען ודוי מיט אמתה צו בראכענע הארץ, דריבער האט רבי אליעזר זיי געזאגט ווייל יעדער מענטש איז ניט זיכער מיט זיין לעבען אפילו איין מנוט, אונ ביז מארגען געווים נים, דריבער דארף ער קענען זאגען אאמתע ודוי יעדער טאג, אונ אין דעם טאג ראש השנה ווען מען בלאזט שופר זוס דאמאלס ווערט דר מענטש געמשפט אויף דעם נאנצען יאר, דארף ער געווים זאגען ודוי מיט אצובראכענע הארץ, דער ענין איז למשל אסוחר דארף פארען אין אווייטע לאנד קויפען סחורה, אויב די וועג איז רוהיג, שטיל, וועלכער סוחר וואס פארט אהין קומט זיכער צוריק אהיים, בעלייטען אים זיין ווייב אונ קינדער פריילך מיט גוטע האפענונג ער וועט געזונד צוריק קומען, אבער ווען די וועג איז געפערליכע פון גזלנים, פיל מענטשן זענען אין די וועג גיפארען אונ זענען נים צוריק געקומען, דאמאלס בעליים מען אים מיט געויין, ער וויינט אונ זיין ווייב אונ קינדער וויינען, דאס זעלביגע איז ביי ראש השנה, ער דארף אנ־הייבען גיין אין דעם וועג אגאנץ יאר, פון דעם ראש השנה

ביז איבער איאר ראש השנה, ווי פיל מענטשען זענען דעם יאר געגאנגען אין דעם וועג אונ זענען נים צוריק געקומען, ווי פיל מענטשן זענען פאר איארען גיוועזען מיט אונז אין שוהל גיהערט שופר בלאזן, אונ היינט זענן זייא אויף די אמתה וועלט, בפרט ביי היינטיגע צייט ווס יעדער מענטשינס לעבן איז נים זיכר, דארף געווים יעדר מענטש טאהן תשובה אלע טאג, אונ נאך מעהר ראש השנה, צו תקיעת שופר, אונ נים נאר אויף לעבן פאר זיך דארף ער בעטין, נאר אויך פאר זיין ווייב אונ קינדער, אונ אויף פרנסה, אונ אויף נאך פיל באדערפעניש פון מענטש, אויף אלץ ווערט יעדער מענטש געמשפט ראש השנה, ווי גרויס דארף זיין די שרעק אונ דיא ציטערנעש פון יעדער מענטש פר דעם יום הדין, יעדער יוד זאל זיך פארשטעלן ווי זיינע קליינע קינדר שטייען נעבין אים אונ בעטין אים טאטע טוה תשובה אונ זינדיג נים פר ווס זאלן מיר קליינע קינדר יונגע ריינע נשמות אוועקגיין פון דער וועלט וועגין דיינע זינד, ווען די ווערטער וועלן אים קלינגען אין זיינע אויערין, וועט ער געווים טאהן תשובה, אונ מען זאל נים ווארטין אויף יום כפור, ווייל ראש השנה ווערט פארשריבן, אונ אויב עס איז ח״ו פארשריבען גיווארין שלעכט, וועט זיין שווער מען זאל דיא גזרה פון ראש השנה אפמעקין, אונ יום כפור בעסר פארשרייבן, ווייל צו דעם דארף מען האבן אגרוסע תשובה, אונ דר מענטש ווס טוהט תשובה ראש השנה אונ זיין דין ווערט פארשריבן צו גוטין, וועט שוין נים גיענדערט ווערין יום כפור, דריבער זאל יעדער מענטש זיך שטארקין מיט תשובה ראש השנה וועט ער זוכה זיין צו אגוט יאהר צו אלעם גוטין אמן :

תפלה לתוקע מהר״י זללה״ה

יהי רצון, מלפניך, יי, אלהי השמים, ואלהי הארץ, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, שתשלח לי כל המלאכים הטהורים, משרתים הנאמנים בשליחותם, וחפצים לזכות את עמך ישראל, המלאך הגדול (פ צ פ צ י ה) (פ צ י פ י ה) הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל, בעת שתוקעין עמך ישראל בשופר, ואת המלאך הגדול (ת ש ב ש), המלאך הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל, להבעית את השטן, בתקיעתם, ואת המלאכים הגדולים (ה ד ר נ י א ל) (סנדלפון) הממונים על התקיעה, המעלים את תקיעתנו לפני כסא כבודך, ואת המלאך (ש מ ש י א ל) הממונה על התרועה, ואת המלאך (ת ר ס ט א ל) (ת ו ר ס נ י א ל) הממונה על ת ש ר ״ת, להיות מזומנים, בשליחותם, להעלות תקיעתינו, לפני הפרוכת, ולפני כסא כבודך, ותמלא על עמך רחמים, ותסתכל באפרו של יצחק אבינו הצבור על

בית ישראל

יהי עס זאל זיין דר ווילן צו פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט מיין עלטערן גאט פון די הימל אונ גאט פון די ערד. גאט פון אברהם יצחק יעקב גאט דר גרוסר דר שטארקר דר פארכטיגר דס דו זאלסט מיר שיקען די הייליגע אונ ריינע מלאכים וואהרע דינער די אמתע דינער אין אשליחות די דא בגערן ישראל רעכט פארטיג צו מאכן. אונ דעם גרוסן מלאך דר דא גזעצט איז איבר גרעכטיקייט פון ישראל פאר צו ברענגן אין דר צייט דס מען היינט בלאזט מיט דעם שופר אונ דעם גרוסן מלאך דר דא גזעצט איז צו מאכן הערן די גרעכטיקייט פון ישראל אונ דעם שטן צו דר שרעקן דורך איר בלאזין אונ די גרוסי הערן די דא גזעצט זיינן איבר אונזערע תקיעות. זאלין ברענגען די זעלביגע פר דיין כסא הכבוד אונ דר פול דיך איבער דיין פאלק ישראל מיט דר בארומקייט אונ טו מיט זיי מער ווי זיי פר דינט האבן אונ פיר דיך מיט דער בארומקייט ברענג די תקיעות פר דיין כסא הכבוד אונ ליג אן דעם אש פון יצחק די גהופט איז

גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, וְתִתְנַהֵג עִם בָּנֶיךָ, בְּמִדַּת הָרַחֲמִים, וְתִכָּנֵס לָהֶם, לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, וּזְכוֹר הַיּוֹם
עֲקֵידַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ, כִּי אַתָּה אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, זוֹכֵר הַבְּרִית: בָּרוּךְ אַתָּה, זוֹכֵר הַבְּרִית ׃

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם ע"י תקיעותיהם ממדת הדין למדת הרחמים ותזכור להם זכות שלשת אבות ויהיו הם חקוקים בכסא על סדר תולדותם אברהם בראש יצחק כנגדו יעקב בנתיים ואל יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי אמן:

אלו המלאכים הממונים על התקיעות (אנקתם) הוא בגימטריא השו"פר וגימט' שר הכס"א והוא מעלה את השופר. שברים בגימט' ש"ר (יהואל) והוא מעלה את השברים. תרועה בגימטריא שמשיא"ל והוא שר של מזרח והוא מעלה את התרועה תקיעה בגימטריא הדרניאל וסנדלפון. והם מעלין את התקיעה תקיעה גימטריא (השרף) גם הוא מעלה את התקיעה פסת"ם בגימטריא תקיעה. כמו כן ממונה על התקיעה. גם האותיו תקנו עזרא וזרובבל וכהם שמות שהם שוכים למדת הדין ולמדת הרחמים והם מעלים את השופר: כל זה מצאתי כתוב בספר ישן (הועתק משני לוחות הברית).

צריך התוקע לכסות השופר בשעת הברכה ובין כל סימן וסימן ב"ת:

צריך לומר קודם התקיעות דמיושב אלו הפסוקים כדי למתק הדינים:

מִן הַמֵּצַר, קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי, בַמֶּרְחָב יָהּ:

ויאמר שש פסוקים אלו שר"ת קרע שטן

ק וֹלִי, שָׁמָעְתָּ אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ, לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי:
ר אשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם, כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:
עֲ רוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים:
שָׂ שׂ אָנֹכִי, עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא, שָׁלָל רָב:
טֽ וּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ, הֶאֱמָנְתִּי:
נְ דְבוֹת פִּי, רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי:

יכוין באלו שני שמות יְקַהְרַוְעָהְ יְשַׂהֶטְוֹנָהְ והם כ"פ הוי"ה ומעורב ביניהם אותיות קרע שטן שע"י אותיות קרע שטן נקרע השטן וע"כ יאמר אלו הפסוקים שר"ת שלהם קר"ע שטן:

אחר אלו הפסוקים יאמר תפלה זו ולא יוציא השמות מפיו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט, שֶׁבִּזְכוּת אֵלּוּ הַשֵּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים: מר"ת ,אֵל ,נָא ,קֶרֶב ,תְּשׁוּעַת ,מְצַפֶּיךָ (אנקתם) ,פְּחוּדְךָ ,סָר ,תּוֹצִיאֵם ,מִמַּאֲסָר (פסתם) ,פְּדֵה

בית ישראל

אויף דעם מִזְבֵּחַ אונ גֶדענק היינט אָן זיין עֲקֵדָה צו די קינדער פון יִצְחָק וָוען דו בִּיסט איין אֱמֶתֶער גאָט אונ גֶעדענקסט די זִכְרָהייט גְלוֹבּט בִּיסְטוּ גאָט דער דאָ גֶעדֶנְקְט די זִכְרָהייט:

קוֹלִי דוּ פְלֶעגְסְט אַלֶע צייט מיין שְׁטִים צוּ הֶערֶען פַר בָּארג נִיט דיינֶע אוֹיעֶרִין צוּ מיין דֶר בְּרֵייטֶערוּנְג אוּנ צוּ מַיין גְשְׁרֵייא:

ראֹשׁ דֶר אָן פַאנְג פוּן דיינֶע רֵייד אִיז וָוארְהֵייט אוּנ צוּ אֵייבִּג אִיז אַלְץ דיין גֶרֶעכְט מִיט גֶרֶעכְטִיקֵייט:

עֲרוֹב זַייא עָרֶב דַיינֶע קְנֶעכְט צוּ גוּטֶן לָאזֶען מִיךְ נִיט מוּטְוִוילִיגֶע פַאר צִיגִין:

שָׂשׂ אִיךְ פְּרֵייא מִיךְ אִיבֶּער דיין זָאג גְלַייךְ אַז אֵיינֶער דֶער פִיל זַאקְרוּבּ גִיפִינְד:

טוּב לֶערֶן מִיךְ גוּט פַאר שְׁטַאנְד אוּנ וִויסֶן שַׂאפְט דֶען אִין דיין גְבָאט גְלוֹבּ אִיךְ:

נִדְבוֹת די בַּוִוילִיגוּנְג פוּן מַיין מוֹל נֶעם דוּא אָן מִיט וִוילֶען דוּ גָאט אוּנ לֶערֶען מִיךְ דַיין גֶירִיכְט:

(סוֹעִים ,פְּתַח ,סוּמִים ,יְמִינְךָ ,מְצַפִּים (פספסים) ,דְּלֵה ,יוֹקְשִׁים ,וְקַבֵּץ ,נְפוּצִים ,סְמוֹךְ ,יָהּ ,מַפַּלְתֵּינוּ (דיונסים) שֶׁיִּהְיֶה עַתָּה, עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְתִקְרַע בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כָּל הַמְּסָכִים, אֲשֶׁר הֵם מַבְדִּילִים, בֵּינְךָ, וּבֵין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְהַעֲבֵר מִלְּפָנֶיךָ, כָּל הַמַּסְטִינִים וְהַמְקַטְרִיגִים. עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. סְתוֹם פִּי שָׂטָן. וְאַל יַסְטִין עָלֵינוּ, כִּי אֵלֶיךָ, תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ, אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ, אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט, שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים:

כתב הרב ראב"ע בפרשת שמות ג' י"ת כל שמע אשר אחריו ל' או ב'. הטעם שישמע הענין בשופר את הקול ולא לשמוע הקול. וכ"כ הר"ד אבודרהם. קודם שיתקע מברך בא"י אמ"ה אקבו"צ לשמוע קול שופר. ושהחיינו ולא תווז מינה. וכ' רבינו האיי הלכה רווחת בישראל לברך לשמוע קול שופר. ולא תווז מינה. וכ"כ בה"ג. והכי איתא בירושלמי. ואין לאמר בקול שופר בב' שהב' אינה נופלת אלא על לשון קבלה כמו שנאמר אם שמוע תשמעו בקולי. ומתרגמינן אם קבלא תקבלון:

ויאמר מקודם פסוק זה עלה אלהים בתרועה: אין לענות ב"ה וב"ש על ברכות הללו:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ, וְקִיְּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ, לַזְּמַן הַזֶּה:

טוב לתקוע בצד ימין של פיו גם פי השופר יהיה למעלה:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:
תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:
תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

שב

קשר"ק בגימטריא פרכת והוא מעלה את הפרכת למעלה והוא שם של הקב"ה:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתְּקִיעַת תשר"ת, שֶׁאֲנַחְנוּ תוֹקְעִין, תְּהֵא מְרֻקֶּמֶת בִּירִיעָה, עַל יְדֵי הַמְּמֻנֶּה (טרטיא"ל), כְּשֵׁם שֶׁקִּבַּלְתָּ, עַל יְדֵי אֵלִיָּהוּ ז"ל, וְיֵשׁוּעַ שַׂר הַפָּנִים. וְשַׂר מט"ט, וְתִמָּלֵא עָלֵינוּ, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה, בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה. שברים. תקיעה.
תקיעה. שברים. תקיעה.
תקיעה. שברים; תקיעה.

שב

קש"ק בגימטריא שר וזהו שם של שר הנקרא שרשיה והוא מעלה את (הקש"ק):

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתְּקִיעַת תש"ת, שֶׁאֲנַחְנוּ תוֹקְעִין, שֶׁתַּעֲשֶׂה עֲטָרָה מִמֶּנָּה, לִהְיוֹת עוֹלָה

בית ישראל

יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט. גָאט פוּן גֶרֶעכְט דָס עֶס זָאל אַצוּנְדֶערְט זַיין אַיין בַּוויליגְטִי צַייט פַר דִיר אוּנ דוּ זָאלְסְט צוּ רַייסֶן דוּרְךְ דַיין פִיל דֶר בַּרִימְקֵייט אוּנ גְרוֹס גְנָאד אַלֶע פָר הַנְגֶן וְועלְבֶע שֵׁיידֶן צְווִישֶׁן דִיר אוּנ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ פַר שְׁלִים דָס מוֹל פוּן דֶעם שָׂטָן דָס עֶר נִיט זָאל קֶענֶן אִיבֶּר אוּנְז קְלָאגֶן אִיךְ ווִיל לוֹבֶּן דִיךְ מַיין גָאט דֶר קִינִיג גָאט פוּן גֶרֶעכְט הֶער דִי שְׁטִים פוּן דִי גֶבֶעט אוּנ גְשַׁאהְל פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הַיינְט מִיט דֶר בַּארוּמְקֵייט אָמֵן: יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין בַּווילִיגְט פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אִינ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶרֶן דַס דָס בְּלָאזֶן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה ווָס מִיר הָאבֶּן גְבְּלָאזֶן הַיינְט זָאלְסְטוּ מַאכֶן אֵיין קְרוֹן דוּרְךְ דֶעם מַלְאָךְ ווָס דֶר צוּ גִזֶעצְט אִיז אִינ זָאל אוֹיף בְּרֶענְגֶן אוּנ זָאל זֶעצֶן אוֹיף דֶעם קָאפּ פוּן מַיין גָאט אוּנ טוּ מִיט אוּנְז אֵיין צֵייכֶן צוּ גוּטֶן אוּנ זָאלְסְט דֶר בַּרֶמְקֵייט פִילֶן אוֹיף אוּנְז דֶר בַּרֶמְקֵייט גְלוֹבְט אִיז גָאט בַּעַל הָרַחֲמִים:

וְיוֹשֵׁב, בְּרֹאשׁ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת, וְיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ, אוֹת לְטוֹבָה, וּתְמַלֵּא עָלֵינוּ, בְּרַחֲמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה, בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה. תרועה. תקיעה
תקיעה. תרועה. תקיעה
תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה

קר״ק כגימטריא אליהו הנביא זכור לטוב והוא מעלה (קר״ק) וכגימטריא ישעיה״ה כך כמו כל סר הפנים מטטרו״ן:
וּבְכֵן, יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיַּעֲלוּ אֵלּוּ הַמַּלְאָכִים הַיּוֹצְאִים, מִן הַשּׁוֹפָר
וּמִן הַתְּקִיעָה, וּמִן הַשְּׁבָרִים, וּמִן הַתְּרוּעָה, וּמִן תשר״ת, וּמִן תש״ת, וּמִן תר״ת, לִפְנֵי
כִּסֵּא, כְבוֹדֶךָ, וְיַמְלִיצוּ טוֹב, בַּעֲדֵנוּ, לְכַפֵּר, עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ:

חזן וקהל אַשְׁרֵי הָעָם, יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, יְהַלֵּכוּן:
בְּשִׁמְךָ, יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ, יָרוּמוּ:
כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ, אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ, תָּרוּם קַרְנֵנוּ:
אַשְׁרֵי, יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ, אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד, הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ, לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין בַּאוִוילִיגְט פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן דַס דָס בְּלָאזֶן
תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה וָוס מִיר הָאבֶּן הַיינְט גִיבְּלָאזֶען זָאלְסְט זַייא אָן גֶעמֶען דוּרְךָ דֶעם מְמוּנֶה
וָואס גִיזֶעצְט אִיז דְרוּף אַזוֹי וואוֹל ווִי דוּ הָאסְט אָן גִינוּמֶען דוּרְךָ אֵלִיָּהוּ אוּנ זָאלְסְט דֶר פִילֶען
אוֹיף אוּנְז דֶער בַּארוּמְקֵייט גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט בַּעַל הָרַחֲמִים:
יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין בַּאוִוילִיגְט פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט מַיינֶע עֶלְטֶערֶן עֶס זָאל אַוֹיף
גֵיין דִי מַלְאָכִים וָואס דָא גֵייט אוֹיס פוּן דֶעם שׁוֹפָר אוּנ פוּן דִי תְּקִיעָה אוּנ פוּן דִי שְׁבָרִים
אוּנ פוּן דִי תְּרוּעָה אוּנ פוּן דִי תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה אוּנ פוּן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה
אוּנ פוּן תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה פַר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ זָאלִין פַר אוּנְז בֶּעטִין צוּ פַאר גֶעבֶּען
אַלֶע אוּנְזֶערֶע זִינְד אָמֵן:

אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם. יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

חזן יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם, יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן, לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

אִין דֶער וָואכִין זָאגְט מֶען דָאס:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַייָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְּהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם. וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַייָ, בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ, כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ. כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ, בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ, עַל הַמָּיִם, אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ, עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ, בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ, בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ, שׁוֹבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ, אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם, כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן, כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ, חוֹצֵב, לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ, יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ, מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ, יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת, וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ, כֻּלּוֹ, אוֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ, מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ, עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ווֶען מֶען דִיא סֵפֶר תּוֹרָה אִין הֵיכָל שְׁטֶעלְט זָאגְט מֶען דָאס:

וּבְנֻחֹה, יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ, רִבְבוֹת, אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ, לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה, וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ, יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ, יְרַנֵּנוּ. בַּעֲבוּר, דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב, פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לֶקַח טוֹב, נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי, אַל תַּעֲזֹבוּ. עֵץ חַיִּים הִיא, לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ, דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ, שָׁלוֹם. הֲשִׁיבֵנוּ, יְיָ, אֵלֶיךָ, וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ, כְּקֶדֶם:

תפלה לש"ץ לאומרה בכוונה וברתת ובחרדה קודם התפלה:

הִנְנִי הֶעָנִי מִמַּעַשׂ, נִרְעָשׁ, וְנִפְחָד, מִפַּחַד, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. בָּאתִי, לַעֲמוֹד וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שְׁלָחוּנִי, וְאַף עַל פִּי, שֶׁאֵינִי כְדַאי וְהָגוּן, לְכָךְ, לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, יְיָ, יְיָ,

---

בית ישראל

הִנְנִי דָא בִּין אִיךְ הֶעָנִי דֶר אָרוֹמֶר אִין מַעֲשִׂים טוֹבִים. דֶר צִיטֶרְט אוּנ דֶר שְׁרֶאקְין פוּן פַּחַד פַר דֶעם גָאט וָוס וַוארְט אָפּ דִי לוֹיבּ פוּן יִשְׂרָאֵל לַעֲמוֹד אִיךְ בִּין גְקוּמֶן שְׁטֶעלֶן זִיךְ בֶּעטִין פַר דִיר אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל דִי וָוס הָאבִּין מִיךְ גְשִׁיקְט חָאטְשֶׁע אִיךְ בִּין נִיט וֶוערְט אוּנ נִיט רָאוּי צוּ דֶעם. לָכֵן דְרוּם בֶּעט אִיךְ פוּן דִיר גָאט פוּן אַבְרָהָם גָאט פוּן יִצְחָק אוּנ גָאט פוּן יַעֲקֹב. גָאט

אֵל, רַחוּם וְחַנּוּן, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שַׁדַּי, אָיוֹם וְנוֹרָא,
הֱיֵה נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי, אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ לַעֲמוֹד
לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, עָלַי וְעַל שׁוֹלְחַי, וְנָא אַל תַּפְשִׁיעֵם,
בְּחַטֹּאתַי, וְאַל תְּחַיְּבֵם, בַּעֲוֹנוֹתַי, כִּי חוֹטֵא
וּפוֹשֵׁעַ, אָנִי: וְאַל יִכָּלְמוּ בִּי בִּפְשָׁעַי, וְאַל יֵבוֹשׁוּ
בִּי, וְאַל אֵבוֹשׁ בָּם, וְקַבֵּל תְּפִלָּתִי, כִּתְפִלַּת זָקֵן,
וְרָגִיל, וּפִרְקוֹ נָאֶה, וּזְקָנוֹ מְגֻדָּל, וְקוֹלוֹ נָעִים,
וּמְעוֹרָב בְּדַעַת, עִם הַבְּרִיּוֹת: וְתִגְעַר בְּשָׂטָן,
לְבַל יַשְׂטִינֵנִי, וִיהִי נָא דִּגְלֵנוּ (נ"א דִּלּוּגֵנוּ) עָלֶיךָ,
אַהֲבָה, וּפְשָׁעֵינוּ תְּכַסֶּה, בְּאַהֲבָה: וְכָל צָרוֹתֵינוּ
וְעִנּוּיֵנוּ, הֲפָךְ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה,
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ. וְאַל יְהִי,
שׁוּם מִכְשׁוֹל, בִּתְפִלָּתִי. וִיהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל,
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, אֶהְיֶה, אֲשֶׁר
אֶהְיֶה. שֶׁכָּל הַמַּלְאָכִים, שֶׁהֵם פּוֹעֲלֵי (בַּעֲלֵי),

בית ישראל

דֶר שְׁטַארְקֶר דֶר בַּארִימִיגֶער אוּנ דֶר לַייט זֶעלִיגֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל. שַׁדַּי אַלְמַאכְטִיגֶר פָארְכְטִיגֶר אוּנ שְׁרֶקְלִיכֶר גָאט. מַאךְ בַּאגְלִיקִין מַיין וֶועג וָוס אִיךְ גֵייא שְׁטֶעלֶן זִיךְ בֶּעטִין רַחֲמָנוּת אוּף מִיר אוּנ אוֹיף דִי וָוס מִיךְ שִׁיקִין. וְנָא אִיךְ בֶּעט דִיךְ בַּאשׁוּלְדִיג זֵיי נִיט וֶועגֶן מַיינֶע חֲטָאִים אוּנ זַיי זַיי נִיט מְחַיֵּיב דוּרךְ מַיינֶע זִינְד דֶען אִיךְ בִּין אַחוֹטֵא אוּנ אַפּוֹשֵׁעַ אוּנ זֵיי זָאלֶן נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶן דוּרךְ מַיינֶע זִינְד זֵיי זָאלֶן נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶן דוּרךְ מִיר אוּנ נִיט אִיךְ דוּרךְ זֵיי. וְקַבֵּל אוּנ זַיי מְקַבֵּל מַיין תְּפִלָּה אַזוֹ וִוי אַתְּפִלָּה פוּן אֵיין אַלְטֶן מַאן וָוס אִיז אַרָגִיל וָוס עֶר הָט זַיין צַייט מִיט שֵׁיינֶע מַעֲשִׂים פַאר בְּרַאכְט אוּנ זַיין בָּארְד אִיז שֵׁיין גִיוַואקְסִין אוּנ זַיין קוֹל אִיז זִיס אוּנ שְׁטִימְט גְלַייךְ מִיט אַלֶע לַייט: וְתִגְעַר בְּשָׂטָן אוּנ דוּ זָאלְסְט אָן שְׁרַייעֶן אוּף דֶעם שָׂטָן עֶר זָאל מִיךְ נִיט שְׁטֶערֶן אוּנ אוּנְזֶער פַר זַאמְלוּנְג זָאל דִיר לִיבּ זַיין אִינ מִיט אַהֲבָה זָאלְסְטוּ אוּנְזֶערֶע זִינְד פַר דֶעקִין. וְכָל צָרוֹת אוּנ אַלֶע צָרוֹת אוּנ בֵּייז פַר קֶער אוּף אוּנְז אוּנ אוּף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ פְרֵייד אוּנ צוּ שִׂמְחָה צוּ לֶעבִּין אוּנ פְרִידֶן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס לִיבִּין אֱמֶת אוּנ שָׁלוֹם וְאַל יְהִי אוּנ עֶס זָאל נִיט זַיין קֵיין שׁוּם שְׁטְרוֹכְלוּנְג אִין מַיין תְּפִלָּה: וִיהִי רָצוֹן אוּנ עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילִין פוּן דִיר גָאט דֶער גָאט פוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב דֶער גְרוֹסֶער גָאט דֶער שְׁטַארְקֶר אוּנ פָארְכְטִיגֶר גָאט דֶער אוֹבֶּרְשְׁטֶער. אֶהְיֶה וָוס הָט גְוָאלְט זַיין מִיט

תְּפִלּוֹת, יָבִיאוּ תְּפִלָּתִי, לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְיָפִיצוּ אוֹתָהּ, לְפָנֶיךָ. בַּעֲבוּר כָּל הַצַּדִּיקִים, וְהַחֲסִידִים, וְהַתְּמִימִים, וְהַיְשָׁרִים. וּבַעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ, הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תפלה אחרת לש"ץ

אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן, שַׁדַּי, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן, קַבֵּל שַׁוְעָתִי בְּרָצוֹן, אֱמוֹץ לְבָבִי, (כוזו במוכסז כוזו) אֵל חַי, דַּיָּן אֱמֶת, שׁוֹפֵט צֶדֶק, רַחוּם וְחַנּוּן, רַחֵם עָלַי, וּשְׁמַע הַיּוֹם, אֲשֶׁר אַעְתִּיר בַּעֲדִי, וּבְעַד בֵּיתִי, וּבְעַד עֲדָתִי, הַמַּסְכִּימִים עִמִּי, בִּתְפִלָּתִי, וְתִכְלוֹל תְּפִלָּתֵנוּ, עִם כָּל תְּפִלּוֹת, הַיְשָׁרוֹת, וְהַנְּקִיּוֹת, שֶׁיַּעֲשׂוּ הַיּוֹם, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִתְחַתּוֹר תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, כְּמוֹ שֶׁחָתַרְתָּ, לִתְפִלַּת מֹשֶׁה (נ"א מְנַשֶּׁה), שֶׁלֹּא יֵבוֹשׁוּ, שׁוֹלְחַי בִּי, וְלֹא אֲנִי, בָּהֶם: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן סֶלָה: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ, אָיוֹם וְנוֹרָא, שֶׁתִּתֵּן לִי, קוֹל עָרֵב, וְנָעִים, הַיּוֹם, וְאַל יִפְסַק קוֹלִי, וְאַל יִחַר גְּרוֹנִי, וִיהֵא קוֹלִי, נָעִים וְחָזָק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיְהִי, קוֹל הַשּׁוֹפָר, הוֹלֵךְ, וְחָזֵק מְאֹד, אָמֵן סֶלָה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפלת מוסף ליום א של ראש השנה

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל

בית ישראל

יִשְׂרָאֵל אִין אַלֶע זַייגֶערע צָרוֹת דָּס דִּי אַלֶע מַלְאָכִים וָועלְכֶע זַיינֶען פּוֹעֵל מִיט דִּי תְּפִלּוֹת זָאלֶען מַיין תְּפִלָּה בְּרֵיינְגֶען פַאר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ זֵיי זָאלֶען אִיר פַאר שְׁפְּרֵייטֶן פַאר דִיר בִּזְכוּת אַלֶע צַדִּיקִים אוּנ חֲסִידִים תְּמִימִים אוּנ יְשָׁרִים. אוּנ וֶועגֶן דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין גְרוֹסֶען אוּנ פָארְכְטִיגֶען נָאמֶען דֶען דוּ הֶערְסְט צוּ דָאס גִיבֶּעט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט רַחֲמָנוּת. גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ דֶער וָואס הֶערְט צוּ תְּפִלָּה:

עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:
זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב, לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשִּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:
וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:
וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:
וְתִמְלוֹךְ: אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

דער טייטש ביז ומפני חטאינו געפינט מען ביי מעריב:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה, (בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים, לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ, מְהֵרָה. וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ, מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן

בית ישראל

ומפני חטאינו פון וועגן אונזערע זינד זיינען מיר פר טריבין געווארין פון אונזער לאנד און מיר זיינען דר ווייטערט געווארען פון אונזערי ערד. און מיר קענען ניט טאָ וואס מיר זיינען שולדיג צו טאן אין דיין אויס דער וויילטין הויז. אין דעם גרויסין און הייליגין הויז וואס דיין נאמען איז אויף איהם גירופין וועגין די האנד וואס איז גישטרעקט געווארין אין דיין בית המקדש איהם חרוב צו מאכען: יהי רצון עס זאל ווערען אוויליין פון פאר דיר גאט אונזער גאט און גאט פון אונזערע עלטערין דער בארימיגער קיניג דו זאלסט זיך ווידער קערען און זיך מרחם זיין איבער אונז און איבער דיין בית המקדש מיט דיין פילע רחמנות. און זאלסט איהם גיך אויף בויען און זאלסט גרויס מאכין זיין כבוד. אבינו מלכנו אונזער פאטער אונזער קיניג בעוויין גיך דעם כבוד פון דיין מלוכה אויף אונז. און ערשיין און דער הייב דיך איבער אונז פאר די אויגין פון אלע

עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי (לשבת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְ) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. וְיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כְבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן, וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ:

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, מִקְרָא קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה, יִהְיֶה לָכֶם:

וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה, לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לַיָי, פַּר בֶּן בָּקָר, אֶחָד, אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, שִׁבְעָה, תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים, כְּהִלְכָתָם:

מִלְּבַד, עֹלַת הַחֹדֶשׁ, וּמִנְחָתָהּ, וְעֹלַת הַתָּמִיד, וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְכֵּיהֶם, כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ, אִשֶּׁה לַיָי:

בית ישראל

לֶעבֶּדִיגֶע. אוּנ נֶעם צוּ זַאמֶן אוּנְזֶערֶע צוּ שְׁפְּרֵייטֶע צְווִישִׁין דִי פֶּעלְקֶר. אוּנ אוּנְזֶערֶע פַּר שְׁפְּרֵייטוּנְג זַאמִיל אַיין פוּן דִי ווִינְקְלֶען פוּן דֶער וֶועלְט: וַהֲבִיאֵנוּ אוּנ בְּרֵיינְג אוּנְז אִין דַיין שְׁטָאט צִיוֹן מִיט גִיזַאנְג. אוּן אִין יְרוּשָׁלַיִם וואוּ דַיין בֵּית הַמִקְדָּשׁ אִיז מִיט אֵייבִּיגֶע פְרֵייד. אוּנ דָארְטִין וֶועלִין מִיר מַאכֶען פַר דִיר דִי קָרְבָּנוֹת וָוס מִיר זַיינֶען מְחוּיָב. אוּנ דֶעם קָרְבַּן מוּסָף פוּן דֶעם טָאג (שַׁבָּת אוּנ פוּן דֶעם טָאג) דֶר גִידַיינְקוּנְג וֶועלִין מִיר צוּ גְרֵייטֶען אוּנ מַקְרִיב זַיין פַר דִיר מִיט לִיבְּשַׁאפְט אַזוֹ וִוי דַיין ווִילֶען הָט גִיבָּאטִין. אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אוּנְז אִין דַיין תּוֹרָה דוּרְךְ דַיין דִינֶער מֹשֶׁה פוּן דַיין גֶעהֶרְט מוּל גִישְׁרִיבִּין:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי אוּן אִין זִיבֶּעטֶען חוֹדֶשׁ דֶר עֶרְשְׁטֶער טָאג אִין חוֹדֶשׁ זָאל בַּיי אַייךְ הֵיילִיג גְרוּפֶען וֶוערִין. קֵיין אַרְבֵּייט זָאלְט אִיר נִיט טָאן אַטָאג פוּן שַׁאלוּנְג זָאל עֶר אַייךְ זַיין. אוּנ אִיר זָאלְט מַאכֶען אַקָרְבַּן עוֹלָה צוּ אַזֶענְפְטִיגֶען גִישְׁמַאק צוּ גָאט אַיין יוּנְגֶען אָכְּס. אֵיין ווִידֶער. זִיבֶּען שָׁאף יֶעהְרִיגֶע גַאנְצֶע אָן אַמוּם: וּמִנְחָתָם אוּנ זֵייעֶר מֶעל אָפְּפֶר אוּנ זֵייעֶר וַויין אָפְּפֶער ווִי עֶס אִיז גִיזָאגְט גְוָוארֶען. דְרַיי צֶעהֶנְטִיל מָאס מֶעל צוּ אֵיין אָכְּס. צְווֵיי צֶעהֶנְטִיל צוּ אַווִידֶער אוּנ אַצֶעהֶנְטִיל צוּ אַשָׁאף. אוּנ וַויין ווִיפִיל צוּ זַיין גִיסוּנְג גִיהֶערְט. צְווֵיי בֶּעק צוּם פַר גֶעבֶּען אוּנ צְווֵיי טֶעגְלִיכֶע קָרְבָּנוֹת ווִי זֵייעֶר דִין אִיז. חוּץ דֶר קָרְבַּן עוֹלָה פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אוּנ אִיר מֶעל אָפְּפֶר אוּנ דִי טֶעגְלִיכֶע עוֹלָה אוּנ אִיר מֶעל אָפְּפֶר. אוּנ זֵייעֶרֶע וַויין אָפְּפֶערֶען ווִי

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר, לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן, נְקַוֶּה לְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי

בית ישראל

זייער דין. צו איין זֶענְפְטִיגֶען גֶישְׁמַאק זָאל עֶס זַיין אַפּייעֶר אָפְּפֶר צוּ גָאט:
עָלֵינוּ אוֹיף אוּנז איז מוּטֶל צוּ לוֹבֶּן צוּם הֶערְר פוּן אַלֶעמֶן צוּ גֶעבֶּן גְרוֹסְקַייט צוּם בַּאשֶׁעפֶר פוּן אָן פַאנְג אָן דָס עֶר הָט אוּנז נִיט גְמַאכְט וִוי דִי פֶעלְקֶר וָואס הָאבֶּן גִידִינְט גֶעצִין. אוּנ הָט אוּנז נִיט גִיטָאן וִוי זֵייעֶרֶע מִשְׁפָּחוֹת וָואס עֶר הָט נִיט גִיטָאן אוּנְזֶר חֵלֶק וִוי זֵייעֶרֶער אוּנ אוּנְזֶר גוֹרָל נִיט וִוי דֶער גוֹרָל פוּן זֵייעֶרֶע גַאנְצֶע גִימֵיין. וַאֲנַחְנוּ אָבֶּר מִיר קְנִיעֶן אוּנ בּוּקֶן זִיךְ אוּנ מִיר דַאנְקֶן פַר דֶעם קִינִיג וָואס עֶר קִינִיגְט אִיבֶּר אַלֶע מְלָכִים דֶער הֵיילִיגֶער גִילוֹבְּט אִיז עֶר. שֶׁהוּא וָואס עֶר הָט גִינֵייגְט דִי הִימְלֶען אוּנ הָט גִיגְרוּנְד פֶעסְט דִי עֶרְד. דָס זִיצוּנְג פוּן זַיין כָּבוֹד אִיז אִין הִימֶל פוּן אוֹבֶּן. אוּנ דִי שְׁכִינָה זַיינֶר שְׁטַארְקַייט אִין דִי הוֹכֶע הִימְלֶען עֶר אִיז אוּנְזֶר גָאט מֶער קֵיינֶר נִיט אֱמֶת אֱמֶת אִיז אוּנְזֶר קִינִיג עֶס אִיז נִיטָא קֵיין גָאט חוּץ אִים וִוי עֶס שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּן אִין זַיין תּוֹרָה. דוּ זָאלְסְט וִויסֶן הַיינְט אוּנ זָאלְסְט דָס בַּנֶעמֶן צוּ דַיינֶעם הַארְץ דָס נָאר גָאט אִיז אַגָאט אִין הִימֶל אוֹבֶּן אוּנ אוֹיף דֶער עֶרְד פוּן אוּנְטֶן אִיז נִיט דָא קֵיין אַנְדֶערֶר גָאט:
וְעַל כֵּן דְרוּם הָאפֶן מִיר צוּ דִיר גָאט אוּנְזֶר גָאט בַּאלְד צוּ זֶעהֶן דִי שֵׁיינְקַייט דַיינֶר שְׁטַארְקַייט אַז דוּ זָאלְסְט מַעֲבִיר זַיין דִי אוּם וָוערְדִיקַייט פוּן דֶער עֶרְד אוּנ דִי גֶעצֶן זָאלֶן פַר שְׁנִיטֶן וֶוערֶן לְתַקֵּן צוּ פַר רִיכְטֶען דִי וֶועלְט מִיט דָס קִינִיגְרַייךְ פוּן דֶעם אַלְמֶעכְטִיגֶן גָאט וְכָל אוּנ אַלֶע מֶענְשֶׁן וֶועלֶן רוּפֶן אִין דַיין נָאמֶען מִיר הָאפִין דָס אַלֶע רְשָׁעִים פוּן דֶער וֶועלְט וֶועלִין זִיךְ וֶוענְדִין צוּ דִיר יַכִּירוּ זֵיי וֶועלִין דֶער קֶענִין אוּנ וֶועלִין וִויסֶן אַלֶע זִיצֶר פוּן דֶער וֶועלְט. דָס צוּ דִיר אַלֵיין דַארְף זִיךְ בּוּקִין אַלֶע קְנִיא אוּנ שְׁוֶוערִין יֶעדֶע צוּנְגֶע. לְפָנֶיךָ פַר דִיר גָאט אוּנְזֶר גָאט וֶועלֶן זֵיי קְנִיעֶן אוּנ פַאלֶן. אוּנ צוּם כָּבוֹד פוּן דַיין נָאמֶען וֶועלֶן זֵיי גֶעבֶּן וִוירְדִיקַייט. אוּנ אַלֶע וֶועלֶן מְקַבֵּל זַיין אוֹיף זִיךְ דֶעם יָאךְ פוּן דַיין קִינִיגְרַייךְ. אוּנ דוּ וֶועסְט קִינִיגִין

הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ, יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר, לֹא הִבִּיט אָוֶן, בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל, בְּיִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהָיו, עִמּוֹ, וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר, וַיְהִי בִישֻׁרוּן, מֶלֶךְ, בְּהִתְאַסֵּף, רָאשֵׁי עָם, יַחַד, שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ לָבֵשׁ, יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר, שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְגֹאֲלוֹ, יְיָ צְבָאוֹת, אֲנִי רִאשׁוֹן, וַאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדַי, אֵין

בית ישראל

איבער זיי באלד ביז אין דער אייביקייט. כי המלכות דען דאס קיניגרייך איז דיין, און צו אייביקייט וועסטו בכבוד קיניגן. אזו ווי עס שטייט אין דיין תורה גאט וועט קיניגן אימער און אייביג: ונאמר און איין פסוק שטייט גאט וועט זיין א מלך איבער דער גאנצער וועלט. אין דעם טאג וועט זיין גאט איינצ'ג און זיין נאמען איינצ'ג: ונאמר און ווידער איז געזאגט אין דער תורה גאט קוקט ניט קיין און רעכט ביי יעקב און זעט ניט קיין עולה ביי ישראל כלומר ער מאכט זיך גלייך אלס ער זעט ניט זייערע זינד. גאט זיין גאט איז מיט אים און די געזעלשאפט פון קיניג הקב"ה איז מיט אים. ווידער זאגט דער פסוק ויהי בישרון גאט האט באוויזן זיין מלוכה ביי ישראל בשעת עס האבען זיך פאר זאמילט די עלטסטע פון פאלק צו זאמען מיט די שבטים ישראל. ובדברי קדשך און אין די רייד פון דיין היילינגען דוד איז אזו געשריבען. דען צו גאט געהער די מלוכה און ער געוועלטיגט אויף די פעלקער. ווידער שטייט אפסוק ה׳ מלך גאט איז געווארן קיניג מיט גרויסקייט געקליידעט. געקליידעט און אן גגורט מיט שטארקייט. אויך איז די וועלט באפעסטיגט מיט זיין קראפט זיא זאל ניט פאלן. און ווידער איז געזאגט געווארן שאו שערים איר טויערן פון בית המקדש הייבט אויף אייער קאפ (דאס הייסט די אויבערשטע אויסאקעס) און ערהייבט אייך איר טירן וואס איר זייט אייביג הייליג. און זאל אריין קומען אין בית המקדש דער עהרן קיניג. מי זה ווער איז דער עהרן קיניג דאס איז גאט דער מעכטיגער און דער שטארקער גאט דער שטארקער אין מלחמה. הייבט אויף אייער קאפ איהר טויערין. און הייבט אויף איר אייביגע טירען און זאל אריין קומען דער עהרן קיניג מי הוא זה ווער איז דאס דער עהרן קיניג. גאט דער הערשער איז דער עהרן קיניג אייביג: ועל ידי עבדיך און דורך דיינע נביאים שטייט אזו געשריבן אזו האט גאט געזאגט דער קיניג פון יעקב און זיין דער לייזער גאט דער הערשער איך בין דער ערשטער

אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים, בְּהַר צִיּוֹן, לִשְׁפֹּט, אֶת הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַייָ, הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

ותוקעין גם בלחש. ואומרים היום הרת עולם:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה:

בלחש הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם, יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב, עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ, לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר, מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם, קָדוֹשׁ:

בית ישראל

אוּנ אִיךְ בִּין דֶר לֶעצְטֶער אוּנ חוּץ מִיר אִיז נִיטָא קֵיין גָאט. וְנֶאֱמַר אוּנ ווידֶר אִיז גִיזָאגְט גִוָוארֶן אוּנ זֵיי וֶועלֶן אוּף גֵיין הֶעלְפֶער אוּף דִי בֶּערְג פוּן צִיוֹן צוּ מִשְׁפְּטֶן דֶעם בַּארְג פוּן עֵשָׂו אוּנ דַאן וֶועט זַיין צוּ גָאט דִי מְלוּכָה. אוּנ נָאךְ אִיז וָוארֶן גִזָאגְט אוּנ גָאט וֶועט זַיין אַמֶלֶךְ אוּף דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט דֶעם זֶעלְבִּיגֶן טָאג וֶועט גָאט זַיין אֵיינֶער אוּנ זַיין נָאמֶן אֵיינֶער. וּבְתוֹרָתְךָ אוּנ אִין דַיין תּוֹרָה שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל גָאט אוּנְזֶער גָאט אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט:

דִי טַייטְשׁ פוּן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ גִיפִינְט מֶען אִין מַעֲרִיב פוּן ראש הַשָּׁנָה:

אתה זוכר, מעשה עולם, ופוקד, כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלומות, והמון נסתרות, שמבראשית. כי אין שכחה, לפני כסא כבודך. ואין נסתר, מנגד עיניך. אתה זוכר, את כל המפעל, וגם כל היצור, לא נכחד ממך. הכל, גלוי וידוע, לפניך, יי אלהינו, צופה ומביט, עד סוף, כל הדורות. כי תביא, חוק זכרון, להפקד, כל רוח ונפש. להזכר, מעשים רבים, והמון בריות, לאין תכלית, מראשית כזאת, הודעת, ומלפנים, אותה גלית. זה היום, תחלת מעשיך, זכרון ליום ראשון, כי חק לישראל, הוא, משפט, לאלהי יעקב: ועל המדינות, בו יאמר, איזו לחרב, ואיזו לשלום, איזו לרעב, ואיזו לשבע, ובריות, בו יפקדו, להזכירם, לחיים ולמות. מי לא נפקד, כהיום הזה. כי זכר, כל היצור, לפניך בא. מעשה איש, ופקדתו, ועלילות, מצעדי גבר. מחשבות אדם, ותחבולותיו, ויצרי מעללי איש: אשרי איש, שלא ישכחך, ובן אדם, יתאמץ בך. כי דורשיך, לעולם לא יכשלו, ולא יכלמו לנצח, כל החוסים, בך: כי זכר כל המעשים, לפניך בא, ואתה דורש, מעשה כלם: וגם את נח, באהבה

בית ישראל

אתה זוכר דו גדיינקסט די מעשים פון דער וועלט און דער מאנסט אלע באשעפניש פון פאר צייטן לפניך פאר דיר איז אנטפלעקט פון ששת ימי בראשית כי אין דען עס איז ניטא קיין פאר געסונג פאר דיין כסא הכבוד און עס איז ניטא קיין פאר בארגונג פאר דיינע אויגן אתה זוכר דו גידיינקסט אלס וואס איז גיטאן גיווארן אויך אלע באשעפניש זיינען ניט אום בעוואוסט פון דיר הכל אלץ איז אפין און באקאנט פאר דיר גאט אונזער גאט וואס לוגט און קוקט ביז צום סוף פון אלע דורות. מראשית פון אנפאנג אן האסטו גילאזט וויסן און פון פריער האסטו עס אנטפלעקט זה היום דער היינטיגער טאג איז דער אן הויב פון דיין ווערק ער איז איין אן דיינקונג צום ערשטין טאג פון דער באשאפונג. ער איז באשטימט צו ישראל צוא איין גיריכטס טאג פאר גאט פון יעקב ועל המדינות און איבער די מדינות ווערט היינט אום גזאגט וועלכע מדינה זאל זיין צום שווערד און וועלכע צו פריד. וועלכע צום הונגער און וועלכע צו זאט. און די באשעפניש ווערן אין אים גידאכט. זיי ווערן דער מאנט צום לעבן אדער צום טוט. מי וועער ווערט ניט גידאכט היינטיגן טאג וואס דער דערמאנונג פון אלע באשעפניש קומט פאר דיר די מעשים פון יעדן און זיין באפעהלונג און די ווערק פון איטליכם טריט פון מענטשין. וואול דעם מאן וואס פאר געסט דיך ניט און דעם מענטשן וואס האלט זיך פעסט אן דיר כי דורשיך דען די וואס זוכין דיר וועלין ניט גשטרויכילט ווערן און וועלן אייביג ניט ווערין פאר שעמט כי זכר דען דער דערמאנונג פון אלע מעשים קומט פאר דיר און דו פארשטט אלע זייערע מעשים אויך נח הצדיק האסטו מיט ליבשאפט גידאכט און האסטו אים

זָכַרְתָּ, וַתִּפְקְדֵהוּ, בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל, לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר, מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן, זִכְרוֹנוֹ, בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ, כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל, וְצֶאֱצָאָיו, כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ, וְאֵת כָּל הַחַיָּה, וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה, וַיַּעֲבֵר, אֱלֹהִים, רוּחַ, עַל הָאָרֶץ, וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם. וְנֶאֱמַר, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים, אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים, אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק, וְאֶת יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי, אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף, אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף, אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם, אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, זֵכֶר עָשָׂה, לְנִפְלְאוֹתָיו, חַנּוּן וְרַחוּם, יְיָ: וְנֶאֱמַר, טֶרֶף, נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר, לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר, וַיִּזְכֹּר לָהֶם, בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם, כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, הָלֹךְ, וְקָרָאתָ, בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם, לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ, זָכַרְתִּי לָךְ, חֶסֶד נְעוּרַיִךְ, אַהֲבַת, כְּלוּלֹתָיִךְ, לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי, בַּמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ, לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי אֲנִי, אֶת בְּרִיתִי, אוֹתָךְ, בִּימֵי

בית ישראל

בַּאפוֹילִין מִיט בַּאפֶעל פוּן הִילְף אוּנ רַחֲמָנוּת בְּשַׁעַת דוּ הָאסְט גִיבְּרַאכְט דֶעם מַבּוּל צוּ פַר דַארְבְּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶּענִשׁ אִיבֶּר זֵייעֶרֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים. דְרוּם זָאל זַיין גֶעדֵיינְקוּנְג קוּמִין פַאר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט צוּ מֶערִין זַיינֶע קִינְדֶער וִוי דִי שְׁטוֹבּ פוּן דֶר וֶועלְט אוּנ זַיינֶע קִינְדְס קִינְדֶר אַזוֹ פִיל וִוי דִי זַאמְד פוּן יַם אַזוֹ וִוי גִישְׁרִיבְּן אִיז אִין דַיין תּוֹרָה גָאט הָט דֶערְמַאנְט נֹחַ אוּנ אַלֶע חַיּוֹת אוּנ אַלֶע בְּהֵמוֹת וָוס מִיט אִים אִין דֶר תֵּיבָה הָט גָאט אַרִיבֶּר גִיפִירְט אַווִינְד אִיבֶּר דֶר עֶרְד אוּנ זַיינֶען שְׁטִיל גְוָוארֶן דִי וַואסֶר וְנֶאֱמַר אוּנ ווִידֶער שְׁטֵייט גָאט הָאט דֶער הֶערְט זֵייעֶר יָאמֶער הָאט גָאט דֶערְמַאנְט דֶעם בּוּנְד וָוס עֶר הָאט גִימַאכְט מִיט אַבְרָהָם מִיט יִצְחָק מִיט יַעֲקֹב. אוּנ ווִידֶער שְׁטֵייט וְזָכַרְתִּי אִיךְ וֶועל גִידֵיינְקְן מַיין בּוּנְד מִיט יַעֲקֹב אוֹיךְ מַיין בּוּנְד מִיט יִצְחָק אוֹיךְ מַיין בּוּנְד מִיט אַבְרָהָם וֶועל אִיךְ גִידֵיינְקִין אוֹךְ דָס לַאנְד וֶועל אִיךְ גִידֵיינְקִין וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ אוּנ אִין דַיינֶע הֵיילִיגֶע כְּתוּבִים שְׁטֵייט גִישְׁרִיבְּן גָאט הָט גִיטָאן אֵיין אָנְדֵיינְקוּנְג צוּ זַיינֶע ווְאוּנְדֶר גָאט אִיז אֵיין לַייט זֶעלִיגֶר אוּנ אֵיין דֶער בַּארְמִיגֶר וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו אוּנ ווִידֶר שְׁטֵייט גִישְׁרִיבְּן גָאט גִיט שְׁפַּייז צוּ זַיינֶע פָארְכְטִיגֶע עֶר גִידֵיינְקְט אֵייבִּיג זַיין בּוּנְד וְנֶאֱמַר נָאךְ שְׁטֵייט גִישְׁרִיבְּן גָאט הָט דֶר מַאנְט זַיין בּוּנְד מִיט זֵיי אוּנ הָט זִיךְ בֶּעדֵיינְקְט זֵיי גוּטְס צוּ טָאן אַזוֹי וִוי זַיינֶע פִיל גְנָאדִין וְעַל יְדֵי אוּנ דוּרְךְ דַיינֶע נְבִיאִים שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּען גֵייא אוּנ שְׁרַייא אִין דִיא אוֹעֶרֶען פוּן יְרוּשָׁלַיִם אַזוֹי הָאט גָאט גִיזָאגְט אִיךְ גִידֶענְק דִיר דֶעם חֶסֶד פוּן דַיין יוּגִינְט. דַיין גֵיין נָאךְ מִיר אִין דֶר מִדְבָּר אִין אֵיין לַאנְד וָוס אִיז נִיט גִיזֵייט. אוּנ נָאךְ אַפָּסוּק שְׁטֵייט הֲבֵן יַקִּיר אִיז דֶען מִיר אֶפְרַיִם אַטֵייעֶרֶר זוּהְן אָדֶער אַשְׁפִּיל קִינְד. דָאס וֶוען אִיךְ רֵייד

נְעוּרָיִךְ, וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם. וְנֶאֱמַר, הֲבֵן יַקִּיר לִי, אֶפְרַיִם, אִם, יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים, כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ, זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ, עוֹד, עַל כֵּן, הָמוּ מֵעַי לוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ, נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַבְּרִית, וְאֶת הַחֶסֶד, וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ, לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ, עֲקֵידָה, שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ, אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, וְכָבַשׁ רַחֲמָיו, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם, כֵּן, יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ, אֶת כַּעַסְךָ, מֵעָלֵינוּ, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ, מֵעַמְּךָ, וּמֵעִירְךָ, וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר, שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם, בְּרִית רִאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לִהְיוֹת לָהֶם, לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ: כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת, אַתָּה הוּא, מֵעוֹלָם, וְאֵין שִׁכְחָה, לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק,

---

בית ישראל

נָאר פוּן אִים בְּלַייבְּט עֶר מִיר שׁוֹין שְׁטֶענְדִיג אִין גִידַאנְקֶען דְרוּם בְּרוּמֶען מַיינֶע גִידֶערִים פַאר אִים. דֶער בַּארֶעמֶן וֶועל אִיךְ מִיךְ אִיבֶּער אִים דָאס אִיז גָאטְס רֵייד:

אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן גֶדֶענְק אוּנְז מִיט אַגוּטֶען דֵיינְקוּנְג פַּר דִיר. אוּנ בַּאפֶעל אוּנְז מִיט אַבַּפֶעל פוּן הִילְף אוּנ רַחֲמָנוּת פוּן דִי הוֹכֶע הִימְלֶען. אוּנ גִידֶענְק אוּנְז אוּנְזֶער גָאט דֶעם בּוּנְד אוּנ דֶעם חֶסֶד אוּנ דִי שְׁבוּעָה וָואס דוּ הָאסְט גֶשְׁוָוארֶען צוּ אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹיף דֶעם בַּארְג מוֹרִיָּה אוּנ עֶס זָאל גִיזֶעהְן וֶוערִין פַּר דִיר דִי עֲקֵדָה וָואס אַבְרָהָם אָבִינוּ הָט גִיבּוּנְדֶען זַיין זוּהְן יִצְחָק אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ הָט אֵיין גְהַאלְטֶען זַיינֶע רַחֲמָנוּת כְּדֵי צוּ טָאן דַיין ווִילֶען מִיטֶען גַאנְצֶען הַארְצֶען אַזוֹ זָאל דַיינֶע רַחֲמָנוּת אוֹיף הַאלְטֶען דַיין כַּעַס פוּן אוּנְז. אוּנ דוּרְךְ דַיין גְרוֹס גוּטְקֵייט זָאל זִיךְ ווִידֶער קֶערֶען דַיין גְרִים צָארֶען פוּן דַיין פָאלְק אוּנ פוּן דַיין שְׁטָאט אוּנ פוּן דַיין אַרְבּ אוּנ בַּשְׁטֶעטֶג אוּנְז אוּנְזֶער גָאט דִי רֵייד וָואס דוּ הָאסְט אוּנְז מַבְטִיחַ גֶעוֶוען אִין דַיין תּוֹרָה דוּרְךְ דַיין קְנֶעכְט מֹשֶׁה מִיט דַיין גִיעֶהְרְטֶען מוּל אַזוֹ ווִי עֶס אִיז גִיזָאגְט גְוָוארֶען אִיךְ וֶועל זֵיי גְדֶענְקֶען דֶעם בּוּנְד וָואס אִיךְ הָאבּ גְמַאכְט מִיט דִי עֶרְשְׁטֶע וָואס אִיךְ הָאבּ זֵיי אוֹס גִיצוֹגֶען פוּן לַאנְד מִצְרַיִם פַּר דִי פֶעלְקֶער אִין דִי אוֹגֶען כְּדֵי צוּ זַיין זֵייעֶר גָאט אִיךְ בִּין גָאט. דֶען דוּ גְדֶענְקְסְט אַלֶע פַּר גֶעסֶענֶע זַאכֶן פוּן אֵייבִּיג אָן אוּנ עֶס אִיז נִיט דָא קֵיין פַּרְגֶעסוּנְג פַּר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ דִי עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק וֶועסְטוּ הַיינְט גְדֶענְקֶען מִיט רַחֲמָנוּת צוּ זַיינֶע קִינְדֶער בָּרוּךְ אַתָּה גִילוֹבְּט בִּיסְט דוּ גָאט וָואס גִידֶענְקְט דֶעם בּוּנְד:

לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב), הַיּוֹם, בְּרַחֲמִים, תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, זוֹכֵר הַבְּרִית:

ותוקעין גם בלחש. ואומרים היום הרת עולם:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה.

בלחש

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ, עַל עַם קָדְשֶׁךָ, לְדַבֵּר עִמָּם, מִן הַשָּׁמַיִם, הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ, וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם, בְּעַרְפְלֵּי טֹהַר. גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, חָל מִפָּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית, חָרְדוּ מִמֶּךָּ. בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ, עַל הַר סִינַי, לְלַמֵּד לְעַמְּךָ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וַתַּשְׁמִיעֵם, אֶת הוֹד קוֹלֶךָ, וְדַבְּרוֹת קָדְשֶׁךָ, מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים, עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר, עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר, וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים, וְעָנָן כָּבֵד, עַל הָהָר, וְקֹל שֹׁפָר, חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם, אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר, וַיְהִי, קוֹל הַשּׁוֹפָר, הוֹלֵךְ, וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר, וְהָאֱלֹהִים, יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר, וְכָל הָעָם, רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, וְאֶת הַלַּפִּידִם, וְאֵת, קוֹל

בית ישראל

אַתָּה נִגְלֵיתָ דוּ הָאסְט אַנְפְּלֶעקְט דַיין כָּבוֹד אִין וָואלְקֶן אַז דוּ הָאסְט גֶעוָואלְט רֵיידֶן מִיט דַיין הֵיילִיג פָאלְק פוּן דֶעם הִימֶעל הָאסְטוּ זֵיי גִימַאכְט הֶערֶן דַיין קוֹל וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם אוּנ מִיט אֵיין קְלָארֶען וָואלְקֶן הָאסְטוּ זִיךְ אַנְפְּלֶעקְט צוּ זֵיי אוֹיךְ דִי גַאנְצֶע וֶועלְט הָאט גִיצִיטֶערְט פַאר דִיר אוּנ אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִישׁ פוּן שֵׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית הָאבֶּן זִיךְ דֶר שְׁרָאקֶן פַאר דִיר אַז דוּ אוּנְזֶער קֵינִיג הָאסְט זִיךְ אַנְפְּלֶעקְט אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי צוּ לֶערְנֶען צוּ דַיין פָאלְק תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת אוּנ דוּ הָאסְט זֵיי גִילָאזְט הֶערֶן דַיין שֵׁיינֶעם קוֹל אוּנ דַיינֶע הֵיילִיגֶע רֵייד פוּן פְלַאם פַייעֶר. מִיט שְׁטִים אוּנ מִיט בְּלִיץ הָאסְטוּ זִיךְ צוּ זֵיי אַנְפְּלֶעקְט אוּנ מִיט אֵיין קוֹל פוּן אֵיין שׁוֹפָר הָאסְטוּ אוֹף זֵיי עֶרְשַׁיינְט אַזוֹ וִוי אִין דַיין תּוֹרָה שְׁטֵייט גֶשְׁרִיבֶּן בַּיי מַתַּן תּוֹרָה עֶס אִיז גִיוֶועזֶען דֶעם דְרִיטֶן טָאג גַאנְץ פְרִיא אִיז גִיוֶועזֶען קוֹלוֹת אוּנ בְּלִיצֶען אוּנ אַשְׁוֶוערֶער וָואלְקֶן אוֹף דֶעם בַּארְג אוֹיךְ אֵיין שְׁטַארְקֶער קוֹל פוּן אֵיין שׁוֹפָר אוּנ עֶס הָט גִיצִיטֶערְט גָאר דָס פָאלְק וָוס אִין דֶר מַחֲנֶה וְנֶאֱמַר אוּנ ווִידֶער שְׁטֵייט דָס קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר אִיז גִיוֶועזֶען אַלֶע מָאל שְׁטַארְקֶער מֹשֶׁה טוּט רֵיידֶן אוּנ גָאט טוּט אִים עֶנְפֶערֶן מִיט שְׁטִים אוּנ ווִידֶער שְׁטֵייט גָאר דָס פָאלְק הָאבֶּן גִיזֶעהֶן דִי קוֹלוֹת אוּנ דִי בְּרַאנְד פַייעֶר אוּנ דָאס קוֹל פוּן שׁוֹפָר אוּנ דֶעם בַּארְג וִוי עֶר רֵייכֶערְט דָאס פָאלְק הָאבֶּן עֶס גִיזֶעהֶן אוּנ הָאבֶּען זִיךְ גִיצוֹיגֶען צוּרִיק אוּנ הָאבֶּען זִיךְ גִישְׁטֶעלְט פוּן וַוייטֶן

הַשּׁוֹפָר, וְאֶת הָהָר, עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם, וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ, מֵרָחוֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, עָלָה אֱלֹהִים, בִּתְרוּעָה יְיָ, בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר, בַּחֲצוֹצְרוֹת, וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: וְנֶאֱמַר, תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה, לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֹק, לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל, בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ, בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ. הַלְלוּהוּ, בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ, כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ, בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ, בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ, בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ, בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ, בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ, בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ, כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים, תִּרְאוּ, וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר, תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה, בַּיּוֹם הַהוּא, יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ, הָאֹבְדִים, בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר, וְהַנִּדָּחִים, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ, בְּהַר הַקֹּדֶשׁ, בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיְיָ, עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה, וְיָצָא כַבָּרָק, חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהוִֹה, בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע, וְהָלַךְ, בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ צְבָאוֹת, יָגֵן עֲלֵיהֶם. כֵּן תָּגֵן, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּקַע, בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס, לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ,

---

בית ישראל

וּבְדִבְרֵי אונ אין דיינע היילינע כְּתוּבִים שטייט געשריבען גאָט איז אויף געגאַנגען מיט שאַלונג מיט איין קוֹל פון שׁוֹפָר. אונ ווידער איז געזאָגט געוואָרען מיט טרומייטען אונ מיט איין קוֹל פון שׁוֹפָר טוט שאַלין פאַר גאָט דעם קיניג וְנֶאֱמַר אונ ווידער איז געזאָגט געוואָרען בלאָזט שׁוֹפָר אוב רֹאשׁ הַשָּׁנָה וואָס געפאַלט רֹאשׁ חֹדֶשׁ אין דעם טאָג וואָס איז אונז פעסט געזעצט פאַר איין יוֹם טוֹב. דען עס איז אַזוֹ אַנגעזעצט בּיי יִשְׂרָאֵל ווייל ער איז אַגעריכטעס טאָג בּיי דעם גאָט פון יַעֲקֹב:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ אונ דורך דיינע קנעכט די נְבִיאִים שטייט אַזוֹ געשריבען אַלע וואָס זיצען אויף דער וועלט אונ די וואָס רוען אויף דער ערד וועלען זעהען ווען עס וועט זיך אויף הייבען איין פאָן אויף די בערג ווען מָשִׁיחַ וועט קומען אונ איר וועט הערען ווי מען וועט בלאָזען שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ. ווידער איז געזאָגט געוואָרען אונ עס וועט זיין אין דעם טאָג אַז מָשִׁיחַ וועט קומען וועט געבלאָזען ווערען מיט אַגרויסען שׁוֹפָר וועלען קומען די יִשְׂרָאֵל וואָס זענען פאַרלאָרען אין לאַנד אַשּׁוּר אונ די וואָס זענען פאַרשטויסען אין לאַנד מִצְרַיִם אונ זיי וועלען זיך בוקען צו גאָט אויף דעם היילינען בארג אין יְרוּשָׁלַיִם. אויך שטייט גאָט וועט זיך אויף זיי באַווייזען אונ זיינע פיילען וועלען אויס גיין ווי איין בליץ אונ גאָט וועט בלאָזען מיט אַשׁוֹפָר אונ וועט גיין מיט שטורעם קיין תֵּימָן ה׳ צְבָאוֹת גאָט דער העררער טוט באַשיצען אויף זיי אַזוֹ זאָלסטו באַשיצען אויף דיין פאָלק יִשְׂרָאֵל מיט דיין פריד:

אֱלֹהֵינוּ אונזער גאָט אונ גאָט פון אונזערע עלטערען תְּקַע בלאָז מיט איין גרויסען שׁוֹפָר אונז פריי צו מאַכען אונ הייב אויף איין פאָן אַיין צו זאַמלען אינזערע

וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, כִּמְצֻוָּה עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם, שִׂמְחַתְכֶם, וּבְמוֹעֲדֵיכֶם, וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם, וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת, עַל, עֹלֹתֵיכֶם, וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ, לָכֶם לְזִכָּרוֹן, לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, קוֹל שׁוֹפָר, וּמַאֲזִין תְּרוּעָה, וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, שׁוֹמֵעַ, קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים:

ותוקעין גם בלחש. ואומרים היום הרת עולם:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה.

בלחש

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ, לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר,

---

בית ישראל

פַר טְרִיבֶּענֶע אוּנ נֶעם צוּ זַאמֶען אוּנְזֶערֶע פַר שְׁפְּרֵייטֶע פוּן צְווִישֶׁן דִי פֶעלְקֶר אוּנ אוּנְזֶערֶע פַר שְׁפְּרֵייטֶע זָאלְסְטוּ אַיין זַאמְלֶן פוּן דִי עֶקִין וֶועלְט וַהֲבִיאֵנוּ אוּנ בְּרֶענְג אוּנְז מִיט גִיזַאנְג אִין דַיי שְׁטָאט צִיּוֹן אוּנ קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אִין דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִיט אֵייבִּיגֶע פְרֵייד אוּנ דָארְטֶן וֶועלֶן מִיר מַאכֶן פַר דִיר דִי קָרְבָּנוֹת פוּן אוּנְזֶער שׁוּלְד אַזוֹ וִוי מִיר זֶענֶען גִיבָּאטֶן גִיוָוארֶן אִין דַיין תּוֹרָה דוּרְךָ דַיין קְנֶעכְט מֹשֶׁה וָואס עֶר הָט גִיהֶערְט פוּן דַיין גִיעֶהְרְטֶע מוֹיל אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם אוּנ אִין אֵייעֶר פְרֵיידֶע טָאג אוּנ אִין אַייעֶרֶע יָמִים טוֹבִים אוּנ רָאשֵׁי חֳדָשִׁים זָאלְט אִיר בְּלָאזֶען מִיט טְרוּמֵייטֶן אוֹיף אַייעֶרֶע עוֹלוֹת אוּנ אוֹיף אַייעֶרֶע שֶׁעכְטוּנְג פוּן שְׁלָמִים וֶועלֶן זֵיי אַייךְ זַיין צוּ אַאָנְדֵיינְקוּנְג פַר אַייעֶר גָאט אִיךְ בִּין אַייעֶר גָאט כִּי אַתָּה דֶּען דוּ הֶערְסְט דָאס קוֹל פוּן שׁוֹפָר אוּנ פַאר נֶעמְסְט שַׁאלוּנְג אוּנ קֵיינֶר אִיז נִיט גְלַייךְ צוּ דִיר בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הֶערְט דָס שְׁטִים פוּן שַׁאלוּנְג. פוּן יִשְׂרָאֵל זַיין פָאלְק בְּרַחֲמִים מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט:

דִיא טַייטְשׁ פוּן רְצֵה גֶעפִינְט מֶען אִין מעריב:

נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד, חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד, דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי, בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמְּלָכִים, וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים: (נ"א פְּנֵי מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמְּלָכִים, מָלֵא רַחֲמִים):

אֳפַד מֵאָז, לְשֶׁפֶט הַיּוֹם. בְּחוֹן, מַעֲשֵׂה כָּל יוֹם. גִּישַׁת יְקוּמִים, פְּנֵי אָיוֹם. דִּינָם בּוֹ, לְפַכֵּס לְפִדְיוֹם: הָרִאשׁוֹן, אָדָם, בּוֹ נוֹצָר. וְצִוָּה חוֹק, וְלֹא נָצָר. זֶה מֵלִיץ, כְּהִרְחִיב בַּצָּר. חֲקָקוֹ לַמִּשְׁפָּט, וְלַדּוֹרוֹת מוּנְצָר: טִיעַת חוֹצֵב,

בית ישראל

אֳפַד מֵאָז דער טאג ראש השנה איז אן גיבְּרֵייט צו מִשְׁפְּטִין פון דענסט מאל אן וויא גאט האט גימִשְׁפָּט אָדָם הָרִאשׁוֹן בְּשַׁעַת ער האט גיזינדיגט הט ער גיזעצט דעם טאג צו מִשְׁפְּטֶן אַלֶע באשעפֶעניש בְּחוֹן צו פרובען די מַעֲשִׂים פון יעדען טאג גִּישַׁת אַלֶע באשעפעניש מוזן גינעהנין פַר דעם פארכטיגען גאט דִּינָם בעטען מיר דיך די וואג פון זייער מִשְׁפָּט זאל איבער ווענין צו דער לייזונג הָרִאשׁוֹן אָדָם הָרִאשׁוֹן וואס איז בַשאפֶן גיווארען אין ראש השנה וְצִוָּה און ער איז גיבאטען גיווארען ער זאל ניט עסין פון עֵץ הַדַּעַת האט ער די מִצְוָה ניט גיהיטען איז גאט זיין מֵלִיץ גיוועזן כְּעֵת צָרָה און הט אים דער לענגערט די צייט דען די מַלְאָכִים האבן מְקַטְרֵג גיוועזן און האבן גיזאגט רבש"ע דו האסט דאך גיזאגט צו אים אז דו וועסט עסין פון דעם עֵץ הַדַּעַת וועסטו אין דעם טאג שטארבען. האט גאט גיענטפערט איך האב גימיינט איין טאג פון מיינע טעג דס איז טוזינט יאר חֲקָקוֹ גאט האט דעם טאג גיזעצט און בעווארט צו מִשְׁפְּטֶן אַלֶע דורות מיט רַחֲמָנוּת אַזוֹ וויא ער האט גימִשְׁפָּט אָדָם הָרִאשׁוֹן מיט רַחֲמִים טִיעַת די גרונד פעסטן

אמרי יושר

אוֹפַד מֵאָז לְשֶׁפֶט הַיּוֹם וכו'. דער רמב"ן פרעגט צו וואס מִשְׁפָּט הקב"ה די מענטשין דריי מאהל, אין דריי צייטן, יעדער ראש השנה און יום כפור איז אמִשְׁפָּט, ווען דר מענטש שטארבט איז אמִשְׁפָּט, ווען עס וועט זיין תחית המתים וועלען אלע מענטשין געמִשְׁפָּט ווערין, עס דארף גענוג זיין איין מאהל צו מִשְׁפְּטִין יעדער מענטש, נאר דר ענין איז למשל אמלך הט געשיקט זיין גענעראל אין אווייטע לאנד ער זאל זיך באשעפטיגן מיט די גישעפטן פון מלך, ווי דר גענעראל איז געקומן אין די ווייטע לאנד הט ער ניט געטאהן די גישעפטין פון מלך נאר ער הט זיך בהעפט מיט שלעכטע מענטשין, ער האט אוסגיגעבען דאס געלט פון מלך אויף עסין און טרינקען גוטע וויין, ער איז גיוועזן פיל מאהל שכור און געלעגין אין בלאטע אנגיטאהן אין די גענעראלסקע קליידער זיין פנים איז גיוועזן שווארץ פון די זונן און פון די שכרות, זיינע קליידר זענען גיוועזן שמוציג, ברודיק, מען הט דס דערציילט דעם מלך, האט דר מלך גיזאגט באלד הרגנן אים קען מען ניט, נאר מען זאל אים נעמען אין תפיסה (געפיינקענים) און שמייסן, באלד ווי מען הט אים אנגעהובן שמייסן הט ער געבעטן מען זאל אים אויפהערין שמייסן ער וועט שוין מער ניט טאהן אזוי ווי ער הט גיטאהן, ער וועט טאהן אלץ וואס דר מלך הט גיבאטין, עס הט ניט לאנג געדויערט הט ער צוריק געטאהן דס זעלביגע וואס ער הט פריער גיטאהן, און נאך ערגער, מען האט נאך אמאהל דערציילט דעם מלך האט דער מלך גיבאטין מען זאל אים אריין פירען אין אפינסטערע תפיסה און אים בינדין מיט קייטן, ער הט גיבעטין מען זאל אים לאזין פריי ער וועט שוין דינען דעם מלך און וועט ניט מער טאהן די שלעכטס וואס ער הט גיטאהן, מען הט אים פריי גילאזן, דס האט אויך ניט געהאלפן, אין אקורצע צייט שפעטער הט ער נאך אמאהל גיטאהן דס זעלביגע שלעכטס וואס פריער, הט דר מלך גיבאטן, מען זאל דעם גענעראל ברייננגן צו אים, וויא דער גענעראל איז געקומען אין דיא שטאט וואו דר מלך וואהנט, האט דר מלך גיבאטן ער זאל ניט קומן פר אים ביז ער וועט ריין מאכן זיינע קליידער, און זיין פנים, נאכדעם וועט ער געבין דין וחשבון אויף אלץ וואס ער האט גיטאהן, און וועט גישטראפט ווערן צום הרגנן. דאס זעלביגע איז ביי אונז יודין, הקב"ה באלד ווען ער הט בעשאפן די וועלט. און ער האט באשאפן די מענטשין אויף דר וועלט, זיי זאלן אים דינען, דר ערשטער איז גיוועזן אדם, הקב"ה האט אראפגעשיקט אנשמה פון הימעל אין אווייטע לאנד, פון הימעל ביז אויף דיא ערד, און ער הט אים געבאטין ניט צו עסין פון עֵץ הַדַּעַת, און ביידע אדם מיט חוה האבן גיגעסין, הט הקב"ה זייא באלד גישטראפט, דס איז גיוועזן ראש השנה, האט הקב"ה באלד געשטעלט אין דעם טאג זאלען געמשפט ווערען זיינע אלע קינדר, ווי דער פייטן זאגט אופד מאז לשפט היום, פון דאמאלס, פון אדם הראשון איז בעשטימט געווארען דער טאג מען זאל אין אים משפטין, און יעדער ראש השנה ווערט יעדער מענטש געמשפט, ער זאל גישטראפט ווערען, דר שטראף איז ניט אשטראף אויף די זינד, דאס איז נאר אייף צו וועקין דעם מענטש, ער זאל טאהן תשובה, און ווען ראש השנה און יום כפור גייען אוועק און דער מענטש זינדיגט ווייטער, הייסט הקב"ה ער זאל געבריינגט ווערען אין אפינסטערע תפיסה, אין קבר, דארטען קען ער נאך ניט קומען פאר הקב"ה, ווייל זיין נשמה איז ניט ריין, בעפלעקט מיט עבירות, קליינע און גרויסע, דארף דיא נשמה גיין אין גיהנם, פון פייער, זיא זאל גערייניגט ווערן און זאל קענן קומן פר הקב"ה צום משפט, נאכדם ווען דיא נשמה איז ריין ווערט זיא געמשפט וויא עס שטייט אין פסוק ורבים מישני אדמת עפר יקיצו, פיל מתים וואס שלאפען אין דיא ערד וועלען זיך אויפוועקין פון זייערע קברים, פיל פון זיי וועלען בלייבען לעבען אויף אייביג, און פיל וועלען בלייבען צו אייביגע שאנדע, און פיל וועלען גאר נישט אויפשטיין:

גְּבָעוֹת וְצוּרִים. יְלָדוּ בוֹ, מֵרֹאשׁ צוּרִים. כְּיוֹשְׁבֵי נְטָעִים, הֵמָּה הַיּוֹצְרִים. לְלַמֵּד בּוֹ, צֶדֶק לַעֲצוּרִים: מְיוּחָס שְׁמוֹ, בְּשֵׁם אֵיתָנִים. נֵס לְהִתְנוֹסֵס, עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. סְפָרִים נִפְתָּחִים, וּמַעֲשִׂים מִתְנַנִּים. עוֹבְרִים לְפָנֶיךָ, וְהֶשְׁבּוֹן נוֹתְנִים: פָּקִיד הוּכַן, לְתִקּוּן מוֹעֲדֶיךָ. צֹאן לְהַעֲבִיר, בְּשֵׁבֶט עֲדֶיךָ: חזן קֶרֶן בְּמִשְׁכָּב בשבת אומרים (בְּזִכְרָם) הַיּוֹם עֵדֶיךָ. רַחוּם. זְכוֹר, שְׁבוּעַת עֲבָדֶיךָ:

נַעֲלֶה (בשבת זִכְרוֹן) שׁוֹפָר, עִם תַּחֲנוּן. שַׁדַּי לְפַתּוֹתְךָ, בָּם בְּחִנּוּן: חזן תָּשִׁיב לְנַדָּן, בְּרַק הַשָּׁנוּן, תְּחַזֵּק מָגֵן, לְגוֹנְנִי בְּגִנּוּן:

צדקת ישראל

נַעֲלֶה שׁוֹפָר עִם תַּחֲנוּן וכו׳. מִיר וֶועלֶן אוֹיפְבְּרֵיינְגֶען (מִיר וֶועלֶן בְּלָאזֶן) שׁוֹפָר מִיט גֶעבֶּעט, תָּשִׁיב לְנַדָּן בְּרַק הַשָּׁנוּן, זָאלְסְט צוּרִיק קֶערִין אִין דִי שֵׁייד דֶעם בְּלַאנְקֶען שְׁוֶוערְד, דֶער חִלּוּק צְווִישֶׁען אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוּנ אַנְדֶערֶע לֶענְדֶר, אַלֶע לֶענְדֶר וֶוערֶן דֶערְמַאנְט פַר הקב״ה נָאר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, ווִיא מִיר זָאגֶען עַל הַמְּדִינוֹת וכו׳ אוֹיף דִי לֶענְדֶער וֶוערְט גִיזָאגְט אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וֶועלְכֶע לַאנְד זָאל זַיין הוּנְגֶער, וֶועלְכֶע זַאט, אָבֶּר אוֹיף אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גִיט הקב״ה אַכְטוּנְג שְׁטֶענְדִיג מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה, פוּן אָנְהֵייב יָאהְר בִּיז עֶנְדֶע יָאהְר, דָס הֵייסְט אַלֶע טָאג, אוּנ אַזוֹ אִיז בַּיי דִי מֶענְטְשֶׁען אַלֶע פֶעלְקֶר וֶוערֶען דֶערְמַאנְט פַאר הקב״ה נָאר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אוּנ יוּדִין וֶוערִין שְׁטֶענְדִיג דֶערְמַאנְט פַר הקב״ה אַגַאנְץ יָאהְר, ווִי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָט גִיזָאגְט אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרוֹבִים אֵלָיו, הקב״ה אִיז נָאנְט צוּ יוּדֶען צוּ יֶעדֶער צַייט וֶוען זֵיי רוּפֶען אִים, דָאס אִיז נָאר גִיוֶוען וֶוען יוּדִין זֶענֶען גִיוֶוען אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוּנ דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִיוֶוען, אָבֶּר הַיינְט וֶוערֶן מִיר גֶערוּפֶן שִׁכּוֹרִים, ווִיא דֶער נָבִיא זָאגְט שִׁכֻּרַת וְלֹא מִיָּיִן, מִיר זֶענֶען שִׁכּוֹר פוּן צָרוֹת, נִיט פוּן וַויין, דֶר מֶענְטְשׁ וָוס הָט אַגֶעשֶׁעפְּט מִיט אַשִׁכּוֹר, מוּז עֶר צוּ אִים קוּמֶען בַּאלְד אִין דֶר פְרִיה וֶוען עֶר אִיז נָאךְ נִיכְטֶער, עֶר הָט נָאךְ נִיט גֶעטְרוּנְקֶען, אוּנ וֶוען דֶער שִׁכּוֹר דַארְף גֵיין צוּ אַשַׂר אָדֶער צוּ אַגֶעשֶׁעפְט מוּז עֶר אוֹיךְ גֵיין בַּאלְד אִין דֶער פְרִיה. דְרִיבֶּער הָט דָוִד הַמֶּלֶךְ ע״ה גֶעזָאגְט בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ, מַיין תְּפִלָּה בֶּעט אִיךְ בַּאלְד אִין דֶר פְרִיה אֵיידֶר אִיךְ וֶוער שִׁכּוֹר פוּן דִי צָרוֹת וָוס אִיךְ וֶועל הָאבֶּען בַּיי טָאג אוּנְזֶער פְרִיה־מָארְגֶען אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דֶר אָנְהֵייב יָאהְר, דְרִיבֶּער הָאט הקב״ה גִיבָּאטֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה זָאל זַיין אַיוֹם טוֹב, מֶען זָאל נִיט טָאהְן אַמְלָאכָה אוּנ נִיט הַאנְדְלֶען, מִיר זָאלֶען הָאבֶּען צַייט צוּ גֵיין אִין דִי שׁוּהְלֶען אוּנ אִין דִי בָּתֵּי מִדְרָשִׁים בֶּעטִין בַּיי הקב״ה אוֹיף אַגוּט יָאהְר, אוּנ עֶר הָט אוּנְז גִיבָּאטִין מִיר זָאלֶען בְּלָאזֶען שׁוֹפָר, ווִי דֶער רמב״ם זָאגְט דֶר שׁוֹפָר בְּלָאזֶן אִיז אוֹיף־צוּ־וֶועקִין אוּנְז פוּן שְׁלָאף, ווייל מִיר זֶענֶען פַארְשְׁלָאפֶן פוּן צוּ דִינֶען הקב״ה, דָס זָאגְט דֶער פַּייטָן נַעֲלֶה שׁוֹפָר עִם תַּחֲנוּן, מִיר וֶועלֶן אוֹיפְבְּרֵיינְגֶען דֶעם שׁוֹפָר, מִיר וֶועלֶען בְּלָאזֶען שׁוֹפָר, אוֹיפְגֶעוֶועקְט צוּא וֶוערֶן פוּן אוּנְזֶער שְׁלָאף מִיר זָאלֶן גֵיין בֶּעטִין בַּיי דִיר, עֶס זֶענֶען דָא מֶענְטְשִׁין וָוס הָאבֶּן אַגְרִינְגֶען שְׁלָאף, וֶוען מֶען רֶעט אַהוֹיכֶען וָוארְט אִין שְׁטוּב וֶועקְט עֶר זִיךְ אוֹיף פוּן שְׁלָאף, אַמֵּייל מֶענְטְשִׁין וֶועקִין זִיךְ נִיט אוֹיף פוּן רֵייד. נָאר אַז מֶען רִירְט אָן זַיין קֶערְפֶּער וֶועקְט עֶר זִיךְ אוֹיף, נָאךְ אַמֵּייל

בית ישראל

אוּנ דִי הוֹכֶע בֶּערְג אוּנ דִי פֶעלְזֶן דָס זֶענֶען דִי אָבוֹת. זֶענֶען אִין דֶעם טָאג גִיבָּארֶען גִיוָוארֶען. גָאט הָט זֵיי אִין זִין גֶעהַאט צוּ בַּאשַׁאפֶען נָאךְ אֵיידֶר עֶר הָט בַּאשַׁאפֶן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶנִישׁ. כְּיוֹשְׁבֵי אַזוֹי ווִיא אָדָם אוּנ חַוָּה וָואס זֶענֶען גִיזֶעסֶען אִין גִיפְלַאנְצְטֶען גַן עֵדֶן זֶענִין בַּאשַׁאפֶן גִיוָוארֶן רֹאשׁ הַשָּׁנָה אַזוֹ זֶענִין דִי אַלֶע צַדִּיקִים בַּשַׁאפֶן גִוָוארֶן רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּדֵי זֵיי זָאלֶן דֶעם טָאג מְלַמֵּד זְכוּת זַיין אוֹיף יִשְׂרָאֵל מְיוּחָס דֶר חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי וֶוערְט אָן גִירוּפֶן (יֶרַח הָאֵיתָנִים) דָס אִיז טַייטְשׁ שְׁטַארְק ווייל אִין אִים זֶענִין גִיבָּארֶן גִיוָוארֶן דִי שְׁטַארְקִי אָבוֹת נֵס עֶר אִיז אַפְּרוּב אוֹיס צוּ פְּרוּבֶען דִי מַעֲשִׂים פוּן דִי אוֹבֶּרְשְׁטֶע אוּנ דִי אוּנְטֶערְשְׁטִי סְפָרִים דִי סְפָרִים וֶוערֶן גִיעֶפִינְט זֵיי דֶער צֵיילֶען אַלֶע מַעֲשִׂים עוֹבְרִים זֵיי פָארֶן פַר דִיר אִיבֶּר אוּנ גִיבֶּען דִיר אָפּ חֶשְׁבּוֹן פָּקִיד דֶער חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי אִיז דֶר עֶלְצְטֶער חוֹדֶשׁ וָוס פוּן אִים וֶוערֶען אַלֶע יָמִים טוֹבִים גִיצֵיילְט. צֹאן אַלֶע מֶענְטְשֶׁן וֶוערֶען ווִיא שָׁאף דוּרְךְ גִיפִירְט אוּנְטֶערֶן רוּט פַר דִיר. קֶרֶן דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זָאגֶען עֵדוּת אוֹיף דַיינֶער אֵיינְהֵייט בְּלָאזֶען הַיינְט שׁוֹפָר כְּדֵי דוּ דֶער בַּארְמִיגֶער זָאלְסְט צוּ זֵייא דֶער מַאנֶען וָואס דוּ הָאסְט גִישְׁוָוארֶען צוּ דַיינֶע קְנֶעכְט דִי אָבוֹת:

נַעֲלֶה שׁוֹפָר מִיר לוֹבֶּען דִיךְ מִיט דֶעם שׁוֹפָר אוּנ מִיט גִיבֶּעט. דִי גִישַׁארְפְטֶע שְׁוֶוערְד דָאס אִיז דֶער מִדַּת הַדִּין זָאלְסְטוּ אוּם קֶערֶען אִין שֵׁייד אַרַיין:

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:
אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה רב להושיע:
מכלכל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים. ומתיר אסורים, ומקים אמונתו, לישני עפר: מי כמוך, בעל גבורות, ומי, דומה לך, מלך, ממית, ומחיה, ומצמיח ישועה:

תפן במכון, לכס שבת. שעון ומוסר, כעלו במחשבת. רם, תהי אזנך, קשבת. קול שופר, שעות מנושבת: צרת אמר, לא ידון. פעמים, לא תקום לאבדון. עולם, אשר בארבעה, נדון. סמוך, בחסדך ובאמתך, אדון: נועדים ביום קרב, ונלחמים. מול אבן נגף, מתלהמים. לבוב תרועתם, שעה ממרומים. כסא דין, להמיר, בשל רחמים: יחיד, אשר בעקד, נשפט. טלאיו, בו יחננו, מלהשפט. חלילה לך, אלהי המשפט. זכור, לא יעשה, משפט: ואם כאדם, עברו ברית. האל, כאל, הבט לברית: חזן דברות, אלה דברי הברית. גלה, בזכרון, שלוש ברית:

בית ישראל

תפן במכון אז דו וועסט דיך ווענדן צו זעצן אויף דעם כסא דין. און מדת הרחמים און מדת הדין וועלן אויף גיין אין דיין מחשבה. בעטן מיר דיר ערהאבענר גאט דיין אויער זאל דאמאלס פר נעמן דעם קול שופר וואס די ישראל בלאזען צרת אומר דר מאן דיין וווארט וואס דו האסט גיזאגט בעת די צרה פון מבול דס דו וועסט ניט משפטן נאך אמאל צו פר דארבן עולם די וועלט וואס זיא ווערט פיר מאל אין יאהר געמשפט פסח אויף תבואה שבועות אויף פרות ראש השנה דיא גאנצע וועלט סוכות אויף וואסר זאלסטו איר אונטר לעהנן מיט דיין חסד און אמת נועדים דיא ישראל זאמלען זיך איין אין די שולן אין דעם טאג ראש השנה וואס ער איז א טאג פון מלחמה קעגן דעם יצר הרע וואס ער איז גלייך צו א שטיין וואס מען שלאגט זיך אפ אן אים די פיס לבוב דס שאלן פון דעם שופר פאר נעם פון הימל כסא פר בייט דיא שטול פון דין אויף דעם שטול פון רחמים יחיד דר בן יחיד יצחק וואס ער איז גמשפט גיוואָרן צו זיין גבונדן אויף דעם מזבח. זיינע לעמליך דיא ישראל זאלן דורך זיין זכות דר בארעמט ווערן זיי זאלן ניט גימשפט ווערן מיט מדת הדין חלילה גאט פון גרעכטיקייט דוא זאלסט עס חלילה ניט טאן זכור דער מאן אונז דעם זכות פון אברהם וואס ער האט גיזאגט (השופט כל הארץ לא יעשה משפט) ואם און אויב זיי האבן עובר גיוועזן אויף דעם בונד פון דר תורה אזו וויא דר שטייגר פון מענשן בימט דוא דאך אבער גאט טוא אזוי ווי דיין געטליכר מנהג איז א'נ קוק אויף דעם בונד פון די אבות דברות די רייד פון דר תוכחה וואס דר ביא שטייט גישריבן (אלה דברי הברית) זאלסטו פון זיי די קללות אפ טאן אז דו וועסט זיך דר מאנן אן דעם ברית וואס דוא

צדקת ישראל

מענטשין זענן דא מיט אנדירען וועקין זייא זיך ניט אויף, נאר מען מוז זיי שלאגן, ביי מוסר איז אויך אזו, עס זענן דא מענטשין ווען זיי הערן זאגן מוסר ווערן זיי פרום, עס זענען דא מענטשין וואס ווערען אנדערש ניט פרום סיידען הקב"ה דירט זייא אן, ער שטראפט זייא אביסל, און עס זענען דא מענטשין וואס ווערען אנדערש ניט פרום סיידען הקב"ה שלאגט זייא שטארק, זאגען מיר פר הקב"ה נעלה שיפר עם תחנון, אזו ווי מיר הערען די שטימע פון שופר, טוהען מיר תשובה און מיר בעטין בייא דיר דו זאלסט מוחל זיין אונזערע זינד, און זאלסט דעם שארפען בראנקן שווערד צוריק אריין שטעקין אין שייד און זאלסט אונז ניט שטראפען מיט אים:

קהל עוֹלָם, בְּבַקְּרָךְ, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. בְּהַכְרָעַת צֶדֶק תַּכְרִיעַ שָׁנָה:

חזן אֲסוּמָה, טְלוּלָה, גְשׁוּמָה, אִם שְׁחוּנָה. אֲטוּמִים

לְהַחֲיוֹת, בְּטַלְלֵי שֵׁנָה:

מִי כָמוֹךָ, אָב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ, יְיָ, קִוִּינוּךָ. תַּאֲוַת לֵב, בַּצַּר פְּקַדְנוּךָ. בָּרֵי לֵבָב מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ. שׁוֹפַר תְּרוּעָה, טֶרֶם שִׁמַּעְנוּךָ: גְּזֵרָה חַקְתָּ, מִיצִירַת בְּרֵאשִׁית. רֹאשׁ דְּבָרְךָ, תְּשׁוּבָה לְהָשִׁית. דִּין, טֶרֶם הוֹעֲרָךְ, מֵרֵאשִׁית. קָדְמָה לְמַלֵּט, שׁוֹבָבִים מֵהַרִישִׁית: הַיּוֹצֵר יַחַד, שְׁנֵי לְבָבֵיהֶם. צוֹפֶה וּמַבִּיט, סַרְעַף קִרְבֵיהֶם. וְאִם אָוֶן נִרְאָה, בְּמַחֲבוֹאֵיהֶם. פָּקוֹד, תִּפְקוֹד לָמוֹ, קְרוֹבֵיהֶם: זֵכֶר הֲסָרַת שֶׁכֶם, מִסֵּבֶל. עֶבֶד כְּהָחְפַּשׁ, מֵעִנּוּי כֶּבֶל. הֲנִיטָיו, אִם תּוֹעָתָיו, בְּהֶבֶל. שִׁיחוֹ יְחוֹנְנֵם, לְחַיֵּי

שבחי ישראל

עוֹלָם בְּבַקְּרָךְ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וכו׳. דִי גמרא זָאגְט יוּדֶען הָאבֶּען אוֹיף זִיךְ גֶענוּמֶען עֲרֵבוּת, דָאס הֵייסְט לְמָשָׁל אֵיינֶער גֵייט אַרַיין אִין אַקְרָאם מֶען זָאל אִים בָּארְגֶען סְחוֹרָה, אוּנ מֶען ווִיל אִים נִיט טְרוֹיעֶן, קוּמְט זַיינֶער אַגוּטֶער פְרַיינְד אַרַייכֶער אוּנ זָאגְט צוּם קְרֶעמֶער אוֹיבּ מַיין חָבֵר וֶועט דִיר נִיט בֶּעצָאהְלֶען וֶועל אִיךְ דִיר בֶּעצָאהְלֶען, אוּנ מֶען הָאט אִים גִיגֶעבִּין סְחוֹרָה, עֶר הָאט דִי סְחוֹרָה פַארְקוֹיפְט אוּנ הָאט פַארְדִינְט, דַארְף עֶר גֶעבִּין אַחֵלֶק פוּן פַארְדִינְסְט צוּ דֶעם עָרֵב, ווָארוּם ווֶען עֶר ווָאלְט נִיט גִיוֶועִן אַעָרֵב ווָאלְט מֶען אִים קֵיין סְחוֹרָה גִיגֶעבִּין, אוּנ אוֹיבּ עֶר ווָאלְט גֶעהַאט שָׁאדֶען אִין דִי סְחוֹרָה, אוּנ ווָאלְט נִיט גֶעהַאט צוּ בַּאצָאהְלֶען דֶעם קְרֶעמֶער ווָאלְט דֶר עָרֵב גֶעמוּזְט בֶּעצָאהְלֶען, אַזוֹ זֶענֶען יוּדֶען גֶעווָארֶען עֲרֵבִים צוּ הקב״ה, אֵיינֶער פַר דֶעם אַנְדֶערֶען, אִיז יֶעדֶער יוּד אַעָרֵב פַר מְלַיְאנֶען יוּדֶען ווָאס עֶר קֶען זֵייא גָאר נִיט, דַארְף זַיין יֶעדֶער יוּד זָאל הָאבֶּען אַחֵלֶק עוֹלָם הַבָּא אִין דִי מִצְוֹת ווָס אַלֶע יוּדֶען טוּהֶען, ווָארוּם ווֶען עֶר ווָאלְט נִיט גִיוֶועִן אַעָרֵב ווָאלְט הקב״ה נִיט גִיגֶעבֶּען דִי תּוֹרָה, אוּנ ווֶען זֵיי טוּהֶען עֲבֵירוֹת ווֶעלֶען זֵיי אוֹיךְ גִישְׁטְרָאפְט ווֶערִין, דָוִד הַמֶּלֶךְ ע״ה הָט גִיבֶּעטִין בַּיי הקב״ה עֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב, נֶעם מִיךְ פַאר צַעָרֵב נָאר צוּ גוּטִין, אַל יַעַשְׁקוּנִי זֵדִים, רְשָׁעִים זָאלֶען נִיט רוֹבֶּען פוּן מִיר מַיין עוֹלָם הַבָּא, דָס זֶעלְבִּיגֶע בֶּעטִין מִיר פוּן הקב״ה עוֹלָם בְּבַקְּרָךְ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, ווֶען דוּ וֶועסְט קוּמֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה דוּרְכְזֶעהֶען דִי מִצְוֹת אוּנ עֲבֵירוֹת ווָס יוּדֶען הָאבֶּען גִיטָאהְן דֶעם יָאהְר, זָאלְסְטוּ נִיט אַנְנֶעמֶען דִי עֲרֵבִים זֵייא זָאלֶען גִישְׁטְרָאפְט ווֶערֶען פַר פְרֶעמְדֶע עֲבֵירוֹת, נָאר בְּהַכְרָעַת צֶדֶק תַּכְרִיעַ שָׁנָה, דוּ זָאלְסְט אַרָאפְּ בַּיינֶען דִי ווָאג שָׁאל (ווָס דוּ וֶועגְסְט אוֹיף זֵיי עֲבֵירוֹת אוּנ מִצְוֹת) פוּן דִי מִצְוֹת, דוּ זָאלְסְט קֶענֶען אוּנְז פַארְשְׁרַייבֶּען צוּ אַגוּט יָאהְר:

בית ישראל

הָאסְט כּוֹרֵת גִיוֶועִן מִיט דִי דְרַיי אָבוֹת: עוֹלָם בְּבַקְּרָךְ מִיר בֶּעטֶען דִיךְ רבש״ע אַז דוּ וֶועסְט פָארְשְׁטֶען דִי ווֶעלְט אִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה זָאלְסְטוּ מִיט צְדָקָה לָאזֶען אַרָאפּ ווֶעגֶען דִי גִיווִיכְט פוּן דָס יָאר אֲסוּמָה עֶס זָאל זַיין אַיָאר פוּן פוּלֶע אוֹצְרוֹת תְּבוּאָה פוּן פִּיל טוֹי. אוּנ אוֹיבּ עֶס ווֶעט זַיין אַהֵיים יָאר זָאל גֵיין רֶעגֶן. אוּנ דִי מֵתִים זָאלְסְטוּ לֶעבֶּעדִיג מַאכֶען מִיט דֶעם טוֹי פוּן תְּחִיַּת הַמֵּתִים:

אַף אֹרַח חָאטְשֶׁע דוּ מִשְׁפָּטְסְט אוּנְז נָאךְ דַיין מִנְהָג אוּנ שְׁטְרָאפְסְט אוּנְז מִיט יִסוּרִים הָאפֶען מִיר דָאךְ צוּ דִיר גָאט בְּשַׁעַת צָרָה גֶדֶענְקֶען מִיר דִיךְ ווָס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער הַארְצֶענְס לוּסְט בָּרֵי מִיט לוֹיטֶערֶע הֶערְצֶער הָאבֶּען מִיר זִיךְ פוּן נֶעכְטֶען אָן דָס אִיז עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה מַקְדִּים גִיוֶועִן פַר דִיר מִיט תְּשׁוּבָה וּתְפִלָּה אֵיידֶער מִיר הָאבֶּען דִיךְ גִילָאזְט הֶערֶען אוּנְזֶער שׁוֹפָר בְּלָאזֶען גְּזֵרָה דוּ הָאסְט פֶעסְט גִיזֶעצְט פוּן אָנְפַאנְג דֶער בְּרִיאָה דָאס דַיינֶע עֶרְשְׁטֶע רֵייד זָאל זַיין דָאס תְּשׁוּבָה זָאל הֶעלְפֶען דִין אֵיידֶער דִין אִיז אִין אָנְפַאנְג אָן גִירִיכְטֶעט גִיווָארֶען אִיז תְּשׁוּבָה גִיפֶעדֶערְט גִיווָארֶען כְּדֵי מַצִּיל צוּ זַיין דִי זִינְדִיגֶער פוּן גֵיהִנָּם הַיּוֹצֵר גָאט ווָאס עֶר הָט בַּאשַׁאפֶען אִין מֶענְטְשֶׁען דֶעם יֵצֶר טוֹב אוּנ דֶעם יֵצֶר הָרָע עֶר זֶעהְט זֵייעֶרֶע אִינֶעווֵייניגְסְטֶע מַחֲשָׁבוֹת אוּנ אוֹיבּ עֶס ווֶערְט עֶפֶּעס אוּנְרֶעכְט גִיזֶעהֶן אִין זֵייעֶרֶע פַר בָּארְגִינְהֵייט זָאלְסְטוּ זֵייא גִידֶענְקֶען דֶעם זְכוּת פוּן זֵייעֶרֶע קְרוֹבִים דִיא אָבוֹת זֵכֶר דָס דֵיינְקוּנְג פוּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק ווָס דוּ הָאסְט אָפּ גֶעטָאן זַיין אַקְסִיל פוּן לַאסְט אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז עֶר פְרַייא אַרוֹיס גִינַאנְגֶען פוּן אַיְיזֶערְנֶע קֵייטֶען הֲנִיטָיו אוֹיבּ זַיינֶע קִינְדֶער זֶענֶען פַאר אִירְט גִיווָארֶען אִין אוּנְווִירְדִיקֵייט בִּזְכוּת זַיין פְרוּמְקֵייט זָאל גָאט זִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּר זַיינֶע קִינְדֶער זֵיי זָאלֶען לֶעבֶּען אוֹיף דֶער ווֶעלְט ווָאס זִיא אִיז הֶבֶל הֲבָלִים טְמִינַת דֶר קֵץ פוּן דֶר גְאוּלָה. אִיז פַאר בָּארְגֶען אִין גָאטְס הַארְצֶן דִי פַר שְׁטוֹיסֶענֶע יִשְׂרָאֵל אַיין

הֶבֶל: טְמִינַת לֵב, וּנְקִימַת קֵץ. נִדָּחִים לֶאֱסוֹף, בּוֹ בְקֵץ. יוֹם מוּכָן, עִתִּים לְהָקֵץ. מֵימִים יָמִימָה, וּמִקֵּץ לְקֵץ: כֶּסֶא לְהַקְפּוֹת, חוֹדֶשׁ לִקּוֹב. כְּסוּחִים בְּלַהֲטוֹ, לְהַבְהֵב לִרְקוֹב: חזן לְהָסִיר מִכְשׁוֹל, מִלֵּב הֶעָקוֹב. לְהִזָּכֵר, לְאַבְרָהָם, לְיִצְחָק, וּלְיַעֲקֹב:

יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

חו"ק אֵל אֱמוּנָה, בְּעָרְכְּךָ דִין. אִם תְּמַצֵּה, עוֹמֶק הַדִּין. מִי יִצְדַּק לְפָנֶיךָ, בַּדִּין. קָדוֹשׁ:

חו"ק אִם, לֹא לְמַעֲנוֹ, יַעַשׂ. וְיָסִיר מֶנּוּ, חֲרוֹן אַף וָכַעַס. אֵין לְבַקֵּר, וְלִמְצוֹא מַעַשׂ. קָדוֹשׁ:

קהל אוֹמֶץ, אַדִּירֵי כָּל חֵפֶץ. בְּהִתְבַּקְּרָם בַּדִּין, חִיְּבוּ לְנַפֵּץ. כְּלֹא נִמְצָא בָהֶם חֵפֶץ: אָדָם, יְצִיר עָפָר, מֵאֲדָמָה. לְאֵילֵי מָרוֹם, אוֹתוֹ דִּמָּה. לֹא בָן,

---

בית ישראל

צוּ זַאמְלֶען אִין דֶעם טָאג פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם דֶער טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז אָן גִיבְּרֵייט דָם דֶער מֶענְטְשׁ זָאל זִיךְ דֶער וֶועקֶען אִין אִים מִיט תְּשׁוּבָה פוּן יָאר צוּ יָאר אוּנ פוּן עֶק צוּ עֶק כֶּסֶא דֶער טָאג פוּן דֶער גְאוּלָה וָוָאס אִיז פַאר בָּארְגֶען זָאל עֶנְדֶעקְט וֶוערֶען אוּנ דֶער חוֹדֶשׁ זָאל בַּאקַאנְט וֶוערֶען כְּסוּחִים וֶוען עֶר וֶועט בְּרֶענֶען דִי רְשָׁעִים אִין גֵיהִנָּם אוּנ זֵייעֶר אַשׁ וֶועט פַאר פוֹלְט וֶוערֶען לְהָסִיר דֶענְסְטְמָאל וֶועט עֶר אָפּ טָאן דֶעם יֵצֶר הָרָע פִין דֶעם גִיפֶּעלְשְׁטֶען הַארְצֶען לְהִזָּכֵר אוּנ וֶועט אוּנְז גִידֶענְקֶען דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אוּנ יִצְחָק אוּנ יַעֲקֹב:

יִמְלֹךְ יְיָ דֶער גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל וֶועט קִינִיגֶען אֵייבִּיג דַיין גָאט פוּן צִיּוֹן אוֹיף דוֹרֵי דוֹרוֹת הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ דוּ הֵיילִיגֶער גָאט זִיצְט אִין הִימֶעל צוּ פַאר נֶעמֶען דִי לוֹבּ פוּן דִי יִשְׂרָאֵל נוּן לִיבֶּער גָאט:

אֵל גְרֶעכְטֶער גָאט אוֹבּ דוּ וֶועסְט זִיךְ טִיף מְדַקְדֵק זַיין אִין דִין וֶוער וֶועט קָאנֶען גְרֶעכְט בְּלַייבֶּען פַאר דִיר אִין דִין דוּ הֵיילִיגֶער גָאט אִם אוֹיבּ עֶר וֶועט נִיט טָאן פוּן זַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען וֶועגֶען דָם עֶר זָאל אָפּ טָאן פוּן אוּנְז צָארֶען אוּנ רוֹגֶז אֵין אִיז נִיטָא וָוָאס צוּ זוּכֶען צוּ גִיפִינֶען בַּיי אוּנְז גוּטֶע מַעֲשִׂים דוּרְךְ זֵיי גִירֶעכְט צוּ בְּלַייבֶּען הֵיילִיגֶער גָאט:

אוֹמֶץ אַדִּירֵי דוּ שְׁטַארְקֶער גָאט אֲפִילוּ דִי צַדִּיקִים וָוָאס זֵיי זֶענֶען שְׁטַארְק צוּ טָאן דַיין רָצוֹן אַז זֵיי וֶוערֶען גִיפָּארְשְׁט אִין דִין זֶענֶען זֵיי שׁוּלְדִיג צוּ בְּרָאכֶען וֶוערֶען גְלַייךְ וִוי זֵיי וָואלְטֶען גָאר קֵיין מַעֲשִׂים טוֹבִים אִין זִיךְ גִיהַאט אָדָם אָדָם הָרִאשׁוֹן וָוָאס אִיז בַּשַׁאפֶן פוּן דֶער עֶרְד הָט גָאט אִים גִיגְלִיכֶען צוּ דִי מַלְאָכִים פוּן הִימֶעל. עֶר הָט דָם אָבֶּער נִיט פַאר שְׁטַאנֶען אוּנ אִיז גִיגְלִיכֶען גִיוֶוען

משלי ישרים

אוֹמֶץ אַדִּירֵי כָּל חֵפֶץ וכו'. לְמָשָׁל אִין אַשְׁטָאט זֶענֶען גִיוֶוען צְווֵיי גְבִירִים אֵיינֶער משֶׁה אִיז רַייךְ גִיוָוארֶען פוּן אַ יְרוּשָׁה, זַיינֶע עֶלְטֶערִין זֶענֶען גִיוֶוען רַייךְ אוּנ זֶענֶען גִישְׁטָארְבֶּען הָט עֶר זֵיי גֶעיַרְשְׁט, אִיז עֶר גִיוָוארֶען רַייךְ, דֶער צְווֵייטֶער גְבִיר שְׁמוּאֵל, הָט אוֹיךְ גֶעיַרְשְׁט אַגְרוֹיסֶע יְרוּשָׁה, עֶר אִיז אָבֶּער גִיוֶוען אַסוֹחֵר אוֹיךְ, אַמָּאהֶל הָאבֶּען דִי בֵּיידֶע גְבִירִים גֶעקְרִיגְט, משֶׁה הָאט גִיזָאגְט צוּ שְׁמוּאֵל אִיךְ בִּין רַייכֶער פוּן דִיר מִיט פִיל טוֹיזֶענְדֶער, הָט שְׁמוּאֵל גִיזָאגְט צוּ משֶׁה דוּ בִּיזְט נָאר רַייךְ אַזוֹי לַאנְג וִויא דִיךְ טְרֶעפְט קֵיין אוּמְגְלִיק, אָבֶּער וֶוען עֶס וֶועט דִיךְ טְרֶעפִין אַאוּמְגְלִיק, בְּלַייבְּסְטוּ אָרֶעם, אָבֶּער מִיךְ, אֲפִילוּ עֶס זָאל מִיךְ טְרֶעפֶען אַ אוּמְגְלִיק, קֶען אִיךְ נָאךְ אַמָּאהֶל רַייךְ וֶוערֶען, אַזוֹי אִיז גִיוֶוען, אִין אַקוּרְצֶע צַייט נָאךְ דִי קְרִיג, אִיז גִיוָוארֶען אַאוּמְגְלִיק אִין דִי שְׁטָאט עֶס אִיז גִיוָוארֶען אַגְרוֹיסֶע שְׂרֵפָה, אוּנ בַּיי משֶׁה מִיט שְׁמוּאֵל זֶענֶען פַארְבְּרֶענְט גִיוָוארֶען זֵייעֶר גַאנְצֶער פַארְמֶעגֶען, פַאר משֶׁה הָאט מֶען גֶעמַאכְט אַנְדָבָה עֶטְלִיכֶע רוּבֶּל, שְׁמוּאֵל הָט נִיט גִיוָואלְט אַנְדָבָה, נָאר עֶר הָט נִיבָּארְגְט עֶטְלִיכֶע רוּבֶּל, אוּנ הָט אָנְגֶעהוֹבֶּען הַאנְדְלֶען אוּנ אִיז גִיוָוארֶען צוּרִיק אַגְבִיר, אוּנ משֶׁה אִיז גֶעבְּלִיבֶּען אָרֶעם, וַוייל עֶר הָט נִיט גֶעוואוּסְט צוּ הַאנְדְלֶען. דָאס זֶעלְבִּיגֶע אִיז גִיוֶוען בַּייא אָדָם הָרִאשׁוֹן, עֶר הָאט נִיט גֶעהַאט אַ אוֹיסְגֶעאַרְבֶּעטִין שֵׂכֶל צוּ פַארְשְׁטֵיין דִי עִנְיָנִים פוּן הקב"ה, נָאר זַיין שֵׂכֶל אִיז גִיוֶוען גֶעשֵׁיינְקְט פוּן הקב"ה, דְרִיבֶּער וֶוען אִים הָאט גִיטְרָאפֶען דֶער אוּמְגְלִיק עֶר הָאט גִיגֶעסִין פוּן עֵץ הַדַּעַת, הָט עֶר נִיט גֶעווּאסְט וָוָאס צוּ טָאהֶן, נָאר עֶר הָאט זִיךְ בֶּעהַאלְטִין צְווִישֶׁען דִי בּוֹימֶער, אוּנ וֶוען הקב"ה הָאט אִים גִיפְרֶעגְט פַאר וָוָאס עֶר הָאט גִיגֶעסִין פוּן עֵץ הַדַּעַת הָאט עֶר נִיט גֶעוואוּסְט צוּ בֶּעטִין בַּייא הקב"ה עֶר זָאל אִים מוֹחֵל זַיין דִי עֲבֵירָה, נָאר עֶר הָט גִיזָאגְט דָם וַוייבּ וָוָאס דוּ הָאסְט מִיר גִיגֶעבֶּען זִיא הָאט מִיר גִיגֶעבִין פוּן עֵץ הַדַּעַת הָאבּ אִיךְ גִיגֶעסִין, דְרִיבֶּער הָט אִים הקב"ה אַרוֹיסְגֶעטְרִיבֶּען פִין גַן עֵדֶן,

וְלַהֶבֶל דָּמָה: לַעֲבוֹד, וְלִשְׁמוֹר גַּן. הִפְרִישׁוֹ. וְעָבַר עַל צִוּוּיוֹ. וַיְגָרְשׁוֹ. וְיוֹם זֶה, לְיוֹשֶׁר דְּרָשׁוֹ: לְעֵת. הֵאִיר אֶזְרָח, מִמַּאֲפֶל. עוֹלָם, הָיָה תֹהוּ. וּמַאֲפֵל. עֶשְׂרִים דּוֹר, בָּזוּי וְשָׁפָל: עִקְּשִׁים, בְּאוֹרַח מִישׁוֹר, מִסְלוּל, יָדַע. וְעַל נְאָמוֹ, בַּמָּה אֵדַע. נִדּוֹן, בְּקַו, יָדוֹעַ תֵּדַע: עוֹבְרִים, בְּעֵמֶק הַבָּכָא, לְהִבָּדֵק. אִם כְּפָעֳלָם, בְּרִיב יְדַקְדֵּק. לִפְנֵי שׁוֹפֵט, מִי יִצְטַדֵּק: זַךְ הַמַּשְׁלִים, בְּעֵקֶד נֶפֶשׁ. בְּזוֹקֶן, לֹא מָצָא, נוֹפֶשׁ. וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו, בְּעָשָׁן טִפֵּשׁ: זַרְעוֹ רַגָּל, בְּאָהֳלֵי תוֹרָה. וְעַל אָמְרוֹ, דַּרְכִּי נִסְתְּרָה. נִכְסָה מִמֶּנּוּ. פּוֹרַת בְּסִתְרָה: רָשָׁע, אֲשֶׁר בְּמַחְבָּא, יְחַתֵּר. צֶדֶק, לְפָנָיו יְהַלֵּךְ, וַיִּנָּתֵר. אוּלַי, בְּיוֹם אַף, יִסָּתֵר: רֵעִים, שְׁנֵים עָשָׂר, כְּהִבְדִּיק. בְּרִיב, אוֹתָם לֹא הִצְדִּיק. עַל מִכְרָם בַּכֶּסֶף, צַדִּיק: בְּנֵי בְלִי שֵׁם, בְּמָכְרָם עֲמוּסִים. בַּזּוֹנָה וּבַיַּיִן, וּבְשׁוֹד חֲמָסִים. אֵיךְ בַּדִּין, יִהְיוּ נֶעֱמָסִים: בְּהִתְיַצְּבוּ לָרִיב. בְּעָמְדוֹ לָדִין. עַל זֹאת, אוֹתָם יָדִין. לְמַעַן יֵדְעוּן, שַׁדּוּן בַּדִּין: יָרֶד אֲשֶׁר הוֹרִיד, אֲמָרִים. וְהִדְרִיר,

משלי ישרים

ווי דר פייטן זאגט לא בן, ער הט ניט פארשטאנען, וְעָבַר עַל צִוּוּיוֹ, ער האט ניט גיטאהן וואס הקב"ה האט אים גיבאטין, וַיְגָרְשׁוֹ, הט הקב"ה אים ארויסגעטריבען פון גן עדן, אויף אייביג. אבער ניט אזוי איז גיוועזן אברהם יצחק יעקב, זיי האבען אויך געהאט אגעשיינקטען שכל פון הקב"ה, זיי האבען אבער מיט זייער שכל געדינט הקב"ה, דריבער אפילו ווען ביי אברהם הט געטראפען אזינד, ער הט גיזאגט בַּמָּה אֵדַע, אונ הקב"ה הט אים גישטראפט, זיינע קינדער זאלען זיין אין גלות, פון דעסטוועגין הט הקב"ה זיי ארויס־גענומען פון גלות, ווייל ער האט געהאט דעם זכות פון גמלות חסדים, יצחק הט געהאט דעם זכות פון די עקדה, יעקב דעם זכות פון תורה, דריבער איז זייער נאמען געבליבען אויף אייביג אונ זייער זכות איז געבליבען פאר זייערע קינדער אויף אייביג, אונ יעדער ראש השנה בלאזט מען מיט אשופר פון אאיל, צו דערמאנען דיא עקדה פון יצחק. מיר זאלען געשריבען אונ געחתמת ווערען צו אגוט יאהר. אמן:

בית ישראל

צו איין נארישע בְּהֵמָה לַעֲבוֹד גאט הט אים אפּ גישייט ער זאל ארבעטען אונ היטען דעם גן עדן אונ הט עובר גיוועזען אויף גאטס באפעל אונ הט גיגעסען פון עץ הדעת דרום הט אים גאט פר טריבען פון גן עדן אונ אין דעם טאג האט אים גאט צו גוטין גימשפט לְעֵת צו דר צייט אז אברהם הט די וועלט דער לייכט פון איר פינצטערניש איז די וועלט גיוועזן וויסט אונ פינצטר. די צוואנציג דורות וואס זענען גיוועזען פון אדם הראשון ביז אברהם זענען גיוועזען בָּזוּי אונ שָׁפָל פר גאט עִקְּשִׁים די פר קרימטע רשעים הט אברהם גילערינט זיי זאלען גיין אין רעכטען וועג אונ ווייל ער הט גירעט (בַּמָּה אֵדַע) דאס הייסט ער הט גיוואלט אצייכען אויף גאטס הבטחה דס זיינע קינדער וועלען ארבען ארץ ישראל מיט די רייד הט ער פר זינדיגט דס זיינע קינדער האבען גימוזט זיין פיר הונדערט יאר אין גלות מצרים איז שון אכל שכן די רשעים וואס גייען אין טיפען גיהנם וואס זייערע מעשים ווערין גיקלערט אין דין אויב גאט וועט מדקדק זיין צו משפטן נאך זייערע מעשים נאך ווער וועט קענען גירעכט בלייבען פר גאט דעם ריכטר זך דר לויטערער דס איז יצחק וואס ער הט זיך מוסר נפש גיוועזן צו דער עקידה הט ער אויף דער עלטר ניט גיפונען קיין מנוחה די אויגן זענען אים טונקיל גיווארען פון דעם רוך פון די קרבנות וואס די ווייבר פון עשו האבען מקריב גיוועזן צו די שטערן זרעו יעקב וואס ער האט זיינע קינדער גימאכט גיוואונען אין די גיצעלטען פון תורה אונ ווייל ער הט גיזאגט מיינע מעשים טובים זענען פון גאט פר בארגען הט ער פר זינדיגט דאס זיין זוהן יוסף איז פון אים פר בארגען גיווארען איז שוין אכל שכן דער רשע וואס ער גראבט זיך אונטר צו זינדיגען אין באהעלטיניש ראוף ער איילן תשובה אונ צדקה צו טאן טאמר וועט ער באהיט ווערן אין דעם טאג וואס גאט וועט צערענגען. די צוועלף שבטים אז גאט הט גיזוכט זייערע מעשים הט ער זיי ניט גירעכט גימאכט אין משפט ווייל זיי האבען פר קופט יוסף הצדיק פר געלט איז שון אכל שכן די אום גיעהרטע כשדים וואס זיי האבען פאר קויפט די ישראל פאר שפייז אונ פר וויין אונ אנדערע גזילות וואס זיי האבען גיטאן צו ישראל ווי פיל יסורים וועלען זיי מוזען ליידען לעתיד לבא אז גאט וועט זיי משפטן אויף זייערע מעשים רעים כדי זיי זאלען וויסען אז גאטס דין איז אמת: יָרֶד משה רבינו וואס ער הט גימאכט אראפּ נידערען די תורה אונ הט פריי גימאכט די ישראל יס יערן גירופען (זכור שור) פון

בְּכוֹר שׁוֹר, מֵחֲמוֹרִים. וְנֶעֱנַשׁ, בְּשִׁמְעוּ נָא, הַמּוֹרִים: יַעַן, אֲשֶׁר נוֹקַשׁ, בְּעֶשֶׂר. נֶחֱרְתוּ בוֹ, מִיתוֹת עֶשֶׂר. וּכְנֶגַע גְּבוּל, כְּכַבְל בְּאוֹסֶר: רְאָשֶׁיהָ, אֲשֶׁר בְּשׁוֹחַד, יִשְׁפּוֹטוּ. אֵיךְ, בְּקַו צֶדֶק, יִשָּׁפֵטוּ. כִּי אִם, כְּמוֹ שָׁפָטוּ: רוֹבִים, עֲלֵי אֵשׁ זָרָה. פָּגְעָה בָם בְּאַף, גְּזֵרָה. לְלַמֵּד בָּם. פּוֹשְׁעֵי פְזוּרָה: בַּעַר, חָמַד מִן הַחֵרֶם. וְנִלְכַּד הוּא, וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, בַּחֵרֶם. מַגְדִּישׁ וְעַד קָמָה וָכֶרֶם: בּוֹגֵד וְשׁוֹדֵד, מַה מּוֹעִיל. הוֹן בְּעֶבְרָה, לֹא יוֹעִיל. כִּי אִם לְחַלּוֹת, פְּנֵי מְלַמֵּד, לְהוֹעִיל: יָד שָׁלַח, אֱחוֹז בָּאָרוֹן. נַעֲשָׂה בוֹ, מִשְׁפָּט וְחָרוֹן. מַה יַּעֲשׂוּ. עוֹבְרֵי כִּבְנֵי מָרוֹן: יוֹדֵעַ נַגֵּן, כְּפָּץ בְּחָנְנִי. נִבְחַן, וְנָם חִנָּם חָנֵּנִי. וְאַל תָּבֹא בַמִּשְׁפָּט, לְדַיְּנֵנִי: קוֹרְאֵי בְגָרוֹן, וְקוֹל שׁוֹפָר. אִם פִּשְׁעָם, בַּדִּין יְסֻפָּר. בְּמַתְּנַת חִנָּם, הַיּוֹם יְכֻפָּר: קָצִין כְּגָאָה. לְקַטֵּר לְשֵׁם. נֶגַע בְּמִצְחוֹ, זָרַח לְהֵרָשֵׁם. וְנִשְׁפַּט, בְּלֹא יָדַע וְאָשֵׁם: לְעֵת תָּמוּט, רֶגֶל זֵדִים, אֲשֶׁר בָּאוּ לְהֵיכָל, מְזִידִים. יִשָּׁפְטוּ, בְּמַכְנִיעַ זֵדִים: לְעֵת יְבֻקְּרוּ, פּוֹעֲלֵי שֶׁקֶר. לְהִשָּׁפֵט, בְּתוֹכֵחַ, אַף וָחֵקֶר. יִסָּכֵר פִּי, דּוֹבְרֵי שָׁקֶר: יָשָׁר, מִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו,

בית ישראל

מִצְרַיִם. וָוס ווערין גירוּפֶען חֲמוֹרִים איז ער גישטְרָאפְט גיוָוארֶן וַוייל ער הָט גיזָאגְט צוּ די יִשְׂרָאֵל (שִׁמְעוּ נָא הַמּוֹרִים) יַעַן וַוייל ער איז גישְׁטְרוֹיכִילְט גיוָוארֶן מיט צֶעהֶן שַׁאנְד וֶוערְטֶער וָוס ער הָט די יִשְׂרָאֵל גיזִידִילְט דְרוּם שְׁטֵייט די מִיתָה פוּן משֶׁה רַבֵּינוּ צֶעהֶן מָאל גִישְׁרִיבֶּן אין דֶר תּוֹרָה אוּנ אַז ער איז גְקוּמֶן צוּם גְרֶענֶץ פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל איז ער גיבּוּנְדֶן גיוָוארֶען מיט קֵייטֶען ער זָאל נִיט קוּמֶן קֵיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוּנ הָט גימוּזְט שְׁטַארְבֶּן אין דֶער מִדְבָּר איז שׁוֹין אַכָּל שֶׁכֵּן אַנְדֶערֶע לַייט וָוס מִשְׁפָּטֶן דוּרְךְ שׁוֹחַד ווי זָאלֶן זֵיי גִימִשְׁפָּט וֶוערֶן מיט אַשְׁטְרִיךְ פוּן צְדָקָה מֶען וֶועט זֵיי נִיט אַנְדֶערְשׁ מִשְׁפָּטֶן נָאר אַזוֹ ווי זֵיי הָאבֶּן גימִשְׁפָּט רוֹבִים די יוּנְגֶע לַייט נָדָב וַאֲבִיהוּא וַוייל זֵיי הָאבֶען פְרֶעמְדֶע פַייעֶר אַרַיין גיבְּרַאכְט אין מִשְׁכָּן הָט זֵיי גָאטְס גְזֵירָה בַּאגֶעגִינְט מיט צָארֶן דָם זֵיי זֶענֶען פַאר בְּרֶענְט גיוָוארֶן די שְׁלֶעכְטֶע פוּן יִשְׂרָאֵל זָאלֶן זִיךְ פוּן זֵיי אָפּ לֶערְנֶען וָוס פַר אֵיין עוֹנֶשׁ אוֹף זֵיי קֶען קוּמֶן ווען זֵיי זִינְדִיגֶען בַּעַר דֶר נַארִישֶׁר מֶענְטְשׁ עָכָן ער הָט גילוּסְט צוּ נֶעמֶען פוּן חֵרֶם וָוס יְהוֹשֻׁעַ הָט מַחֲרִים גיוֶועֶן הָט מֶען גוֹרָל גיוָוארְפֶען אוּנ דֶער גוֹרָל איז אוֹף אִים גיפַאלֶן הָט מֶען אִים פַאר בְּרֶענְט מיט זַיין גַאנְץ פַר מֶעג מיט זַיין תְּבוּאָה אוּנ מיט זַיינֶע וַויין גֶערְטְנֶער. וָוס קֶען שׁוֹין זִיךְ הֶעלְפֶען דֶר רָשָׁע אוּנ דֶר גַזְלָן אַז גָאט וֶועט אוֹף אִים צֶערִינֶען וֶועט אִים זַיין גֶעלְט נִיט הֶעלְפֶן נִיט מֶער נָאר צוּ בֶּעטֶן פוּן גָאט דֶר וָוס לֶערִינְט צוּ גוּטֶען יָד אַז עוּזָה הַכֹּהֵן הָט אוֹיס גישְׁטְרֶעקְט זַיין הַאנְט אוּנ הָט אָן גירִירְט אין אָרוֹן הַקוֹדֶשׁ וָואס די לוּחוֹת זֶענֶען אין אִים

גילֶעגֶען חָאטְשֶׁע זַיין כַּוָּונָה איז צוּ גוּטֶן גיוֶועֶן איז ער בַּאלְד גישְׁטָארְבֶּן וָוס קֶענֶן שׁוֹין טָאן די מֶענְטְשֶׁן וָוס גֵייעֶן צוּם מִשְׁפָּט ווי די יוּנְגֶע שָׁאף אוּנ הָאבֶּן גיזִינְדִיגְט בְּמֵזִיד יוֹדֵעַ נַגֵּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ וָוס ער הָט פַר שְׁטַאנֶען צוּ שְׁפִּילֶן אַז ער הָאט גיזָאגְט צוּ גָאט פְּרוּב מִיךְ וֶועסְטוּ זֶעהְן אַז אִיךְ בִּין פְרוּם הָט אִים גָאט גִיפְּרוּבְט מיט די מַעֲשֶׂה פוּן בַּת שֶׁבַע איז דָּוִד נִיט בַּאשְׁטַאנֶען בַּיי דֶעם נִסָּיוֹן הָט ער דֶר נָאךְ גיזָאגְט צוּ גָאט זָאלְסְטוּ זִיךְ אוֹף מִיר אוּם זִיסְט דֶר בַּארְמֶן אוּנ זָאלְסְט מִיךְ נִיט מִשְׁפָּטֶן וָוארוּם אִיךְ וֶועל גֶעוִוים אוּנ־גירֶעכְט בְּלַייבֶּן קוֹרְאֵי די יִשְׂרָאֵל וָוס רוּפֶען צוּ גָאט מִיטֶן הַאלְז אוּנ מיט דֶעם קוֹל פוּן שׁוֹפָר אַז זֵייעֶרֶע זִינְד וֶועלֶן אין דִין דֶער צֵיילְט וֶוערִין זָאלְסְטוּ זֵיי שֶׁענְקֶען אוּנ מוֹחֵל זַיין זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת אַזוֹ ווי צוּ דָּוִד הַמֶּלֶךְ קָצִין דֶער מֶלֶךְ עוּזִיָּהוּ אַז ער איז הָאפֶערְדִיג גיוָוארֶן צוּ רֵייכֶערֶן קְטוֹרֶת אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ גְלַייךְ ווי ער וָואלְט גיוֶועֶן אַכֹּהֵן איז אִים אַנֶגַע צָרַעַת אַרוֹס אוֹף זַיין שְׁטֶערֶן אוּנ זַיין חֵטְא איז אָן גיצֵייכִינְט גיוָוארֶן חָאטְשֶׁע ער הָט נִיט גֶעוואוּסְט אַז ער טָאר דָם נִיט טָאן הָט אִים גָאט דָאךְ שׁוּלְדִיג גימַאכְט איז שׁוֹין אַכָּל שֶׁכֵּן אַז גָאט וֶועט מִשְׁפָּטֶן די כַּשְׂדִּים לְעֵת אין דֶר צַייט אַז זֵייעֶר פִּיס וֶועט גְלִיטְשֶׁן אין גֵיהִנָּם וָוס זֶענֶען מוּטְווילִיג אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַרַיין גְגַאנְגֶען די וֶועלֶן גְמִשְׁפָּט וֶוערֶן מיט אוּנְטֶערְטֶענִיקֵייט. צוּ דֶר צַייט אַז גָאט וֶועט פָארְשֶׁן די וָוס טוּעֶן פַאלְשְׁקֵייט אַז ער וֶועט זִיךְ מיט זֵיי מִתְוַכֵּחַ זַיין אוּנ אוֹיס קְלֶערֶן זֵייעֶר מִשְׁפָּט וֶועלֶן די מַיילֶר פוּן די פַאלְשֶׁע רֵד פַר שְׁטָאפְּט וֶוערֶן יָשָׁר דֶר רֶעכְט פַארְטִיגֶר

בֶּאֱמֶת. אֵיךְ, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים, וְהָאֱמֶת. חִשַּׁב פָּעֳלוֹ, אֱלֹהִים אֱמֶת: יְדִיד, אֲשֶׁר לְפָנָיו, וְאַחֲרָיו. לֹא קָם כָּמוֹהוּ. בִּבְחִירָיו. וְאַחֲרֵי כָּל זֹאת דִּקְדֵּק אַחֲרָיו: יָבִינוּ, כָּל יְצוּרֵי אֶרֶץ. אִם כָּךְ, בִּמְצוּקֵי אֶרֶץ. מַה יַּעֲשׂוּ, רִשְׁעֵי אָרֶץ: רָאֹה יִרְאוּ, יַעֲרֵי שִׂיחִים. אִם אֵשׁ, אָחֲזָה בַלַּהִים. אָז יָנוּעוּ, יְבֵשִׁים כְּסוּחִים: רְאֵה, כִּי אֵין אִישׁ. לְהַפְגִּיעַ, בְּעַד בְּנֵי אִישׁ. וְאַתָּה אֵל, וְלֹא אִישׁ: חזן רָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת, אֲשַׁנְּנָה. מַעֲשֶׂה, כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה. לְרַצּוֹתְךָ בַּשּׁוֹפָר, בשבת אומרים (בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר), בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

חו״ק אִם, לֹא לְמַעֲנוֹ, יַעַשׂ. וְיָסִיר מִמֶּנּוּ, חֲרוֹן אַף וָכַעַס. אֵין לְבַקֵּר, וְלִמְצוֹא מַעַשׂ. קָדוֹשׁ:

פותחין הארון וּבְכֵן, וַיְהִי בִישֻׁרוּן, מֶלֶךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: אֵל, דָּר בַּמָּרוֹם. אַדִּיר, בַּמָּרוֹם. אֹמֶץ יָדוֹ, תָּרוּם. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: גִּבּוֹר לְהָקִים. גּוֹזֵר וּמְקִים. גּוֹלֶה עֲמוּקִים. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: הַמְדַבֵּר בִּצְדָקָה. הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה. הַמַּאֲזִין צְעָקָה. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: זוֹכֵר צוּרִים. זַכּוּת יְצוּרִים. זוֹעֵם צָרִים. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

בית ישראל

דָאס איז יְחִזְקִיָּהוּ הָאטְשֶׁע עֶר איז גִגַאנְגֶען אין גָאטְס וועג מִיט אֱמֶת הָט גָאט פָּארְט מְדַקְדֵּק גִיוועֶן אין זַיינֶע מַעֲשִׂים אוּנ הָאט אוֹיף אִים גִיבְּרַאכְט דִיא מִלְחָמָה פוּן סַנְחֵרִיב דֶעם מֶלֶךְ פוּן אַשּׁוּר יְדִיד דֶר גֶעלִיבְּטֶער דָאס איז יֹאשִׁיָּהוּ וָואס צְווִישֶׁן דִי אַלֶע מְלָכִים פוּן יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענֶען גִיוועֶן פַר אִים אוּנ נָאךְ אִים איז זַיין גְלַייכֶן נִיט גִיוועֶן אין פְרוּמְקֵייט. פוּן דֶעסְט וועגֶן הָאט גָאט פָּארְט מְדַקְדֵּק גִיוועֶן אין זַיין דִין אוּנ איז נֶהֱרַג גִיוָוארֶן. דֶער פוּן קֶענֶן זִיךְ אַמוּסָר נֶעמֶען אַלֶע מֶענְטְשֶׁען פוּן דֶער וועלְט ווען עֶס איז אַזוֹי דֶר גַאנְגֶן מִיט דִי צַדִּיקִים וָוס זֵיי זֶענֶן דִי יְסוֹדוֹת פוּן דֶר וועלְט וָוס זָאלֶן שׁוֹן טָאן דִי רְשָׁעִים פוּן דֶר עֶרְד. לָאזֶען דָאךְ זֶעהֶן דִיא בּוֹימֶר פוּן וַואלְד ווען דָס פַייעֶר נֶעמְט אָן צוּ בְּרֶענֶען דִיא פַייכְטֶע בּוֹימֶר הָאבֶּן דִי דַארֶע אוּנ פַר שְׁנִיטֶענֶע הֶעלְצֶר בְּוַודַאי מוֹרָא דָס איז אַמָשָׁל ווען גָאט שֶׁענְקְט נִיט דִי צַדִּיקִים מִכָּל שֶׁכֵּן אַז עֶר וועט דִיא רְשָׁעִים נִיט שֶׁענְקֶען רְאֵה לִיבֶּער גָאט זֶעה אַז עֶס איז נִיט פַר הַאנְדֶען קֵיין מֶענְטְשׁ דָס עֶר זָאל פַאר אוּנְז בֶּעטֶען אָבֶּר דוּ בִּיסְט דָאךְ גָאט אוּנ נִיט קֵיין מֶענְטְשׁ בֶּעטֶען מִיר דִיךְ זָאלְסְט זַיין אוּנְזֶר מֵלִיץ רָשׁוּם דִי עֲבֵירוֹת וָואס זֶענֶען רִיכְטִיג אָן גִישְׁרִיבֶּן וָוס מֶען קָאן נִיט לַייקֶענֶען דֶר צַייל אִיךְ אוּנ בִּין זִיךְ הַיינְט מִתְוַדֶּה מַעֲשֶׂה דִי מַעֲשִׂים פוּן דֶעם גַאנְצֶן יָאר לְרַצּוֹתְךָ בַּשּׁוֹפָר צוּא בַּאוויליגֶן דִיךְ מִיט דֶעם שׁוֹפָר אין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג אֵל דָר בַּמָּרוֹם גָאט וָוס וואוֹנְט אין הִימֶל עֶר איז מֶעכְטִיג אין הִימֶל אֹמֶץ יָדוֹ תָּרוּם זַיין שְׁטַארְקֶע הַאנְד איז דֶר הוֹבֶּן בִּיז אֵייבִּיג וועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶר קִינִיג גִּבּוֹר עֶר איז שְׁטַארְק אוֹיס צוּ פִירֶן זַיינִי גְזֵירוֹת עֶר איז גוֹזֵר אוּנ איז מְקַיֵּים עֶר דֶעקְט אוֹיף טִיפֶע זַאכֶן בִּיז אֵייבִּיג וועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶר קִינִיג הַמְדַבֵּר דֶר דָא רֶעט מִיט צְדָקָה. דֶר דָא קְלֵיידֶעט אָן צְדָקָה דֶר דָא פַר נֶעמְט דָס גִשְׁרַיי בִּיז אֵייבִּיג וועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶר

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: טוֹב, שׁוֹכֵן עַד. טוּבוֹ לָעַד. טִפַּח, שְׁמֵי עַד. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: כַּשַּׂלְמָה, עוֹטֶה אוֹר. כֹּל, מְאוֹרֵי אוֹר. כַּבִּיר וְנָאוֹר. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: מֶלֶךְ עוֹלָמִים. מְפַעֲנֵחַ נֶעֱלָמִים. מֵשִׂיחַ אִלְּמִים. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: סוֹבֵל הַכֹּל. סָב, וּמְבַלֶּה כֹּל. סוֹקֵר הַכֹּל. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: פְּאֵרוֹ עוֹז. פּוֹעַל יְמִינוֹ, תָּעוֹז. פּוֹדֶה וּמָעוֹז. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: קְדוֹשָׁיו לַהַב. קוֹרֵא, מֵי רַהַב. קָרוֹב לְקוֹרְאָיו, בְּאַהַב. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שֵׁנָה, אֵין לְפָנָיו. שֶׁקֶט בִּפְנִינָיו. שֶׁבַח טוֹב, בְּמַצְפּוּנָיו. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

סוגרין הארון

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן, בָּלָה, וְיָרַד שַׁחַת, בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת, בִּלְאוּת, בְּלִי נַחַת. עַד מָתַי, יִמְלוֹךְ:

בית ישראל

קֵינִיג זוֹכֵר דֶר דָא גֶדֵיינְקְט דִי אָבוֹת גֶרֶעכְטֶע צוּ מַאכֶן זַיינֶע בַּשֶׁעפֶּנִישׁ מִיט זֵייעֶר זְכוּת עֶר צֶערִינְט אוֹיף דִי רְשָׁעִים. בִּיז אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג טוֹב עֶר אִיז גוּט עֶר רוּעֶט צוּ אֵייבִּיג זַיין גוּטֶס אִיז צוּ אֵייבִּיג עֶר הָאט גְמָאסְטֶן דִי אֵייבִּיגֶע הִימֶל בִּיז אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג כַּשַּׂלְמָה עֶר אִיז גִיהִילְט מִיט לִיכְט וִוי מִיט אַקְלֵייד אַלֶע לִיכְט לַייכְטֶן פוּן אִים עֶר אִיז דוֹעֶער אִין הֶערְלִיךְ בִּיז אֵייבֶּעג וֶועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג מֶלֶךְ עֶר אִיז קִינִיג פוּן אַלֶע וֶועלְטֶען עֶר דֶעקְט אוֹיף דִי בַּהַאלְטִינֶע זַאכֶן עֶר מַאכְט רֵייְדֶן דִי שְׁטוּמֶע בִּיז אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶען: אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג סוֹבֵל עֶר טְרָאגְט אַלְסְדִינְג עֶר אִיז אַלְט אוּנ דָאךְ לֶעבְּט עֶר אִיבֶּר אַלְסְדִינְג. עֶר זֶעהְט אַלְסְדִינְג בִּיז אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג פְּאֵרוֹ זַיין שֵׁיינְהֵייט אִיז דִי שְׁטַארְקֵייט דִי מַעֲשִׂים פוּן זַיין רֶעכְטֶע הַאנְד דָס אִיז דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זָאל גִישְׁטַארְקְט וֶוערֶען עֶר אִיז אַדֶערְלֵייזֶר אוּנ אַשִׁיצוּנְג בִּיז אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגְן: אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג קְדוֹשָׁיו זַיינֶע הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים זֶענֶן פְלַאם פַייעֶר עֶר הָאט גִירוּפֶן דִי וַואסֶר פוּן יַם זֵיי זָאלֶן דֶר טְרִינְקֶען דִי מִצְרִים וָוס וֶוערֶן גְרוּפֶן רְהָבִים קָרוֹב עֶר אִיז נָאהֶינְט צוּ דִי וָוס רוּפֶן אִים מִיט לִיבְּשַׁאפְט. בִּיז אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶן: אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג שֵׁנָה קֵיין שְׁלָאף אִיז נִיט דָא פַר אִים שֶׁקֶט עֶס אִיז שְׁטִיל אַרוּם אִים גוּטֶע לוֹב וֶוערְט גִיהֶערְט אִין זַיינֶע פַר בָּארְגְנִישׁ בִּיז אֵייבִּיג

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן. תְּנוּמָה תְעוּפֶנּוּ, תַּרְדֵּמָה תְעוֹפְפֶנּוּ, תֹּהוּ יְשׁוּפֶנּוּ. עַד מָתַי, יִמְלוֹךְ:

ופותחין מיר

אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: תָּקְפּוֹ לָעַד. תִּפְאַרְתּוֹ עֲדֵי עַד. תְּהִלָּתוֹ, עוֹמֶדֶת לָעַד. לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

וּבְכֵן, וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ:

וּנְתַנֶּה, תֹּקֶף, קְדֻשַּׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא, נוֹרָא וְאָיוֹם. וּבוֹ תִנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד, כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו, בֶּאֱמֶת: אֱמֶת, כִּי אַתָּה הוּא

בית ישראל

וֶועט עֶר קִינִיגֶן: מֶלֶךְ אֶבְיוֹן דֶּר אָרוּמֶער מֶענְטְשׁ וָוס קִינִיגְט אוֹיף אַלֶע בְּרוּאִים עֶר וֶוערְט פַּר לֶענְט אוּנ נִידֶערְט אִין גְרוּבּ אַרַיין אוּנְטֶן אִין דֶר הֶעלֶע מִיט מִידִיקַייט אוּנ אָן נַחַת וִוי לַאנְג קָאן עֶר הֶערְשִׁין: מֶלֶךְ אֶבְיוֹן דֶר אָרוּמֶר מֶענְטְשׁ אַדְרֶעמְלוּנְג מַאכְט אִים פִינְצְטֶער. אַשְׁלָאף שְׁוֶועבְּט אוֹיף אִים דִי וִויסְטֶנִים פַּר דוּנְקֶעלְט אִים. וִויא לַאנְג קֶען עֶר הֶערְשִׁין: אֲבָל אָבֶּער דֶער אַלֶער הֶעכְסְטֶער קִינִיג זַיין שְׁטַארְקֵייט אִיז בִּיז אֵייבִּיג זַיין שֵׁיינְהֵייט אִיז צוּ אֵייבִּיג זַיין לוֹבּ שְׁטֵייט אֵייבִּיג.

בִּיז אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגִין:

וּנְתַנֶּה תֹּקֶף אוּנ מִיר וֶועלֶן דֶר צֵיילִין דִי שְׁטַארְק הֵיילִיקֵייט פוּן דֶעם טָאג דֶען עֶר אִיז פָארְכְטִיג אוּנ שְׁרֶעקְלִיךְ אוּנ אִין דֶעם טָאג וֶוערְט דֶער הוֹבִּין דַיין קִינִגְרַייךְ אוּנ דַיין שְׁטוּל וֶוערְט אָן גִיבְּרֵייט מִיט חֶסֶד אוּנ דוּ זִיצְט אוֹיף אִים מִיט אֱמֶת. דָאס אִיז אֱמֶת דָם דוּ בִּיסְט אַדַיָין אוּנ אַמוֹכִיחַ אוּנ דוּ וֵוייסְט

מַעֲשֶׂה מר׳ אמנון בעל ונתנה תוקף

מַעֲשֶׂה עֶס אִיז גִישֶׁעהֶן אַמַעֲשֶׂה מִיט אַגְרוֹסֶן צַדִּיק רַבִּי אַמְנוֹן זצ״ל וָואס עֶר אִיז גֶוֶועזֶן גְרוֹס אִין תּוֹרָה אוּנ חָכְמָה. אוֹיךְ אִיז עֶר גִיוֶועזֶן אֵיין עוֹשֶׁר אוּנ אַמְיוּחָס אוּנ אִיז גִיוֶועזֶן אַגְרוֹסֶר נִכְבָּד בַּיי דֶעם פִירְשְׁט פוּן מַאיִנְץ אוּנ בַּיי אַלֶע שָׂרִים זֵיי הָאבֶּן אִים אַלֶע זֵייעֶר לִיבּ גִיהַאט אוּנ פְלֶעגְן אִים טָאן גְרוֹס כָּבוֹד. וַיְהִי הַיּוֹם ר׳ אַמְנוֹן אִיז גֶוֶועזֶן אִין פִירְשְׁט הוֹיף הָאבֶּן דִי שָׂרִים צוּ אִים גְזָאגְט. אוּנְזֶער גְנֶעדִיגֶער פִירְשְׁט וִויל דִיךְ מַאכֶן פַר אֵיין מִינִיסְטֶער דֶען עֶר הָט דִיךְ זֵייעֶר לִיבּ אוּנ עֶר עֶהְרְט דִיךְ זֵייעֶר אוּנ וִויל דִיר זֵייעֶר גְרוֹס מַאכֶן נָאר אָבֶּר בִּתְנַאי דוּ זָאלְסְט זַיין גְלוֹבִּין אָן נֶעמִין. ר׳ אַמְנוֹן הָט זֵיי גָאר נִיט גְוָואלְט עֶנְטְפֶרֶן דְרוֹיף. נַאכְהֶער הָט אִים דֶר פִירְשְׁט אַלֵיין אוֹיךְ גְבֶּעטֶן אֵיינִיגֶע מָאל דָס זֶעלְבֶּע. ר׳ אַמְנוֹן הָט אָבֶּער עֶס גָאר נִיט גְוָואלְט הֶערִין. אֵיין מָאל הָט אִים דֶר פִירְשְׁט אַזוֹי שְׁטַארְק גִיבֶּעטֶן אוּנ עֶר אִיז אִים זֵייעֶר שְׁטַארְק אָן גְשְׁטַאנֶן דָס ר׳ אַמְנוֹן הָט פוּן אִים נִיט גִיקֶענְט לוֹז וֶוערֶן הָט עֶר אִים גִיעֶנְטְפֶערְט. אִיךְ וִויל מִיךְ דַארוֹיף בֶּעזִינֶען אוּנ וֶועל אִין דְרַייא טֶעג אַייעֶרֶע פַרְשְׁטְלִיכֶע גִינַאדֶען זָאגֶן אַתְּשׁוּבָה. וִוי ר׳ אַמְנוֹן אִיז אָבֶּר אַרוֹס גִינַאנְגֶען פוּן פִירְשְׁט הָט עֶר בַּאלְד זֵייעֶר שְׁטַארְק חֲרָטָה גְהַאט אוֹיף זַיין עֶנְטְפֶר. וָוס עֶס וַוייזְט אוֹס דֶר פוּן אַז עֶר הָט אַסָּפֵק אִין זַיין אֱמוּנָה חַס וְשָׁלוֹם. אוּנ עֶס הָט אִים דִי זַאכֶע זֵייעֶר גִיקְרֶענְקְט. אוּנ אִיז גְוָוארֶן זֵייעֶר טְרוֹיעֶרִיג אוּנ הָט שְׁטַארְק גְוֵויינְט אוֹיף דֶעם עָוֹן וָוס עֶר הָט אַזוֹי וִוי מַטִּיל סָפֵק גֶוֶועזֶן אִין זַיין הֵיילִיגֶע אֱמוּנָה. וִוי עֶס אִיז גְקוּמֶען דֶר דְרִיטֶער טָאג הָט דֶר פִירְשְׁט גִישִׁיקְט נָאךְ ר׳ אַמְנוֹן דָס עֶר זָאל אִים זָאגֶן אַתְּשׁוּבָה אִיז ר׳ אַמְנוֹן נִיט גִיגַאנְגֶען. הָאט דֶר פִירְשְׁט גִישִׁיקְט נָאךְ אִים דְרַיי מָאל נָאךְ אַנַאנְד עֶר אִיז דָאךְ

דַּיָּן, וּמוֹכִיחַ, וְיוֹדֵעַ וָעֵד. וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם (וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה). וְתִזְכּוֹר, כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח, אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם, בּוֹ: וּבַשּׁוֹפָר גָּדוֹל, יִתָּקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה, יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים, יֵחָפֵזוּן. וְחִיל וּרְעָדָה, יֹאחֵזוּן. וְיֹאמְרוּ, הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לִפְקוֹד, עַל צְבָא מָרוֹם, בַּדִּין. כִּי, לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ, בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם, יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ, כִּבְנֵי מָרוֹן: כְּבַקָּרַת רוֹעֶה, עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר צֹאנוֹ, תַּחַת שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר, וְתִסְפּוֹר

בית ישראל

אַלְס דִינְג אוּנ דוּ בִּיסְט אַלֵיין אֵיין עֵדוּת דוּ שְׁרַייבְּסְט אַלֵיין אוּנ טוּסְט אַלֵיין חַתְמֶנֶן אוּנ צֵיילְסְט אוּנ רֶעכִינְסְט אוּנ גִידֵיינְקְסְט אַלֶע פַר גֶעסִינֶע זַאכֶן אוּנ דוּ עֶפִינְסְט דָס סֵפֶר הַזִכְרוֹנוֹת אוּנ פוּן זִיךְ אַלֵיין וֶוערְט עֶס גִילֵייעֶנְט אוּנ דִי חֲתִימָה פוּן אִיטְלִיכֶן מֶענְטְשֶׁן אִיז אִין דֶעם סֵפֶר וּבַשּׁוֹפָר אוּנ מִיט אַגְרוֹסֶן שׁוֹפָר בְּלָאזְט מֶען אִין הִימֶל אוּנ אֵיין שְׁטִיל קוֹל וֶוערְט גִיהֶערְט פוּן גָאט אוּנ דִי מַלְאָכִים אַיילִין צוּ טָאן גָאטְס שְׁלִיחוּת אוּנ עֶס נֶעמְט זֵיי אָן אַצִיטֶערְנִישׁ אוּנ אַשְׁרֶעקְנִישׁ אוּנ זָאגִין דָס אִיז דֶר יוֹם הַדִין צוּ מִשְׁפְּטִין אַלֶע דִי הֶערְשֶׁר וָוס זֶענֶן אִין הִימֶל מִיט דִין. דֶען זֵיי וֶועלִין נִיט גִירֶעכְט בְּלַייבִּין אִין דַיינֶע אוֹגִין אִין דִין דְרוּם הָאבִּין זֵיי גְרוֹס פַּחַד אוּנ אַלֶע וָוס קוּמֶען אוֹיף דֶר וֶועלְט טוּעֶן אִיבֶּער פָאר־ין פַר דִיר צוּ מִשְׁפָּט אַזוֹ וִוי יוּנְגֶע שָׁאף כְּבַקָּרַת אַזוֹ וִוי דֶר פַאסְטוּךְ בַּאקוּקְט זַיין שְׁטַאדֶע טוּט עֶר דוּרְךְ טְרַייבֶּן זַיינֶע שָׁאף אוּנְטֶער זַיין רוּט כְּדֵי צוּ וִויסֶן וִויפִיל שָׁאף

מעשה מר׳ אמנון בעל ונתנה תוקף

גִיט גִינַאנְגֶען. הָאט אִים דֶר פִירְשְׁט גִילָאזְט בְּרֶענְגֶען צוּ זִיךְ מִיט גִיוַואלְד. אוּנ עֶר הָאט אִים גִיפְרֶעגְט וָוארוּם בִּיסְטוּ נִיט גִיקוּמֶען אַז אִיךְ הָאבּ דְרַייא מָאל נָאךְ דִיר גִישִׁיקְט. אוּנ וִואוּ אִיז דַיין תְּשׁוּבָה וָוס דוּ הָאסְט מִיר פַאר שְׁפְּרָאכֶן צוּ עֶנְטְפֶערְן אִין דְרַיי טֶעג אוֹיף דִי זַאךְ וָוס אִיךְ הָאבּ פוּן דִיר בַּגֶערְט. הָט ר׳ אַמְנוֹן אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט. אִיךְ וֶועל אֵייךְ קֵיין אַנְטְוָוארְט גֶעבֶּן אוֹיף דִי זַאךְ וָוס אִיר הָט פוּן מִיר בַּאגֶערְט. אוּנ וַוייל אִיךְ הָאבּ גֶערֶעט אוּנְבַּאזִינְט אוּנ הָאבּ גִזָאגְט אַז אִיךְ וֶועל מִיךְ דְרַיי טֶעג בַּאזִינֶען וָוס דָס אִיז גְלַייךְ אַזוֹ וִוי אִיךְ וָואלְט אִין מַיין גְלוֹבֶּן גְלֵייקִינְט דְרוּם וִויל אִיךְ מַיין פְּסַק אוֹיף זִיךְ אַלֵיין אַרוֹיס גֶעבֶּן. דָס מַיין צוּנְג וָוס הָט גֶערֶעט דִי זִינְדִיגֶע וֶוערְטֶער זָאל מֶען אִים בַּאלְד אָפּ שְׁנַיידֶען. דֶען ר׳ אַמְנוֹן הָאט גִוָואלְט דֶער מִיט תְּשׁוּבָה טָאן אוּנ מְקַדֵשׁ הַשֵׁם זַיין. הָאט דֶר פִירְשְׁט גִיעֶנְטְפֶערְט דָאס אִיז צוּ וֵויינִיג. דֶען דִי פִים וָואס זֶענֶען צוּ מִיר נִיט גִיקוּמֶען מוּזֶען אוֹיךְ אָפּ גִהַאקְט וֶוערֶען אוּנ דַיינֶע אִיבֶּרֶעגִי גְלִידֶער מוּזֶען אוֹיךְ גִיפַּיינִיגְט וֶוערֶען. אוּנ עֶר לָאזְט אִים אָפּ שְׁנַיידֶען זַיינֶע הֶענְד אוּנ פִים. דָא זָאגְט רַבִּי אַמְנוֹן פַּיינִיגְט מִיךְ בֶּעסֶער דֶען אִיךְ הָאבּ עֶס אַלֶעס פַר דִינְט מִיט מַיינֶע וֶוערְטֶער וָוס אִיךְ הָאבּ

וְתִמְנֶה, וְתִפְקֹד, נֶפֶשׁ כָּל חָי. וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה, לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וְתִכְתּוֹב, אֶת גְּזַר דִּינָם: בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר, יֵחָתֵמוּן. כַּמָּה יַעַבְרוּן. וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן. מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת: מִי בְקִצּוֹ. וּמִי, לֹא בְקִצּוֹ. מִי בַמַּיִם. וּמִי בָאֵשׁ: מִי בַחֶרֶב. וּמִי בַחַיָּה. מִי בָרָעָב. וּמִי בַצָּמָא: מִי בָרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה: מִי בַחֲנִיקָה, וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ. וּמִי

בית ישראל

זֶענִין פַר הַאנְדִין אַזוֹ אוֹיךְ דוּ גָאט דוּ מַאכְסְט אִיבֶּר פִירֶן אוּנ צֵיילְסְט אוּנ רֶעכִינְסְט אוּנ גֶדֵיינְקְסְט דָס נֶפֶשׁ פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶנִישׁ אוּנ בַּאשְׁטִימְסְט גֶעוִויסֶעס לֶעבִּין צוּ אַלֶע דַיינֶע בַּאשֶׁעפְנִישׁ אוּנ דוּ שְׁרַייבְּסְט זֵייעֶר גְזַר דִין:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וֶוערִין זֵיי גִישְׁרִיבֶּן אוּנ אוּם יוֹם כִּפּוּר וֶוערְן זֵיי גְחַתְמֶת. וִויפִיל זָאלִין אַוֶועק גֵיין פוּן דֶר וֶועלְט אוּנ וִויפִיל זָאלְן בַּאשַׁאפִין וֶוערִין וֶוער עֶס זָאל לֶעבֶּן אוּנ וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבִּין וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבִּין מִיט זַיין צַייט אוּנ וֶוער אָן דֶר צַייט וֶוער עֶס וֶוערְט גְמִשְׁפָּט מִיט וַואסֶער אוּנ וֶוער מִיט פַייעֶר וֶוער עֶס זָאל נֶהֱרַג וֶוערִין דוּרְךְ אַשְׁוֶוערְד אוּנ וֶוער עֶס זָאל אוּם קוּמֶען דוּרְךְ אַחַיָּה וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבֶּן פוּן הוּנְגֶער אוּנ וֶוערְפוּן דָארְשְׁט וֶוער עֶס זָאל אוּם קוּמֶן אִין שְׁטוּרֶם אוּנ וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבֶּן אִין אַמַּגֵּפָה וֶוער עֶס זָאל דֶר וָוארְגְן וֶוערִין אוּנ וֶוער עֶס זָאל פַר שְׁטֵיינְט וֶוערֶן וֶוער עֶס זָאל רוּעֶן אוּנ וֶוער עֶס זָאל זַיין נָע וְנָד וֶוער עֶס זָאל לֶעבִּין רוּהִיג אוּנ וֶוער אוּנְרוּהִיג וֶוער עֶס זָאל הָאבֶּן שַׁלְוָה אוּנ וֶוער עֶס זָאל גִישְׁטְרָאפְט וֶוערְן מִיט יְסוּרִים וֶוער

מַעֲשֶׂה מָר׳ אַמְנוֹן בַּעַל וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף

גִירֶעט. דֶר פִירְשְׁט הָט גִיהֵייסֶן מֶען זָאל אִים אִין אֵיין בֶּעט לֵייגֶען אוּנ זַיינֶע גְלִידֶער לֶעבֶּען אִים אוּנ מֶען זָאל אִים אִין זַיין הוֹיז שִׁיקֶען אִיז גְלַייךְ גִישֶׁעהְן אוּנ וִוי זַיין וַוייבּ אוּנ קִינְדֶער הָאבֶּן אִים דֶער זֶעהְן הָאבֶּן זֵיי גִיקְלָאגְט מִיט אַגְרוֹיס יָאמֶר וִוי מֶען קֶען זִיךְ ווֹאל דֶערְקֶן, דָא זָאגְט רַבִּי אַמְנוֹן לִיבֶּעס וַוייבּ אִיךְ הָאבּ זֶעלְבְּסְט פַאר דִינְט וִוי עֶס אִיז מִיר דֶר גַאנְגֶן. דֶען אִיךְ הָאבּ חַס וְשָׁלוֹם מַיין אֱמוּנָה גִיוָואלְט פַר לֵייקֶענֶן אָבֶּר אִיךְ הָאף צוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דָאס אִיךְ וֶועל מַיינֶע זִינְד אוֹיף דִיזֶער וֶועלְט לַיידֶן אוּנ הָאבֶּען חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. נוּן עֶס אִיז גִיקוּמֶן קוּרְץ דֶר נָאךְ רֹאשׁ הַשָּׁנָה דָא בֶּעט רַבִּי אַמְנוֹן מֶען זָאל אִים מִיט דֶעם בֶּעט אִין דֶר הֵיילִיגֶע שׁוּל טְרָאגֶען אוּנ מֶען זָאל אִים שְׁטֶעלֶן לֶעבֶּן דֶעם חַזָּן אַזוֹי וִוי מֶען הָט אִים אִין דֶר שׁוּל גִיטְרָאגֶן אוּנ וַואר גִישְׁטֶעלְט לֶעבִּן דֶעם חַזָּן אוּנ וִוי דֶער חַזָּן אִיז גְקוּמֶן צוּ קְדוּשָּׁה פוּן מוּסַף דָא זָאגְט דֶר צַדִּיק צוּם חַזָּן הַאלְט שְׁטִיל אִיךְ וִויל מְקַדֵּשׁ הַשֵּׁם זַיין אֵיידֶר אִיךְ וֶועל שְׁטַארְבֶּן אוּנ הֵייבְּט אָן צוּ זָאגֶן וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָּׁה. אוּנ וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם אוּנ וִוי עֶר הָט אַלְץ אוֹיס גִיזָאגְט. דָא הָט אִים הקב״ה אַוֶועק גִינוּמֶן צוּ אַנְדֶערֶע צַדִּיקִים אִין גַן עֵדֶן אוּנ נָאךְ דֶעם דְרִיטֶן טָאג קוּמְט עֶר בַּיי נַאכְט אִין חָלוֹם צוּ זַיינֶעם רַבִּי (ר׳ קְלוֹנִימוֹס בֶּן רַבֵּינוּ מְשׁוּלָּם) אוּנ בֶּעט אִים עֶר זָאל דֶעם וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף אִין אַלֶע עֶרְטֶר אַוֶועק שִׁיקֶען ווּאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זִיצֶען זֵיי זָאלֶן עֶס זָאגֶען אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ יוֹם כִּפּוּר הקב״ה זָאל אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן דֶעם פְרוּמֶען צַדִּיק לָאזֶען גֶענִיסֶען:

יָנוּעַ. מִי יִשָּׁקֵט. וּמִי יְטֹּרֵף: מִי יִשָּׁלֵו. וּמִי יִתְיַסָּר: מִי יֵעָשֵׁר. וּמִי יֵעָנִי. מִי יִשָּׁפֵל. וּמִי יָרוּם.

צום קול ממון

וּתְשׁוּבָה, וּתְפִלָּה, וּצְדָקָה,
מַעֲבִירִין, אֶת רֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי, כְּשִׁמְךָ, כֵּן תְּהִלָּתֶךָ. קָשֶׁה לִכְעוֹס, וְנוֹחַ לִרְצוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ, בְּמוֹת הַמֵּת, כִּי אִם, בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ (מִדְּרָכָיו), וְחָיָה. וְעַד יוֹם

בית ישראל

עֶס זָאל פַר אָרֶעמְט װֶערְן אוּנ װֶער עֶס זָאל רַייךְ װֶערִין װֶער עֶס זָאל װֶערִין שְׁפָל אוּנ װֶער עֶס זָאל דֶר הוֹבֶּן װֶערִין: וּתְשׁוּבָה אוּנ תְּשׁוּבָה אוּנ תְּפִלָּה אוּנ צְדָקָה זֶענִין מְבַטֵּל דִי בֵּייזֶע גְזֵירָה: כִּי כְּשִׁמְךָ דֶען אַזוֹ וִוי דַיין נָאמֶען אִיז דָאס עֶר בַּאטַייט אוֹיף מִדַּת הָרַחֲמִים אַזוֹ אִיז דַיין לוֹבּ דָם דוּ בִּיסְט אַרַחוּם וְחַנּוּן. עֶס אִיז שְׁוֶוער דִיר צוּ דֶער צָארֶענִין אוּנ גְרִינְג כְּפַיְּיס צוּ זַיין דֶען דוּ ווִילְסְט נִיט דֶער רָשָׁע זָאל שְׁטַארְבֶּן נָאר עֶר זָאל טָאן תְּשׁוּבָה אוּנ בְּלַייבֶּן לֶעבֶּן אוּנ בִּיז זַיין

משלי חכמים

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה. מיר װעלען דא שרייבען די דרייא זאכען, דם ערשטע תפלה, װען איינער וויל געבין אמתנה צו אמלך, דארף זיין די מתנה אטייערע ווי עס פאסט פר אמלך, אונ די מתנה דארף ליגען אויף אשיינע כלי, אונ אזו דארף זיין װען מען קומט פר הקב"ה מיט אמתנה, דם איז תפלה, דארף אוך זיין די תפלה אטייערע, מיט כונת ער זאל טראכטען (אין זינען האבן) יעדער װארט װאס ער רעדט, אונ יעדער שם װאס ער רעדט זאל זיין מיט מורא פאר הקב"ה, אונ די מויל זאל זיין אריינע, ער זאל נים ריידען לשון הרע, רכילות, מיאוסה רייד, שבועות ליגען, אונ נאך אזעלכע רייד, אונזערע תפלות זענען וויא עס איז אמאהל גיוועזן אגביר אין אשטאט, ער פלעגט צאהלען אלע אויסגאבען זייער רייך, אמאהל איז ער ארעם גיווארען, נאר דם הט קיינער נים געוואסט מען הט געמיינט ער איז נאך רייך, אמאהל האט דער שר פון שטאט געשיקט צו אים צאהלען אפאדאטעק אזו פיל ווי ער הט גיגעבען פריער, ער הט דעם שליח פון שר געהייסן קומען מארגען, ווייל ער הט זיך גישעמט צו זאגין ער הט נים, הט ער אלע מאהל דעם שליח אפגעצויגען פון טאג צוא טאג, ביז דער שר איז בייז גיווארען, אונ הט געשיקט צו אים ער זאל דיא מנוט בצאהלען, דר גביר איז באלד געקומען צום שר אונ הט אים דערציילט ווי ארעם ער איז היינט נאר קיינר ווייס נים, ער אונ זיין ווייב אונ קינדער זענען געשוואלען פון הונגער, דער שר הערענדיג האט געהאט רחמנות אויף אים אונ הט אים גיגעבן אבעדינונג אין זיינע געשעפטען ער זאל קענען פארדינען זיין פרנסה, דר שר הט גיזאגט צום ארעמען גביר, איצט זעה איך אלע פאדאטקעס וואס דו האסט גיגעבען ביז איצט איז גיוועזן איבר דיינע קרעפטען, דאס זעלביגע איז ביי אונז, װען הקב"ה זעהט אונזערע שלעכטע מעשים װערט הקב"ה בייז אויף אונז, נאר ווען מיר שטעלען אונז בעטין פאר הקב"ה אונ מיר דערציילען פאר אים אונזערע צרות אונ אונזער ארעמקיים, וועט ער אונז געווים מוחל זיין אונזערע זינד:

מעשה הגדולים

תְּשׁוּבָה דר ספר עמק המלך שרייבט עס איז גיוועזן אמאהל אגרויסער צדיק רבי משה די ליאון, די שכינה האט שטענדיג גערוהט אויף אים, דריבער האבען אלע מענטשין פר אים מורא געהאט, צו גיין צו אים, אונ דער רשע וום איז געקומען נאנט פיר איילן פון רבי משה איז אויף אים געפאלן אגרויסע שרעק, אונ ער איז געפאלן צו זיינע פים אונ הט גיבעטין פון אים ער זאל אים געבין אתשובה אויף זיינע זינד, ער וויל פרום ווערין, אין די שטאט איז גיוועזן אגרויסר גביר, ער איז גיוועזן אגרויסר רשע, ער הט געטאהן פיל גרויסע עבירות, אמאהל הט געטראפען ער איז געגאנגען נאנט פון רבי משה די ליאון איז אויף אים געקומען אמורא פר זיינע זינד, אונ ער הט גיבעטין ביי רבי משה ער זאל אים געבין אתשובה אויף זיינע זינד, רבי משה הט אים גיגעבן אתשובה אונ ער האט גיזאגט צו אים אוב דו וועסט טאהן אלץ ווס איך וועל דיר זאגין וועט הקב"ה דיר מוחל זיין דיינע אלע עבירות, אונ אלע טאג זאל ער קומען אין זיין בית המדרש הערין וויא מען לערנט תורה, דער גביר האט אלץ גיטאהן וויא רבי משה די ליאון האט אים גיבאטען, נאכדעם הט רבי משה צו אים גיזאגט מארגין זאלסטו קומען צו מיר וועסטו זאגין ודוי אונ דו וועסט שטארבען דורך איינע פון די מיתות וואס שטייען אין די תורה, מארגין איז דר גביר געקומען צו רבי משה אונ רבי משה האט גענומען אלעפיל האט צריינגעלייגט אונוויינינג אשטיקול בליי אונ הט די בליי צו שמאלצן אויף דעם פייער ביז עס איז געווארן ברענענדיג היים, אונ ער הט גיזאגט צום גביר ער זאל זאגין ודוי אונ זאל זיך לייגען אויף דיא

מוֹתוֹ, תְּחַכֶּה לוֹ. אִם יָשׁוּב, מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: חזן אֱמֶת, כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְאַתָּה יוֹדֵעַ, יִצְרָם. כִּי הֵם, בָּשָׂר וָדָם: אָדָם, יְסוֹדוֹ מֵעָפָר, וְסוֹפוֹ לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ, יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל, כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר. כְּחָצִיר יָבֵשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. וּכְצֵל עוֹבֵר, וּכְעָנָן כָּלָה. וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת, וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ, וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא, מֶלֶךְ, אֵל חַי וְקַיָּם:

משלי יעקב

אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וכו׳. דער כּפר קול יעקב שרייבט

עס הט אמאהל געטראפן אארעם מאן הט געדארפט גיין אויף אחתונה, ער הט קיין קליידער געהאט, זיין ווייב האט אויך קיין קליידער געהאט, אגוטער שכן וואס האט געוואהנט נעבין זיי הט זיי גיבארגט קליידער פר אים אונ פר איר מיט אביסול צירונג, דר שכן הט זיי געזאגט זיי זאלן היטען די קליידער נים בעפלעקין, זייא זאלען צוריק געבין ריין ווי מען גיט זיי, די צוויי ארעמע מענטשן, ער אונ זיא, האבן זיך ריין ארומגעוואשין אונ אנגעטאהן די געבארגטע קליידער, זייא זענן געקומן אויף די חתונה, עס הט זיי קיינר דערקענט, זיי האבן געהאט פארגעניגן אויף די חתונה, פר טאג זענן זיי געקומן אהיים, אויסגעטאהן די געבארגטע קליידער, זענן אביסול געשלאפן, אופגעשטאנען אנגעטאהן די אלטע ארעמע קליידער, עס האט זייא איצט קיינר דערקענט אז זייא זענען די זעלביגע מענטשין וואס זענען גיוועזן אויף די חתונה, נאר זייא אליין האט דאס אויסגיזעהן ווי אחלום, דס זעלבינע איז ביי יעדר מענטש, ווען הקב״ה האט באשאפען דעם ערשטין מענטש האט ער גענומן אביסול ערד אויסגעקנעטין פון אים אמענטש, אונ ער איז געלעגין אשטיק ערד ביז הקב״ה האט אין אים אריינגעבלאזן אנשמה, הט ער בעקומן אנדערע קליידער, ביינר, פלייש, אהוים, אונ איז גיווארן לעבעדיג, מען הט אים איצט גאר נים דערקענט, ער איז געקומען אויף די חתונה, אויף דר וועלט, די חתונה גיים אריבר, עס קומט אלעצטער טאג, ער בעטראכט די צייט וואס איז אריבער־געגאנגן איז דאס ביי אים וויא אחלום, ער מוז איצט די נשמה צוריקגעבין, אונ שטארבט, דעם גוף באגראבט מען אין דר ערד, אונ עס ווערט פון אים צוריק ערד, עס דערקענט אים איצט קיינער עס איז שין נימא זיין שיינער פנים, נימא זיין פריילינקייט, נימא קיין מענטש, ווי דר פייטן זאגט אדם יסודו מעפר, דר פונדאמענט פון מענטש איז ערד, וסופו לעפר. זיין ענדע איז ערד, כחלום יעוף, אלץ איז אוועקגעפלויגין וויא אחלום, אונ אזו ווי דר ארעם מאן וואס הט געבארגט די קליידער, הט געמוזט היטען די קליידער זיי זאלן נים געפלעקט ווערין, אונ איידר ער האט די קליידער צוריק גיגעבן הט ער זיי געמוזט אפפוצען, ער זאל זייא צוריק געבין ריין, אזו דארף דער מענטש צוריק געבין צוא הקב״ה אריינע נשמה, ער זאל פון איר ארוסנעמן

בית ישראל

טוט וואַרטסטו איס אַז ער טוט תשובה ביסטו מקבל. אמת דס איז אמת דס דו ביסט זייער באשעפר אונ דו ווייסט זייער יצר הרע דען זיי זענין בלוט אונ פלייש דרום זינדיגן זיי. דם מענטשס יסוד איז פון ערד אונ זיין סוף איז צו דר ערד. מיט סכנת נפשות באקומט ער זיין ברוט. ער איז גיגליכין צו איין צו בראכענם שארבן אזו ווי איין פאר טריקענטע גראז אונ אזוי ווי אפרפולקטע שפראצונג ווי אשטן אונ אזו ווי אוואלקן וואס ווערט כלה אונ אזו ווי אווינד וואס וויעט אונ אזו ווי שטוב וואס פליהט אוועק אונ אזו ווי אחלום שוועבט אוועק אזו אוך איז דר מענטש אוף דער וועלט: ואתה אבר דו גאט ביסט אשטארקר מלך וואס דו לעבסט אונ האסט אבאשטאנד צו אייביג:

מעשה הגדולים

ערד אויסציהען די הענט אונ די פיס אונ ער וועט אים אריינגיסן די הייסע בליי אין האלדז, דער גביר הט אזוי געטאהן ער הט פארמאכט די אויגין אונ הט געווארט אויף דעם לעפיל הייסע בליי, דערוויל האט רבי משה אים אריינגענאסן, אלעפיל האניק, דר גביר הט זיך אופגעהובן אונ האט געוויינט, ער האט גיזאגט ווייל איך בין גיוועזן גרייט צו דעם טוט הט מען מיר געדארפט טאהן דעם טוט וואלט איך פריי גיווארן פון מיינע אלע עבירות, הט רבי משה גיזאגט צום גביר דו ביזט איצט אויך פריי פון דיינע עבירות, דיין גוטע טראכטונג וואס דו האסט געטראכט צו נעמען אויף דיר די מיתה דם רעכונט הקב״ה גלייך ווי עס וואלט אזו גיטאהן גיווארען, הט דר גביר גיזאגט צו רבי משה נעם מיך מיט דיר צו עולם הבא, ווייל איך האב מורא צו זיין אויף דר וועלט אן דיר, טאמר וועט דר יצר הרע מיך נאך אמאהל אנריידן צו זינדיגן, הט רבי משה אים צו גיזאגט, ווען רבי משה איז גישטארבן אויף מארגן איז דר גביר אויך גישטארבן, אזו אתשובה מיט אמת איז: ומעביר רוע הגזרה:

אֵין קִצְבָה, לִשְׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין קֵץ, לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ. וְאֵין לְשַׁעֵר, מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין לְפָרֵשׁ עֵלוּם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ, נָאֶה לְךָ, וְאַתָּה, נָאֶה לִשְׁמֶךָ. וּשְׁמֵנוּ, קָרָאתָ בִשְׁמֶךָ: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ, הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ, כְּסוֹד שִׂיחַ, שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ, בַּקֹּדֶשׁ. דָּרֵי מַעְלָה, עִם דָּרֵי מַטָּה: (קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים, בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה, בַּקֹּדֶשׁ):

כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ, מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו, שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה, מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

וְהַחַיּוֹת, אֲשֶׁר הֵנָּה, מְרֻבָּעוֹת כִּסֵּא. בְּמָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים וָשֵׁשׁ, מַכְנִיפוֹת כִּסֵּא. נוֹעֲשׂוֹת בּוֹ, בְּסוֹכְכָם פָּנִים בְּפָנִים, לַכִּסֵּא. דְּמוּת רָקִיעַ בְּרֹאשָׁם, נָטוּי לַכִּסֵּא. הוּא כְּעֵין הַקֶּרַח, וּבוֹ, שְׁבִיב כִּסֵּא. וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ, כְּמַרְאֵה דְמוּת כִּסֵּא. זָעוֹת, בְּלִי לֵאוֹת, מֵהִיל כִּסֵּא: חזן חָשׁוֹת בְּרָצוֹא וָשׁוֹב, מַרְעִישׁוֹת כִּסֵּא. טָסוֹת

בית ישראל

אֵין קִצְבָה עֶס אִיז נִיטאַ קֵיין מָאס צוּ דַיינֶע יָארֶן אוּנ עֶס אִיז קֵיין עֶנד צוּ דִי לֵיינְג פוּן דַיינֶע טֶעג אוּנ מֶען קֶען נִיט מְשַׁעֵר זַיין וִויפִיל מַלְאָכִים עֶס זֶענִין אַרוּם דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ מֶען קֶען גִיט אוּם רֵיידֶן דִי פַּאר בָּארְגֶנִישׁ פוּן דַיין נָאמֶן שִׁמְךָ דַיין הֵיילִיגֶר נָאמֶן פַּאסְט צוּ דִיר אוּנ דוּא פַּאסְט צוּ דַיין נָאמֶן דָאס דַיין נָאמֶן וַוייזְט דָס דוּ בִּיסְט הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה אוּנ אוּנְזֶר נָאמֶן הָאסְטוּ גְרוּפֶן מִיט דַיין נָאמֶן דֶען דִיא סוֹף אוֹתִיּוֹת פוּן יִשְׂרָאֵל אִיז אֵל אוּנ אֵל אִיז טַייטְשׁ גָאט: עֲשֵׂה לְמַעַן טוּ אוּנְז חֶסֶד פוּן דַיין נָאמֶן וֶועגִין אוּנ הֵיילִיג דַיין נָאמֶן אוּף יִשְׂרָאֵל וָואס הֵיילִיגֶן דַיין נָאמֶן בַּעֲבוּר טוּא דָאס פוּן דַיין גִיעֶרְטֶן נָאמֶן וֶועגִין וָואס עֶר אִיז גִישְׁטַארְקְט אוּנ גִיהֵיילִיגְט אִין סוֹד פוּן דִי בְרֶענְדִיגֶע מַלְאָכִים וָואס זֵייא הֵיילִיגֶען דַיין נָאמֶן מִיט הֵיילִיקֵייט דָרֵי דִי מַלְאָכִים וָואס וואוֹנִין אוֹבִין אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס וואוֹיגִין אוּנְטִין זָאגִן צוּ דִיר דְרַייא מָאל קָדוֹשׁ מִיט הֵיילִקֵייט: כַּכָּתוּב אַזוֹ וִויא עֶס אִיז גִישְׁרִיבֶּן דוּרְךָ דַיין נָבִיא וְקָרָא זֶה אֶל זֶה אֵיין מַלְאָךְ רוּפְט צוּם אַנְדֶערְן אוּנ זָאגְט קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ הֵיילִיג הֵיילִיג הֵיילִיג אִיז גָאט פוּן אַלֶע הֶערְשָׁארִין דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט אִיז פוּל מִיט זַיין כָּבוֹד כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם זַיין כָּבוֹד אִיז פוּל אִין דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט זַיינֶע בַּאדִינֶער דִי מַלְאָכִים פְרֶעגִין אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערְן וואוּ אִיז דֶער אָרְט וואוּ זַיין כָּבוֹד רוּהְט דִי מַלְאָכִים עֶנְטְפֶערְן אַנְטְקֶעגִין זֵיי בָּרוּךְ דָאס הֵייסְט וִוי וַוייטֶער שְׁטֵייט בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְהַחַיּוֹת אֲשֶׁר דִי חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וָואס זֵיי זֶענִין אוּף דִי פִיר זַייטִין פוּן דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד מִיט זַייעֶרֶע צְווֵיי הוּנְדֶערְט אוּנ זֶעכְס אוּנ פוּפְצִיג פְלִיגֶלֶען נַאמְלִין זֵייא זִיךְ אַרוּם דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד זֵיי שְׁטוּרֶעמֶן בַּיי דֶעם שְׁטוּל אוּנ דֶעקִין צוּ זֵייעֶר פָּנִים פוּן גְרוֹס פַּחַד פַר דֶר שְׁכִינָה וָואס זִי רוּעֶט אוּף דֶעם שְׁטוּל דְּמוּת אֵיין גִישְׁטַאלְט פוּן אֵיין הִימִיל אִיז אִיבֶּר זֵייעֶרֶע קֶעפּ אוּס גִיצוֹגִין אוּנְטֶער דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד דֶער הִימֶל הָאט אֵיין גִישְׁטַאלְט פוּן אַייז אוּנ אוּף אִים פִינְקֶעלְט דֶער כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ אִיבֶּר דֶעם הִימִיל אִיז אֵיין גִישְׁטַאלְט פוּן דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד זָעוֹת דִי חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ שְׁוִויצִין נִיט פוּן מַאטֶערְנֶעס נָאר מַחֲמַת צִיטֶערְנֶישׁ פַר דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד חָשׁוֹת זֵיי אַיילִין זֵיי לוֹפִין

משלי יעקב

אַלֶע פְלֶעקִין, וָואס זֶענֶען גִיוָוארֶן פוּן זַיינֶע עֲבֵירוֹת, עֶר זָאל טָאהְן תְּשׁוּבָה אוּף זַיינֶע אַלֶע עֲבֵירוֹת, עֶר זָאל צוּרִיק גֶעבֶּן צוּ הקב"ה אַ רֵיינֶע נְשָׁמָה, אוּנ וַוייל אַמֶענְטְשׁ ווֵייס נִיט וֶוען עֶר וֶועט דַארְפֶען זַיין נְשָׁמָה צוּרִיק גֶעבִּין צוּ הקב"ה מוּז עֶר זֶעהְן אַלֶע טָאג רֵיין מַאכֶן דִי נְשָׁמָה מִיט מִצְוֹת אוּנ תּוֹרָה אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים אוּנ תְּשׁוּבָה:

כבזק, ולא מזיזות, הוד כסא. יודעות, כי כל מקום, לא יכיל, מקום כסא:

כף רגל, חמש מאות, וחמש עשרה, ישרה לכסא. לעת תרשינה לפאר, קופצות, מתחת לכסא. מתעלפות מפחד, רם, יושב על כסא. נראות נושאות, והם נשואות, עם כסא: סבולות, מתחת זרועות עולם, לכסא. עתירת זו, כתעל, תרפינה, כנף כסא. פשעים אם עצמו, משיקות כסא. צורר כי יסטין, יפרשז ענן כסא. קול שופר, לעת יעל, מאחז פני כסא. רחמים ילין, בעד רשומים בכסא, שופט אם ירצה משבת, באולם הכסא. תבנית תם יפן, חקוקה בכסא. ארבע חיות, נושאות ומנשאות, עם כסא: חזן לבלתי לנבל למענו, כסא. עוד יפצה פה, ויפגיע כסא. זכור ליושבי נטעים, אשר עמך, בכסא:

רחם מצוקים, אשר עליהם שמת, הדום וכסא. ואז יתרעם הגלגל, ויתרעש הכסא. ואופן לאופן, וכרוב לכרוב, וחיה לחיה, לעמת כסא:

בית ישראל

היין אונ הער פון ציטערניש פר דעם כסא הכבוד מסות זיי שוועבן ווי די פונקען אונ רירען ניט דעם כסא הכבוד פון זיין ארט יודעות די חיות ווייסין דס קיין ארט איז ניט גינוג פר דעם כסא הכבוד: כף רגל די באלין פון די פיס פין איטליכר חיה זיינן לאנג פינף הונדערט אונ פופצעהען יאהר גאנג אזו ווי די צאל פון דעם ווארט ישרה טרעפט אן אונ זייערע פיס זיינין גלייך ביי דעם כסא הכבוד לעת צו דר צייט אז זיי נעמן רשות צו לויבין גאט שפרינגען זיי פון אונטר דעם כסא הכבוד צו זאגין שירה מתעלפות זיי ווערין שוואך מחמת פחד פון ערהאבענעם גאט וואס זיצט אויף דעם כסא הכבוד נראות עס ווייזט אוס דס זיי טראגן דעם כסא הכבוד אבער אין אמת ווערין זיי גיטראגין מיט דעם כסא הכבוד סבולות זיי ווערין גיטראגן מיט דעם כסא הכבוד אונ מיט דר גאנצע וועלט וואס זיא איז פון אונטין אן גיקניפט אן גאטס ארעם עתירת אז דיא תפלה פון די ישראל גייט ארויף לאזין זיי אפ אונ צו שיידין די פליגל איינע פון דער אנדערע כדי די תפלה זאל קומן פר גאט ב"ה פשעים ווען די עבירות פון ישראל זיינען שטארק בהעפטן זיי זייערע פליגיל דס דר שטן זאל ניט קאנען קומן פר דעם כסא הכבוד מקטרג צו זיין צורר אז דר שטן קומט מקטרג צו זיין אויף ישראל פר שפרייט גאט אוואלקן ארום דעם כסא הכבוד דר שטן זאל ניט קאנען צו טרעטין קול אין דר צייט אז דס קול פון שופר גייט אויף נעמט גאט אן דס קול אונ ברייננט עס פר דעם כסא הכבוד כדי ער זאל ממליץ זיין גוטס פאר די ישראל בזכות די אבות וואס זיי זיינן גיצייכינט אונ אוס גיקריצט אין דעם כסא הכבוד שופט גאט דר ריכטער אז ער וועט וועלין זיצין אין פאלאץ וואו די שטול פון מדת הדין שטייט בעטין מיר ער זאל זיך קערין צו דעם גישטאלט פון יעקב וואס איז אוס גיקריצט אין כסא הכבוד אונ זאל זיך איבר אונז מרחם זיין פון זיין זכות וועגין ארבע די פיר חיות הקודש וואס טראגן אונ ווערין גטראגען מיט דעם כסא הכבוד בעטן גאט ער זאל מוחל זיין די זינד פון ישראל ער זאל יעקבס וועגן ניט פר שעמן דעם כסא הכבוד עוד נאך מער דער כסא הכבוד אליין עפינט זיין מול אונ בעט פאר די ישראל אונ זאגט ליבער גאט זכור גידענק די אבות וואס זיצן אין גן עדן וואס זיי זענין גיצייכינט אין דיין כסא הכבוד:

רחם זייא זיך מרחם בזכות די צדיקים וואס דו האסט אויף זייער זכות מיסד גיוועזן הימל אונ ערד ואז אונ דענסמאל אז די חיות זיינן מתפלל דר גלגל וואס די צוועלף מזלות זיינן אין אים אונ דר כסא הכבוד שטורעמט ואופן אונ איין אופן צו דעם אנדרין אונ איין כרוב צום אנדערין אונ איין חיה צו דער אנדערי די אלע מלאכים שטעלין זיך פאר דעם כסא הכבוד מתפלל צו זיין פאר דיא ישראל:

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה*) מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קהל בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים, וְיָחוֹן עַם, הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים:

וְעַמְּךָ, תְּלוּאִים בִּתְשׁוּבָה, לְהִתְיַחֵד, שְׁנֵי לְבָבוֹת לָךְ, כְּאַחַד לְאֶחָד. רַהַץ, בְּנִקְיוֹן כַּפַּיִם. נְשׂוֹא לֵב אֶחָד. קוֹל שׁוֹפָר כָּפוּף. כְּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוּן שׁוֹפָר פָּשׁוּט, פְּשׁוּט לֵב אֶחָד. פּוּר יָמִים יוֹצָרוּ, בָּם לָבוּר אֶחָד. עוֹבְרִים כּוֹ, לְהַקְבִּיל, פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד: חזן סְמוּכִים בְּצִדְקַת אָב, הָיָה אֶחָד. נִשְׁעָנִים בְּסִבְךָ, יָחִיד וּמְיוּחָד. מוּבְטָחִים, יָתוֹם (נ"א בְּתָם) וּבְיוֹשֶׁר, אָב אֶחָד:

בית ישראל

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ גִילוֹבְּט אִיז גָאטְס כָּבוֹד פוּן זַיין אָרְט. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן פוּן זַיין אָרְט זָאל עֶר זִיךְ קֶערִין מִיט רַחֲמָנוּת אוּנ זָאל לַייט זֶעלֶענִין דָם פָאלְק וָוס אֵיינְצִיגֶן גָאטְס נָאמֶען אָבִינְט אוּנ מָארְגֶן יֶעדֶען טָאג שְׁטֶענְדִיג זָאגִין זֵיי צְוֵויי מָאל מִיט לִיבְשַׁאפְט שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

וְעַמְּךָ אוּנ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאפִין צוּ פַארְאֵיינִיגִין מִיט תְּשׁוּבָה בֵּיידֶע הֶערְצֶר כְּלוֹמַר דֶר יֵצֶר טוֹב מִיט דֶעם יֵצֶר הָרָע: קוֹל שׁוֹפָר כָּפוּף דֶר קוֹל פוּן דֶעם גִיבֵּייגִינֶעם שׁוֹפָר וָוס מֶען בְּלָאזְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַוייזְט דָם מֶען זָאל דִי אֵיינְצִיגֶע הַארְץ בֵּייגִין צוּ גָאט: צִיּוּן דֶער צֵייכִין פוּן דֶעם גְלַייכִין שׁוֹפָר וָוס מֶען פְּלֶעגְט בְּלָאזִין אִין אַתַּעֲנִית וַוייזְט דָם מֶען זָאל דִי הַארְץ אוֹם גְלַייכִין פוּן אִיהְרֶע קְרוּמְקֵייטִין: פּוּר דֶר גוֹרָל אִיז גְפַאלִין אוֹם צוּ קְלוֹבְּן דֶעם טָאג יוֹם כִּפּוּר פוּן אַלֶע טֶעג וָואס זַייגֶען בַּאשַׁאפִין דָאס אִין דֶעם טָאג זָאלִין אַלֶע דוּרְךְ גֵיין פַאר דֶעם מִשְׁפָּט פוּן אֵיינְצִיגִין בַּאשֶׁעפֶער: סְמוּכִים זֵיי זַייגֶען זִיךְ סוֹמֵךְ אוֹיף דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָואס וֶוערְט גִירוּפִין

---

*) יכול להזד מג' דברים בזמן בהחזן הומר מלת איה הו עובר מופלג הו בנים לדיקים הו הבגת רות הקודם:

על עובר יאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכים על שולחני ביום הזה ובכל יום ויום מזונותינו בכבוד ובריות בזכות שמך הגדול דִיקָרְנוּסָא (ס"א ניקוד זה דֶיקַרְנוּסָא) הממונה על הפרנסה ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם כי אם בשמך חנני ומאוצר מתנת חנם תכלכלני ותשפיע לי אמן אמן אמן סלה סלה סלה:

על הבגת רוה"ק יאמר זה:

יהי רצון מלפני ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתגזור עלי (פנ"פ) גזירות טובות מלפני כסא כבודך ותן לי לב מבין להשיג רוח הקודש:

על בנים לדיקים יאמר זה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי בנים טובים וכשרים והגונים לעסוק בתורתך ובמצותיך:

ויאמר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אבינו שבשמים שתמלא שאלתי ובקשתי בשם יה:

יְפָ עְנָ הְתָ הְד דְ מְ הְד אְמָ אְתָ בְנָ הְם שְׁם אְתָ וְו אְתָ שְׁהָ לְב הְהָ אְב לְהָ לְךָ אְרָ אְם:

בְּשַׁעַת דֶער חַזָן זָאגְט אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ זָאל מֶען מִתְפַּלֵּל זַיין אָדֶער אוֹיף פַּרְנָסָה, אָדֶער אוֹיף גוּטֶע קִינְדֶער. אֵיין תְּפִלָּה אוֹיף פַּרְנָסָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עֶס זָאל זַיין דֶר ווילִין פוּן דִיר מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דָם דוּ זָאלְסְט גֶעבִּין מִיר אוּנ מַיין הוֹיז גִיזִינְד אוּנ אַלֶעמֶען וָוס זַייגֶען זִיךְ סוֹמֵךְ אוֹיף מַיין טִישׁ. הַיינְטִיגֶען טָאג אוּנ יֶעדֶען טָאג אוּנְזֶערֶע שְׁפַּייז מִיט כָּבוֹד אוּנ מִיט פְרַייהֵייט בִּזְכוּת דַיין גְרוֹיסֶן נָאמֶען (דיקרנוסא) וָוס עֶר אִיז אִיבֶּער פַּרְנָסָה אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיר נִיט מַאכֶן דָם אִיךְ זָאל דַארְפֶן אָן קוּמֶען צוּ מֶענְטְשִׁינְס גָאבּ. נָאר מִיט דַיין נָאמֶען זָאלְסְטוּ מִיר דֶר בַּרִימֶען אוּנ פוּן דֶעם אוֹצָר וָוס דוּ שֵׁיינְקְסְט אוּמְזִיסְטִיגֶע מַתָּנוֹת זָאלְסְטוּ מִיר שְׁפַּייזִין אוּנ מִיר גֶעבֶּן מַיין הַשְׁפָּעָה אָמֵן סֶלָה:

אֵיין תְּפִלָּה אוֹיף גוּטֶע קִינְדֶער:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עֶס זָאל זַיין דֶער ווילֶען פוּן דִיר מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דָאס דוּא זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין גוּטֶע אוּנ כְּשֵׁרֶע קִינְדֶר וָואס זָאלֶען זַיין רָאוּי עוֹסֵק צוּ זַיין אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ אִין דַיינֶע מִצְוֹת:

לְהַזְכִּיר לָמוֹ. עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד. כְּשִׁבְתּוֹ בַּכִּסֵּא, שֹׁפֵט גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מֵלִיץ יוֹשֶׁר, מִנִּי אֶלֶף אֶחָד. טוֹבוֹת לְהַגִּיד, בְּשְׁבִיעִי בְּאֶחָד. חָשִׁיב גֵּר וְאֶזְרָח, לְמִשְׁפָּט אֶחָד. זַךְ וָרָע, מֵהַיּוֹם, מוֹדִיעַ דִּינָם לְאֶחָד. וַאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו שְׁקוּלִים, עַד עָשׂוֹר, יוֹאֲחַד. הוּא כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק, עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה יִחַד. דֶּלֶת פְּתוּחָה לַשָּׁבִים, תֵּת צָרִי, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גּוֹלֶה זְכוּת וָרֶשַׁע, לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד. בְּקוֹר חֶשְׁבּוֹן, לִמְצוֹא אֶחָד לְאֶחָד: חזן אִם יַשְׁקִיט, וּמִי יַרְשִׁיעַ, לַהֲשִׁיבֵנוּ, וְהוּא בְּאֶחָד. אֱמֶת חוֹתָמוֹ, לְהוֹדִיעַ, כִּי הוּא אֶחָד. לְעֵת תָּמוּט וּכְלַל, יַד גַּם אֶחָד:

עוֹד יִזְכּוֹר לָמוֹ, מַטַּת שֶׁבֶט אֶחָד. זֹאת הַמִּתְמַדֶּת שְׁמַע, פֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת נֶשֶׁף וָשַׁחַר, לְיַחֵד לְאֶחָד:

חזן מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים, וְיָחֹן עַם, הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים: קו״ה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: קהל הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא, יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו, שֵׁנִית, לְעֵינֵי כָּל חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

בית ישראל

(אֶחָד) נִשְׁעָנִים זייא פארלאזין זיך אויף דעם זכות פון עקידת יצחק וואס ער איז געוועזן אבן יחיד: מובטחים זייא פארזיכערין זיך אין דעם זכות פון דיא תמימות אונ רעכט פארטיקייט פון יעקב וואס איז געוועזן איין פאטער צו אלע שבטים:

לְהַזְכִּיר עס זאל צו זיי גדאכט ווערין ? ס זיי האבן געענטפערט נעשה ונשמע מיט איין קול. אז ער וועט זיך זעצן אויף דעם שטול צו משפטין איין פאלק זאל ער מאכין אויף שטעלן פון צוויישין טויזנט מלאכים איין מליץ יושר טובות ער זאל מלמד זכות זיין אויף ישראל אין זיבענטין חודש דס איז תשרי איין טאג אין חודש דס איז ראש השנה חשיב די פרעמדע אונ היימישע האבין איין משפט, דעם צדיק מיט דעם רשע ווערט פון היינטיגן טאג באשטימט זייער משפט צום איינציגן גאט. דער צדיק ווערט היינט אן געשריבין לחיים אונ דער רשע למיתה ואשר אונ דער מענטש וואס זיינע מעשים זיינען גליך האלב מצות אונ האלב עבירות בלייבט זיין משפט ביז יום כפור הוא ווייל גאט וויל דער מענטש זאל גירעכט בלייבין האט ער די עשרת ימי תשובה דר צו גישטעלט דלת אין די עשרת ימי תשובה איז די טיר אפין פר די וואס ווילן תשובה טאן. צו געבן אהיילונג צו איטליכן באזונדער גולה גאט ב״ה ענטדעקט די מצות מיט די עבירות זייא צו ברענגין איינס צום אנדערין אויף צו זיכען דעם חשבון פון יעדע איינציגע: אם ישקיט אז גאט וועט וועלין שטיל מאכען דעם קטרוג אויף מענטשען ווער וועט אים שולדיג מאכען ער איז דאך איין איינציגער גאט אמת זיין חותם איז אמת להודיע צו לאזין וויסען אז ער איז איינער. בשעת ווי עס וועט זיך אויס לאזען די קראפט פון ישראל דאמאלסט וועט גאט באווייזין זיין איינציגע קראפט:

עוֹד יזכור ווידער זאל ער צו זיי גדיינקן דס גיינגנג דס זיי האבן זיך אלע צו זאמען גינייגט מקבל צו זיין דעם עול פון גאט ב״ה אונ האבען גיזאגט נעשה ונשמע זאת די ישראל וואס זיי זאגען תמיד שמע ישראל זיי אילען אבינט אונ מארגען צו איינציגען דעם איינציגען גאט: שְׁמַע ישראל הער צו ישראל גאט אונזר גאט איז איין איינציגער גאט הוא אלהינו ער איז אונזער גאט, ער איז אונזר פאטר, ער איז אונזר קיניג, ער איז אונזר העלפר והוא ישמיענו אונ ער וועט אונז לאזען הערן מיט זיינע רחמנות נאך אמאל פאר אלע לעבעדיגע אין די אויגען דאס צו זיין פאר אייך א גאט. איך בין גאט אייער גאט:

וְאַתָּה אָזוֹן, קוֹל מְפָאֲרֶיךָ, בְּכָל אֵיבְרֵיהֶם. תּוֹכֶן מִצְוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. בְּמָאתַיִם, וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה, אֵיבְרֵיהֶם: בְּזֶה חוֹדֶשׁ, תִּקְוֹעַ שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים, בְּכַף רַגְלֵיהֶם: שְׁנֵי מוּסְפֵי יוֹם, עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה, בְּקַרְסוּלֵיהֶם: גָּשִׁים, פְּנֵי תֵיבָה, שַׁחֲרִית שְׁתַּיִם. כְּמוֹ שְׁתַּיִם, בְּשׁוֹקֵיהֶם. רְשׁוּמִים, קְרוֹת בּוֹ, חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה, עַל בִּרְכֵּיהֶם. דְּרוּשִׁים, תִּקְוֹעַ בַּכֶּסֶה, בְּאֶחָד. כְּמוֹ אֶחָד, בְּיַרְכוֹתֵיהֶם: קֶרֶן יִמְשְׁכוּ, לְשַׁלֵּשׁ שְׁלֹשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה, בְּקוּטְלֵיהֶם: הֵן מוּסְפֵי חוֹדֶשׁ, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה צַלְעוֹתֵיהֶם: צִקּוּן לַחֲשָׁם, בְּרָכוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תִּשְׁעָה, שֶׁבִּזְרוֹעוֹתֵיהֶם: וּמַלְכֻיּוֹת, וְזִכְרוֹנוֹת, וְשׁוֹפָרוֹת, שְׁלֹשִׁים, כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים, בְּכַפַּת יְדֵיהֶם. פִּלּוּל תְּמִידִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה חֻלְיוֹת, שֶׁבִּשְׁדְרוֹתֵיהֶם: זִבְחֵי תְמִידִים, תְּקִיעוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תִּשְׁעָה, שֶׁבְּרָאשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתַּיִם, שְׁחוֹחַ בָּם שְׁמוֹנָה. כְּמוֹ שְׁמוֹנָה, שֶׁבְּצַוָּארֵיהֶם. חוֹק דָּתָם, סְפָרִים חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה, שֶׁבְּנִקְבֵיהֶם: חזן שָׁם, הֲלִיכוֹת עוֹלָם, שִׁשָּׁה. כְּמוֹ שִׁשָּׁה, בִּלְבָבֵיהֶם. טוּחוֹת וָכֶסֶל, וְשֶׁבִי וְסַרְעַף, וּבֶטֶן וָקֶרֶב, וְעֶשְׁתּוֹנוֹתֵיהֶם: נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה, יְחִידָה חַיָּה, עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד, וְעַצְמוֹתֵיהֶם:

יִשְׂאוּ עַיִן, וְיִכְרוּ אֹזֶן, וְיִפְצוּ פֶּה וְלָשׁוֹן, וְנִיב שִׂפְתוֹתֵיהֶם, מִכַּף רֶגֶל, וְעַד רֹאשׁ, נְתֻנַּכְחוּ, פְּרוֹט, מַעֲשֵׂיהֶם. כְּתָקוֹעַ שׁוֹפָר, בְּקוֹל יַחְפְּרוּ, שׂוֹטְנֵיהֶם. לְהַצְדִּיקָם, בְּיוֹם דִּין, שְׁמוֹעַ שֵׁנִית, מֵאֱלֹהֵיהֶם:

בית ישראל

וְאַתָּה אָזוֹן און דו גאָט פאַר נעם דאָס קול פון די יִשְׂרָאֵל וואָס לויבן דיך מיט אַלע זייערע גלידער תּוֹכֶן די צאָל פון די מִצְוֹת עֲשֵׂה וואָס זענען צוויי הונדערט אַכט און פערציג זענען זיי מְקַיֵּים מיט זייערע צוויי הונדערט אַכט און פערציג גלידער בְּזֶה אין דעם טאָג ראש חודש תִּשְׁרֵי בלאָזען זיי דרייסיג קולות קענגען די דרייסיג גלידער וואָס איין מענטש האָט אין באַלען פון די פיס שְׁנֵי מוּסְפֵי די קָרְבָּנוֹת פון מוּסַף פון ראש השנה זענען געוועזען צעהן קעגען די צעהן גלידער וואָס מענטשען האָבען אין זייערע קנעכיל גָּשִׁים זיי גייענעהנען אין דער פרי מִתְפַּלֵּל צו זיין צוויי תְּפִלּוֹת שַׁחֲרִית און מוּסָף קעגען די צוויי שענקעל וואָס מענטשען האָבען רְשׁוּמִים זיי רופען אויף פינף מענטשען צו לייענען היינט אין דער תּוֹרָה קעגען די פינף גלידער וואָס מענטשען האָבען אין זייערע קניען דְּרוּשִׁים זיי דאַרפען בלאָזען אין ראש השנה וואָס ער איז דער ערשטער טאָג אין חודש קעגען דעם איינעם גליד וואָס מענטשען האָבען אין דיך קֶרֶן יִמְשְׁכוּ זיי בלאָזען מיט דעם שופר. דריי מאָל דריי. קעגען די דריי גלידער וואָס די מענטשען האָבען אין זייערע היפטען הֵן מוּסְפֵי די קָרְבָּנוֹת וואָס מען האָט היינטיגען טאָג צו מוּסַף געבראַכט מיט דעם קָרְבָּן פון ראש חודש זענען געוועזען צו זאַמען עלף קעגען די עלף ריפען וואָס מענטשען האָבען צִקּוּן דאָס פאַר גיסונג פון זייער געבעט זענען נַיין בְּרָכוֹת פון מוּסַף קעגען די נַיין גלידער וואָס איז אין מענטשענס אָרעם וּמַלְכֻיּוֹת און די דרייסיג פְּסוּקִים פון מַלְכֻיּוֹת זִכְרוֹנוֹת און שׁוֹפָרוֹת זענען דרייסיג קעגען די דרייסיג גלידער וואָס איז אין מענטשענס הענט פִּלּוּל זיי זענען אַלע טאָג מִתְפַּלֵּל אַכטצעהן בְּרָכוֹת קעגען די אַכטצעהן גלידער וואָס איז אין מענטשענס שִׁדְרָה דאָס איז דער ביין וואָס גייט איבערן רוקען לענג אויס זִבְחֵי ביי די קָרְבָּנוֹת פון אַלע טאָג האָט מען גבלאָזען נַיין תְּקִיעוֹת קעגען די נַיין גלידער וואָס אין מענטשענס קאָפּ עֲתִירוֹת אין די צוויי תְּפִלּוֹת פון ראש השנה שַׁחֲרִית און מוּסַף דאַרף מען זיך אַכט מאָל בוקען קעגען די אַכט גלידער וואָס אין האַלז חוֹק אין דער תּוֹרָה זענען פינף סְפָרִים קעגען די פינף לעכער פון גוף שָׁם גאָט האָט אונז געגעבען שִׁשָּׁה סְדָרִים מִשְׁנָיוֹת צו לערנען ווי זיך צו פירן אין דער וועלט קעגען די זעקס לעבער וואָס זענען אין האַרצען טוּחוֹת די נירין און די פלאַנקען די האַרץ און איר גדאַנקען די בויך און אינגעווייד און זייערע באַטראַכטונגען. און די נְשָׁמָה וואָס ווערט גרופען נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה יְחִידָה חַיָּה און די הויט און פלייש און אָדערן און זייערע ביינער.

חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא, יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו, שֵׁנִית, לְעֵינֵי, כָּל חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ, יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ, אָמְצְךָ, מְלֹא כָל הָאָרֶץ. שְׁמַעֲךָ דִּין מִשָּׁמַיִם, בְּכֵן, יָרְאָה וְשָׁקָטָה, הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט, גָּעֲשׁוּ, תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חָזָק, דִּבֵּר, וַיִּקְרָא אָרֶץ. צְבִי לַצַּדִּיק, בְּזֶמֶר, הִשְׁמִיעַ מִכְּנַף הָאָרֶץ. פַּחַד וָפַחַת וָפַח, וּפַלָּצוּת יְבִיעָתוּ אָרֶץ. עֵת תָּקוּם לַמִּשְׁפָּט. זְעוֹם, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

חזן סְלוּ, פַּנּוּ דֶרֶךְ, יְנוֹבְבוּ חֲרֵדִים, מַחֲרֶדֶת הָאָרֶץ. נָאוֹר וְאַדִּיר, טַעַם, תָּשׁוּב, לָאָרֶץ. מַה תִּירְאִי אֲדָמָה, יָרִיעוּ, תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ:

לְהִתְוַדֵּעַ וּלְהִגָּלוֹת, כִּי הוּא מֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ. כְּמוֹ פְּאֵרוּהוּ, מָאז בַּשַּׁחַק, יוֹרְשׁוּ בְחוֹנָיו, לְפָאֲרוֹ בָאָרֶץ:

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ, יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

בית ישראל

יַשְׁמִיעֵנוּ דִי אַלֶע דִיבֶען זַייעֶרע אוֹיגֶען צוּ גָאט אוּנ עֶפֶענֶען אַיין אוֹיעֶר צוּ הֶערֶען זַיין גִיבָּאט וַיִּפְצוּ אוּנ זֵיי עֶפֶענֶען אַמוֹיל אוּנ אַצוּנְג אוּנ שְׁפְּרַאכֶע צוּ בֶּעטֶען גָאט בִּזְכוּת דִי מַעֲשִׂים טוֹבִים וָואס זֶענֶען אִים גִירֶעכֶנְט גִיוָוארֶען אַנְטְקֶעגֶען דִי גְלִידֶער וָוס פוּן קָאפּ בִּיז פוּס דָם. עֶס זָאלֶען זַייעֶרֶע מְקַטְרְגִים פַאַרְשֶׁעמְט וֶוערֶען וֶוען זֵיי בְּלָאזֶען שׁוֹפָר מִיט קוֹל לְהַצְדִּיקָם גָאט זָאל זֵיי גִירֶעכְט מַאכֶען אִין יוֹם הַדִּין זֵיי זָאלֶען זוֹכֶה זַיין צוּ הֶערֶען דָם אַנְדֶערֶע מָאל גָאטְס קוֹל אַזוֹ וִוי בַּייא מַתַּן תּוֹרָה:

אַדִּיר עֶר אִיז מֶעכְטִיג אוּנְזֶער מֶעכְטִיגֶער גָאט אוּנְזֶער הֶערְר וִוי שְׁטַארְק אִיז דַיין נָאמֶען אִין גָאר דִי וֶועלְט. אוּנ גָאט וֶועט זַיין אַקֶענִיג אוֹיף גָאר דִי וֶועלְט. אִין יֶענֶעם טָאג וֶועט זַיין גָאט אוּנ זַיין נָאמֶען אֵיינְס:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ אַז דִי לוֹיבּ פוּן דַיין כָּבוֹד אוּנ דַיין שְׁטַארְקֵייט אִיז פוּל גִיוֶועזֶען דִי גַאנְצֶע וֶועלְט וֶוען דוּ הָאסְט גִילָאזְט הֶערֶען דִי דִינִים פוּן דֶר תּוֹרָה פוּן דֶעם הִימֶל דֶענְסְטְמָאל הָאט זִיךְ דִי עֶרְד גִיפַארְכְט מֵאַחַר וֶועלֶען דִי יִשְׂרָאֵל נִיט מְקַבֵּל זַיין דִי תּוֹרָה וֶועט זִיא חָרוּב וֶוערֶען. דֶר נָאךְ אַז זִיא הָט גִיזֶעהֶן דָם דִי יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן מְקַבֵּל גִיוֶועזֶען אִיז דִי עֶרְד שְׁטִיל גִבְלִיבֶען אוּנ גִירוּט רַעַשׁ בִּשְׁעַת מַתַּן תּוֹרָה אִיז גִיוֶוען אַשְׁטוּרֶעם פוּן דוּנֶערֶען בְּלִיצֶען אוּנ קוֹל שׁוֹפָר הָאבֶּן זֵיי גֶעמֵיינְט אַז עֶס אִיז גִקוּמֶען דִי צַייט דָאס דִי וֶועלְט זָאל חָרוּב וֶוערֶען גָּעֲשׁוּ דִי גְרוּנְד פֶעסְטֶען פוּן דֶער עֶרְד הָאבֶּן גִישְׁטוּרֶעמְט אָבֶּר גָאט הָט נָאר דוּרְךְ דֶעם שְׁטַארְקֶען קוֹל פוּן שׁוֹפָר גִירֶעט דִי עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת צוּ יִשְׂרָאֵל אוֹיף דֶר וֶועלְט צְבִי גָאטְס רָצוֹן אִיז גִיהֶערְט גִיוָוארֶען מִיט גִיזַאנְג פוּן עֶק וֶועלְט פַּחַד שְׁרֶעקֶענִשׁ וֶועלֶען מַאכֶען דֶר שְׁרֶעקֶען דִי רְשָׁעִים עֵת אִין דֶר צַייט אַז דוּ גָאט וֶועסְט אוֹיף שְׁטֵיין צוּם מִשְׁפָּט צוּ צֶערֶענֶען אוֹיף דִי רְשָׁעִים פוּן אַלֶע עֶקֶען וֶועלְט סֹלּוּ וֶועלֶען זֵיי זִיךְ דֶר שְׁרֶעקֶען פַר דֶעם יוֹם הַדִּין אוּנ וֶועלֶען זָאגֶען רַאמְט אִים אוּנ פַר רִיכְט דֶעם וֶועג נָאוֹר פַארְכְטִיגֶער אוּנ שְׁטַארְקֶער גָאט דוּ זָאלְסְט גוּט עֶנְטְפֶערֶען דִי וֶועלְט מַה יָּם שְׁרֶעקְסְטוּ זִיךְ דוּ וֶועלְט פַאר יוֹם הַדִּין. אַדְּרַבָּה דִי טוֹיטֶע פוּן אוּנְטֶער דֶר עֶרְד וֶועלֶען דָאךְ לֶעבֶּעדִיג וֶוערֶען אוּנ שַׁאלֶען: לְהִתְוַדֵּעַ כְּדֵי עֶס זָאל בַּאוֵויזְט אוּנ בַּאקַאנְט וֶוערֶען דָם עֶר אִיז מֶלֶךְ אוֹיף דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט כְּמוֹ אַזוֹ וִוי דִי מַלְאָכִים אִין הִימֶל הָאבֶּן אִים גֶערִימְט דַאמָאלְס אִין יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא'ס צַייטֶען הָאבֶּן גָאט גִלוֹיבְּט אַזוֹ וֶועלֶען דִי גִפְּרוּבְטֶע יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן רְשׁוּת צוּ לוֹבֶּן גָאט:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ. לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה:

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ. תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ, בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ"א כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ, פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים:

וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם. עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ, אַהֲבַת אֵיתָן, אֲדוֹנֵינוּ. וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד, יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם, יוֹצִיא אָיוֹם, (נ"א הַיּוֹם), לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם, לַאֲדוֹנֵינוּ:

בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר, מוּל, מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב, דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

המלך המשפט והאוחז ביד אומרים בנשימה אחת

בית ישראל

וּבְדִבְרֵי אין דיינע הייליגע כְּתוּבִים שטייט געשריבן יִמְלֹךְ גאט וועט קיניגען אייביג דיין גאט ציון צו געביהרד און געביהרד לויבט גאט:

חֲמוֹל עַל דר בארעם דיך איבר דיינע באשעפעניש און זאלסט זיך פרייען מיט דיינע באשעפעניש וועלן זאגן צו דיר דיינע באשיצטע אז דו וועסט גירעכט מאכען די ישראל וואס דו טראגסט זיי דו גאט וועסט זיין גיהייליגט איבר דיינע אלע ווערק דען די וואס הייליגען דיך האסטו זיי מיט דיין הייליגע תורה גיהייליגט דרום איז שיין צו דעם הייליגען גאט די לויב פון די הייליגע:

עוֹד יִזְכּוֹר נאך מער זאל ער צו אונז גידיינקן די ליבשאפט פון אברהם גאט אונזער הערר און דורך דעם זכות פון זיין זוהן יצחק וואס איז גיבונדן גיוועזן אויפן מזבח זאל גאט פר שטערן אונזער מקטרג און דורך דעם זכות פון יעקב זאל גאט אויס ציהען אונזער דין צו גירעכטיקייט דען דר טאג איז הייליג צו אונזער הערר גאט:

בְּאֵין ווען עס איז ניט פר האנדן קיין גוטר מליץ קעגן דעם שטן וואס ער זאגט אונזערע עבירות זאלסטו גאט גדיינקן צו די קינדר פון יעקב דעם זכות פון דר תורה וואס זיא ווערט אן גירופן חוק ומשפט און דורך דעם זאלסטו אונז גרעכט מאכן אין משפט. דו ביסט דער מלך פון משפט:

מגיד מישרים

בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר וכו', די גמרא זאגט די מלוכה פון הימעל ווערט געפירט ווי די מלוכה וואס איז אויף די ערד, הקב"ה און זיין בית־דין פירען מיט די מענטשין ווי עס ווערט געפירט אין א בית־דין (סאנד) אויף די ערד, בית דין מוזין משפטין וויא זייא האבען פארגעשריבן אין שולחן ערוך, שיינקן טארען זייא ניט, און יעדער מענטש וואס הט א משפט מעג שטעלין א מענטש וואס זאל זוכען אים גערעכט צו מאכען, דאס איז א מליץ (אדוואקאט), דער מענטש וואס האט געוואנען דעם משפט, גייט ער אהיים פרייליך, דר וואס הט פארשפילט דעם משפט, קען ער גיין צו העכערע דיינים, מאכן אפעלאציע, אוב ער האט ביי זיי אויך פארשפילט, קען ער גיין העכער און העכער, ביז צום מלך אליין, דר מלך קען שיינקן און משפטין אנדערש ווי עס שטייט אין שלחן ערוך, ווייל דער משפט איז אין זיין האנט דס זעלביגע איז ביי הקב"ה מיט די יודן, הקב"ה האט געטיילט דעם משפט אויף צוויי צייטען, ראש השנה און יום כפור, ראש השנה משפט דער בית־דין אין הימל, ווער עס הט געוואנען דעם משפט, מען האט אנגעשריבן א גוט יאהר, בלייבט שון אזוי, און דער מענטש וואס הט ראש השנה ניט געוואנען דעם משפט, באין מליץ יושר, ווייל ער הט ניט געהאט א מליץ יושר, א גוטען מלאך וואס זאל שטיין מול מגיד פשע, געגין דעם מלאך וואס זאגט די זינד פון דעם מענטש, ער זאל אים גערעכט מאכן, הט ער נאך זיין האפענונג ניט פארלארן, ער הט צו ווארטען ביז יום כפור, אין דעם טאג יום כפור משפט הקב"ה אליין, הקב"ה אז מען קומט צו אים מיט אאמתע תשובה איז ער מוחל, תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט, דו וועסט זאגן צו יעקב, צו די יודן, א משפט מיט א חוק, אן א טעם פר וואס דו שיינקסט אים די שטראף, ווייל דו ביזט ארחום וחנון, ווי דר מדרש זאגט חכמה הט גיזאגט דר מענטש וואס זינדיגט, זאל אים דס שלעכטס נאך־יאגין, נבואה הט גיזאגט ער זאל שטארבן, תורה הט גיזאגט ער זאל ברייגגן א קרבן, הקב"ה הט גיזאגט ער זאל טאהן תשובה וועט ער אים מוחל זיין:

הָאוֹחֵז בְּיַד, מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכֹל מַאֲמִינִים, שֶׁהוּא, אֵל אֱמוּנָה:

הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק, גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת: וְ״מַ״שֶׁ, בּוֹחֵן כְּלָיוֹת:

הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת, וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת: וְ״מַ״שֶׁ, גּוֹאֵל חָזָק:

הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם: וְ״מַ, שֶׁהוּא, דַּיָּן אֱמֶת:

הֶהָגוּי, בְּאֶהְיֶה, אֲשֶׁר אֶהְיֶה: וְ״מַ״שֶׁ, הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:

הַוַּדַּאי שְׁמוֹ, כֵּן תְּהִלָּתוֹ: וְ״מַ, שֶׁהוּא, וְאֵין בִּלְתּוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו, טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת: וְ״מַ״שֶׁ, זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחוֹתֵךְ חַיִּים, לְכָל חַי: וְ״מַ, שֶׁהוּא, חַי וְקַיָּם:

הַטּוֹב, וּמֵטִיב לָרָעִים, וְלַטּוֹבִים: וְ״מַ, שֶׁהוּא, טוֹב לַכֹּל:

הַיּוֹדֵעַ, יֵצֶר כָּל יְצוּרִים: וְ״מַ״שֶׁ, יוֹצְרָם בַּבָּטֶן:

הַכֹּל יָכוֹל, וְכוֹלְלָם יַחַד: וְ״מַ, שֶׁהוּא, כֹּל יָכוֹל:

הַלָּן בְּסֵתֶר, בְּצֵל. שַׁדַּי: וְ״מַ, שֶׁהוּא, לְבַדּוֹ הוּא:

בית ישראל

הָאוֹחֵז בְּיַד גָאט אַז עֶר אִיז גוֹזֵר אַשְׁלֶעכְטֶע גְזֵירָה אוּנ דֶער מֶענְטְשׁ טוּט תְּשׁוּבָה אִיז עֶר דִי גְזֵירָה מְבַטֵּל וָוארוּם עֶר הָאט דֶעם שְׁנוּר פוּן מִשְׁפָּט תָּמִיד אִין דֶר הַאנְט וְכֹל מַאֲמִינִים אוּנ אַלֶע גְלוֹבֶּן דָס עֶר אִיז אַוָוארְהַאפְטִיגֶער גָאט דֶער דָא פְּרוּבְט אוּנ זוּכְט דִי מַעֲשִׂים וָוס מֶ׳ן טוּט אִין פַר בָּארְגֶענֶם. אוּנ אַלֶע גְלוֹבֶּן שֶׁהוּא בּוֹחֵן דָס עֶר פְּרוּבְט דִי מַחֲשָׁבוֹת פוּן דִי נִירִין דֶר דָא לֵייזְט פוּן טוֹט אוּנ לֵייזְט אוֹס פוּן גְרוּבּ פוּן גֵיהִנָּם. אוּנ אַלִי גְלוֹבִּין שֶׁהוּא גוֹאֵל דָס עֶר אִיז אַשְׁטַארְקֶר דֶר לֵייזֶר דֶר דָא מִשְׁפָּט אַלֵיין אַלֶע דִי וָוס קוּמֶן אוֹף דֶר וֶועלְט. אוּנ אַלֶע גְלוֹבִּין שֶׁהוּא דַּיָּן אֱמֶת דָס עֶר אִיז אַוָוארְהַאפְטִיגֶר דַיָין. דֶר דָא הָט גִירֶעט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ דָם זַיין נָאמֶן אִיז אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה אוּנ אַלֶע גְלוֹבִּין שֶׁהוּא הָיָה דָס גָאט אִיז גִיוֶועזִין אוּנ אִיז הַיינְט אוּנ וֶועט אַלֶע צַייט זַיין. גָאטְס נָאמֶן אִיז הַוַּדַּאי גִיוִויס אוּנ אַזוֹ אִיז זַיין לוֹיבּ גִיוִויס. אוּנ אַלֶע גְלוֹיבִּין דָאס עֶר אִיז גָאט וְאֵין בִּלְתּוֹ אוּנ חוּץ אִים אִיז נִיט דָא קֵיין גָאט דֶר דָא גִידֵיינְקְט צוּ דִי וָוס דֶר מַאנֶן אִים גוּטֶע גִידֶעכֶענִישׁ: אוּנ אַלֶע גְלוֹבִּין שֶׁהוּא זוֹכֵר דָס עֶר גִידֵיינְקְט דֶעם בְּרִית פוּן דִי אָבוֹת. דֶער דָא בַּאשְׁטִימְט לֶעבֶּן צוּ אַלֶע בַּאשֶׁעפְנִישׁ. אוּנ אַלֶע גְלוֹבִּין שֶׁהוּא חַי דָס עֶר אִיז חַי וְקַיָּם עֶר אִיז גוּט אוּנ טוּט גוּטְס צוּ שְׁלֶעכְטֶע לַייט אוּנ צוּ גוּטֶע. אוּנ אַלֶע גְלוֹבִּין שֶׁהוּא טוֹב דָאס עֶר אִיז גוּט צוּ אַלֶע. דֶר דָא וֵויסְט דִי גִידַאנְקֶן פוּן אַלֶע בַּאשֶׁפֶענִשׁ. אוּנ אַלֶע גְלוֹבֶּן שֶׁהוּא יוֹצְרָם דָם עֶר הָט זֵיי בַּשַׁאפֶן אִין מוּטֶערְס בּוֹךְ. פַר אִים אִיז אַלְדִינְג מִיגְלִיךְ אוּנ עֶר וֵויסְט אַלֶע מִיט אַנַאנְדֶר. אוּנ אַלֶע גְלוֹבֶּן שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל דָם עֶר קֶען אַלְץ דֶר גָאט וָוס הַארְבֶּרִיגְט אִין אַפַארְבָּארְגִינֶם שָׁאטֶן. אוּנ אַלֶע גְלוֹבֶּן שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא דָם עֶר אַלֵיין אִיז גָאט דֶר דָא מַאכְט קִינִיגֶן מְלָכִים אוּנ דִי מְלוּכָה אִיז צוּ אִים אוּנ אַלִי גְלוֹיבֶּן

הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים, וְלוֹ הַמְּלוּכָה : וְ'מַ, שֶׁהוּא, מֶלֶךְ עוֹלָם :
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ, כָּל דּוֹר : וְ"מַ, שֶׁהוּא, נוֹצֵר חֶסֶד :
הַסּוֹבֵל. וּמַעְלִים עַיִן, מִסּוֹרְרִים : וְ"מַ, שֶׁהוּא, סוֹלֵחַ סֶלָה :
הָעֶלְיוֹן. וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו : וְ"מַ, שֶׁהוּא, עוֹנֶה לָחַשׁ :
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר, לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה : וְ"מַ, שֶׁהוּא, פְּתוּחָה יָדוֹ :
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע, וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ : וְ"מַ"שֶׁ, צַדִּיק וְיָשָׁר :
הַקָּצַר בְּזַעַם, וּמַאֲרִיךְ, אַף : וְ"מַ"שֶׁ, קָשֶׁה לִכְעוֹס :
הָרַחוּם. וּמַקְדִּים רַחֲמִים, לְרוֹגֶז : וְ"מַ, שֶׁהוּא, רַךְ לִרְצוֹת :
הַשָּׁוֶה. וּמַשְׁוֶה, קָטֹן וְגָדוֹל : וְ"מַ, שֶׁהוּא, שׁוֹפֵט צֶדֶק :
הַתָּם. וּמִתַּמֵּם, עִם תְּמִימִים : וְ"מַ"שֶׁ, תָּמִים פָּעֳלוֹ :

תּוּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ, וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד:

כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ. אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

כשסיים האוחז ביד יאמר אנא בכח וכו'

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדוּלַּת. יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה : אב"ג ית"ץ :
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא : קר"ע שט"ן :
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי. יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם : נג"ד יכ"ש :
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם. צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם : בט"ר צת"ג :
חֲסִין קָדוֹשׁ, בְּרוֹב. טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ : חק"ב טנ"ע :
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ. פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדוּשָּׁתֶךָ : יג"ל פז"ק :
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל, וּשְׁמַע. צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת : שק"ו צי"ת :
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
בְּשִׁמְךָ שַׁדַּי יְיָ צְבָאוֹת שֶׁתַּעֲשֶׂה שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

בית ישראל

שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם דָם עֶר אִיז דֶער מֶלֶךְ פוּן דֶר וֶועלְט דֶער דָא פִירְט מִיט זַיין חֶסֶד אִין אַלֶע דוֹרוֹת. אַלֶע גְלוֹיבֶּן דָאס עֶר הִיט דֶעם חֶסֶד וָוס אַמֶענְטְשׁ טוּט דֶער דָא לַיידֶט דִי זִינְד אוּנ פַר הוֹלְט דָם אוּנ פוּן דִי אָפּ קֶערֶר. אוּנ וַוארְט טָאמֶר וֶועלְן זֵיי תְּשׁוּבָה טָאן. אוּנ אַלֶע גְלוֹיבֶּן דָם עֶר פַר גִיט דִי זִינְד אֵייבִּג. דֶער אוֹבֶּרְשְׁטֶער גָאט. אוּנ זַיין אוּג גִיט הַשְׁגָחָה אוֹיף זַיינֶע פָארְכְטֶער. אוּנ אַלֶע גְלוֹיבֶּן דָם עֶר עֶנְטְפֶערְט דִי תְּפִלָּה וָוס מֶען בֶּעט שְׁטִילֶערְהֵייט הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר דֶער דָא עֶפִינְט דֶעם טוֹעֶר צוּ דִי וָוס קְלַאפֶּן אָן מִיט תְּשׁוּבָה. אוּנ אַלִי גְלוֹיבֶּן דָם זַיין הַאנְט אִיז אָפִין מְקַבֵּל צוּ זַיין דִי תְּשׁוּבָה עֶר וַוארְט דֶעם רָשָׁע אוּנ ווִיל דָם עֶר זָאל פְרוּם וֶוערֶן. אוּנ אַלִי גְלוֹיבֶּן דָם עֶר אִיז גִירַאכְט אוּנ רֶעכְט פַארְטֶג. זַיין צָארֶן אִיז קוּרְץ אוּנ עֶר הַאלְט אוֹיף דֶעם כַּעַס. אוּנ אַלִי גְלוֹיבֶּן דָם עֶר אִיז שְׁוֶוער צוּ דֶער צֶערִינֶן דֶער דָא אִיז דֶער בַּארִימִיגֶר אוּנ עֶר פֶעדֶרְט דֶער בַּארִימְקֵייט פַר זַיין רוֹגֶז. אוּנ אַלֶע גְלוֹיבֶּן שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת דָם עֶר אִיז וֵוייךְ בַּוְוילִיגְט צוּ וֶוערֶן עֶר אִיז תָּמִיד גְלַייךְ עֶר וֶוערְט נִיט פַאר עֶנְדֶערְט. אוּנ בַּייא אִים זֶענֶען גְלַייךְ קְלֵיין אוּנ גְרוֹס. אוּנ אַלִי גְלוֹיבֶּען דָאס עֶר אִיז אַגִירֶעכְטֶער שׁוֹפֵט. עֶר אִיז אוֹיף רִיכְטִיג. אוּנ פִירְט זִיךְ מִיט אוֹיף רִיכְטִגְקֵייט מִיט דִיא אוֹיף רִיכְטִגִי לַייט. אוּנ אַלִי גְלוֹיבֶּן דָם זַיינִי וֶוערְק זֶענֶען אוֹיךְ רִיכְטֶג:

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם, אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשָּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְיֶאֱתָיוּ כֹּל, לְעָבְדֶךָ. וִיבָרְכוּ, שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. וְיַגִּידוּ בָאִיִּים, צִדְקֶךָ. וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים, לֹא יְדָעוּךָ. וִיהַלְלוּךָ, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָמִיד, יִגְדַּל יְיָ. (וְיִזְבְּחוּ לְךָ, אֶת זִבְחֵיהֶם) וְיִזְנְחוּ, אֶת עֲצַבֵּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ, עִם פְּסִילֵיהֶם. וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד, לְעָבְדֶךָ. וְיִירָאוּךָ, עִם שֶׁמֶשׁ, מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ. וְיַכִּירוּ, כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ. וִילַמְּדוּ תוֹעִים, בִּינָה. וִימַלְּלוּ, אֶת גְּבוּרָתֶךָ. וִינַשְּׂאוּךָ, מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. וִיסַלְּדוּ בְחִילָה, פָּנֶיךָ. וִיעַטְּרוּךָ, נֵזֶר תִּפְאָרָה. וְיִפְצְחוּ הָרִים, רִנָּה. וְיִצְהֲלוּ אִיִּים, בְּמָלְכֶךָ. וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ, עֲלֵיהֶם. וִירוֹמְמוּךָ, בִּקְהַל עָם. וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים, וְיָבֹאוּ. וְיִתְּנוּ לְךָ, כֶּתֶר מְלוּכָה:

בית ישראל

וְיֶאֱתָיוּ כֹּל אונ אַלֶע וועלן קומען דיך צו דינען. אונ אַלֶע וועלן לויבן דיין גערעכטן נאָמען. אונ וועלן זאָגן דיין גירעכטיקייט צווישן די אומות וואָס וואָגען אויף די אינזלען פון ים וועלן דיך פארשטען די פעלקר וואָס האבן דיך ניט גיקענט. אונ מען וועט דיך לויבן פון אַלע עקין וועלט. אונ וועלן תמיד זאָגן גאָט איז גרויס. אונ די היידן וועלן פר לאָזען זייערע אָפּ געטר. אונ וועלן זיך שעמען מיט זייערע געצין אונ אַלע אין איינים וועלן נייגין זייער אַקסיל צו דינין דיך. אונ זיי וועלן דיך דינען מיט מורא באַלד מיט זון אופגאַנג די וואָס זיכן דיין רצון. אונ זיי וועלן דר קענין דעם כח פון דיין מלוכה. אונ די פר אירטע וועלן לערנין פר שטאַנד אונ זיי וועלן רידן פון דיין שטאַרקייט. אונ זיי וועלן דר הויבן דיך גאָט וואָס דו ביסט דר הויכן העכר פר אַלמין. אונ זיי וועלן לויבען דיין שכינה מיט פארכט אונ זיי וועלין דיך קריינען מיט אַקרון פון רימונג. אונ די בערג וועלין עפינען זייער מויל מיט גיזאַנג. אונ די אינזלען זיצר וועלן זיך פרייען מיט דיין מלוכה. אונ וועלין אויף זיך מקבל זיין דעם עול פון דיין מלוכה. אונ זיי וועלן דיך דר הייבן צווישין איין פאלקס פערזאַמלונג אונ די ווייטע וועלען הערין אונ וועלין קומען אונ וועלין צו דיר געבין די קרון פון דער מלוכה:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה, (בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִים, לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית

תפלה לתקון קרי. כשהחזן אומר ומפני חטאינו יאמר תחינה זו ותכוין להשתתף עצמך עם לער השכינה שהיא בגלות ונתמעט אורה כסוד מיעוט הירח ואנחנו מאריכים הגלות מחמת חטא קרי שאל"כ היתה חוזרת כסוד אור החמה כמ"ש אור הלבנה כאור החמה לכן יאמר תפלה זו, והיא מס' עבודת הקודש והיא תפלה קדומה אך שהוא ז"ל תיקן הלשון והוסיף נופך משלו:

רבונו של עולם בושנו מאוד ונמס לבנו על אשר פגמנו באות ברית קודש בכמה מיני פגם. ובפרט בכמה מיני קרי וטיפות זרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה באונס וברצון בגלגול זה ובגלגולים אחרים וגם הנשמות העשוקות בקליפות הנפוצות בארבע כנפות הארץ ונשמות ערטילאות הנפזרות בין הגוים ועל ידי זה נתארך גלותנו ושמם בית מקדשנו וגלה יקרנו. ובכן במרירות נפש וחרטה גמורה באנו לבקש רחמים וסליחות ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אב הרחמים שתרחם עלינו העניים והאביונים מרים ונאנחים ועתה יגדל נא כח ה' ותפליט הקליפות כל הנצוצות הקדושות וטיפות קרי וזרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל בגלגול זה וגלגולים אחרים ותחזור לקבצם בקדושה שנית והיו למאורות בכח שם הקדוש בי"ט (ויכוין שיוצא מפסוק) „בזרועו „יקבץ „טלאים ופסוק כי בי חשק ואפלטהו (והוא גימטריא אהי"ה) ושם הקדוש חב"ן היוצא מפסוק „חיל „בלע „ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי הארץ ויקוים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה ותגאלנו גאולת עולם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך עשה למען אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף דוד החתומים ונאחזים במדות העליונות הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד יסוד ומלכות ותתקן אשר פגמנו ותיחד אשר הפרדנו ותלקט אשר פזרנו וברחמיך הרבים תשמרנו מכל רע מעתה ועד עולם ותשפיע עלינו שפע קדושה וטהרה לעבדך באמת אנו וזרענו וזרע זרענו רחו"ם חנו"ן שומ"ר תומ"ך מציל יש"ר פוד"ה (יכוין בר"ת שהוא רח"ש תמי"ף שם קדוש) חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו כדכתיב לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה וכתיב כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

משלי ישראל

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ וכו'. פון וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ הֵייבְּן זִיךְ אָן דִּי עִקְּרֵי תְּפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת, דֶּר עִנְיָן אִיז לְמָשָׁל אַסוֹחֵר וָוס הַאנְדְּלְט מִיט טַייעֶרֶע גְלֶעזֶער, אוּנ עֶר פָּארְט שְׁטֶענְדִּיג מִיט פוּרֶען גֶעפַּאקְטֶע קַאסְטֶנְס מִיט גְלָאז, אוּנ וַוייל אַפוּהר

בְּחִירָתֶךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי
הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ,
וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ,
מְהֵרָה. וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ,
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן
עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים
כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי (לשבת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְ)
יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כְבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ:
(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

משלי ישראל

שאקילט זיך קענן די גלעזער צוברעכן ווערן, דריבער פלעגט ער פארין פאמעלאך, ער פלעגט אוועק ראמען אלע שטיינער פון וועג, אז ער איז געקומען צו אבארג האט ער שטארק אכטונג גיגעבן מיט דעם ארויף פארען אונ מיט דעם אראפ פארן, אמאהל איז דר סוחר קראנק גיווארען ער האט נים געקענט אליין פארן אין וועג, נאר ער הט געדארפט שיקען די סחורה דורך אפרעמדין מענטש, האט ער גיזאגט צו דעם מענטש זעה מיין פריינד די סחורה וואס איך גיב דיר איז טייערע סחורה, מען דארף זיא שטארק היטען, נאך שטארקער דארף זיין דס היטונג אין וועג, ווען די פוהר קומט ארויף אויף אשטיין איז אסכנה פאר די סחורה, אויף אבארג ארויף פארן אונ אראפ פארען איז אגרויסע סכנה פאר די סחורה, דריבער וועל איך דיר זאגן אלע ערטער וועלכע מען טאר נים פארן פארטראכט נאר גוט אכטונג געבין ווי דו פארסט. ספרי מוסר שרייבען אלע תפלות פון גאנצען יאהר וועלכע זענען געדאווינט גיווארען אן כונה, קומען אריין צו די קליפות ר"ל, אונ דר מענטש ווערט גישטראפט אויף די אלע שמות וואס ער הט גיזאגט אן כונה, ווי דער חיי אדם שרייבט אמאהל הט גיטראפען אגרויסר צדיק איז גיוועזן אין אסיפוס הט ער גיהערט אין הימעל זענן גיוועזן מלאכים וואס האבן געזאגט זיי זענען באשאפן גיווארן פון זיין תורה אונ מצות, נאכדעם הט מען אים גיפרעגט אויב ער איז גיוועזן געהים צו זאגין די שמות מיט כונה, האט ער געשוויגן, הט מען גערופן עדות זאלען קומען, זענען געקימען מחנות מלאכים באדעקט מיט שווארצן, אונ האבן גיזאגט מיר זענען מלאכי חבלה וואס מיר זענען באשאפן גיווארן פון די אלע שמות וואס ער האט געזאגט אן כונה, הט בית־דין געפסקנט, ער זאל שטארבן אונ גיין אין גיהנם אדר ער זאל נאך אמאהל מגולגל ווערין אויף די וועלט, הט ער גיזאגט ער וויל בעסער זיין אין גיהנם, זעהן מיר וויא גרוס די עבירה איז צו דר מאנן דעם שם אן כונה, אפילו אין מיטען יאהר, אונ ראש השנה ביי דעם יום הדין וואס דר מענטש גיט דאווגען־אזעלכע טייערע תפלות, אונ די תפלות וועלען זיין אן כונה, ער וועט זאגען ומפני חטאינו גלינו מארצנו וכו', אונ ביי די תפלה וועט ער זאגען די תפלות אונ די שמות אן כונה, וועט ער נאך פארגרעסערן די זינד אונ דער גלות וועט זיך נאך דערלייניגערין, דריבער זאל יעדער יוד וויסען ער גיים איצט מיט טייערע סחורה, אז ער וועט זיין פארטראכט אונ וועט נים אכטונג געבין וויא צו דאווגען מיט כונה, קען ער מאכען אגרויסען שאדען, איבערהויפט ביי די טייערע תפלות וואס גיהערין צום כלל ישראל, די דריי ובכן, ומפני חטאינו, מלוך על כל העולם, תקע בשופר גדול, זכרנו בזכרון טוב, מוז מען דאווגען גאנץ פאמעלאך מיט גרוים כונה, וועט מען זיך אויסבעטען אשנת גאולה וישועה בקרוב במהרה בימינו אמן:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, מִקְרָא קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה, יִהְיֶה לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה, לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לַיָי, פַּר בֶּן בָּקָר, אֶחָד, אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, שִׁבְעָה, תְּמִימִם׃

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים, כְּהִלְכָתָם׃

מִלְּבַד, עֹלַת הַחֹדֶשׁ, וּמִנְחָתָהּ, וְעֹלַת הַתָּמִיד, וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְכֵּיהֶם, כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ, אִשֶּׁה לַיָי׃

לשבת **יִשְׂמְחוּ** בְמַלְכוּתְךָ, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

דיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען וֶוען דֶער חַזָן הַאלְט עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ פַאר כּוֹרְעִים פַאלֶען.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ אוּף אוּנְז מֶענְטְשֶׁן אִיז דִי שׁוּלְד צוּ לוֹבֶּן דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶן מִיט פָארְכְט אוּנ צוּ בֶּעטִין צוּ גִינִיסֶן דַיין בַּארְמְהַארְצִיקַייט אוּב אִיךְ בִּין שׁוֹין מִיט עֲבֵירוֹת (בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים) בַּעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ דוּא בִּיסְט דָאךְ בַּארְמְהַארְצִיג אוּנ הָאסְט אוּנְז גִילֶערִינְט דֶעם וֶועג פוּן תְּשׁוּבָה אַזוֹי קוּם אִיךְ פַאר דַיין גִיאַכְפֶּרְטֶן נָאמֶן צוּ בֶּעטֶן אוּף מִיר אוּנ אוּף מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר אוּנ פַאל אוּף מַיין פָּנִים בְּיִרְאָה צוּ בֶּעטִין דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן (מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא) דֶעם חֶסֶד וָואס דוּא הָאסְט גִיטָאן מִיר אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר פוּן יוּגֶנְט בִּיז הַיינְט, לָאז מִיךְ דַיין גִינָאד נִיט פַאר לָאזִין מִיט רַחֲמִים וַוייל אִיצוּנְד אִיז אֵיין עֵת רָצוֹן אוּנ זָאלְסְט אוּנְז דִי עֲבֵירוֹת מוֹחֵל זַיין וִוי דוּ הָאסְט פַאר זִיכֶערְט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה (סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶיךָ) דוּ זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין דִיא עֲבֵירוֹת וֶועלְכֶע מִיר זֶענֶען מִתְוַדֶּה אוּנ זַיי מְקַבֵּל אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת (כִּתְפִלַּת חַנָּה) וָוס זִי הָאט גִיזָאגְט אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ אָנֹכִי אֵיין פְרוֹי מִיט אֵיין בַּאטְרִיבְּט בִּיטֶער גִימִיט בִּין אִיךְ וְאַל תָּבֹא בַמִּשְׁפָּט עִמָּנוּ זַיי מִיךְ נִיט דַן בְּמִשְׁפָּט וַוייל קֵיין מֶענְטְשׁ אִיז נִיט רֵיין פוּן עֲבֵירוֹת. וֶוען ח"ו דֶער שָׂטָן ווִיל מְקַטְרֵג זַיין לָאזִין מִיר גִינִיסֶן דַיין מִדָּה פוּן חֶסֶד וְרַחֲמִים שְׁטֵיי אוּף (מִכִּסֵּא הַדִּין) אוּנ זֶעץ דִיךְ (עַל כִּסֵּא רַחֲמִים) לִיבֶּר גָאט מַאךְ דֶער וֶועקֶן דַיין דֶער בַּארֶעמְהַרְצִיקַייט אוּיף מִיר אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער אוּנ וַואשׁ אָפּ דִי עֲבֵירוֹת

מעשה אלפם

עָלֵינוּ דִי רִאשׁוֹנִים שְׁרַייבֶּן, אַז דֶעם שֶׁבַח פוּן „עָלֵינוּ" הָט יְהוֹשֻׁעַ (דֶער הֶעכְסְטֶער תַּלְמִיד פוּן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ) מְתַקֵּן גִיוֶוען, נַאכְהֶער ווִי יוּדִין זַיינֶען אַרִיבֶּר דֶעם יַרְדֵּן אוּנ הָאבֶען אֵיין גִינוּמֶען דֶעם קְרֶעפָּאסְט „יְרִיחוֹ", זֵייא הָאבֶּן רַאן גִיזֶעהֶן דֶעם אוּנְטֶערְשֵׁייד פוּן יוּדִין בִּיז דִי כְּנַעֲנִים, ווִיא יוּדִין זַיינֶען דִי אַרְמִיעַ פוּן מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, זִינְט גָאט הָט זֵיי אַרוֹס גִינוּמֶן פוּן מִצְרַיִם פִירְט עֶר זֵיי בַּיי טָאג מִיט אֵיין עַמּוּד עָנָן פָארְאוֹיס (וַוייזֶן דִי וֶועג) אוּנ בַּיי נַאכְט מִיט אַ זַייל פוּן פַאיֶער (צוּבֶעלַייכְטִין) אוּנ בְּעֵת זֵייא הָאבֶּן גִידַארְפְט אַרִיבֶּער גֵיין דֶעם יַרְדֵּן, הָאבֶען זֵייא נִיט גִיבְּרוּכְט קֵיין „פַאנְטָאנֶע בַּאטַאלְיָאן" צוּ מַאכֶן אַבְּרִיק, נוּר דִי כֹּהֲנִים וָוס הָאבֶן גִיטְרָאגֶן דֶעם אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ, ווִי זֵיי זַיינֶען גִיקוּמֶן צוּם בְּרֶעג יַרְדֵּן אוּנ הָאבֶּן נוּר אֵיין גִיטוּנְקְט דִי פִיס אִין וַואסֶער הָאט שׁוֹין דֶער יַרְדֵּן גִימַאכְט פִיס אוּנ אָבְּגִיטְרָאטֶן דִי וֶועג „הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר" דִי וַואסֶר פוּן אַרָאפּ שְׁטְרָאם אִיז אַרָאפּ גִילָאפֶן אַרָאפּ אוּנ דִי וַואסֶר פוּן אַרוּף הָט זִיךְ אָבּ גִישְׁטֶעלְט, נִיט גִיגַאנְגֶן אַרָאפּ נוּר גִיוָוארֶן ווִי אַהוֹכֶר וַואנְט אוּנ אִיז אַזוֹ גִישְׁטַאנֶען בִּיז דִי גַאנְצֶע יוּדִישֶׁע אַרְמִיעַ הֶעכֶער אַמִילְיָאן מֶענְשִׁין זַיינֶען אַרִיבֶּר מִיט וַוייבֶער אוּנ קִינְדֶער אִין דֶר טְרִיקֶענֶעס. ווִי דֶער מְשׁוֹרֵר זָאגְט „מַה לְּךָ הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר? וָוס אִיז דִיר יַרְדֵּן, וָוס דוּ הָאסְט אָבּ גִיצוֹגֶן אַהִינְטֶער? פַר דֶעם הֶערְר'ן בַּאשֶׁעפֶער פוּן דֶר וֶועלְט. (וַואר זַיין אַנְטְוָוארְט). — נַאכְהֶער ווִי דִי גַאנְצֶע יוּדִישֶׁע אַרְמֶיעַ אִיז אַרִיבֶּר זַיינֶען דִי כֹּהֲנִים מִיט'ן אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ צוּרִיק אַרוֹס פוּן יַרְדֵּן, הָט זִיךְ דֶר וַואסֶר וַואנְט אַרָאפּ גִילָאזְן אוּנ אָנְגֶעהוֹיבֶּן צוּ שְׁטְרָאמֶען ווִי פְרִיעֶר, דִי כֹּהֲנִים מִיט'ן אָרוֹן זַיינֶען גֶעבְּלִיבֶּן אוּף דֶער זַייט אוּנ יוּדִין אוּף יֶענֶעם זַייט יַרְדֵּן, הָט זִיךְ דֶר אָרוֹן מִיט דִי לוּחוֹת אוּף גִיהוֹיבֶּן אִין דֶר הוֹיךְ אוּנ הָט אַרִיבֶּער גִיטְרָאגֶען דִי כֹּהֲנִים וָוס הָאבֶען זִיךְ גִיהַאלְטִין אָן אִים אִין דֶער לוּפְטִין, אִיבֶּעְרִין וַואסֶער, ווִיא אֵיין אָדְלֶער טְרָאגְט אַרִיבֶּער זַיינֶע קִינְדֶר, (צוּ וַוייזִין אוּנְז, אַז דִי תּוֹרָה טְרָאגְט, אַרִיבֶּר אַלֶע שְׁטְרָאמֶען דֶעם וָוס טְרָאגְט אִיר). נָאכִין אַרִיבֶּר דֶעם יַרְדֵּן הָאט מֶען גִידַארְפְט נֶעמֶען דֶעם עֶרְשְׁטִין קְרֶעפָּאסְט, יְרִיחוֹ'ר קְרֶעפָּאסְט וַואר זֵייעֶר אַשְׁטַארְקֶער, אוּנ הָאבֶּען גִיהַאט אִין

מִיט גְרוֹיס דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקַייט אָבֶּער נִיט מִיט יְסוּרִים וַחֲלָיִים רָעִים:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ווִי צוּ בֶּרֶעכְט מִיר. מַיין הַארְץ ווֶען אִיךְ גֶעדֵיינְק ווִי דָס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גְשְׁטַאנֶען אוּנ דֶער כֹּהֵן גָּדוֹל הָט דִי עֲבוֹדָה גְטָאן אִין קָדְשֵׁי קָדָשִׁים אַזוֹ אִיז דֶער רוֹטֶער פָּאדִים ווַייס גְוָוארֶען הָאבֶּען דִי יִשְׂרָאֵל גְוואוּסְט אַז זֵייעֶר תְּפִלָּה אִיז אָן גְנוּמֶען גְוָוארֶען אַצוּנְד (בַּעֲו"ה) הָאבֶּען מִיר קֵיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קֵיין כֹּהֵן גָּדוֹל קֵיין קָרְבָּן מְכַפֵּר צוּ זַיין הָאבִּין מִיר גָאר קֵיין אַנְדֶערֶע מִנְחָה אַלְס אוּנְזֶער תְּפִלָּה פַאר גֶעם אוּנְזֶער תְּפִלָּה בְּרַחֲמִים אוּנ גִיבּ מִיר עֲשִׁירוּת אִיךְ זָאל קֶענֶען מַחֲזִיק זַיין לוֹמְדֵי תּוֹרָה אוּנ גֶעבֶּן (צְדָקָה לַעֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים כְּשֵׁרִים) אוּנ מִיר זָאלֶן אוּנְזֶער עֲשִׁירוּת נִיט אָן לֵייגֶען צוּ גַאֲוָה טְרַייבֶּען אוּנ נִיט צוּ הֶערְשִׁין אִיבֶּער עֲנִיִּים פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ עֶפִין דַיין מִילְדֶע הַאנְד אוּנ שְׁפַּייז מִיךְ פוּן דַיין הַאנְט אָב הָרַחֲמִים יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי מַיין רֵייד זָאל זַיין בַּאווִילִיגְט פַר דִיר אוּנ ווֶען ח"ו אִיךְ הָאבּ ווָס גִירֶעט ווָס נִיט רֶעכְט אִיז בִּינָה הֲגִינֵי פְּרוּב מַיין צוּ בְּרָאכֶן הַארְץ ווֶעלְכֶעס בַּאטְרוּבְּט אִיז מַיין ווֵיינִין אוּנ שְׁרַייעֶן לָאז מַמְלִיץ זַיין פַר מִיר אוּנ פַר מַיין מַאן אוּנ פַר דִי קִינְדֶער אוֹבּ אִיךְ שׁוֹן נִיט ווִירְדִיג בִּין צוּ בֶּעטֶען פַר מִיר מִכָּל שֶׁכֵּן אוֹיף מַיין מַאן מִיט דִי קִינְדֶער דוּ הָאסְט אָבֶּער פַר זִיכֶרְט עוֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים דָס דַיין גְנָאד קֶער אוֹיף פִיל טוֹזִינְט גְבוֹרְט פַר נֶעם מַיין תְּפִלָּה אוּנ לָאז מַיינֶע טְרֶערִין נִיט לֶער פַאלִין דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זָאל גִיבּוֹיט ווֶערִין (בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ) אַז דֶער כֹּהֵן גָּדוֹל זָאל דִי עֲבוֹדָה טָאן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אָמֵן:

בַּיי עָלֵינוּ עֶפִינְט מֶען דֶעם אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ. בְּשֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ מַאכְט מֶען צוּ. בַּיי וַאֲנַחְנוּ מַאכְט מֶען אוֹיף:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךְ, כִּי יְיָ, הוּא

מעשה אלפס

קְרֶעפָּאכְט גְרוֹיסֶע גִבּוֹרִים, זֵייא זַיינֶען בַּיי זִיךְ פֶעסְט גִיוֶוען אַז קֵיינֶר ווֶעט אַזַא קְרֶעפָּאכְט נִיט נֶעמֶען, הָאבֶּען זֵייא זִיךְ פַארְשְׁלָאסֶען אִין אִים אוּנ פוּן אוֹיבֶּען זַיינֶען זֵיי גִישְׁטַאנֶען גְרֵייט אוֹיף מִלְחָמָה – יוּדִין הָאבֶּען אוֹיךְ צוּ גִיגְרֵייט זֵייעֶרֶע גִיוֶוער צוּם שְׁטְרֵייט, מֵיינְט אִיר אֶפְשַׁר אֵיינְגִילִישֶׁע הַארְמַאטֶען? נֵיין, גָאר אַנַאיֵיעֶר זָארְט גִיוֶוער, מֶען הָט זִיךְ גִינוּמֶען מַכִין זַיין צוּם קָרְבַּן פֶּסַח ווָאס מְדַארְף אִין 4 טֶעג אַרוּם מַקְרִיב זַיין (מ'אִיז אַרִיבֶּער דֶעם יַרְדֵן דֶעם צֶענְטֶען נִיסָן), אוּנ ווַייל עֲרֵלִים טָארֶען נִיט עֶסִין דֶעם פֶּסַח, אוֹיךְ דֶער ווָאס הָט מַל צוּ זַיין אַקִינְד טָאר נִיט מַאכִין דֶעם פֶּסַח הָט מֶען זִיךְ גֶענוּמֶען מַל זַיין אַלֶעמִין. נַאכְהֶער הָט מֶען גִימַאכְט דֶעם פֶּסַח מִיט גְרוֹסֶע פַּארַאד אוּנ אַזוֹי ווִי דֶעם קְרֶעפָּאכְט פוּן מִצְרַיִם (ווָס קֵיין עֶבֶד הָט נִיט גִיקָאנְט אַרוֹס גֵיין פוּן דָארְטִין) הָט מֶען גִיבְּרָאכֶען מִיט דִי גִיוֶוער פוּן דַם מִילָה וְדַם פֶּסַח אוּנ יוּדֶען זַיינֶען אַרוֹס פוּן אִים, דָס גְלַייכֶן הָט מֶען דָא לֶעבִּין יְרִיחוֹ גִיפְּרָאוֶועט דַם מִילָה וְדַם פֶּסַח אוּנ מִיט דִי גֵייסְטְלִיכֶע גִיוֶוער הָאט מֶען זִיךְ גִינוּמֶען צוּם קְרֶעפָּאכְט, מ'הָאט אִים אַלֶע טָאג אַרוּם גִירֶעדְנְגִילְט, דִי כֹּהֲנִים מִיט דֶעם אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ פָּארְאוֹיס, נַאכְהֶער דִי גַאנְצֶע יוּדִישֶׁע אַרְמֵייע אוּנ אוֹיפֶען זִיבֶּעטִין טָאג נָאךְ דִי זִיבֶּעטֶע הַקָּפָה הָאט דִי גַאנְצֶע יוּדִישֶׁע אַרְמֵייע מִיט אֵיין מָאל, גִישַׁאלֶן אַתְּרוּעָה גְדוֹלָה, דָס ווַייזְט אוֹיף דִי פֶעסְטֶע אֱמוּנָה אִין דִי רֵייד פוּן דֶער תּוֹרָה אַז אִיר הַבְטָחָה (גֶעבֶּן אוּנְז דִי לַאנְד) אִיז בַּיי זֵיי זִיכֶער, גְלַייךְ ווִי דֶער קְרֶעפָּאכְט אִיז שׁוֹן בַּיי זֵיי אִין הַאנְד אוּנ זֵיי שַׁאלֶן שׁוֹן אַתְּרוּעַת נִצָּחוֹן, אִיז גְלַייךְ דֶער מוֹיעֶר אֵיין גִיזוּנְקֶען אוּנ עֶס אִיז גִיוָוארֶען פַר זֵייא פְרַייא אַרַיין צוּ גֵיין, הָאט יְהוֹשֻׁעַ ווִיסְט גִימַאכְט דִי שְׁטָאט אוּנ הָט גִיגֶעבֶּן אַשְׁטַארְקֶן בַּאפֶעל מ'זָאל אִיר קֵיין מָאל נִיט אוֹיף בּוֹיעֶן, ווַייל זִיא אִיז גִיוֶוען דֶערְדֶערְכְטֶער נֶעסְט פוּן אַלֶע גֶעצִין דִינֶער, אוּנ דָארְטֶען הָאט עֶר מְתַקֵּן גִיוֶוען דֶעם גְרוֹיסֶען שֶׁבַח "עָלֵינוּ" אַז מִיר דַארְפִין דַאנְקֶן דֶעם גְרוֹסֶען הֶער פוּן דֶער ווֶעלְט ווָאס מִיר זַיינֶען גִיפַאלֶען אִין זַיין גוֹרָל, אוּנ דַאפִיר אִיז דֶער שֶׁבַח אַזוֹי טַייעֶר גִיבְלִיבֶּן בַּיי יוּדִין, אַז דִי אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה הָאבֶּען אִים אַרַיין גִישְׁטֶעלְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִין מַלְכֻיּוֹת, ווָאס דֶער בּוֹרֵא פַארְלַאנְגְט מִיר זָאלֶן פַר אִים זָאגֶן ר"ה "מַלְכֻיּוֹת" כְּדֵי מִיר זָאלֶן אִים מַאכֶען קֶענִיגֶן אוֹיף אוּנְז, אוּנ דַאדוּרְךְ ווֶעט עֶר אוּנְז דֶער מַאנֶען צוּ אַגוּט יָאהְר. דַארוּם דַארְף מֶען זָאגִין דֶעם שֶׁבַח פוּן עָלֵינוּ מִיט גְרוֹיס כַּוָּנָה:

אמרות טהורות

וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וכו'. פַאר צַייטֶען הָאבֶּען דִי מֶענְטְשֶׁען גֶעגְלוֹיבְּט עֶס אִיז דָא צְווֵיי גָאטֶער, הַפּוֹעֵל טוֹב, דֶער ווָס טוּהְט נָאר גוּטְס, אוּנ שְׁלֶעכְטְס קֶען עֶר נִיט טָאהְן, אוּנ עֶס אִיז דָא הַפּוֹעֵל רַע, ווָס טוּהְט נָאר שְׁלֶעכְטְס, אוּנ

גוטס

הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

והכלית לנכור תוזר כקול רם הזה אלהינו וכו׳ וכשעה שהלכור אומרים הוא אלהינו וכו׳ אומר החזן אלו הפסוקים אתה הראת וטוב לבטל גזירות רעות וקבלה הזה מן רבי אליעזר בעל הרוקח:

אַתָּה, הָרְאֵתָ לָדַעַת, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד, מִלְּבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ, מִתָּחַת, אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: הֵן, לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַשָּׁמַיִם, וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם, הָאָרֶץ, וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: כִּי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר, לֹא יִשָּׂא פָנִים, וְלֹא יִקַּח, שֹׁחַד: כִּי שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי, שֵׁם יְיָ, מְבוֹרָךְ, מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם:

כשהחזן אומר עלינו יאמרו הקהל זה

מִגְדַּל עֹז, שֵׁם יְיָ, בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק, וְנִשְׂגָּב. רִבּוֹנוֹ, שֶׁל עוֹלָם, מִיּוֹם שֶׁחָרַב, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לָנוּ, בַּמֶּה לְכַפֵּר, לֹא קָרְבָּן, וְלֹא בִגְדֵי כְהוּנָּה, וְלֹא מִנְחָה, וְלֹא זֶבַח, וְלֹא מִזְבֵּחַ, רַק שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, עוֹמֵד לָנוּ. יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּהֵא שָׁעָה זוֹ, עֵת רָצוֹן, לִיכָּנֵס תְּפִלָּתִי לַמָּרוֹם, כְּשֶׁאֲנִי מַזְכִּיר יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה: אנא בכח וכו׳

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֱיֵה, עִם פִּיפִיּוֹת, שְׁלוּחֵי עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים, לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, מִלְּפָנֶיךָ, עַל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם, מַה שֶּׁיֹּאמְרוּ. הֲבִינֵם, מַה שֶּׁיְּדַבֵּרוּ. הֲשִׁיבֵם, מַה שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ. יַדְּעֵם, אֵיךְ יְפָאֵרוּ: בְּאוֹר פָּנֶיךָ, יְהַלֵּכוּן. בֶּרֶךְ, לְךָ יִכְרָעוּן. עַמְּךָ, בְּפִיהֶם יְבָרֵכוּן. וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ, כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן. עַמְּךָ, לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם, בַּתָּוֶךְ יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עַמְּךָ, בָּם תְּלוּיוֹת, וְעֵינֵיהֶם, לְךָ מְיַחֲלוֹת: נִגָּשִׁים, מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ, בְּאֵימָה. לְשַׁכֵּךְ, כַּעַס וְחֵמָה. וְעַמְּךָ, מְסַבְּבִים אוֹתָם, כַּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם, תַּשְׁגִּיחַ, אוֹתָם לְרַחֲמָה: עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ, לַשָּׁמַיִם. לֵב שׁוֹפְכִים. נֹכְחָךְ, כַּמַּיִם, וְאַתָּה, תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם: שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם. וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְשִׁנּוּנָם. וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֲנָם,

---

בית ישראל

אֱלֹהֵינוּ אונזער גָאט אונ גָאט פון אונזערע עֶלְטֶרִין מִיר בֶּעטִין דִיךְ זַיי בַּאהִילְף די מַיילֶר פון די חַזָנִים פון דיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוס שְׁטֵייעֶן בֶּעטִין פַר דִיר אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וַוייז זַיי וָוס זֵיי זָאלֶן זָאגֶן הֲבִינֵם מַאךְ זַיי פַר שְׁטֵיין וָוס זֵיי זָאלֶן רֵיידֶן. עֶנְטְפֶר זַיי וָוס זֵיי בֶּעטֶן. לָאז זַיי וַויסֶן ווי זֵיי זָאלֶן דִיר לוֹיבֶּן. דָס זֵיי זָאלִין קוּמֶן צוּ דַיינֶער שְׁכִינָה בֶּרֶךְ מִיט די קְנִיא קְנִיעֶן זַיי צוּ דִיר זֵיי בֶּענְטְשֶׁן דיין פָאלְק מִיט זֵייעֶר מוֹיל אונ זָאלֶן מִיט די בְּרָכוֹת פון דַיין מוֹיל גִיבֶּענְטְשׁ וֶוערֶן עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן זַיי פִירֶן דַיין פָאלְק פַר דִיר. אוּנ זֵיי (די חַזָנִים) זֶענִין אִין מִיטֶן עֵינֵי עַמְּךָ בָּם דַיין פָאלְקְס אוֹגֶן קוּקֶן אוֹיס אוֹיף זֵייעֶר תְּפִלָּה זַיי זָאלֶן אָן גִינוּמֶן וֶוערֶן. אוּנ זֵייעֶרֶע (די חַזָנִימְ׳ס) אוֹגֶן הָאפִין צוּ דִיר זֵיי גִיגֶעהְנִין קֶעגִין דֶעם אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ מִיט פָארְכְט לְשַׁכֵּךְ זַיי ווילֶן שְׁטִילֶן דֶעם כַּעַס אונ דֶעם צָארֶן. אונ דַיין פָאלְק רִינְגְלֶען זֵיי אַרוּם ווי אֵיין מוֹיעֶר. אונ דוּ גָאט פון הִימֶל זָאלְסְט קוּקִין אוֹיף זֵיי צוּ דֶר בַּארִימְין אִיבֶּר זֵיי. זֵייעֶרֶע אוֹגֶן הֵייבֶּן זֵיי אוֹיף צוּ דִיר צוּם הִימֶל. זֵייעֶר הַארְץ פַר גִיסֶן זֵיי קֶעגִין דִיר ווי וַואסֶר. אונ דוּ גָאט זָאלְסְט זֵיי הֶערֶן פון הִימֶל שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ דָס די חַזָנִים זָאלֶן נִיט גִשְׁטְרוֹכְיְ׳ט וֶוערֶן מִיט זֵייעֶר צוּנְג אונ נִיט צוּמִישְׁט וֶוערֶן מִיט זֵייעֶר רֵיידֶן אונ די יִשְׂרָאֵל

אמרות טהורות

גוּטְס קֶען עֶר נִיט מַאהְן, וְויא פַּרְעֹה הָאט גִיזָאגְט צוּ משֶׁה אוּנ אַהֲרֹן כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם, גֶעגִין אַייעֶר פָּנִים זֶעהְט איר אַייעֶר גָאט קֶען נָאר מַאהְן שְׁלֶעכְטְס, נִיט גוּטְס, הָט משֶׁה רַבֵּינוּ גֶעזָאגְט צוּ די יוּדִין מַאדָאךְ אַמֶענְטְש קֶען מַאן גוּט אוּנ שְׁלֶעכְט, קֶען דָאךְ הקב״ה גֶעוִויס מַאהְן גוּט אוּנ שְׁלֶעכְט, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, זָאלְסְט תַּיינְט ווִיסֶען כִּי ה׳ הוּא הָאֱלֹהִים, דֶער מִדַּת הָרַחֲמִים אִיז דֶער זֶעלְבִּיגֶער וָוס דֶר מִדַּת הַדִּין, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, דוּ זָאלְסְט דִיךְ קֶערִין צוּ דַיין הַארְץ, אַזוֹי ווִי אִין דַיין הַארְץ קֶען זַיין גוּט אוּנ שְׁלֶעכְט, אַמָאהל מוּהְסְטוּ גוּטְס צוּ אֵיינֶעם, אוּנ אַמָאל שְׁלֶעכְטְס קֶען דָאךְ הקב״ה גֶעוִויס אַזוֹי מַאהְן, שְׁלֶעכְטְס צוּ אֵיינֶם אוּנ גוּטְס צוּ אֵיינֶם אוּנ אַלֶץ קוּמְט פוּן אֵיין גָאט

וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם, שֶׁאוֹנָם. וְאַל יְיַ־ר פִּיהֶם, דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ. כִּי חֲנוּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הֵמָּה חֲנוּנִים, וּמְרֻחָמֶיךָ, הֵמָּה מְרֻחָמִים: כְּמָה שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת אֲשֶׁר תָּחוֹן, יוּחָן, וְאֵת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרֻחָם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וַיֹּאמֶר, אֲנִי אַעֲבִיר, כָּל טוּבִי, עַל פָּנֶיךָ, וְקָרָאתִי בְשֵׁם, יְיָ, לְפָנֶיךָ, וְחַנּוֹתִי, אֶת אֲשֶׁר אָחוֹן, וְרִחַמְתִּי, אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְנֶאֱמַר, אַל יֵבֹשׁוּ בִי, קֹוֶיךָ, אֲדֹנָי אֱלֹהִים, צְבָאוֹת, אַל יִכָּלְמוּ בִי, מְבַקְשֶׁיךָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

פותחין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל, אֲחַלֶּה פָנָיו. אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ, מַעֲנֵה לָשׁוֹן. אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם, אָשִׁירָה עֻזּוֹ. אַבִּיעָה רְנָנוֹת, בְּעַד מִפְעָלָיו: לְאָדָם, מַעַרְכֵי לֵב. וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי, תִּפְתָּח, וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: סוגרין הארון

אַז דֶר עֶרְשְׁטֶער טָאג ראש הַשָּׁנָה גִיפַאלְט שַׁבָּת זָאגְט מֶען אַהֲלְלָה. אוּנ דֶעם אַנְדֶערְן טָאג זָאגְט מֶען אַנְסִיכָה מַלְכִּי:

אַנְסִיכָה מַלְכִּי. לְפָנָיו בְּהִתְהַלְּכִי. אָמְצוֹ בְּהַמְלִיכִי. יֶאְזוֹר עֹז וְיִמְלוֹךְ: אֱלִיל בְּהַשְׁלִיכִי. לִפְנֵי בֹּא, יוֹם מַלְכִּי. אִישׁ מַלְאָכִי. יִשְׁלַח, וְאָז יִמְלוֹךְ:

בית ישראל

זָאלֶן נִיט מְבוּיָשׁ וֶוערִין דוּרךְ דִי חֲנוּנִים וָוס זֵיי זֶענִין זִיךְ סוֹמֵךְ אוֹיף זֵיי אוּנ דִי גִימֵיינְדֶע זָאלֶן דוּרךְ זֵיי נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶן אוּנ עֶס זָאל נִיט זָאגֶן זֵייעֶר מוֹיְד אֵיין וָוארְט נִיט וִוי דַיין ווילֶן אִיז כִּי חֲנוּנֶיךָ דֶען נָאר דַיינֶע גִילֵייטְזֶעלִיגְטֶע דִי זֶענִין גִילֵייטְזֶעלִיגְט. אוּנ נָאר דַיינֶע עֶרְבַּארִימְטֶע דִי זֶענִין עֶרְבַּארֶעמְט אַזוֹי וִוי מִיר ווייסֶן גָאט אוּנְזֶער גָאט דָס וֶועמֶן דוּ לַייטְזֶעלִיגְסְט דֶר אִיז גִילַייטְזֶעלִיגְט אוּנ וֶועמֶן דוּ דֶר בַּארִימְסְט דֶר אִיז דֶר בַּארִימְט. וִוי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּען אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ עֶר זָאגְט אִיךְ וֶועל לָאזֶען אִיבֶּר פָארֶן גָאר מַיין גוּטְקֵייט אִיבֶּר דַיין גֶעזִיכְט אוּנ אִיךְ וֶועל רוּפֶן מִיט דֶעם נָאמֶן ה' פַאר דִיר אוּנ אִיךְ וֶועל לַייט זֶעלִיגִין וֶועמֶען אִיךְ וִויל לַייט זֶעלִיגֶן אוּנ וֶועל דֶר בַּארְמֶן וֶועמֶען אִיךְ וִויל דֶר בַּארְמֶן וְנֶאֱמַר אוּנ דֶר פָּסוּק זָאגְט לָאזֶען דוּרךְ מִיר נִיט מְבוּיָשׁ וֶוערִין דִי וָואס הָאפִין צוּ דִיר גָאט דֶער הֶערְשָׁארִין לָאזִין דוּרךְ מִיר נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערִין דִי וָואס זוּכֶען דִיךְ גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל:

אוֹחִילָה לָאֵל אִיךְ בֶּעט גָאט אִיךְ בֶּעט זַיין וִוילֶן אֶשְׁאֲלָה אִיךְ בֶּעט פוּן אִים אַ עֶנְטְפֶער אֲשֶׁר דָס אִיךְ זָאל קֶענֶען צְווִישִׁין אֵיין פָאלְקְס פַר זַאמְלוּנְג זִינְגֶען זַיין שְׁטַארְקֶע לוֹבּ. אִיךְ זָאל רֵיידִין מִיט לוֹבּ גִיזַאנְג וֶועגִין זַיינֶע וֶוערְק. לְאָדָם דֶער מֶענְטְשׁ דַארְף אָן רִיכְטִין אִין הַארְצִין דִי גִידַאנְקִין. אוּנ גָאט גִיט עֶס אִיבֶּר דֶעם צוּנְג אוּם צוּ דְרִיקִין אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח גָאט זָאלְסְט עֶפֶנִין מַיינֶע לֶעפְצֶען. אוּנ מַיין מוֹיל וֶועט זָאגִין דַיין לוֹבּ יִהְיוּ לְרָצוֹן עֶס זָאל זַיין לְרָצוֹן דִי רֵייד פוּן מַיין מוֹיל אוּנ דִי גְדַאנְקִין פוּן מַיין הַארְצֶען פַר דִיר גָאט מַיין בַּאשִׁיצֶער אוּנ דֶר לֵייזֶער:

אַנְסִיכָה מַלְכִּי אִיךְ וֶועל מַאכֶן הֶערְשִׁין אוֹיף מִיר מַיין קֶינִיג מִיט דֶעם וָוס אִיךְ וֶועל גֵיין אִין זַיין וֶועג. אֱלִיל בְּהַשְׁלִיכִי אַז אִיךְ וֶועל מַיינֶע עֲבֵירוֹת אַוֶועק וַוארְפֶן אֵיידֶר עֶס וֶועט קוּמֶן

אַז דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג ראש הַשָּׁנָה גִיפַאלְט שַׁבָּת זָאגְט מֶען אַהֲלְלָה אוּנ דֶעם אַנְדֶערְן טָאג זָאגְט מֶען אַנְסִיכָה מַלְכִּי:

אֲהַלְלָה אֱלֹהַי. אָשִׁירָה עֻזּוֹ. אֲסַפְּרָה כְּבוֹדוֹ. אֲאַפְּדֶנּוּ מְלוּכָה: אֲשַׂגֵּב לְפוֹעֵל, אֲשֶׁר שָׂח וּפָעַל. אַנְוֵהוּ. כִּי לוֹ, יָאֲתָה מְלוּכָה: בְּעֻזּוֹ, נֶצַח אֲשַׁנֵּן,

בבואו להלוך. נתוש חונף, ממלוך. בית גאים, בלי מלוך. יסה. לבל ימלוך:
בתוכי יהלוך. בהופיעו למלוך. במלכותו אמלוך. ואז ימלוך: גברת ממלכות.
במגרו ממלכות. גאים וממלכות. יהום, והוא ימלוך: גליון הליכות. וספר
תהלוכות. גל היום, לזכות. הוכיו למלוך: דורכת נסיכות. בחנון, קול בכות.
דברה. אני במלכות. ומי יוכל, למלוך: דכאי רוחה, נמיכות. מחפשי ביום דין,
זכות. דשה בעול מלכות. עד צור, ימלוך: הלוך מהלך חמש מאות, הלך.
הדור, עד הומלך. בעזו למלוך: הבל המומלך. על מה, מלך. הלא במי
נמלך. כי אין, למלוך: ומלפני מלך מלך. חי מלפנים, מלך. ועד תבל, כל
מלך. הוא לבדו, ימלוך: ומה יעוז מולך. בעוז, משפט מלך. וכעבור סופה,
בהלך. יהלוך ממליך: זך, דין בערכו יאחז דרכו. זדים בדרכו, נקם יעט,

בית ישראל

דער טאג פון מלך המשיח וועט ער שיקען אליהו הנביא אונ אלעמן מחזיר בתשובה צו זיין
בתוכי גאט וועט גיין צווישין מיר ישראל בשעת ער וועט דר שיינגען צו קיניגין. גברת בשעת
גאט וועט לעתיד לבא צו ברעכין די שטאלצע מלוכות פון גוג ומגוג וועט ער פר טומלען די
שטארקסטע מלוכה פון עמלק אונ ער אליין וועט קיניגין גליון הליכות דס פאפיר ווס דרוף איז
פר שריבען דר אום גאנג פון מענטשין אונ דר בוך פון זיינע אוף פירוהנגן זאלען היינט אויף
גידעקט ווערין צו זיכען אזכות פר די ווס האפין צו זיין מלוכה דורכת בבל ווס הט רעגירט בזכות
ווס עשו הט גיבעטען די ברכות מיט אוויינענדיג קול הט זי גיזאגט מיר אליין גיהער מלוכה
אונ ווער קען חוץ מיר קיניגען דכאי רוחה די ישראל ווס האבען איין פר שטוסנם אונ נידעריגען גימיט
ווס זיכען אזכות אין יום הדין הט זיא זיי גיטראטין מיט איר עול מלכות אונ זיי האבען גינומען
אוף זיך דס צו טראגען ביז דר בשעפר וועט קיניגען הלוך מהלך גאט הט זיין שיין בעוויזען בעת
מתן תורה פון הימל אוף דר ערד ווס דס איז פינף הונדערט יאר גאנג ביז ישראל האבין גינומען
אוף זיך דעם מאכט פון זיין מלוכה: הבל המומלך אבער דר געץ בל ווס די כשדים האבען אים
גימאכט קיניגין. ווארום הט ער גיקיניגט פון וועמען האט ער דען דארוף רשות גינומען דס ער
הט זיך אריין גישפארט צו קיניגען ומלפני אונ איידר עס הט נאך גיקיניגט אמלך אוף דר וועלט
איז שין פריער גיוועון דר לעבדיגר גאט אמלך אונ ביז צום סוף פון אלע מלכים וועט גאט
אליין קיניגען ומה יעוז אונ ווי קען אפילו אקיניג זיין דר ווידר גאט מיט זיין קיניגליכע מאכט.
גאט קען דאך פון אים אפ נעמען די מלוכה אזוי גישווינד ווי אשטורעם ווינד. זך דין בערכו
דר לוטערר גאט ווען ער וועט אן ריכטען דעם דין צו משפטין מענטשין וועט ער אן נעמען

או דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

כי צבאו אני. ולי נאה שיח. גודל המלוכה: בקהל אבשר. ברב עם, אדבר.
למי שאת. ויתר עז. ולמי המלוכה: גושו גוים, ובואו ממלכות. ראו, מה
נהדר. במזח המלוכה: גדלוהו אתי, ונרוממנהו יחד, ואל תתגאו, בנזר
המלוכה: דרכים, בעת נעשתה, מצולה. התבוננו יחד. למי, נזרקה מלוכה:
דרך סוס, בים. כנגד, שש מאות רכב. ומה יועיל גבר, עוז במלוכה: האזינו
רוזנים, אז, וירגזו, הביטו חתת, ומאסו מלוכה: הגידו כחו לאמים, ודברו.
לזה יכתב, שם המלוכה: ונלחם ראשית גוים, ואבד, כי נשבע חי, בכסא
מלוכה: ויולעג בכל דור, כי לא למד, מי נלחם בים. ועתה מלוכה: זד על
אדוניו, עבד יושב נגב. בזאת תרגז ארץ, בשאת עבד מלוכה: זרע ברוכים,
החריבו ארורים, כי נתנו קול, לאדיר במלוכה: חשבון ובשן, עוררו מלחמה,
בלי תת דרך, לצבאות מלוכה: חילם נשמד. וארצם חקקה. ומעל זרועם,

וימלוך: זר זד, בשלכו. יתן עוז למלכו. זכים, בהמליכו. על כל ימלוך: חדשי
מלוכה. כדת וכהלכה. חוטר ממלכה. במישור ימלוך: חובש ארוכה. וארך
יום מבוכה. חתלה למכה. יעל, בעת ימלוך: טורח מלכיות. עובדי משכיות,
טמאו, חמד שכיות. בגאוה למלוך: טוהר זכיות, ושאג, קול בכיות. טבע,
צול דכיות. יפן, ובם ימלוך: יהב משליכים. עליו. בני מלכים. יום זה, לו
מחכים. בו יבא, למלוך: יעברו מתהלכים, לפניו, כמלאכים. יחד ממליכים,
יי ימלוך: כתים בכתתו. איים בהכותו. כם ממלכתו. יכון וימלוך: כבוד
מלכותו. וקודש הליכתו. כגמרו מלאכתו. לעין כל, ימלוך: לכל גובה, יפיל.
והר וגבע, ישפיל. לכל אום, יאפיל. וכאור זרוע, ימלוך: לראי יקפיל.
וחדשים יכפיל. ליום זה, פור הפיל. מציון למלוך: מטו אשורים. המו גאים.
מעדו מתגאים. גאה, בבואו למלוך: מלכו דגוים. נטלו סגוים. מלך הגוים.
עת אתא, למלוך: נדיבי עמים. יאספו מעמים. נשוא, מעוטי עמים. אל

בית ישראל

זיין דרך צו משפטן מיט מדת הרחמים זר זד בשלכו אז ער וועט אראפ ווארפן די קרוין פון עמלק וועט ער געבן קראפט צום מלך המשיח חדשי אז ער וועט בעניי'ען די מלוכה מיט רעכט אונ ריכטיקייט. וועט קיניגן מיט רעכטפארטיקייט משיח וואס קומט ארויס פון מלכות בית דוד חובש ארוכה איין פלאסטער פון היילונג צו דעם דערליינגערטן חורבן וועט ער צו לייגן צו דר מכה ווען ער וועט קיניגן טורח ער זאל דר מאנען די צרות וואס ישראל האבן געהאט פון די מלכי בבל די געציין דינגער וואס האבן מטמא געוועזן דעם גלוסטיגען ביהמ"ק אונ האבן געוואלט קיניגען מיט גאוה טוהר זכיות ער זאל זיך קערן צו די ריינע זכיות פון ישראל אונ צום געשריי פון זייער וויינען אונ בזכות וואס זיי האבן זיך געלאזען דר טרינקן אין טיפע וואסר אויף קידוש השם זאל גאט אויף זיי קיניגן יהב משליכים די ישראל וואס זענען געוועזן בני מלכים ווארפען אויף אים זייער לאסט זיי ווארטן אויף דעם טאג ווען גאט וועט קומן צו קיניגן יעברו מתהלכים זיי קומן פאר פאר אים אזוי ווי די מלאכים כתים אז ער וועט די כתים צו שטויסען אונ זייערע אינזלען צו שלאגען. וועט זיין קיניגליכער שטול באגרינדעט זיין אונ ער וועט קיניגן כבוד מלכותו דעם כבוד פון זיין מלוכה אונ זיין הייליגן אויף פיהרונג וועלן אלע זעהן לכל גובה אלע בעלי גאוות וועט ער אראפ ווארפן. אונ בערג אונ הויכע ערטער וועט ער נידריג מאכן לראי יקפיל די לויטערע הימלען וועט ער צו זאמען וויקלען. אונ וועט בשאפן נייע הימלען דאפעלט ער האט געווארפן דעם גורל אויף דעם טאג ראש השנה אין אים צו באווייזען אין ציון זיין מלוכה לעתיד לבא מטו גוים די פעלקער וואס דינען כוכבים ומזלות וועלן פאלען מלכו דגוים ישראל וואס האבן זיך געמערט ווי פיש וועלן קיניגליך דר הויבען ווערען אז גאט דר מלך פון אלע פעלקער וועט קומן צו קיניגען נדיבי עמים די גענעדיגע פעלקער וועלן זיך איינזאמלען פון די פעלקער צו ברייגען די ישראל וואס זענען די ווייניגסטע

אז דער ערשטער טאג ראש השנה געפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטן טאג

נפלה מלוכה: טפשו, בני כנען. כי נכרים הם, באדמת בני שם. זרע מלוכה:
טבחם בן נון, עד פנה ארץ. לפני, ארון הברית. אדון המלוכה: יושבי חרושת,
אז הקשה לחץ, עזרוהו, ברי בצע. אפסי מלוכה: יה נלחם בם, צבא בלי
בצע. כן יאבדו שאר, ולאל המלוכה: כארז בלבנון, אשור גדל, וחרף אוריד,
כביר המלוכה: כליל אש הממם, בליל שמורים. ואז ידעו כל, כי לאל.
המלוכה: לשחת, כרע בל. כחשבו, עלות לשחק, וסר מנו, לבב אנוש. ורד
ממלוכה: לכנו הושב. וכח אל, הכיר. למרים ומשפיל. השלים מלוכה: מוגרה
צאן לטבח. ונתכנו עלילות. בלבוש צעיר. רודם המלוכה: מכורי בלא הון.

מְקוֹמָם, יִמְלוֹךְ: נִגּוּן, נְעִימִים. לְמָלְכָם מַנְעִימִים. נִשָּׂאָם מֵעֲמָמִים. עֲלֵיהֶם, לִמְלוֹךְ: סְכּוּת אֱלִילִים. כְּיוֹן גִּלּוּלִים. סָחוּב, כְּמוֹ חֲלָלִים. יוּשְׁלָכוּ, בְּלִי לִמְלוֹךְ: סוֹד, אֵל אֵלִים, הָבוּ, בְּנֵי אֵלִים. שְׂאוּ זִמְרָה, וְהִלּוּלִים. לְאָדוֹן, כִּי יִמְלוֹךְ: עִזּוּז יָד, בְּהַשִּׂיאוֹ. לְהָרִים נְשִׂיאוֹ. עֲמוּסָיו בְּנָשְׂאוֹ. יָעוֹז וְיִמְלוֹךְ: עַל רוּם מַשָּׂאוֹ. יְדִיהוּ בְּנָשְׂאוֹ. עַל הוֹד, כִּסְאוֹ, יֵשֵׁב וְיִמְלוֹךְ: פּוֹר תְּפוֹרֵר, אֶרֶץ. בְּכִלָּיוֹן וְחֶרֶץ. פַּח, בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יַרְגִּיז וְיִמְלוֹךְ: פַּחַד, שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. יְשַׁלֵּשׁ, וּבָם יָרֶץ. פְּאֵר, מִכְּנַף הָאָרֶץ. יַעֲלוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: צְבִי מֵהֲדוֹם, יַעַל. וְאֶדֶר מִשַּׁעַל. צָהַל, מִשְּׁמֵי מַעַל. יְרַנְּנוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: צְבָאוֹת, כָּל פּוֹעַל. לְצַלְעָם, יַרְטִי תַעַל. צְפִירַת פְּאֵר, לְהַעַל. הֵן לְצֶדֶק, יִמְלוֹךְ: קְצִינִים, אֲשֶׁר מָלְכוּ. אַדֶּרֶת יַשְׁלִיכוּ. קוֹל יִתְּנוּ, וְיַמְלִיכוּ. לְאָדוֹן, כִּי יִמְלוֹךְ: קְרוּאִים יִמְלוֹכוּ. וְאַחֲרָיו יַהֲלוֹכוּ. קוֹמְמִיּוּת יֵלֵכוּ.

בית ישראל

פון אַלֶע פֶעלְקֶר אִין זֵייעֶר אָרְט יְרוּשָׁלַיִם בְּעֵת גָאט וֶועט קִינִיגֶען נִגּוּן נְעִימִים זִיסֶע נִגּוּנִים וֶועלֶן זֵיי אַנְקֶעגֶן יִשְׂרָאֵל זִינְגֶען וֶוען גָאט וֶועט זֵיי צוּ זַאמֶען טְרָאגֶן פוּן דִי פֶעלְקֶר אוֹיף זֵיי צוּ קִינִיגֶען סְכּוּת אֱלִילִים דִי אָפְּגֶעטֶר סְכּוּת אוּנ כְּיוֹן וֶועלֶן אַרָאפּ גִיוָוארְפֶן וֶוערֶן פוּן צוּ קִינִיגֶען סוֹד אֵל אֵלִים צוּם פֶערְבָּארְגֶענֶם נָאמֶען פוּן גָאט וָוס אִיבֶּער אַלֶע גֶעטֶר זָאלְט אִיר גֶעבֶּן כָּבוֹד עִזּוּז אַז דֶער שְׁטַארְקֶער גָאט וֶועט אוֹיף הֵייבֶּן אַהַאנְט צוּ דֶר הֵייבֶּן זַיין פִירְסְט מָשִׁיחַ אוּנ צוּ דֶר הֵייבֶּן יִשְׂרָאֵל דֶענְסְמָאל וֶועט עֶר מִיט קְרַאפְט קִינִיגֶען עַל רוּם מַשָּׂאוֹ אַז גָאט וֶועט אוֹיף הֵייבֶּן זַיין הַאנְט צוּם הִימֶל וָוס גָאט טְרָאגְט אִים אוֹיף זִיךְ צוּ שְׁוֶוערֶן נְקָמָה צוּ נֶעמֶען פוּן עֲמָלֵק, וֶועט עֶר זִיצֶן אוֹיף זַיין פְּרַאכְטִיגֶען שְׁטוּל אוּנ וֶועט קִינִיגֶען פּוֹר תְּפוֹרֵר וֶוען גָאט וֶועט קוּמֶען מִשְׁפְּטֶן לֶעָתִיד לָבֹא וֶועט דִי עֶרְד צוּ שְׁמֶעטֶערְט וֶוערֶן מִיט פַּר דַארְבּוּנְג אוּנ פֶערְשְׁנַיידוּנְג עֶר וֶועט מַאכֶען צִיטֶערֶן מִיט שְׁרֶעק דִי בַּאזִיצֶר פוּן דֶר וֶועלְט. אוּנ עֶר וֶועט קִינִיגֶען פַּחַד דְרַיי מָאל וֶועט גָאט בְּלָאזֶען לֶעָתִיד לָבֹא מִיט שְׁטַארְקֶע שׁוֹפָרוֹת צוּ דֶר שְׁרֶעקֶן דִי רְשָׁעִים אוּנ דִי צַדִּיקִים צְבִי מֵהֲדוֹם אֵיין לוֹיבּ וֶועט אוֹיף גֵיין פוּן דֶר עֶרְד. אוּנ אַשְׁבַח פוּן וַואסֶר וָוס זֶענֶען גִימַאסְטֶן מִיט גָאטְס פּוֹסְט אוּנ אַפְּרֵייליכֶע לוֹיבּ פוּן אוֹיבֶּערְשְׁטֶן הִימֶל. זֵיי אַלֶע וֶועלֶן זִינְגֶען אַז גָאט וֶועט קִינִיגֶן צְבָאוֹת אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִשׁ וָואס זֶענֶען בַּשַׁאפֶן וֶועלֶן זָאגֶען אָט קִינִיגְט גָאט מִיט דִי גִירֶעכְטִיקֵייט קְצִינִים דִי הֶערְשֶׁר וָוס הָאבֶּן גִיקִינִיגְט. וֶועלֶן אַרָאפּ וַוארְפֶן זֵייעֶר שְׁטָאלְצֶע הִילֶע פוּן זִיךְ אוּנ מַאכֶן קִינִיגֶען גָאט דֶעם וָוס פַּאסְט צוּ קִינִיגֶן קְרוּאִים יִמְלוֹכוּ יִשְׂרָאֵל וָוס וֶועלֶן זַיין גִירוּפֶן קֵיין צִיּוֹן וֶועלֶן זֵיי דָארְט קִינִיגֶן. אוּנ גָאט וֶועט אִיבֶּער

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

פְּדוּיֵי בְלֹא כֶסֶף. סָלּוּ לְמַטֵּה כַּמַּיִם, לֵב הַמְּלוּכָה: נִמְכְּרוּ יוֹנִים. לִבְנֵי יְוָנִים. וְרַחֲקוּם, מֵעַל גְּבוּל מְלוּכָה: נֵאֲרוּ, בְּרִית וָדָת. וְהִמְרִידוּ, עִם בָּאֵל. וּמְגֹרוּם בְּלֹא כֹחַ, מִכַּהֲנֵי מְלוּכָה: שָׂעִיר, הֶחֱנִיף לְהוֹרֵהוּ. בְּצֵידוֹ. וַיִּירַשׁ בְּקוֹל בְּכִי, חֶרֶב וּמְלוּכָה: וזוֹן שֶׁגַּב חָלָק, הֱיוֹת גְּבִיר לְאֶחָיו. וְעוֹד תִּסּוֹב לִישֻׁרוּן, מְלוּכָה: עֲשֵׂה לְךָ בְּצִיּוֹן. שֵׁם נוֹרָאוֹת. כְּאָז תַּצְלִיחֶנָּה, בְּכִסֵּא מְלוּכָה: עוֹרֵר וְהָקֵץ, מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. וְכוֹנֵן כִּסְאֶךָ. בְּקִרְיַת מְלוּכָה: פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה. וְחַמָּה תַּחְפִּיר. וְיֵבוֹשׁוּ עוֹבְדֵימוֹ. בְּשְׂאֵתְךָ מְלוּכָה: פְּאֵר עִיר יוֹפִי. לְבָרָה כַּחַמָּה. וְנַגֵּהּ לְנֶגְדֵּנוּ, כְּבוֹד הַמְּלוּכָה: צְבָאוֹת, גְּאוּלֵי צוֹעַן. שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חַג, וְהוּא לַיְלָה נִשְׁמַר, לְסַהֵף מְלוּכָה: צָעֲדוּ בְּמֵי שַׁעַל, צָפוּ בְּרוּחַ שֶׁכֶל, אָנָה יוּנְטָעוּ. וַיְקַבְּלוּ מְלוּכָה: קֻמְּטוּ שַׁעֲרֵי זְבוּל, בֵּית עוֹלָמִים. כִּי מְבִינֵימוֹ, שָׁבְתָה מְלוּכָה: קָדוֹשׁ יָבֹא בָם, לְעוֹלָמִים, וְאָז יִשְׂאוּ רֹאשׁ. בְּחַדְּשׁוֹ מְלוּכָה: רָבְצָה עֲדִינָה. שְׁקֵדָה מֵאַלְמוֹן. כִּי אָרַךְ לָהּ, קֵץ הַמְּלוּכָה: רִיבוּ (נ"א רִיצוּ) מוֹשִׁיעִים. שְׂאוּ אֶדֶר מְתִימָן. וְשִׁיתוּ עַל אָדוֹן, הוֹד הַמְּלוּכָה: שָׁוְא, שָׂנֵא אֵל. וְהוּא עַל לְשׁוֹנֵנוּ. בִּקֵּשׁ אֱמֶת

וּבְרֹאשָׁם יִמְלוֹךְ: רָז הַמּוּכְמָן. לְיוֹם זֶה, מְזֻמָּן. רָשׁוּם, לְמוֹעֵד וּזְמָן. וּבוֹ, נוֹקֵם יִמְלוֹךְ: רוֹעֶה נֶאֱמָן. בְּבוֹאוֹ מִתֵּימָן. רוּחַ יְסָעִיר, בְּתֵימָן. וּבְגִלְעָד יִמְלוֹךְ: שִׁנְאַן עֶלְיוֹת. וְסוֹד פְּלִיאִיּוֹת. שִׁיר מִתַּלּוּלִיּוֹת. יִפְצְחוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: שְׁאִיּוֹת תַּחְתִּיּוֹת. וְהוֹד אוֹתִיּוֹת. שְׁאוֹן, הֲמוֹן בְּרִיּוֹת. יָרִיעוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: תִּכּוֹן כֵּס, כַּשֶּׁמֶשׁ. שְׁמוֹ, לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ. תּוֹאֲרוֹ, כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ. בְּמָלְכוֹ, יִמְלוֹךְ: חזן תּוֹמֵךְ, מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ. וְעַד מְבוֹאַת שֶׁמֶשׁ. תַּמָּה, בָּרָה כַּשֶּׁמֶשׁ. יְרוֹמֵם, וְיִמְלוֹךְ:

וְעַל כֵּן, נְקַוֶּה לְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ, יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר, לֹא הִבִּיט אָוֶן, בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל, בְּיִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהָיו, עִמּוֹ, וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר, וַיְהִי בִישֻׁרוּן, מֶלֶךְ, בְּהִתְאַסֵּף, רָאשֵׁי עָם, יַחַד, שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ, יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר, שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים,

---

בית ישראל

זיי קֶינִיגֶן דָז דֶר בַּהַאלְטֶענֶר סוֹד פוּן גְאוּלָה אִיז אָן גִיבְּרֵייט אוֹיף דֶעם טָאג דֶען דִי גְאוּלָה וֶועט זַיין אִין תִּשְׁרֵי עֶר אִיז פֶערְצֵייכֶנְט צוּ אַיין בַּשְׁטִימְטֶע צַייט. וָוס אִין דֶר צַייט וֶועט קֶינִיגֶן גָאט וָואס נֶעמְט נְקָמָה פוּן דִי רְשָׁעִים רוֹעֶה נֶאֱמָן הקב"ה דֶער טְרַייֶער פִיהְרֶער אַז עֶר וֶועט קוּמֶען פוּן תֵּימָן וואוּ דִי קִינְדֶער פוּן עֵשָׂו זִיצֶען וֶועט עֶר מַאכֶען שְׁטוּרְמֶען אַוִוינְד אִין תֵּימָן אוּנ אִין יְרוּשָׁלַיִם וֶועט עֶר קִינִיגֶען שִׁנְאַן עֶלְיוֹת דִי מַלְאָכִים פוּן הִימֶל וָוס הֵייסֶן שִׁנְאַנִים אוֹיךְ דִי מַלְאָכִים וָוס זֵייעֶר נָאמֶן אִיז פַּארְהוֹילֶן. וֶועלֶן עֶפֶענֶען זֵייעֶר מוֹל מִיט גִיזַאנְג פוּן הִימֶל וֶוען גָאט וֶועט קִינִיגֶען שְׁאִיּוֹת תַּחְתִּיּוֹת דִי אוּנְטֶערְשְׁטֶע מִדְבָּרִיּוֹת. אוּנ דִי שֵׁיינֶע שְׁטֶערֶן אוּנ דִי מֶענְגֶע בַּאשֶׁעפֶענִשׁ וֶועלֶן שַׁאלֶן מִיט פְרֵייד אַז עֶר וֶועט קִינִיגֶען תִּכּוֹן כֵּס דִי שְׁטוּל פוּן מָשִׁיחַ וֶועט זַיין גִיגְרִינְדֶט הַאפְטִיג ווִי דִי זוּנְן. זַיין נָאמֶן וֶועט הֶערְשֶׁן אֵייבִּיג אוּנ וֶועט קִינִיגֶן אִיבֶּר אַלֶעמֶען תּוֹמֵךְ גָאט וָוס שְׁטִיצְט דִי וֶועלְט פוּן מִזְרָח וואוּ דִי זוּנְן גֵייט אוֹיף בִּיז מַעֲרָב וואוּ זִיא גֵייט אוּנְטֶער זָאל דֶער הֵייבֶּען דִי אוּנְשׁוּלְדִיגֶע אוּמָה יִשְׂרָאֵל וָואס אִיז רֵיין ווִיא דִי זוּנְן אוּנ זָאל אִיבֶּער זֵיי קִינִיגֶען:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

וָאָיִן, וְרַחֲקָה מְלוּכָה: שַׁדַּי, הָסֵר אָוֶן, מִצְּבָאֶיךָ. וְיָרִיעוּ לְךָ תְּרוּעַת מְלוּכָה: תַּחְגּוֹר גֵּאוּת, תִּתְאַזָּר עוֹז, לְבַל יִשְׂתָּרֵר, זָר בִּמְלוּכָה: תִּכּוֹן תֵּבֵל. כִּי יוּגַּר רֶשַׁע, וְשָׂם צֶדֶק לְרַגְלָיו. וְיִצְנוֹף מְלוּכָה: תָּקוּם גּוֹיִם, תּוֹכִיחַ לְאֻמִּים, תִּשְׁבּוֹר מַטֵּה רֶשַׁע, מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: חזן תַּעֲבִיר טוּמְאָה, תּוֹשִׁיב לְבַדֶּךָ, תִּקְרָא נֶצַח, יָחִיד בִּמְלוּכָה: ועל כן נקוה׳ עד ויום הזכרון

רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְגֹאֲלוֹ, יְיָ צְבָאוֹת, אֲנִי רִאשׁוֹן, וַאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדַי, אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים, בְּהַר צִיּוֹן, לִשְׁפֹּט, אֶת הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַיְיָ, הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה:

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם, יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב, עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ, לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר, מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם, קָדוֹשׁ:

בית ישראל

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם ראש הַשָּׁנָה איז די וועלט גיבארין (בַּשַׁאפֶן) גיוואָרן היינט שטעלט גאָט צום מִשְׁפָּט אַלֶע בַּשֶׁעפֶנִיש פון אַלֶע וועלטין זיי צו מִשְׁפָּטִין ענטוועדער ווי קינדער אָדר וויא קנעכט. מיר בעטן דיך גאָט אוב דוא האלסט אונז וויא קינדר זאָלסטו אונז דר באַרמען ווי אַ פָאטֶר דֶר בַּארעמט זיך איבר קינדר. אונ אוב דו האלסט אונז ווי קנעכט קוקען אוס אונזרע

בשבת א"א זה אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ, יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ, אֵל רָם וְנִשָּׂא, מֵבִין, וּמַאֲזִין, מַבִּיט, וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, סֵדֶר מַלְכִיּוֹתֵינוּ:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען אפחד במעשי.

זֶכֶר, תְּחִלַּת כָּל מַעַשׂ. אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה, נַעַשׂ. תּוֹחַלְתָּם לְמָאֵס. יוֹצֵר כֹּל יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת מַעַשׂ. אִם יָצְאָה, בְּכַעַס. תּוֹמֵךְ, לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ. וִיצוּרִים, יִזְכּוֹר: זֶכֶר, שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. תְּבוּאַת רֵאשִׁית. שׁוֹרֶשׁ, בְּכוּר רֵאשִׁית. יֵרָא, וְיִזְכּוֹר: שֶׁצֶף חֲרִישִׁית. אִם חָר, לְהָשִׁית. שׁוּבָה, אֲשֶׁר הֵשִׁית. לַשּׁוֹבָבִים, יִזְכּוֹר: זֶכֶר, רֹאשׁ עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת סְפוּרוֹת. רָשׁוּם סְפוּרוֹת, לְמִסְפָּר חוֹל, יִזְכּוֹר: רוֹבַע מִסְפָּרוֹת, מַחֲנֵי לְכַפָּרוֹת. רֶגֶשׁ שׁוֹפָרוֹת. לְשַׁפְּרָם, יִזְכּוֹר: זֶכֶר, קְרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר גָּלְמִי, שִׁפֵּר. קָצַב לוֹ, בַּסֵּפֶר. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, יִזְכּוֹר: קֶצֶף, אִם הוּחֲרַט בַּסֵּפֶר. לְבִלְתִּי, מְצוֹא כוֹפֶר. קִיּוּם זִכְרוֹן, זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו, יִזְכּוֹר: זֶכֶר, צָפוּן, מוֹרְדֵי אוֹר. תְּמִים

בית ישראל

אוֹגְן צוּ דִיר בִּיז דוּ וֶועסְט אוּנְז דֶר בַּארִימֶן אוּנ וֶועסְט אַרוֹס לָאֶזְן אוּנְזֶער מִשְׁפָּט לוֹטֶער וִוי דִי שַׁיין. דוּא שְׁרֶעקְלִיכֶער הֵיילִיגֶר גָאט:

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ דִי רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע לֶעפְּצֶן זָאל אַנְגֶענֶעהֶם זַיין פַר דִיר הוֹכֶר אוּנ דֶר הוֹבֶנֶר גָאט וָוס דוּ מֶערְקְסְט אוּנ הָארְכְסְט קוּקְסְט אוּנ פַר נֶעמְסְט דֶעם קוֹל פוּן אוּנְזֶערֶע תְּקִיעוֹת. וּתְקַבֵּל אוּנ דוּ זָאלְסְט צוּ נֶעמֶן מִיט רַחֲמָנוּת אוּנ מִיט גוּטֶן וִוילֶן דִי שְׁבָחִים וָוס מִיר הָאבֶּן גְזָאגְט וֶועגֶן דַיין מְלוּכָה:

זֶכֶר תְּחִלַּת בִּזְכוּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וָוס יִשְׂרָאֵל מַאכֶן אִים אַלֶע יָאר פַר אַזֶכֶר צוּ דֶעם אָנְפַאנְג פוּן דֶער גַאנְצֶער בְּרִיאָה אִיז זֵייעֶר הָאפוּנְג דָס דֶר בַּאשֶׁעפֶר וֶועט בִּזְכוּת דֶעם נִיט דֶר מָאנֶען זֵייעֶרֶע מִיאוּסֶע מַעֲשִׂים תּוֹכַחַת מַעַשׂ אוֹב פַר דִי בֵּייזֶע מַעֲשִׂים אִיז אַרוֹס אַשְׁטְרָאף מִיט צָארֶן זָאל גָאט טָאן פוּן זַיין נָאמֶן וֶועגֶן צוּ רַחֲמָנוּת זֶכֶר שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית יִשְׂרָאֵל וָוס גָאט הָט זֵיי דֶר מָאנְט צוּם אָנְפַאנְג פוּן בְּרִיאַת הָעוֹלָם וָוס זֵיי וֶוערֶן גִירוּפֶען זַיינֶע עֶרְשְׁטֶע פְרוּכְט זֵייעֶר זְכוּת זָאל גָאט זֶעהְן אוּנ זָאל דֶר מָאנֶען שֶׁצֶף חֲרִישִׁית אוֹב גָאט הָט גְצָארִינְט מִיט אַהֵייסֶן צָארֶן אוּנְז צוּ פַר ווִיסְטֶן זָאל עֶר אוּנְז דֶר מָאנֶען דִי תְּשׁוּבָה וָוס עֶר הָט בַּשַׁאפֶן זֶכֶר רֹאשׁ דֶעם זֶכֶר פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן וָוס עֶר אִיז צוּ עֶרְשְׁט בַּשַׁאפֶן גְוָוארֶן פוּן עֶרְד אוּנ דִי דוֹרוֹת וָוס זֶענֶען גְצֵיילְט אִין דֶר תּוֹרָה אוּנ דִי גוּטֶע מַעֲשִׂים וָוס זֶענֶען פַארְצֵייכִינְט דָס אַלְץ זָאל אוּנְז גָאט גְדֵיינְקֶען רוֹבַע מִסְפָּרוֹת יִשְׂרָאֵל וָואס זֶענֶען גְצֵיילְט גְוֶוען אִין פִיר דְגָלִים וָוס בֶּעטֶן כַּפָּרַת עָוֹן. זֵייעֶר אֵיינְזַאמְלוּנְג צוּ שׁוֹפָר בְּלָאזֶען זָאל גָאט גְדֵיינְקֶען זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים צוּ בַּאשֵׁיינֶען זֶכֶר דָס גְדֶעכֶענֶעשׁ פוּן דָם לֵייעֶנֶען דֶעם סֵפֶר וָוס גָאט הָאט גְלֵייעֶנְט פַאר אָדָם הָרִאשׁוֹן וֶוען עֶר הָט אִים בַּאשֵׁיינְט מִיט אַגוּף זָאל עֶס גָאט הַיינְט דֶר מָאנֶען צוּ גוּטֶן קֶצֶף אִם הוּחֲרַט אוֹב עֶס אִיז אָן גְשְׁרִיבֶּן גְוָוארֶן אִין בּוּךְ אַצָארֶן אוֹף דִי יִשְׂרָאֵל זֵיי זָאלֶן נִיט גִיפִינֶען קֵיין פַר גֶעבוּנְג אוֹף זֵייעֶרֶע זִינְד זָאל פַר גָאט גְדַאכְט זַיין דֶר זְכוּת וָוס דִי יִשְׂרָאֵל זֶענֶען מְקַיֵּים דִי תּוֹרָה זֶכֶר דָס גְדֶעכֶענֶעשׁ פוּן נֹחַ וָוס עֶר אִיז פַר בָּארְגֶען גֶעוֶועזֶען אִין דֶר תֵּיבָה אִין דוֹר הַמַּבּוּל וָואס הָאבֶּן ווִידֶער גְשְׁפֶּענִיגְט דִי גְבָאט פוּן גָאט. עֶר אִיז גֶעוֶועזֶען דֶער צַדִּיק תָּמִים פוּן דֶעם דוֹר אוּנ הָט וִוי אַלִיכְט בֶּעלוֹכְטֶן מִיט זַיינֶע צִדְקוֹת זָאל גָאט גְדֵיינְקֶען זַיין זְכוּת צוּ זַיינֶע גֶעקְוֶעטֶע יִשְׂרָאֵל

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

אֶפְחַד בְּמַעֲשַׂי. אֶדְאַג בְּכָל עֵת. אִירָא בְּיוֹם דִּין. בְּבֹאִי לְזִכָּרוֹן: אֶדְרוֹשׁ לְהַנּוֹן. אֶחֱלֶה לְרַהוּב. אֲחַנֵּן לְהַקֵּל לִי, יוֹם לְזִכָּרוֹן: בְּבֹאִי לַמִּשְׁפָּט, בַּמֶּה אֶשָּׁעֵן. וּמִי יְחַפֵּשׂ לִי, צֶדֶק לְזִכָּרוֹן: בַּאֲבוֹת בְּמַחְתִּי, וּפָעֳלָם אֲכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי, קֶדֶם לְזִכָּרוֹן: גְּבוּרָה זְרוֹעִי, כִּשָּׁה מָחְנֵי נָא. לְבַל יִמַּח מֶנִּי, שֵׁם וְזִכָּרוֹן: גֶּבֶר, אִם יַעֲמוֹד לְפָנָיו, הֲיוֹעִיל. בְּעֵת יְבַקֵּשׁ מֶנִּי, זְכוּת לְזִכָּרוֹן: דַּצְתִּי, בְּלוֹבֵשׁ אֵפוֹד. וְהוֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם, הוּחַק שְׁמִי, לְזִכָּרוֹן: דֶּלֶג בְּמַחְתָּה, עַד

דּוֹר, כָּאוֹר. צִיָּה כִּחֵר לָאוֹר. קְנוּיָו, יִזְכּוֹר: צְפוּפִים, פְּנֵי נָאוֹר. מִשְׁפָּטָם תֵּת,
לָאוֹר. צַחַן, רוֹעַ שְׁאוֹר. בְּרִיב, בַּל יִזְכּוֹר: זֵכֶר, פְּעוּלַּת אֶזְרָח. הֶעֱרְתָּ מִמִּזְרָח.
פָּעֳלוֹ יִזְרָח. בְּקֶרֶב שָׁנִים, יִזְכּוֹר: פַּח, אִם הוּטְרַח. פְּרָחָיו, לְמָרַח. פִּקּוּלוֹ יִצְרַח.
בַּעֲדָם יִזְכּוֹר: זֵכֶר, עֲקֵדַת מוֹרִיָּה. כִּהְיַת רְאִיָּה. עֲדֵי עֵרוֹם, וְעֶרְיָה. סִבּוּכוֹ,
יִזְכּוֹר: עֶצֶב טְרִיָּה, אִם כּוֹאֲבָה, פּוֹרִיָּה. עֲתָרוֹ לִרְאִיָּה. וְלִזְכוּת, יִזְכּוֹר: זֵכֶר,
סֻלָּם חֲלָם. וְעָלָיו מְחוֹלְלָם. שָׂרֵי אַרְבַּע, וְעֻלָּם. בּוֹ, כִּמְאָז, יִזְכּוֹר: שָׂרִיגָיו בְּמַעֲלָם.
וַיֹּאמַר, לְגָעֳלָם. שִׂיחוֹ, יוֹעִילָם. בְּרִית, לִזְכּוֹר: זֵכֶר, נְקוּבֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעוֹת
מַטּוֹת. נְדִידוּת הַמַּטּוֹת. לְאַמְּצָם, יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל, מוֹטוֹת. אִם פָּץ, לְהַמְטוֹת.
נֶפֶץ, חֲדַר הַמִּטּוֹת. לְכִפּוּר, יִזְכּוֹר: זֵכֶר מְצוּקִים. יְסוֹד מוּצָקִים. מִפָּעֳלָם לְצוֹעֲקִים.
בְּפוּט חָשׁ, לִזְכּוֹר: מִפִּי יוֹנְקִים. אֲשֶׁר בַּסּוּף, נוֹאֲקִים. מַאֲמַר בְּרִית וְחוּקִים.

בית ישראל

צְפוּפִים דִּי וָוֹס שְׁטֵייעֶן אַיין גְּבוֹגֶן פַר דֶעם לִיכְטִיגֶען גָאט. אִים צוּ בֶּעטֶען עֶר זָאל זַייעֶר מִשְׁפָּט
אַרוֹס גֶעבֶּן צוּ לִיכְטִיקַייט צַחַן דָם גְשְׁטַאנְק פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע זָאל גָאט אִין מִשְׁפָּט נִיט גְדֵיינְקֶען
זֵכֶר פְּעוּלַּת דָם גְדֶעכֶענֶעשׁ פוּן דִי וֶוערְק פוּן אַבְרָהָם וָואס דוּ הָאסְט אִים דֶר וֶועקְט פוּן מִזְרָח זַייגֶע
מַעֲשִׂים זָאלֶן שַׁיינֶען אִין דִי יָארֶן זָאל גָאט זַיין זְכוּת גְדֵיינְקֶען פַּח אִם הוּטְרַח אוּב עֶס אִיז גְטָאן גְוָוארֶן
אַיין שְׁטְרוּכְלוּנְג פַר זַיינֶע קִינְדֶר זֵיי אוֹיף צוּ רַייבֶּן. זָאל גָאט דֶר מָאנֶען דִי תְּפִלָּה וָוס אַבְרָהָם הָט
גְשְׁרִיגֶען פוּן זַייעֶרְטְוֶועגֶן זֵכֶר עֲקֵדַת דָם גְדֶעכֶענֶעשׁ פוּן יִצְחָק וָואס עֶר אִיז גְבוּנְדֶען גְוֶוען אוֹיף דֶעם
הַר הַמּוֹרִיָּה. זָאל גָאט גְדֵיינְקֶען זַיין זְכוּת צוּ יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענֶען נַאקֶעט אוּנ בְּלוֹז פוּן מִצְוֹת עֶר זָאל
גְדֵיינְקֶען דֶעם ווידֶר וָוס הָט זִיךְ פַארְצֶעפֶּעט מִיט זַיינֶע הֶערְנֶר אָן אַצְוַוייג אוּנ אַבְרָהָם הָאט אִים
מַקְרִיב גְוֶוען אָנְשְׁטָאט יִצְחָק עֶצֶב טְרִיָּה אוּב דִי יִשְׂרָאֵל וָוט וֶוערֶן אָן גְרוּפֶן גֶעפֶן פּוֹרִיָּה זֶענֶן רָאוּי זֵיי
זָאלֶן גְשְׁטְרָאפְט וֶוערֶן מִיט טְרוֹעֶרְקַייט זָאל דִי תְּפִלָּה פוּן יִצְחָק זַיין צוּ אַזֶעהִינְג אוּנ צוּ אַזְכוּת דָם
גָאט זָאל אוּנְז צוּ גוּטֶען גְדֵיינְקֶען זֵכֶר סֻלָּם דָאס גְדֶעכֶענֶעשׁ פוּן יַעֲקֹב וָואס עֶר הָאט גְזֶעהְן אִין חֲלוֹם
אַלֵייטֶר אוּנ אִיבֶּר אִים גָאט דֶער בַּאשֶׁעפֶר פוּן דִי מַלְאָכִים אוּנ הָט אִים גֶעוִויזֶען דִי פִיר מַלְכִיוֹת
אוּנ דֶעם יָאךְ וָוס זֵיי וֶועלֶן לֵייגֶן אוֹיף יִשְׂרָאֵל. זָאל אוּנְז גָאט גְדֵיינְקֶען צוּ גוּטֶן דוּרְךְ זַיין זְכוּת אַזוֹ
וִוי עֶר הָט אִים דֶענְסְטְמָאל גְדֵיינְקְט שָׂרִיגָיו יַעֲקֹב׳ס צְוַוייגֶן דָם זֶענֶן דִי יִשְׂרָאֵל אַז זֵיי פֶעלְשֶׁען
אוּנ זִינְדִיגֶן אוּנ גָאט וֶועט זָאגֶן זֵיי צוּ פַר אוּנְוִוירְדִיגֶן זָאל זֵיי הֶעלְפֶן דִי תְּפִלָּה פוּן יַעֲקֹב דֶעם
בּוּנְד צוּ גְדֵיינְקֶען זֵכֶר נְקוּבֵי דָם גְדֶעכֶענֶעשׁ פוּן דִי שְׁבָטִים וָוס זֶענֶען אוֹיס גְרֶעכִינְט מִיט זַייעֶרֶע
גֶאמִין. וָוס גָאט הָט גְשְׁווֹארֶן זֵיי זָאלֶן נִיט כָּלָה וֶוערֶן. זָאל גָאט זַייעֶר פַארְוָואגְלוּנְג גְדֵיינְקֶען
זֵיי צוּ שְׁטַארְקֶן נוֹשְׂאֵי עוֹל דִי יִשְׂרָאֵל וָוס הָאבֶּן גְטְרָאגֶן דִי יָאךְ שְׁטַאנְגֶן זָאל גָאט גְדֵיינְקֶען צוּ אַכַּפָּרָה
אוֹיף זַייעֶרֶע זִינְד דָם צוּ בְּרֶעכוּנְג פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זֵכֶר מְצוּקִים אוֹךְ זָאל גָאט גְדֵיינְקֶען דָם גְדֶעכֶענֶשׁ
פוּן דִי שְׁטַארְקֶע אָבוֹת וָוס זֵיי זֶענֶן דֶער יְסוֹד פוּן דֶער אוּמָּה וָוס גָאט הָאט גִיאַיילְט צוּ גְדֵיינְקֶען
זַייעֶרֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס הָאבֶּן גְשְׁרִיגֶן אִין מִצְרַיִם אוּנ הָט זֵיי אוֹיס גְלֵייזְט מִפִּי יוֹנְקִים

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

יַעְצֹר נֶגֶף. בְּגֶשֶׁת זָר מִכַּהֵן. יָקוּד לְזִכָּרוֹן: הַבִּיטָה אֵל, בְּעָמְדִי לְפָנֶיךָ, אֵין
בְּקִרְבִּי אֱנוֹשׁ, תָּוִי לְזִכָּרוֹן: הֲיֵשׁ מִי יְפַלֵּל, וְיָשִׁיב חֵמָה, וְיוּחַק לַדּוֹרוֹת, שְׁמוֹ
לְזִכָּרוֹן: וּמִי שׂוֹנֵא בֶצַע, יְדַבֵּר עָנוּ בִי, וַיַּעַן, וַיֹּאמֶר, עַד. אָדוֹן לְזִכָּרוֹן: וּבְטָלֵה
חָלָב, יְכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ, וּכְנֶגֶד שְׁנֵי עֳפָרִים, יַעַל לְזִכָּרוֹן: זַעַף יִרְאֶה, וְיֹאמַר. תְּהִי יָדְךָ
בִּי. אֲשֶׁר כְּלֵב אֱלֹהָיו. הוּא לְזִכָּרוֹן: זָעַק, וְהֵשִׁיב חֶרֶב, אֶל נְדָנָהּ. וְהוּשַׁת לוֹ
כַּשֶּׁמֶשׁ, כֵּס לְזִכָּרוֹן: חִכִּיתִי בְּעֵת עוֹצֶר. לְפוֹתֵחַ וּמַמְטִיר. כְּמֵשִׁיב רוּחַ לַיֶּלֶד,
אָבוּד מִזִּכָּרוֹן: חַי לִרְאוֹת בְּרִית, בְּדַבְּרוֹ קִנֵּאתִי. כִּי עָזְבוּ עָם, בְּרִית וְזִכָּרוֹן:
טֶרֶב הָיָה לִי, מְכַפֵּר פָּנִים. מִנְחָה הוֹלֶכֶת, כְּשׁוֹחַד לְזִכָּרוֹן: טֶרֶף נֵרְדְּ וְסַמִּים.

דבר קדשו, יזכור: זכר, לין כפרים. ואמרי שפרים. למשלמי פרים. בשפה
יזכור: לעת בקור ספרים. סתרים מספרים. לשני עפרים. לצדק יזכור: זכר
כבוד משכן. מקום, דוד שכן. כרובים, בו שכן. חסד נעורים, יזכור: כיור,
עם כן, ונועם, קול דוכן. כביר, ביום מוכן. לנבונים, יזכור: זכר, יליד נון.
ומשפטי אורי, אפנון. יזכרו ברנון. פלאם, לזכור: יוקש, ברק השנון. אם
הושלף, לתאנון, יקשיב תחנון. הנוניו, לזכור: זכר, טעם שופטים. ואות, קציר
חטים. טפש שוטים. יחתל, מלזכור: טורח. ארבעת שפטים. אם נענשו נשפטים.
טבע, משפטים. אשר שם, יזכור: זכר, חצות לילה. ותודות, משפטי לילה.
חושך, באישון לילה. נגונו, למו יזכור: חקר, מפקד לילה. יגיה, בלהב לילה.

בית ישראל

די שירה וואס די זייגעדיגע קינדער האבען גזאגט אין ים סוף אונ די היילעגע גבאט פון תורה או
מצות וואס זיי לערנען זאל גאט גדיינקען זכר לין כפרים דאס גידעכעניש פון די ישראל וואס האבען
געוואוינט אין דער מדבר אונ האבען מקבל געווען די שיינע געבאט זאל גאט גדיינקען לעת בקור צו דער
צייט פון ראש השנה דאס גאט וועהט איבער די ביכער וואס זיי דער ציילען די פארבארגעניש זאל
גאט גידיינקען דעם זכות פון משה אונ אהרן זכר כבוד דאס גידעכעניש פון דעם כבוד פון משכן
דאס ארט וואו גאט דער פריינד האט גרועט צווישען די כרובים וואס אין משכן. דאס זיי האבען גגלויבט
אן גאט אונ זענען גגאנגען אין דער מדבר. זאל גאט דאס היינט גדיינקען כיור דעם האנט פאס מיט
זיין פוס אונ דעם זיסען קול פון דוכען וואס די לוים פלעגען זינגען. זאל דער שטארקער גאט אין דעם
טאג וואס איז אנגברייט צום משפט דאס גידיינקען זכר יליד נון דאס גידעכעניש פון יהושע בן נון אונ
דאס געריכט פון אורים ותומים וואס אלעזר הכהן האט גטראגען וואס דורך זיי האט מען געוואוסט
קלאר איטליכע זאך אן אספק זאל גאט גדיינקען יוקש דאס שטרויכלונג פון דעם גלאנציגען שארפען
שווערד (דאס איז דער שטן) אוב ער איז אוס גצויגען גוואוערן צו מאכען קלאגען די ישראל. זאל גאט
פר געמען דאס גיבעט פון ישראל זיינע געליבטע צו גדיינקען זכר טעם דאס גידעכעניש פון די גוטע
שופטים אונ דער צייכען וואס שמואל הנביא האט גטאן דאס בשעת ווייץ שניט האט ער געמאכט רעגינען
אין אלויטערען טאג די נארישקייט פון ישראל ניט צו גדיינקען טורח ארבעת דאס מידיקייט פון די
פיר שלעכטע משפטים וואס אין פסוק שטייען (חרב ורעב ודבר וחיה רעה). אוב ישראל דארפען
מיט זיי גישטראפט ווערען זאל גאט גדיינקען די משפטים פון דער תורה וואס ער האט זיי געגעבען
דורך זייער זכות זיי מציל צו זיין זכר חצות דאס גידעכעניש פון דוד המלך וואס ער פלעגט אויף
שטיין האלבע נאכט לובען גאט פאר זיינע גיזעצע זאל גאט גידיינקען זיין גיזאנג צו ישראל אין
פינסטערען גלות בבל וואס איז גגליכען צו דער נאכט חקר מפקד די פארשטערונג וואס גאט מאכט אויף
די עבירות וואס מען טוט ביי נאכט זאל גאט דער לייכטען בזכות הקרבנות. דאס גיזעץ פון דער תורה
וואס די ישראל לערנען טאג אונ נאכט זאל גאט גדיינקען צו דער לייכטען זייערע פינסטערניש זכר

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

למסב חדריו. דם והחלב לניחוח. ולחם הפנים, לזכרון: יצגתי על גחלי רקה.
כי לא אלמן, שתי לזכרון: יה אבטח בך, ולא בנדיבים. כי המה בקבר.
ולנצח. שמך לזכרון: כל אלה סמכוני. ורחמיך בקשתי. לולי הם, תמתי.
ואיני לזכרון: כי הם בזרוע. עדיך (לא) באו. רוממותיך בפיהם, שמו לזכרון:
ליום זה נכמס. סבם חשבונות, תחלה לימים, וראש לזכרון: להקרא בו כתב
עט ושמיר. גלוי ובאר. וידוע לזכרון: מות וחיים, שלום ומלחמות, צחצחות
ושובע. באים לזכרון: מעללי גבר, ומספר צעדיו. נשכחו מאנוש. ולאל
לזכרון: נסתרה דרכי. מי יוכל שיח. לשוא נכתב לי, חטא לזכרון: נגד פני

חוֹק הֶגֶה, יוֹמָם וָלַיְלָה. לְגִיהֶם, יִזְכּוֹר: זֵכֶר, זֶה זְבוּל. אֲשֶׁר בְּבִצְעִי, חָבוּל. זְדוֹנוֹת סָבוּל. עוֹד, בַּל יִזְכּוֹר: זַעַם כַּמַּבּוּל. אִם יָצָא, לְהַבּוּל. זִכְרוֹן, יֶרַח בּוּל. לְחֶמְלָה יִזְכּוֹר: זֵכֶר, וְכַח, כָּל פֹּעַל. בְּבַקּוּ וָפֶלֶס, יַעַל. וְאִם בְּמֶרֶד. וְאִם בְּמַעַל. רַב חֶסֶד, יִזְכּוֹר: וְאִם טוֹב, וְאִם רַע, אֲשֶׁר בּוֹ, יֶאֱרַע. וְסִתּוֹ יִפָּרַע, בְּסַאסְּאָה, מִלִּזְכּוֹר: זֵכֶר, הַחַיִּים. עַד כַּמָּה, הֵם חַיִּים. הֵן לַמָּוֶת, אִם לְחַיִּים, חַי חַי, יִזְכּוֹר: הֲמוֹן שָׁאוֹן, בְּרוּאִים. יַעַבְרוּ לְפָנָיו, כִּמְרִיאִים. הֲלֹא כְּמוֹ רְאֵיִם. לְכָל אֶחָד יִזְכּוֹר: זֵכֶר דַּלּוּת וָעוֹשֶׁר. בְּצוֹרֶת וָחוֹשֶׁר. דּוֹפִי, וְגַם יוֹשֶׁר. כַּדִּין, הוּא יִזְכּוֹר: דְּבַר גָּלוּי, וָסֵתֶר. בֵּינוֹנוֹת וְסוֹתֵר. דֵּי חָסֵר, וְיֶתֶר. לְקֶצֶב, יִזְכּוֹר: זֵכֶר גְּנוּנִים לְיַשֵּׁב. בַּמִּדְבָּר וְיוֹשֵׁב. גֶּשֶׁם וְרוּחַ, לְנַשֵּׁב. מֵהַיּוֹם, יִזְכּוֹר: גָּרוֹן לְהַקְשִׁיב.

בית ישראל

זֶה דָּס גִידֶעכֶּענִעשׁ פוּן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס עֶר אִיז אַיין מִשְׁכּוֹן אִיבֶּער מַיינֶע עֲבֵירוֹת דִי זִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל וָוס עֶר לַייַדֶעט זָאל גָאט מער נִיט גְדֵיינְקֶן זַעַם כַּמַּבּוּל אוֹבּ עֶס אִיז אַרוֹס אַצָארְן וִוי אִין דוֹר הַמַּבּוּל צוּ פַר דַארְבֶּן דִי וֶועלְט זָאל גָאט גְדֵיינְקֶן זַיין הַבְטָחָה וָוס עֶר הָט צוּ גְזָאגְט וֶוען דֶר מַבּוּל הָט אוֹיף גְהֶערְט אִין חֶשְׁוָן עֶר זָאל מֶער נִיט פַארְדַארְבֶּן דִי וֶועלְט זֵכֶר וְכַח דָּס גִידֶעכֶּענִעשׁ פוּן דִי בַּאוֶוערוּנְג פוּן אַלֶע וֶוערְקֶן וֶוערְט אַלְץ אַרוֹיף אוֹיף דֶר מָאס אוּנ אוֹיף דֶר וָואג אוּנ אוֹיבּ דִי שָׁאל מִיט וִוידֶר שְׁפֶּענִיקַייט אוּנ עֲבֵירוֹת וֶועט אִיבֶּער וֶועגֶן, זָאל גָאט גְדֵיינְקֶן זַיין גְרוֹיס חֶסֶד אַרוֹיף צוּ לֵייגְן אוֹיף דִי שָׁאל פוּן מִצְוֹת דָּס זִיא זָאל אִיבֶּער וֶועגֶן וְאִם טוֹב אוֹבּ עֶס אִיז גוּטֶע מַעֲשִׂים אָדֶר שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים זָאלְסְטוּ גָאט נִיט גְדֵיינְקֶן אִים צוּ בַּאצָאלֶן מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה זֵכֶר הַחַיִּים דָּאס גִידֶעכֶּענִעשׁ פוּן דִי לֶעבֶּעדִיגֶע בִּיז וַואנֶען זֵיי זָאלֶן לֶעבֶּן סַיי צוּם טוֹט סַיי צוּם לֶעבֶּן טוּט הקב״ה אַלֶע לֶעבֶּעדִיגֶע הַיינְט גְדֵיינְקֶן הֲמוֹן שָׁאוֹן דִי גַאנְצֶע מֵיינְגֶע בַּאשֶׁעפֶענִעשׁ וֶועלֶן אִיבֶּער פָארֶן פַר אִים אַזוֹ וִוי דִי שָׁאף אוּנ וִוי יֶעדֶערֶן קוּמְט אַזוֹ וֶועט עֶר אִים גִידֵיינְקֶען זֵכֶר דַּלּוּת וָעוֹשֶׁר דָּאס גִידֶעכֶּענִעשׁ פוּן אָרִימְקַייט אוּנ רֵייכְקַייט. פוּן הוּנְגֶר אוּנ זַאטְקַייט פוּן שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים אוּנ פוּן רֶעכְטְפַארְטִיגֶע וֶועט גָאט אִין דִין גְדֵיינְקֶען דְּבַר גָּלוּי אַלֶערְלֵיי זַאכֶען וָואס וֶוערֶן גְטָאן בְּגָלוּי אָדֶר בְּסֵתֶר אָדֶר וָוס עֶס זָאל גִיבּוֹיעט אָדֶר וָוס עֶס זָאל צוּ בְּרָאכֶן וֶוערֶן וָוס עֶס זָאל זַיין גִימִינֶערְט אָדֶר גִימֶערְט צוּ דֶעם גִיזֶעצְטֶן טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה גְדֵיינְקְט עֶר אַלְץ זֵכֶר גְּנוּנִים דָּאס גִידֶעכֶּענִשׁ דִי גֶערְטְנֶר צוּ לָאזֶען בַּאוַואקְסֶן צוּ לָאזֶען רֶעגְן אוּנ וִוינְטֶן צוּ מַאכֶן וְוייֶען דָּס אַלְץ טוּט גָאט הַיינְטִיגֶן טָאג גְדֵיינְקֶן גָּרוֹן לְהַקְשִׁיב גָאט זָאל פַר נֶעמֶן דִי תְּפִלּוֹת פוּן דִי פָאלְק וָואס גְדֵיינְקֶן גָאטְס נָאמֶען

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

גֶּבֶר. מַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ, וְיַעֲנֶה בוֹ כַּחְשׁוֹ. עַד לְזִכָּרוֹן: שִׂיחוּ מְזִמּוֹת אֵל. יַחַד, כָּל בְּנֵי אִישׁ. עוֹבְרֵי, תַּחַת שֵׁבֶט. כַּצֹּאן לְזִכָּרוֹן: חזן סוֹגֵר דֶּלֶת, בְּעַד תְּמִימִים, בְּזַעַם. עַד בֹּא קִצָּם. צֵאת לְזִכָּרוֹן:

עֲשֵׂה פֶלֶא, לְחַיִּים. לְבַל יִהְיוּ כַּמֵּתִים. הֲיֵשׁ אֲמִתֶּךָ, בַּקֶּבֶר לְזִכָּרוֹן: עוֹרַרְתָּ אָז בְּפוֹעַל. עוֹרְרֵנוּ, בְּלֹא פוֹעַל. הֲלֹא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ, תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן: פְּנֵה אֱלֹהִים, בְּיוֹשְׁבֵי גַנִּים, הַקְשֵׁב לְנִדְבְּרֵימוֹ. כְּדַת לְזִכָּרוֹן: פְּעָלָם לְפָנֶיךָ. וּשְׂכָרָם אִתָּךְ, אוֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים. בַּסֵּפֶר לְזִכָּרוֹן: צָצוּ שֻׁעָלִים, מְחַבְּלִים כְּרָמִים, לְהַכְרִית מִגֶּפֶן, שׁוֹרֶשׁ וְזִכָּרוֹן: צְרָרוּם בְּפֶרֶךְ. נֶאֱנְקוּ וְנוֹשָׁעוּ. בְּכוֹשֶׁר. הַרְרֵי קֶדֶם. הוּחַק לְזִכָּרוֹן: קֶדֶם בַּנְתָּ, לַדּוֹרוֹת. וְאֵין בָּהֶם חֵפֶץ. חִלַּפְתָּם וְאִבַּדְתָּם. מִהְיוֹת לְזִכָּרוֹן: קְחִתָּ דוֹר, מֵאָלֶף, אֲמָרֶיךָ הִנְחַלְתָּם. לְמַעֲנָם, בְּכָל דּוֹר, חַקֹּתָ לְזִכָּרוֹן: רָם חָשַׁק מְאֹד, בִּכְלַּת נְעוּרִים. הֲרוּגֶיהָ וַעֲנִיֶּיהָ, תַּתָּה לְזִכָּרוֹן: רָצִיתָה אַחֲרֶיךָ, בְּגֵיא צִיָּה וְצַלְמָוֶת. אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֶיהָ. תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן: שָׁתוּ, עַם זוּ. שְׂאֵת שִׁמְצָה,

מעם, שמו חושב. גליות, להשב. ביום תקע, יזכור: זכר, בהל וחימה. קרב ומלחמה. בקוע חומה. לחומת ים, יזכור: באדם ובבהמה. אם הוקנם, מהומה. בצור, קול הומה. לאדמה, יזכור: זכר, אמונה ושקר. אזון, שיח וסקר. אות פקודת בוקר. לרגעים, יזכור: חזן אם לזול, אם ליוקר. אם לטעת, אם לעקר: אנוש, בדקדוק וחקר. למשפט, יזכור:

אתה זוכר, מעשה עולם, ופוקד, כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלומות, והמון נסתרות, שמבראשית. כי אין שכחה, לפני כסא כבודך. ואין נסתר, מנגד עיניך. אתה זוכר, את כל המפעל, וגם כל היצור, לא נכחד ממך. הכל, גלוי וידוע, לפניך, יי אלהינו. צופה ומביט, עד סוף, כל הדורות. כי תביא, חוק זכרון, להפקד, כל רוח ונפש. להזכר, מעשים רבים, והמון בריות, לאין תכלית, מראשית כזאת, הודעת, ומלפנים, אותה גלית. זה היום, תחלת מעשיך, זכרון ליום ראשון, כי חוק לישראל, הוא, משפט, לאלהי יעקב: ועל המדינות, בו יאמר, איזו לחרב, ואיזו לשלום, איזו לרעב, ואיזו לשבע, ובריות, בו יפקדו, להזכירם, לחיים ולמות. מי לא נפקד, כהיום הזה. כי זכר, כל היצור, לפניך בא. מעשה איש, ופקדתו, ועלילות, מצעדי גבר. מחשבות אדם, ותחבולותיו, ויצרי מעללי איש: אשרי איש, שלא ישכחך, ובן אדם, יתאמץ בך. כי דורשיך, לעולם לא יכשלו, ולא יכלמו לנצח, כל החוסים, בך: כי זכר כל

בית ישראל

די פארטריבענע ישראל אום צו קערען קיין ירושלים זאל גאט גדיינקען דעם טאג וואס זיי בלאזען זכר בהל וחימה דם גידעבענעש פון די שרעק אונ צארען אונ מלחמה וואס איז גוועון בשעת חורבן אינ דם צו שפאלטונג פון דר מויער פון ירושלים זאל עס גאט גידיינקען צו בצאלען צו דר שטאט צור וואס דר ים איז ארום איהר ווי אמויער באדם ובבהמה אוב עס איז נגזר גווארען אמהומה אוף מענטשען אדר אוף בהמות. זאל גאט גדיינקען צו די ערד דעם שטארקען ברומענדיגען קול פון די תפלות ישראל זכר אמונה דם גידעכניש פון עהרליכקייט אונ פאלשקייט וואס דורך הערען אונ דורך ריידין אונ דורך זעהן וואס עס ווערט יעדען פרי מארגין אוף גנומען אונ פארצייכענט טוט עס גאט אלע ווייל גידיינקען אם לזול סאיי עס זאל זיין וואלוויל אדר טייער. צו פלאנצען אדר אום צו רייסען ווערט אלץ נגזר דורך דעם מענטשען טוט אים גאט צום משפט גידיינקען:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

בקמיהם. שם פסל ולא אל, שתו לזכרון: שכלו, כמעט רגע. לולי קם בפרץ, מעורר שבועה וברית, לזכרון: תעבת מאז. עדת כל לאמים. חשקתנו מהם; עדות לזכרון: תמור כסף נמאס, דור נשכח, קחת. קנינו שנית. כי שכחנו, מזכרון: תר איש תם, במי זרעו יכנה. שכל ידיו, לאות וזכרון: חזן תרפק. משול אפרים, בשעשוע ילד, ובן יקיר. הלא, בכורי הוא, חקקה לזכרון:

אתה זוכר עד זוכר הבריה

הַמַּעֲשִׂים, לְפָנֶיךָ בָּא, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ, מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת נֹחַ, בְּאַהֲבָה
זָכַרְתָּ, וַתִּפְקְדֵהוּ, בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, כַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל,
לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר, מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן, זִכְרוֹנוֹ, בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ, כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל, וְצֶאֱצָאָיו, כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ, וְאֵת כָּל הַחַיָּה, וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר
אִתּוֹ בַּתֵּבָה, וַיַּעֲבֵר, אֱלֹהִים, רוּחַ, עַל הָאָרֶץ, וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם. וְנֶאֱמַר,
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים, אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים, אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם,
אֶת יִצְחָק, וְאֶת יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי, אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף, אֶת
בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף, אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם, אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, זֵכֶר עָשָׂה, לְנִפְלְאוֹתָיו, חַנּוּן וְרַחוּם,
יְיָ: וְנֶאֱמַר, טֶרֶף, נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר, לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר,
וַיִּזְכֹּר לָהֶם, בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם, כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים,
כָּתוּב לֵאמֹר, הָלֹךְ, וְקָרָאתָ, בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם, לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ,
זָכַרְתִּי לָךְ, חֶסֶד נְעוּרַיִךְ, אַהֲבַת, כְּלוּלֹתָיִךְ, לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי, בַּמִּדְבָּר,
בְּאֶרֶץ, לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי אֲנִי, אֶת בְּרִיתִי, אוֹתָךְ, בִּימֵי
נְעוּרָיִךְ, וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם. וְנֶאֱמַר, הֲבֵן יַקִּיר לִי, אֶפְרַיִם,
אִם, יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים, כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ, זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ, עוֹד, עַל כֵּן,
הָמוּ מֵעַי לוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ, נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת
הַבְּרִית, וְאֶת הַחֶסֶד, וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ, לְאַבְרָהָם אָבִינוּ,
בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ, עֲקֵידָה, שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ, אֶת
יִצְחָק בְּנוֹ, עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, וְכָבַשׁ רַחֲמָיו, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם,
כֵּן, יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ, אֶת כַּעַסְךָ, מֵעָלֵינוּ, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן
אַפְּךָ, מֵעַמְּךָ, וּמֵעִירְךָ, וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר,
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:
וְזָכַרְתִּי לָהֶם, בְּרִית רִאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לִהְיוֹת לָהֶם, לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ: כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת,
אַתָּה הוּא, מֵעוֹלָם, וְאֵין שִׁכְחָה, לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק,
לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב), הַיּוֹם, בְּרַחֲמִים, תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, זוֹכֵר הַבְּרִית:

ותוקעין . ואומרים היום הרת עולם :

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.
תקיעה. שברים. תקיעה.
תקיעה. תרועה. תקיעה.

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

בשבת א״א זה אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ, יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ, אֵל רָם, וְנִשָּׂא מֵבִין, וּמַאֲזִין, מַבִּיט, וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען אנוסה לעזרה.

אֶשָּׂא דֵעִי. בְּצֶדֶק. תֵּת. לְפוֹעֲלִי צֶדֶק. אֶשְׁאֲלָה. מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק. קוֹל לְהָרִים, כַּשּׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק. רוֹדֵף. צֶדֶק. צֶדֶק. אֶקְרָא. שִׁמְעָה צֶדֶק. בְּקוֹל. בְּלוֹל בַּשּׁוֹפָר: בַּנְּתִי, בְּמַדָּעִי, לְמֵרָחוֹק, שְׂאֵת דֵּעִי. בִּטּוּי תְּרוּעָה בְּיִדְעִי. בְּקוֹל, מַתַּן שׁוֹפָר: בּוֹ, בְּהָרִיעִי. אֲרַצֶּה לִּי, רוֹעִי. בְּאָמְצוֹ זְרוֹעִי. בְּקוֹל, כֹּחַ שׁוֹפָר: גַּשְׁתִּי, בְּיוֹם דִּין. לְהִתְוַכֵּחַ, בַּדִּין. גּוֹלֶה, עוֹמֶק הַדִּין. בְּקוֹל, קְפָאוֹן שׁוֹפָר: גְּזֵרַת דָּת, וָדִין. אִם חִיַּבְתִּי, בַּדִּין. גְּרוֹנִי יֵעָבֵב, מוֹרֵעַ דִּין. בְּקוֹל, עִם שׁוֹפָר: דְּרוֹשׁ, וְהַעַל רְטִיָּה, לִפְנֵי טְרִיָּה, דַּעַת לִטְרוּיָה. קוֹל, הוֹבֵשׁ שׁוֹפָר: דָּחוּי לִכְרוּיָה. בְּעַד

בית ישראל

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ די רייד פון אונזערע לעפצן זאל אנגענעהם זיין פאר דיר הוכער און דער הויכער גאט וואס דו מערקסט און הארכסט קוקסט און פאר נעמסט דעם קול פון אונזערע תקיעות.

וּתְקַבֵּל און דו זאלסט צו נעמן מיט רחמנות און מיט גוטן ווילן די שבחים וואס מיר האבן גיזאגט וועגן די זכרונות:

אֶשָּׂא דֵעִי בְּצֶדֶק איך טו באטראכטן די גירעכטיקייט גירעכט צו געבן מיין באשעפר צו בעטען מיך צו משפטן מיט צדקה הייב איך אויף מיין קול מיט תפלה אזו וויא דם קול פון שופר. אֵין קוֹרֵא קיינער קען גאט ניט בעטין בזכות זיינע גירעכטיקייט איך בעט דיך גאט דער גירעכטיקייט הער צו מיין תפלה וואס איז אוים גימישט מיט דעם קול פון שופר בַּנְּתִי בְּמַדָּעִי איך האב פאר שטאנן מיט מיין וויסן צו הייבן מיינע גידאנקן צו גאט מיט דעם קול וואס דער שופר גיט ארויס בּוֹ בְּהָרִיעִי אז איך וועל שאלן מיט דעם שופר וועל איך איבר בעטין גאט וואס ער פיטערט מיך. ער וועט שטארקין מיין קראפט אנטקעגין דעם שטן מיט דעם כח (מיט דעם זכות) פון דעם קול שופר גַּשְׁתִּי בְּיוֹם דִּין איך טו גינעהנין אין יום הדין ערקלערט צו ווערין אין דין צו זכות פאר גאט וואס אנטפלעקט די טיפעניש פון דין בזכות די אנטפלעקונג פון דעם קול פון שופר גְּזֵרַת דָּת וָדִין אויב עס איז ארוים די גזרה פון גירעכט און דין דאס איך בין שולדיג אין דין זאל די תפלה פון מיין האלז איין האלטין דעם שלעכטין דין מיט דעם זכות פון קול שופר דְּרוֹשׁ פארשט מאך וויסן די צו שלאנגענע פאלק די היילונג דורך דעם זכות פון קול שופר דָּחוּי לִכְרוּיָה ישראל וואס זענן פאר שטוסן אין גרוב ווייל זיי האבן גידינט אפ געטער. בעטן גאט ער זאל פריי מאכען

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטן טאג

אָנוּסָה לְעֶזְרָה. אֶמְצָא נֶגְדִּי. אֵל, קָרוֹב לִי. בְּעֵת קוֹרְאִי בְּקוֹל: אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל, בְּקִרְבִּי נִצָּב. וּפֶה בְּמִקְדָּשׁ מְעַט. אֲצַפְצֵף לוֹ בְּקוֹל: בַּקְּרָנַי דְּרָשַׁנִי. שֶׂה פְזוּרָה אָנִי. נִנְגַּזְתִּי וְנֶאֱלַמְתִּי, בְּלִי לְהָרִים קוֹל: בֶּאֱמוֹר גּוֹזְזַי. נִדְחָה הִיא. שׁוֹמְרָה וְצִלָּה, לֹא יִשָּׁאג בְּקוֹל: גִּלִּיתִי שִׂיחַ, בְּחֻקָּיו, וְחִכִּי עָרֵב. וְהִטָּה אֹזֶן וְשָׁח, הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ, קוֹל: גָּז, וּבָרַח מִנִּי, כָּעוֹפֶר, עַל הָרֵי בָתֶר. בְּבַקָּשׁ

גבריה. דרור, לכל בריה. בקול, העברת שופר: הכשל בנאפוף. בזרת גפוף, הצג, בריב צפוף. בקול, חרדת שופר: הוענש באפוף. ושב, היות חפוף. הועילו, לב כפוף. בקול, כפיפת שופר: ואם שוד יעלזו. ובדין יליזו. וצדק, ירוץ לאחזו. בקול, חיל שופר: וכמו מכנים, בזו. ומוציא בזו. וכן מנו, יגיזו. בקול, רוח שופר: זה, מכל קולות. אשר, במקהלות. זקק לקהלות. קול, תקע שופר: זוממי עקלקלות. מחויבי סקילות. זעו, בגדוע מקלות. בקול, שמע שופר: חי, מכל שנה. יום זה שנה. חקוק לשושנה. לקול, חרות שופר: חבתו משנה. שניה מראשונה. חטא כל השנה. דחות, בקול שופר: טבע, ברכות תשע. מול, שופרות תשע. טהור, מהם ישע. בקול, דת שופר: טנף, צחוני רשע. בשובם, מפשע. טריתם, תשעשע. בקול, שוע שופר: ייטב,

בית ישראל

אלע באשעפיניש פון שטראף בזכות דעם קול פון שופר בלאזין הכשל בנאפוף דער וואס איז גישטרוכילט גיווארן מיט דר עבירה פון ניאוף מיט דעם האלזן פרעמדע פרויען אז ער ווערט גישטעלט צום משפט ווערט זיין הארץ גידריקט מיט חרטה דורך דעם שרעקליכען קול פון שופר (ווס איז מעורר אוף תשובה) הוענש באפוף אונ אז ער איז גישטראפט גיווארן איבר זיינע עבירות מיט צארן אונ ער טוט תשובה זאל זי אן גנומן ווערן מיט דעם קול פון דעם גיבייגינעם שופר ואם שוד יעלזו אונ אוב דר עון פון גזילה הט אים גימאכט פרייען, ער וועט טאן תשובה דורך די ציטערניש פון קול פון שופר וכמו מכנים בזו וועט זיין אזו ווי דאס קול פון שופר וואס גייט פון איין זייט אריין אונ פון דר אנדערער זייט ארוס אזו וועט דער קטרוג פון דעם בעל תשובה אוועק מיטן ווינד פון קול שופר זה אין דעם טאג הט גאט גיבאטן דם פון אלע קולות ווס זענין גיהערט גיווארן ביי קהלות ישראל אגאנץ יאהר מיט די חצוצרות זאלען זייא היינט הערין דעם קול פון שופר בלאזין זוממי עקלקלות די ווס טראכטען בייזע גידאנקין אונ די זינדיגע ווס זענין ווערט צו פר שטיינגן וועלן פר ציטערט ווערין זעהענדיג וויא די רשעים ווערען צו בראכן הערענדיג דעם קול פון שופר של משיח חי דר לעבעדיגער גאט האט דעם טאג ראש השנה פון גאנצן יאר פר ענדערט ער הט אים פר שריבן צו ישראל דס זיי זאלן אין אים הערן בעת די גאולה דעם קול פון שופר חבתו משונה די צווייטע ליבשאפט ווס דר טאג הט פון גאט איז נאך גרעסר פר די ערשטע, דס ער פר שטויסט די זינד פון גאנצין יאר מיט דעם קול פון שופר ווס מען בלאזט היינט טבע ברכות עס זענין גישטעלט גיווארען ניין ברכות אין היינטיגען מוסף קעגין די ניין תקיעות ווס אין דר תורה שטייט טנף די שמוץ פון די וואס זענין פול מיט עבירות אז זיי וועלן תשובה טאן פון זייערע זינד זאלסטו ריינינגן אונ היילען זייערע וואונדען;

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

דת ואות, במשכנותי. ואין קול: דלג מבתר לבתר. השיבהו אלי, אולי ישא פניך. עקב שמעך, בקול: דרוש טובה, למו. וראה שה מוריה. אלם פיהו, יהי צדק. ללא שמעה בקול: הסר מחלק, ידים שעירות. הוגה בתחנונים. כי לך הקול: הושע, כי לא תשכח עדות. ומפי זרעו. לא יסוף קול: וחוזי ומליצי, הם בני אמי. ואז נחרו בי. למען אשמע קול: ועל משמרתם, יעמדו ויזעקו, וגל להם סוד. והוא יענם בקול: זה חמק מני, אסובב ואבקשנו. בכל מקום הוא, אנה, אשא קול: זכר דודי למטה. אדיר במרום. מלא כל הארץ, כבודו. למעלה קוראים בקול: חילי מים, אשר בם שבילו. דברו, תמונה לא ראינו. זולתי קול: הפשתי ישימון היש, ואמר אין. וקדם תתו עוז. באתני בקול: טהור, דלג הרים, ועבר, וממעון הר מור, אז נתן קול: טמאתי ידידות שכנו, ועלה. ליום כסא

משור פר. ומאיל המשפר. יום המספר. לקול, חדוש שופר: יוקש יופר. וסוטן יחפר. יושר לב, ישפר. בקול, שפור שופר: כעת הם תוקעים. גיא מבקיעים. כרכים משקיעים. בקול, שאון שופר: כל המון, מריעים. בחיל, מתרועעים. כאשר הם, מתריעים. קול יריע, בשופר: לקולו כיקשב. יבעת, כל מושב. לרעים, בסער ינשב. בקול, סערת שופר: ליודעיו יושב, לאות טוב, יתחשב. לעת יתישב. בקול, טעם שופר: מואסיו, להבקיע. בוגדיו, לרקע. מורדיו, להשקיע. בקול, חזוק שופר: מאריך בהתקע. מקצר, בהבקע. מריע ותוקע. בקול, שלוש שופר: נותן אימות. מחפיז אמות. נוסו נואמות, מקול, בוך שופר: נותץ חומות. משבית מלחמות. נוהם כהמות. קול, שאג שופר: סודו כגלה. כסין לסגלה. סים מגלה. בקול, הלוך שופר: סוד, יום גאלה. בחשפו לדגולה.

בית ישראל

מיט דעם שרייענדן קול פון שופר משור יופר מיין תפלה זאל בעסר זיין פון דעם קרבן וואס אדם הראשון האט מקריב געוועזן אין דעם נייעם חודש וואס מען בלאזט שופר יוקש יופר דאס שטרויכלונג פון יצר הרע זאל פר שטערט ווערן די רעכט פארטיגע הארץ זאל פר דיר באשיינט זיין מיט דעם שיינעם קול פון שופר כעת אזו ווי אין דר צייט אז די ישראל האבן שופר גיבלאזן ביי דר שטאט יריחו זענין די מויערן צו שפאלטן גיווארן די טויערן כל המון מריעים אזו וועלן אלע שלעכטע מענטשן דר שראקין ווערין מיט ציטערניש כאשר הם זיי וועלן הערין שאלענדיק דעם קול פון שופר המשיח לקולו כיקשב אז מען וועט דר הערן דעם קול פון שופר וועלן דר שראקן ווערן אלע זינער פון דר וועלט מיט דעם שטורעמדיגן קול פון שופר ליודעיו צו די וואס ווייסן גאט צו עהרן וועט דר שופר זיין צו איין נחת ער וועט גירעכינט ווערען פר אגוטען צייכען עס וועט זיין א צייט וואס ישראל וועלן זיך באזעצן אין זייער לאנד דורך דעם באפעל וואס וועט קומן מיט דעם קול פון שופר המשיח מואסיו די וואס פר אכטין גאט וועט ער צו שפאלטן פר זינקין מיט דעם שטארקן קול פון שופר המשיח מאריך בהתקע מען בלאזט לאנג די תקיעה מען בלאזט קורץ די שברים דער נאך בלאזט מען איין תרועה אונ נאך דעם ווידער אתקיעה אזו בלאזט מען דריי מאל מיט קול פון שופר נותן אימות דר שופר פון משיח וועט געבין פארכט ער וועט מאכין שרעקין פעלקער וואס ווידר שפעניגן אין גאט נותץ חומות ער וועט צו שטוסין די מויערין וואס שיידן פון איין אנדר צווישן פעלקר אונ וועט מאכן די מלחמות זאלן אויף הערן עס וועט ברומין אזו ווי דר ים דר שרייענדר קול פון שופר סודו כגלה אז גאט האט זיין סוד פון דער תורה מגלה גיוועזן אויף דעם בארג סיני צו זיין גיליבטע פאלק זענין די גיבאט פון דער תורה באצייכינט אונ באשטימט גיווארן דורך דעם קול וואס איז גיגאנגן פון שופר סוד יום גאולה דער סוד פון דעם טאג פון דער

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

יבא. באזני קול: יקרתי בעיניו, ונלוה לי בשבי. עמו אנכי, אז הבטיחני בקול: ירד לשנער. וישם כס בעילם, השמיע בארי. וכנחש קול: כלה מני דוב. כהתרפה ממלאכת, חק במכתב. ויעבר קול: כבש לי. ארבעה ראשי נמר, וגם אני בהודיות, סלה. אשמיע לו בקול: לחית קנה. אז מבר ארץ. מי לי בשמים. אז הרימה קול: לאלהי ישעי. משני ברזל, שנעתי. ומרגל עב טיט. הצרחתי בקול: מדת קצי, לא הודיעני. מתי בארצי, תור ישמיע קול: מיודעי ספר, חתם קצי, לבל דעת צופי, עת ישאו קול: נא הבט, וראה. עניי ומרודי. אין לי מכיר, למי אשא קול: נצח אקוה. כי לא יפול דבר. ממקשיבי, דממה וקול: שוש ישיש לבי, בקרבי. בשמעי דודי דופק. על פתחי קול: חזון סלה ישימני, כחותם על לב. כאז תחת התפוח. עוררני בקול:

שָׂשׂוֹן וְגִילָה. קוֹל יַשְׁמִיעַ, שׁוֹפָר: עָשׂוֹר דּוֹחֶה. עוֹנֶג מַדְחֶה. עֲבֵירוֹת מַמְחֶה.
בְּקוֹל, צְרַח שׁוֹפָר: עֲוֹנוֹת מוֹחֶה. עַבְדוּת מְאַחֶה. עֲבוֹדוֹת מַנְחֶה. קוֹל, הַצּוֹר
שׁוֹפָר: פַּגֵּר וְהַסְעִיר. מַמְלְכוּת שֵׂעִיר. פִּשְׁעָיו תָּעִיר. בְּקוֹל, קוֹלוֹת שׁוֹפָר: פִּתְחֵי
הָעִיר. תַּשְׁקִיעַ וְתַבְעִיר. פַּחַד, רַב וְצָעִיר. מִקּוֹל, הֲמִית שׁוֹפָר: צִיּוּן רֶמֶז
אוֹת. שׁוֹפָרוֹת, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת. צְוָחָה, בְּמִדְיָן דְּאוֹת. בְּקוֹל, שִׁתּוּף שׁוֹפָר: צִפְצְפוּ
צְבָאוֹת. כִּשְׁרוּ פְּלָאוֹת. צוּר, כְּעָשׂ נִפְלָאוֹת. בְּקוֹל, עָרֵב שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה.
בְּאַרְקָא חֲלִישָׁה. קוֹלוֹת, מַתַּן שְׁלִישָׁה. קוֹלוֹת, כְּנִתְּנוּ בַּשּׁוֹפָר: קֶרֶן מְשֻׁלָּשָׁה.
הַיּוֹם, לְזֶכֶר אַשְׁלִישָׁה. קְרוֹא עוֹד שְׁלִשָׁה. עָתוּד, בְּקוֹל שׁוֹפָר: רָחַשְׁתִּי, לַעֲלִיּוֹת.
וְעֵינַי, תְּלוּיוֹת. רְאוֹת, כְּנוּס גָּלֻיּוֹת. בְּקוֹל, גּוֹדֶל שׁוֹפָר: רְבִיעִית חַיּוֹת. לִיקוֹד

משלי ישראל

גאולה בְּשַׁעַת עֶר וֶועט אַנְטפְּלֶעקְט וֶוערֶן צוּ יִשְׂרָאֵל וֶועט דֶר קוֹל פון שופר מאכן הערן פרייד
און לוּסְט עָשׂוֹר דוֹחֶה תְּקִיעַת שׁוֹפָר פְלֶעגְט דוֹחֶה זַיין יוֹם כִּפּוּר אין יָאר פון יוֹבֵל און פְלֶעגְט
דוֹחֶה זַיין שַׁבָּת אַז רֹאשׁ הַשָּׁנָה איז גיפַאלֶן אום שַׁבָּת פְלֶעגְט מען אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּלָאזֶן שׁוֹפָר
און עֲבֵירוֹת וֶוערֶן אָפּ גימֶעקְט מִיט דֶעם שְׁרַייֶענְדִיגֶן קוֹל פון שׁוֹפָר עֲוֹנוֹת מוֹחֶה די זִינְד מֶעקְט
עֶר אָפּ די עֲבָדִים מַאכְט עֶר גְלַייך צוּ די הֶערֶן בִּזְמַן הַיּוֹבֵל און לָאזְט זֵיי רוּעֶן פון זֵייעֶר אַרְבֵּייט
דוּרְךְ דֶעם קוֹל פון שׁוֹפָר וָואס מֶען פְלֶעגְט אום יוֹבֵל טְרוֹמֵייטֶערִין פַּגֵּר וְהַסְעִיר צוּ בְּרֶעךְ די
גְרוֹסְקֵייט פון עֲמָלֵק וָואס קוּמְט אַרוֹס פון עֵשָׂו זַייגֶע זִינְד זָאלְסְטוּ דֶר וֶועקִין מִיט די קוֹלוֹת פון
שׁוֹפָר פִּתְחֵי הָעִיר די טִירִין פון די הוֹפְּט שְׁטָאט בָּבֶל זָאלְסְטוּ מַאכֶן פַאר זִינְקִין און פַאר בְּרֶענִין
מַאךְ דֶר שְׁרֶעקִין גְרוֹס און קְלֵיין דוּרְךְ דֶעם בְּרוּמֶענְדִיגֶן קוֹל פון שׁוֹפָר צִיּוּן רֶמֶז אוֹת אַצֵייכֶן און
אַבֶּעוַוייז אוֹף די פְּעוּלָה פון שׁוֹפָר לֶעָתִיד לָבֹא זֶענִין די דְרַיי הוּנְדֶערְט שׁוֹפְרוֹת וָוס גִדְעוֹן מִיט
זַיינֶע דְרַיי הוּנְדֶערְט לַייט הָאבֶּן מִיט זֵיי בְּלָאזֶענְדִיג אַיין גינוּמֶען די מִלְחָמָה פון מִדְיָן און דֶער
גִישְׁרַיי פון מִדְיָן איז גִיפְלוֹגֶען צוּ זַאמֶען מִיט דֶעם קוֹל פון די שׁוֹפְרוֹת צִפְצְפוּ צְבָאוֹת די אִידֶעשֶׁע
חַיִל הָאבֶּן דֶענְסְט מָאל גִיזָאגְט די שִׁירָה אַז זֵיי הָאבֶּן גִיזֶעהְן די וואוּנְדֶר וָוס דֶר בַּאשֶׁעפֶר הָט גִיטָאן
נִפְלָאוֹת מִיט יִשְׂרָאֵל דוּרְךְ דֶעם זִיסֶען קוֹל פון שׁוֹפָר קוֹל חֲלוּשָׁה דֶער קוֹל פון די שְׁוַואכֶע אוּמָה
יִשְׂרָאֵל וָוס זִיא איז גִישְׁוַואכְט אוֹף דֶר וֶועלְט וֶוערְט גִיגֶעבֶּן מִיט דְרַייעֶרְלֵיי קוֹלוֹת פון שׁוֹפָר אַזוֹי
וִוי די קוֹלוֹת וָואס זֶענִין גִיגֶעבִּין גִיוָוארֶען בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה מִיט שׁוֹפָר קֶרֶן מְשׁוּלָּשָׁה דְרַייעֶרְלֵיי
תְּקִיעוֹת טוּ אִיךְ הַיינְט מִיטֶן שׁוֹפָר בְּלָאזֶן צוּ אַיין זֵכֶר אוֹף די דְרַיי מָאל וָואס זֶענִין אָן גִיבְּרֵייט
צוּ בְּלָאזִין מִיטֶן שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ. רָחַשְׁתִּי אִיךְ הָאבּ תְּפִלָּה גִיטָאן צוּ דֶעם אוֹבֶּרְשְׁטִין און הֵייבּ
אוֹף מַיינֶע אוֹגֶן צוּ גָאט צוּ זֶעהְן די אַיין זַאמְלוּנְג פון גָלוּת דוּרְךְ מָשִׁיחַ מִיט דֶעם קוֹל פון
גְרוֹסִין שׁוֹפָר. רְבִיעִית חַיּוֹת די אוּמָה וָוס הָט חָרוּב גִימַאכְט דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס אוֹף איר
הָט גִיוִויזִין די פִירְטֶע חַיָּה וֶועלְכֶע דָנִיֵּאל הָט גִיזֶעהְן אין חָלוֹם. זָאל זִי וֶוערִין צוּ אַבְּרַאנְד
פְלַאמֶענְדִיגֶע קוֹלֶן דוּרְךְ דֶעם זְכוּת פון קוֹל שׁוֹפָר וָוס בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה איז עֶר גִיגַאנְגִין מִיטֶן

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

עֲלִיתָ נִּי אֵל, עַל כָּל בָּנוֹת, כִּי, בַּעֲבוּרִי, בְּחוֹרֵב תִּתָּה, קוֹל: עַל כָּל אֱלֹהִים.
מְאֹד נִתְעַלֵּיתָ. נֶצַח תִּתְעַלֶּה, בִּתְרוּעַת קוֹל: פָּעָה מִמִּדְבָּר. צִפּוֹר
מִמִּצְרַיִם. וְיוֹנָה הִשְׁמִיעָה מֵאַשּׁוּר, קוֹל: פְּקוֹד צִפּוֹר בַּיִת. דְּרוֹשׁ יוֹנַת אֵלֶם, תְּקַע
לָמוֹ בַּשּׁוֹפָר. וּשְׁרוֹק לָמוֹ, בְּקוֹל: צוּר חֻקִּים מֶנִּי, לְבַל יָעוּפוּ כַּנֶּשֶׁר. לְבַל יִכָּנְפוּ,
מַשְׁמִיעֵי קוֹל: צְרוּפָה אֶלְמַד, וְעֵינַי לְמוֹרַי. כְּאָז צִיר מְדַבֵּר. וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל:
קָרֵב קֵץ. בָּא עֵת מִשְׁפָּט. קָם מֵלִיץ יוֹשֶׁר. לְהִתְחַנֵּן, בְּקוֹל: קַדֵּשׁ חוֹדֶשׁ. וְהוֹכֵן
מוֹעֵד. וְאֶתְקַע בַּשּׁוֹפָר, וְיַעֲנֶה לִי בְּקוֹל: רֶגֶשׁ מִקֶּבֶר. צְוָחָה מִסֶּלַע. בְּתֵת
יְבֵשֵׁי עֶצֶם, מֵעָפָר קוֹל: וְאוּ נֵס בֶּהָרִים, וְקוֹל שׁוֹפָר בָּאָרֶץ. לְהַשְׁמִיעַ רֶנֶן,

להיות. רשף, שלהביות. בקול, להב שופר: שנה תעורר. לשלם גמול. לצורר. שאונו. תפורר. בקול, גבורות שופר: שושן תדרר. גאלה תברר. שוכנים תזורר. בקול, הערת שופר: תשור מחרמון. לרועע. אדמון. תשלג בצלמון. בקול, המון שופר: חזן תצעד כבישימון. במתן אמון. תשמיע בארמון. קול, קורא כשופר:

אתה נגלית בענן כבודך, על עם קדשך, לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך, ונגלית עליהם, בערפלי טוהר. גם (כל) העולם כלו, חל מפניך, ובריות בראשית, חרדו ממך. בהגלותך מלכנו, על הר סיני, ללמד לעמך, תורה ומצות, ותשמיעם, את הוד קולך, ודברות קדשך, מלהבות אש. בקולות וברקים, עליהם נגלית, ובקול שופר, עליהם הופעת. ככתוב בתורתך, ויהי ביום השלישי, בהיות הבקר, ויהי קולות וברקים, וענן כבד, על ההר, וקול שופר, חזק מאד ויחרד כל העם, אשר במחנה: ונאמר, ויהי קול השופר, הולך, וחזק מאד משה ידבר, והאלהים, יעננו בקול: ונאמר, וכל העם, רואים את הקולות, ואת הלפידים, ואת, קול השופר, ואת ההר עשן וירא העם, וינעו ויעמדו, מרחוק: ובדברי קדשך, כתוב לאמר, עלה אלהים, בתרועה יי, בקול שופר: ונאמר, בחצוצרות, וקול שופר הריעו, לפני המלך יי: ונאמר, תקעו בחדש שופר בכסה, ליום חגנו. כי חוק, לישראל הוא משפט, לאלהי יעקב:

בית ישראל

פלאם פייער. שנה תעורר דו זאלסט זיך דר וועקין פון שלאף צו בצאלין אבצאלונג צו עמלק דעם בלייזדיגר זיין שטאלץ זאלסט צו ברעקלען מיט דעם שטארקין קול פון שופר. שושן די ישראל וואס זיי זענין גיגליכן צו ארוז זאלסטו דר לייזן די גאולה זאלסטו ענטדעקין די מתים וואס זענין אין דר ערד זאלסטו מאכן ניסין דס הייסט דוא זאלסט זיי לעבדיג מאכן מיט דעם דער וועקינדן קול פון שופר. תשור מחרמון דו זאלסט קוקין פון דעם בארג חרמון צו ברעכין עמלק וואס קומט ארויס פון עשו דו זאלסט קיהל מאכן ווי שניי דעם טיפן גיהנם אונ זאלסט פון דארטין ארוף ברענגין די זינדיגר מיט דעם ברומונג פון קול שופר. תצעד כבישימון דו זאלסט טרעטין אונ גיין צווישין אונז אזו וויא דו ביסט גיגאנגן מיט אונזרע עלטערן אין דר מדבר בעת מתן תורה דו זאלסט לאזן הערן אקול ווי אין בית המקדש אשופר צו נאמן צו רופן די פר שטויסנע ישראל אונ מחיה מתים צו זיין:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם ערשטין טאג

מדמומי קול: שגג לב הותל, עוד בל יטנו. בלי להכביד אוזן, משמוע קול: שובב לי, כקדם, דת מורשה, אשר בה עלפתני, בלפידים וקול: תבונה הפיק, איש נכון דבר, וחק נועם זמירות. בנעימות קול: תהלה יתנו, אז לפני השמיע. לאל מושל בכל. ימתיקו בקול: תחת בני ציון בני האויב שחו, הברי[illegible]ים, ותהמם בקול: חזן תרעם לבוזזי, תתקע בשופר. בסערות תימן. אז ילך קול: אתה נגלית עד עמו ישראל ברחמים

וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל, בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ. בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ. בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ, כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ, בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ. בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ, בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ, בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ, בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ, בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ, כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים, תִּרְאוּ, וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר. תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה, בַּיּוֹם הַהוּא, יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ, הָאֹבְדִים, בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר, וְהַנִּדָּחִים, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ, בְּהַר הַקֹּדֶשׁ, בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיְיָ, עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה, וְיָצָא כַבָּרָק, חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהֹוִה, בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע, וְהָלַךְ, בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ צְבָאוֹת, יָגֵן עֲלֵיהֶם. כֵּן תָּגֵן, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּקַע, בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס, לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, כִּמְצֻוָּה עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם, שִׂמְחַתְכֶם, וּבְמוֹעֲדֵיכֶם, וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם, וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת, עַל, עֹלֹתֵיכֶם, וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ, לָכֶם

מעשה הגדולים

וביום שמחתכם וכו׳. דעם ענין פון שופר בלאזן ראש השנה און צו יעדער שמחה, און צו יעדער צרה ח״ו, און ווען משיח וועט קומען, און ווס מיר זאגן ראש השנה די פסוקים פון מתן תורה. וועלן מיר פארשטיין מיט **אמשל** וואס דער ספר א״ח מהג׳ מל״מ שרייבט, עס איז אמאהל געווען אגרויסער מלך ער האט געהאט א איינציגע טאכטער זייער אשיינע עס איז איר גלייכן נים געווען אויף דר וועלט, דער מלך האט נים געקענט בעקומען פאר איר אחתן ווייל עס איז איר קיינר געפעלן, נאך אלאנגע צייט איז געקומען אקעניגליכער זוהן צו איר פאטר, ער איז איר געפעלין, זיא איז אים גיפעלין, דער **שדוך** איז גיווארן, מען האט בעשטימט אצייט צו די חתונה עס זענען צוזאמען געקומען אויף די חתונה פיל מלכים און שרים, די שמחה איז געווען זייער גרוים, דר מלך האט גערופען צו זיך די בעסטע מוזיקאנטען פון דער וועלט פריילך צו מאכען די חתונה, און וייל דר מלך האט געוואלט האבן אאנדיינקונג פון די חתונה, האט ער דערהאלטען ביי זיך די מוזיקאנטען, און יעען ער האט גיוואלט האבן די שמחה פון די חתונה, האט ער גערופען צו זיך די מוזיקאנטען זיי זאלען פאר אים שפילען די זעלביגע נגונים וואס זיי האבן געשפילט אויף די חתונה, אמאהל האט דר מלך געזאגט צו זיין טאכטער מען זאל פארען שפאצירען אויף דעם ים, מען האט צוגעגרייט שיפען פר דעם מלך, פר די שרים, פר זיין איידים, פר זיין טאכטער, די מוזיקאנטען זענען גיזעסין ביי די טאכטער אין שיף, נאכדעם ווי די שיפען זענען ארויף אויף דעם ים איז גיווארען אגרויסער שטורעם ווינט און פארוואלקינד, און פינסטער, דר ווינט האט צוטריבען די שיפען און האט זיי צו יאגט אין פיל ארטער, די שיף מיט די טאכטער פון מלך זענען זייער וויים פארטריבען גיווארן ביז אין אפרעמדע לאנד, די שיף איז צוגעשוואכען צו אשטאט, די שטאט מענטשען האבן די שיף פארהאלטען, די פרינצעסין מיט די מוזיקאנטען זענען ארויסגעגאנגען פון די שיף, אין שטאט, די פרינצעסין האט געטראכט זיא וועט גיין צום מלך און וועט אים זאגען ווער זיא איז, וועט ער זיא געוויס באלד צוריק שיקען אהיים מיט גרוים כבוד, זיא האט געהאט אטעות, ווייל דר מלך איז גיווען אגרויסער שונא צו איר פאטר, דריבר באלד ווו זיא איז געקומען צום מלך און האט אים געזאגט ווער זיא איז האט ער זיא פארהאלטען געפאנגען, און מען האט איר אריינגעפירט אין די קיך זיא זאל זיין אדינסט צוזאמען מיט אלע דינסטען, אין די ערשטע צייטען האט זיא טאג און נאכט געוויינט, ווי זיא האט גיזעהן איר וויינען וועט גאר נים העלפין, האט זיא אנגעהויבען זיך בעפריינדען מיט די קנעכט און מיט די דינסטין, ביז זיא האט פארגעסין אז זיא איז אקעניגליכע טאכטער, און זיא האט זיך גערעכונט אדינסט גלייך מיט אלע דינסטן, אמאהל האט דר מלך גימאכט אגרויסע סעודה פאר אלע אלצטע פון זיין לאנד, אלע זענען גיוועזן זייער פריילך, אפילו די קנעכט און די דינסטן האבן גיגעסין און גיטרינקען און

לְזִכָּרוֹן, לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, קוֹל שׁוֹפָר, וּמַאֲזִין תְּרוּעָה, וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, שׁוֹמֵעַ. קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים:

ותוקעין. וכשחל בשבת אין תוקעין

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה.

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ, לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

בשבת א"א זה אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ, יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ, אֵל רָם, וְנִשָּׂא, מֵבִין וּמַאֲזִין, מַבִּיט וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ:

בית ישראל

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ די רייד פון אונזערע לעפצען זאל אנגענעהם זיין פאר דיר הויכער אונ דער הויבער גאט וואס דו מערקסט אונ הארכסט קוקסט אונ פאר נעמסט דם קול פון אונזערע תקיעות. תקבל אונ זאלסט צו נעמען מיט רחמנות אונ מיט גוטען ווילען די פסוקים וואס מיר האבין געזאגט וועגען בלאזין שופר:

מעשה הגדולים

זענען געוועזן פריילך, די פרינצעסין איז אויך געוועזן פריילך מיט די קנעכט אונ דינסטען צו זאמען, דער מלך ביי זיין פריילכקייט האט ער געהייסן רופען די מוזיקאנטען וואס זענען געקומען מיט די פרינצעסין זיי זאלען שפילן, ווי די פרינצעסן האט געהערט די נגונים וואס מען האט געשפילט אויף איר חתונה איז זיא געפאלען אויף די ערד אונ האט געחלשט, די קנעכט אונ די דינסטין האבען איר אויפגעהויבן אונ איר ארויסגעפירט פון שטוב, אונ האבען איר געפרעגט דו ביזט דאך געוועזן פריילך אזוי ווי מיר, פאר וואס ביזטו איצט פלוצלונג שטארק טרויעריג געווארן? האט זיא געזאגט צו זייא ביז איצט האב איך געהאט פארגעסין ווער איך בין. נאר איצט ווי מען האט אנגעהויבן שפילען דעם נגין פון מיין חתונה, האב איך מיך איצט דערמאנט מיין חתונה, מיין מאן, מיין פאטער אונ מוטער ווי טרויעריג זייא זענען נאך מיר, ווי אזוי זאל איך נים וויינען אונ טרויערין. אזוי הט געטראפען מיט יודין, ווען הקב"ה האט חתונה געהאט מיט די יודין, ווען ער הט זיי געגעבן די תורה, האט ער געהייסן שפילען מיט אנייע מוזיק, מיט א שופר, אונ ביי יעדער שמחה פון יודין האט הקב"ה געהייסן שפילען מיט דעם אינסטרומענט, מיט א שופר, אונ ווען ח"ו א צרה זאל מען אויך בלאזען מיט א שופר, מען זאל געדיינקען דעם שופר פון מתן תורה, אונ ראש השנה זאל מען אויך בלאזען מיט א שופר, מען זאל געדיינקען דעם שופר פון מתן תורה, וועט מען געהאלפען ווערן פון די שונאים אונ פון יום הדין.

די אלע שמחות זענען נאר געוועזן ווען דער בית המקדש איז געוועזן אונ אלע יודין זענען געוועזן אין זייער לאנד. וועגין אונזערע זינד איז געקומען א שטורעם ווינד, נבוכדנצר, טיטוס, אונ האבען אונז פארטריבען פון ארץ ישראל, אונ פארשפרייט אין אלע עקין וועלט, אין אנהייב ווען מיר זענען געקומען צו די טייכען פון בבל האבען מיר שטארק געוויינט, נאכדעם זענען מיר געוואוהנט געווארן, מיר האבען פארגעסין אז מיר זענען א הייליגע פאלק, אונ מיר ווערין גערופין קינדער צו הקב"ה, מיר זענען צו מישט געווארען צווישען די פעלקר, אונ מיר זענען אזוי דערנידערט געווארן, אזוי וויא מיר וואלטען געבארין געווארען פון א נידעריגסטע פאלק, ווען מיר קומען צו ראש השנה אונ מיר הערין דעם קול שופר, דארפין מיר דערשראקין אונ דערציטערט ווערן דערמאנענדיג אז מיט אזוי א שטימע פון א שופר האט מען געשפילט ווען הקב"ה הט אונז געגעבן די תורה אונ האט אונז גענומען צו זיך פאר א פאלק, אלע פעלקר האבען פאר אונז געציטערט, צו אונזער גרויסקייט איז דאמאלס קיין גלייכען געוועזן, איצט זענען מיר נידעריגער פון אלע פעלקר, נאר די געפאנגענע טאכטער פון מלך הט קיין האפענונג געהאט זיא זאל צוריק קומען צו איר גרויסקייט, אבער מיר קענען איצט טאהן תשובה אונ בעטין צו הקב"ה ער זאל אונז דערמאנען דעם זכות פון מתן תורה, אונ זאל בלאזען מיט דעם גרויסען שופר אונ זאל אונז צו זאמען נעמען פון אלע עקין וועלט אונ זאל אונז ברייננגען אין אונזער לאנד במהרה בימינו אמן:

רצה

*)רצה יי אלהינו, בעמך ישראל, ובתפלתם. והשב את העבודה, לדביר ביתך, ואשי ישראל. ותפלתם, באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד, עבודת ישראל עמך:

אז דער חזן האלט ותחזינה זאגט קהל דאס:

ותערב עליך עתירתנו, כעולה וכקרבן. אנא רחום, ברחמיך הרבים, השב שכינתך, לציון עירך, וסדר העבודה, לירושלים: ותחזינה עינינו, בשובך לציון ברחמים, ושם, נעבדך ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות:

ע"כ והש"ץ מסיים ברוך, אתה יי, שאותך לבדך, ביראה נעבוד:

בית ישראל

ותערב לפניך עתירתנו אונ עס זאל זיס זיין פר דיר גאט אונזר גיבעט אזו ווי איין עולה אונ איין קרבן אנא איך בעט דיר גאט וואס דו ווערסט גירופן רחום מיט דיינע פיל דר בארימקייט זאלסטו זיך דער בארמען איבער אונז השב טוא אום קערען דיין רוואונג אין דיין שטאט ציון וסדר אונ דעם ארדענונג אונ דער עבודה וואס מען האט געטאן אין בית המקדש זאלסטו אום קערן קיין ירושלים ותחזינה אונ אונזערע אויגען זאלן זוכה זיין צו זעהן אז דו וועסט זיך אום קערן צו די שטאט ציון מיט רחמנות אונ דארטען וועלן מיר דיך דינען מיט פארכט אזוי ווי אין די טעג פון אייביג אונ די פאריגע יארען:

דיא תחנה זאגט מען אז דער חזן הייבט אן צו זאגען רצה אונ די כהנים גייען דוכענען:

*) **אלהינו ואלהי אבותינו**
אונזר גאט דר גאט פון אונזרע עלטערן אברהם יצחק ויעקב הנה בני אהרן כהניך נון די קינדר פון אהרן דיינע כהנים וועלין אצונד אוף הייבן די הענט צו בענטשען דיין פאלק ישראל מיט גאר זייער הארץ אונ וועלן זאגען די ברכה וואס דו האסט זיי גיבאטן דם מיט דר ברכה זאלן זיי בענטשן דיין פאלק ישראל ווען זיי שטעלען זיך צום דוכן רבונו של עולם פר נעם דס גיבעט פון די כהנים וואס בענטשן דיין פאלק ישראל אונ מיר זאלען גיבענטשט ווערן אלע יודן צו זאמען אונ אוך איך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדר צווישן זיי צו גוטן לעבן אונ גוטע פרנסה פון דיין פול גיבענטשע האנד מיר זאלן ניט דארפן אן קומען צו איין בשר ודם אונ מיר זאלן זוכה זיין צו האבן קינדר אונ קינדס קינדר גוטע אונ פרומע גאטס דינערס אונ גאטס פארכטיגע. אונ זאלסט אונז היטען פון אלעם בייזען קיין שונא זאל אונז ניט קענין טאן קיין שלעכטץ אונ זאלסט דר לייכטען דיין פנים צו אונז מיר זאלן קענן דר האלטן דיין היילגע תורה מיר זאלין ניט ווידער שפעניגין אקעגען דיר אונ זאלסט אונז בענטשן מיט אלעם גוטן מיט אגוט לעבן. לעבן פון גיזונד. לעבן פון פרנסה. לעבן פון שפייז לעבן פון דר נערונג. לעבן פון רייכקייט. לעבען פון אגוט מזל אונ זאלסט אונז נושא פנים זיין ווען דו קומסט צו משפטין מיט דעם זכות פון אהרן הכהן מיט זיינע קינדר אונ זאלסט טוען צו אונז פריד אונ שלוה אונ שטילקייט עס זאל חלילה ניט קומען קיין שרעק אין אונזער הוז:

אתה האל המרומם על כל ברכה ותהלה גאט וואס דו ביסט דער הויבען אוף אלע בענטשונג אונ לוב עס איז אנפלעקט פר דיר דאס איבר אונזערע זינד איז דר בית המקדש חרוב גיווארן אונ עס איז צו גינומען גיווארען די ליכט פון אונזערע אויגן אונ ווען דר בית המקדש

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ, וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ, וְכַלֵּה, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וּשְׁבִי, וּמַשְׁחִית, וְעָוֹן, וּמַגֵּפָה, וּפֶגַע רָע, וְכָל מַחֲלָה, וְכָל תַּקָּלָה, וְכָל קְטָטָה, וְכָל מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת, וְכָל גְּזֵרָה רָעָה, וְשִׂנְאַת חִנָּם, מֵעָלֵינוּ, וּמֵעַל, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בית ישראל

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנְזֶר קֶינִיג גֶדֶענְק דַיין דֶר בַּארֶעמְקֵייט אוּנ בַּאצְוִוינְג דַיין צָארְן אוּנ פַר לֶענְד פֶּעסְט אוּנ שְׁוֶוערְד אוּנ הוּנְגֶר אוּנ גִיפֶענְקְנִישׁ אוּנ פַר דַארְבוּנְג אוּנ זִינְד אוּנ מַגֵּפָה אוּנ בֵּייזֶע בֶּגֶעגְנִישׁ אוּנ אַלֶע קְרַאנְקֵייט אוּנ אַלֶע שְׁטְרוֹכְלוּנְג אוּנ אַלֶע קְרִיגֶערַיי אוּנ אַלֶע מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת אוּנ אַלֶע גְזֵירוֹת אוּנ אוּמְזִיסְטֶע פַיינְדְשַׁאפְט פוּן אוּנְז אוּנ פוּן אַלֶע וָוס שְׁטֵייעֶן אִין דַיין בּוּנְד:

אִיז גִישְׁטַאנֶן פְלֶעגֶן דִי יִשְׂרָאֵל מַקְרִיב זַיין קָרְבָּנוֹת צוּ פַר גֶעבֶּן אוֹיף זֵייעֶרֶע זִינְד אוּנ דִי כֹּהֲנִים זֶענֶן גִישְׁטַאנֶען אוֹיף זֵייעֶר דוּכֶענֶען אוּנ דִי לְוִיִּם מִיט זֵייעֶר גִיזַאנְג אָבֶּער הַיינְט הָאבֶּן מִיר דָם אַלֶץ אָן גוּוארֶן נָאר דָם אִיז אוּנְז גִבְּלִיבֶּן דָם דִי כֹּהֲנִים קוּמֶן צוּ בֶּענְטְשֶׁן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט דֶער בְּרָכָה וָוס דוּ הָאסְט זֵיי גִיבָּאטֶן דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ רבש״ע פַר נֶעם דִי בְּרָכוֹת פוּן דִי כֹּהֲנִים וָואס בֶּענְטְשֶׁן אוּנְז אוּנ עֶס זָאל פַר דִיר זַיין אוּנְזֶער גִיבֶּעט גְלַייךְ אַז אֵיין קָרְבָּן אִיךְ בֶּעט דִיר דֶער בַּארוּמְגֶער פָאטֶער זָאלְסְט מִיט דַיין גְרוֹיס בַּארִימְקֵייט דֶער בַּארִימֶען אוֹיף אוּנְז אוּנ זָאלְסְט בּוֹיעֶן דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פוּן אֵייטֶל פַייעֶר אוּנ טְרֵייסְט דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם דָאס דוּ זָאלְסְט אוּם קֶערֶן אִירֶע קִינְדֶער צוּ אִיר קֶער אוּם דַיין שְׁכִינָה קֵיין צִיּוֹן אוּנ דֶעם סֵדֶר פוּן קָרְבָּנוֹת קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דָארְט וֶועלֶן מִיר דִיךְ דִינֶען מִיט פָארְכְטֶן אַזוֹ וִוי דִי טֶעג פוּן אֵייבִּיג אוּנ אַזוֹ וִוי דִי פְרִיעֶרְגֶע יָארֶן יִהְיוּ זֵיי זָאלֶן זַיין צוּ בַּווִילִיגוּנְג דִי זָאג פוּן מַיין מוֹל אוּנ דָם טְרַאכְטֶען פוּן מַיין הַארְץ פַאר דִיר גָאט מַיין בַּשֶׁעפֶר אוּנ מַיין אוֹיס לֵייזֶער אָמֵן:

דעם יְהִי רָצוֹן זָאגֶן דִי כֹּהֲנִים אוּנ קָהָל פַר דֶעם דוּכֶענֶען:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה הַזֹּאת.

לכהנים: שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

לקהל: שֶׁצִּוִּיתָ הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ

בְּרָכָה שְׁלֵימָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מִכְשׁוֹל וְעָוֹן כָּל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. הש״ץ אומר בקול כֹּהֲנִים, והקהל עונים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן, וְצִוָּנוּ, לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: אמן

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ, מִצִּיּוֹן, עוֹשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ:

יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה:

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל, כִּי חָסִיתִי בָךְ:

שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלָּךְ, וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ, חֲלוֹם חָלַמְתִּי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי, עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל עַצְמִי, וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים, עָלָי. אִם טוֹבִים הֵם, חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם, וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם, כַּחֲלוֹמוֹתָיו,

---

בית ישראל

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶערְר פוּן דֶר וֶועלְט אִיךְ בִּין דַיין אוּנ מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶען דַיין אֵיין חָלוֹם הָט מִיךְ גְחָלֶמְתְּ אוּנ אִיךְ ווייס נִיט וָוס עֶר בַּטַייט יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דָאס אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זָאל זַיין אוּף מִיר אוּנ אוּף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטֶען בֵּין סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶען אוּיף מִיר זֶעלְבֶּרְט סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת בַּטַייטֶן אוּף אַנְדֶרֶע לַייט סַאיי אַנְדֶרֶע לַייט הָט גְחָלֶמְתְּ אוּף מִיר אִם

ברכת ישראל

יְבָרֶכְךָ ה׳ וכו׳. דִי גמרא זָאגְט עֶס אִיז נִיטָא אַכְּלִי וָוס זָאל קֶענֶן דֶערְהַאלְטֶען דִי בְּרָכוֹת נָאר שָׁלוֹם, דָס אִיז לְמָשָׁל וֶוען אֵיינֶר הָט אַפַּאס אוּנ עֶר ווִיל אִין אִיר אַרַיינְגִיסֶען ווַיין, אוֹיב דִי בְּרֶעטֶער (דִי קְלֶעפְּקֶעס) זֶענֶען גוּט בַּאהֶעפְט אֵיינֶע צוּ דִי אַנְדֶערֶע, וֶועט דִי ווַיין בְּלַייבֶּן

ברכת כהנים

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ:

וֶוען דֶער חַזָן זָאגְט דָאס וָוארְט וְיִשְׁמְרֶךָ זָאגְט מֶען דָאס

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ בִּין דַיין אוּנ מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶען דַיינֶע עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט אַז אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זָאלֶן זַיין אוּף מִיר אוּנ אוּף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטֶן סַיי עֶס הָט מִיךְ גְחָלוֹמְתְּ אוּף זִיךְ זֶעלְבְּסְט סַיי אוּף אַנְדֶרֶע. אוּנ סַיי אַנְדֶרֶע הָט זִיךְ גְחָלוֹמְתְּ אוּף מִיר. אוּנ זֵיי זֶענֶען גוּט. שְׁטַארְק זֵיי. זָאלֶען מְקוּיָם וֶוערֶן אִין מִיר אוּנ אִין זֵיי ווִי דִי חֲלוֹמוֹת פוּן יוֹסֵף הַצַדִיק אוּנ אוֹיב זֵיי

דַארְפֶן הֵיילוּנְג זָאלְסְטוּ זֵיי הֵיילֶן אַזוֹ ווִי דִי וַואסֶר פוּן מָרָה דוּרְךְ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אוּנ אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גִיהֵיילְט צוּ מִרְיָם פוּן אִירֶע קְרֶעץ. אוּנ דִי וַואסֶר פוּן דֶר שְׁטָאט יְרִיחוֹ דוּרְךְ אֱלִישָׁע. אוּנ נַעֲמָן פוּן זַיינֶע קְרֶעץ. אוּנ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה פוּן זַיין קְרֶענְק אוּנ אַזוֹי ווִי דוּ הָאסְט פַר קֶערְט דִי קְלָלָה פוּן בִּלְעָם הָרָשָׁע צוּ אֵיין בְּרָכָה אַזוֹ זָאלְסְטוּ פַר קֶערֶען אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת אוּיף מִיר אוּנ אוּיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גִיטֶען אוּנ זָאלְסְט מִיךְ הִיטֶן אוּנ לַייט זֶעלִיגֶן אוּנ בַּאווִילִיגֶן אָמֵן:

שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה, רְפָאֵם, כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, מֵחָלְיוֹ, וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה, מִצָּרַעְתָּהּ, וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ, וּכְמֵי מָרָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְמֵי יְרִיחוֹ, עַל יְדֵי אֱלִישָׁע, וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ, אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע, מִקְּלָלָה לִבְרָכָה, כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה, וְתִשְׁמְרֵנִי, וּתְחָנֵּנִי, וְתִרְצֵנִי, אָמֵן:

יָאֵר. אֱלֹהִים, יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה:
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:

יְיָ. יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:
יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי, וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי, אָנִי:
פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ, נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ:

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה, כְעֵינֵי עֲבָדִים, אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם. כְּעֵינֵי שִׁפְחָה, אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ, אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַד, שֶׁיְּחָנֵּנוּ:
חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: רבש״ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן, וְשֵׂכֶל טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים, וְאָדָם: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם:

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ, לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרוֹעָם, לַבְּקָרִים, אַף יְשׁוּעָתֵנוּ, בְּעֵת צָרָה:
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צַר לִי, הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא, מַהֵר עֲנֵנִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ, נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיּוֹשְׁבִי, בַּשָּׁמָיִם:
אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטוֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי:

ברכת ישראל

אין די פאס, אונ אויב די קלעפקעס וועלן זיין אפגעשיידט איינער פון אנדערין וועט די וויין ארויסרינגען. דס זעלביגע איז ביי די יודין, ווען הקב״ה גיט אברכה אוף יודין גיט ער אוף אלע צו זאמען מיט איין מאהל, ווי די כהנים זאגן צו די יודין יברכך, ער זאל דיך בענטשין, דיך היטען, זייא זאגען נים ער זאל אייך בענטשין, אייך היטען, ווען די כהנים וואלטען געדארפט זאגין „אייך" וואלט מען מיינען יעדער יוד בעזינדר, אז זייא דארפען זאגין צו אלע יודין „דיך" זענען אלע יודין ווי איין מענטש, ווען זענען זיי ווי איין מענטש? אז עס איז שלום, פרידען, דאמאלס וועט אויף זיי קומען די ברכה וואס די כהנים וועלן זיי בענטשין. די כהנים דארפן בענטשין די יודין, די יודין דארפען זיין שלום די ברכה זאל ביי זיי בלייבן:

בית ישראל

אוב די חלומות בטייטן אוף גוטן שטארק זיי אונ קרעפטיג זיי אונ זאלן מקוים ווערן אין מיר אונ אין זיי ווי די חלומות פון יוסף הצדיק ואם אונ ווען זיי דארפן איין רפואה הייל זיי אזו ווי דו האסט געהיילט חזקיהו דר מלך פון יהודה פון זיין קראנקהייט אונ וויא מרים הנביאה פון איין צרעת אונ ווי נעמן פון זיין צרעת וכמי אונ אז די ביטערע וואסר פון מרה זענען זיס געווארין דורך משה רבינו אונ אז די בייזע וואסער פון יריחו איז גוט געווארן דורך אלישע הנביא וכשם אונ אזו ווי דו האסט איבר געקערט די קללות פון בלעם וואס ער האט געוואלט שילטן דיא ישראל איז עס איבר געקערט געווארן צו ברכות אזו זאלסטו איבר קערן אלע מיינע חלומות אויף מיר אונ אויף כל ישראל צוא גוטען ותשמרני אונ זאלסט מיך היטען אונ זאלסט מיך לייט זעליגן אונ זאלסט מיך באוויליגען אמן:

ברכת כהנים

יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:
חזן דער חזן זאגט דס ווארט ויחנך אזוי זאגט מען נאך

איין מאל דעם רבונו של עולם וואס מען האט פריער געזאגט:
יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שָׂם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי. שִׁמְעִי בְּחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ:

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ:

כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו:

יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה, לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ, וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ, הַפְּשׁוּטִים, וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים, שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים, אנקת״ם פסת״ם פספסי״ם דיונסי״ם הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, עַם קְדוֹשֶׁךָ, שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי, בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נַאֲקָתִי, וְאֶנְקָתִי, תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ, **אֶנְקַת** יַעֲקֹב, תְּמִימֶךָ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי, מְזוֹנוֹתֵינוּ, וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם, בְּהֶתֵּר, וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנַחַת, וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, **פְּסַת** לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי,

---

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערְן אַז דוּ זָאלְסְט טָאן צוּ לִיבּ דִי הֵיילִיקַייט פוּן דַיינֶע חֲסָדִים וְגֹדֶל אוּנ צוּ לִיבּ דָם גְרוֹיסְקַייט פוּן דַיינֶע דֶר בַּארֶעמְקַייט וָוס זֵיי זֶענֶען פַר שְׁפְּרֵייט אִיבֶּר גָאר דֶער וֶועלְט אוּנ צוּ לִיבּ דֶעם הֵיילִיקַייט פוּן דַיין נָאמֶן דֶעם גְרוֹיסֶן אוּנ שְׁטַארְקֶן אוּנ פָארְכְטִיגֶן וָוס אִין אִים אִיז דָא צְוֵויי אוּנ צְוָואנְצִיג אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים דָם זֵיי גֵייעֶן אַרוֹס פוּן דִי פְּסוּקִים פוּן בִּרְכַּת כֹּהֲנִים דִי בְּרָכָה אִיז גִיזָאגְט גִיוָוארֶן אוֹיס דֶעם מוֹיל פוּן אַהֲרֹן מִיט זַיינֶע קִינְדֶר דַיין הֵיילִיגֶע פָאלְק שֶׁתִּהְיֶה אַז דוּ זָאלְסְט זַיין נָאהִינְט צוּ מִיר אַז אִיךְ טוּא רוּפֶן צוּ דִיר אוּנ זָאלְסְט פַר נֶעמֶן מַיין גִיבֶּעט אוּנ מַיין גִישְׁרֵייא אַלֶע צַייטֶען כְּמוֹ אַזוֹי ווִי דוּ הָאסְט גִיהֶערְט דָאס גִישְׁרֵייא פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ וָואס עֶר הֵייסְט אִישׁ תָּם וְתִתֶּן אוּנ זָאלְסְט מִיר גֶעבֶּן מִיט מַיין גַאנְץ הוֹיז גִיזִינְד אוּנְזֶר שְׁפַּייז אוּנ פַּרְנָסָה מִיט בְּרֵייטְקַייט נִיט בְּצִמְצוּם מִיט הֶיתֵּר נִיט מִיט אִיסוּר מִיט נַחַת נִיט מִיט צַעַר פוּן דַיין בְּרֵייטֶע הַאנְט כְּשֵׁם אַזוֹי וִויא דוּ הָאסְט גִיגֶעבֶּן בְּרוֹיט צוּ עֶסֶן אוּנ קְלֵיידֶר אָן צוּ קְלֵיידֶן צוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ דֶר דָא הֵייסְט אִישׁ תָּם

דִי תְּפִלָּה זָאגְט מֶען נָאךְ בִּרְכַּת כֹּהֲנִים וֶוען דֶער חַזָּן לָאזְט אוֹס שָׁלוֹם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מִיר בֶּעטֶן דִיךְ זֵייעֶר לַייט זֶעלִיג אוּנְז בִּזְכוּת אַבְרָהָם אָבִינוּ. מִיר הָאפִין צוּ גִינִיסֶן דֶעם זְכוּת פוּן דֶער עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק. שְׁפַּייז אוּנ קְלֵייד אוּנְז בִּזְכוּת יַעֲקֹב וֶועלְכֶער גִיבֶּעטֶן הָט לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. לִיבֶּער גָאט לָאז אוּנְז בַּייא שְׁטֵיין דֶר זְכוּת פוּן שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. אוּנ שִׁיק אוּנְז דַיין הַשְׁגָּחָה וָואס זָאל אוּנְז הִיטֶען פוּן אַלֶעם בֵּייזִין אוּנ גִיבּ מִיר מִיט מַיין מַאן אַגוּט מַזָּל אִין דֶער פַּרְנָסָה אוּנ אִין גִיזוּנְד. אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה שְׁטַארְקֶער גָאט וָואס רוּהְט אִין הִימֶל אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם דוּ אוּנ דַיין נָאמֶען אִיז לוֹיטֶער שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. דָאס דוּ זָאלְסְט אוּנְז אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל גֶעבֶּן גוּט פַּרְנָסָה אוּנ גוּט גִיזוּנְד מִיט לוֹיטֶער שָׁלוֹם. אָמֵן:

נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו, כְּתוֹנֶת פַּסִּים, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי, נִפְלָאוֹת וְנִסִּים, וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי, בִּדְרָכַי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת, וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי, וִימֵי אִשְׁתִּי, וּבָנַי, וּבְנוֹתַי, (בחור אומר וִימֵי אָבִי וְאִמִּי), בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת, בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם, אָמֵן סֶלָה:

נָאךְ דֶעם דוּכֶענִין זָאגְט קָהָל דָאס:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם, שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם, וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם, יְהִי רָצוֹן, שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה, לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

נָאךְ דֶעם דוּכֶענִין זָאגִין דִי כֹּהֲנִים דָאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָשִׂינוּ, מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ, וְאַף אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה, מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ, אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת, הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ, זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ, נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:

וְנֶאֱמַר, כִּי בִי, יִרְבּוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לְךָ, שְׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים טוֹבִים, תִּכְתְּבֵנוּ, אֱלֹהִים חַיִּים, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר הַחַיִּים: כַּכָּתוּב, וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

בית ישראל

וְתִתְּנֵנִי אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבֶּן צוּ לִיבְשַׁאפְט צוּ חֵן אוּנ צוּ חֶסֶד אוּנ צוּ רַחֲמִים אִין דַיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן כְּשֵׁם אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט גֶגֶעבֶּן יוֹסֵף הַצַדִּיק וֶוען דֶר פָאטֶר הָט אִים אָן גֶעטָאן דָם זַיידֶענֶע הֶעמְדִיל צוּ חֵן אוּנ חֶסֶד אוּנ רַחֲמִים אִין דַיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן וְתַעֲשֶׂה אוּנ זָאלְסְט טָאן מִיט מִיר וואוּנְדֶר אוּנ נִסִּים אוּנ צֵייכֶן צוּ גוּטֶן אוּנ זָאלְסְט מִיךְ בַּאגְלִיקֶן אִין מַיינֶע וֶועגֶן וְתֵן אוּנ גִיבּ אִין מַיין הַארְץ פַר שְׁטַאנְד צוּ פַר שְׁטֵיין אוּנ צוּ קְלִיגֶען מְקַיֵּים צוּ זַיין דִי רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה מִיט אִירֶע סוֹדוֹת אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַצִּיל זַיין פוּן עֲבֵירוֹת אֲפִילוּ אָן כַּוָּנָה אִיךְ זָאל מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט טוֹעֶה זַיין אִין דֶר תּוֹרָה וּתְטַהֵר אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן רֵיין מַיינֶע גִידַאנְקֶען אוּנ מַיין הַארְץ צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ זָאלְסְט דֶר לֶענְגֶערְן מַיינֶע טֶאג אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶערְס טֶאג בְּטוֹב מִיט גוּטְס אוּנ אֵיין זִיס לֶעבֶּן מִיט פִיל שְׁטַארְקֵייט אוּנ פְרִיד אָמֵן סֶלָה:

וְנֶאֱמַר אוּנ עֶס אִיז גִיזָאגְט אִין פָּסוּק כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ דֶען דוּרְךְ מִיר תּוֹרָה וֶועלֶן זִיךְ מֶעהְרֶען דַיינֶע טֶאג. אוּנ מֶען וֶועט דִיר מֶעהְרֶען יָארֶן פוּן לֶעבֶּן לְחַיִּים טוֹבִים צוּ אֵיין גוּטֶעס לֶעבֶּן זָאלְסְטוּ אוּנְז אָן שְׁרַייבֶּן לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט כָּתְבֵנוּ פַר שְׁרַייבּ אוּנְז אִין בּוּךְ פוּן לֶעבֶּן אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן וְאַתֶּם אוּנ אִיר וָוס זֶענְט בַּאהֶעפְט אִין גָאט אַייעֶר גָאט וֶועט אִיר הַיינְט אַלֶע הָאבֶּן לֶעבֶּן:

מֶען עֶפֿינְט דָאס אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ זָאגְט קָהָל אוּנ דֶער חַזָן דָאס

הַיּוֹם, תְּאַמְּצֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תְּבָרְכֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תְּגַדְּלֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה: אמן הַיּוֹם, תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תִּתְמְכֵנוּ, בִּימִין צִדְקֶךָ: אמן

סוגרין תארן

כְּהַיּוֹם הַזֶּה, תְּבִיאֵנוּ, שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים, בְּבִנְיַן שָׁלֵם. כַּכָּתוּב, וַהֲבִיאוֹתִים, אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם, לְרָצוֹן, עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי, בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא, לְכָל הָעַמִּים. וְנֶאֱמַר, וַיְצַוֵּנוּ יְיָ, לַעֲשׂוֹת, אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה, לְיִרְאָה, אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְטוֹב לָנוּ, כָּל הַיָּמִים, לְחַיּוֹתֵנוּ, כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְנֶאֱמַר, וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ, כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת, אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת, לִפְנֵי, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ. וּצְדָקָה וּבְרָכָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, יִהְיֶה לָנוּ, וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד הָעוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא,

---

בית ישראל

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטַארְקֶן: הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ הַיינְט זָאלְסְט אוּנְז בֶּענְטְשֶׁן: הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז גְרֶעסֶר מַאכֶן: הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז פָארְשְׁטֶן צוּ גוּטֶעְן: הַיּוֹם תִּשְׁמַע הַיינְט זָאלְסְטוּ הֶערֶען אוּנְזֶר גִישְׁרַייו: הַיּוֹם תְּקַבֵּל הַיינְט זָאלְסְטוּ פַר נֶעמֶען מִיט דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקַייט אוּנ מִיט ווילֶן אוּנְזֶר תְּפִלָּה: הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטִיצֶען מִיט דִי רֶעכְטֶע הַאנְט דַיינֶער גִירֶעכְטִיקַייט: כְּהַיּוֹם הַזֶּה אַזוֹ ווִי הַיינְטִיגֶען טָאג זָאלְסְטוּ אוּנְז בְּרֶענְגֶען פְרֵייעֶנְדִיג אוּנ פְרֵייליךְ אִין דֶעם גִיבַּיי פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אַזוֹי ווִי עֶס אִיז גְשְׁרִיבֶּן וַהֲבִיאוֹתִים אוּנ אִיךְ וֶועל זֵיי בְּרֶענְגֶען צוּ מַיין הֵיילִיגֶען בַּארְג. אוּנ אִיךְ וֶועל זֵיי דֶר פְרֵייעֶן אִין מַיין הוֹיז וואוּ מֶען טוּט תְּפִלָּה עוֹלוֹתֵיהֶם זֵייעֶרֶע אָפְּפֶער אוּנ שֶׁעכְטוּנְג וֶועט זַיין צוּ ווילֶן אוֹיף מַיין מִזְבֵּחַ כִּי בֵיתִי דֶען מַיין הוֹיז וֶועט וֶוערֶן גִירוּפֶן אֵיין הוֹיז פוּן תְּפִלָּה צוּ אַלֶע פֶעלְקֶר וְנֶאֱמַר אוּנ ווידֶער זָאגְט דֶר פָּסוּק וַיְצַוֵּנוּ ה' אוּנ גָאט הָאט אוּנְז גִיבָּאטֶן צוּ טָאן אַלֶע דִי דָאזִיגֶע גִיזֶעץ צוּ פָארְכְטֶן פַר גָאט אוּנְזֶער גָאט כְּדֵי עֶס זָאל אוּנְז גוּט זַיין אַלֶע טֶעג אוּנְז צוּ לָאזֶען לֶעבֶּן אַזוֹ ווִי הַיינְטִיגֶן טָאג וְנֶאֱמַר אוּנ ווידֶער זָאגְט דֶר פָּסוּק אוּנ עֶס וֶועט אוּנְז זַיין גִירֶעכְנְט צוּ אֵיין גִירֶעכְטִיקַייט פַר גָאט אוּנְזֶער גָאט וֶוען מִיר וֶועלֶן הִיטֶן צוּ טָאן אַלֶע דִי דָאזִיגֶע גִיבָּאט אַזוֹי ווִי עֶר הָאט אוּנְז גִיבָּאטֶען וּצְדָקָה אוּנ צְדָקָה אוּנ בְּרָכָה אוּנ רַחֲמִים אוּנ חַיִּים אוּנ שָׁלוֹם זָאל זַיין צוּ אוּנְז אוּנ צוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בִּיז אֵייבִּיג:

בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן
בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ותוקעין **תשר״ת תש״ת תר״ת** ובשבת אין תוקעין:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קַוֵּה, אֶל יְיָ, חֲזַק, וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ, וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר,
כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ, אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ, מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ, נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא, אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא, מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא, מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ, אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה, וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מָנֶה. מוֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר, מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ, יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רֹבַע הַקָּב, מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן. כָּל שֶׁהוּא, וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסַּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר, הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף, בֹּרִית כַּרְשִׁינָה, שֶׁשָּׁפִין בָּהּ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם, יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין, מֵי רַגְלַיִם, בָּעֲזָרָה, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

בית ישראל

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין גָאט וִוי אוּנְזֶער גָאט עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין הֶערְר וִוי אוּנְזֶער הֶערְר עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹ אֵיין קֶינִיג אוֹיף דֶר וֶועלְט וִוי אוּנְזֶער קֶינִיג עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין הֶעלְפֶּר וִוי אוּנְזֶער הֶעלְפֶּר מִי וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער גָאט וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער הֶערְר וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער קֶינִיג דֶר וֶועלְט וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער הֶעלְפֶּר נוֹדֶה מִיר וֶועלֶן לוֹיבֶּען צוּ אוּנְזֶער גָאט מִיר וֶועלֶן לוֹבֶּן צוּ אוּנְזֶער הֶערְר מִיר וֶועלֶן לוֹבֶּן צוּ אוּנְזֶער קֶינִיג דֶר וֶועלְט מִיר וֶועלֶן לוֹיבֶּן צוּ אוּנְזֶער הֶעלְפֶּר בָּרוּךְ גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער גָאט גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער הֶערְר גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער קֶינִיג דֶער וֶועלְט גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער הֶעלְפֶּר אַתָּה הוּא דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער הֶערְר דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער קֶינִיג פוּן דֶער וֶועלְט דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער הֶעלְפֶּר:

הַשִּׁיר, שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָיוּ אוֹמְרִים, לַייָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי, הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאוֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב, בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב, אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: בָּרְבִיעִי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נְקָמוֹת, יְיָ, אֵל, נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ, יְיָ, עוֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת, הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מִזְמוֹר שִׁיר, לֶעָתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת, וּמְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת, בְּכָל יוֹם, מוּבְטָח לוֹ, שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת, אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מַרְבִּים שָׁלוֹם, בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל בָּנַיִךְ, לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב, שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב, לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ, מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם, בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא, שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה, טוֹב לָךְ: יְיָ, עוֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא דִּי בְאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וּפוּרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן, נְקַוֶּה לְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר,

דיזע טײַטש פון עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ אונ פון עַל כֵּן נְקַוֶּה געפינט מען בײַ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פון מוּסָף:

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג.
כִּי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה, בְּצֵל יָדֶיךָ.
לָדַעַת, כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חזן מִדֵּי דַבְּרִי, בִּכְבוֹדֶךָ.
הוֹמֶה לִבִּי, אֶל דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן, אֲדַבֵּר בְּךָ, נִכְבָּדוֹת.
וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ, וְלֹא רְאִיתִיךָ.
אֲדַמְּךָ, אֲכַנְּךָ, וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ.
דִּמִּיתָ, הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ.
כִּנּוּ, לְתוֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ, וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ.
וַיְשַׁוּוּךָ, לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הִמְשִׁילוּךָ, בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת.
הִנְּךָ אֶחָד, בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ, זִקְנָה וּבַחֲרוּת.
וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ, בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין. וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב.
כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָדָיו לוֹ רָב:

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ.
הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת, רֹאשׁוֹ נִמְלָא.
וּקְוֻצּוֹתָיו, רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי, כִּי חָפֵץ בִּי.
וְהוּא יִהְיֶה לִּי, לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז, דְּמוּת רֹאשׁוֹ.
וְחַק עַל מֵצַח, כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד, צְבִי תִפְאָרָה.
אֻמָּתוֹ, לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ, כְּבִימֵי בְחוּרוֹת.
קְוֻצּוֹתָיו, תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק, צְבִי תִפְאַרְתּוֹ.
יַעֲלֶה נָּא, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

בית ישראל

אַנְעִים זְמִירוֹת איך וועל זיסע לויב געזאנג מאכען און וועל לויב לידער צו אנאנדער וועבען דען מיין זייל שרייעט צו דיר: נַפְשִׁי מיין זייל טוט גלוסטען צו זיין אין שאטען פון דיינער מאכט און צו וויסען אלע דיינע געהיימעניסע ראט: מִדֵּי אלע מאל דאס איך רייד פון דיין הערליכקייט ברומט מיר מיין הארץ צו ליב דיינע פריינדשאפט: עַל כֵּן דרום וועל איך פון דיר ריידען הערליכקייט און וועל עהרען דיין נאמען מיט ליבליכע געזאנג: אֲסַפְּרָה איך פאר צייל וואל דיין הערליכקייט אבער איך האב דיך ניט געזעהן איך גלייך דיר איך צו נאמע דיר אבער איך קען דיר ניט: בְּיַד דורך האנט דיינע נביאים דורך געהיימנים דיינע קנעכט האסטו איין גלייכעניש געגעבען צו דער פראכטיקייט דער שיינהייט דיינער הערליכקייט: גְּדֻלָּתְךָ דיינע אכפערקייט און דיינע שטארקייט טוען זיי צו נאמען און גלייכען צו דער שטארקייט פון דיינע ווערק: דִּמּוּ זיי גלייכען דיך וואל אבער ניט אלץ ווי דו ביסט און זיי גלייכען דיך נאך דיינע ווערק נאך: הִמְשִׁילוּךָ זיי גלייכען דיך מיט פיל ערליי געזיכטער אבער דו ביסט איינינג מיט אלע די גלייכעניש: וַיֶּחֱזוּ זיי האבען אין דיר געזעהן עלטער ביי דעם בארג סיני און יונגהייט ביי דעם ים סוף דיא האר דיינעם הויפט מיט גרייזהייט און שווארצהייט: זִקְנָה עלטער האבען זיי געזעהן אין טאג דיינעם געריכט ביי דניאל און יונגהייט אין טאג דם שטרייט גלייך אלס איין העלד דר שטרייטונג דר ביי זיך גינוג מאכט הט: חָבַשׁ ער הט אום געבונדען אויף זיינעם הויפט מיט איין הוט פון הילף עס איז הילף אין זיין רעכטע האנט און זיין היילינגער ארום: טַלְלֵי זיין הויפט וואר פול מיט טויען דר זיינע האר לאקען מיט נאכט טראפפען: יִתְפָּאֵר ער בארימט זיך מיט מיר וייל ער וויל מיר פאר איין פאלק ער וועט מיר זיין צו איין ליבליכע קרוין: כֶּתֶם פון דם פיינסטע ריינסטען גין גאלד איז דאס גלייכעניש זיינע הויפט און אויף דעם שטערן איז גיקריצט דאס הערליכקייט זיינעם היילינגען נאמען: לְחֵן צו לייט זעליקייט און צו הערליכקייט און ליבליכקייט און ליבליכער פראכט הט אים זיין פאלק כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל איין קרוין גיקריינט דם איז דם אֹהֶל מוֹעֵד: מַחְלְפוֹת די האר לאקען זיינם הויפט זענען אלס ווי אין יונגע צייטען זיין האר לאקען זענען שווארץ גיקרייזילט: נְוֵה יְרוּשָׁלַיִם די דא איז איין וואונונג דר גירעכטיקייט זיין ליבליכע פראכט זאל צו דאך דר הויבען אויף דעם העכסטע זיינער פרייליכקייט: סְגֻלָּתוֹ זיינע ליבסטע פרומע זאל דאך

בְּשַׁעַת מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ צוּא אַנְעִים זְמִירוֹת זָאגְט מֶען דָאס:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ, שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, שַׁעֲרֵי תְפִלָּה, שַׁעֲרֵי תַחֲנוּנִים, שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן, שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵימָה, שַׁעֲרֵי קְדוּשָׁה, שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי גְאוּלָה וִישׁוּעָה, שַׁעֲרֵי גְדוּלָה, שַׁעֲרֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים, שְׁעָרִים שֶׁל צַדִּיקִים, וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וַאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, לִשְׁמָהּ, שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שַׁעֲרֵי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, בִּזְכוּת אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, דָּוִד, וּשְׁלֹמֹה, אֵלִיָּהוּ, אֱלִישָׁע, וּבִזְכוּת אִמָּהוֹת הַצִּדְקָנִיּוֹת, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל, לֵאָה, בִּלְהָה, זִלְפָּה, חַנָּה, אֲבִיגַיִל, וּבִזְכוּת, מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וויא דָא הָאט זִיךְ גֶיעֶפִינְט דֶער אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ אַזוֹ זָאל זִיךְ עֶפִינֶען דֶער חַלוֹן בְּרָקִיעַ שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה שַׁעֲרֵי תְפִלָּה שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אַז מַיין תְּפִלָּה זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערֶען צְווִישֶׁין דִי רֵיינֶע תְּפִלּוֹת ווָס וֶוערֶן פֵר גִיווִיס אָן גִינוּמֶען אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל זַיין אַיין קְרוֹן אוֹיף דַיין קָאפּ אִיךְ זָאל גִיהָאלְפֶּן וֶוערִין מִיט מַיין מַאן אוּנ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ מִיט מַיינֶע גוּטֶע פְרַיינְד אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל גִילִיבְּט אוּנ גִיזִיסְט זַיין גְלַייךְ אַז אִיךְ וָואלְט אַיין קָרְבָּן מַקְרִיב גִיוֶועןְ אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר הַכָּבוֹד

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג.
כִּי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חִמְּדָה, בְּצֵל יָדֶיךָ.
לָדַעַת, כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חזן מִדֵּי דַבְּרִי, בִּכְבוֹדֶךָ.
הוֹמֶה לִבִּי, אֶל דוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן, אֲדַבֵּר בְּךָ, נִכְבָּדוֹת.
וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ, וְלֹא רְאִיתִיךָ.
אֲדַמְּךָ, אֲכַנְּךָ, וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ
דִּמִּיתָ, הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדוּלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ.
כִּנּוּ, לְתוֹקֶף פְּעוּלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ, וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ.
וַיְשַׁוּוּךָ, לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הִמְשִׁילוּךָ, בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת.
הִנְּךָ אֶחָד, בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ, זִקְנָה וּבַחֲרוּת.
וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ, בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

בית ישראל

אַנְעִים זְמִירוֹת אִיךְ וֶועל זִיסֶע לוֹיבּ גִיזַאנְג מַאכֶן אוּנ וֶועל לוֹיבּ לִידֶער צוּ אַנַאנְדֶער וֶועבֶּן וֶוען מַיין זֵייל שְׁרַייעֶט צוּ דִיר: נַפְשִׁי מַיין זֵייל טוּט גְלוּסְטֶען צוּ זַיין אִין שָׁאטֶען פוּן דַיינֶער מַאכְט אוּנ צוּ וִויסֶן אַלֶע דַיינֶע גִיהֵיימֶעניסֶע רַאט: מִדֵּי אַלֶע מָאל דָאס אִיךְ רֵייד פוּן דַיין הֶערְלִיכְקֵייט בְּרוּמְט מִיר מַיין הַארְץ צוּ לִיבּ דַיינֶע פְרֵיינְדְשַׁאפְט: עַל כֵּן דְרוּם וֶועל אִיךְ פוּן דִיר רֵיידֶן הֶערְלִיכְקֵייט אוּנ וֶועל עֶהְרֶען דַיין נָאמֶען מִיט לִיבְּלִיכֶע גִיזַאנְג: אֲסַפְּרָה אִיךְ פַר צֵייל וואל דַיין הֶערְלִיכְקֵייט אָבֶּר אִיךְ הָאבּ דִיךְ נִיט גִיזֶעהֶן אִיךְ גְלַייךְ דִיר אִיךְ צוּ נַאמֶע דִיר אָבֶער אִיךְ קֶען דִיר נִיט: בְּיַד דוּרְךְ הַאנְט דַיינֶע נְבִיאִים דוּרְךְ גִיהֵיימְנִים דַיינֶע קְנֶעכְט הָאסְטוּ אַיין גְלַייכֶענֶעשׁ גִיגֶעבֶּען צוּ דֶער פְּרַאכְטִיקֵייט דֶער שֵׁיינְהֵייט דַיינֶער הֶערְלִיכְקֵייט: גְּדוּלָּתְךָ דַיינֶע אַכְפֶּערְקֵייט אוּנ דַיינֶע שְׁטַארְקֵייט טוּעֶן זֵיי צוּ נַאמֶען אוּנ גְלַייכֶן צוּ דֶער שְׁטַארְקֵייט פוּן דַיינֶע וַוערְק: דִּמּוּ זֵיי גְלַייכֶן דִיךְ וואל אָבֶּר נִיט אַלְץ ווִי דוּ בִּיסְט אוּנ זֵיי גְלַייכֶן דִיךְ נָאךְ דַיינֶע וֶוערְק

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין. וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב.
כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יָדָיו לוֹ רָב:
קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ.
הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת, רֹאשׁוֹ נִמְלָא.
וּקְוֻצּוֹתָיו, רְסִיסֵי לָיְלָה:
קהל יִתְפָּאֵר בִּי, כִּי חָפֵץ בִּי.
וְהוּא יִהְיֶה לִּי, לַעֲטֶרֶת צְבִי:
חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז, דְּמוּת רֹאשׁוֹ.
וְחַק עַל מֵצַח, כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:
קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד, צְבִי תִפְאָרָה.
אֻמָּתוֹ, לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:
חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ, כְּבִימֵי בְחוּרוֹת.
קְוֻצּוֹתָיו, תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:
קהל נְוֵה הַצֶּדֶק, צְבִי תִפְאַרְתּוֹ.
יַעֲלֶה נָּא, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:
חזן סְגֻלָּתוֹ, תְּהִי נָא בְיָדוֹ, עֲטֶרֶת.
וּצְנִיף מְלוּכָה, צְבִי תִפְאֶרֶת:
קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם, עֲטֶרֶת עִנְּדָם.
מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו, כִּבְּדָם:
חזן פְּאֵרוֹ עָלַי, וּפְאֵרִי עָלָיו.
וְקָרוֹב אֵלַי, בְּקָרְאִי אֵלָיו:
קהל צַח וְאָדוֹם, לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם.
פּוּרָה בְדָרְכוֹ, בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:
חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין, הֶרְאָה לֶעָנָיו.
וּתְמוּנַת יְיָ, לְנֶגֶד עֵינָיו:
קהל רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, עֲנָוִים יְפָאֵר.
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת, בָּם לְהִתְפָּאֵר:
חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, קוֹרֵא מֵרֹאשׁ.
דּוֹר וָדוֹר, עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:
קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי, נָא עָלֶיךָ.
וְרִנָּתִי, תִּקְרַב אֵלֶיךָ:
חזן תְּהִלָּתִי, תְּהִי נָא, לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת.
וּתְפִלָּתִי, תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

בית ישראל

נָאךְ: הַמְשִׁילוּךָ זֵיי גְלַייכֶען דִיךְ מִיט פִיל עֶרְלַיי גִיזִיכְטֶער אָבֶּער דוּ בִּיסְט אֵיינִיג מִיט אַלֶע דִי גְלַייכֶענֶעשׁ: וַיֶּחֱזוּ זֵיי הָאבֶּן אִין דִיר גִיזֶעהֶן עֶלְטֶר בַּיי דֶעם בַּארְג סִינַי אוּנ יוּנְגְהֵייט בַּיי דֶעם יַם סוּף דִיא הָאר דַיינֶעם הוֹיפְּט מִיט גְרֵייזְהֵייט אוּנ שְׁוַוארְצְהֵייט: זִקְנָה עֶלְטֶער הָאבֶּן זֵיי גִיזֶעהֶן אִין טָאג דַיינֶעם גִירִיכְט בַּיי דָנִיאֵל אוּנ יוּנְגְהֵייט אִין טָאג דָס שְׁטְרֵייט גְלַייךְ אַלְס אֵיין הֶעלְד דֶר שְׁטְרֵייטוּנְג דֶר בַּיי זִיךְ גִינוּג מַאכְט הָט: חָבַשׁ עֶר הָט אוּם גִיבוּנְדֶן אוֹיף זַיינֶעם הוֹיפְּט מִיט אֵיין הוּט פוּן הִילְף עֶס אִיז הִילְף אִין זַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אוּנ זַיין הֵיילִיגֶער אָרוּם: טַלְלֵי זַיין הוֹיפְּט וַואר פוּל מִיט טוֹיעֶן דֶר זַיינֶע הָאר לָאקֶן מִיט נַאכְט טְרָאפְּפֶען: יִתְפָּאֵר עֶר בַּארִימְט זִיךְ מִיט מִיר וַוייל עֶר ווִיל מִיר פַר אֵיין פָאלְק עֶר וֶועט מִיר זַיין צוּ אֵיין לִיבְּלִיכֶע קְרוֹין: כֶּתֶם פוּן דָם פֵיינְסְטֶע רֵיינְסְטֶען גִין גָאלְד אִיז דָאס גְלַייכֶענֶעשׁ זַיינֶע הוֹיפְּט אוּנ אוֹיף דֶעם שְׁטֶערֶן אִיז גִיקְרִיצְט דָאס הֶערְלִיכְקֵייט זַיינֶעם הֵיילִיגֶען נָאמֶן: לְחֵן צוּ לַייט זֶעלִיקֵייט אוּנ צוּ הֶערְלִיכְקֵייט אוּנ לִיבְּלִיכְקֵייט אוּנ לִיבְּלִיכֶר פְּרַאכְט הָט אִים זַיין פָאלְק כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֵיין קְרוֹין גִיקְרֵיינְט דָם אִיז דָם אוֹהֶל מוֹעֵד: מַחְלְפוֹת דִי הָאר לָאקֶן זַיינֶם הוֹיפְּט זֶענֶען אַלְס ווִי אִין יוּנְגֶע צַייטֶן זַיין הָאר לָאקֶן זֶענֶען שְׁוַוארְץ גִיקְרֵייזִילְט: נְוֵה יְרוּשָׁלַיִם דִי דָא אִיז אֵיין ווֹאוּנוּנְג דֶר גִירֶעכְטִיקֵייט זַיין לִיבְּלִיכֶע פְּרַאכְט זָאל עֶר דָאךְ דֶר הוֹיבֶּן אוֹיף דֶעם הֶעכְסְטֶע זַיינֶר פְרֵיילִיכְקֵייט: סְגֻלָּתוֹ זַיינֶע לִיבְּסְטֶע פְרוּמֶע זָאל דָאךְ זַיין אִין זַיינֶר הַאנְט אֵיין קְרוֹין אֵיין לִיבְּלִיכֶע פְּרַאכְט: עֲמוּסִים דִי פְרוּמֶע דִי דָא הֵייסֶען גָאטְס גִילָאדֶענֶע עֶר הָט זֵיי דֶר הוֹיבֶּן עֶר הָט זֵיי אוּם גִיבוּנְדֶן פַר אֵיין קְרוֹין פוּן דֶעם מָאל אָן דָאס זֵיי זֶענֶען ווִירְדִיג גִיוֶועזְן אִין זַיינֶע אוֹיגֶן הָט עֶר זֵיי הֶערְלִיךְ גִימַאכְט: פְּאֵרוֹ זַיין שֵׁיינְהֵייט אִיז אוֹיף מִיר אוּנ מַיין שֵׁיינְהֵייט אִיז אוֹיף אִים אוּנ אִיז צוּ מִיר נָאהֶענְט אַלְס אִיךְ צוּ אִים רוּף: צַח עֶר הֵייסְט קְלָאר אוּנ רוֹיט אוֹיף זַיין קְלֵייד אִיז בְּלוּט רוֹיטְקֵייט וֶוען עֶר אִיז גְקוּמֶן פוּן אֱדוֹם ווָס עֶר הָאט אִים צוּ טְרָאטֶען ווִי אַקֶעלְטֶר: קֶשֶׁר דֶעם קֶשֶׁר פוּן תְּפִלִּין הָט עֶר גֶעווִיזֶען דֶעם דֶעמוּטִיגֶן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ דִי גֶעטְלִיכֶע גְשְׁטַאלְט פַר זַיינֶע אוֹיגֶן: רוֹצֶה גָאט אִיז אֵיינְגֶעווִילִיגְט אִין זַיינֶעם פָאלְק עֶר ווֶערְט בַּאשֵׁיינֶען דִי דֶעמוּטִיגֶן דֶר דָא וַוארְט דִי לוֹיבּ פוּן פְרוּמֶע עֶר ווֶעט זִיךְ מִיט זֵיי בַּארִימֶען: רֹאשׁ דֶער אַנְפַאנְג דַיינֶער וָוארְט אִיזְט אֱמֶת דָם הֵייסְט דִי אַנְפַאנְג פוּן דַיינֶר תּוֹרָה פַאנְגְט זִיךְ אָן מִיט דֶעם וָוארְט בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. דִי לֶעצְטֶע אוֹתִיּוֹת אִיז אֱמֶת וָוארְהֵייט. יֶעדֶער דוֹר ווָאס פָארְשְׁטֶען דִיר פָארְשְׁטוּ דָאךְ זֵיי: שִׁית טוּא מַיינֶע פִילֶע גִיזַאנְג בַּיי דִיר אוּנ מַיין פְרֵיילִיךְ

קהל וּתִיקַר, שִׁירַת רָשׁ, בְּעֵינֶיךָ.
כַּשִּׁיר, יוּשַׁר, עַל קָרְבָּנֶיךָ:
חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה. לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר.
מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד, צַדִּיק כַּבִּיר:
קהל וּבְבִרְכָתִי, תְנַעֲנַע לִי, רֹאשׁ:
וְאוֹתָהּ, קַח לְךָ, כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:
חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי, עָלֶיךָ.
כִּי נַפְשִׁי, תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ: סוגרין הארון

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתוֹ: ק״י

לְדָוִד, יְיָ, אוֹרִי וְיִשְׁעִי, מִמִּי אִירָא יְיָ, מָעוֹז חַיַּי, מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים, לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה, כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי, מַחֲנֶה. לֹא יִירָא לִבִּי, אִם תָּקוּם עָלַי, מִלְחָמָה בְּזֹאת, אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת, שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ. שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ, כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ, וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי, בְּסֻכֹּה, בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי, בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר, יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה, יָרוּם רֹאשִׁי, עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי, וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ, זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיְיָ: שְׁמַע יְיָ, קוֹלִי אֶקְרָא, וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ, אָמַר לִבִּי, בַּקְּשׁוּ פָנָי, אֶת פָּנֶיךָ, יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, אַל תַּט בְּאַף, עַבְדֶּךָ, עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי, וְאַל תַּעַזְבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ, יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְיָ, דַּרְכֶּךָ, וּנְחֵנִי, בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן, שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי, בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי, עֵדֵי שֶׁקֶר, וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי, לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ, בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְיָ, חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: קדיש יתום אדון עולם וכו׳

מנהגים טובים ליום א של ראש השנה

נָאךְ דֶעם זָאל מֶען גֵיין נָאךְ הוֹיזֶע פְרֵייליךְ אוּנ בָּטוּחַ אִין דִיא חֲסָדִים פוּן השי״ת אַז עֶר וֶועט מִשְׁפְּטֶן מִיט חֶסֶד אוּנ מֶען טָאר נִיט גֵיין פוּן שׁוּל אַיילֶענְדִיג אֲפִילוּ אַגַאנְץ יָאר אוּנ מִכָּל שֶׁכֵּן אִין דֶעם יוֹם הַדִין כְּדֵי עֶס זָאל נִיט אוֹיס זֶעהֶן דָס גָאטֶס דִינְסְט אִיז אִים אַיין לַאסְט:

פַאר דֶער סְעוּדָה דַארְף מֶען מַאכֶען קִידוּשׁ אוֹיף וַויין. אוּנ מֶען דַארְף עֶסִין דִיא סְעוּדָה פוּן יוֹם טוֹב מִיט פְרֵיילִיכְקַייט. מֶען דַארְף אָבֶּער זִיךְ נִיט אָן עֶסִין בִּיז גַאנְץ זַאט אוּנ מִכָּל שֶׁכֵּן נִיט פִיל מַשְׁקֶה טְרִינְקֶען כְּדֵי מֶען זָאל נִיט פַר גֶעסִין עוֹסֵק צוּ זַיין אִין תְּשׁוּבָה אוּנ עֶס זָאל נִיט אָפּ גִיטָאן וֶוערֶען דִיא יִרְאַת ה׳ פוּן גֶעדַאנְק מֶען דַארְף גִידֶענְקֶען דָאס דִי צַייט אִיז זֵייעֶר טַייעֶר צוּ טָאן תְּשׁוּבָה אוּנ תְּפִלָּה. דֶען וֶוען עֶס אִיז אַגַאנְץ יָאר אוֹיךְ גוּט צוּ טָאן תְּשׁוּבָה אוּנ תְּפִלָּה. אָבֶּער דִי בֶּעסְטֶע צַייט אִיז דָאךְ עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה וַוייל דִי טֶעג זֶענֶען טֶעג פוּן רַחֲמִים אוּנ סְלִיחָה אוּנ דִי תְּפִלָּה אוּנ תְּשׁוּבָה וֶוערֶען אִין דֶער צַייט גִיכֶער אָן גִינוּמֶען:

בית ישראל

גִיזַאנְג זָאל בַּיי דִיר גִינֶעהֶענְט זַיין: תְּהִלָּתִי מַיין לוֹיבּוּנְג זָאל זַיין אַיין קְרוֹין צוּ דַיין הוֹיפְּט אוּנ מַיין גִיבֶּעט זָאל זַיין אָן גִיבְּרֵייט אַלְס וִוי דָס קְטוֹרֶת: תֵּיקַר לָאז דָס גִיזַאנְג פוּן אָרֶעמַאן וֶוירְדִיג זַיין אִין דַיינֶע אוֹיגֶן גְלַייךְ אַלְס דָס גִיזַאנְג דָאס וָוס וַואר גִיזוּנְגֶען אִיבֶּער דַיינֶע אָפְּפֶערְס: בִּרְכָתִי מַיין לוֹיבּ זָאל אוֹיף גֵיין אוֹיף דֶעם הוֹיפְּט דֶער דָא מַאכְט דִי גִיבִּירְד אוֹיף בְּרֶעכִין עֶר מַאכְט וֶוייאוּנְג אוּנ מַאכְט גֶעוִוינֶען אוּנ אִיז אַיין פִיל גִירֶעכְטֶער: וּבְבִרְכָתִי אוּנ אוּם וִוילֶן מַיין לוֹיבּ זָאלְסְטוּ מִיט דַיין הוֹיפְּט שִׁיקְלֶען צוּ וַוייזֶען דָאס זִיא דִיר אָן גִינֶעם אִיז אוּנ נֶעם זִיא דִיר אָן אַלְס הוֹיפְּט גִיוִוירְץ: יֶעֱרַב לָאז דָאךְ מַיינֶע רֵייד גִיזִיסְט זַיין קֶעגֶען דִיר דֶען מַיין זֵייל שְׁרַייעֶט צוּ דִיר גָאט:

דָאס טַייטְשׁ פוּן לְדָוִד ה׳ אוֹרִי וְיִשְׁעִי גֶעפִינְט מֶען בַּיי מַעֲרִיב פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

נָאךְ דֶעם בֶּענְטְשֶׁן חָאטְשׁ עֶס אִיז נָאךְ גְרוֹסֶר טָאג אוּנ עֶס אִיז צַייט עֶטְוָואס צוּ שְׁלָאפֶען בִּיז זְמַן מִנְחָה דַאוְונֶן פוּן דֶעסְט וֶועגֶן זָאל עֶר נִישְׁט שְׁלָאפֶן וָוארוּם מֶען בְּרוּךְ מוֹרָא הָאבֶּן פַר דִי דֵעָה וָואס זָאגְט וֶוער עֶס שְׁלָאפְט אִים רֹאשׁ הַשָּׁנָה פַר שְׁלָאפְט חָלִילָה זַיין מַזָל וּבִפְרַט אִיטְלִיכֶער מֶענְטְשׁ דַארְף צוּ וִויסֶן אַז רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז דִי צַייט פוּן תְּשׁוּבָה דַארְף מֶען נִיט לֵיידִיג צוּ זַייֶן וָוארוּם אַז מֶען זִיצְט לֵיידִיג אִיז אַזוֹ וִוי גִישְׁלָאפֶן אִיז נָאךְ עֶרְגֶער. דְרוּם זָאל מֶען נִזְהָר זַיין אַז תֵּיכֶּף נָאךְ דֶעם בֶּענְטְשֶׁען מַשְׁלִים צוּ זַיין דִי הוּנְדֶערְט בְּרָכוֹת מִיט פֵּירוֹת אוּנ בַּאלְד צוּ גֵיין אִין בֵּית הַמֶּדְרָשׁ. אוּנ אַז מֶען דַאוֶוענְט נָאךְ נִישְׁט מִנְחָה זָאל עֶר דֶר וַויל לֶערְנֶען מִשְׁנָיוֹת אָדֶער הֲלָכוֹת פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה אָדֶער צוּ זָאגֶען תְּהִלִּים. נָאר וֶוער עֶס אִיז דָאךְ אֵיין שְׁוַואכֶער מֶענְטְשׁ. מֶעג עֶר שְׁלָאפֶען נָאר עֶרְשְׁט נָאךְ הַאלְבֶּען טָאג:

סדר תפלת מנחה ליום א של ראש השנה

מֶען זָאגְט קָרְבָּנוֹת גִיפִינְט מֶען בַּיי שַׁחֲרִית:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד, הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ, לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם, יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע, בְּיַעֲקֹב, נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי, זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם, אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרַי, אֲשֶׁר שַׂמְתִּי, בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זַרְעֲךָ, וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ, אָמַר יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין, דֵּין מִן דֵּין, וְאָמְרִין, קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא, עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ, קַדִּישׁ עַל אַרְעָא, עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ, קַדִּישׁ לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת, מַלְיָא כָל אַרְעָא, זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ, וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל, רַעַשׁ

גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא, וּשְׁמָעִית, בַּתְרַי, קָל זִיעַ סַגִּיא, דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ, מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ, יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, מַלְכוּתֵהּ, קָאֵים לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל, אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת, לְעוֹלָם, לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת, לְבַב עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם, אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר עָוֹן, וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר, כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה, אֲדֹנָי, טוֹב וְסַלָּח, וְרַב חֶסֶד, לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ, צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת, לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם, יוֹם, יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם, בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ, בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ, מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא, יִפְתַּח לִבֵּנוּ, בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ, אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּלְעָבְדוֹ, בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן, לֹא נִיגַע לָרִיק, וְלֹא נֵלֵד, לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה, וְנִחְיֶה, וְנִרְאֶה. וְנִירַשׁ טוֹבָה, וּבְרָכָה, לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן, יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד, וְלֹא יִדֹּם, יְיָ אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר, אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ, מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ, עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ, צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ, דוֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ, לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה, וְיַאְדִּיר: ח"ק

אַז עֶס גִיפַאלְט (רֹאשׁ הַשָּׁנָה) אוּם (שַׁבָּת) זָאגְט מֶען דֶעם פָּסוּק (וַאֲנִי תְפִלָּתִי):

וַאֲנִי, תְפִלָּתִי לְךָ, יְיָ, עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי, בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

סדר קריאת התורה

כשחל בשבת מוציאין ספר תורה וקוראים ג' אנשים בפ' האזינו:

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי: יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל
כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: לוי הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל
צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל: הַ לַיהוָה תִּגְמְלוּ־
זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ: ישראל זְכֹר יְמוֹת
עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ: בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם
בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב
חֶבֶל נַחֲלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ
כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ: כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־
אֶבְרָתוֹ: יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר:

מגביהין וגוללין ומחזירין ספר תורה להיכל ואומר הש"ץ חצי קדיש . ומתפללין תפלה בלחש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב.

וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים *):

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשִּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

---

*) קדושה בחזרת הש"ץ

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: חז׳ לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ, לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל,

כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בָם יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם. קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה. נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אום שַׁבָּת זָאגְט מֶען נִיט אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ:

אַז מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקוֹדֶשׁ זָאגְט מֶען פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָ"מַ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ, אֶלָּא אָתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ, שָׁנָה טוֹבָה:
אָ"מַ, בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, בַּטֵּל, מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָפֵר, עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָ"מַ, כַּלֵּה, כָּל צַר וּמַשְׂטִין, מֵעָלֵינוּ:
אָ"מַ, סְתוֹם פִּיּוֹת, מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כַּלֵּה, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וּשְׁבִי, וּמַשְׁחִית, וְעָוֹן, וּשְׁמַד, מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְנַע מַגֵּפָה, מִנַּחֲלָתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, סְלַח וּמְחַל, לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר, פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחוֹק, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָ"מַ, הַחֲזִירֵנוּ, בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ:
אָ"מַ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵימָה, לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, קְרַע. רוֹעַ גְּזַר, דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב, לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָ"מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
אָ"מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:

יְהִי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא עשה למענך ולמען שם הגדול והקדוש (דִיקָרְנוּסָא) היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך יי שתזמין לנו ותתן לנו ולכל הסמוכים בשולחננו היום ובכל יום פרנסתנו ומזונותינו במילוי ובריות ובכבוד לא באיסור לא בעמל ולא בטורח וביגיעה רבה רק בנחת ובשלוה ובהשקט. כדי שנוכל לעבוד עבודתך הטהורה והקדושה בלי טרדת פרנסה ושלא יהיה בה שום בושה וכלימה ושלא תצריכנו לידי מתנת בשר ודם כי אם לידך הפתוחה והקדושה והצליחנו והרויחנו וברכנו בכל מעשה ידינו ועסקינו ותן לנו מאוצר מתנת ידך ושיהיה ביתי מלא ברכת יְהֹוָה, וזהר שלא יהגה ח"ו השם כאותיות רק יאמרנו כשם של אדנות ויכוין להוי"ה כניקוד הזה בזכות שמך הגדול (דִיקָרְנוּסָא)

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:
אָ"מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הַצְמַח לָנוּ, יְשׁוּעָה, בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָרֵם, קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָרֵם, קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מַלֵּא יָדֵינוּ, מִבִּרְכוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מַלֵּא אֲסָמֵינוּ, שָׂבָע:
אָ"מַ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָ"מַ, קַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָ"מַ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זָכוֹר, כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:
אָ"מַ, נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ, רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת, שְׁעַת רַחֲמִים, וְעֵת רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חֲמוֹל עָלֵינוּ, וְעַל עוֹלָלֵינוּ, וְטַפֵּנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן הֲרוּגִים, עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
אָ"מַ, עֲשֵׂה, לְמַעַן טְבוּחִים, עַל יִחוּדֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן, בָּאֵי בָאֵשׁ

וּבַמַּיִם, עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, נְקוֹם לְעֵינֵינוּ, נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ, הַשָּׁפוּךְ׃

אָ״מַ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃

אָ״מַ, חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, צְדָקָה וָחֶסֶד, וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן׃ יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן׃

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ, יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ ק״י

כשחל יום ראשון של ראש השנה בשבת אומרים זה ביום שני:

ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים
א מִי אֵל כָּמוֹךָ: ב נֹשֵׂא עָוֹן: ג וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע: ד לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ: ה לֹא הֶחֱזִיק
ורב חסד ואמת נוצר חסד
לָעַד אַפּוֹ: ו כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: ז יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ: ח יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ: ט וְתַשְׁלִיךְ
לאלפים נושא עון ופשע
בִּמְצֻלוֹת יָם, כָּל חַטֹּאתָם: י תִּתֵּן אֱמֶת, לְיַעֲקֹב: יא חֶסֶד לְאַבְרָהָם: יב אֲשֶׁר
וחטאה ונקה ה' ארך אפים ורב
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ: יג מִימֵי קֶדֶם: א מִן הַמֵּצַר, קָרָאתִי יָּהּ: ב עָנָנִי, בַמֶּרְחָב יָהּ: ג יְיָ
חסד נושא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה
לִי: ד לֹא אִירָא: ה מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: ו יְיָ לִי בְּעֹזְרָי: ז וַאֲנִי, אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי:
פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
ח טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ, מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: ט טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ, מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּייָ לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר, זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ, שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן, בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר, דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב, צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ, מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ, שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו, כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד, מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת, תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵייָ, כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה, וַיַּעֲמֹד: יְיָ, הֵפִיר, עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא, מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ, לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ, לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי, אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם, בָּחַר, לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם, הִבִּיט יְיָ רָאָה, אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ, הִשְׁגִּיחַ אֶל, כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין, אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ, נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר, לֹא יִנָּצֵל, בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ, לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה, עֵין יְיָ, אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת, נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ, חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ, הוּא: כִּי בוֹ, יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ, בָטָחְנוּ:
יְהִי חַסְדְּךָ, יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר, יִחַלְנוּ לָךְ:

נאָך דעם זאָל ער זאָגין דעם פסוק:

לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ, בְּכָל הַר קָדְשִׁי, כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ, דֵּעָה, אֶת יְיָ, כַּמַּיִם לַיָּם, מְכַסִּים:

תפלה על הפרנסה

אַסייל ווענען זיך נוהג צו זאָגען פריער דאָס (קאַפּיטל כ"ד) לְדָוִד מִזְמוֹר און דער נאָך דאָס:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא: שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים, עָלֵינוּ, לְמַעַנְךָ, וּלְמַעַן, קְדֻשַּׁת הַמִּזְמוֹר הַזֶּה, וְהַשֵּׁמוֹת:

בית ישראל

מִי אֵל כָּמוֹךָ ווער איז אַזוי איין גאָט ווי דו ביסט דו פאַר טראָגסט די זינד און איבער פאַרסט א בער די פשעים צום איבר בלייבונג און שטאַרקסט ניט דיין צאָרען דען דו באַגערסט נאר חסד באַצווינג אונזערע זינד און וואַרף אין טיפעניש פון ים אַלע זינד. און גיב אמת צו יעקב חסד צו אברהם ווי דו האָסט גישוואָרן צו אונזערע עלטערן פון פאַר מאָל: מִן הַמֵּצַר אויס דער ענגעניש רוף איך גאָט און ער ענפערט מיר און שטעלט מיך אין גרויסע טרייסט גאָט איז ביי מיר א ך וועל מיך ניט פאַרכטען וואָס וועט מיר טאָן אַמענטש גאָט איז ביי מיר מיין הילף עס איז בעסר צו באַשיצען זיך אָן גאָט איידער זיך צו פאַר זיכערען אויף אַמענטש: לֹא יָרֵעוּ זיי וועלען ניט קיין שלעכץ טאָן און זיי וועלען ניט פאַר דאַרבען אין מיין גאַנצען הייליגען באַרג דען עס וועט דער פולט ווערען דס גאַנצע לאַנד צו דער קענען גאָט אַזוי ווי די וואַסער טוט צו דעקען דעם ים:
יְהִי רָצוֹן עס זאָל זיין דער ווילען פאַר דיר גאָט אונזער גאָט און דער גאָט פון אונזערע עלטערען דו גרויסער און שטאַרקער און פאַרכטיגער גאָט אַז דו זאָלסט דער פולט ווערען מיט דער באַרימהערציקייט אויף אונז פון דיינעט וועגען און וועגען דעם הייליגען מִזְמוֹר און די הייליגע שמות וואָס ווערען דער מאָנט אין אים און דאָס הייליקייט פון זיינע פסוקים און ווערטער אונ אותיות און

הקדושים, הנזכרים בו, וקדשת פסוקיו, ותיבותיו, ואותיותיו, וטעמיו, ורמזיו, וסודותיו, וקדשת השם הקדוש, היוצא מפסוק והריקותי לכם, ברכה, עד בלי די, ומפסוק נסה עלינו, אור פניך יי, וכתבנו, בספר פרנסה טובה, וכלכלה, שנה זו, וכל שנה ושנה, לנו, ולכל בני ביתנו, כל ימי חיינו, במלוי וברוח, בהתר ולא באסור, בנחת, ולא בצער, בשלוה והשקט ובטח, בלי שום עין הרע, ותזכנו, לעסוק עבודת הקודש, בלי שום טרדה, ותפרנסני, פרנסה שלא תהיה בה, בושה וכלמה, ולא נצטרך, למתנת בשר ודם, כי אם מידך, המלאה והרחבה. ותצליחנו ותרויחנו, בכל למודנו, ובכל מעשה ידינו, ועסקנו, ויהיו בתינו, מלא, ברכת יי, ונשבע לחם, ונהיה טובים. רחום, חנון, שומר, תומך, ומציל, ישר, פודה, רחם עלינו, ושמע תפלתנו, כי אתה שומע, תפלת כל פה: ברוך, שומע תפלה. יהיו לרצון, אמרי פי, והגיון לבי, לפניך, יי, צורי וגואלי:

דער נאך זאגט מען די תפלה פון הגאון ר׳ חיים יוסף **דוד אזולאי:**

אל, מלא רחמים, גלוי וידוע לפניך, כי, בושנו, במעשינו, ונכלמנו בעונינו, בהעלותנו על לבבנו, רוב קצורנו. בעבודתך, ובעסק תורתך, וקיום מצותיך, ונמס לבנו, בקרבנו, והיה למים. מה נענה ומה נאמר, כי הצר הצורר, בחברת החומר, העבור, היו בעוכרנו. גם אסיר נלוה עמם אסורים ולטושים גלות הנפש והגוף. אמנם, גלוי וידוע לפניך, שרצוננו לעשות רצונך, ולשקוד על דלתותיך, כי טוב יום בחצריך, מאלף בחרנו. ויראים וחרדים אנחנו, מאימת דינך, הקדוש, על כן באנו אליך, בכפיפת ראש, ונמיכת קומה,

---

בית ישראל

טראפ אונ רמזים אונ סודות אונ דם הייליקייט פון דעם הייליגן נאמן וואס גייט ארויס פון דעם פסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די. דאס איז טייטש גאט זאגט איך וועל אייך אויס ליידיגן ברכה ביז גינוג אונ פון דעם פסוק נסה עלינו אור פניך יי. ציה אויף אונז דם ליכטיקייט פון דיין פנים גאט וכתבנו אונ שרייב אונז אין דעם ספר פון פרנסה אונ שפייז היינטיגס יאר אונ אלע יאר אונז אונ אלע אונזערע בני בית ביז וואנן מיר וועלן לעבן במלוי מיט דער פילטקייט אונ ברייטקייט בהתר אונ ניט באיסור אין נחת אונ ניט אין צער בשלוה מיט פריד אונ שטילקייט אן איין שום עין הרע אונ זאלסט אונז מזכה זיין צו עוסק זיין אין דיין הייליגר דינסט אן איין שום טרדה אונ זאלסט אונז מפרנס זיין איין פרנסה וואס עס זאל אין איר ניט זיין קיין שאנד אונ מיר זאלן ניט דארפן אן קומן צו איין בשר ודם נאר פון דיין פולע אונ ברייטע האנט אונ זאלסט אונז באגליקן אונ דר ברייטן אין אונזר לערנונג אונ אין אלע אונזערע האנדיל שאפט. אונזערע הייזר זאלן זיין פול מיט גאטס ברכה אונ מיר זאלן זאט זיין מיט ברויט אונ מיר זאלן זיין גוט תנין דר בארמיגר לייט זעליגר היטר אונטר לעהער באשירמער רעכט פארטיגער אויס לייזער דר בארעם דיך אויף אונז אונ הער צו אונזר גיבעט ווען דו הערסט די גיבעט פון אלע וואס טוען תפלה צו דיר: ברוך גילויבט ביסטו וואס דו הערסט צו גיבעט: יהיו לרצון וכו׳

אל מלא רחמים גאט וואס איז פול מיט רחמים. עס איז אנטפלעקט אונ באוואוסט פר דיר אז מיר שעמען זיך מיט אונזערע מעשים אונ מיט אונזערע זינד. אז מיר דער מאנען זיך וויא זייער ווייניג מיר דינען דיר אונ וויא ווייניג מיר לערנען דיין תורה אונ האלטן דיינע מצות: איז אונז די הארץ צו גאנגען ווי וואסר. וואס זאלן מיר ענטפערן אונ וואס זאלן מיר זאגען. ווען דר יצר הרע דר באליידיגר אין דר בעטריבטער קערפער האבן אונז באטריבט נאר עס איז דאך אנטפלעקט אונ באוואוסט פר דיר אז אונזר ווילן איז צו טאן דיין ווילן. אונ צו פערברייגגען גאנצע טעג אויף דיין תורה ומצות. ווען עס איז בעסר איין טאג אין דיינע הויפן ווי טויזנט

וחלישות חיל, להזכיר, ולעורר רחמיך, ולהזכיר זכות אבותינו הקדושים ובזכותם תתמלא רחמים עלינו:

ויהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, אל עליון, מוכתר בתליסר מכילין, דרחמי. שתהא שעה זו, עת רצון לפניך, ויהיה עולה לפניך, קריאת שלש עשרה מדות של רחמים, שבפסוקים מי אל כמוך וגו׳. המכוונים אל שלש עשרה מדות, אל רחום וחנון וגו׳. אשר קרינו לפניך, כאלו השגנו כל הסודות, וצרופי שמות הקדושים, היוצאים מהם, וזיווגי מדותיהם, אשר אחד באחד יגשו. להמתיק הדינים תקיפים, ותשליך במצולות ים, כל חטאתינו. ואתה בטובך, תעורר רחמיך, ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה וזוהמא, ויעלו כל ניצוצות הקדושה, אשר נתפזרו, ויתבררו, ויתלבנו, במדת טובך, וברוב רחמיך, תתן לנו חיים ארוכים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה טובה, חיים של חלוץ עצמות, חיים שיש בהם יראת שמים, ויראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלימה, חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה, ויראת חטא. חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה; זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, כתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים. וקרע רוע גזר דיננו, ויקראו לפניך זכיותינו:

אל, מלא רחמים, יהמו נא רחמיך, עלינו, לקבל ברצון, הכנעתנו, והרהורי תשובתנו. ותקים לנו מה שהבטחתנו, על ידי עבדיך, חכמי ישראל, הבא לטהר, מסייעין אותו. ובשגם לבנו, אטום, סתום, וחתום. ולא אתנו, יודע, זו היא שיבה, זו היא ביאה. רב להושיע, האר עינינו, כאשר, בגודל רחמיך

בית ישראל

אנדערע טעג אונ אז'ינד פארכטען מיר זיך אונ ציטערען פון דיין הייליגען דין. דרום קומען מיר מיט איין איינגעבויגענעם קאפ מיט אנידעריגען שטאנד. מיט שלאפע קרעפטען צו דער מאנען אונ צו דר וועקן דיינע ערבארימקייט אונ צו דר מאנען דעם זכות פון אונזערע הייליגע עלטערן דורך זייער זכות זאלסטו אויף אונז דער פילט ווערן מיט רחמים:

ויהי עס זאל זיין דר ווילען פר דיר גאט אונזער גאט אונ דר גאט פון אונזערע עלטערן גאט וואס דו ביסט העכר פון אלעמען אונ ביסט גיקריינט מיט דרייצעהן מדות פון רחמנות אז דיא דאזיגע שעה זאל זיין פר דיר איין עת רצון עס זאל אויף גיין דס וואס מיר האבען גזאגט די שלש עשרה מדות וואס אין די פסוקים מי אל כמוך וגו׳ וואס זיי זענען אקעגען די דרייצעהן מדות אל רחום וחנון וגו׳. אונ זאלסט ווארפען אונזערע זינד אין די טיפעניש פון דעם ים אונ מיט דיין גוטסקייט זאלסטו דר וועקן דיין רחמנות מיר זאלען ווערן ריין פון אלע אומריינינקייט אונ מיט דיין פיל ערבארימקייט זאלסטו אונז געבען לאנג לעבען לעבען פון פריד לעבען פון גוטס לעבען פון ברכה לעבען פון גוטע פרנסה לעבען וואס עס איז פר האנדען אין זיי פארכטיקייט פון זינד לעבען וואס אין זיי זאל ניט זיין קיין שאנד לעבען פון עושר וכבוד לעבען עס זאל זיין אין אונז ליבשאפט פון תורה אונ פארכטיקייט פון זינד לעבען וואס זאלסט דר פילען אלעס וואס מיר פאר לאנגען צו גוטען: זכרנו גידענק אונז צום לעבען דו קיניג וואס דו באגערסט אין לעבין. שרייב אונז אין דעם ספר פון לעבען פון דיינט וועגן לעבעדיגער גאט צו רייס אונזער שלעכטען גזר דין אונ עס זאלען פר דיר גלייענט ווערן אונזערע זכיות: אל גאט וואס איז פול מיט רחמנות עס זאלען פול זיין אויף אונז דיינע רחמנות צו אן נעמען מיט באווילינגונג אונזער אונטערטעניקייט אונ אונזער טראכטען פון תשובה אונ זאלסט אונז מקיים זיין וואס דו האסט אונז צו גזאגט דורך דיינע קנעכט די חכמים פון יודען הבא דער וואס קומט צו ריינינגען זיך העלפט מען אים חאטשי אונזער הארץ איז פר שטאפט אונ פר זיגילט אונ מיר ווייסען ניט ווי אזוי תשובה צו טאן נאר דו גאט וואס דו ביסט איין גרוסער העלפר דער לייכט אונזערע אויגען אזוי

הבטחתנו, פתחו לי, פתח, כחודו של מחט, ואני, אפתח לכם, פתח, כפתחו
של אולם. וראה, כי אזלת יד, ואפס עצור ועזוב, ואין חונן, ואין מרחם, זולתך,
כי חנוניך, המה חנונים. ומרוחמיך, המה מרוחמים. כדכתיב, וחנותי, את
אשר אחון, ורחמתי, את אשר ארחם, ובכן, לב טהור, ברא לנו, אלהינו, ורוח
נכון, חדש בקרבנו. ורשפי התעוררות לבנו, באהבתך ותורתך, יתמידו ויתרבו,
עזרנו, אלהי ישענו, על דבר, כבוד שמך. תחל שנה, וברכותיה, ותצילנו,
משבי, ומבזה, ומכף כל אויב, ואורב, ושולל, ובוזז, והפר עצתם, ותקלקל
מחשבתם. תפול עליהם, אימתה ופחד, בגדול זרועך, ידמו כאבן, ותתן בלב
השרים, להיטיב אלינו, ולרחם עלינו. אויבינו, ילבשו בושת, ועלינו תרחם,
ברוב רחמיך, ותאמר די לצרותינו. וכל הרפתקי, דעדו עלינו, יהיו, לכפר
חטאתינו, עונותינו ופשעינו, ותאמר די לצרותינו. וכשם שסככת, על אבותינו
במדבר, והצלתם מעינא בישא דבלעם, כן, בצל כנפיך תסתירנו, ונהיה מכוסים,
במכסה והנהגת שמותיך הקדושים, ותשמרם, מכל הפסד וכל עלילה. אנא
יי, הושיענו, בזכות אברהם, איש החסד, יצחק, אזור בגבורה, יעקב, כליל
תפארת, משה, רעיא מהימנא, אחוז בנצח. אהרן, אחוז בהוד, יוסף, אחוז
ביסוד. דוד, אחוז במלכות. ובזכותם, תצילנו מיד אויבינו, ותהפוך לבם,
מרעה לטובה, ויהיה לנו ישוב והשקט ובטח, לעבדך באמת, בלי שום טרדה.
ותזכנו להתרחק מהגאוה והכעס והקפדה, וכל גובה לב. ונהיה מיושבים בדעתנו.
ונכיר מיעוט ערכנו. ונפשינו, כעפר לכל תהיה, ולא נתכעס ולא נקפיד, ונהיה
אהבי שלום ומרבים שלום. ותזכנו להתרחק מליצנות, ושקר, וחנופה, ולשון
הרע, ודבור של חול, בשבת, וכל דבור אסור; ויהיה רוב דבורנו בתורה,

---

בית ישראל

ווי דו האָסט אונז צו גיזאָגט עפינט מיר איין מיר אזוי ווי דישארף פון איין נאָדיל וועל איך שוין
אייך עפינען איין טיר ווי אין איין טורם וראה אונ זעה אז עס איז ניטא קיין קרעפטען אונ חוץ דיר
איז ניט פאַר האַנדען קיין לייט זעליגער אונ קיין דר באַרמיגער דען נאָר וועמען דו לייט זעליגסט
יענע זענען גילייט זעליגט אונ וועמען דו ערבאַרימסט יענע זענען דער באַרימט ובכן דרום אונזער
גאָט באַשאַף אונז איין ריין האַרץ אונ בנייא אין אונז אַרעכט פאַרטיגין גימיט עס זאָל אין אונז
שטענדיג גיהערט ווערן באַוועקונג פון האַרצן צו דיין ליבשאַפט אונ צו דיין תורה עזרנו העלף
אונז גאָט אונזער העלפער פון וועגן דעם כבוד פון דיין נאָמן. עס זאָל זיך אָן הויבען דאס יאָר
מיט אירע ברכות אונ זאָלסט אונז מציל זיין פון גיפענקניש אונ רוב אונ פון די הענט פון אַלע
פיינד אונ דו זאָלסט פאַר שטערן זייער ראָט אונ זייערע גידאַנקען עס זאָל אויף זיי פאַלען איין
פאָרכט זיי זאָלן שטום ווערן ווי איין שטיין ותתן אונ זאָלסט געבן אין האַרץ פון די האַרן אונז
גוטעס צו טאָהן אונ רחמנות האָבן אויף אונז אונ זאָלסט רחמנות האָבען מיט דיין פיל דער
באַרימקייט אונ זאָלסט זאָגן צו אונזערע צרות גינוג אונ אַלע צרות וואָס מיר האָבן גהאַט זאָלן
זיין איין כפרה אויף אונזערע זינד אונ אזוי ווי דו האָסט באַשיצט אויף אונזערע עלטערן אין דר מדבר
אונ האָסט זיי מציל גיוועזן פון די שלעכט אוג פון בלעם אזוי זאָלסטו אונז פאַר באָרגן אין דעם
שאָטען פון דיינע פליגלען אונ זאָלסט אונז היטען פון שאָדען אונ בלבול. אנא איך בעט דיך גאָט
העלף אונז אין דעם זכות פון די אָבות אונ דורך זייער זכות זאָלסטו אונז מציל זיין פון די הענט
פון אונזערע פיינד אונ זאָלסט פאַר קערן זייער האַרץ פון שלעכטץ צו גוטן אונ מיר זאָלן האָבן
רואיקייט זיכערהייט צו דינען דיר באמת אָן איין שום טרדה אונ זאָלסט אונז מזכה זיין צו דר
ווייטערן זיך פון גאוה אונ כעס אונ הקפדה אונ גרוסקייט אין האַרצן אונ מיר זאָלן זיין מיושב
אין אונזער דעה מיר זאָלן פאַר שטיין אונזער קליינהייט אונ מיר זאָלען ביי זיך זיין גירעכינט ווי

ובעניני עבודתך, ותאזרני חיל, לשמור לפינו מהסוב, מחטוא בלשוננו. ותזכנו, להתרחק מתאות תענוגי הבלי העולם הזה ונאכל לשובע נפשנו, וכן בכל צרכנו, יהיו כל מעשנו לשם שמים. ותזכנו, להיות שמחים. בעסק תורתך ומצותיך, ולהיות בטחוננו, בך תדיר, ויהיה לנו לב שמח, לעבודתך, וברוב רחמיך, תזכנו להשלים תיקון נפשותינו רוחותינו נשמותינו, ולא נאבד חס ושלום. ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה, ולכוין לאמתה של תורה, ותצילנו מכל טעות, בהלכה ובהוראה, ואל תצל מפינו דבר אמת, לעולם, ונהיה אנחנו, וצאצאינו, וצאצאי צאצאינו, כלנו יודעי שמך, ולומדי תורתך לשמה. ומקימי מצותיך, ולא ימצא בנו, ולא בזרענו, וזרע זרענו, שום פגם, ושום פסול, ולא יתחלל שמך, על ידינו, חס ושלום. וראה, כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך, אברהם יצחק וישראל עבדיך, בניך, בני בחוניך, וזה כמה מאות שנים בלחצם ודוחקם, קוראים בשמך, ומאמינים בך ובתורתך. וכמה אלפים ורבבות, מסרו עצמן על קדושת שמך. והם מלאים, מצות וצדקות, ותורה וגמילות חסדים,

"נא "גבור "דורשי "יחודך "כבבת "שמרם:

אנא מלך, רחום וחנון, התמלא רחמים, על כל אחינו, בני ישראל, הנפוצים, בארבע כנפות הארץ, ובפרט, על יושבי ארץ ישראל, ועל יושבי העיר הזו, ועל כל הקהל הקודש הזה, ותרחם עלינו, ועליהם, ותצילנו, ותצילם,

---

בית ישראל

ערד אקעגען אלע אונ מיר זאלען ניט צערנין אונ מיר זאלען ליב האבען אונ מערן פריד אונ זאלסט אונז מזכה זיין צו דר ווייטערין זיך פון לצנות אונ ליגען אונ לשון הרע אונ ריידען פראסטע רייד אום שבת אונ פון אלע רייד וואס מען טאר ניט. ויהיו אונ אונזערע רייד זאלען זיין פון דר תורה אין דיין דינסט אונ זאלסט אונז געבען קראפט צו היטען אונזער מול פון צו זינדיגען מיט דר צונג אונ זאלסט אונז מזכה זיין צו דר ווייטערן זיך פון גלוסטען די נארישע תענוגים פון דער וועלט אונ מיר זאלען עסין נאר צו זעטען אונזער קערפער אונ דעסט גלייכען אונ אלע אונזערע באדערפעניש זאל זיין נאר פון גאטס וועגען אונ זאלסט אונז מזכה זיין מיר זאלען פרייליך זיין מיט דעם עסק פון דיין תורה ומצות אונ מיר זאלען בטחון האבען אין דיר תמיד אונ מיר זאלען האבען איין פרייליך הארץ צו דיין דינסט אונ מיט דיין פיל רחמנות זאלסטו אונז מזכה זיין מיר זאלען אין גאנצען מתקן זיין אונזער נפש רוח נשמה מיר זאלען ניט פר לארען ווערען חלילה אונ זאלסט אונז מזכה זיין צו עוסק זיין אין דיין הייליגער תורה אונ מכוין זיין דעם אמת אונ זאלכט אונז מציל זיין פון איין טעות אין איין דין אונ מיר אונ אונזערע קינדער אונ קינדס קינדער זאלען מיר אלע וויסען דיין תורה לשמה אונ מקיים זיין דיינע מצות אונ עס זאל ניט געפונען ווערען אין אונז אין אונ אונזערע קינדער אונ קינדס קינדער קיין פגם אדער איין פסול אונ עס זאל ניט פר שוועכט ווערין דיין נאמען דורך אונז ח"ו וראה אונ זעה דיין גרוס פאלק ישראל זענען די קינדער פון דיינע געליבטע אברהם יצחק אונ ישראל דיינע קנעכט קינדער פון דיינע געפרובטע אונ עס איז שוין וויפיל הונדערט יאהר ווי זיי זענען אין זייער ענגשאפט אונ פון דעסט וועגען רופען זיי אין דיין נאמען אונ גלויבען אין דיר אונ אין דיין תורה אונ פיל צעהן טויזענדער מענשען האבען זיך געלאזט טוטען פון וועגען דיין הייליגען נאמען. אונ זענען פול מיט מצות אונ צדקה אונ תורה אונ גמילות חסדים איך בעט דיך שטארקער גאט אז דו זאלסט זיי היטען וויא אשווארץ אפיל:

אנא איך בעט דיך דר בארמיגער אונ לייט זעליגער קיניג ווער דר פולט מיט דר בארימקייט אוף אונזערע ברידער די קינדער ישראל וואס זענען פר שפרייט אין אלע פיר עקען פון דער וועלט ובפרט אוף די וואס זיצען אין דר דאזיגער שטאט אונ אוף דעם גאנצען קהל הקודש אונ זאלסט זיך דר בארמען אויף אונז אונ אויף זיי. אונ זאלסט אונז אונ זיי מציל זיין פון שלעכץ. אונ פון

מרעה, מרעב, ומשבי, ומבזה, ומכל חטא, ותשלח רפואה שלמה לכל חולי עמך ישראל, אל, נא, רפא נא, להם. ותקים בכל אחד מהם, מקרא שכתוב. יי יסעדנו, על ערש דוי, כל משכבו, הפכת בחליו. והבריאים מדורשיך, תתמיד בריאותם, שלא יחלו, חס ושלום, ותצילנו, ותציל לכל ישראל, מכל נזק, ומכל צר, ומשטן, ומקטרג, ומרוח רעה, ומדקדוקי עניות, ומכל מיני פורעניות, המתרגשות בעולם, ותפקוד בזרע של קימא, זרע קודש, לכל חשוכי בנים, והיושבות על המשבר, תוציאם, מאפלה לאורה, ויצא הולד, בשעה טובה, ולא יארע, שום צער ונזק, לא ליולדות, ולא לילדיהן, ואל ימשול אסכרה ושדין, בכל ילדי עמך ישראל, ותגדלם לתורתך ומצותיך, בחיי אביהם ואמם. ובני ישראל עמך, יורדי הים באניות פצם והצילם, ממים רבים, מיד בני נכר, הצילם מטיט, ואל יטבעו, ינצלו משנאים ומשאונים, וממעמקי מים. ובני ישראל, ההולכים ביבשה, הדריכם, בדרך ישרה, ללכת אל עיר מושב, והצילם, מכף כל אויב. ואורב, בדרך וכל האסורים בכלא, בלא משפט מעמך ישראל, התר מאסריהם, ותוציאם לרוחה, ותשימם ליראתך, ותחון זכות אבות, להוציא לאור, משפטנו, כתבנו בספר החיים, למענך, אלהים חיים, והאר פניך, על מקדשך השמם, למען אדני: ישר, פודה, חוס ורחם, עלינו. ושמע תפלתנו כי רחום אתה:

אלהינו, ואלהי אבותינו, מלך רחמן, רחם עלינו, טוב ומטיב, הדרש לנו, שובה אלינו, בהמון רחמיך, בגלל אבות, שעשו רצונך, בנה

בית ישראל

הונגער פון געפיינקענעש און פון איין שום זינד. און צו אַלע קראנקע פון דיין פאָלק ישראל זאָלסטו שיקן איין רפואה איך בעט דיך גאָט הייל זיי. און זאַיי מקיים ביי יעדערן פון זיי דעם פסוק יי יסעדנו וגו׳ גאָט טיט אונטער לעדיגען דעם קראנקן אויף זיין בעט והבריאים און די געזונטע וואָס פאַרשטען דיך זאָלן שטענדיג זיין געזונד זיי זאָלן חלילה ניט קראנק ווערן און זאָלסט אונז און אַלע יודין מציל זיין פון שאָדן און פון באַליידיגער פון אַשלעכט געמיט פון אָרעמקייט און פון אַלע מיני פורעניות וואָס זענען אויף דער וועלט. און די וואָס האָבן קיין קינדער ניט זאָלסטו זיי דער מאָנען צו האָבן איין לעבעדיג און איין הייליגן קינד און די וואָס זיצן אויף דעם בראָך צו געווינען זאָלסטו זיי אויס ציהען פון פינצטערניש צו ליכטיקייט און דאָס קינד זאָל אַרויס גיין בשעה טובה און עס זאָל ניט געשעהן קיין שום צער אין שאָדן צו די געווינערינס און צו די קינדער עס זאָל ניט געוועלטיגן קיין קראנקייט וואָס הייסט אַסכרה און קיין מזיקים צו די קינדער פון דיין פאָלק ישראל און זאָלסט זיי לאָזען וואַקסען צו דיין תורה ומצות אין דעם לעבן פון זייערע פאָטער און מוטער ובני און די קינדער ישראל דיין פאָלק וואָס נידערען אויף דעם ים מיט שיפען באַשירעם זיי און זאַיי זיי מציל פון רויבערס זאַיי זיי מציל זיי זאָלן ניט דער טרונקען ווערן און זיי זאָלן ניצול ווערן פון פיינד און פון טיפעניש פון וואַסער ובני און די קינדער ישראל וואָס גייען אויף דער יבשה זאָלסטו זיי פירין אין איין רעכטין וועג און זאָלסט זיי מציל זיין פון די הענט פון איין פיינד און איין לויער אויף דעם וועג וכל און אַלע וואָס זיצען אין תפיסה און עס קומט זיי ניט זאָלסטו זיי אויף בינדען און זאָלסט זיי אויס ציהען און זאָלסט אונז לייט זעליגען דורך דעם זכות פון אונזערע אבות עס זאָל אַרויס גיין צו ליכט אונזער משפט שרייב אונז אין דעם ספר פון לעבן פון דיינעט וועגן לעבעדיגער גאָט און דער לייכט דיין פנים אויף דעם בית המקדש וואָס ער איז פאַר וויסט למען אדני פון דיינעט וועגן גאָט:

ביתך, כבתחלה, וכונן מקדשך, על מכונו. והראנו בבנינו, ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב כהנים לעבודתם, ולוים לדוכנם. והשב ישראל לנויהם, ומלאה הארץ, דעה, ליראה את שמך הגדול, הגבור, והנורא. אמן, כן יהי רצון, אמן ואמן:

דער נאך זאגט מען דאס:

כָּל כלי, יוצר עליך, לא יצלח. וכל לשון, תקום אתך למשפט, תרשיעי, זאת, נחלת עבדי יי, וצדקתם מאתי, נאום יי:

לא ירעו ולא ישחיתו, בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ, דעה, את יי, כמים לים, מכסים:

שִׁיר המעלות ממעמקים, קראתיך יי: אדני, שמעה בקולי תהיינה אזניך, קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני, מי יעמד: כי עמך הסליחה למען, תורא: קויתי יי, קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משומרים לבוקר, שומרים לבוקר: יחל ישראל, אל יי, כי עם יי החסד והרבה, עמו פדות: והוא, יפדה את ישראל, מכל עונותיו:

ז"פ לעולם יי, דברך. נצב בשמים:

יהי רצון מלפניך, שעל ידי, הארת תקונים, עתיקא קדישא, דעתיקין, בזעיר שבאריך, יכבשו רחמיך, את כעסך, ויגולו רחמיך, על מדותיך, ותתנהג עמנו, במדת הרחמים. ותתן לנו, חיים ארוכים וטובים, בעסקי תורתך, וקיום מצותיך, לעשות רצונך, אמן, כן יהי רצון:

בית ישראל

אֱלֹהֵינוּ אונזר גאט דער גאט פון אונזערע עלטערן דער בארמיגער קיניג דער בארעם דיך אויף אונז סוב גוטער אונ באגיטיגער ווער גיפארשט צו אונז קער דיך צו אונז מיט דיינע פיל ערבארימקייט וועגן אונזערע אבות וואס האבן גיטאן דיין ווילן בויא דיין הויז אזו ווי פון פריער אונ ברייט אן דעם בית המקדש ווי ער בדארף צו זיין אונ זאלסט אונז ווייזען זיין גיבאיי אונ ערפרייי אונז מיט זיין פר ריכטונג אונ קער ווידער די כהנים צו זייער עבודה אונ די לוים קער אום צו זייער דוכן אונ קער ווידער די ישראל צו זייער וואהנונג אונ די וועלט זאל דער פולט ווערן מיט חיסענשאפט צו פארכטן פר דיין גרויסן אונ שטארקן פארכטיגן נאמן אמן כן יהי רצון ונאמר אמן:

שִׁיר המעלות פון דעם טיפען גלות האב איך דיך גאט גירופען אדני הער צו גאט מיין קול דיינע אויערן זאלן פר נעמן דם קול פון מיין גיבעט אם אויב דו גאט וועסט היטען מיינע עבירות דו זאלסט מיך שטראפן אויף זיי ווער וועט דען קאנן באשטיין דרוף כי ווארום ביי דיר אין די הענט איז מוחל צו זיין עבירות אונ האסט ניט מוסר גיוועןקיין שום מלאך אז ער זאל קאנען מוחל זיין עבירות כדי אז מען זאל מורא האבען פר דיר קויתי מיין זעלע טוט האפען צו דיר גאט אונ איך טוא האפען צו זיינע רייד וואס ער האט מבטיח גיוועןנפשי מיין זעלע טוט האפען צו גאט מערער איידער די היטער וואס היטען ביי דער נאכט האפען זיי אז עס זאל טאג ווערן יחל איר יודן האפט צו גאט ווארום מיט גאט איז דער חסד אונ פיל מאל האט ער אייך שון אום געלייזט וועט ער אייך היינט אוך אוס לייזען פון דעם גלות והוא אונ די עבירות וועלן ניט מעכב זיין די גאולה ווארום גאט וועט אויס לייזען די יודין פון אלע זייערע עבירות:

הבט משמים וראה קוק אונזער הייליגער
גאט פון הימל אויף אונז אין דר
נידער. אזו ווי די וואסער גייט פון דר
הייך אין דר נידער. קוק אונ זעה ווי
מיר שטייען דא פאר דיר מיט שרעק מיט
גרוס פארכט אונ מיט ציטרעניש. מיר
קענען ניט איין שטיין אויף אונזר ארט
פון שרעק. אזו ווי די וואסער שטייט
ניט אויף איין ארט. ערבארים זיך אויף
אונז. אונ עס זאל אוועק גיין אונזערע
פאריגע זינד אזוי ווי די וואסער גייט
אוועק, זאלסט אריין ווארפין אונזערע
חטאים אין איין ארט ווס זיי זאלין מער
ניט קומן אזו ווי די וואסער גייען אונ
פאלען אריין אין טיפען מער. יוא מיר
האבען גיזינדיגט. אבער איצונד איז
אונזר הארץ קלאר ווי דם וואסער. העלף
אונז אז מיר זאלן קענן טאן שפעטער
אלס ווס מיר האבן די איצטיגע ווילע
אין אונזערע געדאנקען. טו מיט אונז גינאד
פון וועגן דיין הייליגע תורה ווס זי איז
גיגליכן צו וואסר. דען די תורה קען
מען ניט מקיים זיין אין קבר. זי איז
ניט גיגעבן גיווארן פאר טוטע. דרום
לאז אונז לעבן מיר זאלען זי מקיים זיין
אונ גוטס טאן אויף דער וועלט. מיר
זאלן פעריכטן ווס מיר האבן ביז יעצט
קאליע גימאכט. הושיעה יי העלף אונז
גאט צו דינען דיר מיטן גאנצן הארצן
מיר זאלן פערברענגן אונזערע יאהרן אין
פרומקייט אין ערליכקייט אונזר עלטר
זאל ניט פרשמן אונזער יוגענד. דו
זאלסט אונז ניט ברייגנן לידי נסיון מיר
זאלען ניט גיפרובט ווערן. מיר זאלען
ניט קומען לידי בזיון. מיר זאלען ניט
פערשעמט ווערן. מיר זאלן חלילה צו
דר עלטר ניט בדארפען אן קומען צו
פרעמדע טישן. מיר זאלין ניט בדארפן
חלילה אן קומען צו קינדר צו קרובים
צו מענטשנס גאב. מיר זאלן אוס לעבן
אונזערע יאהרן מיט אונזערע מאנן מיר
זאלן ניט פאנאנדער גישייד ווערן מיר
זאלן ניט אב גיריסען ווערן איינער פון
אנדערען. דו זאלסט אונז ניט אוועק
ווארפן צו דר צייט פון אונזר עלטער.
דו זאלסט אונז ניט פערלאזן ווען מיר
וועלן שון זיין שלאף. מיר זאלן זיין מיט
דעם גאנצין זינען ביז דם לעצטע ווילע.
מיר זאלן קיין צער ניט האבן פון אונזערע
קינדר אין גאנצן לעבן. מיר זאלן קיין
צער ניט זעהן אין אונזער גאנצער
פאמיליע. אין אונזערע גוטע פריינד.
אונ כלל ישראל. אונ אין דר גאנצר
וועלט. חדש עלינו בנייא אויף אונז
ליבר גאט דעם נייעם יאהר ער זאל
זיין א יאהר פון ברכה פון זול. עס זאל
חלילה קיין הונגער ניט זיין אויף דער
וועלט. א יאהר פון פרנסה פון גוטע
גישעפטן. א יאהר פון שלום פון מנוחה
עס זאל חלילה קיין מגפה ניט זיין אויף
דער וועלט. קיין שום שלעכטע
איבערגאנג קיין שום צרה. מיר זאלען
אלע זיין גיהיט פון שאדין פון פייער
פון וואסער. פון אלע שטרויכלונג. פון
אלע מקרים רעים אמן:

שמע קולנו הער צו אונזער שטים גאט
אונזער גאט. פאר נעם אונזער
גישרייא. האב אויף אונז רחמנות אונ
נעם צו אונזער גיבעט וואס מיר בעטן
דא בייא דיר בייא דעם וואסער. וואס
מיר זענען געקומען מאכען דיר פאר
א קיניג וויא עס איז גיוועזין פאר צייטן
דער שטייגער אז מען פלעגט זאלבען
איין קיניג בייא דעם וואסער. נעם צו
אונזער תפלה מיט רחמים אונ מיט
באווילינונג אונ דער מאן אונז היינט
דעם זכות פון אונזערע עלטערן וואס
דוא האסט זייא גיענטפערט בייא דעם

וואסער. וויא עס שטייט גישריבען אין דיא הייליגע ספרים. דער מאן אונז דעם זכות פון אדם הראשון וואס ער איז גזעסען הונדערט מיט דרייסעג יאר אין וואסער און האט תשובה גיטאן אויף זיינע זינד. דער מאן אונז דעם זכות פון נח הצדיק וואס דו האסט אים גיהאלפען אין וואסער און ער איז אנטרונען גיווארען פון מבול. דער מאן אונז דעם זכות פון אברהם אבינו וואס מען האט אים אריין געווארפען אין קאלך אויבין און דו האסט פאר לאשען דעם פייער וויא וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יצחק וואס ער האט זיך פון דיינט וועגן גילאזט מקריב זיין און איז מיט זיין גוטען ווילען גיגאנגען צו דער עקידה אין מלאכים פון הימיל האבען גיוויינט און גיפליסען טרערען וויא וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יעקב וואס דו האסט אים געענטפערט בייא דעם ברונים וואסר. און האט זיך גיראנגילט מיט דעם מלאך בייא דעם וואסר. דער מאן אונז דעם זכות פון משה ואהרן און כלל ישראל וואס דוא האסט פאר זייא גישפאלטען דעם ים און דוא האסט זייא גיטאן גרויס וואונדער בייא דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יהושע וואס דוא האסט אים גישפאלטען דעם ירדן און איז אריבער דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון אליהו הנביא און אלישע הנביא וואס זייא האבען גיטאן וואונדער בייא דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון אלע צדיקים פון אלע חסידים. און נעם צוא אונזער תשובה און זאלסט אונז אן חתמענען אגוט יאהר. אונז און אונזערע מאנען און אונזערע קינדער. און אונזער גאנצע פאמיליע און אלע אונזערע גוטע פריינד. און ווען עס איז חלילה נגזר גווארען אויף אונז אגזר דין. און דער מדת הדין ברענט וויא אפייער. זאלען דיינע רחמנות אים פר לעשען ווי וואסר. און דו זאלסט אויף זוכען אלע אונזערע זכיות. דעם זכות פון אונזערע אייגענע מצות. דעם זכות פון אונזערע קליינע קינדער וואס זענען ריין פון זינד וויא וואסער. דעם זכות פון וואס מיר גיבין זייא לערנען דיין הייליגע תורה. זאלסט אויף אונז דער וועקען דעם זכות פון אונזערע עלטערין. די אויס גלייטערטע נשמות. דעם זכות פון אלע צדיקים און צדקניות וואס אין גן עדן. און זאלסט אונז איין שרייבען מיר מיט מיין מאן און מיינע קינדער אין דעם בוך פון לעבען אמן:

אנא יי' איך בעט דיר גאט דער גרוסער דער שטארקער. און דער אלמאכטיגער. נעם צו מיין תשובה וואס איך האב יעצט חרטה אוף מיינע זינד מיט דעם גאנצען הארצען. דו ווייסט דאך אונזער יצר הרע, און אונזער קערפער. עס איז ניטא אמענטש אוף דר וועלט וואס זאל טאן נאר גוטס און זאל ניט זינדיגען. און דעריבער האסטו אונז גיגעבן דעם הייליגן טאג ראש השנה מיר זאלען ניט פאר פאלען ווערן אין אונזערע זינד. מיר זאלין היינטיגן טאג תשובה טאן ווי עס שטייט גישריבען אין דיין הייליגע תורה כי לא תחפוץ במות המת. דאס איז טייטש דו ווילסט ניט דר מענש זאל שטארבען נייערט ער זאל חרטה האבן און זאל תשובה טאן אוף זיינע זינד און זאל בלייבן לעבן. דריס זאלסטו צו נעמן מיין גיבעט און מיין תשובה צווישען די תפלות פון כלל ישראל. פון אלע צדיקים וצדקניות. און זאלסט מיך לאזן לעבן. דו זאלסט עפנען דיינע טויערן פון רחמים צו כל

יִשְׂרָאֵל אוּנ צוּ מִיר אוֹךְ. דֶר הֵייךְ מַיין מַזָל אוּנ דֶעם מַזָל פוּן מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער עֶרְלַייכְט זֵייעֶרֶע אוֹגֶן אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. דֶר הֵייבּ דֶעם מַזָל פוּן כְּלַל יִשְׂרָאֵל. זֵיי זָאלֶן הָאבֶּן חֵן אִין דִי אוֹגֶן פוּן אוּנְזֶער לִיבֶּן קֵייזֶער אוּנ זַיינֶע שָׂרִים. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בּוֹעֶן דַיין הֵיילִיגֶען טֶעמְפִּיל דֶעם בֵּית הַמִּקְדָשׁ. מִיר זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהְן מִיט אוּנְזֶערֶע אוֹגֶן מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

תחנה חדשה לתשליך:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. הֶערְר פוּן דֶר וֶועלְט. מִיר קוּמֶן פַר דִיר מִיט גְרוֹס אוּנְטֶערְטַאהְן. מִיט עֶרְשְׁרֶעקְנִישׁ עֶרְצִיטֶערְט. עֶרְבַּארֶעם דִיךְ אוֹף אוּנְז. אַזוֹי וְויא דִי וַואסֶר גֵייט פוּן דֶר הֵייךְ אִין דֶר נִידֶר. אַזוֹי זָאלְסְטוּ קִיקֶען מִיט רַחֲמִים פוּן הוֹכֶן הִימֶעל אוֹף אוּנְז וָוס מִיר זֶענֶן אִין דֶער נִידֶער. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. עֶס אִיז אֱמֶת מִיר הָאבֶּען גֶעזִינְדִיגְט. אַצוּנְד שְׁטֵייעֶן מִיר מִיט רֵיינֶע אוּנ קְלָארֶע הַארְץ אַזוֹ וְויא דָם וַואסֶר, בֶּעטִין מִיר עֶרְבַּארְמִיגֶר גָאט עֶרְבַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוּנ זַיי מַסְכִּים אַז אוּנְזֶערֶע פוֹירִיגֶע זִינְד זָאלֶען אַוֶועק גֵיין אוּנ פַאלֶען אִין דִי טִיפֶענִישׁ אַזוֹ וִוי דָם וַואסֶר גֵייט אִין טִיפֶען מֶער. הֶעלְף אוּנְז אוֹיף וַוייטֶער זָאלֶען מִיר קֶענִין מְקַיֵים זַיין דִי מִצְוֹת פוּן דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. אוּנ דִיךְ דִינֶען מִיט רֵיינֶע גִידַאנְקֶען וְויא דָאס קְלָארֶע וַואסֶער. אֵל חַי וְקַיָם שְׁרַייבּ אוּנְז אָן צוּם לֶעבִּין. מִיר זָאלֶן גֵיין אִין דַיינֶע הֵיילִיגֶע וֶועגִין. דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט אוֹיךְ גִיזָאגְט לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ. נִישְׁט דִי טוֹיטֶע לוֹיבֶּען גָאט. שַׁדַי מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. קוּק אוֹיף אוּנְז מִיט דַיין רַחֲמָנוּת הֶעלְף אוּנְז מִיר זָאלֶען פַארְבְּרֶענְגִין אוּנְזֶערֶע יָאהְרֶען מִיט פְרוּמְקֵייט. אוּנ אִין אוּנְזֶר עֶלְטֶער זָאל מֶען חָלִילָה נִישְׁט בְּרוֹיכֶן אָן צוּ קוּמֶען צוּ קִינְדֶער. צוּ קְרוֹבִים וּבִפְרַט צוּ מֶענְשִׁינְס גָאבּ. דֶען דִי מַתָּנָה אִיז קְלֵיין אוּנ דִי חֶרְפָּה אִיז גְרוֹס. מִיר זָאלֶן אוֹם לֶעבִּין אוּנְזֶערֶע יָאהְרֶן מִיט אוּנְזֶערֶע מֶענֶער. נִיכְט אַוֶועק גֶענוּמֶען וֶוערֶען אֵיינֶר פוּן אַנְדֶערְן. נִיט צוּ פַר שְׁוַואכֶן אוּנְז אוֹיף דֶער עֶלְטֶער. אֵל מָלֵא רַחֲמִים. בֶּעהִיט אוּנְז פוּן צַעַר אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער זָאלֶן חָלִילָה נִישְׁט אַוֶועק גֶענוּמֶן וֶוערֶן פוּן אוּנְז בַּיי אוּנְזֶר לֶעבֶּן: הוֹשִׁיעָה ה'. הֶעלְף אוּנְז גָאט. מִיר זָאלֶען דִי זְכִיָה הָאבֶּען אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער מְגַדֵל צוּ זַיין לְתוֹרָה וּלְחוּפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. מֶען זָאל חָלִילָה קֵיין צַעַר נִישְׁט הָאבֶּן פוּן אוּנְזֶר פַאמִילְיֶע. פוּן אוּנְזֶערֶע גוּטֶע פְרַיינְד אוּנ כְּלַל יִשְׂרָאֵל אוּנ אִין דֶער גַאנְצֶע וֶועלְט. הַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ שְׁנַת מְנוּחָה. בֶּענַאיי אוֹף אוּנְז אַ רוּהִיג יָאהְר. קֵיין שׁוּם שְׁלֶעכְטֶע זַאךְ זָאל חָלִילָה נִיכְט זַיין אוֹיף דֶער וֶועלְט. קֵיין צָרָה קֵיין פַייעֶר קֵיין וַואסֶער פוּן אַלִי שְׁלֶעכְטִי זַאכֶען פוּן אַלֶע בֵּייזֶע בֶּעגֶעגֶענִישׁ בֶּעהִיט אוּנְז רַחֲמָנוּתְדִיגֶר גָאט אִין זְכוּת פוּן כְּלַל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

הוצאה חדשה

מחזור

עם פירוש ע"ט בשם

בית ישראל

וילקוט

פנינים יקרים, ומעשה אלפס

מאת הר"ר בן־ציון בהרב הגדול ר' ירמי' עקיבא זצ"ל אלפס מווילנא.

נוסח אשכנז

ראש השנה

(יום ב')

די נייע מחזורים זיינען מיט הונדערט פינף און זיבעציג נייע מעלות זהוספות (נייע משלים), וועלכע זיינען אויסגערעכענט אויף די צווייטע זייט שער, (אויסער אלע מעלות וועלכע געפינען זיך אין ביז יעצט געדרוקטע מחזורים).

אויך האבען מיר מוסיף געוועזען אין דיעזע נייע אויסגאבע מחזורים: דרושים, מתגים, און קאמעס, דאס יעדער זאל ריכטיג זאגען די עברי און וויסען יעדעס ווארט אבצוזעצען. די נגינה צו אלע קריאות און הפטורות. פיעל משלים און הייליגע געדאנקען פון ספרים הקדושים.

אייגענטהום י. וועלטשער עט פ. מ"ץ ווילנא.

שנת תרס"ט לפ"ק

МАХЗОРЪ

Праздничныя молитвы, съ прибавленіемъ

Соч. Б. Альфеса.

Собст. и изд. И. Вельчера и Ф. Мацъ 1909 г.

דָאס זַיינֶען דוא נַייעֶ הונדֶערְט פִינְף אונ זִיבּעצִיג מַעֲלוֹת (נייעֶ מְשָׁלִים) וָואס מִיר הָאבִּין מוֹסִף גִיוֶוען • (אויסער דיא אַלֶע מַעֲלוֹת וָועלְכֶע גֶעפִינֶען זִיךְ אִין אַנְדֶערֶע מַחֲזוֹרִים), אִין יֶעדֶען כְּהֵיל בֶּעזוּנְדֶער. ראש השנה:

ליום כפור

לחג הסוכות

לחג הפסח

לחג השבועות

א) אום יום טוב זאל די אשה מאכען די ברכה איבער די ליכט פאר דעם אן צינדען נישט אזוי וויא אלע ערב שבת דארף מען דאך פריער אן צינדען די ליכט אונ דער נאך מאכען די ברכה אבער אום יום טוב איז פאר קערט:

ב) בשעת מצוה פון ליכט צינדען שרייבען די היילינגע ספרים אז עס איז א עת רצון די אשה זאל מתפלל זיין פר השם יתברך ער זאל איהר געבען בנים זכרים זיי זאלען לייכטען אין דער היילינגע תורה:

ג) דעם אנדערען טאג ראש השנה איז זייער גלייך דס די אשה זאל אן טוען צום ליכט צינדען א נייא מלבוש אדער זיא זאל אנידער לייגען אנייע פרי צו ליב די שהחיינו וואס זיא מאכט ביי ליכט צינדען נאר זיא זאל אין זינען האבען בעת זיא מאכט די שהחיינו יוצא צו זיין אויף דעם נייעם מלבוש אדער די נייע פרי אוך דער נאך דארף זיא שון אויף די פרי אדער אויף דעם נייעם בגד באזונדער ניט מאכען קיין שהחיינו:

אנייע תחנה ליום ב של ר"ה פאר ליכט צינדען

רבונו של עולם) איך גיי לכבוד דעם היילינגען יום טוב די ליכט אן צינדען צום נייעם יאהר דער זכות פון די מצוה זאל מיר ביי שטיין דס איך אונ אלע אידעשע קינדער זאלען מיר האבען אליכטיג יאר מיט אלעם גוטען. עס זאל חלילה ביי אונז ניט געמינערט ווערען קיינער. אונ איך בעט דיך היילינגר באשעפר אז אין דעם זכות פון דער מצוה פון די ליכט אן צינדען זאל זיין אצונד איין עת רצון אז זאלסט מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ אלע יודעשע קינדר זאלען מיר אן געשריבען ווערען צו אגוט יאהר מיט געזונד אונ מיט פרנסה בהרחבה מיר זאלען ניט באדארפען צו קיין מענטשינס גאב נאר מיר זאלען געשפייזט ווערען פון דיין היילעגע האנד אליין. אונ אונזר פינסטערנעש זאל פון אונז אפ געטוהן ווערען מיר זאלען שון דס יאהר דר לייכט ווערען אונ זוכה זיין צו זעהן ווי דר כהן גדול וועט אן צינדען די היילינגע ליכט אין בית המקדש אונ די מצוה מיינע פון ליכט צינדען ווס דס איז איינס פון די דרייא מצות וואס ווייבער זענען מחויב צוא היטען זאל אן גענומען ווערען אז מיינע קינדרס אויגען זאלען לייכטען אין די היילינגע תורה אונ זייערע מזלות זאלען לייכטען אין הימל זיי זאלן זיך מגדל זיין צו אלעם גוטען אונ אז זיי וועלען אים ירצה השם חתונה האבן זאלן זיי קענן געבן פרנסה בריוח זייערע ווייבר מיט זייערע קינדר די מצוה זאל אויף מיר מגין זיין פון פייער אונ פון וואסער אונ פון אלעם שלעכטען אונ עס זאל בייא מיר אונ בייא אלע יודעשע קינדער זיין ליכטיג אין אלע ווינקעליך אמן וכן יהי רצון:

ווען מען בענטשט ליכט זאגט מען דיא ברכה,

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל יוֹם טוֹב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ, וְקִיְּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

לכבוד גאט לכבוד אונזער גיבאט לכבוד דעם ליבען יום טוב וואס אונזער הער גאט הט אונז גיגעבען אונ האט אונז גיבאטען די ליבע מצוה איך זאל זיא רעכט קענען מקיים זיין אונ זי זאל אזו גיוואוגין זיין ווי כל תרי"ג מצות אמן כן יהי רצון:

דיא תחינה זאגט מען דיא אנדערע נאכט ראש השנה נאך ליכט בענטשין:

הנני בא לדבר לפניך אבי שבשמים:
נון איך קום אצונד צו רייען פאר דיר גאט וואס דו ביסט מיין פאטער אין הימיל אונ צו טאן תפלה פאר דיר דער בארעמדיגער פאטער:

בלב נשבר, ורוח נמוכה, וקומה כפופה:
מיט אצובראכען הארץ וואס עס צו גייט אין מיר אזוי וויא וואסער אונ מיט אנידעריג גימיט אונ איין געבויגען שטאנד:

כי יראה וחרדה אני, מאימת דינך:
דען איך פארכט מיך זייער אונ ציטער פון דר פארכט פון דיין משפט וואס דו וועסט היינט משפטין גאר די וועלט:

זכר כל המעשים, לפניך בא:
היינטיגין טאג טוט פר דיר קומן אלע מעשים וואס דר מענש טוט אגאנץ יאר סיי די זאכן וואס ער טוט ווען אלע זעהן אונ עס סייא די זאכען וואס ער טוט פאר בארגענער הייד:

היום יכתבו הבריות, לחיים ולמות:
היינטיגען טאג וועלן ווערען פערשריבען אלע באשעפענעש פון דר וועלט זייא זאלען לעבען בלייבען אדער ניט:

ואנכי, אשה קשת רוח, הנצבת, בלב מר:
אונ איך אשה פלונית בת פלונית האב איין שווער גימיט אונ איך שטייא מיט אביטער הארץ אויף מיינע בייזע מעשים פון אגאנץ יאר:

רוחי קצר, ונשמה, לא נותרה בי:
מיין אטום איז קורץ פון צו רייען פאר דיר דר בארעמדיגער פאטר אונ עס בלייבט אין מיר קיין נשמה ניט איך זאל עפענען אצונד מיין מויל:

ידעתי, את מריי, ואת ערפי, הקשה:
איך וייס גוט מיין ווידערשפעניקייט אקעגין דיר אונ וואס איך בין ניט גיהארכזאם גיוועהן צו הערען דיינע ליבע הייליגע גיבאט:

סלפתי את דרכי, ושמעתי, ליצרי הרע:
איך האב פר קרימט מיינע וועגן אונ האב גיהערט אין דעם קול פון דעם יצר הרע וואס האט מיך אן גירעט אז איך זאל טאן חטאים ועונות ופשעים צו דער צערנען דיין ליבען הייליגען נאמען:

אוי לי, ואוי לנפשי, כי טמאתיה:
וויי טוא איך שרייען אויף מיר אונ וויי אויף מיין זעלע דען איך האב זיי פאר אום ריינינגט מיט מיינע בייזע מעשים וואס איך האב גיטאן אגאנץ יאר:

איזה זכות אבקש בקומך לשפטני:
וואס פאר אזכות קען איך גיפינען אויף מיר ווען דו וועסט אוף שטיין צו משפטין מיך היינט אין דעם יום הדין:

רחם עלי כרוב רחמיך לצדקני במשפט:
רבונו של עולם איך בעט דיך האב אויף מיר רחמנות אזו ווי דיין פיל דער בארימקייט צו גירעכט מאכען אין דעם משפט אונ זאלסט אן שרייען אוף די מקטרגים זיי זאלן ניט ריידען קיין בייז אוף מיר:

כי רחום וחנון, אתה, ומרבה לסלוח:
דען דו ביסט אדרבארעמיגער אונ אלייטזעליגר אונ טוסט מערין צו פאר געבען אויף די זינד פון דעם מענטשען חאטשע ער זינדיגט פיל מאל וויא באלד ער טוט תשובה מיט זיין גאנץ הארץ נעמסט דו אן זיין תשובה:

הלא אנו בניך, ואתה אבינו:
ליבער גאט פאר וואר דו ביסט דאך אונזער פאטער אונ מיר זיינען דיינע קינדער דרום גיהערסטו דער בארימען זיך אויף אונז כרחם אב על בנים אזוי ווי איין פאטער הט רחמנות אויף זיינע קינדער:

אל תעש כלה, לשארית ישראל עמך:
זאלסט ניט טאן קיין פאר לענדונג צו דעם איבער בלייבונג פון דיין ליב פאלק ישראל וואס זיי זיינען נעבאך איבר גיבליבן זייער אין ווינציגע צאל:

זכור, דמם אשר נשפך, כפלגי מים:
גידיינק דר בארעמדיגער גאט דאס בלוט פון דיין פאלק ישראל וואס עס איז יענע צייטען פר גאסען גיווארען אזו וויא טייכען מיט וואסר וואס זיי זיינען גיטייט גיווארן אוף קדוש השם:

ול ישפך דמם עתה, בחרב מלאך המות:
אונ אין דעם זכות זאלסטו זיי אן שרייבען צו איין לעבעדיג יאר אונ עס זאל ניט פר גאסען ווערין זייער בלוט דורך דעם שווערד פון דעם מלאך המות:

וראה עמך, כלם מתקבצים, אל בית תפלתם:
אונ קוק ליבער גאט ווי אזוי דיין ליב פאלק ישראל טוען זיך היינט איין זאמלען מיט אנאנדער אין די שולין צו וויינען אונ שרייען אונ טאן תפלה פאר דיר:

זוֹעֲקִים אֵלֶיךָ בְּלֵב מַר, וְדוֹרְשִׁים חֲסָדֶיךָ:

זַייא טוּעֶן שְׁרַייעֶן צוּ דִיר אַלֶע מִיט אֵיין בִּיטֶר הַארְץ אוּנ מִיט אֵיין צוּ בְּרָאכֶן גִימִיט אוּנ פָארְשְׁטִין פוּן דִיר דוּ זָאלְסְט מִיט זַייא טָאהְן גִינָאד אוּנ דֶער בַּארֶעמֶקַייט:

מְצַפִּים לִישׁוּעָתֶךָ, עֵינֵיהֶם, לְךָ תְּלוּיִים:

זַיי טוּעֶן הָאפֶן צוּ דַיין גוּטֶע הִילְף אוּנ זֵייעֶרֶע אוֹגֶען הַיינְגֶען צוּ דִיר אוּנ קוּקִין אַרוּם אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ דֶער בַּארִימֶען אוֹף אוּנְז אוּנ שְׁרַייבּ אוּנְז הַיינְטִיגֶן טָאג אִין דֶעם סֵפֶר פוּן לֶעבֶּן:

וְאַתָּה אֵל רַחוּם, זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים, וּמְתוּקִים:

אוּנ דוּ דֶר בַּארֶעמְדִיגֶער גָאט בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ זָאלְסְט אוּנְז גִידֵיינְקֶען צוּ אַגוּט לֶעבֶּען אוּנ זִיסֶע יָארֶען מִיךְ אוּנ מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶר אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ:

וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, בִּרְכָתִי, עַל הַנֵּרוֹת:

אוּנ עֶס זָאל אוֹף גֵיין פַר דִיר דֶר בַּארֶמְדִיגֶר פָאטֶער צוּם גוּטֶען ווִילֶן דִי בְּרָכָה וָואס אִיךְ הָאבּ גִימַאכְט אוֹף דִי לִיכְט וָואס אִיךְ הָאבּ אָן גֶעצוּנְדֶען לְכָבוֹד דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם הַדִּין:

כַּחֲסָדֶיךָ הַמְּרֻבִּים, אֶת מִשְׁפָּטִי לְהָאִירָה:

אוּנ אַזוֹ ווִי אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶר לַייכְטֶן מַיין הוֹיז מִיט דִי לִיכְט וָואס אִיךְ הָאבּ גִיבֶּענְטְשְׁט אַזוֹ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָאלְסְטוּ דֶער לַייכְטֶען מַיין מִשְׁפָּט דוּ זָאלְסְט מִיךְ מִשְׁפָּטִין צוּ גוּטֶן:

וְלֹא יֶחְשַׁךְ, אוֹר חַיֵּי נַפְשִׁי, בָּעוֹלָם הַזֶּה:

אוּנ עֶס זָאל חָלִילָה נִיט פִינְצְטֶער ווֶערֶען דָם לִיכְטִיקַייט פוּן דֶעם לֶעבֶּען פוּן מַיין לַייבּ אוֹף דֶר ווֶעלְט מַיין שַׁיין זָאל נִיט פַר גֵיין אַזוֹי ווִי דִי שַׁיין פוּן דֶר זוּן גֵייט אוּנְטֶער אוֹף דֶר נַאכְט:

וְתָאִיר אֶת מַזָּלִי, לְפַרְנָסָה טוֹבָה, וְכַלְכָּלָה:

אוּנ זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶן לִיבֶּר גָאט מַיין מַזָּל אוּנ דֶם מַזָּל פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער צוּ אַגוּטֶע פַּרְנָסָה אוּנ שְׁפַּייז מִיר זָאלֶן נִיט דַארְפֶן אָן קוּמֶען צוּ דֶעם גָאבּ פוּן אַבָּשָׂר וָדָם נַייעֶרְט צוּ דַיין פוּלֶע גִיבֶּענְטְשְׁטֶע הַאנְט:

וְאֶת עֵינֵי בַעְלִי וְזַרְעִי, תָּאִיר בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אוּנ דִי אוֹגֶן פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶר זָאלְסְטוּ דֶר לַייכְטֶן אִין דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אַזוֹ ווִי אִיךְ הָאבּ דֶר לַייכְט גָאר מַיין הוֹז מִיט דִי לִיכְט וָוס אִיךְ הָאבּ גִיבֶּענְטְשְׁט לְכָבוֹד רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

וְלֹא תִבְעַר עָלֵינוּ חֲמָתְךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

לִיבֶּער גָאט דֶר בַּארֶמִיגֶר גָאט עֶס זָאל נִיט בְּרֶענֶען אוֹף אוּנְז דַיין גְרִים צָארֶען פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג אוּנ זָאלְסְט מִיט אוּנְז נָאר טָאן גִינָאד אוּנ דֶער בַּארֶעמְקַייט:

וְתַכְרִית וּתְכַלֶּה, כָּל הַמְקַטְרְגִים עַל יִשְׂרָאֵל:

זָאלְסְט פַר שְׁנַיידֶן אוּנ פַר לֶענְדֶען אַלֶע וָוס רֵיידֶן פַר דִיר בֵּייז אוֹף דַיין לִיבּ פָאלְק יִשְׂרָאֵל שְׁרַייא אָן אִין דֶעם שָׂטָן אוּנ אִין אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים זַיי זָאלֶען פַאר שְׁלִיסֶען זֵייעֶר מוֹל פוּן צוּ רֵיידֶן אוֹף אוּנְז בֵּייז:

וְהָאֵר פָּנֶיךָ, עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם, אָמֵן סֶלָה:

אוּנ מַאךְ לַייכְטֶן לִיבֶּער דֶער בַּארֶעמְדִיגֶער גָאט דַיין הֵיילִיגֶע שַׁיין אוֹיף דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס עֶר אִיז ווִיסְט אוּנ חָרוּב שׁוֹן פוּן ווִיפִיל יָאר אוּנ מִיר זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ צִינְדֶן לִיכְט אִין דֶר הֵיילִיגֶר מְנוֹרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה:

מעריב ליל ב של ראש השנה

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ הַמְבֹורָךְ:

קו"ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ, מַעֲרִיב

בית ישראל

בָּרוּךְ גִילוֹבְט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶר גָאט קִינִיג פוּן דֶר ווֶעלְט וָוס דוּרְךְ זַיין וָוארְט מַאכְט עֶר פִינְצְטֶער דִי אָבִינְטִין. מִיט חָכְמָה עֶפִינְט עֶר דִי טוֹיעֶרֶן פוּן הִימֶל אוּנ מִיט פַר שְׁטַאנְדִיקַייט פַר

עֲרָבִים, בְּחָכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף, אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר, אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם, בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר, מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם, וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד, יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח, בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ, וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה, יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ, אַל תָּסִיר, מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

מעשה הגדולים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וגו'. דֶר מדרש זָאגְט פַר וָוס אַגַאנְץ יָאהר זָאגְען מִיר בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שְׁטִיל, יוֹם כִּפּוּר, הוֹךְ, וֶוען משֶׁה רַבֵּינוּ אִיז גִיוֶוען אוֹיף דֶעם הִימֶל הָאט עֶר גִיהֶערְט מַלְאָכִים זָאגֶען בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וֶוען עֶר אִיז צוּרִיק אַרָאפְּגֶעקוּמֶען פוּן הִימֶעל הָט עֶר דָס אִיבֶּערְגֶעגֶעבִּין צוּ דִי יוּדִין זֵייא זָאלֶען אוֹךְ זָאגִין בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, פַר וָוס זָאגְט מֶען שְׁטִיל, לְמָשָׁל אֵיינֶר הָט גֶעגַנְבֶת אַצִירוּנְג אוּנ הָט גֶעבְּרֵיינְגְט צוּ זַיין וַוייב, אוּנ עֶר הָאט גִיזָאגְט צוּ זַיין וַוייבּ דָאס צִירוּנְג

בית ישראל

עֶנְדֶערְט עֶר דִי צַייטֶען אוּנ פַרְבַּייט דִי צַייט אוּנ נָאךְ זַיין ווִילֶען זֶעצְט עֶר דִי שְׁטֶערֶען אִין הִימֶל. עֶר בַּאשַׁאפְט דֶעם טָאג אוּנ דִי נַאכְט. עֶר וֶועלְגֶערְט צוּ דִי לִיכְט אַזוֹ וֶוערְט פִינְצְטֶער. אוּנ אַז עֶר וֶועלְגֶערְט אַוֶועק דִי פִינְצְטֶערְנִישׁ וֶוערְט לִיכְטִיג אוּנ פִירְט אַוֶועק דֶעם טָאג אוּנ בְּרֶענְגְט דִי נַאכְט. אוּנ מַאכְט אֵיין צְווִישֶׁען שֵׁייד צְווִישֶׁען טָאג אוּנ צְווִישֶׁען נַאכְט. זַיין נָאמֶען אִיז גָאט דֶר אַלֶער הֶערְשֶׁער: אֵל חַי וְקַיָּם עֶר אִיז אֵיין לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט אוּנ שְׁטַאנְד הַאפְּטִיגֶער שְׁטֶעטִיגְלִיךְ וֶועט עֶר קִינִיגֶען אִיבֶּר אוּנְז צוּ אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא מַאכְט פִינְצְטֶער דִי אָבִינְטִין:

אַהֲבַת עוֹלָם אֵיין אֵייבִּיג לִיבְּשַׁאפְט הָאסְטוּ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל לִיבּ. דִי תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת אוּנ גִיזֶעץ אוּנ גִירִיכְט הָאסְטוּ אוּנְז גִילֶערִינְט דְרוּם גָאט וֶוען מִיר לֵייגֶען זִיךְ שְׁלָאפֶען אוּנ וֶוען מִיר שְׁטֵייעֶן אוֹיף בַּאדַארְפֶען מִיר רֵיידֶען אִין דַיינֶע גִיזֶעץ. אוּנ מִיר טוּעֶן זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט דִי רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה אוּנ טוּעֶן הַאלְטֶען דַיינֶע מִצְוֹת אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג דֶען זֵיי זֶענֶען אוּנְזֶער לֶעבֶּען אוּנ זֵיי דֶר לֶענְגֶערֶען אוּנְזֶערֶע יָארֶען אוּנ מִיר בַּדַארְפֶען לֶערְנֶען דַיין תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְט: וְאַהֲבָתְךָ מִיר בֶּעטֶען דִיךְ טוּא נִיט אָפּ פוּן אוּנְז דַיין לִיבְּשַׁאפְט בִּיז אִין דֶר אֵייבִּיקֵייט: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר וָוס הָאט לִיבּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

אֵל גָאט אִיז אֵיין וָוארְהַאפְּטִיגֶער קֵינִיג:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל גָאט אִיז אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט:

בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט זָאל זַיין דֶער נָאמֶען פוּן זַיין הֵיילִיגֶען קֵינִיגְרַייךְ אוֹיף אֵייבִּיג:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה

בית ישראל

וְאָהַבְתָּ און דו זאלסט גאט דיין גאט ליב
האבן דו זאלסט מקיים זיין זיינע מצות
פון וועגן ליבשאפט מיט דיין גאנצן הארצן און
מיט דיין גאנצן נפש און מיט דיין גאנצעו פר
מעג: וְהָיוּ און די ווערטער וואס איך זאג דיר
היינט זאלן זיין אויף דיין הארצן און דו זאלסט
זיי תמיד גדענקן: וְשִׁנַּנְתָּם און דו זאלסט זיי
שארף ארויס ריידן און לערנן צו דיינע קינדר
און דו זאלסט תמיד דר פון ריידן אז דו וועסט
אין דיין הויז זיצען און אז דו וועסט אין וועג
גיין אין דיין ליגען זיך און דיין אויף שטיין:
וּקְשַׁרְתָּם און דו זאלסט זיי אן קניפן צו אציבען
אויף דיין האנט און זייא זאלען זיין צו תפילין
צווישען דיינע אויגען: וּכְתַבְתָּם און דו זאלסט
זיי אן שרייבען אויף דיא בייא שטידלען פון
דיין הויז און פון דיינע טויערען:
וְהָיָה און עס וועט זיין אז איר וועט צו הערן
מיינע מצות וואס איך זאג היינט אן דם
איר זאלט ליב האבען גאט אייער גאט און צו דינען אים מיט אייער גאנצן לעבן: וְנָתַתִּי וועל
איך געבען דעם רעגען פון אייער לאנד אין זיין צייט פרי רעגן און שפעט רעגן און דו וועסט
איין זאמלען דיין קארען און דיין וויין און דיין אייל: וְנָתַתִּי און איך וועל געבן קארען אין דיין
פעלד צו דיינע בהמות און דו וועסט עסן און וועסט זאט זיין: הִשָּׁמְרוּ היט אייך טאמער וועט
אפ ריידען פון מיר אייער הארץ און איר וועט אפ קערען פון דער תורה און איר וועט דינען
פרעמדע אפ געטער און וועט זיך צו זיי בוקן: וְחָרָה וועט גאטס צארען דר צונדן ווערן אויף

מעשה הגדולים

זאלסטו נאר אנטאהן אין שטוב ניט אין גאס מען זאל ניט
דערקענין, דריבר זאגט מען ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד שטיל די מלאכים זאלן ניט הערין, וועלין זייא ניט זיין
בייז אויף משה, אבר יום כפור ווייל יודין זענין ווי מלאכים,
מעגין זיי הויך זאגין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
וְאָהַבְתָּ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ וכו'. דר ילקוט פרעגט ווי
אזוי קען אמענטש ליב האבן הקב"ה, נאר אויב
ער וועט לערנין תורה, דער מיינונג איז למשל אדארף
מענטש איז אמאהל געקומען אין שטאט, ער איז גראדע
גיגאנגען געבין אקראם ווס מען פארקויפט אין איר קליידר,
ער הט גיזעהן אין קראם שטייען מענטשין און מעסטין אן
קליידער, ער האט גיזאגט צום קרעמער גיב מיר אויך
אקאפאטע ווס זאל זיין ווי די ריכטיגע מאס מיינע, ווייל
דר קרעמר איז געוואהנט גיוועזן מיט דעם האנדיל, ווען
ער הט נאר אקוק געטאהן אויף אמענטש הט ער געוואסט
זיין מאס וועלכע קאפאטע ער זאל אים געבין, דר קרעמר
האט אראפגענומען אקאפאטע פון וואנט און גיבט זיא צום
דארף מאן און זאגט צו אים די קאפאטע איז דיין מאס,
ווייל דר קרעמר איז גיוועזן פארנומען מיט יענע מענטשין

לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים

מעשה הגדולים

חם ער ניט גיזעהן וואס דר דארף מאן טוהט מיט די קאפאטע, דער דארף מאן קומט צום קרעמער און זאגט צו אים די קאפאטע איז ניט מיין מאס, זאגט דער קרעמער עס איז ליגען, עס איז ריכטיג דיין מאס, טוה־אן וועלין מיר זעהן, דר קרעמר זעהט ווי דר דארף מאן הייבט אן ציהען די קאפאטע אויף דעם פעלץ, זאגט דער קרעמער צו אים אזוי אקאפאטע טוהט מען ניט אן אויף אפעלץ, טוה־אויס דעם פעלץ וועט די קאפאטע זיין צו דיין מאס. דס פרעגט דר ילקוט דר מענטש וואס איז פוהל מיט יצר הרע מיט תאוות מיט שלעכטע טראכטונג, ווי אזוי קען זיין אין אזוי אהארץ אליבשאפט צו הקב"ה, ענטפערט דר ילקוט פריער מוז זיין והיו הדברים האלה על לבבך, דיא רייד פון דיא תורה אין דיין הארצען, זיא זאל ריין מאכען דיא הארץ פון אלע שלעכטע טראכטונג, אז די הארץ וועט זיין ריין און געהייליגט, וועט זיא קענען ליב האבען הקב"ה:

בית ישראל

אייך און ער וועט אויף האלטען די הימעל פון וואלקען און ווינטען און קיין רעגען וועט ניט זיין און די ערד וועט ניט געבען איר פרוכט און איר וועט באלד פר לארען ווערן פון דעם גוטען לאנד וואס גאט גיט אייך: וְשַׂמְתֶּם און איר זאלט טאן די רייד פון דער תורה אויף אייער הארץ און אויף אייער לייב און איר זאלט זיי אן קניפן צו אצייכן אויף אייערע הענט און זיי זאלען זיין צו תפילין צווישען אייערע אויגען: וְלִמַּדְתֶּם און איר זאלט לערנען אייערע קינדער דס זיי זאלען אלע צייט ריידען אין די רייד פון דר תורה אז דו וועסט זיצען אין דיין הויז און אז דו וועסט גיין אין וועג און ווען דו לייגסט זיך און ווען דו שטייסט אויף: וּכְתַבְתָּם און דו זאלסט זיי אן שרייבען אין איינע פון די

בייס שטידלען פון דיין הויז און פון דיינע טויערן: לְמַעַן דרום וועלען זיך מערן אייערע טעג און די טעג פון אייערע קינדער אויף דער ערד וואס גאט האט געשווארען צו אייערע עלטערן צו געבען צו זיי אלס די טעג פון הימעל אויף דער ערד געדויערע

וַיֹּאמֶר און גאט זאגט צו משה: רייד צו די קינדר ישראל און זאלסט צו זיי זאגן דס זיי זאלן זיך מאכין ציצת אויף די עקין פון זייערע קליידר צו די גבירט וואס וועלן נאך זיי זיין און זיי זאלן מאכין אויף די ציצית אין די עקין אבלעען פאדים. און דס זאל אייך זיין צו ציצית. און איר זאלט זעהן די ציצית און דורך די ציצית וועט איר גידיינקען אלע תרי"ג מצות פון גאט און איר וועט זיי טאן דס איר זאלט ניט נאך זעהן נאך די גידאנקען פון אייער הארצין און נאך דעם אן גיזיכט פון אייערע אויגין וואס איר קערט אפ פון גאטס דינסט איבר די תאוות דרום דס

אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין זוּלָתוֹ, וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ, מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ, מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל, לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת, עַד אֵין חֵקֶר, נִסִּים וְנִפְלָאוֹת, עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן, לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ, עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל שׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה, בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ, כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו, בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם, וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע, וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן, קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

בית ישראל

איר זָאלְט גידֵיינְקֶען אוּנ זָאלְט טָאן אַלֶע מַיינֶע מִצְוֹת וֶועט איר זַיין הֵיילִיג צוּ אַייעֶר גָאט. אִיךְ בִּין גָאט אַייעֶר גָאט וָואס אִיךְ הָאבּ אַייךְ אוֹיס גִיצוֹיגִין פוּן לַאנְד מִצְרַיִם צוּ זַיין צוּ אַייךְ פַאר

אֵיין גָאט אִיךְ בִּין גָאט אַייעֶר גָאט:

אֱמֶת דָאס אַלְץ אִיז וַואר אוּנ שְׁטַאנְדְהַאפְטִיג

דֶען עֶר אִיז אוּנְזֶער גָאט אוּנ חוּץ אִים אִיז קֵיין אַנְדֶער גָאט נִיט דָא אוּנ מִיר יִשְׂרָאֵל זַיינֶען זַיין פָאלְק דֶער וָוס הָט אוּנְז אוֹיס גִילֵייזְט פוּן הַאנְט פַּרְעֹה אוּנ פוּן דִי הֶענְט כַּשְׂדִים. עֶר אִיז גָאט וָוס הָט בַּצָאלְט אַלֶע אוּנְזֶערֶע בַּלֵיידִיגֶר אוּנ בַּצָאלְט פַר גֶעלְטוּנְג צוּ אַלֶע וָוס הָאבֶּן אוּנְז פַּיינְט. עֶר טוּט נִסִּים אוּנ פַר הוּילֶענֶע זַאכִין אָן צָאל. עֶר בְּרֵיינְגְט אוּנְז צוּם לֶעבִּין אוּנ הָאט אוּנְזֶערֶע פִים נִיט גִילָאזִין אוֹיס גְלִיצִין. דֶער דָא מַאכְט אוּנְז טְרֶעטִין אוֹיף דִי הוֹיךְ פוּן אוּנְזֶערֶע פַיינְט אוּנ הָט אוֹיף גִיהוֹיבֶּן אוּנְזֶער הֶערְשַׁאפְט

מעשה ניסים

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כו'. דֶר מדרש זָאגְט וֶוען הקב"ה הָט גִיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה גֵיי צוּ פַּרְעֹה אַרוֹיסְנֶעמֶן דִיא יוּדִין פוּן מִצְרַיִם, הָט מֹשֶׁה נִיט גֶעווָאלְט גֵיין, עֶר הָאט גִיזָאגְט שִׁיק אֵיין אַנְדֶערִין, הָאט הקב"ה גִיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה אוֹבּ דוּ וֶועסְט זֵיי נִיט אוֹיסְלֵייזִין אִיז נִיטָא אֵיין אַנְדֶערֶער ווּס זָאל זֵייא אוֹיסְלֵייזִין, דֶר עִנְיָן אִיז לְמָשָׁל אֵיינֶר הָאט גִיזָאגְט צוּ אַשָׁלִיחַ נַאדִיר גֶעלְט אוּנ גֵייא אִין גַאס בְּרֵיינְג מִיר סְחוֹרָה אוֹף אַמַלְבּוּשׁ, דֶר שָׁלִיחַ קֶען זָאגִין אִיך הָאבּ נִיט צַייט, אָדֶער אֵיין אַנְדֶער תֵּירוּץ, גִיבּ דָאס גֶעלְט צוּ אֵיין אַנְדֶערִין וֶועט עֶר דִיר בְּרֵיינְגִין סְחוֹרָה אוֹיף דֶעם מַלְבּוּשׁ דִי שְׁלִיחוּת קֶען טָאהְן אֵיין אַנְדֶערֶער אַזוֹי גוּט ווִי אִיךְ, אָבֶּר וֶוען אֵיינֶר זָאגְט צוּ אַשָׁלִיחַ בְּרֵיינְג מִיר סְחוֹרָה אוֹף אַמַלְבּוּשׁ, אוּנ דֶער שָׁלִיחַ פְרֶעגְט, גֶעלְט גִיבּ מִיר. עֶנְפֶערְט עֶר גֶעלְט הָאבּ אִיךְ נִיט לֵייג אוֹיס דַיין גֶעלְט מָארְגִין וֶועל אִיךְ דִיר דָס גֶעלְט צוּרִיק גֶעבִין, דֶר שָׁלִיחַ קֶען נִיט זָאגִין שִׁיק דוּרְךְ אֵיין אַנְדֶערִין, נִיט יֶעדֶער שָׁלִיחַ הָט גֶעלְט אוֹיסְצוּלֵייגִין, דָס אִיז גִיוֶוען בַּיי דִי שְׁלִיחוּת פוּן מֹשֶׁה, וֶוען יוּדִין וָואלְטִין גֶעהַאט אֵייגֶענֶע זְכוּתִים צוּם אוֹסְגִילֵייזְט

אִיבֶּר דִי מִצְרַיִם אוּנ כַּשְׂדִים דֶר דָא הָט גִיטָאן צוּ אוּנְז נִסִּים אוּנ רֶעכֶענוּנְג אָן פַּרְעֹה אוּנ וואוּנְדֶערְלִיכֶע צֵייכֶען אִין לַאנְד פוּן דִי קִינְדֶער חָם. דֶר דָא הָט גְשְׁלָאגִין מִיט זַיין גְרִים צָארִין אַלֶע דִי עֶרְשְׁט גִיבָּארֶענֶע פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָאט אוֹס גִיצוֹיגִין זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן צְווִישִׁין זֵיי צוּ אֵייבִּיגֶע פְרַיישַׁאפְט הַמַּעֲבִיר דֶער דָא הָאט אִיבֶּר גִיפִירְט זַיינֶע קִינְדֶער צְווִישִׁין דִי שְׁטִיקֶער פוּן דֶעם יַם. זֵייעֶרֶע גָאךְ יָאגֶער אוּנ זֵייעֶרֶע פַיינְט הָט עֶר אֵיין גִיזוּנְקֶען אִין דִי אָפּ גְרוּנְטִין. וְרָאוּ זַיינֶע קִינְדֶער הָאבִּין גִיזֶעהִין זַיין שְׁטַארְקֵייט אוּנ לוֹיבֶּען אוּנ דַאנְקֶען זַיין נָאמֶען. אוּנ זַיין קֵינִיגְרַייךְ מִיטֶן גוּטֶן ווִילִין הָאבִּין זֵיי אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל גִיוֶוען מֹשֶׁה מִיט דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל. מִיט גְרוֹיס פְרֵייד הָאבִין זֵיי גֶעזָאגְט לוֹיבּ גֶעזַאנְג. אַלֶע הָאבִּין גֶעזָאגְט:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלִי, עָנוּ וְאָמְרוּ: יְיָ, יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ, מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה, מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ, אוֹיֵב דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן, מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ, תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, אָתָּה, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: ח״ק

מעשה נסים

ווערין, וואלם יעדער מענטש גיקענט זיין אשליח צו גיין אויסלייזין די יודין, נאר ווייל משה האט געמוזט אויסלייזין זיין זכות פר די יודין, דריבער האט הקב״ה גיזאגט צו משה אויב דו וועסט ניט אויסלייזין יודין איז ניטא איין אנדערער ווס זאל זיי אויסלייזין, אונ ווען משה הט ארויסגעפירט די יודין פון מצרים אונ גישפאלטין פר זיי דעם ים, האבן ביידע געהאט אשמחה, יודין האבען זיך געפרייט מיט זייער אויסלייזונג, משה הט זיך געפרייט ווייל מיט זיין זכות זענען זיי אויסגעלייזט גיווארין. אונ משה מיט דיא יודין האבין דעם דאנק גיגעבין צו הקב״ה:

בית ישראל

מִי גאט וועֶר איז דיר גְלַייך צְווישֶׁן די שְׁטַארְקֶע וועֶר איז צו דיר גְלַייך בַּשֵׁיינְט מיט הֵיילִיקֵייט דו בִּיסְט פָארְכְטִיג מִיט לויב טוּסְט וואוּנְדֶער מַלְכוּתְךָ דַיינֶע קִינְדֶער הָאבִּין גִיזֶעהֶן דַיין קִינִיגְרַייך דו הָאסְט גִישְׁפָּאלְטִין דֶעם יַם פַאר מֹשֶׁה דָאס איז מַיין גאט הָאבִּין גִישְׁרִיעֶן אוּנ הָאבִּין גִזָאגְט גָאט וועט קִינִיגִין אִין דֶר אֵייבִּיקֵייט וְנֶאֱמַר אוּנ נָאךְ איז גִיזָאגְט גִיוָוארֶן דוּרְךְ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא גָאט הֶט אוֹיס גִילֵייזְט יַעֲקֹב אוּנ הָט אִים אוֹיס גִילֵייזְט פוּן אֵיין שְׁטַארְקֶע הַאנְט בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הָאט אוֹיס גִילֵייזְט דִיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ לָאז אונז גָאט אוּנְזֶער גָאט לֵייגִין צו פְרִיד אוּנ לָאז אוּנְז אוֹיף שְׁטֵיין צוּ לֶעבֶּן אוּנ שְׁפְּרֵייט אִיבֶּר אוּנְז דַיין פְרִידְלִיכֶע דֶעק אוּנ שְׁטֶעל אוּנְז אִין אֵיין גוּטִין רַאט פַאר דִיר אוּנ הֶעלְף אוּנְז אוּם דֶעם דַיין נָאמֶן אוּנ בַּאשִׁיץ אוּנְז וְהָסֵר אוּנ טוּא אָפּ פוּן אוּנְז דֶעם פַיינְט אוּנ מַארְד אוּנ שְׁוֶוערְד אוּנ הוּנְגֶער אוּנ טְרוֹיעֶרְקֵייט וְהָסֵר אוּנ טוּ אָפּ דֶם שָׂטָן פוּן אוּנְז אוּנ פַר בָּארְג אוּנְז אִין שָׁטְן פוּן דַיינֶע פְלִיגִיל: כִּי וֶוען דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער הִיטֶער אוּנ אוּנְזֶער בַּאשִׁירְמֶער כִּי וֶוען דוּ גָאט בִּיסְט אֵיין לַייטְזֶעלִיגֶר אוּנ אֵיין דֶר בַּארְמִיגֶער קֵינִיג וּשְׁמוֹר אוּנ טוּ הִיטֶען אוּנְזֶער אוֹיס גַאנְג אוּנ אוּנְזֶער קוּמֶען צוּ לֶעבֶּען אוּנ צוּ פְרִיד פוּן אַצוּנְד בִּיז אִין דֶר אֵייבִּיקֵייט: וּפְרוֹשׂ אוּנ שְׁפְּרֵייט אִיבֶּר אוּנְז דַיין פְרִידְלִיכֶע דֶעק בָּרוּךְ גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא שְׁפְּרֵייט אַפְרִידְלִיכֶע דֶעק אִיבֶּר אוּנְז אוּנ אִיבֶּר זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אִיבֶּער יְרוּשָׁלָיִם:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:

בית ישראל

אֲדֹנָי שְׂפָתַי גָאט טוּא עֶפֶענֶען מַיינֶע לֶעפְּצֶן אוּנ מַיין מוֹיל זָאל זָאגֶן דַיין לוֹיבּ:

בָּרוּךְ אַתָּה גְלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶר גָאט אוּנ דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן דֶר גָאט פוּן אַבְרָהָם דֶער גָאט פוּן יִצְחָק אוּנ דֶער גָאט פוּן יַעֲקֹב דֶער גִיאַכְפֶּערְטֶער שְׁטַארְקֶער אוּנ פָארְכְטִיגֶער גָאט דֶער הֶעכְסְטֶער גָאט דֶער דָא בַּיצָאהְלְט גוּטֶע חֲסָדִים אוּנ אִיז דֶר בַּאשֶׁעפֶר פוּן אַלֶין דִינְג אוּנ גֶדֶענְקְט דָאס פְרוּמְקֵייט פוּן דִי עֶלְטֶערֶן אוּנ בְּרֵיינְגְט אֵיין דֶר לֵייזֶר צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדְס קִינְדֶער פוּן זַיין נָאמֶען וֶועגֶן מִיט לִיבְּשַׁאפְט:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים גִידֶענְק אוּנְז צוּם לֶעבֶּן קִינִיג וָוס דוּ בַּאגֶערְסְט דָם לֶעבֶּן אוּנ שְׁרַייבּ אוּנְז אָן אִין דֶעם בּוּךְ פוּן אֵייבִּיגֶן לֶעבֶּן פוּן דַיינֶט וֶועגֶן לֶעבֶּעדִיגֶר גָאט:

מֶלֶךְ עוֹזֵר גָאט אִיז אֵיין קִינִיג דֶער דָא אִיז אֵיין דֶר לֵייזֶער אוּנ אֵיין הֶעלְפֶער אוּנ אֵיין בַּאשִׁיצֶער: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא אִיז דֶער בַּאשִׁיצֶער פוּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר דוּ גָאט בִּיסְט אֵיין שְׁטַארְקֶר צוּ אֵייבִּיג דוּ בִּיסְט דֶר דָא מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִיא טוֹיטֶע אוּנ בִּיסְט גְרוֹיס צוּ הֶעלְפֶן:

מְכַלְכֵּל חַיִּים עֶר שְׁפַּייזְט דִי לֶעבֶּעדִיגֶע מִיט חֶסֶד עֶר מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע מִיט גְרוֹיס דֶר בַּארֶעמְקֵייט דָם מֵיינְט מֶען אַז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וֶועט זַיין. עֶר לֶעהְנְט אוּנְטֶר דִי גִיפַאלֶענֶע אוּנ הֵיילְט דִי קְרַאנְקֶע דֶען צוּ צַייטֶן קוּמְט אוֹיף אֵיין מֶענְטְשֶׁן אֵיין טוֹיטְלִיכֶע קְרֶענְק אוּנ גָאט הֵיילְט אִים אוּנ מַאכְט אִים גִיזוּנְד אוּנ עֶר מַאכְט לוֹיז דִי גִיפַאנְגֶענֶע אוּנ אַזוֹ וִוי עֶר אִיז מְקַיֵּים זַיין הַבְטָחָה צוּ דִי לֶעבֶּעדִיגֶע אוּנ הֵיילְט זֵיי אַזוֹ אוֹיךְ וֶועט עֶר מְקַיֵּים זַיין זַיין הַבְטָחָה צוּ דִיא טוֹיטֶע וָוס זֵיי שְׁלָאפֶן אִין דֶר עֶרְד מִי וֶוער אִיז דַיין גְלַייכֶן ו קִינִיג דֶר דָא מַאכְט טוֹיט אוּנ לֶעבֶּעדִיג אוּנ מַאכְט שְׁפְּרָאצֶען הִילְף:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל
מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ,
כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשִּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז
בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:
וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה,
לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת
נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:
וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים,

---

בית ישראל

מִי כָמוֹךָ װער איז דײַן גְלײַכֶען דוּ דֶער בַּארֶעמִיגֶער פָאטֶער עֶר גְדֶענְקְט זַײנֶע בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ צוּם לֶעבֶּן מִיט דֶער בַּארִימְקֵייט:
וְנֶאֱמָן אוּנ דוּ בִּיסְט בַּאגְלוֹיבְּט דִי טוֹיטֶע לֶעבֶּעדִיג צוּ מַאכֶן: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע צוּ תְּחִיַּת הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ דוּ בִּיסְט הֵיילִיג אוּנ דַײן נָאמֶען אִיז הֵיילִיג אוּנ דִי הֵיילִיגֶע יִשְׂרָאֵל לוֹיבֶּען דִיךְ אַלֶע טָאג אֵייבִּיג:
וּבְכֵן אַזוֹי בֶּעט אִיךְ דִיךְ גִיבּ דַײן פַּחַד גָאט אוּנְזֶער אוֹיף גָאר דַײן װֶערְק אוּנ דַײן פָארְכְט אוֹיף אַלֶע דַײנֶע בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ. וְיִירָאוּךָ אוּנ לָאזֶען זִיךְ פָארְכְטֶען פַר דִיר אַלֶע װֶערְק אוּנ לָאזֶען זִיךְ בּוּקֶן פַר דִיר אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ אוּנ לָאזֶען זִיךְ מַאכֶן אַלֶע אֵיין בּוּנְד זֵיי זָאלֶן טָאן דַײן װִילֶן מִיט דֶעם גַאנְצֶן הַארְצֶן. כְּמוֹ אַזוֹ װִי מִיר װֵייסֶען גָאט אוּנְזֶער דָאס דִי גְוַועלְטִיקְייט אִיז פַאר דִיר דֶער מַאכְט אִיז אִין דַײן הַאנְט אוּנ שְׁטַארְקֵייט אִיז אִין דַײן רֶעכְטֶע הַאנְט אוּנ דַײן נָאמֶן אִיז פָארְכְטִיג אוֹף אַלֶע דַײנֶע בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ:
וּבְכֵן אִיךְ בֶּעט דִיךְ גִיבּ כָּבוֹד צוּ דַײן פָאלְק. אַלוֹיבּ צוּ דַײנֶע פָארְכְטֶער אוּנ אַגוּט הָאפֶענוּנְג צוּ דַײנֶע פָארְשְׁטֶער אוּנ עֶפֶען דָאס מוֹיל צוּ דִי װָאס הָאפֶען צוּ דִיר מִיט שִׂמְחָה זָאלְסְטוּ זֵיי בְּרֶענְגֶען צוּ דַײן לַאנְד אוּנ מִיט פְרֵייד צוּ דַײן שְׁטָאט אוּנ אַשְׁפְּרָאצוּנְג פוּן הֶערְשַׁאפְט צוּ דַײן קְנֶעכְט דָוִד אוּנ זָאלְסְט אָן רִיכְטֶען אַדֶערְלַײכְטוּנְג צוּם זוּהְן פוּן יִשַׁי דַײן גֶעזַאלְבְּטֶן בַּאלְד אוּנ גִיךְ:
וּבְכֵן אוּנ אַז דִי צַדִּיקִים װֶעלֶן זֶעהֶן אַז מָשִׁיחַ װֶעט קוּמֶן װֶעלֶן זֵיי זִיךְ פְרֵייעֶן אוּנ דִי רֶעכְט פַארְטִיגֶע װֶעלֶן לוּסְטִיג זַײן אוּנ דִי חֲסִידִים מִיט גֶעזַאנְג װֶעלֶן זִיךְ פְרֵייעֶן אוּנ דָם אוּנְרֶעכְט װֶעט צוּ שְׁלִיסֶן אִיר מוֹיל אוּנ דָם גַאנְצֶע

בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ. מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

בית ישראל

בייזקייט וועט פר לענד ווערן ווי איין רויך אז דו וועסט איבר פירען פון דער ערד די מוטוויליקייט דס הייסט דער יצר הרע וואס ברענגט גאר דס שלעכטס:

וְתִמְלוֹךְ אונ דו גאט וועסט קיניגן אליין אויף גאר דיין ווערק אויף דעם בארג ציון וואו דיין כבוד רועט אונ אין ירושלים דיין היילּיגע שטאט אזו ווי עס שטייט אין תהלים יִמְלֹךְ ה׳ גאט ברוך הוא וועט קיניגן אויף אייביג דיין גאט פון ציון וועט קיניגן צו אלע דורות לויבט גאט:

קָדוֹשׁ דו ביסט הייליג אונ דיין נאמן איז פארכטיג אונ עס איז ניט דא קיין גאט חוץ דיר אזו וויא עס שטייט געשריבן אונ גאט ברוך הוא איז געווארען דער הויבען אין משפט אונ דער הייליגער גאט איז געהייליגט געווארען מיט די צדקה וואס ער טוט צו די גאנצע וועלט: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער הייליגער קיניג:

אַתָּה דו גאט האסט אונז בשעת יציאת מצרים אויס געקליבן פון אלע פעלקר וואס זענען דעמאלט געוועזען דו האסט אונז ליב באקומען. אונ דו האסט אין אונז באוויליגט אונ האסט אונז דער הויבען פון אלע לשונות אונ שפראכן וואס מען הט דענסטמאל גירעט. אונ האסט אונז געהייליגט מיט דיינע מצות אונ דו גאט אונזער קיניג האסט אונז געמאכט גינעהענט צו דיין דינסט אונ דיין געאבפערטן אונ הייליגן נאמן האסטו אויף אונז גערופען:

װען עס גיפאלט ראש הַשָּׁנָה אום מוֹצָאֵי שַׁבָּת זָאגט מען דאס:

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ, וַתְּלַמְּדֵנוּ, לַעֲשׂוֹת בָּהֶם, חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים, וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים, וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ, זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ, וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ, קְדֻשַּׁת שַׁבָּת, וּכְבוֹד מוֹעֵד, וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בֵּין קֹדֶשׁ, לְחוֹל, בֵּין אוֹר, לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל, לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב, הִבְדַּלְתָּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים, וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ, לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע,

---

בית ישראל

וַתִּתֶּן און דו גָאט אונזער גָאט הָאסט אונז גיגעבען מיט ליבשאפט דעם טָאג ראש הַשָּׁנָה אַזוי אַטָאג וואס מען בלָאזט שופָר דער טָאג ווערט אָן גערופען איין הייליגער טָאג איין אָן דענקונג צו יְצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ אונזער גָאט און גָאט פון אונזערע עלטערן עס זָאל אויף גיין און עס זָאל קומען און עס זָאל גרייכען און עס זָאל ווערן גזעהן און עס זָאל ווערן באוויליגט און עס זָאל ווערן באפוילען און עס זָאל ווערן דר מאנט אונזער גדעכעניש און אונזער באפעלונג און גדעכעניש פון אונזערע עלטערן און גדעכעניש פון מָשִׁיחַ דר זוהן פון דיין קנעכט דָוִד און דָם גדעכעניש פון דר שטאט יְרוּשָׁלַיִם די הייליגע שטאט און דאס גדעכעניש פון דיין פָאלק יִשְׂרָאֵל פַר דיר צו אגוט אנטרינונג צו לייטזעליקייט צו גנאד און צו דר בארימקייט צו לעבען צו פריד. אין דעם טָאג ראש הַשָּׁנָה גדענק אונז אונזער גָאט אין דעם טָאג צו גוטען און באפעל אונז אין דעם טָאג צו בענטשונג און העלף אונז אין דעם טָאג צו לעבען. און מיט הילף און רַחֲמָנוּת דער בארעם זיך און לייטזעליג אונז און דער בארעם זיך איבער אונז און העלף אונז וואָרום צו דיר האפען אונזערע אויגען ווארום דו ביסט איין לייט זעליגער און איין דער בארעמיגער גָאט:

בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

בית ישראל

אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶר גָאט אוּנ אוּנְזֶר עֶלְטֶערִינְס גָאט. קִינִיג אוֹיף דִי גַאנְצֶע וֶועלְט מִיט דַיין כָּבוֹד אוּנ וֶוער דֶר הוֹיבֶּן אוֹיף גָאר דֶם לַאנְד מִיט דַיין עֶהְרֶע אוּנ שַׁיין מִיט דַיין גְרוֹים אוּנ שְׁטַארְק שֵׁיינְקַייט אוֹף אַלֶע וָוס זִיצֶן אִין דֶר וֶועלְט אוּנ אִיטְלִיכֶר וָואס אִיז וָוארֶן גֶעוֶוערְקְט זָאל וִויסֶן אַז דוּ הָאסְט אִים גֶעוֶוערְקְט אוּנ אִיטְלִיכֶעס בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ זָאל פַּר שְׁטֵיין אַז דוּ הָאסְט אִים בַּשַׁאפֶן אוּנ אִיטְלִיכֶר וָוס הָט אַנְשָׁמָה זָאל זָאגֶן אַז גָאט דֶר גָאט פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אִיז אֵיין מֶלֶךְ אוּנ זַיין קִינִיגְרַייךְ גִיוֶועלְטִיגְט אִין אַלֶעמֶען. הֵיילִיג אוּנְז מִיט דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ גִיבּ אוּנְזֶר חֵלֶק אִין דַיין תּוֹרָה מַאךְ אוּנְז זַאט פוּן דַיין גוּטְקֵייט אוּנ מַאךְ אוּנְז פְרֵייעֶן מִיט דַיין הִילְף אוּנ רֵיינִיג אוּנְזֶר הַארְץ צוּ דִינֶען דִיךְ מִיט אֱמֶת וָוארוּם דוּ בִּיסְט דֶר אֱמֶתֶר גָאט אוּנ דַיינֶע רֵייד זֶענֶן אֱמֶת אוּנ דוּ לֶעבְּסְט אֵייבִּיג: גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט קִינִיג אוֹיף גָאר דֶער וֶועלְט עֶר הֵיילִיגְט (דֶעם שַׁבָּת אוּנ) דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

רְצֵה גָאט אוּנְזֶר גָאט הָאבּ דָאךְ אֵיין וואויל גִיפֶעלֶן אִין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אִין זֵייעֶר תְּפִלָּה אוּנ מַאךְ אוּם קֶערֶן דִי עֲבוֹדָה צוּם פָּאלֶעשׁ פוּן דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ דִי קָרְבָּנוֹת פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ זֵייעֶר תְּפִלָּה וֶועסְטוּ דֶענְסְטְמָאל מְקַבֵּל זַיין מִיט גוּטֶען ווִילֶען אוּנ דִי עֲבוֹדָה פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶועט תָּמִיד זַיין אָן גֶענוּמֶן מִיט גוּטֶען ווִילֶען:

וְתֶחֱזֶינָה אוּנ אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶען זָאלֶן זֶעהֶן אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ אוּם קֶערֶן קֵיין צִיּוֹן מִיט דֶר בַּארֶעמְקֵייט: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא קֶערְט אוּם זַיין שְׁכִינָה קֵיין צִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בית ישראל

מוֹדִים מִיר דַאנְקֶען דִיר דָס דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן צוּ אֵייבִּיג דוּ בִּיסְט דֶער שְׁטַארְקֶער פוּן אוּנְזֶער לֶעבֶּן דֶער בַּאשִׁיצֶער פוּן אוּנְזֶער הִילְף מִיר וֶועלֶן דִיר דַאנְקֶען אוּנ וֶועלֶן דַיין לוֹיבּ דֶער צֵיילֶן פוּן אֵיין דוֹר צוּם אַנְדֶערְן פוּן וֶועגֶן אוּנְזֶער לֶעבֶּן דָס דָא אִיז אִיבֶּער גִיעֶנְפֶערְט אִין דַיין הַאנְט אוּנ פוּן וֶועגֶען אוּנְזֶערֶע נְשָׁמוֹת וָוס זַיי וֶוערֶן אַלֶע נַאכְט אִין דַיין הַאנְט בַּאהַאלְטֶן אוּנ פוּן וֶועגֶן דַיינֶע נִסִים וָוס דוּ טוּסְט אַלֶע טָאג מִיט אוּנְז אוּנ אוֹיף דַיינֶע וואוּנְדֶער אוּנ דַיינֶע גוּטְקֵייט וָואס זַייא זֶענֶען אַלֶע צַייט אָבִינְט אוּנ מָארְגֶען אוּנ מִיטֶען טָאג דוּ גוּטֶער גָאט דָאס דַיינֶע דֶער בַּארִימְקֵייט הָאבֶּען קֵיין עֶנְד נִיט אוּנ דוּ דֶער בַּארְמִיגֶער גָאט דָאס דַיינֶע חֲסָדִים לָאזֶען זִיךְ קֵיין מָאל נִיט אוֹיס פוּן אֵייבִּיג הָאפֶען מִיר צוּ דִיר:

וְעַל אוּנ אוֹיף אַלֶע זַאכֶען זָאל גֶעלוֹיבְּט אוּנ דֶער הֵייבְּט וֶוערֶען דַיין נָאמֶען אוּנְזֶער קֵינִיג תָּמִיד צוּ אֵייבִּיג:

וּכְתוֹב אוּנ שְׁרַייבּ אָן צוּ אֵיין גוּטֶען לֶעבֶּען אַלֶע קִינְדֶער פוּן דִיא אָבוֹת וָוס דוּ הָאסְט מִיט זַיי כּוֹרֵת בְּרִית גִיוֶועזֶען:

וְכֹל אוּנ דִי דָא לֶעבֶּן טוּעֶן דִיךְ אֵייבִּיג לוֹיבֶּען אוּנ לוֹיבֶּען דַיין נָאמֶען מִיט אֱמֶת דוּ בִּיסְט דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶער הִילְף אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דָאס דַיין נָאמֶען אִיז גוּט אוּנ צוּ דִיר אִיז שֵׁיין צוּ לוֹיבֶּען:

שָׁלוֹם פִיל פְרֵייד זָאלְסְטוּ אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל טָאן צוּ אֵייבִּיקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט אֵיין מֶלֶךְ אֵיין הֶערְר אִיבֶּער אַלֶע פְרִיד אוּנ עֶס אִיז גוּט אִין דַיינֶע אוֹיגֶן צוּ בֶּענְטְשֶׁן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אַלֶע צַייט אוּנ אַלֶע שָׁעָה מִיט דַיין פְרִיד:

בספר חיים, ברכה, ושלום, ופרנסה טובה, נזכר, ונכתב, לפניך, אנחנו, וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים, ולשלום:
ברוך, אתה, יי, עשה השלום:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי, מדבר מרמה, ולמקללי, נפשי תדום, ונפשי, כעפר לכל תהיה. פתח לבי, בתורתך, ובמצותיך, תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה, הפר עצתם, וקלקל מחשבתם: עשה, למען שמך. עשה, למען ימינך. עשה, למען קדשתך. עשה, למען תורתך. למען יחלצון, ידידיך, הושיעה ימינך, ועננו: יהיו לרצון, אמרי פי, והגיון לבי, לפניך, יי, צורי וגואלי: עשה שלום, במרומיו, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון, מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו, בתורתך: ושם נעבדך, ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות: וערבה ליי, מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם, וכשנים קדמוניות:

בית ישראל

בספר אין בוך פון דעם לעבן בענטשונג אין פריד אונ גוטע פרנסה זאלן מיר געדאכט ווערן אונ אן געשריבע ווערן פאר דיר מיר אונ דיין גאנץ פאלק ישראל צו גוטען לעבען אונ צו פריד: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער דא מאכט דעם פריד:

אלהי מיין גאט איך בעט דיר היט מיין צונג פון שלעכטין אונ מיינע לעפצן פון צו ריידן פאלשקייט אונ אז איינער וועט מיר שילטין זאל איך אים שווייגען אונ זאל אים ניט ענטפערן אונ זיך מאכען צו איטליכען מענטשן נידעריג אזו ווי די ערד עפין מיין הארץ אין דיין תורה אונ נאך דיינע מצות זאל מיין ווילן נאך יאגען אונ אלע די וואס טראכטען אויף מיר שלעכטין זאלסטו באלד זייער עצה פר שטערן אונ פר דארב זייערע גידאנקען טוא עס ווייל דיין רעכטע האנט טוא עס ווייל דיין הייליקייט טוא עס ווייל דיין תורה אונ ווייל דס דיינע גיליבטע זאלן אויס געצויגען ווערן פון זייערע צרות העלף מיט דיין רעכטע האנט אונ ענטפער מיר. די רייד פון מיין מויל אונ די גידאנקען פון מיין הארץ זאל זיין באוויליגט צו פר דיר גאט מיין שטארקער אונ מיין דר לייזער. דער וואס מאכט פריד אין זיין הימיל דר זאל מאכען פריד אויף אונז אונ אויף אלע ישראל אונ דרויף זאגט אמן:

יהי עס זאל זיין דער ווילן פאר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן דס עס זאל געבויט ווערן דס בית המקדש באלד אין אונזערע טעג אונ גיב אונזער טייל אין דיין תורה אונ דארטען וועלן מיר דיך דינען מיט פארכט אזו ווי די טעג פון לאנג אן אז מיר זענן גיוועזן אין בית המקדש אונ אזוי ווי די ערשטע יארען אונ עס וועט גיזיסט זיין צו גאט דער קרבן מנחה פון יהודה אונ ירושלים וואס מיר וועלען ברענגען גלייך אז די טעג פון פאר מאלס אונ גלייך די פאריגע יארען:

דִיא סְפָרַדִים זָאגִין דֶעם מִזְמוֹר פַאר קַדִּישׁ שָׁלֵם:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים, יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר, דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבֵּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בית ישראל

לְדָוִד. צוּ גָאט אִיז דִי עֶרְד אוּנ דֶר פִילוּנְג דִי גַאנְצֶע וֶועלְט אוּנ דִי וָואס זִיצֶען אִין אִיר: כִּי דֶען עֶר בַּיי דִי יַמִּים הָט עֶר זִיא גִיגְרוּנְד פֶּעסְט בַּיי דִי טַייכֶן הָט עֶר זִיא פֶּעסְט גִיזֶעצְט: מִי וֶוער אִיז רָאוּי צוּ גֵיין אוֹיף גָאטְס בַּארְג דָס אִיז אִין דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ וֶוער גִיהֶער צוּ שְׁטֵיין אוֹיף זַיין הֵיילִיג אָרְט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: נְקִי וֶוער עֶס הָט רֵיינֶע הֶענְט פוּן גֶזֶל אוּנ הָט אַקְלָאר הַארְץ וָוס עֶר הָט נִיט גִישְׁוָוארֶען פַאלְשׁ בַּיי מִיר דָס זָאגְט גָאט אוּנ הָאט נִיט גִישְׁוָוארֶען פַאלְשׁ מִרְמָה צוּ זַיין לַייטֶען: יִשָּׂא דֶר וֶועט פוּן גָאט בָּרוּךְ הוּא נֶעמֶען אַבֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ וֶועט הָאבֶּען גִינָאד פוּן גָאט זַיין הֶעלְפֶער: זֶה דָס מֵיינְט מֶען דֶר דוֹר וָואס פָארְשְׁטֵין אִים וָואס זֵיי בַּאגֶערִין צוּ שְׁטֵיין פַאר דִיר: שְׂאוּ וֶוערְט דֶר הֵייבֶּן אַייעֶר עֶלְצְטֶע מוֹיעֶרִין אוּנ וֶוערְט אוֹיף גִיהוֹיבִּין דִי טִירִין וָואס זֶענֶן פוּן אֵייבִּיג אוּנ עֶס וֶועט קוּמֶען דֶער מֶלֶךְ וָואס גָאר דֶר כָּבוֹד גִיהֶער צוּ אִים: מִי וֶוער אִיז דָס דֶער מֶלֶךְ הַכָּבוֹד דֶר שְׁטַארְקֶער גָאט אוּנ דֶר שְׁטַארְקֶער גָאט וָוס אִיז אַגִבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ הֵייבְּט אוֹיף אַייעֶר הוֹיפְּט אִיר טִירִין אוּנ וֶוערְט דֶר הוֹיבֶּן דִי טִירִין וָואס זֶענֶן אֵייבִּיג הֵיילִיג וָוארוּם עֶס וֶועט אַרַיין קוּמֶען דֶער מֶלֶךְ וָוס צוּ אִים גִיהֶער דֶר כָּבוֹד: מִי וֶוער אִיז דֶר מֶלֶךְ הַכָּבוֹד גָאט וָואס הֶערְשְׁט אוֹיבֶּען אוֹיף דִיא מַלְאָכִים אוּנ אִינְטֶעי אִיז עֶר דֶער מֶלֶךְ אוֹיף אֵייבִּיג:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ, יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

לְדָוִד, יְיָ, אוֹרִי וְיִשְׁעִי, מִמִּי אִירָא יְיָ, מָעוֹז חַיַּי, מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי, מְרֵעִים, לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה, כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי, מַחֲנֶה, לֹא יִירָא לִבִּי, אִם תָּקוּם עָלַי, מִלְחָמָה בְּזֹאת, אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת, שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ, כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ, וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי, בְּסֻכֹּה, בְּיוֹם רָעָה, יַסְתִּרֵנִי, בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר, יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה, יָרוּם רֹאשִׁי, עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי, וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ, זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיְיָ: שְׁמַע יְיָ, קוֹלִי אֶקְרָא, וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ, אָמַר לִבִּי, בַּקְּשׁוּ פָנָי, אֶת פָּנֶיךָ, יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, אַל תַּט בְּאַף, עַבְדֶּךָ, עֶזְרָתִי הָיִיתָ, אַל תִּטְּשֵׁנִי, וְאַל תַּעַזְבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ, יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְיָ, דַּרְכֶּךָ, וּנְחֵנִי, בְּאֹרַח מִישׁוֹר, לְמַעַן, שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי, בְּנֶפֶשׁ צָרָי, כִּי

קָמוּ בִי, עֵדֵי שֶׁקֶר, וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי, לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ, בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְיָ, חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה, אֶל יְיָ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה, וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה, בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית, בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

קִדּוּשׁ לֵיל ב שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

על היין סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ, וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ, וְקִיְּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ווען יום טוב גיפאלט אום מוֹצָאֵי שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס פַאר שֶׁהֶחֱיָנוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ: שהחינו

הַמֶּֽלֶךְ:

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב, רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים, תִּתְרוֹמָם:

וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים, תִּתְבָּרַךְ:

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים, תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים, תִּתְהַלָּל:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת, עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, בְּכָל דּוֹר

בית ישראל

הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב דֶער מֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דֶר דָא זִיצְט אוֹיף אֵיין הוֹיכֶער אוּנ אֵיין דֶר הוֹכֶענֶר שְׁטוּל: שׁוֹכֵן דֶר וָוס רוּעֶט צוּ אֵייבִּיג זַיין נָאמֶען אִיז דֶר הוֹיבִּין אוּנ הֵיילִיג. אוֹיךְ שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּן אִיר צַדִּיקִים זִינְגְט פוּן וֶוענִין גָאטֶס הִילְף צוּ דִי רֶעכְטְפַארְטִיגֶע אִיז שֵׁיין זֵיי זָאלֶן לוֹיבֶּן וָוארוּם זֵיי פַרְשְׁטֵייעֶן וָוס גָאט אִיז: בְּפִי דוּרְךְ דֶעם מוֹיל פוּן דִיא רֶעכְט פַארְטִיגֶע װֶערְסְטוּ דֶער הוֹיבִּין וּבְדִבְרֵי אוּנ דוּרְךְ דִי רֵייד פוּן דִי צַדִּיקִים וֶוערְסְטוּ גִירִימְט וּבִלְשׁוֹן אוּנ דוּרְךְ דֶעם צוּנְג פוּן דִי חֲסִידִים וֶוערְסְטוּ גִיהֵיילִיגְט וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים אוּנ צְווִישִׁין הֵיילִיגֶע וֶוערְסְטוּ גְלוֹיבְּט:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת אוּנ צְווִישֶׁען אֵיין זַאמְלוּנְג פִיל טוֹיזִינְט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶוערְט דַיין

פנינים יקרים

הַמֶּלֶךְ, דֶר מִנְהָג אִיז פוּן גְאוֹנִים בַּעֲלֵי קַבָּלָה אֵיידֶער דֶר חַזָּן גֵייט צוּם עָמוּד שְׁרַייט עֶר „הַמֶּלֶךְ", יִרְמְיָה הַנָּבִיא הָט גִיזָאגְט גַם כִּי אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ שָׂתַם תְּפִלָּתִי, אֲפִילוּ אִיךְ וֶועל שְׁרַייעֶן וֶועט נִיט הֶעלְפִין, וַוייל עֶר הָט פַארְמַאכְט מַיין תְּפִלָּה, דִי רַבָּנִים זָאגִין אִין מדרש פוּן דֶעם טָאג וָוס דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז חָרוּב גִיוָוארֶען זֶענֶען פַארְשְׁלָאסִין גִיוָוארִין דִי טוֹיעֶרִין פוּן תְּפִלָּה, דָס אִיז לְמָשָׁל אֲשֶׁר הָט גֶעזִינְדִיגְט צוּם מֶלֶךְ אַגְרוֹיסֶע זִינְד, מֶען הָט אִים גֶעדַארְפְט שְׁטַארְק בֶּעשְׁטְרָאפִין, דֶער מֶלֶךְ הָט פַארְשְׁטַאנֶען דֶער שַׂר וֶועט גֶעווּיס קוּמֶען צוּ אִים אוּנ וֶועט בֶּעטִין עֶר זָאל אִים מוֹחֵל זַיין, הָט דֶר מֶלֶךְ גִיבָּאטִין מֶען זָאל שְׁטֶעלִין נֶעבֶּן מִיר אַזֶעלְנֶער אוֹיב דֶער שַׂר וֶועט וֶועלִין גֵיין צוּם מֶלֶךְ זָאל עֶר אִים נִיט אַרַיין לָאזִין צוּם מֶלֶךְ, אוּנ וַוייל אִין פַּאלַאץ פוּן מֶלֶךְ זֶענִין דָא פִיל טִירֶען, הָאט מֶען גִישְׁטֶעלְט אַזֶעלְנֶער נֶעבִּין יֶעדֶער טִיר, הָאט אֵיינֶער גִיזָאגְט צוּם מֶלֶךְ צוּ וָואס זָאלְסְטוּ מַטְרִיחַ זַיין אַזוֹי פִיל זֶעלְנֶער צוּ שְׁטֶעלִין אַזֶעלְנֶער נֶעבִּין יֶעדֶער טִיר, בֶּעסֶער שְׁטֶעל אֵיין זֶעלְנֶער נֶעבִּין דִי טִיר פוּן שַׂר מֶען זָאל אִים נִיט אַרוֹיסְלָאזִין פוּן שְׁטוּבּ, וֶועט עֶר נִיט קֶענֶען קוּמֶען צוּ דִיר מֶלֶךְ צוּ בֶּעטִין פוּן דִיר, דָאס זֶעלְבִּיגֶע אִיז בַּיי דִי תְּפִלּוֹת פוּן יוּדִין, וֶוען דֶער שָׂטָן וִויל דִי תְּפִלּוֹת פוּן יוּדִין זָאלִין נִיט קוּמֶען פַר הקב"ה, פַארְמִישְׁט עֶר דִי מַחֲשָׁבוֹת פוּן דִי מֶענְטְשִׁין, דִי מוֹיל זָאל רֵיידֶען דִי וֶוערְטֶער פוּן דִי תְּפִלּוֹת, דֶר גוּף אַלֵיין זָאל דַאוְונֶען, אָבֶּער נִיט דִי נְשָׁמָה, אַזֶעלְכֶע תְּפִלּוֹת קֶענֶען נִיט קוּמֶען פַר הקב"ה, דָס זָאגְט דֶר נָבִיא יִרְמְיָה גַם כִּי אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ, אֲפִילוּ אִיךְ דַאווִין שְׁרַייעֶנְדִיג דִי וֶוערְטֶער פוּן תְּפִלָּה, שָׂתַם תְּפִלָּתִי. אָבֶּער מַיינֶע תְּפִלּוֹת פוּן הַארְצִין זֶענֶען פַארְמַאכְט, מַיין הַארְץ דַאווִינְט נִיט, דְרִיבֶּער קוּמְט נִיט מַיין תְּפִלָּה צוּ הקב"ה, דֶער עִיקָר פַארְמִישׁוּנְג וָואס דֶער יֵצֶר הָרַע פַארְמִישְׁט דִי הַארְצֶער פוּן דִי יוּדִין, זֶענֶען דִי צָרוֹת וָוס זֵיי הָאבֶּן פוּן פַּרְנָסָה אוּנ פוּן גָלוּת, דְרִיבֶּער וֶוען עֶס קוּמְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ יוֹם כִּפּוּר, וָואס יוּדִין קוּמֶען צוּם מִשְׁפָּט פַר הקב"ה, אוּנ דֶער

וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים: לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה, וּלְקַלֵּס, עַל כָּל, דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד, בֶּן יִשַׁי, עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד, מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל, בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר, בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים:

פנינים יקרים

מִשְׁפָּט איז וואס זאל זיין מיט יודין אין דעם יאהר וואס וועט קומען, בעטין מיר עס זאל זיין איאהר פון גאולה, וואס די מלוכה פון הקב"ה זאל פארשפרייט ווערין אויף די גאנצע וועלט, וועלין מיר קענען רוהיג דינען הקב"ה מיט תורה אונ מצות, דריבער דאס ערשטע פון אונזער תפלה זאגט דער חזן מיט אהויכע שטימע „המלך". צו ווייזין דער עיקר תפלה איז ביי אונז נאר דיא מלוכה פון הקב"ה זאל פארשפרייט ווערין אויף דר וועלט, וועלין מיר קענן מתפלל זיין אונ מיר וועלן זוכה זיין דעם דין מען זאל אונז אנשרייבן מיר זאלן צוריק קומען אין אונזער לאנד, אונ מיר זאלען זוכה זיין צו אלע ישועות אונ נחמות וואס הקב"ה האט אונז צוגעזאגט דורך זיינע הייליגע נביאים:

בית ישראל

נאמין אונזער קיניג גילויבט אין איטליכן דור שכן דען דאס איז דאס שולדיגקייט פון אלע באשעפעניש צו דאנקען דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין צו לויבין צו באשיינען צו דער הויכין צו באשיינען צו לויבין צו הויך לויבין אונ צו בארימען נאך מער אז די רייד פון גיזאנג אונ לויב פון דיין גיזאלבטין קנעכט דוד המלך וואס ער איז גיוועזן דר זון פון ישי:

ישתבח שמך עס זאל ווערין גילויבט אויף אייביג דיין הייליגער נאמען אונזער מלך דו שטארקר גאט אונ דער הייליגער מלך אויפין הימעל אונ אויף דר ערד ווייל צו דיר איז שיין גאט וואס דו ביסט אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין אונ צו דיר איז שיין מיר זאלן צו דיר זינגען אונ לויבין מיט לוב אונ מיט גזאנג דען אין דיר איז שטארקייט אונ גיוועלטיקייט וואס צו דיר איז אייביקייט אונ גרוסקייט אונ שטארקייט פון דער וועלט אונ רימונג אונ שיינהייט אונ אלע הייליקייט אונ אלע קיניגרייך איז צו דיר גאט. אלע בענטשונג אונ דאנקונג פון איצונד ביז אימר אונ אייביג איז אלץ צו דיר גאט: ברוך גלויבט ביסטו גאט דו שטארקער גאט אונ גרויסער מלך וואס דו ביסט גלויבט מיט פיל שבחים דו שטארקער גאט וואס אלע מענטשן דאנקען צו דיר דו ביסט דר האר וואס אלע מענטשן דער ציילען דיינע וואונדער וואס דו האסט אויסגיקליבען די ישראל זיי זאלן צו דיר זינגען אונ לויבען דו שטארקר מלך וואס דו לעבסט אייבג אונ אייבג:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים, קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי, שִׁמְעָה בְקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ, קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל, תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת, תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי, מִי יַעֲמוֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ, קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשּׁוֹמְרִים לַבֹּקֶר, שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל, אֶל יְיָ, כִּי עִם יְיָ, הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה, עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא, יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל, עֲוֹנוֹתָיו:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

כשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ:

קו״ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם. כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בית ישראל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים פוּן דֶעם טִיפִין הַארְץ הָאבּ אִיךְ דִיךְ גָאט גִירוּפִין: אֲדֹנָי גָאט הֶער צוּ מַיין קוֹל תִּהְיֶינָה דַיינֶע אוֹיעֶרין זָאלִין פַר נֶעמִין לְקוֹל דָס קוֹל פוּן מַיין גִיבֶּעט: אִם עֲוֹנוֹת אוֹיבּ דוּ גָאט וֶועסְט הִיטִין מַיינֶע עֲבֵירוֹת אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד וֶוער וֶועט קָאנֶען בַּאשְׁטֵיין פַר גָאט: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה וָוארוּם בַּיי דִיר אִין דִי הֶענְט אִיז מוֹחֵל צוּ זַיין לְמַעַן כְּדֵי מֶען זָאל מוֹרָא הָאבֶּן פַאר דִיר: קִוִּיתִי מַיין נֶפֶשׁ טוּט הָאפִין צוּ דִיר גָאט וְלִדְבָרוֹ אוּנ אִיךְ טוּ הָאפִין צוּ זַיינֶע רֵייד: נַפְשִׁי מַיין נֶפֶשׁ טוּט הָאפִין צוּ דִיר גָאט מִשּׁוֹמְרִים מֶער וִויא דִי הִיטֶער וָוס הִיטִין בַּיי נַאכְט הָאפִין שׁוֹמְרִים וָואס זֵיי הָאפִין עֶס זָאל טָאג וֶוערִין: יַחֵל אִיר יוּדִין הָאפְט צוּ גָאט כִּי וָוארוּם מִיט גָאט אִיז דֶר חֶסֶד וְהַרְבֵּה אוּנ פִיל מָאל הָט עֶר אַייךְ שׁוֹין אוֹם גִילֵייזְט וֶועט עֶר אַייךְ הַיינְט אוֹם לֵייזֶען: וְהוּא אוּנ דִי עֲבֵירוֹת וֶועלִין נִיט מְעַכֵּב זַיין דִי גְאוּלָה וָוארוּם גָאט וֶועט אוֹים לֵייזֶען דִיא יוּדִין פוּן אַלֶע זַייעֶרֶע עֲבֵירוֹת:

משלי ישראל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ וגו׳ לְמָשָׁל אַקְרַאנְקֶער אִיז גֶעקוּמֶען צוּ אַדָאקְטָאר, דֶער דָאקְטָאר אִיז גִיוֶועזְן אַגוּטֶער אוּנ אַרַייכֶער, עֶר הָאט גֶעהַאט רַחֲמָנוּת אוֹיף אַלֶע מֶענְטְשִׁין וָוס זֶענֶען גֶעקוּמֶען צוּ אִים, דֶר קְרַאנְקֶער הָט גִיבֶּעטֶען דֶעם דָאקְטָאר עֶר זָאל אִים גֶעבִּין עֶסִין, נָאר פֶעטֶע פְלֵיישׁ, דִי מֶענְטְשִׁין וָוס זֶענֶען דָארְט גִיוֶועזְן הָאבִּין זִיךְ גֶעוואוּנְדֶערְט, נִיט גֶענוּג וָוס דֶר קְרַאנְקֶער בֶּעט נִיט פוּן דָאקְטָאר מֶעדִיצִין עֶר זָאל גֶעזוּנְד וֶוערִין, בֶּעט עֶר פֶעטֶע פְלֵיישׁ, וָוס עֶר קֶען פוּן דֶעם פְלֵיישׁ שְׁטַארְבֶּן? הָאט דֶער דָאקְטָאר גִיזָאגְט וַוייל עֶר בֶּעט נִיט מֶעדִיצִין נָאר פֶעטֶע פְלֵיישׁ, אִיז אַצֵייכֶען עֶר אִיז אַזוֹי קְרַאנְק אַז זַיין שֵׂכֶל אִיז פַארְמִישְׁט, דְרִיבֶּער וֶועל אִיךְ אוֹיף אִים נָאךְ מֶער רַחֲמָנוּת הָאבֶּען, אוּנ וֶועל אִים הֵיילִין פוּן זַיין קְרַאנְקְהֵייט, אוּנ אִיךְ וֶועל אִים נִיט גֶעבִּין וָוס עֶר וִויל, נָאר וָוס זִיךְ וֵויים פַר אִים אִיז גֶעזוּנְד, בִּיז עֶר וֶועט גֶעזוּנְד וֶוערִין, דָס זֶעלְבִּיגֶע אִיז בַּיי אוּנְז מֶענְטְשֶׁען, מִיר קוּמֶען בֶּעטִין בַּיי הקב״ה עֶר זָאל אוּנְז גֶעבִּין רַייכְקֵייט, עֶס קֶען זַיין דִי רַייכְקֵייט זָאל זַיין פַר אוּנְז אַ אוּמְגְלִיק דְרִיבֶּער מוּזִין מִיר בֶּעטִין בַּיי הקב״ה עֶר זָאל נִיט גֶעבֶּן אוּנְז וָואס מִיר בֶּעטִין, נָאר וָואס עֶר וֵויים פַאר אוּנְז אִיז גוּט, מִמַּעֲמַקִּים, פוּן אוּנְזֶערֶע טִיפֶע צָרוֹת וָואס מִיר הָאבֶּען אִין גָלוּת אִיז אוּנְזֶער שֵׂכֶל פַארְמִישְׁט אוּנ מִיר וֵוייסִין נִיט וָוס צוּ בֶּעטִין בַּיי דִיר, קְרָאתִיךָ ה׳. הָאבּ אִיךְ גֶערוּפִין דִיךְ „גָאט״, דוּ וֵוייסְט דָאךְ וָוס מִיר פֶעלְט אוּנ וָוס פַר מִיר אִיז גוּט, פַאר דִי נְשָׁמָה אוּנ פַר דֶעם גוּף. דָס זָאלְסְטוּ אוּנְז גֶעבִּין,

אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי. גָאט הֶער צוּ אוּנְזֶער קוֹל פוּן תְּפִלָּה. דִי נוֹיט צְווִינְגְט אוּנְז דָס מִיר קֶענֶען שׁוֹין נִיט אוֹיס הַאלְטֶען:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר, וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם, בְּאוֹצַר חַיִּים, אוֹרוֹת מֵאֹפֶל, אָמַר וַיֶּהִי:

מֶלֶךְ אָמוֹן, מַאֲמָרְךָ, מֵרָחוֹק מֻצָּב. שִׁמְךָ יִתְפָּאַר, בַּעֲדָתְךָ יִתְיַצָּב. לְעוֹלָם יְיָ, דְּבָרְךָ נִצָּב: מֶלֶךְ, בִּכְלוֹתְךָ הַיּוֹם, מַעֲשׂ אֱמוּנָתֶךָ. מִדִּין הַצָּלַת, מְרָקֵם בִּתְמוּנָתֶךָ. לְדוֹר וָדוֹר, אֱמוּנָתֶךָ: מֶלֶךְ, גָּזַרְתָּ כְּמוֹ כֵן, לְצֶאֱצָאֵימוֹ פִּדְיוֹם. עֲבוּר לְהִמָּלֵט, מִשְּׂאֵתְךָ, אָיוֹם. לְמִשְׁפָּטֶיךָ, עָמְדוּ הַיּוֹם:

חזן שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת, עֵדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ. נַטְּלֵם וְנַשְּׂאֵם, לְהַרְבּוֹת כְּבוֹדֶךָ. כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ. קָדוֹשׁ:

זְכוֹר דּוֹרְשֶׁיךָ, לְתֶחִי לְעוֹדְדֵם. וְהָרֵם קַרְנָם, בְּרַחֲמֶיךָ לְהַקְדֵּם. זְכוֹר עֲדָתְךָ, קָנִיתָ קֶדֶם: זְכוֹר הַמְּשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ, בְּאַהַב לְחַלּוֹתֶךָ. נִסְמֶכֶת, בְּשַׁעֲשׁוּעַ דַּת נַחֲלָתֶךָ. גָּאַלְתָּ, שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ: זְכוֹר וּמַהֵר, יוֹם יֶשְׁעֲךָ, לְקָרְבוֹ. בִּדְבִירְךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת, וּבְמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ לָבֹא. הַר צִיּוֹן זֶה, שָׁכַנְתָּ בּוֹ:

חזן בְּרַחֲמִים יֵקָר, צְעִירֵי הַצֹּאן. חָקֵם הַטְּרִיפֵם, פְּנִימִי וְחִיצוֹן. וַאֲנִי, תְפִלָּתִי לְךָ, יְיָ, עֵת רָצוֹן. קָדוֹשׁ:

שׁוֹפָר, זְמַנּוֹ בָּא, תְּקוֹעַ בְּעִנְיָנָיו. בְּקֶרֶן אַיִל, לְהִזָּכֵר לִבְחוּנָיו. אַחַר, נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ, בְּקַרְנָיו: שׁוֹפָר, חָרַד הַמַּחֲנֶה, מֵרָחוֹק לַעֲמוֹד. רַחוּם, זָכְרֵהוּ, וּלְצַדְּקֵנוּ תַחְמוֹד.

בית ישראל

מֶלֶךְ אָמוֹן גָאט דֶר קֶינִיג דֶר מֵייסְטֶער שַׁאפְּט פוּן דֶר וֶועלְט רִיכְטִיג אוּנ בַּשְׁטַאנְדִיג זֶוענֶן דַיינֶע רֵייד ווָס דוּ הָאסְט פַר צַייטֶן צוּ גִיזָאגְט אָדָם הָרִאשׁוֹן צוּ מִשְׁפְּטֶן זַיינֶע קִינְדֶר מִיט רַחֲמָנוּת. אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אִים גִמִשְׁפְּט. דַיין נָאמֶען וֶועט בַּארִימְט וֶוערֶן אַז עֶר וֶועט זִיךְ שְׁטֶעלֶן מִשְׁפְּטֶן דַיין פָאלְק מִיט מִדַת הָרַחֲמִים. גָאט דַיינֶע רֵייד הָאבֶּן אֵיין אֵייבִּיגֶען בַּאשְׁטַאנְד. מֶלֶךְ בִּכְלוֹתְךָ דוּ קֶינִיג וֶוען דוּ הָאסְט גֶעעֶנְדִיגְט אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַיין מֵייסְטֶער וֶוערְק פוּן דֶר בְּרִיאָה הָאסְטוּ מַצִּיל גְוֶוען פוּן שְׁוֶוערֶען דִין דֶעם אָדָם הָרִאשׁוֹן ווָס עֶר אִיז גֶעפָארְמֶעט נָאךְ דַיין גֶעשְׁטַאלְט. אוּנ הָאסְט אִים פַר שְׁפְּרָאכֶן צוּ הַאנְדְלֶען מִיט דַיינֶע ווָארְהַאפְטִיגֶע רַחֲמָנוּת אוֹךְ מִיט זַיינֶע דוֹרִי דוֹרוֹת מֶלֶךְ גָּזַרְתָּ דוּ גָאט הָאסְט גוֹזֵר גְיוֶועזֶין אַדֶערְלֵייזוּנְג צוּ דִי קִינְדֶר פוּן אָדָם אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אִים דֶער לֵייזְט פוּן דֶעם דִין כְּדֵי זֵיי זָאלֶן אַנְטְרוּנֶן וֶוערֶן פוּן דַיין שְׁרֶעקְלִיכֶן דִין דוּ פָארְכְטִיגֶער גָאט ווָס אַלֶע שְׁטֵייעֶן הַיינְט פַר דַיין מִשְׁפָּט: שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת דִי יִשְׂרָאֵל ווָס זֵיי הִיטֶען דַיינֶע מִצְוֹת זֶוענֶן מְעִיד אַז נָאר דוּ בִּיסְט אַגָאט דוּ הֵיילִיגֶר גָאט: זְכוֹר דּוֹרְשֶׁיךָ גְדֶעוֶנְק דַיינֶע פָארְשְׁטֶער צוּ שְׁטַארְקֶן זֵיי צוּם לֶעבֶּן זְכוֹר הַמְּשׁוּכָה גְדֶעוֶנְק דִי פָאלְק ווָס זִיא הָט זִיךְ נָאךְ דִיר גְצוֹגֶן מִיט לִיבְּשַׁאפְט ווָס זִיא קוּמְט דִיר אִיצְט בֶּעטֶן. זְכוֹר וּמַהֵר גְדֶעוֶנְק אוּנ הַייל צוּ גְנֶעהֶנֶן דֶעם טָאג פוּן דַיין הִילְף. דָאס מִיר זָאלֶן זִיךְ בּוּקֶן אִין דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אוּנ קוּמֶען אִין דַיין רוּאוּנְג אוֹיף דֶעם זֶעלְבִּיגֶן בַּארְג צִיּוֹן ווָס דוּ הָאסְט גְרוּעֶט אוֹיף אִים: בְּרַחֲמִים יֵקָר מִיט דֶער בַּארִימְקֵייט זָאלְסְטוּ חָשׁוּב מַאכֶען דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי זֶוענֶן גִיגְלִיכֶן צוּ דִי יוּנְגֶע שָׁאף זֵייעֶר גְזֶועצְטֶע שְׁפַּייז זָאלְסְטוּ זֵיי שְׁפַּייזֶען דוּ הֵיילִיגֶער גָאט: שׁוֹפָר זְמַנּוֹ בָּא דִי צַייט פוּן שׁוֹפָר אִיז גְקוּמֶן מֶען זָאל בְּלָאזֶען שׁוֹפָר חָרַד דֶער שׁוֹפָר הָט דֶער שְׁרָאקֶן דִי מַחֲנֶה פוּן

הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ, וְחָזֵק מְאֹד: שׁוֹפָר, טִכַּסְתָּ בַּכֶּסֶא, לְמִי מָנָה עָפָר. יְשׁוּבוּן מֵאָוֶן, בְּכִפּוּר לְהִתְכַּפָּר. תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ, שׁוֹפָר:

חזן אֵל, חָנַן נַחֲלָתוֹ, בִּנְוֹעַם לְהַשְׁפַּר. יְדָעָם, קָרוֹא קָרְבְּנוֹתָיו, בְּמִסְפָּר. וְתִיטַב לַיְיָ, מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ, יִשְׁפּוֹט עַמִּים, בְּמֵישָׁרִים, לְנַשְּׂאוֹ. צוֹפֶה לְדַקְדֵּק, דִּינָם בְּהִתְנַשְּׂאוֹ. כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט, כִּסְאוֹ: מֶלֶךְ כַּבִּיר, נִקְדָּשׁ בִּצְדָקָה, לְבַדּוֹ. חַי יִגְבַּהּ בַּמִּשְׁפָּט, בְּהִתְכַּבְּדוֹ. לַעֲשׂוֹת, מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ: מֶלֶךְ, לְרוֹגֶז, רַחֵם יִזְכּוֹר, כִּנְאֻמוֹ. קָרוֹב לְהַצְדִּיק, עַם, הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ. עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

חזן יֵרָאֶה פָּעָלְךָ וַהֲדָרְךָ, לִתְמִימִים. חֲיוֹת בְּצִלְּךָ, לְאֹרֶךְ יָמִים. מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. קָדוֹשׁ:

זְכוֹר מְקַוֶּיךָ, נַחַת שֻׁלְחָנְךָ, לְעָרְבָה. אֶדֶר תְּהִלָּתְךָ, בְּפִימוֹ לְהִתְבָּרְכָה. זֵכֶר צַדִּיק, לִבְרָכָה: זְכוֹר, נְדִיבֵי עַמִּים, אֲבוֹת הָעוֹלָם. חֲשׂוֹךְ עֲבָדֶיךָ, מִזָּדוֹן וְנֶעְלָם. וְחֶסֶד יְיָ, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: זְכוֹר, סֻכַּת שָׁלֵם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּדוּדָהּ. חוּשָׁה, לְהָכִין אוֹתָהּ, וּלְסַעֲדָהּ. יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן, תָּגֵלְנָה, בְּנוֹת יְהוּדָה:

חזן לְחַיֵּי עוֹלָם, יִכָּתְבוּ אֱמוּנַי. יִזְכּוּ לַחֲזוֹת, בְּנוֹעַם יְיָ: לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְיָ. קָדוֹשׁ:

בית ישראל

יִשְׂרָאֵל בַּיי דֶעם בַּארְג סִינַי דָאס זַיי הָאבֶּן גְמוּזְט פוּן וַוייטֶען שְׁטֵיין דֶר בַּארְמִיגֶר גָאט גְדֶענְק דֶעם דָאזִיגֶן שׁוֹפָר אוּנ דוּ זָאלְסְט לוֹסְט הָאבֶּן צוּ גְרֶעכְט מַאכֶן בִּזְכוּת קַבָּלַת הַתּוֹרָה וָוס זַיא אִיז גֶיגֶעבֶּן גִיוָוארֶן מִיט דֶעם קוֹל פוּן שׁוֹפָר. שׁוֹפָר טִכַּסְתָּ דֶעם שׁוֹפָר הָאסְט אָן גְבְּרֵייט צוּ בְּלָאזֶען אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס אוֹיף זַיי אִיז גְזָאגְט דֶר פָּסוּק מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב. אַז זַיי הֶערֶן דָס קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר טוּעֶן זַיי תְּשׁוּבָה פוּן זַייעֶרֶע עֲבֵירוֹת כְּדֵי גָאט זָאל זַיי מוֹחֵל זַיין אוּם יוֹם כִּפּוּר דְרוּם הָט גָאט גְהֵייסֶן אִין דֶעם חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי בְּלָאזֶען שׁוֹפָר: אֵל חָנַן נַחֲלָתוֹ גָאט הָט דֶר בַּארֶעמְט זַיין אַרְב יִשְׂרָאֵל זַיי צוּ בַּשֵׁיינֶן מִיט לִיבְּלִיכֶן גִיזֶעץ דוּ הֵיילִיגֶר גָאט: מֶלֶךְ יִשְׁפּוֹט גָאט דֶר קֵינִיג טוּט מִשְׁפָּטֶן פֶעלְקֶר מִיט רֶעכְטְפַארְטִיקֵייט פוּן זַיין רוּהֶם וֶועגֶן: מֶלֶךְ כַּבִּיר גָאט דֶר שְׁטַארְקֶר קֵינִיג עֶר וֶוערְט אַלֵיין גִיהֵיילִיגְט דוּרְךְ גִירֶעכְטִיקֵייט חַי דֶר לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט דֶר הֵייבְּט זִיךְ אִין מִשְׁפָּט אוּנ וֶוערְט גִיעֶהְרְט אַז עֶר קוּמְט צוּ טָאן דֶעם מִשְׁפָּט פוּן יִשְׂרָאֵל זַיינֶע קְנֶעכְט. מֶלֶךְ לְרוֹגֶז גָאט זָאל צוּ זַיין צָארֶן דֶער מָאנֶען זַיינֶע רַחֲמָנוּת: יֵרָאֶה עֶס זָאל גִיזֶעהֶן וֶוערֶן דַיינֶע וֶוערְק אִין דַיין הֶערְלִיכְקֵייט צוּ דִי פְרוּמֶע יִשְׂרָאֵל. קָדוֹשׁ דוּ הֵיילִיגֶר גָאט: זְכוֹר מְקַוֶּיךָ גְדֶענְק דִי וָוס הָאפֶּן צוּ דִיר דוּ זָאלְסְט זַיי אֵיין פַארְגִינִיגֶענְדֶן טִישׁ פוּן פַּרְנָסָה אָן רִיכְטֶען אוּנ זָאלֶן דִיךְ לוֹבֶּן מִיט דַיין שֵׁיינֶע לוֹב מִיט זַייעֶר מוֹל זַיי וֶועלֶן גְדֶענְקֶן דֶעם צַדִּיק הקב״ה צוּ בֶּענְטְשֶׁען. זְכוֹר נְדִיבֵי עַמִּים גְדֶענְק דִי הַארִין פוּן דִי פֶעלְקֶר דָס זֶענֶען דִי אָבוֹת פוּן דֶר וֶועלְט. אוּנ דוּרְךְ זַייעֶר זְכוּת פַּר מַייד דַיינֶע קְנֶעכְט פוּן דִי זִינְד וָוס וֶוערֶן גְטָאן בְּמֵזִיד אָדֶר בְּשׁוֹגֵג אוּנ גָאטֶס חֶסֶד זָאל אוּנְז בַּיי שְׁטֵיין פוּן אֵייבִּיג בִּיז אֵייבִּיג זְכוֹר סֻכַּת שָׁלֵם גְדֶענְק דָס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פוּן יְרוּשָׁלַיִם וָוס זַיא זִיצְט אַלֵיין אוּנ אִיז וִויסְט. הַייל צוּ אָן בְּרֵייטֶען זַיא אוּנ אִיר אוּנְטֶר צוּ לֶעהְנֶען דֶענְסְט מָאל וֶועט זִיךְ דֶער בַּארְג צִיּוֹן פְרֵייעֶן אוּנ דִי דֶערְפֶר פוּן יְהוּדָה וֶועלֶן לוּסְטִיג זַיין: לְחַיֵּי עוֹלָם צוּ אֵייבִּיג לֶעבִּין זָאלֶן אָן גִישְׁרִיבֶּן וֶוערֶן מַיינֶע וָוארְהַאפְטִיגֶע זַיי זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶן דָאס זִיסְקֵייט פוּן גָאט

שופר, עברת קולו, נשמע באשור. להעטות, שמחת עולם, בקשור. ובאו האובדים, בארץ אשור: שופר, פצין קולו בעברי נהרים. חרות להשמיע, יהודה ואפרים. והנדחים, בארץ מצרים: שופר צרפת וספרד, יצרח להתקדש. נפוצים בארבע, נצח יחדש. והשתחוו ליי, בהר הקודש:

חזן אמרי נחומיך, ישעשעוני בכפלים. סלה לעבדך, בכל גבולים. בהר הקודש בירושלים. קדוש:

מלך קדוש, שוכן, שמי ערץ. נהין מבשר, עלות הפורין. יי מלך, תגל הארץ: מלך רם ונשא, היודע ועד. בנה קריתך, כי בא מועד. יי, ימלוך, לעולם ועד: מלך, שלטונך לעד, בכל משלם. ישר ליראיך, דרך להועילם. ימלוך יי, לעולם:

חזן תנהגנו, בארצות החיים להתהלכה. באור יי, לכו ונלכה. והיתה ליי המלוכה. קדוש:

המאיר לארץ, ולדרים עליה, ברחמים. ובטובו, מחדש בכל יום, תמיד, מעשה בראשית: מה רבו מעשיך, יי, כלם, בחכמה עשית, מלאה הארץ קנינך: המלך, המרומם לבדו, מאז, המשובח, והמפואר, והמתנשא, מימות עולם: אלהי עולם, ברחמיך הרבים, רחם עלינו. אדון עזנו, צור משגבנו, מגן ישענו, משגב בעדנו: אל ברוך, גדול דעה, הכין ופעל, זהרי חמה, טוב, יצר כבוד, לשמו, מאורות נתן, סביבות עזו, פנות צבאיו, קדושים, רוממי שדי. תמיד, מספרים כבוד אל וקדשתו: תתברך יי אלהינו, על שבח מעשה ידיך, ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

בית ישראל

לעולם הבא דו הייליגר גאט: שופר עברת קולו דעם קול פון דעם שופר וואס וועט אונז רופן בעת די גאולה זאלן מיר הערן מיט גליק שופר פצין קולו דער שופר וועט אויס שפרייטן זיין קול צו די שבטים וואס זענען פאר טריבן געווארן פון יענער זייט טייך פרת שופר צרפת מען וועט הערן אין צרפת אונ כספרד דעם קול שופר וואס וועט שרייען די ישראל זאלן זיך אן ברייטן צו גאטס דינסט אויף דעם הייליגן בארג פון ירושלים: אמרי די רייד פון דיין טרייסט זאלן אונז טאפיל דר פרייען מיר זאלן דיך אייביג דינען אין אלע גרענעצן אויף דעם הייליגן בארג אין ירושלים דו הייליגר גאט: מלך קדוש דער הייליגר מלך דער דא רועט אין שטארקן הימל הייל צו ברייננגען אליהו ער זאל אונז מבשר זיין דם עס גייט אויף דער שטארקר משיח אונ גאטס מלוכה וועט בקאנט ווערן אונ די וועלט וועט זיך פרייען. מלך רם ונשא דער הוכר אונ דער הויבענער מלך דער דא נויים אלץ אונ איז איין עדות אויף אלע מעשים בויא דיין שטאט ירושלים דען עס איז שוין צייט גאט וועט קיניגן צו אייביג מלך שלטונך דיין גיוועלטיקייט וועט זיין צו אייביג איבר איטליכן וועט דיין מלוכה גיוועלטיגן גאט זאל איבער אונז קיניגן צו אייביג: תנהגנו בארצות זאלסט אונז פירן קיין ארץ ישראל וואס ווערט אן גירופן ארץ החיים. דענסטמאל וועט איינר צום אנדערן זאגן לאמר גיין איז דער ליכט פון גאט אונ צו גאט וועט זיין די מלוכה דו הייליגר גאט:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ, מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים, בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה, יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים, בְּאֵימָה, וּבְיִרְאָה, רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים, אֶת פִּיהֶם, בִּקְדֻשָּׁה, וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה, וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים, וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים, וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת, זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה, וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, בְּיִרְאָה: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ, אִהֵל כְּהַיּוֹם, בְּרַחֲמִים, מֶלֶךְ. בּוֹחֵן כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת, צָעִיר וָרַב, מֶלֶךְ. גֵּאוּת וָעֹז, הִתְאַזָּר, מֶלֶךְ. דּוֹק וָחֶלֶד, יֶחֶרְדוּן, מֵאֵימַת מֶלֶךְ. הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם, יָחוֹן מֶלֶךְ. וּמֵבִין, אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם, יַצְדִּיק מֶלֶךְ. זִכָּרוֹן הוּא, יוֹם תְּרוּעַת מֶלֶךְ: חזן **חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, לְזַכּוֹתָם, מֶלֶךְ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו, מַמְלִיךְ, כָּל מֶלֶךְ. יִזְכּוֹר לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ, בְּזִכְרוֹן טוֹב, מֶלֶךְ: כָּלָה אַל תַּעַשׂ, לִשְׁאֵרִית, בְּנֵי מֶלֶךְ. לָכֵן אָתָאנוּ לְךָ, מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ. מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ, לְהַלּוֹתְךָ, מֶלֶךְ:** חזן **נָא נְצוֹר חֶסֶד, לְנִינֵי שְׁלָחוּ לוֹ, שְׁלֹשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ. סְבּוֹת בָּאֵי בְּתַחַן, לְמַר בָּכוּ, אֶרְאֶלֵּי מֶלֶךְ. עֲנוּתָם, בַּל תִּבֶז, לָלִין בְּמָקוֹם, עָלוּ וְיָרְדוּ בוֹ, מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ: פְּקֹד הַיּוֹם, מִדִּין גָּמוּר, מִלְחַיְּבָם, מֶלֶךְ:** חזן **צַדְּקֵם בְּרַחֲמִים, וּפָקְדֵם לְטוֹבָה, מֶלֶךְ. קָשׁוּב, קוֹל תְּקִיעָה, מִתּוֹקְעֵי הַיּוֹם לְךָ, מֶלֶךְ. רַחֲמִים תְּעוֹרֵר, לִמְחַכֵּי לְךָ, מֶלֶךְ:** חו"ק **שְׁעֵה, שַׁוְעַת עַם מְשַׁחֲרֶיךָ, מֶלֶךְ. תְּפֶן, בְּתוֹמְכֵי בָרוּךְ וּנְבָרְכָךְ, אֱלֹהִים חַיִּים, וָמֶלֶךְ:**

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ, וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ, וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ, וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ, פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב: (וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים) לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לְמֶלֶךְ, אֵל, חַי וְקַיָּם, זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ, וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי, הוּא לְבַדּוֹ, פּוֹעֵל

דָאס טַייטְשׁ פוּן כְּבוֹדוֹ אִהֵל גֶעפִינְט מֶען בַּייא דֶעם עֶרְשְׁטֶען טָאג:

גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר, לְעֹשֵׂה, אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ, עַל צִיּוֹן, תָּאִיר, וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ, מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה, וִיתֵרָה, חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן, תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמוֹעַ, לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם, אֶת כָּל, דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ, לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, אֶת שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא, בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה, בִּישׁוּעָתֶךָ. וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ, קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי, אֵל, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ, מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֶלָה בֶּאֱמֶת, לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְיַחֶדְךָ, בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר, בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

ליקוטי יקרים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה׳ אֱלֹהֵינוּ ה׳ אֶחָד. דֶער תרגום יונתן שְׁרייבט ווי עֶס אִיז גֶעקוּמֶען דִי צַייט דָס אוּנְזֶער פָּאטֶער יַעֲקֹב זָאל אַוֶועק גֵיין פוּן דֶער וֶועלְט. הָאט עֶר צוּ נוֹיף גֶערוּפֶען זַיינֶע צְוֶועלְף שְׁבָטִים אוּנ הָט זֵיי גִיהֵייסֶען זָאלֶען זִיךְ שְׁטֶעלֶען אַרוּם זַיין בֶּעט אוּנ הָט צוּ זֵיי אַזוֹי גִיזָאגְט מַאמֶר דִינְט אִיר צוּ דֶר עֲבוֹדָה זָרָה ווָס תֶּרַח דֶר פָאטֶער פוּן מַיין זֵיידֶע אַבְרָהָם הָט גִידִינְט אָדֶר צוּ דֶר עֲבוֹדָה זָרָה ווָאס לָבָן אַייעֶר מוּטֶר׳ס פָאטֶער הָט גִידִינְט. אָדֶר אִיר דִינְט צוּ דֶעם גָאט פוּן יַעֲקֹב ווָס ווֶערט אָן גֶערוּפֶען יִשְׂרָאֵל הָאבֶען אַלֶע צְוֶועלְף שְׁבָטִים גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ זֵייעֶר פָאטֶער יַעֲקֹב אוּנ הָאבֶען אִים אַזוֹי גֶעזָאגְט (שְׁמַע יִשְׂרָאֵל) הֶער אוֹיס אוּנְזֶער פָאטֶער יִשְׂרָאֵל דֶער גָאט אִיז אוּנְזֶער גָאט אוּנ עֶר אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט. הָאט יַעֲקֹב גִיעֶנְטְפֶערְט (בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד) עֶס זָאל זַיין נָאמֶען זַיין גִילוֹיבְּט אוֹיף אֵייבִּיג:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב, וְחָבִיב, וְנֶחְמָד, וְנָעִים,
וְנוֹרָא, וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב, וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ,
לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר
וָדוֹר, הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ, לָעַד
קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים, וְנֶחֱמָדִים, לָעַד, וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל
דּוֹרוֹת, זֶרַע יִשְׂרָאֵל, עֲבָדֶיךָ׃

עַל הָרִאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב, וְקַיָּם, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, חוֹק, וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ, צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים, זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ, אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ, לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ, עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ, יָשִׂים, עַל לִבּוֹ: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, אָדוֹן, לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ, אֵין לָנוּ, מֶלֶךְ, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים, פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם, הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף, בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים, טִבַּעְתָּ, וִידִידִים, הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם, צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם, לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת, שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתְנוּ יְדִידִים, זְמִירוֹת, שִׁירוֹת, וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לַמֶּלֶךְ, אֵל חַי, וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּעֵת, שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא, וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה, בָּאֵלִים, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים, לְשִׁמְךָ. עַל שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם, הוֹדוּ, וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ: יְיָ, יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה, בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ, יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי

עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשִּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ,

וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ, לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ. כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יְצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי

לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין הארון אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד, חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד, דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי, בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן, פְּנֵי מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמְּלָכִים, וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים: (נ"א פְּנֵי מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמְּלָכִים, מָלֵא רַחֲמִים):

ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון

אָתִיתִי לְחַנְּנָךְ, בְּלֵב קָרוּעַ וּמוּרְתָּח. בַּקֵּשׁ רַחֲמִים, כְּעָנִי בַפֶּתַח: גַּלְגֵּל רַחֲמֶיךָ, וְדִין אַל תִּמְתַּח. אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח: דָּבָר אֵין בְּפִי, וּבִלְשׁוֹנִי מִלָּה. הֵן יְיָ יָדַעְתָּ כֻלָּהּ: וּמִמַּעֲמַקֵּי הַלֵּב, לְפָנֶיךָ אוֹחִילָה. אֶחֱסֶה, בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ, סֶלָה: זַלְעָפָה וּפַלָּצוּת, אֲחָזוּנִי בְמוֹרָא. חַלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא, בְּנֶפֶשׁ יְקָרָה: טוּב טַעַם וָדַעַת, קָטֹנְתִּי לְחַסְּרָה. עַל כֵּן, זָחַלְתִּי וָאִירָא: יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי, אֵיךְ, לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. כִּי אֵין מַעֲשִׂים, לִזְכּוֹת

משלי ישראל

אתיתי לחננך וכו'. למשל עס איז גיוועזן אבייכער סוחר ער איז גרוס גיוועזן ביי דעם מלך, אונ דר מלך הט אים ליב געהאט, אלץ וואס דר מלך הט גידארפט האט מען ביי אים געקויפט, פיל רייכע סוחרים זענען בייז גיוועזן אויף אים, ווייל דורך אים לייזין זייא גאר ניט פון מלך, האט מען געמאכט אויף אים אזוי אבלבול, מען זאל אים דארפן הרגנן, דר מלך האט געשיקט צו פאליציע אונ פאליציע איז געקומן צום סוחר אין מיטען נאכט מען האט אים ארויסגענומען פון בעט אונ אוועקגעפירט אין תפיסה מען הט אים ארייגעפירט אין אטיפען קעלער אפינסטערין אונ מען הט פארשלאסען די טיר, פון גרוס צער איז אויף אים געפאלן אשטארקר שלאף, אין אפאר שעה הט ער זיך אויפגעוועקט פון שלאף, אונ ער הט פארגעסין וואס מיט אים איז גיוועזן, ער הט גימיינט ער איז אין דערהיים, אונ ווייל ער הט גיזעהן עס איז פינסטער הט ער גימיינט עס איז נאך נאכט הט ער זיך גוט צוגעדעקט מיט זיין מאנטיל אונ איז ווייטער גישלאפין, אין אפאר שעה שפעטער הט ער זיך נאך אמאהל אויפגעוועקט ער האט גיזעהן עס איז נאך פינסטער האט ער זיך געוואונדערט וואס די נאכט איז אזוי לאנג, דר מלך הט ניט געקענט אזוי געשווינט ארויסנעמען די ליבשאפט פון זיין הארץ וואס ער האט געהאט צו דעם סוחר, הט ער גיזאגט איך וועל גיין אין דער תפיסה אונ וועל זעהן וואס דארט ווערט גיטאהן, ער איז געקומן צו די טיר פון תפיסה, אונ הט גיהערט ווי דר סוחר זאגט „ווי לאנג איז דיא נאכט, ווען וועט ווערין טאג איך זאל אויפשטיין פון בעט", האט דער מלך געזאגט צו אים פון אונטער די טיר, דו נאר, דו מיינסט, דו ביזט ביי דיר אין שטוב אונ שלאפסט אויף דיין בעט אונ דו מיינסט עס איז

בית ישראל

אתיתי לחננך (דער חזן זאגט) איך בין גקומן דיך גאט צו בעטן מיט איין צו ריסין אונ אהיים הארץ צו בעטן רחמנות אזו ווי איין ארומן בעט פר דר טיר. גלגל אנטפלעק דיינע רחמנות אונ זאלסט ניט אוס ציהן אויף אונז דעם מדת הדין. איך בעט דיך גאט דוא זאלסט עפינן מיינע לעפצן דאס איך זאל קענן תפלה טאן. דבר אין בפי דען איך האב ניט קיין רייד אין מיין מול אונ קיין ווארט אין מיין צונג פר דיר תפלה צו טאן. הן ה' דו גאט ווייסט דאך עס אלץ דינג. וממעמקי אונ פון טיפן הארצען טו איך פר דיר בעטין. איך וויל זיך אייביג באשיצען אין דעם שוץ פון דיינע פליגלן זלעפה דר שרעקיניש אונ ציטערניש האבן מיך אן גנומן מיט גרוס מורא צו בעטין פר דעם פארכטיגן גאט מיט אשווער גימיט. טוב מיר פעלט דר גוטר גישמאק אין ריידען אונ בין קליין אין פר שטאנד דרום ציטער איך אונ שרעק מיך. יגעתי איך בין מיד גיווארן זיפצינדיג ווי אזו איך זאל שטיין פר דיר דען איך האב אין מיר ניט קיין מעשים טובים דאס איך זאל גירעכט זיין

בְּעֵינֶיךָ: לְחַלּוֹתְךָ שְׁלָחוּנִי. מִקְהֲלוֹת הֲמוֹנֶיךָ. תָּכִין לִבָּם. תַּקְשִׁיב אָזְנֶיךָ: מָה אֲנִי. וּמֶה חַיַּי. תּוֹלֵעָה וְרִמָּה. נִבְעַר מִדַּעַת וּבְאֶפֶס מְזִמָּה: סָמַכְתִּי יְהֵדוּתַי. בְּסֵפֶר הַחָכְמָה. מַעֲנֶה רַךְ. יָשִׁיב חֵמָה: עֻזִּי. אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה. לְסַעֲדִי. פֵּתַח דְּבָרֶיךָ. הָאֵר לְהַגִּידִי. צַדְּקֵנִי וְאַמְּצֵנִי. וְתֵן לְאֵל יָדִי. כִּי אַתָּה מִשְׂגַּבִּי. אֱלֹהֵי חַסְדִּי: קְהָלֶיךָ עוֹמְדִים. לְבַקֵּשׁ מְחִילָתֶךָ: רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ. לְרַחֲמֵם. בְּחֶמְלָתֶךָ: שׁוֹפְכִים לֵב כַּמַּיִם. לְעֻמָּתֶךָ. וְאַתָּה. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ: תְּחַזֵּק

בית ישראל

אין דיינע אויגן. לְחַלּוֹתְךָ צו בעטען דיך האבען מיך גשיקט די איין זאמלונג פון דיין פאלק ישראל דו זאלסט אן בּריטען זייער הארץ זיי זאלן האבן אגוטע כוונה און זאלסט פאר נעמן מיט דיינע אויערן זייער תפלה. מָה אֲנִי וואס בין איך און וואס איז מיין לעבן איך באטרעף נאר וויא אוואורם ווי אמילב. איך בין ליידיג פון וויסנשאפט און בין אן גדאנקן. איך בין מיך סומך אויף דעם ספר משלי דארטן זאגט דער פסוק מַעֲנֶה רַךְ ווייכע רייד קערט אום דעם צארען איבר דעם בעט איך מיט ווייכע רייד. עֻזִּי מיין שטארקער גאט צו דיר האף איך זאלסט מיך אונטער לעהנען מיט דיינע ערשטע ווערטער זאלסטו באלייכטען מיין משפט מיר צו זאגען אגיטען פסק דין. צַדְּקֵנִי מאך מיך גירעכט און שטארק מיך און גיב מיר קראפט דען דו ביסט מיין פעסטונג מיין גינעדיגער גאט קְהָלֶיךָ דיין קהל שטייען צו בעטען דיין פאר געבונג דיינע דער בארימקייט זאלען זיך דר היצן צו דער בארימען זיי מיט דיין רחמנות שׁוֹפְכִים זייא פאר גיסן זייער הארץ אזו ווי וואסר קעגין דיר און דו זאלסט זייער תפלה הערן פון דעם הימל וואס ער איז אן גבּרייט צו דיין

משלי ישראל

נאכט, עס איז טאג, און ביי דיר איז פינסטער ווייל דו ביזט איצט אין אפינסטערען. קעלער. זאלסט מיך פאלגין און זאלסט אויפווייזין דיין גערעכטיגקייט און זאלסט ביי מיר בעטין וועל איך דיך ארויסנעמען פון דעם קעלער. פארצייטן ווען דר בית המקדש איז גיוועין און מיר זענען גיוועין די אויסדערוויילטע פאלק פון אלע פעלקער איז אונז גיוועין זייער ליכטיג, און ווען עס פלעגט קומען דר יום הדין פון ראש השנה האבען מיר פאר דעם משפט נים מורא געהאט ווייל מיר זענען געקומען מיט אכהן גדול, וואס ער האט פאר אונז גיבעטין, היינט ווען דר בית המקדש איז ניטא, און אונזערע פיינד האבן אונז פארטריבן אין דעם פינסטערן גלות, ווי דר נביא ירמיה האט גיזאגט בְּמַחֲשַׁכִּים הוֹשִׁיבַנִי, הקב"ה האט מיך געזעצט אין דר פינסטער ווי די מתים, ווען עס קומט ראש השנה און עס דארף ווערען נייע גזרות אויף יודין קומט הקב"ה הערען וואס יודין וועלן בעטין, און הקב"ה זאגט צו יודין עס האט אייך געקענט שוין לאנג זיין ליכטיג, אם תבעיון בְּעָיוּ, אויב איר ווילט בעטין קענט איר היינט בעטען מען זאל אייך שרייבען בספר גאולה וישועה, דריבער האבען מיר אויסגעקליבען איינעם פון אונז ער זאל בעטען ביים הקדוש ברוך הוא ער זאל אויף אונז גוזר זיין אגוט יאהר און איאהר פון אונזער אויסלייזונג פון גלות:

לְעַמְּךָ, יָדֶם הָרָפָה. שְׁלַח מֵאִתְּךָ, עֵזֶר וּתְרוּפָה: נוֹאֲמֶיךָ יַשִּׂיגוּ, לְחַזֵּק וּלְתַקְּפָה. כָּל אִמְרַת אֱלוֹהַ, צְרוּפָה: סוגרין הארון

אִמְרָתְךָ צְרוּפָה, וְעֵדוֹתֶיךָ צֶדֶק. בָּאֵי עָדֶיךָ, בְּרִיב אַל תְּדַקְדֵּק. גִּשְׁתְּךָ
לְחַפֵּשׂ, כָּל תַּעֲלוּם וָבֶדֶק. דִּין עֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפַּט הַצֶּדֶק: הֵן
עוֹלָמְךָ, בָּנִיתָ בְּחֶסֶד. וְרַב חֶסֶד, מַטֶּה, כְּלַפֵּי חֶסֶד. זָכִיּוֹת הַכְרַע, וְעֻזְּךָ
תִּיַסֵּד. חוֹן, עַל נִינֵי, מוֹצָא מִכֶּשֶׂד: טֶרֶם נִקְרָא, אַתָּה תַעֲנֶה. יִמָּצֵא לָנוּ,
חֶסֶד בְּמַעֲנֶה: כְּפָקְדְךָ הַיּוֹם, יְצוּרֶיךָ לְהִמָּנֶה. לָנוּ, מַלְאָכֶיךָ, סָבִיב יַחֲנֶה:
מִדַּת טוּבְךָ, עָלֵינוּ הַגְבֵּר. נַקֵּנוּ מֵעָוֹן, וּפְשָׁעֵינוּ הַעֲבֵר. שַׂגֵּב בִּזְרוֹעַ,
לִמְקַוֶּיךָ בְּסֵבֶר. עוֹז חֲלִיפַת כֹּחַ, וְעֶלְיַת אֵבֶר: פְּעֻלַּת אֶזְרָחִי לְפָנֶיךָ
לְהִזָּכֵר. צִדְקוֹ יָלִיץ כְּוֹשֶׁר, וּמַסְטִין יִסָּכֵר. קִבֵּל מוֹרָאֲךָ, יְחוּדְךָ לְהַכֵּר. רָץ
בְּפִקּוּדֶיךָ, לְיַשֵּׁר וּלְיַקֵּר: שָׁלֵם נִמְצָא, בְּכָל אֲשֶׁר נִפְקַד. שׁוּעֲשַׁע כְּהַיּוֹם,
בְּחֶנֶט מוּפְקַד: חזן תְּהִלָּה וָעֹז, לְמַרַחֲמוֹ שָׁקַד. תַּמָּתוֹ, בְּעֵת אֲשֶׁר פָּקַד:
קהל בּוֹ, שׁוּעֲנֵנוּ מֵעוֹלָם, וַיַּעֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת. בִּרְצוֹי חֲנוּנֵינוּ,

---

בית ישראל

זִיצוּנְג תְּחַזֵּק דוּ זָאלְסְט שְׁטַארְקֶן צוּ דַיין פָאלְק זַייעֶרע שְׁלַאפֶע הֶענְט דוּ זָאלְסְט
זֵיי שִׁיקֶען פוּן דִיר אַהִילְף אוּנ אַרְפוּאָה נוֹאֲמֶיךָ דִי גוּטֶע רֵייד פוּן דַיינֶע נְבִיאִים
זָאל זֵיי גְרֵייכֶען צוּ שְׁטַארְקֶען אוּנ צוּ פֶעסְטִגֶן דֶען אַלֶערֵייד פוּן גָאט אִיז לוֹטֶער:
אִמְרָתְךָ צְרוּפָה דַיינֶע זָאג זֶענֶן לוֹטֶער אוּנ דַיין תּוֹרָה אִיז גִירֶעכְט דִי יִשְׂרָאֵל וָוֹס קוּמֶען צוּ דִיר מִיט
תְּפִלָּה זָאלְסְטוּ מִיט זֵיי אִין דִין נִיט מְדַקְדֵּק זַיין גִּשְׁתְּךָ אִין דַיין טָאן גְנֶעהֶן צוּ זוּכֶן אַלֶע
פַאר הוֹילוּנְג אוּנ פַאר בָּארְגֶענִישׁ זָאלְסְטוּ דֶעם דִין פוּן דַיינֶע אָרוּמֶע יִשְׂרָאֵל גִירֶעכְט מַאכֶען אִין
מִשְׁפָּט הֵן עוֹלָמְךָ דַיין וֶועלְט הָאסְטוּ דָאךְ גִיבּוֹיעֶט מִיט חֶסֶד אוּנ מִיט דַיין גְרוֹס חֶסֶד נֵייגְסְטוּ דִיא
וָואגְשָׁאל קֶעגֶן חֶסֶד זָכִיּוֹת הַכְרַע זָאלְסְטוּ מַאכֶען דִי זְכִיּוֹת זָאלֶן אִיבֶּער וֵועגֶן דִיא עֲוֹנוֹת אוּנ דַיין
שְׁטַארְקֶע מִדַּת הָרַחֲמִים זָאל דֶר הַאלְטֶען דֶעם יְסוֹד פוּן דֶר וֶועלְט דֶר בַּארֶעם זִיךְ אִיבֶּר דִי קִינְדֶער
פוּן אַבְרָהָם וָוֹס עֶר אִיז אוּם גִיצוֹגֶן גִיוָוארֶען פוּן אוּר כַּשְׂדִּים טֶרֶם נִקְרָא אֵיידֶער מִיר רוּפֶען דִיךְ זָאלְסְטוּ
עֶנְטְפֶערֶן עֶס זָאל צוּ אוּנְז גִיפוּנֶען וֶוערֶן חֶסֶד מִיט דַיין עֶנְטְפֶער כְּפָקְדְךָ וֶוען דוּ וֶועסְט הַיינְט
גִידֶענְקֶען דַיינֶע בַּאשֶׁעפֶענִישׁ גִיצֵיילְט צוּ וֶוערֶן זָאלְסְטוּ דַיינֶע גוּטֶע מַלְאָכִים לָאזֶען אַרוּם אוּנְז
רוּעֶן אוֹיף אוּנְז מְלַמֵּד זְכוּת צוּ זַיין מִדַּת דַיין גוּטֶע מִדָּה זָאלְסְטוּ אוֹיף אוּנְז שְׁטַארְק מַאכֶען מַאךְ אוּנְז
רֵיין פוּן זִינְד אוּנ אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת זָאלְסְטוּ דֶערְוַוייטֶערֶן שַׂגֵּב שְׁטַארְק מִיט קְרַאפְט דִי וָוֹס הָאפֶען צוּ
דִיר מִיט לִיבְּלִיכְקֵייט זֵייעֶר שְׁלַאפְקֵייט זָאלְסְטוּ פַר בַּייטֶן אוּנ זָאלְסְט זֵיי גֶעבֶּען שְׁטַארְקֶן כֹּחַ אוּנ
אֵיין לַייכְטֶען פְלִיגֶל צוּ גָאטְס דִינְסְט פְּעֻלַּת דִי וֶוערְק פוּן אַבְרָהָם זָאל פַאר דִיר גִידַאכְט וֶוערֶן זַיין
גִירֶעכְטִיקֵייט זָאל אוֹיף אוּנְז מַמְלִיץ זַיין רֶעכְט פַארְטִיקֵייט אוּנ דִי מוֹיל פוּן מְקַטְרֵג זָאל פַאר
שְׁטָאפְּט וֶוערֶן קִבֵּל אַבְרָהָם הָט אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל גִיוֶועזֶן דַיין פָארְכְט צוּ דֶר קֶענֶן דַיין אֵיינְצִיקֵייט
עֶר אִיז גִילָאפֶען אִין דַיין בַּאפֶעל צוּ פַארְגְלַייכֶן זַיינֶע מַעֲשִׂים אוּנ צוּ בֶּעעֶהְרֶן דִיךְ שָׁלֵם עֶר אִיז
גִיפוּנֶען גִיוָוארֶען גַאנְץ אִין אַלִין וָוֹס עֶר אִיז בַּאפֶעלְט גִיוָוארֶען עֶר אִיז אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה דֶר
פְרֵייט גִיוָוארֶען אוּנ אִיז גִידַאכְט גִיוָוארֶען מִיט אַקִינְד תְּהִלָּה גָאטְס לוֹיבּ אוּנ שְׁטַארְקֵייט הָאט עֶר
גִיאַיילְט צוּ זִינְגֶען צוּ גָאט זַיין דֶער בַּארְמֶער. אִין דֶר צַייט אַז גָאט הָאט גִידַאכְט זַיין שָׂרָה דִי

קַבֵּל בְּהַעֲלָאוֹת: חזן יְהַלְלֶנּוּ בְּמָגִנּוֹ, מִתְהַלְלוּאֵי תוֹצָאוֹת, כְּצִפֳּרִים עָפוֹת, כֵּן יָגֵן, יְיָ צְבָאוֹת:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

תָּמִים פָּעָלְךָ, גְּדוֹל הָעֵצָה. שִׁחַרְנוּ פָנֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ נִמְצָא. רַהֵין טֶנֶף, וְהָתֵם שִׁמְצָה. קַבֵּל אֶנֶק, וּגְדוֹר פִּרְצָה. צֹאן לַטֶּבַח, גָּזַר מִמִּכְלָה. פָּרִים וּכְבָשִׂים, לִשְׁלָמִים וְעוֹלָה. עֲרִיכַת שָׂפָה, נַעֲרוֹךְ בִּתְפִלָּה. שֶׁיְּהֵא יוּשְׁפַּר בְּהֶקְטֵר וּבְלוּלָה: נְתִיב יוֹשֶׁר, אִם נֶעֱקַל בְּלֶכֶת. מִשְׁלַחְתְּךָ לַעֲזוֹב, לְהִתְרַפּוֹת בִּמְלָאכֶת. לְנֶגְדְּךָ יוּפְקַד, מִזְבֵּחַ מַעֲרֶכֶת. כְּמַאֲכֶלֶת הַמַּאֲכִילָה, מֵאָז נֶעֱרֶכֶת: יַחַד אָב וּבֵן, בְּלֶכְתָּם לְהַר מוֹר. טֶבַח לְהָכֵן, מִפְּקָדְךָ לִשְׁמוֹר. תְּנוּבָם נְצוֹר, רַחֲמִים לִכְמוֹר. זֵכֶר שְׁבוּעָה, כִּקְטוֹרֶת לְתַמּוֹר: וּבְשִׁבְתְּךָ הַיּוֹם, לָדִין עַמִּים. הִמָּלֵא, עַל צֶאֱצָאָיו, רַחֲמִים.

בית ישראל

פְּרִיטֶע איין קִינְד צו גִיבוֹירֶן: כִּי שִׁיחָנִי איך גָאט פַר לָאזֶען מִיר זִיךְ פון אֵייבִּיג אונ עֶר הָט אונז גִיעֶנְטְפֶערְט דוּרְךְ פַארְכְטִיגֶע נִסִּים בְּרָצוֹי מִיט בַּאווִילִיגוּנְג זָאלְסְטוּ אוּנְזֶער גִיבֶּעט אָן גֶעמֶען אַזוֹי ווִי מִיר וָואלְטֶען מַקְרִיב גִיוֶועזְן קָרְבָּנוֹת יְהַלְלֵנוּ מִיט זַיין בַּאשִׁיצוּנְג זָאל עֶר אוּנז אויס צִיהֶען פון אַלֶע חֲלָאִים וָוס זַיי זֶענֶען אַזוֹי פִיל וִויפִיל דָאס ווָארְט תּוֹצָאוֹת בַּאטְרֶעפְט אַזוֹי ווִי דִי פְלִיהֶענְדִיגֶע פוֹיגֶלֶען בַּאשִׁיטְצֶען זֵייעֶרֶע קִינְדֶער אַזוֹי זָאל גָאט דֶער הֶערְשֶׁער אוּנז בַּאשִׁיטְצֶען:

תָּמִים פָּעָלְךָ דַיין וֶוערְק איז גַאנְץ אָן אַפֶּעלֶר דִי גְרוֹיסֶע ראט גֶעבֶּער מִיר עֶרְזוּכֶען דִיךְ מִיט תְּפִלָּה מִיר זָאלֶען גִיפִינֶען דַיינֶע צְדָקָה דוּ זָאלְסְט אָפּ וַואשֶׁען אוּנְזֶער אוּנְרֵיינִיקְקֵייט אוּנ צוּנִישְׁט מַאכֶען אוּנְזֶערֶע שֶׁענְדְלִיכֶע זִינְד קַבֵּל אֶנֶק זַאיי מְקַבֵּל דָם גִישְׁרַיי פון אוּנְזֶער תְּפִלָּה אוּנ פַאר צַאם אוּנְזֶער בְּרָאךְ וָוס מִיר זֶענֶען צוּ בְּרָאכֶען צֹאן דִי שָׁאף וָוס מִיר פְלֶעגֶען שֶׁעכְטֶען פַר קָרְבָּנוֹת זֶענֶען פַר שְׁנִיטֶען גִיוָוארֶען פון דֶער שְׁטַאל אוּנ מִיר קֶענֶען שׁוֹין נִיט מַקְרִיב זַיין קֵיין רִינְדֶער אוּנ שָׁאף פַר שְׁלָמִים אוּנ עוֹלוֹת ווַייל דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז חָרֵב דְרוּם בֶּעטֶען מִיר דָס אָן רִיכְטוּנְג פון אוּנְזֶערֶע לֶעפְצֶען מִיט תְּפִלָּה אוּנ אוּנְזֶער גִיבֶּעט זָאל דִיר גִיפֶעלֶען אַזוֹי ווִי קְטוֹרֶת אוּנ ווִי דִי קָרְבָּנוֹת פון מִנְחָה וָוס זֶענֶען מִיט אֵייל גִימִישְׁט נְתִיב יוֹשֶׁר דֶער גְלַייכֶער וֶועג אוֹיבּ עֶר איז פַארְקְרִימְט גִיוָוארֶען מִיט אוּנְזֶער גַאנְג אוּנ מִיר הָאבֶּען פַאר לָאזֶען דִי גִיבָּאט וָואס דוּ הָאסְט אוּנז גֶעשִׁיקְט דוּרְךְ דַיינֶע נְבִיאִים, זָאל פַר דִיר גִירַאכְט וֶוערֶען אוּנְזֶער תְּפִלָּה גְלַייךְ ווִי מִיר וָואלְטֶען בְּרֵיינְגֶען אַקָרְבָּן אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ כְּמַאֲכֶלֶת אוּנ אַזוֹי ווִי דֶער שֶׁעכְט מֶעסֶר וָוס זִיא מַאכְט עֶסֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה דֶעם זְכוּת פון דֶער עֲקֵידָה וָוס עֶס איז פון לַאנְג אָן גֶערִיכְט גִיוָוארֶען יַחַד אָב דֶער פָאטֶער מִיט דֶעם זוּהְן אַז זַיי זֶענֶען צוּזַאמֶען גִיגַאנְגֶען צוּם הַר הַמּוֹרִיָּה אַשֶׁעכְטוּנְג אָן צוּ בְּרֵייטֶען צוּ הִיטֶען דַיין בַּאפֶעל בִּזְכוּת זֶה זָאלְסְטוּ הִיטֶען זֵייעֶרֶע קִינְדֶער דַיין דֶער בַּארִימְקֵייט זָאל זִיךְ אִיבֶּר זַיי דֶער הִיצֶען זֵכֶר שְׁבוּעָה דָאס גִידֶעכְטְנִיש פון דֶער שְׁבוּעָה וָוס דוּ הָאסְט גִישְׁוואוֹירֶען צוּ אַבְרָהָם זָאל זַיין פַר דִיר אָן גִינוּמֶען אַזוֹי ווִי קְטוֹרֶת וָוס פון זַיי איז דֶער רוֹיךְ גְלַייךְ אַרוֹיף גִיגַאנְגֶען ווִי אַ טֵייטֶעל בּוֹים וּבְשִׁבְתְּךָ אוּנ אַז דַיין טָאג זִיצֶען הַיינְט אוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ מִשְׁפָּטֶען דִי וֶועלְט זָאלְסְטוּ וֶוערֶען דֶער פוּלְט מִיט דֶער בַּארִימְקֵייט אוֹיף זֵייעֶרֶע

דִּינֵנוּ הַצְהַר, וְלֹא נֵצֵא נִבְלָמִים. גֶּפֶן נְטִיעָתֶךָ, תָּכִין, לְאֹרֶךְ יָמִים: בִּזְכוּת נֶעֱקַד, הַקְשִׁיבָה מִשַּׁחַק. אֶבְיוֹנֵי אָדָם, קוֹרְאֶיךָ מִדּוֹחַק: חזן שְׁמֵנוּ
עַל סִפְרְךָ, לַחַיִּים יוּחַק. וְנִיב שְׂפָתֵינוּ, הַקְשֵׁב, כְּהֵעָתֵר יִצְחָק:
קהל שְׂפָתֵינוּ מְדוּבְבוֹת עוֹז, וּבְצִדְקָתוֹ נִהְיֶה. בְּרַחֲמִים יַצְדִּקֵנוּ, וְזַרְעֵנוּ יִהְיֶה: חזן יְחַיֵּנוּ כְּקֶדֶם, מִיּוֹמַיִם אֶהְיֶה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יְקִימֵנוּ, וְנִחְיֶה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

פותחין הארון

שְׁלַחְתִּי, בְּמַלְאֲכוּת סֶגֶל חֲבוּרָה, שׁוֹמְרֵי אֱמוּנָתֶךָ, וּמְיַחֲדֶיךָ, בְּמוֹרָא. שְׂפָתַי שִׂיחַ, לְבַקֵּשׁ עֲתִירָה. שְׁמַע יְיָ, קוֹלִי אֶקְרָא: סוגרין הארון

מְדַבֵּר בִּצְדָקָה, חוֹנֵן וּמִתְרַצֶּה. מַחֲסֶה וּמִסְתּוֹר, לְדוֹרְשֶׁיךָ הִמָּצֵא: מֵתַח דִּינֶךָ, אִם בִּיצוּרִים תְּמַצֶּה. מִלְּפָנֶיךָ, מִשְׁפָּטִי יֵצֵא: עֱרוֹךְ תְּקִיעָתֵנוּ, שְׁעֵה בִּבְרוּרִים. עַרְבֵּב קַטֵּיגוֹר, וְאַמֵּץ סַנֵּגוֹרִים. עֲקֶרֶת בַּיִת,

---

בית ישראל

קִינְדֶר אוּנְזֶער מִשְׁפָּט מַאךְ לוֹיטֶער אוּנ מִיר זָאלֶן נִיט אַרוֹס גֵיין פַר שֶׁעמְט גֶּפֶן נְטִיעָתְךָ דַיין גִּפְלַאנְצְטֶן וויינְשְׁטָאק דָס זֶענֶן דִי יִשְׂרָאֵל זָאלְסְטוּ דֶר הַאלְטֶן אוֹיף לַאנְגֶע יָארֶען בִּזְכוּת דוּרְךְ דֶעם זְכוּת פוּן יִצְחָק וָוס עֶר אִיז גִיבוּנְדֶען גִיוָוארֶען אוֹיף דֶעם הַר הַמּוֹרִיָּה זָאלְסְטוּ פַר גֶעמֶען פוּן דֶעם הִימֶעל דָאס קוֹל פוּן דִי אָרֶעמֶע יִשְׂרָאֵל וָוס רוּפֶן דִיר פוּן זֵייעֶר נוֹיט שְׁמֵנוּ אוּנְזֶער נָאמֶן זָאל אָן גִישְׁרִיבֶּן וֶוערֶן אוֹיף דַיין בּוּךְ צוּם לֶעבֶּן אוּנ דִי רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע לֶעפְצֶן זָאלְסְטוּ פַר נֶעמֶן אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט פַאר נִימֶען דִי תְּפִלָּה וָוס יִצְחָק הָט מִתְפַּלֵּל גִיוֶועזֶען דָאס זַיין וַוייבּ רִבְקָה זָאל קִינְדֶר הָאבֶּן:
שְׂפָתֵינוּ מְדוּבְבוֹת אוּנְזֶערֶע לֶעפְצֶן רֵיידֶן דִי שְׁטַארְקֶע לוֹיבּ פוּן גָאט אוּנ דוּרְךְ זַיין צְדָקָה וֶועלֶן מִיר לֶעבֶּן מִיט רַחֲמָנוּת זָאל עֶר אוּנְז גִירֶעכְט מַאכֶן אוּנ אוּנְזֶער שְׁטַארְקַייט זָאל עֶר זַיין יְחַיֵּינוּ עֶר זָאל אוּנְז מַאכֶן לֶעבֶּן אוּנ דֶר לֵייזֶען אַזוֹ וִוי עֶר הָט מִיךְ צְווייא מָאל דֶר לֵייזְט פוּן גָלוּת מִצְרַיִם אוּנ פוּן בָּבֶל אִין דֶר דְרִיטֶער גְאוּלָּה וֶועט עֶר אוּנְז אוֹיף רִיכְטֶן אוּנ מִיר וֶועלֶן לֶעבֶּן אֵייבִּיג דֶען עֶס וֶועט זַיין תְּחִיַּית הַמֵּתִים אוּנ דֶער טוֹיט וֶועט אוֹיף הֶערִין:
שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאֲכוּת (דֶר חַזָּן זָאגְט) אִיךְ בִּין גִישִׁיקְט גִוָוארֶן אִין שְׁלִיחוּת פוּן אַיין טַייעֶרֶע גִימַיינְדֶע וָואס זַייא הִיטֶען דַיין וָוארְהֵייט אוּנ אֵיינְצִיגֶן דִיךְ מִיט פָארְכְט שְׂפָתַי אִיךְ פַר גִיס רֵייד צוּ בֶּעטֶן אוּנ צוּ טָאן תְּפִלָּה אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט הֶער צוּ מַיין קוֹל וָואס אִיךְ רוּף דִיךְ אָן:
מְדַבֵּר בִּצְדָקָה גָאט וָוס רֶעט מִיט גִירֶעכְטִיקַייט אוּנ לַייטְזֶעלִיגְט אוּנ וֶוערְט בַּאוִוילִיגְט צוּ דִי וָוס בֶּעטֶן דִיר זָאלְסְט מַאכֶן גִיפוּנֶען אַיין בַּאשִׁיצוּנְג אִין פַר בָּארְגֶענִישׁ צוּ דִי וָוס זוּכֶן דִיךְ מֵתַח דִינֶךָ דָס אוֹיס שְׁפְּרֵייטוּנְג פוּן דַיין דִין אוֹיבּ דוּ וֶועסְט וֶועלֶן אוֹיף דַיינֶע בַּאשֶׁעפֶּענִישׁ אוֹיס דְרִיקֶען אוּנ מִיט זֵיי מְדַקְדֵּק זַיין אִין דִין בֶּעט אִיךְ דִיךְ גָאט דָאס מַיין מִשְׁפָּט זָאל פוּן דַיין מִדַּת הַחֶסֶד אַרוֹיס גֵיין עֲרוֹךְ תְּקִיעָתֵינוּ דִי אָן רִיכְטוּנְג פוּן אוּנְזֶערֶע תְּקִיעוֹת זָאלְסְטוּ קְלָאר פַר נֶעמֶן. צוּ מִישׁ דֶעם שָׂטָן וָואס אִיז מְקַטְרֵג אוּנ שְׁטַארְק דִי גוּטֶע מְלִיצִים עֲקֶרֶת אוּנְזֶער מוּטֶער שָׂרָה דִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אוּנ אוּנְזֶער פָאטֶער אַבְרָהָם דֶר פֶּעלְז וָוס יִשְׂרָאֵל זֶענֶען פוּן אִים אוֹיס גִיהַאקְט. זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים זָאל;

וַחֲצוּבַת צוּרִים. עֵינֶיךָ, תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים: וְיִזָּכֵר לְפָנֶיךָ, צִדְקַת הַתָּם.
וְעַד אוֹהָלֶיךָ, וּבְכִסְאֲךָ נֶחְתָּם. וְחַלְּצֵנִי מִפֶּשַׁע, וּמֵעָוֹן נִכְתָּם. וְאַל יִמְשָׁל
בִּי, אָז אֵיתָם: נוֹהֵג בְּחֶסֶד, זוֹכֵר הַבְּרִית. נַקֵּנוּ מִנִּסְתָּרוֹת, וְנִזְכֶּה כִּבְכוֹרִית.
נְחֵנוּ בַּאֲמִתֶּךָ, וּתְנֵנוּ לְאַחֲרִית. נוֹשֵׂא עָוֹן, וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, לִשְׁאֵרִית:
בְּהִנָּשְׂאֲךָ לְכִסֵּא, נוֹרָא וְאָיוֹם. בְּרוּאֵי חֶלֶד, לְהִשָּׁפֵט כְּהַיּוֹם. בְּרַחֲמֶיךָ
עָלֵינוּ, הַמְצִיאֵנוּ פִּדְיוֹם. בֵּאלֹהִים, הִלַּלְנוּ כָּל הַיּוֹם: רוֹעַ יִצְרֵנוּ, הָסֵר
בְּחֶמְלָתֶךָ. רְצֵנוּ וְסוֹכְכֵנוּ, בְּמַחֲסֶה אֶבְרָתֶךָ. רְצֵה תְשׁוּבָתֵנוּ, וְהַרְבֵּה
מְחִילָתֶךָ. רְעֵה עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ, צֹאן מַרְעִיתֶךָ: יַדְעֵנוּ דְרָכֶיךָ, וְאוֹרְחוֹתֶיךָ
לִתְמוֹד. יוֹשֶׁר פִּקּוּדֶיךָ, בְּלִבֵּנוּ לִצְמוֹד. יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ, סְלִיחָתֵנוּ
לַחְמוֹד. יְדָעֵנוּ, כִּי חָטָאנוּ, וְאֵין מִי יַעֲמוֹד: צַוֵּה יְשׁוּעָתֶךָ, לְרַעְיָתְךָ
הָאֲהוּבָה. צְמֵאָה לְהַסְדְּךָ, כְּמֵהָה וְתָאֵבָה. צְפֵה וְהַבֵּט, כִּי מְאוֹד
נִכְאָבָה. צִדְקָתְךָ, כְּהַרְרֵי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ, תְּהוֹם רַבָּה: חֲפוֹץ בְּהֶגְיוֹנֵנוּ,
וּבְקוֹל תְּרוּעָתֵנוּ. הֲטָאֵינוּ הַלְבֵּן, וְהַפְקֵר שְׁגָגֵנוּ. חַבֵּל וְהַצְמֵת, קַדְקוֹד
מַסְטִינֵנוּ. חָנֵּנוּ יְיָ, חָנֵּנוּ, כִּי בְךָ, חָסְיָה נַפְשֵׁנוּ: קָרְבֵנוּ לְיִשְׁעֶךָ, בְּזֶה
רֹאשׁ שְׁנָתִי. קַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ, לְמַרְבֵּץ קִרְיָתִי: חזן קָמִים יֶחֱזוּ, כִּי
מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי. קַוֵּה קִוִּיתִי, יְיָ תּוֹחַלְתִּי:

בית ישראל

זָאלֶן דַיינֶע אויגֶן זֶעהֶן אונ עֶס זָאל פַר דִיר גִידַאכְט וֶוערֶן דָס פְרוּמְקֵייט פוּן יַעֲקֹב וָוס עֶר וֶוערְט אָן גִירוּפֶן (אִישׁ תָּם) וְעַד אוֹהָלֶיךָ עֶר אִיז תָּמִיד גִיזֶעסֶן אִין דַיינֶע גִיצֶעלְטֶן אונ הָאט תּוֹרָה גִילֶערוּנְט אונ זַיין צוּרָה אִיז גִיחַתְמֶת אִין דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אונ דוּרְךָ זַיין זְכוּת זָאלְסְטוּ מִיךְ אוֹיס צִיהֶן פוּן דִי עֲוֹנוֹת נוֹהֵג דוּ גָאט וָוס דוּ פִירְסְט דִי וֶועלְט מִיט חֶסֶד אונ גִידֶענְקְט דֶעם בּוּנְד פוּן דִי אָבוֹת מַאךְ אוּנְז רֵיין פוּן פַר בָּארְגֶענֶע עֲבֵירוֹת דָאס מִיר זָאלֶן קְלָאר וֶוערֶן ווִי מִיט זֵייף גִיוַואשֶׁען. פִיר אוּנְז מִיט דַיין אֱמֶת אונ גִיבּ אוּנְז אֵיין גוּטֶן סוֹף דוּ גָאט וָואס פַאר טְרָאגְסְט דִי זִינְד צוּ דִי אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג פוּן דִי יִשְׂרָאֵל בְּהִנָּשְׂאֲךָ וֶוען דוּ פָארְכְטִיגֶר אונ שְׁרֶעקְלִיכֶר גָאט וֶועסְט זִיךְ דֶר הֵייבֶּן אוֹיף דַיין שְׁטוּל צוּ מִשְׁפָּטֶן הַיינְט אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִישׁ פוּן דֶר עֶרְד בֶּעטֶן מִיר דִיךְ גָאט מִיט דַיין רַחֲמָנוּת אוֹף אוּנְז זָאלְסְטוּ אוּנְז מַאכֶן גִיפִינֶען אֵיין דֶר לֵייזוּנְג וֶועלֶן מִיר זִיךְ מִיט גָאטְס הִילְף בַּארִימֶען גַאנְצֶע טֶעג רוֹעַ יִצְרֵנוּ אוּנְזֶערֶע בֵּייזֶע גִידַאנְקֶן טוּא אָפּ מִיט דַיין דֶר בַּארִימְקֵייט בַּאווִילִיג אוּנְז אונ בַּאדֶעק אוּנְז מִיט בַּאשִׁיצוּנְג אוּנְטֶר דַיינֶע פְלִיגְלֶען בַּאווִילִיג אוּנְזֶער תְּשׁוּבָה אונ טוּא מֶערֶן צוּ אוּנְז דַיין פַר גֶעבּוּנְג רְעֵה ווַיידֶע דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל דִי שָׁאף פוּן דַיין אַרְבּ מִיט דַיין רוּט מַאךְ אוּנְז ווִיסֶען דַיינֶע וֶועגֶן אונ אִין דַיינֶע שְׁטֶעגֶן זָאלֶן מִיר תָּמִיד טְרֶעטֶן דַיינֶע רֶעכְט פַארְטִיגֶע מִצְוֹת צוּ בַּאהֶעפְטֶען אִין אוּנְזֶער הַארְצֶן דַיינֶע דֶר בַּארִימְקֵייט זָאלֶן דֶר הִיצְט וֶוערֶן צוּ גְלוּסְטֶען אוּנְזֶער פַר גֶעבּוּנְג. מִיר ווַייסֶען דָס מִיר הָאבֶּן גֶעזִינְדִיגְט אונ מִיר הָאבֶּן נִיט קֵיין מַעֲשִׂים טוֹבִים וָוס זָאלֶן אוּנְז בַּיי שְׁטֵיין צַוֵּה פַּר בָּאט דַיין הִילְף צוּ דַיין גֶעלִיבְּטֶע אוּמָה זִיא אִיז דָארְשְׁטִיג צוּ דַיין חֶסֶד אונ הָט גְרוֹס לוּסְט דֶר צוּ זֶעה דָס זִיא הָט גְרוֹסֶע שְׁמֶערְצֶן דֶען דַיין גִירֶעכְטִיקֵייט אִיז אַזוֹ גְרוֹס ווִי דִי שְׁטַארְקֶע בֶּערְג וֶועמֶן דוּ ווִילְסְט מִשְׁפָּטֶן מִיט חֶסֶד אונ וֶועמֶן דוּ ווִילְסְט מִשְׁפָּטֶן מִיט צָארֶען נִידֶערְסְטוּ אִים אַרָאפּ צוּם טִיפֶען אָפּ גְרוּנְד חֲפוֹץ בְּהֶגְיוֹנֵנוּ בַּאגֶער אִין אוּנְזֶערֶע גִידַאנְקֶן אונ אִין קוֹל פוּן אוּנְזֶער שׁוֹפָר בְּלָאזֶען רֵיינִיג אוּנְזֶערֶע זִינְד אונ מַאךְ צוּ נִישְׁט אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת וָוס מִיר הָאבֶּן גֶעטָאן בְּשׁוֹגֵג פַר דַארְבּ אונ פַר שְׁנַייד דֶעם קָאפּ פוּן אוּנְזֶערֶע מְקַטְרְגִים דֶר בַּארֶם אוּנְז גָאט דֶר בַּארֶם אוּנְז דֶען אִין דִיר בַּשִׁיצְט זִיךְ אוּנְזֶער נֶפֶשׁ מַאךְ אוּנְז גָאהֶענְט צוּ דַיין הִילְף אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה זָאמֶעל אֵיין אוּנְזֶער פַאר שְׁפְּרֵייטוּנְג צוּם רוּאוּנְג פוּן מַיין שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם קָמִים דִי שׂוֹנְאִים וֶועלֶן זֶעהֶן דָס פוּן דִיר מַיין גְלִיבְּטֶער גָאט אִיז גִיקוּמֶען מַיין הָאפֶענוּנְג וָוס אִיךְ הָאבּ שְׁטֶענְדִיג גִיהָאפְּט צוּ דִיר גָאט מַיינֶער הָאפֶענוּנְג:

יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

פותחין אַ תָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ : בַּ שָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : הארון
גִּ בּוֹר, וְנַעֲרָץ : דָּ גוּל, מֵרְבָבָה :
הוּא שָׂח, וַיֶּהִי : וְ צִוָּה, וְנִבְרָאוּ :
זִ כְרוֹ, לָנֶצַח : חַ י עוֹלָמִים :
טְ הוֹר עֵינַיִם : יוֹשֵׁב סֵתֶר :
כִּ תְרוֹ, יְשׁוּעָה : לְ בוּשׁוֹ, צְדָקָה :
מַ עֲטֵהוּ, קִנְאָה : נֶ אְפַּד, נְקָמָה :
סִ תְרוֹ, יוֹשֶׁר : עֲ צָתוֹ, אֱמוּנָה :
פְּ עֻלָּתוֹ, אֱמֶת : צַ דִּיק, וְיָשָׁר :
קָ רוֹב לְקוֹרְאָיו, בֶּאֱמֶת : רָ ם, וּמִתְנַשֵּׂא :
שׁוֹכֵן, שְׁחָקִים : תּוֹלֶה אֶרֶץ, עַל בְּלִימָה :

סוגרין חַי וְקַיָּם, נוֹרָא, וּמָרוֹם, וְקָדוֹשׁ: הארון

בית ישראל

יִמְלֹךְ יְיָ דֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל װֶעט קִינִיגֶן אֵייבִּיג דיין גָאט פוּן צִיוֹן אוֹיף דוֹרֵי דוֹרוֹת הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ דוּ הֵיילִיגֶר גָאט זִיצְט אִין הִימֶל צוּ פַר נֶעמֶן דִי לוֹבּ פוּן דִי יִשְׂרָאֵל נוּן לִיבֶּר גָאט:

אַתָּה הוּא דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אִין הִימֶל אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד. עֶר אִיז שְׁטַארְק אוּנ פוּרְכְטְבַּאר. עֶר אִיז עֶרְהוֹיבֶּען פוּן צֶעהֶענְדְלִיג טוֹיזֶענְדֶע מַלְאָכִים. ווִי עֶר הָאט אַרוֹיס גִירֶעט אַזוֹי אִיז עֶס בַּאלְד גִיוָוארֶן. אוּנ ווִי עֶר הָט גְבָּאטֶן אַזוֹ אִיז אַלְסדִינְג בַּשַׁאפֶן גְוָוארֶן. זַיין גִידֶעכֶענִשׁ אִיז צוּ אֵייבִּיג. חַי עוֹלָמִים עֶר לֶעבְּט אִין אַלֶע וֶועלְטִין. זַיינֶע אוֹיגֶען זֶעעֶן קְלָאר (דָס עֶר אִיז מַשְׁגִיחַ אוֹיף אַלֶע עוֹלָמוֹת). עֶר זִיצְט אִין פַר בָּארְגֶענִשׁ (קֵיין אוּנ קֶען אִים נִיט זֶעהְן). זַיין קְרוֹן אִיז דִי הִילְף צְדָקָה אִיז זַיין קְלֵייד. מַעֲטֵהוּ זַיין אַיינְהִילוּנְג אִיז אֵייפֶערוּנְג נֶאְפַּד עֶר אִיז גִיצִירְט מִיט נְקָמָה אוּנ זַיין פַר בָּארְגֶענִישׁ אִיז יוֹשֶׁר. זַיין עֵצָה אִיז וָוארְהַאפְטִיג. זַיין וֶוערְק אִיז אֱמֶת. עֶר אִיז אֵיין צַדִּיק אוּנ רֶעכְט פַארְטִיג. עֶר אִיז נָאהֶענְט צוּ דִיא וָואס רוּפֶען אִים אָן מִיט אֱמֶת. רָם עֶר אִיז הוֹךְ אוּנ דֶר הוֹבֶּן. עֶר רוּעֶט אִין הִימֶל, עֶר הָט דִי עֶרְד אוֹיף גְהָאנְגֶען אוֹיף נִישְׁט:

חַי עֶר לֶעבְּט אוּנ אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג. פָארְכְטִיג אוּן דֶער הוֹבִּין אוּנ הֵיילִיג:

אַז דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אִין דֶער וָואכְן זָאגְט מֶען דָס דֶעם אַנְדֶערְן טָאג:

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים, עֲדַת חֲבָלוֹ. וְנַעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קוֹדֶשׁ, הִלּוּלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ, כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. קָדוֹשׁ:

שׁוֹמְרֵי, מִצְוֹתָיו, עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן. נִדְבָּרִים יִרְאָיו, בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן. וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע, וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן. קָדוֹשׁ:

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם, וּבְרִית לֹא תוּפָר. נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין, שְׁחָקִים שַׁפָּר. וְתִיטַב לַייָ מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:

שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ, עֲלֵה וְהַמְשֵׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים, בְּהַתִּיזְךָ לְנַשֵּׁל. וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק, עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֶנּוּ תָּמִיד, בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר, אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

שֶׁבַח מִגְדּוֹל עוֹז, שֵׁם הַגָּדוֹל. נֶצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ, עוֹז וּמִגְדּוֹל. בַּיּוֹם הַהוּא, יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

בית ישראל

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים דָס גִימֵיין יִשְׂרָאֵל וָואס זֶענֶען זַיין אַרְבּ בֶּעשַׁיינֶן זֵיי זַיין נָאמֶען אוּנ זַיין לוֹבּ אִיז גִישְׁטַארְקְט צְווִישֶׁן דִי הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים אוּנ אִין זַיין הֵיכָל אִין הִימֶל זָאגֶן אַלֶע זַיין כָּבוֹד עֶר אִיז הֵיילִיג: שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֵיי הִיטֶן זַיינֶע מִצְוֹת וֶועלֶן זִיךְ נָאךְ אִים קֶערֶען צוּ דֶער פֶּעסְטֶער שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זַיינֶע פָאֶרְבֶטֶר אַז זֵיי הֵייסֶן אִין דֶער תּוֹרָה מִיט גְרוֹס רֶעכְטְפַארְטִיקַייט פַאר נֶעמְט עֶס גָאט אוּנ הֶערְט עֶס אוּנ עֶר פַר שְׁרַייבְּט אִין סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת זֵייעֶר זְכוּת דֶער הֵיילִיגֶר גָאט: שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם אִיר יִשְׂרָאֵל בֶּעשֵׁיינְט אַייעֶרִי מַעֲשִׂים כְּדֵי דִי גֶעטְלִיכֶע פַאר בִּינְדוּנְג מִיט אַייךְ זָאל נִיט פַר שְׁטֶערְט וֶוערֶן וֶועט עֶר פַר נֶעמֶן אַייעֶר גִישְׁרַייעֶן דֶר גָאט וָוס עֶר הָט דִי הִימְלֶען גִיבֶּרֵייט וְתִיטַב לַה׳ אַייעֶר תְּפִלָּה וֶועט בַּיי אִים לִיבֶּר זַיין פַר דֶעם אָקְס וָואס אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט מַקְרִיב גִיוֶועֶן דוּ הֵיילִיגֶער גָאט: שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ דַיינֶע גִירוּפִינֶע שְׁבָטִים בְּרֶענְג זֵייא אוֹיף אוּנ גְוֶועלְטִיג אוֹיף זֵיי. דִי צְוַוייגֶן פוּן דַיינֶע בַּלֵיידִיגֶר אַז דוּ וֶועסְט פַר שְׁנַיידֶן אוּנ אַרָאפּ וַוארְפֶן וֶועלֶן אַלֶע פַאר שְׁטֵיין דָאס צוּ גָאט אַלֵיין גִיהֶער דִי מְלוּכָה אוּנְער גִיוֶועלְטִיגְט אִיף אַלֶעמִין. הֵיילִיגֶר גָאט: שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק אוּנְזֶער וִוידֶער קֶערוּנְג פוּן וַוייטֶע לֶענְדֶער זָאל גָאט אִיף בְּרֶענְגֶען צוּ זַיין הֵיילִיגֶן בַּארְג יְרוּשָׁלַיִם וֶועלֶען מִיר אִים תָּמִיד לוֹבֶּן אִין זַיין הֵיילִיגֶן טֶעמְפֶּל דָס עֶר הָט גֶדֶענְקְט זַיין הֵיילִיגֶן צוּ זָאג אוּנְז אוֹס צוּ לֵייזֶן. הֵיילִיגֶער גָאט: שֶׁבַח מִגְדּוֹל עוֹז דִי לוֹבּ פוּן זַיין גְרוֹסֶען נָאמֶען אִיז דָס עֶר אִיז אַ אֵייבִּיגֶע קְרַאפְט אוּנ שִׁיצוּנְג צוּ זַיין מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ וֶועט אִין דֶעם טָאג גֶעבְּלָאזֶען

משלי ישרים

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ וכו׳. לְמָשָׁל אַגְרוֹסֶער סוֹחֵר הָאט אַמָאהְל גֶעמַאכְט שְׁלֶעכְטֶע גִישֶׁעפְטֶן, אוּנ הָט אָנְגֶעהוֹיבֶּן אַרָאפְּגֵיין פוּן זַיין פַארְמֶעגֶן, עֶר הָט פַארְקוֹיפְט זַיין הוֹיז אוּנ אִיז גִיפָארֶן מִיט דֶעם גֶעלְט אִין לַייפְּצִיג נָאךְ סְחוֹרָה, עֶס הָט גִיטְרָאפֶן אַ אוּמְגְלִיק בַּיי דִי סְחוֹרָה אוּנ הָט דָס גֶעלְט אוֹיךְ פַארְלָארֶן, הָט דָס וַוייבּ צוּ אִים גֶעזָאגְט אִיךְ זֶעה דִי הַצְלָחָה הָאט זִיךְ פוּן אוּנְז אָפְּגֶעטָאהְן, הַאנְדִיל נִיט מֶעהְר, נָאר וָוס מִיר הָאבֶּן וֶועלֶן מִיר פַארְקוֹיפֶען אוּנ עֶסִין, וָואס דוּ הָאסְט שָׁאדִין אִין אֵיין מָאהְל קֶענֶן מִיר הָאבֶּן אוֹיף אַגַאנְץ יָאהְר צוּ עֶסִין, זֵיי הָאבֶּן אָנְגֶעהוֹבֶּן אַזוֹי צוּ טָאהְן, זֵיי הָאבֶּן גִיזֶעהְן אַלֶע טָאג וֶוערְט זֵייעֶר פַארְמֶעגִין וֶוייניגֶר, הָאט דָאס וַוייבּ גֶעזָאגְט צוּ אִיר מַאן, מִיר וֶוערֶן אַלֶע טָאג אָרֶעמֶער וָוס וֶועט זַיין דֶר סוֹף, פְּרוּבּ נָאךְ דָס אֵיינֶע מָאהְל פָארִין אִין לַייפְּצִיג נָאךְ סְחוֹרָה,

---

אַז דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אוֹם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָס דֶעם אַנְדֶערִין טָאג:

חו״ק תָּעִיר וְתָרִיעַ. לְהַכְרִית, כָּל מֵרִיעַ, וְתִקְדַּשׁ, בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ. קָדוֹשׁ:

אַדֶּרֶת מַמְלָכָה. עַל מָה, הֻשְׁלְכָה. וְעוֹד, לֹא מָלְכָה. לְבַּל הִמְלִיכָה, וְאַחֲרָיו הָלְכָה, שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה. עָלֶיהָ, הִמְלִכָה. גְּבֶרֶת מַמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ, מְלוּכָה: זְבוּלִי חָרְבָה. מִתְמִימֵי פְּרָכָה. וְנָתַן לָהּ, אַרְכָּה. רָחֲבָה וְאָרְכָּה. וְקֶשֶׁת דָּרְכָה. וְעוֹל, הֶאֱרִיכָה: בְּעִתָּהּ, בְּרָכָה. וְהִנֵּה

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:

חזן אֶדֶר וָהוֹד, אֶתֵּן בְּצִבְיוֹן. שֶׁוַע אֶעֱרוֹךְ, בְּנִיב וְהִגָּיוֹן:

קהל אֶקְרָא, לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן:

חזן בְּיוֹם הַנִּבְחַר, מִשְּׁמֵי עֶרֶץ. מֵישָׁרִים לִשְׁפּוֹט, קְדֻשָּׁתוֹ לְהַעֲרִיץ:

קהל יְיָ מָלָךְ, תָּגֵל הָאָרֶץ:

חזן גַּאֲוָתוֹ גָּדְלָה, עוֹלָם מֵהָכִיל. עֱזוּזוֹ לְסַפֵּר, כֹּחַ מִי יָכִיל:

קהל מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, אֱלֹהִים, זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל:

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים. עֲדַת חֲבָלוֹ. וְנַעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קוֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ, כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. קָדוֹשׁ:

חזן הֵיעַ יְשִׂימוּ, כָּל בְּרִיּוֹתָיו. וְיֵדְעוּ, כִּי גָדְלוּ, גְּבוּרוֹתָיו:

קהל זֵכֶר, עָשָׂה, לְנִפְלְאוֹתָיו:

חזן הִצִּיב וְיָרָה, אֶבֶן פִּנָּתוֹ. נַהֲלִיאֵל, עֲבוּר לְשַׁעֲשֵׁעַ, בַּאֲמָתוֹ:

קהל זָכַר לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ:

משלי ישרים

האט ער געזאגט צו איר מיט וואס וועל איך פארין, מיר האבן דאך קיין געלט, הט זיא געזאגט איך וועל ארויסנעמען פון מיר מיינע גאנצע צירונג און וועל אויף זייא בארגען געלט, מיט דעם געלט וועסטו פארין אין לייפציג קויפען סחורה, מען האט אזוי גיטאהן, ווען ער האט אנגעהויבען פארין האבן אים אלע בעגלייט מיט געוויין און האבן אים גיבעטען ער זאל זיין גוט פארזיכטיג מיט דעם געלט און מיט דעם קויפען די סחורה, ווארום אויב דו וועסט דאס געלט פארלירין וועלין מיר אלע שטארבען פון הונגער, די רייד זענען אים גוט אריינגעגאנגען אין קאפ, ער איז געקומען אין לייפציג און האט געקויפט סחורה, געבריינגט אהיים און פארקויפט מיט פארדינסט, ער איז נאך אמאהל גיפארען אין לייפציג געבריינגט סחורה און פארדינט, אזוי איז אריבער א יאהר, צום יאהר הט ער בערעכונט און איז גיוועזן פרייליך, ווייל ער הט גיזעהן זיין קאפיטאל איז גאנץ, ער הט אגאנץ יאהר געלעבט פון פארדינטע געלט, דס ווייב הט גיזעהן ער איז פרייליך הט זיא אים גיפרעגט וואס איז דיין פרייליכקייט אזוי גרויס, האט ער געזאגט ווייל איך האב דעם יאהר פארדינט מיין פרנסה, ווי זיא הט גיהערט זיינע רייד הט זיא אנגעהויבן וויינען, ווי עס זעהט אוים

בית ישראל

ווערן מיט דעם גרויסן שופר. הייליגר גאט: כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אלע זיצר פון דער וועלט און די וואס וואוינען אויף דר ערד וועלן תָּמִיד זאגן גאט האט גרויסע נסים גיטאן צו די ישראל גאט וועט זיין אמלך איבער דר גאנצר וועלט. הייליגער גאט: אֶדֶר וָהוֹד גאטס הערליכקייט און פראכט וועל איך דר ציילן מיטן בעסטן ווילען געשריי פון תפלה וועל איך אן ריכטן איך טוא רופן צום אובערשטען גאט בַּיּוֹם אין דעם טאג ראש השנה וואס ער איז אוס געקליבען גיווארען פון דעם שטארקן גאט ווס אין הימל ריכטיג צו משפטן. וועט זיין הייליגקייט געשטארקט ווערן אז גאט באווייזט זיין מלוכה פרייט זיך די וועלט גַּאֲוָתוֹ גָּדְלָה זיין ערהובנהייט איז גרוס די וועלט קאן עס ניט טראגן ווער פאר מאגט קראפט אוס צו דר ציילן זיין מאכט אמלך אויף דר גאנצר וועלט איז גאט לויבט אים מיט שכל. אלע זיינע באשעפניש זאלן פר שטיין. וועלן זיי וויסן ווי גרוס זיינע גבורות זענין. ער הט געמאכט אין אן דיינקונג צו זיינע וואונדר הִצִּיב וְיָרָה בשעת גאט הט געלייגט דעם ערשטן גרונד שטיין די וועלט צו באשאפן האט ער שון געטראכט צו מאכען ארבין די תורה צו זיין פאלק ישראל זייא זאלען

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

דְּרוּכָה. וְעַד עַתָּה, מְלוּכָה: יְסוֹדוֹת עֲרֵמָה, עָרָה וְהֶחֱרִימָה, עַד יְסוֹד עֲרֵמָה. רֹאשׁ הֵרִימָה. וְסוֹד הֶעֱרִימָה. וִידֵיהּ רָמָה, בְּעָרָה מֵעָרְמָה. וְעַד שַׁחַק, רוּמָה. וְתֶאְפּוֹד מְלוּכָה: יְרִיעוֹתַי, גְּדֵדָה. אָהֳלִי, שֻׁדְּדָה. וְחָרְשָׁה, וְשֻׁדְּדָה. קְצִינוֹת רָפְדָה. וּמַלְכוּת אָפְדָה. וְזֹאת הִקְפִּידָה.

חזן וְרָשַׁם בְּחוֹק, דַּת הֶגְיוֹנַי. בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לִזְכּוֹר זִכְרוֹנַי:

קהל לְזִכָּרוֹן, בְּהֵיכַל יְיָ:

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו, עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן. נִדְבָּרִים יִרְאָיו בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן. וַיַּקְשֵׁב יְיָ, וַיִּשְׁמָע, וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן. קָדוֹשׁ:

חזן זֶבַח קוֹדֶשׁ, כְּהוּכְשַׁר אָז בְּעֵינָיו. רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל, לְהַקְרִיב לְפָנָיו:

קהל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ, בְּקַרְנָיו:

חזן חֲכַם חֲנִיטָיו, לִתְקוֹעַ בְּזֶה הוֹדֶשׁ. יוֹם זֶה אִם יִקְרֶה, בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ:

קהל זִכְרוֹן תְּרוּעָה, מִקְרָא קוֹדֶשׁ:

חזן טִבְעוֹ, אִם בְּחוֹל, יְבוֹאֲכֶם. צִוּוּ לִתְקוֹעַ, בְּכָל גְּבוּלְכֶם:

קהל יוֹם תְּרוּעָה, יִהְיֶה לָכֶם:

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם, וּבְרִית לֹא תוּפָר. נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין, שְׁחָקִים שַׁפַּר. וְתִיטַב לַייָ, מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:

חזן יָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי, כָּל אֻמִּים. הֶשׂוֹף זְרוֹעֲךָ, לְהוֹשִׁיעַ מִמִּתְקוֹמְמִים:

קהל מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:

חזן כְּהִגָּלוֹתְךָ לְעֵין כֹּל שִׁכְנְךָ לְהִוָּעֵד. קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת, בְּפִימוֹ לְהָעֵד:

קהל יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בית ישראל

זיך מיט איר פְרייעֶן גָאט הָט גֶעדַאכְט צוּ בַּשַׁאפֶן די וועלט פוּן דֶר תּוֹרָה וועגין וְרָשַׁם בְּחוֹק אוּנ עֶר הָט אָן גֶעשְׁרִיבֶּן אִין דֶר תּוֹרָה וָוס אִיךְ לֶערִין זיא אִיךְ זָאל גִידֶענְקֶען אַלֶע יָאר מַלְכִיּוֹת זִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת דָאס מִיר זָאלֶען זיין גִידַאכְט אִין גָאטְס הֵיכָל זֶבַח קוֹדֶשׁ יִצְחָק דֶר הֵיילִיגֶר קָרְבָּן אַז עֶס אִיז אִים דֶענְסְטְמָאל גִיפֶעלֶן אִין זיינֶע אוֹגֶן הָט עֶר אָן גֶעבּוּנְדֶן אוֹיף זיין אָרְט אַיין בַּארִין מַקְרִיב צוּ זיין פַר אִים. דֶער בַּארִין אִיז גִיוֶועֶן פַאר דְרֵייט מִיט זַיינֶע הֶערְנֶר אִין אַדָארִין בּוּם חֲכַם חֲנִיטָיו גָאט הָט זַיינֶע קִינְדֶער גִיגֶעבֶּן פַר שְׁטַאנְד צוּ בְּלָאזֶן שׁוֹפָר אִין דֶעם חֹדֶשׁ אוּנ וֶוען דֶר טָאג גִיפַאלְט אוּם שַׁבָּת טָאר מֶען נִיט בְּלָאזֶען מֶען דַארְף נָאר דִי תְּרוּעָה דֶר מַאנֶן אִין דֶעם טָאג וָוס וֶוערְט גֶערוּפֶן קוֹדֶשׁ טִבְעוֹ אוּנ וֶוען זיין צַייט קוּמְט אוּם אוּם דֶר וָואכֶן אַזוֹ וֶוערְט גֶעבָּאטֶן צוּ בְּלָאזֶן אוּמֶעטוּם. עֶס מוּז אִיךְ זיין אַיין טָאג פוּן שׁוֹפָר בְּלָאזֶען יָרוּם צוּר יִשְׁעִי מַיין שְׁטַארְקֶר הֶעלְפֶר וֶועט דֶר הוֹבֶן וֶוערֶן אִין מוֹ. פוּן אַלֶע פֶעלְקֶר דֶעק אוֹיף דַיין קְרֶעפְטִיגֶן אָרֶעם צוּ הֶעלְפֶן דַיין פָאלְק פוּן דִי וָואס שְׁטֵייעֶן אוֹיף זֵייא צוּ פַאר לֶענְדִין. דַיין מְלוּכָה הֶערְשְׁט דָאךְ אִיבֶּער אַלֶע וֶועלְטֶען כְּהִגָּלוֹתְךָ אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ בַּאוַוייזֶן פַר אַלֶעמִין אִין דִי אוֹגֶן צוּ קֶערֶען

משלי ישרים

פוּן דַיינֶע רֵייד הָאסְטוּ גָאר נִיט אִין זִינֶען אוּים צוּ לֵייזִין אַלֶע מַשְׁכָּנוֹת, וָואו אִיז אוּנְזֶער הוֹיז, וָואו זֶענֶען מַיינֶע פֶערִיל, מַיינֶע בְּרִילַאנְטִין, מַיינֶע גַאנְצֶע צִירוּנְג, דֶערְוַוייל אִיז דָם אַלֶץ אִין פְרֶעמְדֶע הֶענְט. דָאס זֶעלְבִּיגֶע הָט גִיטְרָאפֶען בַּייא אוּנְז יוּדִין, וֶוען מִיר זֶענֶען גִיוֶועֶן אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֶענֶען מִיר גִיוֶועֶן זֵייעֶר רַייךְ אִין קֶערְפֶּערְלִיכֶע זַאכֶן, יֶעדֶער יוּד הָאט גֶעהַאט פֶעלְדֶער גֶערְטְנֶער פִיל בְּהֵמוֹת גָאלְד זִילְבֶּר, רַייךְ אִין נְשָׁמָה זַאכֶען, אַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְוִיִּם, כֹּהֲנִים, סַנְהֶדְרִין, אַכֹּהֵן גָּדוֹל, נ מְלָכִים, וֶועגִין אוּנְזֶערֶע זִינְד זֶענֶען מִיר אַרָאפּ גֶענִידֶערְט פוּן אוּנְזֶער גוּטְס, וֶוען הקב"ה הָט גִיזֶעהֶן אוּנְזֶערֶע זִינְד וֶוערִין אַלֶע טָאג גְרֶעסֶר, אוֹיבּ מֶען וֶועט נָאךְ וַוארְטֶן וֶועלֶן מִיר ח"ו פַארְלֶעצְדְם וֶוערִין הָט עֶר אַוֶועקְגִיגֶעבֶּן זַיין

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

יְזָמָּה וּמְרָדָה. עֲבוֹד לְזָר הָרְדָה. וְחִלְּלָה, מְלוּכָה: לְחָצָה, בְּנֵי מֶלֶךְ. וּפָצָה, לְעֵין מֶלֶךְ. מִי לִי, בַּדּוֹק מֶלֶךְ. יָהֲרָה, בְּכֵס מֶלֶךְ. זוּלָתִי, אֵין מֶלֶךְ. אֲנִי וְאַפְסִי, מֶלֶךְ: חזן רָם, עַל כָּל מֶלֶךְ. תַּגְעִילֶנָּה, מִמֶּלֶךְ. וּלְךָ, תָּשִׁיב מְלוּכָה: תעיר וכו׳

חזן לְךָ יָאֲתָה, כָּבוֹד וָעֹז, הַגּוֹיִם. הֶלֶד וְכָל שׁוֹכְנֶיהָ, וְכָל הָאִיִּים:

קהל מִי לֹא יִירָאֲךָ, מֶלֶךְ הַגּוֹיִם:

שִׁבְטֵי מִקְרָאֶךָ, עָלָה וְהִמְשִׁיל. נְטִישׁוֹת צָרִים, בְּהַתִּיזְךָ לְנַשֵּׁל. וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

חזן מוֹטוֹת צָרִים, שִׁבַּר, וְהִכְחִידֵם. זְרוּיֶיךָ קַבֵּץ, וְהִנָּם תִּפְדֵּם:

קהל זְכוֹר עֲדָתְךָ, קָנִיתָ קֶדֶם:

חזן נְדִיבֵי עַמִּים, יְנוּחָמוּ בְּכִפְלַיִם. קָמֵיהֶם, עַל פְּנֵימוֹ, גַּלֵּה שׁוּלַיִם:

קהל זְכוֹר יְיָ, לִבְנֵי אֱדוֹם, אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם:

חזן סִלּוּל מְסִלָּתֵנוּ, יַשֵּׁר לְצָעוֹד. וּבֶן יַקִּירְךָ, כְּרָסוֹל לֹא יִמְעוֹד:

קהל כִּנְאַמְתָּ, זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד:

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק, עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֵנוּ תָמִיד, בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר, אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

חזן עֲמוּסֶיךָ תּוֹקְעִים וּמְרִיעִים, בַּשּׁוֹפָר. אִמְרָתְךָ לְקַיֵּם, כְּחוֹק הַמְּסֻפָּר:

קהל תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ, שׁוֹפָר:

משלי ישרים

לעצטע צירונג דעם בית המקדש אמשכון פון אונזערטוועגן, אונז האט הקב"ה געשיקט אין גלות מיר זאלן טאהן תשובה אויף אונזערע זינד, אז עס קומט ראש השנה און מיר האבן געלעבט איאהר מיט פרנסה, פון דעסטוועגן זענען מיר נים פריילאך, וויל מיר ווייסן גרשטינם אונזר גלות צווייטינס אונזערע משכנות, דריבער בעטין מיר ביי הקב"ה שבותינו ממרחק, זאלסט אונז צוריק קערען פון ווייטען גלות, עלות להר קדשו, מיר זאלן אויפגיין צו זיין הייליגן בארג, ונפארנו בדביר מקדשו, און מיר זאלן אים בעשיינן אין זיין הייליגן דביר, אין קדשי קדשים:

בית ישראל

דיין רוהע אין ציון וועלן געמיינדן און טויזענדי לייטי מיט זייער מול ריכטיג זאגן דם גאט וועט קיניגען אימר און אייביג לך יאתה צו דיר גאט פאסט אלע כבוד און שטארקע לוב וואס עס ריידן די גאנצע וועלט און אירע איין וואונער אין אלע אינזלן. ווער קען פר דיר נית פארכטן גאט דער קיניג פון אלע פעלקער מיטות די יאך שטאנגן וואס עס ליגט אויף אונזר האלז זאלסטו צו ברעכן און פאר ניכטען דיינע פאר שפרייטע

ישראל זאמיל איין און זאלסט זיי אומזוסט אים לייזן גידענק דיין געמיין וואס דו האסט פר צייטן אום גיקויפט פון מצרים נדיבי עמים די באוויליגע פאלק זאל גיטרייסט ווערען דאפעלט אויף די צווייא בתי מקדשים וואס זענן חרוב געווארען די וואס זענען אויף געשטאנען אויף זייא מהריב צו זיין זאלסטו זייא אויף דעקין זייערע פאר בארגינע עבירות אויף זייער פנים גידענק גאט צו אדום דעם טאג וואס זיי האבן חרוב געמאכט ירושלים סלול מסלתנו די שטעגין פון אונזער גאנג מאך גלייך דם מיר זאלען קאנין אויף זייא טרעטין און דיין טייערער זון ישראל זאל זייגע קנעביל נית אום גליטשן אזוי וויא דו האסט געזאגט איך וועל נאך ישראל אימער גידענקן:

עמוסיך ישראל וואס זיי זענן בלאדן מיט מצות בלאזען און שאלן מיט דעם שופר מקיים צו זיין דיין גיבאט ווי עס איז גיזאגט אין דער תורה תקעו בלאזט שופר אום ראש השנה

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

מֶלֶךְ, מְמַלֵּט מֵרָעָה. לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה. הָאֵל קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ, זְכוֹר אָחוּז קֶרֶן. לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן, נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

אַאְפִּיד, נֵזֶר אָיוֹם. בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה, בַּיּוֹם. גִּבּוֹרֵי כֹחַ, גְּדֻלָּה. הֲדָרוּהוּ, בְּבֵית דִּגְלָה. הוֹגֵי הֶגֶה הַמִּלָּה. וַתִּקְוָהוּ, בְּהַלֵּל וּמִלָּה. זוֹכֵר לָעַד זָכִיּוֹת. הַדְּשׁוּהוּ, זֶמֶר הַיּוֹת. טוֹב עוֹמֵס טוֹרַח.

חזן פִּשְׁעָם הַעֲבֵר, וַעֲוֹנָם כַּפֵּר. מֵעֲנָם יֶעֱרַב, כְּהַקְרָבַת כְּבָשִׂים וּפָר:
קהל בַּחֲצוֹצְרוֹת, וְקוֹל שׁוֹפָר:

חזן צְמֵחֵיהֶם יִרְבּוּ, כַּחוֹל, אֵין מִסְפָּר. צִבְרֵיהֶם יְעוֹרְרוּ, וְיֵעָלוּ מֵעָפָר:
קהל כִּנְשׂוֹא נֵס הָרִים, תִּרְאוּ, וְכִתְקוֹעַ שׁוֹפָר:

יְשֻׁבַּח מִגְדּוֹל עוֹז. שֵׁם הַגָּדוֹל. נֶצַח בִּתְתּוֹ לְמַלְכּוֹ, עוֹז וּמִגְדּוֹל. בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

חזן קִרְיַת מָשׂוֹשׂ, הֵיכָל וְאוּלָם. מִזְבֵּחַ יָשִׁיב, וּכְלֵי שָׁרֵת כְּקֶדֶם:
קהל יְיָ, יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם:

חזן שָׁמַיִם וָאָרֶץ, יְרַנְּנוּ לִשְׁמוֹ. יְעָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף, לְהַנְעִימוֹ:
קהל כִּי פָקַד יְיָ אֶת עַמּוֹ:

חזן תּוֹקֶף אֶרְאֶלִּים, וְכוֹכְבֵי צֶפֶר. תְּהִלּוֹת יִתְּנוּ, שֶׁבַח לְהַשְׁפֵּר:
קהל הַלְלוּהוּ, בְּתֵקַע שׁוֹפָר:

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ, יֹאמְרוּ תָמִיד, הִגְדִּיל יְיָ, לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:

חזן וקהל יִשְׁפּוֹט, תֵּבֵל בְּצֶדֶק, וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:
חזן וקהל וְהוּא, בְּאֶחָד, וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ. וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ. נוֹרָא, וְקָדוֹשׁ:
אֶתֵּן לְפוֹעֲלִי, צֶדֶק. בַּיּוֹם הַנִּבְחַר, מֵעֲשׂ לְהִבָּדֵק: גַּאֲוָתוֹ מְאוֹד גָּדְלָה. דֶּרֶךְ עַנְוָתוֹ לְפִי הַגְּדֻלָּה: הוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם. וּמִי הִקְשָׁה

בית ישראל

וָוס גִיפַאלְט אוּם ראש חודש פִּשְׁעָם נֶעם אַרָאפּ זַייעֶרֶע זִינְד אוּנ פַר גִיבּ זֵיי זַייעֶר תְּפִלָּה זָאל זַיין זִיס אַזוֹ וִוי זֵיי וָואלְטֶן מַקְרִיב גִיוֶועֶן שָׁאף אוּנ רִינְדֶר מִיט טְרוּמֵייטֶן אוּנ מִיט קוֹל שׁוֹפָר צְמֵחֵיהֶם זַייעֶרֶע קִינְדֶר זָאלֶן זִיךְ מֶערֶן אַן צָאל אַזוֹ וִוי זַאמְד זַייעֶרֶע מֵתִים וָוס לִיגֶען גִיהוֹפְט אִין קֶבֶר זָאלֶן זִיךְ דֶר וֶועקֶן אוּנ זָאלֶן אוֹיף גֵייִן פוּן דֶר עֶרְד אַז גָאט וֶועט דֶר הֵייבֶּן אַצֵייכֶן אוֹיף דִי בֶּערְג וֶועט אִיר זֶעהֶן אוּנ הֶערִין אַז מֶען וֶועט בְּלָאזֶען שׁוֹפָר קִרְיַת דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָוס אִיז גִיוֶועֶן דִי פְרֵיידֶע פוּן דֶר וֶועלְט אוּנ דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִיט זַיינֶע קַאמֶערֶן אוּנ דֶעם מִזְבֵּחַ וֶועט גָאט אוּם קֶערֶן אוּנ אוֹיךְ אַלֶע כֵּלִים וָוס מֶען הָט מִיט זֵיי גֶעדִינְט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ גָאט וֶועט קִינִיגֶן צוּ אֵייבִּיג שָׁמַיִם וָאָרֶץ הִימֶל אוּנ עֶרְד וֶועלֶן זִינְגֶען צוּ זַיין נָאמֶן דִי בֵּיימֶר פוּן דִי וֶועלְדֶר וֶועלֶן קְלַאפֶּן אַזוֹ וִוי מֶען קְלַאפְּט מִיט דִי הֶענְט צוּ לוֹיבֶּן גָאט מִיט זִיסֶע וֶוערְטֶר דֶען גָאט הָט גִידַאכְט זַיין פָאלְק תּוֹקֶף דִי שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים אוּנ דִי מָארְגֶען שְׁטֶערֶן זֵיי וֶועלֶן דֶר צֵיילֶן זַיין לוֹיבּ מִיט שֵׁיינֶע שְׁבָחִים אוּנ וֶועלֶן זָאגֶען לוֹיבְּט גָאט מִיט תְּקִיעַת שׁוֹפָר: יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל עֶר מִשְׁפָּט דִי וֶועלְט מִיט גִירֶעכְטִיקֵייט אוּנ דִי פֶעלְקֶר מִיט רֶעכְט פַארְטִיקֵייט דֶער הֵיילִיגֶר גָאט: וְהוּא בְּאֶחָד אוּנ גָאט כְּשֶׁפָּט אֵיינֶער אַלֵיין אוּנ וֶוער קֶען אִים אָפּ פְרֶעגֶן וָוס אִים גְלוּסְט דָס טוּט עֶר עֶר אִיז פָארְכְטִיג אוּנ הֵיילִיג:

אֶתֵּן לְפוֹעֲלִי אִיךְ וֶועל גֶעבֶּן צוּ מַיין גָאט גִירֶעכְטִיקֵייט אִין דֶעם טָאג ראש הַשָּׁנָה וָוס עֶר אִיז אוֹיס גִיקְלִיבֶּן גִיוָוארֶן מֶען זָאל אִין אִים דִי מַעֲשִׂים נָאךְ קְלֶערִין גַּאֲוָתוֹ זַיין הֶערְשַׁאפְט אִיז זֵייעֶר גְרוֹיס אוּנ וִוי גְרוֹיס עֶר אִיז אַזוֹי אַגְרוֹיסֶר עָנָיו אִיז עֶר הוּא עֶר אִיז דֶער הֶערְר פוּן דֶר וֶועלְט אוּנ וֶוער

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

יַחֲדוּהוּ, בְּחִדּוּשׁ יָרֵחַ. כּוֹבֵשׁ, כָּל כְּבָשִׁים. לְבַל אַף לְהָשִׂים. מְשָׁרְתַי בְּחִיל מוֹרָא. נִכְחָם. הַלְלוּ נוֹרָא. שְׂרָפֵי סְבִיב סְעָרָה. עָנוּ, לְמַעֲבִיר עֶבְרָה. פְּלִיאִים, פִּצְחוּ פֶה. צִלְצְלוּ, הַכֹּל צוֹפֶה: קְהִלּוֹת עַם קְדוֹשִׁים.

אֵלָיו, וַיְשַׁלֵּם: זוֹכֵר, הוֹלֵךְ בְּתוֹם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה, דִּין יָתוֹם: טָהוֹר, מָרוֹם וְנִשָּׂא. יָפֶה בְּעִתּוֹ, הַכֹּל עָשָׂה: כַּבִּיר לֹא יִמְאָס. לְנִבְזֶה בְּעֵינָיו, נִמְאָס: מְפוֹאָר, רוֹכֵב עֲרָבוֹת. נוֹגַהּ נֶגְדּוֹ, וְאֵשׁ לֶהָבוֹת: סוֹעֵף, בַּחֲרָבוֹת שְׁנוּנוֹת. עֵבוּר, יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעֵל אָדָם יְשַׁלֵּם. צָר פֶּה, וּמֵשִׂים אִלֵּם: קוֹנֵה הַכֹּל, בְּרַחֲמִים. רָם, וּמַשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יְצוּרָיו, בַּחֲנִינָה. תָּמִים פּוֹעַל, אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ כַּתֹּהוּ, מִפַּחְדּוֹ יִבְהֲלוּ וְיִתְמָהוּ: עוֹשֶׂה, מִשְׁפַּט עַמּוֹ. וּתְחִלָּה מִקַּדְמָם, מִפְּנֵי זַעְמוֹ: נְדִיבִים, בְּדִקְדּוּקָם יָחִילוּ. בַּאֲשֶׁר, מִשְׁפָּטוֹ פָּעֳלוּ: רוֹאֶה, כָּל תַּעֲלוּמוֹת. יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה, כָּל נוֹלָדוֹת. חוֹפֵשׂ, כָּל הָעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת, מֵרֹאשׁ. חוֹקֵר לֵב, לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ:

חזן זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים. מְקַיֵּם שְׁבוּעָה, לָאַחֲרוֹנִים:

יִשְׁפּוֹט, תֵּבֵל בְּצֶדֶק, וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים, הָאֵל קָדוֹשׁ:

בית ישראל

הָט זִיךְ גִיהַאלְטֶן הַארְט קֶעגֶן אִים אוּנ עֶר אִיז גַאנְץ גִיבְּלִיבֶּען אוּם בַּאשְׁטְרָאפְט זוֹכֵר עֶר גִידֶענְקְט דִי צַדִיקִים וָוס גֵייעֶן אִין גוּטִין וֶועג חוֹנֵן עֶר דֶר בַּארוּמְט זִיךְ אוּנ טוּט דֶעם מִשְׁפָּט פוּן יְתוֹמִים טָהוֹר עֶר אִיז רֵיין אוּנ הוֹיךְ אוּנ דֶר הוֹיכֶּען עֶר הָט אַלְץ דִינְג רֶעכְט בַּאשַׁאפֶען אִין זַיין צַייט כַּבִּיר גָאט דֶר שְׁטַארְקֶר עֶר פֶערְאַכְט נִיט דֶעם וָוס הַאלְט זִיךְ שָׁפָל אוּנ אִיז קְלֵיין אִין זַיינֶע אוֹיגֶען מְפוֹאָר גָאט אִיז בֶּעשֵׁיינְט אוּנ רַייט אִין הִימֶעל וָואס עֶר הֵייסְט עֲרָבוֹת קֶעגֶן אִים אִיז לִיכְט אוּנ פְלַאם פַייעֶר סוֹעֵף עֶר פַר שְׁנַיידֶעט מִיט שַׁארְפֶע שְׁוֶוערְדֶן אֵיין נְקָמָה צוּ טָאן פוּן וֶועגֶן יְתוֹמִים אוּנ אַלְמָנוֹת פּוֹעַל אָדָם דִי וֶוערְק פוּן מֶענְטְשֶׁן טוּט עֶר בַּצָאלֶן עֶר הָט בַּאשַׁאפֶען אֵיין מוֹיל צוּ רֵיידֶען אוּנ קָאן אוֹיךְ שְׁטוּם מַאכֶען קוֹנֶה עֶר הָט אַלְץ בַּשַׁאפֶען מִיט רַחֲמִים עֶר אִיז הוֹיךְ אוּנ מַאכְט נִידֶערִיג דִי הָאפֶערְדִיגֶע מֶענְטְשֶׁען שׁוֹפֵט עֶר מִשְׁפָּט זַיינֶע בַּאשֶׁעפֶענִישׁ מִיט דֶער בַּארִימְקֵייט עֶר טוּט גַאנְצְקֵייט דֶר וָוארְהַאפְטִיגֶר גָאט שׁוֹפְטֵי דִי רִיכְטֶר פוּן דֶר וֶועלְט וֶועלֶן בַּיי זִיךְ אוֹיס זֶעהֶן וִויא נִיכְטְס פוּן זַיין פַּחַד וֶועלֶן זֵיי זִיךְ דֶר שְׁרֶעקֶן אוּנ פַר ווּינְדֶערֶן אַז עֶר וֶועט טָאן דֶעם מִשְׁפָּט פוּן זַיין פָאלְק אוּנ וֶועט זֵיי פְרִיעֶר מִשְׁפָּטֶן אֵיידֶער זַיין צָארֶען וֶועט אוֹיף גֵיין נְדִיבִים אֲפִילוּ דִי צַדִיקִים וֶוען מֶען וֶועט מְדַקְדֵק זַיין אוֹיף זֵייעֶרֶע מִצְוֹת וֶועלֶן זֵיי זִיךְ דֶר שְׁרֶעקֶן חָאטְשֶׁע זֵיי הָאבֶּען מְקַיֵּים גִיוֶוען דִי תּוֹרָה פוּן גָאט רוֹאֶה עֶר זֶעהְט אַלֶע פַר בָּארְגֶענֶע זַאכֶען עֶר זִיצְט אִין דִי הוֹיכֶע הִימֶעל עֶר זֶעהְט אַלְץ וָוס עֶס וֶוערְט גִיבָּארֶן עֶר זוּכְט אוֹיף אַלְץ וָואס עֶס וֶועט זַיין קוֹרֵא עֶר הָאט פוּן אָן פַאנְג דֶער בְּרִיאָה אוֹיס גִירוּפֶען אַלֶע דוֹרוֹת וָואס וֶועלֶן זַיין. כְּדֵי צוּ פָארְשְׁטֶען אוּנ אוֹיס צוּ זֶעהְן דִי גִידַאנְקֶען פוּן זֵייעֶר הַארְצֶן זוֹכֵר גָאט וָואס גִידֶענְקְט דֶעם בּוּנְד פוּן דִי עֶרְשְׁטֶע אָבוֹת זָאל מְקַיֵּים זַיין דִי שְׁבוּעָה וָואס עֶר הָאט צוּ זֵיי גִישְׁוואוֹרֶן צוּ דִי לֶעצְטֶע דוֹרוֹת:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

רוֹמְמוּהוּ, רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים. שְׁמַע קוֹל שׁוֹפָר. תַּאֲזִין, וְאַשְׁמָה תוֹפָר:

חזן תְּשַׁלֵּשׁ שׁוֹפָרוֹת, בְּהַר הַקּוֹדֶשׁ. וַאֲשַׁלֵּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקּוֹדֶשׁ:

מֶלֶךְ, זְכוֹר אֲחוּז קֶרֶן. לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם, בְּקֶרֶן, נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

שֶׁבַח מְגְדּוֹל עוֹז, שֵׁם הַגָּדוֹל. נֶצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ, עוֹז וּמִגְדּוֹל. בַּיּוֹם הַהוּא, יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

חזן עֲמוּסֶיךָ, תּוֹקְעִים וּמְרִיעִים, בַּשּׁוֹפָר. אִמְרָתְךָ לְקַיֵּם, כְּחוֹק הַמְסֻפָּר:

קהל תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ, שׁוֹפָר:

חזן וקהל אָדוֹן, אִם מַעֲשִׂים, אֵין בָּנוּ. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, יַעֲמָד לָנוּ. וְאַל תָּבֹא בַּמִּשְׁפָּט, עִמָּנוּ. קָדוֹשׁ:

חזן וקהל הֵן לֹא יַאֲמִין, בִּקְדוֹשָׁיו. וּתְהִלָּה יָשִׂים, בְּאֵילֵי תַּרְשִׁישָׁיו. וְאֵיךְ יִצְדְּקוּ, קְרוּצֵי גוּשָׁיו, בַּמִּשְׁפָּט. קָדוֹשׁ:

שַׁבְתִּי, וְרָאֹה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ. אֵין טוֹב לְאָדָם, מֵהִתְחַמֵּשׁ. בְּיִרְאַת מָעוּזּוֹ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהָמֵשׁ: שׁוּרַת הַדִּין, רָאֲתָה עֵינִי. נָבִין תְּהִלָּה, מֵאָדָם הַקַּדְמוֹנִי. בְּצֶלֶם אֱלֹהִים נִבְרָא, בְּעֵדֶן גַּנִּי: מֵעֵת הֵפֵר, פִּי מַמְלֶכֶת. בִּיקָרָא לָן, וְנִגְרַשׁ בְּשַׁלֶּכֶת. וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב, הַמִּתְהַפֶּכֶת: מְדְרָךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים, לְהוֹעִילוֹ. מִמִּזְרָח, הֵאִיר עֶלֶט, מֵאֲפֵלוֹ. צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ, לְרַגְלוֹ: עַל נַסּוֹתוֹ מִבְטָחוֹ, בִּבְחִינָה. וּפָץ לְהוֹדִיעַ, אִם יִירָשֶׁנָּה. נִגְרְרוּ גְזָעָיו, גֵּרוּת, אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: עוּרוּ נְדִיבִים, וְהִתְאוֹשְׁשׁוּ לְתַאֲוָה. בַּקְּשׁוּ צֶדֶק, בַּקְּשׁוּ עֲנָוָה. אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה: וָתִיק הַנַּעֲלָה.

בית ישראל

אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בָּנוּ מִיר בֶּעטֶען דִיךְ גָאט אוֹיבּ מִיר הָאבִּין קֵיין מַעֲשִׂים טוֹבִים: נִיט דָאס מִיר זָאלֶן דוּרְךְ זֵיי נִיצוֹל וֶוערִין זָאל אוּנְז בַּיי שְׁטֵיין דַיין גְרוֹיסֶער נָאמֶן אוּנ זָאלְסְט נִיט קוּמֶען מִיט אוּנְז אִין מִשְׁפָּט דוּ הֵיילִיגֶער גָאט: הֵן לֹא יַאֲמִין וֶוען עֶר טְרוֹיט נִיט אֲפִילוּ זַיינֶע הֵיילִיגֶע דִינֶר וּתְהִלָּה יָשִׂים אוּנ עֶר גֶעפוּנְט פֶעלֶערֶן אִין זַיינֶע שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים. וִוי קָאנֶן שׁוֹין גִירֶעכְט זַיין אִין מִשְׁפָּט דִי מֶענְטְשֶׁען וָואס זֶענֶן פוּן אַשְׁטִיק עֶרְד אוֹיס גֶעשְׁנִיטֶען. הֵיילִיגֶער גָאט:

שַׁבְתִּי וְרָאֹה אִיךְ הָאבּ מִיךְ גוּט בַּאטְרַאכְט אוּנ הָאבּ גִיזֶעהֶן דָס אִין דֶר וֶועלְט וָוס אוּנְטֶר דֶר זוּנְן אִיז נִיטָא קֵיין בֶּעסֶערֶע זַאךְ פַר אַמֶענְטְשֶׁן נָאר וִוי זִיךְ צוּ וָואפִינֶן אִין גָאטְס פָארְכְט וָוס זִיא אִיז דֶעם מֶענְטְשִׁינְס פֶעסְטוּנְג. אוּנ זָאל זִיךְ אִין אִיר פֶעסְט הַאלְטֶן אוּנ נִיט אָפּ לָאזֶען שׁוּרַת הַדִּין דֶעם סֵדֶר פוּן דֶעם מִדַּת הַדִּין זֶעהֶן מַיינֶע אוֹגֶן וִוי גָאט טוּט מִשְׁפָּטֶן. מִיר וֶועלֶן צוּם עֶרְשְׁטֶן אָן מֶערְקֶן פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן וָוס עֶר אִיז בַּאשַׁאפֶען גֶעוָוארֶען אִין גָאטְס פוֹרֶעם אוּנ גָאט הָאט אִים גֶעמַאכְט רוּעֶן אִין גַן עֵדֶן מֵעֵת פוּן דֶר צַייט אָן דָס עֶר הָט פַר שְׁטֶערְט דָס וָוארְט פוּן גָאט הָט עֶר אִין גַן עֵדֶן נִיט אִיבֶּר גִינֶעכְטִיגְט אוּנ אִיז פַר טְרִיבֶּן אוּנ אַרוֹס גִיוָוארְפֶען גֶעוָוארֶן אוּנ גָאט הָאט גִישְׁטֶעלְט אַיין פְלַאמֶעדִיגֶע שְׁוֶוערְד זָאל זִיךְ אוּם דְרֵייעֶן פַר דֶעם גַן עֵדֶן דָס עֶר זָאל נִיט קָאנֶען אַהִין אַרַיין גֵיין מוּדְרָךְ אַבְרָהָם אָבִינוּ וָוס עֶר הָט גִיטְרָאטֶן אִין גוּטֶן וֶועג הָט עֶר דֶער לַייכְט פוּן מִזְרָח דִי פִינְצְטֶערְנִישׁ פוּן זַיין דוֹר דִי גֶעצֶן דִינֶער זֶענֶן אִים נָאךְ גִיגַאנְגֶען יֶעדֶען טְרִיט עַל נַסּוֹתוֹ נָאר ווייל עֶר הָט גֶעפְּרוּבְט גָאט מִיט אַפְּרָאבֶּע אוּנ הָט אִים גִיבֶּעטֶן עֶר זָאל אִים גֶעבֶּן אַצֵייכֶן אוֹיף זַיין הַבְטָחָה וָוס עֶר הָט מַבְטִיחַ גִיוֶועזֶן דָס עֶר וֶועט יַרְשֶׁנִין דִי לַאנְד כְּנַעַן אִיז עֶר דֶערִיבֶּער גִשְׁטְרָאפְט גֶעוָוארֶן דָס זַיינֶע קִינְדֶר זָאלֶן וֶוערֶן פַר פִירְט קֵיין מִצְרַיִם צוּ זַיין פִיר הוּנְדֶערְט יָאר אִין גָלוּת עוּרוּ נְדִיבִים דֶר וֶועקְט זַייךְ אִיר גוּט וִוילִיגֶע אוּנ שְׁטַארְקְט זִיךְ צוּ טָאן וָוס גָאט גִילוּסְט זוּכְט צוּ

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

חזן פִּשְׁעָם הַעֲבֵר, וַעֲוֹנָם כַּפֵּר. מַעֲנָם יֶעֱרַב, כְּהַקְרָבַת כְּבָשִׂים וּפָר:

קהל בַּחֲצוֹצְרוֹת, וְקוֹל שׁוֹפָר:

חזן צִמְחֵיהֶם יִרְבּוּ, כְּחוֹל אֵין מִסְפָּר. צְבוּרֵיהֶם יְעוֹרְרוּ, וְיַעֲלוּ מֵעָפָר:

קהל כִּנְשׂוֹא נֵס הָרִים, תִּרְאוּ, וְכִתְקוֹעַ שׁוֹפָר:

שֶׁבַח מִגְדּוֹל עוֹז, שֵׁם הַגָּדוֹל. נֶצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ, עוֹז וּמִגְדּוֹל. בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

דֶער נָאךְ הֵייבְּט מֶען אָן אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים כו'

באחד ההרים. לשמונה, קים ברית בשרים. וזרע ומצא, מאה שערים: ולששים נהנט, במציק ומשעשע. ולשיבה, כהה מאורו, להשע. עבור שאתו, פני הרשע: נא, שימו על לב, מוראות. והשיבו יד מעול, להמלט מתלאות. אולי יחנן, יי צבאות: נעים, אשר טובו אהליו. ותוארו הקוק, בכס זבוליו. והנה יי נצב עליו: בשובו מפדן ונחלץ מתלאה. ונדרו אחר, לאל לו נראה. נכשל בדינה, בת לאה: בינו יצוריו, לרחמיו לשאף. גורו לכם, מפני סערת חרון אף. אולי תסתרו, ביום אף: רעים ואחים, בני היצהר. אשר אצו במשלחתם, כצבי למהר. והגבילו סגלה, בתחתית ההר: רבי תורה, כתבו לעם. והורום דרכי יושר, ומשפטי נועם. ובמי מריבה, הופקדו בזעם: ידעו זאת, כל יושבי אדמה. אם כן, בתמימי חכמה. מה יעשו, מלאי מרמה: ידיד יי, אשר מלך תחלה. כבן שנה נקי, מכל עולה. ולא נעצל ממלחמת, עבור הצלה: צוה, על מחית המזנב. שנה מפקד,

---

בית ישראל

טאן צדקה זוכט ענוות. טאמער איז נאך דא אהאפנונג זוכה צו זיין אין דין ותיק דער פרומער יצחק וואס איז אויף געבראכט געווארן אויף איינעם פון די בערג דאס איז הר המוריה. צו אכט טעג הט ער מקיים געוועזן מצות מילה. גאט הט אים געבענטשט דם אז ער הט געזייט תבואה הט ער געפונען געוואקסען הונדערט מאל אזו פיל ווי ביי אנדערע אונ צו זעכציג יאר איז ער געשפראצט געווארן מיט צוויי זיהן יעקב דער פארגעניגענדעס קינד אונ עשו זיין באדריינגער אונ אויף דער עלטער איז אים טינקל אונ פר קלעפט געווארן זיינע ליכטיגע אויגן ווייל ער הט נושא פנים געוועזן עשו הרשע נא אצונד נעמט אייך אין הארץ אביין גאטס פארכט אונ קערט אום אייערע הענט פון צו טאן אונרעכט אנטרונגן צו ווערן פון צרות טאמער וועט גאט איבער אייך זיך דער בארמען נעים דר געליבטער יעקב וואס זיינע געצעלטן זענען גוט געוועזן דם ער הט תמיד אין זיי תורה געלערנט אונ זיין געשטאלט איז אויס געקריצט אין כסא הכבוד וואס אין הימל אונ גאט איז ביי אים געשטאנען אים צו היטן. אונ דער נאך אז ער הט זיך אום געקערט פון פדן ארם אונ איז ניצול געווארן פון צרות אונ ער הט פר שפעטיגט מקיים צו זיין זיין נדר וואס ער הט אנדער געטאן צו גאט וואס ער הט זיך צו אים באוויזען הט זיך אים געטראפן דער אונגליק פון דינה די טאכטער פון לאה דם שכם בן חמור הט זיא מאנס געוועזן בינו דרום פר שטייט איר זיינע באשאפענע מענטשען צו שלינגען זיינע רחמנות. שרעקט אייך פר דעם שטורעם פון גאטס צארן טאמער וועט איר פאר בארגען ווערן אין דעם טאג פון צארן רעים די געזעלן אונ ברידער משה אונ אהרן וואס זיי זענען געזאלבט געווארן מיט שמן המשחה וואס זיי האבן געאיילט געשווינד ווי אהירש צו טאן גאטס שליחות אויס צו לייזען די ישראל פון מצרים האבן געמאכט אגרעניץ צו געליבטע ישראל אונטער דעם בארג סיני בשעת מתן תורה רובי זיי האבן פיל תורה געשריבען צו די פאלק ישראל אונ האבן זיי געלערנט די רעכט פארטיגע וועגן אונ גוטע משפטים אונ דאך זענען זיי ביי מי מריבה באשטראפט געווארן מיט אצארענדיגען גזר זיי זאלן שטארבען אין מדבר ידעו דארפען וויסען אלע זיצר פון דער וועלט ווען עס איז אזו געגאנגען מיט די פרומע חכמים וואס זאלן שוין טאן די מענטשען וואס זיי זענען פול מיט פאלשקייט אונ זינד ידיד ה' גאטס געליבטער דם איז שאול המלך וואס ער איז געוועזן דער ערשטער מלך פון ישראל אזוי ווי איארינגער קינד איז ער ריין געוועזן פון אלע אונרעכט אונ איז ניט פויל געוועזן מלחמה צו האלטען כדי מציל צו זיין די ישראל פון זייערע שונאים צוה ער איז געבאטין געווארן ער זאל אפ מעקין דעם נאמען פון עמלק וואס ער הט אים געבראכט די ישראל וואס זענען געגאנגען צום ברעג מחנה הט שאול משנה געוועזן דעם באפעל אונ ער איז פר שעמט געווארן ווי אגנב אז ער האט זיך דער

וְהוֹבִישׁ כְּגוֹנֵב. בְּחָמְלוֹ מַעֲדַנּוֹת, בְּכִשְׁפָיו מִתְגַּנֵּב: צוּר נִחַם, כִּי הִמְלִיכוֹ, וְהִפִּילוֹ בְּיַד אוֹיְבָיו, לְדַעְכוֹ. וּמָה יַעֲשׂוּ, מְפִירֵי דִין, כְּעֶרְכּוֹ: חָסִיד, הַמְנַעִים זְמִירוֹת, לְקוֹנוֹ. וְהוּכַן בְּחֶסֶד, כִּסֵּא גְאוֹנוֹ. וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה, לַהֲמוֹנוֹ: הֻתַּף לִבְרוֹחַ, מִפְּנֵי פְּרִי בִטְנוֹ. הִקְדִּימוֹ רָכִיל, מְשַׁקֵּר עַל אֲדוֹנוֹ. וְהָלַק לוֹ שָׂדֶה, בְּהַחֲלֵק לְשׁוֹנוֹ: קוֹל הַחִלּוּק, כְּהִסְכִּית מִמְּעוֹנוֹ. חִלֵּק מַלְכוּתוֹ, בֵּין עַבְדּוֹ, וּבֵין בְּנוֹ. וּמָה יַעֲשֶׂה מְלָשְׁנִי, כְּפִקּוּד עָלָיו חֲרוֹנוֹ: קְהִלּוֹת, וּרְבָבוֹת וַאֲלָפִים. אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ, עָבְרוּ חֲלוּפִים. וְלֹא יָכְלוּ לְהִצְטַדֵּק, הֱיוֹת חַפִּים: הֵן שָׁמַיִם, בְּעֵינָיו לֹא זַכּוּ. וְכָל לִגְיוֹנֵי שַׁחַק, כְּפִשְׁתָּה דוֹעֲכוּ. וְנִתְעַב וְנֶאֱלָח, מַה יִּזְכּוּ: קוֹבֵץ מִרְמָה, וּמִסְתַּתֵּר בְּעִנְיָנָיו. אִם יֹאמַר בְּלִבּוֹ, מִי יְעִידֵנִי לְפָנָיו. קוֹרוֹתָיו וְרָהִיטָיו, וְעֵצָיו וַאֲבָנָיו: טְהוֹר עֵינַיִם, בְּרַע מֵרְאוֹת. הַצֵּל חֲטָאֵינוּ, בְּעִמְקֵי מַחֲבוֹאוֹת. וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ, לְטוֹבָה אוֹת: נַחְנוּ, אִם פָּשַׁעְנוּ, מֵאַחֲרֶיךָ. הִזָּכֵר, לַאֲבוֹת עוֹלָם, בְּחִירֶיךָ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתַּחֲנוּן מְשַׁחֲרֶיךָ:

בית ישראל

בארעמט איבר אנג וואס ער הט זיך זענעפטיג געהאלטן אונ הט זיך פר גנבת פר שאול דורך זיינע כישוף צור גאט הט חרטה געהאט דס ער הט שאול פר מלך געמאכט אונ האט אים געמאכט פאלן אין די הענט פון זיינע פיינט זיין ליכט צו פר לעשן אונ וואס זאלן שון טאן די וואס פאר שטערן די גערעכטיקייט בעת גאט וועט זייער דין אן ריכטן חסיד דער פרומר דוד המלך וואס ער האט זיך געזונגן צו זיין באשעפר אונ עס איז אן געברייט געווארן מיט חסד די שטול פון זיין הערשאפט אונ ער הט געטאן משפט אונ צדקה צו זיין פאלק ישראל הֻתַּף אונ דאך האט ער געמוזט איילן צו אנטלויפן פר זיין אייגענעם זוהן אבשלום הקדימו דר רכילות טרייבר הט זיך קעגן אים גיפעדערט אונ גיזאגט ליגען אויף זיין הארין הט ער אים צו טיילט דאס פעלד דורך די גלאטע רייד פון זיין צונג ווען אז דוד איז אנטלאפען געווארען פון זיין זוהן אבשלום אונ נאך דעם אז ער הט זיך אהיים אום גיקערט קיין ירושלים איז אים אנטקעגן גיקומן ציבא דער קנעכט פון מפיבושת אונ הט רכילות גיזאגט פר דוד דס זיין הערר מפיבושת הט זיך גיפרייט אויף דעם אונגליק פון דוד אונ איז גערין גיוועזן דוד זאל געהרגת ווערן כדי די מלוכה זאל זיך צו אים אום קערן וויא דוד הט דס דר הערט הט ער גיהייסען דס ציבא זאל צו טיילען די פעלד פון מפיבושת אונ זאל זיך געמען אהעלפט קול ווי גאט הט פון הימל דר הערט דס קול פון דוד אז ער הט גיזאגט זיי זאלן דס פעלד צווישן זיך צו טיילן האט גאט צו טיילט זיין מלוכה צווישן זיין קנעכט אונ צווישן זיין זוהן דס ירבעם איז גיוועזן איין קנעכט ביי שלמה המלך איז ער געווארן איין מלך איבער צעהן שבטים אונ רחבעם דר זוהן פון שלמה המלך איז. גיוועזן איבר צוויי שבטים איין מלך וואס זאל שון טאן דר וואס איז איין הולך רכיל אז גאט וועט אויף אים באפעלן זיין צארען קהלות פיל טויזענט קהלות וואס זיי זענען פר אונז שון אוועק פון דר וועלט האבן זיי ניט געקאנט גירעכט בלייבן זייערע מעשים זאלן זיין ריין גיוואשן הן שמים די הימל זענען ניט לויטר אין זיינע אויגן אונ אלע חיילות פון הימעל דס זענען די מלאכים ווערין פר גאט פר שטויסען אזו ווי אנגיצינדענע פלאקס. מכל שכן איין מענטש וואס ער איז פר אונרייניגט מיט זינד ווי קען ער גירעכט בלייבן אין דין קובץ מרמה ער זאמילט איין געלט מיט פאלשקייט אונ טוט עבירות אין פר בארגינעש אונ ווען ער וועט זיך וועלן טראכטן אין זיין הארצן ווער וועט אויף מיר עדות זאגען פאר גאט זאל ער וויסען דאס זיינע באלקינס אונ זיינע ריגלן אונ זיינע העלצר אונ זיינע שטיינר וועלן אויף אים עדות זאגען בשעת הדין טהור עינים גאט דר וואס הט לויטערע אויגן אונ וויל קיין בייז ניט זעהן. מאך פאר זינקן אונזערע זינד אין טיפע פר בארגינעש אונ טוא מיט אונז איין

חֶלֶף פָּרִים, וּמִנְחָה הֲגוּנָה. זְכוֹר הֶגְיוֹנֵינוּ. וְתֶן לָנוּ חֲנִינָה. קַיְּמֵנוּ, לְחַיִּים טוֹבִים, בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה: הן לא יאמין וכו׳

פותחין וּבְכֵן, וַיְהִי בִישֻׁרוּן, מֶלֶךְ: הארון

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: אַמִּיץ הַמְנֻשָּׂא. לְכָל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא. אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. מָעוֹז וּמַחְסֶה. נֹשֵׂא וְנוֹשֵׂא. מוֹשִׁיב מְלָכִים, לַכִּסֵּא: לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: גִּבּוֹר בִּגְבוּרוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת. גּוֹלֶה נִסְתָּרוֹת. אִמְרוֹתָיו טְהוֹרוֹת. יוֹדֵעַ סְפוּרוֹת. לְתוֹצָאוֹת מְזָרוֹת: לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: הַמְפֹאָר, בְּפִי כֹל. וְהוּא, כֹּל יָכוֹל. הַמְרַחֵם, אֶת כֹּל. וְנוֹתֵן מִחְיָה, לַכֹּל. וְנֶעְלָם, מֵעֵין כֹּל. וְעֵינָיו, מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל: לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת. חוֹקֵר טוּחוֹת. עֵינָיו פְּקוּחוֹת. מַגִּיד שִׂיחוֹת. אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת. אִמְרוֹתָיו נְכוֹחוֹת: לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

בית ישראל

צַייכֶן צוּ גוּטֶען נַחַ׳׳י אִיבּ מִיר הָאבֶּען פֶּערְזִינְדִיגְט קֶענֶען דִיר גִידֶענְק דַיינֶע אֵייכּ גִיוָוילְטֶע אָבוֹת פוּן דֶר וֶועלְט אוּנ זָאלְסְט דִיךְ נִיט פַּר הוֹילֶן פוּן דֶעם גִיבֶּעט פוּן דַיינֶע פָארְשְׁטֶר חֵלֶף פָּרִים אוֹיף דֶעם אָרְט פוּן אָקְסִין אוּנ קָרְבָּן מְנָחוֹת וָוס מֶען הָט גִיבְּרַאכְט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זָאלְסְטוּ גִידֶענְקֶען אוּנְזֶער תְּפִלָּה אוּנ גִיבּ אוּנְז דֶער בַּארִימְקֵייט קַיְּמֵנוּ לְחַיִּים שְׁרַייבּ אוּנְז אָן צוּ חַיִּים טוֹבִים אִין דֶעם רֹאשׁ הַשָּׁנָה: וּבְכֵן אוּנ נוּן לוֹיבֶּען מִיר גָאט וָואס אִיז קֵינִיג אוֹיף יִשְׂרָאֵל:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן דֶר אוֹיבֶּרְשְׁטֶר קֵינִיג דֶר שְׁטַארְקֶר אוּנ דֶר הוֹיבֶּנֶר גָאט אִיבֶּר אַלֶע עֶלְסְטֶע אִיז עֶר דֶער הוֹיבִּין. וָוס עֶר זָאגְט טוּט עֶר. עֶר אִיז אֵיין פֶּעסְטוּנְג אוּנ אֵיין בַּאשִׁיצוּנְג צוּ זַיינֶע קְנֶעכְט. עֶס וֶוערְט גִיזֶעהֶן דָאס דִי מַלְאָכִים טְרָאגֶען דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד אָבֶּר דֶר כִּסֵּא הַכָּבוֹד טְרָאגְט דִי מַלְאָכִים עֶר זֶעצְט מְלָכִים אוֹף דֶעם קֵינִיגְלִיכֶן שְׁטוּל אֵייבִּיג וֶועט עֶר קֵינִיגֶן. דֶר אוֹיבֶּרְשְׁטֶר קֵינִיג גִּבּוֹר בִּגְבוּרוֹת עֶר אִיז שְׁטַארְק מִיט אַלֶערְלֵיי שְׁטַארְקֵייט עֶר רוּפְט אַלֶע דוֹרוֹת צוּם דִין עֶר אִיז מְגַלֶּה פַּר בָּארְגֶענֶע זַאכִין זַיינֶע וֶוערְטֶר זַיינֶען רֵיין עֶר וֵוייס צוּ צֵיילֶן דִי שְׁטֶערֶן וָוס גֵייעֶן אַרוֹס. אֵייבִּיג וֶועט עֶר קֵינִיגֶן. דֶר אוֹיבֶּרְשְׁטֶער קֵינִיג הַמְפֹאָר דֶר דָא אִיז גִלוֹבְּט אִין אַלִימֶענְס מוֹיל. אוּנ אַלֵיין קֶען עֶר טָאן דֶר וָוס דֶר בַּארִימְט זִיךְ אִיבֶּר אַלֶעמֶן אוּנ גִיט אַלֶעמֶן דֶר נֶערְהוּנְג אוּנ אִיז פַּר הוֹילֶן פוּן אַלֶע אוֹיגֶן אוּנ זַיינֶע אוֹיגֶן שְׁוֶועבֶּן אוּנ גִיבִּין הַשְׁגָּחָה אוֹף אַלִין דִינְג אֵייבִּיג וֶועט עֶר קֵינִיגֶן. דֶר אוֹבֶּערְשְׁטֶר קֵינִיג זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת עֶר גִידֵיינְקְט פַּר גֶעסֶענֶע זַאכֶן אוּנ עֶר פָארְשְׁט דִי גִידַאנְקֶן זַייגֶע אוֹגֶן זַיינִין אָפִין עֶר זָאגְט אִיטְלִיכֶן זַיינֶע רֵייד וָוס עֶר רֶעט דֶער גָאט אִיבֶּר אַלֶע גֵייסְטֶר זַיינֶע רֵייד זַיינֶען רֶעכְט פַּארְטִיג

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: טָהוֹר בִּזְבוּלָיו. אוֹת הוּא. בְּאֶרְאֶלָּיו. אֵין
עֲרוֹךְ. אֵלָיו. לִפְעוֹל. כְּמִפְעָלָיו. חוֹל שָׂם.
גְּבוּלָיו. כַּהֲמוֹת יָם. לְגַלָּיו: לַעֲדֵי עַד. יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: כּוֹנֵס. מֵי הַיָּם. רוֹגֵעַ. גַּלֵּי יָם. סוֹעֵר. שְׁאוֹן
דָּכְיָם. מְלֹא הָעוֹלָם. דָּיָם. מַשְׁבִּיחָם. בְּעָיָם.
וְשָׁבִים אָחוֹר. וְאַיָּם: לַעֲדֵי עַד. יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָה. דַּרְכּוֹ. סוּפָה וּסְעָרָה. עוֹטֶה
אוֹרָה. לַיְלָה כַּיּוֹם לְהָאִירָה. עֲרָפֶל. לוֹ סִתְרָה.
וְעִמֵּהּ. שְׁרֵא נְהוֹרָא: לַעֲדֵי עַד. יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: סִתְרוֹ עָבִים. סְבִיבָיו לֶהָבִים. רְכוּבוֹ כְּרוּבִים.
מְשָׁרְתָיו שְׁבִיבִים. מַזָּלוֹת וְכוֹכָבִים. הִלּוּלוֹ
מְרַבִּים: לַעֲדֵי עַד. יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: פּוֹתֵחַ יָד. וּמַשְׂבִּיעַ. צוֹרֵר מַיִם. וּמַנְבִּיעַ.
יַבֶּשֶׁת לְהַטְבִּיעַ. לְשַׁלִּישׁ וְלִרְבִּיעַ. יוֹם לְיוֹם.
יַבִּיעַ. שִׁבְחוֹ לְהַבִּיעַ: לַעֲדֵי עַד. יִמְלוֹךְ:

בית ישראל

אייביג וועט ער קיניגן. דר אויבערשטער קיניג טהור בזבוליו ער איז ריין אין זיינע הימל ער איז אום געצייכנט צווישן זיינע מלאכים עס קען זיך קיינר צו אים ניט גלייכן צו טאן אזו ווי ער טוט זאמד האט ער גמאכט פאר איין גרעניץ צום ים דאס די אינדן וואס ברומען זאלן ניט קענין אריבר דעם גרעניץ די וועלט צו פארפלייצן אייביג וועט ער קיניגן. דער אויבערשטער קיניג כונס מי הים ער האט צו נויף געזאמלט די וואסר פון ים ער צו ברעכט די אינדען פון ים ער מאכט שטורמן די ברומונג פון זייער טיפעניש. עס איז דא גינוג וואסר אין ים וואס עס וואלט דר טרינקן די גאנצע וועלט אבר ער שטילט זיי אונ מאכט זיי נידעריג מיט זיין שטארקייט אונ זיי קערן זיך אום הינטער זיך אונ די לייט פרעגן וויא זענין זייא אייבעג וועט ער קיניגן. דר אויבערשטער קיניג מושל בגבורה ער גיוועלטיגט מיט שטארקייט זיין וועג איז מיט שטורעם ווינט ער איז איין גיהילט מיט ליכט די נאכט איז בייא אים אזו ליכטיג ווי דר טאג חאטשע ער איז אזו פאר בארגען אין וואלקן נעביל דאך רועט אימר ביי אים ליכטיקייט אייבג וועט ער קיניגן. דר אויבערשטער קיניג סתרו עבים זיין פאר בארגינש איז אין וואלקן ארום אים זענין פלאמענדיגע מלאכים ער רייט אויף מלאכים וואס הייסען כרובים זיינע באדינער זענין פונקן פייער די מזלות אונ די שטערן מערן זיין לוב אייביג וועט ער קיניגן. דר אויבערשטער קיניג פותח יד ומשביע ער עפינט זיין האנט אונ מאכט אלעמן זאט. ער פאר האלט

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: קָדוֹשׁ וְנוֹרָא. בְּמוֹפֵת וּבְמוֹרָא. מְמַדֵּי
אֶרֶץ, קָרָא. וְאֶבֶן פִּנָּתָהּ, יָרָה. וְכָל הַנִּבְרָא.
לִכְבוֹדוֹ בָּרָא: לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שׁוֹמֵעַ, אֶל אֶבְיוֹנִים. וּמַאֲזִין הֲגוּנִים. מַאֲרִיךְ
רְצוֹנִים. וּמְקַצֵּר חֲרוֹנִים. רִאשׁוֹן לָרִאשׁוֹנִים.
וְאַחֲרוֹן לָאַחֲרוֹנִים: לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

סוגרין הארון

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן. בָּלֶה, וְיָרַד שַׁחַת, בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת. בְּלֵיאוּת, בְּלִי נַחַת. עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ אֶבְיוֹן. תְּנוּמָה תְעוּפֶנּוּ, תַּרְדֵּמָה תְּעוֹפְפֶנּוּ, תּוֹהוּ יְשׁוּפֶנּוּ. עַד מָתַי, יִמְלוֹךְ:

ופותחין מיד

אֲבָל, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שׁוֹפֵט הָאֱמֶת. מַעְבָּדָיו אֱמֶת. עוֹשֵׂה
חֶסֶד וֶאֱמֶת. וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נְתִיבָתוֹ אֱמֶת.
חוֹתָמוֹ אֱמֶת: לַעֲדֵי עַד, יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בית ישראל

דִי וַואסֶר אוּנ מַאכְט זַיי קְוֶועלֶן וֶוען עֶר וִויל דִי טְרוּקֶענֶע עֶרְד פַּייכְט מַאכֶן עֶר מַאכְט רֶעגִינֶן אוֹיף אַדְרִיטֶל אָדֶר אוֹיף אַפֶערְטִיל טֵייל עֶרְד אוֹיף אַמָאל אָבֶר נִיט אוֹיף דִי גַאנְצֶע עֶרְד אוֹיף אֵיין מָאל. אֵיין טָאג צוּם אַנְדֶערֶן רֶעט גָאטְס לוֹבּ צוּ דֶר צֵיילֶן זַיין שֶׁבַח אֵייבֶּעג וֶועט עֶר קִינִיגֶן. דֶר אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג קָדוֹשׁ וְנוֹרָא עֶר אִיז הֵיילִיג אוּנ פָּארְכְטִיג מִיט דִי שְׁרֶעקְלִיכֶע ווְאוּנְדֶר וָוס עֶר הָאט אוֹיף דֶער וֶועלְט גִיטָאן עֶר הָט דִי עֶרְד גִירוּפֶן אוּנ הָאט אִיר גִימָאסְטֶן אוּנ הָט אִיר גְרוּנְד שְׁטֵיין גִילֵייגְט פַּר אֵיין יְסוֹד אוּנ אַלְדוּנְג וָוס עֶס אִיז בַּאשַׁאפֶן גֶעוָוארֶן הָט גָאט פוּן זַיין כָּבוֹד וֶועגֶן בַּאשַׁאפֶן אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶן. דֶר אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֶר הֶערְט צוּ צוּ דִי אָרֶעמֶע לַייט אוּנ פַאר נֶעמְט דִי תְּפִלּוֹת עֶר דֶער לֶענְגֶערְט זַיין גוּטֶן ווִילֶן אוּנ קִירְצְט זַיין צָארֶן עֶר אִיז דֶר עֶרְשְׁטֶער צוּ אַלֶע עֶרְשְׁטֶע אוּנ אִיז דֶר
הִינְטֶערְשְׁטֶער צוּ אַלֶע הִינְטֶערְשְׁטֶע אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶען:

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן דֶער אָרֶעמֶער מֶענְטְשׁ וָואס קִינִיגְט אוֹיף אַלֶע בְּרוּאִים עֶר וֶוערְט פַאר לֶענְד אוּנ נִידֶערְט אִין גְרוּבּ אַרַיין אוּנְטֶען אִין דֶער הֶעלֶע מִיט מִידִיקֵייט אוּנ אָן נַחַת וִויא לַאנְג קֶען עֶר הֶערְשֶׁען:

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן דֶער אָרֶעמֶער מֶענְטְשׁ אַדְרֶעמְלוּנְג מַאכְט אִים פִינְצְטֶער. אַשְׁלָאף שְׁוֶועבְּט אוֹיף אִים דִיא ווִיסְטֶענִישׁ פַאר דוּנְקֶעלְקְט אִים. ווִי לַאנְג קֶען עֶר הֶערְשֶׁען:

אֲבָל אָבֶּר דֶר אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג עֶר אִיז אֵיין וָוארְהַאפְטִיגֶער שׁוֹפֵט זַיינֶע וֶוערְק זֶענֶן אֱמֶת עֶר טוּט חֶסֶד אוּנ אֱמֶת זַיין חֶסֶד אוּנ אֱמֶת זֶענֶן זֵייעֶר גְרוֹיס זַיין שְׁטֶעג פוּן דֶר תּוֹרָה אִיז אֱמֶת זַיין חוֹתָם אִיז אֱמֶת אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגֶען:

יי מֶלֶךְ גָאט אִיז קִינִיג גָאט הָט גִיקִינִיגְט גָאט וֶועט קִינִיגֶן אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג:

כָּל שִׁנְאַנֵּי שַׁחַק. בְּאוֹמֶר מַאְדִּירִים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל שׁוֹכְנֵי שֶׁקֶט. בִּבְרָכָה מְבָרְכִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּגוֹבַהּ מַגְדִּילִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל מַלְאֲכֵי מַעְלָה, בְּדֵעָה מַדְגִּילִים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל מוֹשְׁלֵי מַטָּה, בְּהַלֵּל מְהַלְּלִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ, בְּוַדַּאי מוֹדִים יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל עָרִיצֵי עֶלְיוֹנִים. בְּזֶמֶר מְזַמְּרִים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים. בְּחִיל מְחַסְּנִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ, בְּטַעַם מְטַכְּסִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל וְעוּדֵי וַעַד, בְּיוֹשֶׁר מְיַפִּים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל וָתִיקֵי וֶסֶת. בְּכוֹשֶׁר מְכַלְּלִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ, בְּלַהַג מְלַהֲגִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת. בְּמַאֲמַר מְמַלְּלִים: יְיָ מֶלֶךְ:

בית ישראל

כָּל שִׁנְאַנֵּי שַׁחַק אַלֶע מַלְאָכִים פוּן הִימֶל רִימֶען גָאט מִיט דֶעם וָוס זֵיי זָאגֶן גָאט אִיז קִינִיג. כָּל שׁוֹכְנֵי שֶׁקֶט אַלֶע מֶענְטְשֶׁן וָוס רוּעֶן אוֹיף דִי שְׁטִילֶע עֶרְד בֶּענְטְשֶׁן גָאט מִיט בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ זָאגֶן גָאט הָט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ וָאֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשֶׁן מַאכֶן גְרוֹיס זַיין לוֹיבּ מִיט הוֹיכְקֵייט אוּנ זֵיי זָאגֶן גָאט וֶועט קִינִיגֶן. כָּל מַלְאֲכֵי מַעְלָה אַלֶע מַלְאָכִים פוּן אוֹיבֶּערְשְׁטֶען הִימֶעל בַּאנִירֶן גָאט מִיט פַארְשְׁטַאנְד גָאט אִיז קִינִיג. כָּל מוֹשְׁלֵי מַטָּה אַלֶע גִיוֶועלְטִיגֶר פוּן דִי אוּנְטֶערְשְׁטֶע וֶועלְט לוֹיבֶּן מִיט לוֹיבּ אוּנ זָאגֶן גָאט הָט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ וָאֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מוֹשְׁלִים בַּאקֶענֶען מִיט גִיוִויסְהֵייט דָס גָאט וֶועט קִינִיגֶן. כָּל עָרִיצֵי אַלֶע שְׁטַארְקֶע אוֹיבֶּערְשְׁטֶע מַלְאָכִים זִינְגֶען מִיט גִיזַאנְג גָאט אִיז קִינִיג. כָּל עוֹבְרֵי אַלֶע וָוס קוּמֶן אוֹיף דֶער וֶועלְט זָאגֶען קְרֶעפְטִיג זַיין קְרַאפְט גָאט הָט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשֶׁן צִירֶן זַיין לוֹיבּ מִיט גִישְׁמַאק גָאט וֶועט קִינִיגֶן. כָּל וְעוּדֵי וַעַד אַלֶע וָוס פַר זַאמְלֶען זִיךְ תְּפִלָּה צוּ טָאן בַּאשֵׁיינֶען זַיין לוֹיבּ מִיט רֶעכְט פַארְטִיקֵייט גָאט אִיז קִינִיג. כָּל וָתִיקֵי וֶסֶת אַלֶע מַלְאָכִים וָוס זֶענֶען פֶעסְט אַלֶע צַייט קְרֵיינֶען אִים מִיט רֶעכְט פַארְטִיקֵייט גָאט הָט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ וָאֵלּוּ דִי מֶענְטְשֶׁן אוּנ דִי מַלְאָכִים רֵיידֶן מִיט רֵייד גָאט וֶועט קִינִיגֶן. כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת אַלֶע מַלְאָכִים וָוס זֶענֶען גִיזֶעצְט אִיבֶּר דֶעם גוּטֶען רֶעגֶען רֵיידֶן וֶוערְטֶר

כָּל נִכְבַּדֵּי נוֹעַם. בִּנְצוֹחַ מְנַצְּחִים: יְיָ מֶלֶךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ, בְּשִׂיחַ מְשׂוֹחֲחִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
כָּל בַּעֲלֵי בִינָה. בְּעִלּוּי מְעַלִּים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה. בְּפֶצַח מְפַצְּחִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ, בְּצִפְצוּף מְצַפְצְפִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
כָּל רִשְׁפֵּי רוֹמָה. בְּקוֹל מַקְדִּישִׁים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל רָאשֵׁי רוֹן, בְּרֶנֶן מְרַנְּנִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
כָּל יַקִּירֵי, יוֹפִי. בְּתוֹקֶף מְתַנִּים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל יוֹשְׁבֵי יִשּׁוּב. בְּיִחוּד מְיַחֲדִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ, בְּאֶדֶר מְאַדְּרִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
כָּל צוֹבְאֵי צָבָא, בְּלֶמֶד מְלַמְּדִים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה, בְּצֶדֶק מַצְדִּיקִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ, בְּחַיִל מְחַזְּרִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:

בית ישראל

גָאט אִיז קֵינִיג. כָּל נִכְבַּדֵּי נוֹעַם אַלֶע וָואס זֶענֶען גִיעֶהְרְט מִיט דִי זִיסֶע תּוֹרָה זָאגֶען קְרֶעפְטִיג מִיט פֶעסְטִיקַייט גָאט הָאט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשֶׁען רֵיידֶען מִיט רֵייד גָאט וֶועט קִינִיגֶען. כָּל בַּעֲלֵי בִינָה אַלֶע פַארְשְׁטַאנְדִיגֶע מַלְאָכִים דֶער הוֹיכֶן אִים מִיט הוֹיכְקֵייט גָאט אִיז קִינִיג. כָּל בְּרוּאֵי אַלֶע בְּרוּאִים וָואס זֶענֶען בַּשַׁאפֶען זִינְגֶען מִיט אֵיין אָפֶענֶע מוֹיל גָאט הָאט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי בְּרוּאִים פְרֵעפְלֶען פְרֶעפְלִינְדִיג גָאט וֶועט קִינִיגֶען. כָּל רִשְׁפֵּי אַלֶע פַייעֶרְדִיגֶע מַלְאָכִים הֵיילִיגֶען זַיין נָאמֶען מִיט קוֹל גָאט אִיז קִינִיג. כָּל רָאשֵׁי רוֹן אַלֶע פְרוּמֶע וָואס זֶענֶען דִי עֶרְשְׁטֶע צוּ זִינְגֶען זַיין לוֹיבּ. זִינְגֶען מִיט גִיזַאנְג גָאט הָאט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשֶׁען זִינְגֶען מִיט גִיזַאנְג גָאט וֶועט קִינִיגֶען. כָּל יַקִּירֵי אַלֶע טַייעֶרֶע שֵׁיינֶע מַלְאָכִים דֶער צֵיילֶען מִיט קְרַאפְט גָאט אִיז קִינִיג. כָּל יוֹשְׁבֵי אַלֶע יִשְׂרָאֵל וָואס זִיצֶען אוֹיף דֶער וֶועלְט אֵיינְצִיגֶען גָאט מִיט אֵיינְצִיקֵייט גָאט וֶועט קִינִיגֶען אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל בַּאשֵׁיינֶען מִיט שֵׁיינֶע לוֹיבּ אוּנ זָאגֶען גָאט וֶועט קִינִיגֶען. כָּל צוֹבְאֵי אַלֶע וָואס הֶערְשֶׁען אִין גָאטְס חַיִל לֶערְנֶען מִיט לֶערְנוּנְג גָאט אִיז קִינִיג. כָּל צְנוּפֵי אַלֶע וָואס זֶענֶען בַּאקְרֵיינְט מִיט שֵׁיינְקֵייט פוּן דֶער תּוֹרָה דֶער צֵיילֶען רֶעכְט מִיט גִירֶעכְטִיקֵייט

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

כָּל חֵילֵי חוֹסֶן. בַּחֲרָדָה מְחַלִּים׃ יְיָ מֶלֶךְ׃
כָּל חֲשׁוּקֵי חֶמֶד. בְּחָזְקָה מְחַזְּקִים׃ יְיָ מָלָךְ׃
אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּנִגּוּן מְנַגְּנִים יְיָ יִמְלוֹךְ׃

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

כָּל קְדוֹשֵׁי קָדוֹשׁ. בִּקְדֻשָּׁה (בִּקְרִיאָה) מַקְדִּישִׁים׃ יְיָ מֶלֶךְ׃
כָּל קְבוּצֵי קָהָל. בְּקוֹשֶׁט מְקַשְּׁטִים׃ יְיָ מָלָךְ׃
אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּנוֹעַם מַנְעִימִים׃ יְיָ יִמְלוֹךְ׃

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

כָּל חַשְׁמַלֵּי זִקִּים. לַבְּקָרִים מִתְחַדְּשִׁים׃ יְיָ מֶלֶךְ׃
כָּל תַּרְשִׁישֵׁי גוֹבַהּ. בִּדְמָמָה מְלַחֲשִׁים׃ יְיָ מָלָךְ׃
אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּשִׁלּוּשׁ מְשַׁלְּשִׁים׃ יְיָ יִמְלוֹךְ׃

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

קהל וחזן וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ׃

לְאֵל, עוֹרֵךְ דִּין׃ לְבוֹחֵן לְבָבוֹת, בְּיוֹם דִּין׃
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת, בַּדִּין׃ לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים, בְּיוֹם דִּין׃
לְהוֹגֶה דֵעוֹת, בַּדִּין׃ לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד, בְּיוֹם דִּין׃
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ, בַּדִּין׃ לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו, בְּיוֹם דִּין׃
לְטַהֵר חוֹסָיו, בַּדִּין׃ לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת, בְּיוֹם דִּין׃

בית ישראל

גָאט הָט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשֶׁן זָאגֶען אִיבֶּר מִיט קְרַאפְט גָאט וֶועט קִינִיגֶען. כָּל חֵילֵי אַלֶע הֵיילוֹת פוּן דִי שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים צִיטֶערִין מִיט צִיטֶערְנִישׁ אוּנ זָאגֶען גָאט אִיז קִינִיג. כָּל חֲשׁוּקֵי אַלֶע ווָס גְלוּסְטֶען דִי גְלוּסְטִיגֶע תּוֹרָה זָאגֶען שְׁטַארְק מִיט שְׁטַארְקֵייט גָאט הָט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשֶׁן זִינְגֶען מִיט גֶעזַאנְג גָאט וֶועט קִינִיגֶען. כָּל קְדוֹשֵׁי אַלֶע מַלְאָכִים ווָס זֶענֶען גַאנְץ גִיהֵייליגְט הֵיילִיגֶען גָאט מִיט קְדוּשָּׁה גָאט אִיז קִינִיג. כָּל קְבוּצֵי אַלֶע קָהָל ווָאס פַאר זַאמְלֶען זִיךְ צִירֶען זַיין לוֹיבּ מִיט רִיכְטִיקֵייט גָאט הָאט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשֶׁן זָאגֶען מִיט זִיסֶע לוֹיבּ גָאט וֶועט קִינִיגֶען. כָּל חַשְׁמַלֵּי אַלֶע מַלְאָכִים ווָס פִינְקְלֶען ווִי פִינְקֶען ווָס וֶוערֶן אַלֶע פְרִי מָארְגֶען פוּן דֶם נַייעֶ בַּאַשַׁאפֶען זָאגֶען גָאט אִיז קִינִיג. כָּל אַלֶע הוֹיכֶע מַלְאָכִים ווָאס הֵייסֶען תַּרְשִׁישִׁים פְרֶעפְלֶען אִין דֶער שְׁטִיל גָאט הָאט גִיקִינִיגְט אֵלּוּ דִי מַלְאָכִים אוּנ יֶענֶע מַלְאָכִים לוֹיבֶּען דְרַייא מָאל מִיט דְרַייעֶרְלֵייא קָדוֹשׁ אוּנ זָאגֶען גָאט וֶועט קִינִיגֶען׃

דָאס טַייטְשׁ פוּן (לְאֵל עוֹרֵךְ דִין) גֶעפִינְט מֶען בַּייא דֶעם עֶרְשְׁטֶען טָאג׃

לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ, בַּדִּין: לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת, בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהִלּוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו, בַּדִּין: לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו, בַּדִּין: לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו, בַּדִּין: לְרַחֵם עַמּוֹ, בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו, בַּדִּין: לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו, בְּיוֹם דִּין:

סוגרין וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: הארון

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה, כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ. וּמִי יְהַרְהֵר, אַחַר מִדּוֹתֶיךָ. וּמִי יְמַלֵּל, קְצַת תִּפְאַרְתֶּךָ. וּמִי יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתֶךָ. וּמִי יַעֲרִיךְ, הוֹד קְדֻשָּׁתֶךָ. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם, לֹא יְכַלְכְּלוּ אֵימָתֶךָ. הָאָרֶץ וְעַמּוּדֶיהָ, יִתְפַּלָּצוּן מִגַּעֲרָתֶךָ. אֵין כָּמוֹךָ, וְאֵין כְּעֶרְכֶּךָ, וְאֵין בִּלְתֶּךָ. אַתָּה רִאשׁוֹן וְאַתָּה אַחֲרוֹן, וְאֶפֶס זוּלָתֶךָ. אֵין קֵץ וְחֵקֶר וְסוֹף, לִתְבוּנָתֶךָ. צָפוּן וְנֶעְלָם וְנִסְתָּר, גְּלוּיִם לְעֻמָּתֶךָ. לְךָ הַהוֹד, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, הַדְרָתֶךָ. לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה, וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ. מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ, גָּדוֹל אַתָּה, וְגָדוֹל שִׁמְךָ, כִּגְדֻלָּתֶךָ. לְךָ הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, נִבְרְאוּ לְשָׁרְתֶךָ. לְךָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, הֲדוֹם מַרְגְּלוֹתֶיךָ. לְךָ הַיָּם וְהַיַּבָּשָׁה, וְהַכֹּל כּוֹנְנוּ, אֶצְבְּעוֹתֶיךָ. לְךָ הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב, וְכָל שְׁכִיּוֹת חֶמְדָּתֶךָ. לְךָ כָּל הַנְּפָשׁוֹת יַחַד, מוּפְקָדוֹת בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ. לְךָ הַחָכְמָה וְהַתְּבוּנָה

בית ישראל

וּבְכֵן אונ נון זָאל אוֹיף גֵיין צוּ דִיר דִי קְדוּשָׁה וָואס מִיר וֶועלֶן זָאגֶן דֶען דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט דוּ קֶינִיג:

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה וֶועלְכֶער קָאן טָאן וִוי דַיינֶע וֶוערְק אונ וִוי דַיינֶע שְׁטַארְקֵייט אונ וֶוער קָאן נָאכְדֶענְקֶען נָאךְ דַיינֶע מִדּוֹת אונ וֶוער קָאן רֵייְדֶן אַטֵייל פוּן דַיין שֵׁיינְהֵייט אונ וֶוער קָאן לָאזֶען הֶערִין דַיינֶע לוֹיב אונ וֶוער הָט דִי קְרַאפְט צוּ רִיהְמֶען דֶעם פְּרַאכְט פוּן דַיין הֵיילִיקֵייט שָׁמַיִם דִי הִימֶל אונ דִי הוֹיכֶע הִימֶל קֶענֶען נִיט אוֹיס הַאלְטֶן דַיין פָארְכְט. דִי עֶרְד אונ אִירֶע זַיילֶן צִיטֶערִין פוּן דַיין שְׁרַייעֶן אֵין כָּמוֹךָ עֶס אִיז נִיטָא דַיין גְלַייכֶען אונ עֶס אִיז נִיטָא וִוי דַיין עֶרְךְ אונ חוּץ דִיר אִיז נִיטָא קֵיין גָאט אַתָּה דוּ בִּיסְט דֶער עֶרְשְׁטֶער אונ דוּ בִּיסְט דֶער לֶעצְטֶער אונ אוֹיסֶער דִיר אִיז אַלֶיץ נִיכְטְס אֵין קֵץ עֶס אִיז קֵיין עֶנְד אונ קֵיין פָארְשְׁטוּנְג אונ קֵיין סוֹף צוּ דַיין פַארְשְׁטַאנְד אַלֶיץ וָואס אִיז בַּאהַאלְטֶן אונ פַארְהוֹילֶען אונ פַארְבָארְגֶן אִיז פַאר דִיר אַנְטְפְּלֶעקְט. צוּ דִיר אִיז דִי לוֹיב אונ דִי שֵׁיינְהֵייט אונ דִי אֵייבִּיקֵייט אִיז דַיין בַּאשֵׁיינוּנְג. צוּ דִיר אִיז דִי אַכְפֶּערְקֵייט אונ דִי שְׁטַארְקֵייט אונ אַזוֹ וִוי דַיין חֶסֶד אִיז גְרוֹיס אוֹיף דִי לַייט וָואס פָארְכְטֶן זִיךְ פַר דִיר אַזוֹ אִיז דַיין צָארְן גְרוֹיס אוֹיף דִי לַייט וָואס פָארְכְטֶן זִיךְ נִיט פַר דִיר מֵאֵין עֶס אִיז נִיטָא דַיין גְלַייכֶען גָאט דוּ בִּיסְט גְרוֹיס אונ דַיין נָאמֶען אִיז גְרוֹיס וִוי דַיין גְרוֹיסְקֵייט. צוּ דִיר זֶענֶען דִי הִימֶעל אונ אַלֶע זֵייעֶר הֶערְשַׁאפְט זֵיי זֶענֶען אַלֶע בַּשַׁאפֶן דִיךְ צוּ דִינֶען לְךָ הָאָרֶץ צוּ דִיר אִיז דִי עֶרְד מִיט אַלֶיץ וָואס עֶס פִילְט אִיר אוֹיס זִיא אִיז אֵיין פוּס בֶּענְקִיל אוּנְטֶער דַיינֶע פִיס לְךָ הַיָּם צוּ דִיר אִיז דֶער יַם אונ דִי יַבָּשָׁה אונ אַלֶיץ הָאבֶּן דַיינֶע פִינְגֶער אָן גִיבְּרֵייט לְךָ הַכֶּסֶף צוּ דִיר אִיז דָאס זִילְבֶּער אונ דָאס גָאלְד אונ אַלֶע גְלוּסְטִיגֶע פְּלַאסְטֶערוּנְגֶען צוּ דִיר זֶענֶען אַלֶע נְשָׁמוֹת זֵיי וֶוערֶן אַלֶע בַּאהַאלְטֶן אִין דַיינֶע אוֹצְרוֹת לְךָ הַחָכְמָה צוּ דִיר אִיז דִי חָכְמָה אונ דִי פַארְשְׁטַאנְדִיקֵייט אונ דֶער שֵׂכֶל אונ אַלֶיץ וֶוערְט גִיקְלִיגְט פוּן דַיין פַאר־

וְהַשֵּׂכֶל, מִבִּינָתֶךָ · חֲכַם לֵב וְאַמִּיץ כֹּחַ, הִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּתֶךָ · כִּי מִי בַשַּׁחַק, יַעֲרוֹךְ לָךְ, לְדַמּוֹתֶךָ · מִי כָמוֹךָ, חֲסִין יָהּ, אוֹת בִּצְבָאוֹתֶיךָ · אֵל נַעֲרָץ, בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא, עַל כָּל סְבִיבוֹתֶיךָ · חוֹשֶׁךְ סִתְרֶךָ וַעֲרָפֶל סֻכָּתֶךָ · מִנֹּגַהּ נֶגְדְּךָ, בָּרָד וְאֵשׁ, גַּחֲלָתֶךָ · הָאֵל, הַנֶּאֱמָן, שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד, בְּמִשְׁמַרְתֶּךָ · לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו, בְּשַׁקְּמֶךָ מַשְׂכֻּרְתֶּךָ · הַצּוּר, תָּמִים פָּעֳלוֹ, וְאֵין עָוֶל, אֱמֶת, פְּעֻלָּתֶךָ · מִשְׁפָּטֶיךָ, תְּהוֹם רַבָּה, וּכְהַרְרֵי אֵל, צִדְקוֹתֶיךָ · עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ, לְכָל מְהִירֵי מְלַאכְתֶּךָ · אֶת הַכֹּל עָשִׂיתָ, יָפֶה בְעִתּוֹ, כְּחָכְמָתֶךָ · בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ, וַתְּחוֹלֵל אַדְמָתֶךָ · בָּרָאתָ, תְּשׁוּבָה, לְמַרְפֵּא אֲרוּכָתֶךָ · וְעַד לֹא מַכָּה, הִקְדַּמְתָּ תַעֲלָתֶךָ · וְעַד לֹא מָזוֹר, הִגְהַתָּ רְפוּאָתֶךָ · כִּי גָלוּי וְצָפוּי, לִפְנֵי כֵס שְׁכִינָתֶךָ · כִּי אָדָם, אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ, לְהִזָּהֵר מִגַּחַלְתֶּךָ · אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב, וְלֹא יַעֲבוֹר, מִתּוֹרָתֶךָ · כִּי לֹא תַאֲמִין, בַּעֲבָדֶיךָ וּבִמְשָׁרְתֶיךָ · וְתָהֳלָה תָשִׂים, בִּגְדוּדֵי מַחֲנוֹתֶיךָ · אַף שׁוֹכְנֵי בָתֵּי חוֹמֶר, עֲפְרוֹתֶיךָ · הַגְּדֵלִים בֶּעָוֹן, וְעוֹבְרִים, עַל מִצְוֹתֶיךָ · וְתָשֵׂם בַּסַּד רַגְלָם, כִּי יָסוּרוּ, מֵאוֹרְחוֹתֶיךָ · וּבְיַד כָּל אָדָם יַחְתּוֹם, בִּגְזֵרוֹתֶיךָ · וְתַגֵּד לָהֶם פִּשְׁעָם,

---

בית ישראל

שְׁטַאנְדִיקֵייט חֲכַם לֵב דוּ הֵייסְט חֲכַם לֵב אוּנ בִּיסְט שְׁטַארְק אִין קְרַאפְט אוּנ פִירְסְט דִי וֶועלְט מִיט דֶר מִדָּה פוּן חֲסִידוּת דֶען וֶוער אִיז אִין הִימֶל עֶר זָאל זִיךְ שַׁאצֶן צוּ דִיר זִיךְ גְלַייכֶן מִי כָמוֹךָ וֶוער אִיז אַזוֹ שְׁטַארְק וִוי דוּ גָאט אוּנ בִּיסְט אֵיין וואוּנְדֶער צֵייכֶן צְווִישֶׁן דַיינֶע הִימֶעלְשֶׁע חַיִל גָאט אִיז שְׁטַארְק גִירִיהֶמְט אִין דִי גְרוֹיסֶע פַארְזַאמְלוּנְג פוּן דִי הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים אוּנ דוּ בִּיסְט פָארְכְטִיג אִיבֶּר אַלֶע וָוס אַרוּם דִיר זֶענֶען חוֹשֶׁךְ דַיין פַר בָּארְגֶענִישׁ אִיז אִין פִינְצְטֶערְקֵייט אוּנ אֵיין נֶעבִּיל אִיז דַיין בּוֹד מִנֹּגַהּ פוּן דֶר לִיכְט וָוס אַנְטְקֶעגֶן דִיר אִיז קוּמְט הָאגִיל אוּנ קוֹילֶן פַייעֶר צוּ שְׁטְרָאפֶן דִי רְשָׁעִים הָאֵל דֶר וָוארְהַאפְטִיגֶר גָאט דוּ הִיטְסְט דֶעם בּוּנְד אוּנ דֶעם חֶסֶד מִיט דַיין הִיטוּנְג צוּ גֶעבֶּן צוּ אִיטְלִיכֶן מֶענְטְשֶׁן וִוי זַיין וֶועג וֶוען דוּ בַּאצָאלְסְט אִים דַיין לוֹין הַצּוּר דֶר שְׁטַארְקֶר גָאט זַיינֶע וֶוערְק זֶענֶען גַאנְץ אוּנ טוּט נִיט קֵיין אוּם רֶעכְט וָוס דוּ טוּסְט אִיז אַלְץ מִיט אֱמֶת מִשְׁפָּטֶיךָ דַיינֶע מִשְׁפָּטִים זֶענֶען אַזוֹ טִיף וִוי דֶר גְרוֹיסֶער אָפּ גְרוּנְד. אוּנ אַזוֹ וִוי דִי גְרוֹיסֶע שְׁטַארְקֶע בֶּערְג אִיז דַיין גִירֶעכְטִיקֵייט דוּ בִּיסְט אֵיין הֶעלְפֶר אוּנ אֵיין אוּנְטֶערְלֶעהֶנֶר צוּ דִי וָוס טוּעֶן גִישְׁווִינְד דַיינֶע מִצְוֹת אֶת הַכֹּל אַלְץ הָאסְטוּ אִין זַיין צַייט שֵׁיין בַּאשַׁאפֶן אַזוֹ וִוי דַיין חָכְמָה אִיז בְּטֶרֶם אֵיידֶר דִי בֶּערְג זֶענֶען גִיבָּארֶן גִיוָוארֶן אוּנ דִי עֶרְד אִיז בַּאשַׁאפֶן גִיוָוארֶן הָאסְטוּ בַּאשַׁאפֶן תְּשׁוּבָה אֵיין רְפוּאָה צוּ דֶר מַכָּה פוּן דִי עֲבֵירוֹת אוּנ פַר דֶר מַכָּה הָאסְטוּ גִיפֶעדֶערְט דַיין הֵיילוּנְג אוּנ פַר דִי קְרַאנְקֵייט הָאסְטוּ גִילֵייגְט דַיין רְפוּאָה כִּי גָלוּי דֶען עֶס אִיז גָלוּי וְיָדוּעַ פַר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד דָס עֶס אִיז נִיט פַר הַאנְדֶע קֵיין צַדִּיק אוֹיף דֶר עֶרְד עֶר זָאל גִיוָוארִינְט זַיין עֶר זָאל זִיךְ נִיט אָפּ בְּרֶענֶן אָן דַיינֶע קוֹילֶן פַייעֶר פוּן דֶעם גֵיהִנָּם דָס עֶר זָאל טָאן נָאר גוּטְס אוּנ זָאל נִיט עוֹבֵר זַיין דַיין תּוֹרָה דֶען דוּ גְלוֹיבְּסְט גִיט אָן דַיינֶע קְנֶעכְט אוּנ אָן דַיינֶע בַּאדִינֶר אוּנ אֵיין פֶעלֶער גִיפִינְסְט דוּ אִין דַיינֶע פוֹלְקִין מַלְאָכִים אַף שׁוֹכְנֵי מִכָּל שֶׁכֵּן דִי לַייט וָוס זֵיי זֶענֶען בַּשַׁאפֶן פוּן לֵיים פוּן דֶר עֶרְד וָוס זֵיי זֶענֶען אוֹיף גִיוַואקְסֶן מִיט זִינְד אוּנ זֶענֶען עוֹבֵר אוֹיף דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ דוּ טוּסְט אַלֵיין זֵייעֶרֶע פִיס אִין אַקְלָאץ פוּן דֶר תְּפִיסָה וֶוען זֵיי קֶערֶן אָפּ פוּן דַיינֶע וֶועגֶן דָאס אִיז דֶר גֵיהִנָּם אוּנ מִיט דֶער הַאנְט פוּן אִיטְלִיכֶען מֶענְטְשֶׁן וֶוערְט גִיחַתְמֶת וָוס עֶר זִינְדִיגְט וֶוען דוּ בִּיסְט גוֹזֵר אוּנ זָאגְסְט צוּ זֵיי זֵייעֶר שׁוּלְד אִין דַיין שְׁטְרָאפֶן אוּנ זֵיי בַּאקֶענֶען זֵייעֶרֶע זִינְד אוּנ זֵיי מַאכֶן גִירֶעכְט אוֹיף זִיךְ דַיין וָוארְהַאפְטִיגֶן

בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ. וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם, וַיַּצְדִּיקוּ, דִּין אֲמִתֶּךָ. וְלָכֵן, הִקְדַּמְתָּ צֳרִי, לִטְרִיָּתֶךָ. כִּי יָשׁוּבוּן מֵאָוֶן, וִיבַקְשׁוּ מְזוּלָתֶךָ. וְאַתָּה קָרוֹב, לְקוֹרְאֶיךָ, לְהָשִׁיב מֵהֶם חֲמָתֶךָ. וְיוֹם זֶה בָּחַרְתָּ, לֵישֵׁב בְּמִשְׁפָּט, עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וְכִבְנֵי מָרוֹן, יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ, בִּסְגֻרָּתֶךָ. וְכֻלָּם נִסְקָרִין, בִּסְקִירַת צְפִיָּתֶךָ. וְתִרְאֶה יַחַד לִבָּם, בִּרְאִיָּתֶךָ. וְתִגְזוֹר עֲלֵיהֶם, כָּל גְּזֵרוֹתֶיךָ. וְתִקְצוֹב, מְזוֹנוֹתֵיהֶם וּפַרְנָסָתֵיהֶם, בְּאִמְרָתֶךָ. וְעַמְּךָ בְּחִנּוּנָם מִתְוַעֲדִים לְחַלּוֹתֶךָ. וְתוֹקְעִים וּמְרִיעִים, כָּאָמוּר בְּתוֹרָתֶךָ. וּמְעַרְבְּבִים קַטֵּיגוֹר, בְּלִי לְהַשְׂטִינָם, לִקְרָאתֶךָ. וְתִזְכּוֹר לָמוֹ, עֲקֵידַת יִצְחָק, כִּשְׁבוּעָתֶךָ. וְתַהֲפוֹךְ, מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים, כִּי כֵן מִדָּתֶךָ. וּתְרַחֵם עֲלֵיהֶם, בְּרוֹב חֶמְלָתֶךָ. כִּי הֵם בָּנֶיךָ, וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ: וְהַיּוֹם יִפָּתְחוּ, שְׁלֹשָׁה סְפָרִים, מְנֻקָּדִים. שֶׁל צַדִּיקִים, שׁוֹמְרֵי פִּקּוּדִים. שֶׁל בֵּינוֹנִים, וְשֶׁל זֵדִים. צַדִּיקִים, נִכְתָּבִים לְחַיֵּי עַד, שְׁקוּדִים. וּרְשָׁעִים, נִכְתָּבִים, לְתַבְעֵרַת יְקוֹדִים. וּבֵינוֹנִים, עַד יוֹם כִּפּוּר, תְּלוּיִם וְעוֹמְדִים. אִם יָשׁוּבוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם, וְיִהְיוּ חֲרֵדִים. וְיִתַּקְנוּ מַעַלְלֵיהֶם, וְיֵיטִיבוּ צְעָדִים. חֶלְקָם בַּחַיִּים, יִזְכּוּ נֶחֱמָדִים. וְאִם לֹא זָכוּ, לְמִיתָה, יְהוּ נֶאֱחָדִים. וּכְמוֹ כֵן יֵעָשֶׂה, לְיוֹם הַדִּין, וְיָבֹאוּ מַעֲשֵׂיהֶם, לְהָעִיד כְּעֵדִים. וּבְמֹאזְנַיִם יַעֲלוּ,

---

בית ישראל

דין לכן הקדמת דרום האסטו גיפעדערט איין היילונג צו דר אייטעריגע מכה דס זענן די עבירות דאס זיי זאלן טאן תשובה פון זייערע זינד אונ זאלן בעטן דיין פאר געבונג ואתה אונ דו ביסט נאהענט צו דיינע רופער אום צו קערן פון זיי דיין צארען ויום זה אונ דעם טאג האסטו אויס גיקליבן צו זיצן אין משפט וועגן דיינע באשעפעניש וכבני מרון אונ ווי דיא יונגע שאף פארן זיי פאר דיר איבער בעת דו פאר שרייבסט זיי אונ אלע ווערן גיבליקט מיט איין בליק פון דיין באטראכטונג אונ דו זעהסט אויף אמאל זייער אלימענם הארץ מיט דיין קוק אונ ביסט אויף זיי גוזר אלע דיינע גזרות אונ באשטימסט זייערע שפייז אונ זייער פרנסה מיט דיין זאג ועמך בחנונם אונ דיין פאלק מיט זייער תפלה זאמלן זיך איין צו בעטן דיך אונ זיי בלאזען אונ שאלען מיט דעם שופר אזו ווי אין דיין תורה שטייט אונ זיי פר טומלן דעם שטן ער זאל אויף זיי ניט מקטרג זיין פר דיר ותזכור למו אונ דו זאלסט זיי גידענקן די עקידה פון יצחק אזו ווי דיין שבועה אונ דו זאלסט פר קערן דעם מדת הדין צו מדת הרחמים דען אזו איז דיין מדה ותרחם אונ דו זאלסט זיך איבר זיי דר בארמן מיט דיין פיל דר בארימקייט דען זיי זענן דיינע קינדר אונ די שאף פון דיין פיטערניש והיום יפתחו אונ היינט ווערן גיעפינט דריי ספרים גישריבענע. אין איין ספר שטייען גישריבן לויטר צדיקים וואס זיי האלטן די מצות אונ איינס פון מיטיל מעסיגע אונ איינס פון רשעים צדיקים די צדיקים ווערן גיך אן גישריבן צו דעם אייביגן לעבן. אונ רשעים ווערן אן גישריבן צו דעם ברענענדיגן פייער פון גיהנם. אונ די מיטיל מעסיגע העגן אונ בלייבן שטיין ביז יום כפור אם ישובו אוב זיי טוען תשובה פון זייערע שלעכטע מעשים אונ זיי איילען חרטה צו האבן אויף זייערע עבירות אונ זענן מתקן זייערע מעשים אונ פר ריכטן זייער גאנג וועט זייער חלק זיין מיט די צדיקים צו חיים טובים ואם לא אונ ווען אבר זייערע מעשים זענן ניט זוכה ווערן זיי גיאיינציגט צו דעם טויט וכמו כן אונ אזו אויך וועט גאט טאן צו דעם גרויסן יום הדין נוס וועט זיין צו תחיית המתים אונ די מעשים פון די לייט וועלן קומן אונ וועלן אויף זיי עדות

מִשְּׁנֵי צְדָדִים. אִם יַכְרִיעוּ טוֹבִים, עַל הָרָעִים, וְיִהְיוּ כְבֵדִים. בְּעָלִים יִהְיוּ בְטוּחִים, וְלֹא פְחוּדִים. וְאִם מֶחֱצָה עַל מֶחֱצָה, יִהְיוּ אֲגוּדִים. וְרַב חֶסֶד, מַטֶּה, כְּלַפֵּי חֲסָדִים. יָשׁוּב וִירַחֵם, יִכְבּוֹשׁ, עֲוֹן מוֹרְדִים. וְיִשָּׂא עָוֹן, וְיַגְבִּיהַּ מְרָדִים. וְיַכְרִיעוּ נְעִימִים, וַעֲנוּדִים. וְיַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, אֲחָרִים. כִּי צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו, וּמַעֲשָׂיו חֲסָדִים. רוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה, מִכָּל עוֹלוֹת וּתְמִידִים. הַתְּשׁוּבָה וּמַעֲשֶׂה הַטּוֹב, כְּתָרִים, בִּפְנֵי שׁוֹדְדִים. אָנָּא אָדוֹן, מָלֵא רַחֲמִים, בְּקוּמְךָ לַמִּשְׁפָּט, עַל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. רוֹגֶז בַּל תָּעִיר, עַל מְעוּטֵי עַמִּים. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ, לֵילוֹת וְיָמִים. וּלְנִצְחָךְ, תָּמִיד מַעֲרִיבִים, וּמַשְׁכִּימִים. וּכְאָב עַל בֵּן, יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ, בְּנִיחוּמִים. לְנַקּוֹתָם, מִכּוֹבֶד עָוֹן, וַאֲשָׁמִים. וְהִזָּכֵר לַבְּרִית, שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים. וּלְאָב הֲמוֹן, אֲשֶׁר הָיָה תָמִים. וְנִתְנַסָּה, בְּעֶשֶׂר נִסְיוֹנוֹת, עֲצוּמִים. וְנִמְצָא שָׁלֵם, בְּכָל פְּעָמִים: הַנֵּס הָרִאשׁוֹן, בְּהִוָּלְדוֹ, נִתְיָעֲצוּ הַחַרְטֻמִּים. וּבִקְשׁוּ לְהָרְגוֹ, גְּדוֹלֵי הַמַּלְכוּת, וְהַקּוֹסְמִים. וְנֶחְבָּא בָּאָרֶץ, שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁלֵמִים. וְלֹא רָאָה, שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, וְכוֹכְבֵי מְרוֹמִים. וּלְאַחַר שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, יָצָא מְחוּכָּם בְּחִכּוּמִים. וּמָאַס אֱלִילִים, וְשִׁקֵּץ מַזָּלִים. וּבָטַח בְּיוֹצְרוֹ, וְנָפַל

בית ישראל

זָאגֶן אַזוֹ ווִי עֵדִים אונ אִין דֶר וָואג שָׁאל וֶועלֶן דִי מַעֲשִׂים אוֹף גֵיין אוֹף בֵּיידֶע זַייטֶן אִם יַכְרִיעוּ וֶוען דִי גוּטֶע מַעֲשִׂים וֶועלֶן אַרִיבֶּער וֶועגֶן דִי שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים אונ וֶועלֶן שְׁוֶוערֶער זַיין דָא וֶועלֶן דִי דָאזִיגֶע הֶערֶן פַר זִיכֶערְט זַיין אונ זִיךְ גָאר נִיט שְׁרֶעקֶן וְאִם מֶחֱצָה אונ וֶוען דִי וָואג שָׁאל וֶועט שְׁטֵיין אִין דֶר מִיטֶן גִיבּוּנְדֶן דָס דִי עֲבֵירוֹת וֶועלֶן אַזוֹ שְׁוֶוער זַיין ווִי מִצְוֹת וְרַב חֶסֶד דָא נֵייגְט אַרָאפּ דֶר פִיל גִינֶעדִיגֶר גָאט מִיט זַיין חֶסֶד דֶעם וָואג שָׁאל פוּן דִי מִצְוֹת עֶר קֶערְט זִיךְ אוּם אונ אִיז זִיךְ מְרַחֵם אונ פַר גֶעסְט דִי זִינְד פוּן דִי ווִידֶר שְׁפֶּענִיגֶער אונ עֶר פַר טְרָאגְט דִי זִינְד אונ הוֹיבְּט אוֹף דִי וָואג שָׁאל פוּן דִי עֲבֵירוֹת וְיַכְרִיעוּ כְּדֵי דִי שֵׁיינֶע אונ גִיצִירְטֶע מַעֲשִׂים זָאלֶן אִיבֶּער וֶועגֶן אונ עֶר נֶעמְט אַרָאפּ פוּן וָואג שָׁאל דִי עֲבֵירוֹת אֵיינְצִיג וַויים כְּדֵי דִי מִצְוֹת זָאל אִיבֶּר וֶועגֶן כִּי צַדִּיק ה׳ דֶען גָאט אִיז אֵיין צַדִּיק אִין אַלֶע זַיינֶע מַעֲשִׂים זֶענֶן לוֹיטֶער חֶסֶד עֶר הָט לִיבֶּר מֶען זָאל תְּשׁוּבָה טָאן מֶער פוּן אַלֶע קָרְבָּנוֹת הַתְּשׁוּבָה דִי תְּשׁוּבָה אונ מַעֲשִׂים טוֹבִים זֶענֶן מְגִין פוּן פוּרְעָנִיּוֹת אַזוֹ ווִי אַפַּאנְצִיר פַר רוֹיבֶּר אָנָּא אָדוֹן אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט דֶר דָא אִיז פוּל מִיט רַחֲמָנוּת וֶוען דוּ וֶועסְט אוֹף שְׁטֵיין צוּ מִשְׁפָּטֶן דִי בַּאשֶׁעפֶענִישׁ פוּן דֶר וֶועלְט זָאלְסְטוּ נִיט דֶר וֶועקֶן דַיין צָארְן אוֹף דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֵיי זֶענֶן ווֵיינִיגֶער פוּן אַלֶע פֶעלְקֶער וָוס זֵיי אֵיינְצִיגֶן דַיין נָאמֶן טָאג אונ נַאכְט אונ שְׁטַארְקֶן זִיךְ קֶעגֶן דִיר מִיט תְּשׁוּבָה תָּמִיד אָבִינְט אונ מָארְגֶן וּכְאָב עַל בֵּן אונ אַז אֵיין פָאטֶר אוֹף זַיין קִינְד זָאלֶן זִיךְ דֶר הִיצֶן דַיינֶע דֶר בַּארִימְקֵייט מִיט טְרֵייסְטוּנְג צוּ רֵיין מַאכֶן זֵיי פוּן שְׁוֶוערֶע עֲבֵירוֹת אונ זִינְד אונ גִידֶענְק דֶעם בּוּנְד וָוס דוּ הָאסְט גִימַאכְט מִיט דִי דְרַיי פְרוּמֶע אָבוֹת אונ גִידֶענְק אַבְרָהָם דֶעם פָאטֶר פוּן פִיל פֶעלְקֶער וָוס עֶר אִיז גַאנְץ גִיוֶוען אִין דַיין דִינְסְט אונ אִיז גִיפְּרוּבְט גִיוָוארֶן מִיט צֶעהֶן שְׁטַארְקֶע פְּרוּבֶן אונ אִיז גִיפוּנֶען גִיוָוארֶן גַאנְץ אִין אִיטְלִיכֶן מָאל הַנֵּס הָרִאשׁוֹן דֶר עֶרְשְׁטֶער פְּרוּב אִיז גִיוֶועזֶען אַז עֶר אִיז גִיבָּארֶן גִיוָוארֶן הָאבֶּן זִיךְ דִי מְכַשְּׁפִים מִתְיַעֵץ גִיוֶוען אונ הָאבֶּן אִים גִיוָואלְט אִים בְּרֶענְגֶען ווַייל עֶר הָט צוּ בְּרָאכֶן דִי אָפּ גֶעטֶר פוּן זַיין פָאטֶר אונ אִיז פַר בָּארְגֶן גִיוֶוען גַאנְצֶע דְרַייצֶעהֶן יָאר אִין אֵיין הֵייל אונ הָט נִיט גִיזֶעהֶן דִי זוּנֶן אונ דִי לְבָנָה אונ דִי שְׁטֶערִין פוּן הִימֶעל וּלְאַחַר אונ נָאךְ דְרַייצֶעהֶן יָאר אִיז עֶר אַרוֹיס גִיגַאנְגֶען גִיקְלִיגְט מִיט פִיל חָכְמָה אונ הָט גִהַאלְטֶען פַר מִיאוּס דִי גֶעצֶן אונ הָט פַר אוּם ווִירְדִיגְט אונ הָט זִיךְ פַר זִיכֶערְט אִין זַיין בַּאשֶׁעפֶר אונ זַיין

חֶבְלוֹ, בִּנְעִימִים: הַשֵּׁנִי, הִשְׁלִיכוּהוּ לְכִבְשָׁן, אֵשׁ פֶּחָמִים. וּמֶלֶךְ הַכָּבוֹד,
פָּשַׁט יְמִינוֹ, וְהִצִּילוֹ בְּרַחֲמִים. וְנָם, אֲנִי יְיָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ, מֵאוּר כַּשְׂדִּים,
בִּנְאֻמִים: הַשְּׁלִישִׁי, הֶגְלָהוּ מִמּוֹלַדְתּוֹ, הַגְלַת שְׁלוּמִים: הָרְבִיעִי, הֵבִיא
רָעָב, בְּאוֹתָן הַיָּמִים. הוּא, הָרָעָב הָרִאשׁוֹן, אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָמִים. וְלֹא בְּכָל
הָאֲרָצוֹת, וּבְכָל הַתְּחוּמִים. כִּי אִם, בְּאֶרֶץ כְּנַעַן, לְנַסּוֹתוֹ, וּלְהוֹרִידוֹ,
לְאַדְמַת עֲנָמִים: הַחֲמִישִׁי, נִלְקְחָה שָׂרָה, לְמוֹשֵׁל עַמִּים. בְּלֵיל שִׁמּוּרִים,
הַנִּשְׁמָר, לִבְכוֹרֵי חָמִים. וַיְנַגַּע יְיָ אֶת פַּרְעֹה, נְגָעִים גְּדוֹלִים, וְאֵימִים.
וְגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, רַבִּים יָמִים. וְשָׁלַח מֶלֶךְ גְּרָר, וְלָקַח יְפַת פְּעָמִים.
וְנַעֲשָׂה הוּא, וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ, טוּמְטְמִים. וְיָרַד מִיכָאֵל הַמַּלְאָךְ, לְהָרְגוֹ
בִּזְעָמִים. וְזָעַק, הֲגוֹי גַּם צַדִּיק, תַּהֲרוֹג, וְתִשְׁפּוֹךְ דָּמִים. וְאָמַר לוֹ, הָשֵׁב
אֵשֶׁת הָאִישׁ, כִּי נָבִיא הוּא, וְאָב לַחֲכָמִים. וְלָקַח צֹאן וּבָקָר, וַעֲבָדִים
וּשְׁפָחוֹת, וְהֵשִׁיב לוֹ, תַּשְׁלוּמִים. וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם, אֶל הָאֱלֹהִים, וַיֵּעָתֶר
לוֹ, מִמְּרוֹמִים. וַיִּרְפָּא אוֹתָם, מֵעֲצִירַת רְחָמִים: הַשִּׁשִּׁי, בְּבוֹא עָלָיו,
הַמְּלָכִים הַקְּדוּמִים. עִם כְּדָרְלָעֹמֶר, מֶלֶךְ עֵילָמִים. וּבְבֶן אָחִיו, הִתְחִילוּ,
תְּחִלָּה, שׁוֹטְמִים. וּבִשְׁבִילוֹ לָקְחוּ, אֶת כָּל רְכוּשׁ, סְדוֹמִים. וּבָא הַפָּלִיט,

---

בית ישראל

גורל איז גיפאלן אין די זיסקייט פון גאטס דינסט הַשֵּׁנִי דער אנדערער פרוב איז גיוועזן מען הט
אים אריין גיווארפן אין דעם פייערדיגן קאלך אויבין אוף די קוילן פייער אונ גאט הט אים מציל
גיוועזן מיט דער בארימקייט אונ הט צו אים גזאגט בנבואה איך בין גאט וואס הט דיך אוס גיצויגען
פון אור כַּשְׂדִּים הַשְּׁלִישִׁי דער דריטער פרוב איז גיוועזן דס ער הט אים פאר טריבן פון זיין לאנד אין
גאנצן אונ הט פיל צרות געליטן אונ איז גיבליבן ביי זיין גלויבן בשלום הָרְבִיעִי דער פערדער פרוב
איז גיוועזן גאט האט גיבראכט אהונגר אין די טעג דס איז גוועזן דער ערשטער הונגר וואס איז
גקומן אוף דער וועלט אונ ניט אין אלע לענדר אונ אין אלע קאנטן איז דער הונגר גיוועזן נאר אין
לאנד כנען ווי אברהם איז גיוועזן כדי אים צו פרובן אונ צו מאכן נידערן אים קיין מצרים אוב
ער וועט מהרהר זיין נאך גאטס מדות הַחֲמִישִׁי דער פינפטער פרוב איז גיוועזן דס זיין ווייב שרה
איז גינומן גיווארן צו פרעה מלך מצרים אין די נאכט פון פסח וַיְנַגַּע ה' האט גאט גפלאגט דעם
דאזיגן פרעה מיט גרויסע אונ שרעקליכע פלאג דער נאך האט ער געוואונט אין לאנד פלשתים
אלאנגע צייט וְשָׁלַח הט אבימלך דער מלך פון שטאט גרר גשיקט אונ הט גינומן שרה וואס זיא הט
גטרעטן אין שיינעם אונ אין גוטן וועג אונ ער מיט זיין גאנץ הויז גיזינד האבן ניט גיקענט מוליד
זיין וְיָרַד אונ דער מלאך מיכאל הט אראפ גינידערט אונ הט אים גיוואלט אום ברענגען הט אבימלך
גישריגן ווילסטו דען אפילו אגירעכט פאלק אויך הרגען אונ אומזיסטע בלוט פר גיסן וְאָמַר יו הט
ער אים גיענטפערט קער אום די אשה צו איר מאן אברהם דען ער איז איין נביא אונ אפאטר צו
אלע חכמים וְלָקַח הט אבימלך גנומן שאף אונ רינדר אונ קנעכט אונ דינסט מיידן אונ האט אום
גיקערט צו אברהם באצאלונג ווייל ער הט אים מצער גיוועזן וַיִּתְפַּלֵּל הט אברהם תפלה גיטאן צו
גאט איז ער גיענטפערט גיווארן פון הימל אונ גאט הט זיי גיהיילט פון אוף האלטונג דער טראכטן
הַשִּׁשִּׁי דער זעקסטער פרוב איז גיוועזן אז די ערשטע מלכים פון קדם זענן גקומן מיט כדרלעומר דער
מלך פון עילם מלחמה צו האלטן מיט אברהם אונ מיט זיין ברודערס זוהן דס איז לוט האבן די
פיינט צום ערשטן אן גהובן צו קריגן אונ פון זיינעט וועגן האבן זיי גנומן גאר דם גוטס פון סדום
וּבָא איז גקומן איין אנטלאפינער פון דער מלחמה דס איז גיוועזן עוג מלך הבשן אונ הט גיזאגט

וְהִגִּיד, מֶה עָשׂוּ קָמִים. וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו, יְלִידֵי בֵיתוֹ, רְשׁוּמִים. הֵם עָנֵר אֶשְׁכּוֹל וּמַמְרֵא, וֶאֱלִיעֶזֶר מְסֻיָּמִים. וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם, לַיְלָה, וַיַּכֵּם בְּמַהֲלֻמִּים. הוּא הַלַּיְלָה, אֲשֶׁר הָיָה מִקְּדוּמִים. וַיָּשֶׁב אֶת כָּל הָרְכוּשׁ, בְּעֶזְרַת מַשְׁפִּיל רָמִים: הַשְּׁבִיעִי, כְּשֶׁנִּדְבַּר עִמּוֹ, בֵּין הַבְּתָרִים. וְהֶרְאָהוּ, אַרְבַּע מַלְכֻיּוֹת, כַּבִּירִים. שֶׁמּוֹשְׁלִים בִּזְמַנָּם, וְלֹא לְדוֹר דּוֹרִים. עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת, זוּ מַלְכוּת אַבִּירִים. אֲשֶׁר הִיא, כְּעֶגְלָה דָשָׁה, וְכַחֲזִירֵי יְעָרִים. וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת, אֵלּוּ יְוָנִים, שֶׁנִּמְשְׁלוּ לִצְפִירִים. וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ, זוּ מַלְכוּת מָדַי וּפָרַס, חֲבֵרִים. כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר, הָאַיִל אֲשֶׁר רָאִיתָ, בַּבֵּירוּרִים. וְתוֹר, אֵלּוּ בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל, שֶׁנִּמְשְׁלוּ לְשְׁוָרִים. וְגוֹזָל, אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּמְשְׁלוּ, לְיוֹנִים וְתוֹרִים. כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר, יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע, וּבְסִתָרִים. וְלָקַח וּבִתְּרָם, לִשְׁנֵי בְתָרִים. כְּדֵי לְהַתִּישׁ כּוֹחָם, וְזִכְרָם לְהַחֲרִים. וַיֵּרֶד הָעַיִט לְאַבְּדָם, זֶה דָוִד, רֹאשׁ הַגִּבּוֹרִים. כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ, הָיָה מֵנִיף עֲלֵיהֶם, בַּסְּדָרִים. שֶׁלֹּא יִמְשׁוֹל בָּהֶם הָעַיִט, עַד הָעֶרֶב, כְּסוֹד מוֹרִים. לְהוֹדִיעַ, שֶׁאֵין מוֹשְׁלִים, אֶלָּא יוֹם אֶחָד, מִיּוֹמוֹ, שֶׁל יוֹצֵר הָרִים. חוּץ מִשְּׁתֵּי יָדוֹת שָׁעָה, בַּשִּׁעוּרִים. כְּשֶׁהַחַמָּה נוֹטָה בַּמַּעֲרָב, שְׁתֵּי יָדוֹת שָׁעָה, מַכָּהּ

בית ישראל

צו אַבְרָהָם וָואס די פֵיינְט הָאבֶּן גְטָאן צו לוֹט וַיָּרֶק הָאט אַבְרָהָם גִיוָואפִינְט זַיינֶע הויז גִיבָּארֶענֶע לֵייטֶע וָוס זֶענֶן גִיצֵייכִינְט אִין דֶר תּוֹרָה מִיט זֵייעֶרֶע נֶעמִין עָנֵר אֶשְׁכּוֹל וּמַמְרֵא אוּנ אֱלִיעֶזֶר דִיא אוֹם גְצֵייכִינְטֶע לַייט וַיֵּחָלֵק אוּנ אַבְרָהָם מִיט זַיינֶע לַייט צוּ טֵיילִין זִיךְ אוֹף זֵיי בַּיי דֶער נַאכְט אוּנ הָט זֵיי גִישְׁלָאגֶן מִיט גְרוֹיסֶע שְׁלֶעק דִי נַאכְט אִיז אָן גִבְּרֵייט גִיוֶוען פוּן שֵׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית אוּנ אַבְרָהָם הָט אוֹם גִיקֶערְט דָס גַאנְצֶע גוּטְס מִיט גָאטְס הִילְף וָואס עֶר מַאכְט נִידֶערִיג דִי הוֹיכֶע הַשְּׁבִיעִי דֶר זִיבֶּעטֶר פְּרוּב אִיז גִיוֶועזֶען אַז גָאט הָט גְזָאגְט צוּ אַבְרָהָם עֶר זָאל נֶעמֶן דְרַייעֶקעלְבֶּר אוּנ דְרַיי צִיגֶען אוּנ דְרַיי ווִידֶר אוּנ אֵיין יוּנְגֶע טָאבּ אוּנ הָט גְהֵייסֶן אִיטְלִיכֶעס צוּ שְׁנַיידֶן אוֹיף צְוֵויי שְׁטִיקֶר נָאר דִי טָאבּ נִיט. אִיז הקב"ה אִיבֶּר גִיפָארֶן צְווִישֶׁן דִי שְׁטִיקֶר נָאךְ דֶעם הָט גָאט גְזָאגְט צוּ אַבְרָהָם דָס הָאבּ אִיךְ מִיט דִיר כּוֹרֵת בְּרִית גִוֶוען אַז אִיךְ וֶועל צוּ דַיינֶע קִינְדֶער גֶעבֶּן דָס לַאנְד כְּנַעַן וְהֶרְאָהוּ אוּנ גָאט הָט צוּ אַבְרָהָם גִיווִיזֶען פִיר שְׁטַארְקֶע קִינִיגְרֵייכֶן וָוס זֵיי וֶועלֶן גִיוֶועלְטִיגֶן אִין זֵייעֶר צַייט אָבֶּר זֵייעֶר מְלוּכָה וֶועט נִיט שְׁטֵיין אֵייבִּיג עֶגְלָה מְשׁוּלֶּשֶׁת דִי דְרַיי קֶעלְבֶּר הָאבֶּן גִיווִיזֶען אוֹיף דִי מְלוּכָה פוּן דִי אֲרַמִּים דָס זִיא וֶועט צוּ טְרֶעטֶן פֶעלְקֶר ווִי אַקַאלְבּ אוּנ ווִי דֶר וַואלְד שְׁוֵויין מִיט זַיין גְבוּרָה אוּנ דִי דְרַיי צִיגֶן הָאבֶּן גִיווִיזֶען אוֹיף דִי קִינְדֶער פוּן יֶפֶת וָוס זֶענֶן גִיגְלִיכֶן צוּ צִיגֶן בֶּעק אוּנ דִי דְרַיי ווִידֶר דָס אִיז דָס מַלְכוּת פוּן מָדַי אוּנ פָּרַס דִי חֲבֵרִים אַזוֹ ווִי אִין פָּסוּק שְׁטֵייט (דניאל ח׳) הָאַיִל אֲשֶׁר רָאִיתָ בַּבֵּירוּרִים דֶעם ווִידֶר וָוס דוּ הָאסְט גְזֶעהְן אִין דֶר לוֹיטֶר נְבוּאָה וְתוֹר אוּנ אֵיין אָקְס דָס זֶענֶן דִי קִינְדֶר פוּן יִשְׁמָעֵאל וָוס זֶענֶן גִיגְלִיכֶן צוּ אָקְסֶן אִין זֵייעֶר שְׁטַארְקֵייט וְגוֹזָל אוּנ אֵיין יוּנְגֶע טָאבּ דָס זֶענֶן דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֵיי זֶענֶן גִיגְלִיכֶן צוּ דִי טָאבֶּן אַזוֹ ווִי אִין פָּסוּק שְׁטֵייט אִין שִׁיר הַשִּׁירִים יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע דָס אִיז טַייטְשׁ מַיין טָאבּ יִשְׂרָאֵל אִיז גְלַייךְ צוּ דִי טָאבֶּן אִין שְׁפַּאלְט פוּן דִי פֶעלְזֶען אוּנ אִין דִי פַר בָּארְגִינִישׁ וְלָקַח הָט אַבְרָהָם דִי אַלֶע בְּהֵמוֹת גְנוּמֶן אוּנ הָט זֵיי צוּ טֵיילְט אוֹף צְוֵויי טֵייל כְּדֵי שְׁוַואךְ צוּ מַאכֶן דֶעם כֹּחַ פוּן דִי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וָוס זֵיי הָאבֶּן גִידִינְט אוּנ צוּ פַארְנִיכְטֶן דֶעם אָן דֶענְקוּנְג פוּן זֵייעֶרֶע גֶעצֶן הָט דֶר פוֹיגֶל גִינִידֶערְט צוּ פַארְלִירֶן זֵיי אַזוֹ ווִי אִין פָּסוּק שְׁטֵייט וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל הַפְּגָרִים דָס אִיז טַייטְשׁ דֶער פוֹיגֶל הָט גִינִידֶערְט אוֹף דִי שְׁטִיקֶר דָאס מֵיינְט מֶען דָוִד הַמֶּלֶךְ וָוס עֶר אִיז גִיוֶועזֶען דֶר רֹאשׁ פוּן אַלֶע

אוֹרִים. כֵּן, עַד שֶׁלֹּא יָבֹא, הָעֶרֶב, יִצְמַח אוֹר, לַיְשָׁרִים. וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב, יִהְיֶה אוֹר לַהֲדוּרִים: הַשְּׁמִינִי, בְּהִמּוֹלוֹ, עָרְלַת בְּשָׂרִים. בֶּעָשׂוֹר לַחוֹדֶשׁ, בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּבְכָל שָׁנָה, נִרְאֶה דַּם מִילָתוֹ, כְּדַם פָּרִים וְאֵמוּרִים, וּמְכַפֵּר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, לְהַצְדִּיקָם, כִּישָׁרִים: הַתְּשִׁיעִי, בְּשַׁלְּחוֹ יִשְׁמָעֵאל וְאִמּוֹ, לַמִּדְבָּרִים. מֵעַל יָחִיד הַנַּעֲלָה, בְּאַחַד הֶהָרִים. מִזֶּה וְלַבָּא, לְדוֹר דּוֹרִים: הָעֲשִׂירִי, הָיָה, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמִלָּה. וְנִסָּהוּ, קַח נָא אֶת בִּנְךָ, וְהַעֲלֵהוּ לִי, לְעוֹלָה. וְהֱשִׁיבוֹ, לְאֵיזֶה בֵּן, לְבֶן הָעָרְלָה, אוֹ לְבֶן הַמִּילָה. אֶת יְחִידְךָ, אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, בְּחֶמְלָה. עַל הָהָר, אֲשֶׁר עָלָיו, שְׁכִינָה מְכֻלָּלָה. וְהִשְׁכִּים בַּבּוֹקֶר, וְלֹא נִתְעַצֵּל בַּעַצְלָה. וְחָבַשׁ הַחֲמוֹר, בְּעַצְמוֹ, בְּגִילָה. הוּא הַחֲמוֹר, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו, דָּלֹה דָלָה. וְהוּא שֶׁעָתִיד עָנִי, לִרְכּוֹב עָלָיו, בְּעֵת הַגְּאֻלָּה. וְהָלְכוּ לְדַרְכָּם, בְּיוֹשֶׁר מְסִלָּה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ

בית ישראל

גבורים. איידער די זונן איז פאַרגאַנגען האָט אַבְרָהָם פאַריאָגט דעם פויגל מיט זיין מאַנטיל אַזוֹ ווי אין פָּסוּק שטייט וַיַּשֵּׁב אוֹתָם אַבְרָם. דאָס איז טייטש אַבְרָם האָט גימאַכט אַוועק פליען דעם פויגל דאָס איז איין רֶמֶז אויף דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּא ער זאָל אויף זיי ניט גיוועלטיגן אוים צוּ ראַמען זייערע געצן דינסט ביז דעם אָבענט וואָס דער נָבִיא האָט גיזאָגט וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר דאָס עס וועט באַלויכטן ווערן מיט די ריינע גאָטהייט אַליין אין דער צייט וואָס מָשִׁיחַ וועט קומען וואָס זיא איז באַוואוסט נאָר צוּ די חֲכָמִים לְהוֹדִיעַ צוּ לאָזען וויסן דאָס זיי וועלן ניט גיוועלטיגן לענגער אַז איין טאָג פון גאָטס טעג ווייניגער מיט צווייא חֲלָקִים שָׁעָה וואָס די שָׁעָה ווערט גירעכנט נאָך דעם ערך פון דעם טאָג אַזוֹ ווי די זונן ווען זיא נייגט נאָך האַלבן טאָג צוּ מַעֲרָב איז איר ליכטיקייט זייער שטאַרק צווייא דריטיל שָׁעָה פאַר נאַכט דאָס זיא מאַכט דונקל אַלע ליכט מיט איר שיין כֵּן עַד אַזוֹ אויך איידער עס וועט קומען דער אָבענט פון דער גְאוּלָה וועט שפּראָצן איין ליכט צוּ די רעכטפאַרטיגע און עס וועט אָבענט צייט ווערן ליכט צוּ די וואָס זענען באַשיינט מיט מִצְוֹת הַשְּׁמִינִי דער אַכטער פּרוּב איז גיוועזען אַז גאָט האָט גיהייסן אַבְרָהָם אָבִינוּ ער זאָל זיך מַל זיין דאָס איז גיוועזען דער צעהענטער טאָג אין חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי אוּם יוֹם כִּפּוּר און אַלע יאָר ווערט גיזעהן דאָס דם פון זיין מִילָה גלייך ווי עס וואָלט איין קָרְבָּן גיוועזען און גאָט איז בִּזְכוּת זֶה מְכַפֵּר די זינד פון זיין פאָלק צוּ גירעכט מאַכן זיי גלייך ווי זיי וואָלטן גיוועזען אַלע צַדִּיקִים הַתְּשִׁיעִי דער ניינטער פּרוּב איז גיוועזען אַז גאָט האָט אים גיהייסן פאָלגן וואָס שָׂרָה האָט גיזאָגט אַוועק צוּ שיקן יִשְׁמָעֵאל מיט זיין מוטער הָגָר אין דער מִדְבָּר פון זיין איינציגן זוהן יִצְחָק וואָס ער איז אויף גיבראַכט גיוואָרן אויף איינעם פון די בערג דאָס איז הַר הַמּוֹרִיָּה כְּדֵי דאָס יִשְׁמָעֵאל זאָל קיין חֵלֶק יְרוּשָׁה ניט נעמען מיט יִצְחָק ניט בָּעוֹלָם הַזֶּה און ניט לְעוֹלָם הַבָּא צוּ אייביגע דוֹרוֹת הָעֲשִׂירִי דער צעהענטער פּרוּב איז גיוועזען נאָך די אַלע זאַכן איז צוּ אים גיוועזען גאָטס רייד גאָט האָט אים גיפּרוּבט און זאָגט צוּ אים נעם דיין זוהן און ברענג אים אויף פאַר מיר צוּ איין עוֹלָה הֱשִׁיבוֹ האָט אַבְרָהָם אים גיענטפערט וועלכן זוהן מיינסטו צוּ דעם זוהן יִשְׁמָעֵאל דאָס איך האָב אים גיהאַט איידער איך האָב מיך מַל גיוועזען אָדער דעם זוהן יִצְחָק וואָס איך האָב אים גיהאַט נאָך דעם אַז איך האָב מיך מַל גיוועזען האָט אים גאָט גיזאָגט דיין איינציגן וואָס דוּ האָסט אים ליב מיט דער באַרימקייט און ברענג אים אויף אויף דעם באַרג וואָס די שְׁכִינָה איז אויף אים גקריינט וְהִשְׁכִּים האָט זיך אַבְרָהָם גיפעדערט גאַנץ פריא און האָט זיך ניט גיפוילט און האָט אַליין דאָס אייזל גיזאָטילט מיט פרייד הוּא דאָס איז גיוועזען דער אייזל וואָס משֶׁה רַבֵּינוּ האָט דרויף גיריטן וואָס ער האָט וואַסער אָן גישעפּט צוּ די טעכטער פון יִתְרוֹ דער נאָך וועט אויף דעם אייזל רייטן מָשִׁיחַ אַז די גְאוּלָה וועט קומען און ער ווערט אָן גירופן עָנִי ער וועט זיך גאָר קליין האַלטן. און זענען גיגאַנגען אין זייער וועג מיט איין גלייכען שטעג כְּשֶׁהִגִּיעוּ אַז זיי זענען גיקומען ניט

לְצוֹפִים, רָאוּ שַׁלְהֶבֶת תְּלוּלָה. וְהֵבִין, כִּי הוּא הָהָר, לְתַלְּלָה. וּבְאֶצְבַּע הֶרְאָהוּ, הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁל שׁוֹכֵן מַעְלָה. הוּא הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר הָיָה מִתְּחִלָּה. וְצִוָּה יָחִיד, לִקְשׁוֹר יָדָיו וְרַגְלָיו, לְרַגְלָה. שֶׁלֹּא יִבְעַט מִצְוַת כַּבֵּד, לְחַלְּלָה. וַעֲקָדוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּטָלֶה עוֹלָה. וְעָרַךְ הָאֵשׁ, וְהָעֵצִים הֶעֱלָה. וְלָקַח הַמַּאֲכֶלֶת, לְשָׁחֲטוֹ בְּחַלְחָלָה. וְכַכֹּהֵן גָּדוֹל, הִגִּישׁ, מִנְחָה בְּלוּלָה. יוֹשֵׁב וְרוֹאֶה, נוֹרָא עֲלִילָה. הָאָב מַעֲקִיד, וְהַבֵּן נֶעֱקַד, בְּחִילָה. הֵן אֶרְאֶלִּים, צָעֲקוּ חוּצָה, בִּילָלָה. וְהוּשְׁמַע, אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ, אֶל הַנַּעַר, לַעֲשׂוֹתוֹ כָלָה. וְהָאַיִל, אֲשֶׁר הוּצְפַּן, מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית, לְעוֹלָה. נִתַּן כָּפְרוֹ, וְהוּחְשַׁב לוֹ, לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. וְנִשְׁבַּע לְבָרְכוֹ, בִּבְרָכָה מְעֻלָּה. וְלִזְכּוֹר עֲקֵדָתוֹ, לְאוֹם נִדְגָּלָה. לְמַלְּטָם, מִכָּל עָוֹן וְעַוְלָה. וְלִקְנוֹתָם, לִהְיוֹת לוֹ, לְעַם סְגֻלָּה. לִהְיוֹת, יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: וְהַיּוֹם הַזֶּה, לְפָנֶיךָ יוּפְקַד. כּוֹשֶׁר, מִפְּעֻלּוֹת עוֹקֵד וְנֶעֱקַד. וְיוֹשֶׁבֶת הַתָּם, אוֹהָלֶיךָ שָׁקַד. זְכוֹר אָדוֹן, בְּרַחֲמִים לִפְקֹד. וְתַרְשִׁישֵׁי הַשְׁמַלִּי חֲשָׁשֵׁי יְקַד. יִכְרְעוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, לִיקַד: חזן וְזֶה אֶל זֶה, יַעֲרִיצוּ.

בית ישראל

וויט דָס מֶען הָט דֶעם בַּארְג אַרוֹיס גִיזֶעהְן הָאבְּן זֵיי גִיזֶעהְן אֵיין פְלַאם אוֹיף גֵיין אִין דֶר הוֹיךְ הָט אַבְרָהָם פַארְשְׁטַאנֶן אַז דָס אִיז דֶר הוֹיכֶר בַּארְג וָוס עֶר דַארְף אוֹיף אִים אוֹיף בְּרֶענְגֶען זַיין זוּהְן יִצְחָק פַר אֵיין קָרְבָּן אוּנ מִיט דֶעם פִינְגֶער הָט אַבְרָהָם גִיוִויזֶען זַיין זוּהְן יִצְחָק דֶעם מִזְבֵּחַ וָוס דִי שְׁכִינָה רוּעֶט אוֹיף אִים דָס דֶר מִזְבֵּחַ אִיז פוּן אָן פַאנְג אָן בַּאשְׁטִימְט דְרוֹיף יָחִיד הָט יִצְחָק גֵהֵייסֶן דֶר פָאטֶר זָאל אִים בִּינְדֶן הֶענְט אוּנ פִיס עֶר זָאל זִיךְ נִיט קֶענֶען צַאפְּלֶן נָאךְ דֶער שְׁחִיטָה טָאמֶר וֶועט עֶר צַאפְּלֶענְדִיג גֶעבֶּן דֶעם פָאטֶר אַשְׁטִיפּ וֶועט עֶר מְחַלֵּל זַיין דִי מִצְוָה פוּן כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וַיַּעֲקְדוּ הָט אִים אַבְרָהָם גִיבּוּנְדֶן אַזוֹ וִוי אַלֶעמְעלֶע פַר אַקָרְבָּן עוֹלָה אוּנ הָט אָן גִירִיכְט דָס פַייעֶר אוּנ הָאט אוֹיף גִבְּרַאכְט דָס הָאלְץ אוּנ הָט גְנוּמֶן דֶעם חַלֶף צוּ קוֹלֶן אִים מִיט צִיטֶערְנִישׁ. אוּנ אַזוֹ וִוי אַכֹּהֵן גָדוֹל הָט גְמַאכְט גִינֶעהְנֶען אַמִנְחָה גִימִישְׁט מִיט אֵייל אַזוֹ אִיז זַיין קָרְבָּן גִימִישְׁט גִיוֶועזֶען מִיט שִׂמְחָה אוּנ מִיט טְרוֹיעֶרְקֵייט וְיוֹשֵׁב וְרוֹאֶה אוּנ גָאט וָוס עֶר אִיז שְׁרֶעקְלִיךְ אִין זַיינֶע מַעֲשִׂים אִיז גִיזֶעסֶן אוּנ הָט דָס צוּ גִיזֶעהְן וִוי דֶר פָאטֶר בִּינְט דֶעם זוּהְן אוּנ דֶר זוּהְן וֶוערְט גִיבּוּנְדֶן מִיט פָארְכְט הֵן אֶרְאֶלִּים נוּן הָאבֶּן דִי מַלְאָכִים גִישְׁרִיגֶן פוּן הִימֶל מִיט קְלָאג. אִיז גְהֶערְט גִיוָוארֶן אַקוֹל פוּן הִימֶל זָאלְסְט נִיט שְׁטְרֶעקֶען דַיין הַאנְט צוּ דֶעם יוּנְג צוּ פַאר דַארְבֶּען אִים וְהָאַיִל אוּנ דֶער ווִידֶער וָואס עֶר אִיז בַּאהַאלְטֶען גִיוָוארֶען פוּן שֵׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית פַר אֵיין קָרְבָּן עוֹלָה אִיז גִיגֶעבֶּן גִיוָוארֶן צוּ אֵיין אוֹיסלֵייזוּנְג פַאר יִצְחָק וְהוּחְשַׁב לוֹ אוּנ דָאס וָואס אַבְרָהָם הָט גִיוָואלְט טָאן צוּ זַיין זוּהְן אִיז אִים גִירֶערֶכֶנְט גִיוָוארֶען צוּ אֵיין גוּטֶען שֵׁם אוּנ צוּ אֵיין לוֹיבּ אוּנ גָאט הָאט גִישְׁווָארֶן דָאס עֶר זָאל אִים בֶּענְטְשֶׁען מִיט אַטֵייעֶרֶע בְּרָכָה אוּנ דָאס עֶר וֶועט גִידֶענְקֶען דִי מַעֲשֶׂה פוּן דֶר עֲקֵידָה צוּ דִי אוּמָה וָואס אִיז גִיצֵייכֶנְט מִיט תּוֹרָה וּמִצְוֹת זֵיי צוּ מַאכֶן אַנְטְרִינֶען פוּן זִינְד אוּנ אִים רֶעכְט אוּנ זֵיי צוּ קוֹיפֶען זֵיי זָאלֶען צוּ אִים זַיין אֵיין גִילִיבְּט פָאלְק דָאס עֶר זָאל זַיין אוּנְזֶער שׁוּצֶר אוּנ אוּנְזֶער הֶעלְפֶער אֵייבִּיג וְהַיּוֹם הַזֶּה נוּן בֶּעטֶען מִיר דָאס הַיינְטִיגֶען טָאג זָאל פַאר דִיר גָאט גִידַאכְט וֶוערֶן וִוי דִי רֶעכְט פֶארְטִיגֶע מַעֲשִׂים פוּן אַבְרָהָם וָוס עֶר הָט גְבּוּנְדֶן אוּנ פוּן זַיין זוּהְן יִצְחָק וָוס עֶר אִיז גְבּוּנְדֶן גְוָוארֶן וְיוֹשֶׁבֶת הַתָּם אוּנ דָאס זִיצוּנְג פוּן דֶעם פְרוּמֶען יַעֲקֹב וָוס עֶר אִיז תָּמִיד גִיזֶעסֶן אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אוּנ הָט תּוֹרָה גִילֶערְנְט זָאלְסְטוּ גָאט גִידֶענְקֶען דֶעם זְכוּת צוּ דֶר מַאנֶען מִיט רַחֲמָנוּת צוּ אוּנְז וְתַרְשִׁישֵׁי אוּנ דִי מַלְאָכִים וָוס הֵייסֶן תַּרְשִׁישִׁים אוּנ דִי בְּרֶענְדִיגֶע הַשְׁמַלִּים זֵיי קְנִיעֶן זִיךְ אוּנ בּוּקֶען זִיךְ אוּנ בֵּייגֶען זִיךְ אֵיין פַאר דִיר וְזֶה אֶל זֶה אוּנ דֶער זָאגְט צוּ דֶעם דַיין שְׁטַארְקֶע לוֹיבּ אוּנ דֶר צוּ דֶעם דַיין

וְזֶה אֶל זֶה, יַקְדִּישׁוּ. וְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה, לְקָדוֹשׁ מַקְדִּישִׁים:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ, גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

וְהַחַיּוֹת בּוֹעֲרוֹת, מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ:
בְּזַחַל סוֹבְלוֹת כֵּס. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ:
נִסְתָּמוֹת גְּוִיּוֹתֵיהֶן. בְּרִשְׁפֵּי לַבַּת אֵשׁ:
נְאֻם הַדִּבּוּר מַשְׁמִיעַ. הַנִּתָּן בָּאֵשׁ:
יְסַבְּלוּ סֵבֶל. נוֹזְלִים עַל רָאשֵׁיהֶם אֵשׁ:
יָעִיר לָז לְלָז. וְלֹא נִשְׁקַעַת הָאֵשׁ:
מְשַׁלְּחִים יַד שְׂרָפִים. תַּחַת כַּנְפֵי אֵשׁ:
מְשַׁלְּבִים בְּכַנְפֵיהֶם. גַּחֲלֵי לַהֶבֶת אֵשׁ:
נִפְזָרוֹת לִמְקוֹם רְשָׁעִים, לְהַכְנִיעָם בָּאֵשׁ:
גֶּאֱלֹהִים בָּמוֹ. כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ:
בַּבַּיִת לַחַשְׁמַלָּה. מַרְאֶיהָ, כְּמַרְאִית אֵשׁ:
בְּנוֹגַהּ סָבִיב. כְּקֶשֶׁת בֶּעָנָן אֵשׁ:
רָצוֹא וָשׁוֹב, הַחַיּוֹת. דָּאוֹת כְּאַגַּפֵּי אֵשׁ:
רוֹחֲשׁוֹת, בָּרוּךְ כְּבוֹדוֹ. בְּלַהַק יְקוּדֵי אֵשׁ:
שְׁעוּנוֹת, בְּמַאֲמַצֵּי רָם שְׁכִינָתוֹ בָּאֵשׁ:
שׁוֹאֲגוֹת כָּאֲרִי. קוֹל, בְּלַהַב אֵשׁ:
מְוּאֶחָד כֶּתֶר בְּפֶלֶל. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ:
מַשְׁבִּיעוֹ שָׂרָף. לוֹהֵט שְׁבִיב אֵשׁ:
וּמִזְדַּעְזְעִים חֵילֵי מָרוֹם. מִשַּׁלְהֲבֵי אֵשׁ:
וּמֵרַעַשׁ מִתְגַּלְגְּלִים. גַּלְגַּלֵּי כֵּס אֵשׁ:
אַף רְקִיעִים אֲחָזָתַם. חֶרְדַּת אֵשׁ:
אָז יְשַׁלְּשׁוּ בְּקוֹדֶשׁ, לְנִשְׁפָּט בָּאֵשׁ:
לִשְׂמֹאל וְלַיָּמִין. שְׁנֵי שַׂרְפֵי אֵשׁ:
לְוּאַטִּים הָרֶגֶל. מִלְּהַזְכִּיר עֵגֶל אֵשׁ:
אָנָּא עִזּוּז וְגִבּוֹר. נַעֲרָץ בְּכִתֵּי אֵשׁ:
אֵלֶיךָ הַעַל שֶׁוַע. לוֹקְחֵי דַת אֵשׁ:
מִפְּעַל הַר מוֹר. נֶעֱקַד עֲלֵי עֵצִים וָאֵשׁ:
מִצּוּקָה נִנְּצַל. מִמְּדוּרַת עֵצִים וָאֵשׁ:
נָא אִם חָטְאָה נִמְשְׁכָה, וּבָעֲרָה כָּאֵשׁ:
נְחוּמֶיךָ יִגָּלוּ, בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא אֵשׁ:
וְהַכִּסֵּא יַפְגִּיעַ, לָרוֹכֵב, בְּמֶרְכֶּבֶת אֵשׁ:
וְיוֹשֶׁר יַלִיצוּ בַּעֲדֵנוּ חַיּוֹת אֵשׁ:

חזן אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קו"ה בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ, מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ. וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, כִּי מְחַכִּים, אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי, תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם, עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

אֶחָד קָדוֹשׁ, אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ:
בּוֹעֲרוֹת, טוֹעֲנוֹת כִּסְאֶךָ, מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ:
גַּאֲוָתְךָ בְּמַחֲנֶה, רַעַשׁ. וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ:
דְּוּגְמַת שִׁכְנָךְ, כְּעֵין חַשְׁמַל. מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
הֲלֹא בְּהֵרָאוֹתְךָ, נַחַת זְרוֹעֲךָ בָּאֵשׁ:
וְיֵחַתּוּ וְיִמַּסּוּ מְשַׂנְאֶיךָ, כַּדּוֹנַג. מִפְּנֵי הָאֵשׁ:
זָעוּ מִיּוֹם תָּקַע, חֲרֵדֵי דְבָרְךָ כָּאֵשׁ:
חֲלִים וְרוֹעֲדִים מִדִּינֶךָ, נִשְׁפָּט בָּאֵשׁ:
טַעֲמָם יִכּוֹן, כִּקְטוֹרֶת. נָתוּן עַל הָאֵשׁ:
יֵחָשֵׁב, מִיעוּט חֶלְבָּם וְדָמָם, כְּנִיחוֹחַ מִן הָאֵשׁ:
כְּוּשֶׁר מַעַשׂ אֵיתָן. מְצַּל מֵאֵשׁ:
לְיוֹם צָרָה יוּעֲמַד, לְבָאֵי בַמַּיִם וּבָאֵשׁ:
מַעֲרֶכֶת עֶרְכְּךָ. וּבְיָדוֹ מַאֲכֶלֶת וָאֵשׁ:
נִינָיו בָּהּ יִנָּצֵלוּ, מִמְּדוּרַת, עֵצִים וָאֵשׁ:

בית ישראל

הייליקייט אונ זיי הייליגען גאט דעם הייליגען מיט דרייא מאל קדוש:

דאס טייטש פון וְהַחַיּוֹת בּוֹעֲרוֹת געפונט מען אין דעם ערשטען טאג:

סָעוּ אַחֲרֶיךָ, בַּמִּדְבָּר, בִּנְחִיַּת עַמּוּד אֵשׁ:
עַזָּה אַהֲבָתָם, תִּזְכּוֹר, רְשָׁפֶיהָ, רִשְׁפֵּי אֵשׁ:
פְּלָאֶיךָ יֵדַע תִּשְׁבִּי. יְחַדֶּךָ בַּעֲנִיַּת אֵשׁ:
צוֹעֲקֶיךָ, גַּם הַיּוֹם תַּעֲנֶה. הוֹגֵי
דַּת אֵשׁ:
קַנֵּא לְעִירְךָ, אֲשֶׁר הָיְתָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ:

רַצֵּף שִׁכְנְךָ בְּתוֹכָהּ, לְכָבוֹד, סְבִיבָהּ
חוֹמַת אֵשׁ:
שְׁעֵה. שַׁוְעַת עַמְּךָ. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ:
תְּשַׁכְלֵל הֵיכַל קָדְשְׁךָ, מְהֵרָה, וְאַל תִּתְיָאֵשׁ:
תְּמִימֶיךָ יַמְלִיכוּךָ, כְּמַלְאֲכֵי רוּחַ,
מְשָׁרְתֵי אֵשׁ:

חזן מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ, יְרוּשָׁלַיִם, עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קו"ח יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה:

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשִּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ.

וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם: אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ, לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ,

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן. תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ,

וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ, בַבְּרָכָה, הַמְשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה, מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ, כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ, שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ, נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה. נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אום שַׁבָּת זָאגְט מֶען נִיט אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ:

אַז מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקוֹדֶשׁ זָאגְט מֶען פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָ"מַ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ, אֶלָּא אָתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ, שָׁנָה טוֹבָה:
אָ"מַ, בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, בַּטֵּל, מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָפֵר, עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָ"מַ, כַּלֵּה, כָּל צַר וּמַשְׂטִין, מֵעָלֵינוּ:
אָ"מַ, סְתוֹם פִּיּוֹת, מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כַּלֵּה, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וּשְׁבִי, וּמַשְׁחִית, וְעָוֹן, וּשְׁמַד, מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְנַע מַגֵּפָה. מִנַּחֲלָתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, סְלַח וּמְחַל, לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר, פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחוֹק, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָ"מַ, הַחֲזִירֵנוּ, בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ:
אָ"מַ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵימָה, לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, קְרַע. רֹעַ גְּזַר, דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב, לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָ"מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
אָ"מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא עשה למענך ולמען שם הגדול והקדוש (דִיקָרְנוּסָא) היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך יי שתזמין לנו ותתן לנו ולכל הסמוכים בשולחננו היום ובכל יום פרנסתנו ומזונותינו במילוי ובריוח ובכבוד לא באיסור לא בעמל ולא בטורח וביגיעה רבה רק בנחת ובשלוה ובהשקט. כדי שנוכל לעבוד עבודתך הטהורה והקדושה בלי טרדת פרנסה ושלא יהיה בה שום בושה וכלימה ושלא תצריכנו לידי מתנת בשר ודם כי אם לידך הפתוחה והקדושה והצליחנו והרויחנו וברכנו בכל מעשה ידינו ועסקינו ותן לנו מאוצר מתנת ידך ושיהיה ביתי מלא ברכת יְהֹוָה יוהר שלא יהגה ח"ו השם כאותיות רק יאמרנו כפס של אדנות ויכוין להוי"ה כניקוד הזה בזכות שמך הגדול (דִיקָרְנוּסָא)

אבינו

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:
אָ"מ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הַצְמַח לָנוּ, יְשׁוּעָה, בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָרֵם, קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָרֵם, קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מַלֵּא יָדֵינוּ, מִבִּרְכוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מַלֵּא אֲסָמֵינוּ, שָׂבָע:
אָ"מ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָ"מ, קַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָ"מ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זָכוֹר, כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:
אָ"מ, נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ, רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת, שְׁעַת רַחֲמִים, וְעֵת רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חֲמוֹל עָלֵינוּ, וְעַל עוֹלָלֵינוּ, וְטַפֵּנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן הֲרוּגִים, עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
אָ"מ, עֲשֵׂה, לְמַעַן טְבוּחִים, עַל יִחוּדֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן, בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם, עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, נְקוֹם לְעֵינֵינוּ, נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ, הַשָּׁפוּךְ:
אָ"מ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
אָ"מ, חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, צְדָקָה וָחֶסֶד, וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֵיידֶער מֶען נֶעמְט אוֹיס דִי סֵפֶר תּוֹרָה זָאגְט מֶען דָאס:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ, אֵל רָם, וְנִשָּׂא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

וָוען מֶען נֶעמְט אוֹיס דָאס סֵפֶר תּוֹרָה זָאגְט מֶען דָאס:

וַיְהִי, בִּנְסֹעַ הָאָרֹן, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ, וְיָפֻצוּ

אוֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ, מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן, תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ, מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

יְיָ, יְיָ, אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד, לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן, וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה: ג"פ

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וְאוֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נוֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עוֹז וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד: בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כְּעָב מַלְקוֹשׁ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁעַל יְדֵי הֶאָרַת תִּיקּוּנִים עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּעַתִּיקִין בִּזְעֵיר שֶׁבְּאָרִיךְ יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים. וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים וְטוֹבִים בְּעִסְקֵי תוֹרָתֶךָ וְקִיּוּם מִצְוֹתֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

רִבּוֹנוֹ, שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא, מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ, וְתֵן לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ, וּמְחוֹל לָנוּ, עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת, אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ, מְחִילָה בְּחֶסֶד. מְחִילָה בְּרַחֲמִים, וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ, וְזָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים, וּלְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, וְכַלְכָּלָה, וְלֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד, וַאֲרִיכַת יָמִים, לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ, וְשֵׂכֶל

בית ישראל

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶערְר פוּן דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט דֶר פִיל מַיינֶע גִיבֶּעט צוּ גוּטִין אוּנ מַאךְ אוֹיס צִיהֶן מַיין ווִילֶן אוּנ גִיבּ מִיר מַיין גִיבֶּעט וְתִמְחוֹל אוּנ זַאיי מִיר מוֹחֵל אוֹף מַיינֶע אַלֶע זִינְד פוּן מַיין הוֹז גִיזִינְד אֵיין מְחִילָה פוּן גְנָאד אֵיין מְחִילָה מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט אוּנ רֵיינִיג מִיךְ פוּן מַיינֶע זִינְד אוּנ דַאכְט מִיךְ מִיט אֵיין גוּט גֶדֶעכֶענִישׁ צוּ פַר דִיר אוּנ טוּא מִיךְ בַּפֶעלֶן מִיט אֵיין בַּאפֶעלוּנְג פוּן הִילְף אוּנ דֶר בַּארִימְקֵייט אוּנ טוּא מִיךְ דַאכְטֶן צוּ גוּטִין לֶעבֶּן אוּנ פְרִיד צוּ פַּרְנָסָה אוּנ שְׁפַּייז אוּנ אִיךְ זָאל הָאבֶּן בְּרוֹט צוּ עֶסֶן אוּנ אֵיין קְלֵייד אָן צוּ קְלֵיידֶען אוּנ רֵייכְקֵייט אוּנ עֶהְרֶע אוּנ לַאנְגֶע טֶעג צוּ לֶערְנֶן אוּנ מִידִין אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ אִין דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ גִיבּ מִיר קְלוּגְהֵייט אוּנ פַר שְׁטַאנְד צוּ פַר שְׁטֵיין אוּנ צוּ פַר

וּבִינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ, וְהָפֵק רְפוּאָה שְׁלֵמָה, לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ, וּתְבָרֵךְ, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ, גְּזֵירוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת, וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ, כָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת, וְרָעוֹת, וְתֵן בְּלֵב מַלְכוּת, וְיוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו, עָלֵינוּ, לְטוֹבָה. אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

בית ישראל

גְעמֶען אִירֶע טִיפֶע סוֹדוֹת אוּנ מַאךְ אוּס צִיהֶען אֵיין הֵיילוּנְג צוּ אַלֶע אִינְזֶערֶע וֶוייטָאגֶען אוּנ דוּ זָאלְסְט בֶּעגְטְשֶׁען אוּנְזֶערֶע אַרְבֵּייט אוּנ זַאיי גוֹזֵר אוֹיף אוּנְז גוּטֶע גְזֵרוֹת הִילְף אוּנ טְרֵייסְטוּנְג אוּנ זַיי מְבַטֵּל פוּן אוּנְז אַלֶע שְׁוֶוערֶע אוּנ שְׁלֶעכְטֶע גְזֵרוֹת אוּנ גִיבּ גוּטֶע דֵעוֹת אִין דִי הַארְץ פוּן אוּנְזֶער קִינִיג אוּנ זַיינֶע הֶערְרֶען אוֹיף אוּנְז צוּ גוּטִין אָמֵן. אַזוֹ זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פוּן גָאט בָּרוּךְ הוּא אָמֵן:

תחנה פון אוים נעמין

אַיין נַייֶע תְּחִנָּה עֵת רָצוֹן מִצִּיּוֹן הַקְּדוֹשָׁה בְּשַׁעַת הוֹצָאַת סֵפֶר תּוֹרָה:

ווען מען עפינט דאס אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ. עֶפִינְט מֶען אִין הִימֶעל דִיא שַׁעֲרֵי רַחֲמִים. עֶס אִיז אֵיין עֵת רָצוֹן אוּים צוּ בֶּעטֶען זִיךְ גֶעזוּנְד פַּרְנָסָה מִיט אַלֶעם גוּטֶען:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְיָ צְבָאוֹת רַחוּם וְחַנּוּן. יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דוּ זָאלְסְט אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ רַחֲמָנוּת הָאבֶּן אוּנ אַזוֹ ווִי דִי שַׁעֲרֵי רַחֲמִים זֶענֶען אַצוּנְד אָפֶען אוּנ עֶס אִיז אֵיין עֵת רָצוֹן זָאל זַיין בַּאווִילִיגְט מַיין גִיבֶּעט אַז דוּ זָאלְסְט מִיר אוּנ מַיין מַאן. מַיינֶע קִינְדֶר. אוּנ מַיינֶע קִינְדְס קִינְדֶר. גֶעבֶּן לַאנְג לֶעבֶּן. גֶעזוּנְד. פַּרְנָסָה. דֶר בַּארִימְקֵייט. אוּנ פְרֵייד. בַּאגְלִיק אוּנְז אִין אַלֶע אוּנְזֶערֶע שְׁטֶעג מִיר זָאלֶן גִיפִינֶען חֵן וָחֶסֶד אִין דַיינֶע אוֹיגֶן אוֹךְ אִין לַייטוּנְס אוֹיגֶן גֶעבּ אוּנְז שֵׂכֶל אוּנ פַר שְׁטַאנְדִיקֵייט צוּ דַיין עֲבוֹדָה דָס אַזוֹ ווִי דָס קְוֶועלֶעדִיג וַואסֶער ווָס שְׁטַארְקְט זִיךְ אִין דֶעם קְוַואל פוּן דִי בְּרוּנֶע. אַזוֹ זָאל מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס הֶערְצֶער זִיךְ שְׁטַארְקֶען צוּ דַיין הֵיילִיגֶער דִינְסְט דוּ זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶן מַיינֶע אוֹגֶן אוֹךְ מַיינֶע קִינְדֶערְס אוֹגֶן זֵיי זָאלֶן לֶערְנֶען דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה זֵיי זָאלֶן גֵיין אִין גוּטִין ווֶעג פוּן דִי תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. ווָס זֵיי ווֶעלֶען לֶערְנֶען פוּן דִי תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה זָאלֶן זֵיי נִיט פַאר גֶעסֶן גִיבּ זֵיי חֵן אוּנ שֵׁיינֶע רֵייד זֵיי זָאלֶען מַצְלִיחַ זַיין אוּנ פוֹעֶלִין אַלְץ ווָאס זֵיי ווֶעלֶן פַאר לַאנְגֶען אָמֵן:

אָנָּא יְיָ אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט אַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם. אִיךְ זָאל נִיט דַארְפֶען חָלִילָה אָן צוּ קוּמֶען צוּ אַ מַתָּנָה פוּן אַבָּשָׂר וָדָם אוּנְזֶער הָאפֶענִיג ווָאס מִיר הָאפֶען צוּ דִיר נִיט פַר שֶׁעמְט חָלִילָה צוּ ווֶערֶן אוּנְזֶערֶע מַעֲשִׂים זָאלֶן נִיט ווֶערֶן פַאר דָארְבֶּען מִיר זָאלֶן נִיט גֵיין צוּ מִידִיקֵייט אוּנ צוּ צַעַר אוּנ אוּנְזֶער אַרְבֶּעט זָאל אַלְץ זַיין לִבְרָכָה וְהַצְלָחָה דִיא דָאזִיגֶע צַייט אוּנ אַלֶע צַייט ווֶען אִיךְ בֶּעט פַאר דִיר זָאל זַיין אַצַייט פוּן דֶר בַּארִימְקֵייט אֵיין צַייט

אז מיין באגער זאל דער הערט ווערן. מיין בקשה אליין וואס איך וועל נאר בעטן זאלסט דו מיר ענטפערן מיט דער בארימהערציקייט און גינאד אמן:

תחנה שלש עשרה מדות בשעת הוצאת ספר תורה

דיא תחנה זאגט מען אז מען נעמט אויס דיא (ספר תורה). און פריער זאל מען זאגען דריי מאל (יי יי).

רבונו של עולם איך טוא מיך אן לעהנען אן די י״ג מדות וואס זענען פול מיט דר בארימהערציקייט איך טוא מיך שטעלן בעטן דיין הייליגן נאמן דס אזו ווי מען עפינט דיא טיר פון דעם ארון הקודש אום צו אויס ציהען דיין הייליגע ספר תורה אזו זאלסטו עפענן דיינע טויערן פון דר בארימהערציקייט און זאלסט מוחל זיין אונזערע זינד וואס מיר האבן גיטאן און אזו ווי מיר האבן אן גיטאן דיינע ספרי תורות אין ווייסע מענטליך אזו זאלסטו מאכן ווייס אונזערע פלעקן פון דר נשמה וואס מיר האבן איין גיפלעקט מיט אונזערע זינד וויא אין דער תורה שטייט ווען אייערע זינד וועלען זיין רויט וויא רויטע פאדעם וועל איך זייא ווייס מאכען:

רבונו של עולם אזוי וויא מיר טוען אויס נעמען די תורה וואס ווערט אן גירופן ספר אזו זאלסט אונז היינט אן שרייבן אין ספר החיים און אין ספר ברכה און אויך וועלן מיר לייענען אין דיין ספר תורה אזו ווי דו האסט אונזער מוטער שרה איר תפלה צו גיהערט און דס וואר ראש השנה און אויך ווי דו האסט צו גיהערט די תפלה פון דיין צדיקת חנה אזו זאלסטו אויך אונז צו הערן די גיבעט וואס מיר טוען דיך בעטן. און אזו ווי דו האסט אום ראש השנה ארויס גינומען דיין קנעכט יוסף פון דער תפיסה אזוי זאלסטו אונז אויך ארויס נעמען היינט פון דעם יום הדין און דו האסט אן גשריבן אין דיין הייליגע תורה אז אלע טויערן ווערן ניט פאר שלאסן אויף תפלה צו טאן צו דיר צו שרייען און וויינען. הער צו אונזער גבעט שרייב אונז אן צו אגוט יאר זאלסט אונז ניט אוועק נעמען חלילה פון דר וועלט פאר זיבעציג יאר כדי מיר זאלן חלילה ניט לאזען קליינע יתומים מיר זאלן זיי קענען דר ציהען זיי זאלן לערנען דיין הייליגע תורה פון דיין הייליגען נאמן וועגען און זאלסט אויך ניט אוועק נעמען אונזערע קינדר פר אונזר לעבן אויך ניט חלילה אונזר ברידר און שוועסטר אונזערע טרערן זאלן דורך לעבערן איין מיר צו דיין הייליגען שטול אונזער תפלה זאל קומען אין דיין האנט אריין. און אויך טוען מיר בעטן פאטר דר בארמיגר מיר טוען איצט צו ברעכן אונזר הארץ אוף דרייצעהן שטיק אקעגען דיינע שלש עשרה מדות מיר ווילן שוין מער ניט זינדיגען נאר פר גיב אונז אונזערע זינד און שיק אונז דיין הילף אז עס זאל קומען דער גואל צדק דיין הייליגע שכינה איז דאך מיט אונז אין גלות און אויך טוען מיר בעטן אז דו זאלסט אונז געבין שפע ברכה והצלחה פון דיין הייליגער האנט מיר זאלען חלילה ניט דארפען צו איין מענטשענס גאב און דער לעבען צו זעהן ווען משיח וועט קומען:

ג״פ ואני תפלתי לך יי׳ עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

רבונו של עולם יהי רצון מלפניך שתעשה למען שמך היחיד והמיוחד. איך בעט דיך ליבר גאט מיט דעם פון דיין איינציגן נאמן וועגען וואס ער איז גאיינציגט

גְוָוארֶן דוּרְךְ אוּנְזֶערִי אָבוֹת הַקְדוֹשִׁים און דוּרְךְ אוּנְזֶרִי נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצִיג מַיין הַארְץ און מַיינֶע קִינְדֶרְם הַארְץ אַז מִיר זָאלֶן וִויסִין צוּ פַארְשְׁטֵיין דַיין אֵיינְצִיגֶן נָאמֶן הַקָדוֹשׁ וְהַטָהוֹר דָאס מִיר זָאלֶען שׁוֹין נִיט זִינְדִיגֶען צוּא דִיר: וְכַאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גֶהֶערְט דָם גְשְׁרֵיי און גִיוֵויין פוּן אוּנְזֶער עֶלְטֶר פָאטֶר יַעֲקֹב און הָאסְט אִים אָפּ גֶעהִיטֶן פוּן עֵשָׂו וְלָבָן. און גִיגֶעבֶּן פַּרְנָסָה פוּן דַיין הַאנְד (לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ). און דִי יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ גְשְׁפֵּייזְט און גְגֶעבֶּן כָּל טוּב אִין דִי וִויסְטֶע מִדְבָּר אַזוֹ בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּער גָאט עֶנְטְפֶער מִיר אוֹיף מַיין גְבֶּעט און פַּר נֶעם מַיין גְוֵויין מִיט מַיינֶע טְרֶערֶן. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. צוּ שְׁפֵּייזֶען מִיךְ מִיט מַיין מַאן און קִינְדֶר מִיט מַיין גַאנְץ הוֹיז גִיזִינְד. אַלֶע אוּנְזֶר בַּאדֶערְפֶענִישׁ. אוּנְזֶער הַארְץ זָאל נִיט זַיין פַאר זָארְגְט מִיר זָאלֶען דִיךְ קֶענִין דִינֶען מִיט דֶעם גַאנְצֶען הַארְצֶען. און דוּ זָאלְסְט הִיטִין מִיךְ מִיט מַיין מַאן און קִינְדֶר הַיינְטִיגֶען טָאג אוֹיךְ אַלֶע טֶעג פוּן בְּרֶעכֶענִישׁ פוּן בֵּייזֶע בַּאגֶעגֶענִישׁ פוּן אַרוּחַ רָעָה פוּן גַזְלָנִים פוּן חַיוֹת רָעוֹת פוּן גַנָבִים פוּן אוּמְזִיסְטֶע שׂוֹנְאִים הִיט אוּנְז אָפּ פוּן יְסוּרִים פוּן בֵּייזֶע קְרַאנְקֵייט פוּן עַיִן הָרָע פוּן אַלֶערְלֵיי וֵוייטָאג רַחֲמָנָא לִצְלָן און וֶוען חָלִילָה עֶס אִיז אַוֵוייטָאג זָאלְסְט דוּ הֵיילֶן מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט דָאךְ אַרוֹפֵא חוֹלִים אַרוֹפֵא חִנָם אַרוֹפֵא נֶאֱמָן דֶר הֵייךְ מַיין נָאמֶן מַיין מַאנְס נָאמֶן און מַיינֶע קִינְדֶערְם נָאמֶען און לַייט זֶעלִיג. אוּנְז דוּ בִּיסְט דָאךְ דֶר גָאט וָואס דוּ דֶער הֶערְסְט דָאס גִיבֶּעט פוּן אַלֶע וָואס בֶּעטִין דִיךְ מִיט אֵיין צוּ בְּרָאכֶען הַארְץ אוֹיךְ זָאלְסְט דוּ מַיין גִיבֶּעט דֶער הֶערִין און בַּאוֶוערִין צוּ אַלֶעם גוּטֶן וָואס אִיךְ וֶועל נָאר בֶּעטִין הַיינְט און אַלֶע צַייט אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

תפלת החיים מארץ הקדושה

תְּחִנָה מֵאֶרֶץ הַקְדוֹשָׁה פוּן רֹאשׁ הַשָׁנָה און יוֹם כִּפּוּר מֶען זָאל זָאגֶען וֶוען מֶען נֶעמְט אוֹיס דִיא סִפְרֵי תּוֹרוֹת:

יְיָ יְיָ דוּ בִּיסְט אֵיין דֶר בַּארְמִיגֶר גָאט און דֶר בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּר דֶעם מֶענְטְשֶׁן אֵיידֶר עֶר זִינְדִיגְט:

אֵל דוּ בִּיסְט אֵיין גִינֶעדִיגֶער גָאט און דוּ בִּיסְט בַּארִימְהַארְצִיג:

רַחוּם דוּ בִּיסְט אֵיין בַּארִימְהַארְצִיגֶר גָאט. און דֶר בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּער דֶעם מֶענְטְשֶׁן:

וְחַנוּן און דוּ בִּיסְט אֵיין לַייט זֶעלִיגֶר גָאט. טוּסְטוּ לַייט זֶעלִיגֶן דֶם דֶר דָא קוּמְט מִיט תְּפִלָה צוּ פַאר דִיר אַזוֹ דֶער הֶערְסְטוּ אִים גָאר בַּאלְד און דֶר בַּארִימְסְט דִיךְ אִיבֶּר אִים:

אֶרֶךְ אַפַּיִם דוּ בִּיסְט לַאנְגְזַאם צוּ דֶר צֶערְנֶען און דוּ דֶער לֶענְגֶערְסְט דַיין גְרִים צָארֶן אֲפִילוּ צוּ דֶעם רָשָׁע אַיילְסְטוּ נִיט צוּא בַּצָאלֶן נָאךְ זַיינֶע מַעֲשִׂים רָעִים נָאךְ. נַייעֶרְט דוּא טוּסְט אִים וַוארְטִין בִּילַייכְט וֶועט עֶר תְּשׁוּבָה טָאן:

וְרַב חֶסֶד און דוּ בַּווייזְט פִיל גִינָאד צוּ דִיא מֶענְטְשֶׁן וָוס הָאבֶּן אֲפִילוּ גָאר קֵיין זְכוּת נִיט:

וֶאֱמֶת און דוּ בִּיסְט אֵיין וָואר הַאפְטִיגֶר גָאט. דוּ שְׁטְרָאפְסְט דֶעם מֶענְטְשֶׁן אוֹיף דֶער וֶועלְט עֶר זָאל הָאבֶּן אֵיין גוּטֶען לוֹין לְעוֹלָם הַבָּא אוֹיף דֶעם גוּטְס וָוס עֶר הָט גְטָאן בַּיי זַיין לֶעבֶּן:

נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים דוּ טוּסְט בַּאהַאלְטֶן דִי זֶעלְבִּיגֶע גוּטְץ וָואס אֵיין צַדִיק טוּט אוֹיף דֶער וֶועלְט און לָאזְט אִים גִינִיסֶן זַיינֶע קִינְדֶער און

קינדס קינדער ביז טוזינד גיבירט׃
נושא עון דו פר טראגסט דעם מענטשן
זייני זינד אפילו ווען ער
זינדיגט מיט גרויסע זינד פר גיבסטו
אים זייא ווען ער טוט תשובה׃
ופשע אפילו אזעלכי עבירה די
מוטווילגר ווייז גישעהן איז
ביסטו אים אויך מוחל ווען ער טוט
נאר תשובה מיטן גאנצן הארצן׃
וחטאה (מכל שכן) דם דו טוסט פר
געבן דורך דר תשובה ווען
דער מענש הט איין עבירה אונגערן
גיטאן זעלכי עבירות וום דר מענטש
קאן זיך ניט היטן דר פר. עס מעג זיין
מיט הערין אדער מיט זעהן אדער
מיט ריידן׃
ונקה אונ דו ריינגסט דעם מענטשין
זיינע זינד ווען ער טוט תשובה
מיט׳ן גאנצען הארצין אזו ווערט אפילו
אויס דיא עבירות לוטער זכיות׃

דער נאך זאגט מען דיא תפלה׃

רבונו של עולם דו זאלסט דר פילן מיין
בגער צו גוטען אונ זאלסט מיר
מיט מיין מאן אונ קינדר מוחל זיין
אונזרי זינד וום מיר האבן גטאן. איין
פר געבונג מיט גינאד. מיט בארמקייט.
אונ זאלסט אונז ריינגען פון אונזרי
חטאים ועונות ופשעים וום מיר האבן
גטאן מוטוויליג קעגין דיין הייליגן
נאמן, אונ זאלסט אונז גדענקן צום יום
הדין פר דיר צו איין כתיבה וחתימה
טובה אונ צו העלפין אונז מיט
בארמקייט. אונ דו זאלסט מיך מיט
מיין מאן אונ קינדר אונ אלי די מייניגע
גידענקן צו לאנג לעבן אונ צו גזונד
אונ צו שלום אונ זאלסט אונז געבן
איין פרנסה טובה דען איצט טוסטו
דעם מענשן זיין פרנסה אוף ליגן אוף
אגאנצן יאר. דרום בעט איך דיך
בארמהארציגר פאטר דאס דו זאלסט
מיט אונז טאן לפנים משורת הדין. אונ
זאלסט אונז אן שרייבן צו איין גרינגי
פרנסה טובה וכלכלה ומתוקה דאס
מיר זאלן האבן לחם לאכול ובגד ללבוש
בכבוד אונ ניט מיט בזיון מיט היתר
ניט מיט איסור דו ביסט דער הער
פון דר גאנצר וועלט. דו שפייזט אלע
בשעפעניש פון קליין ביז גרוס. ווי
גישריבן שטייט עיני כל אליך ישברו
איז טייטש די אויגן פון אלע בשעפעניש
האפען צו דיר אונ דוא גיבסט איטליכן
זיין שפייז אונ בדערפעניש אין דער צייט.
אונ דוא זאלסט אונז געבין פר שטאנד
דאס מיר זאלען קענען וויסן די סודות
פון דיין הייליגי תורה אונ שיק איין
רפואה שלימה צו אונזרי ווייטאג אונ
שיק אונז באלד דעם גואל צדק מיר
זאלן אלע אום גלייזט ווערן. אונ גיב
ברכה והצלחה אין אלע אונזרי עסקים
וום מיר טוען אונ זאלסט גוזר זיין אוף
אונז גוטע גזירות צו דעם נייעם יאר.
אונ זאלסט מבטל זיין פון אונז אלע
בייזי גזירות אונ דו זאלסט געבן אין
די הערצר פון אלע אוף אונז צו גוטן.
עס זאל זיין דר ווילן צו פר דיר
אלמעכטיגר גאט די רייד פון מיינם
מונד אונ די גדאנקין מיינם הארצען
זאל זיין בווילינט פר דיר. דען דו
ביסט מיין בשעפער אונ מיין דער
לייזער אמן וכן יהי רצון׃

איינע תפלה צום אויס נעמען וואס יעדער זאל זאגען מיט גרויסע בכיות. וואס האט מתקן גיוועזן דער חסיד דער מקובל
מהר״ש שרעבי זצ״ל פון ירושלים אונ זיא ווערט גיבראכט אין ספר עבודת הקודש׃

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן פון פר דיר
גאט אונזער גאט אונ גאט פון
אונזרע עלטערן דו זאלסט טאן פון דיין
רחמנות וועגן אונ פון וועגן דיין גרויסן

נאמן וואס מען טאר אים ניט לייענען ווי ער ווערט געשריבען. דו זאלסט מציל זיין אונז און אונזרע מאנען און אונזרע זיהן און טעכטער און אונזר גאנצע געזינד פון אלעם בייזען און פון פאר דארבונג. און פון מגפה און פון צרות און טרויער און פון זיפצעניש. און פון אלע קראנקייט און זאלסט מבטל זיין מיט דיינע פיל רחמנות און גרויסע חסדים. פון אינז און פון אונזר גאנצען הויז געזינד אלע שלעכטע און שווערע גזירות און אלע מקטריגים און יעדען שטן. דו זאלסט זייערע מיילר פאר שטאפען זיי זאלען ניט קענען מקטרג זיין אויף אונז. און זאלסט מבטל פון אונז שנאת חנם. און דו זאלסט אונז באנייען מיט אגוט יאר מיט אגיבענטשט יאר און דו זאלסט אונז מפרנס זיין מיט גרוים שפע און מיט אכשרה פרנסה אין עס זאל אויף אונז קיין שליטה ניט האבען קיין עין הרע און דו זאלסט אונז באגליקין אין אלע אונזערע מעשים. אמן סלה:

בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ, דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ, וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ, עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ, אַחֲזֵי לְעַמָּךְ, בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא, מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא, בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְּקִידָא, בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי, וּלְמִנְטַר יָתִי, וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל: אַנְתְּ הוּא, זָן לְכוֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכוֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, שַׁלִּיט עַל כּוֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, דְּשַׁלִּיט, עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא, דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסָגִידְנָא קַמֵּיהּ, וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵיהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן, לָא עַל אֱנָשׁ, רְחִיצְנָא, וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין, סְמִיכְנָא, אֶלָּא, בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵיהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד, טַבְוָן וּקְשׁוֹט: בֵּיהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵיהּ קַדִּישָׁא

בית ישראל

בריך שמיה געלויבט איז דער נאמען פון דעם הארין פון דער וועלט. געלויבט איז דיין קרוין און דיין ארט וואו די שכינה רועט. יהא עס זאל זיין דיין ווילין מיט דיין פאלק ישראל צו אייביג דס מיינט מען זאלסט זיך מיט ישראל שטענדיג באגיין מיט מדת הרחמים און די אויס לייזונג פון דיין רעכטע האנד זאלסטו ווייזין צו דיין פאלק אין דיין בית המקדש דס מיינט מען וואס אין פסוק שטייט (השיב אחור ימינו) דרום בעטין מיר ער זאל ווייזין זיין רעכטע האנד מיט בנין בית המקדש. און צו געבין אונז די גוטעס פון דיין ליכט און זאלסט צו נעמען אונזר געבעט מיט דעם מדת הרחמים עס זאל זיין דער ווילין פון פאר דיר דו זאלסט דער לענגערן אונזר לעבין אין גוטקייט. און איך זאל זוכה זיין געדאכט צו ווערן צווישען די צדיקים מען זאל זיך איבער מיר מרחם זיין און מען זאל מיך היטען און אלץ וואס צו מיר און אלץ וואס צו דיין פאלק ישראל. אנת דו ביסט דער גאט וואס דו שפייזט אלע און גיסט די באדערפעניש פון אלע דו ביסט דער געוועלטיגער אויף אלץ דו ביסט דער וואס געוועלטיגט אויף די מלכים. אנא איך בין דער קנעכט פון הקב״ה וואס איך בוק זיך פאר אים און פאר דעם כבוד פון זיין תורה אלע צייט לא על אנש ניט אויף איין מענטשען פאר זיכער איך מיך און ניט אויף איין מלאך פאר לאז איך מיך נאר אין דעם גאט פון הימל וואס ער איז דער וואהרער גאט. און זיין תורה איז אמת. און זיינע נביאים זענין אמת. און ער מערט צו טאן גוטס און וואהרהייט. ביה אנא רחיץ אויף אים פאר זיכער איך מיר און

יַקִּירָא, אֲנָא אֵמַר, תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא. (וְתֵיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּיַעַבְדוּן רְעוּתָךְ) וְתַשְׁלִים, מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא, דְּכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב, וּלְחַיִּין, וְלִשְׁלָם:

חו״ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֶחָד, הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל, אֲדוֹנֵינוּ, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא, שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה, שְׁמוֹ יַחְדָּו:

וָוען דֶער חַזָן זָאגְט גַדְלוּ זָאגְט קָהָל דָאס:

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדַּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ, וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו, וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן, כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֱלוֹהַּ, כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם, הַשּׁוֹכֵן, בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ, עַל הַחַיּוֹת, וּקְדֻשָּׁתוֹ, עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, בָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי, וְנֹאמַר לְפָנָיו, שִׁיר חָדָשׁ, כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים, זַמְּרוּ שְׁמוֹ, סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וְנִרְאֵהוּ, עַיִן בְּעַיִן, בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ, בְּשׁוּב יְיָ, צִיּוֹן. וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה, כְּבוֹד יְיָ, וְרָאוּ כָל בָּשָׂר, יַחְדָּו, כִּי פִּי יְיָ, דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם, עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכּוֹר, בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע, מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיָחֹן אוֹתָנוּ, לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים, וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, בְּמִדָּה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

שַׁבָּת אונ יום טוֹב זָאגְט דָאס דֶער חַזָן:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ, לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב״פ) בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל, הַחוֹסִים בּוֹ: ואח״כ יאמרו הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּייָ, אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

ברכת העולה לתורה

וָוען מֶען רוּפְט אוֹיף צוּ דֶער תּוֹרָה זָאגְט מֶען דָאס:

בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבֹרָךְ:

קהל ואח״כ העולה בָּרוּךְ, יְיָ הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בית ישראל

צו זיין הֵיילִינְגֶן טַייעֶרֶן נָאמֶען טוּא אִיךְ זָאגֶן לוֹב. יְהֵא רַעֲוָא עֶס זָאל זַיין דֶער ווילֶען פַר דִיר אַז דוּ זָאלְסְט עֶפֶענֶען מַיין הַארְץ אִין דֶער תּוֹרָה אוּנ זָאלְסְט עֶרְפִילֶען דִי בַּאגֶער פוּן מַיין הַארְץ אוּנ דָס הַארְץ פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטֶן אוּנ צוּ לֶעבֶען אוּנ צוּ פְרִידֶען. אָמֵן:

ווען מען האט אויס געליינט זאגט מען דאס:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

מי שברך לעולה לתורה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"פ) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה לכבוד יום הדין ובשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויכתבהו ויחתמהו לחיים טובים בזה יום הדין עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בנה הנולד (לנקבה ואת הילדה הנולדה) לה במזל טוב (לנקבה ויקרא שמה בישראל פב"פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקבה יגדלה (לזכר לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים. ונאמר אמן:

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (לנקבה החולנית) (פב"פ) בעבור (פפב"פ) נדר מתנה בעבורו (בעבורה) בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ"ח אבריו (אבריה) ושס"ה גידיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

קריאה ליום ב של ראש השנה

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק

בית ישראל

וַיְהִי אונ עס איז געוועזן נאך די דאזיגע רייד. רש"י שרייבט נאך די רייד פון דעם שטן וואס ער האט מקטרג געוועזן אונ האט געזאגט פאר גאט ב"ה פין גאר דער סעודה וואס אברהם האט געמאכט האט ער פאר דיר ניט מקריב געוועזן קיין שום קרבן האט גאט ב"ה גיענטפערט ער האט דאך דאס געטאן נאר פון זיין זון וועגן אונ אז איך וואלט אים געזאגט ער זאל שעכטן זיין זון פאר מיר וואלט ער מיך געפאלגט אונ אטייל זאגן נאך די רייד פון ישמעאל וואס ער האט זיך בארימט אנטקעגן יצחק אונ האט געזאגט איך בין אלט געוועזן דרייצעהן יאר אז מיין פאטער האט מיך מל געוועזן אונ איך האב אים ניט געווערט האט יצחק צו אים געזאגט דו בארימסט זיך מיט איין אבר פון דיין לייב אז גאט זאל מיר זאגן איך זאל מיך אליין שעכטן פאר אים וואלט איך ניט דער ווידער געוועזן וְהָאֱלֹהִים אונ גאט האט געפרובט צו אברהם אונ ער האט צו אים געזאגט אברהם וַיֹּאמֶר האט אברהם געזאגט איך בין אן געברייט צו טאן וואס דו וועסט מיר שאפן. וַיֹּאמֶר אונ ער האט געזאגט נעם איך בעט דיך. רש"י שרייבט גאט ב"ה האט אים געזאגט איך בעט דיך דו זאלסט באשטיין אין דעם נסיון כדי מען זאל ניט זאגן די ערשטע נסיונות איז ניט געוועזן קיין ממש אֶת בִּנְךָ דיין זון דיין איינציגען וואס דו האסט ליב אֶת יִצְחָק. רש"י שרייבט הקדוש ב"ה האט צו אים געזאגט נעם דיין זון האט אברהם געענטפערט איך האב צוויי זון וועלכן זאל איך נעמן האט הקב"ה ווידער געזאגט דיין איינציגן האט אברהם געענטפערט זיי זענען ביידע איינציגע דער איז איין איינציגער ביי זיין מוטער אונ דער איז איין איינציגער ביי זיין מוטער האט הקדוש ב"ה געזאגט דעם וואס דו האסט ליב האט אברהם געענטפערט איך האב ביידע ליב האט הקדוש ב"ה ווידער געזאגט אֶת יִצְחָק אונ דרום האט גאט תיכף ניט געזאגט ער זאל יצחק מקריב זיין כדי זיין דעה זאל ניט מבולבל ווערן אונ ווידער כדי ער זאל אויף אים באליבן די מצוה אונ צו געבן אים שכר אויף איטליכען דבור ודבור וְלֶךְ לְךָ אונ גייא דיר צום לאנד מוריה דאס איז ירושלים אונ ברענג אים דארטן אויף פאר איין עולה. רש"י שרייבט הקב"ה האט ניט געוואלט מען זאל אים מקריב זיין נאר אויף ברענגען אים אויף דעם בארג פון איין עולה וועגן אונ אז ער האט אים אויף געבראכט האט ער אים געזאגט נידער אים אראפ עַל אַחַד אויף איינעם פון די בערג וואס איך וועל דיר זאגן. אונ אברהם האט זיך געפעדערט אין דער פרי ער האט זיך מזרז געוועזן צו דער מצוה אונ ער האט אליין געגורט זיין אייזל אונ האט ניט געשאפט צו איינעם פון זיינע קנעכט מחמת ליבשאפט וואס ער האט געהאט צו הקדוש ב"ה מקיים זיין זיינע מצות אונ ער האט גענומען זיינע צוויי יונגען מיט זיך דס זענען ישמעאל אונ אליעזר דען איין אדם חשוב טאר ניט גיין אין וועג אן צוויי לייט וְאֵת יִצְחָק אונ האט גענומען זיין זון יצחק אונ אברהם האט געשפאלטן דס האלץ פון וועגן דער עולה אונ

בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ לוי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחוֹק׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־
נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה
אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ
וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ שלישי וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־
יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח
אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ

בית ישראל

ער איז אוף גשטאנן אונ איז גגאנגען צו דעם ארט ווס גאט הט גזאגט. אין דעם דריטען טאג הט אברהם אוף גיהובן זיינע אויגן אונ ער הט דער זעהן דס ארט פון וייטן. רש״י שרייבט ער הט גיזעהן איין וואלקן איז גיוועזן געצויגן איבר דעם בארג. הט ער פר שטאנן אז דס איז דס ארט אונ פר וואס הט הקדוש ב״ה אים גיוויזין דס ארט ערשט דעם דריטען טאג כדי מען זאל ניט זאגן הקדוש ב״ה הט אים פר טומעלט אונ ער האט קיין צייט ניט גיהאט זיך מישב צו זיין אבער וואלט ער צייט האבן צו בארענקן זיך וואלט ער דס ניט גיטאן ויאמר אונ אברהם הט גיזאגט צו זיינע יונגען בלייבט דא זאמען מיט דעם אייזיל אונ איך אונ דער יונג דס איז יצחק וועלן מיר גיין אקליין ביסל וועג צו דעם ארט ווס איז פר אונז. אין מדרש שטייט אזו הט אברהם גיזאגט אז גאט הייסט מיר מקריב זיין מיין זון יצחק פר איין עולה וועל איך זעהן ווי אזו וועט מקוים ווערן דער פסוק כה יהיה זרעך דס איז טייטש דיינע קינדר וועלן זיין ווי די שטערען אין הימל ונשתחוה מיר וועלן זיך בוקן אונ ווידר קערן צו אייך. רש״י שרייבט אברהם הט נביאות גיזאגט אז זיי וועלן זיך ביידע אום קערן ויקח אברהם אונ אברהם הט גינומן דס האלץ אונ ער הט גיטאן אוף זיין זון יצחק אונ ער הט גינומן אין זיין האנט דס פייער אונ דס מעסר אונ זענן גיגאנגן ביידע באנאנד ויאמר אונ ער הט גיזאגט יצחק צו זיין פאטר אברהם אונ הט גיזאגט מיין פאטר אונ ער הט גזאגט דא בין איך מיין זון אונ יצחק הט גיזאגט נון דא איז פר האנדען פייער אונ האלץ אונ וואו איז די שאף צו איין עולה הט אברהם גיזאגט גאט וועט ווייזן אונ וועט אום דר ווייל צו זיך אשאף אונ אז ער וועט ניט אום דר ווייל וועט זיין מיין זוהן צו איין עולה אונ זיי זענן ביידע גגאנגן באנאנד. רש״י שרייבט חאטשע יצחק הט שוין פר שטאנען אז ער גייט מען זאל אים קוילן זענן זיי פארט גיגאנגן ביידע מיט אגלייך הארץ צו טאן דעם רצון פון הקב״ה ויבאו אונ זיי זענן גקומן צו דעם ארט ווס גאט הט אים גיזאגט אונ ער הט גיבויעט דארטן אברהם דעם מזבח אונ ער הט אן גיריכט דס האלץ אונ ער הט גיבונדן זיין זוהן יצחק אונ ער הט אים גיטאן אויף דעם מזבח איבר דעם האלץ וישלח אונ אברהם הט אוס גישטרעקט זיין האנט אונ הט גנומן דס מעסר צו קוילן זיין זוהן ויקרא אליו אונ אמלאך פון גאט הט צו אים גירופן פון דעם הימל אונ ער הט גזאגט אברהם אברהם. רש״י שרייבט דס ווס ער הט צוויי מאל אן גירופן אברהם דס איז לשון ליבשאפט ויאמר הט אברהם גיזאגט דא בין איך ויאמר הט דער מלאך גיזאגט דו זאלסט ניט שטרעקן דיין האנט צו דעם יונג צו קוילן אים הט אברהם גיזאגט בין איך דען אום זיסט אהער גקומן איך וועל אים חאטשע לאזען אביסול בלוט הט אים דער מלאך גיזאגט דו זאלסט צו אים גאר ניט טאן כלומר דו זאלסט אין אים קיין מום ניט מאכן ווארום אצונד וייס איך אז דו ביסט אגאטס פארכטיגר אונ דו האסט ניט פר מיטן דיין איינציגן זוהן פון מיר. רש״י שרייבט אברהם הט גזאגט פר הקדוש ב״ה איך וויל מיר פר דיר אוס ריידן מיין הארץ געכטן האסטו מיר גזאגט אין יצחק וועט גרופן ווערן מיין זומען אונ דר נאך האסטו מיר ווידר גזאגט נעם דיין זוהן אונ נאיי אים מקריב פר איין עולה אונ אצונד זאגסטו מיר ווידר שטרעק ניט דיין האנט צו דעם

מְאוּמָה כִּי | עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ
מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא יְהוָה | יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה: רביעי וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־
אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ: כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה
אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר
אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם
אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע: פ חמישי
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים
לְנָחוֹר אָחִיךָ: אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם: וְאֶת־כֶּשֶׂד
וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל: וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה

בית ישראל

יונג. הָט הקב"ה אִים גֶעֶנְטְפֶערְט וָוס אִיךְ זָאג בִּין אִיךְ נִיט מְשַׁנֶּה דֶען אַז אִיךְ הָאבּ גֶזָאגְט קַח
נָא אֶת בִּנְךָ. הָאבּ אִיךְ נִיט גֶזָאגְט דוּ זָאלְסְט אִים קוילֶען נָאר אִיךְ הָאבּ אִים גֶהֵייסֶען אוֹיף בְּרֶענְגֶען
אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ אַצוּנְד אַז דוּ הָאסְט אִים אוֹיף גֶבְּרַאכְט מַאךְ אִים ווידֶר אַרָאפּ נִידֶערֶען דֶען
פוּן הַיינְט אָן אִיז פַּר הַאנְדֶען צוּ מִיר וָוס זָאפּ צוּ עֶנְטְפֶערֶען צוּם שָׂטָן וָוס פַּר וואוּנְדֶערְט זִיךְ וָוס אִיז
מַיין לִיבְּשַׁאפְט אָן דִיר וָוארוּם זֵיי זֶעהֶן אַז דוּ בִּיסְט אַגָאנְס פָארְכְטִיגֶר וַיִּשָּׂא אוּנ עֶר הָט אוֹיף
הוֹיבֶּן אַבְרָהָם זַיינֶע אוֹיגֶען אוּנ עֶר הָט דֶר זֶעהֶן אֵיין ווידֶר נָאךְ דֶעם אַז דֶר מַלְאָךְ הָט אִים גֶיזָאגְט
אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ. הָט עֶר גֶזֶעהֶן דֶעם ווידֶר עֶר אִיז גֶוָוארֶען אָן גֶהַאלְטֶען אִין דָארֶען מִיט זַיינֶע הֶערְנֶער
אוּנ אַבְרָהָם אִיז גֶגַאנְגֶען אוּנ עֶר הָט גֶנוּמֶען דֶעם ווידֶר אוּנ עֶר הָט אִים אוֹיף גֶבְּרַאכְט צוּ פַּר אֵיין
עוֹלָה אוֹיף דֶעם אָרְט פוּן זַיין זוּהְן. רש"י שְׁרַייבְּט אוֹיף אִיטְלִיכֶר עֲבוֹדָה וָואס עֶר הָט גֶטָאן הָט
עֶר מִתְפַּלֵּל גִיוֶועֶן אוּנ הָט גֶזָאגְט עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶען פוּן הקב"ה עֶס זָאל זַיין גְלַייךְ ווִי מַיין
זוּהְן אִיז גִיקוֹילֶעט גִיוָוארֶען אוּנ גְלַייךְ ווִי זַיין בְּלוּט אִיז גֶשְׁפְּרֶענְגְט אוּנ גְלַייךְ ווִי עֶר אִיז גִידֶערְמְפְּט
גְוָוארֶען אוּנ עֶס אִיז גְוָוארֶען פוּן אִים אַשׁ וַיִּקְרָא אוּנ אַבְרָהָם הָט אָן גְרוּפֶען דֶעם נָאמֶען פוּן דֶעם דָאזִיגֶען
אָרְט ה׳ יִרְאֶה גָאט זָאל זֶעהֶן אוּנ זָאל אוֹיס דֶר ווֵיילֶען דָס דָאזִיגֶע אָרְט צוּ מַאכֶען רוּעֶן זַיין שְׁכִינָה
דְרִינֶען אוּנ צוּ מַקְרִיב זַיין דִי קָרְבָּנוֹת וָוס וֶועט גֶזָאגְט וֶוערֶען אוֹיף אִים צוּ דִי טֶעג וָואס וֶועלֶען קוּמֶען
בְּהַר אוֹיף דֶעם בַּארְג ה׳ יֵרָאֶה ווֶעט זִיךְ גָאט בַּאוַוייזֶען צוּ זַיין פָאלְק וַיִּקְרָא מַלְאַךְ ה׳ אוּנ אַמַלְאָךְ פוּן
גָאט הָט גְרוּפֶען צוּ אַבְרָהָם דָס אַנְדֶערֶע מָאל פוּן דֶעם הִימֶל וַיֹּאמֶר אוּנ עֶר הָט גֶזָאגְט אִיךְ הָאבּ
בַּיי מִיר זֶעלְבֶּערְט גְשְׁווֹארֶען נְאֻם ה׳ רֶעט גָאט כִּי יַעַן דְרוּם וַוייל דוּ הָאסְט גִיטָאן דִי דָאזִיגֶע זַאךְ
אוּנ דוּ הָאסְט נִיט פַּר מִיטֶען דַיין אֵיינְצִיגֶען זוּהְן כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ דֶען אִיךְ וֶועל דִיר בֶּענְטְשֶׁען אוּנ מֶערֶען
אוּנ אִיךְ וֶועל מֶערֶען דַיינֶע קִינְדֶער אַזוֹי ווִי שְׁטֶערֶען פוּן דֶעם הִימֶל אוּנ אַזוֹי ווִי דָס זַאמְד וָוס אוֹיף דֶעם
בָּארְטֶען פוּן דֶעם יַם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אוּנ דַיינֶע קִינְדֶער וֶועלֶען יַרְשֶׁנֶען דִי שְׁטֶעט פוּן זַיינֶע פַיינְט וְהִתְבָּרְכוּ אוּנ
זֵיי וֶועלֶען זִיךְ בֶּענְטְשֶׁען אִין דַיינֶע קִינְדֶער אַלֶע פֶעלְקֶר פוּן דֶר עֶרְד וַוייל דוּ הָאסְט צוּ גֶהֶערְט מַיין
קוֹל וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אוּנ אַבְרָהָם הָט זִיךְ ווידֶר גִיקֶערְט צוּ זַיינֶע יוּנְגֶען אוּנ זֵיי זֶענֶען אוֹיף גֶשְׁטַאנֶען וַיֵּלְכוּ
אוּנ זֵיי זֶענֶען גֶגַאנְגֶען בַּאנַאנְד צוּ דֶר שְׁטָאט בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אוּנ אַבְרָהָם הָאט זִיךְ גֶזָאמְט אִין בְּאֵר
שָׁבַע וַיְהִי אוּנ עֶס אִיז גִוֶועֶן נָאךְ דִי דָאזִיגֶע רֵייד. רש"י שְׁרַייבְּט נָאךְ דֶעם אַז אַבְרָהָם הָט זִיךְ אוּם
גִיקֶערְט פוּן דֶר עֲקֵידָה הָט אַבְרָהָם מְהַרְהֵר גִיוֶועֶן אַז מַיין זוּהְן זָאל גִיקוֹילֶעט וֶוערֶען וָואלְט אִיךְ
גֶשְׁטָארְבֶּען אָן קִינְדֶער דֶען אִיךְ וָואלְט אִים גֶהֶערְט גֶעבֶּען אַווייבּ פוּן דִי טֶעכְטֶער פוּן עָנֵר אֶשְׁכּוֹל
וּמַמְרֵא. הָאט אִים גָאט מְבַשֵּׂר גִיוֶועֶן אַז עֶס אִיז גִיבָּארֶען גִיוָוארֶען זַיין בַּת זוּג וַיֻּגַּד אוּנ עֶס אִיז
גִיזָאגְט גִיוָוארֶען צוּ אַבְרָהָם אַזוֹי צוּ זָאגֶען נוּן מִלְכָּה הָט אוֹיךְ גִיווָאוּנֶען זוּהְן צוּ דַיין בְּרוּדֶער נָחוֹר
אֶת עוּץ בְּכוֹרוֹ וגו׳ וּבְתוּאֵל יָלַד אוּנ בְּתוּאֵל הָט גִימַאכְט גִיווָאוּנֶען רִבְקָה. רש"י שְׁרַייבְּט דֶר גַאנְצֶער
יִחוּס וָוס דָא אִיז אוֹיס גִירֶעכִינְט אִיז מֶער נִיט גְשְׁרִיבֶּן גִיוָוארֶען נָאר פוּן דֶעם פָּסוּק וֶועגֶען:

אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃ וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא
אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃

צו מַפְטִיר נֶעמְט מֶען דיא אַנְדֶערֶע סֵפֶר תּוֹרָה אונ מֶען לֵייעֶנְט אִין פַּרְשַׁת פִּינְחָס׃

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃ וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

ווען מען הייבט אויף דאס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאס׃

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נוֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכת ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

הפטרה ליום שני של ראש השנה (בירמיה סימן ל״א)

כֹּה אָמַר יְהוָֹה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃ מֵרָחוֹק יְהוָֹה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃ עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן נָטְעוּ

בית ישראל

כֹּה אָמַר ה׳ אַזוֹ הָט גָאט גְזָאגְט מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר דָם דוֹר הַמִּדְבָּר הָט גְפוּנֶען חֵן אִין מַיינֶע אוֹגֶן אִין דֶר מִדְבָּר דָם פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוס אִיז אִיבֶּר גִיבְּלִיבֶּן פוּן דֶער שְׁוֶוערְד פוּן מִצְרַיִם אוּנ עֲמָלֵק אוּנ כְּנַעַן הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל אַז יִשְׂרָאֵל אִיז גִיגַאנְגֶען יַרְשֶׁענֶן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זַיין רוּאוּנְג לַאנְד דֶערְנֶסְט מָאל הָט עֶר גְפוּנֶען חֵן אִין מַיינֶע אוֹגֶן. זָאגְט יִרְמְיָה מֵרָחוֹק ה׳ פוּן וַוייטֶען כְּלוֹמַר פוּן וֶועגֶן זְכוּת אָבוֹת אִיז גָאט בַּאווִיזֶען גִיוָוארֶען צוּ מִיר אוּנ הָט מִיר גְזָאגְט אִיךְ זָאל זָאגֶען צוּ דִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל פוּן זַיינֶעט וֶועגֶן דָם לָשׁוֹן וְאַהֲבַת עוֹלָם אֵיין אֵייבִּיגֶע לִיבְּשַׁאפְט הָאבּ אִיךְ גָאט לִיבּ דִיךְ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אִיבֶּר דֶעם הָאבּ אִיךְ דִיר גִיצוֹיגֶען אוּנ גִיפִירְט מִיט חֶסֶד. אוּנ וַוייל דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז צְווייא מָאל גִיבּוֹיעֶט גִיוָוארֶען דוּרְךְ מֶענְטְשֶׁען דְרוּם אִיז עֶס חָרוּב גִיוָוארֶען עוֹד דְרוּם וֶועל אִיךְ אַלֵיין דִיךְ נָאךְ אַמָאל בּוֹיעֶן דַאן וֶועסְטוּ שׁוֹין אוֹיף אֵייבִּיג גִיבּוֹיעֶט וֶוערֶען דִי אֵיין זַאמְלוּנְג פוּן דִי יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי דוּ וֶועסְט דִיךְ נָאךְ צִירֶען מִיט דַיינֶע פּוֹיקֶען אוּנ וֶועסְט אַרוֹיס גֵיין אִין טֶענְץ פוּן דִי פְרֵיילִיכֶע עוֹד תִּטְּעִי דוּ וֶועסְט נָאךְ פְלַאנְצֶען וַויין גֶערְטְנֶער אוֹיף דִי בֶּערְג פוּן שׁוֹמְרוֹן זֵיי וֶועלֶען פְלַאנְצֶען אֵיין פְלַאנְצוּנְג אוּנ וֶועלֶען פַאר בַּייטֶען דִי פֵּירוֹת פוּן דֶעם פְלַאנְצוּנְג אוֹיף זִילְבֶּר אִין דֶעם פֶערְדֶען יָאר פוּן דֶר צַייט וָוס עֶס הוֹיבְּט אָן צוּ וַואקְסֶען פֵּירוֹת אוֹיף דֶם פְלַאנְצוּנְג אוּנ וֶועלֶען דָם זִילְבֶּר אוֹיף בְּרֶענְגֶען קַיין

נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃ כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ
בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל׃ הִנְנִי מֵבִיא אֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ בָּם
עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃ בִּבְכִי יָבֹאוּ
וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָּהּ
כִּי־הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא׃ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם
וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה
עֶדְרוֹ׃ כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ וּבָאוּ וְרִנְּנוּ
בִמְרוֹם־צִיּוֹן וְנָהֲרוּ אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־
בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד׃ אָז
תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן
וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃ וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי אֶת־
טוּבִי יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ כֹּה | אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי

בית ישראל

ירושלים כי יש יום דען עס וועט נאך קומען איין טאג ווס די היטער וואס שטייען אויף די הויכע טורעמס וועלען אויס רופען אויף דעם בארג פון אפרים אונ וועלען זאגען קומו ונעלה ציון שטייט אויף אונ לאמער אויף גיין קיין ציון צו דעם הויז פון אונזער גאט אים צו לויבען פאר זיינע טובות כי כה אמר יי דען אזו הט גאט גיזאגט צו דעם הויז גיזינד פון יעקב זינגט מיט איין קול פון שמחה אונ קלינגט מיט איין גרויסען קול צווישען די הויפט פעלקר השמיעו הללו מאכט הערען די בשורה אונ לויבט גאט דו גאט האסט גיהאלפען דיין פאלק דס איבער בלייבינג פון די ישראל הנני מביא דען נון איך וועל זיי ברענגען פון צפון לאנד אונ איך וועל זיי איין זאמלען פון די עקן פון דר ערד בם עור ופסח אונ אין זיי וועט זיין די בלינדע אונ די הינקעדיגע אונ די טראגעדיגע ווייבער אונ די גיווינערינס אלע מיט אנאנדר כלומר אפילו די שלאפע וס צווישען זיי וועל איך אויך ניט ממאס זיין איך וועל זיי אום קערען אהער בבכי יבאו בזכות וס זיי וועלען וויינען אונ טאן תשובה אונ תפלה וועלען זיי קומען אין ציון. איך וועל זיי מאכען גיין ביי די טייכען פון וואסער אונ וועלען ניט גשטרויכילט ווערן אין דעם וועג כי הייתי לישראל לאב ווארום איך בין גיווארען צו די ישראל איין פאטער אונ די עשרת השבטים וס ווערן גירופען אין דעם נאמען פון שבט אפרים איז מיר אזו ליב ווי איין עלצטער זוהן איז ליב צו זיין פאטער שמעו דבר יי הערט צו גאטס רייד איר פעלקער אונ זאגט צווישען די איין וואונער פון די ווייטע אינזלען ואמרו אונ אזו זאלט איר זאגען צו זיי דר גאט וס הט פר שפרייט די ישראל דר וועט זיי ווידר איין זאמלען אונ ער וועט זיי היטען אזו ווי איין פאסטוך היט זיין טשערעדע כי פדה יי את יעקב דען גאט וועט אוס לייזען דס הויז גיזינד פון יעקב ובאו ורננו אונ זיי וועלען קומען אונ וועלען גאט לויבען אין דעם בית המקדש וס עד וועט גיבועט ווערן אויף דעם הויכען בארג אין ציון על דגן צו דעם קארן אונ צו דעם ויין אונ צו דעם בוימיל אונ צו די יונגע שאף אונ רינדר וס גאט וועט געבען צו זיי. אונ זיי וועלען ניט מערן צו טרויערן נאך אז תשמח בתולה במחול דענסט מאל וועט זיך די כנסת ישראל וס איז גיגליכען צו איין בתולה פרייען אין טענץ אונ יונגע אונ אלטע וועלען זיך מיט אנאנדר פרייען אונ איך גאט וועל פאר קערען זייער טרויערקייט צו פרייד אונ איך וועל זיי טרייסטען ורויתי נפש הכהנים דשן אונ איך וועל אן זעטען די לייבר פון די כהנים מיט פעטקייט דען דר בית המקדש וועט גיבועט ווערן אונ מען

בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ כִּי
אֵינֶנּוּ׃ כֹּה | אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ
שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ
נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃ שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד
יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי׃
כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם־
נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד
שַׁעֲשֻׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה׃

בית ישראל

וועט פיל קרבנות מקריב זיין אזו זאגט גאט. כה אמר יי אזו הט גאט גזאגט איין קול איז גהערט גיווארן אין הויכן הימל איין קלאגענדיגן ביטערן געוויין וואס רחל אונזר מוטר טוט וויינען אויף אירע קינדר וואס זענן פר טריבן גווארן מאנה להנחם על בניה זיא וויל ניט גטרייסט ווערן אויף אירע קינדר וואס קיינר פון זיי איז ניט גבליבן אין זייער לאנד. אין מדרש אגדה שטייט די אבות און די אמהות זענן גגאנגן מפייס זיין גאט אויף דעם וואס מנשה הט גשטעלט איין געץ אין היכל האט גאט ניט גוואלט איבר געבעטן ווערן איז רחל אריין גגאנגן און הט גזאגט פר גאט רבונו של עולם דיין רחמנות איז דאך גרעסר פון דעם רחמנות פון אבשר ודם נוא מה דאך איך האב אריין גיבראכט איין צרה אין מיין הויז אריין ווארום דס וואס יעקב הט גידינט ביי מיין פאטר לבן הט ער נאר גידינט פון מיינעט וועגן און אז עס איז גקומן מען זאל מיך פירין אונטער דער חופה הט מען ארונטער געפירט מיין שוועסטר לאה און ניט גענוג וואס איך האב געשוויגן האב איך נאך מוסר גוועזן איר די סימנים וואס יעקב הט מיר מוסר גיוועזן כדי ער זאל וויסן אויב איך בין עס און אויב ניט דרום אויך אז דיינע קינדר האבן אריין גיבראכט איין עבודה זרה אין דיין הויז אריין גיהערסטו אויך צו שווייגען און זיי מוחל צו זיין כה אמר יי האט גאט אזוי גיזאגט און גיענטפערט צו רחל דו האסט גוט מלמד זכות גיוועזן אויף די ישראל מנעי קולך מבכי פר מייד דיין קול פון געוויין און דיינע אויגען פון טרערן ווארום עס איז דא איין גוטר שכר צו דיינע מעשים טובים אזו זאגט גאט ושבו מארץ אויב און דיינע קינדר וועלן זיך אום קערן פון דעם לאנד פון דעם פיינד ויש תקוה און עס איז דא איין האפונג צו דיין סוף אזוי זאגט גאט. און דיינע קינדער וועלען זיך אום קערען צו זייער גבול זאגט גאט. שמוע שמעתי הערין האב איך גיהערט דאס אפרים טוט זייער קלאגען דאס מיינט ער די עשרת השבטים יסרתני ואוסר דו גאט האסט מיך גישטראפט מיט יסורים און איך בין גיווארן גישטראפט איך בין פריער גיוועזן ווילד אזוי וויא איין קאלב וואס איז ניט גיוואונט צו ציהען דעם יאך דרום האב איך גיזינדיגט אבער היינט בעט איך דיך השיבני ואשובה דער וועק מיין הארץ איך זאל מיך אום קערין צו דיין דינסט דען וועל איך מיך אום קערן ווארום דו מיין גאט ביסט דאך איין דער בארעמיגער גאט. כי אחרי שובי נחמתי דען נאך מיין אום קערן צו דיין דינסט און צו דיין תורה בא דענק איך מיך און האב חרטה אויף מיינע מעשים רעים וואס איך האב גיטאן ואחרי הודעי און נאך דעם אז איך האב מיך דר וואוסט מיינע חטאים האב איך גיקלאפט אויף מיין דיך ווי דר שטייגר פון איינעם וואס הט זייער חרטה אויף אזאך. איך בין מבויש און אויך בין איך פר שעמט גיווארן ווארום איך טראג און לייד די שאנד פון די זינד פון מיין יוגינט אזו קלאגט אלץ אפרים. זאגט גאט דרויף הבן יקיר לי אפרים איך דר בארעם זיך שון איבר אפרים אזו ווי ער וואלט מיר גיוועזן איין טייערער זוהן אדער איין שפיל קינד דען ווען איך רייד וועגין אים טוא איך אים נאכהער אימער גידענקין על כן המו מעי לו איבר דעם ברומן מיינע גידערים אויף אים רחם און דער בארמען טוא איך מיך דער בארמען איבער אים אזו זאגט גאט:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר, כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק, בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל, הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו, אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד, מִדְּבָרֶיךָ, אָחוֹר, לֹא יָשׁוּב, רֵיקָם, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם, עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא, בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ, תּוֹשִׁיעַ, בִּמְהֵרָה, בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן, בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא, וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל כִּסְאוֹ, לֹא יֵשֶׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים, אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ, נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, וְעַל יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְכָבוֹד, וּלְתִפְאָרֶת:

עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרֵךְ שִׁמְךָ, בְּפִי כָּל חַי, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

תפלה בעד שלום **הקיסר** יר"ה עם שלום משפחתו הרמה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים, וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ, מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ, וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ, וְיִשְׁמוֹר, וְיִנְצוֹר, וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם, וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמָעְלָה, אֶת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר נִיקָאלַאי אַלֶכְּסַנְדְרָאוִוִיטְשׁ, עִם אֵשֶׁת הַקֵּיסָרִית הַכְּבוּדָה, אַלֶכְּסַנְדְרַא פֶעאָדָארָאוְונַא, וְעִם אִמּוֹ הַקֵּיסְרִית הַכְּבוּדָה, מַארִיַא פֶעאָדָארָאוְונַא, וְאֶת יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר, אַלֶעכְּסֵיי נִיקָאלַאיֶעוִויטְשׁ, וְאֶת כָּל בֵּית מַלְכֵּנוּ הָרָם, יָרוּם הוֹדָם. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, בְּרַחֲמָיו, יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ, וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק, יַצִּילֵהוּ, וְיַדְבֵּר עַמִּים, תַּחַת רַגְלָיו, וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו, לְפָנָיו, וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה, יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, בְּרַחֲמָיו, יִתֵּן בְּלִבּוֹ, וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו, רַחֲמָנוּת, לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת, עִמָּנוּ, וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ, תִּוָּשַׁע יְהוּדָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וְכֵן יְהִי רָצוֹן, וְנֹאמַר אָמֵן:

תחנות פאר תקיעת שופר ליום ב של ר"ה

דיא תְּחִנָּה איז פוּן פִיהְל פֶערְשׁיעדֶענֶע סְפָרִים. צוּ זָאגֶען מִיט גְרוֹיס כַּוָּונָה פַאר שׁוֹפָר בְּלָאזֶען:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִשָּׂא דַּיָּן אֱמֶת שׁוֹפֵט צֶדֶק. דוּ בִּיסְט אַ וָוארְהַאפְטִגֶער גֶירֶעכְטֶער גָאט. דוּ בִּיסְט גֶירֶעכְט אוּנ דַיין מִשְׁפָּט אִיז גֶירֶעכְט דוּא בִּיסְט דַן אַלֶע בַּאשֶׁפֶענִישׁ מִיט וָוארְהַייט אוּנ מִיט גֶירֶעכְטִיקַייט. מַה נֹּאמַר וּמַה נְּדַבֵּר. וָוס זָאלִין מִיר זָאגֶן אָדֶער וָוס זָאלֶן מִיר רֵיידֶן דֶר מִנְהָג אִיז צְווִישֶׁן אוּנְז יִשְׂרָאֵל

דָאס מֶען פַאנְגְט אָן אוּם רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל דְרַייסִיג טֶעג פַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה שׁוֹפָר צוּ בְּלָאזֶן וֶועגִין צוּ דֶר וֶועקִין אוּנְזֶערִי הֶערְצֶר צוּ תְּשׁוּבָה נָאךְ אֵיידֶר עֶס קוּמְט דֶר יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. בִּפְרַט נָאךְ הַיינְט אִין דֶעם הֵיילִיגֶן יוֹם הַדִּין. דַארְף בְּוַודַּאי יֶעדֶער מֶענְטְשׁ צוּ צִיטֶערִין אוּנ דֶר שְׁרֶעקִין זִיךְ וֶוען עֶר הֶערְט שׁוֹפָר

בְּלָאזֶען. אוּנ דַארְף זִיךְ שְׁטֶעלִין מִיט
גְרוֹסֶע פָארְכְט. אִינ אַנְגְסְט אוּנ צִיטֶרְנִישׁ
אוּנ גִיבֶּעט פַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קֶעגִין
דֶעם גְרוֹסֶען אוּנ פָארְכְטִיגֶען יוֹם הַדִּין.
רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. דוּ הֶערְר פוּן דִי גַאנְצֶער
וֶועלְט דָא בִּין אִיךְ גֶעקוּמֶען צוּ פַר דִיר
מִיט אַ צוּבְּרָאכֶען הַארְצִין אוּנ מִיט אַשְׁוֶוער
גִימִיט צוּ בַּגֶערִין פוּן דַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען
אַמְחִילָה סְלִיחָה וְכַפָּרָה אוֹיף מַיינֶע
עֲבֵירוֹת סַיי דִי עֲבֵירוֹת פוּן בְּשׁוֹגֵג אָדֶער
בְּמֵזִיד בְּדִבּוּר אָדֶער בְּמַחֲשָׁבָה אָדֶער
נָאר חָלִילָה בְּמַעֲשֶׂה. בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ
אַלְמֶעכְטִיגֶער גָאט דוּא זָאלְסְט אָן זֶעהֶען
דֶעם צַעַר פוּן מַיין הַארְצֶען וָוס אִיךְ הָאבּ
חֲרָטָה אוֹיף מַיינֶע עֲבֵירוֹת. דוּ זָאלְסְט
מִיר מוֹחֵל זַיין בִּמְחִילָה גְמוּרָה אַלֶע
מַיינֶע חֲטָאִים וּפְשָׁעִים וָואס אִיךְ הָאבּ
גֶעטוּהְן. דֶען וֶוען דוּ וִוילְסְט מִיר חַס
וְשָׁלוֹם נִיט מוֹחֵל זַיין צוּ וֶועמֶען וֶועל אִיךְ
מִיךְ קֶערִין אָדֶער וֶוענְדִין. דְרוּם בַּארְמְ־
הַארְצִיגֶער גָאט רַחוּם וְחַנּוּן גָאט פוּן דֶער
גַאנְצֶער וֶועלְט דוּ הָאסְט דָאךְ לִיבּ דֶעם
מֶענְטְשִׁין. וֶוען עֶר בַּאדֶענְקְט זִיךְ אוּנ
הָאט חֲרָטָה אוֹיף זַיינֶע עֲבֵירוֹת דָאס עֶר
זָאל שׁוֹן מֵיין נִיט טוּהְן. בֶּעט אִיךְ צוּ
דִיר מִיט מַיין גַאנְצִין הַארְצֶען אוֹי לִי וַי
לִי. וֵוייא צוּ מִיר מִיט וָואס הָאבּ אִיךְ
מַיינֶע יָאהְרֶען פַארְבְּרֶענְגְט מַיין הֵיילִיגֶע
נְשָׁמָה הָאבּ אִיךְ פַארְשְׁמִירְט אוּנ פַאר
פְלֶעקְט. דִיא נְשָׁמָה קוּמְט פוּן אַהֵיילִיג
אָרְט הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָאט זִי מִיר גִיגֶעבֶּען
דָאס אִיךְ זָאל זִיא רֵיין הַאלְטֶען אוּנ אָפּ
הִיטֶען וִוי אַ אֶבֶן טוֹב. לְסוֹף הָאבּ אִיךְ זִי
גָאר פַר מִיאוּסְתְּ. מָה אֶעֱשֶׂה וּמָה אָשִׁיב
וָואס וֶועל אִיךְ טוּהְן אוּנ וָוס וֶועל אִיךְ
עֶנְטְפֶערֶן וֶוען הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וֶועט
מִיךְ פְעדֶערֶן אוּנ אִיךְ וֶועל מִיזֶען חֶשְׁבּוֹן
גֶעבִּין פַאר זַיין הֵיילִיגֶען כִּסֵּא הַכָּבוֹד.
דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּר בַּארְמְהַארְצִיגֶער
גָאט דֶר בַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּער מִיר אָרִימֶען
זִינְדִיגֶען מֶענְטְשֶׁען דוּ זָאלְסְט מִיר גֶדֶענְקֶען
מַיינֶע זָכִיוֹת אוּנ דִי זְכִיוֹת פוּן דִי אָבוֹת
הַקְּדוֹשִׁים. דִיא זְכוּתִים פוּן דִיא תּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה דִי זְכוּתִים פוּן אַלֶע צַדִּיקִים
קְדוֹשֵׁי עֶלְיוֹן. זָאלְסְט הֶערִין מַיין תְּפִלָּה
וָואס אִיךְ טוּא פַאר דִיר אַצוּנְדֶערְט
מִתְפַּלֵּל זַיין נֶעם פַאר דִיר מַיינֶע טְרֶערֶען
דֶען וֶועז שׁוֹין גָאר אַלֶע טוֹיעֶרֶען זֶענֶען
צוּ גֶעשְׁלָאסֶען אָבֶּער דִיא טוֹיעֶרֶען פוּן
טְרֶערֶען זֶענֶען דָאךְ נִיט פַארְשְׁלָאסֶען טוּא
דִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּער מַיין גוּף וּנְשָׁמָה
זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין בִּמְחִילָה גְמוּרָה
אוֹיף מַיינֶע מַעֲשִׂים רָעִים אוּנ זָאלְסְט מִיךְ
מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער אָן שְׁרַייבֶּען
לִיבֶּר גָאט צוּ אַשָׁנָה טוֹבָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה
לִגְאוּלָּה שְׁלֵימָה אוּנ זָאלְסְט אוֹיף אוּנְז
גוֹזֵר זַיין גְזֵירוֹת טוֹבוֹת זָאלְסְט מְבַטֵּל
זַיין אַלֶע גְזֵירוֹת רָעוֹת פוּן מִיר אוּנ פוּן
מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער אוּנ קִינְדְס קִינְדֶער
אוּנ פוּן כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן סֶלָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ הָאסְט אוּנְז גִבָּאטֶען וֶוען
עֶס וֶועט קוּמֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה זָאל
מֶען שׁוֹפָר בְּלָאזֶען אוּנ דֶענְסְמָאל זָאלֶען
אוּנְזֶערֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים פַר דִיר גְדַאכְט
וֶוערֶען אוּנ דֶר קוֹל שׁוֹפָר זָאל קוּמֶען פַר דִיר
אוּנ עֶר זָאל צוּרַייסֶען אַלֶע בֵּייזֶע גְזֵירוֹת פוּן
אוּנְז אוּנ אַלֶע מַשְׁחִיתִים וָואס מַאכֶען
אַצְוִוישֶׁען שֵׁייד צְוִוישֶׁען אוּנְז אוּנ צְוִוישֶׁען דִיר
אַז אוּנְזֶער גִבֶּעט קֶען נִיט אַרוֹיף קוּמֶען פַר
דִיר אוּנ זָאלְסְט אָפּ טָאן דֶם בֵּייזִי
גְלוּסְטִקֵייט פוּן אוּנְז מִיר זָאלֶען דֶר הֶערֶען
אַז דוּ וֶועסְט מִיט דֶעם גְרוֹסֶען שׁוֹפָר
בְּלָאזֶען אוּנ אַיין זַאמְלֶען אַלִי דִיא פַר
לוֹרֶענֶע אוּנ פַר שְׁטוֹסֶענִי פוּן דַיין פָאלְק
יִשְׂרָאֵל אִין הֵיילִיגֶען לַאנְד אַרַיין אִין
עֶרְשְׁטֶען קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר זָאל
גְדַאכְט וֶוערֶען פַר דִיר דֶער זְכוּת פוּן

אַבְרָהָם אוּנְזֶר פָאטֶר מִיטְן צְוֵויטְן קוֹל שׁוֹפָר זָאל גְדַאכְט וֶוערֶן דֶר זְכוּת פוּן יִצְחָק אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנ מִיט דֶעם דְרִיטֶן קוֹל פוּן שׁוֹפָר זָאל גְדַאכְט וֶוערֶן דֶר זְכוּת פוּן יַעֲקֹב אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנ מִיט דֶעם פֶערְדֶן קוֹל זָאל גִידַאכְט וֶוערִין דֶר זְכוּת פוּן דָוִד הַמֶלֶךְ דִי פִיר סְדָרִים וָואס הֵייסֶן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה זָאלִין זַיי אוּנְזֶערֶי עֶלְטֶרִינְס זְכוּת אוֹיף בְּרֶענְגִין פַאר דִיר אוּנ דֶר שָׂטָן זָאל קֵיין מַאכְט הָאבֶּן אוּנ אוֹם אִים זָאל אֵיין גוּטֶר מַלְאָךְ וֶוערֶן אוּנ זָאלְסְט טָאן פוּן דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן וֶועגֶן אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אָן שְׁרַייבֶּן צוּ דֶעם נַייעֶם יָאר וָואס דָא קוּמְט אִיבֶּר אוּנְז אוּנ אִיבֶּר כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ פַּרְנָסָה אוּנ צוּ בְּרָכָה אוּנ הַצְלָחָה אוּנ מִיט אוּנְזֶערֶע קִינְדֶערְלִיךְ׃

מִיט גְרוֹסִי שֶׁפַעאָהן מִידִיקַייט אוּנ נִיט רֵיוַח אוּנ מִיט פְרֵייד אַז אִיךְ זָאל נִיט קוּמֶן צוּ אֵיין חֶרְפָּה אוּנ בּוּשָׁה אוּנ זָאל זִיצִין רוּעֶג אַז אִיךְ זָאל קֶענֶן דִינֶען דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶן אוּנ זָאל נִיט בַּדַארְפֶן קֵיין מֶענְטְשֶׁנְס גָאבּ אוּנ אוּנְזֶערֶי הַייזֶר זָאלֶען פוּל זַיין מִיט אַלֶעם גוּטֶן אוּנ אוּנְזֶערֶי קִינְדֶער זָאלִין נִיט גִימִינֶערְט וֶוערֶן פַאר אוּנְזֶר לֶעבֶּן אוּנ זָאלְסְט דֶער וַוייטֶערֶן פוּן אוּנְז אַלֶע טְרוֹעֶרְקַייט אוּנ זָאלְסְט אוּנְז וַוייזֶן גְרוֹסִי פְרֵייד אוּנְזֶערֶי שׂוֹנְאִים זָאלֶן אָן אוּנְז קֵיין נְקָמָה הָאבֶּן עֶס זָאל צְוִוישֶׁן אוּנְז נִיט זַיין קֵיין קְרִיג נַייעֶרְט בְּרָכָה אוּנ הַצְלָחָה אוּנ שָׁלוֹם אוּנ אִין זְכוּת פוּן שָׁלוֹם זָאלֶען מִיר גֶעךְ אוּנ בַּאלְד דֶער לֵייזְט וֶוערֶן אָמֵן׃

די טייערי תחנה ובקשה זאל יעדער זאגן פאר שופר בלאזן

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם דוּ בִּיסְט דֶר הֶער פוּן דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט דוּ וֵוייסְט וואוֹל אַז מִיר זֶענִין בְּלוּט אוּנ פְלֵייש אוּנ מִיר קֶענֶן נִיט פַאר שְׁטֵיין דַיינֶע מִצְוֹת וִוי אַהִין זֵיי גֵייעֶן דֶען דוּ גָאט אוּנְז גְבָּאטֶן הָאסְט אַז עֶס וֶועט קוּמֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה זָאל מֶען שׁוֹפָר בְּלָאזִין אוּנ אַלֶע אוּנְזֶערֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים זָאלֶען פַאר דִיר גִידַאכְט וֶוערֶן אוּנ דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן גִיפֶעדֶערְט צוּ בְּלָאזֶן שׁוֹפָר פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל דֶר וַוארְטֶן אַז מֶען זָאל דֶעם שָׂטָן פַר מִיאוּסֶען עֶר זָאל זִיךְ דֶר שְׁרֶעקֶן וָוארוּם וֶוען עֶר דֶר הֶערְט דֶעם שׁוֹפָר הָט עֶר גְרוֹס פָארְכְט עֶר וֵוייסְט אַז דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער דֶר הֶערֶן דֶעם שׁוֹפָר אַזוֹי טוּעֶן זֵיי תֵּיכֶף תְּשׁוּבָה אוּנ הָאבֶּן גְרוֹס חֲרָטָה אוֹיף זֵייעֶרֶע זִינְד וִוי גְשְׁרִיבֶּן שְׁטֵייט וֶוען מֶען הֶערְט אִין שְׁטָאט שׁוֹפָר בְּלָאזֶן דָא וֶוערְט דֶעם פָאלְק דָם הָאָרֶץ דֶר שְׁרָאקֶן דְרוּם לִיבֶּר גָאט זָאל זַיין דַיין גוּטֶר ווילִין מִיט דַיין גְרוֹיס דֶר בַּארִימְקֵייט אַז דָם קוֹל פוּן שׁוֹפָר זָאל גְלַייךְ קוּמֶן פַר דִיר אוּנ צוּ רייסֶן אַלֶע בֵּייזֶע גְזֵרוֹת פוּן אוּנְז אוּנ פַר שְׁנַיידֶן אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים וָואס מַאכֶן אֵיין צְוִוישֶׁן שֵׁייד צְוִוישֶׁן אוּנְז אוּנ צְוִוישְׁן דִיר אַז אוּנְזֶר גְבֶּעט קֶען נִיט אַרוֹיף קוּמֶן פַר דִיר אוּנ זָאלְסְט אָפּ טָאן דָם בֵּייזֶע גְלוּסְטִיקֵייט פוּן אוּנְז אַז מִיר זָאלֶן דֶער לֶעבֶּן אַז דוּ וֶועסְט מִיט דֶעם גְרוֹסֶן שׁוֹפָר בְּלָאזֶן

אַיין צוּ זַאמְלֶען אַלֶע דִי פַאר לוֹרֶענֶע אוּנ פַאר שְׁטוֹסֶענֶע פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַרַיין אוּנ מִיר זָאלֶען זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶן דַיין הֵיילִיגִי שְׁכִינָה אוּנ דוּ זָאלְסְט זַיין מַיין הֶעלְפֶר אוּנ מַיין בַּשִׁיצֶר לִיבֶּר גָאט עֶס זָאל זַיין אַזוֹ אֵיין צַייט פַר דִיר צוּ פַר נֶעמֶן אוּנ אוּנְז עֶנְטְפֶערֶן וִוי דָם בְּלָאזֶן צוּ רייסְט אַלֶע בֵּייזֶע גְזֵירוֹת אוּנ דוּ נֶעמְסְט דִיךְ פוּן דַיין שְׁטוּל וָואס עֶס אִיז אֵייטֶל דִין אוּנ זֶעצְט דִיךְ אוֹיף דֶר שְׁטוּל פוּן רַחֲמִים אַזוֹ זָאלְסְטוּ דִיךְ אִיבֶּר מִיר מְרַחֵם זַיין אוּנ זָאלְסְט אוֹיס הֶערֶן אוּנְזֶר גְבֶּעט אוּנ דֶר לֶענְגֶר אוּנְזֶערֶי יָארֶן אַז מִיר זָאלֶן קֶענִין פַר רִיכְטֶן וָואס מִיר הָאבֶּן אוּם רֶעכְט גְטָאן קֶעגִין דִיר אוּנ דֶר וֶועק אוּנְזֶר הָאָרֶץ ווידֶר צוּ קֶערֶן זִיךְ צוּ דִיר אוּנ לֶערֶן אוּנְז וִוי מִיר זָאלֶן אוּנְזֶערֶי פַיינְט דֶעם שָׂטָן בְּרֶעכֶן וָואס עֶר הִיט אוֹיף אוּנְז אוּנ זָאגְט אִיךְ וִויל דִי יִשְׂרָאֵל יָאגֶן אוּנ גְרֵייכֶן. דְרוּם לִיבֶּר גָאט פוּן דֶעם קוֹל שׁוֹפָר זָאלְסְטוּ אִים מַאכֶן פַאלֶן עֶר זָאל נִיט קֶענִין אוֹיף שְׁטֵיין צוּ רֵיידֶן בֵּייז אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל. אִין עֶרְשְׁטִין קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר זָאל גְדַאכְט וֶוערֶן פַר דִיר דֶר זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנ מִיט דֶעם אַנְדֶערֶן קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר זָאל גִידַאכְט וֶוערֶן דֶער זְכוּת פוּן יִצְחָק אָבִינוּ אוּנ מִיט דֶעם דְרִיטֶן קוֹל פוּן שׁוֹפָר זָאל גִידַאכְט וֶוערֶן דֶר זְכוּת פוּן יַעֲקֹב אוּנְזֶר פָאטֶר

אונ מיט דעם פירטען קול זאל גדאכט ווערען דער זכות פון דוד המלך די פיר סדרים וואס הייסען תקיעה שברים תרועה תקיעה זיי זאלען אונזערע עלטערנס זכות אויף ברענגען פאר דיר אונ דער שטן זאל קיין מאכט ניט האבען אום אים זאל אגוטער מלאך ווערען אונ ער זאל אויף אונז איבער דאנק גוטס ריידען אונ זאלסט טאן פון דיין הייליגען נאמען וועגען אונ דו זאלסט אונז אן שרייבען צו גוטען אין דעם נייעם יאר וואס דא קומט אויף אונז אונ אויף כל ישראל צו פרנסה צו ברכה אונ הצלחה אונ מיט אונזערע קינדערליך מיט גרויס שפע אהן מידיקייט אונ מיט רייוח אונ מיט פרייד אז איך זאל ניט קומען צו קיין חרפה אונ איך זאל זיצען שטיל אז איך זאל קענען דינען דיין הייליגען נאמען אונ זאל ניט בדארפען קיין מענטשענס גאב אונ אונזערע קינדער זאלען ניט גימינערט ווערען פאר אונזער לעבין אונ זאלסט אונז ווייזען גרויסי פרייד אונ שונאים זאלען אן אונז קיין נקמה האבין אז עס זאל צווישען אונז ניט זיי קריג נייערט ברכה אונ הצלחה אונ שלום אונ אין זכות פון שלום זאלען מיר געך דער לייזט ווערין אמן :

סדר תקיעת שופר

רבינו סעדיה גאון שרייבט דאס אין די מצוה פון תקיעת שופר אום ראש השנה איז דא צעהן טעמים :

(א) ווייל אין דעם טאג האט הש"י די וועלט בשאפין אונ איז גיווארין אמלך איבער דר וועלט אונ אז איין מלך נעמט אפ אמלוכה לאזט ער אום רופין מיט טרומייטען מודיע צו זיין דיא גאנצע מדינה דעם טאג וואס ער הייבט אן זיין מלוכה צו פירין:

(ב) ווייל דר טאג איז דער ערשטער פון דיא צעהן תשובה טעג דרום רופין מיר אום מיטין שופר אן צוא זאגין דעם עולם ווער עס וויל זאל טאן תשובה. אויב ניט זאל ער נאך דעם ניט מתרעם זיין אויף זיין גזר דין:

(ג) אונז צו דר מאנען קבלת התורה וואס איז גיוועזן אויף דעם בארג סיני מיט אקול פון שופר:

(ד) אונז צו דר מאנען די שטראף רייד פון אונזערע נביאים וואס האבין אונז גהייסין תשובה טאן. זייערע רייד איז גלייך צו אקול פון שופר:

(ה) אונז צו דר מאנען אן חורבן בית המקדש וואס דאמאלס האבין די פיינד גיטרומייטערט אין מלחמה אויף אונז. אונ דס דר מאגט אונז היינט דס קול פון שופר:

(ו) אונז צו דר מאנען מיט דעם שופר של איל די עקידה פון יצחק וואס מען האט אן שטאט אים מקריב גוועזן איין איל:

(ז) פון דאס קול פון שופר וועלין מיר זיך דר שרעקין אונ זיך מכניע זיין פר גאט:

(ח) אז מען זאל גידיינקן דעם גרוסין יום הדין אונ זיך פארכטין פר אים:

(ט) אונז צו דר מאנען מיר זאלין האפין דאס עס וועט מקוים ווערין דיא נבואה פון ישעיה דס לעתיד וועט גיבלאזין ווערין מיט אגרויסין שופר:

(י) מיר זאלין גידיינקען אונ גלויבין אין תחית המתים וואס וועט דר ביי גיבלאזין ווערין מיט אשופר:

פאר תקיעות שופר זאגט מען דעם מזמור זיבען מאל :

לַמְנַצֵּחַ, לִבְנֵי קֹרַח, מִזְמוֹר: כָּל הָעַמִּים, תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים, בְּקוֹל רִנָּה: כִּי יְיָ, עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ

בית ישראל

למנצח דס געזאנג פון קורח'ס קינדער : כל העמים אלע פעלקר שטעקט אריין די הענט טוט שאלן אונ טוט זינגען צו גאט מיט איין קול פון גיזאנג : כי יי עליון דען גאט איז דער גאנץ

גָּדוֹל, עַל כָּל הָאָרֶץ: יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים, תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ, אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב, אֲשֶׁר אָהֵב, סֶלָה: עָלָה אֱלֹהִים, בִּתְרוּעָה יְיָ, בְּקוֹל שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ, לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ, אֱלֹהִים, זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים, עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים, יָשַׁב, עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים, נֶאֱסָפוּ, עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, כִּי לֵאלֹהִים, מָגִנֵּי אֶרֶץ, מְאֹד נַעֲלָה:

בית ישראל

אֵייבֶּערְשְׁטֶער אֵיין פָאַרְכְטִיגֶער גְרוֹסֶער מֶלֶךְ אוֹיף דֶער גַאנְצֶע וֶועלְט: יַדְבֵּר עַמִּים עֶר וֶועט מַאכֶן פִירֶן דִי פֶעלְקֶער וָוס זֶענֶען גִיקוּמֶן אוֹיף יְרוּשָׁלַיִם זֵיי זָאלֶן זַיין אוּנְטֶער אוּנְז אוּנ זַייעֶרֶע קֶענִיגְרַייךְ אוּנְטֶער אוּנְזֶערֶע פִּיס: יִבְחַר לָנוּ עֶר הָט אוּנְז אוֹס דֶער וֶוייְלְט דִי נַחֲלָה דָס הֶערְשַׁאפְט פוּן יַעֲקֹב וָוס עֶר הָט לִיבּ תָּמִיד: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה גָאט בָּרוּךְ הוּא אִיז וָוארֶן דֶער הֵייכְט מִיט שַׁאלוּנְג יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר גָאט וֶוערְט גִילוֹבְּט מִיט דֶעם קוֹל פוּן שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זִינְגְט אוּנ לוֹבְּט צוּ גָאט זִינְגְט צוּ אוּנְזֶער מֶלֶךְ: כִּי מֶלֶךְ וָוארוּם דֶער מֶלֶךְ פוּן גָאר דֶער וֶועלְט אִיז גָאט זִינְגְט מִיט קְלוּגְשַׁאפְט: מָלַךְ אֱלֹהִים דֶער גִיוֶועלְטִיגֶער גָאט טוּט קֶענִיגֶן אוֹיף דִי פֶעלְקֶער אוּנ זִיצְט אוֹיף זַיין הֵיילִיגֶער שְׁטוּל: נְדִיבֵי עַמִּים דִי בַּאווִילִיגֶע פוּן פָאלְק טוּן זִיךְ אַיין זַאמְלֶען קֵיין יְרוּשָׁלַיִם דָאס פָאלְק פוּן גָאט דֶער גָאט וָואס אַבְרָהָם הָאט גִיהַאלְטֶען פַאר אֵיין גָאט וָוארוּם צוּ גָאט וָואס גִיוֶועלְטִיגְט דֶער בַּאשִׁיצֶער פוּן דֶער וֶועלְט עֶר אִיז זֵייעֶר דֶער הוֹבֶּען:

אֵיין נַייעֶ תְּפִלָּה וָואס יֶעדֶער זָאל מִתְפַּלֵּל זַיין פַאר תְּקִיעוֹת מִיט גְרוֹיסֶע בְּכִיּוֹת:

(די תפלה האט מתקן גיוועזן דר מחבר פון ס'. נח"ר אונ את"מ):

אָב הָרַחֲמִים דֶער בַּארְמִיגֶער פָאטֶער. דַיינֶע קִינְדֶער זַיינֶען מוּכָן וּמְזוּמָן מְקַיֵּים צוּ זַיין דִי מִצְוָה וָוס דוּ הָאסְט זֵיי גִיבָּאטֶען צוּ הֶערֶן תְּקִיעַת שׁוֹפָר אִין דֶעם הֵיילִיגֶען טָאג כְּדֵי דוּרְךְ דֶעם זֵיי מְנַכֶּה צוּ זַיין בַּדִּין. אָבֶער דַיינֶע קִינְדֶער זַיינֶען נֶעבִּיךְ אָרוּם אִין שֵׂכֶל אוּנ פַאר שְׁטַאנְד צוּ פַאר שְׁטֵיין דִי טִיפֶע הֵיילִיגֶע כַּוָּונוֹת וָוס מֶען דַארְף מְכַוֵּין זַיין אִין דֶער מִצְוָה. מִיר בֶּעטִין דִיךְ דֶער בַּארְמִיגֶער פָאטֶער נֶעם אָן דִי מִצְוָה גְלַייךְ ווִי מִיר וָואלְטִין מְכַוֵּין גִיוֶוען אַלֶע אִיהֶרֶע הֵיילִיגֶע כַּוָּונוֹת. אוּנ זָאלְסְט גֶעבִּין כֹּחַ אוּנ קְרַאפְט אִין דִי תְּקִיעוֹת זֵיי זָאלִין דוּרְךְ בְּרֶעכִין אַלֶע מְחִיצוֹת וָוס זַיינֶען מַפְסִיק צְווִישִׁין דִיר אוּנ צְווִישִׁין דַיינֶע קִינְדֶער זֵיי זָאלֶן קוּמֶן פַאר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד מַמְלִיץ זַיין אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל. אוּנ זַייא מְבַטֵּל דֶעם שָׂטָן אוּנ אַלֶע מְקַטְרְגִים וָוס זַיינֶען מְקַטְרֵג אוֹיף דַיינֶע קִינְדֶער בַּיי דֶעם דִין גִיבּ כֹּחַ אִין דֶער מִצְוָה זִיא זָאל צוּ רַייסִין דֶעם שְׁלֶעכְטִין גְזַר דִין. אוּנ זִי זָאל מְהַפֵּךְ זַיין דֶעם מִדַּת הַדִּין צוּ מִדַּת הָרַחֲמִים אוּנ צוּ מִדַּת הַחֶסֶד. אוּנ דוּ זָאלְסְט זִיךְ מִיט אוּנְז בַּאגֵיין לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז נִיט מִשְׁפָּטֶן נָאךְ אוּנְזֶערֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים נָאךְ נָאר מִיט דַיין גְרוֹיסִין חֶסֶד אוּנ מִיט דַיינֶע גְרוֹיסֶע רַחֲמָנוּת. טוּ חֶסֶד מִיט דַיינֶע קִינְדֶער זַיי אוּנְז מוֹחֵל אוּנְזֶערֶע זִינְד. מֶעק אָפּ אוּנְזֶערֶע עֲוֹנוֹת פוּן דַיין סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ גִידֶענְק דָאס מִיר זֶענִין נָאר עֶרְד. גִידֶענְק אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָוס הָט גִיזָאגְט וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר אִיךְ בִּין דָאךְ עֶרְד אוּנ אַשׁ. דוּרְךְ דֶעם שׁוֹפָר וָוס אִיז אַהָארִין פוּן אֵיין שָׁאף זָאלְסְטוּ אוּנְז דֶער מַאנֶען דֶעם זְכוּת פוּן דֶער עֲקֵידָה וָוס יִצְחָק הָט זִיךְ גִיוָואלְט לָאזִין מַקְרִיב זַיין ווִי אַשָּׁאף. אוּנ דֶעם זְכוּת פוּן קַבָּלַת הַתּוֹרָה וָוס אִיז גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין מִיט קוֹל שׁוֹפָר. אוּנ בִּזְכוּת דִי תְּקִיעוֹת וָוס אוּנְזֶערֶע אוֹיעֶרֶן הֶערִין זָאלִין מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ הֶערֶן דֶעם שׁוֹפָר פוּן מָשִׁיחַ. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אָן שְׁרַייבֶּן צוּ אַגוּט יָאר צוּ אַגִיבֶּענְטְשׁ יָאר צוּ אַפְרֵיילֶךְ יָאר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם אָמֵן:

רבי אליעזר זאגט יעדער יוד דארף מאן תשובה איין טאג פריער פאר זיין שטארבען, האבען דיא תלמידים געזאגט צו רבי אליעזר ווייס דען אמענטש ווען ער וועט שטארבען? האט רבי אליעזר גיענטפערט ער זאל טאהן תשובה יעדער טאג טאמער וועט ער מארגען שטארבען, דער עיקר שאלה וואס די תלמידים האבען גיפרעגט, ווען אמענטש איז קראנק אונ זיין הארץ איז צו בראכען פאר די מורא פון שטארבען, דאמאלס זאגט דר מענטש ודוי מיט אמת, אבער ווען דער מענטש איז געזונד אונ האנדילט אונ איז אין יונגע יארען קען דען זיין ער זאל אלע טאג זאגען ודוי מיט אאמתה צו בראכענע הארץ, דריבער האט רבי אליעזר זיי געזאגט ווייל יעדער מענטש איז ניט זיכער מיט זיין לעבען אפילו איין מנוט, אונ ביז מארגען געווים ניט, דריבער דארף ער קענען זאגען אאמתע ודוי יעדער טאג, אונ אין דעם טאג ראש השנה ווען מען בלאזט שופר וואס דאמאלס ווערט דר מענטש געמשפט אויף דעם נאנצען יאר, דארף ער געווים זאגען ודוי מיט אצובראכענע הארץ, דער ענין איז למשל אסוחר דארף פארען אין אווייטע לאנד קויפען סחורה, אויב די וועג איז רוהיג, שטיל, וועלכער סוחר וואס פארט אהין קומט זיכער צוריק אהיים, בעליימען אים זיין ווייב אונ קינדער פרייליך מיט גוטע האפענונג ער וועט געזונד צוריק קומען, אבער ווען די וועג איז געפערליכע פון גזלנים, פיל מענטשן זענען אין די וועג גיפארען אונ זענען ניט צוריק געקומען, דאמאלס בעליים מען אים מיט געוויין, ער וויינט אונ זיין ווייב אונ קינדער וויינען, דאס זעלביגע איז ביי ראש השנה, ער דארף אנ־הייבען גיין אין דעם וועג אגאנץ יאר, פון דעם ראש השנה ביז איבער אייאר ראש השנה, ווי פיל מענטשען זענען דעם יאר געגאנגען אין דעם וועג אונ זענען ניט צוריק געקומען, ווי פיל מענטשן זענען פאר אייארען גיוועז מיט אונז אין שוהל גיהערט שופר בלאזן, אונ היינט זענען זייא אוף די אמתה וועלט, בפרט ביי היינטיגע צייט ווס יעדער מענטשינס לעבן איז ניט זיכר, דארף געווים יעדר מענטש טאהן תשובה אלע טאג, אונ נאך מעהר ראש השנה, צו תקיעת שופר, אונ נים נאר אוף לעבן פאר זיך דארף ער בעטין, נאר אויך פאר זיין ווייב אונ קינדער, אונ אויף פרנסה, אונ אויף נאך פיל באדערפעניש פון מענטש. אויף אלץ ווערט יעדער מענטש געמשפט ראש השנה, ווי גרויס דארף זיין די שרעק אונ דיא ציטערנעש פון יעדער מענטש פר דעם יום הדין, יעדער יוד זאל זיך פארשטעלן ווי זיינע קליינע קינדר שטייען נעבין אים אונ בעטין אים מאטע טוה תשובה אונ זינדיג ניט פר ווס זאלן מיר קליינע קינדר יונגע ריינע נשמות אוועקגיין פון דער וועלט וועגין דיינע זינד, ווען די ווערטער וועלן אים קלינגען אין זיינע אויערין, וועט ער געווים טאהן תשובה, אונ מען זאל ניט ווארטין אוף יום כפור, ווייל ראש השנה ווערט פארשריבן, אונ אויב עס איז ח״ו פארשריבען גיווארין שלעכט, וועט זיין שווער מען זאל דיא גזרה פון ראש השנה אפמעקין, אונ יום כפור בעסר פארשרייבן, ווייל צו דעם דארף מען האבן אגרוסע תשובה, אונ דר מענטש ווס טוהט תשובה ראש השנה אונ זיין דין ווערט פארשריבן צו גוטין, וועט שוין ניט גיענדערט ווערין יום כפור, דריבער זאל יעדער מענטש זיך שטארקין מיט תשובה ראש השנה וועט ער זוכה זיין צו אגוט יאהר צו אלעם גוטין אמן:

תפלה לתוקע מהר״י זלל״ה

יהי רצון, מלפניך, יי, אלהי השמים, ואלהי הארץ, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא, שתשלח לי כל המלאכים הטהורים, משרתים הנאמנים בשליחותם, החפצים לזכות את עמך ישראל, המלאך הגדול (פ צ פ צ י ה) (פ צ י פ י ה) הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל, בעת שתוקעין עמך ישראל בשופר, ואת המלאך הגדול (ת ש ב ש), המלאך הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל, להבעית את השטן, בתקיעתם, ואת המלאכים הגדולים (ה ד ר נ י א ל) (סנדלפון) הממונים על התקיעה, המעלים את תקיעתנו לפני כסא כבודך, ואת המלאך (ש מ ש י א ל) הממונה על התרועה, ואת המלאך (ת ר ס ט א ל) (ת ו ר ס נ י א ל) הממונה על ת ש ר״ת, להיות מזומנים, בשליחותם, להעלות תקיעתינו, לפני הפרוכת, ולפני כסא כבודך, ותמלא על עמך רחמים, ותסתכל באפרו של יצחק אבינו הצבור על

בית ישראל

יהי עס זאל זיין דר ווילן צו פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט מיין עלטרן גאט פון די הימל אונ גאט פון די ערד. גאט פון אברהם יצחק יעקב גאט דר גרוסר דר שטארקר דר פארכטיגר דס דו זאלסט מיר שיקען די היילגע אונ ריינע מלאכים וואהרע דינער די אמתע דינער אין שליחות די דא בגערן ישראל רעכט פארטיג צו מאכן. אונ דעם גרוסן מלאך דר דא גזעצט איז איבר גרעכטיקייט פון ישראל פאר צו ברענגן אין דר צייט דס מען היינט בלאזט מיט דעם שופר אונ דעם גרוסן מלאך דר דא גזעצט איז צו מאכן הערן די גרעכטיקייט פון ישראל אונ דעם שטן צו דר שרעקן דורך איר בלאזין אונ די גרוסי הערן די דא גזעצט זיינן איבר אונזרע תקיעות. זאלין ברענגען די זעלביגע פר דיין כסא הכבוד אונ דר פול דיך איבער דיין פאלק ישראל מיט דר בארומקייט אונ טו מיט זיי מער ווי זיי פר דינט האבן אונ פיר דיך מיט דער בארומקייט ברענג די תקיעות פר דיין כסא הכבוד אונ ליג אן דעם אש פון יצחק די גהיפט איז

גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, וְתִתְנַהֵג עִם בָּנֶיךָ, בְּמִדַּת הָרַחֲמִים, וְתִכָּנֵס לָהֶם לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, וְזְכוֹר הַיּוֹם עֲקֵידַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ, כִּי אַתָּה אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, זוֹכֵר הַבְּרִית: בָּרוּךְ אַתָּה, זוֹכֵר הַבְּרִית:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מרותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם ע"י תקיעותיהם ממדת הדין למדת הרחמים ותזכור להם זכות שלשת אבות ויהיו הם חקוקים בכסא על סדר תולדותם אברהם בראש יצחק כנגדו יעקב בנתיים ואל יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי אמן:

אלו המלאכים הממונים על התקיעות (אנקתם) הוא בגימטריא השו"פר וגימט' שר הכס"א והוא מעלה את השופר. שברים בגימט' ש"ר (יהואל) והוא מעלה את השברים. תרועה בגימטריא שמשיא"ל והוא שר של מזרח והוא מעלה את התרועה. תקיעה בגימטריא הדרניאל וסנדלפון. והם מעלין את התקיעה תקיעה גימטריא (השרף) גם הוא מעלה את התקיעה פסת"ם בגימטריא תקיעה. כמו כן ממונה על התקיעה. גם האותיז תקנו עזרא וזרובבל וכהם שמות שהם טובים למדת הדין ולמדת הרחמים והם מעלים את השופר: כל זה מצאתי כתוב בספר ישן (הועתק משני לוחות הברית).

צריך התוקע לכסות השופר בשעת הברכה ובין כל סימן וסימן. ב"ח:

צריך לומר קודם התקיעות דמיושב אלו הפסוקים כדי למתק הדינים:

מִן הַמֵּצַר, קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי, בַמֶּרְחָב יָהּ:

ויאמר ששה פסוקים אלו שר"ת קרע שטן

קוֹלִי, שָׁמָעְתָּ אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ, לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי:
ראשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם, כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:
עֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים:
שָׂשׂ אָנֹכִי, עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא, שָׁלָל רָב:
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ, הֶאֱמָנְתִּי:
נִדְבוֹת פִּי, רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי:

כוין בהם שני שמות יַקְהָרְוְעָה יְשַׁהֲטְוֹנָה והם כ"פ הוי"ה ומעורב ביניהם אותיות **קרע שטן** שע"י אותיות קרע שטן נקרע השטן וע"כ יאמר אלו הפסוקים שר"ת שלהם קר"ע שטן:

אחר אלו הפסוקים יאמר תפלה זו ולא יוציא השמות מפיו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט, שֶׁבִּזְכוּת אֵלּוּ הַשֵּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מר"ת ׳אֵל ׳נָא ׳קֶרֶב ׳תְּשׁוּעַת ׳מְצַפֶּיךָ (אנקתם) ׳פַּחְדְּךָ ׳סָר ׳תּוֹצִיאֵם ׳מִמַּאֲסָר (פסתם) ׳פְּדֵה

בית ישראל

אויף דעם מִזְבֵּחַ אונ גֶדענק היינט אָן זיין עֲקֵדָה צו די קינדער פון יִצְחָק דען דו בִּיסט איין אֶמֶתער גָאט אונ גֶדענקסט די זִיכערהייט גְלוֹבּט בִּיסטו גָאט דער דָא גֶדענקט די זיכערהייט:

קוֹלִי דו פְלֶעגְסט אַלֶע צייט מיין שְׁטִים צו הערן פַר בָּארג ניט דיינע אויערין צו מיין דער בְּרייטערונג אונ צו מיין גְשְׁרייא:

רֹאשׁ דער אָן פַאנג פון דיינע רייד איז וָוארְהייט אונ צו אייבּיג איז אַלין דיין גֶרעכְט מיט גֶרעכְטִיקייט:

עֲרוֹב זייא עָרֵב דיינע קְנֶעכְט צו גוּטֶן לָאזֶען מיך ניט מוּטְוויליגע פַאר צִיגִין:

שָׂשׂ אִיך פְרֵייא מיך אִיבֶּער דיין זָאג גְלַייך אַז אַיינֶער דער פִיל רַאבּ גִיפִינְד:

טוּב לֶערְן מיך גוּט פַאר שְׁטַאנְד אונ וויסן שַׁאפְט דען אין דיין גְבָּאט גְלוֹבּ אִיך:

נִדְבוֹת די בּוויליגוּנג פון מיין מוֹל נֶעם דוא אָן מיט ווילען דו גָאט אונ לֶערְן מיך דיין גֶרִיכְט:

סוֹעִים ,,פְּתַח ,,סוּמִים ,,יְמִינְךָ ,,מְצַפִּים (פספסים) ,,דְלֵה ,,יוֹקְשִׁים ,,וְקַבֵּץ ,נְפוּצִים ,,סְמוֹךְ ,,יָהּ ,מַפַּלְטֵנוּ (דיונסים) שֶׁיִּהְיֶה עַתָּה, עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְתִקְרַב בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כָּל הַמְסַכְּבִים, אֲשֶׁר הֵם מַבְדִּילִים, בֵּינְךָ, וּבֵין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְהַעֲבֵר מִלְּפָנֶיךָ, כָּל הַמַּסְטִינִים וְהַמְקַטְרִיגִים, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. סְתוֹם פִּי שָׂטָן, וְאַל יַסְטִין עָלֵינוּ, כִּי אֵלֶיךָ, תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ, אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ, אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט, שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים:

כתב החכם ראב"ע בפרשת שמות ג' י"ח כל שמע אשר אחריו ל' או ב'. הטעם שישמע הענין שנושא את הקול ולא לשמוע הקול. וכ"כ הר"ד אבודרהם. קודם שיתקע מברך בא"י אמ"ה אקבו"ל לשמוע קול שופר. ושהחיינו ולא תזוז מינה. וכ' רבינו האיי הלכה רווחת בישראל לברך לשמוע קול שופר. ולא תזוז מינה. וכ"כ בה"ג. והכי איתא בירושלמי. ואין לאמר בקול שופר בב' שהב' אינה נופלת אלא על לשון קבלה כמו שנאמר אם שמוע תשמע בקולי. ומתרגמינן אם קבלא תקבלון:

ויאמר מקודם פסוק זה עלה אלהים בתרועה: אין לענות ב"ה וב"ש על ברכות הללו:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ, וְקִיְּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ, לַזְּמַן הַזֶּה:

טוב לתקוע בצד ימין של פיו גם פי השופר יהיה למעלה:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:
תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:
תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

שב

קשר"ק בגימטריא פרכת והוא מעלה את הפרכת למעלה והוא שם של הקב"ה:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתְּקִיעַת תשר"ת, שֶׁאֲנַחְנוּ תּוֹקְעִין, תְּהֵא מְרוּקֶּמֶת בִּירִיעָה, עַל יְדֵי הַמְּמֻנֶּה (טרטיא"ל), כְּשֵׁם שֶׁקִּבַּלְתָּ, עַל יְדֵי אֵלִיָּהוּ ז"ל, וְיֵשׁוּעַ שַׂר הַפָּנִים, וְשַׂר מט"ט, וְתִמָּלֵא עָלֵינוּ, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה, בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה. שברים. תקיעה.
תקיעה. שברים. תקיעה.
תקיעה. שברים; תקיעה.

שב

קש"ק בגימטריא שר וזהו שם של שר הנקרא שרשיה והוא מעלה את (הקש"ק):

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתְּקִיעַת תש"ת, שֶׁאֲנַחְנוּ תּוֹקְעִין, שֶׁתַּעֲשֶׂה עֲטָרָה מִמֶּנָּה, לִהְיוֹת עוֹלָה

בית ישראל

יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט. גָאט פוּן גֶרֶעכְט דָס עֶס זָאל אַצוּנְדֶערְט זַיין אַיין בַּווילִיגְטֶי צַייט פַר דִיר אוּנ דוּ זָאלְסְט צוּ רַייסֶן דוּרְךְ דַיין פִיל דֶר בַּרִימְקֵייט אוּנ גְרוֹס גְנָאד אַלֶע פָר הַנֶגֶן וֶועלְכֶע שַׁייְדֶן צְווִישֶׁן דִיר אוּנ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ פַר שְׁלִים דָס מֵיל פוּן דֶעם שָׂטָן דָס עֶר נִיט זָאל קֶענֶן אִיבֶּר אוּנְז קְלָאגֶן אִיךְ וִויל לוֹבֶּן דִיךְ מַיין גָאט דֶר קִינִיג גָאט פוּן גֶרֶעכְט הֶער דִי שְׁטִים פוּן דִי גְבֶּעט אוּנ גְשַׁאהְל פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הַיינְט מִיט דֶר בַּארוּמְקֵייט אָמֵן: יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין בַּווילִיגְט פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶרֶן דַס דָס בְּלָאזֶן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה וָוס מִיר הָאבֶּן גְבְּלָאזֶן הַיינְט זָאלְסְטוּ מַאכֶן אַיין קְרוֹן דוּרְךְ דֶעם מַלְאָךְ וָוס דֶר צוּ גְזֶעצְט אִיז אוּנ זָאל אִיף בְּרֶענְגֶן אוּנ זָאל זֶעצֶן אִיף דֶעם קָאפּ פוּן מַיין גָאט אוּנ טוּ מִיט אוּנְז אַיין צַייכֶן צוּ גוּטֶן אוּנ זָאלְסְט דֶר פִילֶן אִיף אוּנְז דֶר בַּרֶמְקֵייט גְלִיבְּט אִיז גָאט בַּעַל הָרַחֲמִים:

וְיוֹשֵׁב, בְּרֹאשׁ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת, וְיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ, אוֹת לְטוֹבָה, וּתְמַלֵּא עָלֵינוּ, בְּרַחֲמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה, בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה. תרועה. תקיעה
תקיעה. תרועה. תקיעה
תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה

קר"ק כגימטריא אליהו הנביא זכור לטוב והוא מעלה (קר"ק) וכגימטריא ישעיה"ה כך כמו כל בר הפנים מטטרו"ן:
וּבְכֵן, יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיַּעֲלוּ אֵלּוּ הַמַּלְאָכִים הַיּוֹצְאִים, מִן הַשּׁוֹפָר וּמִן הַתְּקִיעָה, וּמִן הַשְּׁבָרִים, וּמִן הַתְּרוּעָה, וּמִן תשרי"ת, וּמִן תש"ת, וּמִן תר"ת, לִפְנֵי כִסֵּא, כְבוֹדֶךָ, וְיַמְלִיצוּ טוֹב, בַּעֲדֵנוּ, לְכַפֵּר, עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ:

חזן וקהל אַשְׁרֵי הָעָם, יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, יְהַלֵּכוּן:
בְּשִׁמְךָ, יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ, יָרוּמוּ:
כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ, אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ, תָּרוּם קַרְנֵנוּ:
אַשְׁרֵי, יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ, אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד, הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ, לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין בַּאווִילִיגְט פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן דַס דָס בְּלַאזֶן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה וָוס מִיר הָאבֶּן הַיינְט גִיבְּלָאזֶען זָאלְ׳ זַייא אָן גֶעמֶען דוּרְךָ דֶעם מְמוּנֶה וָואס גִיזֶעצְט אִיז דְרוּף אַזוֹי וואוֹל וִוי דוּ הָאסְט אָן גִינוּמֶען דוּרְךָ אֵלִיָּהוּ אוּנ זָאלְסְט דֶר פִילֶען אוֹיף אוּנְז דֶער בַּארוּמְהֶערְצִיקְקַייט גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט בַּעַל הָרַחֲמִים:
יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין בַּאווִילִיגְט פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט מַיינֶע עֶלְטֶערֶען עֶס זָאל אוֹיף גֵיין דִי מַלְאָכִים וָואס דָא גֵייט אוֹיס פוּן דֶעם שׁוֹפָר אוּנ פוּן דִי תְּקִיעָה אוּנ פוּן דִי שְׁבָרִים. אוּנ פוּן דִי תְּרוּעָה אוּנ פוּן דִי תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה אוּנ פוּן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה אוּנ פוּן תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה פַר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ זָאלִין פַר אוּנְז בֶּעטִין צוּ פַאר גֶעבֶּען אַלֶע אוּנְזֶערֶע זִינְד אָמֵן:

אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם, יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

חזן יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם, יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן, לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים, יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר, דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

ווען מען דיא ספר תורה אין היכל שטעלט זאגט מען דאס:

וּבְנֻחֹה, יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ, רִבְבוֹת, אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ, לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה, וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ, יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ, יְרַנֵּנוּ. בַּעֲבוּר, דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב, פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לֶקַח טוֹב, נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי, אַל תַּעֲזֹבוּ. עֵץ חַיִּים הִיא, לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ, דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ, שָׁלוֹם. הֲשִׁיבֵנוּ, יְיָ, אֵלֶיךָ, וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ, כְּקֶדֶם:

תפלה לש"ץ לאומרה בכוונה וברתת ובחרדה קודם התפלה:

הִנְנִי הֶעָנִי מִמַּעַשׂ, נִרְעַשׁ, וְנִפְחָד, מִפַּחַד, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. בָּאתִי, לַעֲמוֹד וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שְׁלָחוּנִי, וְאַף עַל פִּי, שֶׁאֵינִי כְּדַאי וְהָגוּן, לְכַךְ, לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, יְיָ, יְיָ, אֵל, רַחוּם וְחַנּוּן, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שַׁדַּי, אָיוֹם וְנוֹרָא,

---

בית ישראל

הִנְנִי דָא בִּין אִיךְ הֶעָנִי דֶר אָרוּמֶר אִין מַעֲשִׂים טוֹבִים. דֶר צִיטֶרְט אוּנ דֶר שְׁרֶאקִין פוּן פַּחַד פַר דֶעם גָאט וָוס וַוארְט אָפּ דִי לוֹב פוּן יִשְׂרָאֵל לַעֲמוֹד אִיז בִּין גְקוּמֶן שְׁטֶעלֶן זִיךְ בֶּעטִין פַר דִיר אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל דִי וָוס הָאבִין מִיךְ גְשִׁיקְט חַאטְשֶׁע אִיךְ בִּין נִיט וֶוערְט אוּנ נִיט רָאוּי צוּ דֶעם. לָכֵן דְרוּם בֶּעט אִיךְ פוּן דִיר גָאט פוּן אַבְרָהָם גָאט פוּן יִצְחָק אוּנ גָאט פוּן יַעֲקֹב. גָאט דֶר שְׁטַארְקֶר דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגֶער אוּנ דֶר לַייט זֶעלִיגֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל. שַׁדַּי אַלְמַאכְטִיגֶר פָארְכְטִיגֶר אוּנ שְׁרֶעקְלִיכֶר גָאט. מַאךְ בַּאגְלִיקִין מַיין וֶועג וָוס אִיךְ גֵייא שְׁטֶעלֶן זִיךְ בֶּעטִין בְרַחֲמָנוּת אוֹיף מִיר

הֱיֵה נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי, אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ לַעֲמוֹד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, עָלַי וְעַל שׁוֹלְחַי, וְנָא אַל תַּפְשִׁיעֵם, בְּחַטֹּאתַי, וְאַל תְּחַיְּבֵם, בַּעֲוֹנוֹתַי, כִּי חוֹטֵא וּפוֹשֵׁעַ אָנִי: וְאַל יִכָּלְמוּ בִי בִּפְשָׁעַי, וְאַל יֵבוֹשׁוּ בִי, וְאַל אֵבוֹשׁ בָּם, וְקַבֵּל תְּפִלָּתִי, כִּתְפִלַּת זָקֵן, וְרָגִיל, וּפִרְקוֹ נָאֶה, וּזְקָנוֹ מְגֻדָּל, וְקוֹלוֹ נָעִים, וּמְעוֹרָב בְּדַעַת, עִם הַבְּרִיּוֹת: וְתִגְעַר בְּשָׂטָן, לְבַל יַשְׂטִינֵנִי. וִיהִי נָא דִּגְלֵנוּ (נ"א דִלּוּגֵנוּ) עָלֶיךָ, אַהֲבָה. וּפְשָׁעֵינוּ תְּכַסֶּה, בְּאַהֲבָה: וְכָל צָרוֹתֵינוּ וְעִנּוּיֵינוּ, הֲפָךְ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ. וְאַל יְהִי שׁוּם מִכְשׁוֹל, בִּתְפִלָּתִי. וִיהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, אֶהְיֶה, אֲשֶׁר אֶהְיֶה. שֶׁכָּל הַמַּלְאָכִים, שֶׁהֵם פּוֹעֲלֵי (בַּעֲלֵי), תְּפִלּוֹת, יָבִיאוּ תְּפִלָּתִי, לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְיָפִיצוּ

בית ישראל

און אוּף דִי וָוס מִיךְ שִׁיקִין. וְנָא אִיךְ בֶּעט דִיךְ בַּאשׁוּלְדִיג זֵיי נִיט וֶועגֶן מַיינֶע חֲטָאִים און זַיי זֵיי נִיט מְחַיֵּיב דוּרְךְ מַיינֶע זִינְד דֶען אִיךְ בִּין אַחוֹטֵא און אַפּוֹשֵׁעַ און זֵיי זָאלֶן נִיט פַּר שֶׁעמְט וֶוערֶן דוּרְךְ מַיינֶע זִינְד זֵיי זָאלֶן נִיט פַּר שֶׁעמְט וֶוערֶן דוּרְךְ מִיר און נִיט אִיךְ דוּרְךְ זֵיי. וְקַבֵּל און זַיי מְקַבֵּל מַיין תְּפִלָּה אַזוֹ וִוי אַתְּפִלָּה פוּן אֵיין אַלְטֶען מַאן וָוס אִיז אַרָגִיל וָוס עֶר הָט זַיין צַייט מִיט שֵׁיינֶע מַעֲשִׂים פַּאר בְּרַאכְט און זַיין בָּארְד אִיז שֵׁיין גִיוַואקְסִין און זַיין קוֹל אִיז זִיס און שְׁטִימְט גְלַייךְ מִיט אַלֶע לַייט: וְתִגְעַר בְּשָׂטָן און דוּ זָאלְסְט אָן שְׁרַייעֶן אוֹיף דֶעם שָׂטָן עֶר זָאל מִיךְ נִיט שְׁטֶערֶן און אוּנְזֶער פַּר זַאמְלוּנְג זָאל דִיר לִיבּ זַיין און מִיט אַהֲבָה זָאלְסְטוּ אוּנְזֶערֶע זִינְד פַּר דֶעקִין. וְכָל צָרוֹת און אַלֶע צָרוֹת און בֵּייז פַּר קֶער אוֹיף אוּנְז און אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ פְרֵייד און צוּ שִׂמְחָה צוּ לֶעבִּין און פְרִידֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס לִיבִּין אֱמֶת און שָׁלוֹם וְאַל יְהִי און עֶס זָאל נִיט זַיין קֵיין שׁוּם שְׁטְרוֹכְלוּנְג אִין מַיין תְּפִלָּה: וִיהִי רָצוֹן און עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילִין פוּן דִיר גָאט דֶער גָאט פוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב דֶער גְרוֹסֶער גָאט דֶער שְׁטַארְקֶער און פָארְכְטִיגֶער גָאט דֶער אוֹבֶּערְשְׁטֶער. אֶהְיֶה וָוס הָט גְזָאלְט זַיין מִיט יִשְׂרָאֵל אִין אַלֶע זֵייעֶרֶע צָרוֹת דָס דִי אַלֶע מַלְאָכִים וֶועלְכֶע זַיינֶען פּוֹעֵל מִיט דִי תְּפִלּוֹת זָאלֶען מַיין תְּפִלָּה בְּרֵיינְגֶען פַר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד און זֵיי זָאלֶן אִיר פַּאר שְׁפְּרֵייטֶן פַאר דִיר בִּזְכוּת אַלֶע

אוֹתָהּ, לְפָנֶיךָ. בַּעֲבוּר כָּל הַצַּדִּיקִים, וְהַחֲסִידִים, וְהַתְּמִימִים, וְהַיְשָׁרִים. וּבַעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ, הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תפלה אחרת לש"ץ

אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן, שַׁדַּי, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן, קַבֵּל שַׁוְעָתִי בְּרָצוֹן, אֱמוֹץ לְבָבִי, (כּוּזוּ בְּמוּכְסָז כּוּזוּ) אֵל חַי, דַּיָּן אֱמֶת, שׁוֹפֵט צֶדֶק, רַחוּם וְחַנּוּן, רַחֵם עָלַי, וּשְׁמַע הַיּוֹם, אֲשֶׁר אַעְתִּיר בַּעֲדִי, וּבְעַד בֵּיתִי, וּבְעַד עֲדָתִי, הַמַּסְכִּימִים עִמִּי, בִּתְפִלָּתִי, וְתִכְלוֹל תְּפִלָּתֵנוּ, עִם כָּל תְּפִלּוֹת, הַיְשָׁרוֹת, וְהַנְּקִיּוֹת, שֶׁיַּעֲשׂוּ הַיּוֹם, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַחְתּוֹר תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, כְּמוֹ שֶׁחָתַרְתָּ, לִתְפִלַּת מֹשֶׁה (נ"א מְנַשֶּׁה), שֶׁלֹּא יֵבוֹשׁוּ, שׁוֹלְחַי בִּי, וְלֹא אֲנִי, בָּהֶם: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן סֶלָה: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ, אָיוֹם וְנוֹרָא, שֶׁתִּתֵּן לִי, קוֹל עָרֵב, וְנָעִים, הַיּוֹם, וְאַל יִפְסַק קוֹלִי, וְאַל יֵחַר גְּרוֹנִי, וִיהֵא קוֹלִי, נָעִים וְחָזָק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיְהִי, קוֹל הַשּׁוֹפָר, הוֹלֵךְ, וְחָזֵק מְאֹד, אָמֵן סֶלָה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפלת מוסף ליום ב של ראש השנה

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל

בית ישראל

צַדִּיקִים אוּנ חֲסִידִים תְּמִימִים אוּנ יְשָׁרִים. אוּנ וֶועגֶן דֶעם כְּבוֹד פוּן דַיין גְרוֹסֶן אוּנ פָארְכְטִיגֶן נָאמֶען דֶען דוּ הֶערְסְט צוּ דָאס גֶיבֶּעט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט רַחֲמָנוּת. גֶילוֹיבְּט בִּיסְטוּ דֶער וָואס הֶערְט צוּ תְּפִלָּה:

עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב, לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשָּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ׃

דער טייטש ביז ומפני חטאינו געפינט מען ביי מעריב :

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב, וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ, נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים, לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ, מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ, מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן

בית ישראל

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ פון װעגן אונזערע זינד זיינען מיר פר טריבן געװארין פון אונזער לאנד און מיר זיינען דער װײַטערט געװארען פון אונזערי ערד. און מיר קענען ניט טאן װאס מיר זיינען שולדיג צו טאן אין דיין אויס דער װײלטין הויז. אין דעם גרויסין און הייליגין הויז װאס דיין נאמען איז אויף אים גירופין װעגין די האנד װאס איז גישטרעקט געװארין אין דיין בית המקדש אים חרוב צו מאכן: יְהִי רָצוֹן עס זאל װערן אױילין פון פר דיר גאט אונזער גאט און גאט פון אונזערע עלטערין דער בארימיגער קיניג דו זאלסט זיך װידער קערן און זיך מרחם זיין איבער אונז און איבער דיין בית המקדש מיט דיין פילע רחמנות. און זאלסט אים גיך אויף בויען און זאלסט גרויס מאכין זיין כבוד. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אונזער פאטער אונזער קיניג בעװייז גיך דעם כבוד פון דיין מלוכה אויף אונז. און ערשיין און דער הייב דיך איבער אונז פר די אויגין פון אלע לעבעדיגע. און נעם צו זאמען אונזערע צו שפרייטע צװישין די פעלקר. און אונזערע פר שפרייטונג זאמיל איין פון די װינקלען פון דער װעלט: וַהֲבִיאֵנוּ און ברייג אונז

עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, מִקְרָא קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה, יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה, לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לַיְיָ, פַּר בֶּן בָּקָר, אֶחָד, אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, שִׁבְעָה, תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים, כְּהִלְכָתָם:

מִלְּבַד, עֹלַת הַחֹדֶשׁ, וּמִנְחָתָהּ, וְעֹלַת הַתָּמִיד, וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְכֵּיהֶם, כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ, אִשֶּׁה לַיְיָ:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם

בית ישראל

אִין דַיין שְׁטָאט צִיוֹן מִיט גִיזַאנְג. אוּנ אִין יְרוּשָׁלַיִם וואוּ דַיין בֵּית הַמִקְדָשׁ אִיז מִיט אֵייבִּיגֶע פְרֵייד. אוּנ דָארְטִין וֶועלִין מִיר מַאכֶן פַר דִיר דִי קָרְבָּנוֹת וָוס מִיר זַיינֶען מְחוּיָב. אוּנ דֶעם קָרְבָּן מוּסָף פוּן דֶעם טָאג דֶר גִידֵיינְקוּנְג וֶועלִין מִיר צוּ בְּרֵייטֶן אוּנ מַקְרִיב זַיין פַר דִיר מִיט לִיבְּשַׁאפְט אַזוֹ וִוי דַיין ווִילֶן הָט גְבָּאטֶן. אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אוּנְז אִין דַיין תּוֹרָה דוּרְךְ דַיין דִינֶער מֹשֶׁה פוּן דַיין גֶעהֶרְט מוֹל גִישְׁרִיבִּין:

וּבַחוֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי אוּן אִין זִיבֶּעטֶן חוֹדֶשׁ דֶר עֶרְשְׁטֶער טָאג אִין חוֹדֶשׁ זָאל בַּיי אַייךְ הֵיילִיג גְרוּפֶן וֶוערִין. קֵיין אַרְבֵּייט זָאלְט אִיר נִיט טָאן אַטָאג פוּן שַׁאלוּנְג זָאל עֶר אַייךְ זַיין. אוּנ אִיר זָאלְט מַאכֶן אַקָרְבָּן עוֹלָה צוּ אַזֶענְפְטִיגֶן גִישְׁמַאק צוּ גָאט אֵיין יוּנְגֶן אָכְּס. אֵיין ווִידֶער. זִיבֶּן שָׁאף יֶעהְרִיגֶע גַאנְצֶע אָן אַמוּם: וּמִנְחָתָם אוּנ זֵייעֶר מֶעל אָפְּפֶר אוּנ זֵייעֶר וַויין אָפְּפֶר ווִי עֶס אִיז גִיזָאגְט גְוָוארֶן. דְרַיי צֶעהֶנְטִיל מָאס מֶעל צוּ אֵיין אָכְּס. צְווֵיי צֶעהֶנְטִיל צוּ אַווִידֶער אוּנ אַצֶעהֶנְטִיל צוּ אַשָׁאף. אוּנ וַויין ווִיפִיל צוּ זַיין גִיסוּנְג גִיהֶערְט. צְווֵיי בֶּעק צוּם פַר גֶעבֶּן אוּנ צְווֵיי טֶעגְלִיכֶע קָרְבָּנוֹת ווִי זֵייעֶר דִין אִיז. חוּץ דֶר קָרְבָּן עוֹלָה פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אוּנ אִיר מֶעל אָפְּפֶר אוּנ דִי טֶעגְלִיכֶע עוֹלָה אוּנ אִיר מֶעל אָפְּפֶר. אוּנ זֵייעֶרֶע וַויין אָפְּפֶערֶן ווִי זֵייעֶר דִין. צוּ אֵיין זֶענְפְטִיגֶען גִישְׁמַאק זָאל עֶס זַיין אַפַייעֶר אָפְּפֶר צוּ גָאט:

עָלֵינוּ אוֹת אוּנְז אִיז מוּטָל צוּ לוֹבֶּן צוּם הֶערְר פוּן אַלֶעמֶן צוּ גֶעבֶּן גְרוֹסְקֵייט צוּם בַּאשֶׁעפֶר פוּן אָן פַאנְג אָן דֶם עֶר הָט אוּנְז נִיט גְמַאכְט ווִי דִי פֶעלְקֶר וָוס הָאבֶּן

חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר, לֹא הִבִּיט אָוֶן, בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל, בְּיִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהָיו, עִמּוֹ, וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר, וַיְהִי בִישֻׁרוּן, מֶלֶךְ,

---

בית ישראל

גידינט געצין. אונ האט אונז ניט גיטאן ווי זייערע משפחות ווס ער האט ניט גיטאן אונזער חלק ווי זייערער אונ אונזער גורל ניט ווי דער גורל פון זייערע גאנצע גימיין. ואנחנו אבר מיר קניען אונ בוקן זיך אונ מיר דאנקן פר דעם קיניג וואס ער קיניגט איבר אלע מלכים דער הייליגער גילובט איז ער. שהוא וואס ער האט גינייגט די הימלען אונ האט גיגרונד פעסט די ערד. דאס זיצונג פון זיין כבוד איז אין הימל פון אובן. אונ די שכינה זיינר שטארקייט אין די הויכע הימלען ער איז אונזער גאט מער קיינער ניט אמת אמת איז אונזער קיניג עס איז ניטא קיין גאט חוץ אים ווי עס שטייט גשריבן אין זיין תורה. דו זאלסט וויסן היינט אונ זאלסט דאס בנעמען צו דיינעם הארצן דאס נאר גאט איז א גאט אין הימל אובן אונ אויף דער ערד פון אונטן איז ניט דא קיין אנדרר גאט:

ועל כן דרום האפן מיר צו דיר גאט אונזער גאט באלד צו זעהן די שיינקייט דיינר שטארקייט אז דו זאלסט מעביר זיין די אום ווערדיקייט פון דער ערד אונ די געצן זאלן פר שניטן ווערן לתקן צו פר ריכטן די וועלט מיט דאס קיניגרייך פון דעם אלמעכטיגן גאט וכל אונ אלע מענשן וועלן רופן אין דיין נאמן מיר האפין דאס אלע רשעים פון דער וועלט וועלין זיך ווענדין צו דיר יכירו זיי וועלין דער קענין אונ וועלין וויסן אלע זיצר פון דער וועלט. דאס צו דיר אליין דארף זיך ביקין אלע קניא אונ שווערין יעדע צונגע. לפניך פר דיר גאט אונזער גאט וועלן זיי קניען אונ פאלן, אונ צום כבוד פון דיין נאמן וועלן זיי געבן ווירדיקייט. אונ אלע וועלן מקבל זיין אויף זיך דעם יאך פון דיין קיניגרייך. אונ דו וועסט קיניגן איבר זיי באלד ביז אין דער אייביקייט. כי המלכות דען דאס קיניגרייך איז דיין. אונ צו אייביקייט וועסטו בכבוד קיניגן. אזו ווי עס שטייט אין דיין תורה גאט וועט קיניגן אימער אונ אייביג:

בְּהִתְאַסֵּף, רָאשֵׁי עָם, יַחַד, שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ לָבֵשׁ, יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר, שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְגוֹאֲלוֹ, יְיָ צְבָאוֹת, אֲנִי רִאשׁוֹן, וַאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדַי, אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים, בְּהַר צִיּוֹן, לִשְׁפֹּט, אֶת הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַייָ, הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

בית ישראל

וְנֶאֱמַר אוּנ ווִידֶער אִיז גִיזָאגְט אִין דֶער תּוֹרָה גָאט קוּקְט נִיט קֵיין אוּנ רֶעכְט בַּיי יַעֲקֹב אוּנ זֶעט נִיט קֵיין עַוְלָה בַּייא יִשְׂרָאֵל כְּלוֹמֶר עֶר מַאכְט זִיךְ גְלַייךְ אַלְס עֶר זֶעט נִיט זֵייעֶרִי זִינְד. נָאט זַיין גָאט אִיז מִיט אִים אוּנ דִי גִזֶעלְשַׁאפְט פוּן קֶינִיג הקב"ה אִיז מִיט אִים. ווִידֶער זָאגְט דֶער פָּסוּק וַיְהִי בִישֻׁרוּן גָאט הָט בַּאווִיזֶען זַיין מְלוּכָה בַּיי יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת עֶס הָאבֶּען זִיךְ פַאר זַאמִילְט דִי עֶלְסְטֶע פוּן פָאלְק צוּ זַאמֶען מִיט דִי שְׁבָטִים יִשְׂרָאֵל. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ אוּן אִין דִי רֵייד פוּן דַיין הֵיילִיגֶען דָוִד אִיז אַזוֹ גִישְׁרִיבֶּען. דֶען צוּ גָאט גְהֶער דִי מְלוּכָה אוּנ עֶר גִיוֶועלְטִיגְט אוֹיף דִי פֶעלְקֶער. ווִידֶער שְׁטֵייט אַפָּסוּק ה׳ מָלָךְ גָאט אִיז גִווָארֶען קֶינִיג מִיט גְרוֹסְקֵייט גִיקְלֵיידֶעט. גִיקְלֵיידֶעט אוּנ אָן גְגוּרְט מִיט שְׁטַארְקֵייט. אוֹךְ אִיז דִי וֶועלְט בַּאפֶעסְטִיגְט מִיט זַיין קְרַאפְט זִיא זָאל נִיט פַאלֶען. אוּנ ווִידֶער אִיז גִיזָאגְט גִיווָארֶען שְׂאוּ שְׁעָרִים אִיר טוֹעֶרֶען פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הֵייבְּט אוֹיף אַייעֶר קָאפּ (דָאס הֵייסְט דִי אוֹבֶּערְשְׁטֶע אוֹיסַאקֶעס) אוּנ עֶרְהֵייבְּט אַייךְ אִיר טִירֶען וָוס אִיר זַייט אֵייבִּיג הֵיילִיג. אוּנ זָאל אַרַיין קוּמֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דֶער עֶהְרֶען קֶינִיג. מִי זֶה ווֶער אִיז דֶער עֶהְרֶען קֶינִיג דָס אִיז גָאט דֶער מֶעכְטִיגֶער אוּנ דֶער שְׁטַארְקֶער גָאט דֶער שְׁטַארְקֶער אִין מִלְחָמָה. הֵייבְּט אוֹיף אַייעֶר קָאפּ אִיהְר טוֹעֶרִין. אוּנ הֵייבְּט אוֹיף אִיר אֵייבִּיגֶע טִירֶען אוּנ זָאל אַרַיין קוּמֶען דֶער עֶהְרֶען קֶינִיג מִי הוּא זֶה ווֶער אִיז דָס דֶער עֶהְרֶען קֶינִיג. גָאט דֶער הֶערְשֶׁער אִיז דֶער עֶהְרֶען קֶינִיג אֵייבִּג: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ אוּנ דוּרְךְ דַיינֶע נְבִיאִים שְׁטֵייט אַזוֹ גִישְׁרִיבֶּן אַזוֹ הָט גָאט גִזָאגְט דֶער קֶינִיג פוּן יַעֲקֹב אוּנ זַיין דֶער לֵייזֶער גָאט דֶער הֶערְשֶׁער אִיךְ בִּין דֶער עֶרְשְׁטֶער אוּנ אִיךְ בִּין דֶער לֶעצְטֶער אוּנ חוּץ מִיר אִיז נִיטָא קֵיין גָאט. וְנֶאֱמַר אוּנ ווִידֶער אִיז גִיזָאגְט גִווָארֶען אוּנ זֵיי וֶועלֶען אוֹיף גֵיין הֶעלְפֶער אוֹיף דִי בֶּערְג פוּן צִיוֹן צוּ מִשְׁפָּטֶען דֶעם בַּארְג פוּן עֵשָׂו אוּנ דַאן ווֶעט זַיין צוּ גָאט דִי מְלוּכָה. אוּנ נָאךְ אִיז ווָארֶען גִזָאגְט אוּנ גָאט ווֶעט זַיין אַמֶּלֶךְ אוֹיף דֶער גַאנְצֶער ווֶעלְט דֶעם זֶעלְבִּיגֶען טָאג ווֶעט

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

ותוקעין גם בלחש. ואומרים היום הרת עולם:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה:

בלחש הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם, יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב, עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ, לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר, מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם, קָדוֹשׁ:

אַתָּה זוֹכֵר, מַעֲשֵׂה עוֹלָם, וּפוֹקֵד, כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת, שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. כִּי אֵין שִׁכְחָה, לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר, מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר, אֶת כָּל הַמִּפְעָל, וְגַם כָּל הַיְצוּר, לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל, גָּלוּי וְיָדוּעַ, לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, צוֹפֶה וּמַבִּיט, עַד סוֹף, כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא, חֹק זִכָּרוֹן, לְהִפָּקֵד, כָּל רוּחַ וָנֶפֶשׁ. לְהִזָּכֵר, מַעֲשִׂים רַבִּים, וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת, לְאֵין תַּכְלִית,

---

בית ישראל

גָאט זַיין אֵיינֶר אוּנ זַיין נָאמֶן אֵיינֶר. וּבְתוֹרָתְךָ אוּנ אִין דַיין תּוֹרָה שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל גָאט אוּנְזֶער גָאט אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט:

דִי טַייטְשׁ פוּן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ גִיפִינְט מֶען אִין מַעֲרִיב פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

אַתָּה זוֹכֵר דוּ גִדֵיינְקְסְט דִי מַעֲשִׂים פוּן דֶער וֶועלְט אוּנ דֶער מַאנְסְט אַלֶע בַּאשֶׁעפֶנִישׁ פוּן פַר צַייטֶן לְפָנֶיךָ פַר דִיר אִיז אַנְטְפְּלֶעקְט פוּן שֵׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית כִּי אֵין דֶען עֶס אִיז נִיטָא קֵיין פַר גֶעסוּנְג פַר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ עֶס אִיז נִיטָא קֵיין פַר בָּארְגוּנְג פַר דַיינֶע אוֹגֶן אַתָּה זוֹכֵר דוּ גִידֵיינְקְסְט אַלֶס וָואס אִיז גִיטָאן גִיוָוארְן אוֹךְ אַלֶע בַּשֶׁעפֶנִישׁ זַיינֶען נִיט אוּם בֶּעוואוּסְט פוּן דִיר הַכֹּל אַלֶין אִיז אָפִין אוּנ בַּאקַאנְט פַר

מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת, הוֹדַעְתָּ, וּמִלְּפָנִים, אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם, תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ, זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן, כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל, הוּא, מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת, בּוֹ יֵאָמֵר, אֵיזוֹ לַחֶרֶב, וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם, אֵיזוֹ לָרָעָב, וְאֵיזוֹ לַשֹּׂבַע, וּבְרִיּוֹת, בּוֹ יִפָּקֵדוּ, לְהַזְכִּירָם, לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקַד, כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֵכֶר, כָּל הַיְצוּר, לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ, וּפְקֻדָּתוֹ, וַעֲלִילוֹת, מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם, וְתַחְבּוּלוֹתָיו, וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ, וּבֶן אָדָם, יִתְאַמֶּץ בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ, לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ, וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח, כָּל הַחוֹסִים, בָּךְ: כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים, לְפָנֶיךָ בָּא, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ, מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת נֹחַ, בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ, וַתִּפְקְדֵהוּ, בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל, לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר, מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן, זִכְרוֹנוֹ, בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ, כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל, וְצֶאֱצָאָיו, כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ, וְאֵת כָּל הַחַיָּה, וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה, וַיַּעֲבֵר, אֱלֹהִים, רוּחַ, עַל הָאָרֶץ, וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם. וְנֶאֱמַר, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים, אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים, אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם,

---

בית ישראל

דיר גָאט אוּנְזֶער גָאט ווָאס לוּגְט אוּנ קוּקְט בִּיז צוּם סוֹף פוּן אַלֶע דוֹרוֹת. מֵרֵאשִׁית פוּן אָנְפַאנְג אָן הָאסְטוּ גִילָאזְט ווִיסֶען אוּנ פוּן פְרִיעֶר הָאסְטוּ עֶס אַנְטְפְּלֶעקְט זֶה הַיּוֹם דֶער הַיינְטִיגֶער טָאג אִיז דֶער אָן הוֹיבּ פוּן דַיין ווֶערְק. עֶר אִיז אֵיין אָן דֶיינְקוּנְג צוּם עֶרְשְׁטִין טָאג פוּן דֶער בַּשַׁאפוּנְג. עֶר אִיז בַּאשְׁטִימְט צוּ יִשְׂרָאֵל צוּא אֵיין גִירִיכְטְס טָאג פַר גָאט פוּן יַעֲקֹב וְעַל הַמְּדִינוֹת אוּנ אִיבֶּער דִי מְדִינוֹת ווֶערְט הַיינְט אוּם גְזָאגְט ווֶעלְכֶע מְדִינָה זָאל זַיין צוּם שְׁווֶערְד אוּנ ווֶעלְכֶע צוּ פְרִיד. ווֶעלְכֶע צוּם הוּנְגֶער אוּנ ווֶעלְכֶע צוּ זַאט. אוּנ דִי בַּשֶׁעפְנִשׁ ווֶערֶן אִין אִים גִידַאכְט. זֵיי ווֶוערֶן דֶער מַאנְט צוּם לֶעבֶּן אָדֶער צוּם טוֹט. מִי ווֶער ווֶערְט נִיט גִידַאכְט הַיינְטִיגֶן טָאג ווָאס דֶער דֶערְמַאנוּנְג פוּן אַלֶע בַּשֶׁעפְנִשׁ קוּמְט פַר דִיר דִי מַעֲשִׂים פוּן יֶעדֶן אוּנ זַיין בַּאפֶעהְלוּנְג אוּנ דִי ווֶערְק פוּן אִיטְלִיכֶם טְרִיט פוּן מֶענְטְשִׁין. וואוֹל דֶעם מַאן ווָאס פַר גֶעסְט דִיךְ נִיט אוּנ דֶעם מֶענְטְשֶׁן ווָאס הַאלְט זִיךְ פֶעסְט אָן דִיר כִּי דוֹרְשֶׁיךָ דֶען דִי ווָאס זוּכִין דִיר ווֶעלִין נִיט גְשְׁטְרוֹכִילְט ווֶערְן אוּנ ווֶעלִן אֵייבִּג נִיט ווֶערִין פַר שֶׁעמְט כִּי זֵכֶר דֶען דֶער דֶערְמַאנוּנְג פוּן אַלֶע מַעֲשִׂים קוּמְט פַר דִיר אוּנ דוּ פָארְשְׁט אַלֶע זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים אוֹיךְ נֹחַ הַצַּדִּיק הָאסְטוּ מִיט לִיבְּשַׁפְט גִידַאכְט אוּנ הָאסְט אִים בַּאפוֹילִין מִיט בַּאפֶעל פוּן הִילְף אוּנ רַחֲמָנוֹת בְּשַׁעַת דוּ הָאסְט גִיבְּרַאכְט דֶעם מַבּוּל צוּ פַר דַארְבֶּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶנִשׁ אִיבֶּער זֵייעֶרֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים. דְרוּם זָאל זַיין גֶעדֶיינְקוּנְג קוּמִין פַאר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט צוּ מֶערִין זַיינֶע קִינְדֶער ווִי דֶער שְׁטוֹיבּ פוּן דֶער ווֶעלְט אוּנ זַיינֶע קִינְדֶס קִינְדֶער אַזוֹ פִיל ווִי דֶער זַאמְד פוּן יָם אַזוֹ ווִי גִישְׁרִיבֶּן אִיז אִין דַיין תּוֹרָה גָאט הָט דֶערְמַאנְט נֹחַ אוּנ אַלֶע חַיּוֹת אוּנ אַלֶע בְּהֵמוֹת

אֶת יִצְחָק, וְאֶת יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי, אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף, אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף, אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם, אֶזְכּוֹר, וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, זֵכֶר עָשָׂה, לְנִפְלְאוֹתָיו, חַנּוּן וְרַחוּם, יְיָ: וְנֶאֱמַר, טֶרֶף, נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכּוֹר, לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר, וַיִּזְכּוֹר לָהֶם, בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם, כְּרוֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, הָלוֹךְ, וְקָרָאתָ, בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם, לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ, זָכַרְתִּי לָךְ, חֶסֶד נְעוּרַיִךְ, אַהֲבַת, כְּלוּלֹתָיִךְ, לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי, בַּמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ, לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי אֲנִי, אֶת בְּרִיתִי, אוֹתָךְ, בִּימֵי נְעוּרָיִךְ, וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם. וְנֶאֱמַר, הֲבֵן יַקִּיר לִי, אֶפְרַיִם, אִם, יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים, כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ, זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ, עוֹד, עַל כֵּן, הָמוּ מֵעַי לוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ, נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת

בית ישראל

ווָס מִיט אִים אִין דֶר תֵּיבָה הָט גָאט אַרִיבֶּר גִיפִירְט אַווִינְד אִיבֶּר דֶר עֶרְד אוּנ זַיינֶען שְׁטִיל גְוָוארֶען דִי וַואסֶר וְנֶאֱמַר אוּנ ווִידֶר שְׁטֵייט גָאט הָאט דֶער הֶערְט זַייעֶר יָאמֶער הָאט גָאט דֶערְמַאנְט דֶעם בּוּנְד ווָס עֶר הָאט גִימַאכְט מִיט אַבְרָהָם מִיט יִצְחָק מִיט יַעֲקֹב. אוּנ ווִידֶער שְׁטֵייט וְזָכַרְתִּי אִיךְ וֶועל גִידֵיינְקֶען מַיין בּוּנְד מִיט יַעֲקֹב אוֹיךְ מַיין בּוּנְד מִיט יִצְחָק אוֹיךְ מַיין בּוּנְד מִיט אַבְרָהָם וֶועל אִיךְ גִידֵיינְקֶען אוֹךְ דָס לַאנְד וֶועל אִיךְ גִידֵיינְקֶען וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ אוּנ אִין דַיינֶע הֵיילִיגֶע כְּתוּבִים שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן גָאט הָט גִיטָאן אֵיין אָנְדֵיינְקוּנְג צוּ זַיינֶע וואוּנְדֶער גָאט אִיז אֵיין לַייט זֶעלִיגֶער אוּנ אֵיין דֶער בַּארְמִיגֶער וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו אוּנ ווִידֶער שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן גָאט גִיט שְׁפַּייז צוּ זַיינֶע פָארְכְטִיגֶע עֶר גִידֵיינְקְט אֵייבִּיג זַיין בּוּנְד וְנֶאֱמַר נָאךְ שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן גָאט הָט דֶר מַאנְט זַיין בּוּנְד מִיט זֵיי אוּנ הָט זִיךְ בֶּעדֵיינְקְט זֵיי גוּטְס צוּ טָאן אַזוֹי ווִי זַיינֶע פִיל גְנָאדִין וְעַל יְדֵי אוּנ דוּרְךְ דַיינֶע נְבִיאִים שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּען גֵייא אוּנ שְׁרַייא אִין דִיא אוֹיעֶרֶען פוּן יְרוּשָׁלַיִם אַזוֹי הָאט גָאט גִיזָאגְט אִיךְ גִידֶענְק דִיר דֶעם חֶסֶד פוּן דַיין יוּגִינְט. דַיין גֵיין נָאךְ מִיר אִין דֶר מִדְבָּר אִין אֵיין לַאנְד ווָס אִיז נִיט גִיזֵייט. אוּנ נָאךְ אַפָּסוּק שְׁטֵייט הֲבֵן יַקִּיר אִיז דֶען מִיר אֶפְרַיִם אַטֵייעֶרֶר זוּהְן אָדֶער אַשְׁפִּיל קִינְד. דָאס וֶוען אִיךְ רֵייד נָאר פוּן אִים בְּלַייבְּט עֶר מִיר שׁוֹין שְׁטֶענְדִיג אִין גִידַאנְקֶען דְרוּם בְּרוּמֶען מַיינֶע גִידֶערִים פַאר אִים. דֶער בַּארֶעמֶן וֶועל אִיךְ מִיךְ אִיבֶּער אִים דָאס אִיז גָאטְס רֵייד:

אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן גִדֶענְק אוּנְז מִיט אַגוּטֶען דֵיינְקוּנְג פַאר דִיר. אוּנ בַּאפֶעל אוּנְז מִיט אַבַּפֶעל פוּן הִילְף אוּנ רַחֲמָנוּת פוּן דִי הוֹכֶע הִימֶלֶען. אוּנ גִידֶענְק אוּנְז אוּנְזֶער גָאט דֶעם בּוּנְד אוּנ דֶעם חֶסֶד אוּנ דִי

הַבְּרִית, וְאֶת הַחֶסֶד, וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ, לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ, עֲקֵידָה, שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ, אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, וְכָבַשׁ רַחֲמָיו, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם, כֵּן, יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ, אֶת כַּעַסְךָ, מֵעָלֵינוּ, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ, מֵעַמְּךָ, וּמֵעִירְךָ, וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר, שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי משֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם, בְּרִית רִאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לִהְיוֹת לָהֶם, לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ: כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת, אַתָּה הוּא, מֵעוֹלָם, וְאֵין שִׁכְחָה, לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק, לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב), הַיּוֹם, בְּרַחֲמִים, תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, זוֹכֵר הַבְּרִית:

ותוקעין גם בלחש. ואומרים היום הרת עולם:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה.

בלחש

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ, עַל עַם קָדְשֶׁךָ, לְדַבֵּר עִמָּם, מִן הַשָּׁמַיִם, הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ, וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם, בְּעַרְפְלֵי טֹהַר. גַּם (כָּל)

בית ישראל

שְׁבוּעָה וָוס דוּ הָאסְט גֶשְׁוָואוֹרֶען צוּ אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹיף דֶעם בַּארְג מוֹרִיָּה אוּנ עֶס זָאל גִיזֶעהְן וֶוערִין פַאר דִיר דִי עֲקֵדָה וָוס אַבְרָהָם אָבִינוּ הָט גִיבּוּנְדֶען זַיין זוּהְן יִצְחָק אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ אוּנ הָט אַיין גְהַאלְטֶען זַיינֶע רַחֲמָנוּת כְּדֵי צוּ טָאן דַיין ווִילֶען מִיטֶען גַאנְצֶען הַארְצֶען אַזוֹ זָאל דַיינֶע רַחֲמָנוּת אוֹיף הַאלְטֶען דַיין כַּעַס פוּן אוּנְז. אוּנ דוּרְךְ דַיין גְרוֹס גוּטְקֵייט זָאל זִיךְ ווִידֶער קֶערֶען דַיין גְרִים צָארֶען פוּן דַיין פָאלְק אוּנ פוּן דַיין שְׁטָאט אוּנ פוּן דַיין אַרְב אוּנ בַּשְׁטֶעטֶעג אוּנְז אוּנְזֶער גָאט דִי רֵייד וָוס דוּ הָאסְט אוּנְז מַבְטִיחַ גֶעוֶועזְן אִין דַיין תּוֹרָה דוּרְךְ דַיין קְנֶעכְט משֶׁה מִיט דַיין גִיעֶהְרְטֶען מוֹל אַזוֹ ווִי עֶס אִיז גִיזָאגְט גְוָואֹרֶען אִיךְ וֶועל זֵיי גְדֶענְקֶען דֶעם בּוּנְד וָוס אִיךְ הָאבּ גְמַאכְט מִיט דִי עֶרְשְׁטֶע וָוס אִיךְ הָאבּ זֵיי אוֹיס גִיצוֹגֶען פוּן לַאנְד מִצְרַיִם פַאר דִי פֶעלְקֶער אִין דִי אוֹיגֶען כְּדֵי צוּ זַיין זֵייעֶר גָאט אִיךְ בִּין גָאט. דֶען דוּ גְדֶענְקְסְט אַלֶע פַאר גֶעסֶענֶע זַאכֶען פוּן אֵייבִּיג אָן אוּנ עֶס אִיז נִיט דָא קֵיין פַארְגֶעסוּנְג פַאר דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ דִי עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק וֶועסְטוּ הַיינְט גְדֶענְקֶען מִיט רַחֲמָנוּת צוּ זַיינֶע קִינְדֶער בָּרוּךְ אַתָּה גִילוֹבְּט בִּיסְט דוּ גָאט וָוס גִידֶענְקְט דֶעם בּוּנְד:

אַתָּה נִגְלֵיתָ דוּ הָאסְט אַנְפְּלֶעקְט דַיין כָּבוֹד אִין וָואלְקֶען אַז דוּ הָאסְט גִיוָואלְט רֵיידֶען מִיט דַיין הֵיילִיג פָאלְק פוּן דֶעם הִימֶעל הָאסְטוּ זֵיי גִימַאכְט הֶערֶען דַיין קוֹל

העולם כלו, חל מפניך, ובריות בראשית, חרדו ממך. בהגלותך מלכנו, על הר סיני, ללמד לעמך, תורה ומצות, ותשמיעם, את הוד קולך, ודברות קדשך, מלהבות אש. בקולות וברקים, עליהם נגלית, ובקול שופר, עליהם הופעת. ככתוב בתורתך, ויהי ביום השלישי, בהיות הבקר, ויהי קולות וברקים, וענן כבד, על ההר, וקול שופר, חזק מאד ויחרד כל העם, אשר במחנה: ונאמר, ויהי, קול השופר, הולך, וחזק מאד משה ידבר, והאלהים, יעננו בקול: ונאמר, וכל העם, רואים את הקולות, ואת הלפידים, ואת, קול השופר, ואת ההר עשן וירא העם, וינעו ויעמדו, מרחוק: ובדברי קדשך, כתוב לאמר, עלה אלהים, בתרועה יי, בקול שופר: ונאמר, בחצוצרות, וקול שופר הריעו, לפני המלך יי: ונאמר, תקעו בחודש שופר בכסה, ליום חגנו. כי חוק, לישראל הוא משפט, לאלהי יעקב: ונאמר הללויה, הללו אל, בקדשו הללוהו, ברקיע עזו. הללוהו, בגבורותיו הללוהו, כרוב גדלו: הללוהו, בתקע שופר הללוהו, בנבל וכנור: הללוהו, בתוף ומחול הללוהו, במנים ועגב: הללוהו, בצלצלי שמע הללוהו, בצלצלי תרועה: כל הנשמה, תהלל יה, הללויה:

בית ישראל

ונגלית עליהם און מיט איין קלארען וואלקען האסטו זיך אנפלעקט צו זיי אויך די גאנצע וועלט האט גיציטערט פאר דיר און אלע באשעפעניש פון ששת ימי בראשית האבן זיך דר שראקען פר דיר אז דו אונזער קיניג האסט זיך אנפלעקט אויף דעם בארג סיני צו לערנען צו דיין פאלק תורה און מצות און דו האסט זיי גילאזט הערען דיין שיינעם קול און דיינע היילינגע רייד פון פלאם פייער. מיט שטים און מיט בליץ האסטו זיך צו זיי אנפלעקט און מיט איין קול פון איין שופר האסטו אויף זיי ערשיינט אזו ווי אין דיין תורה שטייט גשריבען ביי מתן תורה עס איז גיוועזין דעם דריטען טאג גאנץ פריא איז גיוועזען קולות און בליצען און אשווערער וואלקען אוף דעם בארג אויך איין שטארקער קול פון איין שופר און עס האט גיציטערט גאר דס פאלק וואס אין דר מחנה ונאמר און ווידר שטייט דס קול פון דעם שופר איז גיוועזן אלע מאל שטארקער משה טוט ריידען און גאט טוט אים ענפערן מיט שטים און ווידר שטייט גאר דס פאלק האבן גיזעהן די קולות און די בראנד פייער און דאס קול פון שופר און דעם בארג ווי ער רייכערט דאס פאלק האבן עס גיזעהן און האבען זיך גיצויגין צוריק און האבען זיך גישטעלט פון ווייטען ובדברי און אין דיינע היילינגע כתובים שטייט גישריבען גאט איז אויף גיגאנגען מיט שאלונג מיט איין קול פון שופר. און ווידער איז גיזאגט גיווארען מיט טרומייטען און מיט איין קול פון שופר טוט שאלין פר גאט דעם קיניג ונאמר און ווידר איז גיזאגט גווארען בלאזט שופר אוב ראש השנה ווס גיפאלט ראש חודש אין דעם טאג וואס איז אונז פעסט גיזעצט פר איין יום טוב. דען עס איז אזו

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וְשֹׁכְנֵי
אָרֶץ, כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים, תִּרְאוּ, וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר, תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר,
וְהָיָה, בַּיּוֹם הַהוּא, יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ, הָאֹבְדִים, בְּאֶרֶץ
אַשּׁוּר, וְהַנִּדָּחִים, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ, בְּהַר הַקֹּדֶשׁ,
בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיְיָ, עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה, וְיָצָא כַבָּרָק, חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהֹוִה,
בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע, וְהָלַךְ, בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ צְבָאוֹת, יָגֵן עֲלֵיהֶם. כֵּן
תָּגֵן, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּקַע, בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס, לְקַבֵּץ
גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ.
וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם,
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, כִּמְצֻוָּה עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה,
עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם, שִׂמְחַתְכֶם, וּבְמוֹעֲדֵיכֶם, וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם, וּתְקַעְתֶּם
בַּחֲצֹצְרוֹת, עַל, עֹלֹתֵיכֶם, וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ, לָכֶם

בית ישראל

אַגֶיזֶעץ בַּיי יִשְׂרָאֵל וַוייל עֶר אִיז אַגֶרִיכְטֶעס טָאג בַּיי דֶעם גָאט פוּן יַעֲקֹב:
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ אוּנ דוּרְךָ דַיינֶע קְנֶעכְט דִי נְבִיאִים שְׁטֵייט אַזוֹ גִישְׁרִיבֶּן אַלֶע וָוס זִיצֶן
אוּף דֶער וֶועלְט אוּנ דִי וָוס רוּעֶן אוּף דֶער עֶרְד וֶועלֶן זֶעהֶן וֶוען עֶס וֶועט זִיךְ אוּף
הֵייבֶּן אֵיין פָאן אוּף דִי בֶּערְג וֶוען מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶן אוּנ אִיר וֶועט הֶערֶן וִוי מֶען וֶועט
בְּלָאזֶען שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ. ווִידֶער אִיז גִיזָאגְט גְוָוארֶן אוּנ עֶס וֶועט זַיין אִין דֶעם טָאג.
אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶן וֶועט גִבְּלָאזֶען וֶוערֶן מִיט אַגְרוֹסֶן שׁוֹפָר וֶועלֶן קוּמֶן דִי יִשְׂרָאֵל
וָוס זֶענֶן פַר לָארֶן אִין לַאנְד אַשּׁוּר אוּנ דִי וָוס זֶענֶן פַר שְׁטוֹיסֶן אִין לַאנְד מִצְרַיִם אוּנ זֵיי
וֶועלֶן זִיךְ בּוּקֶן צוּ גָאט אוּף דֶעם הֵיילִיגֶן בַּארְג אִין יְרוּשָׁלַיִם. אוֹךְ שְׁטֵייט גָאט וֶועט
זִיךְ אוּף זֵיי בַּאוַוייזֶען אוּנ זַיינֶע פַיילֶן וֶועלֶן אוֹיס גֵיין וִוי אֵיין בְּלִיץ אוּנ גָאט וֶועט
בְּלָאזֶען מִיט אַשׁוֹפָר אוּנ וֶועט גֵיין מִיט שְׁטוּרֶעם קֵיין תֵּימָן ה׳ צְבָאוֹת גָאט דֶער הֶערְר
טוּט בַּאשִׁיצֶן אוּף זֵיי אַזוֹ זָאלְסְטוּ בַּאשִׁיצֶן אוּף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט דַיין פְרִיד:
אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן תְּקַע בְּלָאז מִיט אֵיין גְרוֹיסֶן
שׁוֹפָר אוּנְז פְרַיי צוּ מַאכֶן אוּנ הֵייבּ אוֹיף אֵיין פָאן אַיין צוּ זַאמְלֶען אוּנְזֶערֶע
פַר טְרִיבֶּענֶע אוּנ נֶעם צוּ זַאמֶען אוּנְזֶערֶע פַר שְׁפְּרֵייטֶע פוּן צְווִישֶׁן דִי פֶעלְקֶער אוּנ.
אוּנְזֶערֶע פַר שְׁפְּרֵייטֶע זָאלְסְטוּ אַיין זַאמְלֶען פוּן דִי עֶקִין וֶועלְט וַהֲבִיאֵנוּ אוּנ בְּרֶענְג אוּנְז
מִיט גִיזַאנְג אִין דַיין שְׁטָאט צִיּוֹן אוּנ קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אִין דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִיט
אֵייבִּיגֶע פְרֵייד אוּנ דָארְטֶן וֶועלֶן מִיר מַאכֶן פַר דִיר דִי קָרְבָּנוֹת פוּן אוּנְזֶער שׁוּלְד
אַזוֹ וִוי מִיר זֶענֶן גִיבָּאטֶן גִיוָוארֶן אִין דַיין תּוֹרָה דוּרְךָ דַיין קְנֶעכְט מֹשֶׁה וָואס
עֶר הָט גִיהֶערְט פוּן דַיין גִיעֶהְרְטֶע מוֹיל אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּן:
וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם אוּנ אִין אַייעֶר פְרֵיידֶע טָאג אוּנ אִין אַייעֶרֶע יָמִים טוֹבִים אוּנ רָאשֵׁי
חֳדָשִׁים זָאלְט אִיר בְּלָאזֶען מִיט טְרוּמֵייטֶן אוּף אַייעֶרֶע עוֹלוֹת אוּנ אוֹיף

לְזִכָּרוֹן, לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, קוֹל שׁוֹפָר, וּמַאֲזִין תְּרוּעָה, וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, שׁוֹמֵעַ, קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים:

ותוקעין גם בלחש . ואומרים היום הרת עולם:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה.

בלחש

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ, לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה

בית ישראל

אַייעֶרֶע שֶׁעכְטוּנְג פוּן שְׁלָמִים וֶועלֶן זֵיי אַייךְ זַיין צוּ אַאָנְדֵיינְקוּנְג פַר אַייעֶר גָאט אִיךְ בִּין אַייעֶר גָאט כִּי אַתָּה דֶען דוּ הֶערְסְט דָאס קוֹל פוּן שׁוֹפָר אוּנ פַאר נֶעמְסְט שַׁאלוּנְג אוּנ קֵיינֶר אִיז נִיט גְלַייךְ צוּ דִיר בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הֶערְט דָם שְׁטִים פוּן שַׁאלוּנְג פוּן יִשְׂרָאֵל זַיין פָאלְק בְּרַחֲמִים מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט:

דיא טַייטְשׁ פוּן רְצֵה גֶעפִינְט מֶען אִין מַעְרִיב:

וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בקלת קהלות אומרים כאן לאל עורך דין

קהל וחזן וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:

לְאֵל, עוֹרֵךְ דִּין: לְבוֹחֵן לְבָבוֹת, בְּיוֹם דִּין:

לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת, בַּדִּין: לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים, בְּיוֹם דִּין:

בית ישראל

לְאֵל עוֹרֵךְ צַ״ע לוֹבֶּן אוּנ קְרֵיינֶן גָאט וָוָאס עֶר רִיכְט אָן דֶעם דִין. לְבוֹחֵן צוּ דֶעם גָאט וָואס פְּרוּבְט אַלֶע הֶערְצֶר אִין טָאג פוּן דִין: לְגוֹלֶה צוּ דֶעם וָוָאס דֶעקְט אוֹף טִיפֶע

לְהוֹגֶה דֵעוֹת, בַּדִּין: לְוָתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד, בְּיוֹם דִּין:
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ, בַּדִּין: לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו, בְּיוֹם דִּין:
לְטַהֵר חוֹסָיו, בַּדִּין: לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ, בַּדִּין: לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת, בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהִלּוֹת, בְּיוֹם דִּין:
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו, בַּדִּין: לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו, בַּדִּין: לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו, בַּדִּין: לְרַחֵם עַמּוֹ, בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו, בַּדִּין: לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו, בְּיוֹם דִּין:

וּבְכֵן, וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ:

וּנְתַנֶּה, תֹּקֶף, קְדֻשַּׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא, נוֹרָא וְאָיוֹם. וּבוֹ. תִנַּשֵּׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד,

---

בית ישראל

זַאכֶן אִין דִין: לְדוֹבֵר צוּ דֶעם וָואס רֶעט רֶעכְט פַּארְטִיקַייט אִין דֶעם טָאג פוּן דִין: לְהוֹגֶה צוּ דֶעם וָוס בַּאטְרַאכְט וָוס יֶעדֶר מֵיינְט אִין דִין: לְוָתִיק צוּ דֶעם גֶערִימְטֶען מִיט מִדּוֹת וָוס טוּט חֶסֶד אִין טָאג פוּן דִין: לְזוֹכֵר צוּ דֶעם וָוס גֶדֶענְקְט זַיין פַּר בּוּנְד מִיט יִשְׂרָאֵל אִין דִין: לְחוֹמֵל צוּ דֶעם וָוס דֶערְבַּארִימְט זִיךְ אִיבֶּר זַיינֶע וֶועְרק אִין טָאג פוּן דִין: לְטַהֵר צוּ דֶעם וָוס אִיז מְטַהֵר פוּן זִינְד דִי וָוס בַּאשִׁיצֶן זִיךְ אִין אִים אִין דִין: לְיוֹדֵעַ צוּ דֶעם וָוס וֵוייסְט אַלֶע גִידַאנְקֶען אִין טָאג פוּן דִין: לְכוֹבֵשׁ צוּ דֶעם וָוס הַאלְט אַיין זַיין צָארְן אִין דִין: לְלוֹבֵשׁ צוּ דֶעם וָוס קְלֵיידֶעט זִיךְ מִיט צְדָקוֹת אִין טָאג פוּן דִין: לְמוֹחֵל צוּ דֶעם וָואס אִיז מוֹחֵל דִי עֲוֹנוֹת אִין דִין: לְנוֹרָא צוּ דֶעם וָוס וֶוערְט גִילוֹבְּט מִיט פָארְכְטִיקַייט אִין טָאג פוּן דִין: לְסוֹלֵחַ צוּ דֶעם וָוס פַּר גִיט דִי זִינְד פוּן זַיינֶע גֶעלִיבְּטֶע אִין דִין: לְעוֹנֶה צוּ דֶעם וָוס עֶנְטְפֶערְט צוּ זַיינֶע רוּפֶר אִין טָאג פוּן דִין: לְפוֹעֵל צוּ דֶעם וָוס טוּט דֶער בַּארִימְקַייט אִין דִין: לְצוֹפֶה צוּ דֶעם וָוס זֶעהְט פַּר בָּארְגִינֶע זַאכֶן אִין דִין: לְקוֹנֶה צוּ דֶעם וָוס קוֹפְט זַיינֶע קְנֶעכְט מִיט דֶעם וָוס עֶר אִיז זִיךְ מְרַחֵם אוֹיף זֵיי אִין דִין: לְרַחֵם צוּ דֶעם וָוס דֶער בַּארִימְט זִיךְ אִיבֶּער זַיין פָאלְק אִין טָאג פוּן דִין: לְשׁוֹמֵר צוּ דֶעם וָואס הִיט זַיינֶע לִיבְּהָאבֶּר אִין דִין: לְתוֹמֵךְ צוּ דֶעם וָואס לֶעהְנְט אִינְטֶער זַיינֶע פְרוּמֶע אִין טָאג פוּן דִין: וּנְתַנֶּה תֹּקֶף אוּנ מִיר וֶועלֶן דֶער צֵיילִין דִי שְׁטַארְק הֵיילִיקַייט פוּן דֶעם טָאג דֶען עֶר אִיז פָארְכְטִיג אוּנ שְׁרֶעקְלִיךְ אוּנ אִין דֶעם טָאג וֶוערְט דֶער הוֹבִּין

מַעֲשֶׂה מר׳ אמנון בעל ונתנה תוקף

מַעֲשֶׂה עֶס אִיז גִישֶׁעהְן אַמַעֲשֶׂה מִיט אַגְרוֹסֶן צַדִּיק רַבִּי אַמְנוֹן זצ״ל וָואס עֶר אִיז גִוֶועזְן גְרוֹס אִין תּוֹרָה אוּנ חָכְמָה. אוֹךְ אִיז עֶר גִיוֶועזְן אַיין עוֹשֶׁר אוּנ אַמְיוּחָס אוּנ אִיז גִיוֶועזְן אַגְרוֹסֶר נִכְבָּד בַּיי דֶעם פִירְשְׁט פוּן מַאיִנְץ אוּנ בַּיי אַלֶע שָׂרִים זֵיי הָאבֶּן אִים אַלֶע זֵייעֶר לִיבּ גִיהַאט אוּנ פְלֶעגֶן אִים טְאן גְרוֹס כָּבוֹד. וַיְהִי הַיּוֹם ר׳ אַמְנוֹן אִיז גִוֶועזְן אִין פִירְשְׁט הוֹף הָאבְּן

כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו, בֶּאֱמֶת: אֱמֶת, כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן, וּמוֹכִיחַ, וְיוֹדֵעַ וָעֵד. וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם (וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה). וְתִזְכּוֹר, כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח, אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם, בּוֹ: וּבַשּׁוֹפָר גָּדוֹל, יִתָּקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה, יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים, יֵחָפֵזוּן. וְחִיל וּרְעָדָה, יֹאחֵזוּן. וְיֹאמְרוּ, הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לִפְקוֹד, עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין. כִּי, לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ, בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם,

---

בית ישראל

דיין קיניגרייך אונ דיין שטול ווערט אן גיברייט מיט חסד אונ דו זיצט אוף אים מיט אמת. דאס איז אמת דס דו ביסט אדין אונ אמוכיח אונ דו ווייסט אלם דינג אונ דו ביסט אליין איין עדות דו שרייבסט אליין אונ טוסט אליין חתמנן אונ ציילסט אונ רעכינסט אונ גידיינקסט אלע פר געסינע זאכן אונ דו עפינסט דס ספר הזכרונות אונ פון זיך אליין ווערט עס גילייענט אונ די חתימה פון איטליכן מענטשן איז אין דעם ספר ובשופר אונ מיט אגרוסן שופר בלאזט מען אין הימל אונ איין שטיל קול ווערט גיהערט פון גאט אונ די מלאכים איילין צו טאן גאטס שליחות אונ עס נעמט זיי אן אציטערניש אונ אשרעקניש אונ זאגין דס איז דר יום הדין צו משפטין אלע די הערשר וואס זענן אין הימל מיט דין. דען זיי וועלין ניט גירעכט בלייבין אין דיינע אוגין אין דין דרום האבין זיי גרוס פחד אונ אלע וואס קומען אויף דר וועלט טוען איבער פארין פר

מעשה מר׳ אמנון בעל ונתנה תוקף

די שרים צו אים גזאגט. אונזר גנעדיגר פירשט וויל דיך מאכן פר איין מיניסטר דען ער הט דיך זייער ליב אונ ער עהרט דיך זייער אונ וויל דיר זייער גרוס מאכן נאר אבר בתנאי דו זאלסט זיין גלויבין אן נעמין. ר׳ אמנון הט זיי גאר ניט גוואלט ענטפערן דרויף. נאכהער הט אים דר פירשט אליין אויך גבעטן איינינגע מאל דס זעלבע. ר׳ אמנון הט אבער עס גאר ניט גוואלט הערין. איין מאל הט אים דר פירשט אזוי שטארק גיבעטען אונ ער איז אים זייער שטארק אן גשטאנען דס ר׳ אמנון הט פון אים גיט גיקענט לוז ווערן הט ער אים גיענטפערט. איך וויל מיך דארויף בעזינען אונ וועל אין דריי טעג אייערע פרשטליכע גינאדן זאגן אתשובה.

ווי ר׳ אמנון איז אבר ארוס גיגאנגען פון פירשט הט ער באלד זייער שטארק חרטה גהאט אוף זיין ענטפר. וואס עס ווייזט אוס דר פון אז ער הט אספק אין זיין אמונה חס ושלום. אונ עס הט אים די זאכע זייער גיקרענקט. אונ איז גווארן זייער טרויעריג אונ הט שטארק גוויינט אוף דעם עון וואס ער הט אזוי ווי מטיל ספק גוועזן אין זיין היילגע אמונה. ווי עס איז גקומן דר דריטער טאג הט דר פירשט גישיקט נאך ר׳ אמנון דס ער זאל אים זאגן אתשובה איז ר׳ אמנון ניט גיגאנגען. האט דר פירשט גישיקט נאך אים דריי מאל נאך אנאנד ער איז דאך ניט גיגאנגען. האט אים דר פירשט גילאזט ברענגען צו זיך מיט גיוואלד. אונ ער האט

יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ, כִּבְנֵי מָרוֹן: כְּבַקָּרַת רוֹעֶה, עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר צֹאנוֹ, תַּחַת שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר, וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה, וְתִפְקוֹד, נֶפֶשׁ כָּל חָי. וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה, לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וְתִכְתּוֹב, אֶת גְּזַר דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר, יֵחָתֵמוּן. כַּמָּה יַעַבְרוּן. וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן. מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת: מִי בְקִצּוֹ. וּמִי, לֹא בְקִצּוֹ. מִי בַמַּיִם. וּמִי בָאֵשׁ: מִי בַחֶרֶב. וּמִי בַחַיָּה. מִי בָרָעָב. וּמִי בַצָּמָא: מִי בָרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה: מִי בַחֲנִיקָה, וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ. וּמִי

בית ישראל

דִיר צוּ מִשְׁפָּט אַזוֹ וִוי יוּנְגֶע שָׁאף כְּבַקָּרַת אַזוֹ וִוי דֶר פַּאסְטוּךְ בַּאקוּקְט זַיין שְׁטַאדֶע טוּט עֶר דוּרְךְ טְרַייבֶּן זַיינֶע שָׁאף אוּנְטֶר זַיין רוּט כְּדֵי צוּ וִויסֶן וִויפִיל שָׁאף זֶענִין פַר הַאנְדִין אַזוֹ אוֹךְ דוּ גָאט דוּ מַאכְסְט אִיבֶּר פִירֶן אוּנ צֵיילְסְט אוּנ רֶעכִינֶסְט אוּנ גֶדֵיינְקֶסְט דָס נֶפֶשׁ פוּן אַלֶע בַּאשֶׁפֶנִישׁ אוּנ בַּאשְׁטִימְסְט גֶעוִויסֶעס לֶעבִּין צוּ אַלֶע דַיינֶע בַּאשֶׁעפְנִישׁ אוּנ דוּ שְׁרַייבְּסְט זַייעֶר גְזַר דִין:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וֶוערִין זַיי גִישְׁרִיבֶּן אוּנ אוּם יוֹם כִּפּוּר וֶוערִן זַיי גַחַתְמֶת וִויפִיל זָאלִין אַוֶועק גֵיין פוּן דֶר וֶועלְט אוּנ וִויפִיל זָאלְן בַּאשַׁאפִין וֶוערִין וֶוער עֶס זָאל לֶעבֶּן אוּנ וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבִּין וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבִּין מִיט זַיין צַייט אוּנ וֶוער אָן דֶר צַייט וֶוער עֶס וֶוערְט גְמִשְׁפָּט מִיט וַואסֶער אוּנ וֶוער מִיט פַייעֶר וֶוער עֶס זָאל נֶהֱרַג וֶוערִין דוּרְךְ אַשְׁוֶוערְד אוּנ וֶוער עֶס זָאל אוּם קוּמֶען דוּרְךְ אַחַיָה וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבֶּן פוּן הוּנְגֶר אוּנ וֶוער פוּן דָארְשְׁט וֶוער עֶס זָאל אוּם קוּמֶן אִין שְׁטוּרֶם אוּנ וֶוער עֶס זָאל שְׁטַארְבֶּן אִין אַמַגֵפָה וֶוער עֶס זָאל דֶר וָוארְגְן וֶוערִין אוּנ וֶוער עֶס זָאל פַר שְׁטֵיינְט וֶוערֶן וֶוער עֶס זָאל רוּעֶן אוּנ וֶוער עֶס זָאל זַיין גֶע וָנָד וֶוער עֶס זָאל לֶעבִּין רוּהִיג אוּנ וֶוער אוּנְרוּהִיג וֶוער עֶס זָאל הָאבֶּן שַׁלְוָה אוּנ וֶוער עֶס זָאל גִישְׁטְרָאפְט וֶוערְן מִיט יִסוּרִים וֶוער

מעשה מר׳ אמנון בעל ונתנה תוקף

אִים גִיפְרֶעגְט וַוארוּם בִּיסְטוּ נִיט גִיקוּמֶען אַז אִיךְ הָאבּ דְרַייא מָאל נָאךְ דִיר גִישִׁיקְט. אוּנ זוֹאוּ אִיז דַיין תְּשׁוּבָה וָוס דוּ הָאסְט מִיר פַאר שְׁפְּרָאכֶן צוּ עֶנְטְפֶרֶן אִין דְרַיי טֶעג אוֹף דִי זַאךְ וָוס אִיךְ הָאבּ פוּן דִיר בַּגֶערְט. הָט ר׳ אַמְנוֹן אִים גֶעֶנְטְפֶערְט. אִיךְ וֶועל אֵייךְ קֵיין אַנְטְוָוארְט גֶעבֶּן אוֹף דִי זַאךְ וָוס אִיר הָט פוּן מִיר בַּאגֶערְט. אוּנ וַוייל אִיךְ הָאבּ גֶרֶעט אוּנְבַּאזִינְט אוּנ הָאבּ גְזָאגְט אַז אִיךְ וֶועל מִיךְ דְרַיי טֶעג בַּאזִינֶען וָוס דָס אִיז גְלַייךְ אַזוֹ וִוי אִיךְ וָואלְט אִין מַיין גְלוֹבֶּן גְלַייקִינְט דְרוּם וִויל אִיךְ מַיין פְּסַק אוֹף זִיךְ אַלֵיין אַרוּס גֶעבֶּן. דָס מַיין צוּנְג וָוס הָט גֶרֶעט דִי זִינְדִיגֶע וֶוערְטֶר זָאל מֶען אִים בַּאלְד אָפּ שְׁנַיידֶן. דֶען ר׳ אַמְנוֹן הָאט גְוָואלְט דֶער מִיט תְּשׁוּבָה טָאן אוּנ מְקַדֵּשׁ הַשֵּׁם זַיין. הָאט דֶר פִירְשְׁט גִיעֶנְטְפֶרְט דָאס אִיז צוּ וֶוייניג. דֶען דִי פִים וָואס זֶענֶען צוּ מִיר נִיט גִיקוּמֶען מוּזֶען אוֹיךְ אָפּ גְהַאקְט וֶוערֶען אוּנ דַיינֶע אִיבֶּרֶעגִי גְלִידֶער מוּזֶען

יָנֽוּעַ. מִי יִשָּׁקֵט. וּמִי יִטָּרֵף: מִי יִשָּׁלֵו. וּמִי יִתְיַסָּר: מִי יֵעָשֵׁר. וּמִי יֵעָנִי. מִי יִשָּׁפֵל. וּמִי יָרוּם.

צום קול ממון

וּתְשׁוּבָה, וּתְפִלָּה, וּצְדָקָה,

מַעֲבִירִין, אֶת רֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי, כְּשִׁמְךָ, כֵּן תְּהִלָּתֶךָ. קָשֶׁה לִכְעוֹס, וְנוֹחַ לִרְצוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ, בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם, בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ (מִדְּרָכָיו), וְחָיָה. וְעַד יוֹם

משלי חכמים

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה. מיר וועלען דא שרייבען די דרייא זאכען, דס ערשטע תפלה, ווען איינער וויל געבין א מתנה צו א מלך, דארף זיין די מתנה א טייערע ווי עס פאסט פר א מלך, אונ די מתנה דארף ליגען אויף א שיינע כלי, אונ אזוי דארף זיין ווען מען קומט פר הקב"ה מיט א מתנה, דס איז תפלה, דארף אויך זיין די תפלה א טייערע, מיט כונה, ער זאל טראכטען (אין זינען האבען) יעדער ווארט וואס ער רעדט, אונ יעדער שם וואס ער רעדט זאל זיין מיט מורא פאר הקב"ה, אונ די מויל זאל זיין א ריינע, ער זאל ניט ריידען לשון הרע, רכילות, מיאוסה רייד, שבועות ליגען, אונ נאך אזעלכע רייד, אונזערע תפלות זענען וויא עס איז אמאהל גיוועזען א גביר אין א שטאט, ער פלעגט צאהלען אלע אויסגאבען זייער רייך, אמאהל איז ער ארעם גיווארען, נאר דס האט קיינער ניט געוואוסט מען האט געמיינט ער איז נאך רייך, אמאהל האט דער שר פון שטאט געשיקט צו אים צאהלען א פאדאטעק אזוי פיל ווי ער האט גיגעבען פריער, ער האט דעם שליח פון שר געהייסען קומען מארגען, ווייל ער האט זיך גישעמט צו זאגין ער האט ניט, האט ער אלע מאהל דעם שליח אפגעצויגען פון טאג צוא טאג, ביז דער שר איז בייז גיווארען, אונ האט געשיקט צו אים ער זאל דיא מנוס בצאהלען, דר גביר איז באלד געקומען צום שר אונ האט אים דערציילט ווי ארעם ער איז היינט נאר קיינר ווייס ניט, ער אונ זיין ווייב אונ קינדער זענען געשוואלען פון הונגער, דער שר הערענדיג האט געהאט רחמנות אויף אים אונ האט אים גיגעבען אבעדינגונג אין זיינע געשעפטען ער זאל קענען פארדינען זיין פרנסה, דר שר האט גיזאגט צום ארעמען גביר, איצט זעה איך אלע פאדאטקעס וואס דו האסט גיגעבען ביז איצט איז גיוועזען איבער דיינע קרעפטען, דאס זעלביגע איז ביי אונז, ווען הקב"ה זעהט אונזערע שלעכטע מעשים ווערט הקב"ה בייז אויף אונז, נאר ווען מיר שטעלען אונז בעטין פאר הקב"ה אונ מיר דערציילען פאר אים אונזערע צרות אונ אונזער ארעמקיים, ווערט ער אונז גערוים מוחל זיין אונזערע זינד:

בית ישראל

עס זאל פר ארעמט ווערן אונ ווער עס זאל רייך ווערין ווער עס זאל ווערין שפל אונ ווער עס זאל דר הובן ווערין: וּתְשׁוּבָה אונ תשובה אונ תפלה אונ צדקה זענין מבטל די בייזע גזירה: כִּי כְּשִׁמְךָ דען אזו ווי דיין נאמען איז דאס ער באטייט אוף מדת הרחמים אזו איז דיין לוב דס דו ביסט ארחום וחנון. עס איז שווער דיר צו דר צארענין אונ גרינג מפייס צו זיין דען דו ווילסט ניט דער רשע זאל שטארבען נאר ער זאל טאן תשובה אונ בלייבען לעבען אונ ביז זיין

מעשה מר׳ אמנון בעל ונתנה תוקף

אוך גיפייניגט ווערען. אונ ער לאזט אים אפ שניידען זיינע הענד אונ פיס. דא זאגט רבי אמנון פייניגט מיך בעסער דען איך האב עס אלעס פר דינט מיט מיינע ווערטר וואס איך האב גירעט. דר פירשט הט גיהייסען מען זאל אים אין איין בעט לייגען אונ זיינע גלידער לעבען אים אונ מען זאל אים אין זיין הויז שיקען איז גלייך גישעהן אונ ווי זיין ווייב אונ קינדר האבן אים דער זעהן האבן זיי גיקלאגט מיט א גרויס יאמר ווי מען קען זיך וואל דענקען, דא זאגט רבי אמנון ליבעס ווייב איך האב זעלבסט פאר דינט ווי עס איז מיר דר גאנגען. דען איך האב חס ושלום מיין אמונה גיוואלט פר לייקענען אבר איך האף צו השם יתברך דאס איך וועל מיינע זינד אויף דיזער וועלט ליידן אונ האבען חלק לעולם הבא. נון עס איז גיקומען קורץ דר נאך ראש השנה דא בעט רבי אמנון מען זאל אים מיט דעם בעט אין דר היילינגע שול טראגען אונ מען זאל אים שטעלען לעבען דעם חזן אזוי ווי מען הט אים אין דר שול גיטראגען אונ נאר

מוֹתוֹ, תְּחַכֶּה לוֹ. אִם יָשׁוּב, מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: חזן אֱמֶת, כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְאַתָּה יוֹדֵעַ, יִצְרָם. כִּי הֵם, בָּשָׂר וָדָם: אָדָם, יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ, יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל, כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר. כְּחָצִיר יָבֵשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. וּכְצֵל עוֹבֵר, וּכְעָנָן כָּלָה. וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת, וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ, וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא, מֶלֶךְ, אֵל חַי וְקַיָּם:

בית ישראל

טוט ווארטסטו אים אז ער טוט תשובה ביסטו מקבל. אמת דס איז אמת דס דו ביסט זייער באשעפר און דו ווייסט זייער יצר הרע דען זיי זענין בלוט און פלייש דרום זינדיגן זיי. דם מענטשס יסוד איז פון ערד און זיין סוף איז צו דר ערד. מיט סכנת נפשות באקומט ער זיין ברוט. ער איז גיגליכין צו איין צו בראכענם שארבן אזו ווי איין פאר טריקענטע גראז און אזוי ווי אפרפולטע שפראצונג ווי א שאטן און אזו ווי א וואלקן וואס ווערט כלה און אזו ווי א ווינד וואס ווייעט און אזו ווי שטויב וואס פליהט אוועק און אזו ווי א חלום שוועבט אוועק אזו אויך איז דר מענטש אויף דער וועלט: ואתה אבער דו גאט ביסט א שטארקער מלך וואס דו לעבסט און האסט א באשטאנד צו אייביג:

משלי יעקב

אדם יסודו מעפר וכו'. דער ספר קול יעקב שרייבט עס האט אמאהל געטראפן אז ארעם מאן האט געדארפט גיין אויף א חתונה, ער האט קיין קליידר געהאט, זיין ווייב האט אויך קיין קליידער געהאט, אגוטער שכן וואס האט געוואהנט נעבין זיי האט זיי גיבארגט קליידר פאר אים און פאר איר מיט אביסול צירונג, דר שכן האט זיי געזאגט זיי זאלן היטען די קליידער נים בעפלעקין, זייא זאלען צוריק געבין ריין ווי מען גיט זיי, די צוויי ארעמע מענטשן, ער און זיא, האבן זיך ריין ארומגעוואשין און אנגעטאהן די געבארגטע קליידר, זייא זענן געקומן אויף די חתונה, עס האט זיי קיינר דערקענט, זיי האבן געהאט פארגעניגן אויף די חתונה, פר טאג זענן זיי געקומן אהיים, אויסגעטאהן די געבארגטע קליידר, זענן אביסול געשלאפן, אופגעשטאנען אנגעטאהן די אלטע ארעמע קליידר, עס האט זייא איצט קיינר דערקענט אז זייא זענען די זעלביגע מענטשין וואס זענען גיוועזן אויף די חתונה, נאר זייא אליין האט דאס אויסגיזעהן ווי א חלום, דס זעלביגע איז ביי יעדר מענטש, ווען הקב"ה האט באשאפען דעם ערשטין מענטש האט ער גענומן אביסול ערד אויסגעקנעטין פון אים א מענטש, און ער איז געלעגין א שטיק ערד ביז הקב"ה האט אין אים אריינגעבלאזן א נשמה, האט ער בעקומן אנדערע קליידער, ביינר, פלייש, אהויט, און איז גיווארן לעבעדיג, מען האט אים איצט גאר נים דערקענט, ער איז געקומען אויף די חתונה, אויף דר וועלט, די חתונה גייט אריבר, עס קומט אלעצטער טאג, ער בעטראכט די צייט וואס איז אריבער־געגאנגען איז דאס ביי אים ווייא א חלום, ער מוז איצט די נשמה צוריקגעבין, און שטארבט, דעם גוף באגראבט מען אין דר ערד, און עס ווערט פון אים צוריק ערד, עס דערקענט אים איצט קיינער עס איז שון נימא זיין שיינער פנים, נימא זיין פרייליכקייט, נימא קיין מענטש, ווי דר פייטן זאגט אדם יסודו מעפר, דר פונדאמענט פון מענטש איז ערד, וסופו לעפר. זיין ענדע איז ערד, כחלום יעוף, אלץ איז אוועקגעפלויגין ווייא א חלום, און אזו ווי דר ארעם מאן וואס האט געבארגט די קליידער, האט געמוזט היטען די קליידער זיי זאלן נים געפלעקט ווערין, און איידר ער האט די קליידר צוריק גיגעבן האט ער זיי געמוזט אפפוצען, ער זאל זייא צוריק געבין ריין, אזו דארף דער מענטש צוריק געבין צוא הקב"ה א ריינע נשמה, ער זאל פון איר ארוסנעמן

מעשה מר' אמנון בעל ונתנה תוקף

גישטעלט לעבן דעם חזן און ווי דער חזן איז גקומן צו קדושה פון מוסף דא זאגט דר צדיק צום חזן האלט שטיל איך וויל מקדש השם זיין איידר איך וועל שטארבן און הייבט אן צו זאגן ובכן ולך תעלה קדושה. און ונתנה תוקף קדושת היום און ווי ער הט אלץ אויס גיזאגט. דא הט אים הקב"ה אוועק גינומן צו אנדערע צדיקים

אין גן עדן און נאך דעם דריטן טאג קומט ער ביי נאכט אין חלום צו זיינעם רבי (ר' קלונימוס בן רבינו משולם) און בעט אים ער זאל דעם ונתנה תוקף אין אלע ערטר אוועק שיקען וואו בני ישראל זיצען זיי זאלן עס זאגען אום ראש השנה און יום כפור הקב"ה זאל אונז דעם זכות פון דעם פרומען צדיק לאזען געניסען:

אֵין קִצְבָה, לִשְׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין קֵץ, לְאֹרֶךְ יָמֶיךָ. וְאֵין לְשַׁעֵר, מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין לְפָרֵשׁ עֵלוּם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ, נָאֶה לְךָ, וְאַתָּה, נָאֶה לִשְׁמֶךָ. וּשְׁמֵנוּ, קָרָאתָ בִשְׁמֶךָ: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ, הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ, כְּסוֹד שִׂיחַ, שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ, בַּקֹּדֶשׁ. דָּרֵי מַעְלָה, עִם דָּרֵי מַטָּה: (קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים, בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה, בַּקֹּדֶשׁ):

כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ, מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו, שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה, מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

וְחַיּוֹת, אֲשֶׁר הֵנָּה, מְרֻבָּעוֹת כִּסֵּא. בְּמָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים וָשֵׁשׁ, מַכְנִיפוֹת כִּסֵּא. גּוֹעֲשׁוֹת בּוֹ, בְּסוֹכְכָם פָּנִים בְּפָנִים, לַכִּסֵּא. דְּמוּת רָקִיעַ בְּרָאשָׁם, נָטוּי לַכִּסֵּא. הוּא כְּעֵין הַקֶּרַח, וּבוֹ, שְׁבִיב כִּסֵּא. וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ, כְּמַרְאֶה דְּמוּת כִּסֵּא. זָעוֹת, בְּלִי לֵאוֹת, מֵחִיל כִּסֵּא: חזן חָשׁוֹת בְּרָצוֹא וָשׁוֹב, מַרְעִישׁוֹת כִּסֵּא. טָסוֹת

משלי יעקב

אַלֶע פְלֶעקִין, וָוס זֶענֶן גִיוָוארֶן פוּן זַיינֶע עֲבֵירוֹת, עֶר זָאל סָאהֶן תְּשׁוּבָה אוֹיף זַיינֶע אַלֶע עֲבֵירוֹת, עֶר זָאל צוּרִיק גֶעבֶּן צוּ הקב"ה אַ רֵיינֶע נְשָׁמָה, אוּנ וַוייל אַמֶענְטְש ווייס נִים וָוען עֶר וֶועט דַארְפֶען זַיין נְשָׁמָה צוּרִיק גֶעבִּין צוּ הקב"ה מוּז עֶר זֶעהֶן אַלֶע טָאג רֵיין מַאכֶן דִי נְשָׁמָה מִיט מִצְוֹת אוּנ תּוֹרָה אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים אוּנ תְּשׁוּבָה:

בית ישראל

אֵין קִצְבָה עֶס אִיז נִיטָא קֵיין מָאס צוּ דַיינֶע יָארֶן אוּנ עֶס אִיז קֵיין עֶנְד צוּ דִי לֵיינְג פוּן דַיינֶע טֶעג אוּנ מֶען קֶען נִיט מְשַׁעֵר זַיין וִויפִיל מַלְאָכִים עֶס זֶענִין אַרוּם דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ מֶען קֶען נִיט אוּם רֵיידֶן דִי פַאר בָּארְגֶנִישׁ פוּן דַיין נָאמֶען שִׁמְךָ דַיין הֵיילִיגֶר נָאמֶען פַּאסְט צוּ דִיר אוּנ דוּא פַּאסְט צוּ דַיין נָאמֶען דָאס דַיין נָאמֶען וַוייזְט דָס דוּ בִּיסְט הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה אוּנ אוּנְזֶער נָאמֶען הָאסְטוּ גְרוּפֶען מִיט דַיין נָאמֶען דֶען דִיא סוֹף אוֹתִיוֹת פוּן יִשְׂרָאֵל אִיז אֵל אוּנ אֵל אִיז טַייטְשׁ גָאט: עֲשֵׂה לְמַעַן טוּ אוּנְז חֶסֶד פוּן דַיין נָאמֶען וֶועגִין אוּנ הֵיילִיג דַיין נָאמֶען אוֹיף יִשְׂרָאֵל וָוס הֵיילִיגֶן דַיין נָאמֶען בַּעֲבוּר טוּא דָאס פוּן דַיין גִיעֶרְטֶען נָאמֶען וֶועגִין וָוס עֶר אִיז גִישְׁטַארְקְט אוּנ גִיהֵיילִיגְט אִין סוֹד פוּן דִי בְּרֶענְדִיגֶע מַלְאָכִים וָוס זֵייא הֵיילִיגֶען דַיין נָאמֶען מִיט הֵיילִיקַייט דָרֵי דִי מַלְאָכִים וָוס וואוֹנִין אוֹבִּין אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס וואוֹינִין אוּנְטִין זָאגְן צוּ דִיר דְרַייא מָאל קָדוֹשׁ מִיט הֵיילִיקַייט: כַּכָּתוּב אַזוֹ וִויא עֶס אִיז גִישְׁרִיבֶּן דוּרְךָ דַיין נָבִיא וְקָרָא זֶה אֶל זֶה אֵיין מַלְאָךְ רוּפְט צוּם אַנְדֶערֶען אוּנ זָאגְט קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ הֵיילִיג הֵיילִיג הֵיילִיג אִיז גָאט פוּן אַלֶע הֶערְשָׁארִין דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט אִיז פוּל מִיט זַיין כָּבוֹד כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם זַיין כָּבוֹד אִיז פוּל אִין דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט זַיינֶע בַּאדִינֶער דִי מַלְאָכִים פְרֶעגִין אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערֶען וואוּ אִיז דֶער אָרְט וואוּ זַיין כָּבוֹד רוּהְט דִי מַלְאָכִים עֶנְטְפֶערֶן אַנְטְקֶעגִין זֵיי בָּרוּךְ דָאס הֵייסְט וִוי וַוייטֶער שְׁטֵייט בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְחַיּוֹת אֲשֶׁר דִי חַיוֹת הַקוֹדֶשׁ וָוס זֵיי זֶענִין אוֹיף דִי פִיר זַייטִין פוּן דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד מִיט זֵייעֶרִי צְווֵיי הוּנְדֶערְט אוּנ זֶעכְס אוּנ פוּפְצִיג פְלִיגְלֶען זַאמְלִין זֵייא זִיךְ אַרוּם דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד זֵיי שְׁטוּרֶעמֶען בַּיי דֶעם שְׁטוּל אוּנ דֶעקִין צוּ זֵייעֶר פָּנִים פוּן גְרוֹס פַּחַד פַר דֶר שְׁכִינָה וָוס זִי רוּעֶט אוֹיף דֶעם שְׁטוּל דְּמוּת אֵיין גִישְׁטַאלְט פוּן אֵיין הִימִיל אִיז אִיבֶּר זֵייעֶרֶע קֶעפּ אוּם גִיצוֹגִין אוּנְטֶער דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד דֶער הִימֶל הָאט אֵיין גִישְׁטַאלְט פוּן אַייז אוּנ אוֹיף אִים פִינְקֶעלְט דֶער כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ אִיבֶּר דֶעם הִימִיל אִיז אֵיין גִישְׁטַאלְט פוּן דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד זָעוֹת דִי חַיוֹת הַקוֹדֶשׁ שְׁוִויצִין נִיט פוּן מַאטֶערְנֶעס נָאר מַחֲמַת צִיטֶערְנִשׁ פַר דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד חָשׁוֹת זֵיי אַיילִין זֵיי לוֹפִין

כַּבָּזָק, וְלֹא מְזִיזוֹת, הוֹד כִּסֵּא. יוֹדְעוֹת, כִּי כָל מָקוֹם, לֹא יָכִיל, מְקוֹם כִּסֵּא:

כַּף רֶגֶל, חֲמֵשׁ מֵאוֹת, וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה, יְשָׁרָה לַכִּסֵּא. לְעֵת תְּרַשֶּׁינָה לְפָאֵר, קוֹפְצוֹת, מִתַּחַת לַכִּסֵּא. מִתְעַלְּפוֹת מִפַּחַד, רָם, יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא. נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת, וְהֵם נִשּׂוּאוֹת, עִם כִּסֵּא: סְבוּלוֹת, מִתַּחַת זְרוֹעוֹת עוֹלָם, לַכִּסֵּא. עֲתִירַת זוֹ, כְּתַעַל, תְּרַפֶּינָה, כְּנַף כִּסֵּא. פְּשָׁעִים אִם עָצְמוּ, מַשִּׁיקוֹת כִּסֵּא. צוֹרֵר כִּי יַסְטִין, יְפַרְשֵׁז עֲנַן כִּסֵּא. קוֹל שׁוֹפָר, לְעֵת יַעַל, מְאַחֵז פְּנֵי כִּסֵּא. רַחֲמִים יָלִיץ, בְּעַד רְשׁוּמִים בַּכִּסֵּא, שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה מִשֶּׁבֶת, בְּאוּלָם הַכִּסֵּא. תַּבְנִית תָּם יִפֶן, חֲקוּקָה בַכִּסֵּא. אַרְבַּע חַיּוֹת, נוֹשְׂאוֹת וּמְנֻשָּׂאוֹת, עִם כִּסֵּא: חזן לְבִלְתִּי לְנַבֵּל לְמַעֲנוֹ, כִּסֵּא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה, וְיַפְגִּיעַ כִּסֵּא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים, אֲשֶׁר עִמְּךָ, בַּכִּסֵּא:

רַחֵם מְצוּקִים, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם שַׁתָּה, הֲדוֹם וְכִסֵּא. וְאָז יִתְרַעֵם הַגַּלְגַּל, וְיִתְרַעֵשׁ הַכִּסֵּא. וְאוֹפָן לְאוֹפָן, וּכְרוּב לִכְרוּב, וְחַיָּה לְחַיָּה, לְעֻמַּת כִּסֵּא:

בית ישראל

הִין אוּנ הֶער פוּן צִיטֶערְנִשׁ פַר דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד מְסוּלּוֹת זַיי שְׁוֶועבֶּן וִוי דִי פוּנְקֶען אוּנ רִירֶען נִיט דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד פוּן זַיין אָרְט יוֹדְעוֹת דִי חַיּוֹת וֶוייסְין דָס קֵיין אָרְט אִיז נִיט גִינוּג פַר דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד: כַּף רֶגֶל דִי בַּאלִין פוּן דִי פִיס פוּן אִיטְלִיכֶער חַיָּה זַיינֶען לַאנְג פִינְף הוּנְדֶערְט אוּנ פוּפְצֶעהֶן יָאהְר גַאנְג אַזוֹ וִוי דִי צָאל פוּן דֶעם וָוארְט יְשָׁרָה טְרֶעפְט אָן אוּנ זֵייעֶרֶע פִיס זַיינֶען גְלַייךְ בַּיי דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד לְעֵת צוּ דֶר צַייט אַז זֵיי נֶעמֶען רְשׁוּת צוּ לוֹיבִּין גָאט שְׁפְּרִינְגֶען זֵיי פוּן אוּנְטֶער דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד צוּ זָאגִין שִׁירָה מִתְעַלְּפוֹת זֵיי וֶוערִין שְׁוַואךְ מַחְמַת פַּחַד פוּן עֶרְהָאבֶּענֶעם גָאט וָואס זִיצְט אוּף דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד נִרְאוֹת עֶס וַוייזְט אוּם דָס זֵיי טְרָאגֶען דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד אָבֶּער אִין אֱמֶת וֶוערִין זֵיי גִיטְרָאגִין מִיט דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד סְבוּלוֹת זֵיי וֶוערִין גִיטְרָאגֶען מִיט דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ מִיט דֶר גַאנְצֶע וֶועלְט וָוס זִיא אִיז פוּן אוּנְטִין אָן גִיקְנִיפְּט אָן גָאטְס אָרֶעם עֲתִירַת אַז דִיא תְּפִלָּה פוּן דִי יִשְׂרָאֵל גֵייט אַרוֹף לָאזִין זֵיי אָפּ אוּנ צוּ שֵׁיידֶען דִי פְלִיגֶל אֵיינֶע פוּן דֶער אַנְדֶערֶע כְּדֵי דִי תְּפִלָּה זָאל קוּמֶען פַר גָאט ב"ה פְּשָׁעִים וֶוען דִי עֲבֵירוֹת פוּן יִשְׂרָאֵל זַיינֶען שְׁטַארְק בַּהֶעפְטֶען זֵיי זֵייעֶרֶע פְלִיגִיל דָס דֶר שָׂטָן זָאל נִיט קָאנֶען קוּמֶען פַר דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד מְקַטְרֵג צוּ זַיין צוֹרֵר אַז דֶר שָׂטָן קוּמְט מְקַטְרֵג צוּ זַיין אוּף יִשְׂרָאֵל פַר שְׁפְּרֵייט גָאט אַוָואלְקֶען אַרוּם דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד דֶר שָׂטָן זָאל נִיט קָאנֶען צוּ מְרֶעטִין קוֹל אִין דֶר צַייט אַז דָס קוֹל פוּן שׁוֹפָר גֵייט אוּף נֶעמְט גָאט אָן דָס קוֹל אוּנ בְּרֵיינְגְט עֶס פַר דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד כְּדֵי עֶר זָאל מַמְלִיץ זַיין גוּטְס פַאר דִי יִשְׂרָאֵל בִּזְכוּת דִי אָבוֹת וָוס זֵיי זַיינֶען גִיצֵייכִינְט אוּנ אוּם גִיקְרִיצְט אִין דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד שׁוֹפֵט גָאט דֶר רִיכְטֶער אַז עֶר וֶועט וֶועלִין זִיצִין אִין פַּאלַאץ וואו דִי שְׁטוּל פוּן מִדַּת הַדִּין שְׁטֵייט בֶּעטִין מִיר עֶר זָאל זִיךְ קֶערִין צוּ דֶעם גִישְׁטַאלְט פוּן יַעֲקֹב וָוס אִיז אוּם גִיקְרִיצְט אִין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אוּנ זָאל זִיךְ אִיבֶּער אוּנְז מְרַחֵם זַיין פוּן זַיין זְכוּת וֶועגִין אַרְבַּע דִי פִיר חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וָואס טְרָאגֶען אוּנ וֶוערִין גִטְרָאגֶען מִיט דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד בֶּעטֶען גָאט עֶר זָאל מוֹחֵל זַיין דִי זִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל עֶר זָאל יַעֲקֹבְס וֶועגִן נִיט פַר שֶׁעמֶען דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד עוֹד נָאךְ מֶער דֶער כִּסֵּא הַכָּבוֹד אַלֵיין עֶפִינְט זַיין מוֹיל אוּנ בֶּעט פַאר דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ זָאגְט לִיבֶּער גָאט זְכוֹר גִידֶענְק דִי אָבוֹת וָוס זִיצֶען אִין גַּן עֵדֶן וָואס זֵיי זֶענִין גִיצֵייכִינְט אִין דַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד:

רַחֵם זַייא זִיךְ מְרַחֵם בִּזְכוּת דִי צַדִּיקִים וָוס דוּ הָאסְט אוּף זֵייעֶר זְכוּת מְיַסֵּד גִיוֶועזֶען הִימֶל אוּנ עֶרְד וְאָז אוּנ דֶענְסְמָאל אַז דִי חַיּוֹת זַיינֶען מִתְפַּלֵּל דֶר גַלְגַּל וָוס דִי צְוֶועלְף מַזָּלוֹת זַיינֶען אִין אִים אוּנ דֶר כִּסֵּא הַכָּבוֹד שְׁטוּרֶעמְט וְאוֹפָן אוּנ אֵיין אוֹפָן צוּ דֶעם אַנְדֶערִין אוּנ אֵיין כְּרוּב צוּם אַנְדֶערִין אוּנ אֵיין חַיָּה צוּ דֶער אַנְדֶערֶי דִי אַלֶע מַלְאָכִים שְׁטֶעלִין זִיךְ פַאר דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין פַאר דִיא יִשְׂרָאֵל:

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה*) מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קהל בָּרוּךְ. כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים, וְיָחוֹן עַם, הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים:

וְעַמְּךָ, תְּלוּאִים בִּתְשׁוּבָה, לְהִתְיַחֵד, שְׁנֵי לְבָבוֹת לְךָ, כְּאַחַד לְאֶחָד. רַחֵץ. בְּנִקְיוֹן כַּפַּיִם. נְשׂוֹא לֵב אֶחָד. קוֹל שׁוֹפָר כָּפוּף. כָּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוּן שׁוֹפָר פָּשׁוּט, פָּשׁוּט לֵב אֶחָד. פּוּר יָמִים יוֹצְרוּ, בָּם לָבוּר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ, לְהַקְבִּיל, פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד: חזן סְמוּכִים בְּצִדְקַת אָב, הָיָה אֶחָד. נִשְׁעָנִים בְּסִבַּךְ, יָחִיד וּמְיוּחָד. מוּבְטָחִים, בְּתוֹם (נ"א בְּתָם) וּבְיוֹשֶׁר, אָב אֶחָד:

בית ישראל

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ גִילוֹבְּט אִיז גָאטְס כָּבוֹד פוּן זַיין אָרְט. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן פוּן זַיין אָרְט זָאל עֶר זִיךְ קֶערִין מִיט רַחֲמָנוּת אוּנ זָאל לַייט זֶעלֶעגִין דָם פָאלְק וָואס אֵיינְצִיגֶן גָאטְס נָאמֶען אָבִינְט אוּנ מָארְגֶן יֶעדְעֶן טָאג שְׁטֶענְדִיג זָאגִין זֵיי צְוֵויי מָאל מִיט לִיבְשַׁאפְט שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

וְעַמְּךָ אוּנ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאפִין צוּ פַארְאֵיינִיגִין מִיט תְּשׁוּבָה בֵּיידֶע הֶערְצֶר כְּלוֹמַר דֶר יֵצֶר טוֹב מִיט דֶעם יֵצֶר הָרָע: קוֹל שׁוֹפָר כָּפוּף דֶר קוֹל פוּן דֶעם גִיבֵּייגִינֶעם שׁוֹפָר וָואס מֶען בְּלָאזְט רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַוייזְט דָם מֶען זָאל דִי אֵיינְצִיגֶע הַארְץ בֵּייגִין צוּ גָאט: צִיּוּן דֶער צֵייכִין פוּן דֶעם גְלַייכִין שׁוֹפָר וָואס מֶען פְלֶעגְט בְּלָאזִין אִין אַתַּעֲנִית וַוייזְט דָם מֶען זָאל דִי הַארְץ אוֹס גְלַייכִין פוּן אִירֶע קְרוּמְקֵייטִין: פּוּר דֶר גוֹרָל אִיז גְפַאלִין אוֹס צוּ קְלוֹבֶּן דֶעם טָאג יוֹם כִּפּוּר פוּן אַלֶע טֶעג וָואס זַיינֶען בַּאשַׁאפִין דָאס אִין דֶעם טָאג זָאלִין אַלֶע דוּרְךְ גֵיין פַאר דֶעם מִשְׁפָּט פוּן אֵיינְצִיגִין בַּאשֶׁעפֶער: סְמוּכִים זֵיי זַיינֶען זִיךְ סוֹמֵךְ אוֹיף דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָואס וֶוערְט גִירוּפִין

---

*) יכוין אחד מג' דברים בזמן שהחזן אומר מלת איה או עושר מופלג או בנים צדיקים או השגת רוח הקודש:

על עושר יאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכים על שולחני ביום הזה ובכל יום ויום מזונותינו בכבוד ובריוח בזכות שמך הגדול דִיקָרְנוּסָא (ס"א ניקוד זה דֵיַקָרְנוּסָא) הממונה על הפרנסה ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם כי אם בשמך חנני ומאוצר מתנת חנם תכלכלני ותשפיע לי אמן אמן אמן סלה סלה סלה:

על השגת רוה"ק יאמר זה:

יהי רצון מלפני ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתגזור עלי (פב"פ) גזירות טובות מלפני כסא כבודך ותן לי לב מבין להשיג רוח הקודש:

על בנים צדיקים יאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי בנים טובים וכשרים והגונים לעסוק בתורתך ובמצותיך:

ויאמר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אבינו שבשמים שתמלא שאלתי ובקשתי בשם יה:

יְפָ עְנָ הְתָ הְדָ דְיָ מְיָ הְדָ אְמָ אְתָ בְּנָ הְםָ שְׁםָ אְתָ וְןָ אְתָ שְׁהָ לְבָ הְהָ אְבָ לְהָ לְךָ אְרָ אְםָ:

בְּשַׁעַת דֶער חַזָן זָאגְט אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ זָאל מֶען מִתְפַּלֵּל זַיין אָדֶער אוֹיף פַּרְנָסָה. אָדֶר אוֹיף גוּטֶע קִינְדֶער.

אֵיין תְּפִלָּה אוֹיף פַּרְנָסָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילִין פוּן דִיר מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דָם דוּ זָאלְסְט גֶעבִּין מִיר אוּנ מַיין הוֹיז גִיזִינְד אוּנ אַלֶעמֶן וָואס זַיינֶען זִיךְ סוֹמֵךְ אוֹיף מַיין טִישׁ. הַיינְטִיגֶען טָאג אוּנ יֶעדְעֶן טָאג אוּנְזֶערֶע שְׁפַּייז מִיט כָּבוֹד אוּנ מִיט פְרַייהֵייט בִּזְכוּת דַיין גְרוֹסֶן נָאמֶן (דיקרנוסא) וָואס עֶר אִיז אִיבֶּער פַּרְנָסָה אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיר נִיט מַאכֶן דָם אִיךְ זָאל דַארְפֶן קוּמֶן צוּ מֶענְטְשִׁינְס גָאבּ. נָאר מִיט דַיין נָאמֶן זָאלְסְטוּ מִיר דֶר בַּרִימֶן אוּנ פוּן דֶעם אוֹצָר וָואס דוּ שֵׁיינְקְסְט אוּמְזִיסְטִיגֶע מַתָּנוֹת זָאלְסְטוּ מִיר שְׁפַּייזִין אוּנ מִיר גֶעבֶּן מַיין הַשְׁפָּעָה אָמֵן סֶלָה:

אֵיין תְּפִלָּה אוֹיף גוּטֶע קִינְדֶער:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילֶען פוּן דִיר מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דָאס דוּא זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין גוּטֶע אוּנ כְּשֵׁרֶע קִינְדֶר וָואס זָאלֶען זַיין רָאוּי עוֹסֵק צוּ זַיין אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ אִין דַיינֶע מִצְוֹת:

לְהִזָּכֵר לָמוֹ. עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד. כְּשִׁבְתּוֹ בַּכִּסֵּא, שְׁפוֹט גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מֵלִיץ יוֹשֶׁר, מִנִּי אֶלֶף אֶחָד. טוֹבוֹת לְהַגִּיד, בַּשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד. חָשׁוּב גֵּר וְאֶזְרָח, לְמִשְׁפָּט אֶחָד. זַךְ וָרַע, מֵהַיּוֹם, מוֹדַע דִּינָם לְאֶחָד. וַאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו שְׁקוּלִים, עַד עָשׂוֹר, יוּאֲחָד. הוּא כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק, עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה יִחֵד. דֶּלֶת פְּתוּחָה לַשָּׁבִים, תֵּת צֳרִי, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גּוֹלֶה זְכוּת וָרֶשַׁע, לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד. בִּקּוּר חֶשְׁבּוֹן, לִמְצוֹא אֶחָד לְאֶחָד: חזן אִם יַשְׁקִיט, וּמִי יַרְשִׁיעַ, לַהֲשִׁיבֵנוּ, וְהוּא בְאֶחָד. אֱמֶת חוֹתָמוֹ, לְהוֹדִיעַ, כִּי הוּא אֶחָד. לְעֵת תָּמוּט וּכְכַל, יַד עַם אֶחָד:

עוֹד יִזְכּוֹר לָמוֹ, מִטַּת שְׁכֶם אֶחָד. זֹאת הַמִּתְמֶדֶת שְׁמַע, פֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת נֶשֶׁף וָשַׁחַר, לְיַחֵד לְאֶחָד:

חזן מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים, וְיָחוֹן עַם, הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים: קו״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: קהל הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא, יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו, שֵׁנִית, לְעֵינֵי כָּל חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

בית ישראל

(אֶחָד) נִשְׁנָיִם זַייא פַארְלָאזִין זִיךְ אוֹיף דֶעם זְכוּת פוּן עֲקֵידַת יִצְחָק וָואס עֶר אִיז גִיוֶועְן אַבֵּן יָחִיד: טוּבְפָּתִים זַייא פַארְזִיכֶערִין זִיךְ אִין דֶעם זְכוּת פוּן דִיא תְּמִימוּת אוּנ רֶעכְט פַארְטִיקַייט פוּן יַעֲקֹב וָואס אִיז גִיוֶועְן אֵיין פָאטֶער צוּ אַלֶע שְׁבָטִים:

לְהִזָּכֵר עֶס זָאל צוּ זֵיי גֶדַאכְט וֶוערִין וָואס זֵיי הָאבֶּן גִיעֶנְטְפֶערְט נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע מִיט אֵיין קוֹל. אַז עֶר וֶועט זִיךְ זֶעצֶן אוֹיף דֶעם שְׁטוּל צוּ מִשְׁפְּטִין אֵיין פָאלְק זָאל עֶר מַאכִין אוֹיף שְׁטֶעלֶן פוּן צְווִישִׁין טוֹיזֶנְט מַלְאָכִים אֵיין מֵלִיץ יוֹשֶׁר טוֹבוֹת עֶר זָאל מְלַמֵּד זְכוּת זַיין אוֹיף יִשְׂרָאֵל אִין זִיבֶּעְנְטִין חוֹדֶשׁ דָס אִיז תִּשְׁרֵי אֵיין טָאג אִין חוֹדֶשׁ דָס אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה חָשׁוּב דִי פְרֶעמְדֶע אוּנ הַיימִישֶׁע הָאבִּין אֵיין מִשְׁפָּט. דֶעם צַדִּיק מִיט דֶעם רָשָׁע וֶוערְט פוּן הַיינְטִיגִין טָאג בַּאשְׁטִימְט זַייעֶר מִשְׁפָּט צוּם אֵיינְצִיגִין גָאט. דֶער צַדִּיק וֶוערְט הַיינְט אָן גִישְׁרִיבִּין לְחַיִּים אוּנ דֶער רָשָׁע לְמִיתָה וַאֲשֶׁר אוּנ דֶער מֶענְטְשׁ וָואס זַיינֶע מַעֲשִׂים זַיינֶען גְלַייךְ הַאלְבּ מִצְוֹת אוּנ הַאלְבּ עֲבֵירוֹת בְּלַייבְּט זַיין מִשְׁפָּט בִּיז יוֹם כִּפּוּר הוּא וַוייל גָאט ווִיל דֶער מֶענְטְשׁ זָאל גִירֶעכְט בְּלַייבִּין הָט עֶר דִי עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה דֶר צוּ גִישְׁטֶעלְט דֶּלֶת אִין דִי עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה אִיז דִי טִיר אָפִין פַר דִי וָואס ווִילֶן תְּשׁוּבָה טָאן. צוּ גֶעבֶּן אַהֵיילוּנְג צוּ אִיטְלִיכֶן בַּאזוּנְדֶער גּוֹלֶה גָאט ב״ה עֶנְטְדֶעקְט דִי מִצְוֹת מִיט דִי עֲבֵירוֹת זַייא צוּ בְּרֶענְגִין אֵיינְס צוּם אַנְדֶערִין אוֹיף צוּ זִיכֶען דֶעם חֶשְׁבּוֹן פוּן יֶעדֶע אֵיינְצִיגֶע: אִם יַשְׁקִיט אַז גָאט וֶועט וֶועלִין שְׁטִיל מַאכֶען דֶעם קִטְרוּג אוֹיף מֶענְטְשֶׁען וֶוער וֶועט אִים שׁוּלְדִיג מַאכֶען עֶר אִיז דָאךְ אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט אֱמֶת זַיין חוֹתָם אִיז אֱמֶת לְהוֹדִיעַ צוּ לָאזִין ווִיסֶען אַז עֶר אִיז אֵיינֶער. בְּשַׁעַת אַז עֶס וֶועט זִיךְ אוֹיס לָאזֶען דִי קְרַאפְט פוּן יִשְׂרָאֵל דַאמָאלְסְט וֶועט גָאט בַּאווַייזִין זַיין אֵיינְצִיגֶע קְרַאפְט:

עוֹד יִזְכּוֹר ווִידֶער זָאל עֶר צוּ זֵיי גֶדֵיינְקֶען דָס נֵייגוּנְג דָס זֵיי הָאבֶּן זִיךְ אַלֶע צוּ זַאמֶען גִינֵייגְט מְקַבֵּל צוּ זַיין דֶעם עוֹל פוּן גָאט ב״ה אוּנ הָאבֶען גִיזָאגְט נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע זֹאת דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי זָאגֶען תָּמִיד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל זֵיי אַיילֶען אָבִינְט אוּנ מָארְגֶען צוּ אֵיינְצִיגֶען דֶעם אֵיינְצִיגֶען גָאט: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל גָאט אוּנְזֶער גָאט אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט הוּא אֱלֹהֵינוּ עֶר אִיז אוּנְזֶער גָאט. עֶר אִיז אוּנְזֶער פָאטֶער. עֶר אִיז אוּנְזֶער קֶינִיג. עֶר אִיז אוּנְזֶער הֶעלְפֶר וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ אוּנ עֶר וֶועט אוּנְז לָאזֶען הֶערֶן מִיט זַיינֶע רַחֲמָנוּת נָאךְ אַמָאל פַאר אַלֶע לֶעבֶּעדִיגֶע אִין דִי אוֹיגֶען דָאס צוּ זַיין פַאר אַייךְ אַגָאט. אִיךְ בִּין גָאט אַייעֶר גָאט:

וְאַתָּה אֱזוֹן, קוֹל מְפָאֲרֶיךָ, בְּכָל אֵבְרֵיהֶם. תּוֹכֶן מִצְוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. כְּמָאתַיִם, וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה, אֵבְרֵיהֶם: בְּזֶה חוֹדֶשׁ, תִּקְעוּ שְׁלשִׁים. כְּמוֹ שְׁלשִׁים, בְּכַף רַגְלֵיהֶם: שַׁי מוּסְפֵי יוֹם, עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה, בְּקַרְסוּלֵיהֶם: גְּשִׁים, פְּנֵי תֵיבָה, שַׁחֲרִית שְׁתַּיִם. כְּמוֹ שְׁתַּיִם, בְּשׁוֹקֵיהֶם. רְשׁוּמִים, קְרוֹת בּוֹ, חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה, עַל בִּרְכֵּיהֶם. דְּרוּשִׁים, תִּקְעוּ בַכֶּסֶה, בְּאֶחָד. כְּמוֹ אֶחָד, בְּיַרְכוֹתֵיהֶם: קֶרֶן יִמְשְׁכוּ, לְשַׁלֵּשׁ שְׁלשָׁה. כְּמוֹ שְׁלשָׁה, בְּקוּטְלֵיהֶם: הֵן מוּסְפֵי חוֹדֶשׁ, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ. עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה צַלְעוֹתֵיהֶם: צִקּוּן לַחֲשָׁם, בְּרָכוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תִשְׁעָה, שֶׁבִּזְרוֹעוֹתֵיהֶם: וּמַלְכֻיּוֹת, וְזִכְרוֹנוֹת, וְשׁוֹפָרוֹת, שְׁלשִׁים, כְּמוֹ שְׁלשִׁים, בְּפִסַּת יְדֵיהֶם. פִּלּוּל תְּמִידִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה חֻלְיוֹת, שֶׁבְּשִׁדְרוֹתֵיהֶם: זִבְחֵי תְמִידִים, תְּקִיעוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תִשְׁעָה, שֶׁבְּרָאשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתַּיִם, שְׁחוֹחַ בָּם שְׁמוֹנָה. כְּמוֹ שְׁמוֹנָה, שֶׁבְּצַוָּארֵיהֶם. חוֹק דָּתָם, סְפָרִים חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה, שֶׁבְּנִקְבֵיהֶם: חוּן שָׂם, הֲלִיכוֹת עוֹלָם, שִׁשָּׁה. כְּמוֹ שִׁשָּׁה, בִּלְבָבֵיהֶם. טוּחוֹת וְכֶסֶל, וְשֶׁכְוִי וְסַרְעַף, וּבֶטֶן וְקֶרֶב, וְעֶשְׁתּוֹנוֹתֵיהֶם: נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה, יְחִידָה חַיָּה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד, וְעַצְמוֹתֵיהֶם:

יִשְׂאוּ עַיִן, וְיִכְרוּ אֹזֶן, וְיִפְצוּ פֶּה וְלָשׁוֹן, וְנִיב שִׂפְתוֹתֵיהֶם, מִכַּף רֶגֶל, וְעַד רֹאשׁ, נִתְוַכְּחוּ, פְּרוֹט, מַעֲשֵׂיהֶם. כְּתִקְעוּ שׁוֹפָר, בְּקוֹל יַחְפְּרוּ, שׂוֹטְנֵיהֶם. לְהַצְדִּיקָם, בְּיוֹם דִּין, שְׁמוֹעַ שֵׁנִית, מֵאֱלֹהֵיהֶם:

בית ישראל

וְאַתָּה אֱזוֹן אונ דו גָאט פַר נֶעם דָס קוֹל פון די יִשְׂרָאֵל וָוס לוֹבֶּן דִיךְ מִיט אַלֶע זֵייעֶרֶע גְלִידֶער תּוֹכֶן די צָאל פון די מִצְוֹת עֲשֵׂה וָוס זֶענֶען צְוֵויי הונְדֶערְט אַכְט אונ פֶערְצִיג זֶענֶען זֵיי מְקַיֵּים מִיט זֵייעֶרֶע צְוֵויי הונְדֶערְט אַכְט אונ פֶערְצִיג גְלִידֶער בְּזֶה אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ חוֹדֶשׁ תִּשְׁרִי בְּלָאזֶען זֵיי דְרֵייסִיג קוֹלוֹת קֶעגֶן די דְרֵייסִיג גְלִידֶר. וָוס אֵיין מֶענְטְשׁ הָאט אִין בַּאלֶן פון די פִּיס שַׁי מוּסְפֵי די קָרְבָּנוֹת פון מוּסַף פון רֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶענֶען גִיוֶועזֶען צֶעהְן קֶעגֶען די צֶעהְן גְלִידֶר וָואס מֶענְטְשֶׁן הָאבֶּן אִין זֵייעֶרֶע קְנֶעכִיל גָשִׁים זֵיי גִינֶעהְנֶען אִין דֶר פְּרִי מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין צְוֵויי תְּפִלּוֹת שַׁחֲרִית אונ מוּסַף קֶעגֶן די צְוֵויי שֶׁענְקֶעל וָוס מֶענְטְשֶׁן הָאבֶּן רְשׁוּמִים זֵיי רוּפֶען אוֹיף פִינְף מֶענְטְשֶׁן צוּ לֵייעֶנֶען הַיינְט אִין דֶר תּוֹרָה קֶעגֶען די פִינְף גְלִידֶר וָוס מֶענְטְשֶׁן הָאבֶּן אִין זֵייעֶרֶע קְנִיעֶן דְּרוּשִׁים זֵיי דַארְפֶן בְּלָאזֶען אִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה וָוס עֶר אִיז דֶר עֶרְשְׁטֶער טָאג אִין חוֹדֶשׁ קֶעגֶן דֶעם אֵיינֶעם גְלִיד וָוס מֶענְטְשֶׁן הָאבֶּן אִין דִיךְ קֶרֶן יִמְשְׁכוּ זֵיי בְּלָאזֶען מִיט דֶעם שׁוֹפָר. דְרַיי מָאל דְרַיי. קֶעגֶן די דְרַיי גְלִידֶר וָוס די מֶענְטְשֶׁן הָאבֶּן אִין זֵייעֶרֶע הִיפְטֶן הֵן מוּסְפֵי די קָרְבָּנוֹת וָוס מֶען הָט הַיינְטִיגֶן טָאג צוּ מוּסַף גִיבְּרַאכְט מִיט דֶעם קָרְבָּן פון רֹאשׁ חוֹדֶשׁ זֶענֶען גִיוֶועזֶען צוּ זַאמֶען עֶלְף קֶעגֶן די עֶלְף רִיפֶּן וָוס מֶענְטְשֶׁן הָאבֶּן צִקּוּן דָס פַר גִיסוּנְג פון זֵייעֶר גִיבֶּעט זֶענֶען נַיין בְּרָכוֹת פון מוּסַף קֶעגֶן די נַיין גְלִידֶר וָוס אִיז אִין מֶענְטְשִׁנְס אָרֶעם וּמַלְכֻיּוֹת אונ די דְרֵייסִיג פְּסוּקִים פון מַלְכֻיּוֹת זִכְרוֹנוֹת אונ שׁוֹפָרוֹת זֶענֶען דְרֵייסִיג קֶעגֶן די דְרֵייסִיג גְלִידֶר וָוס אִיז אִין מֶענְטְשִׁנְס הֶענְט פִּלּוּל זֵיי זֶענֶען אַלֶע טָאג מִתְפַּלֵּל אַכְטְצֶעהְן בְּרָכוֹת קֶעגֶן די אַכְטְצֶעהְן גְלִידֶר וָוס אִיז אִין מֶענְטְשִׁנְס שִׁדְרָה דָס אִיז דֶר בֵּיין וָוס גֵייט אִיבֶּערְן רוּקְן לֶענְג אוֹם זִבְחֵי בַּיי די קָרְבָּנוֹת פון אַלֶע טָאג הָט מֶען גִבְלָאזֶען נַיין תְּקִיעוֹת קֶעגֶן די נַיין גְלִידֶר וָוס אִין מֶענְטְשִׁנְס קָאפּ עֲתִירוֹת אִין די צְוֵויי תְּפִלּוֹת פון רֹאשׁ הַשָּׁנָה שַׁחֲרִית אונ מוּסַף דַארְף מֶען זִיךְ אַכְט מָאל בּוּקֶן קֶעגֶן די אַכְט גְלִידֶר וָוס אִין הַאלְז חוֹק אִין דֶער תּוֹרָה זֶענֶען פִינְף סְפָרִים קֶעגֶן די פִינְף לֶעכֶר פון גוּף שָׂם גָאט הָט אוּנְז גִיגֶעבֶּן שִׁשָּׁה סְדָרִים מִשְׁנָיוֹת צוּ לֶערְנֶען ווִי זִיךְ צוּ פִירֶן אִין דֶר וֶועלְט קֶעגֶן די זֶעקְס לֶעבֶר וָוס זֶענֶען אִין הַארְצֶן טוּחוֹת די נִירִין אונ די פְלַאנְקֶען די הַארְץ אונ אִיר גְדַאנְקֶען די בּוֹךְ אונ אִינְגֶעווֵייד אונ זֵייעֶרֶע בַּאטְרַאכְטוּנְגֶען. אונ די נְשָׁמָה וָוס וֶוערְט גְרוּפֶן נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה יְחִידָה חַיָּה אונ די הוֹט אונ פְלֵייש אונ אָדֶערְן אונ זֵייעֶרֶע בֵּיינֶר.

חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא, יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו, שֵׁנִית, לְעֵינֵי, כָּל חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ, יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ, אֲמִצָּךְ, מְלֹא כָל הָאָרֶץ. שִׁמְעֲךָ דִּין מִשָּׁמַיִם, בְּכֵן, יָרְאָה וְשָׁקְטָה, הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט, נָעֲשׂוּ, תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חָזָק, דִּבֵּר, וַיִּקְרָא אָרֶץ. צְבִי לַצַּדִּיק, בְּזֶמֶר, הַשְׁמִיעַ מִכְּנַף הָאָרֶץ. פַּחַד וָפַחַת וָפַח, וּפַלָּצוּת יַבְעִיתוּ אָרֶץ. עֵת תָּקוּם לַמִּשְׁפָּט. זָעוּם, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

חזן סְלוּ, פַּנּוּ דֶרֶךְ, יְנוֹבְבוּ חֲרֵדִים, מַחֲרֶדֶת הָאָרֶץ. נָאוֹר וְאַדִּיר, טַעַם, תָּשׁוּב, לָאָרֶץ. מַה תִּירְאִי אֲדָמָה, יָרִיעוּ, תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ:

לְהִתְוַדֵּעַ וּלְהִגָּלוֹת, כִּי הוּא מֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ. כְּמוֹ פֵּאֲרוּהוּ, מֵאָז בַּשַּׁחַק, יוֹרְשׁוּ בְחוּנָיו, לְפָאֲרוֹ בָּאָרֶץ:

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ, יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה:

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ. תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ, בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ, פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים:

וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם, עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלָךְ:

בית ישראל

אַדִּיר עֶר איז מֶעכְטִיג אוּנְזֶער מֶעכְטִיגֶער גָאט אוּנְזֶער הֶערְר ווִי שְׁטַארְק אִיז דַיין נָאמֶען אִין גָאר דִי וֶועלְט. אוּנ גָאט וֶועט זַיין אַקֵינִיג אוֹיף גָאר דִי וֶועלְט. אִין יֶענֶעם טָאג וֶועט זַיין גָאט אוּנ זַיין נָאמֶען אֵיינְס:

וּבְדִבְרֵי אִין דַיינֶע הֵיילִיגֶע כְּתוּבִים שְׁטֵייט גֶעשְׁרִיבֶּן יִמְלֹךְ גָאט וֶועט קֵינִיגֶען אֵייבִּיג דַיין גָאט צִיּוֹן צוּ גֶעבִּירְד אוּנ גֶעבִּירְד לוֹיבְּט גָאט:

חֲמוֹל זַיי דֶר בַּארֶעמְדִיךְ אִיבֶּר דַיינֶע בַּשֶׁעפֶּענִשׁ אוּנ זָאלְסְט זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט דַיינֶע בַּאשֶׁעפֶּענִשׁ וֶועלֶן זָאגֶן צוּ דִיר דַיינֶע בַּאשִׁיצְטֶע אַז דוּ וֶועסְט גִירֶעכְט מַאכֶען דִי יִשְׂרָאֵל וָואס דוּ טְרָאגְסְט זֵייא דוּ גָאט וֶועסְט זַיין גִיהֵיילִיגְט אִיבֶּר דַיינֶע אַלֶע וֶוערְק דֶען דִי וָואס הֵיילִיגֶען דִיךְ הָאסְטוּ זֵיי מִיט דַיין הֵיילִיגֶע גִיהֵיילִיגְט דְרוּם אִיז שֵׁיין צוּ דֶעם הֵיילִיגֶען גָאט דִיא לוֹיבּ פוּן דִי הֵיילִיגֶע:

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ, אַהֲבַת אֵיתָן, אֲדוֹנֵינוּ. וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד, יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵינוּ, וּבִזְכוּת הַתָּם, יוֹצִיא אָיוֹם, (נ״א הַיּוֹם), לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם, לַאֲדוֹנֵינוּ:

בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר, מוּל, מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב, דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

המלך המשפט והאוחז ביד אומרים בנשימה אחת

הָאוֹחֵז בְּיַד, מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכֹל מַאֲמִינִים, שֶׁהוּא, אֵל אֱמוּנָה:
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק, גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת: וְ״מַ״שֶׁ, בּוֹחֵן כְּלָיוֹת:
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת, וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת: וְ״מַ״שֶׁ, גּוֹאֵל חָזָק:
הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם: וְ״מַ, שֶׁהוּא, דַּיַּן אֱמֶת:
הֶהָגוּי, בְּאֶהְיֶה, אֲשֶׁר אֶהְיֶה: וְ״מַ״שֶׁ, הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:
הַוַּדַּאי שְׁמוֹ, כֵּן תְּהִלָּתוֹ: וְ״מַ, שֶׁהוּא, וְאֵין בִּלְתּוֹ:
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו, טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת: וְ״מַ״שֶׁ, זוֹכֵר הַבְּרִית:
הַחוֹתֵךְ חַיִּים, לְכָל חַי: וְ״מַ, שֶׁהוּא, חַי וְקַיָּם:
הַטּוֹב. וּמֵטִיב לָרָעִים, וְלַטּוֹבִים: וְ״מַ, שֶׁהוּא, טוֹב לַכֹּל:
הַיּוֹדֵעַ, יֵצֶר כָּל יְצוּרִים: וְ״מַ״שֶׁ, יוֹצְרָם בַּבָּטֶן:
הַכֹּל יָכוֹל, וְכוֹלְלָם יַחַד: וְ״מַ, שֶׁהוּא, כֹּל יָכוֹל:
הַלָּן בְּסֵתֶר, בְּצֵל. שַׁדַּי: וְ״מַ, שֶׁהוּא, לְבַדּוֹ הוּא:
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים, וְלוֹ הַמְּלוּכָה: וְ״מַ, שֶׁהוּא, מֶלֶךְ עוֹלָם:
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ, כָּל דּוֹר: וְ״מַ, שֶׁהוּא, נוֹצֵר חֶסֶד:

מגיד מישרים

בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר וכו׳. דִי גמרא זָאגְט דִי מְלוּכָה פוּן הִימֶעל וֶוערְט גֶעפִירְט וִוי דִי מְלוּכָה וָוס אִיז אוֹיף דִי עֶרְד, הקב״ה אוּנ זַיין בֵּית־דִין פִירֶען מִיט דִי מֶענְטְשִׁין וִוי עֶס וֶוערְט גֶעפִירְט אִין אַבֵּית־דִין (סָאנְד) אוֹיף דִי עֶרְד, בֵּית דִין מוּזִין מִשְׁפְּטִין וִויא זֵייא הָאבֶען פָארְגֶעשְׁרִיבֶּן אִין שׁוּלְחָן עָרוּךְ, שֵׁיינְקֶן טָארֶען זֵייא נִיט, אוּנ יֶעדֶער מֶענְטְשׁ וָוס הָט אַמִשְׁפָּט מֶעג שְׁטֶעלִין אַמֶענְטְשׁ וָוס זָאל זוּכֶען אִים גֶערֶעכְט צוּ מַאכֶען, דָאס אִיז אַמֵלִיץ (אַאַדְוָואקַאט), דֶער מֶענְטְשׁ וָואס הָאט גֶעווּאנֶען דֶעם מִשְׁפָּט, גֵייט עֶר אַהֵיים פְרֵיילִיךְ, דֶר וָוס הָט פַארְשְׁפִּילְט דֶעם מִשְׁפָּט, קֶען עֶר גֵיין צוּ הֶעכֶערֶע דַיָּינִים, מַאכֶן אַאַפֶּעלַאצִיֶע, אוֹיב עֶר הָאט בַּיי זֵיי אוֹיךְ פַארְשְׁפִּילְט, קֶען עֶר גֵיין הֶעכֶער אוּנ הֶעכֶער, בִּיז צוּם מֶלֶךְ אַלֵיין, דֶר מֶלֶךְ קֶען שֵׁיינְקֶן אוּנ מִשְׁפְּטִין אַנְדֶערְשׁ וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין שֻׁלְחָן עָרוּךְ, וַוייל דֶער מִשְׁפָּט אִיז אִין זַיין הַאנְט דָס זֶעלְבִּיגֶע אִיז בַּיי הקב״ה מִיט דִי יוּדֶען, הקב״ה הָאט גֶעטֵיילְט דֶעם מִשְׁפָּט אוֹיף צְווַיי צַייטֶען, רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ יוֹם כִּפּוּר, רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִשְׁפָּט דֶער בֵּית־דִין אִין הֵיכָל, וֶוער עֶס הָט גֶעווּאנֶען דֶעם מִשְׁפָּט, מֶען הָאט אָנְגֶעשְׁרִיבֶּען אַגוּט יָאהְר, בְּלַייבְּט שׁוֹן אַזוֹ, אוּנ דֶער מֶענְטְשׁ וָוס הָט רֹאשׁ הַשָּׁנָה נִיט גֶעווּאנֶען דֶעם מִשְׁפָּט, בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר, וַוייל עֶר הָט נִיט גֶעהַאט אַמֵלִיץ יוֹשֶׁר, אַגוּטֶען מַלְאָךְ וָוס זָאל שְׁטֵיין מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, גֶעגִין דֶעם מַלְאָךְ וָוס זָאגְט דִי זִינְד פוּן דֶעם מֶענְטְשׁ; עֶר זָאל אִים גֶערֶעכְט מַאכֶן, הָט עֶר נָאךְ זַיין הָאפֶענוּנְג נִיט פַארְלָארֶן, עֶר הָט צוּ וַוארְטֶען בִּיז יוֹם כִּפּוּר, אִין דֶעם טָאג יוֹם כִּפּוּר מִשְׁפָּט הקב״ה אַלֵיין, הקב״ה אַז מֶען קוּמְט צוּ אִים מִיט אַאֱמֶתָה תְּשׁוּבָה אִיז עֶר מוֹחֵל, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט, דוּ וֶועסְט זָאגֶן צוּ יַעֲקֹב, צוּ דִי יוּדֶן, אַמִשְׁפָּט מִיט אַחוֹק, אָן אַטַעַם פַר וָוס דוּ שֵׁיינְקְסְט אִים דִי שְׁטְרָאף, וַוייל דוּ בִּיזְט אַרַחוּם וְחַנּוּן, וִוי דֶר מדרש זָאגְט חָכְמָה הָט גִיזָאגְט דֶר מֶענְטְשׁ וָוס זִינְדִיגְט, זָאל אִים דָס שְׁלֶעכְטְס נָאךְ־יָאגִין, נְבוּאָה הָט גִיזָאגְט עֶר זָאל שְׁטַארְבֶּן, תּוֹרָה הָט גִיזָאגְט עֶר זָאל בְּרֶיינְגֶען אַקָרְבָּן, הקב״ה הָט גִיזָאגְט עֶר זָאל מַאכֶן תְּשׁוּבָה וֶועט עֶר אִים מוֹחֵל זַיין:

הַסּוֹבֵל. וּמַעְלִים עַיִן, מִסּוֹרְרִים: וְ"מַ, שֶׁהוּא, סוֹלֵחַ סֶלָה:
הָעֶלְיוֹן. וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו: וְ"מַ, שֶׁהוּא, עוֹנֶה לָחַשׁ:
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר, לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה: וְ"מַ, שֶׁהוּא, פְּתוּחָה יָדוֹ:
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע, וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ: וְ"מַ"שֶׁ, צַדִּיק וְיָשָׁר:
הַקְּצַר בְּזַעַם, וּמַאֲרִיךְ, אַף: וְ"מַ"שֶׁ, קָשֶׁה לִכְעוֹס:
הָרַחוּם. וּמַקְדִּים רַחֲמִים, לְרוֹגֶז: וְ"מַ, שֶׁהוּא, רַךְ לִרְצוֹת:
הַשָּׁוֶה. וּמַשְׁוֶה, קָטֹן וְגָדוֹל: וְ"מַ, שֶׁהוּא, שׁוֹפֵט צֶדֶק:
הַתָּם. וּמִתַּמֵּם, עִם תְּמִימִים: וְ"מַ"שֶׁ, תָּמִים פָּעֳלוֹ:

תּוּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ, וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד:

כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

כשסיים האוחז ביד יאמר אנא בכח וכו'

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדוּלַּת. יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: אב"ג ית"ץ:
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: קר"ע שט"ן:
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי. יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם: נג"ד יכ"ש:
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם. צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: בט"ר צת"ג:
חֲסִין קָדוֹשׁ, בְּרוֹב. טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ: חק"ב טנ"ע:
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ. פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדוּשָּׁתֶךָ: יג"ל פז"ק:
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל, וּשְׁמַע. צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צי"ת:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּשִׁמְךָ שַׁדַּי יְיָ צְבָאוֹת שֶׁתַּעֲשֶׂה שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם, אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשָּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה, לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים, בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ, כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְיֶאֱתָיוּ כֹּל, לְעָבְדֶךָ. וִיבָרְכוּ, שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. וְיַגִּידוּ בָאִיִּים, צִדְקֶךָ. וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים, לֹא יְדָעוּךָ. וִיהַלְלוּךָ, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָמִיד, יִגְדַּל יְיָ. (וְיִזְבְּחוּ לְךָ, אֶת זִבְחֵיהֶם) וְיִזְנְחוּ, אֶת עֲצַבֵּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ, עִם פְּסִילֵיהֶם. וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד, לְעָבְדֶךָ. וְיִירָאוּךָ, עִם שֶׁמֶשׁ, מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ. וְיַכִּירוּ, כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ.

וִילַמְּדוּ תוֹעִים, בִּינָה. וִימַלְּלוּ, אֶת גְּבוּרָתֶךָ. וִינַשְּׂאוּךָ, מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.
וִיסַלְּדוּ בְחִילָה, פָּנֶיךָ. וִיעַטְּרוּךָ, נֵזֶר תִּפְאָרָה. וְיִפְצְחוּ הָרִים, רִנָּה. וְיִצְהֲלוּ
אִיִּים, בְּמָלְכֶךָ. וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ, עֲלֵיהֶם. וִירוֹמְמוּךָ, בִּקְהַל עָם. וְיִשְׁמְעוּ
רְחוֹקִים, וְיָבֹאוּ. וְיִתְּנוּ לְךָ, כֶּתֶר מְלוּכָה:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר
צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם,
עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ,
לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב,
וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ,
נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ,
וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ,
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה,
יוֹם תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ,
וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים, לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית
בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי
הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ,
וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ,
מְהֵרָה. וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ,
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן
עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים

כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, מִקְרָא קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה, יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה, לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לַיָי, פַּר בֶּן בָּקָר, אֶחָד, אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, שִׁבְעָה, תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים, כְּהִלְכָתָם:

מִלְּבַד, עוֹלַת הַחֹדֶשׁ, וּמִנְחָתָהּ, וְעוֹלַת הַתָּמִיד, וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְכֵּיהֶם, כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ, אִשֶּׁה לַיָי:

דיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען ווֶען דֶער חַזָן הַאלְט עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ פַאר כּוֹרְעִים פַאלֶען.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ אוֹיף אוּנְז מֶענְטְשֶׁן אִיז דִי שׁוּלְד צוּ לוֹבֶּן דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶן מִיט פָארְכְט אוּנ צוּ בֶּעטִין צוּ גִינִיסֶן דַיין בַּארְמְהַארְצִיקֵייט אוּנ אִיךְ בִּין שׁוֹין מִיט עֲבֵירוֹת (כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים) בַּעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָה דוּא בִּיסְט דָאךְ בַּארְמְהַארְצִיג אוּנ הָאסְט אוּנְז גִילֶערִינְט דֶעם וֶועג פוּן תְּשׁוּבָה אַזוֹי קוּם אִיךְ פַאר דַיין גִיאַכְפֶּערְטֶן נָאמֶן צוּ בֶּעטֶן אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף מַיין מַאן אוּנ קִינֶדֶר אוּנ פַאל אוֹיף מַיין פָּנִים בְּיִרְאָה צוּ בֶּעטִין דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶן (מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא) דֶעם חֶסֶד וָואס דוּא הָאסְט גִיטָאן מִיר אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינֶדֶר פוּן יוּגֶנְט בִּיז הַיינְט. לָאז מִיךְ דַיין גִינָאד נִיט פַאר לָאזִין מִיט רַחֲמִים וַוייל אִיצוּנְד אִיז אֵיין עֵת רָצוֹן אוּנ זָאלְסְט אוּנְז דִי עֲבֵירוֹת מוֹחֵל זַיין וִוי דוּ הָאסְט פַאר זִיכֶערְט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה (סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶיךָ) דוּ זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין דִיא עֲבֵירוֹת ווֶעלְכֶע מִיר זֶענֶען מִתְוַדָּה אוּנ זַיי מְקַבֵּל אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת (כִּתְפִלַּת חַנָּה) וָוס זִי הָאט גִיזָאגְט אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ אָנֹכִי אֵיין פְרוֹי מִיט אֵיין בַּאטְרִיבְּט בִּיטֶער גִימִיט בִּין אִיךְ וְאַל תָּבֹא בַמִּשְׁפָּט עִמָּנוּ זַיי מִיךְ נִיט דַן בַּמִּשְׁפָּט וַוייל קֵיין מֶענְטְשׁ אִיז נִיט רֵיין פוּן עֲבֵירוֹת. ווֶען ח"ו דֶער שָׂטָן וִויל מְקַטְרֵג זַיין לָאזִין מִיר גִינִיסֶן דַיין מִדָּה פוּן חֶסֶד וְרַחֲמִים שְׁטֵיי אוֹיף (מִכִּסֵּא הַדִּין) אוּנ זֶעץ דִיךְ (עַל כִּסֵּא רַחֲמִים) לִיבֶּר גָאט מַאךְ דֶער ווֶעקֶן דַיין דֶר בַּארֶעמְהַרְצִיקֵייט אוֹיף מִיר אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער אוּנ וַואשׁ אָפּ דִי עֲבֵירוֹת

מעשה אלפס

עָלֵינוּ דִי רִאשׁוֹנִים שְׁרַייבֶּן, אַז דֶעם שֶׁבַח פוּן „עָלֵינוּ" הָט יְהוֹשֻׁעַ (דֶער הֶעכְסְטֶער תַּלְמִיד פוּן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ) מְתַקֵּן גִיוֶועזֶן, נַאכְהֶער ווִי יוּדִין זַיינֶען אַרִיבֶּר דֶעם יַרְדֵן אוּנ הָאבֶּען אֵיין גִינוּמֶען דֶעם קְרֶעפָּאסְט „יְרִיחוֹ", זַייא הָאבֶּן דַאן גִיזֶעהֶן דֶעם אוּנְטֶערְשֵׁייד פוּן יוּדִין בִּיז דִי כְּנַעֲנִים, ווִיא יוּדִין זַיינֶען דִי אַרְמִיעֶ פוּן מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, זִינְט גָאט הָט זֵיי אַרוֹס גִינוּמֶען פוּן מִצְרַיִם פִירְט עֶר זֵיי בַּיי טָאג מִיט אֵיין עַמּוּד עָנָן פָּארָאוֹיס (ווַייזֶן דִי וֶועג) אוּנ בַּיי נַאכְט מִיט אַ זַייל פוּן פַאיֶער (צוּבֶּעלַייכְטִין) אוּנ בְּעֵת זַייא הָאבֶּן גִידַארְפְט אַרִיבֶּער גֵיין דֶעם יַרְדֵן, הָאבֶּען זַייא נִיט גִיבְּרוּכְט קֵיין „פַּאנְטָאנֶע בַּאטַאלְיָאן" צוּ מַאכֶן אַבְּרִיק, נוּר דִי כֹּהֲנִים וָוס הָאבֶּן גִיטְרָאגֶן דֶעם אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ, ווִי זֵיי זַיינֶען גִיקוּמֶען צוּם בְּרֶעג יַרְדֵן אוּנ הָאבֶּן נוּר אֵיין גִיטוּנְקְט דִי פִּיס אִין ווַאסֶער הָאט שׁוֹין דֶער יַרְדֵן גִימַאכְט פִּיס אוּנ אָבְּגִיטְרָאטֶן דִי וֶועג „הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר" דִי ווַאסֶער פוּן אַרָאפּ שְׁטְרָאם אִיז אַרָאפּ גִילָאפֶן אַרָאפּ אוּנ דִי ווַאסֶער פוּן אַרוֹיף הָט זִיךְ אָב גִישְׁטֶעלְט, מִיט גִיגַאנְגֶן אַרָאפּ נוּר גִיוָוארֶן ווִי אַהוֹכֶר וַואנְט אוּנ אִיז אַזוֹ גִישְׁטַאנֶען בִּיז דִי גַאנְצֶע יוּדִישֶׁע אַרְמִיעֶ הֶעכֶער אַמִילְיָאן מֶענְטְשִׁין זַיינֶען אַרִיבֶּר מִיט ווַייבֶּער אוּנ קִינְדֶער אִין דֶר טְרִיקֶענֶעס. ווִי דֶער מְשׁוֹרֵר זָאגְט „מַה לְּךָ הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר? וָוס אִיז דִיר יַרְדֵן, וָוס דוּ הָאסְט אָב גִיצוֹיגֶן אַהִינְטֶער? פַר דֶעם הֶערְ'ן בַּאשֶׁעפֶער פוּן דֶר ווֶעלְט. (ווַאר זַיין אַנְטְווָארְט). — נַאכְהֶער ווִי דִי גַאנְצֶע יוּדִישֶׁע אַרְמִיעֶ אִיז אַרִיבֶּער זַיינֶען דִי כֹּהֲנִים מִיטְ'ן אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ צוּרִיק אַרוֹס פוּן יַרְדֵן, הָט זִיךְ דֶר ווַאסֶר ווַאנְט אַרָאפּ גִילָאזֶן אוּנ אָנְגֶעהוֹיבֶּן צוּ שְׁטְרָאמֶען ווִי פְרִיעֶר, דִי כֹּהֲנִים מִיטְ'ן אָרוֹן זַיינֶען גֶעבְּלִיבֶּן אוֹיף דֶער זַייט

מיט גרויס דער בארימקייט אבער ניט מיט
יסורים וחליים רעים:

רבונו של עולם ווי צו ברעכט מיר מיין הארץ
ווען איך גדיינק ווי דס בית המקדש איז
גשטאנען אונ דר כהן גדול הט די עבודה גטאן
אין קדשי קדשים אזו איז דער רוטער פאדים
ווייס גווארן האבן די ישראל גוואוסט אז זייער
תפלה איז אן גנומן גווארן אצונד (בעו"ה) האבן
מיר קיין בית המקדש קיין כהן גדול קיין קרבן
מכפר צו זיין האבין מיר גאר קיין אנדרע מנחה
אלס אונזער תפלה פאר נעם אונזער תפלה
ברחמים אונ גיב מיר עשירות איך זאל קענן
מחזיק זיין לומדי תורה אונ געבן (צדקה לעניים
ואביונים כשרים) אונ מיר זאלן אונזר עשירות
ניט אן לייגען צו גאוה טרייבען אונ ניט צו
הערשין איבער עניים פותח את ידיך עפין דיין
מילדע האנד אונ שפייז מיך פון דיין האנט אב
הרחמים יהיו לרצון אמרי פי מיין רייד זאל זיין
באוויליגט פר דיר אונ ווען ח"ו איך האב ווס
גירעט ווס ניט רעכט איז בינה הגיגי פרוב מיין
צו בראכן הארין וועלכעס באטרובט איז מיין
וויינין אונ שרייען לאז מתליץ זיין פר מיר אונ
פר מיין מאן אונ פר די קינדר אוב איך שון ניט
ווירדיג בין צו בעטען פר מיר מכל שכן אויף
מיין מאן מיט די קינדער דו האסט אבער פר
זיכרט עושה חסד לאלפים דס דיין גנאד קער אוף
פיל טוזינט גבורט פר נעם מיין תפלה אונ לאז
מיינע טרערין ניט לער פאלין דר בית המקדש
זאל גיבויט ווערען (במהרה בימינו) אז דר כהן
גדול זאל די עבודה טאן אין בית המקדש אמן:

ביי עלינו עפינט מען דעם ארון הקודש. בשלא שם חלקנו מאכט מען צו. ביי ואנחנו מאכט מען אויף:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ
כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם
חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים,
וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה
שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ,
בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ,

מעשה אלפס

אונ יודין אוף יענעם זייט ירדן, הט זיך דר ארון מיט די לוחות אוף גיהויבן אין דר הויך אונ הט אריבער גיטראגען די כהנים ווס האבען זיך גיהאלטין אן אים אין דער לופטין, איבערין וואסער, וויא איין אדלער טראגט אריבער זיינע קינדר, (צו ווייזין אונז, אז די תורה טראגט, אריבר אלע שטראמען דעם ווס טראגט איר.). נאכין אריבר דעם ירדן האט מען גידארפט נעמען דעט ערשטין קרעפאסט, יריחו'ר קרעפאסט וואר זייער אשטארקער, אונ האבען גיהאס זיין קרעפאסט גרויסע גבורים, זייא זיינען ביי זיך פעסט גיווען אז קיינר ועט אזא קרעפאסט נים נעמען, האבען זייא זיך פארשלאסן אין אים אונ פון אויבן זיינען זיי גישטאנען גרייט אוף מלחמה — יודין האבן אויך צו גיגרייט זייערע גיווער צום שטרייט, מיינט איר אפשר איינגלישע הארמאטען? ניין, גאר אנאייער זארט גיווער, מען הט זיך גינומן מכין זיין צום קרבן פסח וואס מדארף אין 4 טעג ארום מקריב זיין (מ'איז אריבער דעם ירדן דעם צענטען ניסן), אונ וורייל ערלים טארען ניט עסין דעם פסח, אויך דר ווס הט מל צו זיין אקינד טאר ניט מאכין דעם פסח הט מען זיך גענומן מל זיין אלעמין. נאכהער הט מען גימאכט דעם פסח מיט גרויסע פארא אונ אזוי ווי דעם קרעפאסט פון מצרים עס קיין עבד הט ניט גיקאנט ארוס גיין פון דארטין) הט מען גיבראכען מיט די גיווער פון דם מילה ודם פסח אונ יורען זיינען ארוס פון אים, דס גלייכן הט מען דא לעבין יריחו גיפראוועט דם מילה ודם פסח אונ מיט די גייסטליכע גיווער האט מען זיך גינומען צום קרעפאסט, מ'האט אים אלע טאג ארום גירענגילט, די כהנים מיט דעם ארון הקודש פאראויס, נאכהער די גאנצע יודישע ארמייע אונ אויפען זיבעטין טאג נאך די זיבעטע הקפה האט די גאנצע יודישע ארמייע מיט איין מאל, גישאלן אתרועה גדולה, דס ווייזט אוף די פעסטע אמונה אין די רייד פון דער תורה אז איר הבטחה (געבן אונז די לאנד) איז ביי זיי זיכער, גלייך ווי דר קרעפאסט איז שון ביי זיי אין האנד אונ זיי שאלן שון אתרועת נצחון, איז גלייך דר מויער איין גיזונקען אונ דרערד אונ עס איז גיווארן פר זייא פריי ארין צו גיין, האט יהושע וויסט גימאכט די שטאט אונ הט גיגעבן אשטארקן באפעל מ'זאל איר קיין מאל ניט אוף בויען, ווייל זיא איז גיווען דערדערכטער געסט פון אלע געצין דינער, אונ דארטען האט ער מתקן גיווען דעם גרויסען שבח „עלינו" אז מיר דארפין דאנקן דעם גרויסן הער פון דער וועלט וואס מיר זיינען גיפאלען אין זיין גורל, אונ דאפיר איז דער שבח אזוי טייער גיבליבן ביי יודין, אז די אנשי כנסת הגדולה האבען אים ארין גישטעלט ראש השנה אין מלכיות, וואס דער בורא פארלאנגט מיד זאלן פר אים זאגן ר"ה „מלכיות"בכדי מיר זאלן אים מאכען קעניגן אוף אונז, אונ דאדורך וועט ער אונז דער מאנען צו אגוט יאהר. דארום דארף מען זאגין דעם שבח פון עלינו מיט גרויס כונה:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ. הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

והבלית לנור תוזר בקול רם הות תלהינו וכו׳ ובכעה בהלבור תומרים היה תלהינו וכו׳ תומר החזן תלו הפסוקים תתה הרתת וטוב לבטל גזירות רעות וקבלה הות מן רבי תליעזר בעל הרוקח:

אַתָּה, הָרְאֵתָ לָדַעַת, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד, מִלְּבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ, מִתָּחַת, אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: הֵן, לַייָ אֱלֹהֶיךָ, הַשָּׁמַיִם, וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם, הָאָרֶץ, וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ כִּי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, הָאֵל, הַגָּדֹל, הַגִּבֹּר, וְהַנּוֹרָא. אֲשֶׁר, לֹא יִשָּׂא פָנִים, וְלֹא יִקַּח, שֹׁחַד: כִּי שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי, שֵׁם יְיָ, מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם:

כשהחזן אומר עלינו יאמרו הקהל זה

מִגְדַּל עֹז, שֵׁם יְיָ, בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק, וְנִשְׂגָּב. רִבּוֹנוֹ, שֶׁל עוֹלָם, מִיּוֹם שֶׁחָרַב, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לָנוּ, בַּמֶּה לְכַפֵּר, לֹא קָרְבָּן, וְלֹא בִגְדֵי כְהֻנָּה, וְלֹא מִנְחָה, וְלֹא זֶבַח, וְלֹא מִזְבֵּחַ, רַק שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, עוֹמֵד לָנוּ. יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּהֵא שָׁעָה זוּ, עֵת רָצוֹן, לִיכָּנֵס תְּפִלָּתִי לַמָּרוֹם, כְּשֶׁאֲנִי מַזְכִּיר יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה: אנא בכח וכו׳

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֱיֵה, עִם פִּיפִיּוֹת, שְׁלוּחֵי עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים, לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, מִלְּפָנֶיךָ, עַל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם, מַה שֶּׁיֹּאמְרוּ. הֲבִינֵם, מַה שֶּׁיְּדַבְּרוּ. הֲשִׁיבֵם, מַה שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ. יַדְּעֵם, אֵיךְ יְפָאֵרוּ: בְּאוֹר פָּנֶיךָ, יְהַלֵּכוּן. בֶּרֶךְ, לְךָ יִכְרָעוּן. עַמְּךָ, בְּפִיהֶם יְבָרֵכוּן. וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ, כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן. עַמְּךָ, לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם, בַּתָּוֶךְ יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עַמְּךָ, בָּם תְּלוּיוֹת, וְעֵינֵיהֶם, לְךָ מְיַחֲלוֹת: נִגָּשִׁים, מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ, בְּאֵימָה. לְשַׁכֵּךְ, כַּעַס וְחֵמָה. וְעַמְּךָ, מְסַבְּבִים אוֹתָם, כַּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם, תַּשְׁגִּיחַ, אוֹתָם לְרַחֲמָה: עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ, לַשָּׁמַיִם. לֵב שׁוֹפְכִים. נֹכְחָךְ, כַּמַּיִם, וְאַתָּה, תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם: שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם. וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְשִׁנּוּנָם. וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֲנָם, וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם, שְׁאוֹנָם. וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם, דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ. כִּי חֲנוּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הֵמָּה חֲנוּנִים, וּמְרֻחָמֶיךָ, הֵמָּה מְרֻחָמִים: כְּמָה שֶּׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵת אֲשֶׁר תָּחֹן, יוּחָן, וְאֵת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרֻחָם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וַיֹּאמֶר, אֲנִי אַעֲבִיר, כָּל טוּבִי, עַל פָּנֶיךָ, וְקָרָאתִי בְשֵׁם, יְיָ, לְפָנֶיךָ, וְחַנֹּתִי, אֶת אֲשֶׁר אָחֹן, וְרִחַמְתִּי, אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְנֶאֱמַר, אַל יֵבֹשׁוּ בִי, קֹוֶיךָ, אֲדֹנָי אֱלֹהִים, צְבָאוֹת, אַל יִכָּלְמוּ בִי, מְבַקְשֶׁיךָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

פותחין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל, אֲחַלֶּה פָנָיו. אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ, מַעֲנֵה לָשׁוֹן. אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם, אָשִׁירָה עֻזּוֹ. אַבִּיעָה

אמרות טהורות

וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וכו׳. פַאר צייטען הָאבּען די מֶענְטְשֶׁען גֶעגְלוֹיבְּט עֶס אִיז דָא צְווייא גֶאטֶער, הַפּוֹעֵל טוֹב, דֶר ווָאס טוּהְט נָאר גוּטְס, אוּנ שְׁלֶעכְטְס קֶען עֶר נִיט טָאהְן, אוּנ עֶס אִיז דָא הַפּוֹעֵל רַע, ווָאס טוּהְט נָאר שְׁלֶעכְטְס, אוּנ גוּטְס קֶען עֶר נִיט טָאהְן, ווִיא פַּרְעֹה הָאט גֶיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה אוּנ אַהֲרֹן כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם, גֶעגֶען אַייעֶר פָּנִים זֶעהְט אִיר אַייעֶר גָאט קֶען נָאר טָאהְן שְׁלֶעכְטְס, נִיט גוּטְס, הָט מֹשֶׁה רַבֵּינוּ גֶעזָאגְט צוּ דִי יוּדְן מַאדָאךְ אַמֶענְטְשׁ קֶען טָאן גוּט אוּנ שְׁלֶעכְט, קֶען דָאךְ הקב״ה גֶעווִיס טָאהְן גוּט אוּנ שְׁלֶעכְט, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, זָאלְסְט הַיינְט ווִיסֶען כִּי ה׳ הוּא הָאֱלֹהִים, דֶער מִדַּת הָרַחֲמִים אִיז דֶער זֶעלְבִּיגֶער ווָאס דֶר מִדַּת הַדִּין, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, דוּ זָאלְסְט דִיךְ קֶערִין צוּ דַיין הַאַרְץ, אַזוֹ ווִי אִין דַיין הַאַרְץ קֶען זַיין גוּט אוּנ שְׁלֶעכְט, אַמָאהְל מוּהְסְטוּ גוּטְס צוּ אֵיינֶעם, אוּנ אַמָאל שְׁלֶעכְטְס קֶען דָאךְ הקב״ה גֶעווִיס אַזוֹ טָאהְן, שְׁלֶעכְטְס צוּ אֵיינֶם אוּנ גוּטְס צוּ אֵיינֶם אוּנ אַלְיין קוּמְט פוּן אֵיין גָאט:

רְנָנוֹת, בְּעַד מִפְעָלָיו: לְאָדָם, מַעַרְכֵי לֵב. וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי, תִּפְתָּח, וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: סוגרין הארון

אַז דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג ראש הַשָּׁנָה גִיפַאלְט שַׁבָּת זָאגְט מֶען דֶעם אַנְדֶערֶען טָאג אֲנַסִּיכָה מַלְכִּי:

אֲהַלְלָה אֱלֹהַי. אָשִׁירָה עֻזּוֹ. אֲסַפְּרָה כְּבוֹדוֹ. אֲאַפְּדֶנּוּ מְלוּכָה: אֲשַׂגֵּב לְפוֹעֵל, אֲשֶׁר שָׂח וּפָעַל. אַנְוֵהוּ. כִּי לוֹ, יָאֲתָה מְלוּכָה: בְּעֻזּוֹ, נֶצַח אֲשַׁנֵּן, כִּי צְבָאוֹ אֲנִי. וְלִי נָאֶה שִׂיחַ. גּוֹדֶל הַמְּלוּכָה: בְּקָהָל אֲבַשֵּׂר. בְּרָב עָם, אֲדַבֵּר. לְמִי שְׂאֵת. וְיֶתֶר עָז. וּלְמִי הַמְּלוּכָה: גּוֹשׁוּ גוֹיִם, וּבוֹאוּ מַמְלָכוֹת. רְאוּ, מַה נֶּהְדָּר. בִּמְזַח הַמְּלוּכָה: גַּדְּלוּהוּ אִתִּי, וּנְרוֹמְמֶנְהוּ יַחַד, וְאַל תִּתְגָּאוּ, בְּנֵזֶר הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים. בְּעֵת נֶעֶשְׂתָה, מְצוּלָה. הִתְבּוֹנְנוּ יַחַד. לְמִי, נִזְרְקָה מְלוּכָה: דֶּרֶךְ סוּס, בַּיָּם. כְּנֶגֶד, שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב. וּמַה יּוֹעִיל גֶּבֶר, עֹז בִּמְלוּכָה: הֶאֱזִינוּ רוֹזְנִים, אָז, וַיִּרְגָּזוּ, הִבִּיטוּ חִתַּת, וּמָאֲסוּ מְלוּכָה: הַגִּידוּ כֹחוֹ לְאֻמִּים, וְדַבְּרוּ. לָזֶה יִכָּתֵב, שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנִלְחַם רֵאשִׁית גּוֹיִם, וְאָבַד, כִּי נִשְׁבַּע חַי, בְּכִסֵּא

בית ישראל

אֲהַלְלָה אֱלֹהַי איך וועל לויבן מיין גאט אונ וועל דר ציילן זיין כָּבוד איך וועל אים צירן מיט דעם לויב פון זיין מְלוּכָה אֲשַׂגֵּב איך וועל שטארקן דעם ווערקר הקב"ה וואס ער האט די וועלט בַּשַׁאפֿן מיט רייד איך וועל דר ציילן זיין שיינע לויב דס אים פאסט די מְלוּכָה בְּעֻזּוֹ וועגן זיין שטארקייט וועל איך שטענדיג ריידן דען איך בין פון זיין חַיל אונ אין מיר פאסט צו ריידן די גרויסקייט פון זיין מְלוּכָה בְּקָהָל צווישן פר זאמלונגן וועל איך אן זאגען צווישן פיל פאלק וועל איך ריידן צו וועמען עס פאסט די גרויסקייט אונ די אויבר מאכט אונ צו וועמען עס גיהער די מְלוּכָה גּוֹשׁוּ גוֹיִם גנעהנט איר פעלקר אונ קומט איר קיניגרייך זעהט ווי גאט איז באשיינט מיט דעם גארטיל פון דר מְלוּכָה גַּדְּלוּהוּ אכפערט אים מיט מיר אונ מיר וועלן אים דר הויבן אין איינעם אונ האלט אייך ניט בְּגַאֲוָה קעגן אים מיט דר קרוין פון דר מְלוּכָה דְּרָכִים אין דער צייט אז עס איז גיווארן וועגן אין טיפן ים דס די ישְׂרָאֵל זענן טרוקענערהייט אריבר גגאנגן האבן פאר שטאנען אלע באנאנד צו וועמען איז ראוי גוועזן די מְלוּכָה דֶּרֶךְ גאט האט גיטרעטן מיט זיין פערד (דס הייסט זיין מֶרְכָּבָה) אין ים קעגן די זעקס הונדערט רייט וועגן פון פַּרְעֹה אונ ווס קאן זיך בהעלפן איין מענטש מיט זיין גְבוּרָה קעגן גאט ווס ער איז שטארק אין דר מְלוּכָה הֶאֱזִינוּ די הארן האבן מיט זייערע אויערן גהערט דענסטמאל ווי גאט האט דעם ים גשפאלטן האבן זיי גציטערט זיי האבן גזעהן דעם בראך פון די מִצְרִים האבן זיי מָאֵס גוועזן זייער מְלוּכָה הַגִּידוּ די פעלקר האבן דער ציילט גאטס כֹּחַ אונ האבן גרעט דס צו דעם גאט זאל אן גשריבן ווערן דר נאמען פון מְלוּכָה וְנִלְחַם עֲמָלֵק ווס איז גקומן צום ערשטן מלחמה האלטן מיט די ישְׂרָאֵל איז ער אין דער מִלְחָמָה פר לארן גווארן דען דר לעבעדיגר גאט האט גשווארן ביי זיין שטול פון דר מְלוּכָה דס זיין נאמן

אַז דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג ראש הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אום שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס דֶעם אַנְדֶערֶען טָאג:

אֲנַסִּיכָה מַלְכִּי. לְפָנָיו בְּהִתְהַלְּכִי. אָמְצוּ בְּהַמְלִיכִי. יֶאְזוֹר עֹז וְיִמְלוֹךְ: אֱלִיל בְּהַשְׁלִיכִי. לִפְנֵי בָּא, יוֹם מַלְכִּי. אִישׁ מַלְאָכִי. יִשְׁלַח, וְאָז יִמְלוֹךְ: בְּבוֹאוֹ לַהֲלוֹךְ. נָתוּשׁ הוֹנֶה, מִמְּלוֹךְ. בֵּית גֵּאִים, בְּלִי מְלוֹךְ. יִפַּח. לְבַל יִמְלוֹךְ: בְּתוֹכִי יַהֲלוֹךְ. בְּהוֹפִיעוֹ לִמְלוֹךְ, בְּמַלְכוּתוֹ אֶמְלוֹךְ. וְאָז יִמְלוֹךְ: גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת. בְּמַגְּרוֹ מַמְלָכוֹת. גֵּאִים וּמַמְלָכוֹת. יָהוּם, וְהוּא יִמְלוֹךְ: גִּלָּיוֹן הֲלִיכוֹת. וְסִפֶּר תַּהֲלוּכוֹת. גַּל הַיּוֹם, לְזַכּוֹת. חוֹבָיו לִמְלוֹךְ: דּוֹרֶכֶת נְסִיכוֹת. בְּחִנּוּן, קוֹל בָּכוֹת. דִּבְּרָה. אֲנִי בְּמַלְכוּת. וּמִי יוּכַל, לִמְלוֹךְ: דַּכְּאֵי רוּחַ, נְמִיכוּת. מְחַפְּשֵׂי בְּיוֹם דִּין,

מְלוּכָה: וְיוֹלַעַג בְּכָל דּוֹר, כִּי לֹא לָמַד. מִי נִלְחַם בַּיָּם. וְעָטָה מְלוּכָה: זָד עַל אֲדוֹנָיו, עֶבֶד יוֹשֵׁב נֶגֶב. בְּזֹאת תִּרְגַּז אֶרֶץ. בְּשְׂאֵת עֶבֶד מְלוּכָה: זֶרַע בְּרוּכִים, הֶחֱרִימוּ אֲרוּרִים, כִּי נָתְנוּ קוֹל, לְאַדִּיר בִּמְלוּכָה: חֶשְׁבּוֹן וּבָשָׁן, עוֹרְרוּ מִלְחָמָה, בִּלְתִּי לָתֵת דֶּרֶךְ, לְצִבְאוֹת מְלוּכָה: חֵילָם נִשְׁמַד. וְאַרְצָם חֻלָּקָה. וּמֵעַל זְרוֹעָם, נָפְלָה מְלוּכָה: טִפְּשׁוּ, בְּנֵי כְנַעַן. כִּי נָכְרִים הֵם, בְּאַדְמַת בְּנֵי שֵׁם. זֶרַע מְלוּכָה: טִבְחָם בִּן נוּן, עַד פִּנַּת אָרֶץ. לִפְנֵי, אֲרוֹן הַבְּרִית. אֲדוֹן הַמְּלוּכָה: יוֹשְׁבֵי חֲרוֹשֶׁת, אָז הִקְשָׁה לָחַץ, עֲזָרוּהוּ, בְּרִי בֶצַע. אַפְסֵי מְלוּכָה: יָהּ נִלְחַם בָּם, צָבָא בְּלִי

בית ישראל

זָאל אָפּ גְמֶעקְט וֶוערֶן וְיוֹלַעַג אוּנ אִיז אוּם גְשֶׁפֶּעט גְוָוארֶן אִין אַלֶע דוֹרוֹת וַוייל עֶר הָט זִיךְ נִיט אָפּ גְלֶערִינְט פוּן דִי מִצְרַיִם צוּ בַּאטְרַאכְטֶן וֶוער עֶס הָט קֶעגֶן זֵיי מִלְחָמָה גְהַאלְטֶן אִין יַם פוּן יִשְׂרָאֵלְס וֶועגֶן אוּנ דָס גָאט הָט זִיךְ אַיין גְוִויקִילְט אִין מְלוּכָה צוּ קִינִיגֶען אוֹף יִשְׂרָאֵל וֶועט עֶר זֵיי דָאךְ בְּוַדַּאי מַצִּיל זַיין זָר עַל דֶער כְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד וָואס אִיז גְזֶעסֶן אִין דָרוֹם זַייט אוּנ אִיז אָן גֶערוּפֶען גְוָוארֶן עֶבֶד עֲבָדִים הָט מַרְשִׁיעַ גְוֶועזְן קֶעגֶן זַיין הַארְר אוּנ אִיז גְקוּמֶן מִיט דִי יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה הַאלְטֶען אִיבֶּער דֶעם צִיטֶערְט דָאךְ דִי עֶרְד וֶוען אֵיין קְנֶעכְט דֶער הֵייבְּט זִיךְ אוּנ וַויל הָאבֶּן דִי מְלוּכָה זֶרַע דִי גְבֶּענְטְשְׁטֶע קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן מַחֲרִים גְוֶוען דִי פַּאר פְלִיכְטֶע כְּנַעֲנִים אַז זֵיי הָאבֶּן גְגֶעבֶּן זֵייעֶר קוֹל מִיט תְּפִלָּה צוּ גָאט וָוס עֶר אִיז שְׁטַארְק אִין דֶר מְלוּכָה חֶשְׁבּוֹן סִיחוֹן וְעוֹג דִי מְלָכִים פוּן חֶשְׁבּוֹן אוּנ בָּשָׁן הָאבֶּן דֶר וֶועקְט אֵיין מִלְחָמָה קֶעגֶן יִשְׂרָאֵל דָאס זֵיי הָאבֶּן נִיט גְוָואלְט לָאזֶען דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֵיי זֶענֶן גְוֶוען גָאטְס חַיִל דוּרְךְ זֵייעֶר לַאנְד וָוס אִיז גְוֶוען זֵייעֶר סוֹף זֵייעֶר חַיִל אִיז פַּאר טִילִיגְט גְוָוארֶן אוּנ זֵייעֶר לַאנְד אִיז צוּ טֵיילְט גְוָוארֶען צוּ שֵׁבֶט רְאוּבֵן אוּנ שֵׁבֶט גָד אוּנ צוּ הַאלְבּ שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה אוּנ פוּן זֵייעֶר קְרַאפְט אִיז דִי מְלוּכָה אַרָאפּ גְפַאלֶן טְפְּשׁוּ דִי בְּנֵי כְּנַעַן זֶענֶן נַארֶן זֵיי הָאבֶּן נִיט פַּר שְׁטַאנֶען דָס זֵיי זֶענֶן גְוֶוען פְרֶעמְד אִין דֶעם לַאנְד פוּן יִשְׂרָאֵל וָוס קוּמֶן אַרוֹס פוּן שֵׁם וָוס זֵיי זֶענֶן קִינְדֶר פוּן גָאטְס מְלוּכָה דֶען נֹחַ הָט דִי וֶועלְט צוּ טֵיילְט צוּ זַיינֶע צְוֵויי קִינְדֶער שֵׁם וְיֶפֶת אוּנ צוּ חָם מִיט זַיין זוּהְן כְּנַעַן הָט עֶר קֵיין חֵלֶק נִיט גְגֶעבֶּן אִין דֶר יְרוּשָׁה טִבְחָם בִּן נוּן הָט יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן זֵיי גְקוֹלְט בִּיז עֶר הָט דִי רְשָׁעִים אוּם גְרַאמְט פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל פַּר דֶעם אָרוֹן קוֹדֶשׁ וָוס דִי לוּחוֹת פוּן גָאט זֶענֶן אִין אִים גְלֶעגֶן וָוס עֶר אִיז דֶער הֶעְרְר פוּן דֶער מְלוּכָה דֶען דֶר אָרוֹן אִיז פַּר זֵיי גְגַאנְגֶן אוּנ הָט אוּם גְבְּרַאכְט דִי כְּנַעֲנִים אוּנ הָט גְהָאלְפֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אַיין נֶעמֶן דָם לַאנְד יוֹשְׁבֵי דֶר מֶלֶךְ פוּן כְּנַעַן אוּנ זַיין הוֹיפְּט מַאן סִיסְרָא וָוס זֶענֶן גְזֶעסֶן אִין חֲרוֹשֶׁת דֶר דָאזִיגֶר הָט דִי יִשְׂרָאֵל זֵייעֶר שְׁוֶוער גְצְוואוּנְגֶן אַלֶע הַארְרֶן פוּן אַלֶע עֶקֶן וֶועלְט הָאבֶּן אִים גְהָאלְפֶן מִלְחָמָה הַאלְטֶן מִיט דִי יִשְׂרָאֵל גָאר אָן גְצָאלְט יָהּ נִלְחַם הָט גָאט מִיט זֵיי מִלְחָמָה

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

זְכוּת. דָּשָׁה בְּעוֹל מַלְכוּת. גַּד צוּר, יִמְלוֹךְ: הָלוֹךְ מַהֲלַךְ, חֲמֵשׁ מֵאוֹת, הִלֵּךְ. הַדּוֹר, עַד הוּמְלַךְ. בְּעֻזּוֹ לִמְלוֹךְ: הַכֹּל הַמּוּמְלַךְ. עַל מָה, מָלַךְ. הֲלֹא בְמִי נִמְלַךְ. כִּי אַיִן, לִמְלוֹךְ: וּמִלִּפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ. חַי מִלְּפָנִים, מֶלֶךְ. וְעַד תֵּבֵל, כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבַדּוֹ, יִמְלוֹךְ: וּמַה יָּעוֹז מוֹלֵךְ. בְּעוֹז, מִשְׁפַּט מֶלֶךְ. וְכַעֲבוֹר סוּפָה, בְּהֵלֶךְ. יַחֲלוֹף מִמְּלוֹךְ: זַךְ, דִּין בְּעֶרְכּוֹ, יֹאחֵז דַּרְכּוֹ. זֵדִים בְּדָרְכּוֹ, נָקָם יָעַט, יִמְלוֹךְ: זֵר זֵד, בְּשַׁלְּכוֹ. יִתֵּן עוֹז לְמַלְכּוֹ. זַכִּים, בְּהַמְלִיכוֹ. עַל כֹּל יִמְלוֹךְ: חִדְּשׁוּ מְלוּכָה. כַּדָּת וְכַהֲלָכָה. חוֹטֶר מַמְלָכָה. בְּמִישׁוֹר יִמְלוֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה. וְאֶרֶךְ יוֹם מְבוּכָה. חֲתֻלָּה לְמַכָּה. יָעַל, בְּעֵת יִמְלוֹךְ: טוֹרַח מַלְכִיּוֹת. עוֹבְדֵי מַשְׂכִּיּוֹת, טִמְּאוּ, חֶמֶד שְׂכִיּוֹת. בְּגַאֲוָה לִמְלוֹךְ: טוֹהַר זָכִיּוֹת, וְשַׁאַג, קוֹל בְּכִיּוֹת. טָבַע, צוּל דָּכִיּוֹת. יָפֶן, וּבָם יִמְלוֹךְ: יַהַב מַשְׁלִיכִים. עָלָיו. בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם זֶה, לוֹ מְחַכִּים. כּוֹ יָבֹא, לִמְלוֹךְ: יַעַבְרוּ מִתְהַלְּכִים, לְפָנָיו, כְּמַלְאָכִים. יַחַד מַמְלִיכִים, יִמְלוֹךְ: כַּתִּים בְּכַתִּתּוֹ. אָיֹם בְּהַכּוֹתוֹ. כֵּס מַמְלַכְתּוֹ. יִכּוֹן וְיִמְלוֹךְ: כְּבוֹד

בצע. כן יאבדו שאר, ולאל המלוכה: כארז בלבנון, אשר גדל. וחרף אוריד.
כביר המלוכה: כליל אש הממם, בליל שמורים. ואז ידעו כל, כי לאל.
המלוכה: לשחת, כרע בל. כחשבו, עלות לשחק. וסר מנו, לבב אנוש. ורד
ממלוכה: לכנו הושב. וכח אל, הכיר. למרים ומשפיל. השלים מלוכה: מוגרה
צאן לטבח. ונתכנו עלילות. בלבוש צעיר, רודם המלוכה: מכורי בלא הון.
פדויי בלא כסף. סלו למטה כמים, לב המלוכה: נמכרו יונים. לבני יונים.
ורחקום, מעל גבול מלוכה: נארו, ברית ודת. והמרידו, עם באל. ומגרום

בית ישראל

גהאלטן אוך מיט אזו אחיל ווס זיי האבן קיין געלט ניט גנומן דס זענן די שטערן פון דעם הימל זיי האבן מלחמה גהאלטן מיט סיסרא אזו זאל אוך די איבעריגע רשעים פר לארן ווערן וועט זיין בעוואוסט דס צו גאט גהער די מליכה כארז סנחריב דר מלך פון אשור איז גוועזן גגליכן מיט זיין גרויסקייט אז אשטענן בוים אין וואלד אונ ער הט גאט גלעסטערט אונ הט גזאגט איך וועל אראפ נידערן דעם שטארקסטן פון דר וועלט פון זיין מלוכה ווס איז אבר זיין סוף גוועזן כליל אמלאך ווס ער איז לוטר פייער הט פר טומילט אלע זיינע חיילות אונ זענען פאר ברענט גווארען אין דר נאכט פון פסח ווס ווערט אן גרופן ליל שמורים אונ דאמאלסט האבען אלע געוואוסט דס צו גאט איז די מליכה לשחת כרע בל צו דר גרויב הט גנידערט נביכדנצר ווס הט זיך גביקט צום אפ גאט ווס הייסט בל אז ער הט גטראכט ארוף צו גיין אויף דעם הימל איז פון אים אפ גטאן געווארן דס מענטשן הארץ אונ איז אראפ גנידערט פון זיין מלוכה דס ער איז גווארן צו אחיה אונ הט זיבען יאר ניט מער גגעסן נאר גראז צווישען די חיות פון פעלד לכנו הושב נאך די זיבן יאר איז ער אים געקערט געווארן אויף זיין שטעלע פון דר מלוכה דענסט מאל הט ער דער קאנט גאטס כח אונ הט מודה גוועזן אז די מליכה איז צו גאט וואס ער דר הייכט אונ מאכט נדעריג. וועמען ער וויל מוגרה צאן אין די טעג פון המן זענען ישראל גשלעפט געווארן ווי שאף צו דר שחיטה אבער זייערע מעשים טובים אונ תשובה ווס זיי האבן גטאן איז געצייליט געווארן פאר גאט אונ זענען ניצול געווארן. אונ מרדכי ווס קומט ארוס פון שבט בנימין ווס איז דער יונגסטער פון די שבטים הט נאך דעם געהערשט אונ איז גגאנגן אין אקיניגליכע קלייד מכורי בלא הון זיי זענען פר קופט געווארן אן געלט אונ זענען אוך אוס גלייזט געווארן אן געלט נאר דורך תפלה אונ פאסטן איז די גזירה בטל געווארן האבן זיי גלויבט צו גאט דער דא נייגט דס הארץ פון די מלכים ווי ער וויל אזו ווי מען קאן נייגען וואסר וואו מען וויל נמכרו יונים די ישראל ווס זיי זענען גגליכן צו טאבן זענען פר קופט געווארען צו די גרעקן אין די טעג פון די חשמונאים אונ זיי האבען די ישראל דר ווייטערט פון דעם גרענץ פון דר מלוכה פון ירושלים נארו ברית זיי האבן פר שטערט דעם ברית מילה אונ די תורה דען די גרעקען האבען גוזר געוועזן אויף די ישראל זיי זאלן ניט האלטן די תורה זיי האבן גמאכט דס פיל ישראל האבן מורד געוועזן קענן גאט דער נאך הט זיי

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

מלכותו. וקודש הליכתו. כגמרו מלאכתו. לעין כל, ימלוך: לכל גובה, יפיל.
והר וגבע, ישפיל. לכל אום, יאפיל. וכאור זרוע, ימלוך: לראי יקפיל.
וחדשים יכפיל. ליום זה, פור הפיל. מציון למלוך: מטו אשורים. המו גאים.
מעדו מתגאים. גאה, בבואו למלוך: מלכו דגוים. נטלו סגוים. מלך הגוים.
עת אתא, למלוך: נדיבי עמים. יאספו מעמים. נשוא, מעוטי עמים. א"
מקומם, ימלוך: נגון, נעימים. למלם מנעימים. נשאם מעממים. עליהם, למלוך:
סכות אלילים. כיון גלולים. סחוב, כמו חללים. יושלכו, בלי למלוך: סוד,
אל אלים, הבו, בני אלים. שאו זמרה, והלולים. לאדון, כי ימלוך: עוזו י"י
בהשיאו. להרים נשיאו. עמוסיו בנשאו. יעוז וימלוך: על רום משאו. יהיתו

בְּלֹא כֹחַ, מְכַהֲנֵי מְלוּכָה: שָׂעִיר, הֶחֱנִיף לְהוֹרֵהוּ. בְּצֵידוֹ. וַיִּירַשׁ בְּקוֹל בְּכִי, חֶרֶב וּמְלוּכָה: חזן שְׂגַב חֵלֶק, הֱיוֹת גְּבִיר לְאֶחָיו. וְעוֹד תִּסּוֹב לִישֻׁרוּן, מְלוּכָה: עֲשֵׂה לְךָ בְּצִיּוֹן, שֵׁם נוֹרָאוֹת. כְּאָז תַּצְלִיחֶנָּה, בְּכִסֵּא מְלוּכָה: עוֹרֵר וְהָקֵץ, מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. וְכוֹנֵן כִּסְאֶךָ. בְּקִרְיַת מְלוּכָה: פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה. וְחַמָּה תַחְפִּיר. וְיֵבוֹשׁוּ עוֹבְדֵימוֹ. בְּשַׂאֵתְךָ מְלוּכָה: פְּאֵר עִיר יוֹפִי. לְבָרָה כַּחַמָּה. וְנַגָּהּ לְנֶגְדֵּנוּ, כְּבוֹד הַמְּלוּכָה: צְבָאוֹת, גְּאוּלֵי צוֹעַן. שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חַג, וְהוּא לַיְלָה נִשְׁמַר, לְסַחַף מְלוּכָה: צָעֲדוּ בְּמֵי שַׁעַל, צָפוּ בְּרוּחַ שֶׂכֶל. אָנָּה יוּנְטָעוּ, וִיקַבְּלוּ מְלוּכָה: קָמְטוּ שַׁעֲרֵי זְבוּל, בֵּית עוֹלָמִים. כִּי מְבִינֵימוֹ, שָׁבְתָה מְלוּכָה: קָדוֹשׁ יָבֹא בָם, לְעוֹלָמִים, וְאָז יִשְׂאוּ רֹאשׁ. בְּחַדְּשׁוֹ מְלוּכָה: רַבָּצָה עֲדִינָה. שְׁקָדָה מֵאַלְמוֹן. כִּי אָרַךְ לָהּ, קֵץ הַמְּלוּכָה: רִיבוּ (נ"א רִיצוּ) מוֹשִׁיעִים. שְׂאוּ אֶדֶר מִתֵּימָן.

בית ישראל

גָאט גְהָאלְפֶן דָם דִי שְׁלַאפֶע חַשְׁמוֹנָאִים וָוס זֵיי זֶענֶען גֶוֶועזֶען כֹּהֲנִים אוּנ מְלָכִים הָאבֶּן מְנַצֵּחַ גְוֶועזֶען דִי גְרֶעקֶן אוּנ הָאבֶּן זֵיי צוּ רִיבֶּן שָׂעִיר וְהֶחֱנִיף עֵשָׂו הָאט חֲנִיפוֹת גְטְרִיבֶּן זַיין פָאטֶער יִצְחָק מִיט זַיין גֶיֶעג אוּנ דוּרְךְ דֶעם דָם עֶר הָאט דְרַייא טְרֶערֶן גְלָאזֶען וֶוען יִצְחָק הָאט גְבֶּענְטְשְׁט זַיין זוּהְן יַעֲקֹב הָאט עֶר דוּרְךְ דֶעם גְקְרִיגֶען יְרוּשָׁה דִי שְׁוֶוערְד אוּנ דִי מְלוּכָה שְׂגַב חֵלֶק יַעֲקֹב וָואס עֶר אִיז גְוֶוען אַגְלַאטֶער מֶענְטְשׁ אִיז גְשְׁטַארְקְט גְיוָוארֶן דָאס עֶר זָאל זַיין אֵיין הַארְר אוֹיף זַיין בְּרוּדֶר אוּנ מִיר הָאפֶען אַז לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וֶועט זִיךְ אוּם קֶערִין צוּ יִשְׂרָאֵל אִין צִיּוֹן גָאטֶס מְלוּכָה:

עֲשֵׂה לְךָ בְּצִיּוֹן מִיר בֶּעטִין דִיךְ גָאט זָאלְסְט דִיר מַאכֶען אֵיין פָארְכְטִיגֶן שֵׁם אִין צִיּוֹן אוּנ זָאלְסְט בַּאגְלִיקִין דָם דַיין קֶינִיגְלִיכֶר שְׁטוּל זָאל רוּעֶן אִין אִיר וִוי פַר צַייטֶן עוֹרֵר דֶער וֶועק אוּנ מַאךְ אוֹיף וַואכֶן דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָואס זִיא אִיז גְוֶוען דִי פְרֵייד פוּן אַלֶע לֶענְדֶער אוּנ מַאךְ אָן בְּרֵייטֶן דַיין שְׁטוּל אִין דֶר קִינִיגְלִיכֶע שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם פְּנֵי מְאוֹר דָם פָּנִים פוּן דִי לַייט וָוס בּוּקֶען זִיךְ צוּ דֶר זוּן אוּנ צוּ דִי לְבָנָה זָאלְסְטוּ פַר שֶׁעמֶן אוּנ דִי וָוס דִינֶען צוּ זֵיי וֶועלֶן פַר שֶׁעמְט וֶוערֶען אִין דֶר צַייט אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ דֶר הֵייבֶּן אִין דֶר מְלוּכָה פְּאֵר עִיר זָאלְסְט בַּאשֵׁיינֶן דִי שֵׁיינֶע שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זַיינֶען לוֹטֶר וִוי דִי זוּן אוּנ אַנְפְלֶעק אִין אוּנְזֶר לַאנְד דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין מְלוּכָה צְבָאוֹת דָם חַיִל פוּן יְהוּדִים וָוס זַיינֶן דֶער לֵייזְט גְיוָוארֶן פוּן צוֹעַן מִצְרַיִם הָאבֶּן גְיזוּנְגִין אִין דֶער נַאכְט פוּן פֶּסַח אוּנ דִי נַאכְט אִיז גִיהִיט אַוֶועק צוּ שְׁלֶעפִין דִי מְלוּכָה פוּן מִצְרַיִם צָעֲדוּ דִי יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן גִיטְרָאטִין אִין יַם וָוס גָאט הָט אִים גִימָאסְטֶן מִיט זַיין טְרִיט זֵיי הָאבֶּן גִיזֶעהְן בְּרוּחַ נְבוּאָה וואוּ זֵיי וֶועלֶן גִיפְלַאנְצְט וֶוערֶן אוּנ וֶועלֶן מְקַבֵּל זַיין דִי מְלוּכָה אִין זֵייעֶר לַאנְד זֵיי הָאבֶּען גִיווּאוּסְט אַז זֵיי וֶועלֶן נִיט קוּמֶן קֵיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נָאר זֵייעֶרֶע קִינְדֶר אִיבֶּר דֶעם הָאבֶּן זֵייא אִין דֶר שִׁירָה גִיזָאגְט תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ דוּ זָאלְסְט בְּרֵיינְגֶן אִים אוּנ זָאלְסְט פְלַאנְצִין אִים אוּנ הָאבֶּען נִיט גִיזָאגְט תְּבִיאֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ דוּ זָאלְסְט אוּנְז בְּרֵיינְגֶען אוּנ זָאלְסְט אוּנְז פְלַאנְצֶען קָמְטוּ דִי טוֹעֵר ; פוּן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זַיינֶן פַר שְׁנִיטִין גִיוָוארֶן דֶען פוּן צְווִישֶׁן זֵיי אִיז דִי מְלוּכָה פַאר שְׁטֶערְט גִיוָוארֶען קָדוֹשׁ יָבֹא בָם אָבֶּר אַז דֶר הֵיילִיגֶר גָאט וֶועט לֶעָתִיד לָבֹא קוּמֶן דוּרְךְ זֵיי קֵיין צִיּוֹן וֶועט עֶר שׁוֹין אֵייבִּיג מַאכֶן רוּעֶן זַיין שְׁכִינָה דָארְטֶן אוּנ דֶענְסְטְמָאל וֶועלֶן דִי טוֹעֶרֶן אוֹיף הֵייבֶּן זֵייעֶר הוֹפְּט אַז עֶר וֶועט בַּאנַייעֶן דִי מְלוּכָה רָבְצָה עֲדִינָה דִי מְדִינָה בָּבֶל וֶועלְכֶע דֶר נָבִיא הָט גִירוּפֶן עֲדִינָה זִיא הָט גִיהוּעֶרְט זִיא אִיז שְׁטִיל גִיוֶוען פוּן פַר וִויסְטוּנְג דֶען דֶר סוֹף פוּן אִיר מְלוּכָה הָט לַאנְג גִידוּעֶרְט רִיבוּ מוֹשִׁיעִים קְרִיגְט גָאטֶס קְרִיג אִיר הֶעלְפֶר מָשִׁיחַ בֶּן דָוִד אוּנ מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף אוּנ נֶעמְט אַרָאפ

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

בְּנָשְׂאוֹ. עַל הוֹד, כִּסְאוֹ, יֵשֵׁב וְיִמְלוֹךְ: פּוּר תְּפוֹרֵר, אֶרֶץ. בְּכִלָּיוֹן וְחָרוּץ. פַּחַד, בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יַרְגִּיז וְיִמְלוֹךְ: פַּחַד, שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. יְשַׁלֵּשׁ, וּבָם יָרֶץ. פְּאֵר, מִכְּנַף הָאָרֶץ. יַעֲלוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: צְבִי מֵהֲדוֹם, יַעַל. וְאֶדֶר מִשַּׁעַל. צַהַל, מִשְּׁמֵי מַעַל. יְרַנְּנוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: צְבָאוֹת, כָּל פּוֹעַל. לְצַלְּעָם, יַרְתִּי תַעַל. צְפִירַת פְּאֵר, לְהַעַל. הֵן לְצֶדֶק, יִמְלוֹךְ: קְצִינִים, אֲשֶׁר מָלְכוּ. אַדֶּרֶת יַשְׁלִיכוּ. קוֹל יִתְּנוּ

וְשִׁיתוּ עַל אָדוֹן. הוֹד הַמְּלוּכָה: שָׁוְא, שָׁנָא אֵל. וְהוּא עַל לְשׁוֹנֵנוּ. בִּקֵּשׁ אֱמֶת וָאָוֶן, וְרִחֲקָה מְלוּכָה: שַׁדַּי, הָסֵר אָוֶן, מִצְּבָאֶיךָ. וְיָרִיעוּ לְךָ תְּרוּעַת מְלוּכָה: תַּחְגּוֹר גֵּאוּת, תִּתְאַזָּר עוֹז, לְבַל יִשְׁתָּרֵר, זָר בִּמְלוּכָה: תִּכּוֹן תֵּבֵל. כִּי יִנָּעֵר רֶשַׁע, וְשָׂם צֶדֶק לְרַגְלָיו. וְיִצְנוֹף מְלוּכָה: תָּקוּם גּוֹיִם, תּוֹכִיחַ לְאֻמִּים. תִּשְׁבּוֹר מַטֵּה רֶשַׁע, מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: חזן תַּעֲבִיר טוּמְאָה. תּוּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ. תִּקָּרֵא נֶצַח יָחִיד בִּמְלוּכָה:

וְעַל כֵּן, נְקַוֶּה לְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ. יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר, לֹא הִבִּיט אָוֶן, בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל, בְּיִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהָיו, עִמּוֹ, וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר, וַיְהִי בִישֻׁרוּן, מֶלֶךְ, בְּהִתְאַסֵּף, רָאשֵׁי עָם, יַחַד, שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ, יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר, שְׂאוּ

בית ישראל

די קיניגליכע קלייד פון תימן אונ ליינגט אויף דעם האר גאט די פראכט פון מלוכה שָׁוְא שָׁנָא אֵל גאט הָט פיינט פאלשקייט אונ דאס פאלשקייט איז אויף אונזער צונג גאט זוכט ביי אונז דעם אמת אָבֶר ער גיפינט ניט דרום איז פון אונז דר ווייטערט גיוואָרן זיין מלוכה שַׁדַּי דו אלמאכטיגער גאט טו אפ אומרעכט פון דייגע ישראל וועלן זיי שאלן צו דיר איין שאלונג פון מלוכה תַּחְגּוֹר גֵּאוּת דו זאלסט אן גורטן הערשאפט דו זאלסט זיך ארום בינדין מיט שטארקייט אונ זאלסט ניט לאזן הערשין קיין פרעמדע אפ געטר אין דיין מלוכה תִּכּוֹן תֵּבֵל די וועלט וועט ווערן רעכט פארטיג אז עס וועט פון איר אויס גיטרייסעלט ווערין די שלעכטקייט אונ גאט וועט מאכען הערשן די גירעכטיקייט אין אלע זיינע גענג אונ וועט זיך אן קריינגען מיט מלוכה תָּקוּם גּוֹיִם דו וועסט נעמן נקמה פון פעלקער אונ וועסט שטראפען אומות וועלכע עס האבן אן דיר ווידער גישפעניגט דו וועסט צו ברעכין די הערשאפט פון די שלעכטקייט דו גאט דר הערשר פון דר מלוכה תַּחֲלִיף אֱלִילִים דו זאלסט אויס ראטין די אפ געטר תּוּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וועט גישטארקט ווערען דיין נאמן אליין תִּקָּרֵא נֶצַח דו וועסט אייביג גירופין ווערן דער איינציגער גאט אין מלוכה:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

וַיַּמְלִיכוּ. לְאָדוֹן, כִּי יִמְלוֹךְ: קְרוּאִים יַמְלִיכוּ. וְאַחֲרָיו יַהֲלוֹכוּ. קוֹמְמִיּוּת יֵלֵכוּ. וּבְרֹאשָׁם יִמְלוֹךְ: רָז הַמּוּכְבָּן. לְיוֹם זֶה, מְזֻמָּן. רָשׁוּם, לְמוֹעֵד וּזְמָן. וּבוֹ, נוֹקֵם יִמְלוֹךְ: רוֹעֶה נֶאֱמָן. בְּבוֹאוֹ מִתֵּימָן. רוּחַ יַסְעִיר, בְּתֵימָן. וּבְגִלְעָד יִמְלוֹךְ: שִׁנְאַן עֶלְיוֹת. וְסוֹד פְּלִיאוֹת. שִׁיר מִתְּלוּלִיּוֹת. יְפַצְּחוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: שְׁאִיּוֹת תַּחְתִּיּוֹת. וְהוֹד אוֹתִיּוֹת. שְׁאוֹן, הֲמוֹן בְּרִיּוֹת. יָרִיעוּ, כִּי יִמְלוֹךְ: תִּכּוֹן כֵּס, כַּשֶּׁמֶשׁ. שְׁמוֹ, לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ. תּוֹאֲרוֹ, כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ. בְּמַלְכוֹ, יִמְלוֹךְ: חזן תּוֹמֵךְ, מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ, וְעַד מְבוֹאַת שֶׁמֶשׁ. תַּמָּה, בָּרָה כַּשֶּׁמֶשׁ. יְרוֹמֵם, וְיִמְלוֹךְ: ועל כן נקוה עד ויום הזכרון

שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ. פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ. פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְגוֹאֲלוֹ, יְיָ צְבָאוֹת, אֲנִי רִאשׁוֹן, וַאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדַי, אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים, בְּהַר צִיּוֹן, לִשְׁפֹּט, אֶת הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַייָ, הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

ותוקעין ואומרים היום הרת עולם

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה:

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם, יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב, עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים,

---

בית ישראל

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז דִי וֶועלְט גִיבָארִין (בַּשַׁאפֶן) גִיוָוארִן הַיינְט שְׁטֶעלְט גָאט צוּם מִשְׁפָּט אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִישׁ פוּן אַלֶע וֶועלְטִין זֵיי צוּ מִשְׁפֶּטִין עֶנְטְוֶועדֶר ווִי קִינְדֶר אָדֶר ווִיא קְנֶעכְט. מִיר בֶּעטֶן דִיךְ גָאט אוֹב דוּא הַאלְסְט אוּנְז ווִיא קִינְדֶר זָאלְסְטוּ אוּנְז דֶר בַּארְמֶן ווִי

עֵינֵינוּ, לְךָ תְּלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר, מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם, קָדוֹשׁ:

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ, יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ, אֵל רָם וְנִשָּׂא, מֵבִין, וּמַאֲזִין, מַבִּיט, וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, סֵדֶר מַלְכִיּוֹתֵינוּ:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען זכר תחלת

אֶפְחַד בְּמַעֲשַׂי. אֶדְאַג בְּכָל עֵת. אִירָא בְּיוֹם דִּין. בְּבֹאִי לְזִכָּרוֹן: אֶדְרוֹשׁ לְחַנּוּן. אֲחַלֶּה לְרַחוּם. אֶחַנֵּן לְחַק לִי, יוֹם לְזִכָּרוֹן: בְּבֹאִי לַמִּשְׁפָּט. בְּמִי אֶשָּׁעֵן. וּמִי יְחַפֵּשׂ לִי, צֶדֶק לְזִכָּרוֹן: בְּאָבוֹת בָּטַחְתִּי, וּפָעֳלָם אָבַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי, קֶדֶם לְזִכָּרוֹן: גְּבוּרָה זְרוֹעִי, כֻּשְּׁלָה מִחֲנִי נָא, לְבַל יִמַּח מֶנִּי, שֵׁם וְזִכָּרוֹן: גֶּבֶר, אִם יַעֲמוֹד לְפָנָיו, הֲיוֹעִיל. בְּעֵת יְבַקֵּשׁ מֶנִּי, זְכוּת לְזִכָּרוֹן: דַּצְתִּי, בִּלְבוּשׁ אֵפוֹד. וְחוֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם, הוּחַק שְׁמִי, לְזִכָּרוֹן: דִּלֵּג בְּמַחְתָּה, עַד יֵעָצֵר נֶגֶף. בְּגֶשֶׁת זָר מְכַהֵן. יָקוּד לְזִכָּרוֹן: הַבִּיטָה אֵל, בְּעָמְדִי לְפָנֶיךָ, אֵין

בית ישראל

אַפְּאטֶר דֶער בַּארֶעמְט זִיךְ אִיבֶּר קִינְדֶער. אוּנ אוּבּ דוּ הַאלְסְט אוּנְז וִוי קְנֶעכְט קוּקְען אוּם אוּנְזֶערֶע אוֹגֶן צוּ דִיר בִּיז דוּ וֶועסְט אוּנְז דֶער בַּארִימֶן אוּנ וֶועסְט אַרוֹם לָאזֶן אוּנְזֶער מִשְׁפָּט לוֹטֶער וִוי דִי שַׁיין. דוּא שְׁרֶעקְלִיכֶער הֵיילִיגֶער גָאט:

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ דִי רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע לֶעפְּצֶן זָאל אַנְגֶענֶעהְם זַיין פַר דִיר הוֹכֶר אוּנ דֶער הוֹבֶּער גָאט וָוס דוּ מֶערְקְסְט אוּנ הָארְכְסְט קוּקְסְט אוּנ פַר נֶעמְסְט דֶעם קוֹל פוּן אוּנְזֶערֶע תְּקִיעוֹת. וּתְקַבֵּל אוּנ דוּ זָאלְסְט צוּ נֶעמֶן מִיט רַחֲמָנוּת אוּנ מִיט גוּטֶן ווִילֶן דִי שְׁבָחִים וָוס מִיר הָאבֶּן גְזָאגְט וֶועגֶן דַיין מְלוּכָה:

אֶפְחַד בְּמַעֲשַׂי אִיךְ פָארְכְט מִיךְ וֶועגִין מַיינֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים אִין דֶעם יוֹם הַדִּין אַז אִיךְ וֶועל קוּמִין פַר גָאט אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶדְרוֹשׁ לְחַנּוּן אִיךְ פָארְשְׁט צוּ דֶעם וָוס עֶר אִיז דֶער בַּארֶעמִיג אִיךְ בֶּעט צוּ גָאט וָוס עֶר הֵייסְט רַחוּם אִיךְ בֶּעט צוּ גָאט בְּבֹאִי לַמִּשְׁפָּט אַז אִיךְ קוּם צוּ מִשְׁפָּט אָן וֶועמֶן זָאל אִיךְ מִיךְ אָן שְׁפַּארִין אוּנ וֶוער וֶועט מִיר זוּכִין אַיין זְכוּת דֶער מָאנְט וֶוערֶן צוּ גוּטֶן בְּאָבוֹת בָּטַחְתִּי אִיךְ מִיךְ הָאבּ תָּמִיד פַר זִיכֶערְט אָן זְכוּת אָבוֹת. אוּנ דֶעם זְכוּת פוּן זֵייעֶרִי מַעֲשִׂים הָאבּ אִיךְ שׁוֹין לַאנְג אוֹיף גִיגֶעסִין וָוס זֵיי זֶענִין מִיר בַּיי גְשְׁטַאנִין פַר צַייטִין צוּ אַיין גוּטֶע גֶדֶעכְנִישׁ פַר גָאט גְּבוּרָה זְרוֹעִי מַיין קְרַאפְט הָט זִיךְ גִישְׁטַארְקְט אַז מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָט גְזָאגְט צוּ גָאט אוּבּ דוּ ווִילְסְט נִיט מוֹחֵל זַיין צוּ דִי יִשְׂרָאֵל דֶעם חֵטְא פוּן עֵגֶל זָאלְסְטוּ מִיךְ אוּם מֶעקִין פוּן דַיין תּוֹרָה הָט עֶס מִיר גִיהָאלְפֶן דָס עֶס זָאל נִיט אֹפּ גְמֶעקְט וֶוערֶן מַיין נָאמֶן אוּנ הָט אוּנְז מוֹחֵל גְוֶועֶן. אָבֶּער אַז דִי גְרוֹסֶע צַדִּיקִים זֶענִין שׁוֹן נִיט דָא קֶען דֶען הֶעלְפִין אַיין אַנְדֶער מֶענְטְשׁ אַז עֶר וֶועט זִיךְ שְׁטֶעלֶן פַר גָאט בֶּעטֶן דַּצְתִּי בִּלְבוּשׁ אֵפוֹד אִיךְ הָאבּ מִיךְ גְפְרֵייט מִיט אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וָוס עֶר הָט אָן גְקְלֵיידֶעט דֶעם אֵפוֹד אוּנ חוֹשֶׁן וָוס דְרוֹיף אִיז גְוֶועֶן גְקְרִיצְט צְווֶעלְף שְׁבָטִים צוּ אַזְכָּרוֹן דִּלֵּג עֶר הָט גְשְׁפְּרוּנְגֶען מִיט דֶעם פַייעֶר פַאן מִיט קְטוֹרֶת צְווִישִׁין דֶעם פָאלְק בִּיז עֶס אִיז אוֹיף גִיהַאלְטֶן גִיוָוארֶן דִי מַגֵּפָה הַבִּיטָה אֵל זֶעה גָאט וֶוען אִיךְ שְׁטֵיי פַר דִיר עֶס אִיז נִיט פַר הַאנְדִין

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

זֶכֶר, תְּהִלַּת כָּל מַעַשׂ. אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה, נַעַשׂ. תּוֹחַלְתָּם לְמָאֵס, יוֹצֵר בַּל יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת מַעַשׂ. אִם יָצְאָה, בְּכַעַס. תּוֹמֵךְ, לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ. וִיצוּרִים, יִזְכּוֹר: זֶכֶר, שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. תְּבוּאַת רֵאשִׁית. שׁוֹרֶשׁ, בִּכּוּר רֵאשִׁית. יֵרָא, וְיִזְכּוֹר: שֶׁצֶף חֲרִישִׁית. אִם חָר, לְהָשִׁית. שׁוּבָה, אֲשֶׁר הֵשִׁית. לַשּׁוֹבָבִים, יִזְכּוֹר: זֶכֶר, רֹאשׁ עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת סְפוּרוֹת. רִשּׁוּם סְפוּרוֹת, לְמִסְפַּר חוֹל, יִזְכּוֹר: רוֹבַע מִסְפָּרוֹת, מְחַנְּנֵי לְכַפָּרוֹת. רֶגֶשׁ שׁוֹפָרוֹת. לְשַׁפְּרָם, יִזְכּוֹר: זֶכֶר, קְרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר גָּלְמִי, שֶׁפֶר. קָצַב לוֹ, בַּסֵּפֶר. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, יִזְכּוֹר: קֶצֶף, אִם הוּחֲרַט בַּסֵּפֶר. לְבִלְתִּי,

בְּקִרְבִּי אֱנוֹשׁ, תָּוִי לְזִכָּרוֹן: הֲיֵשׁ מִי יְפַלֵּל, וְיָשִׁיב חֵמָה, וְיוּחַק לַדּוֹרוֹת, שְׁמוֹ לְזִכָּרוֹן: וּמִי שׂוֹנֵא בֶצַע, יְדַבֵּר עֱנוּ בִי, וַיַּעַן, וַיֹּאמֶר, עֵד.אָדוֹן לְזִכָּרוֹן: וּבִטְלֵה חָלָב, יְכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ, וּכְנֶגֶד שְׁנֵי עֳפָרִים, יַעַל לְזִכָּרוֹן: זַעַף יָרֵא, וַיֹּאמַר. תְּהִי יָדְךָ בִי. אֲשֶׁר כְּלֵב אֱלֹהָיו. הוּא לְזִכָּרוֹן: זָעַק, וְהֵשִׁיב חֶרֶב, אֶל נְדָנָהּ. וְהוּשַׁת לוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ, כֵּס לְזִכָּרוֹן: חִכִּיתִי בְּעֵת עוֹצֶר. לְפוֹתֵחַ וּמַמְטִיר. כְּמֵשִׁיב רוּחַ לַיֶּלֶד, אָבוּד מִזִּכָּרוֹן: חַי לִרְאוֹת בְּרִית, בְּדַבְּרוֹ קִנֵּאתִי. כִּי עָזְבוּ עָם, בְּרִית וְזִכָּרוֹן: טֶרֶם הָיָה לִי, מְכַפֵּר פָּנִים. מִנְחָה הוֹלֶכֶת, כְּשׁוֹחַד לְזִכָּרוֹן: טֶרֶף נֵרְדְּ וְסַמִּים. לְמֵסַב חֲדָרָיו. דָּם וְחֵלֶב לְנִיחוֹחַ. וְלֶחֶם הַפָּנִים, לְזִכָּרוֹן: יִצַּגְתִּי עַל גֶּחָלֵי רִקָּה.

בית ישראל

קֵיין מֶענְטְשׁ צְווִישֶׁן מִיר וָוס אִיךְ זָאל קֶענֶן בַּצֵייכֶענֶען זַיין זְכוּת צוּ אַגוּטֶע גֶדֶעכְנִישׁ הֲיֵשׁ מִי אִיז דֶען דָא אַזֶעלְכֶר וָוס עֶר זָאל בֶּעטְן אוּנ זָאל אוּם קֶערן גָאטְס צָארֶן אוּנ זַיין נָאמִין זָאל זַיין גִישְׁרִיבִּין אוֹיף אֵייבִּיג צוּ אַזִכָּרוֹן אַזוֹ וִוי פִּנְחָס וּמִי אוּנ וואוּ גְפִינְט זִיךְ אַזוֹי אַמֶענְטְשׁ עֶר זָאל פַּיינְט הָאבֶּען גְזֵילוֹת אַזוֹ וִוי שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא דָס עֶר זָאל קֶענִין זָאגִין וִוי שְׁמוּאֵל הָאט גִיזָאגְט צוּ דִיא יִשְׂרָאֵל זָאגְט עֵדוּת אוֹיף מִיר וֶועמִין הָאבּ אִיךְ אַגְזֵילָה גְטָאן אוּנ גָאט זָאל אוֹיף אִים עֵדוּת זָאגֶן דָס זַיינֵי הֶענְט זֶענִין רֵיין פוּן גֶזֶל. וּבִטְלֵה אוּנ וואוּ אִיז הַיינְט דָא אַזֶעלְכֶר וָוס עֶר זָאל מְכַפֵּר זַיין אוֹיף אוּנְז מִיט אַזֵייגִינְדִיגֶע לֶעמֶעלֶע יָרֵא גִיפִינְט זִיךְ הַיינְט אַזוֹי אַמֶענְטְשׁ וִוי דָוִד הַמֶּלֶךְ דָס בְּעֵת עֶר הָט גְזֶעהְן גָאטְס צָארֶן אוֹיף יִשְׂרָאֵל אוּנ דֶר מַלְאָךְ שְׁטֵייט אוּנ פְּלָאגְט דָס פָאלְק מִיט אַמַגֵּפָה הָט עֶר גְזָאגְט צוּ גָאט לָאז בֶּעסֶר דַיין שְׁלַאק אִין מִיר זַיין זָעַק דָוִד הָט גְשְׁרִיעֶן מִיט תְּפִלָּה דוּרךְ דֶעם הָט דֶר מַלְאָךְ אוּם גְקֶערְט דִי שְׁוֶוערְד אִין אִיר שֵׁייד אַרַיין דְרוּם הָט עֶר זוֹכֶה גְוֶועֶן דָס זַיין שְׁטוּל פוּן מְלוּכָה אִיז גִיבְּלִיבֶּן אֵייבִּג חִכִּיתִי אִין דֶר צַייט פוּן אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא אַז דִי הִימֶל זֶענִין פַר הַאלְטִין גְוָוארֶן פוּן רֶעגִין הָאבּ אִיךְ גִיקָאנְט הָאפִין אוֹיף אֵלִיָּהוּ דָס עֶר זָאל מִיט זַיין תְּפִלָּה עֶפֶענֶן דִיא הִימֶל אוּנ מַאכִין רֶעגִינֶן. וָוס עֶר הָט ווידֶער גִיקֶערְט דִי נְשָׁמָה צוּ דֶעם קִינְד פוּן דִי צָרְפַתִית וָוס דָס קִינְד אִיז שׁוֹן גְוֶועֶן פַר לָארֶן פוּן גִידֶעכְנִישׁ חַי לִרְאוֹת בְּרִית גָאט לָאזְט דֶעם אֵלִיָּהוּ אֵייבִּיג לֶעבִּין כְּדֵי עֶר זָאל זֶעהֶען וִוי אִידִין זַיינֶען מְקַיֵּים בְּרִית מִילָה בִּזְכוּת דֶעם וָוס עֶר הָט גְזָאגְט אִיךְ הָאבּ מְקַנֵּא גְוֶועֶן ה' צְבָאוֹת דָס יִשְׂרָאֵל הָאבִּין פַר לָאזִין דַיין בְּרִית אוּנ דַיין אָנְדֵיינְקוּנְג טֶרֶם פְרִיעֶר הָאבּ אִיךְ גִיהַאט אֵיין כֹּהֵן וָוס פְלֶעגְט מִיט אַקָרְבָּן מִנְחָה אָפּ ווישִׁין גָאטְס צָארֶן אוּנ דָס אִיז מִיר גְוֶועֶן אַזוֹ וִוי אֵיין שׁוֹחַד צוּ אֵיין גוּטֶן זִכָּרוֹן טֶרֶף דִי שְׁפַּייז וָוס מֶען פְלֶעגְט גֶעבִּין דִי כֹּהֲנִים דָס הֵייסְט מַעֲשֵׂר אוּנ דִי גְוִוירְץ וָוס הֵייסְט נֵרְדְּ אוּנ אַנְדֶערֶע בְּשָׂמִים וָוס מֶען פְלֶעגְט רֵייכֶערְן אִין דִי חֲדָרִים פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ דָס בְּלוּט אוּנ פֶעטְץ פוּן דִי קָרְבָּנוֹת וָוס מֶען פְלֶעגְט מַקְרִיב זַיין צוּם גוּטֶן ווילִין פוּן גָאט אוּנ דָאס לֶחֶם הַפָּנִים זַיינֶען מִיר גְוֶועֶן צוּ אֵיין זִכָּרוֹן יִצַּגְתִּי אָבֶּער אַז אִיךְ

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

מְצוֹא כוֹפֶר. קִיּוּם זִכְרוֹן, זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו, יִזְכּוֹר: זֵכֶר, צָפוּן, מוֹרְדֵי אוֹר. תְּמִים דּוֹר, כָּאוֹר. צִיָּה כִּחֵר לָאוֹר. קְנוּיָיו, יִזְכּוֹר: צְפוּפִים, פְּנֵי נָאוֹר. מִשְׁפָּטָם תֵּת, לָאוֹר. צַחַן, רוֹעַ שְׂאוֹר. כְּרִיב, בַּל יִזְכּוֹר: זֵכֶר, פְּעוּלַּת אֶזְרָח. הֵעַרְתָּ מִמִּזְרָח. פְּעָלוֹ יִזְרָח. בְּקֶרֶב שָׁנִים, יִזְכּוֹר: פַּח, אִם הוּטְרַח. פִּרְחָיו, לְמִרְחָה. פְּקוּלוֹ יִצְרַח. בַּעֲדָם יִזְכּוֹר: זֵכֶר, עֲקֵדַת מוֹרִיָּה. כְּהִיַּת רְאִיָּה. עֲדֵי עֵרוֹם, וְעֶרְיָה. סְבוּכוֹ, יִזְכּוֹר: עֶצֶב טְרִיָּה, אִם כּוֹאֲבָה, פּוֹרִיָּה. עֲתָרוֹ לִרְאִיָּה. וְלִזְכוּת, יִזְכּוֹר: זֵכֶר, סֻלָּם חָלָם. וְעָלָיו מְחוֹלְלָם. שָׂרֵי אַרְבַּע, וְעָלָם. בּוֹ, כְּמֵאָז, יִזְכּוֹר: שָׂרִיגָיו בְּמַעֲלָם. וַיֹּאמַר, לְגָעֳלָם. שִׂיחוֹ, יוֹעִילָם. בְּרִית, לִזְכּוֹר: זֵכֶר, נְקוּבֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעוֹת מַטּוֹת. נְדִידוֹת הַמַּטּוֹת. לְאַמְּצָם, יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל, מוֹטוֹת. אִם פָּיִן, לְהַמְטוֹת. גֶּפֶן, הֲדַר הַמַּטּוֹת. לְכַפּוּר, יִזְכּוֹר: זֵכֶר מְצוּקִים. יְסוֹד מוּצָקִים. מִפְּעָלָם לְצוֹעֲקִים.

כי לא אלמן, שתי לזכרון: יה אבטח בך, ולא בנדיבים. כי המה בקבר. ולנצח. שמך לזכרון: כל אלה סמכוני. ורחמיך בקשתי. לולי הם, תמתי. ואיני לזכרון: כי הם בזרוע. עזיך (לא) באו. רוממותיך בפיהם, שמו לזכרון: ליום זה נכמס. סכם חשבונות, תחלה לימים, וראש לזכרון: להקרא בו כתב עט ושמיר. גלוי ובאר. ויודע לזכרון: מות וחיים, שלום ומלחמות, צחצחות ושובע. באים לזכרון: מעללי גבר, ומספר צעדיו. נשכחו מאנוש, ולאל לזכרון: נסתרה דרכי. מי יוכל שיח. לשוא נכתב לי, חטא לזכרון: נגד פני גבר. מעשיו יוכיחו, ויענה בו כחשו. עד לזכרון: שיחו מזמות אל. יחד, כל

בית ישראל

האב עס אלץ פאר לארן בין איך גיבליבן שטיין ווי אליידיגער טאג אוף הייסע קולן דס דר טאג ווערט פר דארבן פון פייער ווייל ער איז ליידיג אזוי פר דארבן אונז אונזערע זינד ווייל מיר זיינען גיבליבן ליידיג פון דיא אלע מצות נאר איך געם מיר אין זין אריין וס דו גאט האסט גזאגט דם מיר וועלין ניט פר לאזין זיין אוף אייביג פון דיר יה אבטח אין דיר גאט פר זיכר איך מיך אבר ניט אין גוטוויליגע לייט דען זיי מוזין לסוף קומין אין קבר און דיין נאמן איז צו אייביג איין זכרון כל אלה חאטשע די אלע צדיקים האבין מיך אונטער גילעהנט מיט זייער זכות דאך האב איך דיין דר בארימקייט אויך גימוזט בעטין דען ווען ניט דיינע דר בארימקייט וואלט איך שון לאנג כלה גווארן און וואלט שון ניט גידאכט גיוועזין אוף דר וועלט כי הם דען אפילו די צדיקים אליין זיינען אויך פר דיר ניט גיקומין בעטן מיט דעם כח פון זייערע מעשים טובים זיי האלטין נאר דיין דר הייבענע מדת החסד אין זייער מול צו איין זכרון ליום צום טאג ראש השנה איז באהאלטין דיא צאל פון די מעשים פון אגאנץ יאר ער איז דר ערשטער טאג צו אלע טאג און דער הופט צו דעם זכרון דאס אין ראש השנה איז די וועלט בשאפן גיווארן להקרא בו אין דעם טאג מוז גלייענט ווערין די מעשים וס זענען פר שריבן מיט איין פען וס קריצט איין די אותיות גאנץ טיף אזו ווי מיט דעם נאגיל פון שמיר. מות וחיים טוט און לעבן שלום און מלחמה דארשט און זעטונג די אלע זאבען קומען צו גרעכניש מעללי גבר דיא ווערק פון איין מענטשן און די צאל פון זייני טריט וס זיי ווערן פון דעם מענטשן פר געסן אבער צו גאט זענין זיי צו אזכרון נסתרה דרכי ווער קען זאגן מיין וועג איז פר בארגן פון גאט אום זונסט איז מייני זינד אן גשריבן גיווארן צו איין זכרון נגד פני גבר די מעשים וועלן דאך דעם מענטשן אין גזיכט באווייזן און זיין פאלשקייט וועט דאך אוף אים עדות זאגן צו איין זכרון שיחו דער צילט גאטס וואונדערליכע גידאנקין אלע מענטשן צו זאמין וס גייען דורך אונטערן רוט אזו ווי שאף צו איין

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

בפוט חש, לזכור: מפי יונקים. אשר בסוף, נואקים. מאמר ברית וחוקים. דבר קדשו, יזכור: זכר, לין כפרים. ואמרי שפרים. למשלמי פרים. בשפה, יזכור: לעת בקור ספרים. סתרים מספרים. לשני עפרים. לצדק יזכור: זכר, כבוד משכן. מקום, דוד שכן. כרובים, בו שכן. חסד נעורים, יזכור: כיור, עם כן. ונועם, קול דוכן. כביר, ביום מוכן. לנבונים, יזכור: זכר, ילד נון. ומשפטי אורי, אפנון. יזכרו ברנון. פלאם, לזכור: יוקש, ברק השנון. אם הושלך. לתאנון יקשיב תחנון. חנוניו, לזכור: זכר, מעם שופטים. ואות, קציר חטים. מפש שוטים. יחתל, מלזכור: טורח. ארבעת שפטים. אם נענשו נשפטים. טבע, משפטים. אשר שם, יזכור: זכר, חצות לילה. ותודות, משפטי לילה. חושך, באישון לילה. נגונו, למו יזכור: חקר, מפקד לילה. יגיה, בלהב לילה. חוק הגה, יומם ולילה. לגיהם, יזכור: זכר, זה זבול. אשר בבצעי, חבול.

בְּנֵי אִישׁ. עוֹבְרֵי, תַּחַת שֵׁבֶט. כַּצֹּאן לְזִכָּרוֹן: חזן סֹגֵר דֶּלֶת, בְּעַד תְּמִימִים, בְּזַעַם. עַד בֹּא קֵצָם. צֵאת לְזִכָּרוֹן:

עָשֹׂה כֶלֶא, לְחַיִּים. לְבַל יִהְיוּ כַּמֵּתִים. הֲיֵשׁ אֲמִתֶּךָ, בַּקֶּבֶר לְזִכָּרוֹן: עוֹרַרְתָּ אָז בְּפוֹעַל. עוֹרְרֵנוּ, בְּלֹא פוֹעַל. הֲלֹא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ, תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן: פְּנֵה אֱלֹהִים, כְּיוֹשְׁבֵי גַנִּים, הַקְשֵׁב לְנִדְבָּרֵימוֹ. בְּדַת לְזִכָּרוֹן: פְּעָלָם לְפָנֶיךָ. וּשְׂכָרָם אִתָּךְ, אוֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים. בַּסֵּפֶר לְזִכָּרוֹן: צָצוּ שׁוּעָלִים, מְחַבְּלִים כְּרָמִים. לְהַכְרִית מִגֶּפֶן, שֹׁרֶשׁ וְזִכָּרוֹן: צְרָרוּם בְּפֶרֶךְ. נָאֲקוּ וְנוֹשָׁעוּ. בְּכוֹשֶׁר, הַרְרֵי קֶדֶם. הוּחַק לְזִכָּרוֹן: קֶדֶם בַּנֵּת, לַדּוֹרוֹת. וְאֵין בָּהֶם חֵפֶץ. חִלַּפְתָּם וְאִבַּדְתָּם. מִהְיוֹת לְזִכָּרוֹן: קַחְתָּ דוֹר, מֵאֶלֶף, אֲמָרֶיךָ הִנְחַלְתָּם. לְמַעֲנָם, בְּכָל דּוֹר, חַקְתָּ לְזִכָּרוֹן: רָם חָשַׁק מְאֹד, בְּכַלַּת נְעוּרִים. הֲרוּגֶיהָ וַעֲנִיֶּיהָ, תַּתָּה לְזִכָּרוֹן: רָצְתָה אַחֲרֶיךָ,

---

בית ישראל

זִכָּרוֹן סֹגֵר דֶּלֶת גָאט פַר שְׁלִיסְט דִי טִיר פַר דִי פְרוּמֶע לַייט זֵיי צוּ שִׁיטְצֶן בְּעֵת עֶס אִיז אַצָארֶן אַזוֹ וִוי עֶר הָט דֶעם נֹחַ אַיין גְשְׁלָאסֶן אִין תֵּיבָה בְּעֵת הַמַּבּוּל בִּיז עֶס אִיז גְקוּמֶן זֵייעֶר סוֹף אַרוֹס צוּ גֵיין צוּ אַיין גוּטֶן זִכָּרוֹן:

עָשֹׂה כֶלֶא לְחַיִּים מִיר בֶּעטֶן דִיךְ גָאט טוּא וואוּנְדֶערְלִיכֶע חֲסָדִים צוּ דִי לֶעבֶּעדִיגֶע דָס זֵיי זָאלֶן נִיט זַיין וִוי טוֹיטֶע עוֹרַרְתָּ אָז דוּ הָאסְט דֶער וֶועקְט דֶענְסְטְמָאל אִין מִצְרַיִם דִי יִשְׂרָאֵל פוּן גָלוּת בִּזְכוּת דִי מַעֲשִׂים טוֹבִים וָוס דִי אָבוֹת אוּנ דִי צַדִּיקִים פוּן דֶעם דוֹר הָאבֶּן גְטָאן. אִיצְטֶער אָבֶּער זָאלְסְטוּ אוּנְז דֶער וֶועקֶען פוּן אוּנְזֶערֶע צָרוֹת אֲפִילוּ מִיר הָאבֶּען נִיט קַיין מַעֲשִׂים טוֹבִים פְּנֵה אֱלֹהִים קֶער זִיךְ גָאט צוּ דִי וָוס זִיצֶן אִין דִי בָּתֵּי מִדְרָשִׁים אוּנ לֶערְנֶען תּוֹרָה וָוס דוּ פַאר נֶעמְסְט זֵייעֶרֶע רֵייד וָוס זֵיי רֵיידֶן אִין דֶר תּוֹרָה צוּ אַיין זִכָּרוֹן פְּעָלָם לְפָנֶיךָ זֵייעֶר וֶוערְק אִיז בַּאַקַאנְט פַאר דִיר אוּנ זֵייעֶר שְׂכַר אִיז בַּיי דִיר. זֵיי עֶסֶן בְּרוֹיט מִיט טְרוֹיעֶרְקֵייט אוּנ מִיט צַעַר בַּיי דִיר אִין סֵפֶר אִיז דָס אָן גְשְׁרִיבֶּן צוּ אַזִכָּרוֹן צָצוּ שׁוּעָלִים דִי פִיקְסֶן וָוס פַר דַארְבֶּן דִי וַויין גֶערְטְנֶער דָס זֶענֶען דִי מִצְרַיִם וָוס הָאבֶּן פַאר דָארְבֶּן דִי יִשְׂרָאֵל. הָאבֶּן גִיגְלוּסְט צוּ פַר שְׁנַיידֶן פוּן וַויינְשְׁטָאק דָאס הֵייסְט פוּן יִשְׂרָאֵל דֶעם שׁוֹרֶשׁ אוּנ דֶעם זִכָּרוֹן צְרָרוּם בְּפֶרֶךְ דִי מִצְרַיִם הָאבֶּן דִי יִשְׂרָאֵל בַּאלֵיידִיגְט מִיט שְׁוֶוערֶע אַרְבֶּעט הָאבֶּן זֵיי גְשְׁרִיגֶען צוּ גָאט זֶענֶען זֵיי גְהָאלְפֶען גִיוָוארֶען קֶדֶם בַּנֵּת דִי נַיין הוּנְדֶערְט אוּנ פִיר אוּנ זִיבֶּעצִיג דוֹרוֹת דוּ הָאסְט אִין זִינֶען גְהַאט צוּ בַּשַׁאפֶן נָאר וַוייל דוּ הָאסְט גִיזֶעהֶן אַז צְווִישֶׁן זֵיי וֶועט נִיט זַיין אֲפִילוּ אַיין צַדִּיק הָאסְטוּ זֵיי פַר שְׁנִיטֶן אוּנ הָאסְט זֵיי גְמַאכְט פַר לִירֶען פוּן צוּ זַיין צוּ אַיין זִכָּרוֹן קַחְתָּ דוֹר דוּ הָאסְט גְנוּמֶען דָס דוֹר הַמִּדְבָּר פוּן טוֹיזֶנְט דוֹרוֹת (וֶוען דָס דוֹר הַמִּדְבָּר אִיז גְוֶועזֶען דָס זֶעקְס אוּנ צְוָואנְצִיגְסְטֶע דוֹר פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן אוּנ מִיט דִי נַיין הוּנְדֶערְט אוּנ פִיר אוּנ זִיבֶּעצִיג דוֹרוֹת וָוס זֵיי זֶענֶען פַר שְׁנִיטֶן גִיוָוארֶן בַּטְרֶעפֶן זֵיי צוּ זַאמֶן טוֹיזֶנְט) אוּנ הָאסְט צוּם דוֹר הַמִּדְבָּר גְמַאכְט אַרְבֶּן דַיין תּוֹרָה. זֵייעֶר זְכוּת הָאסְטוּ אָן גְשְׁרִיבֶּן צוּ אַיין גִידֶעכֶענֶעשׁ צוּ אַלֶע דוֹרוֹת רָם חָשַׁק דֶר הוֹיכֶער גָאט וָוס דוּ הָאסְט זֵייעֶר גֶעלִיבְּט דִי יוּגֶענְד

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

זְדוֹנוֹת סָבוּל. עוֹד, בַּל יִזָּכוֹר: זַעַם כַּמַּבּוּל. אִם יָצָא, לְהַבּוּל. זִכְרוֹן, יֶרַח בּוּל. לְחֶמְלָה יִזָּכוֹר: זֵכֶר, וְכֹחַ, כָּל פּוֹעַל. בְּכֵן וָפֶלֶס, יָעַל. וְאִם בְּמֶרֶד. וְאִם בְּמַעַל. רַב חֶסֶד, יִזָּכוֹר: וְאִם טוֹב, וְאִם רַע, אֲשֶׁר בּוֹ, יֵאָרַע. וְסִתּוֹ יִפָּרַע. בְּסַאסְּאָה, מִלִּזָּכוֹר: זֵכֶר, הַחַיִּים. עַד כַּמָּה, הֵם חַיִּים. הֵן לַמָּוֶת, אִם לְחַיִּים, חַי חַי, יִזָּכוֹר: הֲמוֹן שָׁאוֹן, בְּרוּאִים. יַעַבְרוּ לְפָנָיו, כִּמְרִיאִים. הֲלֹא כְּמוֹ רְאוּיִם. לְכָל אֶחָד יִזָּכוֹר: זֵכֶר דַּלּוּת וָעוֹשֶׁר. בְּצוּרַת וָחוֹשֶׁר. דּוֹפִי, וְגַם יוֹשֶׁר. בַּדִּין, הוּא יִזָּכוֹר: דְּבַר גָּלוּי, וָסֵתֶר בִּנְגִינוֹת וְסוֹתֵר, דֵּי חָסֵר, וְיָתֵר, לְקֶצֶב, יִזָּכוֹר: זֵכֶר גְּנוּגִים לֵישֵׁב. בַּמִּדְבָּר וְיוֹשֵׁב. גֶּשֶׁם וְרוּחַ, לְנַשֵּׁב. מֵהַיּוֹם, יִזָּכוֹר: גָּרוֹן לְהַקְשֵׁב.

בְּגֵיא צִיָּה וְצַלְמָוֶת. אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֶיהָ. תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן: שְׁחָתוּ, עַם זוּ. שְׂאֵת שִׁמְצָה, בְּקָמֵיהֶם. שָׂם פֶּסֶל וְלֹא אֵל, שָׁתוּ לְזִכָּרוֹן: שְׁכָּלוּ, כִּמְעַט רֶגַע. לוּלֵי קָם בַּפֶּרֶץ, מְעוֹרֵר שְׁבוּעָה וּבְרִית, לְזִכָּרוֹן: תּוֹעֲבַת מֵאָז. עֲדַת כָּל לְאֻמִּים. חֲשַׁקְתָּנוּ מֵהֶם. עֵדוּת לְזִכָּרוֹן: תְּמוּר כֶּסֶף נִמְאָס, דּוֹר נִשְׁכַּח, קָחְתָּ. קְנִינוּ שֵׁנִית. כִּי שְׁכַּחְנוּ, מִזִּכָּרוֹן: תָּר אִישׁ תָּם, בְּמִי זַרְעוֹ יִכְנֶה. שִׂכֵּל יָדָיו, לְאוֹת וְזִכָּרוֹן: חזן תְּרַפֵּק, מְשׁוֹל אֶפְרַיִם, בְּשַׁעֲשׁוּעַ יֶלֶד, וּבֵן יַקִּיר. הֲלֹא, בְּכוֹרִי הוּא, חֻקַּת לְזִכָּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר, מַעֲשֵׂה עוֹלָם, וּפוֹקֵד, כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת, שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. כִּי אֵין שִׁכְחָה, לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר, מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר, אֶת כָּל הַמִּפְעָל, וְגַם כָּל הַיְצוּר, לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל, גָּלוּי וְיָדוּעַ, לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, צוֹפֶה וּמַבִּיט, עַד סוֹף, כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא, חוֹק זִכָּרוֹן, לְהִפָּקֵד, כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ. לְהִזָּכֵר, מַעֲשִׂים רַבִּים, וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת, לְאֵין תַּכְלִית, מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת, הוֹדָעְתָּ, וּמִלְּפָנִים, אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם, תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ, זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן, כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל, הוּא, מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי

בית ישראל

כַּלָּה די כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ אִירֶע הֲרוּגִים אוּנ אִירֶע אָרֶעמֶע וָואס הָאבֶּען זִיךְ גְלָאזְט הַרְגֶנֶן אוּנ אָרֶעם מַאכֶן פוּן דַיין נָאמֶן וֶועגֶן הָאסְטוּ גִיגֶעבֶּן פַאר דִיר צוּ אֵיין אָן דֵיינְקוּנְג רָצְתָה אַחֲרֶיךָ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִיז נָאךְ דִיר גְלָאפֶן אִין וִוידְסְטֶן טָאל אוּנ אִין שָׁאטֶען פוּן טוֹיט דָאס אִיז אִין דֶר מִדְבָּר דִי לִיבְּשַׁאפְט פוּן אִיר חוּפָּה דָם הֵייסְט פוּן קַבָּלַת הַתּוֹרָה זָאלְסְטוּ מַאכֶן צוּ אֵיין זִכָּרוֹן שִׁחֲתוּ עַם זוּ דָם פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן פַר דָארְבֶּן זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים אַז זֵיי הָאבֶּן גִימַאכְט דָם עֵגֶל זֵיי הָאבֶּן גִילִיטֶען שַׁאנְדֶן פוּן זֵייעֶרֶע פַיינְד שֶׁכָּלוּ אִין אֵיין אוֹגֶן בְּלִיק וָואלְטֶן זֵיי גִוֶועֶן אַלֶע אוּם גְקוּמֶן וֶוען נִיט משֶׁה רַבֵּינוּ וָואלְט זִיךְ גְשְׁטֶעלְט צוּ פַר צָאמֶן דֶעם בְּרָאךְ דֶר מִיט וָוס עֶר הָט דֶר וֶועקְט דִי שְׁבוּעוֹת וָוס גָאט הָט גְשְׁווָארֶן צוּ דִי אָבוֹת תּוֹעֲבַת מֵאָז וֶוען דוּ הָאסְט צוּ יִשְׂרָאֵל דִי תּוֹרָה גִיגֶעבֶּן הָאסְטוּ פַר אוּם ווִירְדִיגְט אַלֶע הֵיידֶן דוּ הָאסְט אָן אוּנְז גִיגְלוּסְט מֶער אַז אָן זֵיי אוּנ הָאסְט אוּנְז גִיגֶעבֶּן דִי תּוֹרָה צוּ אֵיין זִכָּרוֹן תְּמוּר כֶּסֶף אָן שְׁטָאט דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענֶן גִירוּפֶען גִיוָארֶען אִין חוּרְבָּן בַּיִת רִאשׁוֹן פַר מִיאוּסְטֶע מִינְצֶען. הָאסְטוּ אַרוּם גְנוּמֶן דִי יִשְׂרָאֵל פוּן גָלוּת בָּבֶל וָוס זֵיי הָאבֶּן גֶעמֵיינְט דָאס זֵייעֶר דוֹר אִיז גָאר בַּיי דִיר פַר גֶעסֶן גִיוָוארֶן. מִיר בֶּעטֶן דִיךְ גָאט דוּ זָאלְסְט אוּנְז אוֹיךְ אוֹיס קוֹיפֶן צוּם צְווֵייטֶען מָאל דֶען מִיר מֵיינֶען אוֹיךְ דָם מִיר זֶענֶען פַאר גֶעסֶן גִיוָוארֶן פוּן דַיין זִכָּרוֹן תָּר אִישׁ תָּם יַעֲקֹב אָבִינוּ הָט גִיזֶעהִן בִּנְבוּאָה דָם אַלֶע יִשְׂרָאֵל וֶועלֶן גְרוּפֶען וֶוערֶן אוֹיף דֶעם נָאמֶן פוּן אֶפְרַיִם הָט עֶר גִימַארְקִירְט זֵיינֶע הֶענְט דָם זַיין רֶעכְטֶע הַאנְט זָאל קוּמֶען אוֹיף אֶפְרַיִם דָאס עֶר זָאל זַיין צוּ אַצֵייכֶן אוּנ צוּ אַזִּכָּרוֹן תְּרַפֵּק זָאלְסְט צוּ זִיךְ בַּאהֶעפְטֶן יִשְׂרָאֵל וָוס זֵיי וֶוערֶן גִירוּפֶן אוֹיף דֶעם נָאמֶן פוּן אֶפְרַיִם וָוס דוּ הָאסְט זֵיי גִיגְלִיכֶן צוּ אֵיין שְׁפִּיל קִינְד אוּנ צוּ אַטֵייעֶרֶן זוּהְן. דוּ הָאסְט דָאךְ גִיזָאגְט דָאס יִשְׂרָאֵל אִיז מַיין בְּכוֹר אוּנ הָאסְט עֶס אִין דֶער תּוֹרָה גִישְׁרִיבֶּן צוּ אֵיין זִכָּרוֹן:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

מֵעַם, שְׁמוֹ הוֹשֵׁב. גָּלְיוֹת, לְהָשֵׁב. בְּיוֹם תֶּקַע, יִזְכּוֹר: זֵכֶר, בַּהַל וְחֵימָה. קְרָב וּמִלְחָמָה. בְּקוֹעַ חוֹמָה. לְחוֹמַת יָם, יִזְכּוֹר: בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה. אִם הוּקְנַס, מְהוּמָה. בְּצוּר, קוֹל הוֹמֶה. לַאֲדָמָה, יִזְכּוֹר: זֵכֶר, אֱמוּנָה וָשֶׁקֶר. אִזּוּן, שִׂיחַ וָסֶקֶר. אוֹת פְּקוּדַת בּוֹקֶר. לִרְגָעִים, יִזְכּוֹר: חזן אִם לָזוּל, אִם לְיוֹקֶר. אִם לָטַעַת, אִם לַעֲקוֹר: אֱנוֹשׁ, בְּדִקְדּוּק וָחֵקֶר. לַמִּשְׁפָּט, יִזְכּוֹר: אתה זוכר עד זוכר הברית

יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת, בּוֹ יֵאָמֵר, אֵיזוֹ לַחֶרֶב, וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם, אֵיזוֹ לָרָעָב, וְאֵיזוֹ לָשֹׂבַע, וּבְרִיּוֹת, בּוֹ יִפָּקֵדוּ, לְהַזְכִּירָם, לְחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקַד, כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֵכֶר, כָּל הַיְצוּר, לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ, וּפְקֻדָּתוֹ, וַעֲלִילוֹת, מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם, וְתַחְבְּלוֹתָיו, וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ, וּבֶן אָדָם, יִתְאַמֶּץ בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ, לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ, וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח, כָּל הַחוֹסִים, בָּךְ: כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים, לְפָנֶיךָ בָּא, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ, מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת נֹחַ, בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ, וַתִּפְקְדֵהוּ, בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל, לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר, מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן, זִכְרוֹנוֹ, בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ, כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל, וְצֶאֱצָאָיו, כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ, וְאֵת כָּל הַחַיָּה, וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה, וַיַּעֲבֵר, אֱלֹהִים, רוּחַ, עַל הָאָרֶץ, וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם. וְנֶאֱמַר, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים, אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים, אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק, וְאֶת יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי, אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף, אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף, אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם, אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר, זֵכֶר עָשָׂה, לְנִפְלְאוֹתָיו, חַנּוּן וְרַחוּם, יְיָ: וְנֶאֱמַר, טֶרֶף, נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר, לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר, וַיִּזְכֹּר לָהֶם, בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם, כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ, הַנְּבִיאִים, כָּתוּב לֵאמֹר, הָלֹךְ, וְקָרָאתָ, בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם, לֵאמֹר, כֹּה, אָמַר יְיָ, זָכַרְתִּי לָךְ, חֶסֶד נְעוּרַיִךְ, אַהֲבַת, כְּלוּלֹתָיִךְ, לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי, בַּמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ, לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר, וְזָכַרְתִּי אֲנִי, אֶת בְּרִיתִי, אוֹתָךְ, בִּימֵי נְעוּרָיִךְ, וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם. וְנֶאֱמַר, הֲבֵן יַקִּיר לִי, אֶפְרַיִם, אִם, יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים, כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ, זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ, עוֹד, עַל כֵּן, הָמוּ מֵעַי לוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ, נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַבְּרִית, וְאֶת הַחֶסֶד, וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ, לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ, עֲקֵדָה, שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ, אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, וְכָבַשׁ רַחֲמָיו, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם, כֵּן, יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ, אֶת כַּעַסְךָ, מֵעָלֵינוּ, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ, מֵעַמְּךָ, וּמֵעִירְךָ, וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר, שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וְזָכַרְתִּי לָהֶם, בְּרִית רִאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לִהְיוֹת לָהֶם, לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ: כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת. אַתָּה הוּא, מֵעוֹלָם, וְאֵין שִׁכְחָה, לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק. לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב), הַיּוֹם, בְּרַחֲמִים, תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, זוֹכֵר הַבְּרִית:

ותוקעין. ואומרים היום הרת עולם:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה.

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ, יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ, אֵל רָם, וְנִשָּׂא מֵבִין, וּמַאֲזִין, מַבִּיט וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען אישא דעי.

אֲנוּסָה לְעֶזְרָה. אֶמְצָא נֶגְדִּי. אֵל, קָרוֹב לִי. בְּעֵת קוֹרְאִי בְקוֹל: אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל, בְּקִרְבִּי נִצָּב. וּפֹה בְּמִקְדָּשׁ מְעַט. אֲצַפְצֵף לוֹ בְּקוֹל: בַּקְּרֵנַי דְּרָשֵׁנִי. שֶׂה פְזוּרָה אָנִי. נִגְזַזְתִּי וְנֶאֱלַמְתִּי, בְּלִי לְהָרִים קוֹל: בֶּאֱמוֹר גּוֹזְזַי, נִדְּחָה הִיא. שׁוֹמְרָהּ וְצִלָּהּ, לֹא יִשָּׂאֵג בְּקוֹל: גַּלְּתִי שִׂיחַ, בְּחָקָיו, וְחִכִּי עָרֵב. וְהִטָּה אֹזֶן

בית ישראל

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ די רייד פון אונזערע לעפּצן זאל אנגענעהם זיין פאר דיר הוכר אונ דר הויבנר גאט וואס דו מערקסט אונ הארכסט קוקסט אונ פאר נעמסט דעם קול פון אונזערע תקיעות.

וּתְקַבֵּל אונ דו זאלסט צו נעמן מיט רחמנות אונ מיט גוטן ווילן די שבחים וואס מיר האבן גיזאגט וועגן די זכרונות:

אֲנוּסָה לְעֶזְרָה איך וועל אנטלויפן צו גאטס הילף איך וועל גיפינען קעגין מיר דעם גאט וואס ער איז נאהענט צו מיר אין יעדר צייט ווען איך רוף אים אן מיט אקול פון תפלה.

אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל צו דעם גאט וואס ער שטייט אין דר שול וואס זי ווערט גירופן אקליינר בית המקדש צו אים וועל איך ריידן מיין תפלה מיט אקול בַּקְּרֵנַי פארשט מיך דו גאט אונ זייא אויף מיר משגיח דען איך בין גיגליכן צו איין פר שפרייטע שאף איך בין גישארן גיווארין איך בין פר שטומט גיווארן דאס איך האב ניט גיקענט אויף הויבן קיין קול דס מיינע שערר האבן גיזאגט זי איז פר שטויסין. גאט איר היטר אונ איר באשיצר ער וועט ניט שרייען מיט אקול איר מציל צו זיין גַּלְּתִי שִׂיחַ אז איך האב אנטפלעקט מיינע רייד אין זיין גיזעץ פון דר תורה דאס איך האב גיזאגט נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אונ מיין גומען איז זיס גיוועזין דא האט ער

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

אִישָׁא דֵּעִי. בְּצֶדֶק, תֵּת, לְפוֹעֲלֵי צֶדֶק. אֶשְׁאֲלָה, מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק. קוֹל לְהָרִים, כַּשּׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק. רוֹדֵף צֶדֶק, צֶדֶק, אֶקְרָא, שִׁמְעָה צֶדֶק. בְּקוֹל, בְּלוּל בַּשּׁוֹפָר: בִּינָתִי, בְּמַדָּעִי. לְמֵרָחוֹק, שְׂאֵת דֵּעִי. בִּטּוּי תְּרוּעָה בְּיָדְעִי. בְּקוֹל, מַתַּן שׁוֹפָר: בּוֹ, בְּהָרִיעִי. אֶרְצֶה לִּי, רוֹעִי. בְּאָמְצוֹ זְרוֹעִי. בְּקוֹל, כֹּחַ שׁוֹפָר: גָּשְׁתִּי, בְּיוֹם דִּין. לְהִתְוַכֵּחַ בַּדִּין. גּוֹלֶה, עוֹמֶק הַדִּין. בְּקוֹל, קִפְאוֹן שׁוֹפָר: גְּזֵירַת דָּת,

וָשָׁח, הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ, קוֹל: גָּז, וּבָרַח מֶנִּי, כְּעוֹפֶר, עַל הָרֵי בָתֶר. בְּבַקְשׁוֹ
דָּת וָאוֹת, בְּמִשְׁכְּנוֹתַי, וְאֵין קוֹל: דִּלֵּג מִבֶּתֶר לְבֶתֶר. הֲשִׁיבֵהוּ אֵלַי, אוּלַי יִשָּׂא
פָנֶיךָ. עֵקֶב שָׁמְעָךְ, בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה, לָמוֹ. וּרְאֵה שֶׂה מוֹרִיָּה. אִלֵּם פִּיהוּ, יְהִי
צֶדֶק. לְלֹא שָׁבְעָה בְקוֹל: הָסֵר מֵחָלָק, יָדַיִם שְׂעִירוֹת. הוֹגֶה בְּתַחֲנוּנִים. כִּי לְךָ
הַקּוֹל: הוֹשַׁע, כִּי לֹא תִשָּׁכַח עֵדוּת. וּמִפִּי זַרְעוֹ. לֹא יָסוּף קוֹל: וְחוֹזַי וּמְלִיצַי, הֵם
בְּנֵי אִמִּי. וְאָז נִחֲרוּ בִי. לְמַעַן אֶשְׁמַע קוֹל: וְעַל מִשְׁמַרְתָּם, יַעַמְדוּ וְיִזְעֲקוּ, וְגַל
לָהֶם סוֹד. וְהוּא יַעֲנֵם בְּקוֹל: זֶה חָמַק מֶנִּי, אֲסוֹבֵב וַאֲבַקְשֶׁנּוּ. בְּכָל מָקוֹם הוּא.
אָנָה, אֶשָּׂא קוֹל: זֵכֶר דּוֹדִי לְמַטָּה. אַדִּיר בַּמָּרוֹם. מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ. לְמַעְלָה
קוֹרְאִים בְּקוֹל: חֲיָלֵי מַיִם, אֲשֶׁר בָּם שְׁבִילוֹ. דִּבְּרוּ, תְּמוּנָה לֹא רָאִינוּ. זוּלָתִי קוֹל:

בית ישראל

גְנֵייגְט זַיין אוֹיעֶר אוּנ הָט גִיזָאגְט לָאז מִיךְ הֶערִין דַיין קוֹל גָּז וּבָרַח עֶר אִיז אַוֶועק גִיפְלוֹיגֶן
אוּנ אַנְטְלָאפִין גִיוָוארֶן פוּן מִיר כְּעוֹפֶר אַזוֹ וִוי אַיוּנְגֶע אִינְד אוֹיף בֶּערְג וָואס זַיינֶען אָפּ גִיטֵיילְט.
עֶר הָט אָפּ גִיטָאן זַיין שְׁכִינָה פוּן מִיר אִין דֶער צַייט אַז עֶר הָט גִיזוּכְט אִין מַיינֶע וָואהְנוּנְגֶען
תּוֹרָה וּמִצְוֹת אוּנ תְּפִלָּה דִּלֵּג מִבֶּתֶר אַבְרָהָם וָוס אִיז גִישְׁפְּרוּנְגֶען בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים פוּן אֵיין
טֵייל צוּ דֶעם אַנְדֶערִין אוּנ הָט אַרָאפּ גִיטְרִיבֶּן דֶעם פוֹגִיל פוּן דִי שְׁטִיקֶר הַיינְט בֶּעטִין מִיר
דִיךְ אַבְרָהָם קֶער אוּם צוּ מִיר גָאט מִיט דַיין זְכוּת טָאמֶר וֶועט עֶר פַר טְרָאגִין דַיין פָּנִים אוּנ
וֶועט דִיךְ צוּ הֶערִין וַוייל דוּ הָאסְט צוּא גִיהֶערְט זַיין קוֹל צוּ טָאן וָוס עֶר הָט דִיר גִיבָּאטִין דְּרוֹשׁ
טוֹבָה דוּ גָאט פָארְשְׁט גוּטְס צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ זֶעה וִוי יִצְחָק אִיז גִיבּוּנְדִין גִיוָוארֶן וִוי אֵיין שֶׁעפְּס
אוֹיף דֶעם הַר הַמּוֹרִיָּה דִי פַר שְׁטוּמוּנְג פוּן זַיין מוֹיל וָוס עֶר הָט דֶערְנְסְטְמָאל גִישְׁוִויגִין זָאל זַיין
אַזְכוּת צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס הָאבִּין נִיט צוּ גִיהֶערְט אָן גָאטְס קוֹל הָסֵר מֵחָלָק דוּ טוּסְט אָפּ פוּן דֶעם
גְלַאטִיגְטֶן יַעֲקֹב. דִי הָארִיגֶע הֶענְט פוּן עֵשָׂו. בִּשְׁעַת יַעֲקֹב רֶעט מִיט גִיבֶּעט דֶען זַיין קוֹל פוּן
תְּפִלָּה אִיז נָאר צוּ דִיר אַלֵיין הוֹשַׁע הֶעלְף גָאט דִי יִשְׂרָאֵל דָס דִי תּוֹרָה זָאל פוּן זֵיי נִיט פַאר
גֶעסִין וֶוערֶן אוּנ פוּן יַעֲקֹבס קִינְדֶערְס מוֹיל זָאל נִיט אָפּ גִיטָאן וֶוערִן דָס קוֹל פוּן דֶער תּוֹרָה וְחוֹזַי
וּמְלִיצַי אוּנ מַיינֶע נְבִיאִים אוּנ מַיינֶע רֶעדְנֶער וָוס זֵיי זַיינֶען דִי קִינְדֶער פוּן מַיין מוּטֶר כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
הָאבִּין זֵיי דֶערְנְסְטְמָאל אוֹיף מִיר אָן גִישְׁרִיעֶן דָס אִיךְ זָאל הֶערִין גָאטְס קוֹל וְעַל מִשְׁמַרְתָּם אוּנ זֵיי
פְלֶעגִין שְׁטֵיין אוֹיף זֵייעֶר הִיטוּנְג אוּנ פְלֶעגִן שְׁרַייעֶן צוּ גָאט עֶר זָאל זֵיי מְגַלֶּה זַיין דֶעם סוֹד
פוּן דֶר גְאוּלָּה אוּנ גָאט פְלֶעגְט זֵיי עֶנְטְפֶערִין מִיטִין קוֹל זֶה חָמַק מֶנִּי אָבֶּר פוּן מִיר הָט זִיךְ דֶר
גָאט פַר בָּארְגִין. זָאל אִיךְ אַרוּם רִינְגְלִין אוּנ אִים זוּכֶן אִיךְ וֵוייס דָס עֶר אִיז דָא אִין אַלֶע עֶרְטֶר
אוּנ וֵוייס דָאךְ נִיט וואוּ הִין אִיךְ זָאל הֵייבֶּן מַיין קוֹל צוּ אִים. זֵכֶר דֶען אוּנְטִין אִין דֶעם עוֹלָם
וֶוערְט מַיין לִיבֶּר גָאט דֶר מָאנְט מִיט דֶעם לוֹב דָס עֶר אִיז אַלְמַאכְטִיג אִין הִימִיל אָבֶּר אוֹבִּין
אִין הִימִיל רוּפִין דִיא מַלְאָכִים אֵיינֶר צוּם אַנְדֶערִין אוּנ זָאגִין דָס גָאטְס כָּבוֹד אִיז פוּל דִיא
גַאנְצֶע עֶרְד חֲיָלֵי מַיִם דִי פִיל וַואסֶערִין וָוס גָאטְס שְׁטֶעג אִיז אִין זֵיי זֵיי הָאבִּין גִירֶעט קֵיין

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

וָדִין. אִם חִיַּבְתִּי, בַּדִּין. גְּרוֹנִי יְעַכֵּב, מוֹרַע דִּין. בְּקוֹל, עִם שׁוֹפָר: דְּרוֹשׁ, וְהַעַל
רְמִיָּה, לִפְנֵי מְרִיָּה, דַּעַת לִמְרוּיָה. קוֹל, הוֹבֵשׁ שׁוֹפָר: דָּחוּי לִכְרוּיָה. בְּעַד
נִבְרִיָּה. דְּרוֹר, לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל, הַעֲבָרַת שׁוֹפָר: הָכְשַׁל בְּנַאֲפוּף. בְּזָרַת גִּפּוּף,
הַצַּג, בְּרִיב צָפוּף. בְּקוֹל, חֶרְדַּת שׁוֹפָר: הוּעֲנַשׁ בְּאַפּוּף. וְשָׁב, הֱיוֹת חָפוּף.
הוֹעִילוֹ, לֵב כָּפוּף. בְּקוֹל, כְּפִיפַת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹד יַעַלְזוּ. וּבַדִּין יָלִיזוּ. וְצֶדֶק,
יָרוּץ לְאָחֲזוֹ. בְּקוֹל, חִיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מַכְנִים, בְּזוֹ. וּמוֹצִיא בְזוֹ. וְכֵן מֻנּוֹ, יְגִיזוֹ.
בְּקוֹל, רוֹחַב שׁוֹפָר: זֶה, מִכָּל קוֹלוֹת. אֲשֶׁר, בְּמַקְהֵלוֹת. זַעַק לְקְהִלּוֹת. קוֹל, תְּקַע
שׁוֹפָר: זוֹמְמֵי עֲקַלְקַלּוֹת. מְחוּיָּבֵי סְקִילוֹת. זָעוּ, בְּגָדוּעַ מַקְלוֹת. בְּקוֹל, שְׁמַע

חפשתי ישימון היש, ואמר אין. וקדם תתו עוז. בעתני בקול: טהור, דלג הרים. ועבר, וממעון הר מור, אז נתן קול: טמאתי ידידות שכנו, ועלה. ליום כסא יבא. באזני קול: יקרתי בעיניו, ונלוה לי בשבי. עמו אנכי, אז הבטיחני בקול: ירד לשנער. ושם כס בעילם, השמיע כארי. וכנחש קול: כלה מני דוב. כהתרפה ממלאכת, חק במכתב. ויעבר קול: כבש לי. ארבעה ראשי נמר, וגם אני בהודיות, סלה. אשמיע לו בקול: לחית רנה. אז מכר ארץ. מי לי בשמים. אז הרימה קול: לאלהי ישעי. משני ברזל, שועתי. וממרגל עב טיט. הצרחתי בקול: מדת קצי, לא הודיעני. מתי בארצי, תור ישמיע קול: מיודעי

בית ישראל

גישטאלט האבן מיר ניט גזעהן נאר אקול האבן מיר גיהערט חפשתי ישימון איך האב אים גיזוכט אין דר מדבר טאמר איז גאט דארטין פר האנדרין הט דר מדבר גיזאגט עס איז אים ניט מיגליך צו זעהן נאר פר צייטין אז ער הט ניגעבין תורה צו ישראל דעמסטמאל הט ער מיר דר שראקין מיט זיין קול. טהור דר ריינער גאט הט איבער גיהיפט אונ איז פר ביי גיגאנגען אלע בערג אונ הט גימאכט רוען זיין שכינה אויף דעם בארג מוריה אונ הט דעמסטמאל גיגעבין זיין קול צו די נביאים. טמאתי ידידות איך האב מטמא גיוועזן זיין גיליבטען בית המקדש איז די שכינה אויף גיגאנגען אין הימל אריין. צו דעם באשטימטין טאג וואס ער וועט קומען צוריק וועל איך הערין מיט מיינע אויערן איין קול וואס וועט מיר אן זאגין די בשורה. יקרתי בעיניו איך בין חשוב גיוועזן אין זיינע אויגין אונ ער הט זיך צו מיר באהעפט אין גלות ער הט מיר פון לאנג מבטיח גיוועזן מיט זיין קול דורך זיינע נביאים אונ הט גיזאגט וואו זיי וועלן זיין וועט מיין שכינה כביכול אויך מיט זיי זיין ירד לשנער די שכינה הט גינידערט קיין בבל מיט מיר צו זאמען אונ אז איך בין גיוועזן אין דר שטאט עילם הט גאט זיין שטול גישטעלט אין עילם מיך צו שיצין פון די וואס האבין אויף מיר גישריען מיט א קול אזוי ווי א לייב אונ ווי א שלאנג כלה מני דוב גאט הט פר לענט די עצה פון דעם בער דס איז מלכות פרס וואס זיי הט שוואך גימאכט די ישראל פון צו ארבעטין אין בנין בית המקדש וואס דר מלך כורש הט זיי גיהייסין בויען אונ האט דם גילאזט דעמסטמאל שרייבין מיט בריף אונ אוים רופין מיט איין קול. כבש לי ארבעה גאט הט באצוואונגין פר מיר דורך די פיר הויפט לעמפערטין דס זיינען די פיר פירשטין ווס אלכסנדר מוקדן הט צו זיי צו טהיילט זיין מלוכה אונ איך וועל אויך אייביג מאכין הערין מיין קול מיט לויבונגין צו גאט פר זיינע נסים וואס ער הט אונז גיטאן לחית קנה דר נאך הט ער דעמסטמאל פר קויפט ארץ ישראל צו אדם וואס איז גיגליכין צו איין חיה פון וואלד אונ זי הט גישריען מיט איין קול אונ הט גזאגט ווער איז אין הימל וואס ער קאן מיר עפעס טאן לאלהי ישעי צו גאט מיין העלפער האב איך גיטאן שרייען פון די פעלקער וואס האבין מיר גיביסין מיט אייזערנע ציינער. אונ פון דעם דיקן ליים וואס מיין פים הט גיזונקן האב איך גישריען צו גאט מיט קול מדת קצי גאט הט מיך ניט גילאזט וויסן די מאס אונ דעם סוף פון מיין גלות. ווען ער וועט לאזין הערין אין מיין לאנד דעם קול פון דיא גאולה צייט. מיודעי כפר פון די גילערהרטע הט גאט פר

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

שופר: חי, מכל שנה. יום זה שנה. חקוק לשושנה. לקול, חרות שופר: חבתו משנה. שניה מראשונה. חטא כל השנה. דחות, בקול שופר: טבע, ברכות תשע. מול, שופרות תשע. טהור, מהם ישע. בקול, דת שופר: טנף, צחוני רשע. בשובם, מפשע. טריתם, תשעשע. בקול, שוע שופר: ייטב, משור פר. ומאיל המשפר. יום המספר. לקול, חדוש שופר: יוקש יופר. וסוטן יחפר. יושר לב, ישפר. בקול, שפור שופר: כעת, הם תוקעים. גיא מבקיעים. ברכים משקיעים. בקול, שאון שופר: כל המון, מריעים. בחיל, מתרועעים.

סֵפֶר, חָתַם קִצִּי, לְבַל דַּעַת צוֹפַי, עֵת יִשְׂאוּ קוֹל: נָא הַבֵּט, וּרְאֵה. עָנְיִי וּמְרוּדִי.
אֵין לִי מַכִּיר, לְמִי אֶשָּׂא קוֹל: נֶצַח אֲקַוֶּה. כִּי לֹא יִפּוֹל דָּבָר. כִּמְקַשְּׁבַי, דְּמָמָה
וְקוֹל: שׂוֹשׂ יָשִׂישׂ לִבִּי, בְּקִרְבִּי. בְּשָׁמְעִי דּוֹדִי דוֹפֵק. עַל פִּתְחֵי קוֹל: חוֹן סֶלָה
יְשִׁימֵנִי, כַּחוֹתָם עַל לֵב. כְּאָז תַּחַת הַתַּפּוּחַ. עוֹרַרְנִי בְּקוֹל:

עִלִּיתַנִי אֵל, עַל כָּל בָּנוֹת, כִּי, בַּעֲבוּרִי, בְּחוֹרֵב תַּתָּהּ, קוֹל: עַל כָּל אֱלֹהִים.
מְאֹד נִתְעַלֵּיתָ. נֶצַח תִּתְעַלֶּה, בִּתְרוּעַת קוֹל: פָּעָה מִמִּדְבָּר. צִפּוֹר
מִמִּצְרַיִם. וְיוֹנָה הִשְׁמִיעָה מֵאַשּׁוּר, קוֹל: פְּקוֹד צִפּוֹר בַּיִת. דְּרוֹשׁ יוֹנַת אֵלֶם, תְּקַע
לָמוֹ בַּשּׁוֹפָר. וּשְׁרוֹק לָמוֹ, בְּקוֹל: צוּר חֻקִּים מֶנִּי, לְבַל יָעוּפוּ כַּנֶּשֶׁר. לְבַל יִכָּנְפוּ,
מַשְׁמִיעֵי קוֹל: צְרוּפָה אֶלְמַד, וְעֵינַי לְמוֹרַי. כְּאָז צִיר מְדַבֵּר. וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל:

בית ישראל

חַתְמַת מַיין סוֹף דָם עֶס זָאלִין נִיט וִויסִין מַיינֶע וֶועכְטֶער דִי צַייט וֶוען זַיי זָאלִין אוֹיף הֵייבִּין אַקוֹל אָן צוּ זָאגִין דִי גְאוּלָה נָא הַבֵּט אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט קוּק אוּנ זֶעה מַיין אָרוּמְקֵייט אוּנ מַיין צַעַר אִיךְ הָאבּ נִיט קֵיין בַּקַאנְטִין מֵלִיץ פַר מִיר צוּ וֶועמִין אִיךְ זָאל אוֹף הֵייבִּין אַקוֹל עֶר זָאל מַיין מֵלִיץ זַיין נֶצַח אֲקַוֶּה אִיךְ וֶועל אֵייבִּיג הָאפִין דָם עֶס וֶועט קֵיין וָוארְט צוּרִיק פַאלִין פוּן דִי נֶחָמוֹת וָוס עֶס הָאבִּין גִיזָאגְט דִי נְבִיאִים וָוס פַר נֶעמֶען דַיין שְׁטִילֶען שְׁטִים אוּנ דַיין גְרוֹסִין קוֹל: שׂוֹשׂ יָשִׂישׂ מַיין הַארְץ וֶועט זִיךְ אִין מִיר כְּרֵייעֶן אַז אִיךְ וֶועל הֶערִין דָאס מַיין פְרֵיינְט הקב"ה וֶועט קְלַאפִּין אוֹיף מַיינֶע טִירִין מִיט אֵיין קוֹל פוּן דֶר גְאוּלָה סֶלָה יְשִׂימֵנִי גָאט וֶועט מִיךְ טָאן אַזוֹ וִוי אַחוֹתָם אוֹיף דֶעם הַארְצִין אוּנ אָן מִיר אֵייבִּיג נִיט פַר גֶעסִין אַזוֹ וִוי דֶערְנֶסְט מָאל אוּנְטֶער דֶעם עֶפִּיל בּוֹם דָם אִיךְ בִּין גִישְׁטַאנֶען אוּנְטֶער דֶעם בַּארְג סִינַי וָוס עֶר אִיז גִימַאכְט גִיוֶוען אִיבֶּער מַיין קָאפּ
וִויא אֵיין עֶפִּיל הָאט עֶר מִיךְ דֶער וֶועקְט מִיט אֵיין קוֹל:

עִלִּיתַנִי אֵל דוּ גָאט הָאסְט מִיךְ דֶר הוֹיבִּין אִיבֶּר אַלֶע אוּמוֹת וָוס זֶענֶען גִיוֶוען בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה
דֶען פוּן מַיינְט וֶועגִין הָאסְטוּ אִין חוֹרֵב דִי תּוֹרָה גִיגֶעבִּין מִיט אֵיין קוֹל עַל כָּל דוּ בִּיסְט זַייעֶר דֶר הוֹיבֶּן אִיבֶּר אַלֶע גֶעטֶר אֵייבִּיג וֶועסְטוּ דֶר הוֹיבִּין וֶוערֶן מִיט דֶעם קוֹל פוּן שׁוֹפָר פָּעָה מִמִּדְבָּר דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זַיי זֶענֶען אוֹיף גִינַאנְגֶען פוּן דֶער מִדְבָּר הָאבִּין גִישְׁרִיעֶן צוּ גָאט זִיא הָאט גִילָאזְט הֶערִין אִיר קוֹל אַז אֵיין פוֹגִיל פוּן גָלוּת מִצְרַיִם אוּנ אַזוֹ וִויא אֵיין טוֹיבּ הָאט זִיא גִילָאזְט הֶערִין פוּן גָלוּת אַשּׁוּר אֵיין קוֹל פְּקוֹד מִיר בֶּעטִין דִיךְ גָאט גִידֶענְק דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זַייא זֶענֶען גִיגְלִיכֶען צוּ אֵיין הוֹיז פוֹגִיל פָארְשְׁט דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זַיי זֶענִין גִיגְלִיכֶן צוּ אֵיין שְׁטוּמֶע טוֹיבּ בְּלָאז צוּ זַייא מִיט אֵיין שׁוֹפָר אוּנ רוּף זַייא צוּ נוֹף מִיט אֵיין קוֹל צוּר חוּקִים בִּינְד אַיין דַיינֶע מִצְוֹת אִין אוּנְזֶר הַארְצֶן זַיי זָאלֶן פוּן מִיר נִיט אַוֶועק פְלִיהֶען וִויא אֵיין אָדְלֶר אוּנ דָם זַייא זָאלֶן נִיט פַאר בָּארְגִין וֶוערִין פוּן מִיר דִי תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וָוס זַיי לָאזִין הֶערֶן זַייעֶר קוֹל אִין דֶר תּוֹרָה צְרוּפָה אֶלְמַד אִיךְ זָאל לֶערְנֶן דִי גְלַייטֶערְטֶע תּוֹרָה אוּנ מַיינֶע אוֹגִין זָאלֶן זֶעהְן מַיינֶע לֶערְנֶר אַזוֹ וִוי דֶערְנֶסְט מָאל

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

כַּאֲשֶׁר הֵם, מַתְרִיעִים. קוֹל יָרִיעַ, בַּשּׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ כִּיקְשַׁב. יִבְעַת, כָּל מוֹשָׁב.
לְרָעִים, בְּסַעַר יְנֻשַּׁב. בְּקוֹל, סַעֲרַת שׁוֹפָר: לְיוֹדְעָיו יוֹשַׁב, לְאוֹת טוֹב, יִתְחַשֵּׁב.
לְעֵת יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל, טַעַם שׁוֹפָר: מוֹאֲסָיו, לְהַבְקִיעַ. בּוֹגְדָיו, לְהַעֲקִיעַ. מוֹרְדָיו,
לְהַשְׁקִיעַ. בְּקוֹל, חִזּוּק שׁוֹפָר: מַאֲרִיךְ בְּהִתָּקְעַ. מְקַצֵּר, בְּהִבָּקְעַ. מֵרִיעַ וְתוֹקֵעַ.
בְּקוֹל, שִׁלּוּשׁ שׁוֹפָר: נוֹתֵן אֵימוֹת. מַחְפִּיז אֻמּוֹת. נוֹסוּ נוֹאֲמוֹת, מִקּוֹל, בּוּךְ שׁוֹפָר:
נוֹתֵץ חוֹמוֹת. מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת. נוֹהֵם כַּהֲמוֹת. קוֹל, שַׁאַג שׁוֹפָר: סוֹדוֹ כְּגַגָּה.
בְּסִין לִסְגֻלָּה. סִיַּם מְגִלָּה. בְּקוֹל, הִלּוּךְ שׁוֹפָר: סוֹד, יוֹם גְּאֻלָּה. בְּחָשְׂפוֹ לִדְגוּלָה.
שָׂשׂוֹן וְגִילָה. קוֹל יַשְׁמִיעַ, שׁוֹפָר: עָשׂוֹר דּוֹחֶה. עוֹנֶג מַדְחֶה. עֲבֵירוֹת מְמַחֶה.
בְּקוֹל, צְוָחַת שׁוֹפָר: עֲוֹנוֹת מוֹחֶה. עֲבָדוּת מְמַחֶה. עֲבוֹדוֹת מְנַחֶה. קוֹל, חִצּוּר

קרב קץ. בא עת משפט. קם מליץ יושר. להתחנן, בקול: קדש חודש. והוכן מועד. ואתקע בשופר, ויענה לי בקול: רגש מקבר. צווחה מסלע. בתת יבישי עצם, מעפר קול: ראו נס בהרים, וקול שופר בארץ. להשמיע רנן, מדמומי קול: שגג לב הותל, עוד בל יטנו. בלי להכביד אוזן, משמוע קול: שובב לי, כקדם, דת מורשה, אשר בה עלפתני, בלפידים וקול: תבונה הפיק, איש נבון דבר, וחק נועם זמירות. בנעימות קול: תהלה יתנו, אז לכל השמיע. לאל מושל בכל. ימתיקו בקול: תחת בני ציון בני האויב שחו, הברקת חצים, ותהמם בקול: חזן תרעם לבוזזי, תתקע בשופר. בסערות תימן. אז ילך קול:

משלי ישראל

בשעת מתן תורה אז דר שליח משה רבינו האט גירעט אונ גאט האט אים גיענטפערט מיט איין קול ערב קרב קץ עס הט גנעהנט דר סוף פון דעם יאר עס איז גקומן די צייט פון משפט דס איז דר טאג ראש השנה דר שליח צבור ווס ער איז אונזער מליץ איז אוף גשטאנען צו בעטין פר אונז מיט איין קול קדש חודש דר חודש תשרי איז גהייליגט אונ עס איז אן גברייט די צייט צו משפטן די וועלט אונ איך בלאז מיט דעם שופר רגש מקבר אשטורעם וועט אוף גיין אוס דעם קבר איין גשרייא וועט אוף גיין אוס דעם שטיין דענסטמאל אז די בארע ביינר ווס ליגין אין דר ערד וועלן געבן איין קול מיט לוב צו גאט אז זיי וועלין אוף שטיין תחיית המתים ראו נס איר וועט זעהן איין צייכין אויף די בערג אונ איין קול פון שופר וועט ער לאזין הערין אוף דר ערד צו לאזין הערין איין גיזאנג פון די מתים ווס זענן גילעגין שטום אן אקול שגג לב דר יצר הרע ווס ער פאר פירט אונ פר נארישט דעם מענטשינס הארץ וועט מער ניט קענין נייגין דס הארץ פון דעם מענטשען שובב לי כקדם גאט קער אום צו מיר די תורה אונזר ארב אזו ווי פר צייטן ווס פון איהרענט וועגן האסטו מיך שוואך גמאכט פון שרעק ביי דעם בארג סיני מיט בראנדין פייער אונ מיט קול תבונה הפיק פאר שטאנדיקייט הט ער אוס גצוגין פון זיין הארצין דוד המלך ווס ער איז גוועזן איין פאר שטאנדיגר מאן אונ הט אן גשריבן זיסע גזאנג מיט איין זיסען קול דס איז דר ספר תהלים תהלה יתנו דוד הט צו אלע לייט גלאזט הערן דס זיי זאלן דר צייליגן גאטס לוב זיי זאלן מיט איין זיסן קול לובן גאט ווס ער גיוועלטיגט איבער אלץ דינג תחת בני ציון די בני יפת זענען גבוקט גיווארען בימי בית שני אונטר די ישראל ווס ווערין גירופן בני ציון דו האסט אוף זיי גיווארפן דייגע פיילין וויא בליצין אונ האסט זיי פאר טומילט מיט איין קול דו וועסט דונערין אוף מיינע בארויבער דו וועסט בלאזין מיטען שופר מיט שטורעם אוף תימן דענסטמאל וועט גיין דר קול מיט דער בשורה דאס משיח קומט במהרה בימינו אמן:

אז דער ערשטער טאג ראש השנה גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס דעם אנדערין טאג

שופר: פגר והסעיר. ממלכות שעיר. פשעיו תעיר. בקול, קולות שופר: פתחי העיר. תשקיע ותבעיר. פחד, רב וצעיר. מקול, המית שופר: ציון רמז אות. שופרות, שליש מאות. צווחה, במדין דאות. בקול, שתוף שופר: צפצפו צבאות. כשרו פלאות. צור, כעש נפלאות. בקול, ערב שופר: קול חלושה. בארקא חלשה. קולות, מתן שלשה. קולות, כנתנו בשופר: קרן משלשה. היום, לזכר אשלשה. קרוא עוד שלשה. עתוד, בקול שופר: רחשתי, לעליות. ועיני, תלויות. ראות, כנוס גליות. בקול, גודל שופר: רביעית חיות. ליקוד להיות. רשף, שלהביות. בקול, להב שופר: שנה תעורר. לשלם גמול, לצורר. שאונו, תפורר. בקול, גבורות שופר: שושן תדרר. גאלה תברר. שוכנים תזורר. בקול, הערת שופר: תשור מחרמון. לרועע, אדמון. תשלג בצלמון. בקול, המון שופר: חזן תצעד כבישימון. במתן אמון. תשמיע בארמון. קול, קורא בשופר:

אתה נגלית בענן כבודך, על עם קדשך, לדבר עמם, מן השמים השמעתם קולך, ונגלית עליהם, בערפלי טוהר גם (כל) העולם כלו, חל מפניך, ובריות בראשית, חרדו ממך, בהגלותך מלכנו, על הר סיני, ללמד לעמך, תורה ומצות, ותשמיעם, את הוד קולך, ודברות קדשך, מלהבות אש. בקולות וברקים, עליהם נגלית, ובקול שופר, עליהם הופעת. ככתוב בתורתך, ויהי ביום השלישי, בהיות הבקר, ויהי קולות וברקים, וענן כבד, על ההר, וקול שופר, חזק מאד ויחרד כל העם, אשר במחנה: ונאמר, ויהי, קול השופר, הולך, וחזק מאד משה ידבר, והאלהים, יעננו בקול: ונאמר, וכל העם, רואים את הקולות, ואת הלפידים, ואת, קול השופר, ואת ההר עשן וירא העם, וינעו ויעמדו, מרחוק: ובדברי קדשך, כתוב לאמר, עלה אלהים, בתרועה יי, בקול שופר: ונאמר, בחצוצרות, וקול שופר הריעו, לפני המלך יי: ונאמר, תקעו בחדש שופר בכסה, ליום חגנו. כי חק, לישראל הוא משפט, לאלהי יעקב: **ונאמר** הללויה, הללו אל, בקדשו הללוהו. ברקיע עזו: הללוהו, בגבורותיו הללוהו, כרב גדלו: הללוהו, בתקע שופר הללוהו, בנבל וכנור: הללוהו, בתף ומחול הללוהו, במנים ועגב: הללוהו, בצלצלי שמע הללוהו, בצלצלי תרועה: כל הנשמה, תהלל יה, הללויה:

ועל ידי עבדיך, הנביאים, כתוב לאמר, כל ישבי תבל, ושכני ארץ, כנשא נס הרים, תראו, וכתקע שופר. תשמעו: ונאמר, והיה, ביום ההוא, יתקע בשופר גדול, ובאו, האבדים, בארץ אשור, והנדחים, בארץ מצרים והשתחוו ליי, בהר הקדש, בירושלים: ונאמר ויי, עליהם יראה, ויצא כברק, חצו ואדני יהוה, בשופר יתקע, והלך, בסערות תימן: יי צבאות, יגן עליהם. כן תגן, על עמך ישראל, בשלומך:

אלהינו, ואלהי אבותינו, תקע, בשופר גדול, לחרותנו, ושא נס, לקבץ גליותינו. וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך, בשמחת עולם. ושם, נעשה לפניך, את קרבנות חובותינו, כמצוה עלינו, בתורתך, על ידי משה, עבדך, מפי כבודך כאמור:

וביום, שמחתכם, ובמועדיכם, ובראשי חדשיכם, ותקעתם

מעשה הגדולים

וביום שמחתכם וכו׳, ס׳ עס ענין פון שופר בלאזן ראש השנה אונ צו יעדער שמחה, אונ צו יעדער צרה ח״ו, אונ ווען משיח וועט קומען, אונ וואס מיר זאגן ראש השנה די פסוקים פון מתן תורה. וועלן מיר פארשטיין

בַּחֲצֹצְרוֹת, עַל, עֹלֹתֵיכֶם, וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ, לָכֶם לְזִכָּרוֹן, לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, קוֹל שׁוֹפָר, וּמַאֲזִין תְּרוּעָה, וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, שׁוֹמֵעַ, קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים:

ותוקעין. וכשחל בשבת אין תוקעין

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה.

הַיּוֹם, הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים, עֵינֵינוּ, לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ, וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ:

מעשה הגדולים

מיט אמשל ווס דער ספר א״ח מהג׳ מל״מ שרייבט, עס איז אמאהל גיוועהן אגרוסר מלך ער הט געהאט א איינציגע טאכטער זייער אשיינע עס איז איר גלייכן נים גיוועזן אוף דר וועלט, דער מלך הט נים געקענט בעקומען פאר איר אחתן ווייל עס איז איר קיינר געפעלן, נאך אלאנגע צייט איז געקומן אקעניגליכער זוהן צו איר פאטר, ער איז איר געפעלין, זיא איז אים גיפעלין, דער שדוך איז גיווארן, מען הט בעשטימט אצייט צו די חתונה עס זענען צוזאמען געקומען אויף די חתונה פיל מלכים אונ שרים, די שמחה איז גיוועזן זייער גרוים, דר מלך האט גערופען צו זיך די גרעסטע מוזיקאנטען פון דער וועלט פריילך צו מאכען די חתונה, אונ ווייל דר מלך הט גיוואלט האבן אאנדיינקונג פון די חתונה, הט ער דערהאלטן ביי זיך די מוזיקאנטן, אונ ווען ער הט גיוואלט האבן די שמחה פון די חתונה, הט ער גערופן צו זיך די מוזיקאנטען זיי זאלען פאר אים שפילען די זעלביגע נגונים ווס זיי האבן געשפילט אוף די חתונה, אמאהל הט דר מלך געזאגט צו זיין טאכטער מען זאל פארען שפאצירען אוף דעם ים, מען האט צוגעגרייט שיפען פר דעם מלך, פר די שרים, פר זיין איידים, פר זיין טאכטר, די מוזיקאנטן זענען גיזעסין ביי די טאכטער אין שיף, נאכדעם ווי די שיפען זענען ארויף אוף דעם ים איז גיווארען אגרוסער שטורעם ווינט אונ פארוואלקינד, אונ פינסטר, דר ווינט הט צוטריבען די שיפען אונ האט עי צו יאגט אין פיל ארטער, די שיף מיט די טאכטר פון מלך זענן זייער ווייט פארטריבן גיווארן ביז אין אפרעמדע לאנד, די שיף איז צוגעשוואמען צו אשטאט, די שטאט מענטשען האבן די שיף פארהאלטן, די פרינצעסין מיט די מוזיקאנטען זענן ארויסגעגאנגן פון די שיף, אין שטאט, די פרינצעסין האט געטראכט זיא וועט גיין צום מלך אונ וועט אים זאגען ווער זיא איז, וועט ער זיא געוויס באלד צוריק שיקען אהיים מיט גרוים כבוד, זיא האט געהאט אטעות, ווייל דר מלך איז גיוועזן אגרוסער שונא צו איר פאטר, דריבר באלד ווו זיא איז געקומן צום מלך אונ הט אים געזאגט ווער זיא איז הט ער זיא פארהאלטן געפאנגן, אונ מען האט איר ארייגעפירט אין די קיך זיא זאל זיין אדינסט צוזאמען מיט אלע דינסטען, אין די ערשטע צייטען הט זיא טאג אונ נאכט געוויינט, ווי זיא הט גיזעהן איר וויינען וועט גאר נים העלפין, האט זיא אנגעהויבען זיך בעפריינדען מיט די קנעכט אונ מיט די דינסטין, ביז זיא הט פארגעסין אז זיא איז אקעניגליכע טאכטער, אונ זיא הט זיך גערעכונט אדינסט גלייך מיט אלע דינסטן, אמאהל הט דר מלך געמאכט אגרוסע סעודה פאר אלע אלצטע פון זיין לאנד, אלע זענען גיוועזן זייער פריילך, אפילו די קנעכט אונ די דינסטן האבן גיגעסין אונ געטרינקען אונ זענען גיוועזן פריילך, די פרינצעסין איז אויך גיוועזן פריילך מיט די קנעכט אונ דינסטען צו זאמען, דער מלך ביי זיין פריילכקייט הט ער געהייסן רופען די מוזיקאנטן ווס זענן געקומן מיט די פרינצעסין זיי זאלן שפילן, ווי די פרינצעסן האט גיהערט די נגונים וואס מען האט געשפילט אויף איר חתונה איז זיא געפאלן אויף די ערד אונ הט געחלשת, די קנעכט אונ די דינסטין האבען איר אויפגעהויבען אונ איר ארויסגעפירט פון שטוב, אונ האבן איר גיפרעגט דו ביזט דאך גיוועזן פריילך אזוי ווי מיר, פאר וואס ביזטו איצט פלוצלונג שטארק טרויעריג גיווארן? האט זיא געזאגט צו זייא ביז איצט האב איך געהאט פארגעסין ווער איך בין. נ״ר איצט ווי מען האט אנגעהויבן שפילען דעם נגין פון מיין חתונה, האב איך מיך איצט דערמאנט מיין חתונה, מיין מאן, מיין פאטר אונ מוטער ווי טרויעריג זייא זענען נאך מיר, ווי אזוי זאל איך נים וויינען אונ טרויערין. אזוי הט גיטראפן מיט יודין, ווען הקב״ה האט חתונה געהאט מיט די יודין, ווען ער הט זיי גיגעבן די תורה, האט ער געהייסן שפילען מיט אנייע מוזיק, מיט אשופר, אונ ביי יעדער שמחה פון יודין האט הקב״ה געהייסן שפילען מיט דעם אינסטרומענט, מיט אשופר, אונ ווען ח״ו אצרה זאל מען אוך בלאזן מיט אשופר, מען זאל געדיינקן דעם שופר פון מתן תורה, אונ ראש השנה זאל מען אויך בלאזען מיט אשופר, מען זאל געדיינקען דעם שופר פון מתן תורה, וועט מען געהאלפן ווערן פון די שונאים אונ פון יום הדין.

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ, יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ, אֵל רָם, וְנִשָּׂא, מֵבִין וּמַאֲזִין, מַבִּיט, וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אַז דֶער חַזָן הָאלט וְתֶחֱזֶינָה זָאגְט קָהָל דָאס:

וְתֶעֱרַב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ, כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ, לְצִיּוֹן עִירֶךָ, וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה, לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, וְשָׁם, נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע"כ והש"ץ מסיים בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ, בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מעשה הגדולים

די אַלֶע שִׂמְחוֹת זֶענֶען נָאר גִיוֶועזֶען וֶוען דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִיוֶועזֶען אוּנ אַלֶע יוּדִין זֶענֶען גִיוֶועזֶען אִין זֵייעֶר לַאנְד. וֶועגִין אוּנְזֶערֶע זִינְד אִיז גֶעקוּמֶען אַשְׁטוּרֶעם ווִינְד, נְבוּכַדְנֶצַּר, טִיטוּס, אוּנ הָאבֶּען אוּנְז פַאַרְטְרִיבֶּען פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוּנ פַאַרְשְׁפְּרֵייט אִין אַלֶע עֶקִין וֶועלְט, אִין אָנְהֵייבּ וֶוען מִיר זֶענֶען גֶעקוּמֶען צוּ דִי טַייכֶען פוּן בָּבֶל הָאבֶּען מִיר שְׁטַארְק גֶעוֵויינְט, נָאכְדֶעם זֶענֶען מִיר גֶעוואוֹהְנְט גִיוָוארֶען, מִיר הָאבֶּען פַארְגֶעסִין אַז מִיר זֶענֶען אַהֵיילִיגֶע פָאלְק, אוּנ מִיר וֶוערִין גֶערוּפִין קִינְדֶער צוּ הקב"ה, מִיר זֶענֶען צוּ מִישְׁט גֶעוָוארֶען צְווִישֶׁן דִי פֶעלְקֶר, אוּנ מִיר זֶענֶען אַזוֹי דֶערְנִידֶערְט גִיוָוארֶען, אַזוֹ ווִיא מִיר וָואלְטֶען גִיבָּארִין גִיוָוארֶען פוּן אַנִידֶערִיגְסְטֶע פָאלְק, וֶוען מִיר קוּמֶען צוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ מִיר הֶערִין דֶעם קוֹל שׁוֹפָר, דַארְפִין מִיר דֶערְשְׁרָאקִין אוּנ דֶערְצִיטֶערְט וֶוערִין דֶערְמַאנֶענְדִיג אַז מִיט אַזוֹי אַשְׁטִימֶע פוּן אַשׁוֹפָר הָאט מֶען גֶעשְׁפִּילְט וֶוען הקב"ה הָט אוּנְז גִיגֶעבֶּען דִי תּוֹרָה אוּנ הָאט אוּנְז גֶענוּמֶען צוּ זִיךְ פַר אַפָאלְק, אַלֶע פֶעלְקֶר הָאבֶּען פַר אוּנְז גֶעצִיטֶערְט, צוּ אוּנְזֶער גְרוֹיסְקֵייט אִיז דַאמָאלְס קֵיין גְלַייכֶען גִיוֶועזְן, אִיצְט זֶענֶען מִיר נִידֶערִיגֶער פוּן אַלֶע פֶעלְקֶר, נָאר דִי גֶעפַאנְגֶענֶע מַאכְטֶער פוּן מֶלֶךְ הָט קֵיין הָאפֶענוּנְג גֶעהַאט זִיא זָאל צוּרִיק קוּמֶען צוּ אִיר גְרוֹיסְקֵייט, אָבֶּער מִיר קֶענֶען אִיצְט טָאהְן תְּשׁוּבָה אוּנ בֶּעטִין צוּ הקב"ה עֶר זָאל אוּנְז דֶערְמַאנֶען דֶעם זְכוּת פוּן מַתַּן תּוֹרָה, אוּנ זָאל בְּלָאזֶן מִיט דֶעם גְרוֹיסֶען שׁוֹפָר אוּנ זָאל אוּנְז צוּ זַאמֶען נֶעמֶען פוּן אַלֶע עֶקִין וֶועלְט אוּנ זָאל אוּנְז בְּרֵיינְגֶען אִין אוּנְזֶער לַאנְד בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

דִיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען אַז דֶער חַזָן הֵייבְּט אָן צוּ זָאגֶען רְצֵה אוּנ דִי כֹּהֲנִים גֵייעֶן דוּכֶענֶען:

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אוּנְזֶער גָאט דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הִנֵּה בְּנֵי אַהֲרֹן כֹּהֲנֶיךָ נוּן דִי קִינְדֶער פוּן אַהֲרֹן דַיינֶע כֹּהֲנִים וֶועלִין אַצוּנְד אוֹיף הֵייבֶּען דִי הֶענְט צוּ בֶּענְטְשֶׁען דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט גָאר זֵייעֶר הַארְצִין אוּנ וֶועלֶען זָאגֶען דִי בְּרָכָה וָוס דוּ הָאסְט זֵיי גִיבָּאטֶען דָם מִיט דֶר בְּרָכָה זָאלֶען זֵיי בֶּענְטְשֶׁן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶוען זֵיי שְׁטֶעלֶען זִיךְ צוּם דוּכֶען רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם פַר נֶעם דָם גִיבֶּעט פוּן דִי כֹּהֲנִים וָוס בֶּענְטְשֶׁן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ מִיר זָאלֶען גִיבֶּענְטְשְׁט וֶוערֶען אַלֶע יוּדֶן צוּ זַאמֶען אוּנ אוֹיךְ אִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער צְווִישֶׁן זֵיי צוּ גוּטֶען לֶעבֶּען אוּנ גוּטֶע פַּרְנָסָה פוּן דַיין פוּל גִיבֶּענְטְשְׁטֶע הַאנְד מִיר זָאלֶען נִיט דַארְפֶען אָן קוּמֶען צוּ אֵיין בָּשָׂר וָדָם אוּנ מִיר זָאלֶען זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבֶּען קִינְדֶער אוּנ קִינְדֶס קִינְדֶער גוּטֶע אוּנ פְרוּמֶע גָאטְס דִינֶערְס אוּנ גָאטְס פָארְכְטִיגֶע. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז הִיטֶען פוּן אַלֶעם בֵּייזֶען קֵיין שׂוֹנֵא זָאל אוּנְז נִיט קֶענִין טָאן קֵיין שְׁלֶעכְטִין אוּנ זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶען דַיין פָּנִים צוּ אוּנְז מִיר זָאלֶען קֶענֶען דֶר הַאלְטֶען דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה מִיר זָאלִין נִיט ווִידֶער שְׁפֶּעטִיגִין אַקֶעגֶען דִיר אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בֶּענְטְשֶׁן מִיט אַלֶעם גוּטֶען מִיט אַגוּט לֶעבֶּען. לֶעבֶּען פוּן גִיזוּנְד. לֶעבֶּען פוּן פַּרְנָסָה. לֶעבֶּען פוּן שְׁפַּייז לֶעבֶּען פוּן דֶר גֶערוּנְג. לֶעבֶּען פוּן רַייכְקֵייט. לֶעבֶּען פוּן אַגוּט מַזָל אוּנ זָאלְסְט אוּנְז נוֹשֵׂא פָּנִים זַיין וֶוען דוּ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ, וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ, וְכַלֵּה, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וּשְׁבִי, וּמַשְׁחִית, וְעָוֹן, וּמַגֵּפָה, וּפֶגַע רַע, וְכָל מַחֲלָה, וְכָל תַּקָּלָה, וְכָל קְטָטָה, וְכָל מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת, וְכָל גְּזֵרָה רָעָה, וְשִׂנְאַת חִנָּם, מֵעָלֵינוּ, וּמֵעַל, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

בית ישראל

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנְזֶר קִינִיג גֶדֶענְק דַיין דֶר בַּארֶעמְקֵייט אוּנ בַּאצְווינְג דַיין צָארְן אוּנ פַר לֶענְד פֶעסְט אוּנ שְׁוֶוערְד אוּנ הוּנְגֶר אוּנ גִיפֶענְקֶענִישׁ אוּנ פַר דַארְבוּנְג אוּנ זִינְד אוּנ מַגֵּפָה אוּנ בֵּייזֶע בֶּגֶעגְנִישׁ אוּנ אַלֶע קְרַאנְקֵייט אוּנ אַלֶע שְׁטְרוֹכְלוּנְג אוּנ אַלֶע קְרִיגֶערַיי אוּנ אַלֶע מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת אוּנ אַלֶע גְזֵירוֹת אוּנ אוּמְזִיסְטֶע פַיינְדְשַׁאפְט פוּן אוּנְז אוּנ פוּן אַלֶע וָוס שְׁטֵייעֶן אִין דַיין בּוּנְד:

קוּמְסְט צוּ מִשְׁפָּטִין מִיט דֶעם זְכוּת פוּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן מִיט זַיינֶע קִינְדֶר אוּנ זָאלְסְט טוּעֶן צוּ אוּנְז פְרִיד אוּנ שַׁלְוָה אוּנ שְׁטִילְקֵייט עֶס זָאל חָלִילָה נִיט קוּמֶען קֵיין שְׁרֶעק אִין אוּנְזֶער הוֹיז:

אַתָּה הָאֵל הַמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה גָאט וָוס דוּ בִּיסְט דֶער הוֹכֶען אוֹיף אַלֶע בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ לוֹב עֶס אִיז אַנְפַּלֶעקְט פַר דִיר דָאס אִיבֶּר אוּנְזֶערֶע זִינְד אִיז דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרוּב גִיוָוארֶן אוּנ עֶס אִיז צוּ גִינוּמֶען גִיוָוארֶען דִי לִיכְט פוּן אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶן אוּנ וֶוען דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִישְׁטַאנֶען פְלֶעגֶן דִי יִשְׂרָאֵל מַקְרִיב זַיין קָרְבָּנוֹת צוּ פַר גֶעבֶּן אוֹיף זֵייעֶרֶע זִינְד אוּנ דִי כֹּהֲנִים זֶענֶען גִישְׁטַאנֶען אוֹיף זֵייעֶר דוּכֶענֶען אוּנ דִי לְוִיִּם מִיט זֵייעֶר גִיזַאנְג אָבֶּער הַיינְט הָאבֶּן מִיר דָס אַלֶץ אָן גְווָארֶן נָאר דָס אִיז אוּנְז גִבְלִיבֶּן דָס דִי כֹּהֲנִים קוּמֶן צוּ בֶּענְטְשֶׁן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט דֶער בְּרָכָה וָוס דוּ הָאסְט זֵיי גִיבָּאטֶן דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ רבש״ע פַר נֶעם דִי בְּרָכוֹת פוּן דִי כֹּהֲנִים וָואס בֶּענְטְשֶׁן אוּנְז אוּנ עֶס זָאל פַר דִיר זִים זַיין אוּנְזֶער גִיבֶּעט גְלַייךְ אַז אֵיין קָרְבָּן אִיךְ בֶּעט דִיר דֶער בַּארוּמֶגֶער פָאטֶער זָאלְסְט מִיט דַיין גְרוֹיס בַּארִימְקֵייט דֶר בַּארִימֶן אוֹיף אוּנְז אוּנ זָאלְסְט בּוֹיעֶן דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פוּן אֵייטֶל פַייעֶר אוּנ טְרֵייסְט דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם דָאס דוּ זָאלְסְט אוּם קֶערֶן אִירֶע קִינְדֶר צוּ אִיר קֶער אוּם דַיין שְׁכִינָה קֵיין צִיּוֹן אוּנ דֶעם סֵדֶר פוּן קָרְבָּנוֹת קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דָארְט

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

דֶעם יְהִי רָצוֹן זָאגֶן דִי כֹּהֲנִים אוּנ קָהָל פַר דֶעם דוּכֶענֶען:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה הַזֹּאת.

לכהנים	לקהל
שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל	שֶׁצִּוִּיתָ הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ

בְּרָכָה שְׁלֵימָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. הש"ץ אומר בקול כֹּהֲנִים. והקהל עונים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ, לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: אמן

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ, מִצִּיּוֹן, עוֹשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ:

יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה:

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל, כִּי חָסִיתִי בָךְ:

שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלָּךְ, וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ, חֲלוֹם חָלַמְתִּי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי, עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל עַצְמִי, וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל אֲחֵרִים, וּבֵין

בית ישראל

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶערְר פוּן דֶר וֶועלְט אִיךְ בִּין דַיין אוּנ מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶען דַיין אַיין חָלוֹם הָט מִיךְ גְחָלֶמְתּ אוּנ אִיךְ וֵוייס נִיט וָוס עֶר בַּטַייט

ברכת ישראל

יְבָרֶכְךָ ה' וכו'. דִי גמרא זָאגְט עֶס אִיז נִיטָא אַכְּלִי וָוס זָאל קֶענֶען דֶערְהַאלְטֶען דִי בְּרָכוֹת נָאר שָׁלוֹם, דָס אִיז לְמָשָׁל וֶוען אֵיינֶער הָט אַפָּאס אוּנ עֶר וִוִיל אִין אִיר

יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דָאס אַלֶע מַיינֶע

וֶועלֶן מִיר דִיךְ דִינֶן מִיט פָארְכְטֶן אַזוֹ וִוי דִיטֶעג פוּן אֵייבִּיג אוּנ אַזוֹ וִוי דִיפְרִיעֶרְגֶע יָארֶן יִהְיוּ זֵיי זָאלֶן זַיין צוּ בַּווִילִיגוּנְג דִי	זָאג פוּן מַיין מוֹל אוּנ דָם טְרַאכְטֶען פוּן מַיין הַארְץ פַאר דִיר גָאט מַיין בַּשֶׁעפֶר אוּנ מַיין אוֹיס לֵייזֶער אָמֵן:

ברכת כהנים

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ:

וֶוען דֶער חַזָן זָאגְט דָאס וָוארְט וְיִשְׁמְרֶךָ זָאגְט מֶען דָאס

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ בִּין דַיין אוּנ מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶען דַיינֶע עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט אַז אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זָאלֶן זַיין אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטֶן סַיי עֶס הָט מִיךְ גְחָלוֹמְתּ אוֹיף זִיךְ זֶעלְבְּסְט סַיי אוֹיף אַנְדֶערֶע. אוּנ סַיי אַנְדֶערֶע הָט זִיךְ גְחָלוֹמְתּ אוֹיף מִיר. אוּב זֵיי זֶענֶען גוּט. שְׁטַארְק זֵיי זָאלֶען

מְקוּיָם וֶוערֶן אִין מִיר אוּנ אִין זֵיי וִוי דִי חֲלוֹמוֹת פוּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק אוּנ אוֹיב זֵיי דַארְפֶען הֵיילוּנְג זָאלְסְטוּ זֵיי הֵיילֶען אַזוֹ וִוי דִי וַואסֶער פוּן מָרָה דוּרְךְ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אוּנ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גֵיהֵיילְט צוּ מִרְיָם פוּן אִירֶע קְרֶעצְ. אוּנ דִי וַואסֶער פוּן דֶר שְׁטָאט יְרִיחוֹ דוּרְךְ אֱלִישָׁע. אוּנ נַעֲמָן פוּן זַיינֶע קְרֶעצְ. אוּנ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה פוּן זַיין קְרֶענְק אוּנ אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט פַר קֶערְט דִי קְלָלָה פוּן בִּלְעָם הָרָשָׁע צוּ

שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים, עָלַי. אִם טוֹבִים הֵם, חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם, וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם, כַּחֲלוֹמוֹתָיו, שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה, רְפָאֵם, כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, מֵחָלְיוֹ, וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה, מִצָּרַעְתָּהּ, וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ, וּכְמֵי מָרָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְמֵי יְרִיחוֹ, עַל יְדֵי אֱלִישָׁע, וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ, אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע, מִקְּלָלָה לִבְרָכָה, כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה, וְתִשְׁמְרֵנִי, וּתְחָנֵּנִי, וְתִרְצֵנִי, אָמֵן:

יָאֵר. אֱלֹהִים, יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה:

הֵאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:

יְיָ. יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי, וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי, אָנִי:

פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ, נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ:

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה, כְעֵינֵי עֲבָדִים, אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם. כְּעֵינֵי שִׁפְחָה, אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ, אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַד, שֶׁיְּחָנֵּנוּ:

חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: רבש״ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן, וְשֵׂכֶל טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים, וְאָדָם: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם:

ברכת ישראל

אַריינגיסען וואַסער, אויף די בְּרֶעטער (די קְלֶעפְּקֶעס) זָענֶען גוּט בַּאהֶעפְטְ איינֶע צוּ די אַנדֶערֶע, ווָעט די ווַאסער בְּלַייבֶּן אין די פַאס, אוּנ אויב די קְלֶעפְּקֶעס ווֶעלֶן זַיין אָפְּגֶעשֵׁיידְט איינֶר פוּן אַנְדֶערִין ווֶעט די ווַאסער אַרוֹיסְרִינֶען. דָס זֶעלְבִּיגֶע איז בַּיי די יוּדִין, ווֶען הקב״ה גִיט אַבְּרָכָה אוֹיף יוּדִין גִיט עֶר אוֹיף אַלֶע צוּ זַאמֶן מִיט אֵיין מָאהָל, ווִי די כֹּהֲנִים זָאגֶן צוּ די יוּדִין יְבָרֶכְךָ, עֶר זָאל דִיךְ בֶּענְטְשִׁין, דִיךְ הִיטֶען, זֵייא זָאגֶען נִיט עֶר זָאל אַייךְ בֶּענְטְשִׁין, אַייךְ הִיטֶען, ווֶען די כֹּהֲנִים וָואלְטֶן גֶעדַארְפְט זָאגִין „אַייךְ" ווָאלְט מֶען מֵיינֶען יֶעדֶער יוּד בֶּעזוּנְדֶר, אַז זֵייא דַארְפֶען זָאגִין צוּ אַלֶע יוּדִין „דִיךְ" זֶענֶן אַלֶע יוּדִין ווִי אֵיין מֶענְטְשׁ, ווֶען זֶענֶען זֵיי ווִי אֵיין מֶענְטְשׁ? אַז עֶס אִיז שָׁלוֹם, פְרִידֶען, דַאמָאלְס ווֶעט אוֹיף זֵיי קוּמֶן די בְּרָכָה ווָס די כֹּהֲנִים ווֶעלֶן זֵיי בֶּענְטְשִׁין. די כֹּהֲנִים דַארְפֶן בֶּענְטְשִׁין די יוּדִין, די יוּדִין דַארְפֶען זַיין שָׁלוֹם די בְּרָכָה זָאל בַּיי זֵיי בְּלַייבֶּן:

בית ישראל

חֲלוֹמוֹת זָאל זַיין אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטֶען בֵּין סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶען אוֹיף מִיר זֶעלְבֶּרְט סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת בַּטַייטֶן אוֹיף אַנְדֶרֶע לַייט סַאיי אַנְדֶרֶע לַייט הָט גְחָלֶמְתְּ אוֹיף מִיר אִם אוֹב די חֲלוֹמוֹת בַּטַייטֶן אוֹיף גוּטֶן שְׁטַארְק זֵיי אוּנ קְרֶעפְטִיג זֵיי אוּנ זָאלֶן מְקוּיָם ווֶערֶן אִין מִיר אוּנ אִין זֵיי ווִי די חֲלוֹמוֹת פוּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְאִם אוּנ ווֶען זֵיי דַארְפֶן אֵיין רְפוּאָה הֵייל זֵיי אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גְהֵיילְט חִזְקִיָּהוּ דֶר מֶלֶךְ פוּן יְהוּדָה פוּן זַיין קְרַאנְקְהֵייט אוּנ ווִיא מִרְיָם הַנְּבִיאָה פוּן אֵיין צָרַעַת אוּנ ווִי נַעֲמָן פוּן זַיין צָרַעַת וּכְמֵי אוּנ אַז די בִּיטֶערֶע וַואסֶר פוּן מָרָה זֶענֶען זִיס גְיוָוארִין דוּרְךְ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אוּנ אַז די בֵּייזֶע וַואסֶער פוּן יְרִיחוֹ אִיז גוּט גְיוָוארֶן דוּרְךְ אֱלִישָׁע הַנָּבִיא וּכְשֵׁם אוּנ אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט אִיבֶּר גְיֶקֶערְט די קְלָלוֹת פוּן בִּלְעָם ווָס עֶר הָט גְוָואלְט שִׁילְטֶן דִיא יִשְׂרָאֵל אִיז עֶס אִיבֶּר גִיקֶערְט גִיוָוארֶן צוּ בְּרָכוֹת אַזוֹ זָאלְסְטוּ אִיבֶּר קֶערֶן אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּא גוּטֶען וְתִשְׁמְרֵנִי אוּנ זָאלְסְט מִיךְ הִיטֶען אוּנ זָאלְסְט מִיךְ לַייט זֶעלִיגֶן אוּנ זָאלְסְט מִיךְ בַּאווִילִיגֶען אָמֵן:

ברכת כהנים

אֵיין בְּרָכָה אַזוֹ זָאלְסְטוּ פַר קֶערֶען אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גִיטֶען אוּנ זָאלְסְט מִיךְ הִיטֶן אוּנ לַייט זֶעלִיגֶן אוּנ בַּאווִילִיגֶן אָמֵן:

יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:

ווֶען דֶער חַזָן זָאגְט דָס וָוארְט וִיחֻנֶּךָּ אַזוֹי זָאגְט מֶען נָאךְ אֵיין מָאל דֶעם רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ווָס מֶען הָט פְרִיעֶר גִיזָאגְט

יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ, לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרוֹעָם, לַבְּקָרִים, אַף יְשׁוּעָתֵנוּ, בְּעֵת צָרָה:

יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צַר לִי, הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא, מַהֵר עֲנֵנִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ, נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיּשְׁבִי, בַּשָּׁמָיִם:

אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטוֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי:

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי. שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ:

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ:

כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו:

יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה, לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ, וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ, הַפְּשׁוּטִים, וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים, שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים, אנקת"ם פסת"ם פספסי"ם דיונסי"ם הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, עַם קְדוֹשֶׁךָ, שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי, בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נַאֲקָתִי, וְאֶנְקָתִי, תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ, אֶנְקַת יַעֲקֹב, תְּמִימֶךָ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי, מְזוֹנוֹתֵינוּ, וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם,

---

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן אַז דוּ זָאלְסְט טָאן צוּ לִיבּ דִי הֵיילִיקֵייט פוּן דַיינֶע חֲסָדִים וְגוֹדֶל אוּנ צוּ לִיבּ דָם גְרוֹיסְקֵייט פוּן דַיינֶע דֶר בַּארֶעמְקֵייט וָוס זֵיי זֶענֶען פַר שְׁפְּרֵייט אִיבֶּר גָאר דֶער וֶועלְט אוּנ צוּ לִיבּ דֶעם הֵיילִיקֵייט פוּן דַיין נָאמֶן דֶעם גְרוֹיסֶן אוּנ שְׁטַארְקֶן אוּנ פָארְכְטִיגֶן וָוס אִין אִים אִיז דָא צְוֵויי אוּנ צְוָואנְצִיג אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים דָם זֵיי גֵייעֶן אַרוֹס פוּן דִי פְּסוּקִים פוּן בִּרְכַּת כֹּהֲנִים דִי בְּרָכָה אִיז גִיזָאגְט גִיוָוארֶן אוֹיס דֶעם מוֹיל פוּן אַהֲרֹן מִיט זַיינֶע קִינְדֶר דַיין הֵיילִיגֶע פָאלְק שֶׁתִּהְיֶה אַז דוּ זָאלְסְט זַיין נָאהֶענְט צוּ מִיר אַז אִיךְ טוּא רוּפֶן צוּ דִיר אוּנ זָאלְסְט פַר נֶעמֶן מַיין גִיבֶּעט אוּנ מַיין גִישְׁרֵיי אַלֶע צַייטֶען כְּמוֹ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גִיהֶערְט דָאס גִישְׁרֵיי פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ וָואס עֶר הֵייסְט אִישׁ תָּם וְתִתֶּן אוּנ

די תְּפִלָּה זָאגְט מֶען נָאךְ בִּרְכַּת כֹּהֲנִים וֶוען דֶער חַזָן לָאזְט אוֹס שָׁלוֹם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מִיר בֶּעטֶן דִיךְ זַייעֶר לַייט זֶעלִיג אוּנְז בִּזְכוּת אַבְרָהָם אָבִינוּ. מִיר הָאפִין צוּ גִינִיסֶן דֶעם זְכוּת פוּן דֶער עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק. שְׁפַּייז אוּנ קְלֵייד אוּנְז בִּזְכוּת יַעֲקֹב וֶועלְכֶער גִיבֶּעטֶן הָט לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. לִיבֶּער גָאט לָאז אוּנְז בַּייא שְׁטֵיין דֶר זְכוּת פוּן שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. אוּנ שִׁיק אוּנְז דַיין הַשְׁגָּחָה וָואס זָאל אוּנְז הִיטֶען פוּן אַלֶעם בֵּייזִין אוּנ גִיבּ מִיר מִיט מַיין מַאן אַגוּט מַזָל אִין דֶער פַּרְנָסָה אוּנ אִין גִיזוּנְד. אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה שְׁטַארְקֶער גָאט וָואס רוּהְט אִין הִימֶל אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם דוּ אוּנ דַיין נָאמֶען אִיז לוֹיטֶער שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. דָאס דוּ זָאלְסְט אוּנְז אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל גֶעבֶּן גוּט פַּרְנָסָה אוּנ גוּט גִזוּנְד מִיט לוֹיטֶער שָׁלוֹם. אָמֵן:

זאלסט

בְּהֶתֵּר, וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנַחַת, וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי, נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו, כְּתֹנֶת פַּסִּים, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי, נִפְלָאוֹת וְנִסִּים, וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי, בִּדְרָכַי, וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת, וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְתַאֲרִיךְ יָמַי, וִימֵי אִשְׁתִּי, וּבָנַי, וּבְנוֹתַי, (בחור אומר וִימֵי אָבִי וְאִמִּי), בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת, בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם, אָמֵן סֶלָה:

נאך דעם דוכענין זאגט קהל דאס:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם, שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם, וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם, יְהִי רָצוֹן, שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה, לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

נאך דעם דוכענין זאגין די כהנים דאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָשִׂינוּ, מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ, וְאַף אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה, מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ, אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת, הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ, זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:

בית ישראל

זָאלְסְט מִיר גֶעבֶּן מִיט מַיין גַאנְץ הויז גִיזוּנְד אוּנְזֶער שְׁפַּייז אוּנ פַּרְנָסָה מִיט בְּרֵייטְקֵייט נִיט בְּצִמְצוּם מִיט הֶיתֵּר נִיט מִיט אִיסּוּר מִיט נַחַת נִיט מִיט צַעַר פוּן דַיין בְּרֵייטֶע הַאנְט כְּשֵׁם אַזוֹי וִויא דוּ הָאסְט גִיגֶעבֶּן בְּרוֹיט צוּ עֶסֶן אוּנ קְלֵיידֶר אָן צוּ קְלֵיידֶן צוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ דֶר דָא הֵייסְט אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבֶּן צוּ לִיבְּשַׁאפְט צוּ חֵן אוּנ צוּ חֶסֶד אוּנ צוּ רַחֲמִים אִין דַיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן כְּשֵׁם אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גִגֶעבֶּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק וֶוען דֶר פָאטֶר הָט אִים אָן גֶעטָאן דָם זַיידֶענֶע הֶעמְדִיל צוּ חֵן אוּנ חֶסֶד אוּנ רַחֲמִים אִין דַיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן וְתַעֲשֶׂה אוּנ זָאלְסְט טָאן מִיט מִיר וואוּנְדֶר אוּנ נִסִּים אוּנ צֵייכֶן צוּ גוּטֶן אוּנ זָאלְסְט מִיךְ בַּאגְלִיקֶן אִין מַיינֶע וֶועגֶן וְתֵן אוּנ גִיבּ אִין מַיין הַארְץ פַּר שְׁטַאנְד צוּ פַּר שְׁטֵיין אוּנ צוּ קְלִיגֶען מְקַיֵּים צוּ זַיין דִי רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה מִיט אִירֶע סוֹדוֹת אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַצִּיל זַיין פוּן עֲבֵירוֹת אֲפִילוּ אָן כַּוָּנָה אִיךְ זָאל מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט טוֹעֶה זַיין אִין דֶר תּוֹרָה וּתְטַהֵר אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן רֵיין מַיינֶע גִידַאנְקֶען אוּנ מַיין הַארְץ צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ זָאלְסְט דֶר לֶענְגֶערֶן מַיינֶע טֶאג אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶערְס טֶאג בְּטוֹב מִיט גוּטְס אוּנ אֵיין זִיס לֶעבֶּן מִיט פִיל שְׁטַארְקֵייט אוּנ פְרֵיד אָמֵן סֶלָה:

וְנֶאֱמַר, כִּי בִי, יִרְבּוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לְךָ, שְׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים טוֹבִים, תִּכְתְּבֵנוּ. אֱלֹהִים חַיִּים, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר הַחַיִּים: כַּכָּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקוֹדֶשׁ זָאגְט קָהָל אוּנ דֶער חַזָן דָאס

הַיּוֹם, תְּאַמְּצֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תְּבָרְכֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תְּגַדְּלֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה: אמן הַיּוֹם, תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אמן הַיּוֹם, תִּתְמְכֵנוּ, בִּימִין צִדְקֶךָ: אמן

סוגרין הארן

כְּהַיּוֹם הַזֶּה, תְּבִיאֵנוּ, שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים, בְּבִנְיַן שָׁלֵם. כַּכָּתוּב, וַהֲבִיאוֹתִים, אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם, לְרָצוֹן, עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי, בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא, לְכָל הָעַמִּים. וְנֶאֱמַר, וַיְצַוֵּנוּ יְיָ, לַעֲשׂוֹת, אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה, לְיִרְאָה, אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְטוֹב לָנוּ, כָּל הַיָּמִים, לְחַיֹּתֵנוּ, כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְנֶאֱמַר, וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ, כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת, אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת, לִפְנֵי, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ. וּצְדָקָה וּבְרָכָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, יִהְיֶה לָנוּ, וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד הָעוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בית ישראל

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטַארְקֶן: הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ הַיינְט זָאלְסְט אוּנְז בֶּענְטְשֶׁן: הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז גְרֶעסֶר מַאכֶן: הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז פָארְשְׁטֶן צוּ גוּטֶען: הַיּוֹם תִּשְׁמַע הַיינְט זָאלְסְטוּ הֶערֶען אוּנְזֶר גִישְׁרַיי: הַיּוֹם תְּקַבֵּל הַיינְט זָאלְסְטוּ פַר נֶעמֶען מִיט דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקַייט אוּנ מִיט ווִילֶען אוּנְזֶר תְּפִלָּה: הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ הַיינְט זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטִיצֶען מִיט דִי רֶעכְטֶע הַאנְט דַיינֶער גִירֶעכְטִיגְקַייט: כְּהַיּוֹם הַזֶּה אַזוֹ ווִי הַיינְטִיגֶען טָאג זָאלְסְטוּ אוּנְז בְּרֶענְגֶען פְרֵייעֶנְדִיג אוּנ פְרֵיילִיךְ אִין דֶעם גִיבַּיי פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אַזוֹי ווִי עֶס אִיז גְשְׁרִיבֶּן וַהֲבִיאוֹתִים אוּנ אִיךְ וֶועל זֵיי בְּרֶענְגֶען צוּ מַיין הֵיילִיגֶען בַּארְג. אוּנ אִיךְ וֶועל זֵיי דֶר פְרֵייעֶן אִין מַיין הוֹיז ווָאוּ מֶען טוּט תְּפִלָּה עוֹלוֹתֵיהֶם זֵייעֶרֶע אָפְּפֶער אוּנ שֶׁעכְטוּנְג וֶועט זַיין צוּ ווִילֶען אוֹיף מַיין מִזְבֵּחַ כִּי בֵיתִי דֶען מַיין הוֹיז וֶועט וֶוערֶען גִירוּפֶען אֵיין הוֹיז פוּן תְּפִלָּה צוּ אַלֶע פֶעלְקֶער וְנֶאֱמַר אוּנ ווִידֶער זָאגְט דֶער פָּסוּק וַיְצַוֵּנוּ ה' אוּנ גָאט הָאט אוּנְז גִיבָאטֶען צוּ טָאן אַלֶע דִי דָאזִיגֶע גִיזֶעצֶען צוּ פָארְכְטֶען פַר גָאט אוּנְזֶער כְּדֵי עֶס זָאל אוּנְז גוּט זַיין אַלֶע טֶעג אוּנְז צוּ לָאזֶען לֶעבֶּען אַזוֹ ווִי הַיינְטִיגֶען טָאג וְנֶאֱמַר אוּנ ווִידֶער זָאגְט דֶער פָּסוּק אוּנ עֶס וֶועט אוּנְז זַיין גִירֶעכִינְט צוּ אֵיין גִירֶעכְטִיגְקַייט פַר גָאט אוּנְזֶער וֶוען מִיר וֶועלֶען הִיטֶען צוּ טָאן אַלֶע דִי דָאזִיגֶע גִיבָּאט אַזוֹי ווִי עֶר הָאט אוּנְז גִיבָאטֶען וּצְדָקָה אוּנ צְדָקָה אוּנ בְּרָכָה אוּנ רַחֲמִים אוּנ חַיִּים אוּנ שָׁלוֹם זָאל זַיין צוּ אוּנְז אוּנ צוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בִּיז אֵייבִּיג:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ותוקעין **תשר״ת תש״ת תר״ת**

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קַוֵּה, אֶל יְיָ, חֲזַק, וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ, וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר, כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ, אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ, מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ, נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא, אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא, מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא, מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ, אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה, וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר, מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ, יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רוֹבַע הַקַּב, מַעֲלֶה עָשָׁן,

---

בית ישראל

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין גָאט ווִי אוּנְזֶער גָאט עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין הֶערְר ווִי אוּנְזֶער הֶערְר עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹ אֵיין קֵינִיג אוֹיף דֶער ווֶעלְט ווִי אוּנְזֶער קֵינִיג עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין הֶעלְפֶער ווִי אוּנְזֶער הֶעלְפֶער מִי ווֶער אִיז אַזוֹ ווִי אוּנְזֶער גָאט ווֶער אִיז אַזוֹ ווִי אוּנְזֶער הֶערְר ווֶער אִיז אַזוֹ ווִי אוּנְזֶער קֵינִיג דֶער ווֶעלְט ווֶער אִיז אַזוֹ ווִי אוּנְזֶער הֶעלְפֶער נוֹדֶה מִיר ווֶעלֶן לוֹיבֶּען צוּ אוּנְזֶער גָאט מִיר ווֶעלֶן לוֹבֶּן צוּ אוּנְזֶער הֶערְר מִיר ווֶעלֶן לוֹבֶּן צוּ אוּנְזֶער קֵינִיג דֶער ווֶעלְט מִיר ווֶעלֶן לוֹיבֶּן צוּ אוּנְזֶער הֶעלְפֶער בָּרוּךְ גֶילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער גָאט גֶילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער הֶערְר גֶילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער קֵינִיג דֶער ווֶעלְט גֶילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער הֶעלְפֶער אַתָּה הוּא דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער הֶערְר דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער קֵינִיג פוּן דֶער ווֶעלְט דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער הֶעלְפֶער:

כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסַּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר, הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף, בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, שֶׁשָּׁפִין בָּהּ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם, יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין, מֵי רַגְלַיִם, בָּעֲזָרָה, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר, שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָיוּ אוֹמְרִים, לַייָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי, הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאוֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב, בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב, אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נְקָמוֹת, יְיָ, אֵל, נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ לָבֵשׁ, יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת, הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מִזְמוֹר שִׁיר, לֶעָתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת, וּמְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת, בְּכָל יוֹם, מֻבְטָח לוֹ, שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת, אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מַרְבִּים שָׁלוֹם, בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל בָּנַיִךְ, לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב, שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב, לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ, מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם, בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא, שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה, טוֹב לָךְ: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ, יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: קדיש יתום

ליום ראשון — הַיּוֹם, יוֹם רִאשׁוֹן, בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

ליום שלישי — הַיּוֹם, יוֹם שְׁלִישִׁי, בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאָסָף, אֱלֹהִים, נִצָּב בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב, אֱלֹהִים, יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי, תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל, וּפְנֵי רְשָׁעִים, תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דָל, וְיָתוֹם, עָנִי וָרָשׁ, הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל, וְאֶבְיוֹן, מִיַּד רְשָׁעִים, הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ, וְלֹא יָבִינוּ, בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ, יִמּוֹטוּ, כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי, אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֶלְיוֹן, כֻּלְּכֶם: אָכֵן, כְּאָדָם תְּמוּתוּן, וּכְאַחַד הַשָּׂרִים, תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים, שָׁפְטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִנְחַל, בְּכָל הַגּוֹיִם:

ליום רביעי — הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

אֵל נְקָמוֹת יְיָ, אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ, עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק, יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ, וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ, וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ, וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם, וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע, אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ, הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר, אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ, וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע, עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים, מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי, כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי, תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת, יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב, וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם, וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם, יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ, נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה, בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

ליום ששי — הַיּוֹם, יוֹם שִׁשִּׁי, בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ, יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת, מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אַדִּיר, בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ, נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ, לְאֹרֶךְ יָמִים:

אחר שיר של יום נוהגין לומר מזמור פ״א והוא זה:

לַמְנַצֵּחַ, עַל הַגִּתִּית, לְאָסָף: הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה, וּתְנוּ תוֹף, כִּנּוֹר נָעִים, עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ, שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה, לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי, חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת, בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ, בְּצֵאתוֹ, עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם, שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי, אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ, כַּפָּיו, מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ, אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם, אֶבְחָנְךָ, עַל מֵי מְרִיבָה, סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי, וְאָעִידָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל, אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ, אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה, לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעַלְךָ, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם, הַרְחֶב פִּיךָ, וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי, לְקוֹלִי, וְיִשְׂרָאֵל, לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ, בִּשְׁרִירוּת לִבָּם, יֵלְכוּ, בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי, שֹׁמֵעַ לִי, יִשְׂרָאֵל, בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט, אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ, וְעַל צָרֵיהֶם, אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ, יְכַחֲשׁוּ לוֹ, וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ, מֵחֵלֶב חִטָּה, וּמִצּוּר, דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

קודם פתיחת הארון לאנעים זמירות

בְּשַׁעַת מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ צוּא אַנְעִים זְמִירוֹת זָאגְט מֶען דָאס:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ, שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, שַׁעֲרֵי תְפִלָּה, שַׁעֲרֵי תַחֲנוּנִים, שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן, שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה.

שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵימָה, שַׁעֲרֵי קְדוּשָׁה, שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי גְאוּלָה וִישׁוּעָה, שַׁעֲרֵי גְדוּלָּה, שַׁעֲרֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים, שְׁעָרִים שֶׁל צַדִּיקִים, וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וַאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, לִשְׁמָהּ, שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שַׁעֲרֵי בְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, בִּזְכוּת אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, דָּוִד, וּשְׁלֹמֹה, אֵלִיָּהוּ, אֱלִישָׁע, וּבִזְכוּת אִמָּהוֹת הַצִּדְקָנִיּוֹת, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל, לֵאָה, בִּלְהָה, זִלְפָּה, חַנָּה, אֲבִיגַיִל, וּבִזְכוּת, מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:

רבונו של עולם וויא דא האט זיך געעפינט דער ארון הקודש אזו זאל זיך עפינן דער חלון ברקיע שערי עת רצון שערי עת בקשה שערי תפלה שערי רחמים אז מיין תפלה זאל אן גינומן ווערען צוזאמען מיט די ריינע תפלות וואס ווערן פר גיוויס אן גינומן און מיין תפלה זאל זיין איין קרון אויף דיין קאפ איך זאל געהאלפן ווערין מיט מיין מאן און מיט מיינ׳ קינדער און מיט מיינע גוטע פריינד און מיין תפלה זאל גיליבט און גיזיסט זיין גלייך אז איך וואלט איין קרבן מקריב גיוועז אין בית המקדש:

שיר הכבוד

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:
קהל נַפְשִׁי חָמְדָה, בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת, כָּל רָז סוֹדֶךָ:
חזן מִדֵּי דַבְּרִי, בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי, אֶל דּוֹדֶיךָ:
קהל עַל כֵּן, אֲדַבֵּר בְּךָ, נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ, וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ, אֲכַנְּךָ, וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:
קהל בְּיַד נְבִיאֶךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ, הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
חזן גְּדוּלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ, לְתוֹקֶף פְּעוּלָּתֶךָ:
קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ, וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ, לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:
חזן הִמְשִׁילוּךָ, בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד, בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:
קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ, זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ, בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין. וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יָדָיו לוֹ רָב:

בית ישראל

אנעים זמירות איך וועל זיסע לויב גיזאנג מאכן און וועל לויב לידער צו אנאנדער וועבן דען מיין זייל שרייעט צו דיר: נפשי מיין זייל טוט גלוסטען צו זיין אין שאטען פון דיינער מאכט און צו וויסן אלע דיינע געהיימעניסע ראט: מדי אלע מאל דאס איך רייד פון דיין הערליכקייט ברומט מיר מיין הארץ צו ליב דיינע פריינדשאפט: על כן דרום וועל איך פון דיר ריידן הערליכקייט און וועל עהרען דיין נאמן מיט ליבליכע גיזאנג: אספרה איך פר צייל וואל דיין הערליכקייט אבער איך האב דיך ניט גיזעהן איך גלייך דיר איך צו נאמע דיר אבער איך קען דיר ניט: ביד דורך האנט דיינע נביאים דורך געהיימנים דיינע קנעכט האסטו איין גלייכעניש גיגעבען צו דער פראכטיקייט דער שיינהייט דיינער הערליכקייט: גדולתך דיינע אבפערקייט און דיינע שטארקייט טוען זיי צו נאמען און גלייכן צו דער שטארקייט פון דיינע ווערק: דמו זיי גלייכן דיך וואל אבער ניט אלץ ווי דו ביסט און זיי גלייכן דיך נאך דיינע ווערק נאך: המשילוך זיי גלייכען דיך מיט פיל ערליי גיזיכטער אבער דו ביסט איינציג מיט אלע די גלייכעניש: ויחזו זיי האבן אין דיר גיזעהן עלטער ביי דעם בארג סיני און יונגהייט ביי דעם ים סוף דיא האר דיינעם הויפט מיט גרייזהייט און שווארצהייט: זקנה עלטער האבן זיי גיזעהן

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ.
הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת, רֹאשׁוֹ נִמְלָא.
וּקְוֻצּוֹתָיו, רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי, כִּי חָפֵץ בִּי.
וְהוּא יִהְיֶה לִּי, לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז, דְּמוּת רֹאשׁוֹ.
וְחַק עַל מֵצַח, כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד, צְבִי תִפְאָרָה.
אֻמָּתוֹ, לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ, כְּבִימֵי בְחוּרוֹת.
קְוֻצּוֹתָיו, תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק, צְבִי תִפְאַרְתּוֹ.
יַעֲלֶה נָא, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

חזן סְגֻלָּתוֹ, תְּהִי נָא בְיָדוֹ, עֲטֶרֶת.
וּצְנִיף מְלוּכָה, צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם, עֲטֶרֶת עִנְּדָם.
מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו, כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי, וּפְאֵרִי עָלָיו.
וְקָרוֹב אֵלַי, בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם, לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם.
פּוּרָה בְּדָרְכוֹ, בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין, הֶרְאָה לֶעָנָו.
וּתְמוּנַת יְיָ, לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, עֲנָוִים יְפָאֵר.
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת, בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, קוֹרֵא מֵרֹאשׁ
דּוֹר וָדוֹר, עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי, נָא עָלֶיךָ.
וְרִנָּתִי, תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי, תְּהִי נָא, לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת.
וּתְפִלָּתִי, תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר, שִׁירַת רָשׁ, בְּעֵינֶיךָ.
כַּשִּׁיר, יוּשַׁר, עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה, לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר.
מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד, צַדִּיק כַּבִּיר:

בית ישראל

אין טאג דיינעם גירִיכט בּיי דָנִיאֵל אונ יונגהייט אין טאג דָם שטרייט גלייך אלס איין העלד דר שטרייטונג דר בּיי זיך גינוג מאכט הָט: חָבַשׁ ער הָט אום גיבונדען אויף זיינעם הויפּט מיט איין הוט פון הילף עס איז הילף אין זיין רעכטע האנט אונ זיין הייליגער אָרום: טַלְלֵי זיין הויפּט וואר פול מיט טויען דר זיינע האר לאקען מיט נאכט טראָפּפען: יִתְפָּאֵר ער בּארימט זיך מיט מיר ווייל ער וויל מיר פר איין פאלק ער וועט מיר זיין צו איין ליבּליבע קרוין: כֶּתֶם פון דָם פיינסטע ריינסטען גין גאלד איז דאס גלייכענעש זיינע הויפּט אונ אוף דעם שטערן איז גיקריצט דאס הערליכקייט זיינעם הייליגען נאמען: לְחֵן צו לייט זעליקייט אונ צו הערליכקייט אונ ליבּליכקייט אונ ליבּליכער פּראכט הָט אים זיין פאלק כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל איין קרוין גיקריינט דָם איז דָם אוהל מועד: מַחְלְפוֹת די האר לאקען זיינם הויפּט זענען אלס ווי אין יונגע צייטען זיין האר לאקען זענען שווארץ גיקרייזילט: נְוֵה יְרוּשָׁלַיִם די דא איז איין וואונונג דר גירעכטיקייט זיין ליבּליבע פּראכט זאל ער דאך דר הויבען אויף דעם העכסטע זיינר פרייליכקייט: סְגֻלָּתוֹ זיינע ליבּסטע פרומע זאל דאך זיין אין זיינר האנט איין קרוין ליבּליבע פּראכט: עֲמוּסִים די פרומע די דא הייסען גאטס גילאדענע ער הָט זיי דר הויבען ער הָט זיי אום גיבונדען פר איין קרוין פון דעם מאל אן דאס זיי זענען ווירדיג גיוועזען אין זיינע אויגען הָט ער זיי הערליך גימאכט: פְּאֵרוֹ זיין שיינהייט איז אויף מיר אונ מיין שיינהייט איז אויף אים אונ איז צו מיר נאהענט אלס איך צו אים רוף: צַח ער הייסט קלאר אונ רויט אויף זיין קלייד איז בלוט רויטקייט ווען ער איז גקומען פון אֱדוֹם ווס ער האט אים צו טראטען ווי אקעלטר: קֶשֶׁר דעם קשר פון תפלין הָט ער געוויזען דעם דעמוטיגען משה רבינו די געטליבע גשטאלט פר זיינע אויגען: רוֹצֶה גאט איז איינגעווילינגט אין זיינעם פאלק ער וועט באשיינען די דעמוטיגען דר דא ווארט די לויב פון פרומע ער וועט זיך מיט זיי בארימען: ראש דער אנפאנג דיינער ווארט איזט אֱמֶת דָם הייסט די אנפאנג פון דיינר תורה פאנגט זיך אן מיט דעם ווארט בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. די לעצטע אותיות איז אֱמֶת ווארהייט. יעדער דור וואס פארשטען דיר פארשטו דאך זיי: שִׁית טוא מיינע פילע גיזאנג בּיי דיר אונ מיין פריילין גיזאנג זאל בּיי דיר גינעהענט זיין: תְּהִלָּתִי מיין לויבונג זאל זיין איין קרוין צו דיין הויפּט אונ מיין גיבעט זאל זיין אן גיבּרייט אלס ווי דָם קְטוֹרֶת: תִּיקַר לאז דָם גיזאנג פון ארעמאן ווירדיג זיין

קהל וּבְבִרְכָתִי, תְּנַעֲנַע לִי, רֹאשׁ: וְאוֹתָהּ, קַח לְךָ, כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי, עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי, תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ: סוגרין הארון

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתוֹ: ק"י

לְדָוִד, יְיָ, אוֹרִי וְיִשְׁעִי, מִמִּי אִירָא יְיָ, מָעוֹז חַיַּי, מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרוֹב עָלַי מְרֵעִים, לֶאֱכוֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה, כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי, מַחֲנֶה, לֹא יִירָא לִבִּי, אִם תָּקוּם עָלַי, מִלְחָמָה בְּזֹאת, אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת, שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ, כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ, וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי, בְּסֻכֹּה, בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי, בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר, יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה, יָרוּם רֹאשִׁי, עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי, וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ, זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיְיָ: שְׁמַע יְיָ, קוֹלִי אֶקְרָא, וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ, אָמַר לִבִּי, בַּקְּשׁוּ פָנָי, אֶת פָּנֶיךָ, יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, אַל תַּט בְּאַף, עַבְדֶּךָ, עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי, וְאַל תַּעַזְבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ, יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְיָ, דַּרְכֶּךָ, וּנְחֵנִי, בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן, שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי, בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי, עֵדֵי שֶׁקֶר, וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי, לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ, בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְיָ, חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: קדיש יתום אדון עולם וכו'

מנהגים טובים ליום ב' של ראש השנה

נָאךְ דֶעם זָאל מֶען גֵיין נָאךְ הוֹיזֶע פְרֵיילִיךְ אוּנ בָּטוּחַ אִין דִיא חֲסָדִים פוּן הַשֵּׁי"ת אַז עֶר וֶועט מִשְׁפְּטֶן מִיט חֶסֶד אוּנ מֶען טָאר נִיט גֵיין פוּן שׁוּל אַיילֶענְדִיג אֲפִילוּ אַגַאנְץ יָאר אוּנ מִכָּל שֶׁכֵּן אִין דֶעם יוֹם הַדִין כְּדֵי עֶס זָאל נִיט אוֹיס זֶעהֶן דָס גָאטְס דִינְסְט אִיז אִים אֵיין לַאסְט: פַאר דֶער סְעוּדָה דַארְף מֶען מַאכֶען קִידוּשׁ אוֹיף וַויין, אוּנ מֶען דַארְף עֶסֶין דִיא סְעוּדָה פוּן יוֹם טוֹב מִיט פְרֵיילִיכְקֵייט. מֶען דַארְף אָבֶער זִיךְ נִיט אָן עֶסֶין בִּיז גַאנְץ זַאט אוּנ מִכָּל שֶׁכֵּן נִיט פִיל מַשְׁקֶה טְרִינְקֶען כְּדֵי מֶען זָאל נִיט פַר גֶעסִין עוֹסֵק צוּ זַיין אִין תְּשׁוּבָה אוּנ עֶס זָאל נִיט אָפּ גִיטָאן וֶוערֶען דִיא יִרְאַת ה' פוּן גֶעדַאנְק מֶען דַארְף גִידֶענְקֶען דָאס דִי צַייט אִיז זֵייעֶר טַייעֶר צוּ טָאן תְּשׁוּבָה אוּנ תְּפִלָּה. דֶען וֶוען עֶס אִיז אַגַאנְץ יָאר אוֹךְ גוּט צוּ טָאן תְּשׁוּבָה אוּנ תְּפִלָּה, אָבֶער דִי בֶּעסְטֶע צַייט אִיז דָאךְ עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה וַוייל דִי טֶעג [illegible] טֶעג פוּן רַחֲמִים אוּנ סְלִיחָה אוּנ דִי תְּפִלָּה אוּנ תְּשׁוּבָה וֶוערֶען אִין דֶער צַייט גִיבֶער אָן גִינוּמֶען:

דינים והנהגות ישרות מספר מטה אפרים

נָאךְ דֶעם בֶּענְטְשֶׁען חָאטְשׁ עֶס אִיז נָאךְ גְרוֹסֶער טָאג אוּנ עֶס אִיז צַייט עֶטְוָואס צוּ שְׁלָאפֶען בִּיז זְמַן מִנְחָה דַאוֶונֶען פוּן דֶעסְט וֶועגֶען זָאל עֶר נִישְׁט שְׁלָאפֶען וָוארוּם מֶען בְּרוּךְ מוֹרָא הָאבֶּען פַר דִי דֵעָה

בית ישראל

אִין דַיינֶע אוֹיגֶען גְלַייךְ אַלְס דָס גִיזַאנְג דָאס וָוס וַואר גִיזוּנְגֶען אִיבֶּער דַיינֶע אָפְּפֶערְס: בִּרְכָתִי מַיין לוֹיבּ זָאל אוֹיף גֵיין אוֹיף דֶעם הוֹיפְט דֶער דָא מַאכְט דִי גִיבִּירְד אוֹיף בְּרֶעכִין עֶר מַאכְט וֵוייאוּנְג אוּנ מַאכְט גֶעווּינֶען אוּנ אִיז אֵיין פִיל גִירֶעכְטֶער: וּבְבִרְכָתִי אוּנ אוּם וַוילֶען מַיין לוֹיבּ זָאלְסְטוּ מִיט דַיין הוֹיפְט שִׁיקְלֶען צוּ ווייזֶען דָאס זִיא דִיר אָן גִינֶעם אִיז אוּנ נֶעם זִיא דִיר אָן אַלְס הוֹיפְט גִיוִוירְץ: יֶעֱרַב לָאז דָאךְ מַיינֶע רֵייד גִיזִיסְט זַיין קֶעגֶען דִיר דֶען מַיין זֵייל שְׁרַייעֶט צוּ דִיר גָאט:

דָאס טַייטְשׁ פוּן לְדָוִד ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי גֶעפִינְט מֶען בַּיי מַעֲרִיב פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

וואס זאגט ווער עס שלאפט אים ראש השנה פר שלאפט חלילה זיין מזל ובפרט איטליכער מענטש דארף צו וויסן אז ראש השנה איז די צייט פון תשובה דארף מען ניט ליידיג צו זיין ווארום אז מען זיצט ליידיג איז אזו ווי גישלאפן אונ נאך ערגער. דרום זאל מען נזהר זיין אז היכף נאך דעם בענטשען משלים צו זיין די הונדערט ברכות מיט פירות אונ באלד צו גיין אין בית המדרש. אונ אז מען דאווענט נאך נישט מנחה זאל ער דר וויל לערנען משניות אדער הלכות פון ראש השנה אדער צו זאגען תהלים. נאר ווער עס איז דאך איין שוואכער מענטש. מעג ער שלאפען נאר ערשט נאך האלבען טאג:

סדר תפלת מנחה ליום ב של ראש השנה

מען זאגט קרבנות גיפינט מען ביי שחרית:

אשרי יושבי ביתך עוד, יהללוך סלה: אשרי העם, שככה לו אשרי העם, שיי אלהיו: תהלה לדוד, ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך, לעולם ועד: בכל יום, אברכך ואהללה שמך, לעולם ועד: גדול יי, ומהלל מאד ולגדלתו, אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד, הודך ודברי נפלאתיך, אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך, יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים, וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו, על כל מעשיו: יודוך יי, כל מעשיך וחסידיך, יברכוכה: כבוד מלכותך, יאמרו וגבורתך, ידברו: להודיע לבני האדם, גבורתיו וכבוד, הדר מלכותו: מלכותך, מלכות כל עולמים וממשלתך, בכל דור ודור: סומך יי, לכל הנופלים וזוקף, לכל הכפופים: עיני כל, אליך ישברו ואתה נותן להם, את אכלם, בעתו: פותח, את ידך ומשביע, לכל חי רצון: צדיק יי, בכל דרכיו וחסיד, בכל מעשיו: קרוב יי, לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם, ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים, ישמיד: תהלת יי, ידבר פי, ויברך כל בשר, שם קדשו, לעולם ועד: ואנחנו, נברך יה מעתה ועד עולם, הללויה:

ובא לציון גואל, ולשבי פשע, ביעקב, נאם יי: ואני, זאת בריתי אתם, אמר יי, רוחי אשר עליך, ודברי, אשר שמתי, בפיך לא ימושו מפיך, ומפי זרעך, ומפי זרע זרעך, אמר יי, מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב, תהלות ישראל: וקרא, זה אל זה, ואמר, קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות מלא כל הארץ, כבודו: ומקבלין, דין מן דין, ואמרין, קדיש בשמי מרומא, עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא, עובד גבורתה, קדיש לעלם, ולעלמי עלמיא. יי צבאות, מליא כל ארעא, זיו יקרה: ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול, רעש גדול ברוך כבוד יי, ממקומו: ונטלתני רוחא, ושמעית, בתרי, קל זיע סגיא,

דִמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דַייָ, מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ, יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, מַלְכוּתֵהּ, קָאִים לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל, אֲבוֹתֵינוּ, שָׁמְרָה זֹּאת, לְעוֹלָם, לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת, לְבַב עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם, אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר עָוֹן, וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר, כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה, אֲדֹנָי, טוֹב וְסַלָּח, וְרַב חֶסֶד, לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ, צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת, לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם, יוֹם, יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם, בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ, בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ, מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא, יִפְתַּח לִבֵּנוּ, בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ, אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּלְעָבְדוֹ, בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן, לֹא נִיגַע לָרִיק, וְלֹא נֵלֵד, לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה, וְנִחְיֶה, וְנִרְאֶה, וְנִירַשׁ טוֹבָה, וּבְרָכָה, לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן, יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד, וְלֹא יִדֹּם, יְיָ אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר, אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ, וְהָיָה יְיָ, מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ, עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ, צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ, דּוֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ, לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה, וְיַאְדִּיר:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ, אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים, בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים: *)
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
וּבְכֵן, תֵּן פַּחְדְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ, עַל כָּל
מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ, כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ,
כָּל הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת, רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשִּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ, עֹז
בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כָּבוֹד, יְיָ, לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה, לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה,
לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה, לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת
נֵר, לְבֶן יִשַׁי, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן, צַדִּיקִים, יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים, יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים,
בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה, תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ,
כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר, מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן, מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ, לְבַדֶּךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר
צִיּוֹן, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם,
עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ,
לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב,
וַיִּגְבַּהּ, יְיָ צְבָאוֹת, בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ,
נִקְדַּשׁ, בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

---

*) קדושה בחזרת הש"ץ

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל
יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת,
מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ:
וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:
חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם
וָעֶד. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר, לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ, לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ. כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ, עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ, בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע, בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל, כִּי אַתָּה, פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יְצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ, בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה, אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת, וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ,

לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה, וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר, וְנִכָּתֵב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַז מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ זָאגְט מֶען פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ :
אָ"מַ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ, אֶלָּא אָתָּה :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ, שָׁנָה טוֹבָה:
אָ"מַ, בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, בַּטֵּל, מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָפֵר, עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָ"מַ, כַּלֵּה, כָּל צַר וּמַשְׂטִין, מֵעָלֵינוּ :
אָ"מַ, סְתוֹם פִּיּוֹת, מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כַּלֵּה, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב,

וּשְׁבִי,וּמַשְׁחִית. וְעָוֹן. וּשְׁמַד. מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְנַע מַגֵּפָה. מִנַּחֲלָתֶךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, סְלַח וּמְחַל, לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר, פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מְחוֹק, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :

אָ״מַ, הַחֲזִירֵנוּ, בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ:
אָ״מַ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵימָה, לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, קְרַע. רוֹעַ גְּזַר, דִּינֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב, לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָ״מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה :
אָ״מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה :

יְהִי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא עשה למענך ולמען שם הגדול והקדוש (דִּיקָרְנוּסָא) היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך יי שתזמין לנו ותתן לנו ולכל הסמוכים בשולחננו היום ובכל יום פרנסתנו ומזונותינו במילוי ובריות ובכבוד לא באיסור לא בעמל ולא במורח וביגיעה רבה רק בנחת ובשלוה ובהשקט. כדי שנוכל לעבוד עבודתך הטהורה והקדושה בלי טרדת פרנסה ושלא יהיה בה שום בושה וכלימה ושלא תצריכנו לידי מתנת בשר ודם כי אם לידך הפתוחה והקדושה והצליחנו והרויחנו וברכנו בכל מעשה ידינו ועסקינו ותן לנו מאוצר מתנת ידך ושיהיה ביתי מלא ברכת יְהֹוָה בזכות שמך הגדול (דִּיקָרְנוּסָא)
יזהר שלא יהגה ח״ו השם כאותיות רק יאמרנו כשם של אדנות ויכוין להוי״ה כניקוד הזה

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת :
אָ״מַ, כָּתְבֵנוּ, בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הַצְמַח לָנוּ, יְשׁוּעָה, בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָרֵם, קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, הָרֵם, קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מַלֵּא יָדֵינוּ, מִבִּרְכוֹתֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, מַלֵּא אֲסָמֵינוּ, שָׂבָע :
אָ״מַ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אָ״מַ, קַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָ״מַ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, זָכוֹר, כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ :
אָ״מַ, נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ, רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת, שְׁעַת רַחֲמִים, וְעֵת רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חֲמוֹל עָלֵינוּ, וְעַל עוֹלָלֵינוּ, וְטַפֵּנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן הֲרוּגִים, עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ :
אָ״מַ, עֲשֵׂה, לְמַעַן טְבוּחִים, עַל יִחוּדֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן, בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם, עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, נְקוֹם לְעֵינֵינוּ, נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ, הַשָּׁפוּךְ :
אָ״מַ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
אָ״מַ, חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, צְדָקָה וָחֶסֶד, וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ, אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: